

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

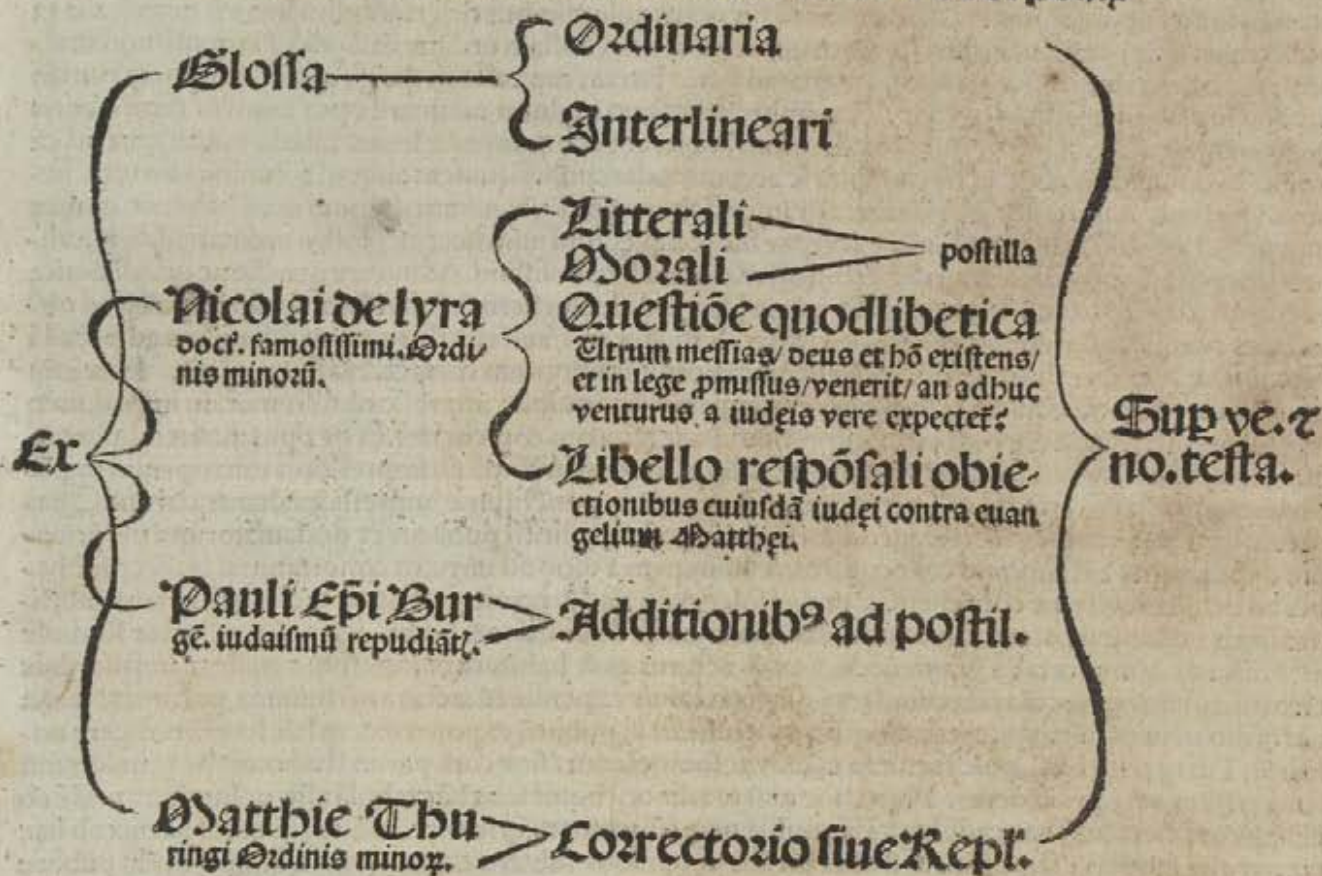

Y ste l. liguano del Camion de la lengua

Repertorium alphabeti

cū sententiarū prestantiū cōtētū: decerptaz

Ad Repertorium alphabeti...

in hoc repertorio...

Ad Concilium...

Ad Concilium...

F. Conradus Leontorius Mulbrunneñ: Diligenti & beniuolo lectori Salutem?

Facturus opere precium mihi uideor lector amice: si te admonuero quemadmodum ista presentis tabula seu alphabetico inuētorio/ siue reposito seu registro dici mauis: ordine utaris ita ut te prius admoneam: qua cura/ labore & industria sit effecta: Nā haud multo antea/ impressa ē quadā tabula seu inuētorium ī postillā litteralē prius reuerēdi Nicolai de lyra: Quā cū iuenisset nostri egregij impressores/ se adminiculū maximū inuenisse arbitrati/ multis laboribus se subleuatos esse existimarunt. Vex enim uero multo aliter q̄ sperabant/ accidit: Nam cum illam impressam tabulam examiaturi suum inuētorium incipissent/ inuenerunt eam pene in omnibus uerbis/ aut omnino fallissimā/ aut certe multum erratum esse. Nā ut uno exemplo sum contentus: ubi philosophi: imprimi oportebat/ pharisaei uel pharaones appositū est: ubi oportuit pharisaei: ibi plerūq; philosophi nomen appresserunt. Tum etiam ad capita sacrarum litterarū numerus relatus est: ut etiam si fuisset impressio uerissima: non tñ his nouis uoluminibus deferuieret. Inuenta est quadā alia tabula breuis quidem: & (ut ex litteris apparuit) uetustior/ in Glossam ordinariā: Sed & illa quidē non multum obsecuta est impressoribus: quippe quā ad sacras litteras capitulatim dirigit quarentem. Itaq; cum in his duabus tabulis aduenterent se nostri impressores non multum adiuuari: opus immensissimi laboris & uigiliarū/ (multis diebus & noctibus duraturū) obierunt componendae huius tabulae nouae: quae ad ea omnia in his uoluminibus sacris contenta se accommodaret: ubi siquidem aliquid accuratius dictum/ sicubi ad uirtutes exhortatio/ sicubi in uicia grauior dehortatio/ sicubi notatu dignum quid habetur: omnes huiusmodi sententiae diligentissime excerptae hic complectuntur: uidelicet ex glossis/ ordinariis. f. & interlineariis: ex postillis litterali & morali Nico. de lyra/ doctoris famosissimi. Adhuc: ex quaestione quodlibetica eiusdē/ utrū messias deus & homo existēs/ & in lege pmissus/ uenerit & c. Iterū ex libello responsali ad obiectiones cuiusdā iudaei contra euāgelium matthaei. Similiter ex Pauli ep̄i Burgenis additionibus ad postillā Necnon ex Matthiae thuringi doctoris theologiae ordinis minorum correctorio siue replicis. Hae inq; omnia de nouo perfectā: incredibili labore & expensis multis/ ipsis impressoribus remoram impedimentūq; subministrarūt: ut diu post opus impressum/ hanc tabulam cōpleuerint. Et ne opus huius tabulae minus correctū/ emendatūq; in manus tuas/ studiose lector/ pueniret: ipsi illi impressores eam operam impenderunt: ut per seiplos eandē colligerent/ emendarent: & expunctissime impressioni demandarunt. Quare/ tu quicūq; es/ candide lector: qui diuini uerbi in ecclesijs christi publicus es declamator: qui uel priuatim disputaturus/ aut alioquin collocuturus: & hominem a uitio ad uirtutes cohortaturus es: ecce hic habes ad oculū breuissime cōprehensas (ut dici solet) materias & res: de quibus tu dicturus es: ex tot latissimis sacris uoluminibus: ex tā multiplicibus cōmentarijs doctissimorū hoim. Igit q̄cūq; es/ lector studiose meritissimas & immortales gratiarū actiones/ & acturus es & habiturus/ amplissimis ciuibz/ impressoribus emaculatissimis: q̄ haec oia tāta cura/ tanta diligētia/ tantis expensis/ cū iactura nō minima pecuniarū suarū: tibi ordinare: usui tuo exprimere: tibiq; titulo uēditionis in publicū exponere: & in hāc formā redigere uoluerūt: Tibiq; postremū puidere: ut tu oscitās ac somnolentus/ sine cura/ paruo studio: oia horū uoluminū sentia repires ac cōprehēderes. Porro hoc unū te admonebo: ut scias hāc tabulā alijs uoluminibus/ pridē ab illis ipsis impressoribus/ in hac eadē materia emissis/ neq; cōuenire/ neq; seruire. Nō em̄ quadrat alienis/ ab hac nuperrima impressio e segregatis: sed dātatur illis uoluminibus subseruit/ quae modo uēditionis titulo publice exponunt. Tū hoc quoq; uelim te animaduertere: litteras octonas unicuiq; folio p̄ illa sex uolumina impressas. a/b/c/d/ & ex altera facie: e/f/g/h: nōnunq; minus bene impressas esse: sed aliquñ paruū errorē in illis accidisse: numerus tamē foliorū bene & ordine impressorū: tibi nihilominus sententiā p̄ te quaesitā declarat: modo non negligēs foliū ex integro plegas: aut certā finge distinctionē litterarū praefatarū: & ibidem quod quaeris inuenies. Hoc te admonuisse uolui: quoniā pro una littera forsitan perperā appressa: cum caetera omnia conueniret: noluerūt aliud foliū imprimere: Neq; em̄ existimauerūt se puerulis/ sed pfectis uiris & studio eruditis/ tanta opera praeparare. Quare studiose lector: celebrē & amplissimā ciuitatē regiā Basileā/ mecū merito laudabis: quae tales ac tātos ciues enutriuit: qui p̄ laude christiani nominis/ p̄ fide amplianda/ p̄ eruditione studiozorū hominū/ p̄ maiestate sacrarū litterarū: hāc operā nauare uoluerūt/ cū maximis expensis pecuniarū/ incredibilibus laboribus coniunctis. Illis igitur amplissimis ciuibz/ Iohanni petri de Langedorff/ & Iohanni frobenio de Hammelburg/ ingentes & immortales gratiarū actiones: & habebis nunc & in perpetuū nuncupabis. Viue feliciter qui beniuole legis: Ex ualle Engadi. VIII. kalē Nouembris/ Anno christi. M.D. VIII.

Repertoriū in Glosam ordina. 7 in Postil. Nico. de ly.

Aa dñe deus 7c. Ab

aliquib⁹ expositioibus ratio ponit^r
quare ter ponit^r: s^c ex ignorātia he
braici finonis. parte. 4. fol. 111. c. Et
fol. 118. d. Est enī apud hebreos vna dictio ex
tribus lris cōposita: q̄ sic sonat aha: aduerbiū
admirādī. fo. 132. c. Et fol. 157. a. dicit^r: et hec di
ctio est quedā interiectio/exprimēs dolorē. Et
fo. 218. h. dicit^r. Et ē interiectio admirantis seu
cōquerentis. Et fol. 240. g. Et fo. 353. b
Aaron natus fuit tribus annis aī moysen/et aī
pceptū de submersione masculorū hebreorū.
parte. 1. fol. 132. g. h. Et fol. 125. b.
Aaron et moyses sancti sunt et perfecti. Et ma
gis euangelij q̄ legis discipuli ostendunt. par
te. 1. fol. 291. g. Et fol. 298. b.
Aaron aliqñ pponit^r moysi: aliqñ etiam moyses
pponit^r cū simul combinant^r: Et quare. parte. 1.
fol. 136. g.
Aaron quō dicit^r ppba moysi. parte. 1. fo. 137. b.
Aaron licet nō dicat^r pprie propheta: habuit tñ
revelationē a deo imediate. parte. 1. fo. 133. f. Et
fol. 137. d.
Aaron quō fuit consecrat⁹ in pontificem p moy
sen/ cū ipse nō eēt sacerdos. parte. 1. fo. 228. h. Et
fol. 229. c.
Aaron erat ordinat⁹ in his que ptinebant ad po
pulū. Moyses aut in his q̄ pertinebant ad de
um. parte. 1. fol. 142. d.
Aaron et moyses sufficiunt vt tota gens israel/
tarū saluet^r. Quid ampli⁹ est in his duob⁹: que
tanta virt⁹: qd meritū: q̄ sercētamilia/et eo am
plius liberent^r: et in sodomis ad min⁹ decē req
rebant^r/per quos vir saluarent^r qui habitabant
pentapoli⁹: parte. 1. fol. 291. f.
Aaron inter sacrificia/ semp in humeris sic et in
pectore portabat nomina patriarchaz trib⁹ de
causis. parte. 1. fol. 189. c.
Aaron cū in erodo octo vestibus induēdus as
seueret^r: in leuitico nonū addi videt^r: balthus
scz: q̄ linea tunica aī indutā biacynthinā pcin
cta erat. parte. 1. fol. 192. f.
Aaron et filij eius minoresq⁹ sacerdotes diuerso
modo vnebant^r. parte. 1. fol. 196. h.
Aaron quattuor filij cū eo in sacerdotium electi
sunt: sed duob⁹ in statu suo manētib⁹/aliq̄ igne
diuino exusti sūt 7c. parte. 1. fol. 269. b.
Aaron soli 7 filijs suis licuit diuina mysteria nu
de videre. parte. 1. fol. 272. a. b. c.
In aaron supplicandi deo et obsecrandi forma
datur. parte. 1. fol. 291. f.
Aaron vt dicit^r Ra. Sa. depinxit cū stilo in tabu
la formā vituli 7 tradidit artificib⁹ vt facerent
ad similitudinē illi⁹ 7c. pte. 1. fo. 198. c. Et fo. 199. g.
Aaron q̄ intentiōe iussit colligi in aures 7 orna
menta vxorū 7 filiarū qñ hebrei petebant vt fa
ceret eis deos: pte. 1. fol. 198. b. c. Et fol. 199. e.
Aaron vt aliq̄ dicunt proiecit aux in ignē vt ibi
periret: nō vt idolū fieret/ s^c ope diaboli forma
tus est inde vitulus 7c. parte. 1. fol. 199. g.
Aaron quid intendebat in fabricatiōe vituli: cū
ipse sciret q̄ vitulus ille nō posset deducere po

pulum: nec etiā intēdebat vt adoraret^r vt de⁹.
parte. 1. fol. 200. h.
Aaron an 7 quō peccauerit i facto vituli. Et an
peccato idolatrię. parte. 1. fol. 200. g.
Aaron pctm/ an aggrauet multū ex magnitudi
ne nocumēti qd in pplo fuit subsecutū. parte. 1.
fol. 201. b.
Aaron tribuit illud totū malū qd ppis fecit/ qz
cōsensit ad faciēdū qd male petuerat. parte. 1.
fol. 199. e.
Aaron pctm in fabricatione vituli/ an fuit tante
grauitatis vt ipse cū posteritate sua deberet dis
perdi. parte. 1. fol. 232. h. Et fol. 233. a. c.
Aaron/ an p mēdaciū se excusauit apd moysen.
pte. 1. fol. 199. g. Et fol. 200. h. Et fol. 201. a. b. g.
Aaron/ quare/ quādo/ 7 vbi peccauit 7c. parte. 1.
fo. 297. d. Et fol. 298. b.
Aaron aī defunct⁹ ē/ q̄ israel in aliquā partem
terre pmissiōis intraret: moysē aut adhuc viuē
te capta ē terra amorreo⁹ 7c. Et qd p hoc desi
gnat^r. parte. 1. fol. 314. b.
Aaron quare mortuus est ante ingressum terre
pmissiōis. parte. 1. fol. 298. e.
Aaron vbi 7 quō mortu⁹ ē: et an eleazar fili⁹ ei⁹
et successor in sacerdotio/ sepeliuit eū. Et an in
monte hor/ vel in mosera sepultus sit. parte. 1.
fol. 298. e. f. Et fol. 324. d. Et fol. 331. a.
Abacuk vaticiniū habuit p nabuchodonosor 7 Ab
chaldeos/ siue babylonē: a quib⁹ terra iuda va
stata ē/ 7 hierlm/ templūq⁹ subuersum. parte. 4.
fol. 389. g. Et fol. 390. f.
Abacuk historia de missiōe ei⁹ ad danielē apud
hebreos nō legit^r. pte. 4. fol. 389. h. Et in textu.
Abacuk liber script⁹ fuit p magnū tempus post
mortē iosue scz post octingentos annos et pl⁹.
parte. 2. fol. 16. c.
Abagarus rex q̄ regnabat iuxta euphraten scri
psit chusto saluatori eplam vt habet in Ecclē
siastica historia. parte. 5. fol. 17. g.
Abba pater: vtriusq⁹ verbi eadē significatio: tñ
vnū ē grecū: 7 aliud latinum. parte. 5. fol. 116. d.
Itē pte. 6. fol. 18. f. Et fol. 84. f. Et ibidē. h. sic di
cit^r: hec due dictiōes sunt idem significātes. Pri
ma hebraica: vl poti⁹ syriaca: tñ ea cōmuniter
vtunt^r hebrei: qz lingua syra et hebreā sunt pro
pinque. Scda greca 7c.
Abba pater: quid mysterij cōtinet q̄ simul ponū
tur hec duo verba/ cū idem significēt. parte. 6.
fo. 18. f. Et fol. 84. f.
Abdias sub q̄ regū pphetauit. pte. 4. fol. 370. e.
Abdias fm doctores hebraicos et latinos fuit
dispēsator dom⁹ achab regis isrl q̄ pauit pphe
tas qnāgenos 7 qnāgenos 7c. pte. 4. fo. 370. h.
Abdias donū pphetę consecut⁹ est/ qz abscon
dit centū pphetas/ saluans eos a morte contra
persecutionē iezabelis. parte. 2. fol. 155. d. Item
parte. 4. fol. 370. h.
Abdias fm doctores fuit tertius qnāgenari
us: q̄ timens deū hūiliauit se corā deo et helia
ei⁹ seruo/ et nō fuit combustus p ignē sicut cete
ri. parte. 2. fol. 162. b.
Abdias pphetauit p idumeos: qui debebāt iu
deos diligere eo q̄ a duob⁹ fratrib⁹ descendit/

Adel Carmen de Sanguella

Repertoriū alphabetariū in Glosas ordinariā et

sent: et ipsi contrario habuerūt eos odio: per/
secutorib⁹ auxiliū p̄bendo. parte. 4. fol. 370. h.
Abel et cain quō typū gerunt duarū generatio/
nū: hoīm electorū. f. et reprobos. pte. 1. fol. 45. a.
Abel cum scribit in hebraico cū lfa/a/ significat
luctū pprie: sed qñ scribit cū lfa/b/ scz q dicat
habel/nō significat luctū sed vanitatē/tm̄. Et
ratio hui⁹ nominatiōis rē. parte. 1. fol. 47. b.
Abel qre sibi elegit officiū pastoz et si pot⁹ agri/
culturā sic cain. pte. 1. fol. 45. c. d. Et fol. 47. b.
Abel de sua sanctitate et dignitate cōmendat⁹ qz
prim⁹ martyr/primus sacerdos: et primus vir/
go. parte. 1. fol. 47. d.
Abel quō fuit occisus vtrū cū armis/aut sine ar/
mis. parte. 1. fol. 47. h.
Abel occisus ē i capō damasceno pte. 4. fo. 359. a.
Abel mortu⁹ fuit sine generatiōe. pte. 2. fo. 189. g.
Abel et zacharias p iudgos et suos pdecessores
occisi: quare magis nominent⁹ p christū q alij
aī vel post natiuitatē christi occisi: Et quid p
eos significet. parte. 5. fol. 72. h. Et fol. 156. e.
Abela nomen est ciuitatis fortis et murate. par/
te. 2. fo. 118. f.
Abessalon videt⁹ eē ali⁹ ab absalon filio dauid.
parte. 2. fol. 152. e. Et fol. 223. a.
Abies et de ei⁹ pprietatib⁹. parte. 4. fol. 92. e.
Abijcienda vel abiecta q putantur apud hoies:
apud deū aliquā habet vilitatē et aliquid ope/
ris necessarij. parte. 1. fol. 291. e. f.
Abimelech pepigit fedus cū abraā qrens amici/
tiā ei⁹ triplici rōne. parte. 1. fol. 76. g.
Abyssus p quo accipit cum dicif. Et erat tene/
brę sup faciē abyssi. parte. 1. fol. 30. e.
Abyssus duplici mō accipit cū dicif: Et tenebrę
erant sup faciē abyssi. parte. 1. fol. 24. b. c.
Abyssus qua rōne dicif congeries elementorū.
parte. 1. fol. 24. c. d.
Abyssus aīa hūana dicif: et qre. pte. 1. fol. 23. h.
Abyssus cū in genesi memorat⁹: quare nō addū/
tur iste clausule: fiat terra seu abyssus. Simili/
ter: Et factū ē ita: Et vidit de⁹ q esset bonū rē.
sic in ceteris creat⁹ additū est. pte. 1. fol. 30. c. d.
Abyssus si accipit p aquarū multitudinem impe/
netrabili/ terrā vndiqz circūdat⁹: cur nō pprie
hoc declarauit de⁹ dicēs: Multitudo aquarū
erat sup terrā: cū aqua ab omnib⁹ quantūcūqz
rudib⁹ sit pceptibilis rē. pte. 1. fol. 30. c. e.
Abyssi faciē: Si h̄ completū accipit p pmo mo/
bili: cur statim ipm noīat aqs: cū dic: ferebat
sup aqs: fm istā expositionē. pte. 1. fol. 30. c. e. f.
Abyssos scz multitudinē aquarū in gyro valla/
uit de⁹: et facta fuit hec cōgregatio a deo p cer/
tā legē seu dispositiōē. parte. 1. fol. 31. g.
Abyssi sunt pfunditates aquarū latentū et ma/
ria omnia. parte. 3. fol. 305. a.
Abyssus dicitur lex noua et vetus. parte. 3. fol. 146. b.
Abyssi sunt corda latentū tam bonorum q ma/
lorum. parte. 3. fol. 288. a.
Ablactationes duplices sūt: et quib⁹ tpibus fiāt.
parte. 2. fol. 63. g.
Ablactatiōis isaaci dicē qre fecit abraā cōiuiui/
poti⁹ q natiuitatē et circūcisiōis. pte. 1. fol. 75. f.
Ablatio alicui⁹ rei in iudicio nō ē repetēda quō

intelligit⁹ et etiā in q casu. parte. 5. fol. 142. d.
Ablatio idolorū p rachelem facta nō fuit nisi p
subtractionē idolatrię p̄ris sui. pte. 1. fol. 94. d.
Ablutio baptismalis q tollit pena et culpa/vbi/
et quō reperit figurata. parte. 4. fol. 262. f.
Abominatio i sacra scriptura cōmuniter accipi/
tur p idolatriā/seu p aliq ad idolatriā pertinē/
te. parte. 1. fol. 355. h.
Abominatio siue offēsa in sacris voluminib⁹ di/
cunt⁹ simulacra. parte. 2. fol. 238. g.
Abominatiōes vocāt hebrei illa que colunt ab/
idolatriis. parte. 1. fol. 141. c.
Abominatio est pctōrib⁹ bonorū religio: stultū
q videt⁹ incredulis/cū fideles ppter dei amorē
aduersa sustinet mūdi rē. parte. 3. fol. 322. b.
Abominatio desolatiōis: pot⁹ antichrist⁹ intelli/
gi: vel imago cesaris quā pilat⁹ posuit in tēplo
rē. vl⁹ statua adriani equestris. pte. 4. fo. 432. a.
Itē parte. 5. fol. 74. a. et fol. 113. e. f.
Aborsus duplex est. scz a vita natiuitatis: q scz
ipsius nulla sumpsit initia: et est aborsus a fide.
parte. 1. fol. 285. e. f.
Aborsus dicif bon⁹/nō absolute sed alijs cōpa/
ratus rē. et ali⁹ etiā videt⁹ esse melior qui nodū
natus ē rē. parte. 1. fol. 285. e.
Abortiuus quid vel quis dicat. parte. 3. fo. 12. b.
Itē parte. 6. fol. 57. f.
Abortiuus pena minor ē q peccatoris adulti. par/
te. 4. fol. 27. d.
Abortiuus pprie dicit⁹ fm hebreos /fetus cōcept⁹:
aī animationē destructus. pte. 1. fol. 168. h.
Abram/an fuit primo genit⁹ thare/ et aram vlti/
mus. parte. 1. fo. 59. d. Et fol. 60. f.
Abraā pri⁹ dictus est ram. deinde nuncupatus ē
abram/et tandē abraā. parte. 4. fol. 100. e.
Abram licz primo vocat⁹ sit/et post abraā: tñ fre/
quenti⁹ nominat⁹ abraā: qz ē nomē magis visita/
tū: et scribēti vel dictāti citi⁹ occurrit: nec ē vis/
de illo cū per h̄ snia non muref. pte. 1. fol. 59. g.
Abraē et sare nomina q mō deus mutauit: et ex/
nomie suo tetragrāmaton e lram illis addidit
vt hebrei dicunt. Et qre nos a lram pferim⁹: cū
e lfa addita dicat. parte. 1. fol. 68. a.
Abram/dicif quasi pater excelsus. Abraā nō di/
cif quasi pater multarū: Itā gētiū/ in nomine
nō habet sed subaudif. parte. 1. fol. 68. a. c.
Abraā cōmendat⁹ in pphetia balaā: et per cū sta/
tus populi israeliti ci. parte. 1. fol. 310. b.
Abraā/an edoct⁹ fuit in astronomia: similiter et
isaac. parte. 1. fol. 83. a. c.
Abram vbi/seu in q terra nat⁹ fuit: an scz i chal/
dea/vel in mesopotamia. parte. 1. fol. 60. c. Et
fol. 61. d. g. Et fol. 8. f. Et fol. 82. h. Et fol. 83. c.
Abraē pater/eiusqz frater nachoz. vt dicit Rab.
Sa. declinauerūt ad idolatriā. pte. 1. fol. 60. c.
Abram qñ exiuit de aran/an post mortē patris/
vel aī: et de ei⁹ etate. pte. 1. fol. 60. a. b. c. e. f. Itē
parte. 6. fol. 175. g. h.
Abra q sit missus in ignē fabulant⁹ hebrei: quia
ignē noluerit adorare quē chaldei colūt. pte. 1.
fol. 59. e. f. g. h.
Abram fm hebreos ex pcepto nemroth pecc⁹
fuit in ignē ppter fidē vni⁹ dei veri/ sed diuinit⁹

Intel. necnon in Postillā Nico. de. ly. Additionesq3 alioz.

saluar⁹ fuit. pte. 1. fol. 59. g. Itē pte. 3. fol. 263. f.
Abre cū dicit: Egrede de terra tua: quō h sibi
dicit: cū iā diu aī egressus fuisset cū patre suo.
Et an de chaldeā vel mesopotamia intelligen/
dū sit. parte. 1. fol. 60. c. et fol. 61. d. g.

Abram cur voluit mentiri/sozozē suā dicendo q̄
fuit vxor: et nō potius deo cōmisit: qui si vellet
ei⁹ pudicitia apud pharaonē cōseruare posset.
parte. 1. fo. 61. a. b.

Abram vir tante pfectionis/quō p mendaciū ex/
posuit vxorē suā periculo adulterij: q̄ vt videt⁹
magis debuisset eligere mori. pte. 1. fo. 61. b. f. g.

Abram vt nihil omitteret de his que poterat fa/
cere ad cōseruandā castitatē vxoris sue: inclu/
serat eam infra vnā arcā vt dicūt hebrei/ ne vi/
deret ab egyptijs: sed cū peruenissent ad qddā
passagiū rē. parte. 1. fol. 61. c.

Abra vt habet quorundā hebreozū error multi/
pliciter peccauit: nō solū in mendacio rē. s. etiā
in q̄tū terram pmissionis exiuit sine mandato
dñi rē. parte. 1. fol. 61. g.

Abre ppter p̄ctā (vt asserūt quidā hebrei) filij is/
rael fuerunt in captiuitate egyptiaca per mul/
tos annos: q̄ quidē assertio vana ē. Ibidem. g.

Abra de egypto ascendens rediit eadē via qua
abiit duplici de causa. parte. 1. fol. 62. c.

Abram ducens guerrā cōtra reges: post obtentā
victoriā/decreuit eis q̄ cū ip̄o venerūt ad bellū
ius habere in pte p̄darū: qd̄ exponit duplici/
ter. parte. 1. fol. 64. g.

Abra muniuit exptos vernaculos: sic translatio
nra habet/ s. hebraica sic h3: Mūerauit expedi/
tos v̄naculos rē. et vnde ista variatio puene/
rit. Et ē s̄sus q̄ muniuit suos armis bellicis. Et
q̄ p̄z prudētia abraē i re militari. pte. 1. fo. 64. e.

Abram/an et quō timuit/ ne forte pmissio sibi fa/
cta p tam solennē victoriā/ esset impleta. par/
te. 1. fol. 66. b. f. g.

Abram nō ppter sterilitatē terre pmissē peregrī/
nabat in egyptū/ sed ppter p̄bationē fidei rē.
parte. 1. fol. 344. c. g.

Abram qz viuente vxore/ ancille adiungit: excu/
sat de adulterio. parte. 1. fol. 66. f. Et fol. 67. a.

Abra nō vituperat de bigamia sicut lamech du/
plici rōne. parte. 1. fol. 67. a.

Abram qm cū abimelech pactū fecit: et dictus est
puteus quē fodit: pute⁹ iurationis: quō cōgru/
at veritati? parte. 1. fol. 76. e.

Abraē dedit abimelech dona dicēs: Hoc erit ti/
bi in velamē oculoz ad oēs q̄ tecū sūt rē. Hoc
varijs sensib⁹ exponit: et q̄re. pte. 1. fo. 75. d. e. g.

Abram de sacrificijs in lege sciendis ad colēdum
deū fuit instruct⁹: q̄ erant quasi quedā p̄testa/
tio interioris cult⁹: Et quare. parte. 1. fol. 65. d.

Abram multū diligebat hospitalitatē. Et vt di/
cunt hebrei: transiit se alibi habitādo vbi es/
sent viē frequentatē: vt sic posset hospites reci/
pere. parte. 1. fol. 74. f. Et fol. 76. g.

Abra vt hebrei dicunt hortū plātauit in q̄ diuer/
sas arbores posuit ad ferendos fruct⁹: et h̄ pro/
pter hospites transeūtes recipiendos: vt ame/
nitate loci recrearent⁹ et fructib⁹ reficerent⁹. par/
te. 1. fol. 76. g.

Abram cū esset nonaginta nouē annoz circūci/
dit carnē p̄putij sui/ et deinde dicit⁹ est abraam.
parte. 1. fol. 69. b.

Abraam simul habuit p̄ceptū circūcisiōis (q̄ su/
it signū et character sue fidei) in se et in suis seq/
cibus. parte. 6. fol. 11. c.

Abraē circūcisiō cōmendata fuit: et quare. par/
te. 6. fol. 11. a.

Abraē non contulit circūcisiō/ s. fides/ paternita/
tē: q̄ dicit⁹ est p̄ multarū gētiū. parte. 6. fo. 11. c.

Abraā pactū circūcisiōis non suscepisset/ si adā
pactū dei custodisset/ sed qz ipse in h̄ mēbro cul/
pā inobediētiē p̄i⁹ cognouit: decauit vt iste in
hoc mēbro signū obediētiē secundo acciperet:
et quare. parte. 1. fol. 68. e.

Abram cū affectū haberet ad opus hospitalita/
tis/ et hoies nō veniūt/ vidēs hoc de⁹: fecit tres
angelos apparere vt dicunt hebrei in specie vi/
rozū/ vt eis exhiberet hospitalitatis officiū. par/
te. 1. fol. 69. b.

Abraē apparuerūt tres angeli vt hebrei tradūt
in specie viroz. Unus ad nūciandū sarē conce/
ptū. Alius ad subuertendū sodomā rē. Et terci/
us ad sanandū abraē/ et ad liberādū loth de sub/
uersione sodomozū. parte. 1. fol. 69. b.

Abraē vt hebrei dicūt apparuerūt angeli tertiā
die postq̄ fuerat circūcisius. parte. 1. fol. 70. b.

Abraā/ an/ qm et quali adoratiōe vnū inter ange/
los in specie hūana sibi apparentes adorauit/
scz an duliē adoratiōe vel latrē. pte. 1. fol. 70. c.
Et fol. 71. f. g. Et fol. 72. a. c.

Abraam angelos sibi in specie viroz apparētes
an hoies tm̄ aut angelos vel deū esse credidit.
parte. 1. fol. 71. f. h.

Abraē ad quercū mābre/ tres viri visi sunt: s. vti/
qz nō erāt. Nō em̄ sunt angeli viri sed vidētur.
parte. 4. fol. 313. e.

Abraē dignitas ostēdit⁹ ex h̄/ p̄sertim in his q̄
ad fidem p̄tinent/ q̄ in apparitiōe sibi facta/ nu/
merus determinat⁹ diuinaz personarū explici/
te demonstrat⁹: s. etiā antea in priorib⁹ implici/
te inuebat⁹ rē. parte. 1. fol. 71. a.

Abraā vt hebrei dicunt/ vitulū coquendū p ho/
spitibus angelis/ tradidit hismaeli/ vt cibū pa/
raret/ vt eū assuefaceret hospitalitatis openb⁹.
parte. 1. fol. 70. d.

Abraē qre apparuerunt tres angeli in nūero im/
pari: Sodomā v̄o veniētes fuerūt in nūero pa/
ri: parte. 1. fol. 72. b.

Abraē apparētes tres angeli vt hebrei dicūt: fu/
erunt michael gabriel et raphael: ita q̄ michael
erat i medio: alij autē duo ad dexterā et sinistrā.
Erat autē mod⁹ ambulādi tūc: q̄ supior ambu/
labat in medio: et in h̄ cognouit abraā qz esset
superior. parte. 1. fol. 70. c.

Abram vnde habuit occasiōē petendi prolē a
dño / dicens: Dñe qd dabis mibi? Ego vado
absqz liberis. parte. 1. fol. 64. f.

Abram nō dubitauit quin haberet prolē sibi p/
missā a deo/ et similiter hereditatē in psona pro/
pria vel filioz. parte. 1. fol. 65. d.

Abraā in pmissiōe filij h̄ cordis exultatiōe risit:
nō sicut sara ei⁹ vxor diffidēdo. parte. 1. fo. 68. g.

Repertoriū alphabetariū in Glosas ordinariā et

Abraā quō dicitur pater fidei. parte. 1. fol. 121. f.
 Abraam est pater omnium fidelium qui fuerunt post
 ipsum. parte. 3. fol. 433. c.
 Abraā an et quare nō ausus fuit petendo ad mi
 norē numerū descendere/ q̄ pro decē iustis. par
 te. 1. fol. 71. d. h. Et fol. 72. c.
 Abraā nūq̄ legi se cinerem et puluerem profes
 sum esse nisi cū meruit dei locutionem h̄re. par
 te. 1. fol. 71. a.
 Abraā qua adoratiōe adorauit/ cū dicitur: Quos
 cū uidisset et adorauit i terra. pte. 1. fol. 71. g.
 Et fol. 72. a. c.
 Abraā quō adorauit pplm terre/ filios videlicet
 beth p sepultura vxor/ sue/ cū scriptū sit. Dñm
 deū tuū ado. et illi soli ser. parte. 1. fol. 79. e.
 Abraā nō in die natiuitatis/ nec in die circūci
 ſionis filij sui/ s̄ in die ablactatiōis conuiuiū se
 cit: Et quare. parte. 1. fol. 75. f.
 Abraā primo p fidei meritū/ oīm pctōz remissio
 nē adept⁹ est. Deinde p iusticiā: vt multarū fie
 ret pater gentiū. Tertio: facta promissio effecit
 q̄ fieret semen suum sicut stelle. parte. 6. fol. 11. f.
 Item parte. 3. fol. 433. a.
 Abraā quare contristat⁹ est de eiectione filij: h̄is
 maelis sc̄z: cū tñ hec pphetia fuerit: quam ipse
 magis q̄ sara nosse debuit. parte. 1. fol. 76. a.
 Abrae fides et cōstantia et enūerant magnifice.
 parte. 6. fol. 155. e. f. g. h. et. Et fol. 213. a.
 Abrae dixit dñs. Glade in terram morie. i. in ter
 rā in qua erat mons ille quē de⁹ ip̄e erat sibi de
 monstraturus et. parte. 1. fol. 78. f.
 Abraā imolare volens filiū suū credidit q̄ deus
 ip̄m a mortuis suscitaret: vt cōplere i eo p̄mis
 sū suū. Alio mō dicit Ioseph⁹. Et quō abraā p/
 suadebat filio suo vt spōtanee subiret imolati
 ſionis sacrificiū. parte. 1. fol. 77. e. g. h.
 Abraā quō voluit filiū suū imolare/ cū occiso i/
 nocentis sit horribilis/ et illicita. pte. 1. fol. 78. b.
 Abrae sacrificiū distat ab illo qd̄ iepte fecit: q̄ il
 le iussus obtulit: iste fecit qd̄ lege vetat et. par
 te. 2. fol. 47. a.
 Abraā quando imolauit filiū suū habebat centū et
 viginquinq̄ annos: et isaac/ trigintaquinq̄ vt
 habetur. parte. 1. fol. 77. g.
 Abrae vt dicunt hebrei fuerunt facte plures re
 uelationes et precepta successiue: quando di
 xit dñs ad eum: Tolle filiū tuū et. Et idō vt
 inquit vt ex plurib⁹ responsionib⁹ ad obedi
 endum maiore haberet mercedē/ Doctores n̄si
 dicunt q̄ fuit unicū p̄ceptū et. pte. 1. fol. 77. b.
 Abraā nō statim iussus ē filiū occidere: s̄ triduo
 ad imolandū ducere: vt longitudine t̄pis tēta
 tio augeret: et quo mō. parte. 1. fol. 77. a.
 Abram iussus est imolare filiū suū vt pbaretur ei⁹
 affectus et fides. parte. 1. fol. 300. e.
 Abraā suū iussit ponere manū subter femur. Et
 q̄re fm̄ hebreos et catholicos. pte. 1. fo. 80. b. d. e.
 Abraam vt dicunt hebrei ita mūdus fuit a pctō
 qñ fuit centū annorū: et qñ erat septuaginta/ si
 cut qñ fuit solūmō quinq̄ annorū. parte. 1. fo. 83. g.
 Abraā grandeuus duxit cethurā/ mortua sara:
 nō ppter incontinentiā: nec ppter filioz p̄cu
 rationē: sed pro mysterio et. parte. 1. fol. 83. b.

Abraā q̄ ex tribus mulierib⁹ sobolem pcreauit/
 quid mystice significat. parte. 1. fol. 83. b.
 Abraā mortuus ē vite sue anno centesimo septu
 agesimo quinto. parte. 1. fol. 83. g.
 Abrae nō uenit deficere vt minui. pte. 1. fo. 83. e.
 Abraamiū locus ē vbi cōdita sunt corpa patri/
 archariū. parte. 1. fol. 115. a.
 Abrae sinus quid est. parte. 3. fol. 152. b. Itē par
 te. 5. fol. 167. e. f.
 Abrae in sinu q̄re iusti dicunt fuisse/ qui aī ad/
 uentū christi seu eius passionē decesserunt. par
 te. 1. fol. 69. c.
 Abrae sinus an ideo dicat⁹ q̄ habuerit credēdo/
 rū clariores reuelatiōes q̄ posteri: vt alia rōne.
 parte. 1. fol. 121. f.
 Abraā triplicē figurā gerit: Primā saluatori: al
 terā patris eterni: tertiā sanctorū qui aduentū
 christi cū gaudio susceperunt. parte. 1. fol. 69. f.
 Abraā desiderauit cognoscere t̄ps aduent⁹ chri
 sti: qd̄ ē videre christū in spū. parte. 5. fol. 213. f.
 Abraā exultauit vt videret diē meū: Illa verba
 referēda sūt ad t̄ps imolatiōis isaac. et nō ad vi
 sionē q̄ d̄. Sic erit semē tuū et. pte. 1. fol. 66. d.
 Abraā quō corā deo ambulare intelligat. Glade
 in Ambulare corā deo.
 Ab abraā descēderūt saraceni p h̄ismaelē: et idu
 mei p esau: et iudei p isaac. parte. 1. fol. 68. c.
 Abraā describit fm̄ triplicē statū. Primo eī vt
 incipiens. parte. 1. fol. 60. b. Secōdo vt proficiēs.
 fol. 68. b. Tertio quomō se habuit vt pfectus.
 fol. 77. b.
 Abrae ppter suā iusticiā/ nō solū tpalia/ s̄ et cele
 stia siue eterna a deo promissa fuerunt. parte. 1.
 fol. 65. b. c. Et fol. 66. d. e.
 Abrae tpe separatus ē ppl̄s dei ab errore simula
 croz. parte. 1. fol. 25. g.
 Abrae tpe/ tertia etas mundi incipit: et hui⁹ ppul
 chra adaptatio: etatisq̄ tertię hoīs/ et dici frig
 creatiōis/ accommoda assimilatio. pte. 1. fo. 25. g.
 Abrae cōmisit de⁹ secreta sua duplici congruita
 te. parte. 1. fol. 70. f.
 Abraā prim⁹ in scripturis p̄byter vel senior ap
 pella⁹. parte. 2. fol. 19. e.
 Abrae hūilitas cōmendat⁹ cū puluerē et cinerē se
 cōstet. parte. 1. fol. 71. a.
 Abraā p̄est familie hospitalitatis. pte. 1. fo. 258. f.
 Abraā in casulis habitabat: q̄ sancti/ hospites
 et peregrinos se esse cognoscūt: expectantes ci
 uitatē habentē fundamentū: cui⁹ artifex de⁹ ē.
 Progenies autē impioz in hac vita ciuitatem
 extruit et. parte. 1. fol. 46. b.
 Absalon replica⁹ ppter sex conditiōes p̄ne ge
 hēne: q̄ sunt: pena damni/ pena sensus: stridor
 dentiu/ et fletus exteriores: tenebrę/ et duratio si
 ne fine. parte. 2. fol. 116. b.
 Absalon psequēs dauid et viros ei⁹: signat tyrā
 nū et oppressorē simpliciū: cui⁹ caput adheret
 quercui/ mūdi sublimia appetendo. Ibidē. b.
 Absalon patris psecutor significat tyrannū apo
 stantē a fide: psequēs christū patrē suū in mē
 bris: qualis fuit iulian⁹ apostata. pte. 3. fo. 90. b.
 Absconsa res/ auidi⁹ querit⁹: celata/ venerabili⁹
 conspicit⁹: diu quēsitā/ charius tenet⁹: sine fasti

Interl. necnon in Postillā Nico. de ly. Additionesq3 alioz.

dio fit pcepta cū mēfura. parte. 5. fol. 28. b.
 Absoluendi modus q̄ iēsus absoluit adulteram
 nō est trahendus in consequētiā. Et huius rō.
 parte. 5. fol. 210. g.
 Abstinentia meritū auget: cui nulla est potētia
 nature. parte. 5. fol. 33. a.
 Abstinentie ⁊ crucis duo sunt genera. Corpale. s.
 ⁊ spūale rē. parte. 5. fol. 52. b.
 Abstinentia a cibis nō ē deo accepta / nisi cū h̄ sit
 abstinentia a viciis ⁊ ieiuniū comutent opa pie/
 tatis. parte. 4. fol. 413. d.
 Abstinentia cibi ⁊ castigatio corpis corruptibili
 corpori necessaria sunt. parte. 1. fol. 292. c.
 Abstinentia nisi sistat in medio nō valet. Exem/
 lū de cithara. parte. 3. fol. 58. b.
 Abstinentia a cibis: in quib⁹ ⁊ qñ licita vel illicita
 sit. parte. 6. fol. 120. d.
 Abstinentia aliq̄ que laudabilis ē in religioso nō
 est laudabilis in coniugato: Et quare. parte. 6.
 fol. 26. h. Sic in iuvene ⁊ sene. Ibidem.
 Abstinentes viri / onagri vocabulo figurant. par/
 te. 3. fol. 74. e.
 Abstractio a curis exteriorib⁹ requirit ad inue/
 niendū deū. parte. 1. fol. 141. a. b.
 Abstractio mētis a terrenis tāto facit ipam deo
 pleniorē q̄nto in eterna libert⁹ extendit. pte. 1.
 fol. 160. f.
 Abstractio a curis secularib⁹ necessaria ē vt hō
 dignā oblationē faciat deo. parte. 1. fol. 208. f.
 Per abstractionē a sensibilib⁹ acquirūt aliqñ ve/
 ritas in dubijs. parte. 1. fol. 279. c.
 Abusus an ⁊ quō fiat in hūana natura / q̄ ad glo/
 riā dei ē ordiata / dū illa priuā ⁊ damna. par/
 te. 4. fol. 137. b.
 Abusus sacroz vel primitiarū fuit illicit⁹ qz de
 talibus sacerdotes dño ministrantes sustenta/
 bant. parte. 1. fol. 222. d.
 Accaron est in tribu dan vel in tribu iude: et vs/
 q3 hodie grandis vicus ē. parte. 2. fol. 69. a.
 Accepta nō sunt deo oia exteriora q̄ sūt ad cul/
 tū diuinū / vt ē materialis ecclia: vasa argētea:
 ⁊ vestes q̄ntūcumq3 sint preciosa: nisi ppter cul/
 tū interiorē rē. parte. 2. fol. 145. b.
 Acceptio psonaz qñ ⁊ quō sit culpabilis ⁊ qñ q̄
 vt p̄sideratiōe nō sit culpabilis. pte. 6. fo. 212. c.
 Accidēs quoddā mutat subiectū ⁊ non mutat:
 quoddā mutat et mutat: qddā nec mutat nec
 mutat: quoddā non mutat quo ad naturā / sed
 q̄ ad modū. parte. 6. fol. 100. a.
 Accipere vult aliqd a nobis de⁹: ⁊ ita nobis lar/
 giri ipse: vt dona sua nō imeritis largiatur. par/
 te. 1. fol. 317. f.
 Accipere aliqñ / auferre dicim⁹. Tñ aues q̄ alias
 rapiūt accipitres vocam⁹. Tñ Si q3 deuorat:
 si quis accipit. i. rapit. parte. 1. fol. 359. a.
 Accipere aliqd ex pacto p spūalib⁹ / nō ē licitū:
 tñ ab eis quib⁹ spūalia ministrata sūt / dona tē/
 poralia accipere ē licitū. parte. 4. fol. 299. b.
 Accipiter inter rapaces ē aues / sed mansuescit: ⁊
 rapinā cū hoib⁹ opat. parte. 1. fol. 234. b.
 Accipiter p singulos annos pennā veterē noua
 nascente proijcit: ⁊ tpe austri veteres penas de/
 pmit. parte. 3. fol. 76. c. d.

Accipitres vocam⁹ aues rapaces q̄ alias rapiūt
 parte. 1. fol. 359. a.
 Accusatio sui ipsi⁹ q̄ntū utilis sit. pte. 5. fo. 196. a.
 Aceruus i mo latior: in sūmo angustior: crescit.
 parte. 3. fol. 365. e.
 Acerabula os angustū habent: ⁊ angustia lfe le/
 gis ⁊ obscuritatē pphetaz significant. parte. 1.
 fol. 276. c.
 Acerū multū refrigerat ⁊ iō in calidis regiōibus
 cuiusmodi ē terra israel: vtunt aceto / maxime
 tempore calido. parte. 2. fo. 58. b. c.
 Acerum vtrū in tormentis existentib⁹ acceleret
 mortē. parte. 5. fo. 85. b.
 Acerū bibunt q̄ post vite sanctitatē ad vetusta/
 tē p̄teritoz labunt vicioz ⁊ corruptione vete/
 ris nequitie delectant. parte. 1. fol. 274. e.
 Acerū dederunt crucifixoies iēsu in portū cū vi/
 no mixtū: Et quare. parte. 5. fol. 85. b.
 Achab rex isrl quō dicit malū fecisse in conspe/
 ctu dñi sup omnes añ eū. parte. 2. fol. 153. b. Et Ach
 fol. 154. c.
 Achab fili⁹ chulie ⁊ sedechias fuerūt illi duo se/
 nes q3 daniel cōiicit de falso crimine p̄ susan/
 nā. parte. 4. fol. 150. d. Et fol. 328. e.
 Achala: nomē regiōis ē / cui⁹ metropolis ē corin/
 thus. parte. 6. fo. 72. c.
 Achan scribendū ē: ⁊ nō achor in iosue: vt dicit
 hieron. ⁊ sic est in hebreo. parte. 2. fol. 11. c. d.
 Achan quīs dupliciter errauerit: sc3 in pctō sa/
 crilegi / furādo rem sacrā: in violatiōe sabbati:
 ⁊ fuerit duplici pena punit⁹ / tñ saluatus ē. par/
 te. 2. fol. 12. f.
 Achates ab achate flumio sicilie. vbi inuenit: et
 ferf esse nigri coloris habēs candidos in sup̄/
 cieramos. parte. 1. fol. 190. a. Interl.
 Achaz signū oblatū recusauit / q3 ad ei⁹ consola/
 tiōē elias obrulit: s̄ de dño diffidēs ad hūa/
 nū auxiliū refugit rē. iō ppli sui iacturā passus
 est. parte. 2. fol. 231. g.
 Achaz quare timet signū petere: cū tñ propheta
 ad hoc eū monuerit. parte. 1. fol. 80. f.
 Achel demach sunt due dictiōes ⁊ sūt pprie he/
 braice: sed magl syriace: signātes i latino agrū
 sanguinis: sed qz lingua hebraica et syriaca sūt
 valde ppinque: hoies notabiliter l̄fati magis
 vtebant ligua syra q̄ hebrearē. pte. 6. fo. 165. g.
 Achimelech ⁊ abimelech duo nomina sunt ma/
 gnā habentia conuenientiā / s̄ tñ differunt. par/
 te. 3. fol. 132. b. Et fol. 159. b.
 Achor nō est nomē pprium / s̄ appellatiuū. par/
 te. 2. fol. 12. d. Et fol. 191. f. Itē parte. 4. fo. 336. c.
 Acidiosi l3 natura sapiētes ⁊ acuti / si sūt desides
 pdunt bonū nature: ⁊ q̄ min⁹ habent p naturā
 acquirūt p industriā. parte. 1. fol. 77. b.
 Acidiosi in bonis opib⁹ per q3 figurant. parte. 1.
 fol. 299. d.
 Acidiosi est velle regnare cū dño ⁊ nolle pati p
 eo. parte. 3. fol. 321. e.
 Acidie a torpore quicūq3 euigilauerit: et p exer/
 citiū boni opis vere exurrexerit: in ecclia supe/
 rminētē grām dei ⁊ introitū regni celestis itel/
 liget. parte. 1. fol. 90. a.
 Acrilia ē cecitas q̄ percussū fuerūt / q̄ volebāt rē

In Glossas ordinariā et Interl. necnon in Postillā

Acti

tinere angelos in sodomis. Et vnde dicif. par-
te. 1. fol. 73. a. b. Item parte. 2. fol. 167. g. Item par-
te. 3. fol. 436. f.
Actio quilibet huius mundi mola est. Et qre. par-
te. 4. fol. 81. b.
Actio agentis post formā introductā rē. nō ē ne-
cessaria in quibuscūq; ad illi⁹ forme conservatio
nē. In quibuscūq; tñ est necessari⁹ cōtinuus influ-
us agentis in subiecto/etiā post introductio-
nē forme rē. parte. 3. fol. 211. c.
Actionē nrām/euulsis iniquitat⁹ sentib⁹/ad fru-
gē retributionis excolere est p̄pato ope agrū
diligenter exercere. parte. 3. fol. 332. e.
Actio mirāda: cū elatione nō eleuari/sed graua-
ri. parte. 2. fol. 79. a.
Actiōis pie p̄seuerantiā et famā/designat ligna ce-
dri: Et quare. parte. 2. fol. 137. g.
Actio bona cum aī oculos dei vsq; ad terminos
vite nos regit/quasi p̄tensa tunica talū corpis
operit. parte. 1. fol. 102. a.
Actiones due sunt: quaz vna q̄ male gessim⁹ per
penitentie lāmētū abluim⁹: altera bonoz ope-
rū fructib⁹/grām dei et p̄mīū beatitudinis p̄me-
remur. parte. 1. fol. 278. a.
Actio queq; bona p̄ portā ciuitatis designatur.
parte. 3. fol. 55. a.
Actio p̄sulis tātū debet transcendere actionē po-
puli/quantum distat a grege vita pastoris. par-
te. 3. fol. 149. d.
Actio duplex ē/et quā istarū contēplatiua com-
patiat. parte. 5. fol. 153. g.
Actiue vite p̄fectionē triplex impedimentū imp-
ficat. scz passiōis impulsus: virtutis hūane defe-
ctus: et corporis aggrauantis pondus. parte. 3.
fol. 263. d. g. Et fol. 265. c.
Actiue vite et contēplatiue differentia. parte. 2.
fol. 63. a. b. h. Et extens⁹ clariusq; fol. 104. d.
Actiua vita quib⁹ melior est: tales initiū renūci-
atiōis non accipiant: q; repide cōtemplationē
exequētes: maiori se discrimināt inuoluunt. par-
te. 1. fol. 353. e.
In actiua vita meli⁹ ē quibuscūq; consistere q; te-
pide cōtemplationē exequētes maiori discrimi-
ni seipos inuoluere. parte. 4. fo. 436. f.
Ad actiuam vitam confugiant in qua saluent⁹:
qui ad contēplatiuā ascendere nō sufficiunt.
parte. 1. fol. 73. b.
Actiua vitā eligere meli⁹ ē: et p̄ eam saluari/ q; p̄
contēplatiuā perire/si illa vertit in tēdiū vel in
arrogantiā. parte. 5. fol. 21. c. e.
Actiua vita et contēplatiua cum sit nobis ex dei
grā: vna ē in necessitate: altera ī volūtate. par-
te. 1. fol. 167. a. Et fol. 347. e.
Sine actiua vita nemo deū cognoscēs regnū in-
greditur: sine contēplatiua vō multi. parte. 1.
fol. 347. e.
Actiua vita non solum nunc in seruitute est: sed
etiā contemplatio libertatem mētis nō obtri-
net: q; in enigmatē intimā quietem videt. par-
te. 1. fol. 347. g.
Actiue vite opera designant⁹ per cibū: per vinū
(qđ mentes alienat) contēplatiua accipit: que
ab amore seculi mentes electorū alienas facit.

parte. 1. fol. 88. a.
Actiua vita et contēplatiua/ad seruū hebreū/et
rursus libez in septimo anno: exponit. parte. 1.
fol. 167. a.
Actiue vite p̄fectio in senario: in septenario vō
contēplatiua exprimit. parte. 1. fol. 347. f.
Actiue vite p̄cepta: nidus in terra dicif: contem-
platiua vō in arbore. parte. 1. fol. 355. f.
Actiui boni auris tunc perforatur/quando non
p̄pter laudem humanā: sed p̄pter deū bñ ope-
rat. parte. 1. fol. 167. b.
Actiui intelligunt p̄ iumēta. parte. 3. fol. 30. d.
Actiuus habet agere cū cōsanguineis sp̄aliter:
et cū p̄ximis generaliter: et cū vxore sua singula-
riter. parte. 3. fol. 413. b.
Actiuus bon⁹ qđ fertilis est in bonis opib⁹/signi-
ficat p̄ ioseph patriarchā. parte. 1. fol. 374. d.
Actiui cum loth in montē contemplationis nō
ascendunt/sed in segoz paruula saluantur. par-
te. 1. fol. 73. b.
Actib⁹ bonis cū integra deuotiōe opam dam⁹:
stabilita fide ī corde nro /holocaustū offerim⁹
dño sup altare eius vespere et mane rē. parte. 2.
fol. 243. f.
Actus et passionēs hoīm aliqñ in scriptura attri-
buunt ipsi deo. parte. 3. fol. 362. d.
Actus prauos qđ cohibet/et celo bono destruit:
et tñ delectationē carnalem in abscondito pecto-
ris celat: significat p̄ reuertentē de bello qđ fuit
femina in p̄dā. parte. 1. fol. 319. a.
Actus meritorū nullus pōt exire sine sp̄ali dei
motione. parte. 1. fol. 341. b.
Nullum actū bonū debemus nobis attribuere/
sed totum virtuti diuine. Et de hoc simile in in-
strumentis alicui⁹ artis: qđ licet sint optime con-
stituta in esse sibi competēt: tñ nihil agere pōt
sunt sine motu artificis rē. parte. 1. fol. 341. b.
Actus hūani quadriformes de pugna: et fm hoc
descriptos. f. aī legē: sub lege: post legē: et post
hanc vitā. parte. 6. fo. 18. c.
Actus hūanus vt sit bonus requirit bonitas ge-
neris et circūstantiaz: f̄ reddit⁹ malus ex quibet
defectu istorū. parte. 5. fol. 24. b. Et fol. 28. h.
Act⁹ exteriores et signa nō habent rōnē p̄cti/ nisi
inquantū sunt volūtarij. parte. 5. fol. 21. d.
Actus omnis virtutis consistit in h⁹ qđ bñ sustinet
qđ illata/et in hoc qđ etiā bene operat⁹ bona. par-
te. 6. fol. 54. c.
Actuū humanorū extrema/ sunt prima principia
operabiliū: scz. hoc facias alij qđ tibi vis fieri
rē. parte. 3. fol. 5. f.
Actuū bonorū structura oīs/nititur velut funda-
mine firmissimo in virtutib⁹ q̄tuorū principali-
bus rē. parte. 2. fol. 37. a.
Act⁹ dilectionis pōt cōsiderari in deo: vel vt est
tpalis/et sic aliqd p̄cedit in deo et aliud in ho-
mine p̄ influxū generalē. parte. 6. fol. 215. b.
Actus orandi tria requirit: primū: accessus orā-
tis ad deū: scdm ē p̄positio ei⁹ qđ in oratiōe pe-
tit in generali et in sp̄ali: tertiū est p̄ qđ oratio
exaudibilis est ex parte dei: et ex parte orantis.
parte. 6. fol. 118. c.
Actus qui p̄tinent ad ep̄m sunt sex fm qđ Paul⁹

Actu

Nico. de ly. Additionesq3 alioz. Repertoriū alphabetariū

docuit. pte. 6. fol. 116. d.

Actus matrimonialis qñ est sine culpa nō requirit indulgentiā: sed qñ habet culpā annexā. parte. 6. fol. 42. f.

Actus mñimonialis phibit⁹ fuit per duos dies añ dationē legis ppter mundiciā ⁊ eleuationē mentis. parte. 1. fol. 162. c.

Actus interior cordis est pñm: qz act⁹ exterior nō habet rōnē pñi nisi exeat vel pdeat ab actu interiori. Et h̄ ē errorē iosephi. pte. 1. fo. 165. d.

Ad Adam ē nomē cōmune seu appellatiuū apud hebreos significans idem qd hō in latino. ⁊ iō ali qñ accipit adā p viro ⁊ muliere: sed tractū ē ad significādū primū hoīem. parte. 1. fol. 47. a. Et fol. 48. b. Item parte. 2. fol. 21. d. Item parte. 3. fol. 423. f.

Adam h̄ nomē appropriat⁹ primō hoī ppter eminentiā ipsi⁹ ad alios hoīes: sicut nomen philo/sophus appropriat⁹ aristoteli ⁊c. pte. 1. fo. 48. h.

Adam q̄tuor lris scribit⁹: ⁊ orbis quattuor ptes habet: ⁊ has in capite lras nomen ade cōstituētes habet dictiōes grece q̄ significāt q̄tuor ptes orbis. parte. 3. fol. 236. e.

Adam fm̄ grecā linguā significat totū orbem. parte. 3. fol. 231. e.

Ade oēs filij dicunt⁹ orbis. i. oēs hoīes fuerūt in eo vn⁹ hō q̄ tunc fuit in vno loco/⁊ mō disper/sus ē per totū orbē. parte. 3. fol. 231. e.

Adā si grecis lris scribit⁹/numer⁹ q̄draginta sex insinuat⁹: qui edificationi templi in hierlīm ada/ptat⁹. parte. 5. fol. 193. f.

Adā corpus habuit añale de limo terre forma/tū ⁊ nō spūale: quō ergo ad immortalitatē p̄ chri/stū reformari debuit: quā ante nō habuit corp⁹ eius animale. parte. 1. fol. 35. f. Et fol. 28. b.

Adam habuit pfectam noticiā rez naturalium. Et huius ratio. parte. 1. fol. 38. d.

Adam vtrū de⁹ repente in etate virili fecerit/an/pficiendo ⁊ etates augendo sicut nūc format ī matris utero. parte. 1. fol. 36. a.

Adā an ⁊ quō dici potuit beat⁹ in paradiso exi/stens. parte. 1. fol. 40. g.

Ade mens particeps angelicę curię: et intrans sanctuariū dei: vt nouissima intelligeret/recte extasis ad h̄ imissa intelligit⁹ vnde euigilans p̄phetico spiritu eructauit. hoc nunc os ⁊c. par/te. 1. fol. 38. f.

Adā creat⁹ fuit ī plenitudine scie: ⁊ maiori q̄ sa/lonon. Nec obstat illud qd de salomone scri/ptū est. Et dedi tibi cor sapiens ⁊ intelligens ī tantū vt nullus ante te similis tui fuerit ⁊c. par/te. 2. fol. 129. c. Item parte. 1. fol. 41. g.

Adam creat⁹ ē in claritate diuine cōtemplatiōis ⁊ ad dei similitudinē: sed postq̄ p̄ inobedienti/ā hanc similitudinē deleuit: fact⁹ terren⁹/ter/renos generauit. parte. 1. fol. 42. e.

Adam sexto die formato et iā ī paradiso cōstitu/to/an post accessu t̄pis femina formata sit: par/te. 1. fol. 35. g.

Adā fuisse corpore animalē qdam putauerūt: ⁊ mutari cū in paradisi ponere: sicut mutabi/tur in resurrectione cū corpus añale/erit spūale qñ. s. in corruptionē induct. parte. 1. fol. 35. f.

Adam corpus añale habuit: nō mō añ paradisi/ sed ⁊ in paradiso: q̄uis in interiori hoīe fuerit spūalis: qd amisit peccando: ⁊ meruit corporis mortē: qd nō peccando meruisset in corpus spiri/tuale mutationē. parte. 1. fol. 35. g.

Adā positus ē in paradiso vt operaret⁹ ⁊c. nō ad laborē ⁊ ad voluptatē sicut qdam ex volupta/te agricolant⁹. parte. 1. fol. 37. c.

Adam si in obediētia pseuerasset/ sensus corpis ad nullā voluptatē verterent⁹/ malā scz ⁊c. par/te. 6. fol. 266. f.

Adam si sterisset in originali iusticia/ generasset filios similes sibi: scz. potētes nō mori ⁊c. ⁊ nūc hoīes ab eo descendētes habēt necessitatē moriendi. parte. 3. fol. 373. f.

Adā phibitus ē a ligno sciētie vt obedientia ef/fer et virtus merendi. parte. 1. fol. 36. g.

Adā pactū dei si custodisset abraā pactū circūci/sionis nō suscepisset/ sed qz ille in h̄ mēbro cul/pā inobediētie prius cognouit: decuit vt iste ī hoc mēbro signū obediētie scdo acciperet: et q̄ re. parte. 1. fol. 68. e.

Ade costa an fm̄ rōnē quā primis opibus de⁹ cō/creauit id habuit/ vt fm̄ ipam ex ei⁹ costa femi/nā fieri necesse esset: an h̄ tñ vt fieri posset. par/te. fol. 38. e.

Adam formata muliere cognouit supnaturali/ter eā factā esse de costa sua. parte. 1. fol. 39. d.

Ade costa de qua formata est eua/ an fuit de in/tegritate ipsius ade: vel fuit superflua. Si pri/mū ergo corpus ade remansit imperfectū: qd non decet conditionem primi hominis ⁊c. Si scdm̄/ tunc illa costa fuisset monstruosa: sicut se/xtus digit⁹ in manu ⁊c. Solutio. pte. 1. fol. 38. h.

Ade ad quid eua in adiutorij fuit facta: ⁊ quid per hoc mystice designet. parte. 1. fol. 38. c. d. f.

Ade creauit deus vt hebrei tradunt duas vxor/es/ eua scz ⁊ alteram. ex qua dicunt multos filios esse natos ex quib⁹ genealogias infinitas texunt/ facientes instructuissimas quēstiōes. has autē dicit apls fabulas. pte. 6. fol. 116. e.

Adā q̄re deus tentari pmisit. parte. 1. fol. 40. e. f.

Ade soli/ vel etiam femine/ vtrum deus p̄cepit? Scriptū ē em̄. p̄cepit dñs ade dicens: Nō dē/ p̄cepit eis. Et subdit: Ex oi ligno paradisi co/medere nō comedite ⁊c. parte. 1. fol. 37. f.

Ade quō de⁹ locutus ē istud p̄cipiendo/ cū nō p̄ suā substantia3 loquatur qz spūs est ⁊c. parte. 1. fol. 37. f. Et fol. 41. f.

Adā ⁊ eua quō loq̄ potuerūt: vel loquentē intel/ligere: qd nō didicerant inter loquētes crescēdo vel magisterio: parte. 1. fol. 37. f.

Adam ⁊ eua quō intelligerēt lignū eē sciētie bo/ni ⁊ mali: qd vsum mali nesciebāt omnino: par/te. 1. fol. 37. g.

Adā ⁊ eua quō videbāt si clausi erant. Scribitur em̄ ⁊ aperti sunt oculi eoz posteaq̄ comederūt ⁊c. parte. 1. fol. 41. c.

Adā ⁊ eua diuersimode fuerunt seducti. parte. 1. fol. 41. g.

Adam an serpentino dolo qd mulier/ vel vnde se/ductus est: parte. 6. fol. 119. b. d.

Adam p̄cise errauit in actu interiori/ ⁊ eua in in/

Repertoriū alphabetariū in Glosas ordinariā et

teriori et exteriori. parte. 1. fol. 42. d
Adam / an et quō credidit serpenti dicenti si comederent et. eos futuros vt deos tanq̃ h̃ solū creator creature inuideret. parte. 1. fol. 43. e.
Adam q̃ in statu inocētie nudus fuit nec erubescbat sicut pueri añ vsū rōnis nō erubescunt de sua nuditate. hui⁹ rōnē dat iosephus dicens q̃ adā tū vixit in simplicitate bestiali et. Sed ipse exponēdo turpiter deficit: et improbat. parte. 4. fol. 304. Item parte. 1. fol. 41. g
Adam superat⁹ est in triplici tentatiōe. scz/ gula/ vana glia/ et auaricia: et christus eisdem superauit. parte. 1. fol. 41. b
Adam vt dicunt hebrei in die creationis sue genuit pueros cum adhuc esset in paradiso voluptatis. Doctores aut̃ catholici dicunt contrarium. parte. 1. fol. 44. f. Et fol. 48. g.
Adam et eua cur nō coierūt in paradiso cū ibi fuissent nuptie honorabiles et thorus immaculat⁹ sine ardore libidinis et sine labore pariendi. parte. 1. fol. 38. a. b
Adam et eua añ peccatū genitalib⁹ mēbris ad p̃ creationē imperare potuissent: vt nō cū ardore seminarēt: ṽl cū dolore parerent/ sicut pedib⁹ et ceteris mēbris q̃ in quolibet ope sine molestia vlla/ et puritu voluptatis habebāt. Ibidem. b.
Adā et eua in statu inocētie nō concubuerunt. parte. 1. fol. 44. f. Et fol. 48. g
Adam peccādo polluit posterum multipliciter. parte. 1. fol. 235. e.
Adam si nō peccasset/ christ⁹ hō nō pateret: s̃ cū sarhan adam mouit in christū deum cōmouit. parte. 3. fol. 8. f
Adam docuerat filios suos colere deū p̃ oblationes de fructibus. parte. 1. fol. 45. d
Adam p̃pter mortē abel cōtinuit ab vxore: nec rediit ad eam vsq̃ ei a deo fuit reuelatum. parte. 1. fol. 47. a.
Adam ferūt post mortē abel/ vouisse se vxorem nō vltra cogniturū/ nec filium generaturū: sed deo iubente fregit votū: et q̃re. parte. 1. fo. 48. f.
Adam vt hebrei dicunt centū trib⁹ annis quib⁹ continuū se ab vxore sua eua p̃pter interfectiōnē abel: demones succubi iūgebant ei: et concipiebāt ab eo et pariebāt demones: et isti filij ieiauerūt salomonem ad peccandum et. parte. 2. fol. 105. c.
Adam et eua q̃re post lapsū tunicis pelliceis sūt induti. pre. 1. fol. 43. c. Et fol. 227. f. Et fo. 238. b
Adam vixit fm̃ textū nongentis triginta annis vel fm̃ opinionē aliquorū mille triginta annis. parte. 1. fol. 48. b
De ade vita centū anni tacent quib⁹ luxit abel fm̃ aliq̃s doctores. fm̃ hebreos aut̃ nihil omitit. parte. 1. fol. 48. e.
Adam prim⁹ quō in quot et quib⁹ dici forma et figura ade scōi scz christi futuri. parte. 6. fo. 13. d
Adam nō fuit principū christi inquantū pctōr/ sed inquantū principū hoim in esse nature: sicut christus ē principium eorū in esse gr̃e et. parte. 6. fol. 13. d
Adam nō fuit sepult⁹ in loco passiois/ sed iuxta ebron. parte. 5. fol. 85. a. b

Adā ostēdit imunis ab oī pctō. parte. 3. fo. 87. g.
Adam fuit plen⁹ oīi malo/ deliquit cogitatiōe vel voluntate/ actu/ verbi doctrina/ vel consuetudine. Ibidem.
Ab adā icipit pena quā sustinem⁹. pre. 3. fo. 94. e
Adam et eua peccādo miserie huic nos exposuerunt. parte. 3. fol. 122. b. Et fo. 125. a. b.
Adam trāsudit in nos oēm penā quā patimur. et culpā. parte. 3. fol. 211. e.
Adam rapuit p̃sumens vt diabolus de diuinitate. Rapere voluerūt diuinitatē et perdidērūt felicitatē. parte. 3. fol. 179. f.
Adam q̃ voluit ēē similis deo et. pre. 3. fo. 179. e.
Ade ex inobediētia/ corruit homo in istos defectus. parte. 3. fo. 195. f
In adam omnes fuimus quando peccauit. parte. 3. fol. 211. e
Adam fuit superb⁹ et a deo increpatus. parte. 3. fol. 264. a.
Adam cecidit per supbiam intumescēs. parte. 3. fol. 275. e
Adam sicut crassa terra q̃ p̃ abundantia spinas germinat: ita p̃ diuitijs liberi arbitrij q̃si luxurians/ lignū vetitū vsurpauit. parte. 3. fol. 296. e
In adam oīs hō tanq̃ in radice viciatus ē/ et vanitati subiectus: qd̃ prodest experiri: vt delecta supbia/ diligat obedientia/ et pereat nō reditura miseria. parte. 3. fol. 266. f. Interf.
Adam et eua si nō peccassent cū oīi posteritate/ nec morbo/ nec senectute defecissent: et finito seculo in meliorē statū scz in angelicā formā non per mortē/ s̃ p̃ dei virtutē mutati fuissent et trās/ lati sicut enoch et helias in aliā vitam. parte. 1. fol. 38. b
Adamas fortior ē omni cedenti metallo/ incontinens et inuincibilis pseueras. parte. 4. fo. 173. b
Et fol. 413. e
Additio duplex ē. scz. deprauās/ et illucidans: Deprauans intellectū legis phibet: nō aut̃ additio declarans/ aut illucidans. parte. 1. fol. 334. f.
Additiones sup̃ posita fratris Nicolai de lyra sup̃ totum corpus biblię paulus ep̃s Burges quondā iudeus/ compilauit easq̃ filio suo Alphonso legū doctore ex legitimo thoro p̃creato pro munere paterno transmisiit. pre. 1. fo. 4. g
Additio peccati ad pctū facit plura pctā: nō tñ maiorē grauitatē: sicut de homicidio p̃petrato ab hoīe sobrio et ebrio. parte. 5. fol. 215. g
Adde p̃pheta quis et q̃i fuerit. pre. 4. fol. 406. d.
Adeps in intestinis: pinguedo in carne. parte. 3. fol. 172. a
Adeps generat⁹ ex abundātia nutrimenti et. parte. 3. fol. 404. g.
Adeps/ an et quorū animalū comedēdus sit fm̃ veterē legē. parte. 1. fol. 219. a. Et fol. 226. b
Adipe an iudeis modernis vesci liceat. parte. 1. fol. 219. a. b. Et fol. 226. b
Adipis et sanguis esus phibet duplici rōne fm̃ vtrāq̃ opinionē. parte. 1. fo. 219. b. Et fo. 371. d.
Glide etiā in Esus sanguinis
Adeps significat leticiā et supbiam/ a similitudine animalū q̃ ex adipe insant. parte. 3. fol. 107. a.
Adeps significat sapientiā: q̃ in abscondito est/

Interlineacion in Postilla Nico. de. ly. Additionesq3 alioz.

sicut ad ept in intestinis. parte. 3. fol. 172. a
Adhuc hec dictio: aliqui accipit i scriptura pro
 post: aliqui p vsq3: et hebraice dicit od: et distin
 guit p sola punctuatione et quod apud eos vari
 ata est et. parte. 4. fol. 318. d.
Adiurandi modus hic erat apud hebreos. Ihec
 faciat tibi de: et hec addat. Et e sensus et. par
 te. 2. fol. 67. e. f
Adiutores principu in regimine tpali debet esse
 industrii scireq3 consuetudines et iura ciuitatu
 et terraz ad quas se extendit regimen suu: et co
 uersationis debet esse probate p experientiam
 bone vite. parte. 1. fol. 330. b.
Adiutores prelatoz in regimie spirituali debet
 habere naturalē industriā et sacre scripture no
 ticiā et conuersationē pbata p experientiā bo
 ne vite. parte. 1. fol. 330. b
Adiutoriu erat faciendū homini ppter filios p
 creandos: vt virgultū ex vitro q3 nascatur. par
 te. 1. fol. 38. a. d
Adiutoriu dei quis accipiam: tñ semper est ro
 gandū ne qñ per negligentia perdam illud in
 secundis. parte. 3. fol. 263. f.
Adiutoriu hūanū non debem negligere: lz nos
 de dirigat in via mox. Itā in b hoies sunt dei
 adiutores. parte. 1. fol. 281. d
Adiuuare cū nos videt hō vel angelus: de per
 eos hoc facit: q3 eos p mō eoz bonos fecit. par
 te. 3. fol. 260. e
Adiuuare imbecillē/charitatis ē: adiuuare potē
 tem velle/elatiōis est. parte. 3. fol. 5. e
Adiuuat de eū qui se mendicū et inopē reputat
 et nihil sibi dat: s totū de misericōdia dei expectat.
 parte. 3. fol. 248. e. Interl.
Administratio rerum et conseruatio possunt du
 pliciter accipi. Vno mō ex parte cause inquā
 tū sunt actiōes dei in ipso manētes: et sic sūt idē
 realiter. Alio mō ex parte effect: qui ē in creatu
 ra: et sic differt administratio a cōseruatiōe. Et
 declarat hoc in artificialib3 et naturalibus. par
 te. 4. fol. 301. f. g
Admiratiōe stupēdi mysterij (ait Origenes) p/
 moueor q3 tanta cura deo est in nobis vt etiam
 angelos suos culpari p nobis et confutari pari
 atur. parte. 1. fol. 311. c
Admiratio cōsurgit ex inspectiōe rei magne et i
 solite: qd pōt eē dupliciter. Primo mō fm qd.
 Scdo mō simpliciter et. parte. 2. fol. 146. b
Admiratio captionis arce dñi fuit q3 caperet ab
 infidelib3 q3 tante reuerentie fuit: q3 si videbat
 a leuiticis et dei cultorib3 discoopta/morieban
 tur. parte. 2. fol. 67. c. Item parte. 1. fo. 272. d
Admiratio fuit in christo ad ostendendū verita
 tem hūane nature. parte. 5. fol. 30. g
Adolescentia tertia etas filios habere iā pōt et
 compas diei tertio creationis: et tertie etati mū
 di. parte. 1. fol. 25. g.
Adolescentia etas est pnior ad peccandū. par
 te. 3. fol. 263. b
Adolescentula quā dauid ad calefaciendū se cu
 piuit vtrū de corpali vel mystica sit intelligen
 dū et. parte. 2. fo. 125. a. b. f. Et fol. 127. a. b. c.
Adolescens qui sequebat christū in passione di

cunt qdam q3 fuit iacobus frater dñi: alij q3 fuit
 iohānes euangelista: alij dicunt q3 fuit ali3 iuue
 nis de domo vbi comederunt pascha. parte. 5.
 fol. 116. b.
Adonai b nomen dei: hebrei pferunt loco nomi
 nis tetragramaton: vbiq3 in sacra scriptura
 ponit. Et est compositū apud eosdē ex quattu
 or lris sicut nomen tetragramaton. sc3 a/d/n/i.
 Que quidē littere in hebreo sic syllabican3 q3
 propria nominis ex eis compositi pnūciatio ē
 adonai et. parte. 1. fol. 129. e.
Adonai ē nomen dñi et magne excellentie: et po
 nit legiturq3 p nomie tetragramaton: rōnib3 et
 congruetijs quibusdā. parte. 1. fol. 135. f. g. h
Adonai significat generale dominiū: et q3 differē
 ter patribus pcedentibus et moysi ostēsum sit.
 parte. 1. fol. 135. f
Adonai vnū de decē nominib3 dei apud hebre
 os: significās q3 omni creature dominetur. par
 te. 2. fol. 304. a
Adonidē quō mulieres colebāt. pte. 4. fo. 223. e. f
Adoptio filioz dei sola charitate acquiritur. par
 te. 5. fol. 223. a.
Adorabis solū/dñm deū tuum: nō est in pcepto
 dictū: sicut dictū est: et illi soli seruias. Talis est
 serui3 soli deo debet: q3 grece latreosis dī. par
 te. 1. fol. 79. e.
Adorare et colere quō differāt. parte. 1. fol. 163. g
Adoratio qb3 signis exteriorib3 fieri solita sit: et
 an et quō liceat quosdā act3 exteriores adorati
 onis personis excellentib3 offerre. pte. 2. fol. 309.
 a. b. c. d. e.
Adoratio quō et qualis deferri deb3 creatur3 ex
 cellentib3. parte. 2. fol. 309. a.
Adoratio lz consistat principaliter in actu inte
 riori mentis deū reuerentis: habet tñ ex conse
 quēti aliquē actū/seu aliquod obsequiū exteri
 us et. parte. 2. fol. 309. a. b
Adoratio q3 est per genuū flexū: vtrū sit soli deo
 exhibenda. Arguit pro et contra cū responsiōe
 et solutionib3 argumētoz. parte. 2. fol. 309. a. b. c
Adorant falso christū qui est credunt: s pueris
 actibus despiciunt. parte. 5. fol. 84. b
Adoratio cōuenit corpori christi: nō tñ illa q3 la
 tria est: s illa/que dulia dignior ē sc3 hyperdu
 lia. Terra hec sine impietate a verbo dei assum
 pta adorāt: q3 nemo carnē ei3 digne māducāt/
 nisi prius adoret: s nō terrā intuet qui adorāt:
 sed illū potius/cui3 scabellū ē/per quē adorāt.
 parte. 3. fol. 233. e
Adoratiōis locus diuersus fuit inter samarita
 nos et iudeos: et alia aliaq3 rō hui3 assignatur a
 doctoribus. parte. 5. fol. 198. b
Adorant seculi dignitatē per adulationē: satra
 pe: consiliarij: iudices: duces: tyranni: optima
 tes. Et de hoc figura. parte. 4. fol. 303. b
Adorasse nō legit moyses/illā angelicā visionē
 vidēdo in rubo/et verba dei audiēdo: et quare.
 parte. 1. fol. 129. f. Et fol. 130. f.
Adorationē actiūā ad deū/an q3 ex nimia hūili
 tate possit intermittere. pte. 1. fo. 128. f. Et fo. 130. f
Adquisisse quō dicit de3 pplm suum/cū sit crea
 tor oim: q3 sua esse dubium nō est. Elidēt enim

Repertoriū alphabetariū in Glossas ordinariā et

vnusquisq; illud acquirere qđ nō fuit suū. par-
te. 1. fol. 154. g.
Adremmon vrb̄ ē iuxta ieracel: quē maximia/
nopolis hodie vocat in campo mageddon: in
quo iofias rex iust^{us} a pharaone nechao vulne-
ratus est. parte. 4. fol. 419. e.
Adrianus imperator post destructionē ciuitatē
et templi hierlm fecit poni statuā suam in loco
templi vbi steterat arca. parte. 4. fol. 318. e.
Adrianus elect^{us} imperator: hierlm destructā per-
tūm et vespasianū reedificauit: phibens iude
os habitare in ea: s̄ christianis pmisit. parte. 4.
fol. 94. g. Et fol. 401. b.
Adrianus papa condemnauit heresim execran-
tiū imagines christi et sanctorū: quē libri sunt
rusticorū. parte. 6. fol. 264. d.
Aduenas et peregrinos in hoc mundo qđ se iudi-
cant et a vicijis se separant: eternā merent^{ur} bñdi-
ctionē. parte. 1. fol. 344. a.
Aduena pro quo accipit in sacra scriptura. par-
te. 6. fol. 218. f.
Aduentū tuum facias diligi/ rarius veniēdo: et
melius est qđ vel vna vice tandū cū primo ma-
nere/ vel totiens ad illū venire/ vt fastidiat. par-
te. 3. fol. 333. b. d.
Aduentus christi necessarius fuit ad illuminan-
dū hoies in cognitione diuinorū fm qđ christus
dixerat: Ego in h̄ nat^{us} sum etc. pte. 5. fol. 187. b.
Per aduētū christi diabolus cadit: et hō a pctō
et a morte absoluit. parte. 3. fol. 110. e.
Aduentus christi dicit^{ur} consiliū. Et quare. par-
te. 3. fol. 104. b. Interf.
Aduētus christi compleuit/ qđ de^{us} p prophetas
pmisit. parte. 3. fol. 159. f.
Aduentum christi pōres iusti petebant. parte. 3.
fol. 261. a.
Aduentus christi dicit^{ur} dies dñi quē fecit dñs. et
iō de eo exultandū et letandū. parte. 3. fol. 261. b.
Aduentum primū antiqui iusti expectauerunt:
nos scdm: pro quo et illi et nos mandata diligi-
mus etc. parte. 3. fol. 273. e.
Aduentū christi quantū antiqui desiderabant.
parte. 3. fol. 141. a.
Aduentus christi fuit pmittus infra certū tps p
hebdomadas. parte. 3. fol. 211. g. Item parte. 4.
fol. 317. a. b.
Aduēt^{us} pm^{us} et scōs dñi expectatio. pte. 3. fol. 141. b.
Aduentus christi apud hebreos habebat p ma-
ximo secreto: ad qđ denotandū septuaginta in-
terpretes transtulerunt illud Esaie. 9. b. Elocu-
bit nomen eius magni consilij angelus etc. par-
te. 4. fol. 315. g.
Aduentū christi primū inter alios pphetas/pro-
bat efficacius danielis reuelatio per angelū fa-
cta: ad confutandā hebreorum pñdiam etc. par-
te. 4. fol. 318. e. f.
Aduentus christi duplex. Primus occult^{us}. Se-
cundus manifestus. parte. 3. fol. 98. e. Scōs etiā
dicit^{ur} occultus/ qđ de eo nemo scit. fol. 100. f.
Aduent^{us} christi duplex. Ad iudiciū scz: qui futu-
rus ē et in mūdū qđ pterijt. parte. 3. fol. 231. g. Itē
parte. 5. fol. 54. f. h. Et fol. 189. a.
Aduētus vterq; christi pprium habet pconem.

parte. 5. fol. 189. a.
Aduētus christi secundus erit in igne: Et quare.
parte. 5. fol. 159. b.
In aduentu primo fiet iudicium discretiōis: s̄ in
aduentu secundo fiet iudiciū discussionis quō
et qualiter. parte. 4. fol. 426. d.
Aduētus christi. Tm^{us} in hūilitate in carne: et my-
stice in scripturis ymbra dicit^{ur} et quare. Ali^{us} spe-
ratur in gloria. parte. 2. fol. 13. e.
Aduentus christi duo sunt. Primo em̄ venit et
passus est. Secundo in glia venturus est. par-
te. 1. fol. 239. a.
Aduentus christi prim^{us} fuit in infirmitate: secu-
dus erit in virtute. parte. 5. fol. 75. b.
Ante aduētū christi sancti descenderūt in infer-
nū/ sed nō in inferiorē. parte. 3. fol. 257. e.
Aduentus messie fm hebreos qre tardat: et quo
mō acceleraret qđ statim veniret filius dauid. i.
christus. parte. 6. fol. 140. c.
Aduentus christi ad iudiciū nō est futurus ime-
diare post. xlv. dies/ computādos a morte anti-
christi. parte. 4. fol. 328. b.
Aduentū christi ad iudiciū pcedet ignis con-
flagatiōis: purgans celū acreum et terram etc.
parte. 4. fol. 86. g.
Aduersa pati electos dei p eterna salute in psen-
ti: antiquū et frequēs est. parte. 6. fol. 222. a.
Aduersarij cū filiis israel in terra pmittiōis mul-
ti remanserūt triplici de causa. pte. 2. fol. 19. g.
Aduersarij salomonis pncipaliter fuerūt tres. f.
adad idumeus/ racon et hieroboam. parte. 2.
fol. 148. h. Et fol. 149. b. c.
Aduersitas iob duplex fuit. scz/ in bonorum tem-
poraliū amissione: et proprii corporis percussio-
ne. parte. 3. fol. 6. d.
Aduersitas nō deiecit iob ab hitu nec ab actu sa-
pientie: cum aduersitatē sustinuerit patienter.
parte. 3. fol. 54. b.
Aduersitates pñtis vite nō sūt nisi pena pctōr:
qđ pater p sapientis sententiā vel experiētiā.
parte. 3. fol. 40. b.
Aduersitas nulla debet excludere iustū ab vni-
tate fidelium. parte. 3. fol. 121. e.
Aduersitas. Vide in Tribulatio.
Aduersitatē deus qñq; puidet: vt flagellati ad
eū accelerent. parte. 3. fol. 105. f. Interf.
Aduersitates hui^{us} mundi nō inferri alicui/ nisi p
pter mala pterita: et prosperitates puenire non
nisi ppter pcedentia merita: ostēdere vult iob
esse erroneū. parte. 3. fol. 4. d.
Aduersarioz semita fluctib^{us} comparat^{ur}: Et qua-
re. parte. 3. fol. 57. a.
Aduersitatū tribulatione qđ frangit/ a quo fact^{us}
est minime contēplatur. parte. 3. fol. 65. f.
Aduersari^{us} nō comparatur yehemoth: et etiā le-
uiathan draconi: et tertio aui in pditionis sue il-
lusione. parte. 3. fol. 79. a.
Aduersarioz qtuor genera sūt. pte. 3. fol. 166. e.
Aduersis cū anim^{us} nō mouet/ deus pfecte diligi-
tur/ sed spe in charitate magis accēdit. parte. 3.
fol. 257. g.
In aduersis ania turbat/ aliqui velint nolit: et qđ
tunc sit remediū. parte. 3. fol. 302. a.

Interl. necnon in Postillā Nico. de ly. Additiōesq; alioꝝ

Adulatio quid est? parte. 6. fol. 218. e.
 Adulator ē gehenna dign⁹. parte. 4. fol. 139. g.
 Adulatores pessimi sunt q̄ asserunt excessum in
 familijs: eq̄taturis pompis: et expēsis: et amicis
 carnalib⁹ vltra gradū et meritū suū pmouēdis:
 decere statum platoꝝ: et hoc cedere ad ecclie re
 uerentiā et honorē. parte. 4. fol. 187. b.
 Adulantiū lingue terrenorū mentes: aliq̄ bona
 pferentes: imoderat⁹ laudādo corrumpunt: et
 significant per locustas. pte. 1. fol. 144. e.
 Adulator pessim⁹ est qui pctm attribuit virtuti.
 vt homicidiū pbitati. parte. 4. fol. 139. g.
 Adulē necesse ē pascendi se: qui odio dedit⁹ fre
 quenter ad alienā mensā cōuenit. pte. 6. fol. 115. f.
 Adulatio semper comes ē voracib⁹ (als voraci
 tatib⁹) et os sub malis. pte. 3. fol. 104. a. Interl.
 Adulatores magnatib⁹ adulant⁹ vt delitijs vrā
 tur: Et de hoc figura quor et qui sunt. parte. 4.
 fol. 303. b. Item parte. 5. fol. 39. c.
 Adulatio quō sit spemēda exemplū nora dioge
 nis pbi: qui adulatorē vrbano confudit respō
 so. parte. 5. fol. 39. c.
 Adulatores qñ verba loquentiū fauorib⁹ extol
 lunt: herbā locuste comedūt. parte. 1. fol. 144. e.
 Adulationis vicū cantus mortiferus syrenarū
 dicit⁹: et maxime est fugiendus. parte. 2. fol. 3. d.
 Adulatores solent esse soliti explorare locū et
 tps in q̄ eor adulatio recipiatur efficacius. par
 te. 3. fol. 335. c.
 Adulatores regū et potentū faciunt eos vicij l
 sanire et relinquere timorē diuinū: et p̄dicatores
 veritatis cōtemneret: vsq; ad mortē aliqñ p̄se
 qui. Et de h̄ figura. parte. 2. fol. 129. b.
 Adulatores et adulationib⁹ eor adquiescentes/
 demones secū trahunt ad inferni supplicia. par
 te. 2. fol. 229. b.
 Adulatores et maligni relatores signantur per
 doeck/ qui bonū factū in oētis/ sauli retulit in
 malū. parte. 2. fol. 88. g.
 Adulatoris lingua plus nocet q̄ man⁹ persecu
 toris. parte. 3. fol. 183. f.
 Adulatoribus qui relationib⁹ suis excitant ali
 quē potentē ad psequendū innocentē: respon
 dendo eis dici pōt psalmus. Quid gloriar⁹ tē.
 parte. 3. fol. 159. d. Et fol. 161. c. d.
 Adulantiū lingue alligant aias in peccatis. De
 lectat em̄ ea facere/ in quib⁹ nō solū nō metui
 rephensor/ sed etia; auditur laudator. parte. 3.
 fol. 100. a.
 Adulatoꝝ lingue locustis comparantur. par
 te. 1. fol. 144. e.
 Adulatores et detractores qñtū sunt periculosi
 principibus/ ostendit in dauid/ qui verbis sebe
 adulatoris et detractoris ita capt⁹ et inuolutus
 fuit q̄ hereditatē dñi sui ei cōcessit in absentia
 tē. quē tñ debuisset suspendisse propter falsam
 accusationē dñi sui. parte. 2. fol. 117. b.
 Adulter est vxoris proprie/ amator ardentior.
 parte. 4. fol. 236. g.
 Adultera dicit mulier q̄ semē suscipit ab alio q̄
 a proprio viro. parte. 6. fol. 64. b.
 Adultera si a viro relinquatur et repudiā/ b̄ sit
 qñtū ad cohabitationē et debiti redditionem.

Non aut quātū ad vinculū: qd nō soluitur nisi
 per mortē. parte. 1. fol. 58. b. Et fol. 21. f. b.
 Adulter si quis fidelis inueniat⁹ et decollatur: vi
 detur nō ampli⁹ puniendus ne bis in idipsum
 iudicetur tē. parte. 4. fol. 386. b.
 Adultero vel adultere in lege erat pena mortis
 ascripta. Apud christianos vero nō est pceptū
 vt corporaliter puniant⁹: nec ptās data est ep̄sco/
 pis pñti morte dānare quā habebāt p̄byteri in
 lege. parte. 1. fol. 250. c.
 Adulter nimis fortiter trahit a voluptate/ et sic
 retrahitur a dei timore: eo q̄ nō cōsiderat/ q̄ de
 us ipm videat ad puniendū. parte. 3. fol. 410. d.
 Adulter vel adultera in lege nō poterāt dicere:
 Penitentia perim⁹: et veniā deprecamur. mori
 necesse erat in criminib⁹ singulis/ quib⁹ erat pe
 na mortis ascripta. parte. 1. fol. 250. c.
 Adulteri nō se putent noctis tenebris vel pariet
 tū obregi. parte. 3. fol. 314. f.
 Adulter libidinosus quasi equus et mulus lascī
 uiendo discurret p latam et spaciosā viam q̄ du
 cit ad mortē. parte. 3. fol. 410. e.
 Adulter prim⁹ in terra q̄s fuerit. pte. 1. fol. 46. f.
 Adulterat spūaliter/ siue adulteriū spirituale fa
 cit q̄ legis dogmata corrūpit. Adulterat mulie
 rē viri q̄ corrūpit eccliam christi. pte. 1. fol. 250. b.
 Adulteray filios nō fuisse electos/ sed ipsas ad
 ulteras tantū tpe eisdē quō intelligendum sit.
 parte. 2. fol. 254. c.
 Adulteri suspicio quō in lege pcepta fuit puni
 ri et examinari. parte. 1. fol. 273. g.
 De adulterio pōt accusari mulier dupl. Uno
 mō postq̄ ducta est in vxorē. Alio modo aſi/ tñ
 post affidavitōē. Et post cōtractū m̄rimonij:
 pōt accusari dupliciter. Uno mō q̄ a viro nō i
 uenta ē virgo. Alio mō/ licet sit virgo inuentaz
 postea tñ adulterata ē. parte. 1. fol. 356. f.
 Adulteriū quare lex moysi morte puniri iubet: et
 nō euangelij. parte. 1. fol. 250. c. d.
 Adulteriū in viro et in femina equaliter damna
 tur. parte. 3. fol. 410. e.
 Adulteriū q̄re et vnde cōmittit⁹. parte. 3. fol. 316. c.
 Adulteriū corpale malū ē: spūale pei⁹. Hoc car
 ni/ illud spiritui cōrumeliā facit. Hoc homini:
 illud deo. parte. 1. fol. 250. b.
 Adulteriū multo graui⁹ est furto. Et quare. par
 te. 3. fol. 316. b.
 Adulteriū turpitudine ē qñ adultera in eodē lecto
 recipit adulteriū cum marito. parte. 4. fol. 143. b.
 Adulteriū phibitio: qua rōne in iteratiōe pcepto
 rum decalogi Leui. 19. facta/ omittitur: cū tñ
 cetera pene oia ibi repetātur. pte. 1. fol. 249. e.
 Adulterā et nō adulteriū quare adduxerūt ad ie
 sum: cū adulter fm legē eadem pena plectēdus
 esset. parte. 5. fol. 210. f.
 Adultera sit quelibet persona christo p fidē de
 sponsata/ per pctm mortale. parte. 5. fol. 210. b.
 Aduocati in delitijs carnis imunde viuentes/ et
 sua loquacitate plangendo causas: mundū l
 quietant multipliciter: et exemplo suē imundī
 cū multos sedant: et significatur. per ranas. par
 te. 1. fol. 139. b.
 Aduocati dolosi/ et doctores vaneglijosi/ ad sub

In Glosas ordinariā et Interl. necnon in Postillā

- uerfione veritatis conantes magnis sumptib⁹
et laborib⁹ in speculabilib⁹ vel agibilib⁹ cōpa-
rantur iudeis. parte. 5. fol. 87. b.
- A**duocati subvertentes veritatē iusticie: silit⁹
et doctores vani subvertētes veritatē doctrine
per ingenij pspicacitatē et eloquij viuacitatē (q̄
sunt dona naturalia) significatur p exercitū aīe
bellicū. parte. 4. fol. 249. d.
- A**duocati habem⁹ qui interpellat p nobis mul-
to pstantiorē moyses: qui tñ p pplo exaudir⁹ ē.
Et fortasse propterea moyses scribitur pōi po-
pulo veniā impetrasse: vt multo magis cōfida-
mus q̄ aduocatus noster iesus veniā impetra-
bit a patre. parte. 1. fol. 288. f.
- A**er creatio seu formatio describit⁹ et de eius q̄-
litate: quō etiā celi aerij in diluuiū perisse legū-
tur. et quō h̄ intelligendū sit. pte. 1. fol. 27. a. b.
- A**er in sumo tam tenuis esse dicif⁹ vt neq³ nubi-
bus obumbret⁹: nec vento turbetur: nec aues su-
stineat: nec hoīes si qui forte ascenderint/ crassi-
ori spiritu alat/ sicut aer iste. parte. 1. fol. 27. b.
- A**eris ex elemēto/ duo sensus animalibus danf⁹.
olfatus vaporib⁹: gustus explorandis liquorib⁹.
parte. 1. fol. 27. b.
- A**erem cōflam⁹ dū ab extra/ intus trahimus/ et
ab intus extra reddimus. parte. 3. fol. 14. f.
- A**er in scriptura vocatur celū: vnde dicunt⁹ volu-
cres celi: q̄ volitant p aerem. parte. 3. fol. 247. g.
- A**er iste infern⁹ est quantū ad celsitudinem celi.
Et quantū ad eiūsdē aeris altitudinē/ terra in-
fern⁹ intelligi et pfundū potest. parte. 3. fol. 38. f.
- A**eris caliginosa loca tenere demones permisi-
sunt: qui eis quasi carcer sit vsq³ ad tps iudicij
parte. 1. fol. 27. c.
- A**er superior et inferior/ cui⁹ dispositiōis sit vter-
q³: et quid contineat. parte. 1. fol. 27. b.
- A**erem nunq³ nominauit moyses in toto pcessu
sex dierū: etiā in loco vbi fuisset congruū nomi-
nari aerē: et quare. parte. 1. fol. 30. f.
- A**er qui est elementū an ptermisus sit a moyse i
enumeratiōe factorū a deo? parte. 1. fol. 27. a. b.
- A**ffectiones hominis quę sunt/ et quę dei. parte. 3.
fol. 196. b.
- A**ffectiōes tres corporis. In stupore nō dolet cor-
pus. In immortalitate silit⁹. Sanitas si mole-
stat⁹ dolorem habet. parte. 3. fol. 163. e.
- A**ffectiones anīe tres: prouida cautela: stulta ar-
rogantia: gloria secura. Stulta arrogātia simi-
lis est stupori qm̄ quis de se psumens nec timet:
nec cauet. parte. 3. fol. 163. e.
- A**ffectio intelligit⁹ per pedē: eo q̄ ania pcedit af-
fectib⁹: sicut corpus pedibus. parte. 1. fol. 375. b.
- A**ffectiones/ cogitatiōes/ locutionesq³ peccato-
rū nō latent deū: qz spiritus ei⁹ vbiq³ p essentia
et p p̄sentia est. parte. 3. fol. 368. b.
- A**ffectio spūalis/ affectioni carnali est pponenda
semp. parte. 5. fol. 43. g.
- A**ffectio sicut est in terrenis: ita in opibus et me-
ditatiōe dei est interior quēdā affectio/ cum in
creaturā querit⁹ creator: et inuenit⁹ nūq³ displi-
cens/ sed vndiq³ placens. parte. 3. fol. 196. b.
- A**ffectio superba est pes quo itur a deo. parte. 3.
fol. 136. a. Interl.
- A**ffectus nos multa cogit facere: et dum corporū
ppinquitates respiciam⁹/ corporis et anīe creatorē
offendim⁹. parte. 1. fol. 251. c.
- A**ffectuū promotiōe sit ascēsus de virtute in vir-
tutē: vbi charitas mouet pedē. pte. 3. fo. 275. e. f.
- A**ffectū piū de⁹ magi respicit q̄ q̄ntitatē rei exhi-
bite. parte. 5. fol. 38. e. Itē parte. 6. fol. 71. g.
- A**ffectum q̄druplicē quilibet debet concipere de
bonis amici. Prim⁹ est affectus fiducia. Scōs ē
affectus gloriatiōis. Tertius est affect⁹ consola-
tionis. Quartus est affectus exuberantis gau-
diū. parte. 6. fol. 69. b. Et fol. 70. b.
- A**ffectus trahit intellectū ad inferiora sapiētię.
parte. 3. fol. 373. a.
- A**ffect⁹ rationalis bñ ordinat⁹: erga supiores p re-
uerētiā: erga paupes per misericōdiam: erga oēs p
innocentiā. parte. 1. fol. 246. g.
- A**ffect⁹ dei patris ad filiū. scz amoris/ etiā fm hu-
manitatē nō venit ex passione: sed magis p̄ces-
sit: sed aliq³ amoris effect⁹ secutus est. scz glo-
rificatio corporis christi in ei⁹ resurrectione. par-
te. 5. fol. 216. b.
- A**ffer affer clamāt ecclesiasticorū amor inordina-
tus pprie excellētię: et inordinat⁹ cel⁹ carnalis
parētele: Et nō solū clamāt. Affer affer/ sed Au-
fer aufer: tolle vi: tolle fraude. pte. 1. fol. 210. b.
- A**firmatio aliqñ ponit⁹ pro negatione. Sicut cū
dicif⁹ alicui male petenti ironice/ Ego faciā qd
petis. parte. 4. fol. 229. b.
- A**fflicti cordis propriū est/ vt i om̄e qd appetit si
possit fieri/ cur ita vel nō ita sit/ diuinis sibi vo-
cibus respōderi velit: vt deum de cūcta re⁹ cō-
trouersia consulat: et responsionis eius cognita
rōne conquiescat. parte. 3. fol. 62. a.
- A**fflicti a demonib⁹ per melodiā seu per aliqua
alia sensibilia possunt afflictionē leuius ferre: et
hoc dupl⁹. parte. 2. fol. 81. a.
- A**fflictus qm̄ tacendo celat afflictionē suam inte-
rius: magis affligit⁹ q̄ si exterius aperiat loqñ-
do. parte. 3. fol. 25. g. Et fol. 32. c. Itē parte. 4.
fol. 246. g.
- A**fflictorū mos est de sua afflictione loqui p mo-
dum querele. parte. 3. fol. 21. b.
- A**fflictus consolaf⁹ ex signis vere compassiōis: si
cut portans graue pondus/ ex comportantib⁹
alleuiat⁹. parte. 3. fol. 10. c.
- A**fflicti solēt alijs afflictis cōpati. pte. 4. fol. 36. b.
- A**fflictus potest habere remediū dupl⁹. parte. 3.
fol. 40. g.
- A**fflicti dicunt⁹ esse in carcere fm cōmunē loquē-
di. parte. 3. fol. 21. b.
- A**fflictionibus eruditur christianus. parte. 3.
fol. 145. e. Interl.
- A**fflictio cū tāta nos deprimat/ vt nullius rei cō-
solatione respirare anim⁹ possit/ nō iam flagel-
lis solūmō ferimur: sed etiā cingimur: qz tribu-
lationū verberare ex om̄i parte circundamur. par-
te. 3. fol. 40. e.
- A**fflictio mentis et corporis magis apparet in ocu-
lis q̄ in alijs partib⁹. parte. 3. fol. 216. g.
- A**fflictio in presenti nō semp est punitio peccato-
rū: s̄ tentatio aliqñ: ob cumulū meritorū et p̄mi-
orum. parte. 3. fol. 20. g. b.

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

- Afflicto** dans afflictionē iniuste: per quē signifi-
cet: et quēci? pena. parte. 2. fol. 114. d.
- Afflicti** cum sumus: nec tps: nec modū p̄scribere
dñs debem⁹: sed magis arbitrio eius cuncta re-
linquamus. parte. 2. fol. 298. e.
- Afflictos** nō cognoscunt vicia: a quib⁹ reproba-
ta resiliunt: quē letos nouerant: id est penetra-
bant. parte. 3. fol. 9. e.
- Afflictio** ppli israel in egypto duplex causa fu-
it. Una: fuit mutatio regni zc. Alia causa fuit/
inuidia egyptioꝝ p̄ filios israel: zc. et q̄ fuit cā
inuidie. parte. 1. fol. 123. g.
- Afflictio** iudeoꝝ per romanos: fuit quedā figu-
ratio iudicij finalis: ppter qd̄ quēsierūt aposto-
li de tpe vtriusq̄. scz de destructione ciuitatis
et templi: et de aduētu sui iudicij. pte. 4. fol. 52. g.
- Quicqd̄ affligit** gladi⁹ solet dici. pte. 4. fo. 6. a.
- Affligere** qui se nō potest continere: cinerē vt pa-
nē manducare: potū cū steru temperare: et his si-
milis: semetipm ad contēplandū deū: legis stu-
diū penitendo offerat: totā mentē suā celesti
conuersatiōi consecrās: terrena plenissime deu-
tans. vnde sperat remissio pctōꝝ et iustificatio.
- Africa** in Aphaica (parte. 1. fol. 221. f.)
- Agga** Agar ancilla Sare vnde et a quo fuerit propaga-
ta. parte. 1. fol. 66. h. Et fol. 67. f. h.
- Agar** vt dicunt hebrei fuit filia regis egypti: nec
istō ē absōnū rōni zc. pte. 1. fo. 66. h. et fo. 77. f. g.
- Agar** an in fuga fuerit passa aborsū in penā con-
temptus dñe sue: et superbi recessus a dñā zc. et
an miraculose reuiuificat⁹ fetus in vtero extin-
ctus. parte. 1. fol. 67. c. h.
- Agar** quō imposuit in humeris puerū tam gran-
dem: hismaelē scz qñ expellit zc. pte. 1. fol. 76. b.
- Agar** quō puerum annoꝝ amplius. xv. sub arbo-
re proiecit: parte. 1. fol. 76. c.
- Agar** vidisse angelū et quo mō: diuersis modis
exponit. parte. 1. fol. 67. f. g.
- Agar** fetum extinctū in penā contempt⁹ dñe sue
uiuificatū recepit vt dicit hebrei zc. Et ppter
rationē hui⁹ miraculi puer p̄nominat⁹ est ab an-
gelo anteq̄ natus esset. parte. 1. fol. 67. c. f. g. h.
- Agar** vt hebrei suspicant mutato nomine est ce-
phura: q̄ fara mortua de concubina transierat i
vxoꝝ. Et quare. parte. 1. fol. 83. b. d.
- Agar** mater hismaelis fuit vxor abrahe: et etiā sa-
ra: sed qz ista fuit principalis: fara scz. retinuit
ipsa nomē libere: et alia nomen ancille. parte. 6.
fol. 85. g. Item parte. 1. fol. 100. g.
- Agareni** ab agar ancilla dicti sunt: sed nomē li-
bere velauerunt ignominia ancille: et dicuntur
nunc saraceni. parte. 4. fol. 74. e. Et fol. 171. f. g.
- Agareni** qui et saraceni dicunt: mahumeto duce
egyptū et ethiopiam ceperūt circa finē imperij
heraclij. Similiter hommarus discipul⁹ mahu-
meti damascū et regionē phenicē et hierlm totā
qz syriā et antiochiā cōprehēdit. pte. 6. fo. 262. a.
- Agareni** habitabant tñ in tentorijs. et ideo meli-
us poterant custodire oues: portando habita-
cula sua de loco ad locum ad inueniendum pa-
scua. parte. 2. fol. 212. d. Item parte. 3. fol. 356. c.
- Uide** etiam in Abahumet et Saracenus
- Age** Agere recte aliq̄ volunt sed eis infirmis: aliq̄ in
p̄senti obsistūt: et dñs hec pati metuūt: deū offen-
dunt: et hi sūt q̄ timēt puinā zc. pte. 3. fol. 19. g.
- Ager** signat laborē positū i exercitio vite actiue:
et operibus misericordie: in regimine ecclesie.
parte. 5. fol. 46. c.
- Ager**: mundus dicitur. Ager etiam non terre so-
lum: sed corda humana: quē angeli exceperūt
excolendum. parte. 1. fol. 294. e.
- Agri** grum. Uide in loco suo
- Aggeus** et zacharias licet in eodē anno prophe-
tauerint: aggei tñ prophetia p̄ponitur pphetie
zacharie: Et quare. parte. 1. fol. 16. g.
- Agriographa** sicut et pphetica multipliciter di-
cunt. parte. 3. fol. 85. f. Et quare hoc nomen he-
brei imposuerūt. Ibidē. Itē parte. 2. fol. 2. a. b.
quot et qui libri inter agriographa enumerent.
Item parte. 1. fol. 2. b. Item parte. 6. fol. 275. e.
- Agnitionē** sui dedit deus: et hō offert ei fidem su-
am et affectum. parte. 1. fol. 300. e.
- Agnominare** mulierez est eā ducere in vxorem.
parte. 1. fol. 167. e.
- Agnoscentes** hō qd̄ sum⁹ nec defluēdo imis subij-
cimur: nec supbiēdo de solumib⁹ inflamur. pte. 3.
- Agn⁹** tria ministrat possidentib⁹. f. lac/ (fo. 65. f.)
lanam: et esum carnis sue. Et sensus hōꝝ mysti-
cus. parte. 5. fol. 189. f.
- Agnus** anniculus ab octauo die natiuitatē et nō
ante vsqz ad completionē anni et nō post: pote-
rat imolari apud iudeos: Et ratio quare. par-
te. 1. fol. 146. f.
- Agnus** masculus anniculus zc. qua necessitate
ita translātū est: qñ agnus possit esse: nō mascu-
lus zc. Vel quare nō sic translātum est. Pecus
pfectū masculū anniculū. Vel qre nō sic: Quis
mascula zc. parte. 1. fol. 146. a.
- Agni** paschalis sacrificiū ē primū inter p̄cepta
mosaice legis: scz in ordine p̄ceptorum pplo is-
raelitico a deo per moysen iniunctoꝝ. Et p̄mū
sacrificiū a toto pplo israelitico celebratū. par-
te. 1. fol. 151. b.
- Agni** paschalis imolatio duplici sensu grauida ē.
Unus est: status ppli exeuntis de egypto: et est
litteralis et prim⁹. Alius est p̄figuratio christi
passuri zc. parte. 1. fol. 145. b.
- Agnus** paschalis p̄cipiebatur accipi a decima die
mensis et vsqz ad decimā quartā seruari dupli-
ci de causa. Et an talis p̄receptio per quattu-
or dies: obligabat in futurū. parte. 1. fol. 146. d.
- Agni** paschalis imolatio sp̄ialis ad sensum lsa-
lem adaptatur. parte. 1. fol. 15. g.
- Agnus** paschalem offert qui totā spem suam in
eius imolatione ponit: scz in sua passione. par-
te. 1. fol. 275. a.
- Agnus** qre magi imolabat⁹ q̄ aliud anial: et de-
ficiente agno quare magis imolabatur hedus.
parte. 1. fol. 146. f. g.
- Agnus** fm hebreos docē. p̄cipuos: est de quo im-
molatio paschalis debebat fieri: non de hedo.
Et hoc congruit tam causē litterali hui⁹ sacri-
ficij qz etiam figurali. Et huius declaratio. par-
te. 1. fol. 150. b. c.
- Agnus** paschalis tria figurabat q̄ in sacramēto
eucharistie sunt. parte. 1. fol. 151. b.

In Glosas ordinaria Interl. q3: necnon in Aico. de ly.

Agnus qui ad purificandū pplm datus ē: si chri-
stum significat: consequēter cetera aialia puri-
ficationi deputata/referunt ad alias psonas / q̄
aliquid purificationis conferunt humano gene-
ri. parte. 1. fol. 315. f
Agnus quare dicitur chriſtus magis q̄ bos: virtu-
lus: capra: cū tñ illa etiā imolabantur in lege.
parte. 5. fol. 189. g.
Agnus debebat imolari: nō autē hēdus in solēni-
tate paschali: licet agnus imolandus/ accipien-
dus esset de grege in q̄ essent agni et hēdi. par-
te. 2. fol. 237. c. b.
Agnum ad vespērū imolabitis: Ibi manifesta-
tur in vltima etate futurā nostrā reparationē p
chriſti imolationē. parte. 6. fol. 247. f
Agnum de nocte comedimus: q̄ modo in sacra-
mēto dñici corpus accipim⁹ / q̄ adhuc inuicē
nostris consuetudinibus nō videm⁹. parte. 1. fol. 146. e
Agn⁹ paschalis in lege: figurauit chriſtum verū
agnū: illi⁹ ossa nō frangebant: nec chriſti ossa
cominuta sunt. parte. 5. fol. 240. b.
Agnū nō coques in lacte matris sue quō intelli-
gatur (ait Aug⁹) ad verborū proprietatē: nescio
vtrū possit repin. parte. 1. fol. 173. a. c. Et fo. 206. b
Agricola q̄ cepit esse noe. Elide in Aoe.
Agri redemptio fm legē taxabatur fm quantita-
tem sementis q̄ seminabatur. parte. 1. fol. 263. g
Agrum ille consecrat et redimit/ qui conuersatio-
nem suā alij gubernandā permisit: sed eo iuuā-
te puectus / intellectu propriū addit vt seipm
regere possit. parte. 1. fol. 263. f
Agricolare videmus quosdā nunc ex volupta-
te: q̄ amplior fuisset in statu innocentie: cum ni-
hil aduersi accidisset de celo vel terra: et h mo-
do positus fuit adam in paradiso vt operaret
et. parte. 1. fol. 37. c
Agricoltura nō erat laboriosa homi ante pctm:
erat em̄ nisi ad recreationē et virtutis exercitiū.
parte. 1. fol. 43. b.
Aha. Elide in A a a dñe et.
Abias duplici de causa scidit pallium suum. par-
te. 2. fol. 149. d
Alas pictorum licentia angelis pingit: et vnde
hoc trahunt. Et quare. parte. 1. fol. 177. a
Ale cū in significatione angelorū ponunt qd si-
gnificant. parte. 2. fol. 136. a. Et fol. 216. b.
Ale cum in sanctorū hoim figurā ponunt: virtu-
tes eorū significant quib⁹ ad celestia volant et
conuersant. parte. 2. fol. 136. a. Et fol. 216. b
Ale dicunt doctrine duorū testamentorū q̄ nos
ab infimis ad celestia portant. parte. 1. fol. 161. e
Alis sex debent ascendere vel volare viri ecclesi-
astici scz p̄dicatores et doctores/ sicut et descen-
dere et. parte. 6. fol. 247. d. e
Ale bestiarū quas vidit daniel quid litteraliter
et moraliter sign. parte. 4. fol. 309. g.
Ale sex quas vnūq̄q̄ quattuor animalū habe-
bat/ qd significat: et p̄ma ala ē lex naturalis: se-
cunda lex mosaica: tertia prophetarū oracula:
quarta euangeliū conciliorū: quinta doctrina
aplorū: sexta statuta generalium consiliorū. par-
te. 6. fol. 247. d
Albani ppli sunt in partibus asiaticis scythie: et

vnde dicunt. parte. 1. fol. 10. b
Albatio siue dealbatio aliqui laudabiliter: aliqui
culpabiliter ponit. parte. 1. fol. 323. d
Albato viros vocat mahumet⁹ apostolos. par-
te. 6. fol. 249. b
Alchimiste qui nitunt metalla et lapides sophi-
ficare maxime vntur sulphure. parte. 3. fol. 53. c
Alchimus sumus pontifex/ sacerdos fuit/ nō de
iure/ s de facto intrusus p̄mo p antiochum epi-
phanē: q̄ l3 ēē de genere aaron/ tñ nō descēdit
ab eo p lineā sacerdotalem. parte. 4. fol. 444. c
Alchoranus nefandissimus sepe precipit seruā-
re legem et euangeliū: et tñ vtrūq̄ despiciunt sa-
raceni. parte. 3. fol. 276. e
Aleph: doctrina interpretat. parte. 3. fol. 262. d.
Alexander magn⁹ natus fuit d adulterio: et quō
adulter nectanebus nomie: per illusiones magi-
cas hoc operat⁹ est. parte. 4. fol. 415. d
Alexander quō primus regnasse dicit in grecia:
cū multi ibidē in diuersis locis an regnasse repe-
riant et. parte. 4. fol. 429. a. b
Alexandri magni multa victoria: et de quib⁹ pro-
uinitis. parte. 4. fol. 429. a. b. c. e. f. g
Alexandri magni victoria nihil velocius fuit: q̄
ab illyrico et adriatico mari vsq̄ ad indicū oce-
anū et. non tam bellis q̄ victorijs cucurrit et.
parte. 4. fol. 309. e. f
Alexander magn⁹ propter quattuor q̄ in eo fue-
runt sic celerē habuit victoriā. parte. 4. fol. 309. g.
Et fol. 429. b
Alexander in macedonia existens vidit deū in si-
militudine sumi pontificis iudeorū: indutū pō-
tificialibus indumentis/ seu ornamentis: pmit-
tentē sibi victoriā. parte. 4. fol. 309. g
Alexandro occurrit sacerdotū princeps iaddus
nomie cū alijs sacerdotibus: et humiliter hono-
rificeq̄ suscepit eū/ et alexander in mansuetudi-
nē versus fuit et. parte. 2. fol. 266. a. c. d. Et par-
te. 4. fol. 412. b
Alexander magn⁹ sic triumphauit/ nō vtrute sua/ s
virtute a deo sibi data et. parte. 4. fol. 309. g
Alexandro missa fuit puella veneno nutrita vt
sic per incontinentiā suā accedens ad eā intoxi-
care. et quō aristoteles eū p̄monuit. parte. 4.
fol. 312. b. Et fol. 314. a. Et fol. 429. e
Alexander per magnū tps post esaiam/ et p aliq̄
tempus ante chriſti aduentū fecit nilum diui-
di in septē portiones intra mare mediterraneū
separatim cadētes et. Et quare. parte. 4. fol. 29. b
Alexander destruxit ciuitatē quē dicebat tyrus
vndiq̄ mari circūclusam/ et lapidibus et lignis
terraq̄ in mari impositis/ contiguauit eam lito-
ri: et sic eam cepit atq̄ exussit. parte. 4. fo. 415. c.
Alexandria metropolis egypti prius tpe/ scz hie
remie nun (als) no dicta fuit / et nabuchodonō-
sor eam destruxit: s alexander egypto obtenta/
eam redificauit: ampliauit et nomine mutato
priori: ex nōe suo alexandriā eaz noiauit. parte. 4.
fol. 167. b. et fol. 388. b. d. g. Et parte. 1. fol. 11. d.
Alexander responsū habuisse perhibet ab arbo-
ribus soli et lune consecratis q̄ moreret anteq̄
ad matrē et sorores rediret et. parte. 4. fo. 429. b
Alexander separauit et diuisit bona terre bellato

Nico. de ly. Additionesq3 alioz. Repertoriū alphabetariū.

ribus suis. parte. 4. fol. 415. d.
Alexander magnus mortuus q̄tuor habuit suc-
 cessores quib⁹ diuisum fuit regnū eius: sc3 pro-
 lemū in egypto. seuleucū in syria. antigonū in
 asia / 7 philippū in macedonia. pte. 4. fol. 309. g.
 Et fol. 313. a. Et fol. 322. b. Et fol. 323. a. Et fo-
 lio. 428. g. h. Et latius. fol. 429. e. f. g.
Alexandri magni successores quot et qui fuerūt
 vsq3 ad cleopatram: oculariter in figura demon-
 strat. parte. 4. fol. 323. a.
Alexander mortu⁹ est. xij. anno regni sui: etatis
 sue anno. 333. in babylone. parte. 4. fol. 313. c.
Alexandri magni historia mlt̄a i se hab3 parū ha-
 bētia de apparentia veritatis. pte. 2. fol. 305. b.
Alexander de ales fuit maximus theologus tē-
 poribus suis. parte. 4. fol. 57. b.
Alienigena omnis ē qui ē extra ritū iudeorū: si-
 ue sit gentilis siue iudeus baptizatus. vt dicit
 Rab. Sa. de manducatiōe agni paschalis. Si-
 cut etiā apud christianos ad eucharistiā null⁹
 admittendus ē nisi catholicus. pte. 1. fol. 149. d.
Alienigena: allogenēs: allophylī qd 7 q̄ differē-
 ter significant. parte. 1. fol. 267. e.
Alienigenę mulieres erant in duplici differētia
 in veteri testamēto. Et cū quib⁹ licuit contra-
 here iudeis: 7 cū quib⁹ non. parte. 2. fol. 128. g. h.
Alimenti vsus duo respicit sc3 nutritionem 7 au-
 gmentū. parte. 1. fol. 24. g.
Alimentorū quid vel q̄tum q̄s capiat tē. nō in-
 terest: sed q̄ facile et leto aīo his careat: cū his
 oportet vel necesse est carere. parte. 5. fol. 30. a.
Allegationes moysi ad deū placandū pro libe-
 ratione ppli fuerunt: filiatio ppli: pietas dei: et
 patrū merita. parte. 1. fol. 198. b.
Allegoria historie tantū p̄cellit quantū poma so-
 lis. parte. 2. fol. 283. e.
Allegorice aliqd significare qd sit. pte. 6. fo. 85. f.
Allegorice intelligi aliq̄ an necessariū sit cū fm
 litterā stare possunt. parte. 1. fol. 294. b.
Alleluia nō est vna dictio vt credunt aliqui: sed
 due in hebreo: q̄ allelu significat laudare: 7 est
 verbum imperatiui modi. parte. 3. fol. 242. c.
 Item parte. 6. fol. 268. b. dicitur sic / due dictio-
 nes sunt in hebreo. nam alle idem est qd lauda-
 te: lu nomen / ia domini.
Alleluia quando ponit in sacra scriptura quare
 nullus interpretat⁹ est. parte. 3. fol. 241. e.
Alleluia alleluia: quidā dicūt vnū alleluia ad
 finē superioris psalmi pertinere quando sic du-
 plicatū reperit: alterum esse seq̄ntis. hanc re-
 gulam tenēt Hiero. 7 Cassiodorus: sed plures
 aliter dicunt tē. parte. 3. fol. 244. a.
Alleluia magnū. i. hymn⁹ magn⁹ vocat⁹ ab hebre-
 is. Laudate pueri dñm tē. cū qnq3 seq̄ntib⁹. Et
 singularē de eo faciunt solennitatē: 7 quō 7 qn
 do eū cantant. parte. 3. fol. 255. b. Item parte. 2.
 fol. 204. b.
Alleluia q̄re intermittitur a Septuagesima vsq3
 pascha: 7 duplicat⁹ post hebdomadā pasche.
 parte. 3. fol. 173. e.
Allicientia ad pctm 7 detinētia in ip̄o: significā-
 tur p lectū: in q̄ iacet quis pstratus: Et habet
 nouem cubitos longitudinis: 7 quattuor lati-

tudinis. Et est moralitas exemplaris 7 notabi-
 lis parte. 1. fol. 333. b.
Allophylī qui et palestini seu philistei. vnde de-
 nominent. parte. 1. fol. 11. d.
Alma semp virginē significat: 7 habet etymolo-
 gam apocrypha. i. abscondita: et ē virgo nimia
 diligentia custodita: 7 maioris laudis videt⁹ es-
 se q̄ virgo. parte. 1. folio. 81. f. Item parte. 4. fo-
 lio. 21. c. d. Et etiā in hā alma
Aloe ē arbor aromatica cuius lignū ē valde odo-
 riferum: 7 cōtritū valet ad medicinas 7 vnguē-
 ta. parte. 3. fol. 362. c.
Aloe nō tantū vim habet quātā myrrha: s̄ tamē
 valet contra putredinē. parte. 3. fol. 362. a.
Alpha 7 o sunt due lfe grecorū: sc3 prima 7 vlti-
 ma: 7 signant deū principū et finē esse omnū.
 parte. 6. fol. 242. b.
Alphabeto q̄druplici describunt lamētationes
 hieremie: Et quare. parte. 4. fol. 178. f.
Altaria duo in templo erant. Vnū incensi interi-
 us: Alterū holocaustorū exteri⁹. pte. 5. fol. 156. e.
Altare aureū qd idem ē quod altare incensi non
 erat intra sc̄m̄ sc̄torū: sed extra inter mensā pro-
 pitiationis 7 candelabrū. Et hoc fm Hierony. 7
 alios doct. Sed fm Aug⁹. erat intra sanctūsan-
 ctorū. parte. 1. fol. 195. d. Et fol. 213. c.
Altare incensi an et q̄ndo dicendū sit thuribulū
 aureū. parte. 1. fol. 195. d. Et fol. 197. b. d.
Altare holocausti erat p̄ceptum fieri de terra: et
 quare: vbi cremabant hostie: Sed altare incen-
 si de lignis sethim. parte. 1. fol. 165. e.
Altaris holocausti dispositio 7 forma in pictura
 cassiodori senatoris (cui⁹ ip̄e in expositiōe psal-
 morū meminit) figurat. parte. 1. fol. 186. a.
Altare holocaustorū erat quadratū fm longitu-
 dinē 7 latitudinē qnq3 cubitorū. Altitudo autē
 eius erat triū cubitorū: Et erat factū ad modū
 arce quadratę carentis fundo 7 operculo: ita q̄
 habebat sup̄ficiem terre pro fundo: et interius
 concavū erat. parte. 1. fol. 185. b.
Altaris holocausti concavitas / quādo situaban-
 tur castra 7 altare / implebat⁹ terra vsq3 ad sum-
 mū tē. Et quādo mouebant⁹ castra / amouebat⁹
 altare de tabulis factū / 7 remanebat terra. par-
 te. 1. fol. 186. c.
Altare holocausti nō nominabat⁹: non q̄ hostie
 holocaustorū ibi tñmō offerrent⁹: sed etiā cum
 hoc hostie pacifice / 7 pro pctō: sed q̄ hostia ho-
 locausti dignior erat. iō denomiabat⁹ altare ho-
 locausti tanq̄ a digniori. parte. 1. fol. 186. d.
Altare holocaustorū debebat esse de terra vel la-
 pidibus nō sectis: Et quare. Et quō p̄ceptū fu-
 it fieri illud de lignis sethim opertis gre. tē. par-
 te. 1. fol. 165. f.
Altare holocausti nō erat intra tabernaculū sed
 extra i atrio tabernaculi. Et q̄re. pte. 1. fol. 186. d.
Altare qd fecerat moyses erat multo min⁹ q̄ al-
 tare templi salomonis. parte. 2. fol. 216. b.
Altari prius posito / postea fecerunt templū q̄ de
 captiuitate babylonica liberati hierosolymam
 venerunt: Et quare. parte. 2. fol. 244. b.
Altare si vis esse / dei exinani te ip̄m ab omī con-
 tagio mundanorū: vt in te ligna verborū cele-
 b

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

frū locum habeat spaciōssū: capiasq; flāmā spi-
ritus sancti rē. parte. 1. fol. 186. e.
Altare primo edificamus spūaliter cū ante oīa ī
corde nro fidē dominice incarnationis r passio-
nis collocamus et auditorib⁹ tradim⁹. parte. 2.
fol. 243. e.
Altare edificat iesus ex his tanq; lapidib⁹ viuis
sup fundamentū spūale/qui orationib⁹ r obse-
crationib⁹ vacāt r supplicationū victimas im-
molant. parte. 2. fol. 13. f. Et fol. 135. f. g.
Altare vniū faciunt oēs in vnitare fidei r concor-
dia charitatis. parte. 1. fol. 165. e.
Altare habeat quisq; in se desitum: In quo ora-
tionū hostias r misericordie victimas offerat:
in quo continētie cultro superbiā q̄si taurū im-
moler: iracundiā quasi arietē iugulet: luxuriā r
omne libidinē tanq; hircos r hēdos litet. par-
te. 1. fol. 210. b.
Altare incensi habeat quisq; in penetralibus pe-
ctoris: vt dicat: Christi bonus odor sum⁹ deo.
parte. 1. fol. 210. b.
Altare holo caustorū est fides pura/ doctrina re-
cta: r conuersatio mūda christi ministroz. par-
te. 4. fol. 438. e.
Altare humilitatē nisi in arca cordis p lumen re-
cte fidei r vere dilectiōis hō deo constituat: nō
placat deus ab homine. parte. 2. fol. 207. e.
Altaria ad ministeriū si dō elect⁹ thymiana ora-
tionū nō reddit: s; sacrosctā mysteria sine ablu-
tione compunctiōis intrat rē. mors illi tūmen-
da est eterna. parte. 1. fol. 196. e.
Altare vniū in ecclesia dei/ est christus: r sunt san-
cti altaria ab hoc altari dicti sicut lux a luce rē.
parte. 4. fol. 186. b.
Altare ignoti dei: apud atheniēses: p q̄s r qua-
re sic intitulatū fuit. parte. 6. fol. 195. b. c.
Altaria faciebāt idolatre valde solēna de mar-
moribus r metallis. parte. 1. fol. 165. e. f.
Altaria fuerunt constructa idolis in hierl'm ī sin-
gulis vicis r plateis r maxie tpe manasse regis
parte. 4. fol. 128. c.
Altari merore r leticiā in vniū cuiusq; electi
animo trib⁹ modis inuenim⁹. scz cōuersiōe: p-
batione: morte. rē. parte. 3. fol. 63. b.
Altiora loquens min⁹ capaci/ nō vtilitatē: s; sui
ostentationē facit. parte. 6. fol. 35. e.
Altitudo mūdi fm phos est in polo antarctico:
fm tamen apparentiam hoim est in polo arcti-
co sibi opposito: qz iste polus est nobis semper
manifest⁹: r sup nostrū hemispheriū: et eleuat.
parte. 4. fol. 33. c.
Ama Amabilis dictus est ionathas sup amorē mulie-
rū: r hoc pōt intelligi dupl'r rē. parte. 2. fol. 98. f.
Amalechite a q̄ nomen et originē traxerūt: an. s.
amalech fuerit fili⁹ hismael / vl' eliphaz primo-
geniti esau. parte. 1. fol. 159. a. b.
Amalech dicit pncipiū gentiū: nō prim⁹ antiq̄ta-
te/ ante quē fuerunt multi gentiles/ s; dicit pnci-
piū gentiū q̄ insurrexerant primo cōtra filios
israel post exitū de egypto. parte. 1. fo. 309. a. b. c. d.
Amalechite: vtrū sint due gentes eiusdē nomis
r quid mystice designēt. parte. 1. fol. 309. b. c.
Amalechitarū reliquie duplices fuerunt: qdam

que euaserunt manū saul: r qdam que manum
dauid rē. parte. 2. fol. 195. d.

Amare in Amor

Amaritudines scribere/ dicit de⁹ r nō loqui: cuz
diu sup nos ei⁹ flagella perdurāt. parte. 3. fol. 32. e.

Amb Ambitiosi q̄ semp querunt ascendere ad gradū
indebitū r per modū illicitū dicunt idolatrare
sup colles. parte. 1. fol. 344. b.

Ambitiosi dignitatū r officiorū in religionib⁹ r
ecclesijs merent penā ignis gehēnalis: r signi-
ficant per vsurpantes sibi sacerdotiū in veteri
testamento. parte. 1. fol. 291. d.

Ambitiosoz xba falsa: opa ficta: r occulta mu-
nera/ p q̄ ipi querūt obtinere in ecclesia gradū i-
debitū sibi/ significant per thuribula rē. et qre.
parte. 1. fol. 291. d.

Ambitiosi habentes platum in ecclesia: r volunt
per h̄ p ceteris pmoieri: significant p discipu-
los q̄ p matrē petierūt a christo p ceteris disci-
pulis alijs honorari. parte. 5. fol. 63. d.

Ambitiosus quilibet/ qui p sua pmoie conse-
quenda flagitia facere nō formidat/ sed deo ut
ste faciente nō obtinet propositū/ s; magis inte-
ritū: significat p menelaū rē. parte. 4. fol. 476. d.

Ambitiosus vt ppositū obtineat: facit fauor po-
puli: facit etiā ad hoc apparētia celi circa cul-
tū dei: r per has vias r consimiles querunt am-
bitiosi bonos superiores a suo statu deicere/ vt
sic ad eū possint ascendere. Et significatur per
absalonē rē. parte. 2. fol. 112. b.

Ambitiosus q̄ facit diabolo sacrificiū vt per hoc
promoueat ad dignitatē/ significatur per alchi-
mū q̄ demetrio coronā aureā r palmā obtulit:
vt p hoc sūmū sacerdotiū obtineret. parte. 4.
fol. 477. d.

Ambitiosi qui inter seculares vel religiosos se-
minant contēiones vel discordias: aggregan-
tes sibi caudā magnā: vt obtineant multitudi-
ne/ qd consequi nō poterant rōne/ r hoc in prin-
cipatib⁹ r regnis quantū ad statū laicorū: i ec-
clesijs xō quantū ad statū clericorū: in religio-
nibus vero q̄ntū ad officia religiosorū/ signifi-
cant p chore dathan / r abiron. parte. 1. fo. 290. d.

Ambitiosus maliciosus/ qui qd nō pōt obtinere
per potentiā/ studet habere p maliciā fraudulē
tam: significat p abisac rē. parte. 2. fol. 127. b.

Ambulandi modus tpe abrae is erat: q̄ aliq̄s
superior erat duob⁹ alijs: q̄ ille ambulabat in
medio. Et in hoc cognouit abraā quis fuerat
superior de trib⁹ viuis rē. vt tradūt hebrei. par-
te. 1. fol. 70. c.

Ambulare corā deo: cum deo: r post deum: quō
differant: r quid horū singulū representat. par-
te. 1. fol. 69. c. d. e.

Amen hebraice: verū latine: qd nullus iterpres
mutauit. Et quare. parte. 5. fol. 212. a. Item par-
te. 6. fol. 55. f.

Amen hanc dictionē iohannes euangelista sol⁹
duplicat: et quare. parte. 5. fol. 202. g. Item par-
te. 3. fol. 244. a.

Amen vbi duplicat in sacra scriptura: est signū
magne certitudinis r firmitatis. parte. 5. fol. 191. f.

Amen aduerbiū est etiā affirmandi in latino/ et

Postillā et Additiōes alioꝝ Repertoriū alphabetici.

similiter in hebreo. Et si qñ geminat / p talē duplicem affirmationē insinuat q est irretractabilis veritas. parte. 6. fol. 242. b

Amen respondet hodie sacerdotib⁹ orantib⁹: et quare hoc. et vnde ille mos introductus ē. parte. 2. fol. 205. a.

Amen nō legitur in ve. test. dici i dei psona: ali qua affirmatiue annūciantis seu pmittentis / sōlū in persona hominis supplicantis. parte. 4. fol. 106. b. c

Amentes qñ bruta animalia in agris et siluestrib⁹ locis quis nesciat viuere? parte. 4. fol. 303. c. Et fol. 304. d

Ameristhus lapis p̄ciosus: et eiusdē moralitas. parte. 6. fol. 273. f. g.

Ami Amicitia hūana triplex est. scz / vtilis: delectabilis: et honesta: et quō iter se altera / ex altera causatur. parte. 3. fol. 145. f.

Amicitia quot et quib⁹ gradibus nobis acquire re valem⁹. parte. 3. fol. 393. e.

Amici inemendabiles sunt a nobis alienādī: ne per imundiciā eorū: et ipsi polluti peream⁹. parte. 5. fol. 56. b.

Amicitie dissolunt p lites et bella: et p oppositum reformant et cōseruātur per dulcia verba. parte. 3. fol. 409. d

Amicitie plena et perfecta gratia / inter pfectos viros eiusdemq⁹ virtutis / perseverare potest. parte. 3. fol. 393. e

Amicitia iudeorū habere phibentur hi q saluari cupiunt / ne eorū viciniā et ipsi pereant / qd casu iude fieri posse pbatum ē. parte. 3. fol. 330. e

Amicitia nō debet rumpi. ppter pecuniā accomodatā cū quis differt illā reddere. Nā amicitia multo p̄ciosior est pecuniā. parte. 3. fol. 395. c.

Amicitias iesu q expeit / sciat multorū sibi ini / Amicitias patiēter tolerandas. parte. 2. fol. 15. e

Amicus est quilibet proxim⁹. Et quare. parte. 3. fol. 19. e.

Amicus verus nō potest ad inimicitia reuerti. parte. 3. fol. 393. a

Amicus: dilectus: cōsiliarius: dicitur ocul⁹. parte. 5. fol. 21. b. c.

Amicus in anxietate animi querēdus est: exemplo dauid ad ionathan. Apostema em plus affligit clausum q post aptionē. parte. 2. fol. 86. d

Amicus fidelis defuncti / q naturali pietate mortuus plangit mortē amici / significatur p abraā. parte. 1. fol. 79. b

Amicis mortuis: non dolere / duri et insensibilis cordis videt esse: sed virtuosī (maxie spem habentes resurrectionis) hūc dolorē moderantur. parte. 3. fol. 8. c

Amicorū fictorū distinctio quadrimēbris. Est enim amicus fm tps aptum ad lucrū suū. Est alius / qui suprescente psp̄ritate / incipit dolere et ei cōtrari⁹ esse. Est alius / q fingit amicitia vt eliciat secretum. Est quart⁹ / amicus mēse tē. parte. 3. fol. 393. f.

Amicus verus quas conditiōes debet habere. parte. 3. fol. 393. d.

Amicus nouus comparat vino nouo: q sic de vino nouo nescit qle finaliter erit: sic de amico

nouo nescitur qualē fidelitatē tandē exhibeat. parte. 3. fol. 396. f.

Aminadab sacerdos vt tradit hebrei iussit filios suos oca et haiō vt portarēt arcā fm pceptū legis: sed q nō portauerunt tē. pcussit dñs oca et diuisit. parte. 2. fol. 202. f

Ammonite filij ammon geniti de stirpe loth / habitant in arabia. parte. 1. fol. 16. b

Ammonite et moabite in destructiōe hierlm / cōcurrentib⁹ chaldeis ad aurū et argentū / isti magis voluerunt currere ad comburendū libros legis: et quare. parte. 4. fol. 181. b

Ammonites et moabites nō debent intrare ecclesiā dñi in eternū / etiā post decimā generationem vt pcepit moyses. Et exponit h tripliciter. parte. 2. fol. 268. d.

Ammon an et quō potuit ducere thamar in vxorē. parte. 2. fol. 110. d. Et qre dauid nō coegit ammon accipere thamar vxorē post violationē. Ibidem. g

Amor duplex est scz ethereus et tartareus. parte. 3. fol. 295. f.

Amor est desiderij boni alicui⁹: qd debet eē cōmune omnib⁹. parte. 6. fol. 27. f.

Amor qtuor debet habere conditiōes. Prima q sit verus. Secda q sit discret⁹. Tertia q sit firmus. Quarta q sit cōmunis absq⁹ acceptione. parte. 6. fol. 27. f

Amor quscūq⁹ sit / vacare nō pōt. parte. 3. fol. 277. f.

Amor dei nūq⁹ est ociosus. parte. 5. fol. 230. f.

Amor in hūanis / plerūq⁹ causas ex pcedentibus donis: et per / consequēs maior amor ex maioribus donis. parte. 5. fol. 145. d

Amoris causa / quo mō et qñ sit donū / et econuer / so. parte. 5. fol. 145. f. g. h

Amor sicut attrahit ad bonū / ita terror retrahit a malo. parte. 1. fol. 335. d

Amor transformat amātē i amatū. parte. 6. fol. 27. c.

Amor duplex est: scz amicitie et cōcupiscētie. In primo / similitudo est cā amoris. Sic aut nō est in amore concupiscētie tē. parte. 6. fol. 231. c.

Amor duplex est: scz dei et seculi: et vterq⁹ causat tristitiā: et effect⁹ vtriusq⁹ qd sit. parte. 6. fol. 70. d.

Ex amore dei / amor primi gignit. p amorē vero proximi amor dei coalescit siue nutrit. parte. 1. fol. 338. b. Item parte. 3. fol. 19. e.

Amor dei et spes pmij facit leuia / q natura dura sunt et aspera. parte. 6. fol. 234. b

Amor et obediētia ad deū ē dispositio ad habendū plenius spm̄ scm̄. parte. 5. fol. 228. f

Amor vbi abundat eterno / mor vilescit possessio labentiū. parte. 3. fol. 367. a

Amor dñi / in pascendis ei⁹ ouibus / maxime ostēditur. parte. 3. fol. 242. e. Interl.

Amor vn⁹ ex anie motibus ē: quo bñ vtimur si sapientiā amem⁹ et veritatē: male aut si carnem aut sanguinē. parte. 3. fol. 355. b

Amare amantē nature ē. Nō amantē vero cogi bñficijs ad amorē / pfectiōis chusti est. parte. 5. fol. 28. f

Amare qui incipit de ciuitate diaboli incipit exire. parte. 3. fol. 173. f

Quanto pl⁹ amaueris / tāto plus ascendis. parte. b 2

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de. ly.

- te. 3. fol. 210. b. Interl.
Amare virtutes suas in alijs ē insitū bonis. par-
te. 3. fol. 267. b
Amare seipm debet hō quare et qualiter rē. par-
te. 6. fol. 28. e. f
Qui amat seipm desiderat: semp queritur: ne sit
absens sed semp p̄sens: in alius timere pōt p̄sen-
tiam quā bonus amat. pte. 3. fol. 242. b
Amare hominē si quis negligit q: hō est: q: i co-
dem exilio est: monēdus ē vt diligat: q: ex deo
nat: q: p̄iceps eiusdē gr̄e est. pte. 6. fol. 234. a.
Quantū vnusq:q: amat: tantū proximū longa-
nimitate tolerat: si desinit tolerare desinit ama-
re. pte. 4. fol. 268. e
Amare deū caste q: dicant: et q: nō. pte. 3. fo. 146. e.
Amare qui negligit deum: diligere proximū nec
scit. parte. 1. fol. 338. b
Amare qui nō desinit nūq: desinit orare: Chari-
tas clamor est. pte. 3. fol. 139. b
Amat nos sic de: vt se dicat requiescere: si nos
requiescimus in illo. pte. 3. fol. 285. b.
Amans deū gratis i lumine ē: qd nemo nec etiā
diabol: scit nisi sol: de. pte. 3. fol. 164. e. Interl.
Amās deū gratis habet in eo oia. pte. 3. fo. 189. f.
Amantib: breue tps longū videt. pte. 1. fo. 91. a.
Amor laborē seruicitiū facit facilem. Ibidem.
Amatoria verba: tu vt spūalis audi spūaliter: et
disce motū anie tue: et naturalis amoris incen-
diū/ ad meliora transferre. pte. 3. fol. 355. b
Amantiū propriū est: secreta sua inuicem reuela-
re. pte. 2. fol. 51. g
Amant: cogitatio est: q: cogitat vt p dilectionē
opere. pte. 3. fol. 267. e. Interl.
Amos pater esaię: nō duo decim pphetarū ter-
tius est: diuersis em litteris apud hebreos scri-
bit. pte. 4. fol. 3. f. g
Amos pater scz esaię: et amasias rex iuda fuerūt
fratres vt dicit Rab. Sal. et sic esaias fuit de ge-
nere regio: nō aut amos propheta q: fuit pastor
et rusticus. pte. 4. fol. 3. g. Et fol. 358. d. g.
Amp Amphora quale qntū ve contineat. Capis enim
p vase in generali et p certa mensura. parte. 4.
fol. 330. d. Et fol. 411. a.
Amplexus mulieris maxie iuuenile et virginis
vt medici aiunt: optimū est remediū contra fri-
giditatē mēbroz et paralytim iminentē. pte. 2.
fol. 125. f.
Amputare sibi aliq: membrū quādo sit licitū: et
nō. Vide in Abembriū.
Ana Anachoretarū concors vnitas p locustam desi-
gnat. pte. 3. fol. 338. e.
Anachoreta qui mūdū fugiens petit deserta vt
sentiat diuina bñficia: dicat psalmū: Deus de-
meus rē. pte. 3. fol. 171. b.
Anastasi: impator q: regnauit. pte. 6. fol. 254. c.
Anastasius impator heresi euticianā corrupt:
et theodorici rex in italia arianus/ ecclesiā ca-
tholicā maxie tribulauerūt rē. pte. 6. fo. 254. c. f
Anathema pro q: accipit: et vnde deriuat. pte. 2.
fol. 304. d. Item pte. 4. fol. 439. b. Item pte. 6.
fol. 79. a. b
Anathematizare qd et quō dicit. pte. 1. fo. 264. a
Et fol. 299. a. Et fol. 340. f.
Anathot est vicus trib: milib: distans a hierlm
in sorte beniamin situs. pte. 4. fol. 110. b.
Anchiton ligni genus vt ligno simile: qnto pl:
arserit: tanto mundius inuenitur. parte. 1. fol.
186. e
Andreas fuit prim: christi discipulus ordine tē-
poris: sed petrus dicit primus: non propter pri-
mitatē temporis/ sed dignitatis. pte. 5. fol. 35. b
Angeli nō fuerunt exp̄ssi in creatiōe mundi p-
pter ppli ruditatē/ et ne ei daret occasio ad ido-
latrandū. parte. 1. fol. 23. b. Sed fm oēs fuerunt
creati a p̄ncipio. fol. 25. d. Et includunt in hoc
q: dicit: Fiat lux rē. pte. 3. fol. 305. e.
Angelos tradunt hebrei fuisse creatos in seria se-
cunda: ne si in prima fuissent creati: crederet de
angelis q: fuissent coopatores dei in mūdi cre-
atione. pte. 1. fol. 29. g.
Angelice creature quō competat lux: et qualem
diem efficiat. pte. 1. fol. 35. a
Angelos quidā deum nō videre suspicant: cum
tū dñs dicat: Angeli eoz in celis vi. sem. fa. pa.
rē. pte. 1. fol. 203. b.
Angeli quō deū vident sine anxietate et sine fasti-
dio. pte. 1. fol. 203. b
Angeli duplicē habent cognitionē. Vna est q: vi-
dent diuinā essentia: et de illa vn: non docet ali-
um. Alia est cognitio in eis de alijs. Et hec est
duplex. Vna est de ministerijs exequendis: et
de his superiores loquunt et docēt inferiores: et
nō econuerso. Alia est de conceptib: proprijs:
et sic etiā inferiores docent superiores et loquū-
tur eis: sicut econuerso. pte. 6. fol. 53. b.
Angelica cognitio est duplex. Vna ē rex in ge-
nere pprio: et hec dicit vespertina. Alia ē cogni-
tio in xbo: et hec dicit matutina. pte. 1. fol. 23. b.
Angeloz locutio q: q̄lis et quō sit. pte. 6. fol. 53. b.
Angeli añ casum/ licet clariore cognitionē habu-
erunt q: homines/ tñ nō viderūt diuinā essentia/
nec ppria personaz rē. pte. 3. fol. 54. d.
In angelis licet non sit purgatio ab immūdia/
tñ ē ibi purgatio a nesciētia. parte. 3. fol. 80. g. h.
Angeli omnes creati sunt boni/ si aliq: i sua con-
ditione p̄sistentes/ ad laudē conditoris conuer-
si sunt/ et vocant filij dei. Alij a sua conditiōe ca-
dentes p superbiā/ vocati sunt demones siue sa-
than. pte. 3. fol. 6. d. Et fol. 403. c. Et fol. 428. b.
Angelos peccantes cecidisse secunda die/ de scri-
pturis auctoritatē nō habet: iō eadē facilitate
contēnit quā pbat rē. pte. 1. fol. 25. d
Angelos peccantes/ in hui: aeris detrusos cali-
gine: scriptura dicit tanq: carcerib: inferi puni-
endos/ reseruari: in compatiōe superioris celi:
vbi sanctor: demoratio est angelorum. parte. 1.
fol. 291. a
Angelice virtutes q: in dei amore p̄siterūt: hoc
in retributiōe acceperūt: vt in contēplatiōe cō-
ditoris peni/ felicitate maneāt. pte. 1. fol. 24. f.
Angeloz ordines p tres hierarchias sunt disti-
cti/ et in singulis terni. pte. 6. fol. 76. b. Itē par-
te. 3. fol. 292. b
Angeloz chori fortissimi sūt: et dicunt p̄rupti si-
lices: et quare. pte. 3. fol. 76. e. et inaccessē rupes.
Ibidem.

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

Angeloz quidā dicunt assistere: quidam mini-
strare. pte. 2. fol. 291. f. Item pte. 2. fol. 6. d. Item
parte. 4. fol. 310. b. d.
Angeli dicunt deo assistere triplr. pmo. f. pprie.
scdo large. tertio largissime. pte. 3. fol. 6. d. g.
Angeli superiores fm ordinē hierarchicū illumi-
nāt medios / et medij illumināt inferiores. pte. 4.
Angel⁹ vnus pōt plus docere q̄s (fol. 408. b.
multitudo hominū seu doctor. pte. 4. fol. 321. b.
Angeli superiores illumināt superiores. parte. 4.
fol. 313. f.
Angeli an et quō in suo genere beati esse dici po-
tuerūt: dānatiōis vñ salutē icertū. pte. 1. fo. 41. a.
Angelus etiā in suo statu imobilis pmanet / in b-
tū q̄ creatura est / vicissitudinē mutabilitatē ha-
bet: ita stabilis nō est. pte. 3. fol. 15. f.
Angeli et ceterę virtutes / patriarchę / prophete /
apli / q̄uis viuentes / compatione omnipotentis
dei mortui dicunt. pte. 4. fol. 233. f.
Angeli oīa corporalia excedūt in q̄ntitate discre-
ta: sicut corpora celestia totā regionē elementarē
in quantitate cōtinua. pte. 3. fol. 293. b. Item par-
te. 4. fol. 310. d. Item parte. 6. fol. 248. g.
Angeli et si missi veniant / sic exteri⁹ implent mi-
nistriū: vt nūq̄ intus desint p cōtēplationē.
parte. 5. fol. 56. e. Et fol. 124. a. c.
Angeli angelis p̄sunt: demones demonib⁹: ho-
mines hominib⁹: dū dicitur mundus. pte. 4. fo-
lio. 421. g. Item pte. 6. fol. 58. b. Item pte. 5. fol. 35. b.
Angelis quodāmodō subiect⁹ est orbis fm statū p-
sentem: s̄ nō fm futurū. pte. 6. fol. 137. c. d.
Angelis obedit natura corporalis quātū ad loca-
lem motū. pte. 2. fol. 291. f.
Angel⁹ vn⁹ reuoluit orbē circulariter in vna die:
ad quē tota terra comparata ē quasi punct⁹. par-
te. 4. fol. 331. d.
Angeli sc̄i et eccl̄ie ministri sua p̄sidentia cōfor-
tant et dirigunt pplm in via dei / vt sic pueniat
ad lumē gl̄ie cū iocunditate. pte. 4. fol. 206. a.
Angeli apparent hoib⁹ in corporib⁹ formatis: et
formant fm conuertiā ad id qd est significā-
dum. pte. 2. fol. 287. d. Item parte. 4. fol. 321. b.
Item pte. 6. fol. 177. c.
Angeli in ptate sicut ē formare corpus vt appa-
reat: ita et dissoluere vt non appareat: vñ subito
trāsferre ipm ad aliū locum vnde videri nō pos-
set. pte. 4. fol. 322. c. Item pte. 6. fol. 183. d.
Angeli nobis apparētes / repētino aspectu vidē-
tur: nec in nra potestate ē illos videre: s̄ in ptā-
te illoꝝ est apparere et videri quando volūt. par-
te. 5. fol. 123. e.
Angelice apparitiōes sunt ad instructionē hoīm:
et solēt apparere p illū modū q̄ competit rei de q̄
debent instruere. pte. 5. fol. 241. c.
Angeli iō ex nomie aliqñ signant / vt ex ipso noīe
qd ministraturi veniāt demonstrēt. pte. 5. fo. 124. e.
Angeli ex officijs sortiti sunt vocabula. parte. 2.
fol. 291. d. Item pte. 4. fol. 313. e.
Angeloz nomia q̄ mittunt in misterii / variant
fm legationes ad q̄s mittunt. parte. 1. fol. 96. c.
Item pte. 2. fol. 49. c.
Angeli q̄ faciunt inter hoīes: in forma assumpta
sunt figuratiua. pte. 2. fol. 287. d.

Angeli boni q̄ sunt de ordine principatū / p̄sunt
diuersis regnis et gentib⁹. pte. 6. fol. 264. e.
Angelica ptas designat p alas. pte. 4. fol. 212. e.
Angeloz ministeria sup gentes singulas vñ etiā
hoīes ordinata / quib⁹ regant. et defendant: vbi
significat: pte. 1. fol. 369. e.
Angelice ptates q̄tuor: q̄ regnis i q̄dripetito
mundo positis / p̄sunt. pte. 4. fol. 309. a.
Angeloz nouē ordines representant p nouē prin-
cipes terrā pmissiōis diuidētes. pte. 1. fo. 325. b.
Ad angelos malos sicut q̄dam nomia gentium
vel principū referunt: ita q̄ de sanctis viris et de
gente religiosa scribunt / ad sc̄os angelos refe-
runt. pte. 1. fol. 294. f.
Angeli q̄ p̄sunt diuersis p̄ntiss / dicunt p̄nci-
pes illaz. pte. 3. fol. 260. e. Item pte. 4. fo. 321. g.
Angeli singul regnis p̄lati / pcurāt bonū regno /
rū sue custodię deputatoꝝ. pte. 2. fol. 173. b.
Angeli boni sicut p̄sunt diuersis regnis p̄mouē
do ad bonū: sic etiā angeli mali sunt impellen-
tes diuersa regna ad malū. pte. 6. fol. 254. b.
Angeli diuersi q̄ diuersas i hoīb⁹ linguas et loq̄-
las opati sūt / putādū ē: cū legi in Genesi de
ad angelos locut⁹: Venite cōfundam⁹ linguā
eoꝝ. pte. 1. fol. 294. f.
Angelis opus ē in mundo / q̄ sunt sup bestias / et
p̄sunt anialū natiuitati / virgultozū plantatio-
nūq̄ et ceterozū incremētis: et p̄sunt opib⁹ sc̄is /
q̄ docēt rex diuinaz sciam. pte. 1. fol. 303. e.
Angeli angelis legunt resistere cū par sūma sit i
sublimib⁹. pte. 2. quō. pte. 3. fol. 15. g. Item parte. 4.
Angeli boni quō dicant pugnare (fol. 321. g.
adinuicē. Siliter angeli mali dicunt pugnare.
pte. 4. fol. 309. c. Et fol. 321. g. Et fol. 322. b. Et
fol. 354. c. Item parte. 6. fol. 264. g.
Angelus luctas cū iacob / erat fm Ra. Sa. et ali-
q̄s hebreos / custos esau: p̄p qd celās p eo vo-
luit impedire iacob ne trāsiret i terrā pmissionis
ad obtinendū b̄ndictiones et primogenita isa-
ac. pte. 4. fol. 347. g.
Angeli vt pugnēt p nobis / nō expectādū ē sem-
p: sed in principio tantū ab his principib⁹ iuuā-
mur: sed p̄cessu t̄pis oportet nos ipsos etiam ar-
matos exire ad p̄liū. pte. 2. fol. 37. a. b.
Angeli h̄z vnus q̄s hō ad custodiā sui deputa-
tū: et aliqñ apparet i specie illi. pte. 6. fo. 187. b. c.
Angel⁹ bon⁹ adest vnicuiq̄ nrm: q̄ regat / mone-
at: q̄ p actib⁹ nris corrigēdis / et miseratiōib⁹ ex-
poscēdis q̄tidie videt faciē dei. pte. 1. fol. 311. c.
Angelus hoīs esse videt hō interior: q̄ deū semp
fide cōtemplatur. pte. 6. fol. 187. a.
Angeli sūt medici: volētes aīas nras a vicijs cu-
rare: q̄s ipsi repellim⁹ / dū cōsilijs eoꝝ nō acqui-
escim⁹ / vidētes se p̄dere opam adinuicē dicūt:
Relinquam⁹ eā. pte. 4. fol. 175. b.
Angelus dei cui credita ē cura sermonis ad me-
dicamina r̄ge salutis / caue ne te relinq̄t / dicens
cū socijs: Abeam⁹ quisq̄ in terrā suā q̄ appropi-
quauit in celū iudiciū eius: cōtumar ē nō vult
obseruare qd dicim⁹. pte. 4. fol. 175. b.
Angeloz diligentia q̄si nō suffiaat cōtra demo-
nū / et eos q̄ ad peccandū trahunt insidias: ipse
vniūgenit⁹ dei adest / defendit / custodit: et nos ad
b 3

In Glossas ordinariā Interl. q5: necnon i Nico. de. ly.

Angeli nō offerunt oratiōes iustorū corā dñō ad aliquid sibi manifestādū : qz oīa sūt sibi nuda et apta oculis eius rē. s. ad consulendū sup hoc diuinū cōsiliū / quid ppter b sit agendū circa iustos. pte. 2. fol. 291. c. d.

Angeli offerūt ex nobis primitias: et excolit quis qd studiose ab erroribus cōuertit ad deū. Et est quisq in portioe vel cura illi. vel illi. angel. li. pte. 1. fol. 294. f.

Angelus qsq offerit primitias gentis sue / vel ecclesie q ei dispensanda cōmissa ē: vel forte extri secus et alij sunt / q ex omnib gentib fideles cōgregent. Ibidem. g.

Angeloz agri / corda nra sunt: qsq eozū ex agro quē colit offert primitias dñō. pte. 1. fol. 294. h.

Angeloz chorus spectat nos in b mundo / p nequitias spūales et concupiscētiās carnales belantes: et xrtutū celestīū pia erga nos pendet expectatio / qñ vel quō de glō reuertamur rē. parte. 1. fol. 319. b.

Angeloz conditiōes et dispositiōes plurimē ad deū: ad se inuicē: et ad homies: designant per figurā cherubim. pte. 2. fo. 136. a. b. c. d. Et fo. 216. a. b. c. d.

Angeli semp habent animū obsequio diuine voluntatē paratū: ad ministratiōē charitatē nobis exhibēt: grā dilectiōis se inuicē complectunt: et naturā eoz conditor: imortali claritate sublimauit. Et p quē ista figurant. pte. 2. fol. 216. a.

Angeli scī sicut in ministeriū missi / salutē hoīm pmouent et pcurant: ita et demones salutē eoz impediūt et pturbant. pte. 3. fol. 6. d.

Angeli diuersi et diuersoz ordinū / sic diūsis reb corpālibus administrādis a deo pponūt / sic diuersi demōes in diuersis tentatiōibus hnt specialē effectū. qz aliqui tentāt de diuitijs: aliqui de honoribus rē. pte. 5. fo. 55. b.

Angeloz si quis fortassis vel iustoz hoīm / enixus interueniat p pctis hoīm: pro repropitiatiōe diuina / velut aries / aut hircus / aut vitul oblati sacrificiū accipi pōt. pte. 1. fol. 315. f. g. Et fol. 316. a.

Angelus vtrū culture hoīm / et an culture angeli ce nō digne hūana segnicia respōdent: puto (inquit Origenes) in iudicio inquirendū. parte. 1. fol. 294. c.

Angelos suos culpari pro nobis et confutari deus patit: in q stupendi mysterij admiratiōe (inquit origenes) pmoueor q tanta cura ē illi de nobis. pte. 1. fol. 311. c.

Angeli mali et boni lz habuerūt suū pncipale iudiciū a pncipio mūdi / tñ de homib qd ad malū incitauerūt mali / et ad bonū scī / recipient pgnā et premiū. pte. 6. fol. 40. g.

Angeli forte aliq iudicabunt cū paulo: et conferentur laborib et fructib ei q ex multitudine credentiū veniūt: et forte inueniet fortior aliqbus angelis rē. pte. 1. fol. 294. e. f.

Angeloz vnusqsq aderit in cōsummatiōe seculi i iudicio / pducēs secū eos quib pfuit: qd inuit: quos instruit. pte. 1. fol. 294. e.

Angeli veniēt ad iudiciū nobiscū: et stabunt aī solem iusticię ne forte aliquid causę ex ipsis sit

erit q deliquim: ne forte min opīs expēderint ne nos a pctis reuocarēt. pte. 1. fol. 311. d.

Angel si mercedē sperat (q nos cōsignatos accēpit) a deo p his q bñ gessim: timet etiā culpari p male gestis. Ibidem. d.

Angeli curā habent aniarū q sunt in ecclesia dei: qui etiā ad iudiciū cū homib veniēt: vt cōstet vtrū sui desiderio peccauerint hoies: an custodū negligentia. pte. 1. fol. 317. f.

Angeloz ordinib distinctis congruūt / et in eoz forte p conuersatiōis silitudinē ascendunt / distincte conuersatiōes hoīm. pte. 1. fol. 369. f.

Angeli q ordinati sunt ppter eos q hereditates capiūt salutē / eos portāt: cū aut solutū fuerit tabernaculū b / et cēperim igredi ad illa scā / et p gere ad locū pmissionis: hi qui vere sūt scī / angelis portantib incedūt: et vsqquo requiescat tabernaculū dei / portant in humeris / et extollūt in manib. pte. 1. fol. 271. e.

Angelos imitari debem et q mō. pte. 1. fol. 176. a.

Angeli viroz nomie sepe dicunt: s angelos prophetas dici nō occurrunt: quīs eū qui ppheta ē sepe occurrat angelū dici rē. pte. 2. fol. 38. f. g.

Angeli nō sunt pphete quīs annūciant hoibus futura: qz nō sunt viatores et eoz cōuersatio nō est cū hominib rē. pte. 5. fol. 210. c.

Angeli de futuris ad q mittendi sunt: nō hnt p cognitionē / nisi qñ de reuelat eis: q reuelatio fit fm formā sue voluntatis. pte. 2. fol. 49. c.

Angeli dicunt habere alas: et qre. pte. 4. fol. 16. f.

Angeli extensis alis quasi ad volandū depinguntur: qz semp habēt animū obsequio diuine voluntatis paratū. pte. 2. fol. 216. b. Et fol. 136. c.

Angeli dicunt pncipes / et eoz pncipat dicitur sacer rē. pte. 3. fol. 292. b. Itē pte. 4. fol. 321. g.

Angeli in scriptura dicunt filij dei: et etiā astra matutina: qz a pncipio simul creati fuerūt cū celo empyreo aī distinctiōē elemētoz. parte. 3. fol. 70. b. Et fol. 403. d.

Angeli dicunt mōres eterni. pte. 3. fol. 194. c.

Angeli sancti: auz obzicū dicūt. pte. 3. fol. 53. e.

Angeli custodes dicunt turres. pte. 3. fol. 278. d.

Angeli scī in multis loc sacre scripture dicunt dei militia et exercitus. pte. 3. fol. 356. b. Itē parte. 5. fol. 130. c. Et dei milites. fol. 403. d.

Angeli dicunt exploratores. parte. 2. fol. 5. b.

Angeli dicunt venti: et qre. pte. 4. fol. 309. b.

Angeli dicunt nubes et etiā astra: et qre. parte. 4. fol. 33. c.

Angeli sancti / plari gentib infidelib dicunt so-

dales dei. pte. 3. fol. 356. g.

Angeli dicunt reges et etiā consules: et quare. parte. 3. fol. 12. b.

Angeloz vniuersitas designat p septē oculos.

Et isti septē oculi / sūt sup christū: qz semper sūt attenti ad exequendū ei mandatū: qz ipse ē rex angeloz. parte. 4. fol. 409. d.

Angeli quō et penes quid possunt vici comedere et bibere: qz nō ad nutritionē / lz ad consumptionē rē. pte. 2. fol. 291. f.

Angeli q cū patriarchis manducauerūt: nō idigentia / s benignitate factū est vt homib familiarius congruerēt. pte. 1. fol. 28. b.

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū.

Angeloz duplex officiū est: alij premia iustis re-
tribuant: alij singulis p̄sunt cruciatib⁹. pte. 4.
Angelos putat qdā fuisse iohānē ba (fol. 310. b
ptistā/ malachiā/ z aggeum: z ob dispensatio-
nē iussu dei assūpsisse hūana corpa/ z iter hoies
cōuersatos. pte. 4. fol. 403. b. Et fol. 423. a. g.
Angeli boni et mali an/ quō/ q̄s: z in q̄b⁹/ z q̄s dif-
ferent/ puniūt. pte. 3. fol. 200. e
Angelus p̄cussor primogenitorū vtrū fuerit bo-
nus an malus. pte. 1. fol. 148. a. b. c.
Angeli mali legunt flagellasse nūc bonos/ nunc
malos. pte. 1. fol. 148. c
Angeli boni z mali dicunt deo assistere: eo q̄ in
plurib⁹ sūt executores diuine iusticie. parte. 2.
fol. 160. f
Angeli quidā peccantes sua volūrate defectibi-
li/ facti sūt mali: z sic ad p̄nā sustinēdā ex ordi-
ne diuine iusticie sunt deputati/ z ex consequēti
p̄ eandem iusticiā deputati sunt ad affligendū
homies p̄ctōres/ vt q̄ fuerūt eis voluntarie sub-
iecti in culpa: eis inuolūtarie subiiciant in p̄-
na. pte. 3. fol. 428. b
Angeli descensus in p̄baticam piscinā (in q̄ insir-
mi curabant) causa assignat. pte. 5. fol. 201. b. c
Angeli post victoriā tētoris/ christo mīstrant:
post deuictā mortē glīam annūciant triūphan-
tis. Et sicut corpi in sepulchro astiterūt/ sic etiā
corpi consecrato in altari q̄tidie assistunt. par-
te. 5. fol. 182. a.
Angeloz conat⁹ circa fideles tpe antichristi erit
necessarius ad duo. pte. 4. fol. 326. b.
Angeloz timor nō est aliud/ q̄ admiratio de di-
uina virtute z iusticia vt p̄t̄ in deiectione demo-
nū z punitiōe eorundē. pte. 3. fol. 80. f. g
Angelice v̄tutis p̄sentia/ fragilitas hūana vide-
re in se deficit. pte. 3. fol. 15. g
Angelos nō potuisset abraā videre: hospitio su-
scipere: z cibos adhibere nisi corpus ex aere as-
sumpsissent. pte. 1. fol. 70. a.
Angeli tres/ nūero impari abrae apparuerūt: z q̄-
re. Ad sodomā aut duo venerūt/ nūero sc̄z pari:
pte. 1. fo. 72. b
Angeli recusātes hospitalitatē loth qui eos iui-
tauit an mentiri sūt? pte. 1. fol. 72. d
Angel⁹ qui abrae apparuisse describit: mō dñs/
mō angelus mēoratur. pte. 1. fol. 67. e. Sic etiā
angelus qui moysi apparuit/ mō domin⁹ modo
angelus vocatur. fol. 127. e. Et fol. 128. c. Et fo-
lio. 130. f. Item pte. 2. fol. 32. b.
Angeli post incarnationē filij dei p̄ quā humana
natura assūpta ē/ reformidāt sic venerari a natu-
ra hūana/ quā vidēt supra se eleuatā i filio dei
zē. pte. 6. fol. 269. c
Angeli boni z mali/ sicut opantur: sic moyses z
magi pharaonis: serpēs/ z asina balaam. pte. 1.
fol. 42. d
Angelū michaelē ductorē synagoge tpe moysi
impeditū fuisse/ z absolutū a p̄ncipatu. ppter p̄-
fectionē moysi vsq̄ ad tpa ioh̄is/ an et quō pos-
sit verificari. pte. 1. fol. 205. b
Angelos oēs sub nomie michaelis tm̄/ ecclia ve-
neratur. et q̄re. Ibidem.
Angeli z homies damnati subiiciant christo i fū-

turo seculo/ q̄re et q̄ mō. pte. 6. fol. 138. e. f. g.
Angustari q̄ et q̄n dicūt. pte. 6. fol. 66. c
Angustijs hui⁹ seculi/ z carnis conditiōe/ vel fra-
gilitate nature/ multa facere cōpelliunt. pte. 4.
fol. 282. f.
Angustia cordis in expāsiōe manūū exprimit
pl⁹/ q̄ in exclamatione oris. pte. 4. fol. 183. a.
Angustū ē/ omia p̄mittere/ vnū solū diligere/
vnū q̄rere/ ad vnū quotidie pulsare/ p̄sp̄era nō
ambire/ aduersa nō timere. pte. 5. fol. 29. a
Ania hūana cū sit inuisibilis/ cur expressa de ei⁹
creatiōe sit mētio in sex dieb⁹ creationis: z non
de alijs inuisibilib⁹ creaturis? pte. 1. fo. 30. g.
Aniam hūanā an de⁹ creauit in illis p̄mis opib⁹: Ani
q̄ simul omia creauit: quā suo tpe corpi inspira-
tūz infundēdo de⁹/ dat vitā (ret. pte. 1. fol. 36. b
z etiā v̄tutes in qdā seminario. pte. 3. fol. 26. b
Ania nature instinctu virtutib⁹ non armat: sed
dei munere repletur: q̄uis ip̄a p̄u habuerit na-
turaliter concipiēdi gratiā: et nutriendi effica-
ciam ex aia putant qui/ (ciam. pte. 4. fol. 185. b
dā sicut carnē ex carne fieri: et dicunt deū vnā
fecisse aiam sufflādo i faciem viri: vt ex illa ce-
tere crearentur zē. parte. 1. fol. 38. g
Ania mulieris prime. s. eue q̄n et vnde creata sit:
cū nō de illa dictū est q̄ statu dei sit animata si-
cut de viro. pte. 1. fol. 38. g
Ania hois ē ab extrinseco p̄ diuinā creationē et
infusionē: q̄ simul a deo creatur et corpi infun-
ditur. pte. 1. fol. 36. d
Ania in sui creatiōe est sicut tabula rasa: In q̄ nū-
bil est depictū. pte. 3. fol. 373. g
Ania intellectiua (q̄ est forma homis nō est ex se/
mine p̄ generationē: s̄ a deo p̄ creationē: et ideo
in formatiōe hois nō d̄r: Producat terra: vl̄ alī
quid hoz sile: sed/ faciam⁹ hominē. Et dicūt he-
brei q̄ est verbū dei ad angelos: s̄ b̄ videtur fal-
sū Ania nomiat sanguis: (sum zē. pte. 1. fol. 27. b.
et q̄re. pte. 1. fol. 345. e. Et fol. 215. e.
Anime vtrū de parentib⁹: an desup sūt: vincāt q̄
poterunt: ego (aut Aug⁹) adhuc inf̄ vtrosq̄ mo-
ueo: aliq̄n sic: aliq̄n aut sic zē. pte. 1. fol. 38. c. g.
Et fol. 113. a.
Ania intellectiua vtrū a parentib⁹ cū corpibus
ppagetur: aut corpe seminato a parentib⁹/ ip̄i
corpi a deo post ei⁹ creationē de nouo infunda-
tur. pte. 1. fol. 113. a. f.
Aniaz vnde christ⁹ accepit: Aug. r̄idet. Pro meo
captu libenti⁹ respōdeo/ nō de adā q̄ de adam
Animā q̄ putat esse partē dei (zē. pte. 1. fol. 38. g
nō sunt audiēdi: z quare. pte. 1. fol. 36. c.
Animā vtrū de⁹ ex nihilo fecerit: an ex re q̄ tā fa-
cta erat s̄ anima nō erat? Ibidem. b
Anime si adhuc fiunt: Ell si fuit materies vnde
ania fieret: qd est ip̄a: qd nomē: quā speciē: quē
v̄sū in reb⁹ conditis tenet? Eliut an nō zē. par/
Aniam creat creator cū p̄fectione (te. 1. fol. 36. b
figure corpis vt dicit qdā glo. hebraica. Et ē s̄
eos q̄ dicūt aiam homis p̄cedere corpus di-
ratiōe. pte. 4. fol. 83. a
Aniē cum dicunt egressē de femore iacob/ nō est
intelligendū q̄ aia intellectiua sit p̄ generatiōē/
nē: sed accipit ania p̄ hoie zē. pte. 1. fol. 113. f.
b 4

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de. ly.

Ania an incorporari cōpellaſſet vel naturalit̃ h̃ velir
Ania an ⁊ quōd possit dici esse (rē. pte. 1. fol. 36. c.
in corpe sicut gladius in vagina: ⁊ qñ sicut spi-
raculū vite. parte. 1. fol. 52. b. c. e. f.
Ania vñt̃ corpi sic nauta navi. pte. 3. fo. 331. g.
Ale scē vñcuiq; corp⁹ suū ē equ⁹. pte. 3. fo. 75. b.
Ania corpis materiā viuificādo vñt̃: nec patit̃
dissolui: sicut sit limus cōmixtione pulueris et
liquoris. pte. 1. fol. 35. e.
Aniaz magna dignitas: vt vnaqueq; habeat ab
ortu nritatis in custodiā sui angelū delegatū.
parte. 5. fol. 56. e. Item pte. 6. fol. 187. a.
Ania dicit̃ p̃ciosa q; ad imaginē dei facta: et ad
supnaturalē b̃ritudinē ordinata. pte. 3. fo. 316. d.
Anima rōnalis imaginē trinitat̃ insignita p̃eci-
osior est omnib⁹ creaturis. pte. 5. fol. 53. c.
Anima intellectus: ania voluntas: ania memo-
ria: nō tñ tres anie/ s̃ vna anima tres habēs p̃tēs
vel dignitates: in quib⁹ imaginē dei mira-
biliter gerit. pte. 3. fol. 403. b.
Anie similitudo cū deo p̃prie in h̃ est q; incircū-
scripta: q; vbiq; tota ⁊ simul. pte. 6. fol. 49. a.
In ania consistit imago dei/ qñtū ad propieta-
tes naturales scz memoriā intelligentiā ⁊ volū-
tatem. Similitudo aut̃ in gratuitis. pte. 1. fo. 28. d.
Ania ad imaginē dei ē creata fm̃ hebreos p̃pter
istas p̃prietates. Et sūt qñq;. P̃rio: q; sic aia re-
plet totū corp⁹: ita de⁹ totum mundū rē. pte. 1.
Ania p̃ diuersis actionib⁹ diuersa nō (fol. 28. d.
mina sortit̃. parte. 1. fol. 213. c.
Anima ois etiā irōnalis mouet̃ iussis. Sed rati-
onalis/ voluntatis arbitrio cōsentit/ vel nō. Ir-
rōnalis q; hoc nō habet p̃ suo genere: iussu ta-
cta p̃pellitur. pte. 1. fol. 38. c.
Ania hoim̃ vigetior sit post noctis detē/ corpis vi-
rib⁹ instaurat̃/ ⁊ nō voluptatib⁹ occupata: au-
dire et facere valet q; dicitur. pte. 4. fol. 122. a.
Ania intellectiua ē mag̃ disposita ad illuminatio-
nes diuinas p̃cipiēdas/ cessantib⁹ tumultib⁹ ⁊ q̃-
escantib⁹ sensib⁹ exteriorib⁹ sicut ē in nocturna
hora rē. pte. 2. fol. 129. c. Item parte. 5. fol. 8. d.
Ania est sapientiē capax nō caro. pte. 1. fol. 216. f.
Anime mot⁹ fortes redundāt ad corpus: vt p̃t̃
in timore ⁊ ira. pte. 3. fol. 210. c.
Anie insunt nō nisi tria. s. potētē/ passiōes/ et ha-
bitus. pte. 4. fol. 295. f.
Anie licz/ sint eiusdē speciei/ tñ variant̃ i opatio-
nib⁹/ cōiūctē corpib⁹: q; aliq; declinat̃ ad bonū
verū ⁊ aliq; ad bonū apparēs tm̃. ⁊ fm̃ h̃ diuersi-
ficant̃ stat⁹ bonoz et maloz. parte. 3. fol. 131. c.
Anias quidā putant fuisse in celestib⁹ ⁊ de meli-
ori in peiorē statum p̃cipitatas: ⁊ q; meli⁹ fuerit
in celestib⁹ q; in terrenis cōmorari: ⁊ p̃ quid p̃-
bare nitunt̃. pte. 4. fol. 139. e.
Ania fm̃ suū statū in aliq; terre loco nūcupatiue
est/ sicut corp⁹ nfm̃ in aliq; terre loco p̃sistit: ⁊ si-
gnanter in q̃ttuor. pte. 4. fol. 172. c.
Ania in p̃senti corpis p̃ficiens/ q̃ttuor corpi con-
fert/ scz esse/ conseruari/ pulchritudinē/ et motū.
parte. 6. fol. 59. g.
Ania rōnalis est vita corpis/ ⁊ anie vita ē de⁹: su-
p̃ quā (q; est imago dei) nihil est nisi de⁹/ cuius ē
imago. pte. 5. fol. 202. e. Item pte. 6. fol. 154. b.

Anie locus principalis: nō iuxta platonē in cere-
bro: sed iuxta christū in corde ē. pte. 5. fol. 103. b.
Anie etates q̃t/ quē/ ⁊ q̃les sint. pte. 3. fol. 32. f.
Anie hūane fm̃ platonicos qñ suā dignitatē ser-
uant/ fm̃ rōnē viuēdo/ reuertunt̃ ad claritatem
stellarū vnde defluerūt. pte. 3. fol. 68. c.
Animā hois esse mortalē dixerunt multi valde/
⁊ adhuc dicūt aliqui. Et circa hoc triplex error
ex vna radice p̃cedens. pte. 3. fol. 369. b.
Ania nō est naturaliter incorruptibilis: s̃ gratia
dei/ p̃ fidem ⁊ iusticiā ad intellectū perficitur in-
corruptibilis. pte. 6. fol. 217.
Ania q; peccauerit moriet̃: ea tñ quā dñs ad vitā
etnā p̃uidet/ nobis qdē mortua fuisse/ s̃ ei ob/
dormisse nō incōgrue dici pōt. pte. 5. fol. 99. e.
Aniaz imortalē dicētes et resurrectionē pōnētes/
opinab̃t̃ aiaz separatā a corpe/ maiorē ē sturis
q; cōiūctā corpi. pte. 5. fo. 47. a. c. d. Et fol. 52. c.
Ania cū de egypto hui⁹ vite rēdit ad terrā/ p̃mis-
sionis/ pergit p̃ quasdā vias/ ⁊ certas cōfiscit m̃-
siones. Sed quis ita ē diuinoz cōscius secreto/
rū qui possit describere m̃siones ⁊ cuiusq; loci
labores rē. pte. 1. fol. 321. f. g. Et fol. 322. a.
De anie vita post mortē hui⁹ ascētionis difficil-
lime reperit̃ in his libris aliqd̃ euidēt̃ scriptū
Ania qd̃ vtilitatis quid ve (rē. pte. 1. fol. 296. b.
eruditiois aut̃ illuminatiois accipiat in m̃sioi-
b⁹: q; multe sunt in domo patris/ scit sol⁹ pater
futuri seculi rē. parte. 1. fol. 321. f.
Anias sc̃tas a corpibus erutas/ a visioe diuina re-
tardari vsq; ad iudiciū: error ē. pte. 6. fol. 67. d.
Ania separata an statim in glia recipiat̃ vñ an nūq;
post finalē resurrectionē. pte. 6. fol. 157. b.
Ania cū corporeis vinculis laxata fuerit/ vñ ad
inferna ducit̃/ vel ad celestia subleuatur rē. par-
te. 4. fol. 368. e.
Ania q̃dū est in corpore/ corp⁹ hūanū nō est in
mundū/ s̃ q; cito ania recedit. pte. 4. fol. 404. b.
Anie iustoz recipiunt̃ in manu diuine misericō-
diē/ p̃tōz x̃o in manu sue iusticiē. pte. 3. fol. 383. d.
Ania separata et si in visioe diuine (Et fol. 370. c.
essentiē totalit̃ quiescit ex p̃te appetibilis/ nō tñ
totaliter ex parte appetentis. pte. 5. fol. 70. f.
Animā nfm̃ ⁊ corp⁹ tanq; depositū accepim⁹ a
deo. parte. 1. fol. 222. b.
Anie tue deus imaginē/ ⁊ similitudinē suā tibi cō-
mendaui: h̃ depositū/ tā integre restituendū ē/
q; a te constat esse susceptū. pte. 1. fol. 222. b.
Anima quō mortua dicit̃ cū corpus mortuū ē.
parte. 1. fol. 252. a.
Anie si corpilibus locis cōtinent̃/ etiā corpibus
exute: potuit latro in paradisu induci/ vbi p̃r-
fuit corpus primi homis. pte. 1. fol. 36. f.
Anie corpe exute an et quō locis corpilib⁹ a qui-
busdā putent̃ cōtineri cū sint sine corpore. par-
te. 1. fol. 36. f.
Ania mūda: separata ascēdit ad deū p̃ christū/ amo-
to impedimēto nature/ ⁊ corp⁹ qd̃ sepelit̃ in ter-
ra/ remanet vsq; ad iudiciū. pte. 1. fol. 377. d.
Anie existētes in purgatorio clamāt/ s̃ bona exe-
cutionū suaz detinētes rē. pte. 6. fol. 250. d.
Anie iustoz tñ in nature bonitate misericōdiam ha-
bent/ nulla tamen ad rēprobos cōpassione mor-

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

uenit: et quare. pte. 5. fol. 168. a. c.

Anima cuiusq; hoīs terra dei ē. pte. 4. fol. 352. b.

In qua semiat sed si pepererit gignia dñm of-
fendit. Si vero penitet tunc dñs p̄stabilis erit
sup malicia rē. fol. 354. e

Anie omnia mala accidere ex carne error ē rē.
parte. 6. fol. 87. e

Ania virtutib⁹ sustentat sicut corpus ossib⁹. par-
te. 4. fol. 107. e

Anima habet virtutū menia sicut ciuitas ad or-
namentū habet menia. pte. 4. fol. 185. f.

Ania nostra q̄dīu in infantia constituta ē p̄ctō
carer: cum aut etatis tps aduenerit multi sunt
amatores demonū/ hereticoꝝ/ puerfoꝝq; do-
gmatū/ qui eā cupiūt declinare. pte. 4. fo. 231. b.

Anie nse dāt amatoꝝ suis. i. demonib⁹/ sensū:
vel puerfoꝝ dogmatū doctoribus/ q̄si asserunt
nihil nocere luxuriam/ et corpis genitalia natu-
raliter coitū p̄scere/ cibis omnib⁹ indifferēter
vni. pte. 4. fol. 232. g.

Ania quilibet dicit meretrix dñi viuit in deside-
rijs carnis. pte. 2. fol. 3. f

Anima oīs prostituta cū demonibus/plures ha-
bet amatores vt intrent ad eā mō spūs fornicā-
tionis mō auaricie rē. pte. 1. fol. 163. b

Anima nra dicit ciuitas/ et p hac pugnat dñs se
sus cōtra virtutes contrarias/ et interficit reges
qui regnabant in animab⁹. pte. 2. fol. 16. f

Anima cōgregans virtutes suas/ mox desiderat
alias. pte. 1. fol. 260. f

Anima inter peccatores posita/ q̄si ad auctoris
sui imaginē conditā se meminit/ iuxta p̄ceptē si
multitudinis ordinē incedit. pte. 3. fol. 356. e

Anima sciētie igniculo succensa nūq; ociari pōt
et q̄scere/ si semp a bonis ad meliora/ et a melio-
ribus ad superiora puocat. pte. 1. fol. 307. f

Ania supno spū afflata/ in supinis appetit quod
contempserat: et contēnit in infimis qd̄ appeti-
uit. pte. 1. fol. 157. e.

Anime concubitus dñi fact⁹ fuerit cū verbo dei/
et completus ad inuicē datus/ nascit⁹ generosa
p̄genies/ pudicitia scz/ iusticia/ patientia/ et oēs
virtutes. Si aut se diabolo et demonib⁹ p̄stiru-
erit faciet filios adulterij: scz omnia p̄ctā. pte. 1.
fol. 310. f.

Anima dñi adheret sponso: et complectit⁹ et audit
verbū ei⁹: ab ipso suscipit semē verbi/ et cōcipit/
et facit filios/ vt salua sit p generationē filioꝝ.
parte. 1. fol. 310. e

Anima si deo deserto ad se conuersa fuerit: et po-
tentia sua sine deo frui voluerit: pena sequēte
experiendo discit qd̄ sit inter bonū et malū. par-
te. 1. fol. 37. a.

Ania semp parit/ semp generat/ vel de verbo con-
cipiens/ vel de contrario. Et forte ad has gene-
rationes respicit qd̄ dictū est: Lū nōdū nati su-
issent rē. pte. 1. fol. 311. a

Anima cōcipit/ parturit/ lactat/ et nutrit. Et quo
mō: et purificat. Et significat p mulierē q̄ se de-
bet reputare imundā et intendere purificationi
septē dieb⁹. pte. 1. fol. 236. c.

Ania omnis aut dño coniuncta ē/ aut meretrici.
Que se iungit dño/ iungit se sapie/ iusticie/ pie/
tati rē. Que se iungit meretrici/ iungit se impu-
dicitie/ iniquitati/ mēdacio: et omnib⁹ malis. par-
te. 1. fol. 311. a

Anima q̄ dñtū iūcta dei complexib⁹ et postea
adulterauit in vicia/ et ab eo recessit turpata: ne-
gloriet⁹ i nomis dignitate/ sed p mali cōsciētia
yltra ad celum oculos tollere nō audeat. par-
te. 4. fol. 244. e

Ania q̄uis grandes habeat p̄fectus/ tñ tentati-
ones nō auferunt⁹ ab ea: q̄ quasi custodia et mu-
nimen sunt ei. pte. 1. fol. 323. e

Ania si tentatiōe nō fallit/ continuo resoluit⁹: si ē
caro si sale nō aspergit⁹/ corūpit⁹. pte. 1. fo. 323. e.

Anima fidelis q̄ per naturā ē immortalis per gra-
tiam a putrefactione p̄cti conseruat⁹: et signat⁹
p arcā tabernaculi rē. pte. 1. fol. 343. e

Anima q̄ celestē habz originē/ q̄si aduena mora-
tur in corpe. pte. 1. fol. 357. e

Anima verus intelliget/ q̄ fuit rō sue peregrina-
tionis cū regressa fuerit in requiē suam. i. in pa-
radisum. parte. 1. fol. 321. g.

Ania hominis potest in se h̄re et producere puteos
et fontes et flumina: sed putei indigent fodiente vt
mundent⁹ rē. parte. 1. fol. 300. b

Ania si ad virtutes nō veniat/ p̄seueret in igna-
uia: nec caro ad hereditatē veniet: sed ad iudi-
cium illi⁹ q̄ potest aniam et corp⁹ perdere in ge-
hennā. pte. 1. fol. 309. a

Anime p̄fectus ē vt auferat⁹ a cōmōtiōe terrena
siue ab erroribus vite ad viā virtutis et ad agnē-
tionē dei rē. parte. 1. fol. 322. c

Anie par reddi⁹ si ab ea hostes/ p̄ctā scz et vicia
propellant⁹/ et iō armemur et cōitemur ad plū:
sed contra hostes q̄ de corde nro pcedunt. scz
malas cogitatiōes rē. pte. 2. fol. 17. e

Ania iō sanat⁹ vt delectabiliter laboret: et dicat⁹
ei: Labores fructū tuorum q̄ māducabis rē.
parte. 1. fol. 323. b.

Ania maliuola q̄ dicitur. pte. 3. fol. 368. f.

Anima quotiens peccat/ totiens vulnerat⁹ pecca-
tis velut relis pte. 1. fol. 288. b

Q̄ si possemus p vnūq; p̄ctū videre quō ania
vulneratur. pte. 1. fol. 288. b

Aniariū in destructiōe et ruina/ multū continuis
luctibus et ofonibus ē insistendū: si vir sc̄tū lu-
gebat destructa lignoꝝ et lapidum edificia. par-
te. 2. fol. 255. a

Ania vulneratur p cogitationes et concupiscen-
tias malas: frangitur et p̄terit⁹/ p opa peccati: q̄
om̄ia si viderem⁹ et vulnerate anime cicatrices
sentirem⁹: vsq; ad mortē resisterem⁹ contra pec-
catū. pte. 1. fol. 288. b. c

Ania quō ledi et percuti d̄: p mēbra/ ad hoc refe-
rēdo: dentē p dente/ oculū p oculo rē. parte. 1.
fol. 169. a. b

Anie vt nō seruiat corpus ad omnē nutū q̄si fa-
mulus ei⁹/ quid iustus/ cū ipsa noluerit seruire
dño: pte. 1. fol. 38. c

Ania ex corruptiōe carnis/ et promitate ad malū
cōtinue descendit a p̄fectione/ nisi conetur cō-
trariū. Moratur exēplū de nauī. pte. 6. fol. 78. d.

Ania dum in h̄ mundo in errorib⁹ viuit/ ignorā-
tia veritatē/ in egypto posita ē rē. Et quō a pla-

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

gis decem spūalibus eripitur. pte. 1. fol. 145. e. f.
 Anima nostra inter has duas molas debet con-
 teri. s. ptatē dei et misericordiam: ne ppter terrore po-
 testatis desperet: vel propter suauitatē misera-
 tionis presumat. pte. 3. fol. 171. g
 Anima debet intelligere se ordinatam in medio
 rerū vt cum sub se habeat corpoream creaturā:
 supra se tamen intelligat esse naturam dei et.
 parte. 1. fol. 53. f.
 Anima vnaquēq; ē velut olla feruens q̄ cogitatio
 nū suarū impetus quasi spumas vndarū arden-
 tiū sustinet. pte. 3. fol. 80. b
 Anie sanctę cogitationū vicia corrigūt: et q̄si re-
 nitentes vultus: ex reddita imagine de specu-
 lo pceptoz dei: componūt. pte. 1. fol. 211. f.
 Anime viciū est: ita suis opibus delectari: vt po-
 tius in ipsis q̄ in se requiescat ab eis: cū in ipsa
 vel anima vel rōne/aliquid meli⁹ sit quo fecerit/
 q̄ ipsa sint q̄ fecerit. pte. 1. fol. 34. d. e.
 Anie chustiane errorib⁹ hereticorū se misceret: et fi-
 liū dei impudicitie et libidini nō licet se trade-
 re. pte. 1. fol. 358. a
 Anima peccatrix significat p mulierē q̄ pulchra
 dicif rōne imaginis: sed captiua ratione criminis.
 pte. 1. fol. 354. b
 Anima pctōrū semp contēdit: qz synderesis seu di-
 ctamen rōnis malo remurmurat: et sensualitas
 ad ipm inclināt. et sic est contentio inter partes
 anie. pte. 6. fol. 7. d
 Anima sine charitate macilēta est et lāguida: et i
 nullo deo placitura. pte. 1. fol. 45. b
 Anima que nō cognoscit se ad auctoris sui imagi-
 nē conditā/egredit a secreto cordis in exte-
 res concupiscētiās: et ad latā viā ducta/sequit
 exempla pploz. pte. 3. fol. 356. e
 Anima fidelis et plena iudiciū dū deo obedit/deus
 in ea habitat et est eius ciuitas. Si aut a deo re-
 cedit non loco/sed merito: habitat a malignis
 spiritib⁹. pte. 4. fol. 6. a.
 Anima fidelis est thronus dei in q̄ residet/ q̄i eā
 maiestati sue illuminatiōe compleuerit. pte. 4.
 fol. 457. b.
 Anima licet peccatrix tñ melior dicif p naturam:
 corpore laudato in suo genere. pte. 3. fol. 302. b.
 Anima obligata terreno amore/viscuz habet i
 pennis: volare nō pōt/ s̄ amor sanct⁹ ad supna
 subleuat. pte. 3. fol. 277. f
 Anima que se p vniuersas cogitatiōes spargit/ad
 considerationē sui sese nullatenus colligit. par-
 te. 5. fol. 99. e
 Anime salutē/ q̄ttuor passiōes animi si vltra mo-
 dū dñant/ auferunt et impediūt. pte. 1. fol. 15. f
 Anima oppressa et varijs pturbationib⁹ occupata/
 cū desperat humanū auxiliū/ si tora mente con-
 uertit ad deū/ consolāt a deo. pte. 4. fol. 301. e.
 Anima dum peccat diabolo subdit captiua/ dum
 pñiam agit/ eleuatur et consurgit: et diabol⁹ hu-
 miliatus ruit. pte. 4. fol. 87. e
 Alias ista duo occidūt/ desperatio et pueria spes.
 parte. 6. fol. 7. a
 Anima q̄ fuerat speculū dei/ et viciorū supplātatrix:
 cū propter iniquitatē tradit spiritualib⁹ nequi-
 tīs: frustra querit consolatorē extrinsecus/ que

spūalem consolationē pdidit intrinsecus. par-
 te. 4. fol. 183. a
 Anima p pñiam si pristinū robur receperit/ vocabi-
 tur habitaculū sancti/ et sic fit templū dei. par-
 te. 4. fol. 88. a. Et fol. 397. f
 Anima in confusiōe posita/ gradatim luget. par-
 te. 4. fol. 190. f
 Anima q̄ prius oblectata vicijs gloriabatur/ ma-
 nu dñi tacta/ se vilem pñit/ q̄ ad imaginē sui
 creatoris condita erat. pte. 4. fol. 181. g
 Anima habet falsos pphetas exterius/ scz sensus
 carnis/ qui pñentia nūciāt: futura nō curāt. Iba-
 bet interi⁹ falsos cogitat⁹/ quos prudentia car-
 nis gignit: qui falsa et stulta ostendunt nobis.
 parte. 4. fol. 187. f
 Anima et bona et mala habet tentoriū et tabernacu-
 lum. pte. 4. fol. 185. g. b
 Anima nō clarescet in fulgore eterne pulchritudi-
 nis: nisi (vt ita dicā) prius hic arserit in offici-
 na charitatis. pte. 3. fol. 52. f
 Anima ita in contēplatione diuina abscondit sic
 corpus i sepulchro: mūdo mortua. vbi ab omni
 strepitu seculi est queta. pte. 3. fol. 12. f.
 Anima q̄ in contēplatiōe debet consistere et fru-
 ctus acceptabiles facere et. significatur p sion.
 parte. 4. fol. 5. a.
 Anima significat p hierlm/ in q̄ edificatū est tēplū
 dñi et. pte. 4. fol. 384. a.
 Anime signari solēt in scriptura ventoz veloci-
 tate et sublimitate. pte. 3. fol. 54. a.
 Anima fidelis p hierlm signatur obsessam ab ex-
 ercitu regis babylonis. pte. 4. fol. 162. d
 Anima rōnalis existens in corpore/ q̄ per p̄dicatio-
 nē contra diabolum munif/ significatur per hie-
 rusalem et. parte. 4. fol. 217. d.
 Anima fidelis in q̄ debet chustus regnare impu-
 gnaf per supbiā et auariciā: q̄ post se alia vicia
 trahunt tanq̄ caudas suas/ et figuratur p hie-
 rusalem. parte. 4. fol. 18. d
 Anima fidelis in q̄ regnat verus dauid iesus chri-
 stus p grām/ significat per ciuitatē hierlm. Ihu-
 ius aut ciuitatis porte/ sunt sensus anie exte-
 res/ qui non debent aperiri de nocte et. parte. 2.
 fol. 261. d. Et fol. 266. b. Et fol. 269. d
 Anima rōnalis q̄ moralis hierlm dicif/ p quattuor
 impugnat. Primū/ est delectatio praua mul-
 cēs animū. Scdm/ est consensus in pctm. Terti-
 um/ operis executio. Quartū/ consuetudo. par-
 te. 4. fol. 47. g.
 Anima rōnalis q̄ dei imagine insignit/ s̄ aliquā de-
 ceptione demonis vicijs deturpat/ significat p
 iope et. quō rursus purgat. pte. 4. fo. 454. b.
 Anima viri fidelis dicif filia patris prudentis: Et
 quare. pte. 3. fol. 403. e
 Anima iusti est tabernaculū dei: Et describit my-
 stice fm q̄ttuor aspectus scz orientis et occiden-
 tis et. Et p adaptationē. xij. tribuum castrame-
 tantū iuxta illud. pte. 1. fo. 268. d. Et fo. 270. d.
 Anima fidelis p tabernaculū dñi conueniēter pōt
 intelligi: Et quare. pte. 1. fol. 213. d.
 Anima fidelis est tabernaculū dñi: et ad eius q̄ttuor
 latera debent esse actus quattuor virtutum
 cardinaliū et. pte. 1. fol. 270. d

Posillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū.

Ania dicitur stamen/ qz cum tentatiōis fuso in filo
rū tenuitate torquet: firmioris virtutis solidi/
tate constringit. pte. 1. fol. 238. a. b.
Anie q̄ sole in celestis ecclie corpus transeunt: i
piscibus squamatis figurant: que pinnulis vir/
tutū fulre: p̄ celeste desiderium saluunt ad con/
templationē. pte. 1. fol. 233. f.
Anima vaga q̄ egreditur claustrū rationis: signifi/
catur per dinā. pte. 1. fol. 97. b.
Anime fidelium p̄ vasa tabernaculi designantur.
parte. 1. fol. 278. e
Anime humilium dicuntur collis. pte. 2. fol. 70. a
Anima iusti nauis est quā christus ingreditur cui
procelle tribulationū frequenter surgunt. par/
te. 5. fol. 98. b. Et fol. 147. d
Ania p̄ctōis/ ciuitati obfesse et coangustate assi/
milat. pte. 5. fol. 173. d. e. h
Ania rōnalis est mulier q̄ frangit alabastrū. par/
te. 5. fol. 114. b
Ania hominis mali/ cuius sensualitas rebellat rōni
de regnū diuissū. Et q̄re. pte. 5. fol. 42. d.
Ania/ natura pulchra/ comparatur ciuitati niniue
q̄ voluptatibus herens effeminat: et portas sen/
suū aperit vicij et demonib⁹. pte. 4. fo. 388. e.
Anima fidelis quō pedes domini rigat et vngit.
parte. 5. fol. 145. b
Anima fidelis dicitur asellus sup̄ quē iesus sedet et p/
git ad hierlm̄. pte. 5. fol. 64. b
Anima rōnalis significat p̄ reginā austru: et qua/
re. pte. 5. fol. 155. b
Anie vestis ē caro: vnde nascitur tētatio carnal/ p
quā ad iteritū venit. pte. 3. fol. 15. g. Et fol. 32. e
Anie vestimentū est corpus: qd̄ precipit salomō
omni tpe esse candidū. pte. 3. fol. 26. a.
Aniam bona opa ptegunt sicut vestimenta cor/
pus. pte. 3. fol. 48. f
Anima cornua sua h̄se phibet: et sūt fortia mu/
nimenta virtutū quib⁹ aduersa q̄q̄ percutit: et q̄/
si senū aut puluerē in aerē ventilat et dispergit.
parte. 4. fol. 185.
Anime tabernaculū est corpus: et mens cogitati/
onū. pte. 3. fol. 47. a.
Ania dicitur vidua: et quare. pte. 3. fol. 285. b
Anime bñ viuētū/ signant per stellas. parte. 3.
fol. 50. b.
Ania hūana dicitur terra. pte. 3. fol. 53. e.
Anima fidelis p̄ domū salomonis in q̄ erant q̄t/
tuor deambulatoria significat. pte. 2. fol. 138. b.
Ania hūana p̄ reginam saba itelligit. Que regi/
na dicitur eo q̄ est ad imaginē sūmi regis facta.
parte. 2. fol. 147. d.
Anime que de confusioe mundi ad dñm conuer/
tūt: significant per argentū et aurū: q̄ de baby/
longe ad hierosolymā mittunt. pte. 2. fol. 251. e.
Ania humana dicitur abyssus. pte. 1. fol. 23. b
Anima triplicis ē nature/ 1o iubet diligere tripli/
citer. pte. 1. fol. 338. b.
Ania q̄libet soli iusticie cū sic p̄pinquat: vt vn⁹
spūs cū eo fiat: et per ipm̄ inouata veterē hoiez
abijcit/ offert in kalendis. pte. 1. fol. 315. c.
Anima quecumq̄ certat ad thalamū christi. ppe/
rare/ condignū a suis doctorib⁹ accipit ornamē/
tū. pte. 2. fol. 307. e

Ania victayna tentatiōe/ venit ad aliā: quasi de
mansione ad mansionē: et sic p̄ singula tentamē/
ta vite/ et fidei profectus/ mansiones habere dici/
tur/ fm̄ illud: Ibi de virtute. pte. 1. fol. 322. a.
Animay curā qui p̄ dño suscipit: vt vel errantes
doceat/ vel consoletur mestos: vt t̄palibus bonis
sustinet et. sapiēs est: et quare. pte. 3. fol. 320. e.
Animay regendarū sollicitudinē qui assumit/ re/
stat vt quib⁹ eterna predicat/ ad puidēda q̄q̄
eis temporalium necessitatū subsidia inungit.
parte. 3. fol. 362. f
Animarū custodiā assumant qui tentationū bel/
la s̄begerūt: et cū ap̄ se iā de itima tranquillitate
sunt securi. Sed q̄s h̄c p̄fecte s̄bigat. cū Paul⁹
dicat: Elideo aliā le. pte. 1. fol. 278. e.
Animas mortuorū p̄dicando suscitare/ maius ē
q̄ corp⁹ mortui terra abscondere. pte. 5. fol. 151. b.
Animay celus/ sacrificium acceptissimū est deo.
parte. 1. fol. 224. b.
Ania mea in manib⁹ meis sp̄/ quō intelligat ait
Aug⁹. ignoro: nisi dicat. pte. 3. fol. 269. f. b.
Ania eius serua: cum dicitur: an intelligatur
de vita corpali tm̄/ vel p̄ vsu rōnis: vt an per s̄
diabol⁹ phibitus ē iob supare. pte. 3. fol. 10. c. d.
Aniam in manib⁹ portare qd̄ est. pte. 3. fol. 31. f. h.
Ania sua de⁹ vocat/ volūtatē suā. pte. 1. fol. 216. f.
Ania dei christus ē: sicut et verbū dei/ sapientia
dei/ et virtus dei. pte. 1. fol. 261. b
Ania christi a principio creatiōis fuit gloriosa p̄
apertā visionem et p̄fectam fruitionē. pte. 1. fol. 261. b
tm̄ corp⁹ passibile et mortale: ad implendū p̄ci/
um redemptionis hūane. pte. 5. fol. 53. b
Aniam habuisse christū negant apollinariste: et
vnde acceperunt occasionē. pte. 1. fol. 261. b.
Aniam perdit fm̄ christū: q̄ desideria eius refrē/
nat: cupiditates refecat: luxuriā et resolutionē
castigat: et in nullo facit voluntatē suā sed dei.
parte. 1. fol. 309. a.
Ania p̄ homie accipitur/ qz est principalior pars
hominis. pte. 1. fol. 216. f. Item pte. 2. fol. 6. b. Item
parte. 3. fol. 335. b. Item pte. 5. fol. 95. b. c
Ania frequentissime accipit in sacra scriptura p̄
persona hūana. pte. 1. fol. 218. a
Ania sūmū p̄ vita t̄pali. pte. 1. fol. 258. a
Aniam deus fecit/ curet de ea si voluerit. Sic di/
cunt aliq̄ ad illā infantiā. plapli. pte. 5. fol. 77. c.
Item dicūt. Tal̄ erit q̄sq̄/ qualē vult de⁹ esse: cur/
nititur aliquis bñ agere cūz nihil possit nisi qd̄
de⁹ velit. pte. 6. fol. 22. a. Item dicūt Deus nō
fecit nos ad damnandū. pte. 4. fol. 119. e
Animas septuaginta septē extisse de lamech: re/
ferebat mihi quidā hebreus q̄ omnes iteriere de/
luuio. pte. 1. fol. 46. f
Ania ex carnis substantia p̄pagatā dicūt luciferi
ani heretici. pte. 1. fol. 237. a.
Anime beate descendēt ad resumendū corpora: et
ad comunicandū eis gl̄iam. pte. 6. fol. 272. b
Animalib⁹ terre sexto die creati/ cur nō etiā addi/
tum est/ Benedixitq̄ eis deus dicens: Crescite
et multiplicamini: sicut dictum est de aialibus
aquarū q̄nto die p̄ductis. pte. 1. fol. 27. g.
Anialia in terra habitantia deleta sunt in dilu/
uio/ et nō aquatilia: et quare. pte. 1. fol. 50. g.

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon in Postillā

Animalibus ad quā vtilitatē seu ad q̄ solatia ho-
mo (si sterisset) dominat⁹ fuisset: cū non ipsa ad
escam: s̄ herbe tñ et arborū fructus p̄mo cōcessa
sunt. pte. 1. fol. 28. f.

Animalia an p̄ctm̄ hoīs animalū esu nō viuebāt / s̄ cō-
cordis herbas et fructib⁹ vescerāt. pte. 1. fol. 28. f.
Animalia cū cōmunē acceperit alimōtiā cū hoīe /
q̄re ipse immortalis fact⁹ est (q̄ potuit nō mori)
s̄ alijs animantib⁹. pte. 1. fol. 28. b. c.

Animalia q̄ tñ putāt vesci carnib⁹ / vtrū p̄ter nūe-
rū in arca fuerint / q̄ aliorū alendorū necessitas
coegit includi tē. pte. 1. fol. 51. f. g.

Animalia mūda impari nūero / imunda x̄o parī in
arca introducta sunt: et q̄re / et hui⁹ mysteriū. par-
te. 1. fol. 52. f. Et quanto numero. fol. 53. b. c.

Animalia minutissima: q̄lia sunt mures / et stel-
liones / musce / et scabrones / scarabei / et pulices
tē. an etiā in arca fuerunt. pte. 1. fol. 51. f.

Animalia in sacrificio tria vsurpata sūt. f. ouis /
capra / et bos: et q̄re hec mystice. pte. 1. fol. 65. g.

Animalia multa mūda sunt ad esum / q̄ n̄ sūt mū-
da ad imolandū. pte. 1. fol. 233. f.

Animalia in lege veteri / quedā fuerūt imunda: nō
quia de se essent mala: s̄ q̄ signabāt q̄dam vi-
cia euitanda. pte. 5. fol. 49. g.

Animaliū mundorū et imundorū distinctio aī le-
gem fuit vt dicit hebrei: maxie quantū ad ob-
lationē et sacrificiū. parte. 1. fol. 52. h.

Animal ex quib⁹ defectibus dicebat⁹ fore macu-
latū: et quare nō debebant offerri animalia talia
dñō. pte. 1. fol. 254. b.

Animalia quō / et quō nō: et qua imundicia possūt
nominari imūda. Elide in Imūda. Et i Im-
mūdia.

Animal offerendū in sacrificijs oportebat eē ima-
culatū. i. absq̄ defectu alicuius mēbri vel nora-
bili deformitate: ita q̄ macula non accipitur p
varietate pellis. Et hoc obseruandū erat gene-
raliter in omni sacrificio. pte. 1. fol. 253. d.

Animalia an octauā diem nō debebant offerri: q̄
ante sunt quid impfectū: perfectā aut sunt deo
attribuenda tē. hinc ē q̄ circūcisio octauo die
p̄cepta est fieri. pte. 1. fol. 68. g.

Animal qd̄ cornu percussit virū aut mulierē: si in-
terfectū fuit lapidibus / illicitū erat iudicis co-
medere de illo: et quare. pte. 1. fol. 169. d.

Animalia sic facta sunt vt alia alijs in alimōtiā ce-
derent: vel senio deficerent: hō vero factus est
ad imaginē dei: sic q̄ si p̄cepta seruet: perpetua
immutabilitate maneat. pte. 1. fol. 27. c.

Animalia minuta vt q̄ de cadaueribus atq̄ cor-
ruptione lignorū herbarūq̄ tē. gignunt virū in
primis cōditōib⁹ creata sunt: an ex reb⁹ pduc-
tis: Pleraq̄ enim vt predictū est de humidorū
corporū exhalationib⁹ gignūt tē. pte. 1. fol. 27. f.

Animalia venenosa et perniciosaytrum post p̄ctm̄
homis ad vindictā creata sunt: an potius crea-
ta innoxia: p̄ctoribus nocere cēperunt: parte. 1.
fol. 27. g.

Animalia irrationalia vnde ē q̄ sibīp̄s nocumē-
ta et damna inferūt / et etiā plerūq̄ mutuo se oc-
cidunt: cū nullū p̄ctm̄ habeant. pte. 1. fol. 27. g.

Animalia noxia si viuos ledunt penāliter: exercent

salubriter: aut ignoranter docent: cur in escas
mortuos lacerant: pte. 1. fol. 27. g.

Animalia grādia sūt: inter frestia elephas valde
mōstruosus / et iter marina / cer⁹. pte. 3. fol. 77. g.

Animalia marina maiora sūt satis q̄ terrestria.
Et huius rō. pte. 3. fol. 81. d.

Animalia aliqua fm̄ conditionē nature sue p̄ ma-
gnū t̄pis spacium nō comedūt / sed nutrimento
p̄ recepto viuunt. pte. 3. fol. 301. h.

Animalia irrationalia q̄dam habēt aliquale sensi-
biliū rex cognitionē (sicut asinus cognoscit sta-
bulū suū / et pabulū / et dñm. p̄p̄iū: et sic de mul-
tis alijs) s̄ differentē a cognitiōe hūana. pte. 5.
fol. 186. f.

Animalia bruta cognoscūt bñfactorē suū sic p̄t̄ p
experiētiā / et etiā sc̄pture docēt. pte. 5. fol. 215. h.

Animalia et aues et etiā pisces frequenter p̄cipi-
unt imutationē continētis futura de p̄p̄inquo
tē. Et quare. pte. 1. fol. 248. d.

Animalia et homines an rōnē vite cū piscib⁹ equa-
liter participant. pte. 1. fol. 27. c.

Animalia et mulieres concipiunt vno mō: q̄ virt⁹
imaginatiua similē concipit illi quē aspicit at-
tente in extremo coitu. pte. 1. fol. 93. g.

Animaliū q̄ttuor signa habuerūt verilla quat-
tuor tribuū filiorū israel / q̄ p̄sidedant q̄ttuor
partib⁹ (vt dicunt hebrei) vt in istis verillis si-
gurarent ista quattuor animalia Ezechielis: in q̄-
rum medio residebat deus sc̄z in tabernaculo.
parte. 1. fol. 269. a.

Animalia proprie loquēdo nō dicuntur h̄e vicia
nec virtutes: nec in eis sunt: tñ large loquendo
sunt in eis: sicut agnus dicit⁹ mansuet⁹: vulpes
dolosa: equus recalcitrans et supbus. parte. 4.
fol. 355. c.

Animalia. Elide in Annus tricesimus.

Animalia exercit⁹ antichristi p̄cutient pestilētiā:
sicut et homines exercit⁹ illi. pte. 4. fol. 421. h.

Animalia quattuor euangelia siue q̄ttuor euan-
gelistas aut q̄ttuor patriarchales ecclesias noti-
ficāt. pte. 5. fol. 2. f. Itē pte. 6. fol. 247. c.

Anim⁹ homis generosus ē: et facilius ducitur q̄
trahit. pte. 6. fol. 26. h.

In animis fortassis tanta diuersitas est / q̄nta in
specie vult⁹. pte. 1. fol. 268. b.

Animi dispositio magis relucet i facie q̄ in alijs
partibus corporis. pte. 4. fol. 464. d. Elide etiam
in Cordis dispositio.

Animorū hūanorū distinctio p̄ diuersa signa desi-
gnat. Alterius enī animi mor⁹ lenior: est mit⁹ /
placidus / tranquillus. Alterius: turbidus / elat⁹:
asperior / icitatio: petulatio: In his alijs pl⁹:
alius min⁹ tē. pte. 1. fol. 268. b.

Animū exhilarat naturaliter vinū et musica. par-
te. 3. fol. 429. a.

Anim⁹ hoīs electi trib⁹ modis alinaf in leticia
et mētoze / sc̄z. In conuersiōe / probatiōe / et mor-
te. pte. 3. fol. 63. b.

Animi magni p̄p̄ium ē placidū esse / tranquillū
q̄: offēsas et iniurias remittere. pte. 2. fol. 75. b.

Animū homis nihil magis deijcit ex arce iusti-
cie q̄ blandimēta femine / corporūq̄ ille contra-
ctus: sine q̄ vxor h̄i nō pōt tē. pte. 3. fol. 350. b.

Nico. de ly. Additionesq; alioꝝ Repertoriū alphabeticū.

Anim° dolens cogēte mesticia p diuersa deside-
ria vagat: in nocte diem/ in die vespēra deside-
rat. pte. 3. fol. 21. a

Anim° nimis intēnt° hūanis actionibus: deo q/
dāmō euacuat: q fit tanto plenior/ quāto in su-
perna t eterna liberi° extendit. pte. 1. fol. 16. f

Animi mor° regere/ t pturbatiōes illi° modestie
tranqllitate placare: ut ac supbie impetus qñ
feram bestia refrenare tē. abstinentie t crucis ge-
nus est p̄ciosus atq; sublimi°. pte. 5. fol. 53. c.

Animi passiones. Vide in Passiones.

Anim° fragilitatis hūane obliuiscit: vt fit in ho-
nouribus: q; p ea que circa corpus sunt inflatur.
parte. 3. fol. 9. b

Animi pumi mor° fm carnē prolatus: in pctm ru-
unt. pte. 1. fol. 278. b

Animi pturbatio vtrum t qñ cadit in sapientē.
parte. 1. fol. 65. e

Animi t sensus virtutes/ mētis filij sunt: filie ve-
ro / opa corporis ministerio. pte. 1. fol. 313. e.

Animi boni affectus/ semp p̄clius ē ad pietatē
parte. 1. fol. 110. e.

Anim° erūnis mundi plen°/ semen dei suscipe/ et
fructū facere nō pōt. pte. 4. fol. 117. a

Anim° ex his q nouit/ surgat ad incognita q nō
nouit: t p b q scit notū diligere: discat t incog-
nita amare. pte. 1. fol. 65. c

Anim° postq; semel huic mūdo pfecte abrenū-
ciauerit: oportet vt totū se impēdat obsequio
diuine voluntatis. pte. 2. fol. 244. a.

Anim° carnalis p arundinē significat. pte. 5. fo-
lio. 144. c.

Anim° regis ex qñq; inclinā: q sunt/ hūilis peti-
tio/ mēoria iuramētī: supbia aduersarij inuadē-
tis: deuotio p̄li. t periculum sui suorūq;. pte. 2.
fol. 126. c

Ann Anna hoc nomē quinq; legunt habuisse. pte. 5.
fol. 132. a

Anna mater samuelis quō per sp̄m ppheticum
cognouit statū iudeoz futurū tpe filij sui samu-
elis t t̄pibus sequentib°. pte. 2. fol. 65. b. c. d

Anna mater beate virginis tres viros habuit/ et
tres filias. pte. 6. fol. 79. f. Et fol. 210. a

Annas t caiphas et alij qui christū p̄nunciaue-
rūt esse reū mortū. crāt de genere aaron. par-
te. 1. fo. 215. c

Annulus erat antiq̄tus signū dilectiōis/ t etiam
firmitatis. pte. 1. fol. 104. f. Item pte. 2. fol. 159. f.
Et fol. 308. b. Item pte. 3. fol. 437. d. Itē pte. 4.
fol. 141. g. Et fol. 405. c

Annulo signabant l̄re regis. Ibidem

Annuli instar diē Quigenes christi de manu pa-
tris auulsū tē. Itē Annulus liber qdā dict° est
Quid de his dicat Hieronymus. Vide pte. 4.
fol. 141. e. f

Annus diuidit in q̄ttuor t̄pa: scilz ver: estatem:
autumnū: t hyemē/ t quodlibet istozū tempoz
habet certū mediū t finē. pte. 3. fol. 374. c

Annus solaris dicitur: q; sol complet circuitū trecen-
tis sexaginta qñq; diebus t quadrante. Sed re-
liqui planete annos suos complet breuiiores et
prolixiores tē. pte. 1. fol. 26. b.

Annus solaris excedit annū lunare in yndecim

diebus. pte. 4. fol. 316. b. et. e. Interl.

Annorū inchoationes apud singulas gentes di-
uerse existunt. pte. 4. fol. 456. f. Et fol. 474. b.

Annū principij apud hebreos nō solum ē vnū q
plura: t quō. pte. 4. fol. 405. d

Annorū duo p̄ncipia diuersa apud hebreos com-
probant. Vnū ē p̄ncipium mensis p̄mi. Scdm
xō est in mense septimo tē. pte. 1. fol. 150. a.

Annorū in compoto multum discordant septu-
aginta interpretes ab hebraica veritate/ maxie in
legalibus libris. pte. 4. fol. 461. a

Annū a principio mundi t dies seculi/ an et quō
possunt numerari. pte. 3. fol. 388. b.

Annū ab initio mundi non sunt nūerati certitu-
dinaliter t p̄cise: t hoc iō q; septuaginta inter-
pretes multo plures annos cōputant ab initio
mundi q; in libris hebraicis habent tē. pte. 3.
fol. 387. b

Annū/ et t̄ps qd fluxit ab exitu filioꝝ israel d̄ egypto
vsq; a d fundatiōe tēpli salomonis/ sup-
putant. Vbi et t̄pa t anni iudiciū enūerantur
tē. pte. 2. fol. 46. b. c. Et fol. 66. c. Et fo. 299. c. d.
Vide etiam in Templū

Annorū computatio ab initio natiuitatis isaac
vsq; ad annū egressiōis israel ex egypto. pte. 1.
fol. 65. e. h. Et fol. 66. a. b. Et folio. 125. c. Et fo-
lio. 148. f. g. h. Et fol. 149. a. b. c. Item pte. 6. fo-
lio. 175. b

Annū a diluuiō vsq; ad natiuitatē iacob suppu-
tant. pte. 1. fol. 84. c.

Annus egressiōis isrl de egypto an fuerit sola-
ris v̄l lunaris: t an luna decima quarta in equi-
noctio vernali tē. pte. 1. fol. 328. a

Annū nongenti vel circiter fluxerūt a fabricatiōe
vituli vsq; ad captiuitatē babilonis/ et multo
ples fuerūt anni vsq; ad captiuitatē factā p ro-
manos: q fuit anno. xliij. post passionem chasti.
pte. 1. fol. 200. d.

Annū quadraginta fluxerūt ab egressu isrl de ter-
ra egypti vsq; ad ingressū terre p̄missionis. par

Annū qui a principatu iepthe v̄l (te. 3. fol. 200. c
q; ad fundatiōe tēpli salomonis fluxerūt quō
cōputant. pte. 2. fol. 46. f

Annū septuaginta fluxerunt fm hebreos a trans-
migratiōe ioachim vsq; ad primū annum cyri.
parte. 4. fol. 149. g

Annū septuaginta captiuitatis t liberatiōis isra-
el qñ inceperunt/ t qñ terminati fuerūt: sūt tres
opiniones. pte. 2. fol. 240. f

Annū qdringenti t viginti fluxerūt fm hebreos
a consumatiōe templi secūdi vsq; ad destructi-
ōe eius per Titum t vespasianū: t multo plu-
res fm latinos. pte. 2. fol. 242. g

Annus septim°/ remissiōis annus in lege diceba-
tur quare t que iū: Et quid a deo fuit institut°:
t quib° p̄uilegijs dotatus. pte. 1. fol. 347. c. Et
fol. 348. c. d. e. g

Anno septimo qre terra nō colebat nec semina-
bat. Vide in Seminare.

Annus quinq;gesim°. Vide in Iubileus. Et etiā
in Quinquagesim° nūerus.

Annus iubileus. Vide in Iubileus.

Annorū dissonātia in regnis regū hebraicoꝝ sol-

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

uitur quinqs modis. pte. 2. fol. 152. f
Annus regni primus/alicuius regis dupliciter ac-
 cipitur in scriptura. Uno mō quando simplici-
 ter incipit regnare. Alio mō denominat primus
 annus ab aliquo facto notabili. pte. 2. fo. 224. g.
 Et fol. 228. f.
Annus quō accipitur in danielē: an p lunari vel
 solari rē. pte. 4. fo. 316. b. Vide in hebdomada
Annus q̄ hierlm reedificari pmissa est/ mēorabi-
 lis est/ r̄ olim propheta danielis p̄signat. par-
 te. 2. fol. 255. e
Annus tricesim⁹ sicut in hominib⁹: ita in pecudi-
 bus r̄ iumentis annus tertius/ robustissim⁹ est.
 parte. 4. fol. 35. e. Et fol. 170. a
Anno tricesimo christus baptizatus: facit miracu-
 la: docet: vt reprimat temerarios q̄ omnē etatē
 ad hęc officia idoneā credunt. pte. 5. fol. 135. b.
Annus visitationis dñi dicif correctio r̄ crucia-
 tus peccantis. pte. 4. fol. 142. e.
Annus pro die imputabilis. Timeo inquit orige-
 nes hoc mysteriū discutere: video enī q̄ in h cō-
 prehendit rō p̄ctōr r̄ penarū rē. pte. 1. fol. 188. a
Ann⁹ renouationis datē/ incipit in italia a ntitate
 dñi. In francia vero ab eius resurrectione. pte. 4.
 fol. 474. b.
Annū magnū dixerunt quidā p̄hi qui comple-
 dus esset in triginta sex milib⁹ annorū rē. pte. 3.
 fol. 21. d. Et fol. 33. g. Item pte. 6. fol. 59. b
Annus in scripturā solet vocari totum tps nre sa-
 lutis: quo p eterna retributione certam⁹. pte. 1.
 fol. 191. b. Et fol. 195. f. Et fol. 213. a
Annus q̄ omnes horas in se habet/ r̄ dies r̄ men-
 ses r̄ circūitus oēs: pfectionē significat. parte. 1.
 fol. 259. b.
Annus dicif supna grā: cuius dies/ virtutes: vt
 dicif multitudo redemptorū: cui⁹ dies/ singuli
 electi. pte. 3. fol. 11. c.
Annus redditus q̄s dicif. pte. 2. fol. 246. c
Ante significat q̄q̄ anteceffionē: quandoq̄ as-
 sistentiā. pte. 3. fol. 313. d.
Anthropomorphitarū heresis iter iudeos quos-
 dam: r̄ etiā inter christianos fuit rē. parte. 4. fo-
 lio. 106. d. Et fol. 113. a
Antichristi regnū quodā mō p̄tinet ad regnū ro-
 manū de quo oriet⁹: quis r̄ qualis erit. pte. 4. fo-
 lio. 314. c. d.
Antichristus r̄ ministri ei⁹/ q̄nto tempore regna-
 bunt/ quō interficiēf: r̄ p quē: quanta tribula-
 tio rē. pte. 6. fol. 112. e. Item pte. 4. fol. 265. b. c
Antichristus consurget de gēte modica. i. de po-
 pulo iudeorū: tam humilis atq̄ despectus vt ei
 nō detur honor regius. pte. 4. fol. 324. a. f
Antichristū p dan signari putant quē de hac tri-
 bu nasciturū estimant. pte. 1. fol. 375. e. Itē par-
 te. 2. fol. 53. d
Antichristi ortus: eius p̄cursores: ipsius p̄gres-
 sus: et eiusdē finalis deiectio rē. pte. 2. fol. 53. g.
Antichristus vbi nascet et qualis ei⁹ cōuersatio
 rē. pte. 2. fol. 28. c. Item pte. 6. fol. 114. f.
Antichristi tpa q̄ incipient: r̄ anni sui regni/ q̄si
 et quō accipiendi sunt. pte. 4. fol. 327. b
Antichristus habebit demonē priuatū q̄ a deo
 permissus faciet multa miracula ad eius nūfū

p subuersione fidelū. pte. 6. fol. 115. c.
Antichristus erit totaliter a demone obsessus/ r̄
 opa eius sicut virtute demonis. pte. 4. fo. 49. g
Antichristū oīm hypocrity caput/ iudea exigē-
 ribus meritis accipiet: q̄ sup se verū regē regna-
 re noluit. pte. 3. fol. 65. b
Antichristo subijciēf in primis rex africa: egypt⁹/
 pri⁹/ r̄ ethiopiē. pte. 4. fol. 310. c
Antichristus tanta faciet miracula/ vt ab aliqui-
 bus credatur deus: et tñ erit homo purus. par-
 te. 4. fol. 310. c
Antichristus castitatē simulabit vt meli⁹ decipē-
 at. parte. 4. fol. 325. f. Sed nō erit. Ibidem. b
Antichristus erit p̄secutor ecclie/ sicut antioch⁹
 persecutor fuit synagoge. Et erit sine cōparati-
 one maior p̄secutor ecclie: r̄ multo plures per-
 eū a fide auertent: r̄ multo plures in fide stātes
 cruciabunt q̄ per antiochū. pte. 4. fol. 325. g
Antichristus tanta tñ signa demonstraturus/ et
 crudelia ac dura factur⁹ ē/ vt ad stuporē p̄du-
 cat quos in fine mūdi inuenerit. pte. 3. fol. 40. a
In antichristū diabolus veniens tante virtutis
 apparebit/ vt si supemū adiutorū desit/ r̄ p̄dicā-
 rium acumen obrundat/ r̄ longanimitatē pati-
 entū destruat. pte. 3. fol. 80. f
Antichristus p̄mittet p̄phetas suos loquētes in
 spiritu diabolico/ sicut r̄ christ⁹ p̄misit aposto-
 los loquentes in spū sancto. pte. 6. fol. 120. d.
Antichristi tpe tāta erit tribulatio q̄ videbif ali-
 quib⁹ de ecclia q̄ fides catholica debeat totali-
 ter deficere. pte. 3. fol. 237. c.
Antichristi tpe tāta est futura p̄secutio ecclie/
 vt videat⁹ deus eam deseruisse. pte. 3. fol. 100. c
Antichristus erit maxime crudelitatē aduersus
 iustos: et nullū opus pietatis exhibebit. pte. 4.
 fol. 418. f
Antichristi tpe officium ecclie cessabit. pte. 3.
 fol. 58. d
Antichristi p̄ncipalis r̄ propia nequitia cōsistit
 in negando christū esse deū: r̄ restaurare atten-
 tabit legē p̄tatheucā: scz legis cerimonialia/ r̄
 iudicialia: r̄ h̄mōi. pte. 3. fol. 160. g.
Antichristus futur⁹ fautor hui⁹ erroris fiet/ vt
 videat⁹: q̄ diuina p̄uidencia non se extendat ad
 ista inferiora. pte. 3. fol. 100. f
Antichristi malicie/ prudētes seculi pueris con-
 silijs inherentes: q̄si palpebre sunt diluculi rē.
 parte. 3. fol. 80. b.
Antichristus q̄ amarus est electis r̄ cōtemptus:
 suauis p̄ dona r̄ miracula est reprobis. pte. 3. fo-
 lio. 45. a.
Antichristus dona donabit/ et terram exercitū
 suo diuidet rē. pte. 4. fol. 326. per totū.
Antichristi tribulatio ad quid ordinabit p̄nci-
 paliter. pte. 4. fol. 87. f. Et fol. 151. d
Antichristus adherentib⁹ sibi laxabit habenas
 concupiscentie. pte. 4. fol. 42. b
Antichristi violentie fideles p̄ corporālē defens-
 onē resistere nō possunt: sed tñ per patiētiē vir-
 tutē. pte. 4. fol. 354. d
Antichristi p̄secutio aliquando accipit strictē/ r̄
 aliqui large: r̄ horū declaratio. pte. 4. fol. 314. f.
Antichristi timor amouetur duplici rōne. pte. 4.

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

fol. 87. c

Antichristi et sui exercit⁹ delectio quare fiet. par-
te. 4. fol. 266. c. Et fol. 421. c
Antichristus fulminabit per michaelē archāge-
lū christo p̄cipiente et etiā maria pars sui exer-
cit⁹ p̄bit. pte. 6. fol. 270. b.
Antichristus ubi occidet. pte. 6. fol. 115. b.
Antichristi sepultura. pte. 4. fol. 265. g. h
Antichristi ministri an post ei⁹ obitū securos cre-
dētēs se tē. festa faciēt: ducētēs vxores et faciē-
tes cōiunia tē. hoc improbaf: et illa iprobatio
reprobaf. pte. 6. fol. 112. e. Et fol. 113. f. g.
Antichristo mortuo quantū t̄pis restabit ad iu-
diciū finale. pte. 4. fol. 265. f. g
Antichristo mortuo nō erit necessarius vsus ar-
morū et equoz quia tanta erit pax. parte. 4. fo-
lio. 422. d
Antichristi mors figurata fuit per mortē antio-
chi epiphanis. pte. 4. fol. 471. b
Antichristus et mēbra eius philistēis et alijs eq̄-
parant. pte. 4. fol. 168. b.
Antichristus et discipuli ei⁹ significant p mare
egypti. pte. 4. fol. 29. b
Antichristi figuram gerit barrabas. parte. 5. fo-
lio. 180. a. Et fol. 84. a
Antichristus pōt intelligi abominatiōis nomi-
ne. pte. 5. fol. 113. e.
Antichristus significaf per gog. pte. 6. fo. 270. b.
Elide etiam in Bōg.
Antichristus significaf per regē sennacherib: et
quare. pte. 4. fol. 60. d. Et fol. 386. d
Antichristus significaf p statuam quā vidit na-
buchodonosor: q̄ grauius ceteris pplm dei affli-
cturus est p quattuor: et quē illa sunt. parte. 4.
fol. 296. d.
Antichristi figurā habet antiochus epiphanes.
parte. 4. fo. 325. per totū. Et signāter. f. g. Et ite-
rū ad longū. fol. 430. f. tē. Et fol. 435. e. f. Et fo-
lio. 442. b. Et fol. 467. b.
Antichristus dicif supb: et q̄re. pte. 4. fol. 392. b.
Antichristus significaf per regē assur: et quare.
parte. 4. fol. 26. d.
Antichristus significaf p rhamnū: qz exiet ignis
de rhāno. i. iniquitas d̄ antichristo pte. 2. fo. 44. a
Antichristus significaf p holofernē. parte. 2. fo-
lio. 294. a
Antichristi (per vebemoth significati) cauda ce-
dro comparaf: et quare. pte. 3. fol. 77. e
Antichristū volebant quidā fuisse Heronē: et q̄-
re. pte. 6. fol. 114. f. Item pte. 4. fol. 325. a. Et fo-
lio. 430. f
Antichristi dicunt omnes mali catholici. Si ne-
gatio nō tñ lingua fit: sed etiā factis: certe mul-
tos inuenim⁹ antichristos. pte. 6. fol. 129. a
Antichristus est quicūqz negat christum factis.
parte. 6. fol. 129. a.
Antichristi omnes heretici: oēs qui fidē quā cō-
fiteant verbis: destruunt actib⁹: oēs christo con-
trarij: qui futuro suo capiti testimoniū reddūt:
qz mysteriū iniquitatis iā opaf. pte. 6. fol. 230. b.
Antidotus apud medicos noxios humores tē-
perans: ex amaritudine nominaf: quē dulcē ostē-
ditur restituens sanitatē. pte. 1. fol. 322. f

Antiochia ciuitas a q̄ edificata et nominata est.
pte. 5. fol. 121. e. Ihebr⁹ dicif. Sedechias cecar⁹
est in reblata. i. antiochia. pte. 4. fol. 393. a
Antiochie due sunt. Una in syria a seleuco rege
condita: quē reblata aī vocabatur: in q̄ primo
cognominati sunt discipuli christiani. Altera ē
in prouincia psidie. pte. 6. fol. 188. b
Antiochene ecclie primus patriarcha fuit beat⁹
petrus. pte. 6. fol. 249. b
Antiochi magni posteritas: in figura ofidif ocu-
lariter. pte. 4. fol. 429. tē.
Antiochus epiphanes qui anno. cxiij. a seleuco
regnauit in syria: ingressus hierosolymā et vni-
uersam vastauit tē. et post statuā iouis in tem-
plo posuit. pte. 4. fol. 313. a. c. d. e. Et dicifur im-
pudens facie. pte. 4. fol. 314. b. Et fol. 325. f. Et
fol. 327. a. Et fol. 430. b
Antiochi epiphanis calliditas et malicia enume-
raf: spoliator egypti fuit: Legati romani ab ob-
sidione lz iuitū cū cedere minis coegerunt: et q̄-
mō hierlm et templū enormissime spoliavit: pro-
phanauit tē. pte. 4. fol. 430. p totum.
Antiochus sedus pepigit cū israelitis: et iurauit
illis et p̄ncipes eius: sed rupit iusiurādū quō et
q̄ p̄ditorie. pte. 4. fol. 443. f. g. tē.
Antiochus exercitū aduersus parthos ducēs: lu-
xurie nō minor apparatus q̄ militie fuit. Nam
octo milia armatorū secuta sunt: trecēta milia
lirarum: et quib⁹ cocoz pistozūqz maior nume-
rus fuit. Argenti et auri tantū vt tē. parte. 4. fo-
lio. 457. f. g.
Antiochus epiphanes qua morte et ubi obiit. p-
te. 4. fol. 442. a. Et fol. 461. e.
Antiphonē sacramentales ante natale scz. d̄ a/
donai tē. sunt septē et secundi toni: Et quare et
quid mysterij continēt. parte. 3. fol. 267. f
Anthoni⁹ collega augusti cesaris: amore cleopa-
tre regine egypti capt⁹: repudiāuit vxorē suam
augusti f. tē: et cleopatrā accepit: et augusto
bellum indixit: a q̄ tñ capt⁹ tē. pte. 4. fol. 39. f
Anthoni⁹ anachoreta quē cū ciues vellent rape-
re et episcopū sibi constituere: secuit sibi aurē si-
nistrā: et quare: quem tñ theophilus eps elegit
dicens: Ego aut si dederitis mihi aliquē auri-
bus truncatū: sed moribus probum: nō dubito
eum ep̄m facere. hoc tñ mō non obseruaf. par-
te. 5. fol. 89. d.
Anxietas animi quid ē: et vnde prouenit. pte. 5. Anx
fol. 80. c. d
Anxietate anse doloris est augmentū: qz in q̄ spe-
rat: differt auxiliū. pte. 4. fol. 183. f
Anxietas et angustia tpe persecutionis antichri-
sti: futura christifidelib⁹: designaf p masculum
parientē. i. generantē. pte. 4. fol. 151. c.
Apt̄ iōis ianuē celestis duplex rō. pte. 4. fo. 49. c. Ape
Et etiā dicif de clausura eius. Claudif em̄ inui-
sis simpliciter: aliquib⁹ ad t̄ps tē. Ibidē. f
Aperitio oculoz adē et eue fuit solū mentalis: q̄
cognouerūt suā nuditatē eē p̄fussibile ppter su-
am trāsgressiōē. f. p̄cepti diuini. pte. 1. fol. 41. b.
Aperuit vnus militū latus ei⁹ tē. Aperuit quare
dixit euangelista. pte. 2. fol. 134. e. Et fol. 248. f.
Aper littere et quid significat. pte. 5. fol. 20. a

In Glosas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

Aph Aphrica a quo & quomō nomen sortita est. parte. 2. fol. 190. f.
Aphricus est vetus tempestuosus generas turbinē/fulgura & tonitrua: que sunt valde terribilia. parte. 4. fol. 41. b.
Aphricus ventus ubi stat. parte. 4. fol. 41. b. Itē parte. 6. fol. 206. e. g.
Api Apis laudabile animal in scripturis est: cui⁹ laboribus & reges & medio cres ad sanitatē vtuntur. parte. 1. fol. 324. d.
Apes qñ aliquid psequunt: volando turmatim hoc faciunt. parte. 1. fol. 331. b.
Apes que abhorrent fetida: quomodo mellificauerant in ore leonis/ quem sanfon dilacerauit: parte. 2. fol. 49. b.
Apis apud egyptios maximū numē reputabatur. Et apparebat i specie tauri rē. pte. 1. fo. 140. g. Et fo. 141. a. c. clari⁹. Et fo. 198. a. Et fo. 216. d.
Apo Apocalypsis liber quattuor: habet cōditiones: et explicant. parte. 6. fol. 239. c. d.
Apocalypsis vt hieronymus ait: omnis ille liber aut spiritualiter intelligendus/ vt nos estimamus: aut si carnales interpretationē sequimur: iudaicis fabulis acquiescendū sit: vt rursum edificetur hierusalē: & hostie offerant in tēplo rē. parte. 6. fol. 60. a.
Apocryph vnde dicit. Et quot & qui libri apocryphi censentur apud hebreos de veteri testamento. pte. 2. fo. 2. b. Itē pte. 1. fo. 2. a. Et fol. 20. f.
Apollinaris hereticus dixit/ qd verbū assumpsit carnē: qd fm ipsum assumpsit animā sensitivā/ nō aut intellectivā: Sed improbat. parte. 5. fol. 187. b. Itē parte. 6. fol. 138. e. Et fo. 275. g.
Apollinariste heretici vnde acceperunt occasionem/ dicentes: animā nō habuisse iesum. parte. 1. fol. 261. b.
Apollonius: multi hoc nomine nūcupati sunt: qui etiā viri studiosi & multarū scientiarum fuerunt. parte. 1. fol. 10. g.
Apostata ē qui fide recedit a deo: Sic qui ad puerum opus redit: etiā si fidem tenuerit. parte. 4. fol. 214. a.
Apostate de quolibet statu/ magis formidandi sunt illis a quibus recesserūt/ qd alij aduersarij. parte. 4. fol. 162. b.
Apostatas cū qd arguit et dānabiles ostēdit/ timore debet arguere/ et qre. parte. 6. fol. 239. a.
Apostasie tāta est grauitas/ qd vix pōt hō ad bonū repari. parte. 3. fol. 315. g.
Apostasia qdā a deo/ ē in omni pctō mortali/ et maxime in pctis enormibus. pte. 3. fol. 315. g.
Apostasia maior nō est qd creaturam a creatore recedere: que merito ascribitur supbiē rē. parte. 3. fol. 397. a.
Apostasie culpā superbus rector toties incurrit quoties pesse hoibus delectatur/ & honoris sui singularitate letatur. parte. 3. fol. 64. e.
Ad apostasiā siue idolatriā hominū mētes allucietes/ aut vanis pspertatū/ pmissionibus blandietes: significant p fundibularios & sagittarios/ & quare. parte. 4. fol. 446. a.
Apostate a fide/ vlt a religione/ seu a societate ciuitatis/ vel regni: qui iungūt se cū aduersarijs

f cōmunitatū: vt possint eis inferre maius malum: significant p rē. pte. 4. fol. 442. b.
Apostate qui post perceptā fidē/ religionē christianā blasphemāt: & ecclesiastico detrahūt cultui p quē significant. pte. 4. fol. 444. b. e.
Apostata in fide qui viā christi & apostolorū deserit: vel apostata in religione/ qui regulā deserit a patribus obseruatā: significant p ioram. parte. 2. fol. 227. b.
Apostata a fide/ in sua malicia pfirmatus: nititur suos fratres. i. alios fideles trahere secū ad infidelitatē: qd est mors spūalis. parte. 2. fol. 228. c.
Apostata a religione ad excusationē apparentē sue malicie: nititur fratres illi⁹ religionis diffamare ac scādāligare rē. Ibidē.
Apostate alius dolore pcurit/ quādo mēs eius pessima machinat: Et tūc hmoi dolor est infamabilis/ qñ vsq ad mortē perseuerat in machinationibus illis. Ibidē.
Apostata de religione nō solū sustinet excommunicationē & aculeū cōscientie pungentē/ sed etiā corporalem penam maiore qd in religione. parte. 2. fol. 295. a.
Apostate significant p sidera errantia. pte. 4. fol. 223. b. Itē parte. 6. fol. 238. e.
Apostema plus affligit clausū qd post apertionē p quā sanies defluit & euacuat. Applicatur ad anxiatū amicū rē. parte. 2. fol. 86. d.
Apli omnes fuerunt fere de regno decem tribuum. parte. 4. fol. 416. b.
Apli vocati sunt p christū varia vocatione. pte. 5. fo. 17. a. b. c. d. Et fo. 139. d. Et fol. 91. f. g.
Apli aū vocationē viuēbant mundialiter sicut ceteri homines. parte. 5. fol. 234. b.
Apostoli erant quasi fundatores ecclesie post christū. parte. 2. fol. 24. b. Itē parte. 5. fol. 44. b. Itē parte. 6. fol. 273. d. Itē fundamēta ecclesie. parte. 4. fol. 53. b.
Apostoli quicquid habebant & habere poterāt: exposuerūt p spūali edificio ecclesie: Et d hoc figura. parte. 2. fo. 244. d.
Apostolis qui fuerūt pdicatores euāgelij: deus dedit clariore sui cognitionē qd patribus veteris testamenti. parte. 1. fol. 135. b.
Apostolis nō minus credendū est qd pphetis/ immo magis rē. parte. 4. fol. 269. b. Itē pte. 6. fol. 217. b. Et fol. 224. g.
Apostolos maiora pphetis nosse declarat dñs/ dicens: Multi pphete rē. Et post ascensionē rē. In futuro quoqz maius promittit rē. parte. 1. fol. 177. b.
Apostolorū catalogus p noia singulorū ponit/ & quare. parte. 5. fol. 35. e. g.
Apostolorū nomina singulorū interpretantur. parte. 5. fol. 35. e. f.
Apostoli duodecim a dño eligunt: sed addunt iacobus frater dñi & paulus: & sic quattuordecim erūt. parte. 6. fol. 210. a.
Apli vndecim iuda reprobaro: p quos pdicatū est euāgelij christi in mūdo: significant p vndecim dies. pte. 1. fol. 329. e.
Apli sūt scribe & notarij christi. pte. 5. fol. 46. f.
Apli sūt maiores ecclesie ministri: ad quorum

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū.

officia tria pertinet. pte. 6. fol. 53. f
 Apostoli et alij discipuli christi q̄ nulli⁹ erant re-
 putatiōis/elevati sunt p̄ illuminatiōes diuinas/
 et opationes miraculosas: et sacerdotes et scribe
 qui erant magne reputatiōis et auctoritatē sūt
 annihilati p̄ execrationē: et tandē p̄ occisionē in
 destructione ciuitatis per romanos. parte. 4. fo-
 lio. 55. d
 Ap̄loꝝ glia in quo fuit. pte. 6. fol. 69. a. e.
 Apostoli p̄ dñi gratiam ad culmen honoris ele-
 cti sunt sed tñ a peccatorib⁹ multas p̄pessi sunt
 tentationes atq; iniurias. Et sunt significati p̄
 filios matathie rē. pte. 4. fol. 432. f
 Apostolis nullus de gētilitate renat⁹ in christo:
 p̄positus est in donis gratie et glorie: sed magis
 ecōuerso q̄ renati sūt de iudea p̄mū locum obti-
 nēt: q̄z ecclia sequit⁹ auctoritatē. pte. 1. fo. 355. a
 Apostoli tres erant magis familiares ip̄i christo
 et ad eius secreta admittebant⁹ magis q̄ alij. p/
 te. 5. fol. 53. g.
 Apostolos tres assumpsit ad mōtē thabor i trās/
 figuratiōe christus: sciens meritorū cognitor
 perfectiores fuisse ceteris illos. pte. 5. fol. 149. f
 Apostoli p̄dicando legē euangelicā: obscurita-
 tes prophetiarū aperuerunt: et declarauerūt eas
 in christo esse impletas. pte. 4. fol. 23. c
 Apostoli certius x̄ba euangelij ab ip̄o nouerūt:
 sed gentiles ab errorib⁹ ad veritatē euāgelij cō-
 uersi: certius gentiū errores nouerūt. et ido sub-
 tilius expugnauerunt. pte. 2. fol. 215. a
 Apostoli glia filij dei humanati quasi natura/
 liter p̄cedentis a deo patre viderunt: et hoc mō-
 tis modis. pte. 5. fol. 188. b
 Apostoli duplici mō videndi habuerūt noticiā
 verbi incarnati. pte. 5. fol. 188. b.
 Apostolis qñ lex noua data est. pte. 6. fol. 148. f
 Apostoli et euangeliste sepe cū aliquod testimo-
 niū assument/ magis sensum q̄ verba ponunt.
 pte. 3. fol. 143. c. Et fol. 231. g. Itē pte. 4. fol. 54. a
 Et fol. 152. a. Et fol. 426. c. Item pte. 5. fol. 99. e.
 Item pte. 6. fol. 5. b. Et fol. 113. b. Et fol. 214. b
 Apostolis multa de futuris reuelata fuerūt p̄ spi-
 ritū sanctū. pte. 5. fol. 232. g.
 Apostolorū sollicitudo promptitudo alioꝝq; disci-
 pulorū ad implendū christi mandatū figurat⁹ p̄
 circoꝝ egechie regis rē. pte. 2. fol. 233. g.
 Apostoli christi miracula videntes/ stupebant
 magnitudine virtutū sed diuine maiestatis ve-
 ritatem nō cognoscebant. pte. 5. fol. 102. b.
 Apostolorū p̄dicatio fuit virtuosa ex duob⁹. par-
 te. 6. fol. 173. b.
 Apostoli christi vinū fidelib⁹ propinauerūt: pro
 pter quod saluator de seipso dicit: Ego sū vitis
 vera rē. pte. 4. fol. 336. c
 Apostoli dñō credentes habuerunt sp̄m̄ sc̄m̄/ p̄
 pro modulo et mensura rē. pte. 5. fol. 209. e
 Apostoli receperunt sp̄m̄ sc̄m̄ per modū habi-
 tus firmiter p̄manens: et nō passionis transeū-
 tis. pte. 5. fol. 228. g
 Apostolos ex verbis christi intelligim⁹ baptiza-
 tos et si nō legimus vbi vel qñ. pte. 5. fol. 225. a.
 Item pte. 6. fol. 164. b. c
 Apostoli nonerant baptizati spiritu qñ petr⁹ ne-

gauit: sed aqua. pte. 6. fol. 164. c.
 Apostoli humanū quid passi: nedū habuerūt co-
 giratiōē de maiestate inter eos/ s̄ etiā de b̄ fa-
 cta est inter eos contentio rē. pte. 5. fol. 150. f. g.
 Apostoli nō excusant⁹ omnino a pctō veniali si/
 cut nec patres veteris testamētī. pte. 1. fo. 108. f.
 Apostoli aliq; passi aliquod hūanū incurrerunt
 quendā motū turbationis et inuidie: et per b̄ im-
 pediti fuerunt in curatiōe infirmi oblari. pte. 5.
 fol. 54. g
 Apostoli quattuor synodos habuerūt: et de q̄b⁹
 pte. 6. fol. 200. e.
 Apli q̄re ex p̄cepto diuino vna tunica iussū sūt
 esse contēti: cū pontifex vete. le. duabus tunicis
 vestiri p̄cipiebatur. pte. 1. fol. 227. e
 Apostolis quare p̄cepit christus ne cū euangeli-
 sarent dei filiū an passionē suā. pte. 5. fol. 149. e.
 Et fol. 150. c
 Apostoli p̄ subiectos sibi discipulos/ verbi diuini
 semina p̄ mundū sparserunt: et quo mō. De hoc
 figura. pte. 2. fol. 229. e.
 Apostoli magl occupabant se circa p̄dicatiōē:
 et p̄ suos discipulos baptizabant: et quare. par-
 te. 6. fol. 34. f
 Apostolorū vnicuiq; partitū erat ad quos in p̄di-
 catione dirigeret rē. De quorū fide gloriarent⁹.
 pte. 6. fol. 73. e. f
 Apostolorū et doctorū p̄mitiū ecclie p̄fectio in b̄
 fuit q̄ in breui tpe per orbem publicauerunt fī-
 dem christianā rē. pte. 4. fol. 470. d.
 Apostolorū tempore publicatū fuisse euangelij
 per orbē vniuersum ostendit. pte. 6. fol. 24. b. et
 fol. 104. c
 Apostolorū p̄dicatiōe idola destructa sunt: et p̄
 phetia demonū: et diuinatio magorū ad nihilū
 deuenerunt. pte. 4. fol. 80. b
 Apostolorū incredulitatē quare christus increpa-
 uit recedens ab eis. pte. 5. fol. 120. b.
 Apostoli dicti sunt beati qz in eis fuit completū
 qd̄ sanctis patrib⁹ fuit p̄missum. pte. 5. fo. 44. b
 Apostolorū transitus ad p̄dicandū gentib⁹ signi-
 ficatur p̄ transitū dñi in egyptū. pte. 5. fol. 13. c.
 Apostoli dicunt pedes dñi. pte. 4. fol. 98. e
 Apostoli p̄ colūnas duas significant⁹: et q̄re. par-
 te. 2. fol. 139. a
 Apostoli/ euangeliste/ et p̄phete. per quos nobis
 forma fidei et recte opationis ministrat⁹: p̄ por-
 tas et turres significant⁹. pte. 2. fol. 258. c
 Apostolus et p̄dicator quō differunt. parte. 6. fo-
 lio. 118. b
 Apostoli dicunt nubes: et q̄re. pte. 1. fol. 376. a
 Apostoli dicunt venti. pte. 4. fol. 175. e.
 Apostoli dicunt rote: qz sūma celeritate mūdū
 predicando peragrarunt. pte. 4. fol. 310. b
 Apostoli duodecim significant⁹ p̄ duodecim p̄-
 fectos salomonis. pte. 2. fol. 130. d
 Apli significant⁹ p̄ duodeci fontes/ et septuaginta
 discipuli p̄ septuaginta palmas. pte. 3. fol. 256. e.
 Itē pte. 1. fol. 156. a. Et fol. 265. b. Et fol. 322. b
 Apostoli aliq; discipuli christi p̄ semen regium
 possunt intelligi qd̄ iudea voluit interficere rē.
 Et de hoc figura. pte. 2. fol. 171. d
 Apostoli dicunt vermes. pte. 4. fol. 72. e.

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de. ly.

Apostoli multo ante excidium iudee omnes ad
predicandum euangelium p totū orbē sunt dispersi/
exceptis tē. parte. 5. fol. 113. e.
Apostoli duo in iudea interfecti sunt ante disp/
sionem eorum in vniuersū mundū. parte. 5.
fol. 73. f. g. Et fol. 113. e.
Apostolorū discursus assimilatur nubibus/ et eti/
am columbis. parte. 4. fol. 99. c. d. Item parte. 3.
fol. 179. g.
Apli calciati. i. secure et sine impedimēto predi/
cantes: vt libere possent discurre ad vltimas
partes egypti/ romanorum virtute pacati: ni/
lus diuisus et in partes cesus dicat. Ante nati/
uitatem domini nō licebat de gente in gentem
trāsire: quod post passionē eius licuit/ dñs euā/
gelio viā pparante. parte. 4. fol. 29. f.
Apli dicunt sacerdotes orātes. pte. 4. fol. 461. h
Apostoli duodecim lapidibus preciosis adapta/
tur. parte. 6. fol. 273. d.
Apostoli dicuntur muri/ et qre. pte. 4. fol. 100. e. g.
Apostoli dicunt brachia corporis ecclesie: sicut et
christus dicat caput eius. pte. 4. fol. 86. e.
Apostoli dicuntur reges: quia peccati regnum
expulerunt: et iusticie regnū in mēbris suis po/
suerunt. parte. 1. fol. 300. d.
Apostoli dicuntur reges/ qui pscrutatur alta dei et
ecclesias regunt. Ibidē. d.
Apli dicuntur pphetarū filij. pte. 3. fol. 53. b.
Apostoli et pphete dicuntur alē vel fines terre/ et
quare. parte. 4. fol. 47. a.
Apostoli sūt fores sancte ecclesie: p quos debet
ingredi aulā celi omnis cētus sanctorū/ et mari/
me ppositorū: vt. s. eos imitetur: et eorū vestigia
sequatur. parte. 1. fol. 213. b.
Apli et euāgeliste fodientes puteum: nouū testa/
mentū inuenerūt aquā salientē in vitā eternā:
et p quē significatur tē. parte. 1. fol. 86. e.
Apli dicuntur montes. parte. 4. fol. 104. f.
Apli synagoge carne editi/ per struthionis oua
designantur. pte. 3. fol. 75. e.
Apli dicti sunt filij iacob et israel: eo q a christo
vocati sunt p ceteris tempore et dignitate. par/
te. 4. fol. 381. b.
Apli celi dicuntur/ et quare. pte. 3. fol. 111. f.
Aplorū vel quorūlibet pdicatorū vox dicatur/
turis vox/ et quare. parte. 3. fol. 358. f.
Apli et pdicatores noui testamēti dicuntur viri
misericordie tē. parte. 3. fol. 432. e.
Apostoli et discipuli a christo missi ad predica/
dum per mundum: significantur per explora/
tores a iohanne missos ad explorandū hiericho.
parte. 2. fol. 5. d.
Apli duodecim significantur p duodecim princi/
pes existentes cū rege dauid p singulos mēses
successiue. parte. 2. fol. 211. b.
Apli alijq discipuli et eorū successores/ euāge/
lium christi per orbem pdicantes: significan/
tur per sacerdotes arcam fēderis portātes. par/
te. 2. fol. 6. b.
Apli dicuntur seniores qui cū iesu vel post iesum
fuerūt. parte. 2. fol. 33. b.
Apostolos vocat mahumet⁹ viros dealbatos.
parte. 6. fol. 249. b.

Apostoli designantur p duodecim panes in mē/
sa tabernaculoz. parte. 1. fol. 257. a.
Apli designantur p cabulō et isachar/ q in galilea
possessionē acceperūt. parte. 1. fol. 374. g.
Apli qtuor eplās scribētes sūt figurati in mul/
tis quaternitatibus. pte. 6. fol. 209. a.
Aplorū vba sūt panes/ lagana pphetarū/ et qua/
re. Vltim⁹ autem sine fermento sciētie secularis
tē. parte. 1. fol. 217. b.
Apostoli aut apostolici viri vbiq loquuntur
ad populos his testimonijs abutiuntur quē iā
fuerāt in gētibus diuulgata tē. pte. 1. fol. 113. e.
Apostoli significantur p principes iuxta taberna/
culum castrametates tē. parte. 1. fol. 268. c. Et
fo. 275. b. Et fol. 276. a
Apli et euāgeliste dicuntur celi ppter vnitatē fi/
dei et doctrine. pte. 1. fol. 374. e.
Apostoli filios spirituales in ecclesia genuerūt.
Unde per fratrem defuncti sine liberis qui su/
scitare tenebatur semen fratris sui: fuerunt fi/
gurati: sic et eorum successores ad generandū
filios spirituales in ecclesia sunt obligati. par/
te. 1. fol. 361. b.
Omnis apostolici et euangelici sermonis initi/
um in prophetis libris initium pdesignatur
et finis: omnis apostolorum et successorum vi/
ta/ mysticis veteris testamenti inserta est pagi/
nis. parte. 1. fol. 183. c.
Apostolice consuetudinis est: vt quicquid vi/
derint vtile audientibus/ et nō repugnare pre/
sentibus. de testimonijs alterius temporis co/
firment. parte. 4. fol. 355. f.
Apparatus ex pte regaliū semp ē cū ira et cupi/
ditate/ cū multitudine supbar potestate: appa/
rat⁹ aut iudeorū semp fuit cū orōne et hūilitate/
et cū dei fiducia et pietate. pte. 4. fol. 435. g.
Apparitiones frequenter fiunt exterius: ad desi/
gnandū dispositionē hominis interioris/ cui sit
apparitio. pte. 1. fol. 67. f. g.
Apparitiones fiunt cōmuniter fm dispositionē ite/
riorē ipsorū quibus fiūt. pte. 5. fol. 102. b.
Apparēt angeli boni et mali: sed differēt i pn/
cipio et fine. parte. 5. fol. 123. e.
Apparitiones angelorū in corpib⁹ assumptis fi/
unt fm proprietatem legationum ad quē mittū/
tur. parte. 2. fol. 282. d.
Apparitiones angelorū sunt ad aliquid signifi/
candum: ideo formantur fm conuenientiā ad il/
lud: q aliquando dicuntur deus: aliquādo an/
geli nominantur: q dei psonā representāt: et i ei⁹
psona loquuntur. pte. 6. fol. 177. c.
Apparitio demonū qua apparēt suis cultorib⁹:
sit p abstractionē a sensibus/ et cū aliqua horri/
bili passione corporis. Et hoc fit dei prouidētia/
vt tē. parte. 1. fol. 304. b.
Apparitiones demonū cōmuniter magis fiūt i
tenebris et in solitudine/ q in luce vel societa/
te/ et quare. pte. 1. fol. 304. b.
Apparuit christus post resurrectionē quoties et
quibus. parte. 5. fol. 88. b.
Apparere quod turpe est/ turpi⁹ est esse. Et quod
formosū est apparere/ formosius est esse. pte. 5. fo/
lio. 172. d.

App

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū.

Appeilare licitū ē ab inferiorib⁹ iudicibus eccle-
siasticis ad summū pōtificē ⁊ ab inferiorib⁹ pū-
cipibus ⁊ iudicib⁹ secularibus ad regem seu im-
peratōrē: ⁊ vnde hoc originē accepit. parte. 1. fo-
lio. 350. c.
Appetitus quid ē ⁊ quottuplex ē. pte. 6. fol. 67. b.
Appetit⁹ in hoīe ē duplex. s. sensitivus ⁊ intellecti-
uus ⁊ vterq; aliqñ nomiat volūtas large loqn-
do q; solus intellectus dicit volūtas. parte. 5.
fol. 243. g.
Appetitus intellectivus ⁊ sensitivus fratres dicū-
tur: ⁊ tñ frequenter sensitivus ē potēti⁹: ⁊ tra-
hit ad se intellectivū: q̄uis intellectivus debe-
ret dominari. pte. 1. fol. 96. d.
Appetitus ē duplex. s. naturalis ⁊ gratie. Prim⁹
inclinat ad conservandū vniōē anīe cū corpe
et dissolutionem refugit: **A**ppetitus autē grē in-
clinat ad cōsecutionē glorie ⁊c. pte. 6. fol. 66. b.
Appetitus carnalis dicit arcus fortis qui sepe in
hominib⁹ modice virtutis tendit ad extra ad
suum concupiscibile: tanq; arcus proijciens sa-
gittam ad signū. pte. 1. fol. 120. e.
Appetitū gulę temperare a potu ⁊ epulis ⁊ a de-
lectationibus ⁊ mollissimis suavitatib⁹ coarce-
re ⁊c. abstinētię ⁊ crucis genus ē. pte. 5. fo. 53. c.
Appetimus ardentius quo potiti nondū sumus
parte. 4. 112. c.
Appetitus hominis nō quiescit totaliter in ade-
ptione cuiuslibet boni finiti ⁊c. sed solū in ade-
ptione boni infiniti quod est solus de⁹. parte. 1.
fol. 34. b.
Appetitus maloy radicatur in bono sensibili: qđ
habet modicū de bonitate: ⁊ sic eius appetibili-
tas cito transiit ⁊ eius adeptio fastidiū inducit
pte. 3. fol. 136. g.
Appetitus felicitatē sūme procedit ex amore mu-
tuo dei ⁊ creature rōnalis. pte. 3. fol. 355. c.
Appetitus vindictę vitari ex duob⁹ potest: q̄ sūt:
contentio in aperto: ⁊ detractio in occulto. par-
te. 3. fol. 416. b.
Aponi ad ipm suū: cum dicit de patribus vere-
ris testamēti: quō intelligendū sit. pte. 1. fo. 12. a.
Et fol. 121. a. b.
Appropinquare ad deū qui supra ipm est aliqđ
nō pōt nisi a semetipso deficiat. pte. 5. fo. 105. c.
Apulis vnde dicit: ⁊ est primus mēsis apud he-
breos. pte. 1. fol. 146. a.
Vnde etiam in **A**thensis.
Aprilem esse primū mēse apud hebreos vt ali-
qui doctores catholici dicunt stare nō potest.
parte. 1. fol. 146. b.
Aptitudo potētię ad bene operandū politice si-
cut est habitus virtutū politicarū: sic aptitudo
anīe ad opera meritoria est p habitū gratie ⁊
virtutum infusarū quas deus operatur i nobis
parte. 6. fol. 162. c.
Aq **A**qua habet humorē ⁊ vaporē: p humorē con-
uenit cum piscibus: per vaporē qui sursum ele-
uatur in aere conuenit cum aubus. parte. 1. fo-
lio. 27. c.
Aquarum natura bipertitū locum sortita ē. In-
feriorem in vnda labili: superiorem in aura stabili.
Illum natantibus: hunc volantibus. pte. 1.

fol. 27. b.
Aque superficies huc atq; illuc aura impellitur.
parte. 3. fol. 49. b. c.
Aque rotunditas potest demonstrari physice: si-
cut ⁊ terre rotunditas. pte. 1. fol. 31. f.
Aqua q̄ in principio creationis fuit concentrica
terre ⁊ vniuerso: an et quō facta sit ecētrica ter-
re ⁊ concentrica lune vt apparere posset arida.
parte. 1. fol. 31. g. Et fol. 33. c. d.
Aquarum pars est sup cēlos: pars sub cēlo. par-
te. 1. fol. 322. g.
Aque superiores ⁊ inferiores nō mere equiuoce
dicunt sed quodāmo quasi analogice. pte. 1. fo-
lio. 31. d. fol. Et fol. 33. d.
Aquas super cēlū siderē esse non posse asserunt:
quidā cū earū pondus erigat hoc vt supra ter-
ram fluant ⁊c. Sed quōq; modo ibi sint ibi esse
nō dubitamus. pte. 1. fol. 24. f. g. Et fol. 27. a. b.
Aquas superiores diuisit firmamentū scz cēlū si-
derē ab aquis inferiorib⁹: nō solum fm locū s
etiam fm quas dā pprietates essentialiter cōse-
quentes motū earū. pte. 1. fol. 31. d.
Aque aliq̄ sunt de natura celesti: aliq̄ de na-
tura elementari. pte. 1. fol. 25. d.
Aque omnes que sub cēlo sunt inclinant ad vnū
locū: scz ad vnū centrū: scz sum a centro terre:
ad quod centrū congregant aque: sicut partes
terre ad centrū terre. pte. 1. fol. 31. g.
Aqua ⁊ terra licet in rīpa maris cōmuniter sint
equalis altitudinis tñ pcedēdo in mare p elon-
gationē a terra mare semp est altius terra. par-
te. 1. fol. 31. g.
Aque maris in oceano an in medio oceani alti-
ores sint: ⁊ contra naturā suā sic detineantur
parte. 3. fol. 130. f. g. Et fol. 239. b.
Aque vbi sunt congregatę que omnes partes ter-
re vsq; ad cēlum tererant ⁊c: parte. 1. fol. 25. d. c.
Item pte. 3. fol. 130. g.
Aquarum cōgregatio de qua in opibus sex die-
rum agitur an ⁊ quō sit intelligenda per densi-
tatem earundē vel per earū receptionē in con-
cauitatibus terre. pte. 1. fol. 31. g. b. Et fol. 33. c. d.
Aquarum reuersio in mare pōt dupliciter intelli-
gi. pte. 3. fol. 342. g.
Aqua q̄uis sit vna p continuationē vocatur ta-
men plures congregationes aquarū pluraliter
propter multifidos sinus earū. pte. 1. fol. 25. e.
Aquas dulces que mari influunt dicunt philo-
sophi: vel ardente sole consumi vel falsuginis
maris ēē pabula: Sed aliter ecclīastes dicit ⁊c.
pte. 3. fol. 342. c.
Aque inferiores ⁊ falsę significāt infideles: cōcu-
piscētiarum ⁊ tērationū fluctibus sese quatē-
tes: q̄ tunc separant ab arida quādo infideles
coarcentur ne aridam. i. animā domui sitientē
conturbent. pte. 1. fol. 26. a.
Aqua ē maxie formabilis in res viuas: vnde ⁊ se-
mina hominū ⁊ animalū ceteroy sunt humida
parte. 3. fol. 70. b.
Aqua niuis ex aere est: sed alię aque extra oriun-
tur. pte. 3. fol. 25. f.
Aqua p glaciem in superficie durefcit: sed intus
fluida est ⁊c. pte. 3. fol. 72. b.

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

Aqua qñ funditur abluir/rigat: et lapsū pedibus facit pre. 3. fol. 114. e.
Aque viue dicūt et mortue ad similitudinē aiali um et plantarū. Inquantū habent in se princi pium sui motus fm augmentū et decemētū: vt aque q̄ scaturiunt ex fontib⁹ dicunt viue. Aque vero cisternales mortue. parte. 3. folio. 362. c.
Item pre. 5. fol. 198. c. Item pre. 1. fol. 238. b. Et fol. 241. c.
Aqua naturalis tantū ascendere pōt quantū de scendere. Et sic est de aqua spūali/ sc3 gratia di uina. pre. 5. fol. 198. f.
Aq̄ nautay opatiōe sept⁹ illustrant: q̄ in pfundū mersi/ misso ex ore oleo aq̄s sibi illustrant pre. 1.
Aque inundātes multis voluminib⁹ (fol. 24. b impetu feruntur. pre. 3. fol. 12. g.
Aqua corporalis deorsū fluit: aqua spūalis sur sum salit. pre. 5. fol. 198. e.
Aque calide orientes et exeuntes de terra p mo dū fontis/ contrahunt calozē a venis sulphure is q̄ ibi sunt: cuiusmodi fontes in plurib⁹ terris inueniunt. pre. 1. fol. 101. b
Aguas calidas quas thermas appellam⁹ q̄s pri mus reperit. et vbi. pre. 1. fol. 100. b
Aqua in vinū cōuerfa: miraculū dicitur: et miramur: cū alia maiora sint/ sed ex vsu viluerunt. pre. 5. fol. 192. b
Aque in vinū conuersio vtrū fuerit christi p̄mū miraculū. pre. 5. fol. 194. b
Aqua cōmifcet vino in calice: et quare. pre. 6. fol. 50. b. Et si per aliquā negligētiā nō appona tur: quid tunc? fol. 51. b. c. De ista materia vide. parte. 5. fol. 206. g. Et fol. 240. a. Item parte. 6. fol. 50. b.
In aquis baptismalibus purgat virt⁹ christi pas si immūdiarias mentis: et in aquis penitētie im mūdiarias post baptismū contractas. parte. 1. fol. 296. d
Aquis lustratiōis vtebat⁹ p̄ls iudaicus/ dñi erat in terra p̄missionis rē. s. ducto p̄lo in captiui tatē cessauit talis emūdatio. pre. 3. fol. 220. f
Aqua fluminis in egypto versa est in sanguinē/ per quod designat q̄ deus requirebat ab egyptijs sanguinē p̄uorū in flumine extinctoz. parte. 1. fol. 132. d.
Aqua omnis egypti conuersa est in sanguinem. parte. 1. fol. 138. b.
Aquila dicit⁹ rex auis et viuit de p̄da. parte. 1. fol. 110. 23. b
Aquila mirabilis est in multis rē. pre. 3. fol. 76. d. g.
Aquila in rupib⁹ inaccessis nidū parat et i medio amethistū lapidem (q̄ omnia venena fugat fm phisicos) propter serpentes arcendos et q̄dam alia secreta nature collocat: Et horū mystica tio. pre. 4. fol. 107. e
Aquila pl⁹ omnib⁹ bestijs auibusq̄ fetus diligit vt aiunt qui de animantiū scripsere naturā. par te. 4. fol. 107. e.
Aqlē modus ē qñ portat pullos d loco ad locū: q̄ portat eos super dorsum: et q̄re rē. pre. 1. fol. 161. g. Et fol. 377. b.
Aquila altius volat ceteris auib⁹: et habz tā acu tū vīsum/ vt in sublimib⁹ volans/ pisciculos vi

deat in mari natantes rē. pre. 4. fol. 371. b
Aquila fm phisicos ab acumine oculoz ē voca ta: et reliquē eius proprietates describunt. par te. 1. fol. 369. f.
Aquila dum senio grauaf quō excutit vetusta tem. pre. 3. fol. 238. a.
Aquila tantam p̄se se fert similitudinem quanta pōt esse/ de re mortali ad imortalitātē. parte. 3. fol. 238. a
Aqla in porta tēpli ciuitat⁹ hierlm fuit posita p herodē sub quo nat⁹ fuit christus: qd fuit solū ad portē decorē et imperij honorē: sed illā iudei celo legl deiecerūt in terrā/ propter qd mlti oc cisi sunt. pre. 4. fol. 9. f
Aquila ē signū romani imperij. pre. 4. fol. 211. c.
Aquila signū est imperij romani/ cuius ale sunt due/ acies duas notantes. pre. 6. fol. 258. d
Aquila interpres prim⁹ ex hebreo in grecū: et qñ floruit. pre. 3. fol. 2. f. Item pre. 4. fol. 23. a
Aquilo ventus durissim⁹. pre. 4. fol. 248. e
Ar metropolis est moabitariū sup ripam toren tis amon/ olim possessa a gēte veterrima emim rē. pre. 1. fol. 332. a
Ara in qualibz/ erat titulus supscriptus/ illi⁹ ido li qd ibi venerabat⁹ apud athenienses. parte. 6. fol. 95. b.
Arabes sūt saraceni ab hismaele et cedar filio ei⁹ Ara descendentes: qui meli⁹ ab agar matre sua/ aga reni dicerent⁹: sed maluerūt rē. pre. 4. fol. 43. a. c
Elide etiā in Saracen⁹.
Arabia q̄ et saba appellata est/ vnde et quare sic di catur. pre. 1. fol. 11. d.
Arabia est duplex/ superior et inferior. parte. 4. fol. 43. c.
Arabici heretici sunt/ qui aniam cū corpore mo ri putant. pre. 1. fol. 237. a
Aram ē dictio equiuoca. Vno mō significat pa trē loth. Alio mō significat quendā locū in me sopotamia rē. pre. 1. fol. 61. f. Et fol. 80. g
Aranearū tela studiose texti/ statu venti dissipaf parte. 3. fol. 23. b. d
Arandi artē adinuenit noe in q̄ pl⁹ satis laborāt anialia q̄ homines: ideo dicit⁹ dedisse requiē ho minib⁹. pre. 1. fol. 49. d. Et fol. 50. a. c
Ararath regio est armenie campestris rē. pre. 4. fol. 67. f. Itē parte. 2. fol. 180. a
Arbee et hebron et mabze: synonyma sunt ei⁹ dē Arb ciuitatis. pre. 1. fol. 100. a
Arbee est ciuitas vt dicunt aliq̄ propter quattu or gigantes ibi sepultos rē. Alij dicunt q̄ sic di cta ē propter quattuor p̄farchas ibi sepultos. et enumerant rē. pre. 1. fol. 79. f
Arbitriū Elide in Liberū arbitriū.
Arbitrij libertas ita seruaf vt in omnib⁹ excellat gratia largitori. pre. 4. fol. 137. a
In arbitrio hominis esset salues qui negāt/ cru bescant. Quō em̄ posceret ab homie deus: nisi haberet hō in potestate sua/ qd poscēti debeat offerre? pre. 1. fol. 300. e.
Arborum atq̄ herbarum prima creatio vtrū su erit cum irrigatione pluuiarū rē. sicut modo so litum est fieri. pre. 1. fol. 35. d
Arbor scientie boni et mali quare sic dicta ē. Et

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticiū.

bona erat: et bonus fructus eius. pte. 3. fol. 179. f.
Arbor: de cuius fructu comederunt prioroparētes
dicunt hebrei q fuerit ficus. pte. 1. fol. 41. b.
Arbores plantabant in montibus altis et fiebat
edificia ad idolatriā exercendā. pte. 1. fol. 325. c.
Et fol. 349. b.
Arbores et lucus iuxta templū nō plantent nec
voluptuosa loca religionē emolliant. parte. 4.
fol. 338. b. Item pte. 2. fol. 23. c. Et fol. 175. b.
Arbor bona fructificat et obumbrat: ita hō bonus
proximo prodest in bonis et ptegit a malis. par
te. 1. fol. 26. a.
Arborū preputia. i. primos flores seu gēmas au
ferre iubent hebrei: et quare. pte. 1. fol. 248. c.
Arbor nimis cito fructificans: postea cito fit mi
nus utilis. pte. 1. fol. 248. c.
Arcā construxit noe de lignis imputribilibus et chri
stus eccliam de victuris in sempiternū homini
bus: q sicut arca natat in fluctibus. pte. 1. fo. 51. a.
Arcā linata fuit intrinsecus et extrinsecus ppter
magnum impetū aquarū: et q diu stetit in aq. Cla
sculum aut moysi in quo erat positus tñ linatus
exterior: et qre. pte. 1. fol. 51. c.
Arcā bicamerata habuit in inferioribus: tricame
rata in superioribus: quinq ergo mansionibus
distincta sunt. pte. 1. fol. 50. f.
In arca noe ubi mensura celitus datur: in inferi
oribus trecentorū cubito: ponit longitudine: et qn
qginta latitudo: summas hō vni cubiti spacio
consummat. pte. 1. fol. 313. a.
Arcā plures fenestras habuit: sed fuit vna pnci
palior. Sed qlis fuerat notant opiniones due.
parte. 1. fol. 51. d.
Arcā tam magna vtrū centū annis potuit fabri
cari a quattuor hominibus: vel an alios fabros
adhibuerit noe. pte. 1. fol. 52. f.
Arcā vtrum tanta capacitate quāta describitur
animalia omnia q ingressa dicunt et escas eorum
ferre potuerit: pte. 1. fo. 53. e.
Arcā fuit pfundata inter aq̄s p duodecim cubi
tos et plus. pte. 1. fol. 51. d. Et fol. 53. g.
Arcā q̄t cubitis intrabat aquā q̄n aq̄e fuerūt in
fortitudine sua: nō em intrabat quindecim cu
bitis. pte. 1. fol. 54. c. d. Et habes altercatio
nē longam de hoc. fol. 55. b. d. e. g.
Arcā noe ad quos montes delata ē. parte. 4. fo
lio. 67. f.
Arcam salutis edificat: qui se ab amore mūdi cō
uertit in corde hīs in se longitudinē: et trinita
tis fidem: ac lōgitudinē vite et immortalitatis: la
titudinē in charitate: altitudinē in spe: q se eri
gat. pte. 1. fol. 51. e.
Arcā testamenti et arca testimonij solet dici qre
et qn. pte. 2. fol. 7. f.
Arcā quot et quē in se habebat recondita. pte. 1.
fol. 360. d. Item pte. 2. fol. 13. g. Et fo. 103. d. Itē
parte. 3. fol. 284. b. Item pte. 6. fol. 152. b.
Arcā vete. testamenti dicebat sancta: et qre. par
te. 3. fol. 233. f.
Arcā dñi a solis leuiticis et in humeris portari de
buit. pte. 2. fol. 103. d.
Arcā vt dicunt hebrei aliter transiit iordanē q̄
p̄ls: et q arca portauit portitores suos: et q cū

sacerdotibus fuerat subito transportata. pte. 2.
fol. 7. b.
Arcā portabat seipm: hoc est dictū vt dicunt he
brei: q diuina virtute sic portabat q leuite porti
tores ei nullū pondus sentiebāt. pte. 2. fol. 203. b.
Arcę due fuerunt vt dicit Rab. Sal. Una quę
cedebat exercitiū: in q reuerenter seruabant pri
me tabule fratre: eo q erant scriptę digito dei.
Alia erat in medio p̄grediētū. pte. 1. fo. 281. b.
Arcā dñi transeunte ad gentes: qn scilicet capta fu
it per philisteos mystice significat q perijt sa
cerdotium iudeorū. pte. 2. fol. 68. b. Interl.
Arcā a tpe quo fuit capta per philisteos vsq ad
tempus in quo fuit posita in tēplo cōstructo p
salomonē nō habuit stabilē mansionē. parte. 2.
fol. 70. g.
Arcā testamenti quotiens: qn per quē et q trans
lata fuit. pte. 1. fol. 345. b. Item pte. 2. fol. 70. a. b.
Item pte. 3. fol. 284. g.
Arcā cū transferret a sacerdotibus in templū salo
monis: porte vt hebrei dicunt clausurūt se con
tra eos: s cū orando dicerēt psalmū. Abemēto
dauid. et venissent ad x̄m illū. p̄p̄t dauid
seruū tuū. et porte se aperuerūt. pte. 3. fol. 285. f.
Arcā dñi fuit amota de templo fm aliq̄s tēpore
achaz: fm alios tpe manasse regis iuda: simula
cris in templo nullis: et fuit arca traducta in do
mū sellum. Sed reposita ad locū pristinum
p iosiam. pte. 2. fol. 237. b. c.
Arcam testamēti nō legunt habuisse iudei post
captiuitatē babylonicā: nec ppitiatorū: nec re
sponsa in rōnali sūmi sacerdotis: nec victionē
regū et p̄tificū. Et h etia cōstent iudei moder
ni. pte. 4. fol. 443. g.
Archidiaconi/decani/curati/possunt dici asini p̄
latorū q̄ supportant eorū onera. pte. 1. fol. 172. d.
Archiepiscopus dicit archisynagogus: et quare
parte. 5. fol. 34. d.
Ad archiepiscopū referendū est: qd p inferiores
eo/corrigi nō p̄t. pte. 2. fol. 252. b.
Archita phs: Sumpsissem inqt a te supplicij: ni
si tibi irat essem. pte. 1. fol. 10. c. d.
Arturus est qdam constellatio. pte. 4. fo
lio. 364. c.
Arturus i axe celi septem stellis lucet/ semp ver
satur et nunq̄ mergit. parte. 3. fol. 24. b. d. Et fo
lio. 68. b. Et fol. 72. e. g.
Arcus celestis qre datus a deo: et quot habeat co
lores. pte. 1. fo. 56. a.
Arcus celestis nunq̄ nisi de sole resplendet. par
te. 1. fol. 56. a.
Arcus dicit iudiciū dñi/ et nō quare et de eius va
rijs significatis. pte. 4. fol. 185. e.
Area areola: et areolū: qd dicat. pte. 2. fol. 270. d.
Arena nō accipitur in septuris sacris cōmuniter
p cōtinuo sed discreto: vt nō significat magnū
sed multū. pte. 3. fol. 20. g.
Areola est portio terre bene semiata: q̄ delectat
valde visum qn incipiūt semina pullulare. par
te. 3. fol. 363. g.
Argentiū/eloquiū signat. pte. 4. fol. 121. e. Et fo
lio. 221. f.
Argentiū offert qui confitetur quod bene credit.

Are

Arg

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de. ly.

- parte. 1. fol. 208. e.
Argenti claritas ex vsu seruat: sine vsu/ in nigre/ dinē vertit. pte. 1. fol. 183. c.
Argentū sonat et lucet. pte. 1. fol. 209. d.
Arguens alium et existens in crimine an et qñ pec/ cet. pte. 5. fol. 28. c.
Argui grauius est q̄ accusari. pte. 3. fol. 94. a.
Argumentū dici tripliciter. pte. 6. fol. 163. f.
Argumentū ex quolibet sensu litterali nō pōt fie/ ri eque efficax apud omnes diuersimode sentien/ tes. pte. 1. fol. 6. c.
Argumentū efficax nō habet nisi per litteralē sē/ sum: licet scriptura sacra habeat multiplicē sen/ sū. pte. 1. fol. 3. g. Et fo. 6. b. Itē pte. 6. fo. 134. f. h.
Argus qualis fuerit: describunt fabule poetarū. parte. 4. fol. 211. e.
Ari Arida et terra quō differenter dicunt. Et arida/ raro in bono accipit. pte. 1. fol. 321. a.
Aries si deo vouetur/ sanct⁹ appellat: nec licet cū/ ronderi ad cōmunes vsus. pte. 1. fol. 317. f.
Aries christus dici/ ducatur p̄bens ouib⁹. par/ te. 1. fol. 228. g.
Arietes dicunt duces christiani gregis. pte. 2. fol. 130. e. Interl.
Aries qui p̄ isaac imolatus est: nō putatiuus/ s̄ verus est: iō magis putat angelū eum aliunde/ attulisse q̄ ibi de terra post sex diez opa procre/ asse. Dicunt enī hebrei q̄ ibi fuit paratus a p̄/ cipio creatiōis mundi: scz sexta die: in q̄ forma/ uit deus aialia: sed ficticiū reputandum ē. par/ te. 1. fol. 68. a. c.
Arietis illius in signū qui p̄ isaac imolatus fuit/ solent iudei in cornu clangere. pte. 1. fol. 78. b. c.
Arietes duō offerebant in consecratiōe sūmi sa/ cerdotis: et quare. pte. 1. fol. 192. g.
Arioli sunt deceptores et adulatores: q̄ venefic/ verbis auditus multorū corrumpunt et a veri/ tate auertunt. pte. 1. fol. 250. a.
Arioli magi et malefici: qui dicunt: et quō disse/ runt. pte. 4. fol. 296. d.
Ariopagum quid significat. Et vnde dici. par/ te. 6. fol. 194. d. Et fol. 195. e.
Arista spicarū sūmitas est. pte. 3. fol. 49. f.
Aristobolus post captiuitatē babilonicā prim⁹/ sibi iposuit diadema regni iudeorū. A captiōe/ enī sedechie p. cccclxxiij. ānos nullus fuit rex/ apd iudeos p̄ter istum tē. parte. 4. fo. 459. f. Et/ folio. 463. b.
Aristoteles et si minus inter alios phos dici/ er/ rasse: tñ errauit in multis tē. pte. 3. fol. 340. b. et/ fol. 343. c. Et fol. 373. c.
Arm Armorum genera qñq̄ sunt ad inuadēdū. Inter q̄/ tria ferunt de prope: alia vero pcutiūt a longe/ parte. 3. fol. 80. b.
Arma p̄cipua quibus miles christi armaf sūt pa/ tientia et benignitas tē. pte. 6. fol. 54. a.
Arma de directo plus sunt in defensionē q̄ in of/ fensionē. pte. 1. fol. 48. d.
Arma scuta et vexilla militū ponūt supra sepul/ cra eorum: ad memoriā eternā q̄ mortui sunt i/ defensione gentis sue: et vnde hoc trahitur. par/ te. 4. fol. 454. b.
Armamur lectione illoz qui añ aduentū christi/ in lege iustificati sunt: et nobis certantib⁹ cōtra/ demones veniūt in auxiliū. Et de hoc figura.
Armamentariū dici domus sal (pte. 2. fol. 4. f. tus tē. parte. 4. fol. 44. a)
Aromatica i sepulchris regū cōburebāt: nō solū/ s̄ cadaueris fetore s̄ etiā ad defuncti honorez. **Aro** parte. 4. fol. 158. d.
Aromatū dom⁹ quā ezechias legatis regis ba/ bylonie ostendit q̄ et q̄lis fuerit. pte. 2. fo. 181. b.
Arrius in alexandria vnā scintilla fuit: cuius flam/ ma totū orbem depopulara ē. pte. 5. fol. 146. h.
Item pte. 4. fol. 264. d.
Arrius inter alios hereticos videt magi christū/ soluisse: negans eius deitatē. Siliter soluit hu/ manitatē: negans christū h̄re animā hūanā tē. parte. 4. fol. 263. h. Itē parte. 1. fol. 236. b.
Arrius si verū litteralē sensum habuisset hui⁹ di/ citi: Ego et pater vnū sum⁹. Et hui⁹: Pater ma/ ior me est tē. nō corruisset in heresim damnatā. parte. 1. fol. 8. b.
Arrius superbia inflatus/ asseruit contra articu/ lum trinitatis. Contra hunc errorem congregatū/ est cōcilium generale. cccxviij. episcopoz in iudea/ ciuitate bithinie. pte. 6. fol. 252. f. h.
Arrius dixit q̄ ex carne et verbo nō est facta vna/ natura sed ipsum verbū carnē assumpsit/ nō tñ animā: qz verbū suppleret locū anie: Improbata/ tur. parte. 5. fol. 187. g. Itē parte. 6. fol. 138. e.
Arrius dixit q̄ pater et filius essentialiter distin/ guuntur/ sicut et psonaliter: qd est erroneū. par/ te. 5. fol. 186. d. Item pte. 3. fol. 322. e.
Arrius dixit q̄ verbū fm naturā verbi/ sit factū: Et ex quo loco ad hoc sumit dicendi occasio/ nē. pte. 5. fol. 188. d. Et fol. 234. g.
Arrius quō turpiter mortuus fuit: et per hoc sui/ complices confusi sunt. pte. 4. fol. 265. c.
Arrius per eum figurat qui multitudinē ppli p̄/ parabat ad pugnā. pte. 4. fol. 472. b.
Arriani quō per simplices christianos conuicti/ sūt: et catholicā fidē acceperūt. pte. 4. fo. 265. d.
Arrianus Vide in Eremitas
Arrogans quis dici. pte. 3. fol. 77. d.
Arrogantis propriū: vt cum rectū vlt parū et iā/ senserit: inde eleuet/ et qñ doctior reuerētiam a/ melioribus erigat. pte. 3. fol. 35. a.
Arrogantes p̄ hūilitatis speciē ornari concupi/ scunt ne videantur tumidi/ vt sunt: quō et p̄ qd/ Arrogantis modus ē suā sci (parte. 3. fol. 63. c. entia nimis magnificare. pte. 3. fol. 63. b)
Arrogantes h̄ propriū h̄re solent q̄ auditorib⁹/ suis ne quid forte iordinate dixerint tūc requi/ rūt/ cū se laudabiliter aliqd dixisse cognoscūt. Hoc aut faciunt nō q̄ de dictis suis ambigunt/ sed quo ab audientū iudicio fauores q̄rūt. par/ Arrogatiū fraus ē vt tūc de errore (te. 3. fo. 65. b. req̄rere studeāt qñ se nouerint non errasse. Qui/ rurū req̄rere vlt argui despiciunt si qñ se errasse/ veraciter cognoscunt. Ibidem.
Arrogans nō esse sed videri hūilis cupit. Ibidē.
Arrogātes multa et inepta loquunt: et in locuti/ one sua semp incipere studēt/ q̄tinus ipsa locu/ tione suspensos auditores faciant: q̄ quasi no/ uū audire aliqd expectent. pte. 3. fol. 65. e.

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū.

Arrogantes dñi nō possunt respōdere iuste q̄ sūt/
reprehendunt mentiēdo q̄ non sunt. Ibidem.

Arrogantis propriū est vt multa q̄ dicit pauca
putet: pauca q̄ audit multa. pte. 3. fol. 66. b.

Arrogātes graue se dñū perperi iudicant si sciē
tiam suā loquendi breuitate constringant. Tā/
to em̄ semetip̄os credunt doctiores ostendere/
quāto se potuerint multiplicitate loquacitatis
aperire. pte. 3. fol. 66. b.

Arrogantes q̄ sepe sentiūt silentij reuerentiā nō
deferri: dum sibi silentiū exigūt qd̄ nō merent:
specietenus deum p̄ferunt. pte. 3. fol. 66. b.

Arrogantes si qua obscurius dicūt/reperunt: nō
quo auditorib⁹ profint sed quo eoz iudicio vi
deri eloquentes volunt. Ibidem.

Arrogās frequēter vt reuerenti⁹ audiat/ celo ve
ritatis loqui se dicit: licz amore proprie laudis
moueat. pte. 3. fol. 66. d.

Arrogantis mos est: quia qui ad blanda descen
dit vilescere se putat. idō mox increpat vt time
atur. pte. 3. fol. 67. a.

Arrogantes qui pro hominū laude volunt beni
gnū apparere/ ire motū deputant quicqd̄ geritur
censura disciplinē: et dum pro hoīm laude beni
gnū volunt apparere: a bonis rectorib⁹ oppamī
estimant/ quos inuitos cernunt a vicijs coeꝛce
ri. pte. 3. fol. 67. a.

Arrogantia difficilius q̄ auro caremus et gēmis
parte. 3. fol. 324. f.

Arrogantes inueniūt predicatorēs: humiles ve
ro contēptores. pte. 3. fol. 400. a.

Arrogātes ecclesie defensores q̄uis ordinē dicē
di nō teneant/ tñ aduersarios virtute dictoz p/
turbant. pte. 3. fol. 61. a.

Arrogans nō aduersarioꝝ dicta superare sed su
am sapientiā ostentare festinat. pte. 3. fol. 61. b.

Arrogantiū grauis labor est si qd̄ sapiūt nō ostē
dunt. pte. 3. fol. 61. c.

Arrogantis modus ē cum disputat/ de sciētia et
eloquentia se iactat. pte. 3. fol. 61. b.

Arrogantiū p̄dicationē nullus admitteret si nō
aliquid humilitatis imagine permiscerent. par
te. 3. fol. 63. f.

Arrogantiē viciū aliqn̄ intuentib⁹ fetet in sacer
dotibus et leuitis: qui ad exemplū hūilitat⁹ po
siti sunt in circulo altaris velut specula quadā:
et de altari dñi qd̄ debet incēssuauitate fragra
re/ odor teterrim⁹ sup̄bie renitet. pte. 2. fo. 34. b.

Arrogantiū persona designat p̄ eleazarum: q̄ ele
phantē interficiens occubuit. pte. 4. fol. 443. a.

Arrogare sibi hominē qd̄ nō est: sicut grauis cul
pa est: sic culpa nulla est si hūiliter dicat qd̄ bo
nū est. pte. 2. fol. 180. b. Item pte. 3. fol. 66. b.

Ars Ars nescit viciū: Et si in omnib⁹ artib⁹ male agi
tur/ nō ex eis sed ex hominib⁹. pte. 3. fol. 185. b.

Ars licet imitē naturam/ tñ opera artis nō asse
quantur nature p̄fectionē. Et hinc est q̄ tincto
res pannoz nō possunt facere colorē ita vnde
sicut natura in terrenascētib⁹ facit. parte. 5. fo.
llo. 27. c.

Ars et natura sicut p̄cedunt de imperfecto ad p
fectum/ ita etiā reuelationes diuine fm̄ p̄missū
tp̄is: q̄ p̄phete posteriores ad tps̄ ch̄risti appro

pinquantes/ clariores habuerūt reuelatiōes de
ch̄risto q̄ priores. pte. fol. 67. c.

Ars magica reperta fuit in parte orientali respe
ctu iudee: vbi balaam magus habitabat quia
a tpe iudicū iudei ceperunt magicis artib⁹ vti.

Ars magica vt diuinatiua q̄cū (pte. 4. fol. 9. g
q̄ nō se extēdit ad aliquid requirendū ab intel
ligentijs separatis. pte. 4. fol. 297. b.

Ars magica nescit benedicere: nec dēmonēs. Im
piorū nullus benedicere nouit. pte. 1. fol. 302. e.

Ars magica q̄cūq̄ p̄ dēmonēs ē: vt sūt cōsul
tiōes et pacta qdā: et ligaturē q̄ sūt i q̄busdā re
b⁹ suspendēdis et alligādis tē. pte. 6. fol. 48. a.

Ars tentoria primū per iabel adinuenta est. par
te. 1. fol. 46. f.

Ars ad interpretandū somnia/ dicebat diuina sci
entia. De q̄ dicunt socratē exclamasse atheniē/
sibus/ laudantē sciētiā diuinatiōis somniorū/
et dicentē: Absit h̄ a me vt hanc v̄sam quā exp
ti estis per somnia dicā esse falsam sententiā/ sed
tē. pte. 4. fol. 303. f. g.

Artes mechanicę sunt qdā hominis iuuamēta
in corpali vita: et significant p̄ bestias et iumen

Artes mechanicę a q̄bus et p̄ (ta. pte. 1. fol. 27. b
ter quid inuente sunt. pte. 1. fol. 47. g.

Artes omnes absq̄ doctore nō discimus. Sola
hec tacendi/ tam viliis et tā facilis vt p̄ceptore
nō egeat. pte. 3. fol. 345. e.

Artibus liberalibus ne christiani imbuerent⁹ p/
hibuerunt pagani. pte. 2. fol. 77. a.

Artaxerxes fm̄ iosephū fuit fili⁹ dārij hystaspis **Art**
et vocat eū rexen diminutiue. Scōm̄o Rab.
Sal. fuit filius asueri et reginē hester. parte. 2. fo
llo. 254. b. Et fol. 270. b.

Artaxerxes fm̄ Ra. Sal. nomen cōmune ē regū
persarū: sicut reges romanoꝝ nomie regni voca
bant cæsares: et om̄es reges egypti pharaones.
parte. 2. fol. 245. g. Et fol. 248. d.

Artaxerxes q̄ eplam accusationis a samaritis su
scēpit: et vetuit hierlm̄ et templū construi q̄s fue
rit. pte. 2. fol. 245. f. g. Et fol. 249. c. d.

Artaba ē genus mēsure continēs tres modios s̄
cui⁹ q̄ntitat⁹ sit mndi⁹ h̄ acceptus nō h̄. pte. 4.

Artelabus. pte. 1. fol. 234. d. Item qd̄ (fol. 330. d
d̄ et vnde ori⁹ tē. pte. 4. fol. 60. e. Et fol. 388. g.

Articuli fidei duodecim: licz quidā distinguant
quattuordecim: quoz quidā pertinent ad diuī
nitatē: et quidā ad humanitatē. pte. 6. fo. 272. f.
Et fol. 273. c.

Articuli fidei sunt p̄cipia omniū credibilium:
et idō fides (q̄ est virtutis intellectualis) est illi
us intellectus qui est p̄prie habitus principio
rum. pte. 4. fol. 204. d.

Articuli duo sunt principales n̄re fidei. s. articu
lus sanctę trinitatis: et articulus incarnatiōis.

Articul⁹ vnitat⁹ diuine eēntie: (pte. 4. fo. 292. b.
et articul⁹ sue p̄uidētie: q̄tū ad p̄miatiōē boni
et p̄miatiōē mali. Illi duo articuli semp fuerūt
necessarij ad salutē. pte. 4. fol. 292. c.

Articuli duodecim notant⁹ in duodecim lapidī
bus p̄ciosis. pte. 6. fol. 272. f.

Artifices eiusdem artis inuidia inuicē concitan
tur: et q̄re. pte. 4. fol. 128. g. Item pte. 5. fol. 47. b.

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

- Artifex** in edificatiōe quattuor agit. Primo disponit modū fundamēti. Secundo disponit qn-
titatē edificij. Tercio cogitat illud bñ stabile. Quarto ponit lapidē angulārē cui possint alij
coniungi. pte. 3. fol. 70. g.
- Artifex** creat^o completo artificio remouet ma-
nū suā ab eo: qz tñ factor est: et nō conseruator.
Sed artifex omniū deus: qz nō solū factor: sed
etiā conseruator: ē: nō abstrahit manū: qz si sub-
traheret a formato: illud in nihilum decideret.
parte. 3. fol. 292. d
- Arua** tpe pacis sunt speciosa: qz sunt bñ culta et
fructificantiā: et sic dicunt metaphorice can-
te: Et ecōtrario conticere: qñ sunt destructa ab
aduersarijs: sicut prātū dicit ridere qñ viret: et
plorare qñ aret. pte. 4. fol. 146. f
- As** As assis est genus numi. pte. 5. fol. 37. b
- As** in ponderib^o hoc est: quod in nūeris est vnū.
parte. 5. fol. 157. b
- Asc** Alcalon antiquitus vocabat^{ur} philistīm: vnde et
regio postea vocata ē philistea: et habitatores
eius philistīm. pte. 4. fol. 359. e
- Ascensus** in labore ē: descēsus in voluptate. par-
te. 3. fol. 19. e
- Ascensio** christi figuraliter significat. parte. 2. fo-
lio. 144. a. Et fol. 307. h. Et fol. 308. c
- Ascensio** christi in ioseph fuit figurata: qz scilz io-
seph curru meruit: et p̄eco p̄conauit añ. eū:
sic christus ascēdit curru celestis regni. pte. 1.
fol. 107. e
- Ascendēis** christi vestigia in loco quo stetit ad
huc sunt: et locus ille nō potuit cōtinuari pau-
mēro cū reliqua strator^{um} parte: respuens qñqz
et applicabant^{ur} excussis in ora apponentiū mar-
moribus rē. pte. 6. fol. 164. f
- Ascenderunt** differenter helias/enoch: et christ^{us}
pte. 3. fol. 436. a. b. Item pte. 2. fol. 162. a. d.
- Ascensus** cōtēplationis phoz: et etiam theolo-
gorū scōz: incepit in admiratiōe: qz docē. san-
cti videntes scripturas sacras/considētes de di-
uino auxilio/intellectum ear^{um} sanū inquirere ce-
perunt: nō sic philosophi qbus nō fuit reuelatū
parte. 3. fol. 271. c
- Ascendere** incipiens: qz multos inuenit obsisten-
tes/a linguis eorū petit liberari. pte. 3. fol. 275. f.
- Asi** Asia duplex scz: maior et minor: et de earū situ/et
ear^{um} nominatiōe. pte. 6. fol. 240. d. Et fo. 242. e.
- Asia** ps qdā asie: qz pprie dicit^{ur} asia: qñuis asiam alij
dimidiū orbem terrarū/alij tertiā partem posu-
erunt. pte. 2. fol. 15. f.
- Asini** vt nascerent^{ur} velocissimi: arbitrant^{ur} quidā
ana (sic em nuncupat^{ur} est) onagros asinab^{us} ad-
misisse: et hmoi repperisse cōcubitū. Alij dicunt
qz equarū greges ab asinis prim^o fecit ascendi.
pte. 1. fol. 100. f. Et fol. 101. b. Itē pte. 2. fo. 243. a.
- Asina** balaam qz illa xba intelligeret vel forma-
ret: nō est sic accipiēdū: sed formata fuerūt vir-
tute angeli mouentis linguā asine ad prolatio-
nē verborū in confusiōē ipsi^{us} balaam. parte. 1.
fol. 304. d.
- Asinus** qz portauit ligna holocausti qñ abraā vo-
luit imolare rē. illū eundē (vt hebrei dicūt) eq-
taturus est rex messias quando veniet rē. par-
te. 1. fol. 133. c
- Asina** (cui dñs in sedis qñ ingressus est hierlm)
quidā subiugale dictam putat: Et qre. parte. 1.
fo. 17. b. Itē pte. 4. fo. 415. g. Itē pte. 5. fo. 64. c. d
- Asinus** virū et quō vere et proprie nominari pos-
sit vir litteratus et cōtēplatiōi dedit^{ur}. parte. 1.
fol. 120. d. Et fol. 121. d
- Aspectus** impudicus ē valde periculosus: qz da
uid tam scūis et bonus p hoc fuit tract^{us} in adul-
terium. pte. 2. fol. 108. c
- Aspectus** arce bñ fuit prohibitus leuiticis et dei
cultoribus: imo etiā introitus tabernaculi/vo-
nec oia essent iuoluta sub pena mortis: nec ope-
rimenta aliquo mō retraherent ad videndū ea
que interius essent. pte. 1. fol. 272. d. Item par-
te. 2. fol. 67. d. Et fol. 69. g.
- Aspersio** sanguis victimę sup p̄m fuit in signū
p̄fessionis legis. pte. 1. fol. 174. f. g
- Aspersi** sunt sacerdotes et eor^{um} vestes sanguine.
parte. 1. fol. 193. f.
- Aspersio** sanguinis septenā denotabat expiatio-
nē que signabat^{ur} p septenariū. pte. 1. fol. 219. b
- Aspis** immanissima in egypto a qdam patrefami-
lias domita: quotidie de cauerna egressa: a mē-
sa eius annonā percepit. pte. 6. fol. 214. a. Item
parte. 3. fol. 42. f. Item pte. 4. fol. 96. e
- Assiduas** mēdaci iocosi vlt officiosi dupliciter
dicūt esse mala: et quare. pte. 3. fol. 394. b.
- Assyrii** vnde sortiti sunt nomē: et de situatiōe ter-
re assyrioz. pte. 1. fol. 11. c.
- Assyriorū** regio fuit ab euphrate vsqz ad tigrim
et quos antiqui assyrios vocant: nos syros: par-
tem ponētes pro toto. pte. 4. fol. 41. a.
- Assyriorum** regnū incepit ab antiq^{uo} belo rē. par-
te. 2. fol. 293. d
- Assyriorū** regū supputatio. pte. 2. fol. 292. c. f
- Assyrioz** regū hic modus ē: transferre gentē sibi
subiectam de terra sua natia ad aliam: vt sic
magis secura de eius subiectione. parte. 2. fo-
lio. 292. e. f
- Assyrii** dupliciter abusi sunt p̄tate a deo eis con-
cessa contra hebreos rē. pte. 4. fol. 26. d
- Assyrii** ducentes decē tribus in captiuitatē / po-
suerunt vt dicit Rab. Sal. idola qz coluerūt su-
per humeros eor^{um} i itinere vt sic appareret qz dii
quos colebant nō potuerūt eos saluare p̄tra as-
syrios. pte. 4. fol. 365. c
- Assistentia** angeloz bonoz et etiā malorum corā
deo tripliciter sumit^{ur}. Primo proprie. Scdo lar-
ge. Tercio largissime rē. pte. 3. fol. 6. d. g. Item
parte. 2. fol. 291. d
- Assumptio** beate virginis debet esse valde cele-
bris omni populo christiano. pte. 2. fol. 145. g.
- Assumptio** beate virginis figuraliter significat^{ur}
per exaltatiōē hester que ducta est ad cubicu-
lum regis asueri. pte. 2. fol. 307. h.
- Assumptio** beate virginis p allegoria adaptat^{ur}
ad psalmū: Domini est terra et plenitudo eius
rē. pte. 3. fol. 118. b
- Astare** dupliciter accipit^{ur} pro vt de angelis dici-
tur. parte. 2. fol. 291. d. Item parte. 3. fol. 6. d. g.
- Astericus** vnde et qd dicit^{ur}. parte. 1. fol. 20. d.
- Astyages** rex medo^{rum} et p̄larū somniū habuit: qd

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

coiectors sibi exponētes dixerūt d filia sua na
sciturū filiū: qui totā terrā illā occupaturus es/
set rē. parte. 4. fol. 78. g. h. Et fo. 330. a. b. Item
parte. 5. fo. 130. b.

Astra matutina quomō deum laudare dicunt.
parte. 3. fol. 73. h.

Astroꝝ cursibus qui vitas hoīm z gesta perqui/
rūt: z qui auiū volat? z huiusmodi obseruant:
castra dñi polluit rē. parte. 2. fol. 10. c.

Astrologia et astronomia quomodo differunt.
parte. 1. fol. 13. b.

Astronomi qui dicant: z astronomia quid sit: z
quomodo diuidat. parte. 1. fol. 13. h.

Astrologia/geometria et alia hmoi:ideo despe/
cte sunt a nostris: qz nihil ad salutē pñer: sed
mittūt in errorem: z dñ student in his/curā ani/
me nō habent. parte. 6. fo. 105. f.

Astrologia partim naturalis et partim supstiti/
osa est. parte. 1. fo. 13. b.

Astrologi licet in circūlione motuū planetarū
ecētricos z epicyclos posuerūt: tamē nō ex hoc
certitudinaliter habet q ista sint cause talium
vanitatu rē. parte. 3. fol. 72. g.

Astrologi quomō quedā legāt i publico: z que/
dam (scz quod ē superstitiosū et falsū) legūt in
secreto. parte. 3. fol. 301. g.

Astronomia vbi z per qz primo inuenta est. pre
4. fol. 69. g. Itē pte. 2. fol. 181. c. g. Et fol. 182. d.

Astronomi an pceperunt vel nō. Et quare nō in
scriptis reliquerunt miracula facta in retro gra
datione et statione et eclipsi solis tpe christi: z
quomō error nō cōrigit in cōpōtis rē. parte. 2.
fol. 181. f. Et fol. 182. b. c.

Astronomiā an sciuerūt abraā z isaac rē. z an p/
mus eā abraā docuit i egypto. pte. 1. fol. 83. a. c.

Astruphus longobardoꝝ rex in italia multū af
flicxit ecclesiā. parte. 6. fol. 263. c.

Asu Asuerus de quo fit mētio in libro hester: de hoc
quis fuerit varie loquunt doctores: et per an/
nos regū disquirūt. parte. 2. fol. 305. a. c. d. f. Et
fol. 306. b.

Asueri conuiuiū an fuerit vnū vel duplicatum.
parte. 2. fol. 305. f.

Asuerus mādauit populū requiescere durātib?
nuptiis hester ab opibus seruilib? z solutione
tributi p oēs puincias. parte. 2. fol. 106. b.

At Athenē quid z vnde dicat rē. parte. 2. fol. 187. h.
Item parte. 1. fol. 10. d.

Atramentariū grece calamariū: qz in eo calami
reponunt. Alij significātus thecas vo cant: qz
scriptozum calamos regāt. parte. 4. fol. 224. b.

Atrū quod erat circa tabernaculū describitur.
Erat nāq platea magna sub diuo/habēs in lō
gitudine centum cubitos rē. parte. 1. fol. 186. h

Atrū quare circa tabernaculū fuit ordinatum.
parte. 1. fol. 187. b.

Atria tria habuit templum salomonis. Et quō
appellabantur/ z vbi situata rē. parte. 4. fol. 5. f
Et fol. 162. b. Et fo. 222. g. Itē parte. 3. fo. 277.
h. Itē parte. 2. fol. 137. c. d.

Attributa diuina sunt idem cū essentia diuina:
cū signant p modū qlitatū sibi adiacētū: z sic
cōganē comē: qz sic comē ibērēt capiti z adia/
cent ei. parte. 3. fol. 363. h.

Attributa triū personarū in diuinis que z qua/
liter dicant. parte. 3. fol. 387. h.

Auaricia est sagax et versuta: multos sibi subiū
gat. parte. 1. fol. 63. a.

Auaricia qz detestabilis sit. parte. 1. fol. 19. d. e.

Auaricia multa mala inducit. parte. 1. fol. 303. b.

Auaricia dicit idolorū seruitus. Qd intelligen/
dū est similitudinarie z nō pprie: sicut etiā qd/
libet viciū idolatria dici potest per talē modū
loquēdi. parte. 1. fol. 344. h.

Auaricia idolatrię equat/et quare. parte. 6. fol.
95. e. Et fol. 108. d.

Auaricia quomō et quare dicat peccatū ceteris
grauius et scelestius. parte. 3. fo. 397. b.

Auaricię genus omne reprehēdit in tribus. par
te. 5. fol. 26. b.

Auaricia et supbia quō z qua cōsideratiōe dicit
vtraq esse inuitū ois peccati. parte. 6. fol. 123. a.

Auaricia et superbia dicunt titiones fumigan/
tes/et quare. parte. 4. fol. 18. d.

Auaricia qui vastat in mēte/impetiginē habet
moraliter in corpore: q si in paruīs nō cōpesci/
tur sine mēsurā dilatat. parte. 1. fo. 252. f. h.

Auaricia dum animū delectat/ exulcerat: qz dñ
acquirere nititur/ ad inimicitia accendit. parte
1. fol. 252. f.

Auaricia quare et quomodo ē exēcatio mētis
et obtrebrationē inducit in omnibus operi/
bus. parte. 5. fol. 26. d.

Auaricia desideratis rebus nō extinguit sed au/
getur. Nā more ignis cū ligna q cōsumat acce/
perit/ excrescit: et vnde videt ad momentū flā/
ma compūmi: inde paulo post cernit dilatarī.
parte. 3. fol. 43. a.

Auaricię stimulis multi excitant in his que ap/
petunt: et si eosdē obtusi sensus homines cerni/
mus: et q ad bona vidēda ceci sunt: excitātib?
hūijs ad pagēda vigilātes sūt. pte. 4. fo. 410. f

Auaricia que omne genus hominū quasi totū
corpus comaculat: designat p leprā toto cor/
pore florescentē. parte. 1. fol. 237. e

Auaricia est velut amphora/ z quasi os patēs: q
os cordis i ambitu apū tenet. pte. 4. fol. 410. f

Auaricia designat p radicē iuniperi: q radix est
omniū maloz quasi spinaz. par. 3. fol. 56. f

Auaricia doctoz ecclesiasticū quedā ē bona/et
quedā peruersa. parte. 4. fol. 392. e.

Auaricia clericoz et religiosoz qz damnabilis
sit. Nā pleriqz estimāt mendicantes religiosos
hypocritas/ habēres speciē religiositat/ ppter
questū/ et nō ppter chustū: et sic faciūt christo
barbā de straminib? fm estimationē maloz.
parte. 2. fol. 46. h. et pte. 6. fol. 47. h.

Auarus et cupidus differūt. parte. 6. fol. 161. a. c

Auarus hincinde insidiatores metuit: et conti/
nua molestia torquetur. parte. 3. fol. 43. a.

Auarus surripit aliena/ aliquādo per elationē:
quia querit pesse. Rapit aliquando timore pe/
nurie: cū sua sibi sufficere nō posse suspicatur.
parte. 3. fol. 43. b.

Auari pēna dicit ad similitudinē illius qui ni/
mis comedit: et sic artatur intra pellē ventris

In Glosas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

- que nō potest vltra extendi. Inde tūc causan-
tur forisiones et dolores: et sic tales rapine ver-
tuntur in dolo: et raptores iudicio dei punien-
tis. parte. 3. fol. 43. c.
- Auaro** deest tā quod habet q̄ quod non habet.
parte. 1. fol. 19. d. Itē parte. 3. fol. 122. g.
- Auariciam** latentes/ paruule rei cupido signat.
parte. 4. fol. 223. a.
- Auari** idoliū est pecunia. parte. 3. fol. 201. d.
- Auari** plerūq̄ penuria puniūt. pte. 2. fol. 56. b.
- Auari** designant p accipitrē/ qui mansuetus vi-
detur. parte. 1. fol. 346. f.
- Auaricia** et inuidia q̄ detestabilia vicia sint ex/
emplo mōstratur. parte. 1. fol. 42. f. g.
- Auarius** nihil est romanis et iudeis: grece et la-
tine testantur historie. parte. 4. fol. 9. e.
- Auc** **Auctorē** eē alicui⁹ rei p̄git dupl. pte. 3. fo. 83. a
- Auctores** q̄nto iuniores sūt tāto p̄spicaciores:
et ingenijs floruisse/ et valuisse diligētia: oim iu-
dicio cōfirmant eruditissimoz. pte. 1. fol. 20. b.
- Auctor** p̄ncipalior effect⁹ est administrator: for-
me q̄ materie: et quō h̄ itelligēdū. pte. 3. fo. 88. a
- Auctores** psalmoz fm l̄bero. fuerūt multi: fm
aūt Augusti. fuit p̄cipue dauid. pte. 3. fol. 87. b.
- Auctor** libri sapiētie fuit vocat⁹ philo/ disertis-
simus iudeoz: qui l3 grece ex sentētijs salomō-
nis ipsum cōpilauerit: nō tñ est eius auctor p̄n-
cipalis/ sed salomon/ loquēdo de auctorib⁹ hu-
manis. parte. 3. fol. 368. c.
- Auctor** libri ecclesiastici fuit Iesus/ fili⁹ sirach:
quē scripsit tēpore simonis/ filij onig: vel post.
parte. 3. fol. 387. f.
- Auctor** libri ecclesiastici nō videt orasse p con-
secratione fidelū in yna ecclesiā: sed magis ora-
bat p consecratione iudeoz in iudea disperse-
rū et in captiuitate detentoz. pte. 3. fol. 424. c.
- Auctor** libri ecclesiastici alij iudei l3 ignorarēt
modū implēdi mysteriū chusti q̄ntū ad condi-
tiones particulares: tñ credebāt i quodā gene-
rali q̄ multa miracula fierent in aduentu mes-
sie in iudea. parte. 3. fol. 424. d.
- Auctor** libri ecclesiastici fuit hebreus: l3 sc̄pserit
hunc librum grece: interseruit tñ h̄ nomē hebrai/
cū sc̄z iesus. parte. 3. fol. 432. d.
- Auctoritas** iudicādi notat p cathedrā moysi i
q̄ sedet scribe et pharisei: q̄ eligebāt a pplo ad
iudicandū tanq̄ magis periti. pte. 5. fol. 70. g.
- Auctoritas** sc̄toz et reuerentia/ vbi vt sc̄ti locuti
sunt: sp̄ debet a fidelibus venerari. Elbi aūt vt
hōies et ex opiniōe locuti sūt: alit̄ rē. pte. 1. fo. 9. c
- Auctoritas** libroz tobie/ iudith et machabeoz:
nō ē efficax ad p̄bādū aliqd quod i cōtētiōe
vel dubiū venit: et int̄ apocrypha cōputantur.
parte. 2. fol. 240. c.
- Auctoritates** virgilij et homeri q̄daz de chusto
exponere nitūt/ i h̄ mltū errātes. pte. 1. fo. 14. c. d
- Aud** **Audacia** sicut in via seculi fortitudinem/ timor
debilitatē parit: ita et i via dei audacia debili-
tatē: timor dei fortitudinē. parte. 3. fol. 14. e.
- Audiētib⁹** magis opa suadent q̄ vba. Itō ma-
gnis p̄eonijs remunerādi sunt q̄ negligētib⁹
magistris de solis v̄bis p̄ficiunt. pte. 6. fo. 115. f.
- Auditores** plures simul magis p̄ficiunt q̄ vnus
solus/ et quare. parte. 3. fol. 439. e.
- Auditores** duo faciūt attētos. pte. 3. fol. 32. c
- Auditor** humilis in auri aureq̄ comparatur/ et qua-
re. parte. 3. fol. 333. b.
- Auditores** sūt lata p q̄ discipuli trāsēūt cū solli-
cite doctores inspiciūt quō vnumquēq̄ attra-
here possint ad salutē rē: spicas vellūt/ fricant
rē. parte. 5. fol. 40. e.
- Auditorio** i publico q̄cqd faciēdū cognouim⁹:
mutua int̄ nos collocutiōe tractem⁹: et q̄lit̄ sin-
gula castigatiōe cordis vel corpis cōplere va-
leam⁹/ solerter p̄quiramus. parte. 2. fol. 263. b.
- Auditores** vbi dei p cyphos signant: q̄ ad vocē
p̄dicatū vino sciētie replent rē. pte. 1. fo. 179. a
- Auerrois** negat deū habere rōnē cause efficiētis **Aue**
in p̄ductione mūdi: et tñ dicit eū habere ratio-
nē cause finalis. parte. 6. fol. 195. c.
- Auersio** paruuloz/ et p̄spitas stultoꝝ/ est occasio
mōrtis culpe/ et p̄ditiōis gehēne: paruuloz. f.
sensu/ et stultoꝝ q̄ntū ad deū. parte. 3. fol. 310. b.
- Aues** innitunt p̄nis volātes vt pisces q̄busdā
suis alis natātes. pte. 1. fol. 27. b.
- Aues** sua nō sūt rpa: vt sciant q̄si ad calida festi-
nātes loca/ rigore hyemis declinae de b̄cant: et
veris p̄ncipio ad solitas redire regiones. par-
te. 4. fol. 124. a.
- Aues** plurime/ et i terris aliq̄si req̄escunt/ sc̄tus
q̄ faciūt: nō tñ de terra sed de mari viuūt: et li-
bēt⁹ mari q̄ terra vtunt. pte. 1. fol. 27. e.
- Aues** q̄ sine aquis nō viuūt: q̄ etiā in p̄fundo se-
pe sicut pisces latēt: nōnūq̄ sup̄ terrā egredi so-
lēt: marie cū sc̄t⁹ faciūt et nutriūt. pte. 1. fo. 27. e.
- Auiū** garritu et volatu an et q̄si sumi possit diui-
natio. parte. 4. fol. 9. g. b. Elide etiā i Auguria.
- Aues** et aialia bruta/ suo garritu vel volatu/ ali-
quos euētus effect⁹ sentiūt: eo q̄ nō habēt in-
tellectū distrahētē/ videlicet sensitiuā: et fm ta-
lē immutationē incipiūt garrire vel mouere de
loco ad locū. parte. 4. fol. 9. g. b.
- Aues** et volucres quo die et de qua materia sint
p̄ducte: et quare poti⁹ de elemēto aq̄ create dī-
cant q̄ de alijs elemētis. parte. 1. fol. 27. c.
- Aues** et pisces vtrū ex elemētis sint p̄ducte pas-
sive solū: aut etiā actiue. parte. 1. fo. 27. c. Et fo.
30. f. Et fo. 33. g.
- Auiū** natura ex aquis p̄cessit: sed in aere habita-
tiōe acquisiuit sibi. parte. 1. fol. 283. a.
- Auiū** esū/ nō ferarū/ nō q̄drupedū/ nec terrestriū
animaliū deus pplo in deserto naseātū d̄ mā-
na celesti tribuit/ et quare. parte. 1. fol. 283. a.
- Auferā** de spū tuo rē. habet trāslatio n̄fa: sed in **Auf**
hebreo habet: Auferā de spū tuo. Sutr: Auferēs
de spū q̄ erat in moyse rē. Et satis consonat cū
trāslatiōe chaldaica: sed postea p vitiū alicui⁹
sc̄ptoris fuit interposita u. rē. pte. 1. fol. 284. b.
- Auferā** de spū tuo rē. quō intelligēdū. pte. 1. fol.
282. a. b. d. f. Et fol. 284. a. b.
- Auferes** malū. i. malignū de medio tui: fm gre-
cū/ in masculino genere: nō hoc malū: q̄uis in-
telligi possit aliter: vt vnusquisq̄ malū vel ma-
lignum ex seipso auferat rē. pte. 1. fol. 359. a. b.
- Auguriū** q̄d sit rē. parte. 1. fol. 248. c.
- Auguria** diuinationes sunt p garritū seu vola-

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

in auiū. parte. 1. fol. 306. c. d. Et fol. 351. c. Itē p.
te. 2. fo. 182. b. Et fol. 235. b. Itē pte. 4. fo. 9. g. h.
Auguribus/ et his qui in cedentibus auspiciā
captant: lupi ferunt omina/ aut vulpes/ aut ac
cipitres/ aut corui/ aut aquile/ aut huiusmodi:
quē moyses his de causis notauit immunda.
parte. 1. fol. 306. f.
Augustus dictus est octauianus cesar/ et quare.
parte. 4. fol. 370. f.
Augustus cesar quare mandauit vt describeret
vniuersus orbis. parte. 5. fol. 129. c.
Auicenna mahumetū suū prophetā reprehē
dit de premiatione futura in alia vita. parte. 5.
fol. 234. f.
Aui Audus acquirendi p. damno blasphemāt: p. p.
chis rerū mentis/ peierat: et ita tota die nō est in
eius ore laus dei. parte. 3. fol. 185. a.
Auis in Aues rē.
Aul Aulam celestē nullus cū corruptione p̄sentis vi
te potest intrare: sed an obitū suū debet quis
q. corpis castigatione et cordis compunctione
regni pulsare introitū. parte. 2. fol. 309. e.
Aur Aures suas qui abscondit ne audiat: et terga in fa
cie legētis obuertit/ quō intelliget: ad quē son
votis vir accessit/ parte. 1. fol. 206. b.
Aures ad quē et qualia: et quō patere vel claudi
debeat. parte. 1. fol. 132. f.
Aures quedā sunt claudende/ et alię aperiende.
parte. 1. fol. 307. b.
Aurifer vas necessariū facere volens/ frequēter
admouet igni: subdit malleis: rasoris perstrin
git: vt purgatus fiat: vt ad speciem quā p̄spicit
artifex/ pueniat. parte. 1. fol. 324. b.
Auriga quādo videt bouē onere depressum/ sub
leuat iugū: vt alleuiatus vires resumat ad la
borandū: parte. 4. fol. 346. g.
Auroa est mediū inter tenebras noctis et lucez
perfectā diei. parte. 5. fol. 119. b.
Aurū quantū sono vincit: tantū splendore vin
cit cetera metalla. parte. 1. fo. 195. a.
Aurū arabicum purissimū quod de saba offert
vno: est preciosissimū: quod de ophir offertur.
parte. 4. fol. 196. b.
Auri minere q. sunt in montibus/ puincie ophir
a leonibus et bestijs seuissimis inhabitantur: et
quō aurū inde abduci possit. pte. 2. fol. 146. g.
Aurū in regione valde frigida/ videlicet aquilo
nari: generat in visceribus terre a calore solis
terram penetrante/ et materiam digerente: quē
magis est digesta in auro q. in alijs metallis.
parte. 3. fol. 69. g.
Aurum vite vel sapiētie claritatem signat. par
te. 4. fol. 121. e. Et fol. 221. f.
Aurum signat charitatem: quia sicut aurū omnia
alia metalla excellit: sic charitas omnia dei do
na. parte. 6. fol. 243. b.
Auro et margaritis et monilib⁹ adornate: orna
mēta cordis et corpis p̄diderūt pte. 6. fo. 220. a
Aurū/ argentū et lapides p̄ciosi triplicē doctri
nā bonam signāt: sed lignū/ fenum et falsam et
curiosam. parte. 6. fol. 37. b. Et fol. 38. c.
Aurum/ argentū/ lapides p̄ciosi: hec tria edifi
cant contemptores seculi: qui sua omnia pau

peribus dant. parte. 6. fol. 37. f.
Auster vnde incipiat flare. parte. 3. fol. 68. b. **Auf**
Austeritas vite requiritur in euangelij predica
tore. parte. 5. fol. 13. b.
Auxiliū nostrū ē dei respectus. parte. 3. fol. 143. c. **Aux**
Auxilio dei desistente/ laborare potes contra vi
cia/ sed nō vincere: et te presso tua praua cōsue
tudine humiliabit cor tuū/ vt dicas clamare
ad dñm rē. parte. 3. fol. 247. a.
Auxiliū humanū/ deo etiam nobis auxiliante i
via moꝝ nō est cōtremendū: Itā hoies in hoc
sunt dei adiutores. parte. 1. fol. 281. c.
Aris celi habet arcturum qui seprē stellis lucet:
semper versat/ et nūq. mergit. parte. 3. fol. 24. b. d. **Ar**
Et fol. 68. b. Et fol. 72. e. g.
Acyms vti quādo et quare filijs israel a deo fu
it p̄ceptū. parte. 1. fol. 72. e. **Ac**
Acyma comedere/ est pure et simpliciter viuere:
parte. 1. fol. 348. f.
Acyma comedit/ qui recta opa sine corruptione
vane glorie facit: et madata miscōie sine pecca
ti admixtione. parte. 1. fol. 279. e.
Acorus vrbs palestinorū potentissima de quin
q. quā sargon/ qui et sennacherib (Seprē enim
nominibus dicitur fm hieronymū) misso thar
tan duce exercitus: expugnauit et tenuit. parte
4. fol. 41. b. c.

Baalim pluralis nu
meri. Baal singularis numeri: ido
luz sydonior. pte. 4. fol. 125. b. In
terl. Itē parte. 2. fol. 33. e. **Baa**
Babel in hebreo scribitur p. tres litteras tifi. s. per
duplicē beth/ et vñā lamech. parte. 4. fol. 146. c. **Bab**
Babylonia nomen ciuitatis est/ et etiā puincie.
parte. 6. fol. 175. d. Itē pte. 4. fol. 381. c. d.
Babylonia ciuitas magna: Et dicit philosoph⁹
q. magis erat dicēda regio clausa muris q. ci
uitas. parte. 4. fol. 30. e. Et fol. 31. c. Et fol. 175.
b. Et fol. 305. b. Et fol. 375. g.
Babylon ciuitas/ vt dicit hieronym⁹/ habebat
muros q. i qdro erāt edificati: et quodlibet la
tus habebat sedecim miliaria: quē faciūt octo
leucas. parte. 4. fol. 31. c.
Babyloniē regnū quomodo et per quē cepit eē
multum potens: et quando cepit debilitari rē.
parte. 4. fol. 392. c.
Babyloniōꝝ idoliū principale fuit bel: aliud mi
nus p̄ncipale fuit nabo rē. parte. 4. fol. 80. b.
Babylonia fuit triplex. s. vna chaldeorū. alia ē i
egyptō. tertia est roma. parte. 4. fol. 381. c.
Babylon vbi regnabat nabuchodonosor: est i
medio climate terre habitabilis. parte. 4. fol.
303. b. Item est in alia babylonia. parte. 3. fol.
276. d.
Babylonij per tria confidebant semper manere i
sua potentia. primū fuit multitudo incantato
rū: secundū/ scientia astrologorū. tertiū poten
tia mercatorū. parte. 4. fol. 81. g.
Babylonicū regni gloria modicū durauit respe
ctu alioꝝ regnoꝝ. parte. 4. fol. 54. f.
Babyloniē regni destructio iusta fuit ppter sex
vicia in illo regnātia. parte. 4. fol. 392. d. f. g.

In Glosas ordinariā Interl. q3: necnon in Aico. de ly.

- Babylon metropolis chaldeorū fuit incēsa pro magna parte p cyrū & variū. parte. 4. fol. 205. f.
- Babylō ciuitas dicit mare desertū/ ppter atenuationē euphratis: qz per se & medi obsidētes babylonē: & nō potētes eā capere ppter muroz altitudinē & spissitudinē: lōge a ciuitate diuise rūt fluuiū euphraten (qui p arcus p mediā ciuitatē trāsibat) i multos riuos: & sic p arcus illos intrauerūt. parte. 4. fo. 41. g. Itē pte. 4. fo. 69. g.
- Babylō capta fuit tpe conuulsi celeberrimi: qd balthasar rex fecit: & eadem nocte captus et uigulatus ē. parte. 4. fol. 307. a. b.
- Babylonia destructa nō postea reedificata est. sed dicit in medio esse lacus serpentibz plenus ē. Dūq ciuitates apud medos dicit factę ex ea ē. parte. 4. fol. 31. e.
- Babylonis vsqz hodie tñ reliqz manēt: quā po fuit deus in sempiternā solitudinem ē. parte. 4. fol. 145. a.
- Babylonij erāt intēti circa cursus siderū: vñ et astronomia primo fuit inuenta in chaldeā fm aliquos. parte. 2. fol. 181. c.
- Babilonij triplici rōne fuit pñiti. pte. 4. fo. 41.
- Babylonij multū inuebāt cōstellatiōibz: (d. f. & iō fecerūt idolū i ueneratiōe cōstellatiōis: q apd vulgares vocat gallina pullinaria: et apd litteratos dicit plades: & sic aliq faciebāt imaginē solis/ & aliqui lunę. parte. 2. fol. 177. b.
- Bac** Bacinus est vas argenteū in quo recipitur sanguis agni immolati. parte. 1. fol. 147. b.
- Bacul⁹ pōtēstas ex inferiori pte pūgit: superi⁹ in anteriora extēdit: et quid hoc significat. parte
- Baculus in scriptura accipit p (3. fol. 288. b. fulcimen⁹ virtutis. parte. 1. fol. 168. g.
- Bal** Balaā famosus erat in arte magica & i carminibus potēs. Nō enī habebat potēstatē vel artē verborū ad benedicendū/ sed ad maledicēdū. parte. 1. fol. 302. b. Et fo. 303. f.
- Balaā fm cōmunē opinionem dicit fuisse heliū buctes: q fuit vn⁹ de quattuor amicis iob: contra eū disputantibus ē. parte. 3. fol. 228. c. Item primū vir sanct⁹ & pphetes dei: postea p inobedientiā & desiderii munerū/ dū israeli maledicere cupit: diuini vocabulo nuncupatur. parte 1. fol. 78. e.
- Balaā i scripturis nūc vituperabilis/ nunc laudabilis ponit ē. parte. 1. fol. 304. b. c.
- De balaā scribit: Sermo dei positus ē i ore ei⁹: & spūs dei factus ē sup eū: quīs hoc difficile inueniat de quolibet pphetaz scriptū. pte. 1. fol. 304. c. e. Et fol. 307. b. Et extēsus fol. 308. e.
- Balaā fuit ppheta demonū/ & etiā ppheta dñi/ et quō. parte. 1. fol. 302. c.
- Balaā pphetie si a moyse scriptę sunt: qnto magis ab his q cū eo habitabāt i mesopotamia: apud quos tanqz discipulos hui⁹ artis/ magnificus habebat. parte. 1. fol. 303. a.
- Balaam quō interpretat⁹: & quibus cōuenit sua interpretatio. parte. 6. fol. 226. b.
- Balaam quare loquente asina territus non fuit ē. parte. 1. fol. 303. b. Et fol. 304. d.
- Balaā maledictionē/ cur deus impediēbat: cui talis maledictio nō potuisset nocere poplo/ nisi deus pmisisset: & ex hoc magis notificata fuisset diuina potentia. parte. 1. fol. 307. c.
- Balaā pphetas de statu populi israelitici/ a principio vsqz ad finē: nūq tamē aliqd tēgit de infortunijs eoz: licet multa talia eis deuenirent ē. parte. 1. fol. 310. a.
- Balaā populū israeliticū cōmendat in quinqz/ in statu a datione legis vsqz ad tēpus quo terrā pmissionis possederūt. parte. 1. fol. 310. c.
- Balaā quattuor pphetie vident respicere quattuor status populi israelitici. Quorū primus ante legē/ scz ab abraā vsqz ad dationē legē ē. parte. 1. fol. 310. b.
- Balaam pphetia cōmendat abraam in quattuor ē. parte. 1. fol. 310. b.
- Balaam quō interfectus fuit. parte. 1. fol. 318. h.
- Balaā querēs auguriū recede (Et fo. 319. a. bat a societate aliorū/ et qre. parte. 1. fol. 304. g.
- Balbutiēdo put possumus excelsa dei facta resonamus. parte. 4. fol. 58. b.
- Balduin⁹: secundus rex hierusalē successit fratri suo Godofrido/ anno dñi millesimo cētesimo/ & de eius mirabili victoria de saracenis sub vexilli crucis signo. parte. 6. fol. 269. c. d.
- Balsamū. pte. 3. fol. 412. b. Et extēsus. e. f.
- Balthasar a suis cubicularijs interfectus ē: sed fm glosam interfectus est ab exercitu persaz & medoz. parte. 4. fol. 37. a. b.
- Baptismū nō habuerūt patres veteri testamēti: & tñ saluati sūt sed quō. parte. 5. fo. 194. b.
- Baptismi figura pcessit in veteri testamēto. pte
- Baptismus fuit figuratus (1. fol. 296. a. b. e. f. in lege moyli & in pphetis. parte. 5. fol. 195. d.
- Baptismus p diluuiū significat: cui⁹ aqua quindecim cubitis excreuit sup omnē altitudinem montiū. Sic hoc sacramentū trāscēdit oēm sapientiā superboz ē. parte. 1. fol. 53. f.
- Baptismalis sacramēti figura fuit arcu cūso solennis ē. parte. 2. fol. 8. d.
- Baptismi & circūcisionis cōequatio & differentia. parte. 6. fol. 11. b.
- Baptismi sacramentū significat p transitū iordanis. parte. 2. fol. 6. b. Et fol. 8. d.
- Baptismus quō figurat⁹ ē i lauacro pedū viroz qui apparuerūt abraē. parte. 1. fol. 69. f.
- Baptismi mysteriū & spūaliū hostiū interit⁹ designat p mare rubrū & pharaonis submersionē atqz egyptioz. parte. 1. fol. 122. f.
- Baptismū christi sanguine cōsecratū/ significat mare rubrū: hostes a tergo sequētes cū rege moriunt⁹: qz pctā pterita in baptismo delent. parte. 1. fol. 155. a.
- Baptismū gētiliū & hereticoz & eoz q nō plena fide recipiūt: nō lauat i salutē. pte. 4. fo. 231. a.
- Baptizati p mundū quasi p desertū post transitū maris rubri ducunt⁹/ nōdū habentes promissam patriā. parte. 1. fol. 155. e.
- Baptizatus in christo in aqua & in spū/ scias te infectari egyptios/ & ad seruitiū reuocare: rectorēs. f. mūdi & spiritales nequitias: quib⁹ asseruisti ē. par. 1. fol. 152. f.
- Baptismi apertionē nō diuisionē signauit diuiflo maris. parte. 2. fol. 137. b.

Posillā et Additiōes alioꝝ Repertoriū alphabeticū.

Baptismo cōsecratus qui p sensualitatē aliquā
do a gratia in baptismo recepta deificat: signifi
cat per sanfonē nagareum deceptū per dalilā.
parte. 2. fol. 82. b. c.

Baptismus p vas eneuū quod mare dicit/ signi
ficat/ r quare. parte. 2. fol. 140. c.

Baptism⁹ p puteū significat. pte. 1. fol. 90. e.

Baptismus aq p doctores hebreorū attestat fut
tur⁹. Aut em Rabbi Barachias: Sicut fuit re
dēptor pm⁹/ sic erit r vltim⁹. Redēptor pm⁹. f.
moyses/ fecit ascēdere puteū: sic redēptor vlti
mus q est rex me ias/ ascēdere f aciet aqs rē. p/
te. 6. fol. 281. g. h. et fol. 282. a.

Baptizauit iohānes baptista añ christū/ r qua
re. parte. 5. fol. 189. f. Et fol. 190. a.

Baptismū iohānis christus subiit/ r quare. par
te. 5. fol. 191. b. Itē pte. 6. fol. 281. f. g.

Baptismus iohānis añ baptismū christi tantū
pfuit/ quantū cathecuminis nōdum baptizatis
pdest doctrina fidei. pte. 5. fol. 196. b.

Baptism⁹ iohānis quare nō statim cessauit ba
ptizato christo: cū ad ipsum manifestandū or
dinaret. parte. 5. fol. 196. d.

Baptismus iohānis iterat⁹: baptisma dñi nō ite
rat⁹/ r qre. pte. 5. fol. 190. a. Itē pte. 2. fol. 8. f. g.

Baptismus iohānis fuit quedā pparatio baptis
mi christi de primo venturi. parte. 5. fol. 13. h.
Et fol. 90. d.

Baptismus iohānis fuit quedā ptestatio faciē
di penitētiā/ r disponēdi ad baptismū christi:
in quo dat⁹ grā iustificas. parte. 6. fol. 197. b.

Baptismus christi et baptismus iohānis disse
runt. parte. 5. fol. 196. c.

Baptismus iohānis cōueniēter factus ē in ior
danis flumine/ r quare. pte. 5. fol. 90. g.

Baptizatus ē christ⁹ trib⁹ de causis. Ibidē.

Baptizato christo vtrū cōueniēs fuit celū ape
rin⁹: r an vel q differēter tūc r in passione apta
sit ianua celestis. pte. 5. fol. 91. c.

Baptismatis christi quōq mētiōē faciūt: et qñ
ad ipsum pbenit aditū. parte. 5. fol. 201. d.

Baptismus ē triplex. f. aque/ sanguinis/ r flami
nis. Et sic. In aq/ i penitētiā r i sanguine. pte
5. fol. 120. h. Itē parte. 6. fol. 143. d.

Baptismus i pmiua ecclesia ad tēpus collat⁹
fuit i noie christi. Sed nūc cōferē i noie patris
et filij r spūs sancti/ r quare. parte. 5. fol. 91. b. Itē
parte. 6. fol. 34. b.

Baptismus p christū sanctificat⁹: et de quib⁹ ba
ptizandi sunt instruendi. parte. 2. fol. 4. h.

Baptizandi et cathecizandi infantes/ exemplū
dat. parte. 5. fol. 103. e.

Baptizat⁹ baptismō christi recipit spūs sanctum: r
efficit dei filius adoptiuus. parte. 5. fol. 91. d.

Baptismus: penitētiē vis est/ sine quo peniten
tia nō pdest. Est enī sicut sanguis/ qui est vita
carnis. parte. 1. fol. 224. e. Interl.

Baptismalis efficacie causa principalis/ est my
steriū incarnationis/ p quā filius dei vniuit sibi
humanā naturā. pte. 5. fol. 195. f.

Baptismalis efficacie causa secūda est mysteri
um passionis christi. Ibidem.

Baptismi potestas est apud dñm: et ministeriū

dedit seruis suis: vt spes baptizatorū tñ sit in
dño: et ne sint tot baptismi quot baptiste. par
te. 5. fol. 190. a. Itē pte. 6. fol. 34. a.

Baptismatis vnitas p aplos toto orbe p̄dicata
p quid significata fuit. parte. 2. fol. 217. c.

Baptism⁹ r alia sacramēta ecclie i effusione sā
guinis christi habueſt efficacā. pte. 5. fol. 159. d.

In baptismatis sacramēto sicut r in alijs solus
christus opat⁹. Alij vō sunt ministri. In labore
r mēte sunt differētes/ in opatiōe indifferētes.
pte. 5. fol. 190. b. Itē pte. 6. fol. 33. h. Et fol. 34. b. c.

In baptismō potestatē excellētiē christ⁹ sibi reti
nuit: r cōstitit in q̄ttuor. Primū q ipse sol⁹ ba
ptismū institueret rē. pte. 5. fol. 190. c.

In baptismō christus duplicē habet virtutē p
priā. Vnā diuinā. Aliā que cōpetit ei fm natu
ram humanā. parte. 6. fol. 34. c.

Baptizatis virtus vel sapiētia nihil opat⁹ in ba
ptismo: ppter quod nō refert p ministrū maio
rē vel minorē baptizari. parte. 6. fol. 34. f.

Baptismus iude: nō iude sed domini est. parte
5. fol. 190. a.

Baptizati a iuda nō rebaptizant⁹/ sed baptizant⁹
a iohanne. parte. 6. fol. 197. a.

Baptisma dñi nihil differt/ siue per bonū siue p
malum tradatur ministrum. parte. 5. fol. 190. a.
Itē parte. 6. fol. 34. a.

Baptizatus p ignorantia a nō baptizato/ sed ta
men recte fidei: an ille debeat rebaptizari? par
te. 6. fol. 197. a.

In baptismō vnde ē tāta vltus aque/ vt corpus
tāgat/ r cor abluat/ nisi faciēte verbo: nō qz vi
ci/ sed qz credi. pte. 6. fol. 26. e.

Baptizare pfecte/ r minus docti possunt: pfecte
autē euangelizare multo difficilius est et ratio
nis opis. pte. 6. fol. 34. c.

Baptizando/ in aqua verbū mundat. Detrahe
verbū: et quid est aq nisi aqua. parte. 6. fol. 23. e.

In baptismō spūs sanctus datus terminat vitā
veterē q fuit sub peccato: r inchoat nouā q est
in gratia. parte. 6. fol. 130. b.

Baptismus dicit⁹ spiritus sancti receptio/ r qua
re. parte. 6. fol. 164. d.

In baptismō p fidē r confessionē parentū libe
rant⁹ a demonio puuli: qui necdū p se sapere vlt
ali quid agere boni possunt aut mali. pte. 5. fol.
103. e. Itē parte. 6. fol. 67. b.

Baptismus dat⁹ in duabus naturis/ corporali. f. et
spirituali rē. parte. 6. fol. 164. a.

Baptismatis sacramēto vbi pctō fideles moriū
tur: r sanguinolēta opa ablui cognoscunt⁹: qñ
sanguis aq infecta fluere vide ē. pte. 4. fol. 475. b.

Baptismū sanguinis solus est qd nos puriores
reddat q aqua baptismi: de quo dicit⁹: Baptis
mo habeo baptizari rē. parte. 2. fol. 308. e.

Baptismus sanguinis r baptismus aque cōpa
rant⁹ adinuicē: r vtrū istorū pter temeritatē al
tero preferatur. parte. 2. fol. 38. f.

Baptismus in sanguine r in penitētiā/ quare et
quō iudicat⁹. pte. 6. fol. 143. a. b.

Baptizatorū quidā suscepto baptismō ad secu
laria redeunt rē. quidam vō pmanēt/ r dulce
dinē seruāt. Et ad hoc figura dat⁹. pte. 2. fol. 7. a.

In Glosas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

- Baptismus** est ad veniā: vita bona ad coronā. parte. 6. fol. 28. f.
- Baptismi** mysteriū cuiusq; dat: sibi vinea locatur vt bene operādo in ea exerceat. pte. 5. fol. 66. d. Et fol. 111. f.
- In baptismo quādo nos vngimur oblatis: socij efficiuntur dominice passionis: cuius baptismus imaginē gerit. pte. 1. fo. 228. f.
- Baptizatus** et nō alius p̄tinet ad corpus christi. pte. 6. fol. 164. a.
- Baptismo** christi indigēt sacrificari i vtero: ad hoc vt sint christo incorporati. parte. 5. fol. 14. b. Itē parte. 6. fol. 281. g.
- Baptizato** nō imponit aliq; penitētia satisfactoria p p̄ctis p̄teritis et q̄re. pte. 4. fol. 157. d.
- Baptismus** tollit irregularitatē. pte. 6. fol. 119. g. Et de etiā fol. 128. e.
- Baptism⁹** quare nō ē reiterabilis sicut penitētia. pte. 6. fol. 144. f. g. h.
- Baptismus** an et quō possit dici quēdam generatio. pte. 6. fol. 144. h.
- Baptisma** christi et ap̄loz ante eius passionem an et quale baptisma fuit. Arguit p et cōtra cū responsione rē. pte. 5. fol. 197. c. d.
- Baptizādi** et baptizati q et q̄les esse debeāt i cōstātia. Et de hoc figura. pte. 2. fol. 40. f.
- Baptismi** sacramentū datur a sacerdotib⁹: datur etiam i necessitate a simplicibus laicis rē. parte. 1. fol. 341. d.
- Bar** **Barrabas** interpretat filius magistri/ vel patr̄ eoꝝ. pte. 5. fol. 180. a. Et fol. 84. a.
- Barba** virilis sexus et eratis index: virtutē solum significare. pte. 2. fol. 252. e.
- Barba** est ornamentū viri. pte. 1. fol. 237. b.
- Barbā** radere apud assyrios erat valde ignominiosum et adhuc est. pte. 2. fol. 235. e.
- Barbe** capitisq; rasura/ apud antiquos lucr⁹ indicium fuit. pte. 3. fol. 8. b. Itē parte. 4. fol. 35. d. Et fol. 123. a. c. Et fol. 170. a. Et fo. 250. c. Et fol. 368. b.
- Barbaz** iudeos christo euulsisse/ licet nō sit scriptū in euangelij: tamē fuit paratus hoc sustinere rē. pte. 4. fol. 86. b.
- Barbari** dicunt oēs populi: exceptis hebreis/ grecis et latinis. parte. 3. fo. 256. b.
- Bariona** qd dicat rē. pte. 5. fo. 52. d.
- Barnabas** et barsabas an vnus vel duorū nomen sit. pte. 6. fol. 172. b. c.
- Baruch** fuit notari⁹ hieremie/ a tpe ioachim filij iose. parte. 4. fol. 202. d.
- Baruch** fm Ra. Sa. moleste ferebat q ipse nō esset affectus spiritū pphetie: q diu seruierat hieremie: sicut ioseph minister moysi/ et heliseus minister helie: parte. 4. fol. 166. f. g.
- Baruch** liber apocryphus est apud hebreos/ Ibidem. f.
- Bas** **Basan** regio est que pecoribus abundat ppter pascua rē. parte. 1. fol. 370. a. c.
- Basileus** statu suo aues volantes p aera occidit. parte. 4. fol. 96. e. Et fol. 29. a.
- Bathuel** fm Josephū/ erat frater rebecca/ et laban erat iunior eo. Ra. Sa. xō dic/ q erat pater rebecca. parte. 1. fol. 80. d. b. Et fol. 83. a.
- Bathus** hebraice bath/ eadē mēsurā q ephē: solum in liquidis/ vini/ olei/ et huiusmodi. pte. 4. fol. 284. a. Itē parte. 2. fol. 141. d.
- Beatitudo** quid est. parte. 3. fol. 131. b.
- Beatitudo** et pena nunq; conueniunt. parte. 1. fol. 203. b.
- Beatitudo** siue vita eterna in quo consistat essentialiter. Similit̄ et beatitudo hominis. parte. 6. fol. 234. f.
- Beatitudo** consistit essentialiter in aspectu clario ipsius diuinitatis/ et pfecta eius fruitione: accidentaliter autē consistit in aspectu humanitatis christi. parte. 5. fol. 54. c.
- Beatitudo** dupliciter dicit̄. Vno mō obiectiue. Alio mō formaliter. pte. 5. fol. 24. b.
- Beatitudo** dupliciter habet̄. Vno mō in re. Alio modo in spe. parte. 3. fol. 262. g. Itē parte. 5. fo. 18. c. Et fol. 242. c. Itē parte. 6. fol. 10. b.
- Beatitudo** hominis que principaliter i anima est: an p corpus gloriofum p̄ficiat an impeditur. parte. 5. fol. 70. f.
- Beatitudo** differēter cōsistit i aspectu diuinitatis/ et i aspectu humanitatis christi. pte. 5. fo. 54. c.
- Beatitudo** celestis nō potest ab electis haberi/ nisi prius quodāmodo ad eos descendat in p̄sentī. parte. 6. fol. 272. b. d.
- Beatitudinis** bona p fidē cognoscimus certitudinalit̄ q sunt in deo obiectiue/ et in beatis spiritibus subiectiue. parte. 4. fol. 204. d.
- Beatitudinis** vna vita erit omib⁹: sed nō omib⁹ eadē dignitas. pte. 4. fol. 269. b.
- Beatitudo** omnis in aīo/ qui melior est corpore et nunq; homo est beatus p id quod est eo inferius: ergo p nihil terrenū sed p iustū animū sicut et corpus immortale rē. pte. 3. fol. 103. f.
- Beatitudo** put habet i via cōsistit i pfectione vite actiue et cōtēplatiue rē. parte. 3. fol. 262. g.
- Beatitudo** vera ē hoīs/ nō aduersis carere q in p̄sentī sunt/ sed eterne sapiētie pceptione letari. Qd est i hac vita dñi volūtate cognoscere: et i futuro eius visione p̄frui. parte. 3. fol. 312. a.
- Beatitudinis** finē in quo posuerunt p̄bi/ et quomodo. parte. 5. fol. 198. d.
- Beatitudinem** eternā vterq; hominū sexus fm merita ipsoꝝ percipiat: et vbi hoc figuratū fuit. parte. 1. fol. 313. b.
- Beatitudo** licet sit reddenda p opibus virtutis generalit̄/ tñ p quādā appropriationē dei/ reddēda ē p oib⁹ opib⁹ miscōie specialit̄. pte. 3. fol. 254. g.
- Beatitudo** vera p miscōie opib⁹ red. (fo. 254. g. def: et in misericordibus miseria est infligēda. parte. 3. fol. 254. g. h.)
- Beatitudinum** excellētia supra virtutes politicas. parte. 5. fol. 18. f. g. h.
- Beatitudines** quomodo differēt attribuunt̄ donis spūs sancti et quattuor virtutibus cardinalibus: et a virtutib⁹ seu donis quomodo distinguunt̄. parte. 5. fol. 23. c. d.
- Beatitudines** septē/ et septem dona spiritus sancti: et septē petitiones orationis dñice inter se conferunt̄. parte. 5. fol. 18. a. b.
- Beatitudinum** premia an ad futuram vitam pertineant/ an ad presentem: vel que ad presentē

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

et que ad futuram. parte. 5. fol. 23. d.
 Beatitudines sunt octo: que et qui earum sunt effectus. parte. 5. fol. 18. d.
 Beatitudinē nō fuscāt apud animū iustoz aspe-
 cta pena reprobos et qre. pte. 5. fol. 168. a.
 Beatitudinis grad⁹ distincti siue māiones i ce-
 lestib⁹ significānt p fortes. parte. 1. fol. 368. d.
 Beatitudinis adeptio i fra viuentiū significat p
 possessionē in fra pmissiōis. parte. 2. fol. 24. d.
 Beatitudinē futurā significāt dicta veteri testa-
 menti: et ad hoc sunt referēda. pte. 6. fol. 45. g. h.
 Beatitudo eterna compaſ terꝛe in qua fluit lac
 et mel. parte. 1. fol. 251. a.
 Beatitudinis eterne bona fuerunt in lege figu-
 rata. parte. 1. fol. 267. f.
 Beatitudo que requiem eternam cōtinet/quo/
 modo acquirē/et de cognitionibus beatitudi-
 nis eterne. parte. 1. fol. 251. d.
 Beatitudo lilio compaſ et qre. parte. 5. fo. 158. a.
 Beatitudinis eterne varij status. pte. 1. fo. 265. e.
 Beatitudinē equalē nō omnes beati sortiunt/
 sed quidā ceteris excellentiorē: et vbi hoc in le-
 ge figuratū. pte. 1. fo. 313. e. f. Itē pte. 2. fo. 25. c. e.
 Beatitudo terrena i qtuor cōsistit: cōtra q sal-
 uator qtuor i oppositū iducit. pte. 5. fo. 141. g.
 Beatitudinis diuine ppetuitatem/ hebrei (qui
 litterā maxime sequunt) cōcedūt/ sicut et nos.
 parte. 1. fol. 316. d.
 Beatus quis dicit. parte. 5. fol. 19. b.
 Bti reficiūt iterū i specu diuitatū christi/ et erte-
 ri i aspectu humanitatū christi. pte. 5. fo. 216. d.
 Bti q dēscūt a laborib⁹ suis (Et pte. 6. fo. 36. c.
 habēt dētē i deo ipso pfruēdo. pte. 6. fo. 140. b.
 Beati nō dēscūt ab oib⁹ opib⁹ generaliter loquē-
 do: qz cōtinue et eternalit vidēt/ amāt et laudāt
 deū: s̄ reqēscūt ab opib⁹ laborios. pte. 6. fo. 140.
 Beati vni plena diffinitio. pte. 3. fol. 87. a. (h).
 Bear⁹ ē qui recordat se aliquid boni operis fe-
 cisse coram domino/ et obtulisse munera bene-
 placita deo/ virtutes. f. animi et ornamēta pie-
 tatis. pte. 1. fol. 320. b.
 Beati qui propria peccata lugent: sed beatio/
 res qui aliena desent: vt ne panem quidem et
 aquā contingere velint etē. sed in atrijs domus
 dñi orando pnotāt. pte. 2. fol. 253. e.
 Beatum vel bonum faciunt quedam virtutes/
 sed vnum tñ/ vt timor domini. Quedam plu-
 res/ sicut paupertas spiritus etē. sed beatitudo
 profusa vniuersum populū beatificat qui scit
 iubilatiōē. parte. 2. fol. 10. e.
 Beatorum locus tria continet: que fuerunt si-
 gurata per illa tria que in tabernaculo interio-
 ri ve. testa. continebantur. pte. 1. fol. 177. d.
 Beati quomō et quare delectent i penis damna-
 torum. parte. 4. fol. 108. g.
Bee Beelphegor idolū ē qd apud madianitas: pre-
 cipue a mulieribus colit: et est species turpitu-
 dinis: s̄ scptū vix reperit q vel q̄lisit/ vel cui⁹
 forme: forte ne auditorē polluat. pte. 1. fo. 311. b.
 Beelzebub est princeps demoniorum/ et caput
 cunctorum demonum qui in hoc seculo dimi-
Beg Beghardi scitātē simulā (cāt. pte. 4. fo. 394. f.
 tes ppter questū/ nō ppter salutē aīarū: quib⁹

comparant. parte. 5. fol. 71. d.
 Bel idolum vnde nomen traxit: per quem in-
 stitutum. et variatū nomen apud diuersos sor-
 tiē. parte. 1. fol. 304. f. g. Item parte. 3. fol. 245.
 d. f. Et fol. 381. c. d. Item parte. 4. fol. 72. e. f. Et
 fol. 244. a. Et fol. 330. c. Itē parte. 5. fol. 154. f.
 Et fol. 37. e. Et fol. 42. a.
 Bel quō colebat. parte. 4. fol. 330. g. h.
 Bellantes suis viribus confidentes/ et in appa-
 ratu magno/ in equitibus et ceteris/ magis q̄
 de deo: frequēter supati legūtur. pte. 4. fol. 58. h.
 Bellantiū optima dispositio est ista: ita q per
 nimiam separationem aduersarij nō ingredi-
 ant aciem: et per nimiam coniunctionē vnus
 nō impediāt alium ad inuadendum aduersari-
 os. parte. 4. fol. 354. c.
 Bellare absqz duce nō tñ ē vitupabile apud ro-
 manos/ s̄ etiā vicerē sine duce. pte. 2. fol. 302. g.
 Bellatorum dei in ordine/ multa est diuersitas.
 parte. 1. fol. 319. f. g.
 Bellatores vtant temperate victorijs habitū. f.
 cū moderamine miscōie/ et humilit: et ne supsti-
 tiosa vtant obseruatione. parte. 4. fol. 81. d.
 Bellum per antiphrasim dicit: quia non est bo-
 num. parte. 1. fol. 324. a.
 Bella quis primo adinuenit/ et res bellicas. par-
 te. 1. fo. 46. e.
 In bellis plus valet sapientia q̄ vires. pte. 3. fo.
 329. g. Et fol. 112. e. Et fol. 331. h.
 Belli euentus est varius. parte. 1. fol. 299. d.
 Bello poti⁹ vincit q̄qz paucitas iustoz q̄ mul-
 titudo peccatoꝝ. parte. 1. fol. 318. e.
 Belloꝝ tempore multa mala occurrunt. Itā
 in bellis trāquillitas dissipat: tepescit pietas:
 districtio soluit: qua soluta/ infirmoꝝ castitas
 violat. parte. 6. fol. 118. b.
 Bellū deum pluerē quid sit. parte. 3. fol. 43. b.
 Bellū sanctificare quid est. parte. 2. fol. 13. c.
 Bellum corporale aliquando fit pugnando de
 prope/ manu ad manum: aliquando de lon-
 ge/ vt sagittando/ vel funda lapides iaciendo.
 parte. 3. fol. 299. d.
 Bellū iustū qd et quale dicat. pte. 2. fol. 12. f. g.
 Bellum iustum cum quis suscepit/ cui bella/
 re fas est/ vtrum aperta pugna vel insidijs vin-
 cat: nihil ad iusticiam interest. pte. 2. fo. 12. f. g.
 In bello vtrū licitū sit insidijs et cautelis vtrū:
 arguit cōtra et pro/ cū respōsione et solutionibus
 argumentoz. parte. 2. fol. 12. g.
 Bellū ingredi/ quadruplices inepti phibebant
 in veteri lege: et q sunt tales etē. pte. 1. fo. 353. f.
 Bellum q̄ licite intrare valebāt/ et pugnare cuz
 aduersarijs sacerdotes ve. test. pte. 1. fol. 267. g.
 In bello quolibet iusto pugnantes moueri nō
 debent propter lucrū rēporale/ sed celo fidei/ et
 amore iusticie: etiā q̄ christiani pugnāt cōtra
 infideles. parte. 2. fol. 312. b.
 Bella a fidelibus sunt cōmittēda/ nō cupidita-
 te sed charitate. parte. 1. fol. 64. e.
 Bellum iustū habentes dirigūt angeli sancti/ et
 eos adiuuāt: et psonā pncipis specialit conser-
 uant: et nō solū in campo/ sed etiā i refugio ma-
 loꝝ destruendo. parte. 4. fol. 473. d.

Bel

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de. ly.

In bello iubent aliquādo interfici etiā paruuli ppter enormitatē criminis. parte. 1. fol. 318. h.
Ad bellū pergentibus cautela daf ex moralita te saul. parte. 2. fol. 98. d.
Bellum iustum inuenitur motum in sacra scri ptura a plurimis causis: et enumerantur duo/decim/qui talia bella /z vbi gesserunt rē. parte. 1. fol. 318. h.
Bella intestina fuerūt causa desolationis regni romanoz. parte. 1. fol. 309. h.
Bella christianozum quattuor contra infide les et iniquos: significantur per quattuor bel/la dauid et seruiorum eius contra aduersarios. parte. 2. fol. 120. d.
Bella in plerisq; contingit fortiter perpeti/et in alijs eneruiter expugnari: z quomodo ista dis/ferunt. In istis excitatur virtus ne extolli debe/ant: in illis omni mō extinguit/ ne subsistant. parte. 1. fol. 278. c.
Bellādo contra vicia tria requirunt. s. cōtritio vera/ cōfessio integra/ et satisfactio pfecta: et p que ista designant. parte. 2. fol. 55. d.
Bello quo pugnat aduersus vicia/ inepti repu tantur: qui molles et effeminati sunt/ elati per supbiā/ z occupati nimis circa cupiditatem: et qui tērationibus nō resistunt. Et p quos figu/ rant. parte. 1. fol. 353. d.
Bellorū dñi liber quis dicitur/ z quare sic dicit. parte. 1. fol. 299. f.
Bellū israeliticū/ quo subuersa sunt vrbes et re gna p iosue rē. religiosi itelligit vt nullus ma/ licie sensus in anima vltra respiret/ vel ire vlt cō cupiscētis saluē affectus rē. parte. 2. fol. 16. g.
Bella israelitarū nūq; figurā spūaliū gererēt: nūq; discipulis christi qui pacem venit docere: apti hec legēda tradidissent. pte. 2. fol. 18. a.
Bellū periculosus ab hoste cōtra nos cōsurgit q; a carne: q; de spūalibus peccatis spūgnat: et hoc p multos reges facit. parte. 2. fol. 17. h.
Bella viciorū nascunt vnicuiq; a vicesimo an no. parte. 1. fol. 266. c.
Bellum spūale sit sicut corporale. Aliquādo de prope pugnatur/ vt in peccato fornicatiōis vel adulteri. Aliquando delonge/ cū sit cōtra oc/ cationē fornicationis vel adulteri: vt est aspe/ ctus impudicus. parte. 3. fo. 299. d.
Benedicamus dño: paruulo post oia dicēti/ se niores altavoce idē respondēt: Deo gratias: z quid p hoc significet. parte. 3. fol. 274. c.
Benedicent i semine tuo oēs gentes terre. Hoc iudei exponūt dicētes: q; nūc sit/ qñ quis bona imprecet alicui/ dicēs: Bñfaciat tibi de/ sicut fecit isaac filio abraę rē. Catholici aliter rē. p/ te. 1. fol. 78. d. Et fol. 86. b.
Bñdicent: hoc verbū in pmissionibus p dñm abraę fact: nō modicā differētiā habz i hebrai co sermone/ et huius declaratio. pte. 1. fo. 79. c.
Benedicere z laudare deū/ an z quō debent in aiata et rōne carentia. pte. 4. fol. 302. c.
Benedicere si vis deū/ fac verbū eius/ fac volū tatē eius. parte. 3. fol. 238. e.
Benedicere debēt supiores in ecclesia subditis/ quādo recedūt ab ipsa. parte. 5. fol. 183. h.

Bñdicere ptnet p se ad ecclesie p̄latos z recto res/ nō autē maledicere/ nisi p accidēs p peccā tiū cōtumacia. parte. 1. fol. 363. c. d.
Benedictio quā facit ep̄s sup populū/ vnde figu raliter sumpta est: et quō pagitur: et de hoc my sticus sensus. parte. 1. fol. 265. c.
Benedicē de/ ab homie/ et hō benedicē a deo/ quō et quando. parte. 6. fol. 89. e.
Benedictiones due sunt. Una de nobis ad de um. Altera de deo ad nos. pte. 4. fol. 300. e.
Benedicit creator creature: et benedicat creatu ra creatori/ et quō. parte. 3. fol. 176. b.
Benedicē a maiore quod minus est: vtrū verū sit generaliter. Arguitur cōtra et pro cū respō/ sione. parte. 6. fol. 147. a. b. d.
Bñdicē a deo q ipsū bñdicē more boni famu li: qui vilescēte dño/ vilescit: z dño glorificato/ glorificat cū ipso. parte. 3. fol. 132. a.
Benedici pōt omni benedictiōe q̄squis iust/ et pfectus: vt capiat bñdictiōes leuitici z libri nu/ meri z genesis rē. parte. 1. fol. 260. e.
Benedici solet ab hominibus aliqua psona no tabilis ppter excellentiā suę bonitatis multi/ pliciter. parte. 1. fol. 119. b.
Benedici volunt homines multi/ copia rerum/ prole/ et alijs hmōi: sed iusti volūt q; dñs illu/ minet vultum suum super nos et mise. rē. par/ te. 3. fol. 176. a.
Benedictio ista qua dicit: Benedixitq; eis di cens: Crescite rē. ē ordinatio ad multiplicati/ onē idiuiduoz i natura hūana p generationē/ scz p cōiunctionē mar/ et femie. pte. 1. fol. 27. d. h. Et fol. 28. h.
Benedictionis forma vt hebrei tradunt: qua sa cerdotes vtebantur super populum/ incipiebat a nomine abraę: et in nomine eius terminaba/ tur rē. parte. 1. fol. 60. d.
Benedictio sacerdotū veteris legis sup popu lum describit: et p eā trinitas psonarū in diui/ nis significabaf. parte. 1. fol. 275. e.
Bñdictiōes sumēde i veteri testamēto p pmo genitos a patrib: mod/ et forma sic fuit: q; p̄i mogenit/ pcurādo z pparādo epulū decoq se/ cit: z ornatiū vestitiū se iduebat: z sic dcoctū ip̄i genitori offerebat rē. pte. 1. fo. 87. f. g. Et fo. 89.
Bñdictiōes et cetera cōmunia i p̄miti (a. b. d ua ecclesia fiebat i vulgari: sed postea fuit imu/ tatum rē. parte. 6. fol. 55. b.
Benedictionem p̄stare potest non solū is qui sa cerdotiū sortit/ ē: sed q̄cūq; christū i seipo ha/ bet: et eius genit figurā p cōuersionē bonā fl/ cut moyses rē. parte. 1. fol. 230. f.
Benedicit deū nō solū qui sermonibus solis/ s; actibus/ vita et moribus facit nomē dei bene/ dici. parte. 1. fol. 38. b.
Benedictio celestis gratie est ros/ que nō de ae re/ vbi multe p̄turbationes sunt/ sed de celo de/ scendit. parte. 4. fol. 43. a.
Pro benedictione que deus dat: si his in con trarium vtamur: aliquando iuste subtrahunt. parte. 4. fol. 344. b.
Benedictio dextre/ est i celestibus z eternis: be nedictio sinistre in temporalibus: q̄ est cōmu/

Postilla et Additiones alioz Repertoriū alphabeticū

nis bonis et malis. parte. 4. fol. 176. a.

Benedictio decem maiorum natu/ondit i noie iesu
oēs gētes esse bñdicēdas. pte. 2. fol. 59. e.

Benedictio Sem/ qua benedixit ei pater suus
noe/qualiter intelligatur: et quare ipse fratri
suo iapheth preponitur in benedictione. parte
1. fol. 57. c.

Benedictio et meritum correspondens obediē
tie in oblatione isaac: respicit isaac sicut et abra
am. parte. 1. fol. 79. d.

Benedictio ipsius iacob a patre suo isaac fm
quosdam sic exponitur: vt tria sint mere tēpo
ralia: et vnum intelligatur de bonis spiritua
libus. parte. 1. fol. 89. b.

Bñdictio diuine gratie in tenebris huius mūdi
in pinguedine charitatis suscipit: et flāmis ten
tationū pbatur tē. par. 3. fol. 361. g.

Bñdictiones imprecant fm ea q̄ solent homines
desiderare in p̄senti vita: q̄ in veteri lege obser
uatoribus legis p̄mittebant bona t̄palia tāq̄
boibus carnalib⁹ et impectis tē. pte. 1. fo. 364. c.

Bñdictio hostie signat vba cōsecratiōis chusti
quib⁹ dicit: Hoc ē corp⁹ meū. parte. 6. fol. 50. g.

Bñfacere ē effectus dilectionis: Ideo sicut re
nemur diligere inimicos q̄rū ad bona gratie et
glorie: ita tenemur in effectu salutē eoz mō de
bito et possibili pcurare. parte. 5. fol. 23. b. c.

Benefacite his qui oderunt vos/ministrādo ci
bum mētis vel corporis. Quod facit etiā qui di
cit: Cum huiusmodi nec cibum sumere. parte
5. fol. 23. a.

Benefactoribus et amicis debet quilibet refun
dere de bonis sibi concessis: et si debet hoc fieri
de bonis temporalib⁹/ multo magis de bonis
spiritualibus. parte. 2. fol. 96. d.

Bñficij duo genera sunt. parte. 5. fol. 142. b.

Beneficiū vt quis recipiat: optimus modus est/
ostendere gratitudinē de bñficijs receptis in p̄
terito. parte. 3. fol. 221. f.

Beneficia duo cōmendant. s. intellectus et me
moriam. parte. 3. fol. 244. e.

Beneficiū qualecūq̄ est/nō reum esse qui glo
riosus nō est. Prodest enī pauperē nō esse qui
rex esse nō potest. parte. 1. fol. 73. f.

Bñficijs deo nemo semiliter timens respōdet:
tūmodo qui p̄ fiduciā amoris nō timet/digna
ei reddit obsequia. parte. 3. fol. 26. b.

Bñficiū duplex fuit hōi collatū etiā q̄si lapsū/
scz beneficiū creationis tē. Secundū beneficiū
gubernationis tē. parte. 3. fol. 221. f.

Beneficium dei erga humanā naturam post la
psūm/est reuocatio d̄ culpa ad gratiā: et sit mul
tis modis. Aliquādo enī sit monitis/aliquādo
bñficijs/aliquādo flagellis/et alijs modis/fm
ordinē sue sapientie infinite. parte. 3. fol. 221. g.

Beneficia dei ex pte ment⁹ sūt duplicia. s. bona
naturalia et gratuita. parte. 3. fol. 266. h.

Beneficium creationis iudei recolentes/ dicūt
i die sabbati psalmū nonagesimūprimū. Hos
dō christiani p̄ solēnitare diei dñice exponim⁹
q̄ succedit diei sabbati. parte. 3. fol. 225. h.

Beneficia sex collata populo israel in exitu de
egypto. parte. 3. fol. 376. f.

Bñficijs vñdecim quibus bñdixit moyses filijs
israel correspondēt vñdecim psalmi tē. parte. 3.
fol. 223. h. Et fol. 225. a. g.

Beneficia dei tredecim/ exhibita israeli debent
ipsum mouere ad seruendū dño fideliter et de
uote. parte. 2. fol. 29. h.

Beneficia septē cōtulit de⁹ israelitis: et ideo me
rito ab eis colēdus fuit. parte. 1. fol. 369. f. g. h.

Beneficiorū mltitudo et magnitudo exhibitōz
specialiter filijs israel tē. parte. 2. fo. 263. f. g.

Beneficium triplex ostendit deus israeli in de
serto. Primū in columna ignis et nubis. Secū
dum in manna/dato celitus in cibū. Tertium/
fuit ritus sacrificiorū: p̄ que placabant offensā
diuinā. parte. 3. fol. 357. h.

Beneficiū duplex ex parte anīme debet primo
in effectu. Et que ista sint. Similiter ex pte cor
poris tē. parte. 5. fol. 56. b.

Beneficia plura ecclesiastica qui accipit: quorū
quodlibet p se deberet sufficere: cōsideratis cō
ditionibus status et psonę: significatur per la
mech tē. parte. 1. fol. 46. d.

Beneficiorū pluralitas i clericis q̄ dampnabilis
et rephēnsibilis sit. parte. 1. fol. 47. d. h.

Beneficiarius de bñficijs acceptis debet se gra
tū ostendere/et benefactorē laudare: sed bñfa
ctor de beneficijs nō debet laudē p̄puiam que
rere. parte. 5. fol. 104. c.

Bñficia ecclesie nō p̄sunt ex cōmunicatis iuste:
et ad hoc rationes. parte. 6. fol. 256. b.

Beniamin tē. pte. 1. fol. 99. e. et benoni i hebreo
silitudo nois resonat. parte. 1. fol. 99. e.

Beniamin tribus fuit valde bellicosa: vñ acce
pit guerrā cōtra alias vñdecim trib⁹: et bis de
bellauit eas in campo: et spolia eozū rapuerūt.
parte. 1. fol. 119. g.

Benignitas vñde dicit et quādo exhibet. parte
6. fol. 54. c.

Berillus lapis p̄ciosus/et eiusdē moralitas. pte
4. fol. 252. b. Itē pte. 6. fol. 273. e. f.

Bersabee dictus est i hebreo locus triplici cau
sa. parte. 1. fol. 76. f.

Bersabee vna est in termino australi terre pro
missionis: que est in tribu iuda. Alia nō est i iu
dea. parte. 4. fol. 368. f.

Bersabee in tribu iuda vel symeonis: est vicus
grandis in vicesimo ab hebron miliario tē. p
te. 2. fol. 67. e. Et fol. 266. b.

Bersabee puteus septimus/ ppter septē agnas
q̄s abraā ibidē statuit. Etia dicit pute⁹ iuramē
ti: q̄ abimelech et abraā ibidē sed⁹ iurauerunt.
parte. 1. fol. 76. g. Itē pte. 2. fo. 108. a.

Bersabee a mōte moria (vbi abraā iussus ē im
molare filiū suū isaac) distat. x. als. xx. leuis vñ
circiter. pte. 1. fol. 77. f.

Beseleel: vide in h̄ur.

Bestie bestijs nocēt: que pctm nō habēt: nec tñ
vindicta dicit: nec tali exercitio recipiūt vñ
tē: sed alię sunt cibis aliaz. parte. 1. fol. 27. g.

Bestia omnis (inquit Ra. Abo y.) q̄ immūda re
putat in hoc seculo: deus sanctus et bñdict⁹ fa
ciat eā mundā in futuro seculo. i. tpe messie: sicut
p̄mitus fuit filijs noe. parte. 6. fol. 184. b.

Ber

Ber

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de. ly.

- Beth**/cōfusio declaraf. parte. 3. fol. 263. a.
Bethania quo ad situm et distantiam a hieru-
 salem describitur: et mystice exponitur. parte
 5. fol. 183. e. f. Et fol. 218. b.
Bethania villa vel ciuitas in latere montis oli-
 ueti: et dicitur domus obedientie. parte. 5. fol. 173. a.
Bethanie due sunt. Una trans iordanem. Alte-
 ra citra. nō longe a hierusalē: vbi lagarus susci-
 ratus est. parte. 5. fol. 189. e. g.
Bethabozā (vt dicit origenes) et nō bethania:
 villa trans iordanem: sed vicio scripto et corru-
 ptum. parte. 5. fol. 189. g.
Bethauen et bethelan: et quō dicenda sit vna ci-
 uitas. parte. 2. fol. 11. c. d. f. Et fol. 25. f. g.
Bethel est ciuitacula in duodecimo lapide ab
 helia ad dexteram eūtribus neapolim: quē pri-
 us luga vocabat in tribu beniamin. parte. 1. fo-
 62. a. Et fol. 90. a. c. Et fol. 97. f. Et fol. 99. a.
Bethel vna ciuitas fuit in tribu beniamin: vbi
 hieroboā posuit vnum de duobus vitulis au-
 reis. Alia est hierusalem. parte. 2. fol. 198. c. Et
 fol. 223. e.
Betheron duo vici/duodecimo ferme ab helia
 lapide/nicopolim pergentibus: quorum fm si-
 tum vnus dicit betheron superior: et alius be-
 theron inferior/datus leuitis in possessionem.
 parte. 2. fol. 220. e.
Bethleem due sunt. Bethleem iude quē prius
 dicta est ephrata: et altera in galilea in tribu za-
 bulō. parte. 5. fol. 11. a. Et fol. 13. c. Item par-
 te. 4. fol. 381. e. Item parte. 2. fol. 26. b. Et fo. 52.
 g. Et fol. 192. c. e.
Bethphage viculus est sacerdotum: et vbi si-
 rus est: et quomodo interpretat. parte. 5. fo. 63.
 h. Et fol. 64. c. Et fol. 173. a.
Bethsabee an adulterius cōmiserit voluntarie
 vel violentata. parte. 6. fol. 281. b.
Bethsaida interpretat. domus fructuū/ vel ve-
 natorum. parte. 5. fol. 39. f.
Bethsames est ciuitas sacerdotū i tribu benia-
 min. Altera bethsames est i tribu neptalim. pte
 2. fol. 69. b. Et fol. 230. e.
Bib **Bibens** vinum/ qz timet inebriari bibit tempe-
 rate. parte. 3. fol. 35. b.
Bibere vinum ad necessitatē/ nō verat: sed mo-
 rari extra tempus/ et vtilitatē in vino/ et euacu-
 andis certare calicibus. parte. 3. fol. 331. e.
Biblia grandis est liber/ multitudine verborū/
 et grandior pfunditate sententiā. parte. 4. fol.
 21. b. Item parte. 1. fol. 3. d.
Biblia dicitur canō: et libri in ea cōtenti dicun-
 tur de canone/ et quare. parte. 2. fol. 283. c.
Biblic trāslatōres seu interpretes multi fuerūt.
 parte. 1. fol. 2. g.
Bid **Biduo** mortis chisti trāsfacto: tertia die trāsijt
 ad gloriam corporis: sic nos post biduum cōfes-
 sionis et satisfacionis transibimus ad gloriā
 patris. parte. 5. fol. 78. d.
Big **Bigamia**/ an/ quare et quō impedit ordinatio-
 nem. parte. 6. fol. 128. e.
Bigamū intro duxit primus lamech/ cōtra na-
 ture institutionē: quē fuit/ vnus cū vna. parte
 1. fol. 46. f.
- Binarius** immundus numerus est: qui primus
 a virginitate vnitatis discedens: princeps est
 totius alteritatis. parte. 4. fol. 42. c. Et infav-
 mis: eo qd primus recedit ab vnitatis. parte. 1. fol.
 25. d. Et fol. 32. f. Et fol. 33. f. Et fol. 72. b.
Binarius numerus in sacro euangelio laudabi-
 lis et mysticus designat. parte. 1. fo. 25. d.
Binario gemina charitas insinuat. parte. 5.
 fol. 109. h.
Byssus de terra viridis oritur: sed eruta siccat/
 tundit/ coquit/ torquet: et magno lōgo qd exer-
 citio ad candidum perducit colorē. Sic caro
 nostra. parte. 1. fol. 186. f.
Bythynia duplex. Una in asia: Alia in europa. **Bit**
 et. parte. 6. fol. 217. b.
Bitumen est gluten feruentissimū et violentissi-
 mū. parte. 1. fol. 51. a.
Bituminis natura est vt in viminalibus vascu-
 lis accessum aque coerceat. parte. 1. fol. 124. b.
Blada in iudea condebantur: et talis conso-
 erat pro animalibus regis nutriendis. parte. 4.
 fol. 366. g.
Blandimenta feminarū maxime hominē deij-
 ciunt: et nihil est quo magis animus hoīs ad pec-
 catū trahat. parte. 3. fol. 350. b.
Blandiunt quidā deo fletibus/ quādo ad men-
 tem redeunt: et iusticiam eius cōtremiscunt. Et
 cum quasi a cōspectu eius recedunt: moribus
 detrahunt: et ad iniquitatem redeunt. parte
 3. fol. 31. e.
Blasphemare quid est: et quō differt a peierare.
 parte. 6. fol. 95. b. Item parte. 4. fol. 383. d. Item
 parte. 5. fol. 217. f.
Blasphemie spūs qd dicit. parte. 5. fol. 42. b.
Blasphemia si spūs sanctus nō remittit: quid p-
 ficit si pater et filius remittunt: et quid sibi no-
 cet si spūs sanctus nō remittit: ex quo pater et
 filius remittunt ei: Argumentū est iudei cuius-
 dā conātis arguere qd pater et filius et spūs san-
 ctus nō sint vnus essentia et vnus voluntatis.
 Sed solui. parte. 6. fo. 284. a.
Blasphemia cōtra filiū hoīs distiguit saluator
 a blasphemia cōtra spūs sanctū. pte. 6. fo. 284. c.
Blasphemie diuini noīs horror: tātus ē/ qd in sa-
 cra scriptura frequēter exponit p verbū opposi-
 tū. s. bñdictionis. parte. 3. fol. 6. c.
Blasphemos/ omnes cōmuniter debent punire
 qui omnīū auctori nō metuit detrāhere: et oēs
 ab eo separe. parte. 1. fol. 258. b.
Blasphemia quedā est diuine iusticie/ dicere se
 grauātū esse vltra debitū modū a deo: cū tñ iu-
 ste fiat. parte. 4. fol. 257. b.
Blasphemia spūs sancti est: cum quis manifeste
 opera dei intelligit: et euz de virtute negare nō
 possit: stimulatus inuidia calumniatur. parte
 5. fol. 157. c.
Omne peccatū comparatū blasphemie/ leuius
 est. parte. 4. fol. 38. e.
Blasphemi anima ē a demonib⁹ grauiter puniē-
 da: qd nominant aues. parte. 4. fol. 479. d.
Blasphemiā dicere noluit michael diabolo sibi
 aduersanti: quāto magis hominib⁹ omnis blas-
 phemia cauenda est. parte. 6. fol. 238. b. c.

Postilla et Additiões alioꝝ Repertoriū alphabetici.

Blasphemo potest dici iuxta moralitatem lo-
quendo psalmus: Dixit insipiens in corde rē.
parte. 3. fol. 160. d.

+ Blasphemie crimen lepre assimilatur: que omni-
no mudari nō potest. parte. 1. fol. 237. f.

Bon Boanerges dicitur filius tonitru: quod nomē
impositū fuit duobus apostolis a christo i tras
figuratione. parte. 5. fol. 96. d.

Bon Bonifacius sanctus missus fuit a pontifice ro-
mano ad predicandū fidem catholicam gen-
tilibus: et multos conuertit ad christū in thu-
ringia/austria et phrysia. parte. 6. fol. 262. c. Itē
parte. 3. fol. 19. d.

Bonitas copiosa que est. parte. 6. fol. 6. e.

Bonitas et pulchritudo in istis inferioribus si-
ue sensibilibus sunt reducende in laudē et glo-
riam conditoris: qui eius sapientia et prou-
dentia ad omnia se extendit quantūcumq; sunt
minima. parte. 2. fol. 205. c.

Bonitas diuina non sentitur ab iniquis: sicut
nec claritas delectabilis est oculis infirmis rē.
parte. 3. fol. 188. d.

Bonitas dei perfecta ostendit ex septē conditi-
onibus: et enumerant. parte. 1. fol. 369. d.

Bonitati dei conuenire si quis neget/ vt p vni-
us diei peccato/ annū suppliciorum rependat:
immo dicat/ etiam si diem pro die reddat: q̄
uis iustum nō videtur esse benignū. Respon-
sum notabile habet per simile corporale. par-
te. 1. fol. 288. b.

Bonitas vel malicia variat propriam actio-
nem: quando virtute propria aliquis aliquid
agit: sed quando aliquis agit virtute alterius
nō variat. Et de hoc exemplū. pte. 6. fol. 147. b.

Bonorum genus est triplex: vel Bona sunt in
triplici genere. Quedam enī sunt spiritualia.
Quedam bona nature. Quedam bona fortu-
ne. parte. 5. fol. 142. b. c. Et abusio fit in talibus:
et per quid significant. parte. 4. fol. 249. d. Itē
parte. 3. fol. 136. g.

Bonum nature est contra malum nature: bo-
num gratie contra malum culpe. bonū glorie
contra malū gehenne. parte. 3. fol. 421. g.

Bona nature sunt valde magna: bona gratie
sunt maiora: bona autē glorie sunt maximā:
que deus dat omnibus hominibus affluenter.
parte. 6. fol. 210. g.

Bonum omne quod facimus: preueniente gra-
tia spūs sancti incipimus: et eadem comitante
perficimus. parte. 2. fol. 248. c.

Ad bona assurgere perfecte non possumus/ nisi
nos spiritus: et pueniēdo eleuet: et subsequen-
do confortet. parte. 4. fol. 215. g.

Bonum inchoare nihil proficit: si non studue-
rit quis illud ad bonum finem perducere. par-
te. 4. fol. 158. e.

Bonum est omne quod fecit deus: sed in tem-
pore suo bonū est. parte. 3. fol. 345. f.

Bona si quis inchoet/ mirū nō est: sed valde mi-
rabile est si intentione recta in bono ope perse-
ueret. parte. 3. fol. 366. b.

Bonū amare sed implere nō posse: ex infirmita-
te solet acci dere. parte. 3. fol. 64. f.

Bonum nec facere nec amare/ est et studio pec-
care. parte. 3. fol. 64. f.

Bonum diligit qui nō inuitus et metu legū qđ
bonum est operat/ sed dilectione ipsius boni.
parte. 4. fol. 364. e.

Bonum agunt quidam/ ipsius boni et benedi-
ctionis desiderio: quidam metu supplicij/ ne
cant in gehennam: et p quos significant. parte.
2. fol. 14. a.

Bonum qui amat in alio/ quod ipse nō potest
habere: impuratur ei quasi haberet. parte. 3.
fol. 278. b.

Bonū quod agit/ aliqñ p obedientiā debet in-
termitti. parte. 3. fol. 82. f.

Bonū opus de genere nōnunq; relinquēdū est:
si sit occasio ruine. parte. 5. fol. 21. b.

Bona spiritualia sunt duplicia: et que et quan-
do sunt dimittenda ad vitandum scandalum.
parte. 6. fol. 29. g.

Bonū cōtingit vno mō/ malū autē omnifariā.
parte. 5. fol. 24. b. Et fol. 28. b.

Bonum consistit ex omnibus bonis circum-
stantijs/ malū autē ex singulis defectibus. par-
te. 6. fol. 86. b.

Bonum scimus/ nec delectat agere: et cupimus
vt delectet: preuolat intellectus/ sequit nullus
vel tardus affectus. parte. 3. fol. 264. a.

Bonum et malum/ bonus vsus/ et malus vsus/
sibi adiuncta alternatim/ quattuor differētijs
faciunt. parte. 6. fol. 46. b.

Bonū minus/ compatū ad maius bonū/ habet
rationē defectus: et p cōsequēs malū aliqñ: si ē
minimū malū cōpatū ad mai⁹/ habet rōnē eli-
gibilē: et p cōsequēs bonū aliqñ mō. pte. 1. fo. 160. b.

Bona nō amare/ et mala nō fugere vicium est:
quanto magis odisse bonū/ et amare malum.
parte. 4. fol. 379. f.

Bona que facis/ fm diuine legis pcepta facias:
et dñō sepes: vt ad eius laudem omnia facias.
parte. 1. fol. 346. g.

Bona pdesse nequeūt si mala nō cauēt q̄ sur-
repūt. Iperit enī omne quod agit nisi sollicitē i
humilitate custodiāt. parte. 1. fol. 37. e.

Bona citius pereūt/ que ante tempus innotē-
scūt/ animo nōdum per humilitatē cōfirmato.
parte. 3. fol. 23. e.

Bona inchoātes/ si laudibus ceperint delecta-
ri/ fructum operis perdunt (velut ex nebula fa-
uoris qua fit caligo intelligentie) vt nequeant
discernere qua intētiōne quid faciant. parte. 3.
fol. 36. a.

Bona opa nostra nō nobis/ sed diuine vtrū de-
bemus ascribere. parte. 1. fol. 341. b.

Bona nostra veraciter i cōspectu iudic placēt:
cū hec mēs subtilius cogitādo cōterit: et q̄si de
aromatibus puluerē reddit rē. pte. 1. fol. 197. a.

Bonū pprie dici nō potest: qđ aliquādo a ma-
lo est: neq; aliquod pprie malū/ quādo a deo.
parte. 1. fol. 306. c.

Quod bonū nō est/ q malū sit: nō statim sequi-
tur. parte. 4. fol. 239. e.

Bona/ deteriorū compatiōne magis noscitur.
parte. 1. fol. 291. c.

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon in Aico. de ly.

Bonū singularis psonē i tribus cōsistit. Et enu-
merant. parte. 1. fol. 358. c.
Bonū cōmune/et maxime pacis tpe/et trib⁹ cō/
seruatur. Et enumerant rē. par. 1. fol. 357. d.
Bonū ppositū/corpale: ppter salutē boni cōmu-
nis est exponendū. parte. 4. fol. 443. c.
Bonoz cōmunicatio quomodo et in quibus fi-
eri debet in effectu et i signo. parte. 6. fol. 27. f. g.
Bona quedā sunt modica/ quedā media/ que-
dā maxima. Prima sūt species quozlibet cor-
poz. Secunda sunt potētie aīe. Tertia sūt vir-
tutes et scientie. parte. 3. fol. 136. g.
Bona spūalia que alijs cōmunicata nō minuū-
tur/ sed potius augentur/ liberaliter sunt cōmu-
nicanda. parte. 2. fol. 28. b.
Bona multa sepe de multis sperantur: sed cū tē-
pus docēdi habēt/ et exemplo vite alios instru-
endi oportunitatē consequuntur: vel parū vñ ni-
hil est in eis inuentū. parte. 4. fol. 403. a.
Bonū hominis potest aliquid dici dupliciter.
parte. 6. fol. 116. b.
Bonū diuinū potest dupliciter intelligi. Uno
modo p ipsa bonitate diuina. Alio modo pro
bono vniuersi rē. parte. 1. fol. 204. f.
Bonū delectabile quod habetur absq; labore
hominis/ et etiā cū labore: significat per mel et
butyrū. parte. 3. fol. 42. b.
Bonū sensibile/ modicum habet de bonitate: et
ideo appetibilitas ei⁹ cito trāsit: et ei⁹ adeptio
et cōtinuatio fastidiū iducit rē. pte. 3. fol. 136. g.
Bona/ cū dicantur singillatim cetera creata: cur
homini qui est ad imaginē dei factus/ cū cete-
ris hoc dicat. parte. 1. fol. 28. f.
Bonū ad mala transferimus: sicut dicit bonus
latro/ qui vias accōmodas adinuenit ad faciē-
dum latrocinia. parte. 2. fo. 301. a.
Bona nature quadruplicia sūt. s. claritas intel-
ligētis/ capacitas memorię/ viuacitas sensuū
exterior/ integritas et sanitas mēbroz. Et pōt
homo illis bene et male vti. parte. 5. fol. 166. d.
Bona spūalia per frumentū/ vinū et oleū para-
bolice intelligunt: que nō capiunt ab homini-
bus nisi sub similitudine corporalī: ppter qd
scriptura veteris et noui testamēti loquitur fre-
quēter parabolice. parte. 4. fol. 152. c.
Bona gratie et glorie optāda sunt inimic/ ter-
rena nō nisi in generali. parte. 5. fol. 23. b.
Bona diuinitus collata/ nō cedunt ad gloriam
male operātib⁹/ s. magis ad penā. pte. 5. fo. 77. d.
Bona spūalia tantū excedunt tēporalia quan-
tū centenarius unitatē. parte. 2. fo. 108. g.
Bonū duplex eligitur diuina potētia ex heresi-
bus. Primo ex hoc veritas fidei elucidat. Se-
cundo per hereticozū persecutionē examinan-
tur et probantur fideles sicut aurum in fornace.
parte. 6. fol. 50. c.
Bonū triplex sequitur ex cessatione legalīū. Pri-
mū/ libertas summe desiderabilis. Secundum
vniuersę legis impletio facilis. Tertiū/ sequela
spūsancti: p quem homo pscit in spūalib⁹.
parte. 6. fol. 87. c. d.
Bona nature/ bona gratie gratis date/ bona sci-
entie/ bona potētie/ et bona opulentie/ dicuntur

talēta: quia per bonū vsum pōt hō sibi acquire-
re celeste premiū. parte. 5. fol. 76. g.
Bona in hac vita collata homini: parua sūt re-
spectu bonoz glorie: qz ibi cōfertur homini bo-
nū infinitū. parte. 5. fol. 77. c.
Bona opera nostra occultare et nō ostētare de-
bemus corā hoībus/ et quare. parte. 1. fol. 124. f.
Bona opera sine charitate facta ad terrā viuē-
tiū nō introducūt. parte. 1. fol. 368. d.
Bonū opus in principio nō debet laudari: sed
cū perseverat fuerit factū maxime laudandū
est. parte. 2. fol. 28. d.
Bona exteriora/ an et quomō sint dicēda bona:
et quomō diuersimode de hoc philosophi sen-
tiunt. parte. 3. fol. 8. c.
Bona temporalia siue terrena dat deus indiffe-
renter bonis et malis: sic autē nō est de spūali-
bus bonis et eternis rē. parte. 1. fol. 332. d.
Bona tēporalia et spūalia: licet sint dei dona/
aliter tamen et aliter: et quō differenter a deo
dantur. parte. 3. fol. 52. g.
Bona temporalia minima sunt/ et aliena a no-
bis. Bona autē spūalia sunt maiora/ et no-
stra. parte. 5. fol. 166. g. Et fol. 222. f.
Bona exteriora sunt ppter corpus hominis/ et
corpus hominis ppter animā: et quomō illa or-
dināda et diligēda sunt. parte. 3. fol. 8. b.
Bona exteriora/ sicut sunt ppter corpus homi-
nis: ita corpus ppter animā: ergo ordinās bo-
na anime pncipaliter ad bonū corporis: ē amor
et ordo pversus rē. parte. 3. fol. 8. b.
Bona exteriora: vide in Exteriora bona.
Inter bona extrinseca/ maxima sunt honor et di-
gnitas: et ideo iactura istorū est maxime affli-
ctiua. parte. 3. fol. 40. g.
Bonū plis est precipuū inter omnia bona exte-
riora. parte. 5. fol. 254. b.
Bonoz temporalīū adeptione nō est immode-
rate gaudendū/ nec de eorum amissione nimis
tristandū: quot et quib⁹ de causis. pte. 3. fol. 8. d.
Bona pscntia a deo nobis donata/ consolatio
sunt: cū defunt/ iusticia est. pte. 3. fol. 225. b.
Bona temporalia sunt duplicia/ et qualia propter
scandalū dimittēda. parte. 6. fol. 29. g. b.
Bona pscntia et caduca dū p eternis quando/
qz habendis dimittenda esse persuadet: multi
in ecclesia timent: et se deceptos credunt. par-
te. 5. fol. 204. e.
Bonozū temporalīū collatio nō est certū signū
amicitię diuine: sed aliquādo magis ad cōtra-
riū. parte. 1. fol. 332. d.
Bona terrena (cū sint multo minora bona ope-
ribus virtuosīs) nō possunt esse pncipale pmi-
um pmissum patriarchis p operibus virtutis.
parte. 4. fol. 96. c. Et fol. 116. d. Et etiā i tē-
poralia bona.
Bona fuerunt quattuor: pmissa obseruantibus
pcepta diuina. Et enumerantur rē. Et econ-
trario nō obseruatibus cōminatus est p quat-
tuor cōtraria illis. Et enumerantur. parte. 1. fol.
260. g. Et fol. 261. c.
Bona tpalia que habēt impij nō sunt in manu
sua. i. in potestate: qz sunt auferibilia violēter.

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

sed spiritualia que sunt virtuosiss nō possūt auferri: et solum habent a iustis rē. pte. 3. fol. 44. c.
Bona in manu habet: qui despiciēdo tempora/ lia sub dominio mentis premit: Et quisq; ea nimie diligit se magis illis q̄ ipsa supponit. par te. 3. fol. 44. b.
Bona tpalia largiūt in presenti plerūq; vt ad celestia alliciant. pte. 1. fol. 127. f.
Bona fortune oculis clausis videm: que mor apertis nō inueniemus: in vita somniū: in mor te euigilant: scientes qd est. pte. 3. fol. 189. b.
Bona temporalia siue co: palia que reputantur speciosa: s; sint occulta: possunt tñ inueniri stu dio et labore hoim q̄uis cū difficultate. Bona aut spiritualia sicut gratia et virtutes infuse im possibile est labore hominū inuenire. parte. 3. fo lio. 53. c.
Bona tpalia precipua vt metalla et preciosi la pides / habet sue emanatiōis principia subtus terra: et in profundis flumioꝝ sunt abscondita. parte. 3. fol. 54. d.
Bonum tpale et etiā spūale designant p adipē parte. 1. fol. 218. b.
Bona tpalia et eorundem abundantia ab amo re dei retrahunt. pte. 1. fol. 338. f.
Bonū incipere debes q̄uis perficere nō pfidas. Adelius est em̄ perfectam viā q̄renti in itinere mori q̄ nec pficisci. pte. 1. fol. 152. e.
Bonoꝝ temporalium siue carnalium et spūalium at q̄ etemoꝝ que certioꝝ distinctio ē q̄ passio chri sti rē: pte. 1. fol. 295. e.
Bonus est deus ex se et in se: cuius bonitas nō ē qualitas / sed natura rē. Et eguerunt illo cete ra vt fierent bona. pte. 3. fol. 287. f.
Bonus homo: simpliciter p bonitatē voluntatē dicitur magis q̄ per bonitatē altariū potentia rum anime: et ratio hui⁹ rē. pte. 5. fol. 130. c. d.
Bonos nō faciunt due res. pte. 3. fol. 119. b.
Bonis nō nocet cū malis esse corpe / sed mente. Si desit spiritus nō adiuuat locus rē. pte. 4. fo lio. 214. b.
Bonoꝝ vita nō irrigatur aquis delictiarū ad pul lulationē vicioꝝ et augmentū: sed ad sustentari onē corporis in exercitio virtutū. pte. 1. fo. 343. b.
Boni dum de malo tentant cui nequa q̄ consentiunt / quo p infirmitatē titubant / eo gressus coꝝ dis ad iusticiam verius figunt. pte. 1. fol. 305. e.
Boni sermonib⁹ iniquoꝝ atterunt / qñ ptra eos illi in verbis tument / qui aut in pueria fide aut in prauis morib⁹ iacent. pte. 3. fol. 40. b.
Boni cum loquunt / duo sunt q̄ in suis locutiōi bus attendūt: vt videt sibi et auditoribus suis / aut sibi et solis p̄sint si auditoribus pro desse nō possunt. pte. 3. fol. 43. e.
Bonus si in hūili mente: exigente causa vel do lore / bona de se dicit / nō peccat. pte. 3. fol. 39. e.
Boni nec despecti sua aperiunt / cum alijs nō p sunt: quod eēt se ostendere nō prodesse. rē. par te. 3. fol. 59. e.
Boni in persecutionib⁹ quas a malis frequēter sustinent / sic se habeant rē. pte. 1. fol. 95. b.
Bon⁹ nō fuit / qui malos tolerare nō potuit. par te. 3. fol. 357. e.

Bonis / persecutio iniquoꝝ vtilis est: et ad quid. parte. 1. fol. 127. f.
Bonoꝝ et maloꝝ hoim vita differenter se habet et in quib⁹. pte. 1. fol. 343. b.
Booꝝ tres fuerunt: sed euāgelista matthe⁹ vnū tñ nomiat. pte. 5. fol. 6. d. Item prim⁹ fuit au⁹: secundus filius: tertius nepos. Primus fuit si lius salmon quem genuit de raab: et tert⁹ fuit iste qui genuit obeth ex ruth. parte. 2. fol. 57. g. Et fol. 59. b. Et fol. 191. g.
Booꝝ et abessan vtrū fuerit idem hō. parte. 2. fo lio. 57. f.
Bos quinq; habet vtilitates: imolat / arat / pa / scit / lactat: corium etiā diuersis vsibus ministrat parte. 1. fol. 169. f. Et fol. 170. b.
Bos alitur de p̄sepe: sed et labore bouis p̄sepe replet: et bos de p̄sepe / suo reficit fructu. pte. 3. fol. 322. e.
Boues feno nō nisi mūdo vescuntur. parte. 3. fo lio. 77. e.
Bosor quō interpretat: et cui interpretatio congruit parte. 226. a.
Bosra v̄l potius bisra / ē nomē p̄pū et appellati uum rē. pte. 4. fol. 101. f.
Brachia in virtute crucis chisti extollam: et le uemus in oratione sanctas man⁹ / vt dei auxili um mereamur. pte. 1. fol. 135. b.
Brachmanē p̄s est: cuius origo et mores descri buntur. Adores illoꝝ hi sunt. Pura et simplici vita viuit hec gens: nullis rex capis illecebris: Illi gēti lex ē / p̄ ius nō ire nature. Et plura alia cōmendāda de ea narrant. pte. 1. fol. 10. h. Et fo lio. 11. a. b. c.
Breuissimū ē quicqd finit si eternitati compa. pte. 1. fol. 371. a.
Brigam suscitāt dñs aliqñ inter malos vt boni maiorē habeant quietē. pte. 4. fol. 448. b.
Brito fratre de ordine minoꝝ prologos biblię exposuit valde sufficienter. pte. 1. fol. 3. b. Et no mine p̄pulo dicit⁹ ē Guilhelm⁹. pte. 4. fol. 405. e.
Brichus vnde nascit et quādiu sic nomiat. par te. 4. fol. 60. e. Et fol. 351. c. f.
Brutis animalib⁹ necessaria prouidit natura / et nō homini rōnali: et quare. pte. 5. fol. 26. b.
Butyr: quod est pinguedo lactis: est p̄cipuū in ter illa q̄ de pecudibus extrahunt. pte. 3. fo. 55. c.

Caath filius leui ha buit quattuor filios. Amrā primo / genitū: isuar secundū: ebron tertiu / et oziel quartū rē. pte. 1. fol. 290. c.
Caathite dicunt sacerdotes et leuitę qui fuerunt de tribu caath: sed differentialiter nomiat sūt: et quō. pte. 1. fol. 271. b. d.
Caathite officia habuerunt: q̄ humeris suis p / prijs portauerunt p̄tinentia ad tabernaculū se deris. pte. 1. fol. 276.
Cadauer corpus sine anima: et asa sine deo: qui est ei⁹ vita. pte. 1. fol. 354. a.
Cadauer vocari pōt omnis qui pcti morte ceciderit. pte. 3. fol. 76. f.
Cadavera antichristi et sui exercit⁹ primo corro dentur a bestijs et auib⁹: et postea tradent sepul

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de. ly.

- tur: nō propter antichristi et suoz honorē s̄ ad terre purgationē. pte. 4. fol. 265. b. Et fol. 266. c.
- L**adere legunt sancti i faciem. Abali vero retro rē. pte. 4. fol. 213. f. Et fol. 299. e.
- L**adit in faciem: qui in hac vita culpā agnoscit: eāq; penitendo deslet. Retro cadit: q̄ in hac vi ta repente decidit rē. pte. 6. fo. 257. a. Item par te. 4. fol. 213. f.
- L**adat necesse est et moriaf quicūq; conuertit a fide et veritate. pte. 2. fol. 68. b. Interl.
- L**adere passim in volutabru omniū vicioz non trepidat: qui inter bonū et malū quasi insanus discernere ignorat. pte. 3. fol. 331. e.
- L**adere in corpis corruptione aliqui minus est q̄ cogitatione tacita / ex deliberata elatioe pecca re. pte. 2. fol. 108. f.
- L**adit q̄ sibi volunt esse fortitudo et laudatio: s̄ nō cadit cui dñs est fortitudo et laudatio / sicut nec dñs cadere pōt. pte. 3. fol. 260. e.
- L**adens adorat iob qz ille verā ofonem exhibet qui q̄ pulvis sit humiliter videt. pte. 4. fo. 8. b.
- L**adit septies iustus in die: et p̄ que et q̄liter. par/ Solus in illicitū nō cadit q̄ cau. (te. 3. fo. 332. a. b te se restringit alicitis. pte. 3. fol. 13. a.
- L**ades est duplex. Una est locus deserti vbi mā serūt filij israel p̄ aliquod tps: q̄ dicif cadesbar ne. Alia est sita in forte iude. pte. 3. fol. 412. a.
- L**adesbarne est locus in deserto: qui cōiungit ci uitati petrę i arabia / vbi occubuit maria. et mo yses rupe percussa aquā sitiēti ip̄lo dedit. Adō/ stratur etiā vsq; hodie ibidem sepulchrū marie
- L**ai **L**ain debet scribi per m / et nō (parte. 1. fol. 332. e. per m / fm hebreos. parte. 1. fol. 45. c.
- L**ain q̄re p̄celegit agriculturā. pte. 1. fol. 47. b.
- L**ain quare agriculturā dimisit / et ipse suaq; po/ steritas in artibus mechanicis inueniēdis stu/ duerunt. Ibidem. g.
- L**ain vnde habuit vxorē rē. pte. 1. fol. 46. d.
- L**ain oblatio qualis et de quibus fuerit. pte. 1. fo/ 45. d. Et fol. 47. b. Et fol. 48. a.
- L**ain p̄cepit munera abel fratris sui a deo acce/ pra: nō sua / p̄ ignē imissum a deo: cōsumētē oblationē abel. pte. 1. fol. 45. d.
- L**ain vt dicūt hebrei dixit abel fratri suo d̄ba iu riosa q̄rens occasiōes occidēdi eū l3 nō sunt ex pressa in ter. d̄ba illa. pte. 1. fol. 45. f. g.
- L**ain punitio septupla fm hebreos refertur ad mortē cain: et fm proprietatē hebraici sermōis dicitur: septenis puniet. pte. 1. fol. 46. c. d. Et fo/ lio. 47. d. e. f. Et fol. 48. a. b.
- L**ain p̄ctā septem enumerant. pte. 1. fol. 46. b.
- L**ain quib⁹ adiutorib⁹ edificauit ciuitatē: si plu res homines nō fuerunt q̄ scriptura dicit. pte. 1.
- L**ain fuit interfectus per lamech in (fol. 46. b. vltionē fratris sui / et hoc fuit in alia generatiōe rē. parte. 1. fol. 46. d.
- L**ain an vsq; ad diluuiū vixerit et in eo submer/ sus fuerit. pte. 1. fol. 47. f. Et fol. 48. c. d.
- L**aiphaz de stirpe aaron descēdit. pte. 1. fo. 215. c.
- L**aiphaz non prophetauit de christo ratione sui meriti: sed ratione sui officij: Nec fuit verus p/ pheta quia conditiōes quas verus ppheta de/ bet habere nō habuit. pte. 5. fol. 220. d. e. f.
- L**aiphaz iudeoz pontifex querēs christi mortē significat per saul rē. pte. 2. fol. 90. d.
- L**aius imperator misit statuam suā p orbem vt adoraret i ea quā soli iudei adorare renuerūt: pte. 3. fol. 382. c. g.
- L**alamitas arene compatur q̄ estu vndarū exte/ rius pellitur: et q̄re. pte. 3. fol. 18. e.
- L**alamus ē arbor aromatica gracilis et nodosa ad modū canne vel arundinis: et ponebat in sa cra vnctione q̄ vngebant vasa diuio cultui cō/ secrata. pte. 4. fol. 121. c.
- L**alam⁹ put est mēsurā q̄t cubitoz sit. pte. 4. fo/ lio. 289. b. c.
- L**alcaria multoz clericoz plus q̄ altaria fulgēt. parte. 1. fol. 370. d.
- L**alcator vne et seminator / p̄dicationē verbi dei significant. pte. 4. fol. 369. b.
- L**alcedonius lapis quā pprietatē habeat: et mo ralis illius significatio. pte. 6. fol. 273. a. c.
- L**alciamētis an christus vsus sit: Arguit pro et contra. pte. 5. fol. 93. b. c. d. e. f.
- L**alciamenti corrigiā vt soluam rē. quō hoc di/ xit iohānes baptista de christo: cum aplis ipse portare calciamēta inhibuit. Et cepit iesus fa/ rē. pte. 5. fol. 189. f.
- L**alculus quid significat. pte. 4. fol. 17. d.
- L**aleb caleph et calubi eiusdem noīa sunt. pte. 2. fol. 191. b.
- L**aleb fuit filius esrom. Et dicunt aliqui q̄ pa/ ter caleb fuit binomius et dictus est esrom et ie/ phone rē. pte. 2. fol. 21. b. Et fol. 194. c.
- L**aleb habebat tñ octo annos vt dicit glo. he/ braica q̄i accepit acubā: et genuit ex ea ierioth qui nar⁹ est nono anno etat⁹ caleb rē. Sed im/ probatur glo. pte. 2. fol. 191. b.
- L**aleb coniugiū cum maria sorore moysi vt glo. hebraica dicit improbat. Ibidem.
- L**aligo q̄dam est bona / q̄dam est meroris et tur/ binis. pte. 4. fol. 184. b.
- L**allidus pp̄ie dicif q̄ p̄uidet pericula sibi ab alijs p̄parata. pte. 3. fol. 322. g.
- L**alir in sacra scriptura intelligit pena a deo in/ flicta vel infligenda. pte. 3. fol. 193. f.
- L**alir dei dicitur amor christi vel spiritus sancti. et quare. parte. 3. fo. 111. a.
- L**alor naturalis dupl̄r accendit. pte. 3. fol. 271. g.
- L**aluarie locus dicif nō ob caluiciū ade / quē ibi mētunē sepultū sed ob decollationē dānatoz. parte. 5. fol. 85. a. b. Et fol. 239. b.
- L**aluit inchoationē vel principiū dicit fenestra qz q̄i homo incipit decaluari / dicif habere fene/ stras vel fenestram in capillis. pte. 1. fol. 238. c.
- L**aluitiū dicif perfectio vel finis fluxus capillo/ rū: et quid intelligat per hoc. pte. 1. fol. 238. d.
- L**alūniatores qui dicunt rē. pte. 3. fol. 65. f.
- L**alūnia describit. pte. 1. fol. 247. d.
- L**alumnia habet in se tentationē / sed tētatio po test esse sine calūnia rē. pte. 3. fol. 271. b.
- L**ambyzes darij filius dictus ē alio nomie nabu/ chodonosor secundus: qz sicut primus templū destruxit sic iste regidificationē eius impediuit. parte. 2. fol. 293. d.
- L**amelopardalus animal ē albis maculis resper

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

sum: capite camelo filis: collo eqno/pedib⁹ bu/bali/per cetera pardus: in ethiopia nascit. par/te. 1. fol. 346. e. b.

Camelus est animal gibbosum et oneriferū: et eius moralitas. parte. 4. fol. 98. a

Camelos melius sciunt nutrire et custodire israelite/ q̄ hismaelite. pte. 2. fol. 212. d

Camelus mundū animal partim/ q̄ ruminat: par/ tim aut imundū/ q̄ vngulā non findit. parte. 3. fol. 7. e

Can Candoꝝ duplex. scz lepre et lucis. pte. 2. fol. 16. f

Canhedrin dicebant/ qui fuerūt de collegio/ seu cōsistorio iudeoꝝ: ad q̄s oēs difficultates/ seu dubia legis et fidei perueniebāt: Et residebant sub regibus et ducibus iude rē. Et durauerunt vsq̄ ad certum tempus ante destructionē tem/ pli secundi rē. pte. 1. fol. 120. b. Et fol. 121. b. c

Canes a canendo dicti sunt: Canum enī consue/ tudo est/ illa loca latratu defendere/ in quib⁹ se nozunt alimonā reperire. pte. 2. fol. 153. a

Canis supra omnia cetera animalia/ amorē dicit p/ prio dñō seruare: nec terrore nec iniurijs oblite/ rari in eo ferē affectus. pte. 2. fol. 40. f

Canis cum vomit/ cibū qui pectus deprimebat abijcit: sed cū ad vomitū reuertit/ vnde leuiat⁹ fuerat/ rursus occupat: et mysticatio eiusdē. par/ te. 6. fol. 226. e. Item pte. 3. fol. 334. b

Canis tante vilitatis reputabat/ q̄ nō solū erat animal imundū ad imolandū et comedendū: s̄ etiam ad redimendū. pte. 6. fol. 106. f

Canis primogenitū nō poterat offerri/ nec etiā redimebat: Quid aut d illo p̄mogenito/ scz ca/ nis fiebat/ nō exp̄mitur rē. pte. 1. fol. 358. a. b. d.

Canibus nō dedit scrib̄ chustus/ cū insidiatori/ bus et conculcatorib⁹ secreta mysteria loqueba/ tur rē. pte. 5. fol. 174. g

Canes dicunt/ et gentes et iudei: et quare. parte. 3. fol. 167. b

Canes dicunt iudei gentiles omnes. Et vocant gentiles: qui nō sunt de lege eoꝝ. pte. 1. fol. 171. f

Canes beatos qui persequunt infideles: fures abigūt: ouilia sancta custo diūt. pte. 2. fo. 153. b.

Canis sicut in iusto p sapiētia: sic in impio p stul/ ticia accipiunt rē. pte. 4. fol. 341. e.

Canicies/ gloria senis. Item canicies hoīm pru/ dentia est. pte. 4. fol. 11. a.

Canicies sensu cū canicie capis dignitas et re/ uerentia senū. pte. 3. fol. 329. b

Canones duplices sunt scz euangelioꝝ et con/ cilioꝝ. Et quis prim⁹ canones euāgelioꝝ exco/ gitauit. Et q̄t sūt rē. et modus itelligēdi eosdē. parte. 2. fol. 283. c. d

Canones diuinoꝝ libroꝝ qui hodie sensu euan/ gelico exponunt/ p doctores veteris testamen/ ti significant rē. pte. 2. fol. 210. a

Canonici libri totius biblię quot et qui sunt. par/ te. 1. fol. 2. b. c. d

Canonicę scripture quare sic dicant. parte. 3. fo/ lio. 308. b. Item pte. 1. fol. 2. a

Canonicas scripturas esse quosdā libros/ oīēta/ lis ecclia nō recipit: sed bene occidentalis. par/ te. 3. fol. 308. b. c

Canones generalīū concilioꝝ tempore. Con/

stantini magni ceperunt. parte. 2. fol. 283. d

Canonici si pingues p̄sentias odore percipiunt/ se p̄sentes associāt: si vero tenues: vicarios mit/ tunt. Et assimulant rē. pte. 5. fol. 64. b

Canat idigne: Laudate pueri dō. q̄ se magnos putant. pte. 3. fol. 255. b

Non cantat hilariter/ qui non amat. parte. 3. fo/ lio. 188. a

Cantica multa legimus in scripturis: s̄ hoc: mō/ ysi scz: primū omniū est: q̄s egyptijs et pharao/ ne submerso post victoriā cantat. pte. 1. fo. 153. f

Cantica graduum/ (scz psalmi quīdecim) quare sic dicant et a quo: et ad quid facti sūt rē. pte. 3. fol. 275. Et fol. 276. d

Cantica leticie subiect ecclia in septuagesima: et quare. pte. 3. fol. 173. e

Canticū canticōꝝ dicitur liber salomonis: et qua/ re sic dicit: et quō grece et hebraice intitulat. par/ te. 3. fol. 307. b. Et fol. 354. b

Cantici canticōꝝ libri materia que sit: scz quis sponsus: que sponsa: q̄ vario mō ab hebreis et latinis assignat. pte. 3. fol. 355. c

Canticū canticōꝝ liber quattuor p̄sonas iducit: sponsum et sodales eius: sponsā et adolecētū las cū ea. Ibidem. a.

Canticū canticōꝝ libri fm translationem no/ stram in pluribus discrepat a littera hebraica/ et similiter signatio capituloꝝ rē. Ibidem. c.

Canticū canticōꝝ liber ap̄d hebreos/ q̄b⁹ et q̄n lege re p̄missum est. parte. 3. fol. 354. b. Et de etiā in/ Ezechielis difficultatē

Cantores dauid instituit/ postq̄ obtinuit regnū et arca i tabernaculo fuit vt exerceat officia co/ ram dñō. pte. 2. fol. 196. f.

Cantores principales tres fuerunt/ sicut tres fu/ erunt filij leui: scz heman de caath. asaph d ger/ son: et han (q̄ alibi dicit idithun) de merari. par/ te. 2. fol. 196. e.

Cantores erant sic ordinati q̄ heman cum socie/ tate sua erat in medio: asaph autē cū sua socie/ tate ad dexteram rē. Ibidem. f

Cantores quattuor p̄posuit dauid cantentib⁹ psalmos an arcam: q̄ psalmos personabant tri/ bus modis: et qui fuerunt. pte. 3. fol. 86. b. d

Cantores fuerūt tres principales in veteri testa/ mēto: et de filijs istoꝝ triū instituti sunt viginti quattuor cantores: et deseruebant ordinate vi/ gintiquattuor hebdomadarijs sacerdotib⁹ rē. parte. 2. fol. 210. c

Cantores vigintiquattuor instituti sunt per so/ res quis esset prim⁹: et quis esset secundus rē. et nō sunt ordinati fm ordinē patrū vel etatū rē. parte. 2. fol. 210. c

Cantōꝝ ordinatio i suis officijs distincta fuit p/ vigintiquattuor vices sibi succedentes: sicut et ordinatio principalū sacerdotum: qui hebdo/ madarij dicebant. Ibidem. d

Cantores de simplicibus leuitis: aliqui erāt can/ tores ad dicendū diuinas laudes: alij alijs in/ officijs constituti: quia aliqui erant ianitores: aliqui custodes vasoꝝ rē. Ibidem. c

Cantoribus et cantatricibus/ instrumentis musi/ calibus/ et vocibus humanis licitū ē vti mo/

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de. ly.

- derate: et horum ratio. pte. 2. fol. 118. a
- Lantus** releuat labores/ et tollit tedium. parte. 3. fol. 266. a
- Laph** Lapharnaum dicitur ciuitas christi: et quare. parte. 5. fol. 32. a. b. Et est ciuitas principalis siue metropolis in galilea. fol. 55. c. Et fol. 139. c. Et fol. 200. f. Et fol. 16. e. Item pte. 4. fol. 24. b
- Lapi** Capillatura mulieres nutriebat: sicut fit adhuc in aliquibus gentibus. pte. 6. fol. 254. b
- Capillos (ut veterum mos fuit) si quis nutriuit ob speciem corporis/ eos afflictionis tpe abscedebat. Et econuerso/ qui tpe tranquillo abscederat/ in ostensione afflictionis nutriebat. parte. 3.
- Capillos corporales quidam offerunt di (fol. 8. b) aboleret. parte. 1. fol. 346. a
- Capilloz crescentia in nazarenis/ erat signum durationis voti. pte. 1. fol. 375. c
- Capillos capitis discipulorum dicit dominus esse numeratos: non qui tondent vel percipiuntur vel etate pereunt/ sed qui in nazarenis erant quibus erat virtus spiritus sancti. pte. 1. fol. 165. d.
- Capillos capitis appellauit dominus virtutes animi/ et multitudinem sensuum/ de mente tanquam de capite aploz prodeuntes. parte. 1. fol. 265. d.
- Capilloz nigredo attestatur fortitudini et iuuentuti. pte. 3. fol. 363. g.
- Capitium quid dicitur. pte. 3. fol. 57. e. g
- Capitulum quid est et quare sic dicitur. parte. 6. fol. 147. e. g.
- Capitulo signatio in bibliis nostris/ est frequenter defectiua/ quia frequenter non sequitur signationem hebraicam: nec etiam hieronymi. pte. 4. fol. 355. f.
- Capitiuntur homines per diabolum et ministros suos in triplici statu. Primo. scilicet principes et prelati. secundo mediocres. tertio omnes/ per triplex instrumentum. pte. 4. fol. 391. b.
- Capitiendi modus christum/ magis conueniens ad subuertendum ipsum (quem pharisei timebant) fuit: ut fieret per discipulum. pte. 5. fol. 179. d
- Lapp** Lappadoces et philistei exierunt de eadem gente. pte. 1. fol. 57. g. Item pte. 4. fol. 168. d.
- Lapparis renibus valet/ et herba qua excitat luxuriam. pte. 3. fol. 354. a. c
- Lapz** Caprarum plerique pariter bis. scilicet hyeme et estate quorum fetus chimarrus et chimarra. pte. 1. fol. 220. e
- Lapz pili vel caprarum pelles/ si semper significant fetorem penitentium: non ipsum animal inter mundum computaretur: nec in laude sponsi diceretur. Lapilli tui sicut grex caprarum. pte. 1. fol. 181. e.
- Lapt** Captiui dicuntur ciuilitate mortui et sepulti. pte. 4. fol. 263. f
- Captiuus non omnis/ propter peccatum suum captiuus. pte. 4. fol. 208. f
- Captiui ducebantur in bello colligati: et cilicio siue sacco induti: subtrahitis eis vestibus preciosis. parte. 4. fol. 170. c
- Captiuorum capita radebantur et ducebantur nudatis capitibus ad maiorem eorum confusionem: et victorie declarationem: qui distrahebantur et sub corona vendi dicebantur. pte. 1. fol. 371. f
- Captiui ducti radebantur antiquitus quantum ad capillos et barbā. pte. 4. fol. 170. b. Et fol. 368. c.
- Captiuitate imminente et hostili per agros vites et clade feruente/ naturale est/ cunctos qui eua- dere queunt/ alia vel abdita requirere. parte. 5. fol. 180. e.
- Captiuas decem tribus pro peccatis ultra montes persarum: ita ut amplius non sint reuersure ad proprium locum deplorat propheta. parte. 4. fol. 363. f. Item adhuc non est reducta. pte. 4. fol. 156. g
- Captiuitas iudeorum tradunt hebrei non venit quod diu reges et populi colebant vitulos: sed postquam osee rex permisit ut si vellet/ iret ad templum dei/ et ibi sacrificaret/ careret vero populus omni excusatione captiuatus est. pte. 4. fol. 344. f
- Captiuitas iudeorum per quos et quos facta fuit: et per quam significatur: et quare. pte. 4. fol. 352. a. b.
- Captiuitas iudeorum babilonica/ et captiuitas hodierna (quam ipsi romani vocant) comminantur eis differenter in leuitico et in deuteronomio. pte. 1. fol. 262. g. h. Et fol. 365. f. g. h
- Captiuitas iudeorum babilonica tolerabilior/ et mitior/ fuit hebreis incompatibiliter magis quam captiuitas hodierna: et hoc patet ex tribus. parte. 4. fol. 318. h. Et fol. 327. a. b
- De captiuitate babilonica redierunt tamen due tribus: et pauci de decem tribubus. et tamen multi de illis/ et de illis remanserunt in babilonia/ delectati amore vxorum/ prolium/ et bonorum temporalium. pte. 4. fol. 366. c. Et fol. 379. c. Et fol. 116. a
- Item. pte. 2. fol. 198. f. g. Et fol. 249. f
- Captiuitas ipsorum iudeorum prime et secunde quasi inceptit et quantum durauit. pte. 4. fol. 217. e. g. h
- Captiuitas iudeorum presens/ est secundum Regem. Sal. propter peccatum vituli costatilis expiandum: propter quem et nunc sustinent afflictiones. parte. 4. fol. 90. b. Sed fingit.
- Captiuitas ista moderna usque ad finem mundi durabit. pte. 3. fol. 103. b. Item fuit figurata per captiuitatem babilonicam. pte. 6. fol. 189. d
- Captiuitas quod dicitur auersa a iacob: cum decem tribus (que erant maxima pars descendendum de iacob) fuerunt transigrate ultra flumina goganz: et non fuerunt reuersi in liberationem babilonicam. pte. 3. fol. 212. f. g. h. Et fol. 213. a. c.
- Captiuitatis malum quantum bono populo dei attulit/ liquide ostenditur: et nobis in exemplum ponitur. parte. 2. fol. 243. b. Et fol. 244. f. g
- Captiuitas populi iudaici quid nobis spiritualiter significet. pte. 4. fol. 208. f
- Captiuitas humani generis designatur per captiuitatem robie. pte. 2. fol. 283. e.
- Caput quod apertum habetur/ in luctu operitur. parte. 1. fol. 231. f
- Caput optimum ponit sepe deus/ ubi fuerat caput pessimum ipso absciso. pte. 4. fol. 394. f.
- Capite cooperto decenter orare possunt aliqui in secreto/ vel ut singulares persone. Sic psalmos canentes: sic predicantes/ seu docentes in scholis. pte. 6. fol. 49. c.
- Capita mouere solent homines pro admiratione quando vident aliquid esse magnū repete deiectionem et

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

annihilatum. pte. 3. fol. 148. c.
Capite damnaſ/ qui turpiter et beſtialiter agit:
 vt forma hominis priuatur/ qui ſapientie rōnez
 nō tenuit. pte. 3. fol. 272. e.
Caput iohānis baptiſte in tria loca dicitur fuiſſe
 allatum: ſed nūc in Ambianis creditur eſſe
 parte. 5. fol. 47. g.
Car Carbones iuniperoꝝ diu ſeruant/ ſcilz ad annū/
 qñ ſuis cineribus ſunt operti. pte. 3. fol. 276. b.
Carbunculus ardentū gemmarū principatū te
 net: ſic dictus quia ignitus vt carboꝝ. parte. 3.
 fol. 420. a.
Carcer duplex eſt. ſ. vicioꝝ ⁊ tribulationū. Pri
 mus eſt reproboꝝ: qui mentis operib⁹ iniuſtis
 grauatur/ donec carne ſoluti in exteriores tene
 bras proſiciant eterne damnatiōis. Secundus ē
 iuſtoꝝ. pte. 6. fol. 221. a. b.
Cardines orbis terre qui ſunt. pte. 3. fol. 317. g.
Caractum nō carpitur manu: qz acutis angulis
 ſurgens/ manū ſecat. pte. 3. fol. 23. a. c.
Caratharbe. i. ciuitas quattuor: qz qttuor ma
 gni patriarche ſunt ibi ſepulti cum vxorib⁹. par
 te. 1. fol. 79. e. f. Item pte. 2. fol. 21. d. Et fol. 31. g.
 Item pte. 5. fol. 85. b.
Carmel. pte. 4. fol. 27. a. Et fol. 36. f. Et fol. 60. h.
 Et fol. 112. g. Et fol. 359. a. Et fol. 368. f. Itē par
 te. 2. fol. 91. a.
Carmen in nocte/ leticia eſt in tribulatione. par
 te. 3. fol. 65. f.
Carmen moſaicū/ an ſit mere propheticum/ vel
 exhortatoriū ⁊ cōminatoriū. pte. 1. fol. 369. d. et
 fol. 371. g. Et fol. 372. d.
Carnale efficitur hoc/ qd nimia diſcuſſione ſenti
 tur. pte. 3. fol. 338. f.
Carnalitas noſtra talis eſt vt ardentius deſide
 ret prohibita. pte. 6. fol. 16. c.
Carnalitatē ſiue cupiditatē vicio datur iudici
 um equitatē. In quo notantur ſupfluitas: gu
 latinepta leticia: luxuria: adulatorum applau
 dentia ⁊ ſuperbia ⁊c. pte. 4. fol. 307. b. c.
Carnalibus illecebris ſeruienti: naſcunt puncti
 ones vicioꝝ: quibus vel ſe vel proximū lace
 rat: ⁊ hoc vitare nō nouit. pte. 3. fol. 334. b.
Carnales ⁊ ſtulti cum eis conſuliſ ad ſalutem/ il
 li totum repñant ad noxietatem: ⁊ inuidie ſti
 mulo incitati/ nequiſſime ſue eligunt deſeruere
 voluntati. pte. 4. fol. 451. e.
Carnalis homo poteſt dici homo natus de mu
 liere id ē ſenſualitate: qui ſenſualitati ſicut ma
 tri ſtudet obedire. pte. 3. fol. 33. d.
Carnalibus actis qui adhuc incumbit/ neceſſe ē
 vt mentes alioꝝ ſpūaliter inſtruere erubeſcat.
 pte. 3. fol. 20. a. Item pte. 2. fol. 104. e.
Carnales ⁊ infirmi ⁊ ſi ob meritū caſte fidei ⁊ pie
 tatis ad electoꝝ ſortē pertinet: longe tamen
 ab his ſunt qui dicunt. Non audeo loqui ⁊c. p
 te. 2. fol. 137. f. Et fol. 217. f.
Carnaliū multo maior eſt in ecclia numerus q̃
 perfectioꝝ. Sed quantū preſtat numero/ tan
 tum ſuccumbunt merito. pte. 2. fol. 137. f. Et fo
 lio. 217. f.
Carnalium i ecclia vitā moꝛeſq; baſilica gran
 dis extra atrium ſacerdotum/ figurat. pte. 2. fo

lio. 137. f. Et fol. 217. f.
Carnales quicq; preſentem felicitatē ⁊ copiam re
 rum tpalium/ certant ſibi multiplicare. parte. 1.
 fol. 343. e.
Carnales quinq; ſenſibus corpis dediti: cū a do
 mino fuerint correpti/ ſcelera ſua. ppria cogno
 ſcentes/ iuſte ſe pcuſſos eſſe conſitentur: Et per
 quid ſignificant. pte. 2. fol. 69. a.
Carnales de vitijs ſuis carnalibus penitentes/ ⁊
 poſtea recidiantes/ obiurgandi ſunt per aſpe
 riā correctionē: Sunt etiā maledicendi: ſuntq;
 etiam cedendi corporaliter: p quos ⁊ quo mō.
 parte. 2. fol. 269. f. g.
Carnales homines a priſtina conuerſatiōe diſce
 dentes/ ⁊ in vnitatē fidei ⁊ bonoꝝ operū ſe no
 bis ſociantes: eorum errores in vſum noſtrum
 nō conuertamus ſed effundamus. Et de hoc ſi
 gura. pte. 1. fol. 345. e.
Carnalitatē viciū p pharaonis nomen ſigniſi
 catur. pte. 4. fol. 252. d.
Carnalis delectatio dicitur lectulus ⁊c. parte. 3.
 fol. 62. b.
Carnalis vita per ſenū intelligit. pte. 3. fol. 77. h.
Carnium craſſitudo ⁊ delitioſe epule puocant
 corpus ad libidinē. pte. 2. fol. 29. a.
Carnis motus/ beſtię ſunt: que continētia quaſi
 cauea preſſe/ ⁊ ſi tentando rugiunt: nō tñ ad ef
 ſectum quaſi ad rabiem morſus excedunt. par
 te. 3. fol. 17. f.
Carnis nomine/ carnis delectatio accipitur. par
 te. 3. fol. 62. e.
Carnis voluptatem/ minoris laboris ē/ incogni
 tam cauere q̃ reſcere cognitā. pte. 2. fol. 259. b.
Carnis moleſtijs afficiuntur homines qñq; de
 cauſis: Aut propter merita augenda: aut pro
 pter humilitatē conſeruandā/ aut ob peccata i
 telligenda ⁊ corrigenda: aut ad gloriā dei/ aut
 ad initium eterne damnationis. pte. 5. fol. 94. a.
Carnis pcti alliciunt ⁊ ſupinducunt nouem et
 quattuor: Et deſignātur per lectum ferreū: qui
 habet cubitos longitudinis nouē/ et quattuor
 cubitos latitudinis. pte. 1. fol. 333. b.
Carnis delectatio quotiens in mente iniqui do
 minatur: in tabernaculo ei⁹ ſulphur aſpergitur
 parte. 3. fol. 39. f.
Caro per chanaanē ſignificatur: que licet nobis/
 cum eſt/ non eſt tñ obediens/ niſi tñ q tributa
 ſoluit. i. miniſteriū agendi aliquid vel merendi.
 parte. 2. fol. 24. a.
Caro ſignificatur per amalech: qui iterpretatur
 gens bruta: qz p eam homo conuenit cū aniāli
 bus brutis. pte. 1. fol. 159. d.
Carnem ſuā quidam offerunt in holocauſtum/ ſi
 concupiſcentiē gloriā maculantur ⁊c. ſed qua
 ſi ſtulte virgines ſūt/ que corpore caſte fuerūt:
 oleum autem charitatis/ ⁊ aliarū virtutum nō
 habuerunt. pte. 1. fol. 215. b.
Caro noſtra dicitur mulier que inſidiatur calca
 neo noſtro. ⁊ eſt in ſingulis noſtri: Et quid per
 calcaneum deſignatur. pte. 3. fo. 154. a.
Caro nihil niſi per animā concupiſcit: ſed cōcu
 piſcere dicit: cum aniā carnali cōcupiſcētia ſpi
 ritui reluctatur. parte. 6. fol. 87. b.

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de. ly.

Caro non concupiscit sine anima: Quis caro cōcupiscere dicatur/ qz carnaliter anima cōcupiscit. **C**aro quā de fecit nō est carcer: (pte. 1. fol. 338. a. sed corruptio eius et tentatio. pte. 3. fol. 298. a. **C**aro plerūqz p molestias tacta flagello suo mēti indicat deū/ quē ipsa carni p̄sides nō videbat **C**aro cū ita afficiat ieiunijs/ et (pte. 1. fol. 303. g. vigilijs macerat/ vt nō penit rumpat tūc caput ad collū retorquet/ et nō abscedit pte. 1. fo. 216. b. **C**arnis macerationē deo facit acceptam septe conditiones. pte. 6. fol. 26. b. **C**arnis desideria domare nihil adeo ad hoc valet q̄ pensare q̄lis ipsa sit mortua. pte. 3. fo. 49. e. **C**aro quō debellat et vincit vt spiritui subiaceat **C**arnes suas lacerare dicunt vi (pte. 1. fol. 159. d. ri sancti: et quando. pte. 3. fol. 31. b. **C**arnem nostram nō debemus abominari: s̄ fo/ uere/ et necessaria illi prebere: curam tñ eius i de siderijs nō facere. pte. 1. fol. 357. e. **C**aro nostra vt ad virtutē decorēqz pueniat casti/ tis/ necesse est vt oret/ ieiunet/ vigilet/ et omni cō/ tinentia laboret/ vt delectatiōes ingentitas sic/ cet et. Exemplū de bysso et. pte. 1. fol. 186. f. **C**aro nra vitulus superbus est/ hanc offerim⁹ dū castam custodim⁹. pte. 1. fol. 215. b. **C**aro filia babylonis dicit. Et quare. parte. 3. fo/ **C**arnis nostre castigatio p linū signi (lio. 230. f. ficas. Et q̄re. pte. 3. fol. 339. f. **C**aro christi multū nominat⁹ nominat. f. arca. ve lamen/ nubes et. Et quare et. pte. 1. fol. 242. a. **C**aro christi/ deitatis tabernaculū. pte. 3. fo. 121. e. **C**aro christi tripl̄ intelligit: vel illa q̄ crucifixa et sepulta/ vel spūalis et diuina et. pte. 6. fol. 50. e. **C**arnis veram naturā/ siue veritatē carnis i chri/ sto/ ostendunt sanguis et aqua q̄ fluxerūt de ei⁹ latere in cruce. pte. 6. fol. 234. e. **C**aro christi licet absolute sumpta sit terra: nō tñ dicit terra qz est diuinitati vnita: et virtute spū/ tussancti formata. pte. 6. fol. 148. c. **C**aro christi nō erat peccati: quia nō de traduce mortalitatis in mariā per masculū venerat: q̄/ uis ex virgine mortalis fuit: ex qua similitudi/ nem habebat carnis peccati. pte. 1. fol. 355. c. Eli de etiam Christi caro. **C**aro christi et marię licet in lumbis ade et abraę fuerint: differenter tñ ad matrē et filium tradu/ cta est. pte. 1. fol. 38. g. Item pte. 6. fol. 145. c. f. **C**aro quę est sine peccato in hac vita/ nisi illa so/ la q̄ non habuit in se viciū: pte. 1. fol. 295. f. **C**aro qz traducit de adam ē subiectū p̄cti. pte. 6. fol. 17. f. **C**aro quia ex adam traducit: p̄cti in se habet: si/ ania traducere/ et ipsa haberet. parte. 6. fo. 17. f. Item pte. 1. fol. 38. g. **C**aro nomine vermis signatur. Et quare. pte. 3. fol. 49. e. **C**aro pacem dei in se recipere nō potest. parte. 4. fol. 129. e. **C**aro nostra post resurrectionē eadem erit et di/ uersa et quō et. pte. 3. fol. 41. f. **C**aro in resurrectione/ ex gloria animę ad corp⁹ redundante/ fiet incorruptibilis in nullo aggra/ uans animā nec impediens a diuina vīdē par

te. 3. fol. 41. b. **C**aro nostra post resurrectionē nō eget cibo/ re/ sectione. **C**aro ade aū peccatū ita imortalis cre/ ata ē vt per alimoniā adiuta: esset mortis et do/ lores expers et. pte. 1. fol. 28. b. **C**aro dicit reflorescere qñ ex lentia cordis interiore/ sit quedam refluencia in carne exteriorē. pte. 3. fol. 123. c. **C**aro quę aliqñ fuerat inimica: per obediētiā spū/ ritus conforis future hereditatis existet cū ani/ ma. pte. 1. fol. 308. b. **C**arnes in vespere/ et panes i mane q̄re dati sunt filiis israel. pte. 1. fol. 157. d. **C**arnes cur i gremio desiderauerūt: cū tñ israeli/ te de egypto cū multis pecoribus exierint. par/ **C**arnes quare et qui desiderabant (te. 1. fo. 158. b. iudei in deserto et. pte. 1. fol. 281. g. **C**arnem cū sanguine nō comedetis: hoc quadru/ pliciter exponit a iudeis. pte. 1. fol. 55. b. **C**arnes in veteri testamento oblatas i altari: co/ medebant quasdam sacerdotes/ q̄dam propin/ qui et. pte. 4. fol. 44. b. **C**arnes hostie p peccato cōmissionis et omissio/ nis erant sacerdotis offerentis. pte. 1. fol. 225. c. **C**arnes agni paschalis tūc crude accipiunt/ cui⁹ humanitas christi attendit: inconsiderata/ et si/ ne reuerentia cognitiōis relicta illius diuinita/ te. pte. 1. fol. 146. f. **C**aro christi vera ē sub specie panis ex virtute sa/ cramenti: et similiter sanguis est sub specie vini ex vi sacramenti: cetera sunt ex cōcomitantia. parte. 5. fol. 206. g. **C**aro christi quō realiter sumit et sanguis: et qua/ liter sunt cibus et potus: et reficiunt animā q̄ est immortalis/ Sed nō sic ē de cibo corporali: q̄ tñ re/ ficit corpus/ qd ē corruptibile. pte. 5. fo. 206. g. b. **C**arniū elus quando cōcessus est. Et de hoc in Elus carniū. **C**arpo gratiani heretici sunt qui negant resurre/ ctionē carnis. pte. 1. fol. 236. e. **C**arthago/ ciuitas magna africe capitanea. par/ te. 4. fol. 249. b. **C**artilago habet speciem ossis: nō firmitatē. par/ te. 3. fol. 78. a. **C**artallū quid. pte. 4. fol. 120. f. **C**assa in aquis nascit et crescit in imensum et reddit odore. pte. 3. fol. 149. e. Et fol. 362. a. c. **C**assiodorus senator/ in pictura post se reliquit tabernaculi et templi positionem/ ac altaris ho/ lo causti: qd cum a iudeorū doctorib⁹ didicisse putam⁹. pte. 1. fol. 186. a. Item pte. 2. fol. 137. d. e. **C**astigat se pulchre: qui exemplo alteri se emen/ dat. pte. 6. fol. 47. d. Et fol. 239. a. **C**astimonia ad perfectum mundicie candorem/ ducit/ cum per abstinentiā caro fatigatur. par/ te. 1. fol. 189. a. **C**astimonia carnis sepe castimoniā mentis adi/ mit/ dum segnius bonis operib⁹ insistunt q̄ndo minus prospiciunt. pte. 1. fol. 192. a. **C**astitas virt⁹ tres gradus habet. pte. 5. fo. 44. d. **C**astitas carnis nihil est/ si nō assit (Et fo. 45. d. mētis suauitas in amore primi. pte. 3. fol. 18. a. **C**astitas magna nō est sine bono ope/ nec bonus

Carp

Cart

Cas

Cass

Cast

Posillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

opus aliquid sine castitate. pte. 3. fol. 340. d.
Castitas eleuat mētē a carnalib⁹. Et sicut dispo-
 nit intellectū ad contēplationē vitatis/ sic ecō-
 trario luctuaria mētē deprimit rē. pte. 5. fol. 76. g.
Castitatis fermento accepto quotidie castior ef-
 ficatur/ sic accepto nequitie fermento/ quotidie
 efficitur nequior et deterior. pte. 1. fol. 315. f.
Castitas pure conscientie ⁊ conuersationis p bys-
 sum significat. pte. 3. fol. 340. c.
Castitas coniugatoꝝ etiam donū dei ē: ⁊ nō tñ
 castitas continentū. pte. 6. fol. 42. e.
Castitas perpetua nostris sacerdotibus indici-
 tur. Et quare. pte. 5. fol. 124. b.
Castitas eoꝝ qui se castrauerunt. ppter regnū ce-
 loꝝ melior ē ⁊ magis meritoria q̄ fecunditas
 prolis. pte. 4. fol. 93. d.
Castitate candida mundicie corp̄alis induunt
 omnes qui dei officio assistunt ⁊ laudes ei ore/
 moribus ⁊ actu concrepant. Et de hoc figura.
 parte. 2. fol. 218. f.
Castor ⁊ pollux gemini dicunt/ ⁊ gentiles in ma-
 ri deos inuocant: Et q̄re. pte. 6. fol. 208. a.
Castrabant antiquitus illi q̄ in domo regia ser-
 uiebant ad interiora dom⁹ ppter securitatez a
 mulierib⁹ vt dicunt aliqui. pte. 4. fol. 294. b.
Castri alicuius redditiois terminū an liceat p̄fi-
 gere saracenis. pte. 2. fol. 298. f.
Castroꝝ optimus situs est in figura q̄drata. par-
 te. 1. fol. 271. a.
Castra sunt p̄sens vita/ in q̄ semper cōtra spirita-
 les nequitas pugnam⁹. pte. 1. fol. 223. c.
Castroꝝ filioꝝ israel dispositio circa tabernacu-
 lum fin quattuor partes orbis. pte. 1. fo. 268. h.
Castra in exercitu hebreoꝝ erant tria: scz castra
 deitatis/ atrii in q̄ erat tabernaculū: Castra po-
 puli/ qui erant extra in circūitu leuitarū: ⁊ castra
 leuitarū que erant circa tabernaculū. parte. 1. fo-
 lio. 238. c. Et fol. 268. d. h.
Catalogus fortū dauid exprimit/ ⁊ primo expri-
 munt nomina aliquoꝝ valde notabiliū. scdo
 alioꝝ magis cōmuniū. pte. 2. fol. 122. g.
Catarij heretici resutant: Et q̄re. pte. 3. fol. 120. a.
Cataphryge ore venenato mel promittunt: sed
 turpe est dicere q̄ in occulto faciunt. parte. 4. fo-
 lio. 341. e.
Cath **C**athecumini figurant per nicodemū. parte. 5. fo-
 lio. 194. e.
Cathedra docendi: in Docendi cathedra.
Cathecizandi ⁊ baptizandi infantes exēplū dat/
 qui nec facere nec sapere aliquid possunt. pte. 5.
 fol. 50. b.
Cathecizandis/ q̄ttuor euangelioꝝ p̄ncipia reci-
 rant: ⁊ de figuris ⁊ ordine eoꝝ in apertioe auri-
 um solerter erudiunt rē. pte. 1. fol. 187. c.
Catholicus bonus regno celesti dign⁹/ debet ha-
 bere vñctionē sp̄s sancti in corde/ in ore/ in ope
 ⁊ rē. pte. 2. fol. 98. g.
Catholicus bonus magis timet d̄ bonis sp̄uali-
 bus amittendis q̄ de corp̄alibus/ seu de sp̄ali-
 bus. pte. 2. fol. 295. d.
Catholicus deū timens om̄ia agit doctoꝝ con-
 silio/ ⁊ scripturay doctumēto. pte. 3. fol. 420. e.
Catholicus q̄libet/ cū artē quā pro cōmuni vtili

tate didicit/ supbie vñ cuiuslibet vicij cōtagiōe
 polluit: suo se gladio p̄fodit rē. pte. 2. fol. 199. g.
Catholicus hereticusq̄ (quoꝝ p̄petua cōtentio)
 qz dispar itētio iuicē semp rixant. Alter em̄ sal-
 titatem/ alter defendit vitatē. pte. 1. fol. 361. f.
Catholici mali licet ab ecclia nō recedant/ tñ ma-
 gis inueniunt p diuersa vicia fūire diabolo/ q̄
 per bona opa militare deo. pte. 1. fol. 349. e.
Cauē ne vacuus ab ope dies eat/ ⁊ p̄mū minua-
 tur. pte. 3. fol. 20. f.
Cauendi/ sicut sunt illi/ qui habēt speciē bone vi-
 te ppter dogma nequitie: sic ⁊ hi qui cū integre
 fidei ⁊ doctrie sint/ turpiter viuūt pte. 5. fo. 29. b.
Causa pductiua creaturay siue rex est: q̄ de⁹ p/
 ducit eas om̄ino libere ⁊ volūrate libertina: et
 nō de necessitate. Vbi excludit erroꝝ p̄hoꝝ qui
 dixerunt deū creaturas siue res de necessitate p-
 ducere. pte. 5. fol. 186. e.
Cause rōnales omniū rerū q̄ naturaliter sunt in
 mundo sunt abscondite. pte. 6. fol. 92. e.
Cause eoꝝ q̄ per grām sunt: siue eoꝝ q̄ mirabili-
 ter nō naturaliter sūt: i deo sūt. Ibidem.
Causa dilationis ne p̄ls israel deleret/ ppter ma-
 gnitudinē bñficioꝝ dei ē duplex. pte. 1. fo. 370. g.
Causa vna incarnationis christi fuit ad supplēdū
 perfectionem legi per ipm christum incarnatū
 parte. 3. fol. 143. b.
Causa rebelliois hieroboam contra salomonē/
 vnde occasione traxit. Et assignant. cause diu-
 se a diuersis. pte. 2. fol. 149. c. d.
Causas et naturas rex non pōt hō explicare: nec
 oculus ad plenū intueri: nec auris instruēte do-
 ctore ad sumā scientiā puenire. pte. 3. fol. 341. f.
 Et fol. 342. h. Vide etiam in Creatura.
Causas nras singlī si requiramus/ i scripturay dei elo-
 quio inuenim⁹. Vbi em̄ nobis oib⁹ in eo qd̄ spe-
 cialit̄ parimur cōmuniter rñde. pte. 3. fol. 62. a.
Causa prima pl⁹ influit in causatū q̄ causa secu-
 da. ideo de⁹ qui est causa prima ⁊ rector totius
 creature plus facit ad gubernationē cuiuslibet
 cōmunitatis q̄ oēs alij/ imo sine ipso om̄es alij
 nihil possunt. pte. 2. fol. 62. c.
Causarū tria genera sūt circa q̄ vñsa rhetor. par-
 te. 4. fo. 351. d.
Cautel licz vñ/ p̄ cautelas maloꝝ (te. 4. fo. 351. d.)
 insidiantū/ bonis: exēplo christi ⁊ pauli. pte. 5.
Cautel vtēdi exēplū p̄ maliciā puerlo (fol. 65. g.)
 rñ: exēplū dedit dauid/ qñ se simulauit vt eua-
 deret mortis periculū. pte. 2. fol. 87. g.
Ceci ⁊ claudi q̄s dauid cepit/ f3 doctores fuerūt.
 hoies q̄s hiebusi posuerūt/ in fortitudine mu-
 roꝝ confidentes in contemptū exercitus dauid.
 rē. Isa. Sal. dicit q̄ isti ceci ⁊ claudi erant due
 imagines: quay vna representabat isaac: q̄ in si-
 ne fuit cecus/ ⁊ alia iacob: q̄ claudicabat ex lu-
 cta cū angelo rē. Et q̄re dicunt ceci ⁊ claudi in
 plali: licz eēt tñ vna imago rē. pte. 2. fo. 101. g. h.
Cecitas vel ignorātia peccati/ potest causari tri-
 pliciter. pte. 5. fol. 215. e.
Cecitas nō dicit simplicē negationē visus: cū sit
 puatio: sed dicit negationē i subiecto apto na-
 to/ ⁊ p tpe in q̄ visus debet inē: Et sic ē in sp̄ua
 lib⁹ de cecitate mentis rē. pte. 5. fol. 215. d.
Cecitas mentis/ an excuset peccatū: ⁊ quid sit ce-

Cau

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

- citias mentis. Quale pctm excuset: et quō excu-
set. pte. 5. fol. 215. d
- L**ecitas vel ignorantia q̄ est causa peccati/ tripli-
citer potest causari. Uno mō ex ruditate intel-
lectus. Alio mō ex negligentia/ studendi. Ter-
tio modo causat ex malicia proprię voluntatē
parte. 5. fol. 215. e
- L**ecitas mentis consequens ad actū pcti/ potest
se habere tripliciter. Antecedenter/ cōcomitan-
ter: et consequenter. Ibidem.
- L**ecitas exili q̄ homo se nō nouit unde cōtigit:
parte. 3. fol. 32. e
- L**edar filius fuit hismaelis: a q̄ saraceni descēde-
runt. et ideo per ipm designat populus hismae-
litarum. pte. 4. fol. 74. e. f. Et fol. 98. b. Item p-
te. 3. fol. 276. a. Et fol. 356. c.
- L**edron est nomen flumī qui inter hierlm et mon-
tem oliueti currit per vallem iosaphat. parte. 5.
fol. 236. b
- L**edrus q̄ est altissima arbor nisi succisa inutilis
est: in sua radice manens nō facit vtilis fructū.
parte. 3. fol. 123. f. Et fol. 412. a. Item parte. 2. fo-
lio. 131. a. Et fol. 134. g. Et fol. 221. f. Item pte. 1.
fol. 296. b.
- L**ela dictio hebraica/ fm hebreos doctores mi-
nus bene sentientes/ significat perpetuitatē: s̄
fm doctores hebraicos in eadem lingua magl
eruditos/ nihil significat: Et quare et ppter qd
ponitur rē. pte. 3. fol. 211. b
- L**elare dicitur de^o in corde suo ea q̄ pertinet ad
hominē: qm nō ostendit erga eum bñficia exte-
riora/ dimittendo eū in afflictione magna. par-
te. 3. fol. 27. b.
- L**elebrare nullus permittendus ē nisi fidem faci-
at de sua ordinatiōe. Et unde huius habet ar-
gumentū. pte. 2. fol. 242. f. b
- L**elestes habitatores inqt allegoricus iterpres/
sponte assumere corpa/ infantū vagitū/ et incu-
nabula paruulorū rē. et quosdam ad ppriam ter-
ram reuersuros: alios futuros demones. S3 de
lyramēta sunt. pte. 4. fo. 148. a. b. Et fo. 149. a. b
Et fol. 150. b.
- L**elestium corporū materia que et qualis sit. par-
te. 1. fol. 23. c. d
- L**elestia corpora/ an et quō digniora sint homi-
ne. pte. 1. fol. 336. b. d. e. g.
- L**elestia desiderare debem^{us}/ et illa hoc mō adipi-
sci valemus. pte. 1. fol. 122. f.
- L**elestia corpora an et quō possunt dici animata
rē. pte. 4. fol. 125. h. Et extensius. fol. 127. d. e
- L**elestia corpora an et quō habent contrarietate
parte. 3. fol. 431. c
- L**elestia corpa licet sint agētia de necessitate/ ha-
bent tamen virtutē inuertiendi elementa et com-
posita ex eis ad diuersas qualitates: ex q̄b^{us} dis-
ponunt humana corpora ad varias infirmita-
tes. pte. 4. fol. 126. b
- L**elestium corporū decor maxime consistit in lu-
ce. pte. 4. fol. 57. g
- L**elestia dicunt mundari per christi sanguinē: s̄
cut tabernaculū dicebat antiquitus mundari.
parte. 6. fol. 151. d
- L**eleuma qd dicit. pte. 4. fol. 146. d. Et fo. 169. b
- C**ella vinaria vt dicit Isa. Sal. dicit: eo q̄ in li-
baminibus sacrificiorū effundebat vinū: et tunc
leuite et cantores incipiebāt cantare laudes di-
uinās/ q̄ ordinant ad dilectionē dei et etiam p-
rimi. pte. 3. fol. 357. b
- C**elte sculpanē in silice. In bibliis antiquis ha-
betur: vel certe sculpanē in silice: qd magis con-
sonat cū hebreo. pte. 3. fol. 42. b
- C**eli sunt septē: quorū hec sunt nomina aer/ ether
olympus: spaciū vel igneū: firmamentū: ce-
lum angelorū: et trinitatis. pte. 1. fol. 23. f
- C**elos quidam dicunt tres/ sc3 aerium: ethereū:
et sidereum: Nō nulli septē: primū aerū: secun-
dū ethereū: tertiu olympū: quartū igneū: qn-
tum firmamentū: sextum aqueū: septimū ange-
lum et terra cur dicunt (lorū. pte. 1. fol. 143. g.
in principio creata et non facta. p vt ceterę crea-
ture factę dicunt. pare. 1. fol. 23. e
- C**elum non visibile firmamentū/ sed empyreū. i.
igneū vlt intellectuale/ creauit de^{us} in principio.
quod nō ab ardore/ sed a splendore dicit: et sta-
tim repletū est angelis rē. pte. 1. fol. 23. f. Et fo-
lio. 26. g
- C**elum de quo dicit: Fiat firmamentū: vtrū exce-
dit aeris spacia/ an ipse aer vocet firmamentū.
Celum qd firmamentū dicitur (parte. 1. fo. 24. f
describitur. pte. 1. fol. 31. c.
- C**elum de q̄ dicitur: Locauit deus firmamentū
celū: quid ibi celum illud significet. Ibidem. c.
- C**elum empyreū (de q̄ dubitauerūt doctores:
vtrum sit aliquis locus corporalis an non) est ce-
lum crystallinū: qd etiam dicit aqueū. Et qua-
re. parte. 1. fol. 24. h. Et fol. 26. f. g
- C**elū empyreū dicit celū celorū. Et quare. pte. 3. fo-
lio. 304. h
- C**elū empyreū qd ē loc^{us} btōz/ dicit fti/ (lio. 304. h
um celum. Scdm crystallinū: dicit etiā paradī-
sus: et vtrumq; intrauit paulus in raptu. pte. 6.
fol. 76. d.
- C**elū q̄ri solet cui^{us} figure sit. S3 spi (fol. 76. d.
ritualit^{us} q̄uis auctores nri faciant/ p eos do-
cere noluit/ nisi qd p̄sit saluti. pte. 1. fol. 25. b
- C**elum querit si stet an moueat: Si mouet inq-
unt: quō est firmamentū? Si stat: quō sidera in
eo fixa circueunt rē? pte. 1. fol. 25. b
- C**elum aerium fuit purgatum per diluuiū: ascen-
dens. xv. cubitos supra cacumina montū. par-
te. 6. fol. 226. h
- C**elum hoc visibile prius firmamētū dictū ē po-
stea celum. pte. 1. fol. 321. a.
- C**eli (vnde dicunt aues celi) nō ē dubiū quin in
diluuiū perierunt: et perituri sunt igne. De supe-
rioribus aut celis celorū vtrum ipsi perituri sūt
igne/ questio est et disputatio scrupulosior inter
doctos. pte. 6. fol. 35. e
- C**eli sunt inanitati et insensibiles. pte. 4. fo. 125. b.
Et sic agūt in hec inferiora ex necessitate nature
rē. Ibidem. h
- C**elum primū: secundū: et tertium multipliciter
exponitur. pte. 6. fol. 76. a. b
- C**eli altitudo a terra quō accipitur: et comparat
ad distantia orientis ad occidentē. pte. 3. fo. 238. c.
- C**eli superiores sunt mutabiles quantum ad sitū:
inferiores aut vt aer quantum ad alterationē.
parte. 3. fol. 237. d

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

Celo et terra in natura corpoꝝ durabilius nihil est. parte. 5. fol. 276. a.
Celi dicuntur solidissimi: quia nō diuiduntur et reuoluntur: vñ soliditas pprie et alię qualitates elementares nō sunt in celis: que sunt alteri nature. parte. 3. fol. 69. d.
Celi quō et quare apertū fuisse dicat christo baptizato. parte. 5. fol. 91. a. c. Et fol. 93. c. d. g.
Celi q̄re magi apertū fuisse legi i baptismo christi q̄ in eiusdē passione tē. parte. 5. fol. 91. c.
Celi quō diuersimode dicat aperiri i baptismo et in passione christi. Ibidem. c. d.
Celum quasi tectum mundi extendit deus: non labore tē. parte. 3. fol. 238. e.
Celum est camera in mundo/ terra pauimentū. parte. 3. fol. 264. b.
Celum vñdicitur circa terram: vñdē etiam peccantibus lux/ aer/ spiritus/ pluuia/ inde fructus: sine celo deficit terra. parte. 3. fol. 238. b.
Celi peribūt in fine mundi: nō q̄tum ad substantiam/ sed q̄tum ad aliquam dispositionē. Et huius declaratio. parte. 3. fol. 237. d.
Celi et elementa dicuntur angeloz opa: nō q̄ sūt eoz factores/ sed q̄ administratores: eo mō loquēdi quo vinea dicat op̄ vineatoris/ et domus gubernāda op̄ dispensatoris. parte. 3. fol. 403. d.
Celi extrema fm apparentiam visus in circuitu orizontis nostri/ videtur sup terrā figi: et mediū quod est sup capita nostra i altū erigi: et sic habet apparētā tabernaculi extēti. pte. 4. fo. 71. c.
Celi ornamēt de stellis et luminariis aeris auius/ aqua piscis/ et terrā alalib. parte. 3. fol. 403. c.
Celi aereum dicuntur metaphorice ad similitudinem obstupescere/ quādo notabiliter immutatur: sicut homo stupidus in facie mutatur: Istomodo dicuntur celi obstupescere in tempestate quādo sūt tonitrua/ pcelle et fulgura: que sūt signa dei. parte. 4. fol. 113. c.
Celi exaudiri dicuntur q̄tum ad tpalia et q̄tum ad spūalia/ et quō. parte. 4. fol. 336. d.
Celozum rationē quando et quomō deus narrare dicitur. parte. 3. fol. 73. a.
Celi significat p tabernaculum: qd aīe deuote nō pūt ingredi durāte vita p̄senti tē. pte. 1. fo. 111.
Celi dicat thesauri: q̄ ibi abscondita sunt (h. et reposita bona diligētibus. Itē q̄ tota fertilitas bonoz in istis inferiorib. puenit ex influentia celi et stellaz. parte. 1. fol. 164. c.
Cena christi cū discipulis/ vñ fuerit facta luna decimaquarta existente. Et arguit cōtra et p: cū responsione et solutionibus argumentozū. parte. 5. fol. 226. e. f. g.
Cenaculū vbi christus fecit cenā cū discipulis. Et vbi ipsi latuerunt propter metum iudeoz: et vbi receperunt spiritum sanctū: Idem locus est. parte. 5. fol. 115. b.
Cenereth nomen est lacu magni/ p quem transit iordanis fluius: et vocat in euangelio mare cenereth: a quadā villa sic nominata/ sup litus eius sita tē. parte. 1. fol. 334. a.
Cenobite qui dicuntur. parte. 6. fol. 172. a. b.
Celi vñ liceat dari cesari an nō. Ista q̄stio ortū habuit a tpe natiuitatis christi. pte. 5. fol. 69. c.

Census nō est in crimine sed affectus: sed qui bonis male vitur: hoc agit/ vt per edacitatis in/ gluiem/ eo quo viuere debuit panis/ moriat. parte. 1. fol. 71. b.
Centenarius numerus in dexterā cōputat/ pollice et indice in coronam flexis. Celi: Itā dextera computat annos. parte. 1. fol. 267. d.
Centenarius quia a leua transit ad dexteram: in celestis vite significationem poni consuevit. parte. 1. fol. 80. b. Et fol. 186. f. Item parte 2. fol. 220. e. Et fol. 221. a. Et fol. 250. c. Et fol. 256. e. Et fol. 304. e. Itē parte. 5. fol. 30. e.
Centuplum recipiet omnis qui reliquerit pa. tē. Sed hoc quomodo? parte. 5. fol. 60. a. c. d. Et fol. 171. c. Et fol. 108. f. g.
Centurio q̄s et q̄re sic dicatur. parte. 5. fo. 30. d. e.
Cepe et porri cum lachrymis comeduntur. parte 1. fol. 281. e.
Cepta bona qui districte nō exequitur: dissolutione negligentie manum destruentis imitat. parte. 3. fol. 326. e.
Cereus quandoq̄ vnus/ quandoq̄ duo añ euāgelium deferunt: quid et quos significant. parte. 3. fol. 285. e.
Cerimonie quid et ad quid sunt. pte. 6. fo. 133. a.
Cerimonie legis sunt in quadruplici differentia: quedam pertinent ad sacramenta/ quedam ad sacrificia/ quedam ad obseruationē/ quedam ad sacra. parte. 4. fol. 132. a.
Cerimonialia veteris legis que principaliora: et quid figurabant: et quare cessauerunt. parte 6. fol. 117. b.
Cerimonialia an tñ erant figuralia/ vel an habebant duplicem rationē: scz litteralem et figuralem tē. parte. 3. fol. 205. g.
Cerimonialium duplex est opus et exercitiū/ scz opus operans/ et opus operatum: et quid singulum hoz respiciat tē. parte. 3. fol. 205. g.
Cerimonialia q̄ nō debent cessare tempore messie. Argumentū validum putant iudei se habere contra christianos. Sed soluitur. parte. 4. fol. 427. b.
Cerimoniū legis p̄cipe filijs israel tē. Expositores hebreoz dicunt: q̄ hoc p̄ceptū vocat sic: q̄ nō habet rationē litteralē sic clarā/ sed potius secretam tē. parte. 1. fol. 297. d.
Cerimonialia omnia reducunt ad p̄ceptū de obseruatione sabbati. parte. 1. fol. 164. b.
Cerimoniales obseruationes veteris legis: significatur p vestes/ et quare. parte. 2. fol. 125. b.
Cernimus certius in luce diurna: i nocturna visione p imagines videmus. pte. 3. fol. 62. b.
Certitudo est duplex. i. euidentie et adhesionis. parte. 6. fol. 164. f. g.
Cerui tempore amoris discedentes a patria/ alter clunibus alterius capite imposito se sustentant tē. parte. 3. fol. 358. b.
Ceruus senio grauatur/ ex crescentibus pilis et cornibus/ serpentē naribus haurit tē. et haustu de fonte sumpto: cornua et pilos deponit. parte. 3. fol. 145. a. Et fol. 358. b. c. Et fol. 359. e. f.
Cerui eius licitus est fm legem: nō tamen legitur aliquis sanctus ceruinās carnes comedisse

In Glosas ordinariā Interl. q3: necnon in Nico. de ly.

in veteri lege. pte. 1. fol. 360. b
Cesar dictus est iulius: Et qre. pte. 4. fol. 370. f
Cesar augustus sub q christus est nat' diuisit re-
 giam potestatem egypti in septem principat' ne
 possent rebellare qd fuit quedam dispositio ad
 hoc q euangelium pdicaret libere per orbem. par-
 te. 4. fol. 30. a
Cesarea philippi ciuitas est sic dicta qz per phi-
 lippum renouata et ampliata prius dicta lachis
 postea dñm. Et quare: nūc pelneas seu palneas.
 Est et alia ciuitas in palestina sic dicta. pte. 5. fo-
 lio. 52. b. Et fol. 105. a. Item pte. 6. fol. 196. g.
Cesaries sanfonis distincta erat p septem floccel-
 los. pte. 2. fol. 51. b
Cet **C**ethura vt hebrei suspicant mutato nomine est
 agar: q fara mortua de concubina transiuit in
 vxore. pte. 1. fol. 83. b. d
Cetus piscis magn' intra oceanū detinetur ne
 veniat ad maria mediterranea in quib' hoies
 cōmuniū nauigant ne sit hominib' nociuus.
 parte. 3. fol. 21. b
Cetus est maximū aīal maritū: et longitudo ei'
 occupat spacium quātū quattuor iugera terre
 rē. pte. 3. fol. 78. b. Et fol. 241. b. Vide etiā fabu-
 losa iudeoz deliramenta de leuiathan. fol. 241.
 b. c. Item copiose de hoc. pte. 1. fol. 27. d
Cetus in fronte dicit' hñe multas plicas ad mo-
 dū falcis dispositas ad quaz reuelationē nul-
 lus auderet accedere. pte. 3. fol. 79. b
Ceti os est ita terribile q quolibet creaturavltra
 modū horreret intrare. Ibidem
Ceti due mandibule supior et inferior ad modū
 portarū apertū et claudunt. Ibidem.
Ceti squame sūt magne ad modū scuti: et ita cō-
 iuncte q vir aer pōt inter eas ingredi. pte. 3. fo-
 lio. 80. c
Ceti oculi vident' alonge p modū cuiusdā clari-
 tatis diffuse similis aurore. Ibidem
Cetus respicit sicut delphin. Ibidem. d.
Cetus quō capis et occidit. pte. 3. fol. 79. c. Et fo-
 lio. 241. c. d
Cetus inuentus est in ripa maris iuxta portuga-
 liam de cuius lingua particularim decisa fue-
 runt onerati viginti quattuor muli: ex q satis
 apparet magnitudo capitis cerebri: et oculorū.
 parte. 3. fol. 80. c
Cha **C**haldaica trāslatio apud iudeos thargū voca-
 tur: et est magne auctoritat' apud eos: sic q nul-
 lus ausus fuit ei contradicere. pte. 4. fol. 74. b.
 Et fol. 88. b. Vide etiā in Thargum
Chaldei vnde originē et nomen trahant. parte. 1.
 fol. 11. c. Et fol. 58. d.
Chaldei feroces interpretantur: et eius moralitas.
 parte. 4. fol. 81. a.
Chaldea quondā fuit dicta terra sennaar. pte. 1.
 fol. 58. f
Chaldei abundant fluminib': et strenui sunt i na-
 uibus. pte. 4. fol. 76. a. b
Chaldei et perse equis gaudent. pte. 4. fol. 129. a.
Chaldeoz ligua quadā proprietate distat ab he-
 breā. Philo arbitrat' ligua hebreoz esse chal-
 daicā rē. pte. 4. fol. 295. a. c. Itē pte. 2. fo. 245. b.
Chaldeoz littere nūero et sono cōcordant cū he-

braicis: discrepāt tñ characterib' i. figuris. par-
 te. 4. fol. 292. b. Itē parte. 6. fol. 275. f
Chaldeoz phi/matematici. f. et etiam reges et pn-
 cipes illius gentis omnia faciunt fm artem. scz
 per considerationē astroz. pte. 4. fol. 196. e
Chaldei solem adorant: dñq regi mortali (Ege-
 chie scz) decum suum pbiuisse obsequium cogno-
 uissent: illū adorandū plus homine crediderūt
 parte. 2. fol. 181. a
Chaldei cupidi/capta hierlm recipiebāt d sepul-
 chris preciosa. pte. 4. fol. 203. g. Et fol. 123. f
Cham: transtulerunt Septuaginta p eo quod ē
 ham: et quare. a quo egyptius vsqz hodie lingua
 egyptioz dicit' ham. pte. 1. fol. 56. e. Et fol. 63. d
Chanaan quare maledic' et non cham rē. pte. 1.
 fol. 56. g. b.
Chanaan puer anteqz nascere' maledic' quō
 et quare. 1. fol. 311. a
Chanaan/terra scz promissionis: a noe post dilu-
 uū ipsi Sem fuit ordinata: et postmodū abrag
 (qz erat de stirpe Sem) et posteritati ei' pmissa
 est sed chananei occupauerūt iniuste istā terrā
 datā sem et filiis suis. pte. 1. fo. 60. g. Et fol. 62. d.
 Et fol. 65. c. d. Item parte. 6. fol. 188. e
Chanaan in hebreo est nomen propriū et appella-
 rium. Qñ est nomen ppiū significat iudeā
 et quare: qñ aut ē appellatiū significat terrā ba-
 bylonis: et quare rē. pte. 4. fol. 235. b.
Chananei. Qñ mō accipiunt' generaliter p oī-
 bus illis qui descenderūt de chanaan. Alio mō
 dicunt' spēaliter rē. pte. 1. fol. 299. b. Et fo. 331. b.
Chananei habitatores iudee/ an filios isrl: quō
 dicti sūt comedisse carnes būanas et bibisse sā-
 guinem rē. pte. 3. fol. 378. g
Chanangi filios suos idolis imolabāt. Ibidem. b.
Character baptismalis est indelebilis grā. par-
 te. 6. fol. 218. d
Charitas est virtus quā nihil vincit. parte. 6. fo-
 lio. 126. b. Et fol. 233. a.
Charitas in nobis debet esse qdruplici rōne. Et
 cōmendat' in tribus. pmo scz. qz facit pti capare
 deitatem. scdo: qz horrore futuri iudicij dat securi-
 tatē. tertio: excludit timoris seruitutē. pte. 6.
 fol. 233. c. d. g. h
Charitati nō possūt deesse fides et spes. S3 fides
 et spes possunt esse sine charitate. pte. 6. fo. 54. f.
Charitas interius semp haberi pōt: quīs in pu-
 blicum nō semp pōt ostendi: taliter de virtutib'
 alijs/ ex fragilitate carnis. pte. 6. fol. 226. a.
Charitas possidet securā totā magnitudinem et
 amplitudinē diuinorū eloquioz. pte. 6. fo. 116. e
Charitas est hortus deliciarū: ex q omia genera
 virtutū nutriunt' ex q ascendit fons qui irrigat
 omia genera virtutū: et primū attollens se in qe-
 tuor capita virtutū. pte. 4. fol. 194. a. Item par-
 te. 2. fol. 136. b
Charitas est fons ppius bonorū cui alienus nō
 cōmunicat. pte. 6. fol. 53. e
Charitat' latitudo/longitudo/ sublimē et pssidū:
 lōge et mltiformit' dilucidat' pte. 6. fo. 93. a. b. e. g
Charitas sola est q etiā reddita/ semp retinet de-
 bitore. Reddit' cū impēdit: debet etiā si reddi-
 ta fuerit: qz nullū tps q ipēdēda nō sit. Nec cū

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū.

reddat amittit & potest reddendo multiplicat & c.
 Charitas ois min⁹ q̄ inf duos (pte. 6. fo. 28. e.
 hñ nō pōt. Et hui⁹ ratio. pte. 4. fol. 445. e.
 Charitas ordinata est / & quō. parte. 3. fol. 357. f.
 Charitatis gratia quem nō infundit: proximu
 suum etiam si ipse deo hunc genuit / extraneu
 respicit. parte. 3. fol. 75. b.
 Charitas licet principalis deo subijciat: tamen
 manifestat per dilectionem proximi. parte. 6.
 fol. 153. c.
 Charitas vera consistit in tribus. s. in receptiōe
 hospitum / in compassione oppressoꝝ / in subue
 nione pauperū & infirmoꝝ. parte. 6. fol. 161. b. c.
 Charitas si nō habet quod det / det calicē aque:
 & tantum imputat ei quantum cacheo multa.
 parte. 3. fol. 278. b.
 Charitas patiens est / benigna est. Si alterū de
 est: charitas non est. s. si tolerat quos nō amat:
 vel si nō tolerat quos amat. parte. 3. fol. 20. b.
 Charitas nomen difficultatis erubescit. parte
 3. fol. 116. g.
 Charitas ad alta mirabiliter surgit: cuz ad ima
 proximorum misericorditer se attrahit: & quō
 modo benigne descendit ad infima / valēter re
 currit ad summa. parte. 1. fol. 277. e.
 Charitatem vt habere studeamus / quadruplici
 ratione persuadet. pte. 6. fol. 233. c. d.
 Charitas in cordibus electoꝝ inextinguibilis
 manet: quia in futuro in mentibus sanctorum
 charitatis seruior accrescit. parte. 1. fol. 223. e.
 Charitas an euacuabit sicut scia. Et quō scia &
 charitas pñt dici euacuari. parte. 6. fol. 54. e. h.
 Per charitatē christ⁹ nobiscū i terra: p charitatē
 cū illo sumus in celo. parte. 2. fol. 279. b.
 Charitas fraterna sicut ē qd optimū: ita econtra
 rio odiū fraternū ē qd pessimū. pte. 1. fo. 101. b.
 Charitas sic stimulat ad bonū duplex. s. natura
 le & gratuitū: ita recalcitrat contra malū: qd sit
 resistēdo tērationib⁹ & demoni. pte. 3. fo. 266. g.
 Charitatis pceptū quattuor locis tradit in scri
 ptura. parte. 5. fol. 70. b.
 Charitatis pcepta q̄ sunt pma & maxima mā
 data: cur inter pcepta decalogi nō ponūtur.
 parte. 1. fol. 166. b. c. d.
 Charitatē pcepta cū duo sint: p vtroq̄ sepevnū
 ponit / quare / & quomodo. parte. 6. fol. 28. e.
 Charitatis pceptū / qualis sit intelligendū / q̄lis
 sit primū / qualis implendū. parte. 5. fol. 70. b.
 Charitas q̄ trāformat amantē in amatū / p simi
 litudinē designat. parte. 1. fol. 28. d.
 Charitas dicitur glutinū christi / & q̄re. pte. 1. fol. 10. a.
 Charitatis opus per catenulas aureas signat.
 parte. 1. fol. 190. d.
 Charitatē significat panis / & q̄re. pte. 5. fo. 154. e.
 Charitas dicitur omne verbū. parte. 5. fol. 15. f.
 Charitas designat p iosue. pte. 1. fol. 368. d.
 Charitatis opa eē dicebāt qdā / crebro puiuari /
 luxuriari / cōfētire vicij alijs & c. pte. 6. fo. 228.
 Cherub singulari numero / plurali aut cheru (b
 bim: sed greca cōsuetudo neutri generis cheru
 bin posuit / in lsa in n. mutata. Hiero. aut & ma
 sculino genere / duos cherubim aureos & c. par
 te. 1. fol. 177. a.

Cherub generū masculini / numeri singulari / che
 rubin plurale & c. parte. 2. fol. 136. a. Et fol. 216.
 b. Itē parte. 4. fol. 251. e.
 Cherub / de q̄ ezechiel scribit / q̄ & q̄lis ei⁹ facies:
 & q̄re alibi facies bouis dicit. pte. 4. fo. 225. c. g.
 Cherubim duos fecit moyses sup arcā. Salomō
 dō addidit alios duos multo maiores: q̄s i tē
 plo posuit / & q̄re. pte. 2. fo. 136. c. d. Et fo. 144. a.
 Cherubim arce tabernaculi q̄re mutuo se respici
 entes / versis vultibus describunt. parte. 1. fol.
 177. d. Et fol. 180. e. g.
 Cherubim alis ex pāsīs designant / & quare. par
 te. 1. fol. 177. b.
 Cherubim stabāt erectis pedibus: intelligendū
 est / nō q̄ vnū pedē habebant magis eleuatū al
 tero quasi disponerent ad ambulādū: sed sta
 bāt sup pedes suos & c. parte. 2. fol. 216. d.
 Cherubin duo intra sanctasctoꝝ erāt imagines
 iuuenū supra ppitiatoriū posite. Et B fm Ra.
 Sa. & alios doctores. pte. 1. fo. 166. f. Alii fm io
 sephū. fo. 177. c. Itē pte. 4. fol. 225. c. d.
 Cherubin / seraphin / throni & dñatōes / archāge
 li / sedes / stutes / angeli / ministri: hec militia di
 cis ois x̄tus celoꝝ: atq̄ multa sūt officia: q̄ for
 tasse aut nos i libris posita sacris / nō possum⁹
 inuenire: aut humanis celata sensibus inquirē
 re nō valemus. parte. 2. fol. 239. b.
 Chirographa singuloꝝ manibus scripta: pprijs
 signis & indicij agnoscunt. parte. 1. fol. 268. b.
 Chora & chore quā significationē & distinctionē
 habeant. parte. 2. fol. 199. a.
 Chore q̄si terra deuorauit cū mult⁹ alijs: filij ei⁹
 remaserūt stātes i aere diuina x̄tute q̄sq̄ terra
 fuit iterū reclusa sub pedibus eozū. parte. 1. fo.
 312. f. Et fol. 313. e. g. Itē pte. 3. fol. 150. f. g.
 Chore quē p iniquitate terra viuū absorbit. cur
 i genealogia iustoz scriptus sit. pte. 1. fo. 136. e.
 Chore filij an oēs fuerint ianitores / vel qdā can
 tores. Et an a tpe pditionis pñs eoz qd fuit in
 deserto habuerūt spiritū ppheticū. parte. 3. fol.
 146. f. g. Et fol. 150. f. g.
 Chor⁹ qd significet: & quō accipit cū dicitur: Lauda
 te eū i choro. pte. 3. fo. 306. b. Itē pte. 1. fo. 155. c.
 Chorus est etiā genus mēsure & c. pte. 2. fo. 130. f.
 Itē parte. 4. fol. 336. b. Et fol. 337. b.
 Chrysolith⁹ lapis p̄ciosus & ei⁹ moralitas. pte. 6.
 fo. 273. b. d. Itē pte. 4. fo. 225. c. Et fo. 250. b. et
 Chrysopassus lapis p̄ciosus / & ei⁹ mo (fo. 321. b.
 ralitas. pte. 6. fol. 273. e. g.
 Christiano añ oīia cōuenit humilitatē dilige
 re / in lectione scripture cautū esse / fidem tene
 re / modū in sciētia seruare / & charitatis regulā.
 parte. 3. fol. 419. e.
 Christiani a christo fideles dicūt / nō a petro pe
 trini / vl a paulo paulini: q̄ tñ dñctō christo / tñ
 q̄ frēs: spōsam eius. i. ecclesiā regendā / & ad se
 men excitandū susceperūt. parte. 3. fo. 149. f.
 Christian⁹ quilibet debet esse ter inunctus. Et
 figurat hoc per triplicem dauid vnctionē. par
 te. 2. fol. 101. b.
 Christianus bonus a christo inunctus vnctiōe
 gratie: significat p dauid inunctum a samue
 le. parte. 2. fol. 83. d.

Ch

Cho

Chr

Ch

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

Christiani qñi z vbi fideles primo dicti sunt. par
te. 6. fol. 123. c. Et fol. 186. a.
Christianū decet esse discipline districtioris p q
christus mortuus ē: p te dei filius iugular? ē: z
iterum te peccare delectat? pte. 1. fol. 217. e
Christianus in hac vita semp debet pendere in
hac cruce vt sit fixus clauis et pceptis iusticie:
vt christus in cruce clauis confixus fuit. pte. 6.
fol. 87. e.
Christianū nō solum in actibus s etiam in habi
tu ordinatum vult paulus esse. pte. 1. fol. 268. a.
Christiani debent esse conuersationis celestis: z p
quid hoc significat. pte. 1. fol. 290. b.
Christianū decet qñlib? z inferiorib? affabile esse
z mitē: seniorib? humilē. pte. 3. fol. 391. f
Christianorū diuitie sunt victus z vestitus. par
te. 3. fol. 132. g.
Christianę vitę pfectio nō consistit essentialiter
in pauprate voluntaria: sed volūtaria pauper
tas operatur instrumentaliter ad pfectionē vi
te. pte. 5. fol. 224. b
Christianus quilibet bonus qui conat suplāta
re vicia: est filius christi per adoptiōis gratiā: z
significatur p iacob. pte. 1. fol. 89. d
Christianus adherens christo fide formata cha
ritate: fructificat p opera meritoria: sed si pscin
ditur z infructuosus redditur. pte. 4. fol. 230. d
Christiani veri sunt victime iusticie: q ab apo
stolis immolant dum terrena desideria morti
ficare docentur: vt spūalia viuificentur. parte. 1.
fol. 375. a
Christianus si patit p fide z confessione nomis
christi nō erubescat: vt possit dici. Bonus ē do
minus iste: qui habet tam fideles seruos. pte. 6.
fol. 222. b.
Christianus quilibz in arto positus: per pces de
uotas recurrere debz ad dñm iesum christū: exē
plo dauid: q venit ad achimelech zc. parte. 2.
fol. 87. g
Christianus qualis debeat esse sabbati obserua
tio. pte. 1. fol. 315. a. b
Christianus cuilibet regnū anime sue bñ regenti
adaptatur moraliter psalmus: Dñe in virtute
tua letabit rex zc. pte. 3. fol. 112. b
Christianus qlibet est dispensator dñi sui. Et b
tripliciter: vt in dispensatiōe spiritaliū: vel in
regimine temporalium: vel in bono vsu gratiarū
sibi a deo collatarum. pte. 5. fol. 75. b.
Christianus vir sentit diuersarū plia cupiditatū:
studiorū conflictus. pte. 5. fol. 113. b
Christian? bon? quilibet in christi virtute fiduci
aliter contra diabolum pugnaturus significat p
abiam zc. pte. 2. fol. 223. d
Christianus psecutiōis tpe: z tempore pacis: ha
bet quib? possit probari in confessione christi.
parte. 5. fol. 149. e.
Christiani in primitiua ecclia degentes sub im
perio romano: significant per filios israel exstē
tes in egypto. pte. 1. fol. 123. d.
Christiani tpe persecutionis ppter acerbiterem
persecutorū nō audebāt eucharistiā offerre: nisi
in cryptis martyrum z alijs locis occultis. pte. 4.
fol. 338. b

Christianū nemini licere sine criminis obiectio
ne aut probatione damnare: statuerunt Traia
nus z Elus adrian? zc. pte. 2. fol. 300. e
Christian? p ouem significatur zc. pte. 1. fol. 170. a
Christiani significantur p filios israel q debent
offerre oleum. i. pietatis fructū. pte. 1. fol. 187. b.
Christiani qui capellas edificant de rapinis: vt
ministr? ecclesie elemosynas dant p hoc credē
tes saluari sine emēdatione peccati falluntur.
parte. 4. fol. 121. b
Christianę religionis libertatē in seruitutem ni
mis onerosam cōuertunt: q super pplm catholi
cū statuta nimis graua ponūt. pte. 6. fol. 291. d
Christiani ppli grauiamen ex malicia cleri puerst
ostenditur. Tantū em pondus citationū: exco
municationū: interdictorū zc. super pplm ponit
q sub onere iacet depressus. pte. 4. fol. 419. d
Christiani duplices et ficti dicunt ruge. parte. 5.
fol. 36. b
Christiani qui tñ christi nomine gloriant? z ma
lis actibus iugiter implicant? significantur per
sansonē zc. pte. 2. fol. 51. e
Christiani mali q timore pene cessant a peccato
z statim reuincunt cessante periculo: significā
tur p iudeos. pte. 3. fol. 199. b.
Christianus pls malus designat per pplm iudai
cum: z dicit vallis visionis. Et quare. parte. 4.
fol. 43. d. b
Christiani mali peius paganis z iudeis viuunt
zc. pte. 3. fol. 126. e
Christianitatis falsum nomē sibi assumētes: q. f.
in ecclia constituti nō recedunt a vicijs: signifi
cant p filios iacob zc. pte. 4. fol. 426. e
Christiani increduli sunt in duplici gradu. pte. 4.
fol. 282. d.
Christianorū malorū sunt duo modi puniēdi. par
te. 6. fol. 263. d
Christiani omnes vituperant? p malis a circūcū
tibus z nunq intrantib?. pte. 3. fol. 126. f
Christianus peccās mortaliter p sedechiam in
stitutum in regem significat. Et quare. pte. 4.
fol. 235. d
Christianorū petā z nouissima nra in cōsumatio
ne seculi similia erunt pctis iuda / imo petiora.
parte. 4. fol. 115. b
Christiani inter infideles habitātes sub tributo
emunt cōmunia illis pecunia. pte. 4. fol. 200. b.
Christianus pls quē antichristus ad idolatriā z
ad spurciā cōuētere conabit? significat p
eleazarum. pte. 4. fol. 468. e
Christiani iudicantes: z iudei: ad mille annorū
regnū dicta pphete referentes: cogentur vt su
scipiāt oēs qui salui fuerint inhabitaturos i ter
ra israel: edificandā hierlm: extruendū templū
zc. pte. 4. fol. 263. a
Christianus pls nō est idumęus: licet hoc tene
ant iudei in omnib? libris suis tam thalmudi
cis q alijs: sed redarguunt. pte. 4. fol. 63. f.
Christiani dñ nō erubescunt imitari peccata qui
bus ethnici polluiunt? quasi p vxores alienige
nas degenerant a semine verbi dei: quo fuerūt
generati. pte. 2. fol. 252. b
Christiani qui hodie ventrē suum vt deū habēt

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

aut auariciā sequunt: aut ceteris mūdi illece-
bris mancipati sunt: imitant samaritas: q̄ ita
domino seruiebant/ vt dñs suis nō renūciaret.
parte. 2. fol. 258. b.
Christianus mollis et effeminatus q̄ nescit res-
istere peccat: nō est aptus ad receptionē eucharis-
tie: et significat per filiam sacerdotis etc. parte
1. fol. 253. b.
Christiani quidā acceptuꝝ mysterium corpis et
sanguinis dñi: sic in perditionē sibi cōuertunt/
sicut iudei incrassati beneficijs/ idolatre facti
sunt. parte. 1. fol. 370. b.
Christianus animi virtute destitutus: qui ven-
dit possessiunculam suam: id est animā diabo-
lo p mortalem culpam: significat per fratrem at-
tenuatum etc. parte. 1. fol. 259. d.
Christiani mali in bonis terrenis tñmodo cō-
fidētes: frequēter nitunt impedire bonos chri-
stianos (q̄ sunt fratres eorū in fide) a pfectu in
via moꝝ etc. parte. 1. fol. 298. d.
Christiani q̄ deserta vitare ad errores declināt:
malignis spiritib⁹ tradunt/ q̄ dignitatē angeli-
cam perdidērunt. parte. 1. fol. 370. c.
Christianos falsos significat cham: qui passio-
nem christi annūciat pñtēdo/ sed inhonorat
male viuendo. parte. 1. fol. 57. a.
Christiani aliqui inclināt in ortu solis se versus
illā pñtē: retinētes i hoc modū paganorū q̄ eos i
eadē terra pcesserūt. parte. 1. fol. 140. b.
Christorū multa sunt genera. Patriarche dicti
sunt christi. In parabolis dicunt christi/ omnes
qui de egypto egressi sunt. Cyrus rex persarū et
medorū (qui israel relaxauit) christus est. Ale-
pea mūdatus in lege/ vocatur christus dei etc.
parte. 3. fol. 86. d. e.
Christus siue deus incarnatus: ē nomē suppositi-
ti/ duplicē naturā habētis/ diuinam videlicet et
humanā. parte. 5. fol. 2. d. e. Et fol. 5. d. Itē parte. 6.
fol. 232. g. Et clar⁹ fol. 35. b. Et fo. 232. g.
Christus grece/ messias hebraice/ vnctus latine.
parte. 5. fol. 90. a. Et fo. 190. e. f. Et fo. 130. b.
Christus filius dei vngit et vngit: vngens vbo
diuinitatis/ fm q̄ cū pñtē et spūs sancto habet oīa
cōmunia. A pñtē vngit fm humanitatē et a spū
sancto etc. parte. 1. fol. 228. c.
Christus dicit vnctus/ nō vnctiōe humana sed
diuina: q̄ i humanitate p nobis assumpta/ fuit
vnct⁹ a deo pñtē/ imo a tota trinitate plenitudi-
ne gratie. parte. 5. fol. 130. b.
Christū saluatore nostrū/ fuisse deum et hoīem:
vtrū ex scripturis receptis a iudeis possit effi-
cacit pbari? Et arguit affirmatiue p suppositi-
to et quesito: Cū solutionibus argumētōrū etc.
parte. 6. fol. 275. e. etc. p totū.
Christus est rex et sacerdos vnct⁹ i humana natu-
ra plenitudine gr̄e. parte. 5. fol. 190. g.
Christus q̄ dicit fm hebreos messias: q̄ sit de⁹
et hō in vna psona: pbat multis auctoritatib⁹
veteri testamēti. parte. 6. fol. 275. h. Et fo. 276.
per totū. Et fol. 280. e.
Christus in lege et pphetis pmissus: probat q̄ sit
verus deus et verus hō. parte. 4. fol. 290. f. g.
Christi diuine psonē incarnationis: ita q̄ messias p-

missus in lege et pphetis sit verus deus et ver⁹
homo: probat ex scripturis receptis ab hebre-
is. parte. 6. fol. 276. g. h. Et fol. 277. a. b. c. d. e.
Christi diuinitas clar⁹ exprimit p pphetiā hiero-
mie/ q̄ i alijs libris ve. testa. parte. 4. fol. 110. c.
Christ⁹ tres in se habuit naturas: et significat p
tres vires: et sunt/ diuinitas/ anima/ et corp⁹. parte
1. fol. 106. d. Et fol. 222. b.
Christus in vna psona ē deus verus ab eterno/
et homo i tpe. parte. 4. fol. 381. f.
Christus vna psona est gemine substātie. parte
6. fol. 4. a. Et fol. 45. a.
Christus habet duplicē naturā i vna psona: et
inde mediator dicit. parte. 5. fol. 52. b. Et etiā q̄
debit vitā cōmunē ducere. parte. 5. fol. 40. d.
Christi vna psona dicitur figurare duas psonas/
angeli. f. et hoīs. Nec mirandū: q̄ i expositioni-
bus patrū legim⁹ vnā ei⁹ esse psonā i isaac et ari-
ete figuratā etc. parte. 2. fol. 285. e.
Christ⁹ pprie pōt dici de⁹ amē: eo q̄ ipse solus
hanc dictionē amē frequentabat pmuttendo.
parte. 4. fol. 106. c. d.
Christus ē lux sufficiens ad illuminādū hoīes in
cognitiōe diuinorū triplici rōne. parte. 5. fol. 187. b.
Christus est veritas/ verus deus/ verus hō: et de
vtrorū habemus certū testimoniū. parte. 6. fol.
234. e. f. g. h. Itē parte. 4. fol. 135. e.
Christus dicit veritas/ vita et via/ et quare. parte
Audeo et dico (ait Euenes) (5. fol. 228. b.
Christ⁹ aīa dei ē: sicut et verbū dei/ sapientia dei/
et virt⁹ dei. parte. 1. fol. 261. b.
Christi humanitas ex cōiūctione ad deitatē/ ha-
bet qdāmodo valorē infinitū. parte. 4. fol. 53. b.
Christus fm q̄ homo pdestinatus est esse filius
dei etc. parte. 6. fol. 4. d.
Christū dicere creaturā vel seruū/ simpliciter et
pprie: periculosum est: nisi cū reduplicatione
specificatiue tenta. parte. 4. fol. 76. b.
Christus in q̄stū homo est creatura. Omnis autē
creatura si relicta fuerit/ in nihilū cadet sicut ē
de nihilo: et ita potest ista cōcedi cū reduplica-
tione: Christus in q̄stū hō/ nihil est ex se/ s3 omni-
no deficiens. parte. 6. fol. 283. c.
Christus in q̄stū deus est filius dei: sed qdā ha-
bet filius in q̄stū deus/ habet nascēdo: et p cōse-
quēs habet illud a pñtē: et sic ex se nihil ē/ s3 eo-
no deficiens. Nō sequit⁹/ et quare. Ibidē.
Christus i carne latuit/ ne a iudeis inueniret di-
uinitas: sicut dauid latuit i spelūca. Sic et alia
q̄ dauid gessit in illa fuga figuraliter christo: et
mystice adaptant. parte. 2. fol. 90. a.
Christus i infirmitate agnoscendus/ ē pñtē eglis/
nō visioe corpali s3 fide: et dū hoc credim⁹/ i no-
bis ad patrē ascēdit. parte. 3. fol. 167. a.
Christ⁹ dicit occult⁹/ q̄ humilis: humil⁹/ vt pos-
sit spem et occidi/ vt redimeret mundū. parte
5. fol. 188. f.
Christus in q̄stū deus/ ē essentialit⁹ ipsa beatitu-
do: et q̄stū ad humanitatē erat actu beatus in
anima. parte. 5. fol. 222. f. Et fol. 228. b.
Christus est eiusdē nature cū pñtē: nō identitate
specifica: q̄ natura diuina nō est diuisibilis si-
cut humana/ sed idēitate naturali/ distinctus
f

In Glosas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

tamē in psona. parte. 6. fol. 234. d. h.
Christus in eo q̄ ē filius dei: est vita q̄ uiuificat
 aīas: in eo q̄ filius hoīs iudex. pte. 5. fol. 202. e.
Christus hō p diuinitatē dimittit p̄tā p hūanita
 tē p p̄tōribus potest mori. parte. 5. fol. 202. a.
Christi diuinā maiestātē tacere iubent aī passi
 onem demoniaci ab eo sanati: et apli. et quare.
 parte. 5. fol. 95. e.
Christus in se habuit duplicē statum: vite scz et
 mortis. parte. 6. fol. 66. d.
Christus habuit eādē naturā cū patre. hoc vide
 rūt apli i trāfiguratione in baptismo: p ange
 loz obsequiū p creaturas visibiles: et p modū
 docendi et operadi. pte. 5. fol. 188. b.
Christus quō p opa potuit pbari fili⁹ dei: cū de
 aplis dixerit: Alia ora facietis. pte. 5. fol. 138. a.
Paris piculi ē discredere verā hūanitatē in chri
 sto sicut et deitatē. pte. 5. fol. 219. f. Itē pte. 3. fol.
 156. c. Itē pte. 4. fol. 90. f. Itē pte. 6. fol. 234. e.
Christus q̄ neget vel taceat: vel nō cōfiteat: est
 peccatū mortale. parte. 5. fol. 38. c.
Christū nō diuidas: sicut qdā diuidūt dicētes:
 Qui de maria: passus ē: qui de deo: passus nō
 est rē. et de hoc figura. pte. 1. fol. 220. a.
Christ⁹ cōtra spiritales neq̄tias pugnatur: i iſi
 mitate carnis x̄tute diuinitatis p̄cinct⁹ apparuit
 rē. Et significat p gad. i. accinct⁹. pte. 1. fol. 375.
Christ⁹ i q̄tū de⁹ sit etern⁹: nō tū fuit rex (b. d.
 vel dñs ab et̄no: s̄ qñ creaturā habuit subiectā
 rē. sic i sc̄tis angel⁹ cepit regnare. pte. 2. fol. 305. b.
Christū dicere patrē dñm: nō facile iueniē: p̄ser
 tim aī incarnationē. Nā fm carnē hoc cōgrue
 dicat. parte. 1. fol. 78. a.
Christ⁹ ē p̄f n̄ q̄ nos fecit et genuit. Si ḡ agno
 scā q̄ de⁹ p̄f me⁹ p̄f sit: gl̄ificabo eū. Si etiā
 q̄ patris mei exaltabo eū. pte. 1. fol. 153. b.
Christus fm partē sensitiuā fuit viator: et aī p̄f
 sionē sed post resurrectionē nō. parte. 5. fol. 210.
 c. Itē parte. 6. fol. 177. f.
Christi caput ē de⁹ q̄liter et quō. pte. 6. fol. 49. a. b.
Christ⁹ ē caput hoīm: iō cōpanē ad ipsū sic mē
 bra ad caput: et b̄ q̄druplici rōne. pte. 6. fol. 48.
 b. Et fol. 49. a. Itē pte. 3. fol. 272. e.
Christ⁹ p̄matū tenet: nō solū respectu hoīm sed
 etiā oīm angeloz et quō. parte. 6. fol. 104. b.
Christ⁹ nō indiget auxilio angeloz. Nec iō dixit:
 Et exhibebit mi. mō pl⁹ q̄. xij. le. an. s̄ āgeli idi
 gēt suo auxilio. pte. 5. fol. 81. c. Et fo. 16. b. Itē p/
Christo quō et fm qd donauit (te. 1. fol. 271. e.
 de⁹ nomē qd ē sup oīm nomē rē. an fm q̄ de⁹/
 vel fm q̄ hō rē. parte. 6. fol. 100. b. c.
Christo vtrū oīa sint subijciēda fm hūanitatē i
 futuro seculo. Arguit cōtra et p/ cū r̄sioe et so
 lutiōib⁹ argumētōz. pte. 6. fol. 138. d. e. f. g. Et fo.
Christo oīa creata sūt subdita siue sub/ (168. b.
 iecta fm diuinā naturā et etiā hūanā: et quō b̄
 itelligēdū. pte. 5. fol. 40. d. Itē extēl⁹ pte. 2. fol.
Christ⁹ nō solū dicit dñs i cōcreto sed (65. b.
 etiā i abstracto dicit dñator vel dñatio p̄f ex
 cellentiā dominij sui. pte. 6. fol. 237. g.
Christ⁹ dicit hō nobilis fm deitatē et hūanitatē/
 q̄ abijt i regionē lōginquā rē. pte. 5. fol. 172. d.
Christ⁹ sol⁹ ē sacerdos i et̄nū. pte. 3. fol. 251. f. Itē

parte. 5. fol. 190. g.
Christus solus dicit habere regnum perpetuū/
 et nullus alius. pte. 4. fol. 263. d.
Christ⁹ excellit angelos i q̄tuo: qz p̄f cogit⁹/
 cōsubstantial⁹ cogit⁹ i potestate et dignitate:
 i quibus angeli deficiūt. parte. 6. fol. 104. b.
Christ⁹ nō solū in q̄tū de⁹ s̄ etiā in q̄tū hō regna
 bit i eternū: nō solū sup hoīs sed etiā sup an
 los. parte. 5. fol. 125. c.
Christus supior ē angelis p̄pter vnionē ad sup/
 positum et plenitudinē gratie: s̄ sit minor illis
 ratione nature. parte. 6. fol. 246. g.
Christ⁹ in q̄tū hō ē p̄fectiōis finit⁹: de⁹ autē ē p̄f
 ctiōis iſinit⁹. Et i b̄ supeminet de⁹ christo et eti
 am vt creator creature. Itē q̄ influit ei plenu
 dinē gratie. parte. 6. fol. 49. b.
Christ⁹ dicit plen⁹ grā q̄re et quō et q̄ differenter
 ad alios gratia plenos. parte. 5. fol. 188. b. Itē
 parte. 6. fol. 133. f.
Christū solū dona sp̄s sc̄ti app̄hēdūt: oēs viros
 trāseūt: et sup christū manere dicunt rē. pte. 4.
Christ⁹ dicit testis dei: sicut apli dicūt (fo. 13. a
 tur testes christi. parte. 4. fol. 76. f. g. h.
Christus ē alpha et o. i. p̄ncipiū et finis toti⁹ sa
 cre scripture. parte. 5. fol. 185. b.
Christ⁹ an fuerit p̄pheta arguit cōtra et p/ cū r̄s/
 sioe et solutiōib⁹ argumētōz. pte. 5. fol. 210. b. c.
 Et fo. 47. a. Itē pte. 3. fol. 85. g. Itē pte. 6. fol.
Christ⁹ fm deitatē manet i eternū: hō (177. f.
 fuerit cōfessi iudei dicētes: Nos audiuim⁹ ex
 lege q̄ christus rē. pte. 3. fol. 236. d.
Christi regnū incepit tpe quo vltimū regnū de
 q̄tuo: regnū. s. romanū: fuit in sua potestate:
 qd maxime fuit tpe augusti: quo tpe christ⁹ de
 virgine fuit natus rē. pte. 4. fol. 290. g.
Christi dilectio ad genus humanū fuit in sūmo
 gradu tripliciter. pte. 5. fol. 227. a.
Christi ardens desiderij ad nostrā redēptionē
 ostendit tripliciter. parte. 5. fol. 80. d.
Christū iudei dicūt in aduentu suo venturū ad
 regnādū t̄paliter in potestate: Sed ip̄robaē il
 lud. pte. 4. fol. 290. b. Et fol. 49. c.
Christus in p̄mo aduētū suo nō venit i magni
 tudine sue potestatis sed i benignitate sue hu
 militatis. parte. 3. fol. 186. g.
Christus suo aduētū p̄mo duplicē cōsolatio
 nē populi fecit. parte. 4. fol. 70. d.
Christus ē mittēs et missus i sua icarnatiōe b̄ndi
 cta sed diuersa rōne rē. pte. 6. fol. 285. c.
Christus qui inter deū et hoīm medius p̄p̄tia
 tor interuenit p̄ p̄p̄tiatorū sup arcā testamen
 ti positū designat. pte. 1. fol. 211. b.
Christ⁹ in q̄tū deus p̄sciuit se t̄palit nascitur⁹ et
 hui⁹ vite ordinē et modū. pte. 3. fol. 71. b.
Christo nulla causa veniēdi fuit nisi q̄ p̄ctōres
 saluos faceret. pte. 6. fol. 117. b. e.
Christ⁹ q̄ venerit et q̄ t̄ps aduētus sui iā trāſie
 rit i p̄teritū: p̄bat multis modis. s. ex lege et p/
 phet⁹ et ex alijs sc̄pturis iudeoz autēticis. pte
 6. fol. 277. g. h. Et fo. 278. p totū. Et soluunt iu
 deoz argumēta i cōtrariū. fo. 279. b. c. d. e. f. g.
Christ⁹ i lege p̄missus p̄bat venisse: et nō eē vētu
 rus. pte. 4. fol. 8. f. b. Et fo. 290. f. g. Et fo. 316. f. g.

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

habes notabilia. Item parte. 3. fol. 215. b. Item parte. 5. fol. 11. c.
Christū (quē iudei dicūt messīā) multi iudeoꝝ dicūt natū i die dīstructionis tēpli. Et cū qñ ab ip̄s vbi sit christ⁹ ⁊ vbi p̄tātū tps fuerit? Di- cūt ali q ipse cū angel⁹ viues i eo mō q moy- ses vixit. xl. diebus i mōte sinai ⁊ expectat p̄ce- ptū dñi ad se ostēdendū rē. Alij aliter dicunt. Elide pre. 4. fol. 107. b. c. Itē pre. 6. fol. 275. f.
Christū q negat venisse: oñdat regē de tribu iu- da i gēte iudeoꝝ. parte. 1. fol. 117. e.
Christus dicīf cōsanguineus et cognat⁹ legis ⁊ legislator: q p̄ legē pmissus: et de patriarchis nat⁹ ⁊ d gēte iudeoꝝ fm carnē. pre. 2. fol. 57. b. e
Christū futur⁹ pphete dixerūt: ⁊ int alia de eo p phetarūt: q esset legislator noue legis: q esset redēptor: q eēt mort⁹ destructoꝝ. pre. 5. fol. 16. d
Christū sibi pmissū messīā: vtrū iudei cognō- uerunt esse iesum naçarenū? Arguit contra et pro: cū respōsione rē. pre. 5. fol. 66. f. g. h. Et fol. 42. f. Itē parte. 6. fol. 36. d.
Christus se ostēdit vix messīā et tribus signis. p̄mū fuit manifestatio occulti p̄sent. secun- dū p̄teriti. tertiu futurū. parte. 5. fol. 191. d.
Christus solus dictus est messias: et nullus ali- us. parte. 1. fol. 117. b.
Christ⁹ quō in lūbis abraē decimat⁹ ē: an fm ani- mā vñ an fm carnē ⁊ quō? Et vñ aīaz accepit? pre. 1. fol. 38. g. et fol. 355. c. Itē pre. 6. fol. 145. e. f. h
Christus fm carnē fuit nasciturus de populo is- rael. parte. 1. fol. 161. h.
Christus sicut p vtroq p̄p̄o venit: sic de vtro- q nasci voluit. parte. 4. fol. 35. f.
Christus nō solū fuit expectatio iudeoꝝ: sed eti- am gentiū. parte. 5. fol. 220. d.
Christ⁹ talē sibi hoīez quē suscipe voluit diuini- tus puidit: q nō solū sine pctō: s̄ etiā plen⁹ eēt grā ⁊ vīrate: q nullā sibi repugnāte lege pcti/le gē dei absq vlla mētis vel carnis cōtradictio- ne seruaret. parte. 2. fol. 249. h.
Christ⁹ q mysteriū suē incarnationis mirabile ef- fecit ⁊ de se ait: Ego sū ostiū rē. significat p io- arhan rē. pre. 2. fol. 231. e.
Christi generatio fm carnē (q nō a cain p̄moge- nito ade incept⁹) a q̄b̄ initū habuit describī.
Christ⁹ significat p ioseph p̄fī (pre. 1. fol. 48. f. h archā i senectute patrī natū: senescēte mūdo nō li⁹ dei d v̄ginē nat⁹ fuit tāq̄ fili⁹ senectut⁹. pre. 1. fol. 101. f. h. Et fol. 102. c. Et fol. 105. h. Et fol. 107. e. Et fol. 266. f. Et fol. 374. b.
Christ⁹ nascitur⁹ erat fm carnē de semine abraē seu de femore. parte. 1. fol. 80. d.
Christ⁹ descēdit d abraā p isaac ⁊ nō p hīmaelē.
Christū esse de semine dauid scri- (pre. 5. fol. 5. f. ptura pphetaꝝ in plurib⁹ locis p̄dixit: ⁊ q i beth- leē nascere. pre. 5. fol. 209. b. Et fol. 124. g.
Christ⁹ i fm hūanitatē fuerit post dauid: tñ fm diuinitatē est eternus. parte. 3. fol. 435. d.
Christ⁹ intelligit sedisse sup sedē dauid spūali⁹: nō autē tpali⁹. r. parte. 5. fol. 125. c.
Christus dicīf germē dñi: q solus spūssācti ope conceptus est. parte. 4. fol. 13. c.
Christ⁹ pōt dici fact⁹: cū hac tñ defmiatiōe fact⁹

hō fm carnē: q natura hūana christi facta ē: ⁊ est vnita ad suppositū diuinū. parte. 3. fol. 9. h. Et fol. 4. c. d.
Christ⁹ ab instāti cōceptiōis habuit corp⁹ oib⁹ li- niamēt⁹ distinctū: q̄uis nōdū habuerit p̄fectā corpis q̄ntitatē s̄ aīam oib⁹ stutib⁹ et sciētīs plenā. parte. 5. fol. 188. f. Itē pre. 3. fol. 215. f.
Christ⁹ dicīf flos rōne puritat⁹: q nullū actuale siue originale pctm locū i eo habuit: ⁊ q etiā p̄tulit fructū nostre salutis. parte. 4. fol. 28. d.
Christo aptat illud qd de tēplo dicīf. f. q. xlvj. annis edificatū ē. Aut em̄ phisici/ q b̄ dierū nūero corp⁹ hūanū i vtero a tpe cōceptiōis vs/ q ad p̄fecta mēbroꝝ linamenta crescat rē. pre. 2. fol. 248. f. Elide etiā in Templū.
Christus natus est de virgine q est nobilissimū membrū ecclesie. parte. 3. fol. 215. f.
Christus de virgine desponsata voluit nasci/ et quare. parte. 5. fol. 124. e.
Christus q ē altissim⁹ fm naturā diuinā fūdamit v̄ginē eā cōfirmādo sua grā: ita q nec mortali- ter nec venialit peccauit. parte. 3. fol. 215. f.
Christus natus est cōtra cursū nature de v̄gine clausa. parte. 4. fol. 25. c.
Christ⁹ sic sol visibil⁹ orit⁹ de loco auroꝝ: sic ipse orit⁹ ē d v̄gine q dicīf sol iusticie. pre. 3. fol. 252. d
Christus dicīf p̄mogenitus v̄ginis marie: nō q alij fuerūt aī: s̄ q p̄o i eū null⁹ fuit. pre. 5. fol. 8. f
Christ⁹ nat⁹ fuit tpe marie pac. f. tpe Augusti ce- sari/ anno imperij ei⁹. xlvj. subiect⁹ oib⁹ gētib⁹ romano iperio. pre. 4. fol. 9. b. Itē pre. 5. fol. 129. c
Christ⁹ nat⁹ ē tpe herodis alienigenē. f. idumē. parte. 1. fol. 117. f.
Christ⁹ i naçareth fuit cōcept⁹ ⁊ etiā nutrit⁹: i b̄ bethleē fuerit nat⁹. pre. 5. fol. 13. c. Et fol. 191. d.
Christ⁹ dicīf vir vn⁹: q null⁹ ali⁹ fuit/ nec ē/ nec erit/ de ⁊ hō i vna p̄sona rē. parte. 2. fol. 62. d. f.
Christ⁹ dicīf alter hō: q fuit alter ab oib⁹ alijs hoībus: q oēs ali j p̄cesserūt de radice pcti: iste aut solus innocēs. parte. 5. fol. 2. b.
Christ⁹ circūcidī voluit septē rōnibus: p̄uis nō esset legi subiectus. parte. 5. fol. 130. g
Christi caro ⁊ marie i lūbis ade fuerit: differē- ter tñ inde i matrē ⁊ filiū descendit. pre. 1. fol. 38. g. Et fol. 355. c. Itē pre. 6. fol. 145. e. f.
Christi caro mul. i noib⁹ dicīf. f. velamē/ arca/ nu- bes rē. quare et p̄pter qd. parte. 1. fol. 242. a.
Christi caro an et quō de terra dicēda sit? pre. 6. fol. 148. c. Itē pre. 3. fol. 233. e. Elide etiā in Caro
Christ⁹ cū eēt v̄bū i p̄ncipio apud pa (christi. trē: v̄bū factū ē caro: vt p carnē panis celesti/ trāsiret ad infantes. parte. 3. fol. 484. b.
Christū significat aureū altare: q ineffabilis ita verā carnē traxit de adā: vt a pctō carnis ade esset immunis rē. parte. 1. fol. 195. f.
Christi corp⁹/ volūrate fuit mortale ⁊ passibile: naturalit nec mortale/ nec passibile: ⁊ imortale datū fuit discipul⁹: et tñ tūc mortale esset. pre. 6.
Christus solus mortu⁹ est volūrate/ (fo. 51. b. c. ali omnes ex necessitate. Ibidē. c.
Christi corp⁹ optie cōplexione: tñ erat: tñ carno- sitas ei⁹ fuit imutata in maciē/ ex ieiunijs/ ex la- boribus/ et vigilijs rē. parte. 3. fol. 251. b.

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

Christus fuit multū macilentus/ maxime tēpo-
re mortis sue tē. parte. 3. fol. 41. d.
Christus q̄ fragilitati hominū veraciter conue-
niebāt: misericorditer in se trāsferre dignat⁹ ē
tē. Et figurat p̄ eldrā tē. parte. 2. fol. 252. f.
Christus infirmitates ⁊ defectus quas/quos q̄/
lesq̄ accepit. parte. 5. fol. 31. b. c.
Christus carnis dīderia q̄ habuerat/ habuit et
nobis: vt sitim ⁊ esuriē/ et hīdī. Nō tamē sunt
oīa in christū recipiēda/ sicut gulē/ et coit⁹ de/
sideriū tē. parte. 1. fol. 219. g.
Christus sola suggestiōe tētar⁹ fuit/ nō delectati-
one/ cōsensu. pte. 5. fo. 15. f. Itē pte. 4. fo. 375. a.
Christus fuit turbat⁹ fm̄ quid/ quō/ et vñ. pte. 2.
fol. 288. a. Itē pte. 5. fo. 222. f. g. et fo. 225. e.
Christ⁹ nullo iordinato motu potuit moueri et
iniurijs sibi illat⁹ tē. pte. 3. fo. 106. c. Itē pte. 6.
Christū habere aīaz humanā siue in/ (fo. 168. d.
relectiū negauit arrius heretic⁹: asserēs locū
aīe ipsū verbū tenere. pte. 4. fo. 263. h. Itē p/
te. 6. fol. 275. g.
Christus et si fuit beatus ex pte aīe ab instāti cō-
ceptionis: ex parte tamen corpis erat viator et
passibilis aīe resurrectionē tē. pte. 5. fo. 79. b.
Christ⁹ q̄ ab instāti cōceptionis fuit omīscīēs: an
sciētia expimentali p̄fecit: pte. 5. fo. 40. f. g. h.
Itē parte. 6. fo. 239. h. Itē pte. 3. fo. 145. b.
Christ⁹ habuit duplicē sciētiā. Et subdistinguit
tē. pte. 5. fo. 30. g. et fol. 133. a. et fol. 208. d. Itē
parte. 4. fol. 28. f. g.
Christus habuit sciētiā infusā: et fuit hō i tpe
nullā habens ignorantia. parte. 4. fol. 20. b.
Christ⁹ hō q̄ habuit p̄fectā noticiā ab instāti sue
cōceptionis: quō p̄ suā resurrectionē cognouit
erga se dilectionē vel approbationē patris: p/
te. 3. fol. 145. b. Itē parte. 5. fol. 188. f.
Christus hō licet ab instāti incarnationis habue-
rit dominiū sup oīa creata auctoritatiue nō tñ
exercitauerit: sed hoc mō accepit i sua resurrectio-
ne. pte. 4. fol. 151. b. Itē pte. 6. fo. 285. a. Itē pte
Christ⁹ nō meruerit glīaz aīe sue (fo. 87. g.
quā ab instāti sue cōceptionis habuit: tñ meruit
glīaz corpis ⁊ suā exaltationē. pte. 3. fo. 245. b.
Christ⁹ in q̄tū de⁹ cognoscit patrē noticiā (c. d.
comphēnsionis: ⁊ in q̄tū hō plen⁹ cognoscit q̄
aliq̄s angelus q̄ntūq̄ beat⁹. pte. 5. fo. 235. h.
Christ⁹ in q̄tū homo licet habeat noticiā creatā
oīm effectū dei q̄ facti sūt/ et fiēt: nō tñ habet
noticiā oīz possibilīū a deo fieri. pte. 3. fo. 388. d.
Christ⁹ q̄ ē cognitor in q̄tū dī: ignorare p̄ctm/
nō q̄dē si vidēdo s̄ si cōmittēdo. pte. 3. fo. 134. a.
Christ⁹ plenissime nouerat cū ēēt in corruptibili
carne/ quāta vel sibi vel mēbris gloria esset fu-
tura. parte. 1. fol. 176. e.
Christus quare nō fuit imolat⁹ p̄mo anno quo
fuit natus sicut agn⁹ imolandus fuit fm̄ legē.
Ipse em̄ fuit verus agnus. pte. 4. fo. 286. e.
Christus nō fuit occidēdus a iudeis infans: et
de hoc figura pte. 1. fo. 173. a. b.
Christ⁹ anno quoto ex egypto venit seu repoz-
tatus fuit. parte. 5. fol. 13. d. et fol. 15. d.
Christus in dolore cōtitionis querēdus ē: ⁊ sic
post triduū inueniē. parte. 5. fol. 132. b.

Christus cōmunitervixit inter hoīes. Duxit em̄
vitā inter omnes. parte. 5. fol. 189. f.
Christ⁹ asperis vestib⁹ utebāt. pte. 3. fol. 181. d. et
vilibus vestimētis sicut pauper ⁊ palestini. par-
te. 15. fol. 239. d. e.
Christus vestē portauit distinctiū a ceteris po-
pulis/ quēadmodū reliq̄ iudei: q̄ de hoc p̄cep-
tū habebāt. Sūt et alia legalia obseruauit vñ
q̄ ad passionē tē. parte. 5. fol. 34. d.
Christus an calciamētis vsus sit: Arguit p̄ ⁊ cō-
tra. parte. 5. fol. 93. b. c. d. e. f. et fol. 90. h.
Christ⁹ q̄li cigulo cinct⁹ fuerit. pte. 5. fol. 194. d. e.
Christ⁹ q̄ eandē artē exercuerit sicut pater suus
putatiū: p̄babile videt. parte. 5. fol. 100. d.
Christ⁹ oīa terrena bona contēpsit/ ⁊ oīa terrena
mala sustinuit/ et cetera talia passus/ et quare.
parte. 6. fol. 158. f.
Christus q̄re in paup̄tate voluit viuere: cum tñ
diuitie/ sicut sunt impedimēta reprobis: ita p/
bis sunt adiūmēta: nihil autē faciens ad dīutē
debut christo deficere. parte. 5. fol. 31. f.
Christus nasci voluit paup̄: qd̄ notat ex hoc: qz
nō p̄ illo offerebāt agnus et pullus colūbī/
aut turtur: sed par turturū/ aut duo pulli colū-
baz. parte. 1. fol. 236. a.
Christ⁹ natus ē i maxima paup̄tate ⁊ hūilitate:
in q̄bus etiā finiuit vitā suā. pte. 5. fol. 129. g.
Christus in paup̄tate fuit natus/ cōuersatus/ et
mortuus. parte. 3. fol. 115. d. et fol. 144. c.
Christ⁹ tātē fuit paup̄tati vt vñ daret tributa nō
haberet tē. parte. 5. fol. 55. e.
Christus docuit cōtēptū tpaliū bonoz: q̄ tñ i le-
ge veteri p̄mittebant in p̄mū: ⁊ de hoc figura.
parte. 2. fol. 87. h.
Christus baptizat⁹ ordinē nobis sequēdū ostē-
dit: q̄ ad cōsortia angelica festinam⁹. pte. 5. fo.
Christus venit ad baptismū iohānis: vt (91. a.
cuius p̄dicationē approbaret: vt tactus sui cor-
poris vim generatiūā aq̄s cōferret: et vt testi-
moniū iohānis dei patris p̄p̄s audiret. parte
5. fol. 14. h. et fol. 90. h.
Christus triplici ratione venit ad baptismū io-
hannis. parte. 5. fol. 191. b.
Christus in susceptiōe baptismi orauit/ dās ex-
emplū q̄ quilibet homo orare debet i suscepti-
ōe sacramentoz. parte. 5. fol. 135. c.
Christus intelligit factus aī iohānnē fm̄ p̄lati-
ōnē vel p̄fectionē. parte. 5. fol. 188. d. f.
Christus abstulit p̄ctm originale p̄ sacramentū
baptismi/ et actuale p̄ sacramentū penitentię.
parte. 4. fol. 350. c.
Christ⁹ postq̄ fuit baptizat⁹ a iohāne: morat⁹ ē
p̄pe locū illū: ⁊ fact⁹ ē iohāni familiaris. pte. 5.
Christus licet nō habuit p̄p̄ū dō/ (fo. 190. d.
miciliū: tñ habuit accōmodatū p̄ tpe ad manē-
dū sicut hospes. Ibidem. f.
Christ⁹ mortuo ioseph comitat⁹ ē matrē suā/ de-
bitū ei obsequiū impendēdo. pte. 5. fol. 192. d.
Christus carnē suā mortificauit/ p̄bēs alijs exē-
plū: aī p̄dicationē intrās desertū: et ibi ieiuna-
uit q̄draginta dieb⁹ ⁊ noctibus. pte. 5. fol. 91. d.
Christ⁹ cū fuit de⁹: q̄ laus ē deo q̄ ieiunauit/ cū
deo non cōpetat comedere vel ieiunare. Argu-

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū.

mentū est cuiusdā iudei cōtra diuinitatē chri-
sti sed solui. parte. 6. fol. 282. c.
Christus nō predicauit publice anteq̃ iohānes
in carceraret. parte. 5. fol. 91. g.
Christus cui⁹ vita in terris disciplina moꝝ fuit/
est via: quē sequentes ad patriā eterne beatitu-
dinis pueniunt. parte. 1. fol. 281. c.
Christus sue cōuersationis exemplo ducit se-
quentib⁹ p̃stans: de iusticia sua cōfidētib⁹ nul-
la luce clauit: p̃ctōꝝ suoz tenebras agnoscēt/
bus: igne sui amoris infulsit. parte. 1. fol. 279. g.
Christi itinera et loca plena sunt sacramētis: sic
sua dicta et facta. parte. 5. fol. 43. f. et fol. 44. e. Itē
cibus et potus et ambulatio: et oīa q̃ gessit: sa-
luti seruiunt. parte. 5. fol. 33. b.
Christi sermo null⁹ inuenit⁹ in q̃ aliqd parabolę
nō inueniat⁹. parte. 5. fol. 97. f. g. et fol. 110. e.
Christus formā humilitatis p̃bens: exercitiū lō-
ganimitatis: passiōis et patiētie exempla mon-
strauit: sic solēt iuuenes exercitati armoz vsu
meditari. parte. 1. fol. 82. e.
Christi humanitas dedit fidelib⁹ exempla patiē-
tie: ex quoz cōsideratione accipit hō in tēra-
tione et tribulationib⁹ virtutē cōstātie. Et signi-
fica⁹ p̃ columnā nubis. parte. 1. fol. 153. d.
Christus vtrū legē impleuerit et nō soluerit: si-
militer et p̃phetas. Arguit pro et contra cū re-
sponsione et solutionibus argumentoz. parte
5. fol. 19. h. et fol. 20. b.
Christus moralia p̃cepta adimpleuit: consilia
superaddendo: iudicialia dō adimpleuit rigo-
rem temperando: vt hoīes cauerēt a malis: et
studerēt bonis: magis ducti amore q̃ timore
mali penę. Cerimonialia (q̃ tñ figuralia erāt)
adimpleuit in sua incarnatione et passione et.
parte. 3. fol. 205. b. Itē parte. 5. fol. 20. b.
Christus impleuit legē q̃nti ad p̃cepta et q̃ntum
ad p̃missa. parte. 5. fol. 20. d.
Christ⁹ impleuit p̃phetas: opa salutis faciēdo. Itē
Christ⁹ nō solumō erat doctor legis et euā-
gelij: sed etiā institutor. Aliter tñ: quia vetus te-
stamentū dedit mediantibus angelis: nouum
autē p̃ seipsum. parte. 5. fol. 19. h. et fol. 2. e.
Christus solus accepit nouū testamētū a patre/
et alijs publicauit. parte. 1. fol. 205. b.
Christ⁹ ē causa euāgelice doctrine triplex. s. effi-
ciēs: materialis: et finalis. parte. 5. fol. 2. d.
Christus lignū sapientię si missus fuerit in leget:
ostendēs quō debeat intelligi: circūcisio: sab-
batū: amaritudo legis vertit⁹ in dulcedine intel-
ligentię spūalis: et de hoc figura. parte. 1. fol. 155. a.
Christus nihil scripsit: sed scribere euāgelia euā-
gelistis inspirauit. parte. 3. fol. 215. f.
Christus vtrū doctrinā suā debuerit tradere scri-
pto. Et arguit pro et cōtra cū responsione et so-
lutionibus argumentoz. parte. 5. fol. 114. f. g. et fol.
203. g. Itē parte. 6. fol. 148. g. h. et fol. 149. a. Itē p̃-
te. 4. fol. 155. c. et fol. 282. f. Itē parte. 2. fol. 189. f.
Christ⁹ legē sc̃psit in cordib⁹ fidelū siue hoīm: et
nō in tabulis vel pellibus. parte. 4. fol. 154. d.
Christi doctrina i cōpatiōe cuiuscūq̃ doctrine/
ex sola naturali rōne iudicat⁹ sc̃ssima: mūdissi-
ma et honestissima. parte. 5. fol. 213. c. et fol. 159. g.

Christus incepit p̃dicare q̃n fuit triginta anno/
rū vel viginouē: et fm hoc p̃dicauit trib⁹ an-
nis cū dimidio. parte. 5. fol. 135. c. et fol. 161. b.
Christus tāq̃ deus a pp̃ia auctoritate loquēs
dabat doctrinā suā. parte. 5. fol. 188. b.
Christ⁹ nō vocauit ap̃los de phariseis: s̃ de sim-
plicib⁹ hoīb⁹: et q̃re. parte. 6. fol. 34. b.
Christus q̃uis a p̃ncipio vocauit simplices: ta-
mē aliquos vocauit litteratos. parte. 5. fol. 194.
g. Itē parte. 6. fol. 35. d. e. Ababumetus autē so-
lū vocauit rudes et illitteratos. Ibidē.
Christus noluit ad apostolatū recipere demo-
niacum sanatum. Et hinc est q̃ demoniaci vel
furiosi nō p̃mouent⁹ i ecclia dei. parte. 5. fol. 98. b.
Christus eligēdo ap̃los p̃mo ascēdit mōtē: post
ea descendēs docuit turbas. parte. 5. fol. 141. c.
Christ⁹ vocauit ap̃los suos fr̃es. parte. 5. fol. 241. f.
Christus septuaginta discipulos ad p̃dicandū
misit. et rō hui⁹ assignat⁹. parte. 5. fol. 151. g. h.
Christus septuaginta discipulos binos i p̃dica-
tione misit triplici de causa. Ibidē. g.
Christus septuaginta discipulos de elatiōe cor-
ripuit: et cauerēt ne ex p̃tate p̃cessa sup demōes
caderent sicut sathan. parte. 1. fol. 152. d. g.
Christ⁹ licētiuit ap̃los vt deferrerēt necessaria s̃
bi tpe p̃secutionis: et etiā arma defensiuā mo-
derate. parte. 5. fol. 177. h. et fol. 178. c. g.
Christus voluit vt ap̃li aduētū eius denuncia-
rēt: et nō diuulgarēt. parte. 5. fol. 52. g.
Christ⁹ q̃re p̃cepit ap̃lis vt nemini dicerēt q̃ ip̃e
esset christus. parte. 5. fol. 52. g. et fol. 105. b.
Christus mittens ap̃los ad p̃dicandū: dedit eis
miraculoꝝ gratiā. parte. 5. fol. 35. g.
Christ⁹ p̃hibuit ap̃los ire ad p̃dicandū gētilib⁹: et
etiā samaritanis: q̃ nō erat magnū t̃p̃s vsq̃ ad
christi passiōē: et q̃re. parte. 5. fol. 306. b.
Christ⁹ et discipuli baptizabāt: querit⁹ quale fue-
rat baptisma: parte. 5. fol. 197. c. d. e.
Christus p̃pter maliciā et auariciā sacerdotū mi-
sit ap̃los ad p̃dicandū: et vult christus p̃ hoc
rogari. parte. 5. fol. 35. f.
Christus licet p̃dicauerit publice i tēplo et syna-
gogis: tñ sepatim docuit discipulos a turbis.
parte. 5. fol. 37. b.
Christ⁹ excusauit discipulos de violatiōe sabba-
ti: et fricatiōe spicaz. parte. 5. fol. 41. c. et fol. 201. g. h.
Christus cōsolatus est ap̃los triplici. parte. 5. fol.
Christ⁹ cōmittēdo petro officiū ipsū exa (231. h)
miāuit: et qd p̃ hoc signat⁹. parte. 5. fol. 243. c.
Christus beatū marciālē in medio discipuloꝝ
statuit: et quare. parte. 5. fol. 55. g.
Christus duxit seorsum petrū iacobū et iohan-
nem ad vidēdū gl̃iaz sue maiestati. parte. 5. fol.
Christus vt apostolus principaliter misit 150. d.
sus est ad p̃dicandū iudeis: ideo in pp̃ia p̃-
sona nō p̃dicauit nisi iudeis: et s̃ ex causa spe-
ciali. parte. 5. fol. 50. b.
Christ⁹ nō solū p̃dicauit iudeis: s̃ etiā samarita-
nis i vna lingua. s. hebraica. Ap̃li autē i septua-
gintaduabus linguis. parte. 5. fol. 228. f.
Christus in pp̃ia p̃sona p̃dicauit filiis israel: et
si aliq̃n alijs p̃dicauit. s. samaritanis: fuit tamē
raro. parte. 3. fol. 156. c.

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

Christus predicauit non credituris: et creditu-
ros euitauit. Ipse scit cui⁹ uig⁹ sūt misericordia
et ueritas. parte. 5. fol. 39. f.
Christ⁹ p nobis et nostra salute labores sustinu-
it: laborādo/ieiunādo/vigilādo/docendo/pdi-
cando: et multa alia q̄ erāt ad salutē nostrā or-
dinata faciēdo: pte. 4. fo. 84. b.
Christ⁹ ex seruoze pdicationis horā comedēdi se-
pius omittebat. parte. 5. fol. 96. d.
Christ⁹ i mōte sion plures psonaliter pdicauit:
et pcepta moralia docuit. pte. 3. fo. 89. c. et fol.
Christus post pdicationē suā solus ascē (155. f.)
dit orare: dās exemplū pdicantibus uerbum
dei. parte. 5. fol. 101. b.
Christ⁹ describēdo x̄tutes actiuorū/incepit ab
humilitate duplici de causa. pte. 5. fol. 55. f.
Christ⁹ oibus seruātib⁹ legē pmissit bona spūa-
lia et eterna. s. gratiā et gloriā. pte. 5. fol. 20. d.
Christ⁹ et apostoli nō semp allegauerūt scriptu-
ram ueteris testamēti de uerbo ad uerbū. par-
te. 3. fol. 143. c. Itē pte. 6. fol. 284. e.
Christ⁹ sicut pphete uet. test. aliqñ pphetabāt x̄-
bis/aliqñ sensibilib⁹ signis: ita ipse qui dicat p-
pheta magn⁹ pdicauit destructionē ciuitatis
hierusalē futurā p romanos p sensibile signum
arboris fructu carentis etc. pte. 6. fol. 284. f. g.
Christ⁹ ap̄lis loquebat⁹ fm sensū latentē/ sed tur-
bis fm sensum patentē. pte. 5. fol. 97. b.
Christ⁹ aliqñ plane et ap̄re loq̄bat⁹ tractans ea q̄
sūt s salutis necessitate: pabolice aliqñ insidiā-
tib⁹ ei ut nō itelligerēt: ne daret sc̄m canib⁹. p-
te. 6. fo. 284. e. Itē parte. 5. fol. 44. b. d. e. et fol.
Christū quadripte turbe secute sunt: (46. b.)
aliq ppter celeste mysteriū/ ut discipuli: aliq ob
curationē infirmitatū: aliq sola fama et curiosi-
tate: exp̄iri uolētes si uerū esset quod dicebat:
aliq p inuidiā uolentes eū accusare/ et in aliquo
capere. parte. 5. fol. 17. f. et fol. 29. f. et fol. 30. b. et
fol. 35. d. et fol. 146. b.
Christ⁹ fugit qñ cognouit q̄ ueturi eēt ut rape-
rēt eū: et facerēt ipsū regē/ et q̄re. pte. 5. fo. 204. e.
Christus cū ad honore quereret fugit: sed mor-
ti sponte se obtulit. pte. 5. fol. 48. d.
Christ⁹ nō assumpsit statū sacerdotis legalis uel
terreni regis: immo dixit corā pilato: Regnū
meū nō est de hoc mūdo etc. pte. 5. fol. 20. c.
Christ⁹ non habuit unctionē corpālē sed spūālē
p plenitudinē gratie. parte. 5. fol. 20. c.
Christus triplici de causa legi a turbis recessit:
se ad desertū: ut daret pdicatoribus uerbi diuini
exemplū. pte. 5. fol. 31. c.
Christ⁹ mō rogat⁹/ mō uultro curat. pte. 5. fo. 201. a.
Christus ostendēs aliquā uirtutē emittere: quō
dicat illā emittere uel emisisse. pte. 5. fol. 99. d.
Christum quaret quomodo aliqui petebāt a se
discedere. parte. 5. fol. 32. e. f.
Christi miracula nō fiebāt x̄tute demonis/ sed
x̄tute cuiuscūq̄ creature trāscendētia. parte. 5.
fol. 213. c. Uide etiā in Adiracula.
Christ⁹ ut iudei dicunt fecit miracula x̄tute no-
minis tetragrāmaton: qz p̄nūciationē illi⁹ no-
minis didicit: et i templo dñi lapidē sup quem
steterat arca dñi antiquit⁹/ inuenit: in quo erat

scriptum tale nomen expositū. pte. 6. fo. 279. a.
Christus quomodo dicat admiratus fuisse etc.
parte. 1. fol. 13. c.
Christ⁹ in opibus miraculoz nō q̄sui ostēdēti/
onē: exemplū dāns ap̄lis. pte. 5. fol. 99. d. f.
Christus an fecerit miracula sola x̄tute diuina/
uel humana/ uel utraqz. pte. 5. fol. 99. g.
Christ⁹ fecit miracula impando: sc̄i aut in noīe
ei⁹ et diuinā x̄tutē implozādo. pte. 5. fol. 33. c.
Christ⁹ fecit miracula fm humanitatē diuinā/
ti coniunctā/ sed ap̄li p hoc q̄ erant coniūcti p
fidem. pte. 5. fol. 228. d.
Christ⁹ fm partē sensitiuā nō fecit miracula/ sed
diuina uirtute. parte. 5. fol. 32. b.
Christus aliqñ fecit miracula imperando/ aliqñ
orando. pte. 5. fol. 204. d.
Christus et si in miraculis faciendis aliquando
orauerit/ ut in suscitatione lazarī: tamen cōmu-
niter miracula faciebat imperādo. parte. 5. fol.
188. b. et fol. 217. g. et fol. 228. f.
Christus in pfecta etate q̄ est. xxx. annorū: ince-
pit facere miracula. pte. 5. fol. 194. b. c.
Christus in miraculis factis in creatura corpo-
rali et spūali: se ostendit dominū esse celi et etiā
terre. pte. 5. fol. 31. b. et fol. 32. c.
Christus manēs inter suos/ multa miracula fe-
cerat: et tñ imp̄fecti trepidabāt: et nemo p̄suis
fuit in illis qui nō erraret. pte. 3. fo. 292. f.
Christus in miraculis habuit malignos et detra-
ctores. parte. 5. fol. 154. b.
Christus curando infirmū in sabbato/ non fecit
contra legem: qz licitū erat facere in die sabbā-
ti. parte. 5. fol. 20. d.
Christ⁹ q̄re tāgere uoluit leprosu. s. curādo illū:
cū esset in lege phibitū. pte. 5. fol. 30. c.
Christus aliquādo tangēdo infirmos sanauit/
ostendēs humanitatē suā esse instrumentū di-
uinitatis. parte. 5. fol. 103. b.
Christus pcepit leprosum ire ad sacerdotē: ut le-
gē impletet et obseruet. pte. 5. fol. 30. c.
Christ⁹ nō creauit panes s nouo i cibatiōe p̄lo-
rū: sed p̄existētes multiplicauit. pte. 5. fo. 204. d.
Christus infirmitates nostras suscepit in p̄pria
p̄sona/ uel in aliena: in q̄tū talia misericorditer
curauit. pte. 5. fol. 31. b.
Christ⁹ intrās nauē/ uolēs ad capharnaū: tria fe-
cit miracula. Sup aq̄s ambulauit: tēpestatē se-
dauit: et breui tpe ad portū remeauit. De h̄ di-
plex habet opinio. pte. 5. fol. 204. g. h.
Christus sanauit emorroissam in uia/ eundo ad
suscitationē puellē: quod fecit duplici de cau-
sa. parte. 5. fol. 34. c.
Christ⁹ a duob⁹ cecis vocat⁹ ē fili⁹ dauid: qz tñc
erat iter iudeos fama/ q̄ christ⁹ erat de semine
dauid nasciturus fm carnē. pte. 5. fol. 34. g.
Christ⁹ bis imposuit man⁹ sup oculos cuiusdā
ceci: quod denotauit cecitatē apostolorū siue
discipuloz. parte. 5. fol. 104. b.
Christ⁹ miraculū de cecis curat⁹ noluit publica-
ri/ sed q̄ uolūtate: uide pte. 5. fol. 24. g. h.
Christus uoluit et noluit nōnunq̄ miraculū ma-
nifestari. parte. 5. fol. 34. b.
Christus demones permisit intrare porcos: ad

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū.

denotādū q̄ homines immūdos demones in-
trāt. parte. 5. fol. 32. d.
Christus intrās ciuitatem samaritanorū nō fuit
receptus duplici ratione. pte. 5. fol. 150. b.
Christus quis immunis esset a tributo ppter du-
plicē naturā: tamen soluit/ vt vitaret scādālū.
parte. 5. fol. 55. d.
Christus māducauit cū pctōrib⁹/ cū amic⁹/ cū cog-
natis/ et cū phariseis. pte. 5. fol. 145. c.
Christus fuit medi⁹. i. cōmuniter viuēs inf hoies:
q̄ vitā cōmunē duxit. pte. 5. fol. 189. f.
Christus phibet ne cōtemnamus aliquē de pu-
illis. parte. 5. fol. 56. f.
Christus duplici de causa finxit se dormire. s. ppter
discipulos/ et ppter hūanā naturā. pte. 5. fol. 31. b.
Christus cū nō haberet nisi trigintatres annos:
quare iudei dixerūt ei: Quinquaginta annos
nōdū habes tē. pte. 5. fol. 213. g.
Christi ministeriū quomō nō est de terrenis: cū
caro eius de terra sit/ quā p nobis obtulit. par-
te. 6. fol. 148. c.
Christus quicqd̄ egit/ pces et supplicationes fue-
runt p omnibus. pte. 6. fol. 142. a.
Christus quomodo et quare orauit: et an tñ fm
humanitate/ vel etiam fm diuinitatem. parte
3. fol. 183. d.
Christus in omnibus orationibus suis q̄ pcede-
bant ex volūtate deliberatiua: semp erat cōfor-
mis volūtati diuine. pte. 3. fol. 113. b.
Christus in q̄tū deus non orauit/ sed in q̄tū hō/
triplici rōne orauit. pte. 5. fol. 154. c.
Christus in aliquibus orōnibus exauditus est/
et in aliquibus nō. pte. 3. fol. 115. e.
Christus p̄cipue orauit patrē i passiōe p q̄busdā il-
litterat⁹/ decept⁹/ a sacerdotib⁹. pte. 5. fol. 180. b.
Christus debuit orare p aplis imminēte passio-
ne et recessu ab eis quadruplici ratiōe. parte. 5.
fol. 234. b. et fol. 235. b. c.
Christus dedit exēplū orādī respectu pcedētū et
p̄sentū et seq̄ntū. pte. 5. fol. 234. b. et fol. 235. b. c.
Christus clamore duplici clamauit. s. p̄dicatio-
nis et orationis. pte. 4. fol. 74. c.
Christus orat p nobis vt sacerdos noster: orat i
nobis vt caput nostrū: orat a nobis vt de⁹ no-
ster. pte. 3. fol. 213. b. Itē pte. 6. fol. 284. g.
Christus ea rōne orauit qua crucē tulit/ fleuit/ et
fugit. pte. 3. fol. 213. b. et fol. 224. c.
Christus cū de vertice mōtis descenderet: et sub
rupe latere veller: saxum cōcauitatē fecit tē. et
adhuc vestigiū (sicut testanē qui viderūt) ma-
ner. pte. 5. fol. 137. b. et fol. 191. d.
Christus fugit dum iudei voluerunt euz inter-
ficere: quia nō erat adhuc tēpus passionis sue.
parte. 5. fol. 201. g.
Christum arguunt quidā heretici ignaz physi-
ce scientie/ q̄ dñs putet omnes cibos in ventrē
ire/ et in secessū digeri. pte. 5. fol. 103. a.
Christus peccata phariseorum in terra scripsit i
defensionem mulieris in adulterio deprehen-
se. parte. 5. fol. 210. g.
Christū quare contempserunt principes sacer-
dotū et scribe. pte. 4. fol. 87. b.
Christus quis a iudeis fuit agnitus: q̄ tamen

vicia eorum reprehēdit/ statim impugnaverūt
eum. parte. 5. fol. 42. f. b.
Christi nomē in p̄mitiua ecclesia odiosum erat
multis. parte. 6. fol. 34. d.
Christus de tribus arguit legisperitos. parte. 5.
fol. 156. f.
Christum deridendi occasio fuit phariseis et sa-
cerdotibus sua auaricia. pte. 4. fol. 94. b.
Christus aduersariis suis varijs modis respon-
dit. Aliquādo exemplis: aliquādo miraculis:
aliquādo scripturis: aliquādo rationibus: ali-
quādo testimonijs. parte. 5. fol. 161. c.
Christus frequēter legiē imposuisse iudeis silen-
tiū ppter veritatis euidentia. pte. 4. fol. 86. c.
Christus vsus est cautelis cōtra sibi insidiātes:
quod est licitū. pte. 4. fol. 65. f. g.
Christus vtrū debuit vitare scādālū siue offen-
sionē sacerdotū. parte. 5. fol. 111. b.
Christus dixit iudeos esse cecos i intellectu scri-
pturaz. parte. 5. fol. 216. b.
Christus compauit iudeos pueris nō ppter in-
nocētiā/ sed ludi interpretationē. pte. 5. fol. 39. f. g.
Christus probauit iudeis per rationes q̄ nō ex-
pellēbat demones arte vel potestate diaboli-
ca. parte. 5. fol. 42. c.
Christus dupliciter se esse deū ostendit scribis.
primo eorum cogitationes videndo. secundo
paralyticum sanando/ ac peccatū dimittēdo.
parte. 5. fol. 32. b.
Christus post labores aliquando declinauit ad
loca sibi familiaria et deuotoꝝ ad quietē habē-
dā post labores. pte. 5. fol. 31. b.
Christus in bethania sepe hospitatus est. Tum
ppter deuotionē audientū. Tū etiā ppter be-
neficia ab eis recepta. pte. 5. fol. 153. f.
Christus dicit recipi in primo p bñficij exhibi-
tione. parte. 5. fol. 56. b.
Christus audita infirmitate lagari/ nō statim ad
eū venit: sed expectauit quattuor dieb⁹ ppter
miraculi maiore certitudinē/ et iudeoz impu-
gnationē. parte. 5. fol. 218. f.
Christus est vita omnū viuētū. et potest da-
re vitā mortuis. parte. 5. fol. 219. c.
Christus intrās hierusalē fuit māsuētus/ iustus
et paup. parte. 4. fol. 415. g. b.
Christus verus messias (q̄ est verus de⁹) demō-
stratus fuit digito a pueris hebreoz/ et ramis i
die palmarū. Et hoc nō itelligēs dic⁹ Isa. 40.
gerund. q̄ i futuro tpe (scz messie) pueri israeli-
tici sūt demonstraturi deū digito tē. pte. 1. fol.
Christus fuit honoratus in ramis pal- (262. f.)
marū: et designauit victoriā quā ipse de inimi-
cis vel hoste erat habiturus. pte. 5. fol. 221. b.
Christus quare ingressus est hierusalē cū laudi-
bus/ et rex vocatus quando erat passurus: cum
tñ id antea fugerat/ quādo a pplo coronādus
rex rapiebat. pte. 5. fol. 173. c. et fol. 64. b.
Christus ascendēs ad hierusalē duplici de cau-
sa assumpsit duodecim discipulos instāte pas-
sione. parte. 5. fol. 62. b.
Christus apostolis resurrectionē pmisit siue p-
dixit: ne propter tristitiā absorberentur. parte
5. fol. 63. b.

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

Christus sup ciuitatē hierlm fleuit ppter mala culpe q̄ ibi multiplicata fuerant: et ppter mala pene q̄ futura imminēbāt. pte. 5. fol. 173. g.
 Christus intrans hierusalē: primo sup pullum/ postea sup asinā sedit: et quid p hoc signat. pte. 5. fol. 63. h. et fol. 64. c.
 Christ⁹ maledixit ficui habēti tm̄ folia: qd̄ denotauit sacerdotes maledicēdos. pte. 5. fol. 104. h.
 Christ⁹ nō fuit in festo pasche cū iudeis in hierusalē: nam excusat⁹ fuit ppter illoz inimicitias. parte. 5. fol. 201. h.
 Christ⁹ iudam tolerauit: et ad predicandum misit: et ei eucharistiā dedit: vt ostenderet dona peruenire ad eos qui fidem accipiunt: et ita si talis sit p quem accipiunt qualis iudas fuit. parte. 3. fol. 100. e.
 Christ⁹ dicit i generali maliciā iude (quam non intellexit) Nec dicit in speciali: ne peior fieret et malicia. pte. 5. fol. 207. f. Glide i Judas.
 Christ⁹ traditionem iude non reuelauit manifeste/ sed secrete/ et p̄cipue iohāni. pte. 5. fol. 177. d.
 Christ⁹ quando corpus suum discipulis suis tradidit in sacramento: vtrum illa cena facta fuerit luna decimātertia/ vt dicūt greci: vel decima quarta/ vt dicunt latini/ existente. Arguit pro et cōtra cū respōsione et solutionibus argumentoz. pte. 5. fol. 226. e. f. g.
 Christ⁹ quando cum discipulis pascha manducauit: vtrum illa quinta feria fuerit decima quarta luna primi mensis in qua agn⁹ pascha/ lē fm̄ legem immolari debuit. Arguitur p et contra cū respōsione. pte. 5. fol. 82. c. d. e. f. g. h.
 Christ⁹ corp⁹ suū consecrauit i pane agymo/ et nō fermēto. pte. 5. fol. 226. f.
 Christ⁹ dixit verba consecrationis: et postea dedit discipulis corpus consecratum. parte. 5. fol. 177. c.
 Christ⁹ nō fregit corp⁹ suum: quia nō est i sacramento fragibili modo/ sed fregit species panis remanētes. pte. 6. fol. 50. g.
 Christ⁹ postq̄ fecit cenam cum discipulis: nō comedit nec bibit vsq̄ post resurrectionē suā: ad probandū vere resurrectionis veritatē. parte. 5. fol. 177. c.
 Christ⁹ lauit pmo petro aplo pedes/ deinde ceteris aplis. pte. 5. fol. 224. g.
 Christ⁹ de duplici regno disposuit regimē. s. militatis ecclesie et triumphātis. pte. 5. fol. 177. f.
 Christ⁹ passus est duplicē psecutionē. s. corpale et spirituale. pte. 4. fol. 80. a. c.
 Christ⁹ bis nobis mysteria sue passionis cōmisit/ et q̄i rē. pte. 1. fol. 127. d.
 In christū sathan cōmouit deū cum adam mouit. parte. 3. fol. 8. f.
 Christū q̄re oportuit pati. pte. 5. fol. 182. h.
 Christ⁹ cōuenienter passus est/ et hoc triplici ratione. pte. 6. fol. 137. f.
 Christ⁹ passus est nō solum pro salute iudeorum/ sed gentiliū: ppter quod nō sunt reputādi immūdi. pte. 6. fol. 184. b.
 Christi passio sicut inter oia meritoria q̄ in hierusalē fuerūt acta/ fuit summū sua passio: sic inter omnia peccata i hierusalē cōmissa/ summū fu-

it passio christi. pte. 4. fol. 195. e.
 Christ⁹ ex morte imminēte habuit materiam maxime anxietatis. parte. 5. fol. 8. c.
 Christ⁹ fuit coartat⁹ de desiderio nre salutis: exin de anxietate et tristitia i passiōe. pte. 5. fol. 159. d.
 Christ⁹ cum dicit apostolis: Surgite eam⁹ hinc et ad quem locum duxerit/ nō habetur certū. parte. 5. fol. 229. h.
 Christ⁹ fm̄ sensualitatē dixit: Transeat a me calix iste: s. fm̄ rationē dicebat: Uerūtm̄ nō sicut ego volo/ sed sicut tu. pte. 3. fol. 196. b.
 Christ⁹ ter tentat⁹ est: ter oratiōes replicauit: et discipulos ter visitauit. pte. 5. fol. 80. g.
 Christ⁹ ter orat⁹: vt liberet nos a malis p̄teritis p veniā/ a p̄sentib⁹ per tutelā/ a futuris p caute lam. Ibidem.
 Christ⁹ p̄mpte se obtulit ad patiendū duplici: primo qz se nō occultauit: secūdo/ qz defensionem phibuit. parte. 5. fol. 236. b.
 Christ⁹ p fortitudinē deitatis noluit resistere iudeis et gentilibus cum crucifigētib⁹. parte. 5. fol. 41. h.
 Christ⁹ noluit mori ante temp⁹ p̄finitū a patre. parte. 5. fol. 140. h.
 Christ⁹ ligat⁹ adduct⁹ est ad annā pmo/ triplici ratione. pte. 5. fol. 23. b. g.
 Christ⁹ quare pcutienti maxillam suam non prebuit aliam/ cum ipse hoc docuerit rē. parte. 5. fol. 237. a.
 Christ⁹ accusat⁹ fuit de tribus coram pilato. parte. 5. fol. 179. d.
 Christ⁹ nō respōdit pilato cum interrogaret eū/ et quare. pte. 5. fol. 238. g.
 Christ⁹ ostēdit pilato nō habere potestātē nec a cēsare nec a deo/ condemnandi innoxios: et cū hoc ostendit pctm̄ iude et iudeoz esse mai⁹ q̄ pctm̄ pilati. pte. 5. fol. 238. g.
 Christi corpus flagellis et clauis plagatum: significatur per leonē quē sanzon lacerauit. parte. 2. fol. 50. b.
 Christ⁹ forsitan sustinuit q̄ iudei eius barbā euellerent: cum maiora sustinuerit: et paratus esset sustinere: licet non sit scriptum. parte. 4. fol. 86. b.
 Christ⁹ qui p̄nūciauerunt esse reū mortis: et effuderunt sanguinem eius ad basim altaris: erāt de genere aaron: vt annas/ caiphas/ et alij. parte. 1. fol. 215. c.
 Christ⁹ iniuste condemnat⁹ est. primo per sacerdotes/ postea per pilatū. Sed ex hoc portauerunt exterminii/ et iudei et pilatus rē. parte. 4. fol. 86. c.
 Christ⁹ peccatū quo reus esset mortis/ nō cōmisit: sed alterū. i. mortē/ quē pctō inflicta est/ suscepit p nobis. pte. 1. fol. 355. b.
 Christ⁹ quia per totam noctem precedentē afflictus fuerat/ lenio gradu icēdebat. coegerūt quendā vt iuuaret eū portare crucē: vt citi⁹ ad locū passionis venirēt. pte. 5. fol. 239. b.
 Christ⁹ intelligitur occisus ab origine mundi duplici: s. dispositiue et figuratiue. parte. 6. fol. 259. b. c.
 Christ⁹ p̄cipue fm̄ humanitatē fuit traditus

Postilla et Additiones aliorū Repertoriū alphabeticū.

et passus: nō autē fm diuinitatē in qua est im-
passibilis. parte. 1. fol. 177. c.
Christus sicut in sacrificiū oblati peccatorū re-
missionē vniuerso mūdo pstitit: ita forte cete-
rorum sanctorum sanguis qui effusus est: alte-
rius sicut vitule/ alterius sicut hirci rē. fusus ē
ad expiandum pro parte aliqua populum. par-
te. 1. fol. 315. f.
Christū p dilectoribus seculi pati facilius ē q̄
dilectores seculi ad christū conuerti. pte. 5. fol.
59. e. et fo. 171. b. et fol. 108. e
Christus pendens in ligno crucis: pmissus gen-
tibus/ de terra genitricis marie fm carnē nat⁹:
figuraf p botri i ligno de terra. pmissiois: quē
duo aduehūt. pte. 1. fo. 286. f. et fol. 331. b.
Christ⁹ exaltatus i cruce fuit figuratus i exalta-
tione serpentis p moysen i eremo. pte. 4. fo. 29.
c. pte. pte. 1. fol. 299. a. d. et fol. 373. d.
Christus dicit exaltat⁹ i cruce/ mouēs i aere/ de-
bellādo aereas potestates. pte. 5. fol. 222. b.
Christus nud⁹ fuit crucifixus. pte. 3. fo. 115. b.
Christus fuit derisus a pterentibus. secūdo a sa-
cerdotibus. tertio a latronib⁹. pte. 5. fo. 805. d.
Cū christo pisse sunt tres persone: duē per com-
passionem mentis/ et tertia per compassionem
carnis: Et per quid significantur rē. parte. 1.
fol. 296. d.
Christus i cruce postus voluit matri sue de cu-
stodia r ministro puidere dās exemplū de ho-
norādo parētes. pte. 5. fol. 239. f.
Christ⁹ noluit genitricē suā vocare matrē/ s; mu-
lierē: ne animus eius ex compassiōe grauaret.
parte. 5. fol. 239. g.
Christus cū clamauit ad patrē in cruce: q̄re nō
est exauditus. pte. 3. fol. 114. b.
Christ⁹ q̄ in cruce fuit lācea pccus: r i de exiuit
sanguis r aq̄: significat p petrā: ex q̄bus virtutē
habēt ecclesie sacramēta. pte. 1. fol. 159. d.
Christus inebriatus dū passus: nudat⁹/ dū cru-
cifixus. pte. 1. fol. 56. e.
Christus i passione multos humores emisit de
corpe. pte. 3. fol. 180. f.
Christus dicit maledictus r maledictū/ quare r
quomodo. pte. 6. fo. 82. f.
Christ⁹ peccata nostra q̄ portauit: nō polluerūt
eū: r aliena fuerūt ab illo. pte. 1. fo. 220. a.
Christus nos redemit de maledicto legis/ non
de maledicto mandati/ vel testimoni/ vel iudi-
ciorum. parte. 1. fol. 294. c.
Christus se obtulit: q̄ defuit sacerdos dign⁹ ad
offerendū rē. pte. 6. fol. 147. e. f.
Christus in sua passione satisfecit p nobis p viā
iusticie: quā iusticia; pax statim fuit osculata:
q̄ per suū sanguinē pacificauit ea q̄ sūt i celis/
et ea q̄ in terris sunt. pte. 3. fo. 211. c.
Christus per suam passiōē euacuauit cerimo-
nialia. parte. 6. fol. 184. b.
Christus diabolū qui eum capere i cruce voluit
apphendit: et moriēdo vicit. pte. 2. fol. 288. b.
Christū decimo octauo anno tyberij passū dicit
Beda. pte. 4. fol. 317. e.
Christus qui sexta hora fuit crucifixus: hora no-
na emisit spiritū/ et quare: et quid p hoc signifi-

cat. parte. 1. fol. 41. f.
Christus passus est anno quo cōcurrat cōiunctio
luminarium ppe equinoctium vernale. hoc
certissime calculatum est per paulum episco-
pum Burgensem cum peritis hebreorum. par-
te. 5. fol. 83. a.
Christi vestes quare milites diuiserunt. parte. 5.
fol. 240. d.
Christi passiōē quodā velamēto tegimus. i. sa-
cramēto honoramus: eiusq̄ mysterij rōnē red-
dentes/ a iudeorū detractione opimus. figura
de sem et iaphet rē. parte. 1. fol. 56. e.
Christi mors licet fuit cōtēptibilis: sepultura tñ
eius fuit honorabilis. parte. 4. fo. 29. d.
Christi humanitatis potentiam vngimus/ du; 3
sacri eloqui bona opinione predicam⁹: s; pha-
riseus videns hoc inuidet. pte. 5. fo. 145. b.
Christus fm animam fuit in limbo per trigin-
tanouem horas tñ: sc; ab hora nona sexte se-
riesq̄ ad diluculū diei dñice quādo fuit cor-
pori reunita. parte. 3. fol. 106. e.
Christus q̄diu fuit in limbo. pte. 6. fo. 168. d.
Christi potentia fm hominē maxime in resurre-
ctione apparuit. parte. 3. fol. 175. a.
Christus mortuus est ex humanitatis infirmi-
tate: sed resurrexit ex diuinitatis virtute. par-
te. 3. fol. 176. b.
Christus per brachia in cruce extensa puenit ad
gloriā resurrectionis: r sic ad dominium plene
potestatis. parte. 4. fol. 70. g.
Christus quanto inter passiōis cōtumelias la-
tuit/ tanto per virtutem resurrectionis effulsit.
et qui prius incredulitatis ferocitate persecu-
ti sunt: postmodum ei charitatis ardore adhe-
serunt. parte. 1. fol. 373. b.
Christus dicitur primitiē primitiarum. parte. 1.
fol. 294. e.
Christus dicit primitiē r primogenitus totius
creature: quod vtrum per singulas creaturas
intelligi debeat: vt inter homines primitiē doz-
mientum dicit: an celsiori r diuiniore intelli-
gentia nō ibi determinat. pte. 1. fol. 294. b.
Christus dicitur primogenitus mortuorū: qui
primus resurrexit ad vitam immortalem: et si
alij surrexerunt prius: tamen ad vitam mortālē:
q̄ postea mortui sunt. parte. 6. fol. 104. b.
Christus octo vicibus apparuit post resurrecti-
onem/ et bis in die ascensionis. parte. 2. fo. 87.
f. g. et fol. 183. g.
Christus surrexit media nocte: fm aliquos: fm
Augustinū autē i auroa. parte. 5. fol. 120. f.
Christus apparuit magdalene in consimili cor-
pore fm apparentiam quale habuit ante pas-
sionem/ et nō in forma corporis gloriosi. parte
5. fol. 241. d.
Christ⁹ apparuit marie magdalene i corpe qua-
lis ipsa erat in mente. parte. 5. fo. 241. d.
Christus post resurrectionem ostendit se habē-
re idem corpus numero sicut prius. parte. 5.
fol. 182. b.
Christus sicut per resurrectionem probauit hu-
manitatem: sic per illam probauit diuinitatē.
parte. 5. fol. 183. c.

In Glossas ordinariā Interl. q3. nection i Nico. de ly.

Christus multa fecit p declaratione sue huma-
nitatis. parte. 5. fol. 219.
Christus ē resurrectio nostra: qz sua ē causa no-
stre resurrectionis. Ibidem. c.
Christus de lege et pphet et agiographis idurit
aliq testimonia duob discipulis cūtib Iemais.
Christus finit se longius ire/ (pte. 5. fol. 182. b.
nō duplicitate vel falsitate: et voluit discipu-
los duos pterire. parte. 5. fol. 102. b.
Christus an et post passionē sic frangebatur panē/
ac si cultello scindere. pte. 5. fol. 182. b. et fol.
Christū resurrexisse apli vidēt tāgunt/ (243. b.
palpāt: pisce assū offerūt rē. parte. 5. fol. 183. d.
Christus post resurrectionē māducauit: nō vt ci-
bo indigeret: sed vt verā post mortē se carnem
recepisse mōstraret. par. 1. fol. 28. b.
Christus post resurrectionē d pisce aiali aqtili mā-
ducauit nō d terrestri aiali: et qre. parte. 1. fol.
Christus bibit cū aplis post resurrectionē/ (43. a.
nē: quod in euāgelio tacef. pte. 6. fol. 185. a.
Christus accepit regimē sup totā creaturā i sua
resurrectione et ascensione. parte. 3. fol. 227. d.
Christus fuit glorificat i passiōe i resurrectione/ in
ascensione et i gētiliū cōuersione. pte. 5. fol. 222. d.
Christus glorificatus est qstū ad gloriā corpis
in resurrectione/ in ascensione/ in miraculozū p
aplos operatione. parte. 4. fol. 92. d.
Christus in humana natura fuit exaltat a deo
patre i sua bñdicta ascensione. parte. 3. fol. 251. g.
Christus fuit exaltat: primo qstū ad declara-
tionē sue diuinitatis i sua p̄dicatione et miracu-
lis. secūdo qstū ad exaltationē sue hūanitatē
ad dexterā patris sedētis. parte. 4. fol. 24. c.
Christus assumptus ē tripliciter. f. a trinitate/ a
seipso/ et a nube. parte. 6. fol. 163. e.
Christus ascendit sup omnes celos. i. ad digniore
partē celi empyrei: qd est locus beatorū et celi
supremū. parte. 6. fol. 94. c.
Christus intrauit in celū: qz eius humanitas fu-
it trāsata de mūdo ad celū. parte. 6. fol. 151. f.
Christū ascendere in celū maius fuit qz angelū i
p̄sona dei loquentē/ ad dandū legē sup mōtē si-
nai descendere. pte. 3. fol. 177. g. et fol. 178. d.
Christus ascendēs in gloria celesti/ nihil p̄para-
uit: sed p ascensionē suā donū sc̄i spūs fidelib⁹
suis misit: p qd p̄parant ad cōsecutionē b̄ritu-
dinis. et hoc mō intelligit illud: Et si abiero
rē. parte. 5. fol. 227. g.
Christus sol iusticię decē gradib⁹ descendit: et p eos
dē grad⁹ sursum i celū ascendit. parte. 2. fol. 180. f.
Christus in tēplo qd erat i mōte sion frequenter
p̄dicauit/ et miracula fecit: et ibidē aplis resur-
rectionē suā manifestauit: et sup eos sp̄m sc̄m i
signo visibili misit. pte. 4. fol. 30. f. Et fol. 53. b.
Christus post ascensionē suā misit vespasianū et
titū ad iudeā rē. sicut heliseus ascendēs i bethel
misit duos v̄s rē. pte. 2. fol. 163. a. c. d.
Christus et ecclie vnitas ē sicut capitis et corpo-
ris. Quasi em̄ vna p̄sona est caput et corpus.
parte. 3. fol. 307. f.
Christus ex speciali gratia apparuit post ascen-
sionē iohāni/ petro et paulo. pte. 5. fol. 232. h.
Christus q̄uis vn⁹ sit p substantiā: singul⁹ tū diuer-

sus efficit put eger is in q opaf. pte. 1. fol. 293. a.
Christus qua rōne fundamentū ecclie dicat.
parte. 1. fol. 6. h.
Christi corp⁹ mysticū/ an p fidē v̄l charitatē cō-
pactū sit ad ipsū caput q ē christ⁹. pte. 6. fol. 95.
Christus sibi duas vxores populū. f. iudeorū (b.
et gentiū: cōiugij copulauit noie: odiosa est sy-
nagoga/ dilecta gētilis ecclia. pte. 1. fol. 354. e. h.
Christus legē i manu habuit: et qre. pte. 2. fol.
150. b. et habet sapientiā i manu sua. Ibidem. f.
Christus ea q in lege ppter infirmitatē eius p̄fi-
ci nō poterat/ in ecclia p̄ficat. Ipsa em̄ ē atriū
domus dñi: p quā ingressus patet in celestem
hierusalē rē. parte. 2. fol. 219. f.
Christus destructo diaboli regno: electos suos q
erāt dispersi: ab eius tyrannide in ecclia con-
gregauit rē. Et significat p Lyrum regē. parte
2. fol. 240. a. d. et fol. 241. b.
Christus oēs patrū p̄uaticatiōes diluit: et cultū
pietatis in ecclia instaurauit: et legatos ad cō-
uocandas gentes misit. Et significat p ezechia.
pte. 2. fol. 232. e. et fol. 233. d.
Christus assistit ecclie/ aliq n̄ miracula faciēdo/
et ipsam dirigendo. parte. 5. fol. 88. b.
Christus hō sicut est dei templū p diuinitatē/ et
sacerdos/ et hostia: qz obtulit semetipsū patri
p salute mūdi: sic fideles cōfirmati sunt dom⁹
vel templū/ in qstū deus habitat in eis p grati-
am. parte. 6. fol. 220. h.
Christū habere in corde parū est/ nisi interritus
(als exterius) cōfiteat ore. parte. 3. fol. 265. c.
Christū vt signaculū ponim⁹ sup cor: cū ea que
dixit ita discimus/ quasi diuine veraciter sunt
verba sapientię. parte. 3. fol. 367. a.
Christū vt signū sup brachiū ponimus: cū ea q
fecit ita audire et sequi studemus/ quasi vere
sint exempla virtutis. parte. 3. fol. 367. a.
Christo duce ad bellū p̄deūt. qui qd ore annun-
ciant/ opere ostendūt. parte. 2. fol. 41. c.
Christū p̄dicat nō solum qui fidē astruit s̄ q mo-
res quib⁹ in eo viuūt instruit. pte. 6. fol. 35. e.
Christi sacrificiū oīub⁹ imitandū/ tam in his
qui inferioris sunt cōuersionis/ qz his qui al-
tiora sequunt. parte. 1. fol. 220. a.
Christus omnia est que dei sunt: et p varietate
sensuū diuersis vocabulis nūcupat: cū omnia
vnū sint in substantiā. parte. 4. fol. 126. f. Et fol.
173. f. Et fol. 286. a. Itē parte. 3. fol. 375. e. Itē
parte. 1. fol. 157. b. Et fol. 219. f. h. Et fol. 242. a.
Christū si aliquoz bona significat: nō ē necesse
eorū mala q ipsi christo cōueniāt. pte. 2. fol. 305.
Christus designat p sacerdotē ingredientē (e.
templū tabernaculi: qui duodecim lapides in
pectore portare iubet: Et qre. pte. 1. fol. 190. e. f.
Christus est rex/ sacerdos/ et cibus fidelium. Et
hoc fuit figuratū per illa tria que in arca conti-
nebant. parte. 1. fol. 176. d.
Christus ipse est sacerdos/ ipse sacrificiū ipse et
altare. Sicut em̄ multa opaf: ita cōuenienter
multis noib⁹ appellat. pte. 1. fol. 219. h.
Christus figuratus fuit p sacrificiū sacerdotis/
multitudinis/ principis/ et persone singularis
rē. parte. 1. fol. 22. h.

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū.

Christum verum pontificem ita significat sum-
mus sacerdos tabernaculi/ sicut tabernaculus
cum ornatibus suis et vasis significat ecclesi-
am. parte. 1. fol. 188. b.

Christus iure p pontificez/ qui in habitu totius
mūdi figurā simul et hoīs habet/ significat/ et
quare. parte. 1. fol. 193. a.

Christus pōtifer summus bñ dictionem sue gra-
tie largit̃ omnibus ecclesie sue/ et omnibus pso-
nis in ea existētibz: qui contra diaboliū forni-
pēliant. parte. 2. fol. 303. d.

Christus candelabz tabernaculi dicit̃: qd fuit et
auro purissimo et ductili rē. et qre. parte. 1. fol.
178. f. Et fo. 179. c. Et fol. 211. e.

Christus dicitur altare de terra nostra/ et quare.
parte. 1. fol. 215. c. b.

Christus figuratus fuit in triplici holocausto. s.
de bobus/ ouibus/ et aubus/ et quare. parte. 1.
fol. 214. b. Et fol. 241. b.

Christus p q̃ttuor aialia significat. s. agnuz/ hir-
cū/ arietē et taurū rē. parte. 6. fol. 161. f. g.

Christus offerebat̃ in vitulo ppter virtutē cru-
cis: in agno ppter innocentiam: i arietē ppter
principatū: in hircō ppter similitudinē carnis
peccati: in turturē et colūba/ qz deus et homo.
parte. 1. fol. 214. b. Et fol. 241. b.

Christi caro turtur/ et columba est spiritui soci/
ata rē. parte. 1. fol. 216. a.

Christus p nobis oblat̃: dicit̃ farina/ panis co-
ctus i clibano/ panis frixus. Itē panis coctus
in craticula/ et panis coctus in aqua calida/ et
quare. parte. 1. fol. 217. d.

Christus qui per Heemiam significatur: missus
fuit a patre ad consolatiōem omniū genti-
um: que consolatio per passiōē eius exhibita
est: et mystice quomodo hoc innuitur rē. parte
2. fol. 154. b. rē.

Christus per hostiam pacificā intelligit̃ de bo-
ue/ et per hostiam de oue/ et p hostiā de capra
rē. parte. 1. fol. 218. d.

Christus significat p arietē/ et quare. pte. 1. fol.
77. f. Et fol. 79. a. b. Et fol. 222. d.

Christus dicit̃ agnū tenellus/ et qre. pte. 2. fo. 70. d.

Christus q̃lter figurat̃ p agnū paschalē quē prece-
pit deus imolare filiis israel. pte. 1. fol. 149. g.

Christus qua rōne dicit̃ agnū. pte. 1. fol. 316. f. g.

Christus magis vocat̃ agnū q̃ aliud aial ppter si-
guras ve. test. et ppter iuge sacrificium qd figu-
rat ppetuitatē beatitudinis. pte. 5. fol. 189. g.

Christus dicit̃ agnus et pastor et ostiū/ et qua-
re: sed hoz nullū est pprie sed figuraliter. parte
1. fol. 213. b. Itē pte. 5. fol. 216. d. f.

Christi māfuetudo designat̃ p agnū paschalem
immolandū. parte. 1. fol. 145. b.

Christi caro per vaccā rufam/ et eius passio per
vaccam i lege offerendā fuit figurata. parte. 1.
fol. 295. d. e. f. Et fol. 296. d.

Christus p multos et multa fuit pfiguratus. pte
1. fol. 13. b.

Christus assimilāt quattuor fluminib⁹ paradisi
et vno fonte pcedentibus. pte. 3. fol. 413. a.

Christus p fontē significat̃ q̃ ē fons grē: a q̃ aq̃du-
ctus grē fluit in ecclesia. parte. 2. fol. 297. b.

Christus significat̃ p enoch/ neemiā/ seth et seme-
et quare. parte. 3. fol. 437. e. g.

Christus p noe/ qui solus iust⁹ inuēt⁹ ē i genera-
tione sua significat̃: cui ppter iusticiā suā se pte
hoīes donant. Sic christo septē ecclesie pdo nā-
tur. Et sic noe p aquā et lignū liberaf̃ et familiā
ei⁹: sic et familia christi p baptismū et crucem.
parte. 1. fol. 50. e.

Christus ver⁹ rex et sacerdos noui testa. signifi-
cat̃ p melchisedech: qui interpretat̃ rex iusticie:
et dicit̃ rex pacis. parte. 1. fol. 64. a.

Christus significatur per abraā. parte. 1. fol. 74.
e. Et fol. 75. a.

Christus et apli et quasi oēs fideles pmi descen-
derunt a iacob. parte. 4. fol. 152. d.

Christus fm duplicē interpretationem nomina-
tur israel: qd interpretat̃ videns deū: qz animā
christi vidit diuinā essentiā ab instāti sue crea-
tionis. Alia interpretatio est: directus cū deo
rē. parte. 4. fo. 83. b.

Christus significat̃ p iacob: qui seruauit septem
annis: oues paut: tres virgas in alueis posuit
rē. parte. 1. fol. 91. a.

Christus quō p ioseph p̃farchā figurat⁹ fuit. pte. 1.
fo. 101. f. b. Et fo. 102. b. Et fo. 108. b. Et fo. 266. f.

Christū nō mō verbis sed rebus iob p̃signauit.
parte. 3. fol. 4. g. Et fol. 5. g. Et fol. 18. h. Et fol.
37. h. Et fol. 40. d.

Christus p moysen significat̃/ et quare. pte. 1. fo.
15. a. Et fo. 125. f. Et fol. 126. a. Et fol. 266. d.

Christus p aarō significat̃. pte. 1. fo. 175. b. Et fo.
195. b. c. Et fo. 266. d. Et fo. 292. b. Itē pte. 3. fo.

Christus p naason filiū aminadab fuit (286. b.
figuratus. parte. 1. fol. 266. e.

Christū elisama filius ammiud significat. parte
1. fol. 266. f.

Christus significat̃ p iosue: et nō solū in gestis/ s/
etiā in noīe figurā gerit saluatoris. pte. 2. fo. 3. b.
Itē pte. 1. fol. 175. Et fol. 368. d.

Christus figurat̃ p iosue: qui populum iudaicū
habuit ingratiū: sic etiā christus hereticos rē.
parte. 4. fo. 344. b.

Christus per iudā figuratur. i. tribū iude/ et qre.
Christus significat̃ p caleb cō (parte. 2. fo. 31. f. h.)

fundentē tres gigātes rē. Sic christ⁹ confudit
ternariū filioꝝ diaboli rē. pte. 2. fol. 22. d.

Christus p gedeonē significat̃: q̃ sub ymbra sā-
cte crucis pdestinato incarnationis future my-
sterio constitutus: rectitudine iudiciū quasi d/
ga: electionē sāctoꝝ a vicioꝝ paleis sequestra-
bat. parte. 2. fo. 38. f. h. Et fo. 39. d. Et fo. 40. a. d.

Christ⁹ figurat̃ p iepthe/ et qre. parte. 2. fo. 45. b.

Christus significat̃ p sanfonē rē. parte. 2. fo. 48.
e. h. Et fol. 49. h. Et fol. 52. a.

Christus q̃ pōrtat oīa xbo x̃rutū sue: significat̃
p booc/ q̃ fortitudo interpretat̃. pte. 2. fo. 57. b.

Christus signat̃ p ionathan: q̃ colūbe donū iter
pretat̃. pte. 2. fo. 76. d. Et fo. 77. d. Et fo. 84. b.

Christus figurat̃ p dauid i p̃suasōe fuge sibi fa-
cta. pte. 3. fo. 101. d. Et fol. 102. d. Et fol. 131. e. Et
fol. 133. g. Et fol. 135. b. Et fo. 164. h. Et fol. 165.
h. Et fol. 197. d. h. Et fol. 435. a. Itē pte. 2. fol.

202. b. Itē pte. 4. fo. 92. c.

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de. ly.

Christus noiaſ dauid in ſcripturis ve. teſta. par
te. 4. fol. 319. f. Et fol. 369. f.
Christus p dauid figuratus: tanq̃ dignus regia
maieſtate ter fuit declaratus. parte. 2. fol. 101. b
Et fol. 102. e.
Christus per ſalomonem ſignificat / r quare. pte
3. fol. 435. e. Itē pte. 2. fol. 127. e. Et fol. 130. d
Christus p ſalomonē ſignificat: i cui⁹ ditiōe ſūt
oia regna terre. parte. 2. fol. 130. e. Interl.
Christ⁹ p naboth pfigurat⁹ fuit. parte. 1. fol. 15. f.
Christus p belia ſignificat / r eccleſia p heliſeu.
r qre. pte. 3. fol. 436. e. Itē pte. 2. fol. 154. a. b.
Christus ſignificat p heliſeu / qui incubuit ſuper
puerū r reuixit puer rē. pte. 2. fol. 165. a.
Christus ſignificat p hieremiā pphetā / r quare.
parte. 4. fol. 478. b.
Christi figurā pferit ionas ſm interpretationē. er
go totus ordo ei⁹ ſm allegoriā ad chriſtū
exponit. parte. 4. fol. 173. f.
Christus per ezechielem ſignificat / r quare. par
te. 3. fol. 437. a.
Christus per danielē qui vir deſiderioꝝ dicit / ſi
gnificat. parte. 3. fol. 172. b.
Christus per regem idumee ſignificat / r quare.
parte. 4. fol. 360. d.
Christus ſignificat p regem nabuchodonosor.
parte. 4. fol. 235. d.
Christ⁹ ſignat per regē ſedechiā duplici ratiōe.
parte. 4. fol. 158. d.
Christus ſignificat p regē aſuerū duplici ratiōe.
parte. 2. fol. 305. d. Et fol. 313. b.
Christus per eſdra / qui velox ſcriba appellat / ſi
gnificat / r multiplici ratiōe. parte. 2. fol. 249.
f. b. Et fol. 254. e. f.
Christus ſignificari poteſt p alexandru magnū /
quare r quō. parte. 4. fol. 428. b.
Christus figurat p corobabel. pte. 4. fol. 45. c.
Christum ſignificat onias ſacerdos magn⁹ / r q
re. parte. 4. fol. 464. a.
Christus eſt ſalus gentiū effectiue / pphete autē
denominatiue. parte. 4. fol. 101. g.
Christus ſm carnem dicit filius ſalathiel ſicut r
dauid. parte. 4. fol. 405. c.
Christus ſignificat p equitē in veſte cādida ha
ſtā vibrantē rē. parte. 4. fol. 173. e. f.
Christus ſignificat p arcū celeſtē in quo ē lignū
forte r chorda rē. parte. 1. fol. 56. d.
Christus ē dies: cui⁹ duodecim hore duodecim
ſunt apli. pte. 3. fol. 163. e. Et fol. 198. e.
Christus dicit ſamaritanus heliſeus / angelus:
in cui⁹ deſcenſu aqua mouebat / omnipotēs
ſermo. parte. 6. fol. 83. b. c.
Christus dicit paterfamilias / r quare. pte. 5. fol.
161. e. Itē parte. 4. fol. 332. g.
Christus verus deus dicit pater orphanoꝝ / eos
nutriendo / r viduaz iudex / eas de iniurijs vin
dicando. parte. 3. fol. 177. c.
Christus dicit medicus / et quare. pte. 5. fol. 137.
b. Et fol. 140. a. Itē pte. 6. fol. 138. b.
Christ⁹ p bonū fuit figuratus. parte. 1. fol. 278. a.
Christus dicit lapis angularis ppter iudeos et
etiā gentiles. parte. 4. fol. 154. g.
Christus lapis dicit: r lapis quē reprobaueſcunt

et lapis angularis. pte. 5. fol. 66. f. Itē pte. 4. fol.
53. b. Et fol. 298. b. Itē pte. 3. fol. 261. c.
Christ⁹ dicit virga / baculus / amygdalus / r nux /
et qua ratiōe. parte. 1. fol. 17. c.
Christus per virgam aaron germinantē figura
tus fuit. parte. 1. fol. 292. f.
Christus ſm hebreos dicit ſlos r virga. Virga
ppter regiā poteſtatē: ſlos ppter virē ſanctita
tē. Et dicit aſcēdiſſe de radice ieſſe: qz chriſtus
deſcendit de dauid: cui⁹ pater fuit ieſſe. parte
4. fol. 28. d.
Christ⁹ dicit germē iuſticie. pte. 4. fol. 157. g.
Christus dicit mercator / r que ei⁹ merces / et qd
dat / r qd accipit rē. parte. 6. fol. 138. b.
Christus dicit homo / vitulus / leo r aquila / r q
re. parte. 1. fol. 176. f.
Christus leoni compaſ. parte. 6. fol. 248. a. Itē
parte. 1. fol. 117. e. Itē pte. 5. fol. 88. c. d.
Christus dicit catulus leonis ppter fortitudinē:
et qz puulus fieri dignatus eſt. pte. 1. fol. 375. e.
Christ⁹ x⁹tus r potētia ad fortitudinē rhinocero
tis ſiue vnicornis aſſimilatur. pte. 1. fol. 306. b.
Christus dicitur arca / r quare. parte. 6. fol. 257. a
d. Itē parte. 1. fol. 76. b. f.
Christ⁹ iaspidi compaſ / et qre. pte. 6. fol. 272. b. c.
Christus monti compatur. Eſt em ſolū ſpūaliſ
mōs celeſtiū rerū q̄litate copioſus: ex quo flu
unt aque viue: et quicqd ſūme bonū creditur:
in hoc fundatur qui eſt mons omniū montiū.
parte. 5. fol. 95. f. Itē pte. 6. fol. 272. a.
Christus camelo compatur. parte. 5. fol. 171. b.
Et fol. 108. e.
Christus dicitur medulla cedri / et quare. parte
4. fol. 235. b.
Christ⁹ dicitur ſol / r qre. parte. 4. fol. 461. b.
Christus verus ſol exurit et illuminat. pte. 3. fol.
356. a. Itē parte. 3. fol. 374. b.
Christus dicitur ſtathera in manu patris. parte
3. fol. 18. e.
Christus vulturis appellatiōe designat / r quō.
parte. 3. fol. 53. a.
Christus ſicut typū auis tenuit in p̄dicatiōe: ſic
vulturis in paſſione. parte. 3. fol. 53. d.
Christus grano ſynapis compatur / quod creuit
in arborē magnā: et volucres celi requieuerūt
in ramis ei⁹. parte. 3. fol. 54. a.
Christus verus paſtor / v̄turus ē de ſemine da
uid ſm Ra. Sa. pte. 4. fol. 259. g.
Christus angelus dicitur. parte. 3. fol. 162.
Christus nō ſolū p̄ſtat ſalutē his qui ſunt p̄fecte
cōtriti: ſed etiā his q̄ ſūt attriti: q̄ dimittūt pec
care ppter timorē dei. pte. 3. fol. 212. c.
Christus dicitur tonitr⁹: qui ex patrū cōueniēte
p̄phetia quaſi cōcuſſione nubiū nobis plar⁹ ē
qui terribiliter inſonuit. parte. 3. fol. 72. a.
Christus onagro compatur. parte. 3. fol. 74. c.
Christus dicitur lignū viride / r iudei lignū ari
dum. parte. 5. fol. 180. b.
Christus dicitur vir beatus. Fuit em ab inſtāti
ſue cōceptionis vir p̄fectus in virtutibus r ſci
entijs. Fuit etiā beat⁹ beatitudine clare viſio
nis r p̄fecte fruitionis. pte. 3. fol. 87. d.
Christ⁹ dicitur iuſt⁹ abſolutez antonomatiſce eo

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū.

q̄ nō solum est iustus formaliter vt alij sed et/ am effectiue alios iustificando. pte. 4. fo. 86. g
Christus nō solum dicit iustus in concreto / s̄ et/ am iusticia in abstracto. Ibidem. h
Christi decē mysteria in psalmo secundo p ordi/ nem exprimunt. Primū est q̄ regnū christi nul/ lo suffragio hūano sed potius regibus ⁊ princi/ pibus / gentibus ⁊ populis / toto suo posse adū/ santibus conualuit ⁊c. pte. 3. fol. 90. a. b
Christus galline se comparat: Et quare. parte. 3. fol. 167. a. Item pte. 5. fol. 72. e. g.
Christus dicit misericordia ⁊c. pte. 3. fol. 212. a
Christus dicit pax ⁊ miscdia in abstracto p excel/ lentiā. pte. 4. fol. 381. b
Christus dicit vigilans ⁊ custos. pte. 3. fo. 277. a
Christus per piscem qui primo ascendit / habens statherem in ore significat. pte. 3. fol. 291. e.
Christus dicit puer pauper ⁊ sapiens. parte. 3. fo. 347. b.
Christi caro dicit pellis: Et q̄re. pte. 3. fol. 356. a
Christi corpus dicit vitulus tener ⁊ saginat⁹ q̄ si/ lio pdigo occidit. pte. 1. fol. 74. e. Et fol. 75. a.
Christus significat p silo. pte. 2. fol. 24. b.
Christi dicitur esse pulchritudo tauri: ⁊ quare p/ te. 1. fol. 374. f.
Christus signat per vectem / q̄ cuiusq̄ electi re/ gendo caput est. pte. 1. fol. 213. b
Christus significat p nubem: ⁊ stat sup ecclesiam q̄ si colūna ignis / repellens tenebras nocti igno/ rantie ⁊c. pte. 1. fol. 279. b
Christus ē colūna: q̄ per noctē lucens: p diem nō ē lucens / vt q̄ nō vident videant ⁊ qui vidēt cecī fiant. pte. 1. fol. 279. f. b
Christus conuenienter pōt dici terra / pmissionis ⁊ quare. pte. 1. fol. 286. d
Christus aquile comparat. pte. 1. fol. 369. f
Christus oleum de firma petra dedit ⁊ similiter mel / quō ⁊ q̄ ⁊c. pte. 1. fol. 370. a
Christus ortus / pgressus / ⁊ obitus ⁊c. p quattu/ or portas significat. pte. 2. fol. 211. b. c
Christus quō dicit esse nobiscum vsq̄ ad consū/ mationē seculi. pte. 5. fol. 78. f
Christus habitat in homie duplr. Uno mō quā/ tum ad intellectū. Alio modo quātū ad effectū ⁊c. pte. 6. fol. 78. b.
Christum recipit / q̄ imitatorē christi recipit / et q̄ imaginē dei recipit / deū recipit. pte. 5. fol. 150. c.
Christus pmitter fideles suos tribulari tpe anti/ christi vt purgent a peccat⁹ q̄ circa tpa illa abū/ dabunt. pte. 4. fol. 151. d
Christum negat / qui se negat eius discipulū. par/ tes. fol. 117. e.
Christi nomen tollere / est christum iterficere ⁊c. parte. 2. fol. 85. e.
Christum conculcat / q̄ libere peccat / absq̄ timo/ re ⁊ penitētia: ⁊ q̄ eo indigne picipat. Sangui/ nē pollutū ducit / si ab eo mūdāt⁹ ad vomitū re/ dit ⁊ penitere negligit. pte. 6. fol. 153. e
Christ⁹ sic in sacrificio eucharistie cōsecrat corp⁹ et sanguinē suū / sicut melchisedech obtulit pa/ nem ⁊ vinum in sacrificiū. pte. 3. fol. 252. f.
Christus instituendo eucharistie sacramentū p/ cepit simul exercitiū eius. pte. 3. fol. 156. c.

Christi corpus cū accipimus / p peccatis compū/ gi debem⁹: vt amaritudo penitentie abstergat amorē peruerse penitentie. pte. 1. fol. 279. e
Christus in consecratiōe ē sumus sacerdos: Ec/ clesiasticus aut sacerdos ē minister. parte. 3. fo/ lio. 115. e.
Christi corpus / triforme est i altari sacramēto: ⁊ qualiter. pte. 6. fol. 51. b.
Christus corpus i eucharistie sacramento a bru/ tis alalibus nō sumitur ⁊ si videatur. pte. 6. fo/ lio. 51. b.
Christus inquantū homo / est minister sacramen/ torū ⁊ inq̄ntū de⁹ auctor eorū. pte. 6. fo. 147. b.
Christus mundans terrā iuda ab omnibus imū/ dicijs: et octaua etate sanctos suos ad eterne beatitudinis denariū pducens: significat p io/ siam ⁊c. pte. 2. fol. 237. a.
Christi saluatoris typum tenet iofias / q̄ phase i octaua etate / generali resurrectione ppetrata / celebrabit. pte. 2. fol. 184. f
Christus (qui est agricola agri sui qui est ecclesia) in finali iudicio ponet electos suos in distinct⁹ mansionibus glorie fm varia eorū merita. par/ te. 4. fol. 53. f.
Christus licet apparebit in iudicio in forma hūa/ nitatis tñ nō erit infirmitati subiecta / sed appa/ rebat in forma gloriosa ⁊c. pte. 2. fol. 65. b
Christus fm humanitatē sublimabit ⁊ iā subli/ matus est. pte. 2. fol. 65. b
Christus ad iudiciū veniens apparebit circa val/ lem iofaphat cum omnibus iudicandis. pte. 4. fol. 356. d
Christus cū carnē p nobis suscepit / glorificatus est: non tñ gloriose. Glorificatus est cum venit ad crucem ⁊ pertulit mortē. In his glorificat⁹ est / sed humiliter / nō gloriose. Cū venerit i glo/ ria patris ⁊ angelorū iudicare terram / tūc glori/ ose glorificabit ⁊c. pte. 1. fol. 153. f
Christus significat p dan: qui iudiciū interpreta/ tur. Aut em: In iudicium ego in hunc mūdum veni. pte. 1. fol. 375. e.
Christus apparebit in iudicio in forma hūanita/ tis: tñ non erit infirmitati subiecta sicut fuit co/ ram pilato: sed apparebit in forma gloriosa: om/ ni creature / etiam sup̄mis angelis pzelata. par/ te. 2. fol. 65. b
Christus in humana natura apparebit in iudi/ cio in q̄ fuit iudicatus coram pilato: sed appare/ bit in forma gloriosa omnib⁹ manifesta. pte. 3. fol. 155. b. Et fol. 186. d. Item pte. 3. fol. 41. g.
Christus futurū iudiciū nunciauit hominibus p suam p̄dicationem. Similiter in iudicio futuro sentētiā iudicij feret in humanitate: sed i forma gloriosa. pte. 5. fol. 41. g
Christus venit duplr. Primo accipiēdo fideles ad b̄titudinē aīe ⁊ sic q̄tidie venit ad ecclesiaz / nō tñ corpali⁹. sc̄do venit in die iudicij corpali⁹ su/ mēdo fideles ad b̄titudinē aīe ⁊ corpis s̄l. par/ te. 5. fo. 227. b
Christ⁹ venit p̄ticulari i mēte ⁊ i (te. 5. fo. 227. b) morte cuiuslibz hoīs. S3 generalit⁹ venit ad iu/ diciū. pte. 6. fol. 154. a. Et fol. 262. f
Christus habitat in homine duplr. Uno mō q̄n/ tum ad intellectū. Et sic habitat in eo per fidez

In Glosas ordinariā Interl. q3: necnon in Nico. de ly.

- informē. Alio mō quantū ad effectū / et sic est in eo p charitatem rē. pte. 6. fol. 78. b
- Ch**ristus desiderat dupliciter inquantū hō tñ: vel inquantū deus / vñ hō humanatus. parte. 6. fol. 163. g
- Ch**ristus intrat i morte cuiuslibet hominis specia- liter / et intrabit generaliter in futuro iudicio. pte. 5. fol. 68. g.
- Ch**ristus tempore tribulatiōis antichristi auer- tet faciem suā a fidelibus eos in acerbitate tri- bulationis dimittendo sicut hō auertit faciem suam ab aliq̄ quem nō vult a miseria releuare. parte. 4. fol. 266. d
- Ch**ristus de antichristo et sibi adherentibus ma- gnā faciet vindictā. pte. 4. fol. 151. f.
- Ch**ristus an et qua consideratiōe sit subiectū vtri- usq̄ testamenti. pte. 4. fol. 2. e.
- Chro** Chronica qd et vnde dicif. pte. 2. fol. 61. d
- Ch**ronicis hebreorū credendū est / qñ ex textu bi- blic nō pōt haberi x̄ras. Et illo mō doctores / catholici recurrūt ad illa: Et ad annales iude- orū. pte. 1. fol. 65. b
- Chu** Chus genuit nemroth: q̄ iduxit posteritatē noe ad faciendā ciuitatē et turrim cōtra dñm. pte. 1. fol. 57. b. Et fol. 58. f. g
- Ch**usai vocat amicus dauid. Alius vero chusi: et ex vicio translatorū seu scriptorū vocat̄ ē vter- q̄ chusi: est aut̄ chusi equo cū rē. pte. 2. fo. 116. b
- Li** Libus ligni vite in medio paradisi quid hōi cō- ferebat. pte. 1. fol. 36. f
- Li**bus omnis / nomie panis et aque notat̄ i sacra Scriptura. pte. 2. fol. 151. b. Et fol. 167. g. Item pte. 4. fol. 61. b. c
- Li**bus requirit̄ ad vitam animalē continuandā per quē restaurat̄ humidū deperditū p actionē calidi naturalis. pte. 1. fol. 36. b
- Li**borū differentias creauit deus diuersas p diuer- sitate animalū / vel hūani desiderij. parte. 1. fo- lio. 321. e.
- Li**bos pprios animalia cognoscunt: et alijs vti- tur leo / alijs ceruus. In hominib⁹ q̄q̄ qui san⁹ est et validus / fortē cibū requirit / cōfidentē edere omnia: infirmus delectat̄ oleribus: et fortē cibū non parit̄. Paruulus vero si nō voce / re tñ ipsa lac tñ requirit. pte. 1. fol. 321. e
- Li**bus corporalis in ppria forma si maneat / nō nu- trit sed magis nocet. Aliter cibus spiritualis. pte. 5. fol. 205. c
- Li**bis et potib⁹ fm temporis exigentiā lautius et restrictius vtendū est. pte. 3. fol. 349. g
- Li**bos lautiores plerūq̄ sine culpa sumimus: et abiectiores cum reatu concupiscentie degusta- mus. pte. 1. fol. 84. f
- Li**bi tanta luxuria et pot⁹: tanta ambitio vestiū: curruū et palationū / in principio nō fuit / sed po- mis arborū et oleribus herbarū viuebant antiq̄: et dñs primis parentib⁹ pelliceas tunicas post p̄ctm fecit. pte. 3. fol. 418. a
- Li**bus quantūcūq̄ purus sit / habet aliquid im- puritatis: qd̄ expellit a natura tanq̄ supfluum: et aliqd̄ retinet tanq̄ ad nutritionē necessariū. Et neutriū istorū coīnqnat hominē spūaliter lo- quendo. pte. 5. fol. 49. g. b
- Nō** ciborū vsus / s̄ concupiscentia refrenāda ē. Nō i- terest qd̄ alimētū vel q̄tū p congruetia hoīm et psonę suę et p valitudis suę necessitate qd̄ ca- piat / s̄ q̄ facile et leto animo careat his: cū his vel oportet vñ necesse est carere. pte. 6. fol. 30. a
- Li**bus non in vicio est / sed appetitus. parte. 1. fo- lio. 84. f
- Li**b⁹ qñq̄ deū laudat / et qñq̄ blasphemat. Si ad refectionē sumis / reparationēq̄ mēborū: gr̄as agens rē. cibus tuus et potus laudat deum. Si x̄o nature modū imoderatione voracitatis ex- cedas / et vinolentia ingurgites / qñtaslibet lau- des dei / lingua tua sonet / vita blasphemat. par- te. 6. fol. 48. f
- Li**borū phibitio q̄ pertinet ad ceremonialia legē per christū euacuata est rē. pte. 6. fol. 184. b. c. et fol. 280. d. Et fol. 161. b
- Li**borū custodia / vt quidā supstitiose docebant abstinēdū: nihil profuit sed fides: abstinētia q̄ abstinē a peccato prodest. pte. 6. fol. 161. b
- Li**borū decoctio die sabbati q̄re prohibita erat i lege. pte. 6. fol. 283. g
- Li**bos discernere more iudeorū nō ē christiani: p̄fecte fidei ē / nullū cibū discernere vel imū- dū putare / q̄ oīa mūda mūdis. pte. 6. fo. 29. a.
- Li**bus debet bñdici añ comestione exēplo chri- sti bñdicentis panē. pte. 5. fol. 48. c.
- Li**bus sit sanctus et salubris: nō noxi⁹ anie vel corpi / qui cū ḡfariatione accipit: verbum san- ctificat. oratio impetrat. Diabolus vero p cibū tentat. pte. 6. fol. 120. e
- Li**bus sumēdus ē sic medicamētū / et quō palliat̄ sub necessitate voluptas. pte. 6. fol. 28. f
- Li**borū tres species generaliter describunt̄ q̄ pa- stus est pls israel / scz egypti / deserti: et terre pro- missiōis. Et illi⁹ mystic⁹ sensus. Significant enī triplicem scientiā rē. pte. 2. fol. 9. a
- Li**bi ex arborū pomis / immortalibus coporib⁹ nō sunt necessarij. pte. 1. fol. 35. f.
- Li**bus paruulorū / lac scz doctrine / his qui ad bo- nū tendunt / vitam tribuit et salutē. his vero q̄ bus contraria placent et omnis impietas cordi est / necem. pte. 2. fol. 36. e
- Li**bus rationalis nature verus sermo dei est / sed et hic differentias habet. Nō oīs eodē x̄bo nu- tritur: est alijs in verbo dei cibus lactis aprior / scz doctrina: sicut moralis q̄ rudibus solet p̄be- ri rē. pte. 1. fol. 321. e
- Li**bis eisdem alimē boni: suffocant̄ malit̄ et vbi p̄js vita: impijs mors. pte. 2. fol. 36. e
- In** cibus rōnabilibus nō refutanda est scriptura q̄ obscurior videt̄ et incōueniēs incipit̄ par- uulis / infirmis et minus ad intelligēdū validis parte. 1. fol. 321. e.
- Li**bi multi alimonie celestis / sunt in dictis et exē- plis patrū. pte. 3. fol. 322. b
- Li**bus dulcis qui de supnis accipit̄ man hu vo- catur: qd̄ dicim⁹ / qñ cerim⁹ qd̄ nescientes ad- miramur. pte. 1. fol. 157. e.
- Li**bus hoīs duplex ē / fm q̄ duplex est in eo natu- ra. pte. 1. fol. 341. a
- Li**bus corporalis et spūalis contrari⁹ mō se habēt in conuersione. Libus enim corporalis si nutrit̄

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

- oportet q̄ a propria natura pereat ⁊ conuertat
in mēbra: ecouerso aut̄ cib⁹ spūalis manet ⁊ cō
uertit in seipm sumentē. pte. 5. fol. 205. c.
- L**ibus spūalis est ipm verbū incarnatū principa
liter ratione diuinitatis: ⁊ ex consequenti rōne
assumptę carnis quę datur nobis in sacramēto
eucharistię. Ibidem. b.
- L**ibus dei ⁊ scōꝝ est salus pctōꝝ. pte. 5. fo. 165. c.
- L**ibus hoc tibi in futuro erit/ siquid b̄ boni opis
acquiras/ siquid iusticię/ misericōdię ⁊ pietatē reco
das. pte. 1. fol. 156. f.
- L**ibus demonū ē ebrietas/ fornicatio: et hmoi q̄
blāda sunt ⁊ ad sui vñ puocant: vñ sunt carni
na poetarū ⁊ doctrine seculares. pte. 5. fo. 165. a.
- Lic** Licatrices dñs seruauit ⁊ in iudicio seruaturus
est. Et q̄re. pte. 5. fol. 183. b. et fol. 240. b.
- Liconia** in abietib⁹: domus eius. Sic habet he
braica veritas: et consonat sequenti vbi nos.
Herodij domus dicitur eoz ⁊c. pte. 3. fol. 241. b.
- Lig** Lygnus longi colli est: et cibū de profundo ter/
re trahere dicit. pte. 1. fol. 346. f.
- Lil** Cilicia vñ alices a q̄ descenderūt. Et est ciuitas
metropolis eoz vocata tharsis vnde natus fu
it paul⁹ apls. pte. 1. fol. 57. b. Itē pte. 6. fol. 201. d.
- Lilicium** penitentū est. pte. 1. fol. 181. e.
- Lilicū** sit ex hedīs asperū setigerūq̄ ē tegumen
tū. pte. 4. fol. 433. a.
- Lilicio** operiri mystice quid sit ⁊c. Et christū hi
storice nusq̄ legimus vñ fuisse cilicio. pte. 4.
fol. 433. a. Item pte. 3. fol. 181. d.
- Liliciū** dicit carō christi ppter similitudinē car
nis peccati. pte. 3. fol. 134. b.
- Lim** Lymbala inuicē se tāgūt vt sonēt. pte. 3. fo. 306. f.
et fol. 307. a.
- Lymbala** bene sonātia sūt labia nra: q̄ percussa
ad inuicem suauē hūang vocis harmoniā red
dunt. pte. 2. fol. 203. e.
- Lymbala** q̄ se vt resonent inuicē tāgūt: opa cha
ritatis exprimunt: quib⁹ se sancti alterutrū exci
tant in laudem. pte. 2. fol. 244. b.
- Ling** Lingulo lumbos restringim⁹. pte. 4. fol. 45. e.
- Lingulum** pontificis duplex est: ad designādū q̄
dupliciter debet esse constrictus/ quō ⁊ i quib⁹.
parte. 1. fol. 228. c.
- Lingulo** q̄li fuerit cinct⁹ christ⁹ pte. 5. fo. 194. d. e.
- Lini** Lini/ combustionē designat. pte. 1. fol. 364. f.
- Linere** vacce apud hebreos nō solū seruabant
per totū annū: sed p plures annos. Tradūt em̄
hebrei q̄ sex vacce fuerunt tñ imolate p totam
durationē vñusq̄ tēpli. Quarū prima ⁊c. par
te. 1. fol. 297. d.
- Linere** vitule ruse pgregās quō ex b̄ fiebat imū
dus/ cū tñ p ipos fieret mūdatio. pte. 1. fo. 296. f.
- Linis** vitule ruse passionē christi vñ sacrificia iu
stoz signat. pte. 1. fol. 185. e.
- Linis** mortalitatē nram signat/ qui i cineres su
mus redituri ⁊c. pte. 1. fol. 216. b. c.
- Linis** cōsumatio boni operis. pte. 1. fo. 223. b.
- Linis** subtilitatē notat. pte. 1. fol. 296. f.
- Linere** sacros suscipiunt fideles/ cū exēpla ⁊ sa
cramenta dominice passionis ad custodiā sui
pia mente retractant vel exitū iustoz diligēter
aspiciunt q̄ magnis elaboratis agonibus de p
cepto brauiō sine fine letant/ vt cōsideratis ma
iorū virtutibus ⁊ ipsi magni efficiant. parte. 2.
fol. 217. f. g.
- Linis** et ciliciū sunt arma pctōꝝ. pte. 3. fol. 236. b.
- Linis** sup capita/ mēoria fragilitatis ad mentes
reducta. pte. 2. fol. 297. e. Interl.
- Linis** memoria fragilitatis ⁊ mortis. parte. 1. fo/
lio. 299. b. Interl.
- In cinerē** homo reuertit/ cū humilitatis spū tan
gitur: ⁊ nil se esse aliud q̄ cinerē recordatur par
te. 3. fol. 64. b.
- Linnamomū** quid in re ⁊ etiā in moralitate. par
te. 1. fol. 196. f. Itē pte. 3. fo. 362. a. c. et fol. 412. b.
- Linnamomū** duplex est. Vñ qd parū/ aut nihil
de odore habet. Aliū aromaticū. pte. 1. fo. 196. g.
- Lyomyia** significat caninos mores. parte. 1. fo/
lio. 140. f. Item pte. 3. fol. 200. a.
- Lypressus** medendis apta corpibus/ venustatez
come sue nullo deponit impulsu: ⁊ quid mora
liter significat. pte. 3. fol. 412. a.
- Cyprus** qñq̄ est nomē insule in mari meditera
neo/ qñq̄ est arbor aromatica/ q̄ crescit circa vi
neas engad di: et facit grana simul iuncta sicut
in vñis vineę. pte. 3. fol. 357. d. et fol. 361. g.
- Circulus** ppetuitatē signat: qz circuli nec initū
nec finis inueniūt. pte. 1. fol. 181. a. Interl.
- Circulus** aureus ppetuam claritatē signat. par
te. 1. fol. 181. c.
- Circulorū** arcē situs/ alius erat fm iosephum/ et
alius fm Ra. Sa. parte. 1. fol. 176. g.
- Cis** circulus quantū habet spacij in diametro:
tantū habet ter in gyro. pte. 2. fol. 139. g.
- Circuncisio** quid est. pte. 6. fol. 11. c. Item pte. 4.
fol. 91. c.
- Circūcisio** fuit signū ⁊ character fidei: in se ⁊ i se
quentib⁹. pte. 6. fol. 11. c. Item pte. 1. fol. 68. e.
- Circūcisio** dicit signaculū ⁊ quare ⁊ cuius. par
te. 6. fol. 11. a.
- Circūcisio** erat quedā ptestatio legis seruandę
sicut pfectio regule alicui religioso si eā imple
at opere. parte. 6. fol. 8. c.
- Circūcisionis** ritus ab abraā sumpsit exordium/
qñ etiā pueris nomē iponebat. pte. 5. fol. 130. e. f.
- Circūcisionis** pceptum qz abraā ex dei mandato
adimpleuit: imitator fuit pfectiois christi i du
obus. pte. 1. fol. 69. d. g.
- Circūcisio** solennis quā iosue fecit dicit sc̄ba re
spectu illi⁹ quā fecit abraā de mandato dñi: qz
tunc fuit circūcisus cū omī domo sua: nō q̄ fue
rit alia prima. pte. 2. fol. 8. g.
- Circūcisio** grauius affligunt tertia die q̄ prima ⁊
ob hoc iacob et filij eius irruentes p masculos
emoꝝ ⁊ sichei: pariter necauerunt/ ppter dinā
sororē suam. pte. 1. fol. 98. f.
- Ad circūcisionē** tria necessario requiruntur. Pri
mū est sexus masculinus. secundū est corporis
pars determinata. tertiū est tps determinatus:
et istoz ratio. pte. 1. fol. 68. d.
- Circūcisio** cum nō fuerint femine quō saluaban
tur ⁊c. pte. 1. fol. 69. b.
- Circūcisio** quare pcepta ē qñ de sara filius pmit
titur. s. isaac in quo pmissa est vocatio gentiū.
parte. 1. fol. 68. f.

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

Circūcisio abrahe ꝑcipit tribus de causis. Ibidem.
Circūcisio data est propter tres causas. parte. 5.
 fo. 208. e. Item propter plures causas. parte. 6. fol.
 11. a. et fol. 176. a.
Circūcisio cum ob multas causas ꝑcepta sit: speci-
 aliter figurā christi ꝑtendit: quod nos ꝑ baptismū ve-
 teri homine exiit. parte. 1. fol. 75. f.
Circūcisionis figura multiformis est. Signaculū
 enim est et iudicii castigandi et ꝑphetia nascituri
 etc. parte. 1. fol. 75. e.
Circūcisio fiebat octauo die cum cultro lapideo/
 et quare mystice. parte. 6. fol. 11. b. et fo. 176. a.
Circūcisio quā sit: non est de necessitate. circūcisio
 cultellus lapideus: neque ut tunc iudei moderni
 in circūcisioe sicut cultello ferreo. parte. 2. fo. 8. d.
Circūcisio ante tempus octo dierum non poterat anticipa-
 ri: nec alia ante octauū diē poterant deo of-
 ferri: et quare. Nec poterat ultra octo dies dis-
 ferri. parte. 1. fol. 68. g.
Circūcisione omittēs pater pueri vel eius tutor: quā
 pena plectendus fuit. parte. 1. fo. 68. g. et fo. 69. e. g.
Circūcisio pueri quare ꝑre debet: cum pactū dei
 irritū non fecerit: et qui eos circūcidere debebāt
 neglexerūt. parte. 1. fo. 68. f.
Circūcisionis ꝑceptū fiende octauo die to-
 to illo tpe fuit suspensum ab egressu egypti: do-
 nec iudei fuisset in terra ꝑmissiois. parte. 1. fo. 147. g. b.
Circūcidisse filios suos tribū leui in deserto dicit
 Ra. Sa. sed non alie tribus etc. Contrariū tamen dicunt
 cōmuniter expostores nostri: et huic cōsonat
 scriptura. parte. 1. fol. 374. c.
Circūcisio quare fiebat in mēbro genitali. parte
 6. fo. 176. a. Item parte. 1. fol. 68. e.
Circūcisionis verba quā sunt quibus utuntur iudei
 dū puer circūcidit. parte. 6. fol. 14. b.
Circūcisio in carne facta est: ut firmi memorie eo-
 rum imprimeret. parte. 1. fol. 68. g.
Circūcidere secūdo filios israel: quod hoc sit intelligē-
 dū: cum vnus hō non erat bis circūcidendus. parte. 2.
 fol. 8. b. e. f. g. et fol. 9. d. e. f. g.
Circūcisio ꝑma et secūda quā et qualis dicit ap-
 nos. parte. 2. fol. 8. e.
Circūcidit multe gentes: et maxime iudeos et ꝑa-
 lestinos cōfines vsque hodie: et ꝑcipue egypti et
 idumei/ ammonite et moabite/ et ois regio sa-
 racenorum. parte. 1. fol. 69. a. b.
Circūcisio aꝑꝑma/ et pascha/ visibile sūt: et neces-
 se est quod eternū non esse/ sed tꝑale. Quod enim ꝑōt
 eternū esse quod visibile est. parte. 1. fol. 294. d.
Circūcisio in scripturis dicitur tribus modis: in ꝑꝑu-
 tio/ in corde/ in auribus. parte. 4. fol. 120. e.
Circūcisio est duplex. vna spūalis/ alia corpālis.
 ꝑma est ꝑcisio culpe: scdā est ꝑcisio pellicule. Et
 sic etiā est duplex. s. spūal' et corpāl'. parte. 6. fol. 8. e.
Circūcisio carnal' in lege octaua die celebrat' in
 euāgelio xō in ꝑsenti circūcisio cordiū/ et in fu-
 turo corporum. et sic duplicatus est octonarius.
 parte. 2. fol. 209. f.
Circūcisio spūalis figurā habuit: et quā fuit. parte. 2.
Circūcisio carnal' a deo in ve. lege instituta/ (fo. 8. b.)
 ita quod spūal' significet. parte. 1. fo. 68. d. et fo. 69. a.
Circūcisio spūalis ad omnē ꝑfessionē ꝑtinet: et
 ꝑ quod hoc ꝑfiguratur. parte. 1. fol. 69. b. interl.

Circūcisio an cōferebat etiā gratiā cum hoc quod tol-
 lebat ꝑctm originale. parte. 6. fol. 132. b. c.
Circūcisio quō cōferebat gratiā: et quō different
 dat' in baptismo. parte. 6. fol. 10. d. et fol. 11. b.
Circūcisio ꝑstitit idē curationis auxiliū quod nūc
 confert baptisma tpe gratie/ nisi quod introitus in
 regnū nōdū patebat. parte. 5. fol. 103. f. g.
Circūcisio et ꝑꝑutū/ due naues sunt/ ꝑscatores
 doctores etc. parte. 5. fol. 138. e. b.
Circūcidit cor: similis et caro circūcidit/ et quō.
 parte. 4. fol. 281. e. Item parte. 1. fo. 68. e.
Circūcidit ꝑꝑꝑsum/ est vicia et consuetudines
 ꝑrauas et pessima instituta deponere: et quic-
 quid ab honestat' regula discordat absconde-
 re. parte. 2. fol. 8. f.
Circūcisus est qui obturat aures ne audiat san-
 guinē: et claudit oculos ne videat malū: quod non
 delinquit lingua sua: cuius cor non grauatur crapu-
 la et ebrietate. parte. 1. fol. 343. a.
Circūcisione bina indigemus: ne ex his quera-
 mus vanā gloriā: ne foris mūdi/ et intus imūdi
 simus: et simulate sanctitatis penas sustine-
 amus etc. Ibidem.
Circūcisione qui venerat et baptisma: signifi-
 cat ꝑ larū: qui ut avis volat/ et ut aquatile na-
 rat. parte. 1. fol. 146. f.
Circūcidit christus octaua die: et quid mystice
 ꝑ hoc innuit. parte. 5. fol. 130. e. f.
Circūcisio spūaliter/ et sacramēto eucharistie mu-
 niti/ quē fructū cōsequantur. parte. 2. fol. 9. d.
Circūstantias particulares peccatorū aliorū
 considerās mente/ inuenit vñ displiceāt/ et se re-
 trahat: aliter in fornicatione etc. parte. 6. fo. 41. g.
Cyrus latine/ hebraice chores. Quando enim ad
 latinū transfer' vocat' cyrus: sicut hoc nomen
 saul/ translātū ad latinū: ꝑnunciat et scribitur
 saulus. parte. 4. fol. 78. b.
Cyri regis persarū natiuitas et educatio ꝑ cani-
 culā mirabilis fuit: et quomō tandē monarchi-
 am adeptus est. parte. 4. fol. 78. g. b. Item parte. 5.
 fol. 193. f. Item parte. 2. fol. 240. e. et fol. 330. a. b.
Cyrus rex liberator iudeorum/ quō educat' in ꝑau-
 pertate. parte. 5. fol. 130. b. c. Item iudeis multa
 donauit. parte. 4. fol. 406. b.
Cyrus monarcha publicauit licentiā iudeis re-
 edificandi hierusalē ꝑꝑꝑ totum regnū suū. par-
 te. 4. fol. 205. g.
Cyrus dicitur christus/ quare et quomodo. par-
 te. 4. fol. 394. g.
Cyri fides et pietas. parte. 2. fol. 241. a. b.
Cyrus rex persarū et darius rex medoꝝ cum suis exer-
 citibus filiis babilonē ceperunt. parte. 4. fol. 30. b.
Cyrus multū regnis impugnat' et principibus
 superatis: scythas bello impetebat: tamyris re-
 gina scytharū dolo eum circumueniēs: caput
 cyri amputari: atq; in virem humano sangui-
 ne plenu ꝑꝑꝑci iussit/ dicens: Satia te inquit
 sanguine quē quesisti. parte. 4. fol. 402. a.
Cis pater saul/ et her pater abner/ principis mi-
 litie saul: fuerunt fratres: et ꝑ consequēs saul et
 abner cognati germani. parte. 2. fol. 198. e.
Cisternas fodiebāt hierosolymite/ et quare. par-
 te. 4. fol. 444. a.

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

Lith Lithara quid sit et unde dicat. pte. 1. fol. 427. e.

Item pte. 2. fol. 203. e. g.

Lithara per chordas sonat: organū p fistulas. pte. 3. fol. 58. b. et fol. 306. f

Lithara sonū compositū nō emittit: si chorda rupta fuerit. pte. 4. fol. 37. a

In lithara q sunt: nō omnia sonant sed iuuant: sic non tota historia spiritalē intelligentiā sonat sed tota iuuat. pte. 1. fol. 330. a

Ciu Ciuēs romani reputant nobiles per totum orbem: et hoc contestatus est paulus dū deberet flagellari ppter qd euasit. pte. 6. fol. 202. b.

Propemodū naturale est ciues ciuibus inuide- re. pte. 5. fol. 137. e

Ciuum supernorū numerus et infinitus et definitus ē: deo numerabilis: et nobis innumerabilis. parte. 4. fol. 310. b

Ciuēs vel celestes p habitatores ciuitatū israel intelligunt. pte. 4. fol. 265. f

Ciuēs celestes significant per romanos quō et q/ re. pte. 4. fol. 445. a

Ciuitas a conuersatione conuiuentiū appellatur parte. 3. fol. 35. e. et fol. 48. g.

Ciuitatē extruxit impiorū progenies i ipsa mūdi origine: fundamētū gēns in hac vita. Sancti in casulis habitabant. pte. 1. fol. 46. b

Ciuitatē quis primus in hoc seculo edificauit: et ad quid: quibus adiutorijs. parte. 1. fol. 46. b. d

Ciuitas quelibet est mater populi (et fol. 48. b. ibidē nati et nutriti. pte. 2. fol. 118. b)

Ciuitatē bonus status expostulat: ut in ea sit sollicitudo diuersorū artificum in artibus suis: si ne quax vsu nō potest ciuitas bene stare. pte. 3. fol. 426. g

Ciuitatis vel domus quattuor conditiones sūt: pertinentes ad bonū earundē. Quorū primū ē ipsa edificatio. secundum/ custodia eius. tertium/ industria ciuiū. et quartū/ pluralitas ciuium. pte. 3. fol. 281. b. et fol. 282. a.

Ciuitatis nobilitas magis consistit in ipso q in spacio. pte. 4. fol. 381. g

De ciuitate qq in mūda efferri/ nō minorū virtutū atq utilitatē est q mūda inferri. pte. 2. fol. 257. c

Ciuitas facile capis deficiētib⁹ vñ ablati ab hoste aquis. pte. 2. fol. 257. g

Ciuitas vel respublica/ vel ecclesia iniuste impugnata/ per hierlm sic impugnata significari potest. pte. 2. fol. 265. b.

Ciuitas saluatur orationib⁹ sanctorū: exemplum habetur de Ezechia. pte. 2. fol. 179. c. et de sancto Basilio. pte. 3. fol. 99. b

Ciuitatibus multis et fluminib⁹ sicut et ipsis hominibus multis de causis addunt nomina vel mutant. pte. 1. fol. 99. a

Ciuitates leuitarū fugientib⁹ homicidijs per leges deputant: et quare. pte. 1. fol. 352. e

Ciuitates refugij trans iordanē tot erant/ qd ciuitra iordanē: Et qre sic fuerūt multiplicatē: habetur rōnes. pte. 1. fol. 327. a. et fol. 336. a. Item vbi et que fuerunt. pte. 4. fol. 196. b. et fol. 177. g

Ciuitates refugij sex tñ fuerūt: tres citra iordanē/ et tres trans iordanem: in quibus homicidia casualis saluabatur: Et quid mystice designent.

parte. 1. fol. 352. b. f. Item parte. 2. fol. 26. b. et folio. 196. b.

Ciuitates refugij p homicidijs non solū fuerunt sex/ et nouē: qn tota terra patribus promissa foret acquisita. pte. 1. fol. 352. b. et fol. 353. b. Item parte. 2. fol. 26. f. g. h

Ciuitates et terre plures in terra promissionis remanserunt aduersarijs filiorū israel per magnū tempus plurib⁹ de causis. pte. 2. fol. 19. g

Ciuitates suas vacuas cū agris et villis reppererunt israelite redeuntes de captiuitate: non enim eas/ cum ipsi in babilone seruarent quisq colo- nus intrarat. pte. 2. fol. 243. c

Ciuitates quas construxerunt in iudea q de babilonia transferant. et nominant quedā. parte. 2. fol. 176. e

Ciuitas babilō fuit edificata sat cito p diluuiū et nabychodonosor eā ampliauit/ et fortificauit. pte. 1. fol. 57. f. et fol. 58. g. Item pte. 4. fol. 305. b

Ciuitates iude in tribu symeonis/ vel beniamin si quispiam reperiatur nō mirari debet. Trib⁹ enim iuda in oib⁹ tenuit principatū. pte. 2. fol. 67. e

Ciuitas hebrō antea dicebat canatharbe. i. ciuitas quatuor patriarcharū eo q quattuor patriarche principales sunt ibi sepulti. pte. 1. fol. 79. f Item parte. 2. fol. 21. d. et fol. 31. g. Vide in Canatharbe. Et in Hebron.

Ciuitas dauid vocabatur illa pars ciuitatis hierusalem vbi erat mons sion/ et in illa erat templū: et ibi celebrabant festiuitates per annū. pte. 4. fol. 61. e. f

Ciuitas dauid mons sion appellabatur. pte. 2. fol. 257. f.

Ciuitas hierlm triplici muro clausa fuit: et quid designat. pte. 2. fol. 256. f.

Ciuitas hierlm ppter iniquitates factas per manassen/ et ipse penituerit/ destructa fuit et populus captiuatus: et quare. pte. 2. fol. 185. g. Item parte. 4. fol. 200. b. et fol. 235. g

Ciuitas hierlm fuit pmo per nabucardan destructa et combusta. pte. 2. fol. 186. c. d

Ciuitas hierlm fuit combusta anno. xj. sedechie: q fuit annus. xj. a transmigratione ioachim: q sedechias successit ei in regno. pte. 4. fol. 225. b

Ciuitas magna ninie condita est per ninū filiū belī/ quam vocauit ninie suo nomie. parte. 2. fol. 293. d.

Ciuitas ninie propter penitentiā non fuit subuersa prima cōmatione/ sed secunda: q homines postea conuersi sunt ad vicia consueta. parte. 2. fol. 292. d. f. g.

Ciuitas thebea (a qua fuit legio thebeorū) est in egypto. Sed in iudea est alia ciuitas: que vocatur theba: de q fuit helias thebites: Et et alia in grecia que vocatur thebe/ a qua dicunt thebani. pte. 2. fol. 54. g.

Ciuitas solis: vna ē in egypto: Altera in iudea. parte. 2. fol. 21. f

Ciuitas solis. i. christi qui est sol iusticie: fm aliquos est alexandria eo q fides christi ibi viguit tempore marci euangeliste sub q fideles viuiebant: habētes omnia cōmunia: eo mō q leguntur virisse sub petro in hierlm. pte. 4. fol. 40. b

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

Ciuitates duas faciunt duo amores rē. parte. 6. fol. 92. a.
Ciuitates due. Una maloz babylonia: q̄ a cain incepit. Altera bonoz hierlm/ q̄ ab abel rē. parte. 3. fol. 171. a.
Ciuitates due sunt scz dei et diaboli: et qui ciues vtriusq; et p qd significant rē. parte. 4. fol. 144. d.
Item parte. 2. fol. 185. e.
Ciuitas diaboli est malozū hoim congregatio. hec aut ciuitas debellat duplr. parte. 4. fol. 30. b.
Ciuitas culpe quaz facit amor sui triplici muro clauditur rē. et ille murus subuertit tribus et debellatur rē. parte. 2. fol. 10. b.
Ciuitas celestis p romanā ciuitatē significat/ et quō ciuitas illi⁹ duplr habet. parte. 6. fol. 202. c.
Ciuitatis superne spaciū quantū ad murū: fundamentū et portas. parte. 6. fol. 272. f. g. h.
Ciuitates tres/ vel ciuiū vnitates/ in quib⁹ oīes electi in ania et corpe constituti vniunt/ dici possunt: tres persone/ i trinitate personarū/ et vnitate essentie. parte. 1. fol. 326. b.
Ciuitas dei ex angelis et hominibus constat: ad quā tanti conscendunt/ quanti illic remanserūt angeloz: Et vnde hoc habet. parte. 1. fol. 369. e.
Ciuitates tres sunt ante iudiciū in quibus vniti tur fideles: scz vnus oīs/ vna fides/ vniū baptisma. parte. 1. fol. 326. a.
Ciuitates tres post iudiciū possūt dici/ visio clara/ fruitio perfecta: et tēto firma. parte. 1. fol. 326. b.
Clamat quodāmo ad dei res naturalis quelibz eo ipso q naturalis desiderio appetit aliq bonum. parte. 3. fol. 73. d.
Clamor ppli trib⁹ causis augef. parte. 2. fol. 259. e.
Clamor in scripturis/ nō magne vocis emissio/ s scientie intelligit et intentionis magnitudo. parte. 6. fol. 84. b.
Clamor magn⁹ est vox cordis rē. parte. 4. fol. 194. f. et fol. 272. a.
Clamor secretus in desiderio nō peruenit ad aures humanas: diuinas replet. parte. 1. fol. 152. e.
Clamor orationis est ppter impletionē desiderij clamantis. parte. 4. fol. 106. b.
Clamor sic i patria ponit exultatōis: sic i gehēna clamor tristitie et desolatōis. parte. 4. fol. 105. d.
Clamor triplex ascendit in celū/ scz occisio inocētis: pccm contra naturā: et afflictio et defraudatio pauperum laborantiū. parte. 1. fol. 70. b. et fol. 71. b. et fol. 127. g. Item parte. 6. fol. 215. b.
Clangor vel sonus q fuit auditus tpe datōis legis fiebat ministerio angelico. Sed vt iudei fabulant fiebat in quodā cornu/ qd fuit acceptus de ariete imolato p isaac. parte. 1. fol. 162. d.
Clangor buccinarū siue tubarū fiebat in memoriam liberationis isaac ab imolatione: et fiebat primo die mensis septimi. parte. 1. fol. 255. b.
Clangor motionis castrorū differebat a clango/ re vocationis multitudinis/ qz erat prolixior et concisus: nō aut alius. parte. 1. fol. 280. d.
Clarificare qm aliquis dicat/ et quō differt a gloriificare. parte. 6. fol. 171. e.
Claritas oīi in transfiguratione qualis fuerit dicenda: an claritas glorie: cū eius ania a principio creatōis fuerit gloriosa rē. parte. 5. fol. 53. b.

Claritas glorie in q et vbi terminetur. parte. 5. fol. 107. g. b.
Claritas beatorū quantū ad gloriā anime/ et etiā corporis/ est quedam participatio diuine claritatis. parte. 6. fol. 272. c.
Claudicās tm sano pede innitit. parte. 1. fol. 96. a.
Claudicatio que est per coercionē pedis ab illicito gressu: et man⁹ ab illicito tactu: et oculi ab illicito visu: est meritoria et laudabilis: nō autē illa q sit p mēbroz priuationē. parte. 5. fol. 56. d. f.
Clauis aurea quid prodest si nō aperiat: et quid obest lignea si aperiat: Nihil em qm⁹ nisi vt pateat qd clausum ē. parte. 1. fol. 280. b.
Clauis scientie: q dicat. parte. 5. fol. 156. g.
Clauis: humilitas christi quā qui habet scripturas intelligunt. parte. 1. fol. 156. f.
Clauis apertionis: vt aquā scientie de profundo bibamus: est hūilitas passionis christi. hec enim prius audita/ iā intelligim⁹ facta/ q prius legēbantur/ et nō intelligebant. parte. 1. fol. 82. b.
Clauis scientie vocat auctoritas docēdi q claudatur ostiū per falsam: vel aperitur p veram doctrinā: qd quidem ostiū vlt regnū celoz idem ē qd beatitudo eterna. parte. 5. fol. 71. d.
Clauis regni celoz petro tradit rē. q quales et quot sint. parte. 5. fol. 52. e. g.
Clauis in legitimo et debito vsu an pexigant necessario scientiā in sacerdote ordinato: parte. 5. fol. 53. d. e.
Clauis spirituales sunt duplices scz dilectionis et timoris rē. parte. 2. fol. 135. g. h. et fol. 216. a.
Clauis christi/ vnus i freno: alius i diademate cōstatini imperator/ p matrē ei⁹ helenā positi sūt: vt sic esset securus inter piorū pericula. parte. 4. fol. 422. c.
Clauso portarū templi cōtra sacerdotes portantes arcam dñi et earū apertio fuerūt ministerio angelico rē. parte. 3. fol. 117. b. Et fol. 118. d.
Claustrales aliqui sunt intenti contemplatōi: et alij vt officiales/ sunt intenti actiōi. parte. 1. fol. 374. b.
Claustrū regulariū pōt itelligi p ouī (lio. 374. b. le ouī. parte. 5. fol. 215. b.
Clausure gen⁹ ē qd nō sine claue pōt claudi: nec sine claue aperiri/ et talia verrudata dicunt. parte. 2. fol. 35. a.
Clementia est proprie p quā relaxantur vel mitigant penę. parte. 3. fol. 158. g.
Clementia quō doceat regere: sed semper cū iusticia. parte. 2. fol. 158. g.
Clementia regis imbu serotino comparat: Et q. re. parte. 3. fol. 324. f. b. Item parte. 2. fol. 158. g.
Clementia mira dei q qdlibet tps conuersionis nostre expectat: et quicūq; rogat indulget. parte. 3. fol. 164. a.
Cleopatra regina egypti. Vide in Egyptus
Clericus a cleros grece/ qd est fors latine. Dicuntur igitur clerici eo q sint de sorte dñi/ vel dñs sit pars et fors clericorū. parte. 1. fol. 150. d. Item parte. 2. fol. 131. d.
Clericus qui seruit ecclie primo vocabulum suū interpretet et nūat esse quod est. parte. 1. fol. 150. d. Tales em debēt esse vt ipsi possideant dñm/ et a dño possideant. fol. 169. b.

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

Clerici in capite sunt tonsurati: ad significandū celestii appetitū. parte. 2. fol. 131. d.

Clericoꝝ statui cōuenit esse habitaculū pulchritudinis: i quibus refulgere debet decore honestatis: et significat p babilon. pte. 2. fo. 25. h.

Clericalis status designat per aaron pontificē. parte. 1. fol. 134. d.

Clerici significant p colūbas: nā i eoꝝ puerfatione colūbia simplicitas debet refulgere. pte. 1.

Clerici tria in se debent habere: et q̄ (fol. 214. h.) illa sunt: et significant p tria que portabāt leuite 28. parte. 1. fol. 272. b.

Clerici ministrātes sacerdotibus noui testamēti: debent purificari p actū confessionis/ et p dispositionē supfluitatis bonoꝝ temporalium/ et p honestā cōuersationē 28. pte. 1. fol. 278. d.

Clericoꝝ deuotio seculari vel religiosus: q̄ ad uolūtate sui supioris uel p̄lati libent facit officia humilitatē dicit pascere asinos 28. pte. 1. fo. 100. h.

Clerici ad quid sunt deputati. parte. 1. fol. 267. e. et fol. 269. d. et fol. 278. d.

Clerici significantur p ligna abiegna: qui p intentionem erectam ad deū debent ad modū abietis esse recti. parte. 2. fol. 131. d.

Clerici qui sunt sub sacerdotibus/ etiam in alijs sacris ordinibus constituti: nō debent exerce re actus pertinētes ad officiū sacerdotū: et de hoc figura. parte. 1. fol. 293. d.

Clerici et religiosi sunt unus populus: in q̄tum clericat⁹ diuidit⁹ p̄tra laicatu. pte. 4. fo. 360. c.

Clerici et laici intelligi possunt p duas domos. parte. 4. fol. 23. d.

Clerici quibus prouisum est de p̄bendis et ecclesijs vel dignitatibus vacaturis p mortem alteri: et de obitu illius expectanter gaudent: significant p tyrios 28. parte. 4. fol. 248. d.

Clericus secularis vel religiosus recedēs a uirtute/ parum curat de deo: uult inter hoies apparere: et ideo accipit ecclesiā vel officij dignitatē simoniace 28. pte. 1. fol. 103. h.

Clerici cupidi q̄ nō studēt nisi ad augēdū pecunias p lites et fraudes/ et p p̄bēdas malo titulo acq̄rēdas: significant p ephraim. pte. 2. fo. 48. d.

Clerici cupidi q̄ cōgregādis fortune bonis tota liter sunt intēti: significant p gad/ qui fortuna interpretat⁹. pte. 1. fol. 320. d.

Clerici mali multo plus incēsi sunt igne cupidi tat⁹ et luxurie/ q̄ laici q̄ carēt luce sciētię 28. pte. 4. fo. 362. d.

Clerici (qui p̄ ceteris debent esse templū dei) combustio p cupiditatis incendium per quid significat. pte. 4. fol. 417. d.

Clericoꝝ ingratitudo de receptiōe diuinoꝝ beneficior⁹ significat p ingratitudinē populi isrl de beneficijs a deo receptis. pte. 1. fol. 369. d.

Clericalis stat⁹ arguit et specialit⁹/ put extēdit se ad p̄atos/ clericos et religiosos. pte. 4. fol. 3. h.

In clero regnāt gastrimargia/ acidia et crudelitas/ quare et quō. pte. 4. fol. 5. d.

Clerici aliqui etiā in sacris ordinib⁹/ aut etiā in gradu maiori p̄stituti: associāt se p̄ncipib⁹ talib⁹ q̄ nō decent statū suū: ut sūt uenatiōes/ aucupia/ hastiludia et torneamēta. pte. 2. fo. 170. h.

Clerici aliqui ppter magnitudinē et multitudinē equoꝝ et famuloꝝ: faciūt pauperes dedinare a strata publica. pte. 4. fol. 361. c.

Clerici docti mercedē inq̄tat⁹ amātes. asine naturā loquētis companf. pte. 6. fol. 726. a. b.

Clerici mali significant p israel/ qui generaliter coluit vitulos. pte. 4. fol. 360. h.

Clerici mali sicut fuerūt in statu altiori: sic erūt in lo co gehenne pfundiori. pte. 1. fo. 370. h.

Clerici et religiosi qua ratione filij dei dicāt⁹: et quō ipsi p maiori parte sunt causa diluuij peccatoꝝ in terra/ populū suis mal⁹ exemplis corumpendo. parte. 1. fol. 50. d.

Clericis stipēdia necessaria quib⁹ sustentent⁹ laici et seculares prouideāt: et ab incurfib⁹ hostium eos tueant⁹. parte. 1. fol. 268. g.

Libanus panē suscipit et ignē: sic uir⁹ x̄ginis panē uite. i. dei uerbū et ignē spūs sancti de celo suscepit. pte. 1. fol. 217. b.

Climata nō distinguunt⁹ fm distantia ab oriente in occidentē/ sed fm distinctionē a meridie in aquilonē. pte. 3. fol. 296. a.

Clin⁹ ascēsus mōtis flexuosus. pte. 2. fol. 72. f.

Coccy⁹ qd significat. pte. 3. fol. 45. a. b. c.

Cochleg mar⁹ ferro circūcisē: lachrymas purpurei coloris emittit⁹: quib⁹ collect⁹ tinctura purpurei coloris conficit⁹. pte. 3. fol. 365. f.

Codices pulchros multi habere malūt q̄ emendatos. parte. 3. fol. 2. a.

Coeternitas filij cū p̄re declarat⁹. pte. 6. fo. 134. a.

Coena que dicunt⁹. pte. 6. fol. 133. g.

Cogitantis mala duo signa/ et horū ratio. parte. 3. fol. 325. c.

Cogitatio/ x̄bū/ et diffinitio differētiā habēt. pte. Cogitationes p radices accipim⁹ (5. fo. 185. f.)

que in occulto site sunt: et uisibilia opa produciūt. pte. 3. fol. 39. f. et fol. 55. f.

Cogitationes dicunt⁹ ancille/ et ratio dñia/ quō et quare. parte. 3. fol. 5. e.

Cogitationes dicunt⁹ filij. pte. 4. fol. 344. a.

Cogitatio ē tabernaculū in q̄ mēs habitat quā est auaricie vastat. pte. 3. fol. 36. a.

In cogitatioē q̄ reuoluunt⁹/ de facili illa x̄bo pferunt⁹/ etiā p̄ter itentionē pferēt⁹. pte. 3. fo. 353. c.

Cogitatione in lubrica ne uersemur: nō debem⁹ intueri quod nō licet p̄cupisci. Ut eñ munda mens in cogitatione seruēt⁹: a lasciuia voluptatib⁹ sue seruandī sunt et reprimendī oculi quasi quidā raptōres ad culpā. pte. 1. fol. 41. c.

Cogitatione aliqua qui nō maculetur/ nullum puto tam purum esse. Certum est ergo habitare etiam hiebuscos cū filiis iuda in hierusalē. parte. 2. fol. 23. c. f.

Cogitatōes supflue magno studio āputāde sūt. sed amputari fundit⁹ nō p̄t. pte. 1. fo. 278. a.

Cogitatōes p pilos capit⁹ designāt⁹: q̄ de occulta cordis radice uelut de internis cerebri radicib⁹ oriūt⁹. pte. 2. fo. 252. e. Itē pte. 1. fo. 236. e. et fo. 239. a. et fol. 278. a. et fol. 346. a.

Cogitatione sedula cū exq̄rim⁹ quo ordine agēda sint q̄ agere disponim⁹: quasi accep̄ros i sto macho cibos ardore iecor⁹ coquim⁹. pte. 2. fo. 288. b. Itē pte. 1. fol. 146. f.

Li

Loc

Lod

Loe

Log

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon in Aico. de ly.

Cogitationes si recte sunt debent conseruari: si autem reprobe debent abscondi sicut pili: et de hoc figura. pte. 2. fol. 252. e
Cogitationū superfluarū multitudo cū in cordibus hūanis generat: in atrijs virgulta nascunt: parte. 4. fol. 438. b.
Cogitationes seculi expellat qui vult vitam aīe. Dū enī se per vniuersas cogitationes spargit: ad considerationē sui sese nullatenus colligit. parte. 5. fol. 101. e.
Cogitationes noue ad meliora pullulant: veteribus rasis / quomō rasis pilis succedunt noui. parte. 1. fol. 239. a
Cogitationes vite veteris et supflua q̄libet hūane corruptionis sunt pili: et quare. pte. 3. fol. 15. e.
Cogitationes nras cū imunda tentatio inqnat: intestina hostie / stercus portant: sed vt comburi debeant lauant: et. pte. 1. fol. 215. g
Cogitationes charitatis dicunt boues arantes / q̄ corda duorum arando p̄scindūt. pte. 3. fol. 7. b
Cogitationes grauiiores / sunt boues arantes / q̄ cor exercendo / vberiores fructus reddunt et. pte. 3. fol. 7. b.
Cogitationes supflue q̄ assidue in animo carnalia cogitante nascunt: et deficiunt: suauitatē perdunt et. pte. 1. fol. 141. b
Cogitationes malas dū subigimus: et i virtutes vertimus / quasi hostes p̄ intentionis hostiam in amicos mutam. pte. 3. fol. 10. a
Cogitationes imundas quas suggerit diabolus / si vicerō / vel venientes repulero / v̄ ingressas intra me / ne ad affectum veniant necauerō: h̄ ipso tū pollutus sum q̄ pollutū calcare contēdi et. Sed mystica sūt hec / et ineffabilia. pte. 1. fol. 319. b
Cogitationes si quis vicerit: nemo sibi attribuat q̄ nisi diuine fortitudinis reprimat man: omne bonū nature / culpa vorat in profundū. parte. 1. fol. 55. a
Cogitationis imunde strepitū tanto latius sibi cumulat pleriq: q̄nto securi ab externis cessat et hostes ipsas vacationes ad illicita pertrahit parte. 1. fol. 89. e
Cogitatio infirma / piscis malus dicit: q̄ se curis huius mundi ultra modū inergit. pte. 2. fol. 269. b
Cogitationes prauę p̄ menstrua designant: et q̄ re. pte. 1. fol. 241. b.
Cogitatio praua cuius noriis inspirationib⁹ i humanis cordib⁹ nascit: de naribus ei⁹ procedere fumus asserit. pte. 3. fol. 80. b
Cogitationes prauę et suggestionib⁹ quib⁹ stuprata ania iniquū opus gignit / dicunt testiculi / et nerui perplexi demonis. pte. 3. fol. 77. f
Cogitationis mot⁹ dicunt gressus: quib⁹ quasi passibus / vel a deo recedim⁹ / vel ei propinquamus. pte. 3. fol. 64. f.
Cogitationū inquietudo signat nomine vermium. pte. 1. fol. 49. e
Cogitatio carnaliū occulta et maliciosa / designatur nomine vulue. pte. 3. fol. 70. f. et fol. 71. a
Cogitationes male / nō a diabolo imittunt: s̄ ex propria voluntate nascunt. Diabolus incētor est nō auctor. pte. 5. fol. 49. a. et fol. 103. b
Cogitatio praua ex tentatione: licet nō ducat ad

effectū nō tū est paruipendēda. pte. 3. fol. 9. b
Cogitationes minutissime iudicio dñi: ac verba tenuissima q̄ apud nos vsu viluerunt nō indiscussa remanebunt. pte. 3. fol. 58. b
Cogitatio nō ē p̄cti / nisi p̄cedat ad effectū / seu opus: Error est. Et p̄t ex illo falsitas iosephi b̄ dicentī et. pte. 1. fol. 165. d. Et pte. 4. fol. 413. f.
Cogitationes hūane sunt ad iniurias vindicandum: cogitationes aut diuine sūt magis ad miserendū. pte. 4. fol. 92. f
Cogitationes hoīm possunt cognosci duplicif. Vno mō per certitudinem: et sic nō possunt cognosci nisi diuina reuelatiōe. Alio mō p̄ pieturatiōe ex signis exteriorib⁹ et. pte. 3. fol. 374. d
Cogitationib⁹ / particulares conditiones viciorum cōsiderans / inuenit vnde displiceant / et se retrahat. Aliter in fornicatiōe. pte. 6. fol. 41. g
Cogitationē nram dicunt aliq̄ doctores esse cognoscibilem puris substantijs spiritualibus: n̄ de intentione cogitatiōis ipsi concordant et cōcedūt / q̄ est cognoscibilis soli deo. Et de b̄ exp̄plum. pte. 6. fol. 141. c
Cogitatus importunos repellam⁹ et alios instruere laborem / crebra factor et dictor dñi meditatione / exēplo beate virgis. pte. 5. fol. 132. f
Cognatio nō facit primū: sed misericordia. parte. 5. fol. 153. b.
Cognatio dicitur frequenter domus in scriptura / et maxie veteris testamenti. pte. 3. fol. 320. f
Cognitionis terrene copulā debem⁹ agnoscere: sed si cursum mētis p̄pedit ignorare: vt affect⁹ mentis viscera repleat / sed a spiritali proposito nō auertat. pte. 1. fol. 373. f
Cognatio magna est euangelij et legis: Euangelij nāq̄ expositio est legis et. pte. 1. fol. 231. e
Cognitio lux ē: et i grātia tenebra. pte. 1. fol. 24. b
Cognitio omnis fit in aliquo lumine. parte. 5. fol. 186. f.
Cognitio actualis ex duob⁹ consistit / scz ex lumine et specie rei cognite. pte. 4. fol. 295. g. b
Cognitio fit per assimilationē cognoscentis ad cognitū. pte. 6. fol. 231. d
Cognitio / nobilitat fortit ex obiecto. pte. 2. fol. 122. b.
Cognitio duplex ē i angelis: vna q̄ (lio. 122. b. videt diuinā essentiā. Alia cognitio ē de alijs. Et hec ē duplex / vna de ministerijs diuine p̄videntię exequendis. Alia de conceptib⁹ p̄p̄ijs et. pte. 6. fol. 53. b
Cognitio angelica est duplex. Vna est rez in genere p̄prio: et hec dicit vespertina. Alia ē cognitio in vbo: et hec dicit matutina. pte. 1. fol. 23. b.
Cognitionis hūane naturalis modus / q̄lis est. pte. 5. fol. 201. b. Et fol. 194. a.
Cognitio nra p̄cedit de imperfecto ad p̄fectū. parte. 5. fol. 185. f.
Cognitio oīs humana q̄ modo naturali acquiritur: a sensibus oritur et. pte. 3. fol. 30. c
Cognitione nra: primū est noticia p̄cipiorum / et horū habit⁹ dicit intellect⁹: secundū noticia conclusionū et designat consiliū: tertū certū iudicium de conclusionibus inuentis / et dicit sapiētia: quartū potētia exequens et dicit fortitudo et quō ista dicant eē in deo et. pte. 3. fol. 30. d

Cogna

Cogni

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

Cognitionis diuine augmentū p successiōes cre-
uit etatū. pte. 1. fol. 135. e

Cognitionē diuinoꝝ et eorum q̄ supra se sunt: an
liceat q̄rere homi cum sit mortalis et? parte. 3.
fol. 344. d.

Cognitio hūana quō fertur in finē supernatura-
lem ad quem ordinat: cum vim rōnis transcen-
dat et? pte. 1. fol. 351. a. b.

Ad cognitionē dei ascendit hō et creaturis visi-
bilibus. Inter quas primū locū tenet firmamē-
tum. Scdm locū: proprius motus planetarum
et? pte. 3. fol. 47. g

Cognitionē sui supnaturalē dat de⁹ hōi disposi-
to et? sicut corpore disposito et organicato per
naturā infundit a deo anima. pte. 6. fol. 5. d

Ad cognitionis sumā contendit in veloci men-
tis vigore atq; ingenij acumine. pte. 1. fol. 352. f.

Cognitio dei p intellectū et desiderij quid in no-
bis operetur. pte. 1. fol. 96. f

Cognitione sola dei: an quis saluat: et quo mō.
parte. 1. fol. 216. f.

Cognitio rei in verbo: et cognitio eius i natura:
differentiā habent multā. pte. 1. fol. 24. f

Cognitio triplex naturalis habetur d deo. Uno
mō per essentia suam: Et illa soli deo conuenit.
Alio mō per similitudinē imediate ab eo deri-
uatā in cognoscente. Tertio cognoscitur q̄si in
speculo. Et de hoc pulcrū sile. parte. 6. fol. 54. g

Cognitio dei et amor: sumunt dupl. scz naturali-
liter et supnaturaliter. pte. 5. fol. 186. f

Ad cognitione naturali hūana remota: sūt in tri-
plici differentiā. Quedā ppter conditionē rei
cognoscendē: et aliqua ex cognoscentis conditi-
one: et aliq̄ propter modū cognoscendi. Primū
adhuc est in triplici gradu et? pte. 3. fol. 83. h

Cognitio angelicalis: cognitio demonum: et co-
gnitio hūana ad que vnaqueq; se extendat: et
quō se mutuo excedant. pte. 1. fol. 301. g. h

Cognitionē angeloz nō habemus nisi valde lō-
ginquā et remotā a nobis: nō propriā et determi-
natam. pte. 1. fol. 67. e.

Cognitio prophetica sit tribus modis. Primo p
abstractionē a sensibus exteriorib⁹ vt in somno
vel extra. Alio mō sine tali abstractionē: et sic du-
pliciter et? pte. 1. fol. 285. c. d.

Cognitio sanctorū et pboꝝ est distincta in duob⁹
scz in proprietatib⁹ de deo cognitis: et in fine co-
gnitionis. pte. 1. fol. 3. b.

Cognitio omnis hūana q̄ modo naturali acqui-
ritur a sensibus o: itur: et quō sensus auditus: et
visus differenter ad hoc cooperant. parte. 3. fo-
lio. 30. c.

Cognitionē sui null⁹ colligit dum se p innūeras
desiderioꝝ cogitationes spargit. pte. 1. fol. 141. c.

Cognitio q̄ ioseph nō cognouit virginē fuit faci-
alis siue carnalis. pte. 5. fol. 8. e

Cognoscit aliqd i habitu: cui⁹ tñ cognitio actu-
alis impedit ppter aliquā passionē vel habitū
impedientē. pte. 5. fol. 66. b

Non cognoscim⁹ vt credam⁹: sed credim⁹ vt co-
gnoscamus. pte. 5. fol. 212. a.

Cognoscere nomē ppiū dei: et viderē essentiaꝝ
diuinā: differentiā habent. pte. 1. fol. 136. f

Cognoscere aliq̄ ex scripturis et si pcedit nobis:
aliqua tñ deo reseruāt: q̄ superāt nros sensus/
ne aliter a nobis q̄ veritas habet pferant: me-
lius ista igni reseruamus: Et de hoc figura. par-
te. 1. fol. 224. e

Nunc cognoui q̄ timeas deus et? quō cognoui
accipiat. Et sic. i. alios cognoscere feci: Et me-
taphorice sicut alia q̄ deo dicunt fm similitudinē
et? pte. 1. fol. 78. h. et fol. 79. e. g.

Cohortes fuerunt duodecim: ordinate ex militi-
bus p dauid: et in qualibet cohorte erant vigin-
tiquattuor milia bellatores: et pma cohors erat
cum rege primo mense: secūda in secunda men-
se: et sic de alijs. pte. 2. fol. 212. e

Coire et generare etiam pecudū est. **R**atio cinari
et intelligere hoim est. **R**atio ergo q̄ p̄sidet/ mo-
tus inferiores tāq; regina frenare debet: nō im-
moderate laxare. Ideo pecoribus in natura da-
tum est: vt cert⁹ tpiibus tñ ad coitū moueant:
homo autē semp moueri pōt: q̄ refrigare motū
pōt. pte. 1. fol. 142. a.

Coitus carnalis inter coniuges trib⁹ bonis excu-
satur: vt vel nō sit pctū: vel veniale. parte. 6. fo-
lio. 42. a.

Coitus in paradiso cur a primis parentib⁹ nō sit
perpetratus: Et vtrūq; si stetissent / coitus inter
ipsoz fuisset: et qualis? pte. 1. fol. 38. a

Coitus in paradiso a protoparentib⁹ vt hebrei
tradūt perpetratus ē. pte. 1. fol. 44. f. et fo. 48. g

Coitus in arca noe aliquoz animalū/ puta au-
um nec hoim fuit: ad designandū vniuersalem
mundi tribulationē. pte. 1. fol. 53. c

Coitus siue cōcubit⁹ sicut in ingressu arce noe fu-
it. phibit⁹: ita in exitu fuit relaxat⁹. pte. 1. fol. 53.
a. c. et fol. 54. h. et fol. 55. b

Coitus quare tpe menstruo sit vitandus et phib-
itus. pte. 1. fol. 241. c. et fol. 246. a. b

Colere et adorare quō differūt. pte. 1. fol. 163. g

Colendi deū ritus q̄re nō obseruatur apud nos
sicut apud hebreos et? pte. 6. fol. 148. a

Collatio inter dei seruos esse debet: non alterca-
tio. pte. 6. fol. 125. a

Collyrida Elide in Torta

Collo vel alibi muliercule gerentes euangelioꝝ
chartulis scriptū/ vel lignū crucis/ an probādū
vel ne? pte. 5. fol. 71. a.

Collum si stringit/ vocis vsus et vitalis stat⁹ ne-
per collū cibos trañcim⁹ in (ca. pte. 3. fol. 57. e
corp⁹ reficiendū: et vba pferim⁹ quibus secreta
cordis primis declaram⁹. pte. 3. fol. 356. f

Collum extendimus q̄si longius prospiciunt. par-
te. 3. fol. 360. g

Colluctari fortiter contra insultum demonū fa-
ciunt tria. pte. 1. fol. 268. d

Colloquia prauoz/ noxia inter fideles: vt de pe-
tro exemplū habem⁹. pte. 5. fol. 117. f. et fol. 82. a

Colobis. i. vestibus sine manicis/ magis vteban-
tur antiqui. pte. 1. fol. 102. a

Colon quid sit. pte. 4. fol. 2. d. et fol. 331. g. Itē p-
te. 2. fol. 189. d. e

Colonia quid et vnde dicat. parte. 6. fol. 193. a. b.
Item parte. 4. fol. 109. g. h

Color cādidus hz plurimū d luce. pte. 1. fo. 24. c.

Coh

Coi

Col

Colu Colubri versū in virgā significant q finaliter filij israel egredierentur de captiuitate ad magnā libertatē et etiā dignitatē. pte. 1. fol. 132. c.

Colum Columbe pprietates enumerant. pte. 5. fol. 15. b. Item pte. 3. fol. 357. b. et fol. 363. e.

Columbe minores pl^o valent. pte. 1. fol. 216. c.

Columba qd mystice representat. pte. 5. fol. 131. b.

Columbe i figura spūs sanctus apparuit. que et q^lis fuerit. et quare columbe i specie figurari voluit. pte. 5. fol. 15. b.

Columna nubis ostendit filijs israel viā. et protegit eos ab ardore solis. cuius calor est multū i temperat^o in illa terra. Scdm hebreos fuit duplex. fm alios fuit vna tm scz illuminationis et obumbratiōis. pte. 1. fol. 151. g.

Columna filios israel protegens. fuit nubes contra estum solis de die. et nocte fuit columna ignis contra tenebras. Et hec fuit figura gratie spūs sancti. christi discipulis in signo visibili dare. pte. 4. fol. 13. e. Item pte. 6. fol. 166. b.

Columnę qnq tabernaculi dicunt quinq libri moysi. quibus doctores p^odicatiōē suā muniunt. qui primitiua instruxerunt eccliam. que ex hebreis congregata. solā legis auctoritatē nouerat. pte. 1. fol. 185. a. d.

Com Coma in rotundū attrondet. qui ipam ad excitatiōē carnalis lasciuie curiose disponit. pte. 1. fol. 248. d.

Comedebant antiquitus hoies sedendo in lect^o et ideo in sacra scriptura frequenter dicunt recūbere vel accumbere. parte. 2. fol. 73. c. Item parte. 1. fol. 185. a.

Comma quid sit. parte. 4. fol. 331. f. Item pte. 3. fol. 3. d.

Cominationes Elide in Abaledictiones.

Comētarior^o et explanatiōnū scriptorib^o mos ē: miscere hmoi sermonē. Quidam h^o dicunt. alij autumant hoc. nonnulli sic sentiūt tē. parte. 4. fol. 141. e.

Comerciū optimū: cū bona q^l valem^o opantes. primū hanc mercedē a dño recipim^o. vt ad maiora semp agenda. pficiamus. deinde ad vitaz eternā. pte. 3. fol. 339. f.

Comissio rei aliene. fit quadrupliciter. primo p modū depositi. scdo p mercede. tertio per modum mutui. quarto per locationem. parte. 1. fol. 170. d. f. g.

Comodat qui mutuū pstat. post tantundē recepturus. pte. 3. fol. 254. f.

Comune p inundo ponit. et vnde hoc sumptus sit. pte. 6. fol. 29. e. et fol. 183. f.

Comunia omnia habētes. imitant statū futuri seculi. pte. 6. fol. 172. a. b.

Comunicatio bonor^o in quib^o cōsistat et fieri debeat. pte. 6. fol. 27. f. g.

Comunicatio hoim ad inuicē tunc est bona qñ dependet ex charitate diuina. pte. 3. fol. 400. c.

Comunicatio idiomatū fit. attribuēdo ea q^l sūt homis christi. deo. et econuerso. propter inseparabile vniōē humanitatis in christo. parte. 5. fol. 235. b.

Comunicatio idiomatū ponit has ppositiones veras. Deus passus ē. Et. Iste puer creauit stel

las. demonstrato christo. pte. 5. fol. 100. c.

Comunicantes ad mensā christi figurant per ioseph christum sepelientē. pte. 5. fol. 119. g.

Communicantibus qui sacramenta participant pcepitur vt actus suos et cogitatus discutiāt. et cōpunctionis lachrymis abluāt. pte. 1. fol. 196. e.

Comunio eucharistie corporalis. quo ad laicū. an sit consiliū. vel an sit pceptum necessitatis. parte. 3. fol. 253. b. et fol. 254. c.

Comunitas ecclesie seculari. et etiā religiōis magis diligit simplices et bonos q^l astutos et malos. pte. 1. fol. 84. b.

Comunitati licet i multis parcēdū sit. nō tñ i casu idolatrię vel heresis est parcendum. parte. 1. fol. 346. c.

Comunitatis negotiū singuli de cōmunitate equant. et se ab illo absentes plectendi sunt. parte. 2. fol. 25. c. d.

Comutatiua iusticia in emptiōe et venditiōe. an et quō obseruanda est. pte. 1. fol. 115. c. d.

Comparatio debet esse inter illa q^l sunt eiusdem generis. pte. 5. fol. 37. b.

Comparatio christi fit tripl^r ad tria. pmo ē homis ad christū q^l est caput hoim. et fm hoc hoies cōparant ad ipm sicut mēbra ad caput. Secūda est hois ad hoim. Tertia est christi ad deū patrem tē. pte. 6. fol. 48. b. et fol. 49. b.

Compatiōe hūane nature. et demoniace nature. nos locuste sumus si dubia sit fides nra. Si xō sequimur iesum et verbis eius credimus tāq^l nī bil erunt in conspectu nro gigantes id ē demones. parte. 1. folio. 287. b. e.

Compassio plus est q^l datum. qz rem quamlibet plerūq^l dat etiā q^l compatitur. parte. 3. fol. 57. f.

Compassiōē adinuicē habēt naturaliter illa q^l sunt eiusdem speciei. pte. 4. fol. 356. g.

Compassionis affectu inclinatus vltimis membris christi. pedes dñi rigat lachrymis. pte. 5. folio. 145. a.

Completio vel perfectio alicuius rei dici^r dupliciter. Vno mō quando assequitur formā debitam. Alio modo quando exit in operationē sibi debitam. pte. 1. fol. 34. d.

Compositores amabiles. discordes ab inuicē ad vnitatē pacis et cōcordie reformātes. p cemetarios interrupta pcludētes. significant. pte. 2. fol. 172. d.

Compunctionis duo genera sunt. Vna compunctio oritur ex timore pene. Alia ex amore glie. parte. 5. fol. 131. b. Item pte. 2. fol. 23. a.

Compunctus corde. nō solet dici nisi q^l stimulis peccatorū punctus est in dolore pēnitendi. parte. 3. fol. 250. e.

Compunctionis et lachrymarū stat^o duob^o modis distinguū. pte. 1. fol. 196. b. c.

In compunctiōe vt ania viri iusti vehemēter afficiat. q^ltuor ad h^o sunt q^litates. pte. 3. fol. 62. b.

Compungimur plerūq^l mali inutiliter ad iusticiam. sicut boni innoxie tentantur ad culpam. parte. 1. fol. 305. e. et fol. 310. b.

Compungimur vere cum pcepta dei studiose perscrutamur. vt per hęc proficere contendamus. per que profecisse cognouimus quos veneramus. pte. 1. fol. 211. f.

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticum

Cōpūgimur tūc de nobis vere: si studiose prece-
dentū patrū facta pensamus: vt cōspecta illo-
rū gloria: in oculis nostris vita nostra sorde-
scat. parte. 1. fol. 211. f.

Cōputatio septuaginta hebdomadarū danielis
tpe quorū regū incipiat et terminet. Et quorū
regū anni inclusiue vel exclusiue accipiant. Et
an computent p annos solares vel lunares. p/
te. 4. fol. 316. p totū. Et fo. 317. p totū rē. Et
etiam in hebdomada.

Conuamina immūdoꝝ spiritūū rudēibus con-
uenienter comparant. parte. 6. fol. 225. b.

Conatus angelorū circa fideles tpe antichristi
erit ad duo necessarius: scz ad defensionē et ad
aduersarij destructionē. parte. 4. fol. 326. b.

Cōcūitates in terra factę sunt diuina stute: in
quibus receptis aquis apparuit pars terre dis-
cooperta aq̄s ad habitationē hoīm et aialū: et
sic elemēta i locis suis distincta fuerūt. pte. 1. fo.
Cōceptio fm culpā et natiuitas sicut lu. (25. d.
genda est: sic et hui⁹ vite (que potius mortis ē)
continuitas. parte. 3. fol. 12. b

Cōceptio nostra ppter delectationes carnis im-
mundicia est. parte. 3. fol. 33. a.

Cōceptio christi quō fuit p spm sc̄m: et q̄re non
aū virginis desponsationē. parte. 5. fol. 7. g.

Cōceptio p̄cursoris fuit miraculosa. pte. 5. fo. 122.

Cōceptus mētis interior i nobis est duplex. (h
Unus informis et imperfectus. Alius format⁹
et perfectus. parte. 5. fol. 185. d.

Concipe sctum similem imaginationi habite i
extremo coitus tēpore/naturale est/ et experi-
entia certum tam in hominibus q̄ in animali-
bus. parte. 1. fol. 93. b. g.

Concipere p̄cedit parturire et parturire parere.
parte. 3. fol. 96. d.

Concipiūt quidā in corde: sed nō p̄uersa que si-
lentio cōpescant/ vt perfecti. Alij praua cōcipi-
unt: sed silētij vigore magno constringūt. Alij
cōcipiūt et mox efferūt: i sensu leues/ i lingua
precipites. parte. 3. fol. 14. e.

Cōcordie et charitati nihil p̄ponam⁹: s3 p dexte-
rā p̄speritatis/ vel sinistrā aduersitatis i pace et
directione perseueremus. parte. 1. fol. 62. b.

Concordiā inter se diligēter seruare cūrent dñi
et rectores spirituales et temporales/ et quare.
parte. 1. fol. 252. d.

Concordia firma et vnitas nūq̄ saluari pōt in-
ter superbos et arrogantes. parte. 4. fo. 446. a

Concordia quō sit in corpibus celestib⁹/ quā iu-
dei negāt/ et si nō oēs. parte. 3. fol. 50. b.

Cōcubitus i3 nūc mortaliū corpōꝝ sit indicatiū:
potuit tñ esse alius modus in corpibus imor-
talibus/ vt charitatis affectu: nulla corruptio-
nis cōcupiscētia filij nascerent⁹ rē. pte. 1. fo. 28. c

Cōcubitus vagos et incertos nō esse i specie hu-
mana ratio naturalis dictat. parte. 6. fo. 42. d.

Item parte. 5. fol. 58. f.

Cōcubitus carnalis/ etiam cōiugalīs: impedit
feruorē et efficaciam orationis. parte. 2. fol. 288.
f. Item parte. 6. fol. 220. e.

Cōcubir⁹ filij cū vxore patris. s. matris q̄ sit de-
testabilis: notat exemplū de elephante: qui re-

ductus ad matrē ppriā egit cū ea: post coitum
cognoscens factū: interfecit hominē/ q̄ hoc fle-
ri coegerat. parte. 6. fol. 39. g.

Cōcupiscētia vñ causef: et quādo et quādo nō
sit peccatū. parte. 5. fol. 21. d. f. g.

Cōcupiscētia aliqñ est nomē fomitis. s. vicij ina-
ti: aliqñ actus interioris. parte. 6. fol. 15. a.

Cōcupiscētia est in primo motu/ qui dicit⁹ p̄pas-
sio. et in secūdo qui dicit⁹ delectatio: et in ter-
tio qui dicit⁹ consensus: Et quādo prohibetur.
parte. 6. fol. 15. a.

Concupiscentia est mater omnis peccati. parte
4. fol. 337. b. Itē parte. 1. fol. 363. e.

Cōcupiscētia nō phibet/ vt hebrei dicūt/ et erro-
ne: nisi aliquāliter p̄umpat in actus exte-
res rē. parte. 1. fol. 165. c. d. Et in Iosephus.

Cōcupiscētia mala/ et mali act⁹: etiā in veteri te-
stamēto phibebant. parte. 5. fol. 20. e.

Concupiscētia est desiderij/ sed nō omnis. par-
te. 3. fol. 264. a.

Cōcupiscētie quedā bone/ et p̄cipiunt⁹: alię ma-
le/ et prohibent. parte. 5. fol. 97. e.

Cōcupiscētia duplici p̄cepto phibet/ et q̄re fm
catholicos. hebrei autē dicūt q̄ ē vnū p̄ceptū
de vtraq̄ cōcupiscentia. parte. 1. fol. 165. c.

Cōcupiscētie carnalis causa/ nō est in anima so-
la/ nec in carne sola: ex vtroq̄ em sit: quia sine
vtroq̄ delectatio nulla sentit. parte. 6. fo. 87. b

Etide etiā in Anima.

Cōcupiscētia carnis/ cōcupiscētia oculorū/ et sup-
bia vite: in q̄bus singulū istorū cōsistat. pte. 6.

Cōcupiscētie affectus nō satiat⁹ vi-
(fo. 230. b. c. su/ gustu/ et ceteris sensibus: q̄uis p̄ciōsa que-
q̄ p cibo dederit. parte. 4. fol. 181. g

Concupiscentia hominis p diabolu inflāmata/
et p torcular nequitie expressa/ vinum p̄fundit
amaritudinis in doctrina praua et operatione
peruersa. parte. 2. fol. 69. b.

Concupiscentie carnales dicunt⁹ passionē/ et q̄-
re. parte. 6. fol. 16. d.

Concupiscentia carnis in tribus consistit. pri-
mū est vita. secundum ē incolumitas vite. ter-
tium/ quod cōcupiscit in vita p̄senti/ est iocun-
ditas. parte. 6. fol. 68. b.

Cōcupiscētia interior ex aspectu mulierum quō
p̄cedit in homine. parte. 5. fol. 71. d.

Cōcupiscētie interiores male/ p vxores alieni-
genas intelligunt⁹: et per filios eorum/ act⁹ ex-
teriores ex ipsis p̄cedētes: q̄ omnia a vere peni-
tentibus sunt abijcienda. parte. 2. fol. 235. b.

Concupiscentia inordinata dicit⁹ vicij puerile:
nō solum qz contingit sepe pueris: sed fm simi-
litudinem quandā. Et hoc ppter tria: Et enu-
merant. parte. 1. fol. 283. g.

Concupiscentiarum vincendarū difficultas/ tē-
ratio est. Et quare hanc dñs permittit rē. par-
te. 3. fol. 247. a.

Concupiscere dicit⁹ caro: qz hoc fm ipsam agit
anima: q̄uis caro nihil nisi per animā cōcupi-
scat rē. parte. 6. fol. 230. b. c.

Cōcupiscere mulierem i corde post vina/ pene
naturale vicij est/ comitante etiā turpitudine
verborum. parte. 3. fol. 331. e.

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de. ly.

Semp bonus/vult penitus nō concupiscere: sed
nūq̃ hoc p̃ficat in hac vita. pte. 6. fo. 17. e.
Nō concupisces vxorem rē. quomō iudē expo
nunt et intelligunt. parte. 5. fol. 21. d.
Concupiscibilis. f. fomes peccati/ quādo ē cul
pa et pena/ r quādo nō rē. pte. 3. fol. 128. e.
Quod concupiscit: fit dulcius dum veratur/ et
quare. parte. 6. fol. 16. f.
Condemnāus nullus est ante inquisitionem.
et de hoc exemplū. parte. 1. fol. 42. d.
Condemnāus ad mortem vt dare cyphus ple
nus de vino forti: ordinauerunt iudeorum sa
pientes. parte. 3. fol. 181. f.
Condemnabitur impius in iudicio extremo ex
duobus principaliter. parte. 3. fol. 154. d. c. f.
Conditiones quinq̃ extremi iudicij. f. eius in
uitabilitas/ generalitas/ claritas/ iudiciaria po
restas/ iudicis sublimitas. parte. 6. fol. 67. d.
Conditio pp̃ua et singularis ipsius dei: est ne
cessitas essendi et eternitas/ r immutabilitas p
omnē modum rē. parte. 1. fol. 128. c.
Conditiones aggrauātes sunt iste. f. obstinatio
in peccato/ et ingratitudo de beneficijs acce
ptis. parte. 4. fol. 315. c.
Conditiones noui testamenti/ i quo nobis tria
promittunt. parte. 6. fol. 160. d.
Conditio aquile est/ quando vult trāsferre pul
los de loco ad locum/ q̃ portat eos super hu
meros suos/ et quare. parte. 1. fol. 370. b.
Conditio pp̃ua christi (qui est auctor euange
lij) est q̃ deus est et homo verus/ in vna perso
na. parte. 3. fol. 156. c.
Conditiones cuiuslibet legis conuenienter da
te sunt quattuor. prima est/ vicia extirpare.
secunda/ mores siue actus hominis ordinare.
tertia/ inducere ad felicitatem. quarta/ lucide
tradere veritatē. parte. 5. fol. 2. a. b. c.
Conditio debita orātis est/ q̃ attendat tempus
orandi. Et de hoc exemplū. pte. 4. fol. 314. g. h.
Conditionalis ppositiōis veritas vel falsitas/
nō est ex veritate vel falsitate partiū/ sicut nec
cōtingentia: quia et si partes cōditionalis sint
cōtingētes: stat bene cōditionalē esse necessa
riā: immo stat ptes esse impossibiles: et tamen
cōditionalē esse veram/ immo necessariā rē.
parte. 2. fol. 89. h.
Confederatio in pluribus locis sacre scripture
dicit dexteraz datio/ et quare. parte. 3. fo. 179. g.
Confessio duplex. f. peccatorū et diuine laudis
rē. pte. 4. fo. 350. c. Itē pte. 2. fol. 31. b.
Confessio gemina est: nūq̃ sine ea simus: siue in
tribulationibus/ siue i exultatione iusticie rē.
pte. 3. fol. 125. b. Et fo. 229. f. Et fo. 234. a.
Confessio peccatorū/ conscientie est testimoniū
timentis. parte. 5. fol. 13. f.
Confessio vera p quā aperit terra cordis nostri
p boni operis fructificatione: designat p vo
merē. parte. 2. fol. 35. d.
Confessionis sacramēto sacerdotū opera et af
fectiones debēt lauari: q̃ ad offerendū sacri
ficiū eucharistie sunt accessuri. Et de hoc figu
ra. parte. 1. fol. 196. d.
Confessionis iteratio/ vera est humilitas suppli

cantis. parte. 2. fol. 239. a.
Confessio fidei quādo est ad turbationē homi
nū/ et ad nullā vtilitatē/ est omittēda: nō autē
q̃ est ad necessitatē rē. pte. 5. fol. 224. a.
Confessio fidei/ vel opatio miraculozū/ pphe
tia/ eictio demonū: vel ista coniuncta simul:
nō sufficiunt ad salutē sine operibus/ r quare.
parte. 5. fol. 29. d.
Confessio et magnificentia corā eo. hoc de du
plici loco exponi potest. pte. 2. fol. 204. g.
Confessionis vocem expectat de/ et si omnia no
uit. parte. 5. fol. 165. b.
Confessio extorta nō habet meritū: sed est velu
ti fugitiui serui: qui post multū tēpus videns
dñm suū: nihil aliud nisi de verberibus depre
cat. parte. 5. fol. 138. a.
Confessor debet peccatoribus veraciter osten
dere grauitatē suoz peccatorū/ et eis dare salu
bre remediū rē. pte. 3. fol. 82. d.
Confessor cōfiteat debet ita charitatiue tra
ctare r discrete: q̃ nō det ei occasionē recidiuā
di in culpā. parte. 1. fol. 358. d. Et fo. 359. d.
Confessor p increpationē nimis durā facit pec
catorē labi in desperationē: et mortē inducit
spūalē. Et p quid significat. pte. 1. fol. 359. d.
Confessores possunt dici exploratores: quia de
bent diligenter cōscientias explorare: r sic in
grediunt domū mulieris meretricis. i. cōscien
tiā psonę peccatricis. pte. 2. fol. 5. b.
Confessores qui bonis exhortationibus pecca
tores iducūt ad lachrymas cōtritiōis: offerūt
lagana rē. qualiter r quare. pte. 1. fol. 217. d.
Confessor status/ q̃ sūt filij christi: significat fuit
p euasione cuiusdā aufugiet. rē. pte. 2. fo. 88. g.
Cōfiderē debem⁹ in deo r etiā in hoīe/ sed diuer
so mō/ qualiter r quō. pte. 3. fol. 302. g.
Confirmatio fidei siue doctrine catholice: i na
turalibus est p argumēta ex pncipijs euiden
tibus deducta. In his autē que sunt supra ra
tionē diuinitus reuelata: confirmatio est p ea
que sunt diuine virtutis pp̃ua: r hoc fit dupli
citer rē. pte. 6. fol. 52. g.
Conflictus iudē cū machabeo fuit impedit⁹ tri
plici dilatione. parte. 4. fol. 471. b. c.
Confusio duplex ē/ scz eterna r tēporalis: et qd
queq̃ sit. pte. 3. fol. 125. f.
Confusio tēporalis est pturbatio animi respi
cientis peccata sua/ r respectione horrentis/ et
horrore erubescētis/ r erubescendo corrigen
tis. pte. 6. fol. 15. e.
Confusio vera est: que est corā deo p peccatū in
conscientia mala: licet sancti bene sustineant
confusionē corā hominib⁹: sed ista nō est vera
confusio. parte. 4. fol. 301. c.
Cōfusio est q̃ mordet cōscientiā. pte. 3. fo. 182. a.
Cōfusio christi fuit ex q̃ttuor: ex loco/ ex tpe/ ex
societate: et ex pcedēti honore. pte. 6. fo. 159. b.
Confusus homo solet faciē operire: et se quan
tū pōt operire. pte. 3. fol. 148. c.
Congregant se animalia eiusdē speciei et aues
ppter melius. f. ppter maiorē securitatem rē.
Similiter congregant homines in ciuitate/ et
quare. parte. 6. fol. 50. b.

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

Coniu

Congregatio filioꝝ israel in prophetis pmissa/
intelligit de vniuersis ad fidem christi conuer/
tendis. pte. 3. fol. 424. c.
Congregari ad p̄m suū dicunt nōnulli sancti
antiqui testamenti cū de hac vita migrauerūt.
Hūc tñ de aliquo eoz dicitur: Obdormiuit i
dño rē. pte. 1. fol. 84. f. h
Congregatio hominū p mare intelligit. pte. 4.
fol. 421. g
Congregatio fidelīū fienda p christū fm intenti
onē legis r pphetay/est de spūali congregatio/
ne: q̄ iam partim impleta est/ r perfectus imple
bitur circa finē mundi rē. pte. 4. fol. 463. b.
Congregatio sanctorū dicitur nubes: ppter fasti
gium vite: propter doctrinē stillicidiū: r concu
piscentię refrigeriū. pte. 6. fol. 158. g
Congregationes aquarū fm hebreos: aliqui dicū
tur mare: aliqui stagnū. pte. 5. fol. 17. c
Congregatio aquarū quelibet more hebreoz di
citur mare: maxie notabilis. pte. 1. fol. 322. h. et
fol. 334. a
Coniugalis vita nō virtutib⁹ mira est: sed tñ a
supplicijs secura. pte. 1. fol. 73. c.
Coniugati d hūilitate actiue: aliqui ascendūt ad
altitudinē contemplatiue. Ibidem. f.
Coniugati aliqui congregiuntur audacius q̄ con
tinentes: continētes q̄ virgines: r maioris sūt
meriti rē. pte. 1. fol. 267. d
Coniugati separant q̄q̄ quo ad cohabitationē
r debiti redditionē nō tñ q̄rū ad vinculū. par
te. 5. fol. 58. b.
Coniugatis fidelibus/pari consensu seruato/ si
cet continentia seruare/ coniugūq̄ vocari rē.
parte. 5. fol. 7. b. Item pte. 6. fol. 44. a. Item p/
te. 1. fol. 358. f
Coniugatus si abstinentia se castigat qua religi
osus: illaudabilis est: Et q̄re. pte. 6. fol. 26. h
Coniugati nō solum ab alienis sed etiam in suis
vicijs tpa seruent. pte. 4. fol. 236. f
Coniugatoꝝ status significat per ciuitates. par
te. 4. fol. 370. a
Coniugū honestū fuisse in paradiso/ nisi prius
inobedientia meruisset exiliū q̄ deus induxif/
set carnale consortiū. pte. 1. fol. 44. f
Coniugū verum fuit inter mariā et ioseph ex af
fectu r consensu mutuo sine copula carnali: nō
coniunctiōe corporū sed copulatiōe animoz. p/
te. 5. fol. 8. a
Coniugia gratiora iudicāda sunt/ q̄ siue filijs p/
creatis: siue terrena contempra: continentia pā
ri consensu seruare potuerunt. pte. 6. fol. 44. a.
Item pte. 1. fol. 358. f. Item pte. 5. fol. 7. b
Coniugia dei r hoīm distantia habent. homines
d virgine nō virgine faciūt: de⁹ aut iunc⁹ me/
reticib⁹/ virgines reddit. pte. 4. fol. 336. b.
Coniugū solū expertus/ nō de longinq̄ venit ad
christum/ sicut q̄ nihil carnalis corruptionis ex
pertus ad seruitutē dei festinās/ de longinq̄ nō
venit. pte. 5. fol. 104. b
Coniugū nō omne est a deo. Nō em̄ gentilibus
christiane copulant. pte. 5. fol. 167. b
Coniugū nō reputat postq̄ detectū fuerit/ si an
cilla libero/ vel seruis libere supponit: Sic r de

cōsanguineis. pte. 5. fol. 58. c. Elide etiā in ada/
trimoniū.
Coniunctio christi cū ecclesia de gentibus colle
cta/ significat per coniunctionē matrimonialē
salomonis cum filia regl egypti. pte. 2. fol. 128. b
Coniunctio persone deuote cū christo pōt effici
durante vita presenti: r quib⁹ modis. pte. 2. fol.
110. 58. d
Coniunx q̄ r qualis r qñ dicat. pte. 5. fol. 8. a
Coniunx pudica/ virū r timet ne ab illo deserat:
r amat vt fruat: sicut etiā patres a pijs filiis ti
ment r amant rē. pte. 3. fol. 273. b
Coniunx fidelis quō pmittitur cohabitare iside
li fm aplm/ cum videat contra sacra scripturā.
parte. 6. fol. 43. c.
Coniuges cū p icōtinentia mīscenē lapsus scele
rum fugiunt r cum venia saluant rē. parte. 1. fol.
110. 73. e
Coniuratio quid est. pte. 4. fol. 23. a
Coniuratores supersticiosi r diuini cum crucib⁹
ac characterib⁹ sepe repetunt adonai: aglan et
tetragramaton: que proculdubio latini r chri
stiani a perfidis iudeis didicerūt: et quare. par
te. 1. fol. 131. f
Conubia legitima carent quidē peccato/ non tñ
qñ actus coniugales gerunt spūsanctus dat. **Conu**
parte. 1. fol. 282. g
Conubia nō sunt/ vbi nō ē mors. Conubia em̄ p/
pter filios: filij ppter successionē: successio pro
pter mortē. Vbi q̄ nō est mors/ neq̄ conubia.
parte. 5. fol. 174. g
Conquisitor est qui secreta nature rimatur. par
te. 6. fol. 34. e **Conq**
Cōsanguinei in scriptura dicunt fratres sic pa
ter de abraam r loth: dicente. Ne queso sit iur/
gium inter me r te: fratres em̄ sumus. Erat aut
loth nepos abraę. pte. 3. fol. 413. b. **Cons**
Conscientia quid r qñ est/ r quōtuplex. parte. 6.
fol. 116. h.
Conscientia nra sufficit nobis ppter nos: propter
vos fama nostra nō polluit/ sed pollere debet in
vobis. parte. 6. fol. 71. f.
Qui conscientie fidens/ negligit famā/ crudelis
est. pte. 6. fol. 71. f. et fol. 79. b
Conscientia remordens/ omnia recta/ suā irrisio
nem putat: r generaliter dicta sibi estimat. par
te. 3. fol. 28. a
Conscientia est quibusdā quies: quibusdā tor
mentū. pte. 3. fol. 94. c
Conscientia noxia pmit/ morbi via viget: sensus
mentis intercipit angustia. pte. 3. fol. 272. a
Conscientia felix q̄ afflictionis tpe/ bonoz opoz
recordat. pte. 2. fol. 180. a
Conscientia nra si vicijs purgata deo habitato
re gaudet: vocari potest hierusalē: cuius porte
sunt corporei sensus: r q̄re. pte. 2. fol. 269. b
Conscientie bone vibem/ capere hostes cupiunt
per fenestras q̄q̄ sensuū. pte. 4. fol. 354. a
Conscientia cordis est venter r habet fontē. par
te. 5. fol. 209. e.
Conscientias suas frequenter lauare debent p ve
ram r puram confessionē ambulantes ad patri
am p huius vite viā. pte. 2. fol. 288. d

In Glosas ordinariā Interl. q3: necnon in Nico. de ly:

Conscientie quies designat per sedilia conuiu-
tium: in q̄ sedere debent percipientes sacramē-
tum eucharistie rē. pte. 2. fol. 306. d.
Cōsciētia q̄ delectatiōib⁹ scelex polluit: i ecclia
vtores alienigenas ducunt. parte. 2. fol. 269. b.
Consciētia ē quoddā retinaculū qd̄ retrahit ho-
minē a peccato. pte. 1. fol. 311. d.
Conscientie vermis significat per vesicas turgē-
tes. i. pungentes. pte. 1. fol. 142. d.
Conscientia pctōis dicitur locus quo effert. p/
te. 5. fol. 143. g.
Conscientie ⁊ opera singulorū dicuntur libri aper-
ti: ⁊ quare. pte. 4. fol. 310. e.
Conscientie signant domos nomine: in quibus
habitam⁹ cum aliquid tractamus bonum. par-
te. 3. fol. 49. a.
Cōsciētia dicitur cuiusq̄ examinat. pte. 1. fo. 259. a.
Consecrat agrum et redimit agrum/ qui conuer-
sationē suam aliq̄ gubernandā permittit: eo iu-
uante prouectus/ intellectū propriū addit: vt
seipsum regere possit. pte. 1. fol. 263. f.
Consecrare qui vult deo initium conuersatiōis
⁊ voluntatis: quinq̄ sensus corporis debet di-
ligēter custodire ne per lasciuiā in errorē aut i-
munda desideria defluant. pte. 1. fol. 271. a.
Consecrare dño primordia laboris debem⁹ non
solū de p̄dicatiōis officio/ sed ⁊ de domesticis di-
sciplinis (q̄s in se quisq̄ solerter exercet) inchoa-
tionem bone voluntatis debem⁹ dño dedicare
parte. 1. fol. 289. c.
Consecramur illi demoni cui cure est qd̄ admit-
timus per omnia pctā que cōmittimus/ maxie si
non ex surreptione aliqua/ s̄ studio peccamus.
parte. 1. fol. 311. c.
Consecramur tot demonibus quot pctā cōmitti-
mus: ⁊ mysteria idoli illius/ vlt̄ illius suscipim⁹.
Ibidem.
Consecratio accipit pro deputatiōe alicuius rei
ad cultū diuinū absq̄ reditu ad cōmunē vsum.
⁊ tale quid nō poterat vendi vel redimi. pte. 1.
fol. 264. c.
Consecrari dño aliquid in lege ve. dicebatur du-
pliciter: ⁊ hoc innuitur per dictionē hebraicā:
herem: que vno mō significat sanctificationē.
Alio modo destructionē/ non tñ omnē rē. par-
te. 1. fol. 264. c. d. f. g. h.
Consecrata dño in veteri lege fuerūt in multipli-
cibus: in hominib⁹: ⁊ alijs rē. Et multiplici mō:
⁊ de hoc plana distinctio. pte. 1. fol. 264. d.
Consecratio ad opera leuitarū nulli licebat nisi
de tribu leui: sed de alijs tribubus isrl̄: p̄sonę cō-
secrabant in alijs p̄ijs operib⁹ exercendis rē. p/
te. 1. fol. 264. d.
Consecratio rerū diuersimode cedebat ad vtili-
tatem sacerdotū vel ad cultū dei. Ibidem. h.
Consecratio data sansoni p̄ consolatiōe ipsi in-
telligit per donū fortitudinis/ q̄ fuit qdam gfa
gratis data/ ⁊ pōt stare cum pctō mortali/ sicut
⁊ donū prophetie. pte. 2. fol. 48. g.
Consecratio sansonis fuit similis naareoz: qz il-
li erant p̄secrati ad tps ⁊ ad vacandū orationi-
bus ⁊ p̄ijs opibus. S3 sanson fuit cōsecrat⁹ per
totā vitā suā rē. pte. 2. fol. 52. g.

Consecratio sūmox pontificum vete. ref. post aā
ron (quem moyses ex p̄cepto dñi consecrauit) q̄
liter seu p̄ quē fiebat. pte. 1. fol. 228. h. et fo. 229. c.
Consecrationis verba in sacramēto eucharistie
que sunt: ⁊ quō intelligēda rē. pte. 6. fol. 50. g. h.
Consecratione facta qualis sit conuersio specie-
rum: ⁊ de accidentiū priox subsistentia. pte. 6.
fol. 51. a.
Cōsecratio carnis ⁊ sanguinis christi sit sub spe-
ciebus distinctis/ tñ sub vtraq̄ specie est totus
christus. pte. 5. fol. 79. f. g.
Consecratio qualis fuisset si i triduo mort⁹ chri-
sti facta fuisset. pte. 6. fol. 50. b.
Consecrationis sacramenta nullus audeat recu-
sare quantalibet pollens gfa. pte. 1. fol. 314. e.
Consentit/ qui desinit obuiare cū pōt. parte. 3. fo-
lio. 208. a.
Consentientes qui possunt accusare vel arguere
vel monere ⁊ nō faciunt/ nō effugient iudiciū.
parte. 1. fol. 250. a.
Cōsequētia ad diuinū iudiciū sūt: retrusio demo-
nū ⁊ dānatoz i infernū: deductio electoz ad ce-
lum empyreū. pte. 4. fol. 47. g.
Conseruatio vite ⁊ prolongatio/ decoctioni assi-
milatur: qz q̄diu calor naturalis decoquit ali-
mentū conuertendo in mēbra/ durat hoīs vita.
Tadiu viuunt animalia q̄diu nutriunt⁹: ⁊ quā-
do deficit calor naturalis/ deficit vita naturalis
morte. pte. 4. fol. 226. b.
Consilium debem⁹ morose: sed exequi velociter
bñ consiliata. pte. 3. fol. 419. b.
Consiliū quō agendū sit apud maiores. Est sc3:
q̄sq̄ p̄ suo sensu qd̄ optimū itellerit/ vel intel-
lexisse sibi videbit/ dicat: ⁊ tñ ei qui p̄est locū
discernendi relinquat rē. pte. 2. fol. 253. c.
Consiliū vtile/ vt opera dei nō incaute discuti-
mus/ sed creatorē in omnib⁹ laudemus ⁊ bñdi-
cam⁹. pte. 3. fol. 428. a.
Consiliū superni vis vitari nō potest: sed magna
sibi virtute hanc temperat qui se sub eius nutri-
bus refrenat: eiusq̄ pondera leuiat/ qui volens
portat. pte. 1. fol. 105. b.
Cōsiliū dei ⁊ sentētia dei quō dicant⁹: ⁊ penes qd̄
accipiant fm variabilitatē ⁊ permanētiā rē. p/
te. 3. fol. 130. b.
Consiliū dei hūana facta etiā tunc congrue ser-
uiunt cum resistunt vt in venditiōe ioseph rē.
pte. 3. fol. 17. b. d.
Consiliū dei rōnem querere est cōtra illud supbi-
re. pte. 3. fol. 24. f.
Consiliū nouū dō vobis/ q̄re nō dixit saluator: s̄
Abandatū nouū rē. cum cōmuniter nō cadant
sub p̄cepto q̄ ibi mandant sed sub p̄silio. pte. 5.
fol. 227. b.
Cōsilio nō est opus nisi i aduersis. pte. 3. fo. 103. a.
Consiliū dare stulto charitatis ē: p̄siliū dare ipsi
sapienti peruersitatē ē. pte. 3. fol. 50. e.
Consiliū solet dari inferiori a meliori ⁊ digniori
pte. 3. fol. 302. a.
Consiliū bonū inferioris nō ē contēnendū. Ex-
plū dat de moyse. pte. 1. fol. 160. f. et fol. 161. b. c.
Cōsiliū in q̄ mētis cū vanū ē probat⁹/ q̄ se impu-
ne peccare arbitrabat⁹: tunc caput inimicorū nu-

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

dari dicitur. parte. 1. fol. 371. e
Consilio qui cūcta agūt: nec caducis reb⁹: s̄ vir
 tibus diuites esse volunt: substantiā suā pau
 peribus tribuunt: thesauros in celo condūt: si
 gurant in aser. pre. 1. fol. 266. h
Consilia bona maxime in bellis valent: que con
 firmantur quando victoria obtinet⁹: et ad quam
 victoriam sequat⁹ victorum leticia. parte. 3. fo
 lio. 112. e
Consilium balaam qđ dedit ipsi balach ad pro
 uocandū filios israel ad luxuriā: erat vt mitte
 ret/puellas pulchras nobiles et ornatas prope
 exercitum eoz tē. pte. 1. fol. 310. h.
Consolari p̄cūsum merore/est ei post percussio/
 nem de venia congaudere. pte. 3. fol. 82. e
Consolari quid est. pte. 5. fol. 18. g
Consolatio fit multis modis. pte. 4. fol. 194. c
Consolatio/solatiū: societas et miseratio quō dif
 ferunt. pte. 6. fol. 99. g
Consolatio grandis illoꝝ qui premunt⁹: si sciant
 hostes suos esse perituros. pte. 4. fol. 412. e
Consolatio magna est in re que displicet: si eo or
 dinante geritur cui nil nisi iustum placet. par
 te. 3. fol. 8. e
Consolatio magna est in malis bonozū remini
 sci/ sicut in letis temperat ab elatione p̄uulso
 mali. pte. 3. fol. 9. f
Consolatio bona: cōsiliū sapientū: qui dñi se in
 uicem consolando instruunt: ferrū ferro acui. f.
 parte. 3. fol. 335. a
Consolatio interior: a deo data significat⁹ p som
 nia que interius sunt. pte. 2. fol. 93. b.
Consolationes spiritus sancti date diuinitus as
 sistentis iniuste: per orationes hominū deuotoꝝ:
 per quē significant⁹. pte. 2. fol. 115. b
Consolant⁹ christū: consolant⁹ ecclesiam qui ab
 infidelitate respiciūt: et prauitatē p quam repu
 gnauerant deserunt. pte. 3. fol. 82. e
Consolatio populi facta per christū in aduentu
 suo primo duplex est tē. pte. 4. fol. 70. d
Consolationū suffragia per pietate benigni iu
 dicis/vincunt tentationis n̄fē dispendium. par
 te. 3. fol. 82. a
Conspectio quid est. pte. 6. fol. 40. a
Constātia voluntatis et perseverantia bonę ope
 rationis: significat⁹ per soliditatē eris et ferri. p/
 te. 1. fol. 375. b.
Constans eractij nepos cepit iperare anno. 643.
 et persuasus a paulo constantinopolitano epi
 scopo incidit in heresim monocholitaz tē. par
 te. 6. fol. 262. f. g
Constantinus magnus exhibuit beato siluestro
 stratoris officium. pte. 4. fol. 206. a. et fo. 384. b
Ante constantini tempora nō in conuētū popu
 lorum sed tanq̄ per latebras predicabat⁹ fides:
 in secreto congregabātur christiani. parte. 1. fo
 lio. 86. a
Constantinus magnus imperator in signo cru
 cis vicit maxentii: et similiter Licinii. Et ma
 gnifice ecclesiam dotauit. pte. 6. fo. 251. b. Item
 parte. 4. fol. 394. a
Constantinus magnus qđ dedit ecclesie bona tē
 poralia vox fertur audita fuisse: hodie cecidit

venenum in ecclesiam dei. parte. 3. fol. 370. d
Constantinus magnus extirpauit quattuor ty
 rannos christianoz persecutores in q̄ttuor par
 tibus mundi. Et significat⁹ per ezechia regē tē.
 parte. 2. fol. 232. d
Constātinus (alius post magnū) qui cepit impe
 rare anno dñi. 740. fuit pessimus: imaginē chri
 sti/ et sc̄toꝝ ab ecclesijs remouit/ Abonachos et
 moniales contrahere matrimoniū coegit. par
 te. 6. fol. 264. d.
Constellationes qui sequunt⁹/ culpant⁹: nō q̄ na
 turales effectus elementoz nouerunt tē. pte. 6.
 fol. 85. a
Constellationes circa signa quō mouent⁹ siue vol
 unt⁹: Et quō signant. pte. 3. fol. 24. d
Consuetudo dicitur bonus vsus: nō abusus: Et
 est optima interpretis legis. pte. 1. fol. 359. b
Consuetudo est quedā altera natura proueni
 ens ex lōga p̄suetudie et idurata. pte. 3. fo. 397. b
Consuetudo magnū in se vinculū habet. pte. 3.
 fol. 263. b
Consuetudinē dimittere difficile ē. pte. 3. fo. 2. c.
Difficile surgit quem moles male consuetudis
 premit. pte. 5. fol. 219. e
Consuetudo est laqueus detinens in peccato. p/
 te. 3. fol. 39. f.
Consuetudine praua victa cautius obtempera
 bis rationi ne ad aliquā p̄uiciosam consuetudi
 nem desuas. pte. 1. fol. 43. a. Interf.
Consuetudo praua tenet hominē in peccato li
 gatum propter malū habitū inclinantē. pte. 4.
 fol. 352. d
Consuetudines hominū viciose dicuntur p̄ore
 ere. pte. 3. fol. 247. a
Consuetudinis fuit: maxie in illa simplicitate an
 tiquoz: vt propinqui p̄p̄inuos oscularent⁹: et
 hodie fit in multis locis. pte. 1. fol. 90. f
Consuetudo veterū erat vt si sponsus sponsam
 repudiaret: in signū repudiij discalciaret. pte. 1.
 fol. 127. e
Consuetudo est iudeoz tpe vesperarū orare. par
 te. 1. fol. 82. f. Item pte. 4. fol. 315. g.
Consuetudo fuit apud iudeos in solennitate pa
 schali vinctum vnū propinquū morti saluare:
 Et hanc consuetudinē impetrauerunt iudei ab
 imperatore. parte. 5. fol. 84. c. et fol. 180. d. et fo
 lio. 238. b
Consuetudo inoleuit in noua lege q̄ sacerdotes
 cum vestibus sacerdotalibus sepeliunt⁹: Et vn
 de hoc trahit. pte. 1. fol. 231. b.
Consulere non est semp consiliū dare sed secretū
 reuelare. pte. 1. fol. 308.
Consulere dñm quō iuit rebecca cū nondū esset
 p̄phete vel sacerdotes. pte. 1. fol. 84. a
Consules rexerunt romā vsq̄ ad iuliū cesarem.
 parte. 4. fol. 445. f
Consumatio omniū a deo duplex significat. par
 te. 1. fol. 258. e.
Consumatio est omniū virtutum p̄fectio: p sum
 mo bono omnia facere: vsq̄ ad mortē pro veri
 tate certare tē. pte. 3. fol. 268. e
Consumationis tempoz initii aduent⁹ dñi est.
 parte. 1. fol. 255. g

In Blossas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

Contemplari volēti diuina ineptus locus est ci-
uitas tumultuosa. pte. 5. fol. 183. b.
Contemplari dei sapientiā non possunt qui sibi
sapientes vident: et huius rō. pte. 4. fol. 396. b.
Contemplari qui volunt p sua quiete dimissa p
timorē necessitate arguunt. pte. 2. fol. 157. d.
Contemplari volentē impedit curiositas perseru-
rantis. pte. 3. fol. 271. d.
Contemplatiue vite perfectio ē quedā ichoatio
vite celestis. pte. 4. fol. 384. d.
Contemplatiua vita delectabilior et sublimior ē
actiua: Et quare. pte. 3. fol. 267. b.
Contemplatio est participatio quādam celestis et im-
mortalis vite. pte. 1. fol. 373. b.
Contemplatio vie excitat desiderii contemplatiōis
patrie. parte. 1. fol. 127. b.
Contemplationis montē tria faciunt conscēde-
re. pte. 5. fol. 149. b.
Ad contemplationē quattuor inter cetera dispo-
nunt: scilicet acquisitio sapientiē: conseruatio mū-
dicie: humiliatio intelligentie: et consideratio
remuneratiōis diuine. pte. 3. fol. 427. b.
Contemplatiuus debet fugere tumultū multitu-
dinis p̄sentis vite quantū pōt bono mō ne per
hoc impediatur in contemplatiōe. pte. 1. fol. 373. b.
Contemplatiōis claritatē impedit tribulatiōis
impetus. pte. 3. fol. 38. b.
Contemplatiui duplicē materiā habent contem-
plandi: scilicet miserā humanā vt se humiliēt: et ex-
cellentiā diuinā vt deū magnificent. parte. 3. fo-
lio. 430. b. et fol. 428. c. d.
Contemplatiue vite exercitiū ad quid ordinari
debet. pte. 5. fol. 76. g.
Contemplatiuus facit tria tabernacula qm̄ leges
et pphetas et euangeliiū practice legēdo dispo-
nit et. pte. 5. fol. 54. d.
Contemplatio omnis vite p̄sentis quantūcūq; sit
elevatora tñ habet obscuritatē annexā. et h̄ signi-
ficat p turbine in helie ascensu. parte. 2. fol. 163. d.
Contemplationis culmen nō attingim⁹ si nō ab ex-
terioris cure oppressione cessem⁹. Nec nos ip̄os
intuemur (vt sciam⁹ in nobis aliud esse rōnale
qđ regit: aliud aniale qđ regitur) nisi ad secretū
silentij recurrentes ab exteriori perturbatiōe so-
piamur. pte. 1. fol. 38. b.
Contemplatiōis perturbatio a quiete. vno mō est
ab extrinseco. alio modo ab intrinseco. parte. 3.
fol. 273. d.
Contemplatiōis studiū nō pōt assequi qui adhuc
in delectatiōe configit carnis. pte. 4. fol. 436. f.
Contemplatiōis grām habēs hō delere debet no-
men sensualitatē: Et tunc delet qm̄ sensualitas
iam nō repugnat rōni et. pte. 1. fol. 362. b.
Contemplatiōi vacantes sunt volatilia: qđ si ne-
cessitate terrenis negocijs se imisceant: mor ad
celestia reuolant. pte. 1. fol. 216. b.
Per contemplatiōis intime infusionē quotiens
de supernis aliquid tenuiter videmus toriens
de roze celi accipim⁹. pte. 1. fol. 88. c.
Contemplatiōis lumen ignorans: p̄sentē vite
tenebris pressus dū venturā lucē diligenter nō
conspicit: nescit quo porrigit operis gressū. par-
te. 1. fol. 252. e.

Contemplatiōe qđ ad supna tollit p hūilitatis cō-
passionē debet condescēdere inferiorib⁹: nec se
ex eo qđ habet erigat sed his qui illud nō hñt
p̄dicando libenter impendat. pte. 1. fol. 296. b.
Contemplatiōis arcē qui tenere desiderant p
neccesse est in campo actionis se per exercitia p-
bent. pte. 4. fol. 204. b. Itē pte. 3. fol. 262. g. Itē
parte. 2. fol. 163. c. Itē pte. 1. fol. 99. c. et fo. 162. e.
Contemplatiōis exēpla inuenit vnde diues sit qđ
sapientiā querit in iustis olim mundo sepult⁹.
parte. 3. fol. 11. f.
Contemplatio est sepulchrū que a mundo mor-
tuos in intimis abscondit et actiua vita quodā
modo sepelir que a prauis morib⁹ mortuos te-
git. pte. 3. fol. 18. a.
Contemplatiōis luce pasci ē comedere: quā nō ha-
bet nisi qui p̄ in h̄ exilio q̄si vbi nō sunt bona/
gemit et suspirat desiderio. pte. 3. fol. 21. g.
Contemplatiōis dulcedo breuis est et rara ppter
grauedine carnis qđ terrena inhabitatio aggra-
uat sensum multa cogitantē. pte. 3. fol. 358. c.
Contemplatiua vita consistit in oratione deuo-
ta: et in meditatiōe sanctarū scripturarū diuini-
tus eleuata pte. 2. fol. 122. d. Itē pte. 1. fol. 202. b.
Contemplationes alte vel alte hñe scripture sā-
cte sunt montes pascue. pte. 3. fol. 74. f.
Contemplationis ad virtutē nō sufficit emūda-
re opera penitentię lachrymis nisi sequat casti-
tas mentis et corporis. pte. 1. fol. 162. b.
Contemplatiōi nō pōt seruire vxoris seruus: nec
assequi studiū contemplationis qui heret in de-
lectatione carnis. pte. 1. fol. 353. e.
Contemplatiuus hō intent⁹ circa deū descēdit ad
actiua propter necessitatē proximi. et significat
per sanzonē nazareū. pte. 2. fol. 51. c.
Contemplatiuus hō celest⁹ patrię terrā nō intrat
licet multū desideret nisi morte corporis p̄ceden-
te. Et significat per moysen. pte. 1. fol. 377. d.
Contemplatio p oculum intelligit: qđ nō deficit
in bono contemplatiuo sed magis proficit tpe se-
nectutis sedatis passionib⁹ sensitiue partis. par-
te. 1. fol. 377. d.
In contemplatiua hō perfect⁹ significat p dauid.
parte. 2. fol. 122. d.
Contemplatiuus hō pfectus significat p moysen.
parte. 1. fol. 202. b.
Contemplatiuus vir significat per heliā in celus
ascendentē. pte. 2. fol. 163. c.
Contemplatiui sunt reges et consules: et quare. par-
te. 3. fol. 12. d.
Contemplatiui intelligunt p volatilia. parte. 3. fo-
lio. 30. c.
Contemplatiuus significat per onagrū. parte. 3.
fol. 74. d.
Contemplatiui significat cedrus. pte. 3. fol. 226. g.
Contemplatiuorū vniuersitas signat p decē vir-
gines. pte. 5. fol. 76. f.
Contemplatiōis philosophice ascensus: incepit
ab admiratiōe: et similiter ad sublimitatē contē-
platiōis theologice sancti doctores incepserūt
ascendere ex admiratiōe et. pte. 3. fol. 271. c.
Contemplatio sanctorū et potissime euangelistarū
differt a contemplatiōe phōr. pte. 5. fol. 184. b.

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

Item pre. 3. fol. 262. b. et fol. 268. b.
Contemptus qd est. pre. 3. fol. 148. a.
Contentio quid est. pre. 6. fol. 6. a.
Contentio est nociua: qre ⁊ quō. parte. 6. fol. 125. a.
Contentiones vel discordias qui semināt inter se-
 culares vel religiosos: caudā sibi magnā aggre-
 gantes vt multitudinē obtineant/ quod cōse-
 q nō poterāt rōne (⁊ hoc in pncipatibus ⁊ regnis
 quantū ad statū laicoꝝ: in ecclesijs xō quantū
 ad statū clericoꝝ: In religionib⁹ aut quantū
 ad officia religionū) significantur p chore da-
 than ⁊c. pre. 1. fol. 290. d.
Contentiosi intelligunt per hominē rōne abutē-
 tem: ⁊ quare. pre. 4. fol. 397. d.
Continens ⁊ castus differunt. pre. 6. fol. 87. b.
Continens hominis figurā tenet iob: qui fortes
 passiones vel tentationes patitur sed ab eis non
 superat. pre. 3. fol. 20. b.
Continentes q suū ppositum complere cogitāt/
 quib⁹ munimētis hoc perficere valent. Et de b
 exemplū. pre. 1. fol. 118. g. b.
Continētia q est ex naturali frigiditate contra-
 cta a parentib⁹/ vel priuatione mēbroꝝ genita-
 lium: nō est laudabilis: nisi inquantū p volun-
 tatē acceptat ⁊c. pre. 5. fol. 59. b.
Continētia q voluntate elegerūt/ fecerunt eam
 esse necessitatē: qm iam ab illa sine dānatione
 deuiare nō possunt. pre. 4. fol. 139. a.
Continētia coniugalis meritoria est/ minus tñ
 q̄s vidualis ⁊ virginalis. pre. 2. fol. 129. c.
Continētia qdam est laudabilis ⁊c. quedā nō:
 vt que accidit ex naturali frigiditate ⁊c. pre. 5.
 fol. 59. b.
Continētia virginalis inducit intellect⁹ subti-
 litatē: s̄ lasciuia illi⁹ hebetudinē. pre. 5. fol. 184. c.
Continētia est custos bonoꝝ operū. parte. 1. fo-
 lio. 190. e.
Continētis vita signatur in naçareis. parte. 1. fo-
 lio. 274. e.
Continētia ⁊ puritas in xginib⁹ desposandis tē-
 poribus antiquis qualis fuerit insinuat. par-
 te. 2. fol. 110. e.
Continētia vouit adā quā tñ ex ordinatiōe dei
 nō seruauit: ⁊ qre. pre. 1. fol. 48. d. f.
Continētia seruauit noe in arca ⁊ filij sui. pre. 1.
 fol. 53. b. d. et fol. 55. b.
Continere melius ē simpliciter q̄ nubere: Et b
 duplici de causa. pre. 5. fol. 59. b.
Continere est bonū ratiōe aieratione corporis:
 ⁊ rōne rerū exteriorū. pre. 6. fol. 42. b.
Continere qui studet ppter deū vt sine sollicitu-
 dine viuens cogitet que dei sunt assumet. par-
 te. 5. fol. 75. e.
Contractus matrimonialis magis fuit phibitus
 in lege inter amitā ⁊ nepotē: q̄ inter auunculū
 ⁊ neptem: ⁊ qre. pre. 1. fol. 22. g.
Contractus matrimonij fuit impedit⁹ cū mulie-
 re israelitica: ⁊ q̄ impediunt impotētes ad ge-
 nerandū/ patientes defectū nataliū ppter vili-
 tatē originis: amonite ⁊ moabite egyptij ⁊ idū-
 mei. pre. 1. fol. 357. d.
Contractus secunday nuptiarū improprie ⁊ lar-
 ge vocat permissio/ inquantū cōsiliū qd datur

de minori bono ne maior bonū male conserue-
 tur/ vocatur permissio. pre. 1. fol. 359. b.
In contractibus/ proximis cōpatiamur: ne qd ni-
 miū studeat possessiōes alioꝝ acquirere/ sed idi-
 gentibus cōmodare/ ⁊ cōmodata paulatim de
 fructibus agroꝝ recipere. pre. 1. fol. 258. f.
Contrarioꝝ species in intellectu nō sūt cōtrarie.
 parte. 3. fol. 374. b.
Contristari cepit iesus qre ⁊ propter quid. pre. 5.
 fol. 80. b.
Contritio qdam ē pphetay/ alia est pctōꝝ ⁊ quō
 differant. pre. 4. fol. 193. b.
Contritio mētis: nō ous locutio dñicam pietatē
 infleuit. pre. 2. fol. 239. a.
Contritiōis lachryme nō sufficiūt de cōmuni cur-
 su nisi sequant⁹ opā satisfactiōis. pre. 2. fo. 32. b.
Controuersia inter nos ⁊ iudges de nono ⁊ deci-
 mo pceptis decalogi recitatur. pre. 1. fol. 165. c.
Controuersia inter pastores catholicos/ ⁊ subuer-
 sores hereticos/ significat rixa inter pastores
 loth/ ⁊ pastores abie. pre. 1. fol. 62. b.
Contumeliosa verba nō tā conuicia q̄ adiuto-
 ria eē credidit dauid quib⁹ se purgari sibi q̄ mi-
 sereri posse indicauit. Ibidem
Contumelijs gratia magis q̄ ira debet quoz i-
 teruentu deo iudice pena grauior declinat. par-
 te. 2. fol. 114. a.
Contumelijs verborū pressus qui xrtutē patien-
 tię seruare nō pōt vl sufficit: factū dauid ad me-
 moriā reuocet: quē cū semel conuictis vigeret/
 ⁊ armati proceres vlisci contenderent/ ait: Di-
 mittite eū vt maledicat ⁊c. pre. 2. fol. 114. a.
Conturbati min⁹ pudent. pre. 3. fol. 18. b.
Conuersandi modus debitus alternat⁹ fm tripli-
 cem actū. Primo in actu rōnis qui ē loqui. Se-
 cūdo in actu pcupiscibilis. Tertio in actu ira/
 scibilis. pre. 3. fol. 345. g.
Conuersationē iudicat habit⁹ ⁊ victus. parte. 5.
 fol. 13. f.
Conuersatiōis noie dulcedo: dicit⁹ sicut ⁊ vua.
 parte. 5. fol. 29. a. b.
Conuersatio sancta in tribus consistit. primū est
 tolerantia maloz. secundū opatio bonoz.
 tertium operatio istoz ⁊ illoꝝ. pre. 6. fol. 68. f.
Conuersatio ⁊ cohabitatio fidelū in primitiua
 ecclesia metaphoricē per lupi ⁊ agni habitatio-
 nē designat. In q̄ quis ante discordes in acti-
 bus ⁊ moribus/ vel mō viuēdi fuissent: recepta
 fide christi ⁊ grā spūs sancti in omnib⁹ fuerūt cō-
 cordes. pre. 4. fol. 28. b.
Conuersatio nra semp in celis: ois mor⁹ noster/
 actus/ cogitatus: ⁊ fmo/ celestis sit: Quāto em
 illic ardentius ascendim⁹/ tanto demones pre-
 cipites descendēt: ⁊ q̄to nos superiores/ tato il-
 li inferiores. pre. 1. fol. 287. f.
Conuersatiōis bone initiū ⁊ confessiōis/ p qd si-
 gnificat. pre. 1. fol. 268. e.
Conuersatiōis bone primordia in exercitio acti-
 onis publicare/ est arare in primogenito bonis
 parte. 1. fol. 348. a.
Conuersatio vniuscuiusq̄ dicit⁹ ei⁹ possessio: ali-
 us virginitatē habet: alius continētia pollet: b
 p̄eminet sacerdotio: ille pauperū patrocinio:

£02

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

Cor hoīs p ingeniu emicat: statu demonū p ma
la desideria agitaf: sed respectu iudicis q̄si ca
lore solis deficit ꝛc. pte. 3. fol. 21. e.

Cor nostrū est mare turbidū furore: rixis amay/
elatione tumidū. pte. 3. fol. 71. a.

Cor nostrū tumultuolum cogitationibus nube
vestit. Ibidē. b.

Cor nostrū qđ mare dicif: dñs terminis circun/
dat: quō ꝛ quibus. Ibidē. b.

Cor holm pfundū ynde vēti erumpit: ꝛ sūt tē/
pestates seditionū ꝛ dissensionū. pte. 3. fo. 247. e.

Corda latētia pfunda ꝛ corda mortaliū/ pfun/
de cogitationes/ abyssi dicuntur. parte. 3. fol.
288. a. et fol. 53. e.

Cor designatur nomine ventris/ et quare. pte. 3.
fol. 362. f. Itē pte. 1. fol. 218. e.

Cor humanū nullus pter deū replere pōt vñ qui
etare. pte. 5. fo. 230. g.

Cordis dispositio magis apparet in facie q̄ i ce
teris partibus corpis: eo q̄ ibi viget omnes sen
sus. parte. 3. fol. 323. b. et fol. 326. c. et fo. 329. c. et
fo. 400. f. et fo. 406. d. Elide etiā in Passiones.

Cordia humani locus est delectatio vite presen
tia. pte. 3. fol. 68. a.

Cor suū inuenit hō: qñ morietibus muscis eie
ctis/ que perdūt suauitatem ynguētū: et totus
affectus cordis ad adorādū deū colligitur.
pte. 3. fo. 213. e.

Cordis forib⁹ debet pponi fortis et vigil sensus
quē nec negligētē somnus opprimit: nec igno
rāte error fallat. pte. 2. fol. 101. a.

Corda electoꝝ assimulant figure quadratę ꝛ q̄/
re. pte. 4. fol. 448. g.

Cor suū cū omni diligētia custodiētē: ne pcedat
ex eo cogitationes male: et os suū ne pcedat in
de sermo mal⁹: tales iterimur habitatores hai.

Cordis adit⁹ cōtra prauos mo/ (pte. 2. fol. 13. b.
tus ratioe munif. pte. 1. fo. 72. f. interl.

Cordis i secreto stam⁹ quasi post parietē corpis
donec p linguā egredimur. pte. 3. fol. 6. f.

Cordis mūdicia redūdat i labijs. pte. 3. fo. 330. d.

Cordis mūdicia quō sit pseruāda. pte. 1. fo. 41. c.

Cor hoīs qđāmō fugit a se surreptib⁹ phantas
matib⁹ malay cogitationū. pte. 3. fol. 21.3. e.

Cor suū debet hō p dilectionē reducere in deū
in ingressu lecti ad dormiendū ꝛ in egressu ad
vigilandū. parte. 1. fol. 338. d.

Cor hominis clibanus ē: qđ si vicia vel diabo
lus succēderint: nō coquet sed exuret: s; si chri
stus succēderit: nō exuret ad pditionē/ sed co
quit ad sacrificiū. parte. 1. fol. 225. b. c.

Corda electoꝝ dñs vt bona operent⁹/ inspirat et
adiuuat: nulli tñ absq; pctō esse donat: qđ i fu
turo fidelibus reseruat. parte. 2. fol. 218. b.

Cor/ dñ quattuor virtutibus principalibus in
funditur: ab omni desiderioꝝ carnaliū estu tē
perat: sicut quattuor fluminibus paradysus ir
rigat. parte. 1. fol. 37. b.

Cor humanū qđ est seminandū semine stutū: p
terrā colendā intelligit. pte. 1. fol. 172. d.

Corda nostra necesse est vt dei gratie aperiam⁹:
et depcemur vt p singula q̄ inchoamus bona:
sua nos misericordia illustrare/ ꝛ in amorē suū

accēdere dignet⁹: ꝛ d hoc figura. pte. 1. fo. 186. e.

Cor distortū habet q̄ prauē intellecta nō corri
git: ꝛ q̄ natura docet nō pficit. pte. 3. fol. 198. a.

Cordibus malis vtitur deus bene ad id quod
vult ostendere bonis: ꝛ qđ facturus est bonis.
parte. 1. fol. 137. b.

Corda nostra male sana sunt: cū nullo dei amo
re sauciant⁹: cum peregrinationis erumnā nō
sentiant: ꝛ infirmant. primo/ nullo affectu cō
patiunt. pte. 1. fol. 371. b.

Corda frigida et dura prauoꝝ: intelligēda sunt
in niue ꝛ gran dine. pte. 3. fol. 71. f.

Corda prauoꝝ etiā despatissimoz de⁹ strāt ꝛ cō/
pūgit: ꝛ p quid significat. Ibidē.

Cor nostrū ē altare dei: in quo iubet ignis semp
ardere: q; necesse est ex illo charitatis flāmā in
desinēter ascendere. pte. 1. fol. 223. e.

Cor hoīs deuoti: in quo cremat incensū orōnis
deuote: significat p altare icēsi. pte. 1. fo. 194. g.

Cor humanū in quo debent offerri deuotionis
sacrificia: per altare pneum significatur ꝛc. par
te. 2. fol. 176. b.

Corda que flāma intimi amoris semp ardent: ꝛ
stutū facta vñ xba solēt pcreare: significant p
furnos: i quib⁹ panes coquunt. pte. 2. fo. 267. e.

Corda sanctorū mēse sunt dei: ad holocaustū q̄/
dratis lapidib⁹ cōstructę. pte. 4. fol. 272. b.

Cor electorum diuina sapientia plenū cōtinēs
aromata virtutū: significat p mortariolū. pte
1. fol. 276. f. et fol. 277. b.

Corda nra agri sunt angeloz: qsq; eoz ex agro
quē colit offert pmitias dño. parte. 1. fo. 294. b.

Cor sagittat⁹ verbis dei ad amorē dei: vt fiat in
eo vuln⁹ amoris/ nō liuoris. pte. 3. fo. 276. a.

Corda fidelū dicunt⁹ lapides/ in quib⁹ dilectio
cōtinēt vt in vase. pte. 3. fol. 367. a.

Cordis simplices mor⁹ a duplicitate custoditi/
i puritate nutriti/ dicunt⁹ asine. pte. 3. fol. 7. b.

Cor simplex est/ qđ est mundū ad rectitudinē in
tentionis. parte. 6. fol. 72. g.

Cor castum habet qui gratis deū amat. par
te. 3. fol. 189. f.

Corda mollia pauperū/ valliū nomine significā
tur. parte. 3. fol. 74. g.

Corda sine manibus nō leuant⁹/ neq; manus si
ne cordibus: vt integritas fidei cōmendat nos
deo ꝛ opatio. pte. 4. fol. 193. b.

In corde clamant alij: alij in corde loquuntur.
parte. 4. fol. 194. f.

Cor sequit⁹ manus: quicquid vis ꝛ nō potes: de
us factū putat. pte. 3. fol. 165. f.

Cor effundere in cōspectu dñi quasi aquā: quōꝝ
qualiter fiat. parte. 4. fol. 188. e.

Cor hominis dicif durū metaphozice/ ad simi
litudinē corpis duri. Corpus em durū dicitur/
qđ nō cedit tangenti/ sed resistit: sic cor homi
nis qñ nō cedit vñ obedit monition iad bonū/
sed magis resistit. pte. 6. fol. 140. b.

Corda mala omnia hoīm: patiētia dei male vtē
do durefcunt. parte. 1. fol. 144. e.

Cor malay cogitationū dicif via ꝛ petra: Et q̄/
re. pte. 5. fol. 146. b.

Cor impiū per maris pfundū intelligit. parte. 3.
b 4

In Glosas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

fol. 71. b
Cordis obduratio In Obduratio cordis
Corda pphetarū nō tangebant spiritus pphetie
 cū erant depressa ex actu matrimoniali. Itā sa-
 cerdotes vete. le. dieb⁹ quibus ministrabant ab
 vxoribus continebāt. pte. 1. fol. 284. b
Cor figuli dicit cinis propter affectionē et atten-
 tionē suā quā habet ad terrē figuratiōē. pte. 3.
 fol. 382. d
Cor hominis clibanus est/ qz quedā exurit et que-
 dam coquit rē. pte. 1. fol. 225. b. c.
Cor merens denotat rectores ac sacerdotes: qz
 sicut ex corde procedit sensus et motus ad ali-
 as partes corporis: sic per illos debent alij accipe-
 re sensum bonę cogitatiōis et motū sanctę ope-
 rationis/ accipiēdo ab eis doctrinā et exemplū
 virtutis. pte. 4. fol. 4. g
Coram importat pręsentiā vel antecessiōē loci
 vel temporis. pte. 1. fol. 83. b.
Coram dñō: quō aliqua facta vel iussa fieri dicitur
 in ve. testamento/ qñ nec vllum tabernacu-
 lum/ nec arca testamēti fuerat constituta. pte. 1.
 fol. 158. a. et fol. 157. e
Corban quid significat: Et nota abusiōē iude-
 orum p hoc in suis traditiōib⁹. pte. 5. fo. 103. c.
Corban erat loc⁹ vbi ponebāt oblatiōes san-
 ctę in tēplo pro reparatione tēpli et alijs necessa-
 rijs. pte. 5. fol. 83. b.
Corbonan et musach quō differūt pte. 2. fo. 176. a
Corinthi diuites añ susceptiōē sacramenti/ ppa-
 rabāt sibi cibaria sua: et portabant ad ecclesiā
 comedentes anteq̃ sederent et sumerēt sacrame-
 ntū: et diuites laute comedebant et bibebant. pau-
 peres autē esuriebant. pte. 6. fol. 50. c. d.
Cornu cum animalib⁹ nō nascunt⁹: inest tñ i eis
 causa nascendi. pte. 4. fol. 185. b
Cornu solēt clangere hebrei/ in signū dati ariet⁹.
 parte. 1. fol. 78. b. c
Cornu est duplex moraliter loquendo: scz. **Cor-**
nu constātie: Et cornu supbie. pte. 6. fol. 244. c
 Item pte. 2. fol. 64. d
Cornu p regno sepe ponit⁹. pte. 1. fol. 36. b
Cornu in scriptura accipit⁹ p motu cordis tendē-
 tis ad aliud arduū: et si careat regula rationis et
 legis diuine/ dicit⁹ cornu superbie. Si autē regu-
 lis mensurē/ dicit⁹ cornu magnanimitatis/ vel
 magnificentię. pte. 2. fol. 64. d
Cornua q̃tuor/ sūt quattuor regna iudeos affli-
 gentia successiue/ scz. chaldeor⁹/ persarū/ greco-
 rū/ et romanozū: q̃ omnes fuerunt aduersarij iu-
 deozū fm quattuor mūdi partes. Itā sunt affli-
 cti ab occidente et oriente/ a meridie et aquilone
 parte. 4. fol. 407. f
Cornu vocat⁹ christus in nouo et veteri testamē-
 to. pte. 3. fol. 305. d.
Corona clericorum nunc ve dicitur: que primo
 signum humilitatis: sed nunc superbie et mali-
 gnitatis. pte. 4. fol. 51. b
Corone dabant antiquitus sapientib⁹/ in signū
 q̃ debebant ab alijs honorari/ et i periculis ad-
 iuuari. pte. 3. fol. 313. g.
Corone aureę quib⁹ licitū erat vti et quib⁹ non.
 parte. 4. fol. 449. a

Corona bone vite in tentationib⁹ et tribulationib⁹
 bus vix habet. pte. 1. fol. 227. b
Corone tres reddende: virginib⁹/ doctoribus/ et
 martirib⁹: significant⁹ per labiū in circūitu arce
 et coronā interasilem et coronā aureolā. pte. 1. fo-
 lio. 178. d
Corona arce nō erat rotunda sed q̃drata: Dicit⁹
 tñ corona qz erat per totū circūitū arce. parte. 1.
 fol. 176. g
Coronas (vt dicit Ra. Sa.) principales ppli isra-
 elitici sibi imposuerāt in die datiōis legis rē. et
 tunc pps fuit deo despōsar⁹ p susceptiōē legis
 et ideo fuerunt coronati ad modū sponse. pte. 1.
 fol. 202. d. et fol. 203. b
Corone aureę suspense sunt in tēplo edificato in
 loco patenti ad templi decorē: et offerentiū me-
 moriā. Sed vnde factę sunt: Et quare. parte. 4.
 fol. 412. f.
Coronat in nobis de⁹ dona sua/ nō que ex nobis
 sunt merita. pte. 6. fol. 89. f.
Non fortes/ sed agonizantes coronantur. pte. 3.
 fol. 214. d
Coronabit nō qui inchoat/ sed qui consumat. pte.
 1. fol. 274. e
Corogaim interpretat⁹ mysteriū meū. pte. 5. fo. 309. f.
Corpale quo eucharistia i misse officio locatur/
 nō serico/ nō panno tincto/ sed puro lineo cōfici
 debet. pte. 5. fol. 86. d. e. et fol. 119. e. et fol. 240. c.
Corpalia oīa et homines p angelos sanctos admi-
 nistrant⁹ et regunt⁹. et ideo angeli in plurib⁹ locis
 sacre scripture/ reges terre nominant⁹. parte. 6.
 fol. 274. b
Corp⁹ hoīs ferūt phisici q̃ quadragesimosexto
 die post cōceptiōis initiū/ in mēbrozū distincti-
 one formet⁹. pte. 4. fol. 439. d
Corpa duozū hoīm in paradiso nuda erant nec
 erubescabant: nihil em̃ putabāt velandū/ qz ni-
 hil senserāt refrenandū. pte. 1. fol. 39. b.
Corpis incōpositiō idicat q̃litate mentis. pte. 6.
Corp⁹ añ pctiū mortale erat et imortale: (fo. 6. a
 qz poterat mori et nō mori. Aliud ē autē nō posse
 mori: aliud/ posse non mori. pte. 1. fol. 35. g. et fo-
 lio. 36. d. et fol. 37. b. et fol. 38. a. b.
Corp⁹ p̃t̃parentis corruptū ē p pctiū/ et ip̃a cor-
 ruptiō manet i corpe/ robur tenēs diuie inie da-
 te i adā/ cui⁹ p̃sortiō aīa maculat⁹. pte. 6. fo. 17. b
Corp⁹ ab originali sordidū/ semē trāsfundit imū-
 dū. Sed imundū dicit⁹ vsq̃ ad vespertū: qz i fine
 seculorū chust⁹ aq̃ mūdauit gen⁹ hūanū. pte. 1.
Corpe grauamur/ et hui⁹ cā est ei⁹ cor/ (fo. 24. 1. a
 ruptiō/ et si habet aīa incitāmēta viciōzū ex eo
 nō tu oīa mala ex eo rē. pte. 6. fol. 67. a.
Corpis corruptiō nō fuit pcti causa s̃ pena: non
 fecit peccatricē anīam/ sed peccatrix anīa eā car-
 nē corrūpit. Ibidem
Corpus accusant pleriq̃ q̃si causā pcti: s̃ si anīa
 est imunis/ nihil nocet ei luxuria carnis. Imo si
 aīa bñ regit/ statim cessat et recedit. pte. 1. fo. 219. c
Corpus remanet vacuū q̃si vacuus alueus sub-
 ducta anīa. parte. 3. fol. 33. e
Corp⁹ hoīs q̃tūcūq̃ speciosum et bene formatū/
 tamen fallax est ad salutē corporālē vel spiritū-
 alē: et comparat⁹ equo. pte. 3. fo. 131. a

Postilla et Additiones alioz Repertoriū alphabeticū.

Corpori prestant robur sanguis et adeps. parte. 2. fol. 98. b.
 Corpus mortuū fetor: vermis et horror: habent quandā consequentiā: sicut psonę ppinque ad inuicem. parte. 3. fol. 38. b.
 Corpus humanū stercus appellat: forte ad cōparationē celestii corporis. pte. 1. fol. 220. b.
 Corpus humanū opibus et libertate soluit: sed erumnis et paupertate ad semetipsum colligit. parte. 2. fol. 243. b.
 Corpus totum pedum manūq; et capitis noie significatur. parte. 5. fol. 225. b.
 Corpis duas summitates nō esse velandas/plato dicit. parte. 5. fol. 36. e.
 Corpus mulieris grossius est in partibus inferioribus de cōmuni cursu/ et subtilius et gracilius in superioribus/ et quare. Contrarium autē est in masculo. parte. 1. fol. 39. c.
 Corpus humanum dicitur ciuitas: in qua viri/ membra scz: quam rex fomes scz/ obsidet: et vir sapiens et pauper/ scz/ synderesis/ liberat eam. parte. 3. fol. 352. c.
 Corpus humanum dicitur laguncula/ et quare. parte. 4. fol. 28. a.
 Corpus nostrum dicitur vas fictile/ et quare. parte. 1. fol. 292. c.
 Corpus humanū est nauis: in qua anima est scilicet nauta i nauis: que fluctibus passionum ire et concupiscentie/ que sunt in organis corporalibus/ frequenter impellit/ et aliquando periclitatur. parte. 5. fol. 202. c.
 Corpus humanum pauimento comparat. parte. 3. fol. 264. b.
 Corpus dicitur carcer: nō vtique fm id quod deus bonum fecit/ sed corruptio eius ex peccato. parte. 3. fol. 297. f.
 Corpus nostrū ē iumentū: adiumentū em̄ et ad ministeriū anime datū ē. Interiori homini dicit: Qui ascendit sup iumentū. i. corpus suū: et supior factus est corporalibus desideriis: et motus corporis moderatur freno rationis/ vt bene dicat dominū. parte. 2. fol. 37. e.
 Corpus lāguescat/ qñ oratio cum fletu et ieiunio et diuturne sit. parte. 2. fol. 255. a.
 Corpus qñ abstinentia humiliatur/ tunc equus subneruat. parte. 2. fol. 18. b.
 Corp⁹ incassū p penitentiā arretit/ si inordinatē motibus mēs viciis dissipat. pte. 6. fol. 95. b.
 Corpora mixta nō erunt post iudicium nisi corpora humana/ et quare. parte. 3. fol. 428. b.
 Corpora mortuorū in generali resurrectione erūt incorruptibilia: qz cessabit generatio et corruptio in elemētis/ et motus celi: qui est causa generationis et corruptionis. pte. 4. fol. 421. d.
 Corpora in christi resurrectione surrexerunt: non tunc qñ monumenta aperta sunt/ scz/ hora mortis christi: sed postea quādo ipse surrexit tanq; testes sue resurrectionis. pte. 5. fol. 86. b.
 Corp⁹ resurgēs habebit incorruptibilitatē p dotem impassibilitatis. parte. 6. fol. 59. f.
 Corpora eadem numero resurgent/ differenter tamen fm qualitates: quia virtute dei fiet q; caro morientis et resurgētis erit eadē idēitate nature sed alterius glorie. parte. 6. fol. 59. d.

Corpora iustorū immortalia/ pnt itelligi p cymbala/ psalteria/ cytharas etc. parte. 2. fol. 266. f.
 Corpora humanorū futura incorruptibilitas per quid in lege fuit figurata. pte. 1. fol. 329. f.
 Corpus extinctū cū reuiuiscit: quattuor sibi pstabuntur: seminatū in corruptione/ surget in incorruptione: seminatū in infirmitate surget i virtute etc. parte. 1. fol. 292. f.
 Corpora sanctorū que nō sunt corruptibilia/ grossa/ pōderosa et obscura: resurgēt immortalia/ subtilia/ agilia/ et clara. pte. 6. fol. 271. d.
 Corpora damnatorū nō incinerabunt: sed semp uiuent vt semp crucient. pte. 4. fo. 427. f.
 Corpus christi vitulus tener et saginatus dicit. parte. 1. fol. 70. b.
 Corpus animale delimo formatū/ cum habeat homo/ et nō spirituale: quomodo reformamur per christum ad hoc quod in adam nō habuimus. scilicet ad immortalitatē quā nō pdidit/ si corp⁹ animale habuit. pte. 1. fol. 35. f. et fol. 28. b.
 Corpus christi diuinitati vnitū/ formatū de beate xgini purissimo sanguine: intra viscera/ ginis latuit nouē mēibus. pte. 5. fol. 124. b.
 Corpus christi erat instrumentū diuinitati cōiunctū. parte. 5. fol. 193. f.
 Corpus christi sepatim a sanguine cōsecrat: qz i sua passione sanguis fuit sepatus a corpore: et est consecratio illa quedā passionis dominice rememoratio. parte. 5. fol. 177. c.
 Corpus christi intinctum nō datur fidelibus/ et quare. parte. 5. fol. 225. b.
 Corp⁹ et sanguinis christi hostia in die pasce ues nō offert/ et quare. pte. 4. fol. 186. b.
 Corpus christi cū fideles populi plena fide p salute humani generis in ara crucis imolatū credunt et cōfiteant: offerūt in holocaustū vitulus de armento. pte. 1. fol. 289. e.
 Corp⁹ christi i passione clauis et flagellis laceratū: pleonē a sansone i via interfectū/ fuit figuratū. parte. 2. fol. 50. b.
 Corpus christi fuit corruptū/ accipiēdo corruptionē p morte: et sic fuit ibi corruptio: qz corpus christi fuit vere mortuū: sed nō fuit corruptū p incinerationē vel putrefactionē: qz ab h fuit pseruatū p sue resurrectionis accelerationē. pte. 6. fol. 168. d. Itē pte. 3. fo. 106. f. et fo. 114. b.
 Corpora inferiora que reguntur per superiora: subiecta sunt eis in duobus: scz in situ et motu etc. parte. 6. fol. 162. b.
 Corpora celestia vt hebrei dicūt: sūt de igne et aq: ita q; corpus celi sit de aqua: stelle de igne etc. Sed improbat. pte. 3. fol. 50. b.
 Corpora etherea et aerea demonū/ appellat al/ legonē/ iterpres furcas et catenas ligneas: nra xō corpora grossiora ferreas: et alia deliramenta scribit. pte. 4. fol. 148. a. b. et fol. 149. a. b. et fol. 150. b.
 Corpora celestia que sūt incorruptibilia (150. b.) quibus formis fuerunt distincta: et etiam elemēta/ quibus diebus distincta sunt. parte. 1. fol. 24. b. et fol. 25. b.
 Corpora celestia sūt incorruptibilia/ inferiora sūt corruptibilia. parte. 1. fol. 23. c.

In Glosas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

Corpa celestia licet sint inanimata: tamē dicunt
laudare deum: inq̄tum ex sua pulchritudine ⁊
virtute ducunt homines in cognitionē ⁊ laudē
ipsius dei. pte. pte. 3. fol. 30.4. b

Corpora celestia licet sint incorruptibilia nec ha-
bent contrarietate: tñ est ibi q̄dam oppositio/et
conuenientia. Conueniunt em̄ inquantū sunt
om̄ia spherica: Et est ibi quedā oppositio: inq̄-
tum mouent ab oriente in occidentē motu diur-
no ⁊ reuerso ab occidente in orientē motu
proprio. pte. 3. fol. 431. c

Corpora celestia esse animata crediderūt genti-
les: ⁊ non solum esse animata sed habere aliqd
diuinitatis: ⁊ sic ex libero arbitrio influere i ista
inferiora ad causandū effectus prosperos/vel
aduersos hominib⁹: ⁊ iō statuerunt ea placare
sacrificijs ⁊ oblationib⁹. Sed istud est falsum.
rē. pte. 4. fol. 125. b. et fol. 127. d. e

Corpora celestia sint agentia de necessitate: ha-
bent tamen virtutem imutandi elemēta ⁊ com-
posita ex eis ad diuersas qualitates et quibus
disponunt hūana corpora ad varias infirmita-
tes. pte. 4. fol. 126. b.

Corpora celestia subiecta sunt angelis siue intel-
ligentijs mouentib⁹ ea. pte. 2. fol. 65. b

Corpora celestia facta sunt quodāmodo ppter
hominē. pte. 1. fol. 23. a

Corpa celestia ⁊ quattuor elementa a principio
creationis fuisse simul producta sub formis su-
is substantialib⁹ ab inuicem distinctis tradunt
hebrei ⁊ plures doctores catholici. parte. 6. fo-
lio. 227. c

Corpora celestia Elide in Celestia corpora
Corpus mobile quomodo ⁊ quibus considera-
tionibus est subiectum naturalis philosophie
absolute consideratum ⁊ quomodo in partiali-
bus libris quando per speciales rationes est cō-
tractum. parte. 2. fol. 240. a. Item parte. 6. fo-
lio. 163. b

Correctio duplex est. vna fraterna. alia punitio-
nis: ⁊ quomodo/quando/qualiter ⁊ quare vtra-
q̄ fieri debeat. pte. 6. fol. 6. c.

Correctio duplex. vna est ad peccantis puniti-
onem propter conseruationem iusticie. alia est
ad peccantis emendationē: ⁊ hec est actus cha-
ritatis. pte. 5. fol. 56. b

A correctione derisoris aliquotiēs tibi cessandū
est: nō tūc tumiditatis sed dilectiōis ei⁹ gr̄a ne
tractus ad odiū/inde fiat peior. pte. 3. fol. 318. a.

Correctione sua si aliquis percipiat fratrem magis
peiorari q̄ meliorari debet cessare a tali corre-
ctione. pte. 3. fol. 349. f. et fol. 395. b. Item pte. 2.
fol. 92. a. Item pte. 1. fol. 352. d

Correctio nulla esset si non minaret. Si x̄o non
blandiretur nulla esset exhortatio. parte. 3. fo-
lio. 301. a.

Correctionē nō meretur qui nō discendi sed ten-
randi animo interrogat. pte. 4. fol. 229. a

Corrigere volēs alios debet mundus esse. Quō
em̄ videt maculā i alio oculus quē puluis gra-
uat. pte. 2. fol. 20. a. et fol. 205. e. et fol. 244. b

Correctio fraterna tunc locū habet qñ pctā sunt
secreta. Et huius ratio duplex assignat. pte. 5.

fol. 57. b. Item pte. 6. fol. 6. c.

A correctione subditi in passiōe positorū do-
nec transeat passio: exemplū cessandi habet su-
periores: nisi periculū i mora pbabiliter timea-
tur. pte. 1. fol. 135. c

Correctio fraterna pctōis obstinati vel in passi-
one positi est p tunc differenda/ q̄ tunc nō me-
liora/ s̄ tūc deteriora: multitudo autē meliora/et
p asperam increpationē ⁊ punctionē passionati
⁊ obstinati qua terrenē alij. parte. 3. fol. 395. b

Corrections debite possunt intelligi p apothē-
cas olei ⁊ vini: ⁊ q̄re. pte. 2. fol. 212. e

Correctionis charitativę vinū ⁊ oleū multū de-
ficiunt in pluribus ecclesie prelatis. parte. 4. fo-
lio. 352. b.

Corrigendi desiderio melius est palā corrigere/
q̄ studio peccandi similiter clam diligere. par-
te. 3. fol. 334. e.

Corrigens aliena prius videat ne ira superet rē.
parte. 3. fol. 67. b

Corrigere negligentes crimina an eandē penā i-
currat sicut faciētes. pte. 1. fol. 250. d. et fo. 251. b

Corrigere delinquentiū culpas qui vult in eccle-
sia/cū tanta equalitate exequat/ vt in nulli⁹ re-
spondeat fauore/ ⁊ nec in eis quos p cognationem
carnis diligit/parcat. pte. 1. fol. 199. e

Corrigere delinquentes q̄ nolunt/ sed consenti-
unt/ significant per leprā in veste lanca rē. par-
te. 1. fol. 238. b.

Corrigi/ qui diuisi poterant/ iniquitatū suarū p-
tinacia vniti perdurāt/ et tenētes se separari ne-
queunt rē. pte. 3. fol. 80. a

Correptionis fraternę ordo vel debitus proces-
sus. parte. 5. fol. 56. b. et fol. 57. b. Item parte. 6.
fol. 122. a

Correptus ex indiscreta correctione corripientis
plerūq̄ nouum peccatum incurrit: Et hoc po-
test contingere dupliciter. Vno modo ex parte
corripienti. Alio modo ex parte corripienti. p-
te. 1. fol. 352. d

Corripere volēs fratrem/ medicū corporaliter cu-
rantem attendat. parte. 5. fol. 57. b. Item pte. 6.
fol. 239. a. et fol. 251. b

Corripere volens aliū: sicut et ante correctionē/
ita et post seipsum humiliter inuestigare de-
bet: ne idē vñ aliud simile i eo sit. pte. 5. fo. 210. e
et fol. 142. e. f. Item pte. 3. fol. 326. f

Corripientis vita si vel falso inquinet/ solatio ē
facinori. pte. 3. fol. 28. a.

Corripere qui satagit proximū pia intentione/ ⁊
tamen ad correctionem indiscretam proximū
pit/ ⁊ sermonē duriorē facit cum contumelia: il-
le odium excitat ⁊ proximū occidit. parte. 1. fo-
lio. 352. d. e

Corripiens aliquem asperere/ ⁊ inter aspera dulce/
dinis quiddam admiscens/ habet mel nō in lin-
gua sed sub lingua. pte. 3. fol. 361. f.

Corripiens nō ex amoris affectu/ contristat cor-
reptū. Insultat em̄ qui nō cōdolet fratri. pte. 6.
fol. 63. b.

Corripiedus si non corripitur sed praua dissimu-
latione negligitur/ tunc malū pro malo reddit.
parte. 6. fol. 113. a

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

- Cor** Corripitendū quod qd sit publice. pre. 1. fol. 247. g.
Cor Corripere debem^{us} amicos delinquentes cū omni
 patientia/et quare. parte. 3. fol. 405. e.
Cor Corripere volens inferior superiorē ex charita/
 te: debet hoc facere cū humilitate et reuerētia.
 parte. 5. fol. 14. b.
Cor Corruptio dicit separationē anime a corpe vel pu/
 trefactionē. pre. 3. fo. 106. f. Itē pre. 6. fo. 168. d.
Cor Corruptibile et incorruptibile differūt genere: qd
 est vtz/ qd corruptio et incorruptio ad idē prin/
 cipiū reducunt. pre. 6. fol. 60. d.
Cor Corus ventus vbi flat. pre. 6. fol. 206. e. g.
Cor Coruus nō querit cibum septem diebus pullis:
 donec videat eos nigrescere/et suos eē cogno/
 scat ex nigredie tē. pre. 3. fo. 73. d. et fo. 303. f. g.
Cor Coruus emissus p noe et nō reuersus: vtrū mor/
 tu^{us} fuerit: an aliquo modo viuere potuerit. par/
 te. 1. fol. 54. e. g. b.
Cor Coruus emissus de arca quare non reuersus sit:
 assignāt aliqui hebrei causam/ qd coruus habe/
 bat noe suspectū de femella sua tē. Ecce cecidit
 tas magna iudeoꝝ tē. pre. 1. fol. 54. b.
Cost Costroe rex persarū cum suis multas prouinci/
 as et ipsam hierosolimā inuasit: destruētēs
 ecclesias/ sanctasq; loca pphanātes: et inf orna/
 mēta sacra q̄ abstulerūt: verillum dñice crucis
 exportauerunt. pre. 6. fol. 257. d.
Cost Costa et latus vno vocabulo significant in he/
 brego: et est equiuocu. Et vbi translatio nostra
 habet: Tūlit vnam de costis eius: dicit p de/
 buit dicere: Tūlit vnum de lateribus eius. par/
 te. 1. fol. 28. b.
Cost Costa ade quā sumpsit dñs de latere ade: vtrūq;
 fuit de integritate ipsius ade: aut superflua et
 monstruosa. parte. 1. fol. 38. b.
Cot Coturnix et ortogometra/ an et quomodo diffe/
 rant. pre. 1. fol. 158. b. Itē pre. 3. fo. 386. d.
Cot Coturnix q̄ apparuit in castris filioꝝ israel: est
 avis pinguis et sapida. pre. 1. fol. 157. d.
Cra Crassitudo circa cor aggregata extinguit vitaz
 corporis siue corporale. pre. 5. fol. 44. b.
Cra Crassitudo in malo ponitur fm sensum morale.
 parte. 1. fol. 308. a.
Cra Crastinum accipit p futuro die. parte. 2. fol. 29.
 c. Itē parte. 5. fol. 27. g.
Cra Craticula sup carbonē ardentes et accēsos po/
 nit. parte. 1. fol. 217. c.
Cre Creare vtrū sit ppiū alicui diuine psonę/ et non
 cōmune toti trinitati. pre. 1. fol. 29. b.
Cre Creos celos nouos et terrā nouā/ quomodo intel/
 ligat. pre. 4. fol. 105. f.
Cre Creatio soli deo cōpetit: qui est stutis infinite:
 que ad creationē requirit. pre. 3. fol. 234. d.
Cre Creatio celi et terre omīpotētiā et eternitatē dei
 insinuat. parte. 1. fol. 23. e.
Cre Creasse cum dicit celum et terram deus: intelli/
 guntur omnia celestia et terrena esse a deo cre/
 ata: sic qd per celum intelligit non empyreū tñ
 vel sidereū/ sed simul omnia celestia: et p terrā
 tota substantia generabiliū et corruptibiliū. par/
 te. 1. fol. 29. d. et fol. 22. g. b.
Cre Creationē celi et terre qd tota trinitas sit opera/
 ta/ ostendit. parte. 1. fol. 24. a.
Creatio aliquando dicitur innouatio. parte. 4.
 folio. 105. f.
Creatoris virtus/ causa subsistēdi ē omī creatu/
 re. parte. 1. fol. 34. c.
Creatoris nouem sunt opera/ de quibus laude/
 mus operantē de operibus/ si in magnitudine
 deficiamus. pre. 3. fol. 301. a.
Creator habet apud se posse de omnibus face/
 re aliud/ qd eorum naturalis ratio habet. par/
 te. 1. fol. 38. e.
Creatoris bonitatem intellige/ si volūtatē eius
 obtemperes: si legem eius sequaris: elementa
 tibi cōtra naturā seruire cōpellit. pre. 1. fo. 152. f.
Creauit deus mundum in tribus proprietati/
 bus/ dicit quedam glossa hebraica: et ex illo ar/
 guitur pluralitas personarū in diuinis cū vni/
 tate deitatis/ cōtra iudeos tē. pre. 6. fo. 276. a. b.
Creauit deus oia simul: sed aliter hec in verbo
 dei/ aliter in elemētis mūdi/ aliter in rebus/ ali/
 ter in seminibus. pre. 1. fol. 35. d.
Creature oēs medię noīe celi et terre intelligun/
 tur/ tam intellectuales sicut angeli: qd homines
 quibus puenit pprie deum laudare: qd etiā in/
 tellectu carentes: p eo qd in eis est materia de/
 um laudandi. pre. 7. fol. 289. d.
Creature p quem modum procedunt a verbo.
 parte. 5. fol. 186. e.
Creature pducunt a deo sicut artificiata p arti/
 ficem. pre. 5. fol. 186. c. Itē pre. 6. fol. 104. g.
Creature sunt in verbo per modum vite intelle/
 ctive. Itē pexistunt in volūtatē verbi. par/
 te. 5. fol. 186. e.
Creaturas pducere deū d necessitate/ error ē qd/
 rundat: et improbat. Ibidē.
Creatura anteq̄ crearetur: nō erat aliud qd cre/
 atrix essentia: que est p essentia ipsa vita. parte
 3. fol. 136. a. et fol. 110. b.
Creature prius erāt in verbo p ideā/ vel in volū/
 tate verbi. pre. 5. fol. 185. d. g. b.
Creature omnes pexistunt in filio exemplariter
 ab eterno: quia nulla nouitas est in ipso deo:
 parte. 6. fol. 104. b.
Creature oēs viuūt i deo: qm p modū intelli/
 gibile sunt in eo: ideo scriptū est: Qd factū est in
 ipso vita erat. pre. 3. fol. 431. c.
Creata esse omnia simul/ dupliciter intelligitur.
 parte. 3. fol. 404. f.
Creatura omnis quantūcūq; lucida/ compata
 ad deum dicit tenebra: et eodē mō humana in/
 nocentia ad deū compata et eius puritate/ di/
 cit immūdia. parte. 3. fol. 25. b.
Crete fuerunt septem res a deo ante mundū:
 vt dicunt aliqui iudei: scz lex/ penitentia/ ge/
 henna/ domus sanctuarij/ domus glorie/ hor/
 tus voluptatis/ et nomē messie. Que dicta tā/
 qd friuola/ et omnino absurda refutantur. par/
 te. 6. fol. 277. c.
Creature omnes deū adorant adoratione pro/
 prie dicta vel large sumpta. hebrei autē quidā
 qui credunt deum esse corporeū: adorant de/
 um in loco determinato/ scz in occidente: et di/
 cunt ibidem esse stellas/ et deum illuc adoran/
 tes tē. parte. 2. fol. 263. f.

In Glosas ordinariā Interl. q3: necion i Nico. de ly.

- C**reatura intellectualis: sola potest attingere ad cognoscendū deū qz ad dei imaginē facta ē. pte. 5. fol. 185. d. g. Item pte. 6. fol. 104. g.
- C**reature intellectuales laudant deū proprie qz sunt capaces ipsi per amorē et cognitionē: alie sunt creature q laudant deū metaphozice inq̄ntum in eis et earum proprietatib⁹ relucet sapiētia et. que sunt materia diuine laudis. parte. 3. fol. 304. f. et fol. 305. c.
- C**reature irrationales et insensibiles nō laudant deū proprie tñ laudant deum inquātū sūt materia diuine laudis intelligibilibus creatur. pte. 3. fol. 301. f. et fol. 305. c.
- C**reature nō possunt ad plenū comprehendī ab hōie: vt de folio arboris nō possunt ad plenum inuestigari om̄es pprietates et. pte. 3. fol. 28. g. et fol. 226. c. et fol. 292. g. et fo. 342. b. et fol. 376. f.
- C**reatura omnis nō voce sed opere laudat deū: qz ex creaturis intelligit creator. pte. 4. fo. 302. e.
- C**reature sunt vestigia dei: ex quarū conditionibus inuestigant̄ conditiones creatoris et. pte. 3. fol. 28. d. et fol. 47. g.
- C**reata omnia circūui animo: et dicunt De⁹ me fecit: et in his tanta inuenit̄ laus dei: que vbi nō potest dici. pte. 3. fol. 122. a.
- C**reatura om̄is sentit imperiū creatoris: sed differenter. pte. 5. fol. 98. b.
- C**reaturariū vniuersitas est ad decorē ipsi deo: et quare. pte. 3. fol. 77. c.
- C**reatura dicit quicquid mō in nobis dolet dū carnē mortificamus. pte. 6. fol. 19. a.
- C**reatura triplex: quedā corporalis: quedam animalis: quedā spiritalis. Ibidem. b.
- C**reature oēs/ spirituales et corpales sūt a deo sicut ab efficiente. pte. 5. fol. 186. c.
- C**reature rationales in quattuor locis versant̄. parte. 4. fol. 210. c.
- C**reature omni sicut in principio bñdixit de⁹ sic in fine maledicit his qui terreni sunt. parte. 4. fol. 46. f.
- C**reatura corporalis tota facta est propter hōiem. Nam elemēta sunt ppter mixta: et mixta inanimata ppter mixta animata: et imperfecta ppter perfecta. Animalia vero propter hōiem. Corpora celestia etiā facta sunt quodā mō propter hōiem et. pte. 1. fol. 23. a. et fol. 26. d. f. et fol. 28. d.
- C**reatura omnis corporalis a deo bona creata ē et ad bonū hōmis ordinata. Quā aut de⁹ ipsa vti tur ad punitionē malorū hoc est ex cōsequenti et. pte. 3. fol. 428. b.
- C**reata cūcta si sūt valde bona/ quō diē salomō q oīa sint vanitas et vanitas vanitatū et. parte. 3. fol. 342. a.
- C**reature dicunt̄ esse in circūitu dei: nō qz includatur in eis: sed qz intimior est om̄i creature q̄ ipsa sibi. pte. 3. fol. 218. b.
- C**reatura omnis nomine mūdi intelligit̄: q̄ dūcit in cognitionē creatoris. pte. 5. fol. 187. d. e.
- C**reatura omnis ordinat̄ ad deum sicut exercit⁹ ad ducem. pte. 6. fol. 48. f.
- C**redere quid est. pte. 6. fol. 64. e. et fol. 118. f.
- C**redere et confiteri ore est necessariū. parte. 5. fol. 149. g.
- C**redere deo: credere dei: credere in deum/ differunt. pte. 6. fol. 10. f. et fo. 213. a. Item parte. 3. fol. 198. a.
- C**redere eē christū/ et credere in christū differunt. parte. 6. fol. 86. f.
- C**redere nō potest nisi volens: cetera pōt nōlēs. parte. 6. fol. 23. e.
- C**redere ex nobis nō est: sicut cogitare bonū ex nobis nō est. pte. 6. fol. 64. e.
- C**redere quid opus ē inquis qd̄ mihi nō ostēditur. Abanifesta aliquod verbū q̄ videam oīm principiū. Id em̄ est ad quod maxime et primi tus inardesco. Cui respondet. Pulchrum ē qd̄ desideras et amari dignū: sed prius nubit līa q̄ rachel et. pte. 1. fol. 91. f.
- C**redientiū quattuor genera ponunt̄. Et intelligunt̄ per quattuor: scz domū aaron: domū leui et domū israel: per timētes dominū. parte. 4. fol. 220. f.
- C**redētes sunt i ecclesia quidā et acq̄scētes diuinis pceptis: erga seruos dei officiosi et religiosi: vel ad ornatū ecclesie vlt̄ ministeriū satis prompti: sed in conuersatiōe ppria obsceni et vicij inuoluti: nihil adhibent emendatiōis mox vel innouatiōis: et significant̄ per gabaonitas. parte. 2. fol. 14. e. et fol. 15. b.
- C**redit nō perfecte qui qd̄ credit nō loquit̄. pte. 3. fol. 258. e.
- C**redit qui sic viuit quō christus pcepit. parte. 6. fol. 234. a. f.
- C**redendū aliqua sunt talia q̄ nisi intelligam⁹ nō credimus. Aliqua q̄ nisi credam⁹ non intelligimus et. pte. 3. fol. 267. b.
- C**redere duo ista scz. Dei vnitatē: et eius remunerationē eternam/ fuit necessarium ad salutem semp apud gentiles. pte. 6. fol. 155. c. Et de etiā in Gētilis incarnationis mysteriū et.
- C**redituros euitauit christus/ et nō creditur p̄dicauit. Sed cur? Ipse scit cuius vie sunt miseri/ ricordia et veritas. pte. 5. fol. 39. f.
- C**redientes primi christo/ significant̄ per diluculum. pte. 3. fol. 71. d.
- C**redientiū paucitas exeuntiū spūaliter de egypto per virtutem baptisimi (q̄ ingressuri sunt terram viuentiū. i. celestem patriā) significatur per paucos exeuntes de egypto ingrediētes in terram pmissionis. pte. 1. fol. 287. d.
- C**redientiū pars per asinam cui balaam sedebat pōt intelligi: que p stulticia vel innocentia animalibus comparat̄ et. pte. 1. fol. 304. a.
- C**redientes alij sunt sapientes et litterati: q̄ homines dicunt̄. Alij vero sunt simplices: qui iumentis nominant̄. pte. 4. fol. 408. c.
- C**redientiū perfecte sed adhuc timentū carnaliū cogitationū vel actionū vlt̄ infidelium impetū/ per nicodemū figurant̄. pte. 5. fol. 194. e.
- C**redere sanctā ecclesiam/ remissionē peccatorū/ et carnis resurrectionē/ nos confitemur in symbolo apostolorū: quod postea vniuersalis synodus plenius expressit et. pte. 1. fol. 187. b.
- C**redere mysteriū incarnationis intelligit̄ dupliciter: explicite et implicite. Et de istis duob⁹ modis tenebant̄ antiqui vel altero istorū credere:

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

etiam nunc tenent christiani. pte. 6. fol. 155. c.
Credēda aliqua/ an fuerint pcepta i veteri lege:
 vel an solū fuerit lex factor. pte. 6. fol. 84. b. c. d.
Credulitas abrahe in filij imolatione fuit/ q̄ deus
 posset filiū suū resuscitare/ vt i eo de^o comple
 ret suū pmissū. pte. 1. fol. 77. b.
Credulitas nra vt rostrata lingua infirma est/ ni
 si innixa adiutorio dei. pte. 5. fol. 106. e.
Crenare de greco in latinū ductū verbū est a su
 spensione. pte. 1. fol. 296. a.
Cremari cū dñs igne iusserit eū qui furtū fecerat
 cū fuisset comprehensus/ cur eū iosue lapidari ius
 sit rē. pte. 1. fol. 11. b. d. f.
Crimen quid est. pte. 6. fol. 119. f. et fol. 128. e.
Criminis seu pcti alieni detectio vel reuelatio i
 debita duodecim modis fit. pte. 1. fol. 246. c. d.
Criminibus alienis/ affectu misericordie qui nō
 vult condolere/ sed iudicāns mauult tenere cē
 suram/ ostēdit se nōdum vicioꝝ fecibus eliqua
 tum rē. pte. 3. fol. 329. a.
Crimē pessimū quo accusabat ioseph fratres su
 os/ qd̄ r quare erat. pte. 1. fol. 101. g. h.
Creu q̄ difficile est crimen nō prodere vultu. par
 te. 4. fol. 223. a.
Crines siue comā capitis supflue ornare r cinci
 nos in honore demonis nutrire prohibemur p
 te. 1. fol. 248. b. d.
CrySTALLUS quō r vnde fiat. pte. 1. fol. 24. g. Item
 parte. 3. fol. 304. b. et fol. 432. c. Item parte. 4. fo
 lio. 211. f.
Crocus est aurei coloris r significat diuina sapi
 entia imbutos. pte. 3. fol. 362. a. c.
Cru **C**ru ciabunt mali in pena. id̄ qz in tēpore sibi da
 to ad pñiam peccare nō desinūt. pte. 3. fo. 428. e.
Cru ciatus materia/ erit recordatio pteritarū de
 lictarū in consumatione mūdi. pte. 4. fol. 46. f.
Cru ciatus grauis in inferno/ vbi tormenta a su
 is qualitatib⁹ discordant/ sicut viuētes a vo
 luntate dei discrepabāt. pte. 3. fol. 27. e.
Cru cifixio quō fiebat antiquit⁹. pte. 3. fol. 115. b.
Cru cifixio chusti dicif exaltatio/ et quare. pte. 5.
 fol. 195. g.
Cru cifixio chusti fuit turpissima ex conditiōe lo
 ci/ r ex mō mortis. pte. 5. fo. 239. b. c.
Cru cifixū si quis fide attendit/ p similitudinē car
 nis peccati in eneo serpente pñgnatum/ oīm de
 monū r malorū hoīm calumnie tāq̄ colubroz
 venena vincunt. pte. 3. fol. 270. e.
Cru cifixus si nō fuisset christus/ sacrificiū corpis
 eius nō comederem⁹/ qd̄ modo in memoriā pas
 sionis eius facim⁹. pte. 1. fol. 217. b.
Crudelitas et cupiditas impediunt iudicē iuste
 ferre suā. pte. 3. fol. 392. f. g.
Crudelitatē habz diabolus tanq̄ filiā spūalem/
 sicut per oppositum/ misericordia celestis regis
 est spūalis filia. pte. 4. fol. 450. h.
Cru des esse scōs dicunt quidā/ cū nulli hostiū
 parcere legunt/ nec intelligūt in his verbis ob
 umbrata mysteria. pte. 2. fol. 80. a.
Cru cē portauit christus dū duceret ad patibulū
 in qua meruit pncipatū. pte. 4. fol. 25. a.
Cru x christi finita est in pena r manet in gloria.
 A locis em̄ suppliciorum transit ad frontes im

peratoꝝ. parte. 3. fol. 137. e.
Cru x nobis impressa ē in signū regis nri/ q̄ est lu
 men vultus. pte. 3. fol. 92. a.
Cru x in fronte credentiū (vbi sedes est verecun
 die) sigif⁹/ r quare. pte. 5. fol. 223. e. Item pte. 6.
 fol. 23. e. et fol. 88. g.
Cru cis impressione dñi decoramur/ et vexillū tri
 umphi dñi in fronte portam⁹/ splendor dei sup
 nos est. pte. 3. fol. 222. e.
Cru x dñi/ infidelibus scopulus/ fidelib⁹ portus.
 parte. 4. fol. 193. e.
CDe crucis chusti apicibus conferunt cornua iu
 stis/ in his ventilamus r destruimus demones
 anime nre insidiantes. pte. 2. fol. 64. b. Interf.
Cru x chusti fugat demones sic cithara furorem
 saul. parte. 2. fol. 80. e.
Cru cis signū cū i nobis fideliter fixum viderint/
 cadent sup demones timor r tremor. parte. 1. fo
 lio. 154. f.
Cru x chusti in tau signat⁹/ qualiter r quare. par
 te. 4. fol. 184. a.
Cru x super omnia fortis/ omnē creaturā crucifixo
 subiecit/ r carnē eius que ante passionē esui vi
 debat nō apta/ post aptā fecit. Et comparat sar
 tagini. pte. 1. fol. 217. b.
Cru cis sancte auxilio/ qnq̄ sensus nos varijs vi
 cijs captiuātes/ superam⁹/ r cōtra spūales neq
 tias belligeram⁹/ Et de h figura. pte. 1. fol. 63. e.
Cru x quodāmō iter impassibile diuinitatē r hu
 manitatē media est (q̄ igne passionis ē assata) si
 cut sartago inter ignē r cibū. pte. 1. fol. 217. c.
Cru cis in passiōe lapidea corda mollita sūt/ mol
 lia r fluxa solidata/ sicut in sartagine mollia du
 rescunt/ dura mollescunt. Ibidem.
Cru cis de mysterio cū veneratiōe disputare/ est
 de sartagine sacrificiū offerre. Ibidem.
Cru cis opus r effectus pctōꝝ nostrorū perfecta
 remissio est. pte. 1. fol. 220. f.
Cru x chusti gemina rōne pñstut qz visibiliter dei
 filius in carne crucifixus ē/ inuisibiliter vero di
 abolus cū principibus suis. pte. 2. fol. 13. e.
Cru x chusti per quā mundus/ et pñceps mundi
 superat. i. diabolus cū pñcipibus r potestatib⁹
 significat per virgā moysi/ qua pharao supera
 tur. pte. 1. fol. 137. f.
Cru cis sub virga transeunt/ quib⁹ fides r amici
 tia dei donat/ vt remunerent/ r amici dei inue
 niantur. pte. 1. fol. 264. e.
Cru cis dominice duplex ē ratio. Una q̄ christus
 reliquit nobis exēplū. Altera in q̄ crux illa tro
 pheū fuit diaboli/ in quo crucifixus est r trium
 phatus. pte. 2. fol. 13. e.
CPer cruce chusti nō solū idolatria sed r oīs car
 nis affect⁹/ vt concupiscētia perimitur. pte. 1. fo
 lio. 311. f.
Cru cis mysteriū ostēditur in his verbis apli que
 sit latitudo rē. pte. 6. fol. 93. d.
Cru cis signū faciebat pprie sacerdos p man⁹ su
 as r offerentis primitias in ventilatiōe primiti
 arū. pte. 1. fol. 227. c. et fol. 362. h.
Cru x chusti figuratur p hoc qz virga/ petra pcuti
 tur. Ligno em̄ accedente ad petrā gratia mana
 uit/ r qz bis percutitur euidentius significat cru

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

cem. 22. pte. 1. fol. 297. e.
Crucis sancte morale figurā describit paulus. p. te. 5. fol. 85. e
Crucis sancte lignū designat in trecentis cubit. arce noe. pte. 1. fol. 51. b
Crux christi significat per virgā moysi / p quam mund' vincit. 7 diabol' superat. pte. 1. fo. 140. b
Crucis arbor dicitur nauicula. pte. 5. fol. 147. a
Crucē significat arbor morus. pte. 5. fol. 168. e. b
Crux christi dicitur muscipula principis hui' seculi. Et quare. pte. 6. fol. 138. b
Crucem christi significat denarij numeri figura. parte. 1. fol. 71. a. e
Crux sancta dicitur malogranatū 22. pte. 7. fo. 366. b
Crux in qua vitis vera calcari et exprimi digna- ta est significat per geth: quod interpretat' tor- cular. pte. 2. fol. 103. e
Crucis signū exprimitur ligni nomine 7 lignorū numero q nobis panis vite eterne est pparat'. Et signat p ligna quibus sareptana cibos pa- rauit. pte. 2. fol. 154. e. Interl.
Crux tollitur / vel per abstinentiā / v' per compas- sionē. pte. 5. fol. 53. a. et fol. 149. e. Item parte. 6. fol. 93. b.
Crucem dñi qui sponte portant p dñm: qui iuiti per simonē de cyrenis (q est in libya) significan- tur. pte. 5. fol. 85. a
Crux duobus modis baiulatur. pte. 5. fol. 163. e. et fol. 38. b. d
Crucem baiulamur / nō vt trabem sup humeros aponamus: sed vt semp christi mortē pte oca- lis habeamus. pte. 5. fol. 163. b
Crucis duo genera sunt. Vnū corporale. Aliud spirituale: vnū est a potu 7 epulis tēperare appe- titum 22. alterū est preciosus atq sublimi' mo- tus animi regere / 7 perturbatiōes illi' modestie tranquillitate placare: ire ac supbie impetus q / si feram bestia refrenare 22. pte. 5. fol. 53. c.
Crucis sancte hystoria: de eius ablatione de hie- rusalem / 7 populi captiuitate per cosdroe regē persaz signatur per ablationē arce per philiste- os. pte. 2. fol. 67. b.
Crux sancte repositio quā heradi' iperatoz fe- cit per quid significet 22. pte. 2. fol. 69. d
Crucis signū mirabiliter radians apparebit in iu- dicio nouissimo. pte. 4. fol. 108. b.
Lu **Cubile** dicitur delectatio carnis i q captiua ver- satur nō vt fera in cubili: v' cubilia sunt cogita- tiones ferocij peccatoz. pte. 3. fol. 91. e
Cubile est cor homis / 7 qualiter in eo ē quiescen- dū / 7 que impediūt ei' quietē. pte. 3. fol. 91. e.
Cubitos q genere masculino (ait Hieronymus) nō neutro cubita dicim': nō ex grāmatice impe- ritia / sed propter simplices 7 idiotas (quoz in cōgregatione ecclie maior pars est) facimus. p. te. 4. fol. 287. a
Cubitus quantā mensurā capiat. pte. 2. fol. 81. g.
Item pte. 1. fo. 326. f. et fol. 327. f. g. h. et fo. 333. h
Cubiti qui describunt in fabricatione arce qua- les fuerūt an geometrici vel vsuales: 7 quid qf- qz cubit' cōtineat. pte. 1. fol. 51. c. et fol. 176. b
Cubiti quinqz faciunt septē pedes 7 dimidiū fm vnā opinionē / vel fm alios decē. pte. 2. fo. 141. d

Lucurbita vel hedera genus virgultu: vel arbu- stule / lata habentis folia 22. pte. 4. fol. 376. e
Culpa ppetrat tribus modis. pte. 1. fol. 41. b
Culpa quēqz sua lex dicit interimendum. parte. 1 fol. 359. e.
Culpa citius dimittitur que nō maliciose perpe- tratur. pte. 1. fol. 352. e.
Culpa tāto insensibilior reddit' quanto qsi vera virtus laudat'. pte. 4. fol. 197. b
Culpa quo frequent' cōmittitur: eo min' cōmit- tentis anim' verecundatur. pte. 4. fol. 215. b
Culpa facilius corrigi que erubescitur / q autēz virtus putatur / difficilius. pte. 3. fol. 78. a.
Culpa quelibet si sequenti pia operatiōe purga- tur: quāto magis hec facile abstergitur / quam mater boni opis pietas comitat'. pte. 1. fo. 124. e
Culpas delinquentiū q redarguit tanta equali- tate intra ecclesiā id efficiat: vt in nulli' reside- at fauore. pte. 1. fol. 199. e
Culpabiliores esse solent qui loqui in contētiōe inchoant: qz qui respondēt. pte. 3. fol. 65. b.
Culpe crescentis casus sunt isti / vt lingua cū nō restringitur nequa qz vbi ceciderit iaceat / 7 sem- per ad deteriora descendat. pte. 3. fol. 46. a. b
Culpe grauis sicut est sibi arrogare qd nō est / sic pletunqz culpa nulla est / si hūiliter bonū dicat quod est. pte. 3. fol. 34. f
Culpe memoria erit in beata vita / nō q mentem polluat / 7 que sine lesione beatitudinis / arti' be- atitudini 7 leticie astringat / vt sanati / doloꝝ si- ne dolore recordemur. pte. 3. fol. 12. e
Culpe qdam i hoc seculo laxant' / qdam xō (par- ue scz) etiam in futuro. pte. 5. fol. 42. f.
Cultus diuinus duplex. scz interior 7 exterior. p. te. 1. fol. 65. d. et fol. 214. d.
Cultus diuinus pncipaliter est in actib' interio- ribus mentis / requiritur tñ etiā cultus exterior qui est qdam prestatio interioris cultus 22. Et in quo ille fuit in vete. test. pte. 1. fol. 65. d. et fol- lio. 214. d
Cultus interior qui consistit in fide 7 deuotiōe: bñ supplet aliquē defectū / qui consistit in exteri- ori cultu. Et de h' exēpla. pte. 2. fo. 233. g
Cultus verus vni' dei ē illud per quod possideri poterat terra illa abrae pmissa. Et ideo idola- trates inde semp puniti sunt 22. pte. 1. fol. 65. d.
Cultus latie debitus cōsistit in duob' scz i sacri- ficij oblatiōe / 7 debita oratione. pte. 3. fo. 422. g
Cultū diuinū vt hō faciat congruēter / apt' reddi- tur p gnam / 7 inept' sit p pctā / 7 fm quid p imū dicitā corpalem q ad ver' ref. 22. pte. 6. fo. 149. d
Cultū diuinū 7 studio deputati debent pui- ri de victu ab his q habēt curā regende cōmu- /
Cultū d diuio mltā vsur / (nitat'. pte. 1. fo. 114. h
pata sunt q honorib' deferunt hūanis / siue hu- militate nimia / siue adulatiōe pestifera 22. par- /
Cult' festiuarū paschal' vocat' (te. 2. fol. 309. b.
religio / q dicit' a religādo: qz p cultū diuinū ho- mines religant deo. pte. 1. fol. 149. d.
Cult' diuersoz idoloꝝ erat varius 7 aliqñ ptra- rius sic in sacris vener' colētes erāt nudi / 7 i sa- cris martis erāt armati. pte. 4. fol. 282. d.
Cult' dei in ye. tes. fuit figuralis respectu cultus

Postilla et Additiones aliorum Repertorium alphabeticum.

qui obseruat tpe noui testa. Cultus vero testamēti no. ē suo mō figurālis respectu cultus celestis. parte. 6. fol. 273. b.

Luna regis ois (vt dicitur hebrei) in q̄ posita fuit: q̄n erat puer/erat ferrea: q̄ erat iā tate fortitudinis et magnitudinis q̄ non poterat teneri: et habebat nouē cubitos vsuales in lōgitudine. parte. 1. fol. 333. g.

Luneus quid significat t̄nde dicitur. parte. 1. fol. 267. b. et fol. 353. b.

Lup **Lupiditas** siue auaricia dicitur radix oim malorum/ sitit et supbia/ et quod. pte. 6. fol. 123. a. g. Itē pte. 3.

Lupiditatis viciū ē exigere velle qd̄ (fo. 397. a. cognoscat te nō cōmodasse. pte. 1. fol. 358. b.

Lupiditas ipellit ad oia mala. pte. 4. fol. 141. d.

Lupiditas accipit in duobus. s. i. male accipiendo: scō in male possidēdo. pte. 5. fol. 36. d. f.

Lupiditatib⁹ secti amētes facti/ vñ vicijs iebria/ ti: si sētum q̄nta vulnera aīe acq̄rim⁹ peccādo: sic demoniaci nō sentiūt si vulnerā. pte. 1. fol.

Lupiditatis vicio dā iudiciū eq̄tar: et d̄ (288. e. eiusdē vicij cōditionibus. pte. 4. fol. 307. b. c.

Lupiditates bestiales et libidines q̄ solēt de re/ pētino successu terrene felicitatis existere: be/ stie ferē dicunt. pte. 2. fol. 34. a.

Lupidi deos suos fecerūt de auro et argēto et la/ pidibus p̄ciosis. pte. 1. fol. 370. d.

Lupid⁹ nō facile mercede caret. pte. 1. fol. 303. f.

Lupiditatis igne et luxurie diabolus succēdit cle/ rī/ nobiles/ et cōmunē populū: et de hoc figu/ ra. parte. 2. fol. 186. b.

Lupiditas ceca diuitiarū generat vermes his q̄ habēt pecuniā: et vidētes in necessitate fratres suos/ claudūt viscera ab eis: et de hoc figura. parte. 1. fol. 156. f.

Lupiditatis immūdia teterrimos figurat cor/ uis: qui nō rediit/ aut aquis intercept⁹/ aut ca/ dauere natat illeceus. pte. 1. fol. 54. e.

Lupidi qui fraudibus et violētis auferūt aliorū hereditates/ p quos significā. pte. 2. fol. 159. d.

Lupidus homo boni alieni/ significat p achab et. pte. 2. fol. 159. d.

Lupiditates nascētes anteq̄ robur accipiāt/ fa/ cilis vincunt. parte. 3. fol. 290. f.

Lupidis et auaris formidabilis est iudicis futu/ ri aduētus ppter duo. s. ppter indebitā bonorū tpaliū cōgregationē et cōseruationē/ et ppter pau/ perū defraudationē. pte. 6. fol. 215. b.

Lur **Lura** maior est deo humane salutis q̄ diabolo perditionis. parte. 1. fol. 311. c.

Lura iude machabei de iudeis mortuis i bello fuit rōne corporis et aīe: q̄ valuit eis: q̄ mortui fuerūt in statu salutis. pte. 4. fol. 476. c. d.

Lura presentū malicia dicitur/ et quare. parte. 5. fol. 27. f. g.

Lura p̄senti mēs obuiat. Ibidē.

Lure seculi sunt spine et tribuli. pte. 5. fol. 29. a. et

Lure carnaliū desideriorū insolētes (fol. 142. g. figurant p muscas. parte. 1. fol. 140. f.

Lura animarū assumētes in quibus et quot exa/ minādi sunt. pte. 5. fol. 243. d.

Lura primorū agere cū q̄s fidel⁹ sollicitē accingi/ tur: hoc duobus modis facit. pte. 3. fol. 338. f.

Lura aliorū debet quisq̄ p quātitate viriū susci/ pere: et ideo p̄prias vires p̄p̄dere/ ne fiat sub/ ditus auctori ruine et. pte. 3. fol. 394. e.

Lura ecclesiarū dei nō immerito accipit/ q̄ dono dei accipit lumen scientie: et rectitudinē fidei fortiter seruat in ope. pte. 2. fol. 212. a.

Lura aliorū suscipe nō p̄sumat/ qui adhuc impu/ gnantiū vicioz certamina p consensū delecta/ tionis tolerāt: et de hoc figura. parte. 1. fol. 278. e. Glide etiā in Animarū curā.

Luratoz aduersus pauperes p̄dicatores sugge/ stio ad populū: dicentiū/ q̄ nō habēt potesta/ tē nisi de licētia p̄prij sacerdotis: qd̄ tamē sal/ sum est. pte. 4. fol. 137. b. Itē pte. 2. fol. 152. b. et fo. 245. b. et fo. 259. b. Itē pte. 1. fol. 282. e. et fo. 298. d. et fol. 358. f.

Luratoz statui cōuenit audire synodalia statu/ ra ab episcopis/ et denūciare suis parochijs. par/ te. 2. fol. 25. b.

Luria laicalis iusti⁹ agit q̄ clericali: pilat⁹ enī p/ nūciat innocentē et iustū/ quē p̄ncipes sacerdo/ tū cōdemnat t̄q̄ reū mortis. pte. 5. fol. 179. b.

Luriosi q̄ facta mirabilia bonorū videre querūt et audire/ sed nō imitari: significā p herodem tetrarchā et. parte. 5. fol. 148. b.

Luriositas p̄scrutātis impedit in cōtemplatiōe diuine veritatis. pte. 3. fol. 271. d.

Luriositas humane mētis p tria ostēdit: et i his trib⁹ oia vicia cōcludunt. pte. 3. fol. 415. a.

Lur⁹ plures p p̄sonis suis habebāt olim reges/ pugnātes i curribus: sicut p̄ncipes nūc i bellis habēt plures equos. pte. 2. fol. 237. b.

Lur⁹ falcari q̄ dicunt. pte. 2. fol. 24. f.

Lurari sub manu dñi qd̄ sit. pte. 4. fol. 192. f.

Lustodia n̄re salutis et dux doctrina ē. pte. 1. fol. 242. a. quisq̄ ita sollicitudinē oim fidelium gerat: vt specialiter eis quib⁹ p̄latus est curā diligēti⁹ studij impēdat. pte. 6. fol. 261. b.

Lustodia animarū sortiant⁹/ q̄ t̄rationum bella subegerūt: et cū apud se iā de intima tranquilli/ tate sunt securi: sed quis hēc perfecte subigat? parte. 1. fol. 278. e.

Lustodes animarū nō sūt de neophytis vñ d̄ ple/ be cōstituendi: sed de illis q̄ a certamine vici/ orū dei gratia liberati: iā mētē in visione trā/ quille pacis habent. pte. 2. fol. 261. b.

Lustodire q̄ vult diligēter rē aliquā/ habet attē/ tos oculos sup ipsam. pte. 3. fol. 129. b.

Nō custodisse dicit rem suā qui sic dicit: vt per/ dat et si alijs sit salua. pte. 1. fol. 37. e.

Lustodiuisse paradysum quomodo dicatur ho/ mo. Ibidem. c. e.

Lut⁹ desiccatur et nigratur ex defectu nutrimentī. pte. 3. fol. 21. d. et fol. 36. g. Itē pte. 4. fol. 201. d.

Lutis sūt i ecclesia q̄ solis exteriorib⁹ curā vacant: quorū corda desperatio siccatur. pte. 3. fol. 21. b.

Lutis est exterior pars corporis: que dum nō tra/ hit humorē de interioribus: arefcit et cōtrahit. parte. 3. fol. 21. a. interl.

Lutis sunt i ecclesia/ qui solis exterioribus va/ cant: et quorum corda desperatio siccatur et. Ibidem.

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon in Aico. de ly.

Dab

Dag

Dal

Dam

Dabar et deber dicti

ones sunt hebraice: et differunt. parte. 4. fol. 25. a.

Dagō idoliū qd colebat a philiste/ is: habebat caput pisci: et ideo vocat dagō: qz dag piscē significat i hebreo. parte. 1. fol. 163. b. Itē parte. 2. fol. 68. f. g.

Dalmanuta: vide in Adagedan.

Damascū fm hebreos campus ē vbi abel a ca/ in interfectus est. parte. 4. fol. 250. b. et fol. 359. a. et fol. 362. c.

Damasc' est metropol' i syria: et qd eā pdidit rē. parte. 4. fol. 26. e. et fo. 37. b. Itē parte. 1. fol. 16. a.

Damasus papa statim post iulianū apostatā p/ fuit ecclesie: et ordinavit per omnes ecclesias psalmos die noctuqz canere: et vt i fine psalmo/ rū diceret: Gloria patri et filio rē. Sic erat rē.

Damnare et pdere quā iter se (pte. 6. fol. 252. d. habeat differentiā. parte. 2. fol. 239. a.

Damnadoz quāvis spaciofa via sit que ducit ad mortē: tñ pssura corpis coartati rectū iter iue/ nire nō poterūt: sed i se inuicē collident: ibi spi/ rabūt veterē furore: et sicut fulgura huc illucqz discurrēt rē. parte. 4. fol. 387. b.

Damnationis nostre malū leue credit: sed vti/ nā veniat qui ostendēs patriā: graue esse exili/ um doceat. parte. 3. fol. 18. e.

Damnāduz vt semp in se merores inueniat di/ gnū est: qui relicto creatore in se gaudiū que/ rebat. parte. 3. fol. 34. b.

Damnati an et quō potuerūt dici patres sancti i limbo existētes. parte. 6. fol. 20. f. g.

Damnati an eadē rōne possit dici/ qz redirent a pena ad gloriā: et qz beati possēt cadere a glia. parte. 6. fo. 138. g. et fol. 144. g. h.

Damnati sicut int' et extra deliquerūt/ sic int' et extra punient. parte. 3. fol. 17. f.

Damnatoz oim dolor/ quāvis sit infinit': grauior tñ tormēta recipiūt: qz multa iniquitatibus/ ex suis qz desiderijs inuenerūt. parte. 3. fol. 43. a.

Damnati penas ppria eoz gignit psciētia. Sic em qd diu humor ē i cadauere/ vermes nascent' ex putredine: sic ex ipsa materia peccatozū gi/ gnunt supplicia. parte. 4. fol. 32. e.

De damnatoz iudicio dei humana nō pōt sci/ re fragilitas: nec de penaz magnitudine v' mē sura ferre sentētiā: quod dñi arbitrio derelictū est. parte. 4. fol. 27. f.

Damnati et si nō ptingūt ad vltimū finē hūang vitę qz est felicitas eterna: nō tñ ido sūt frustra creati/ et quare. parte. 3. fo. 220. g.

Damnāduz pssoluet in tormēto ea qz hic illicita seruauit desideria: nec i morte psumet: s' vt si/ ne fine cruciet: viuere sine fine cōpellit: vt cui' vita h' mortua fuit i culpa/ illic ei' mors viuat in pena. parte. 3. fol. 43. a. et etiā interl.

Damnati quō murmurabūt p deū punitorē/ et quare: et quō nudabunt cōsciētē eoz i iudicio

Dānatoz pena ē eterna/ et qz (pte. 4. fo. 387. a. b. re. parte. 3. fol. 335. a. Itē parte. 5. fol. 28. a.

Dānati recordabūt facinora/ si ad cōsolationē/ s' ad aggregationē pēnet quō. parte. 4. fo. 180. g.

Dānat' quā hic amauit/ nec relinqere voluit: tñc ppter tormenta relinquere vult/ sed nō pote/ rit. parte. 3. fol. 43. e.

Damnat' ala et corpe puniet: qz in vtroqz pec/ cat. parte. 3. fo. 43. e. interl.

Dānati btōs i rege vidēt: vt eos vidētes et con/ spiciētes i gaudio: nō solū de suo supplicio/ sed etiā de illorū bono crucient. parte. 5. fol. 167. f. et quō hoc intelligendū: qz nō habet de hoc cer/ titudo. Ibidem. g. h.

Damnati quō cōquerent in inferno que nolue/ rūt hic puidere. parte. 4. fol. 188. b.

Damnati qz vellēt venire ad locū electoz si eēt possibile/ nō est dubiū. Sed de electis qz vellēt ire si eēt possibile ad locū damnatoz: certū ē qz nō ad manēdū: vellēt tñ ire illuc si eēt pos/ sibile ad ppinquos suos liberādū: et hoc fm vo/ lūtātē naturalē rē: parte. 5. fol. 168. c.

Damnati multo plures qz saluant: et de hoc fi/ gura. parte. 1. fol. 287. d.

Dānadi post hāc sentētiā: Itē maledicti i ignē eternū: post multos dies. i. post mille ānos: vi/ sitādi et liberādi sūt: vt dicit origenes. S3 hoc ecclesia nō recipit. parte. 4. fol. 47. e.

Damnandoz spūs inde i ppetuū interit/ vñ ad tps caro suauiter viuit. parte. 3. fo. 29. a.

Dan: ex pfiarche noie dan: et tñb' et loc' i qz habi/ tauit nomē accepit: vbi hodie paneas: qz quō/ dā cefarea philippi dicebat. vñ iordanis. i. flu/ uius dan qz fluit de libano. parte. 4. fo. 250. b.

Daniel apud hebreos nō reponit inf' pphetas/ sed inter agiographa. parte. 4. fol. 337. b.

Danielis pphetiā porphiri negauit: sed alteri esse ascribendū cōtendit. parte. 4. fol. 294. a.

Danielis liber continet cum alijs apocrypham pte/ et historiā susanne/ hymnū pueroz/ et belis draconisqz fabulas. parte. 4. fol. 292. b. et hui' de/ claratio fol. 293. c. d. Itē parte. 1. fol. 2. e.

Daniel interpretatio p septuaginta repudiata est ab ecclia: qz discrepat multū ab hebraica xita/ te. parte. 4. fol. 292. f. et fol. 303. e.

Daniel dicit' ē vir desiderioz. i. desiderās scire se/ creta diuina/ et qre. parte. 4. fo. 315. g. et fo. 321. c.

Daniel vidit nō solū agelū apparētē: s' audiuit eū loqntē et itellerit: viri autē qz erāt cū danielē/ viderūt solū agelū apparētē. parte. 4. fo. 321. c.

Daniele nullus pphetaz aptius de christo scri/ psit. parte. 4. fo. 294. a. Itē parte. 1. fol. 17. f.

Danieli vtz intelligētia occultoz fuerit collata p aliquē habitū sibi infusū. parte. 4. fol. 295. f.

Daniel habuit solutionē qstū ad intellectū scptu/ raz alijs occultaz: qz dicit' eis ligate: qz nō pnt videre intellectū inter' rē. parte. 4. fol. 306. c.

Danieli dedit dñs sciaz et intellectū i oi arte grā/ matica: dedit et intellectū i omi xbo et visionē: et inuēt' ē decuplo sapiētior qz sophiste et phi/ et incātatores et magi rē. parte. 1. fol. 308. f.

Daniel fuit iudeus natione: et bis fuit missus i/ lacū/ quibus de causis/ et p quot dies. parte. 4. fol. 308. d. et fol. 331. b. c.

Daniel pmissus est a deo captiuari p regem ba/ bylonis ad sui hūilitatē/ et vt cōsequeret sapi/ entiā. parte. 4. fol. 294. e.

Dan

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

Daniel duplici pena fuit punit⁹. vna/pena mor-
tis/et quomodo.alia fuit pena famis rē. parte
4.fol.331.a.b.

Daniel et socij eius ppter inuidiā et cupiditatē
nō fuerunt cū illis anolis ad somniū interpre-
tandū.pte.4.fol.296.f.

Daniel quare nō phibuit statuam erigere et illi⁹
adorationē.pte.4.fol.299.f.

Daniel fuit honore et gloria dotatus ppter sapi-
entiā a deo sibi collatam/in regnis persarū me-
doꝝ et chaldeoꝝ:a tempore nabuchodonosor
vsq; ad tempus cyri:qui destruxit regnū chal-
deoꝝ.pte.4.fol.294.b.et fol.296.a.

Daniel triplici gradu honoris sublimatus est p
darium regē:scz positiuo/compatiuo et super-
latiue.pte.4.fol.307.c.

Daniel qñ liberauit susannam:cui⁹ etatis et sub
quo rege accidit rē.pte.4.fol.330.a.b.c.

Daniel interfecit draconē cū pice/adipe et pilo.
parte.4.fol.331.a.

Daniel nō peccauit orando p liberationē a popu-
li captiuitate.pte.4.fol.314.g.h. et fol.315.b.

Daniel cum esset senex et iam septuaginta anno-
rum:nō fuit tante austeritatis in se sicut in iu-
uentute quādo bibit solū aquam/et comedit le-
gumina.parte.4.fol.320.b.

Daniel nō legitur rediisse de babilone in hieru-
salem:sed magis dicit sepultus in babilone rē.
parte.2.fol.241.g.

Daniel cū socijs rediit i hierlm cū mīserib⁹ post
trāsmigrationē fm hebreos.pte.4.fol.412.b.

Daniel quomō consecutus est interpretationem
somnia. Ibidem.

Dans vt careat tedio interpellātis/nō vt refici-
at viscera indigentis:et meritum et rem perdit.
parte.6.fol.72.a.

Dans iusto p alia causa q̃ quia opus dei est/nō
dat iusto.parte.3.fol.238.a.

Dar **Dare** calicē aque frigide:tantū ē quantū fuit ca-
cheo dare dimidiū patrimonij.pte.6.fol.54.a.

Dare p̃tinet ad rationālē sensum/et ad offerētis
voluntatē.parte.3.fol.87.c.

Dare ponitur aliquādo pro sustinere/et quare.
parte.6.fol.114.b.

Beatus est magis dare q̃ accipere: quomodo
intelligendum est.parte.6.fol.199.f.g. h.

Darius de quo meminit aggeus ppheta in pn-
cipio:cui⁹ filius fuerit/scz an filius hystaspis:
vt dicit Iosephus/vel filius asueriz hester.pte
4.fol.402.d.et fol.456.d. Itē pte.2.fol.305.d.f.

Darius/hoc nomen quattuor habuerūt. prim⁹
fuit filius astyagis: secundus filius hystaspis:
tertius darius dictus est cognomēto nothus:
quē p̃cessit secundus rex rexes:quartus fuit filius
arsami:quē interfecit alexāder: et fuit vltim⁹ de
regibus medoꝝ et persarū.parte.4.fol.401.g.h.et
fol.402.d. Itē pte.2.fol.305.d.f.

Darius sub quo defecit regnum persarū per ale-
xandru magnū/qui debellauit eū/cui⁹ filius fu-
erit. parte.4.fol.313.b.

Dar **Datio** spiritus sancti in signo visibili fuit mani-
festatio christi glorificati sedentis ad dexterā
patris.parte.4.fol.355.b.

Datio legis appropriat filio:licet opera trinita-
tis sint indiuisa:qz illa que pertinet ad sapien-
tiam/appropriat filio: cuiusmodi est datio le-
gis rē.parte.4.fol.83.b.

Datio coturnicū siue recreatio: quomō et qui-
bus fuit ad consolationē bonoꝝ/et ad mortem
maloz.parte.3.fol.386.d.

Datum et fructus quō differūt.pte.6.fol.103.e.

Datū ex dantis corde accipitur vel refutat.par-
te.1.fol.45.a.interl.

Dauid fuit primus rex de tribu iuda/inunctus
per samuelē:et tunc reges de illa tribu successerunt.
parte.1.fol.117.d.

Dauid an fuerit erimi⁹ pphetarū et excellētoꝝ p-
pheta q̃ moyses? Et arguit p et p:cū rīsiōe et
solutiōib⁹ argumētōꝝ.pte.3.fol.83.b.et fol.84.d
e.f.et extēsi⁹ hec q̃stio vtilit⁹ fo.85.p. totū.

Dauid quomō comparatur ad alios pphetas nō
ui testamenti:sicut sunt apostoli et veteris tes-
tamenti.pte.3.fol.84.d.

Dauid ppheta respectu alioꝝ pphetarū in cō-
muni in duobus excellebat. parte.3.fol.87.g.
Itē parte.2.fol.122.b.

Dauid dicit stella:vt dicunt aliqui hebrei/pro-
pter sanctitatē. parte.1.fol.308.b.

Dauid inter alias virtutes maxime resplendu-
it in eo mansuetudo.pte.3.fol.132.c.

Dauid humilitas magna in multis ostenditur.
parte.2.fol.203.f.

Dauid fm hiero.hilariū et omnes doctores he-
braicos nō fecit omnes psalmos/sed maiorem
partē. Aliter sentit augustin⁹.pte.3.fol.83.e. et
fol.87.b.g.et fol.88.a.et elucidate.b.c.

Dauid ab ineunte puericia/patris sui pascebat
oues:et deinde assumptus est ad militiam rē.
ideo studio vacare nō potuit:vt metrice et or-
nate psalmos cōscriberet rē.nisi q̃s dicat scien-
tias liberales eū habuisse ifusas.pte.3.fol.88.b.

Dauid pmo floruit innocenter: et sic fuit a deo
exaltatus:secūdo vixit insolēter:ppter qd fuit
a deo castigatus.pte.2.fol.101.f.

Dauid a sua iuuetute laudes dei canebat in ci-
thara/nō ad dissolutionē sz ad deuotionē. par-
te.3.fol.432.b.

Dauid mater que fuerit:nulla mentio penit⁹ le-
git in scriptura fieri: q̃uis de patre sepe sit men-
tio.pte.3.fol.214.d. Itē pte.2.fol.207.b.

Dauid q̃uis i vtero matris fuerit p̃tect⁹ a deo:
sine qua p̃tectione non fuisset natus de vtero
matris/nō tamen in vtero matris sanctificat⁹.
parte.3.fol.184.f.

Dauid pater trinominus fuit.s.iesse/isai et naas.
parte.2.fol.115.g.

Dauid a iuuetute a deo magna bñficia recepit:
qui extitit leonē/visū et goliath gigantē inter-
fecit.pte.3.fol.237.b.et fol.184.g.

Dauid quos nominibus nūcupatus fuit/et eo-
rūdem ratio.pte.2.fol.207.b.

Dauid nō motus cupiditate lucri vel honoris
pncipalit⁹ voluit pugnare cū goliath/ sz ppter
gloriā dei et liberationē populi.pte.2.fol.82.d.

Dauid fecit sibi nomen magnū: qz fecit sepeliri
idumeos mortuos in glorio. et exercuit opus mū-

Dau

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

sericordie.pte.2. fol. 106. f. g.
 Dauid fuit inunctus in regē: nō ad hoc vt statim
 possideret regnū/ sed qñ accederet beneplacitū
 diuinū. parte. 2. fol. 80. b.
 Dauid illo die quo vinctus est in regē/ cepit psal
 mos canere. pte. 2. fol. 80. f.
 Dauid quasi cōtinue erat intētus diuinis laudi
 bus. parte. 3. fol. 184. g.
 Dauid de eadē materia aliqñ fecit plures psal
 mos. parte. 3. fol. 163. f.
 Dauid vocat columba muta elōgationū: et qua
 re sic dicit/ ratio. Ibidē.
 Dauid ter fuit inunctus. pmo i domo pñs. secu
 do i hebrō. tertio sup totū isrl. pte. 2. fo. 98. g.
 Dauid nunq̃ fuit ita firmatus in (et fo. 101. b.
 regno/ nec ita potens/ sicut salomō filius eius.
 parte. 3. fol. 235. d.
 Dauid dicit pauper in respectu ad salomonē/ et
 quare. parte. 2. fol. 208. d.
 Dauid an vno lapide vel tribus goliath gigan
 tē strauerit. parte. 2. fol. 83. c.
 Dauid habendo plures vxores/ an fecerit cōtra
 mādatū. f. q. rex pñstitutus de israel/ nō debebat
 sibi multiplicare vxores etc. parte. 2. fol. 92. c.
 Itē parte. 1. fol. 305. e. f.
 Dauid ex visōe angeli pcuriētis pplm. p nume
 ratioē ppli: sic territ⁹ ē q. de cetero fuit qñ lāgui
 dus: nec caleſciebat vestib⁹: et ex h̄ fuit mor⁹ cla
 mare ad dñm: Ego sū q. peccaui. pte. 3. fo. 94. c.
 Dauid vtrū peccauit iurādo facere misericordi
 am ipsi saul: cum sciret eum esse a domino re
 probatū. parte. 2. fol. 90. g.
 Dauid habebat bellatores ex tribus partibus.
 vna erat tribus iuda etc. pte. 2. fol. 118. b.
 Dauid nō legif habuisse viros añ mortē saul/ ni
 si tñi sercentos. parte. 2. fol. 201. f.
 Dauid ordinauit milites p duodecim cohortes:
 et in qualibet erant vigintiquattuor milia bel
 latorū. parte. 2. fol. 211. e.
 Dauid tria bella pñcipalit⁹ legunt in Paralip.
 In Regū quattuor etc. pte. 2. fol. 207. a. c. d.
 Dauid an peccauit qñ pñmisit ire ad bellū cū re
 ge achis cōtra filios israel etc. parte. 2. fol. 93. e.
 et fol. 94. f. g. h. et fol. 95. b. c.
 Dauid in cithara sua malignū spiritū cōpescu
 it: nō q. tanta vis esset in cithara/ sed in figura
 crucis chusti etc. pte. 2. fol. 80. e.
 Dauid a sua iuuentute laudes dei canebat in
 cithara: cuius exemplo/ nō ad dissolutionem/
 sed ad deuotionē modi musici inuenti sunt. p
 te. 3. fol. 432. b.
 Dauid ego plus saltantez stupeo q̃ pugnantez:
 pugnādo hostem subdidit/ saltando corā dño
 semetipsū vicit. pte. 2. fo. 104. a. et fo. 203. f.
 Dauid nō habuit p̃cognitionē sui casus: q̃ req̃
 rit ad p̃phetiā. pte. 3. fo. 214. b.
 Dauid peccata septē scripta in veteri testamen
 to enumerant etc. pte. 6. fol. 280. b. c.
 Dauid ppter ocium et incautū aspectū mulie
 ris: fuit inuitatus ad adulteriū: et ex cōsequēti
 ad homicidium p̃ditore pcuratum. parte. 2.
 fol. 107. b. et fol. 108. c.
 Dauid facto quid scelestius/ quid vna mundi/

us/ litteraliter. Sed ad mysteriū: qd dauid san
 ctius: qd vna infidelius: pte. 2. fol. 108. e.
 Dauid/ quare numerando populum peccauit.
 parte. 2. fol. 207. e.
 Dauid valde grauer legif peccasse i adulterio
 cū bethsabee/ et homicidio vrie/ et i numeratio
 ne populi: et tamē de istis obtinuit remissionē
 a deo. parte. 3. fol. 237. b.
 Dauid regi quō peccata dimissa sint/ plures fue
 runt reuelationes diuine. pte. 3. fol. 128. c.
 Dauid an nō grauer peccauerit/ quia nō incre
 pavit amnō filiū d stupro thamar: quē etiā vt
 videtur/ debuit interficere p violenta virginis
 defloratione. pte. 2. fol. 110. f. et fol. 125. g.
 Dauid nō recessit a ciuitate timore absalon/ sed
 timore dei: quē sciebat se prius offendisse: ideo
 ad placādum irā dei/ voluit se humiliare corā
 deo. parte. 2. fol. 113. a.
 Dauid an arguēdus sit mēdaci/ inducēdo ali
 um ad mentiendū. Ibidē. e.
 Dauid nō fuit transgressus iuramentum semei:
 dummodo iniunxit filio suo salomoni de mor
 te eius. pte. 2. fol. 117. f.
 Dauid an fecerit contra legem/ corpa suspensa
 dimittendo in patibulis: cum scriptum sit/ q
 appensus in patibulo deponat eadē die et sepe
 liaf. parte. 2. fol. 119. g. et pte. 1. fol. 355. d.
 Dauid instituit ducentos octoginta cantato
 res ad diuinas laudes canēdas corā arca dñi.
 pte. 3. fol. 140. c. Itē pte. 2. fol. 110. c.
 Dauid in vigintiquattuor fortēs leuiticam tri
 bum et sacerdotalem ordinem distribuit: ostē
 dens ecclesiam sacerdotalem et regiam digni
 tatem habere plene: et legis et euangelij do
 ctrinā pfecte seruare. pte. 2. fol. 209. f. g. h. et fol.
 210. a. b. Itē pte. 3. fol. 140. c.
 Dauid quando fecit distinctiones et numeri
 ones leuitarū: erat quadragesimus annus re
 gni sui/ et vltim⁹ vitē sue: nā quādo incepit re
 gnare erat triginta annor. pte. 2. fol. 211. d.
 Dauid volens ampliare cultum dei: ordinauit
 de vigintiquattuor generationibus vigintiqt
 tuor sacerdotes: qui successiue seruirent p heb
 domadas in templo dñi. pte. 3. fol. 122. b. Itē
 parte. 4. fol. 432. d.
 Dauid duplici mō obtulit donaria p domo dñi
 edificāda. parte. 2. fol. 213. f.
 Dauid certificatus est de exauditione oratio
 nis propter edificatiōē altaris/ et propter de
 scensum ignis de cēlo super holocaustū suum.
 parte. 1. fol. 94. f. g.
 Dauid in spiritu vidit futuras octo generatio
 nes etc. ab illis regnū suum ad tempus p̃scin
 dedū etc. quare psalmos fecit intitulatos: Pro
 octaua etc. pte. 2. fo. 193. d.
 Dauid pro declaratione diuine sapientie nō est
 vsus creaturis spiritualibus/ cuiusmodi sūt an
 geliz: quia nō sunt visibiles: sed corporibus ce
 lestibus/ que sunt manifesta omnibus. parte. 3.
 folio. 110. f.
 Dauid vnde sic inſrigidatus/ cum fuerit bñ cō
 plexionatus/ nec in tā magna senectute consti
 tutus: pte. 2. fol. 125. a. b. d. e. et fol. 126. g. h.

Posillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū.

David puidit fm Ra. Sa. in spiritu se habita-
turum in presenti tabernaculo dei: et in futuro
tabernaculo qui est locus sanctorum. parte.3.
folio. 170. c.

David fm animam et carnem desiderauit chri-
stum venturum et nasciturum de semine suo.
parte.3. fol. 172. b.

David quare adolescentulam appetijt vt cale-
fieret: cum multo grandeuiores patres cū vr-
oribus vetulis nō refraxerunt. parte.2. fol. 125.
a. g. et fol. 127. a. c.

David nō in bethleē (vt quidā putant) sed i hie-
rusalē est sepultus certa ratione mysterij rē. p/
te.2. fol. 257. f.

David quomō declarā q̄ fuit ex inferno inferi-
ori erutus. parte.3. fol. 214. b.

David et petri peccata ad hoc in scriptura sunt
indita: vt cautela minorum sit ruina maiorū.
parte.2. fol. 108. e.

David specialiter nominauit amasē: quia para-
tus erat remittere offensam: sicut et christ⁹ post
resurrectionē suam per angelū expressit petrū
specialiter. parte.2. fol. 117. c.

David in curia sua habebat cantores et canta-
trices: instrumentis et vocib⁹ hūanis. Nā tali-
bus licitū est vti p recreatione viriū aīe mode-
rate. parte.2. fol. 118. a.

David veniens in hierusalem reperit se esse se-
datum in vxoribus suis p absalon: ideo reclu-
sit eas: prouidens eis de victu et vestitu dupli-
ci ratione. parte.2. fol. 118. c.

David petiuit aquā: nō ppter concupiscentiam
aque: sed quia volebat experiri audaciam su-
orum: quam noluit bibere: sed libauit eam do-
mino rē. parte.2. fol. 123. d.

David petijt a dño deo tentari: vt eius innocē-
tia fieret alijs manifesta. parte.3. fol. 120. g.

David ostendit homines esse peregrinos: et q̄
patria nostra ppria nō est hic inferus: sed in ce-
lestibus: et hoc etiam intellexerunt patres an-
tiqui. parte.2. fol. 213. g.

David orando deū allegat diuine exauditiōis
decentiā septē rationibus. parte.3. fo. 213. b. c. d.

David fecit aliqua vota specialia deo: vt libe-
rare a periculo: quē desiderabat implere. par-
te.3. fol. 164. f.

David ex angustijs et doloribus venit ad dese-
ctionē: et p̄cise vixit septuaginta annis: q̄ tri-
ginta annorū erat cū regnare cepisset: et p̄cise
quadraginta annis regnauit. parte.3. fo. 226. g.

David fugiens geth: et agnitus a philisteis: du-
ctus est ad achis vt interficeret: ppter quod
david in periculo positus: simulauit se insa-
num rē. et ideo achis tanq̄ insaniētem eum ele-
cit. parte.3. fol. 132. b.

David bis legitur fugisse ad speluncam odol-
lam: vbi venerunt ad eum illi qui erant de cog-
natione sua rē. parte.3. fol. 104. g.

David bis legitur notabiliter peccasse. primo i
facto vñ. secundo i numeratione populi. par-
te.3. fol. 140. g. b. et fol. 141. f.

David quinq; modis cōtra deū deliquit. primo
adulterādo: secundo peccatū celare volendo.

tertio falsum heredē inducēdo. quarto vñā mi-
litē fidelissimū p ditorie interficiēdo: q̄nto plu-
res de seruis interimēdo: et sic p his omib⁹ ora-
uit deū sibi misereri. pte.3. fol. 157. d.

David sanctus et ezechias deuot⁹ noianē noib⁹
colubri et reguli: ppter nocumenta quē fece-
runt infidelibus: sicut sanfon qui in caralogo
sanctoꝝ habetur: nominat coluber et cerastes.
parte.4. fol. 34. c.

David et abraam in genealogia christi ponunt
duo patres tanq̄ radices: q̄ ad istos facta est
specialit de christo pmissio rē. et pponit david
abrae: et quare. parte.5. fol. 5. d.

David vñ et a quo originē et polimitariū nomē
duxisse dicat. pte.1. fol. 197. b.

David et daniel similiter et iob: cū pphete vera-
citer fuerunt: quare inter pphetas a beato hie-
ronymo in plogo galeato nō enumerant. par-
te.2. fol. 61. b.

De ppositio aliqui tenet materialit: aliqui termi-
natue et localiter. pte.4. fol. 289. g. b.

Deambulare nō ē cōstricti s liberi. pte.3. fo. 71. f.

Deambulāt q̄ viā elido vñ redeſido pculcat. p/
Deber et quereb sūt noia demo/ (te.1. fo. 82. b.)

nū: et pmo est eis pmissa potestas magi nocēdi
in tenebris: secundo dō magis in meridie siue
de clara die. parte.3. fol. 224. c.

Debilitas accipit generaliter vel specialiter fm
torū vel fm partē. pte.5. fol. 50. g.

Debita pecunie alicui repetere pcedit: s debita
peccatori si petenti venia nūq̄ iuste negamus.
parte.5. fol. 25. e.

Debita an i anno septio remittāt tñ nō potēt/
bus soluere. pte.1. fo. 26. d. et extēsi fo. 348. c. d.

Debitū exigere ab eis qui nō possunt red/ (e.g.
dere si impiū est: multo magis ab his qui non
debent. pte.4. fol. 95. e.)

Debitoꝝ male soluentū excusationes quas fin-
gunt. parte.3. fol. 417. f.

Debitor noster efficiť prim⁹ cū i nos aliqd pec-
cat: q̄ pctā debita vocant rē. pte.1. fol. 171. a.

A debitoꝝ pignus accipimus: cū ab eo q̄ i nos
peccauit peccati cōfessionē tenem⁹: p quā rela-
rare peccatū postulamus. pte.1. fol. 171. a.

Debitoꝝ sumus deo in trib⁹. si ad fidelitatē/re-
uerentiā et famulatū debitū: ad q̄ tria pma de-
calogi pcepta nos obligāt. pte.1. fol. 163. d.

Debita nō soluta debitoꝝ heredib⁹ negantes: a
mortuis vñtatē querere dicunt. pte.1. fo. 351. d.

Decalogi pcepta aprant psalterio decachordo
et quare. pte.3. fol. 427. e.

Decalogū implere pnt quos iuuat gratia euan-
gelij. parte.1. fol. 175. f.

Decaluarī qñ hō incipit: dicť hñe fenestrā vel fe-
neſtras in capillis. pte.1. fol. 238. d. e.

Decan⁹ ē q̄ p̄st sup decē hoies rē. pte.1. fo. 161. b.

Decapolis est nomē regionis: cui⁹ vna ps ē vl-
tra iordanē alia citra. pte.5. fo. 103. b.

Decē pcepta legis quō sint diuidenda: vñrum
sint quattuor: vsq; ad pceptū de sabbato quē
ad deū pertinet et reliqua sex ad hominē rē. p/
te.1. fol. 163. b. e. et fol. 164. c.

Decē requirebant ad minus i sodomis p quos
14

De

Dea

Deb

Dec

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

vix saluarent qui habitabant pentapoli: nunc autē duo inueniunt moyses et aaron: qui sufficiunt vt tota gens israelitarū saluetur. parte. 1. fol. 191. f.

Decem tribus dicunt ephraim/ ioseph/ samaria etc. et quare. parte. 4. fol. 333. f.

Decē tribus captiuatē sūt a salmanasar rege as/ syrioz (als chaldeoz) et in montibus medoꝝ locatē. Ibidem. b.

Decē tribus que dicunt israel: vsq; hodie i mō/ tibus et vrbibus medoꝝ seruiunt captiue: que autē que iudas dicunt/ a chaldeis captiuatē: post septuaginta annos in terrā suam rediere. parte. 4. fol. 244. a. et fol. 262. f.

Decēber qui ab hebreis vocat casleu/ in medio hyemis pluuiat et tēpestuosus. pte. 2. fo. 253. f.

Deceptio quor et quibus modis pueniat. par/ te. 6. fol. 20. c. f.

Decipere quēlibet et ab alio decipi posse nō mul/ tā differentiā habent. pte. 4. fol. 459. b.

Decimas qui soluit alteri: in hoc designat se im/ perfectum/ et alterū perfectū: retinens sibi no/ uē partes/ dando decimā alteri: que signat pfe/ ctionem. parte. 2. fol. 268. c.

Decimas ecclesia nō repetit ad scandalū vitan/ dum: vbi nō est consuetū decimas dare. pte. 5. fol. 55. f. et fol. 22. g.

Decimas animalū et terrenascentiū ministri ec/ clesie habent. pte. 4. fo. 99. g. Itē pte. 1. fo. 295. a.

Decime tres erant/ vt dicit aliqui: vna erat ad sustentationē leuitarū: secūda erat de nouem partibus residuis etc. tertia fiebat tertio anno solū etc. parte. 1. fol. 362. f.

Decima quedā fiebat in tribus annis pauperi/ bus distribuēda: ne iudei pauperes cogerētur querere elemosynas a gētilibus: et quedā col/ lationes a diuitibus: et quedam depolita que cōseruabant in erario. pte. 4. fol. 464. c. Item parte. 1. fol. 347. b. et fol. 362. f.

Decimas duas faciebāt iudei/ vt dicunt aliqui quolibet anno de omnibus bonis suis etc. Sed hoc dictū nō habetur ex scriptura etc. parte. 1. folio. 345. d.

Decima quadruplex dabatur: cui et quare. par/ te. 4. fol. 284. b.

Decimare est decimā partē dare/ et nouem sibi retinere. parte. 4. fol. 427. d.

Decimationē infert in horreum dei moraliter: qui de omnibus operibus suis quicquid ē ibi perfectionis/ attribuit diuine bonitati etc. par/ te. 4. fol. 427. d.

Decimationes omniū fructuū/ et pmitina omniū pecorū quomō iubet dñs nō manducari nisi in ciuitate vbi templū erat: cū eas leuitis dari in lege pcepit. parte. 1. fol. 344. c. g.

Decime et primitie quodāmodo iter res sacras computant: qz determinant p legē deberi dei ministris. parte. 1. fol. 273. f.

Decimas sacerdotib⁹ deberi a quibus populus benedict⁹/ comprobāt exemplo abraę ante le/ gem. parte. 1. fol. 64. a. d.

Decimas et primitias atq; oblationes deputa/ uit dñs sacerdotibus. pte. 1. fo. 273. f.

Decime de minimis: quis nō esset soluēde de necessitate: tamen nō fuit malū pfoluere illas/ sed bonū etc. parte. 1. fol. 362. f.

Declinare ad dexterā quid sit/ similiter qd sit de/ clinare ad sinistrā etc. pte. 3. fol. 314. a.

Declinatio in grāmatica sicut est de casu in ca/ sum: sic declinatio a iusticia est ruendo de pec/ cato in peccatū. pte. 3. fol. 113. f.

Declinandū non est a veritate in iudicio ppter maiore partē iudicantiū/ nec ppter maiore au/ ctoritātē habentes. pte. 1. fol. 172. b.

Declinandum est semp in dubijs casibus inter misericordiā et iusticiā/ ad misericordiē partē: vt etiā notat Ra. Sa. pte. 6. fol. 212. g.

Decoz duplex est. s. hypocritarū/ et decoz sancti/ tatis. parte. 2. fol. 205. b.

Decretū si p determinatione ecclesie habeat de suscitatione samuelis/ tenēda est pars ista de/ terminata etc. Si autē non sit determinatio ec/ clesie: videt p babilior modus dicendi/ q an/ ma samuelis virtute diuina et eius dispensati/ one apparuerit etc. parte. 2. fo. 93. b.

Decuriones dicunt/ qui sunt de curia alicuius magni principis: vel qui suscipiūt curam ple/ bis. parte. 5. fol. 119. d.

Dedicationis templi festū institutū est celebrā/ dum p felice papā. pte. 6. fol. 255. b.

Dedicatio bifaria potest accipi. vna in spe desi/ derantiū et mundantiū oculos cordis. alia i vita futura etc. pte. 2. fol. 266. f.

Dedicatio prima templi tēpore salomonis: fa/ cta fuit in mense septembri. alia post reditum babylonice captiuitatis fuit in vere. pte. 4. fo. 439. d. et fol. 449. a.

Dedicatio templi salomonis pma/ secūda/ et ter/ tia: a quibus factę sunt/ et in quibus tempori/ bus. parte. 5. fol. 217. b.

Dedicatio tēpli pmi et secūdi: vide i Encenia.

Defecti bilitas impiorū vt notet: dat exemplū de spuma aque/ et fumo/ et hospite vnius diei: que statim dissipantur/ et dant obliuioni. parte 3. fol. 372. c.

Defectus simpliciter solet accipi in malo/ sicut profectus i bono: nisi addatur in quid. parte. 3. folio. 267. f.

Defectus quos et quales assumpsit christus in persona ppria/ et quodāmodo in persona ali/ ena. parte. 5. fol. 31. b. c.

Defectus quidā sunt scientie et gratie: quidam ignoratię et fomitis inclinatis ad peccatū: qui/ dā qui sequuntur totam naturā humanā: quidā qui nō sequuntur: et isti contingūt dupliciter etc. parte. 5. fol. 31. b. c.

Defendere nūquid nō potuit deus populū a de/ monibus/ vimq; eorū compescere: quid opus erat vt veniret ad balaaz/ phiberet demones/ ne vel tentarent ledere populum israel: parte 1. fol. 302. f.

Deformitas corporalis causat vel a causa intrin/ seca/ vel ex defectu materie: aut ex causa extrin/ seca etc. parte. 6. fol. 146. b.

Defraudans bona aliena nō recompensat p af/ flictionē sui corporis i ieiunijs/ et huiusmodi: vel

Ded

Def

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

porationē religiosoz quibus bñfacit: et ponū-
tur exempla. parte. 3. fol. 422. b.

Defraudās primū suū i negatione depositi vel
de quocūq; alio p fraudē vel violētā habito:
q̄lter tenet ad restitutionē. parte. 1. fol. 222. b.

Defunctis quē et qualia quibus et quādo p̄sunt
adiutoria quē a viuis offeruntur. parte. 6. fol.
111. f. Itē parte. 4. fol. 476. b. c.

Defuncti maxime amici/ p̄p̄ spem resurrectionis
moderate lugēdi sunt: de amicis em̄ mortuis
nō dolere: duri et insensibilis cordis videt̄ esse.
et. parte. 3. fol. 8. c.

Dei Delecti p̄ma pena/ q̄ sit fugitiu⁹ de loco p̄prio
et. sc̄da ē puatio suę substantię. parte. 3. fol. 35. b.

Deitas nō ē comunicabil creaturę: tñ aliq̄ s̄siti-
do et p̄cipatio ipsi⁹ comunicat̄ ei. parte. 1. fol. 137. d.

Deitas pp̄ue nō ē nominabilis a q̄cūq; creatu-
ra: q̄ ē incōprehēnsibilis ab ea. parte. 6. fol. 90. b.

Deitas christi testificata est verbis et factis. par-
te. 3. fol. 156. c.

Del Delibora quō erat cū iacob/ ipso p̄gēte in meso/
potamiā syrie: quē tñ remāserat cū matre ipsi-
us. parte. 1. fol. 99. c.

Delibora mulier p̄phetissa vxor lapidoth: iudi-
cabat isrl et. q̄rit qd̄ habet ista sc̄ptura doctri-
nē v̄l icrepatōis v̄l discipline et. parte. 2. fol. 35. f.

Delectat nos dñs in factura sua. f. in decore ip̄i
us mūdialis fabricę/ et in obedientia et in dispo-
sitione/ et in causis/ et in effectibus/ et in opib⁹
manuū q̄bus v̄tor v̄l q̄ miror. parte. 3. fol. 226. a. c.

Delectari in domino ē de bonitate eius lactari
q̄ fugit p̄ cognitionē et amorē. parte. 3. fol. 136. b.

Delectatio in ope ē signū habit⁹ generati v̄l ac-
quisiti. parte. 3. fol. 263. g. et fol. 324. b.

Delectabile est vnicuiq; quod cōsonat ei⁹ habi-
tū. parte. 3. fol. 416. c.

Delectatio inducit ad fortius operandū et me-
ditandū. parte. 3. fol. 263. g.

Delectatio quē est in sensibus exterioribus/ v̄l
q̄ ad cor redundat: sic econuerso sensus et mo-
tus de corde procedunt ad exteriores sensus.
parte. 3. fol. 334. b.

Delectatio proueniēs ex sapientia est sup̄ letici-
am q̄ ex vino v̄l musica/ et q̄re. parte. 3. fol. 429. b.

Delectatio carnaliū passionū fortius militat in
mēbris n̄s̄is q̄ studia virtutū: q̄ sūma cordis et
corpis cōtritione acq̄runt. parte. 1. fol. 340. a.

Delectationem carnis qui in occulto pectoris
celat: facile in culpā prauę actionis exorbitat.
parte. 1. fol. 319. a.

Delectatio culpe v̄t nulla nos possit pulsare: dñi
adhuc carnis corruptibilis pōdere grauati su-
mus: sic viuere nō valem⁹. parte. 1. fol. 108. a.

Delectatione sinistra viri sancti cum pulsari se
sentiant: ipsa (per quē forme species ad mentē
ingredit̄) discipline in agisterio lumina restrin-
gunt: ne prauę cogitationi visio lenocinata fa-
muletur. parte. 2. fol. 108. b.

Delectationes corporales in alia vita se habi-
tuos/ licet aliqui iudeoz credant: comuni-
tas tamen eozum hoc omnino respuit. Est em̄
contra illud Esaie: A seculo nō audierūt/ nec
auribus perceperunt: quē p̄parasti expectanti-

bus te et. parte. 1. fol. 33. a. Et vide etiā in Iudeozū
traditiones thalmudicę.

Delectatio bonoz in terrenis licet bonis: q̄re a
deo p̄misceat amaritudinib⁹. parte. 3. fol. 144. b.

Delectatio peccati verius dicitur amaritudo.
parte. 6. fol. 159. c.

Delectatio p̄sentis vite dicit̄ panis. parte. 3. fol. 62
c. et dicit̄ lectulus. Ibidē. b.

Delectabilium carnis et mūdi indebitus vsus:
significat̄ per porationē vini/ quē maxime de-
cipit. parte. 4. fol. 352. d.

Delecti de libro vite quomō fieri possit: cū sit idē
quod diuina p̄destinatio: quē ē immutabilis.
parte. 1. fol. 200. b.

Delecti de libro quō moyses a dño petiuit/ et de
quo libro et. parte. 1. fol. 200. b.

Delibatio quid significat. parte. 6. fol. 25. c. et fol.
Deliberatione qui coheret vel coie/ (127. b. c.)

Deliberare ē quoddā dicere. parte. 3. fol. 128. f.

Delicata dicebāt antiqui dijs cōsecrata: q̄ nūc
dicimus dedicata. parte. 2. fol. 100. c.

Delicie corporales cum nō habentur: graue in
se desiderium accendunt: cum v̄o habite edū-
tur: comedentem protinus in fastidium per sa-
tietatem vertunt et. parte. 3. fol. 343. b. et folio
344. c. et fol. 375. e.

Delicie inclinat ad actū luxurie. parte. 6. fol. 121. d.

Delictum duplici modo dicitur. parte. 1. fol. 221.
c. et fol. 224. b. et fol. 225. a.

Delictū et p̄ctm̄ differūt. parte. 6. fol. 88. a.

Delictum deus delet: sed inultum non deserit:
aut enim homo in se penitens punit: aut de-
us hec cum homine vindicans percutit. parte
2. fol. 109. c.

Delicta solent capillis capitis aliquotiens co-
aptari: plerūq; arene maris. et quē differētia in-
ter has compationes. parte. 2. fol. 238. f.

Delinquere facit populū sacerdos: et intelligit̄
dupliciter. parte. 1. fol. 219. g.

Delinquimus nō solū p̄ excessum/ sed etiā p̄ vo-
lūtatis pessimę desiderii. parte. 4. fol. 201. f.

Delinquētis animus corriḡ per tristitiā vul-
tus. parte. 3. fol. 334. c.

Delubra vnde et quid dicunt. parte. 4. fol. 104. c. et
quō ibi dormiebant ad habendū reuelatiōes i
somnia. Ibidem. f.

Dementare quid est. parte. 6. fol. 179. c.

Demon vel demonium quid significat et. par-
te. 6. fol. 194. c. Et an hebraicum vel grecum.
Ibidem. g. h.

Demonēs de celo empyreo ceciderunt i instan-
ti/ et videntibus sanctis angelis/ et cum fetore
peccati p̄p̄ij/ et ad inflāmandū homines p̄ ten-
tationē parati. parte. 5. fol. 152. d.

Demonū cunctoz qui in hoc seculo dimicāt ca-
pit. est beelzebub. parte. 4. fol. 394. f.

Demonēs eo q̄ in eis remāserūt naturalia inte-
gra: intellectus p̄spicacitate et experiētia lon-
gi temporis: multa sciunt hominibus incogni-
ta. et de talibus diuinantes/ ab eis instruunt̄.
Aliquando etiā demonēs ad dicendū diuinis

Dem

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

aliqua vera a deo cogunt rē. pte. 2. fol. 69. c.
 Demones nō nūstute diuina pnt a corpib⁹ ex-
 pelli immediate: vel mediantib⁹ sanctis ange-
 lis/qui frequēter in talibus sunt executores vo-
 luntatis diuine. parte. 2. fol. 81. a.
 In demones nulla res sensibilis aut virtus cor-
 poralis/potest aliquid agere directe vel indi-
 recte: cum sint omnino spūales substātie: p qd
 possint ad aliquid cōpelli: nec p consequēs ab
 obsessis corpibus expelli. pte. 2. fol. 81. a.
 Demones cū sint intellectuales simpliciter: nō
 possunt habere corpora sibi vnita. nec vlla corpo-
 ralis creatura potest in eis aliquā facere im-
 pressionē. parte. 2. fol. 80. b. et fol. 81. a. b.
 Demō pmissus potest virtute ppria facere ignem
 cadere de celo: sicut et antichristus ante diem
 iudicii faciet ignem de celo descēdere. parte. 2.
 fol. 155. g. Itē pte. 6. fol. 259. f. g.
 Demones pprie virtuti dimissi: possunt facere
 ea que causari possunt ex motu locali: et conse-
 quēter ignē de celo aereo inferius mittere: et vē-
 tū turbinis cōmouere. parte. 3. fol. 8. c.
 Demon dicitur principiū viay dei: qz inter creatu-
 ras angelica est prima rē. pte. 3. fol. 78. a.
 Demones i qb⁹ remāserūt naturalia itegra: et in
 qb⁹ pueniūt cū angel⁹ scitis sūt d milita celi: eo
 q volūtāt p celū aerē. parte. 4. fol. 47. g.
 Demones ceciderunt in hunc aerē caliginosū:
 quomodo et quare ibi sūt: post iudiciū aut de-
 trudent in infernū. pte. 6. fol. 225. d. et fol. 237.
 b. Itē pte. 3. fol. 428. b. Itē parte. 1. fol. 27. c.
 Demones si haberent corpora sibi naturalit⁹ vni-
 ta: sicut dixit apuleius/q sint animalia corpo-
 re aerea: nō esset impossibile q res corporales
 in eis facerent impressionē ratione corporū: sed
 aliter sentit fides et philosophus. parte. 2. fol.
 288. c. Itē parte. 4. fol. 296. b.
 Demones aerea dicunt animalia: quia corporū
 aereorū natura vigent: nec per mortē dissolu-
 tur: qz pualet in eis elementū aptius ad facien-
 dū q ad patiendū rē. parte. 1. fol. 27. c.
 Demones quidā nostri nō putāt celestes vel su-
 percelestes angelos fuisse. parte. 1. fol. 27. c.
 Demones nō sunt equales in virtute naturali. p-
 te. 5. fol. 106. g. et singule eorū turme habēt capi-
 ta et pncipes suos. pte. 4. fol. 394. f.
 Demones supbie fastu elati: oēm militie sue pa-
 raturā/ascribūt pprie virtuti. parte. 1. fol. 332. a.
 Demones vtrum virtute melodie possint expel-
 li de corpibus obsessis? Arguit p et cōtra: cū re-
 spōsione et solutionibus argumentorū. parte. 2.
 fol. 80. g. b. et fol. 81. a. b. c. d.
 Demonis potestas tāta est/q nulla virtute homi-
 nis/carmenib⁹/herbis/lapidibusq/characteri-
 bus/et silibus: pōt astringi: licet aliqui hoc fin-
 gat: vt hoies talibus intēros/i errorib⁹ detine-
 at. parte. 3. fol. 79. b. Itē parte. 2. fol. 288. c.
 Demones et si aliquando ab obsessis corpori-
 bus recedunt/ad deportationē aliquorum la-
 pidum et herbarum/et pronūciationem carmi-
 num: et huiusmodi: nō sit virtute talū: sed de-
 mones hoc fingūt volūtarie: vt teneāt homi-
 nes in errore. parte. 2. fol. 282. d.

Demones quibus est pmissa potestas magi nō
 cendi in tenebris rē. et nomina ipsoz sunt de-
 ber et quereb: et quid de hoc tenendū sit. par-
 te. 3. fol. 224. c.
 Demones cōmuniū apparēt magis i tenebris
 et in solitudine/ q i luce vel societate: qz spūs
 sunt tenebrarū: et per pacta occulta et priuata/
 et nō per signa publice iusticie faciūt quod fa-
 ciūt/et quare. pte. 1. fol. 304. b.
 Demones per pacta cū diuinis inita tacite vel
 expresse: aliquando cogunt a deo ad dicendū
 vera. parte. 2. fol. 69. c.
 Demōes solēt pleriqz gētiliū colere ne officiāt:
 et alios exorare vt pfiāt. pte. 4. fol. 126. a.
 Demones multa dicūt hoibus incognita: vñ et
 ppter quid rē. pte. 2. fol. 69. c.
 Demones a deo pmissi possunt hominib⁹ ali-
 quas veritates reuelare: et quomodo et quāli-
 ter. parte. 1. fol. 301. b.
 Demonibus nō est credendū: etiam si vera di-
 cant/et quare. parte. 5. fol. 92. b. Item pte. 6. fol.
 113. a. Itē pte. 4. fol. 73. b. Itē et si verū ē quod
 dicit: ex fine tamē mēda ciū iudicat: qz dicit vt
 decipiat rē. pte. 2. fol. 422. c.
 Demones dū malefici p incantationē corū ali-
 quid efficere conant: discurrūt per mundū: et
 subito semina eorū de quibus hoc agitur/affe-
 runt. parte. 1. fol. 138. a.
 Demones concubitus exercentes/ vulgus vo-
 cat incubos: et quomō p eos generatio cōtin-
 gat. parte. 1. fol. 52. a.
 Demonū filiū p eorum administrationem nati:
 quomodo tam p cere nature erant: vt aliū ho-
 mines quasi locustę videbant in compatione
 eorū. parte. 1. fol. 52. a. b.
 Demonū virtute qua magi vtunt: vtrum potu-
 it fieri cōuersio virgarum in dracones? Argui-
 tur contra cū responsione et solutione argumē-
 ti. parte. 1. fol. 138. c. d.
 Demones p volūtate sua p linguā hois diuer-
 sa pnt formare verba: et sic arrepticij aliqui lo-
 quuntur idioma ignotū/ sicut purus laic⁹ latinū:
 qd ē manifestū signū demoniaci. pte. 5. fol. 35. a.
 Demones possunt cōmouere humores interio-
 rum sensuū et exteriorū: et sic possunt ad organa
 sensuū aliquas formas reducere/ ac si venirent
 ab extra: nō solū in dormiētib⁹/ sed etiā vigi-
 lantibus rē. pte. 1. fol. 138. d.
 Demonū opatio quedā ē i ministerio pscientie:
 q artibus qbusdā ab his q se demonib⁹ man-
 pauerūt/ colligit: et nūc p sortes/ et nūc ex cōtem-
 platione fibrarū/ et hmoi pstigijs cōphēdi vi-
 det et intelligi. pte. 1. fol. 306. d.
 Demones (quorū virtute vtunt magi) nō habēt
 potestātē super aliquod corpus/ qd est minus
 grano hordei seu lenticle: vt dicūt aliqui he-
 brei: sed apparet irrationabiliter dictū. parte. 1.
 fol. 140. d. et lucidius fol. 141. b. f. g.
 Demonis opationē pnt impedire res sensibiles:
 qz possunt aliquā dispositionē facere in corpe
 humano/ ppter quā ē min⁹ dispositū ad patiē-
 dū a demone. pte. 2. fol. 288. b.
 Demon ante qz caderet p pcrū/ licet esset supior

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

homine: deprauat? nō p peccatū factus est inferior: et cecidit quodāmodo i bestialē monstruositate: vnde et in animalibus monstruosis solet apparere. pte. 3. fol. 77. g.

Demones vt frequētius apparēt hoibz in forma brutoꝝ sicut eū in specie serpētis: et signatur p amalechitas. pte. 2. fol. 96. c.

Demones pmittit aliqñ dare respōsa deus idolatris: quia ex malicia sua demerent? q sic in erroribus nutrantur: et talia responsa aliquādo sint vera. pte. 2. fol. 53. b.

Demones gaudent sanguine. pte. 1. fol. 24. i. e.

Demones sp sūt secū trahere plures. pte. 3. fol.

Demones qsdā esse malos constat: q in / 335. c. uocati a magis/assunt eis ad malum/nō ad bonum. pte. 1. fol. 302. e.

Demones ad maledicendū inuitant? nō ad benedicendū. pte. 1. fol. 302. b.

Demonia proiecta de superioribus in hoc mundo: prauis superbiorum operibus delectantur. pte. 3. fol. 78. b.

Demones de celo abiecti sūt p supbiā: nō oportet illuc hoies venire p hūilitatē. f. p. v. i. a. pte. 5.

Demon in peccato luxurie maxime de / 355. g. lectat? qre et quō. pte. 3. fol. 77. b.

Demones cū omī pctō gaudeāt pcpue nō fornicatione et idolatria/et quare. pte. 1. fol. 246. b.

Demones circūeuntes querūt quō vnumquēqz mysterijs suis consecrent. pte. 1. fol. 311. c.

Demones vnumquēqz pertentāt: illis affectib? anime laqueos tradētes: quibus nos senserint egrotare. pte. 1. fol. 319. a.

Demones diuersi tentāt de vicij diuersis: et sic diuersimode nominant ab effectu. pte. 3. fol. 224. d. Itē pte. 5. fol. 55. b.

Demones singli si p singula genera pctōꝝ ascribant? quid miri cū scriptū sit in vno homīe in tegra fuisse legione. pte. 2. fol. 18. g.

Demones tentāt et inuidia homines: licet non ignoret eozum penam in futuro crescere ex hominū damnatione. pte. 1. fol. 42. g.

Demones ppter odiū qd habēt aduersus nos: dū nō possunt nocere nobis in psona: cupiunt nocere in substantia. pte. 5. fol. 32. d.

Demones nos tētāt de tribus. pte. 2. fol. 76. b.

Demones aū aduentum christi/ quieti et securi animas possidētes regnabāt: sed vbi gratia et misericordia apparuit: et docuit vt libertatē et imaginē suā anima queqz suscipiat: antiq possessores ad pugnam puocant. pte. 2. fol. 17. e.

Demones quātis putas agi tormētis: si quē videat viderē oīa sua/ et dare paupibus: et tollere crucē suā/et sequi christū. pte. 1. fol. 322. d.

Demon vñ lachrymis penitētis fornicatoris: cū ad pudiciā cōuertit? vel de supbia ad humilitatē/ de luxuria ad parsimoniā. Ibidē.

Demones vidētes se sanctos homines impedire nō posse per apertas tentationes: p malicias occultas sub specie boni querūt impedimētū: et de hoc figura et exemplū. pte. 2. fol. 260. b.

Demones sicut se ingerunt peccatoribus/ vt faciant eos ruere de peccato i peccatū: sic refugiunt quādo vident peccatōrē a deo exaudiri et

liberari. pte. 3. fol. 94. g.

Demonū malicia qua cessant aliquādo a tēratione hominū est/ vt homines decipiant. pte. 4. fol. 161. d. et fol. 378. b.

Extra demones vinlitter pugnare nō pōt q mundi dulcedinē nescit declinare. pte. 2. fol. 78. a.

Demones et homines mali nituntur impedire bonos in pcessu virtutis: sed cū dei adiutorio a bonis superāt: et de h figura. pte. 1. fol. 300. h.

Demones lites suscitant et cōtentiones: et tela nequitie parant contra fideles: et significant p emim. pte. 1. fol. 332. a.

Demones qui affligunt fideles/ suis eos tentationibus impugnātes: significant per egyptios. pte. 1. fol. 362. d.

Demones festinātes ad destruendū bonorum operū initia: vt sic sequens fructus impediāt: significant p locustas saltātes/ ad corrodendū viridia. pte. 1. fol. 144. d.

Demones q fideles christi semp desiderāt mergere in cenū vicioꝝ: significant p pncipes qui hieremiā miserunt in lacū. pte. 4. fol. 161. e.

Demon qui est caput omniū malozū: significat per verticē. pte. 1. fol. 375. d.

Demon sub similitudine ceti: qui ē animal maximū et marinū: ostendit omnibus creaturis terribilis. pte. 3. fol. 78. b.

Demones significant per scribas et phariseos/ et quare. pte. 5. fol. 210. h.

Demones significant per sages. pte. 3. fol. 7. b. et etiā p chaldeos. Ibidē.

Demonib? cōgruit interpretatio assyrioz. i. sublimi: et philistim. i. cadentium: et quare. pte. 4. fol. 25. h. Itē pte. 2. fol. 76. d.

Demones volucres celi dicunt? et quare. pte. 5. fol. 97. e. Itē pte. 6. fol. 267. e. Itē pte. 4. fol. 252. h. Itē pte. 2. fol. 119. b.

Demones per philisteos figurant: qui ante aduentum veri dauid supari nō potuerūt. pte. 2. fol. 83. a. et fol. 906. h.

Demon p saul significatur/ et quare. pte. 3. fol. 91. d. et fol. 92. b. et fol. 119. d.

Demon dicit spūs dñi/ et qre. pte. 2. fol. 80. f.

Demones significant p ethiopes/ et quare. pte. 4. fol. 252. h. et fol. 394. a.

Demon significat p vulpē. pte. 1. fol. 294. g.

Demonis dolositas qua querit bonū prelatum vel doctore gladio peccati mortalis occidere: et sic eū infamare. pte. significat p triphonē. pte. 4. fol. 453. b.

Demonis psuasionibus vir sapiēs et bonus nō acquiescit/ sed magis repellit. pte. 4. fol. 433. d.

Demones/ an ex pphetis/ qui tēpus/ locū et modum veniendi ipsius christi determinauerāt: sciebāt ipsum esse christū. pte. 5. fol. 92. b. c.

Demones si christū deū eē cognouissēt/ an iudeos ad eū crucifigendū idurissēt. pte. 5. fol. 93. d. g.

Demones credebāt aliqñ iesū eē filiū / 138. c. dei: et rursū nō credebāt/ et qre. pte. 5. fol. 32. b.

Demones in terris dñm cernētes: se cōtinuo eē iudicādos credebāt. pte. 5. fol. 92. a.

Demones magis suspicati q nōsse iesum esse filiū dei credēdi sunt. pte. 5. fol. 32. b.

In Glossas ordinariā Interl. q5: necnon i Nico. de ly.

- Demon** qui iesum tentauit acutioris ingenij fuit q̄ ceteri: nec tñ eum dei filiū eē potuit comp̄hendere. pte. 5. fol. 22. c. et fol. 32. c.
- Demon** quare lunaticos magi verat i nouis lunationib⁹ q̄ reliquis t̄pibus. pte. 5. fol. 54. g
- Demon**es quare pmisit christus in porcos intrare ⁊ p̄cipitare eos in mare. pte. 5. fol. 32. d
- Demon**es multo min⁹ possunt nocere hominib⁹ qui nec pecorib⁹. Et quib⁹ nocere possint pte. 5. fol. 32. b. Item parte. 4. fol. 73. b
- Demon**es de obsessis corporib⁹ solent exire non solum cū afflictione corporis sed etiā cū mutilatione alicui⁹ mēbri. pte. 5. fol. 92. c. d. et fo. 138. d.
- Demon** si alicuius corpus pturbet ⁊ sopiat mentem adhibeantur multe orationes: multe exorcistariū inuocatiōes ⁊ si penitus expelli nō poterit/ tributarius tñ fiet ⁊c. pte. 2. a. b
- Demon**es per deuotā orationē debellantur. parte. 2. fol. 295. g
- Demon**es tñ portant secū ignem suū/ tñ reputāt se torqueri ⁊ affligi qñ eijciuntur ne obsessis noceant: ⁊ q̄re. pte. 5. fol. 32. d.
- Demon**es propter multitudinē dicuntur gētes vniuersę. pte. 1. fol. 246. a
- Demon**es aliqñ in monumētis habitant: ⁊ quare. pte. 5. fol. 32. c
- Demon**ū hospitij sit quicūq; in hoc seculo propter honores ⁊ diuitias laborat/ q̄s postq; consecutus est tradit se luxurie ⁊ voluptatib⁹. parte. 4. fol. 394. a
- Demon**es tanto p̄cipites descendēt quanto nos ardentius ascendimus: puerfatio ergo n̄ a semper in celis sit ⁊c. pte. 1. fol. 287. f
- Demon**es inter nos habitant vsq; ad iudiciū: et quare. pte. 5. fol. 32. d
- Demon**es/ quia sciūt q̄ t̄ps eorū hoc p̄sens seculum continet: ideo diabolū dñs non remouit a p̄ncipatu hui⁹ seculi: ⁊ nō vult añ t̄ps a p̄positi sui intētiōe violēter abstrahere. pte. 1. fo. 302. f.
- Demon**es sunt executores diuinę iusticie in inferno. pte. 4. fol. 300. b.
- Demon**ū pena augetur p dānationē hoim malox/ sicut p salutē hoim augetur gloria sanctorum angelox/ ⁊ tñ ad p̄ctū homies incitare nō cessant ⁊c. pte. 1. fol. 42. f.
- Demon**es qđ prius blandiēdo carnalib⁹ persuaserunt vt seducerent/ furiose a peccatoribus expetunt vt crucient. pte. 1. fol. 370. f.
- Demon** Elide etiā in Diabolus
- Demon**iaci vel mente capti nō sentiunt si vulne rētur: q̄ carēt naturalib⁹ sensib⁹. pte. 1. fo. 288. e.
- Demon**iaci possunt multa agere ⁊ pati q̄ nō possunt alij. pte. 5. fol. 39. g. et fol. 147. d.
- Demon**iaci ⁊ furiosi post curationē nō pmouētur in ecclesia dei. Et vnde b̄ accipit. parte. 5. folio. 98. b. et fol. 147. b
- Demon**sthenes orator clarissim⁹ eschinē oratorē eloquentia superat: ⁊ ab eo bestia appellatur: et quare. pte. 1. fol. 12. b. et fol. 21. b
- Den** Denarius numerus ē prim⁹ limes numerox/ ⁊ sequentes numeri componūtur ex denario plures sumpto ⁊c. Ideo denari⁹ bñ significat vniūsitatē. pte. 5. fol. 76. f. g. Itē parte. 6. fol. 244. a. c
- Item pte. 4. fol. 349. b. et fol. 363. f. et fol. 415. b.
- Item pte. 2. fol. 268. c
- Denarius** dicitur eo q̄ valebat decē nūmos vsuales. pte. 6. fol. 249. f. et cōtinere i se regis nomē ⁊ imaginē consuevit. pte. 2. fol. 136. a. Item parte. 1. fol. 183. c
- In denario nūero terminātur verba legl. Denarius em̄ ex octonario constat ⁊ binario vl ex septenario ⁊ ternario: vel ex senario ⁊ quaternario: Et horū singulorū mysteriū. pte. 1. fol. 342. f.
- Denarius** eterne vite q̄ttorū partibus fundatur parte. 5. fol. 96. e.
- Denarius** supna p̄mia designat vbi hūana natura in vtraq; substantia sua immortaliter subleuata/ in diuinę visionis p̄sentia letatur. parte. 1. fol. 187. a
- Denarius** notat multitudinē adherentiū aplis ad sequendū christū ⁊c. pte. 4. fol. 415. b.
- Denominatio** trib⁹: fit ex parte patrī ⁊ nō matrī
- Dentes** pro verbis accipiuntur. (parte. 1. fol. 174. g
- untur. pte. 1. fol. 258. b. et fol. 353. a
- Dentes** cibū ad iteriora traiciūt. pte. 1. fo. 377. d
- Dentiū** diuersū ē officiū: ⁊ illius moralitas. parte. 4. fol. 183. g
- Deordinatio** nō potuit eē in virib⁹ inferiorib⁹ nisi prius esset in ratioe. ideo serpens nō tentauit primo de comestione/ sed de restrictiōe p̄cepti. parte. 1. fol. 40. d.
- Deordinatio** p̄tis irascibilis primo ⁊ maxie apparet in homicidio: scđo in quibuscūq; alijs q̄ p̄cedunt ex rancore ⁊ odio. pte. 1. fol. 352. b
- Depositu** accepimus a deo animā nrām ⁊ corp⁹ ⁊ quod est depositū maius/ anie tue imaginē ⁊ similitudinē suā cōmendauit: hoc tā integre restituendū est q̄ a te constat esse susceptum. parte. 1. fol. 222. b
- Deprecatio** siue exhortatio iustox potens ē ap̄deum q̄ relaxat/ vel saltē temperat penā cōminatā. pte. 3. fol. 402. f.
- Depressorū** modus est incedere inclinato capite ⁊ qñ liberantur caput eleuare. pte. 1. fol. 261. c
- Deputati** diuino cultui ⁊ studio debēt p̄uide ri de victu ⁊ vestitu ab his qui habēt curā gere re ciuitatis siue cōmunitatī. pte. 1. fol. 114. b. Uti de in Seruicētes cōmunitati
- Derisio** hūana illū facit deo primū quē ab hūanis p̄auitatib⁹ vite innocētia fuit alienū. parte. 3. fol. 29. f. b
- Derisor** ille etiā dicitur qui contemnit videre dicta antiquox ⁊ credit inuenire sapiētā per ingenij suū. pte. 3. fol. 322. g.
- Derisor** sapiētā quā q̄rit nō inuenit: q̄ ⁊ si apte cōtra illius stulticiā disputādo incedas/ nescit intelligere q̄ dicis. Ibidem. e
- Derisus** quid est. pte. 3. fol. 148. a
- Descensus** pluuię ⁊ mod⁹ impetratiōis p heliā p̄phetā est diligenter notādus. pte. 2. fo. 156. d. e
- Descensus** ignis sup sacrificia ⁊ illa cōsumēs/ fuit a deo: quod fuit signū acceptationis diuinę: sicut de sacrificio abel: ⁊ dō sacrificio helig i mōte carmeli. pte. 1. fol. 230. b.
- Descriptio** q̄ describebatur vniuersus orbis p̄mū incepta est i iudea q̄ est in medio terre ha/

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

bitabilis. parte. 5. fol. 69. c. et fol. 129. d.
Descriptio facta tpe augusti cesaris nō fuit solū
 fm numerū personarū sed etiā genealogiarum:
 vt sciret numerus determinat^r nobiliū et igno-
 biliū. In qua pñtebant dupliciter se esse subie-
 ctos romano imperio / scz scripto et facto et. par-
 te. 5. fol. 129. d.
Desiderare solēt homines quattuor. Primo / pro
 speritatē domus sue. Secūdo / inimicorū suorum
 depressionē. Tertiō / fame celebratē. Quarto /
 dñi et honoris sublimitatē. pte. 1. fo. 364. c. d. et
 boꝝ pñtia refugunt. Ibidē. g. h. et fo. 365. c. d.
Desiderare solent hoīes prosperitatē dom^u sue /
 quē consistit in fecunditate prolis et abundan-
 tia tpalium bonorū. pte. 1. fol. 364. c.
Desiderare scientiā et actū docendi nō est malū:
 imo meritorium: sed desiderare nomen tñi: est
 malū et singulare pctm. Sed si desideret nomē
 auctoritatis magisterij ad hoc q scientia iā ha-
 bita quis possit melius vti / nō est malū et. par-
 te. 5. fol. 71. b.
Desideriū pprie loquendo ē rei nō habite / sic de
 lectratio est rei pñtis. pte. 4. fol. 49. d. f.
Desideriū oratio est: nec vnq desiderat orare / q nō
 desinit amare: charitas clamor ē. pte. 5. fo. 139. b.
Desiderium bonum est oratio: et si continuū est
 desideriū / cōtinua est oratio. pte. 6. fol. 113. a.
Desideriū et concupiscētia quō differūt. parte. 3.
 fol. 264. a.
Desideriū omne pena est dū differē. pte. 3. fo. 25. b.
Desiderio hoīs est tardū / qd citius est deo. par-
 te. 3. fol. 145. e.
Desiderantis mos ē frequenter repetere quē tan-
 tis pñibus orat. pte. 3. fol. 204. e.
Desiderio nimio tempus lōgū videt / et si breue:
 parte. 3. fol. 276. a.
Desiderioꝝ finis iter ea quē honeste desiderātur
 sunt: vita / salus / gloria / pax. pte. 6. fol. 58. f.
Sicut desiderium est boni nō habiti / ita delecta-
 tio est boni adepti. pte. 3. fol. 322. c.
In desiderijs est oīs ociosus. pte. 3. fol. 332. e.
Desideria terrena pruriētia et punctiōes vicioꝝ
 pullulant in corde negligentū. Ibidem.
Desideria spūalia dñi ardent / frigesunt carnalia
 parte. 3. fol. 267. f.
Desideriū perspiciēde veritatē nō est improbā-
 dum: sed ad ordinē reuocandū: vt a fide incipi-
 at: et bonis operib^{us} nitatur puenire quo tendit.
 parte. 1. fol. 91. f.
Desideriū celestis vite significat basis: cui^{us} rāta
 est causa vt perfecti viri se quotidianis diluant
 lachrymis: et gaudiū interne quietis / qd viuen-
 do non valent / suspirando degustant. parte. 1.
 fol. 196. e.
Desideriū q angeli desiderant / pspicere / non im-
 portat expectatōnē nō habiti: sed continuatio-
 nem habiti. pte. 6. fol. 217. b.
Desideriū fruitionis diuine in pñti habet ali-
 quid afflictionis rōne dilationis: et habet aliqd
 delectationis ppter spem consequendi opatū
 parte. 4. fol. 50. a. b.
Desideriū iacob p sepultura vt sepeliret in terrā
 pmissiōis cū abraā isaac vnde fuit et. forte vi-

dit in spiritu q christo resurgēte / resurgerēt mul-
 ti sancti iam defuncti et sperabat cū ipsis resur-
 gere. pte. 1. fol. 115. b.
Desperatio est q quis penit^{us} diffidit de dei boni-
 tate. pte. 6. fol. 7. a.
Desperatio vnde oritur / et est blasphemā in spiri-
 tū sanctū. pte. 1. fol. 45. f.
Desperatione nihil execrabili^{us}. pte. 3. fo. 332. a.
Desperantes propter magnitudinē pcti / iā ex dā-
 natione peccati tales hñe credendū est qz hñōi
 affectiones mentis habent / vt se nō humilient
 ad petendā veniā. pte. 5. fol. 23. b.
Desperandū non est in aduersis / sed semp de dei
 auxilio pñdendū. pte. 1. fol. 299. a. d. et fo. 324. b.
Desperans nubib^{us} comparat: et quare. parte. 3.
 fol. 21. e.
Desperare iuste est pñtis vite bona eternitatis
 electione deferere. pte. 3. fol. 22. d.
Desperatio cain et el^{is} fuga: et quō dupliciter glo-
 satur et intelligit. pte. 1. fol. 45. b.
Despicere cōsuevit bonos q arbitrat se despici:
 et ex suspitione contemptus ad indignationem
 proflit et contumelias ingerit. pte. 3. fol. 39. a.
Despiciendus nō ē q nō simpliciter amat / et si quid
 inepte agat. pte. 3. fol. 319. f.
Destitutio chaldeorū p medos et persas fuit di-
 ctata per digitos scribentis in pariete. Et quid
 per hoc figurat. pte. 4. fol. 306. g. h. et fol. 307. b.
Destitutio hierlm p Titū et vespasianū post re-
 surrectionē anno. xlii. ponit in ix. caplo. danielis.
 pte. 5. fol. 193. b.
Detectio criminis idebita fit duodecim modis.
 Et enumerant. pte. 1. fol. 246. c.
Deterioribus displicent sepe facta vel dicta me-
 liorū / qz intelligi nō valent / sed eo ab eis non te-
 mere reprehēdenda sunt / quo apprehendi vera-
 citer nō possunt. Sepe aliquid a maiorib^{us} dispē-
 satorie agit: qd a minoribus error putat. Sepe
 multa a fortib^{us} dicunt q infirmi diiudicant / qz
 ignorant. pte. 3. fol. 103. b.
Determinatio vite hñane post diluuiū nō poni-
 tur cum dicat. Eruntq dies illius. cxx. annorū /
 quia multi diutius satis vixerūt post diluuiū
 et. pte. 1. fol. 50. f.
Detractio quid ē. pte. 6. fol. 218. e.
Detractor et susurro quō differūt. pte. 6. fol. 6. c.
Detractio qñ est pctm. pte. 1. fol. 103. c. d.
Detractio aliqui diffamato vtilis ē: detractorib^{us}
 nō semp dñabilis et piculosa. parte. 1. fo. 285. a.
Detractionis vicio periclitat totum pene gen^{us}
 hñanū. pte. 3. fol. 332. b.
Detractio est vitanda: et qre. pte. 6. fol. 6. c.
Detractio phibetur in q comedis sanguis ania-
 rum. pte. 1. fol. 244. b.
Detractionis modi duodecim et. Et enumeran-
 tur. pte. 4. fol. 309. b. et fol. 311. c. d. Item parte. 1.
 fol. 246. d.
Detractorū triplex malignitas: qz aut bñ dictis
 oblatrāt / aut auctorū puerā itētiōnē affirmāt:
 aut veteres modernis magis ingeniosos esti-
 māt et pñdēdos iudicant. pte. 1. fol. 20. b.
Detractor tres conditiones sūt. Sunt em̄ vene-
 nosi in corde / dolosi in ore / et in perniciosi i ope-
 k

In Glosas ordinariā Interl. q5. necnon in Aico. de ly.

re. parte. 2. fol. 2. e

Detractores vix possūt cognosci eo q in pſentia vngūt / r in absentia grauius pungūt. Et signi- ficanſ per cyniphe. pte. 1. fol. 139. b

Detractor aliqui incipit a cōmendatione pſone / cui vult detrāhere vt per eā icinet corda audi- entiū ad credendū / q in dicēdo mala de illa p- ſona nō moueat odio rē. pte. 1. fol. 287. b

Detractor oīs eradicabit / r deſpectū inopemq a cunctis bonis operib⁹ mors illū inueniet / quē hic aliene vite exquirēdo crimina detractōnis ſue languor occupauit. pte. 3. fol. 331. b.

Detractores peſſimi apud magnos accuſantes nequiter innocētes r eorū penā cōfuſibile impe- trantes / ſignificanſ per accuſantes inique regi- hieremiā. pte. 4. fol. 161. b

Detractores porcis qd demones intrauerāt cō- parant : qui tanq porci paſcunt ſmundicijs ali- orum r gruniūt p viā bonorū. pte. 5. fol. 147. b.

Detractores ſignificanſ per paleſtinos q iterptant ore cōfundētes r ore contuſi : qui ore ſuo male- dicto contundūt famā bonorū. pte. 4. fol. 168. d

Detractores r aduſatores quantū ſint periculo / ſi principib⁹ hī exemplū in dauid q tam ſanct⁹ et iuſtus verbis aduſatoris ſeductus fuit rē. p- te. 2. fol. 117. b.

Detractor plaga ſignificatur p plagā locuſtarū / qui rodere ſtudēt vitam et famā bonorū. pte. 4. fol. 366. b

Detractores ſe ſuicē comedētes ſignificanſ per locuſtas q alienos fruct⁹ inuide comedūt. par- te. 3. fol. 200. b

Detractores canib⁹ companē q p quēlibet igno- tū quantūcūq bonū oblatrant. pte. 1. fol. 20. b

Detractor ſcorpioni aſſimilaſ. pte. 1. fol. 2. e

Detrahēs r obtrectās ſi eſt in eo gſa ſancti ſpūs recedit ab eo poſt obtrectationē. pte. 1. fo. 285. e

Detrahentē ſi hilari vultu audierit / tu illi das ſo- mitē detrāhendi. pte. 3. fol. 333. e.

Detrahentiū lingue quo mō compēſcende ſunt. parte. 6. fol. 237. a.

Detrahēre ſuperiori eſt caput radere fm morālē ſenſū rē. pte. 1. fol. 251. b.

Detrimentū in rebus exteriorib⁹ ad ſalutē corpo- ralis vite ſicut rōnabiliter ordinat rē. ita rōna- biliter ordinat detrimentū vite corporalis ad ſa- lutē anie r glām dei / r detrimentū boni pricu- laris ad bonū cōmune rē. parte. 1. fol. 360. b.

Deuotio qd eſt. pte. 3. fol. 274. d

Deu **Deuotio** potiffime pſiſtit i ofone. pte. 5. fo. 170. c

Deuotio vt ſit perfecta requirit in vtraq vita. parte. 3. fol. 274. f

Deuotiois ſigna exteriora in actiua vita r contē- platiua. Ibidem. d.

Deuotionis ſigna intrinſeca r per modū cauſe r per modū effectus. Ibidem. e

Deuotiois ſanctę regula. pte. 3. fol. 193. a.

Deuotionē concernentia / ſiue ad eā ptinentia / q- dam conſiſtunt in actib⁹ exterioribus et ptinet ad deuotionē diſpoſitiue / qdam etiā ad inten- ſionē affectus. parte. 3. fol. 274. g. b

Deuotiois pię actus vel grefſus / ordines ſunt la- pidū politorū / quibus in cōdenſo dilectā deo

habitationē conſtruim⁹. pte. 2. fol. 244. c

Deuotus hō aliqui nō ſolū gualit diabolo i mors te contēplationis / ſed etiā in campo actiōis. p- te. 4. fol. 450. d

Deuotio tanto vt dignū ē ſit in diuinis officijs quanto quis pſatus eſt ceteris. pte. 2. fol. 199. b.

Deuotionis tante (ni fallor) oīs pſis iſraeliticus cū ſacerdotibus r leuitis / magiſtris . ſ. ſuis / exq egreſſi de egypto nuſq repeririſ fuiſſe in cele- bratione paſche q poſt tranſmigrationē de q ſcribit eſdras. pte. 2. fol. 249. a.

Deitas an r quō ſit nominabilis a creatura / licz ſit incomphēſibilis. pte. 6. fol. 89. b.

Deitatis nō eſſemus participes / niſi eſſet ipſe nſe mortalitatis. pte. 3. fol. 266. b.

Deus vel dſis diuerſis lſis hebreorū ſcribit. Qm eſt ſub ſigno tetragrāmaton ſcribit / nulla du- bitatio eſt qn de deo vero dicat : qn dō cōmuni- bus litteris / incertū eſt / an de deo vero / an de q- libet aliorū dicatur. pte. 1. fol. 303. b. c.

Deus ē nomē incomunicabile fm rem / eſt tñ cō- municabile p ſimilitudinē. pte. 3. fol. 381. g.

Dei nomē Vide i Ego ſū : r in Tetragrāmaton

Dei diabolus nominauit p m⁹ in geneſi. parte. 5.

Dei eē an r quō / r a quib⁹ ſit creditū. (fol. 138. a

parte. 6. folio. 155. c. et fol. 158. g

Dei eē / cū ſit per ſe notū r eius noticia inſerta ē naturaliter mēti hūane / quō dicere potuit pha- rao. Neſcio dſm. pte. 1. fol. 134. d. et fol. 135. d

Dei exprimere pfecto ſermone nō poſſum⁹ : hūa- nitat / nſe mō / qſi infantie imbecillitate prepe- diſi / eum aliquatin⁹ balbutiendo reſonam⁹. p- te. 1. fol. 162. f

De deo intelligim⁹ q loqui penitus nō valem⁹ : r multa recte loquimur q intelligere / nō ſum⁹ ido- nei. pte. 6. fol. 133. f.

Deus i pſenti nominat a nobis plurib⁹ nomib⁹ / q nominam⁹ eum ſicut cognoscim⁹ : In cogni- tionē dei deuenim⁹ ex pfectionib⁹ creaturarū q ſunt plures r diſtinctę / ſed in patria de⁹ videt p ſeipſū r ſic nominat vno ſimplici nomine. par- te. 4. fol. 421. g.

De vñ eſt in eſſentia / trin⁹ in pſonis quō hoc a moyſe exprimaſ. pte. 1. fol. 29. g. b.

De dī tribus modis / natura / adoptiōe : et falſo. pte. 5. fol. 217. e. f. Itē pte. 6. fol. 45. a. Itē pte. 3.

Deus aliqui nūcupatiue dī / aliqui eſſen (fo. 155. e

tialiter : Et qñ. pte. 1. fol. 137. b

De ſol⁹ q exordū nō habet / vere eēntie nomē te

De ē pncipiū ſimplr p mū (net. pte. 1. fo. 127. a

r intellectualis nature. pte. 5. fol. 185. b.

Deus ſiue dſis dī viuere / q ē vita p eēntiā : r oīa viuūt in eo. pte. 2. fol. 121. g. Itē pte. 3. fol. 136. a.

Itē pte. 4. fo. 330. d.

Deus lux eſt quam non capit locus / vox quam non capit tempus : odor quem non ſpargit fla- tus : cib⁹ / quē non minuit edacitas : amplexus / quē nō diuellit ſanietas. pte. 6. fol. 229. a

Deus ſol⁹ ē lux p eēntiā : r qre. pte. 5. fol. 210. b. et

De ē intellectualis natura vt ab oīb⁹ (fo. 211. b

ſctis r pphetis tāq manifeſtū ſupponit / r iō in ipſo ponit xbn : nō tñ ad ſimilitudinē verbi large dicti. pte. 5. fo. 185. b

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

Deus ē charitas: nō q̄ sit charitas mouēs ime/
diatē volūtātē humanā ad actū diligēdi sine
habitu medio: sed deus mouet ipsā volūtātē
ad actū diligēdi meritoriū p̄ habitū charitatē
infusū. pte. 6. fol. 233. c. d. et fol. 234. c.
Deus p̄ suā essentia omnia p̄fecte representantē co
gnoscat res: et nō p̄ formā extraneā a rebus ac
ceptam. pte. 3. fol. 363. b.
Deus seipso finit et quiescit in seipso: quod ē p̄
priū eius. parte. 5. fol. 40. f.
Deus circūspicit oīa et vbiq̄. pte. 3. fol. 401. c.
Deus vbiq̄ totus et semp̄ est: dicat tamen sedē
habere in celo et quare. pte. 2. fol. 102. b. c. et fol.
Deus est vbiq̄ p̄ essentia et p̄sentia: est (106. a.
tamē in celo speciali mō. f. p̄ apertā visionem.
parte. 3. fol. 239. g.
Deus in pte nō est: q̄ vbiq̄ ē: et min⁹ inuenit si i
parte querit. parte. 3. fol. 47. f.
Deus ē p̄sens vbiq̄ triplici: sicut aliqd̄ dicat cē
alicubi triplici. Uno mō p̄ potētiā: sicut rex ē
i toto regno. Alio mō p̄ p̄sentia: sicut rex ē i au
la sua. Tertio mō p̄ essentia: sicut rex ē i suo lo
co determinato. Sic de⁹ p̄sens ē vbiq̄. b. tripli
ci mō. pte. 5. fol. 187. d. Itē pte. 6. fol. 228. g.
Deus est vbiq̄ p̄ diuinitatis p̄sentia: sed nō vbi
q̄ p̄ in habitationis gratia. parte. 6. fol. 38. b. et
fol. 67. a. et fol. 364. a.
Deus an et quomō a nobis videat in hac vita.
parte. 6. fol. 233. b.
Deus inuisibilis est ab omnib⁹ i natura: videt
autē cū vult et sicut vult: nō sicut est: sed qua
li specie vult apparere. In futuro dō videbunt
eū filij sicut est. parte. 6. fol. 117. e.
Dei substantia nec hoīm nec angeloz/ sicut est/
quisq̄ videre potuit. pte. 1. fol. 202. e.
Deū cōspici in claritate sua in regione beatitu
dinis dixerūt quidā sed i natura nō videri: sed
si ē aliud claritas aliud natura. pte. 1. fol. 203. b.
Deus q̄dīu hic mortaliter viuif: videri p̄ quas
dā imagines pōt: sed p̄ ipsaz naturę suę speciē
nō pōt. pte. 1. fol. 203. b. et fol. 204. g.
Dei oēs visiōes q̄ mortalitū p̄bebant aspectib⁹:
sic exhibebant vt nō i eis yllō sensu corpis sen
tires diuina natura. pte. 1. fol. 202. e.
Deū apparuisse hoīb⁹ siue visibiliter carnali
bus oculis siue inuisibiliter p̄pheticis visiōi
bus: p̄ subiectā creaturā intelligēdi est. pte. 5.
fol. 188. e. Itē pte. 1. fol. 175. a.
Deū nullus digne consistere vel videre potest:
nisi cuncta terrena et mortalia vicia deponat.
parte. 1. fol. 127. e.
Deū videt quidā: vel ad quosdā descēdit i nu
be: ad alios autē descēdit in caliginosa nube: et
quā differentiā illa habeat. pte. 1. fol. 163. a.
Deum nemo videt nisi prius deo appareat: sol
em̄ sua luce facit nos videre: ita et deus. pte. 3.
Deū cū nemo vidit vnq̄: quō dicit (fol. 172. a.
iacob: Elidi dñm facie ad faciē. pte. 1. fol. 96. e.
Deū et si p̄ fidē nouimus: qualiter tñ sit ei⁹ p̄ter
nitas siue p̄terito vel futuro nō videmus. par
te. 3. fol. 48. b.
Deū (si nō creditis verbis) ex creaturaz magni
tudine creatorē intelligite: credite ocul vestr:

et elemētōz oīm seruitute omnipotētiā dñi co
gitare. parte. 4. fol. 71. b.
Deus licet nō possit cognosci a p̄ori ē tñ cogno
scibil⁹ a posteriori. f. ab effectib⁹. pte. 3. fol. 380. c.
Deus licet p̄ creaturas nō possit cognosci q̄tuz
ad distinctionē p̄sonaz diuinarū: pōt tñ p̄ eas
cognosci q̄tū ad essentialia attributa. f. poten
tiā sapientiā et huiusmodi: in q̄bus impropor
tionabiliter transcēdit omnē naturā creatura
rū mūdi. pte. 3. fol. 380. d.
Deū quo intēsius agnoscere queris: eo intēsius
eū incōprehensibile esse intelligis: et nō est tua
culpa si eū nō cognoscis: sed est infirmitas hu
mane cōditionis. pte. 3. fol. 364. b.
Deus licet sit immutabilis: tñ mutabilia opera
tur/ ex quib⁹ varie notat. dicat em̄ prius/ qñ dat
p̄spera: durus qñ infert aduersa/ fm cōmunem
modū loquēdi hoīm. pte. 3. fol. 57. g.
Deus nō mouet ab aliquo alio ad aliqd̄ volen
dū de nouo. pte. 3. fol. 8. b. Itē pte. 1. fol. 202. d.
Dei noticia ex mūdi fabrica p̄cipit. parte. 3. fol.
Deus nihil quasi repētinō cōsilio facit/ (380. b.
sed qd̄ ab eterno p̄sciuit: s̄ mutare dicat quod
fm rerū causas sequi videret/ alijs causis econ
tra interueniētib⁹: sed et causas et qd̄ fieret imu
tabiliter p̄uidit. parte. 3. fol. 246. a.
Deus ostēdit i his quę creauit indefinēter ope
rari. parte. 6. fol. 195. b.
Deū cē initū oīm t̄pis et rex oīm p̄ platonis et
aristotelis sentētiā ostēdit. pte. 1. fol. 21. g.
Deus fecit mūdū et oīa q̄ i eo sunt. hāc p̄posi
tionē cōcedebāt cōmuniter p̄bi: vocantes deū
primā causam oīm. pte. 6. fol. 195. c.
De⁹ anteq̄ faceret celū et terrā: anteq̄ faceret s̄a
ctos/ vbi habitabat: parte. 6. fol. 38. a.
Deus qua rōne cūtra simul cōdidisse dicat: cum
a moyse et dierū mutatiōe cūtra distincte cre
asse legat: parte. 1. fol. 22. b.
De⁹ opat q̄ttuor modis. Ibidem. a.
De⁹ creauit oīa. i. de nihilo p̄dixit: qd̄ ē p̄prium
ipsi⁹ dei: celū. i. corpa celestia oīa i suis formis
substantialib⁹ distincta: licet adhuc i aliquibus
p̄prietatib⁹ accidentalib⁹ essent informia: et frā i
sua forma substantiali distincta. pte. 1. fol. 23. b.
Deus creauit omnia simul: intelligit duplici.
parte. 3. fol. 404. e.
Deum dicere vel dixisse: fiat lux et qualiter et
quomō et p̄ quid intelligēdi sit. pte. 1. fol. 24.
b. d. et fol. 30. b. et fol. 166. b.
Deus quō fecit celū et terrā/ nullo mō dici pōt.
parte. 1. fol. 34. a.
Deū creare nouū celū et frā nouā i futuro: quō
intelligat. parte. 4. fol. 105. f.
De⁹ septima die deuenit a nouis opib⁹ cōdē
dis: nō tamē quieuit a creaturis p̄ductis con
seruādis. parte. 5. fol. 201. b.
Deus et artifex differēter p̄ducit suos effectus/
et quō hoc. pte. 5. fol. 201. b.
Dei opa sūt duplicia/ publica et secreta. Publi
ca sūt opa sapiētie dei: vt q̄s gratis cōdidit/ be
nigne disponit/ bona aspirat/ p̄ficiat/ custodit:
quod oīmib⁹ liquet. Secreta eiusdē opa sūt: qd̄
ecōtra facit in malis q̄s deuenit: quę pauci p̄nt

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

Inquirere sed nullus inuenire. pte. 3. fol. 28. b.
De nullū vel angeloꝝ vel hoīm crearet quē ma
lū futurū esse p̄sciret/ nisi parit̄ nosset eos q̄bus
bonoꝝ v̄sibus cōmodaret. parte. 6. fo. 22. b.
Deus cur hominē tentari p̄misit quem casurus
p̄sciebat? parte. 1. fol. 40. d. f.
Deo mēbra et humani affectus tropica locutiōe
ascribūtur: vt fm̄ capacitātē nostrā cōformen
tur eloquia diuina. parte. 3. fol. 379. a.
Deus quomō dicat̄ habere passiones vt furoꝝ/
obliuionē/ iram/ penitudinē rē. pte. 4. fol. 104.
e. et de penitentiā clarius. fol. 137. b. et fo. 426.
e. Glide etiam in Passiones.
Deus dolere more nostro dicat̄: cū hoīes quos
ad se credendū laudādum q̄ creauit/ diabolo
seruire cōspicit. pte. 3. fol. 327. e.
Deus dicat̄ vigilare et dormire/ et qñ. pte. 4. fol.
214. b. Itē pte. 3. fol. 22. b. et fol. 277. c.
Dei audire est desideria nostra percipere. par
te. 3. fol. 82. a.
Deus ambigētis affectu loquitur/ et quare. par
te. 4. fol. 214. b.
Deus dicat̄ recordari et obliuisci fm̄ nostrū mo
dum loquendi: nō q̄ obliuio nec recordatio in
deo cadat: et quando dicat̄ obliuisci vel recor
dari. pte. 1. fol. 54. b. et fol. 56. b.
De quō dicat̄ aliqd̄ expiri. pte. 2. fol. 33. g.
Deus laudat hoīem/ qñ p̄ aliquē effectū suē fl
gnū virtutis p̄bet ei testimoniu. pte. 3. fo. 132. c.
De dicat̄ tūc visitare hoīem/ qñ ei dat beneficia
sp̄alia vel corpalia. pte. 3. fo. 27. b.
Deus dicat̄ celare i corde suo ea q̄ p̄tinēt ad ho
minē: quādo nō ostendit erga eū beneficia ex
teriora/ dimittendo eum in afflictione magna.
parte. 3. fol. 27. b.
De dicat̄ stare i cōgregatiōe iudiciū: q̄ dare vi
det et attēte facta et dicta eoꝝ. parte. 3. fo. 207. b.
Deus dicat̄ habere oculos: q̄ cūcta videt: ma
nus/ q̄ cuncta operat̄: et etiā omnia mēbra pa
rabolice. parte. 3. fol. 363. b.
Deus dicat̄ habere genas: et sunt ipsius x̄tus at
tractiua: sicut oculi virtus cognitiua: trahen
do em̄ ad se electos/ per fidem et amorē incor
porat sibi eos: sicut p̄ genas incorporant̄ ma
teriales cibi. Ibidem.
Dei locutio quō intelligēda ē. pte. 1. fo. 37. g. et fo.
De cū oculos suos dicat̄ et labia sua/ et cē (38. a.
tera mēbroꝝ corpaliū vocabula: nō accipim̄
eū forma corpis definitū: sed p̄ hęc intelligim̄
effectū opationū rē. sic cū dicat̄: Et nō abijciat
vos anima mea. parte. 1. fol. 261. b.
Deus nō habet aīam/ sed tropice dicat̄ aīam ha
bere sicut manus et pedes/ et cetera corpis mē
bra. parte. 2. fol. 66. e.
Audeo et dico (ait origenes) anima dei christ̄
est/ sicut et verbū dei/ sapientia dei/ et x̄tus dei
rē. parte. 1. fol. 261. b.
Deus vocat voluntatem suam/ animam suam.
parte. 1. fol. 261. b.
Deus sepe ternario numero p̄pter eā quē ipse ē
trinitatē figurat̄. parte. 1. fol. 183. a.
Deus dicat̄ bonus/ nō pater solus/ sed et filius et
sp̄s sanctus. parte. 5. fol. 108. b.

Deus pater an et quomodo dicat̄ deus filij rē.
parte. 3. fol. 411. b.
Deus pater est vita p̄ essentiā/ et p̄ consequēs fl
lius: cū sint vna essentia et vna vita: et cōseq̄n
ter vita viuificatiua omniū resurgentium. par
te. 5. fol. 202. g.
Deus pater inspirauit christo homi voluntatē
patiēdi p̄ salute m̄sdi et maxima charitate q̄
diligit hominē. parte. 5. fo. 229. b.
Deus pater vult bonū christo homini diuinū:
nō solū fm̄ vnionē q̄ est p̄ opationē i fruitione
vera: sed etiā fm̄ realē vnionē suppositi. fide
lib̄ aut vult bonū diuinū tm̄ fm̄ vnionē gr̄e et
glorie/ q̄ ē i fruitione: nec tñ ita p̄fecte fruūtur
sicut anima christi. parte. 5. fol. 230. f.
Deus pater significatur per dauid/ et quare. par
te. 2. fol. 212. b.
Deū vnū credere/ p̄videntē saluti hominū per
modū sibi congruū: sufficiebat gentilib̄ ad sa
lutē: et in hoc articulo p̄videntē cōtinet totum
christi mysteriū implicite. pte. 2. fol. 248. c.
Deus licet sit pater omniū per creationē: tamē
speciali modo est pater pauperū per heredita
tis eterne p̄missionē. parte. 3. fol. 422. g.
Deus multipliciter dicat̄ pater i sacris sc̄pturis
respectu creaturaz. pte. 3. fol. 89. h.
Deus dicitur pater: q̄ iubet/ vocat/ condidit et
regit: mater: q̄ fouet/ cōtinet/ collactat/ et nu
trit. parte. 3. fol. 122. b.
De dicat̄ pater/ magister/ hō. pte. 5. fol. 71. a.
De solus dicat̄ magister et pater. Ibidem. b. c.
Deus an quare et quō dicat̄ magis pater noster
q̄ mater. parte. 4. fol. 103. a. d.
In deo quō dicimur esse/ cū nō sumus tāq̄ eius
substantia. parte. 6. 195. b. g. h.
Dei opus p̄prium est misereri/ parcere/ cōdona
re: nō suum/ sed alienum est irasci/ punire. parte
4. fol. 53. a. d. et fol. 54. c.
Deus omnipotens tāq̄ misericors et miserator/
modo aquile/ modo galline/ mō matri bladiē
ti se compat/ et quare. pte. 4. fol. 107. e.
Dei misericordiā vt consequamur/ docemur ad
eū recurrere p̄ sex. pte. 4. fol. 189. d. e.
De nō ē iudiciū seuer̄ et austerus: q̄ et si tēpo
ralit̄ punit p̄ peccat̄: hoc ideo facit/ ne in eter
nū puniat. parte. 4. fol. 386. b.
Deus nō tm̄ benignus est/ et nō seuer̄: si em̄ be
nignus tm̄ esset/ bonitatē ei⁹ cōtēnerem⁹: si se
uerus tm̄ desperarem⁹. pte. 4. fol. 115. b.
Deus alia concedit p̄pitiis/ alia permittit ira
tus: quē tunc in vsum sui consiliū vertit: vt quē
eius consilio repugnāt/ eius consilio militent
rē. parte. 3. fol. 17. b.
Deus aliud misericordiā dat: aliud sinit habere
iratus. parte. 3. fol. 30. a.
Deus omnipotēs cur nō talē fecit qui perire nō
posset? Itē cur deus fecit quem periturū p̄cui
dit? parte. 3. fol. 25. f.
Deum malas hominū voluntates/ quas volue
rit/ quādo voluerit/ vbi voluerit/ in bonum nō
posse conuētere: quis tā impie desipiat vt hoc
dicat? parte. 1. fol. 364. e.
Dei facta venerari debemus: q̄ iniusta esse non

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

possunt nec discutere qꝫ rationē cōsiliū eiꝫ que-
rere ē cōtra illud superbire. pte. 3. fol. 24. f.
Deum quidā accusant legis duritiē ⁊ crudelita-
tis/ qui nō solū gentē amalech sed ⁊ semen eiꝫ p-
nūciat periturū. pte. 1. fol. 309. f.
Deus cū locutus est de niniue qꝫ post tridū sub-
uertet quōd permāsit in verbo suo/ cū id secutus
nō fuerit. pte. 1. fol. 305. g. h.
Dei pmissio immobilis pmanebit/ sic leges celi ⁊
terre diei ⁊ noctis in ordine suo immobiliter p-
stant. pte. 4. fol. 157. f.
Deus solus est qꝫ probat iusticiā/ sicut solus ē qꝫ
cordis videt conscientia. pte. 4. fol. 139. a.
Deus incōmutabilis/ quō i extremo iudicio/ ele-
ctis ⁊ reprobis nequaqꝫ sub specie eiusdē incō-
mutabilitatis ostendit. pte. 4. fol. 146. e.
Deus qui sup omnia est a nullo terreni pōt vt sen-
tentia muret. pte. 1. fol. 305. f.
Deus nō solū bonis vtitur ad opus bonū/ sed eti-
am malis. pte. 1. fol. 303. d.
Deus actibus maloz bñ vtitur in bonū/ sic p de-
mones exercet suā iusticiā in damnatos. pte. 4.
fol. 172. g.
Deus malicia hominū nō indiget ad declaratio-
nē sue fortitudinis eos flagellando/ sꝫ perfert eos
patiēter quosqꝫ scit oportere rē. pte. 1. fol. 142. f. g.
Deus mauult inuenire cui indulgeat qꝫ quē pu-
niat. pte. 5. fol. 25. f. Item pte. 4. fol. 110. e. Et de-
clarat p plura exempla. et fol. 156. h.
Deus licet sit auctor mali pēg/ tñ nō est auctor
mali culpe. pte. 6. fol. 267. c.
Deus auctor est mali pēg. pte. 6. fol. 97. b. Item
pte. 4. fol. 186. d.
Deus an sit causa peccati/ arguit qꝫ sic: cū respō-
sione ⁊ solutiōibꝫ argumētōz. pte. 3. fol. 402. b. c.
et fol. 401. g. h. Item pte. 2. fol. 114. e. f.
Deus licet nullo mō sit causa efficiens maloz/ sꝫ
tñ bonoz: est tñ auctor ordinationis tā bono-
rum qꝫ maloz. pte. 3. fol. 421. f.
Ad deū si vita ⁊ meritꝫ accedamus ⁊ digni effi-
ciamur vt assistat nobis/ dicet nobis vt solua-
mus a pedibus animę nre si qd mortalis ē vin-
culi. pte. 2. fol. 9. b. c.
Deus cur eos quos eligit/ quosqꝫ ad donozum
spūalium culmen assumit: a vicis nō custodit?
parte. 2. fol. 108. f.
Deꝫ cur nō hoies ita instituit vt certi peccare oī-
no nollēt ⁊ certi peccare si possēt/ si vellēt: sic ta-
les instituit: cū vtrūqꝫ bonū fuisset. pte. 1. fol. 40. e.
Deus cū iustis est/ visitando/ miserendo ⁊ cōfor-
tando: cū impijs vero vlciscendo ⁊ puniēdo. p-
te. 1. fol. 202. a.
Deo nihil voluptuosum/ nihil suaue placet/ sꝫ qd
habet aliqd mordacitatis ⁊ seueritatꝫ. parte. 1.
fol. 217. f.
Dei sapientia oīa ita sunt disposita: vt nihil oī-
osū sit apd deū/ vl bonū/ vl malū. pte. 1. fol. 303. c.
Deus cū per intellectū cognoscit voluptatē car-
nis arefacit: ⁊ qui prius duobꝫ pedibꝫ eū vide-
bant qꝫ rere/ ⁊ seculū tenere: post agnitiōē/ vnꝫ
pes sanus permanet/ alter claudicat/ exēplo ia-
cob. pte. 1. fol. 96. a.
Deus (cū sit creator omnīū) quō diciat acquisisse

quod suū esse dubiū nō est: videt enī vnusqꝫ illud
illud acquirere qd nō fuit suū. pte. 1. fol. 154. g.
Dei cognitio et amor possūt duplꝫ accipi. Vno
mō vt ex naturalibꝫ. Alio mō de supnaturali. p-
te. 5. fol. 186. f.
Deꝫ scire/ qꝫ illi placet: nescire qꝫ displicet: nō qꝫ
ignorat/ sed qꝫ nō approbat rē. pte. 1. fol. 202. e.
Deus nunqd plus aliqꝫ scit: ⁊ aliqua minꝫ rē. p-
te. 1. fol. 202. e.
Dei sciētia onidit duplꝫ. Vno mō ex certa reue-
latiōe contingentīū futuroꝝ. Alio mō ex occult
ratiōe eoz. pte. 4. fol. 82. b. c.
Deꝫ an ⁊ quō habeat noticiā determinatā d sub-
stantijs incorruptibilibꝫ ⁊ superioribꝫ ⁊ de infe-
rioribꝫ ⁊ an intellectus eiꝫ vilescat ex talium
cognitiōe. pte. 3. fol. 46. g. Item pte. 4. fol. 143. d.
Dei nō putat heretici videre terrena ex longin-
quo: iō qꝫ celo altior sit/ ⁊ quasi in nubelatē p
caliginē iudicet. pte. 3. fol. 46. e.
Deus duobus modis aliquas res cōsiderat. scz
fm merita ⁊ fm rei naturā qꝫ dicunt cause inferi-
ores esse: ⁊ fm suū consiliū. pte. 4. fol. 68. b.
Dei tres quodā mō virtutes esse dicunt: scz forti-
tudo/ sapientia/ prudentia: ⁊ vnicuiqꝫ ppria di-
stribuuntur opera. pte. 4. fol. 126. e. f. Item par-
te. 3. fol. 30. f.
Deus quō omnibus et omnifariā adest. parte. 3.
fol. 46. e.
Deus suo iudicio iusto mutat tpa ⁊ etates trans-
fert regna atqꝫ cōstituit. Et eodem mō dicēdū
est de sumo sacerdotio ⁊ alijs dignitatibꝫ. par-
te. 2. fol. 66. f.
Deum pauēt ⁊ tremunt oēs angeli/ hoies/ demo-
nes/ vniuersa rōnalis creatura: Et quare. pte. 2.
fol. 238. e.
Deus est magnitudinis ⁊ bonitatis infinite/ ⁊ p
consequens quātū laudabilis ē laudari nō po-
test. pte. 2. fol. 204. g.
Deꝫ nihil facit sꝫ naturā (qꝫ id ē natura qd facit)
sed contra consuetā nobis. pte. 6. fol. 26. a.
Dei maior virtus ⁊ hūilitas in nra repatione co-
gnoscit qꝫ in nra creatiōe. pte. 5. fol. 56. f.
Dei maxima virtus ⁊ eiꝫ sapientia apparet i chꝫ
sti crucifixione. pte. 6. fol. 35. c.
Deus est mortuus. Iste hō creauit stellas: quō ⁊
qualiter ⁊ p quo verificantur iste ppositiones
parte. 5. fol. 235. b. Item pte. 6. fol. 3. f. Et: Deus
crucifixus est. fol. 35. b. et fol. 36. a. b.
Deus vnus colit mō a christianis: iudgis/ ⁊ sara-
cenis/ licet vāio mō. pte. 4. fol. 79. h.
Deū qui talē cogitat qualis nō est/ aliē deū et
falsū in cogitatiōe portat. Quis est aut qꝫ sic co-
gitat deū vt ipse ē? pte. 2. fol. 30. f.
Deo silis est qꝫ credit deū esse sumū: nullo egere:
se vero nō per se/ sꝫ apud eū eē. Qui xō p se vult
esse/ vt deus a nullo est/ puerse vult esse silis vt
diabolus/ qꝫ noluit esse sub eo. pte. 3. fol. 185. e.
Deo hoies mali/ nō solum equant hoīem morta-
lem/ sꝫ etiā pponunt magis timētes offensā ma-
li pncipis vl plati qꝫ offensā dei. pte. 4. fol. 80. h.
Deū suū faciūt raptorez ⁊ auari aux ⁊ pecunias:
gulosus delicias/ luxuriosus voluptatē tactꝫ: ⁊
hmōi. pte. 3. fol. 422. g.

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

Deus est hoc vnicuique qd p ceteri colit et diligit
27. pte. 2. fol. 33. e
Deus recens: dicitur creatura q male amat: sicut
pecunia est deus auari: et ribalda luxuriosi. par
te. 3. fol. 206. b
Deum recentē putare / et idolis seruire: pene par
est scelus. pte. 3. fol. 206. e
Deo qui putat placere malū nō cū putat deum.
parte. 3. fol. 160. a
Deus nō placat ab homine: nisi in arca cordis p
lumen recte fidei et vere dilectionis constituat il
li altare humilitatis. pte. 2. fol. 207. g
Deus illos polluit / cū iuste pollutos ostendit / q
se et alios corā deo castos exhibere et custodire
debuerunt et imaculatos. pte. 4. fol. 185. b
De^o si quosdā post baptismū prauē acturos vi
det: et ideo preuenti morte ad baptismū nō du
cuntur / si ita est / tunc petā quorundā puniunt
anteq̄ sint peccata. 27. pte. 3. fol. 67. f
Deum q̄ quasi semp p̄sentem pertimescit: nemi
nē fraudare intēdit. pte. 3. fol. 417. c
Deus quō dicit magis diligere vnū q̄ aliū / cum
vno actu simplicissimo diligit omnia. pte. 3. fo
Deus etsi diligendus sit ppter se / tñ (ho. 393. g.
cū exaudit deprecantē / occasione sibi dat q̄ fer
uentius ipm diligit. pte. 3. fol. 257. b
Deus posse retineri p̄cibus sanctorū ostendit. p
te. 4. fol. 148. e
Deus dicit venire et abire / et qñ. pte. 3. fol. 24. e
Deus sicut in suis vestiri pasci et refici dicit / sic et
affligi et pati p̄secutionē 27. pte. 4. fol. 356. e
Deus abraam quare dicit. pte. 3. fol. 152. b
Deus abraā isaac et iacob: quare tñ dicit istorū
triū et nō etiā aliorū. pte. 2. fol. 238. e
Deus iacob quare dicit. pte. 3. fol. 93. f. et fol. 205. h.
et fol. 302. g. et fol. 411. f. Item pte. 2. fo. 191. d. et
fol. 204. e
Deus p̄ propitiatorū designat. pte. 1. fol. 177. d.
Deus p̄ leuitā q̄ dicit vir p̄t allegorice significa
ri. pte. 2. fol. 53. b
Deus quō dicit tradere aliquē. pte. 2. fol. 34. a.
Dij aliqui in plurali dicunt in scriptura pphete
et hoies sancti: et quare. pte. 3. fol. 155. b
Deus humanāus est subiectū in omnib⁹ libris
pphetalibus / sicut: Deus hūanatus in euange
liis. pte. 4. fol. 110. c. et fol. 208. d. Item parte. 2.
fol. 240. a
Deus sub ratione absoluta ē subiectū in tota sa
cra scriptura. Ibidem.
Deum dicunt iudei in qualibet vigilia nocti do
lere de destructione templi et captiuitate iudeo
rū. Item qd facit deus in duodecim horis diei
27. pte. 4. fol. 64. b. c. et fol. 411. f. et fol. 43. g.
Deus requirit vltionē de homicidio: siue fiat de
manu hominis immediate / siue etiā si fiat median
tib⁹ bestiis vel p̄ bestias / et quō b̄ intelligit. par
te. 1. fol. 55. b. et fol. 56. b
Deus abrae de nocte fecit p̄missionē de multipli
catione seminis / et quō ista multiplicatio intelli
genda sit. pte. 1. fol. 65. b
Deus iurauit p̄ semetipm / qz nō p̄t esse mai⁹ ali
quid deo: iō p̄ semetipm iurauit. pte. 1. fol. 78. c.
Deus qualiter dicit zelotes qz nō vult q̄ hō for

nicet cū dijs alienis p̄ idolatriā. pte. 1. fol. 164. c
Deus nō solū zelotes / sed zelus etiā in abstracto
p̄t dici ppter singularem et excellentē animā ce
lum. pte. 3. fol. 368. b
Deus aliqui in presenti vita sc̄tōs homines punit
gravi pena: etiā p̄ leui culpa suo iusto iudicio /
licet occulto. Exemplū habet de nadab et abiu
et de multis alijs. pte. 1. fol. 231. b
Deus p̄misit patrib⁹ ante legē duo specialiter. f.
terre magnitudinē: et prolis multitudinē. pte. 1.
fol. 330. b
Deus quō sit diligendus ex toto corde: ex tota
aniā. pte. 1. fol. 338. c
Deus ē colendus ppter septē beneficia exhibita
et quē sunt ista. pte. 1. fol. 369. f
Deus ipm israel gubernauit et direxit triplicif.
primo p iudices vsq̄ ad saulem regē. Secūdo
per reges a saule vsq̄ ad transmigratiōē baby
lonis. Tertio p pontifices a reditu captiuitatis
babylonice vsq̄ prope aduētū christi. parte. 2.
fol. 31. c
Deus aliquando pmittit demones dare respon
sa idolatriis: qz ex malicia demerent q̄ sic in er
roribus nutrant: et talia responsa aliqui sunt ve
ra. pte. 2. fol. 53. b.
Deus p̄misit filios israel bis in principio debel
lari vt humiliarent et recurrerent ad deū: magz
confidentes de virtute diuina q̄ de sua. pte. 2.
fol. 54. b
Deus licet omnia gubernare posset per seipm / tñ
ad conseruandū pulchritudinem vniuersi (quē
consistit in ordine partū ad inuicē / et ad deū / si
cut ad primū ducē) inferiora regit p̄ media: vt
corporalē creaturā et spūalem: Et eodē mō vul
gares homines per reges. pte. 2. fol. 62. c
Deus sanctus et fortis per essentiā: alia aut sūt p
participationē. pte. 2. fol. 64. d.
Deus nō vult mortē peccatoris p se: sed p se vult
iusticiā suā / sicut et bonitatē: ad quā sequit⁹ pu
nitio peccatoris: q̄ aliqui sit p mortē corporalē:
et aliqui cum b̄ per mortē gehēne. pte. 2. fol. 66. b
Deus elegit sibi populū israel tanq̄ sibi familia
rē et peculiarē. pte. 3. fol. 190. d.
De^o adeo ē omnipotens et bon⁹ q̄ frequēter vtitur
malis voluptatib⁹ et actib⁹ hoim in executione
sue ordinationis: et ponit exemplū de passione
christi ad salutē electorū p̄ordinata p̄ malos ho
mines. pte. 2. fol. 153. f
Deus affligit innocentē: b̄ tñ nō sine causa. par
te. 3. fol. 17. g
Deus licet sit deus totius creature / tñ specialiter
dicitur de^o celi: Itā ibi relucet gloria sua. pte. 2.
fol. 291. b
Deus licet sit vbicq̄ p̄ essentiā p̄sentia et poten
tia: tamen dicitur specialiter esse in celis. i. in be
atis p̄ apertā visionē. pte. 5. fol. 56. g.
Deus licet sit rex oim p̄ potentia et generale regi
men / dicit tñ rex hebreorū per specialem curā / et
etiā p̄tectionē. pte. 3. fol. 93. b
Deus licet sit deus omnū per creationē tñ dicit⁹
deus hebreorū siue iudeorū per verū cultū et si
dem / gentilibus alijs ad idolatriā deditis. par
te. 3. fol. 93. c

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

Deus licet syriacis p essentia p sentia et potētia: tñ dicit specialiter habitare in hierusalē ratio/ one tēpli et suo cultui sic dedicati et depurati. parte. 3. fol. 93. c. d.

Deus nō eraudit aliqñ ad votū/ tamen eraudit ad pfectū ordinās hñōi flagella ad meritū vi te eterne. parte. 5. fol. 24. b. et fol. 25. b.

Deus infundens animā dat vitā/ et vītes etiā in quodā seminario. parte. 3. fol. 26. b.

Deus iustos et pfectos semp cōsolat suis pmissi onibus et donis. pte. 1. fo. 64. b.

Deus tūc pharetrā suā cōtra iob aperuit: qñ di/ abolo dedit licentiā pcutiēdi eū i bonis exteri/ oribus et in ple. pte. 3. fol. 57. c.

Deus loquit siue respondet hoībus triplē. pmo dādo ei lumē intellectū naturale: qd est qdā im pressio diuini lumis. secūdo p reuelationē diui nā: q vt frequēti sit i somnis. tertio p infirmita tē carnis a deo immissā. parte. 3. fol. 62. c. d. g.

Deus sup tribus vicib⁹ tñ recipit pctōrē ad ve/ niā: sed si quarto recidit non recipit ampli⁹/ sed referuat ad gehennā: sic dicit Ra. Sa. 13 il/ lud dictū est erroneū tē. parte. 3. fol. 63. c.

De⁹ ē scrutator cogitationū et delectationū: q p corda et renes designant. pte. 3. fol. 95. b.

De⁹ quādo electi cadūt i peccatū/ nō differt pu/ nire vsq in finē: sed punit in pñenti et cito de cō muni cursu. pte. 3. fo. 189. b.

Deus rex noster añ secula/ duplici exponitur. Eno mō sic ante secula. i. ab eterno: non tamē rex ab eterno: quia nomen regis cōnotat respe ctum ad creaturā subditā. Alio mō: vt per se/ cula intelligant reuolutiones multorū iubile/ orū. Seculū em cōmuni accipit i sacra septe/ ra p reuolutione. Anno. parte. 3. fol. 191. c.

De⁹ dicit durū pubertatis synagoge iudeorū/ eā ducēdo de egypto/ et datione legis eā despon sando: quē reliquit multipliciter idolatrando. pte. 3. fol. 311. d.

Deus est pater omniū p creationē/ et specialiter iudeorū p legis dationē: quē nō fuit data alijs. parte. 4. fo. 424. b.

Deus ad hoc creauit res vt in esse pmaneat in/ corruptibiles/ vt angelos/ animas humanas/ corpa celestia/ et etiā elemēta qñ ad totalita tē: licet in aliqñ partib⁹ eorū sit generatio et cor ruptio. Res dō corruptibiles conseruant i esse fm eaz spēs p cōtinuā generationē. pte. 3. fol. 369. b.

De⁹ curā habet de oib⁹ eq̄liter: et ista cū (369. b. ra idē est qd eius puidētia. parte. 3. fo. 372. g. h.

Dei puidētia put est in mēte diuina: sic nō ē ibi aliqua distinctio. si aut accipiat ac⁹ exterior/ sic est ibi distinctio et quō. pte. 3. fo. 375. g. h.

Deus est iusticia et bonitas p essentia: ppter qd nō potest aliqd facere nisi pie et iuste: et p omi/ potētiā suā iustificat impiū: cui⁹ iusticiā comi/ tat misericordia tē. pte. 3. fol. 379. c.

Deus quō relinquit hoīem in manu cōsiliū sui: et quomō nō sit causa peccati/ inquiri et solui. parte. 3. fol. 401. b.

Deus apposuit homini ignē et aquā. s. refrigeri/ um glorie/ et penā gehenne: p quod ostēdit pec catū esse ab homine. pte. 3. fol. 401. b.

De⁹ voluit naturā angelicā et hūanā esse bonā: qd pcessit ex sua sapiētia. parte. 3. fol. 402. a. b.

Deus nō agit a casu/ sed sciens et cognoscens: p hoc q eius effectus attingit a summo celo vs/ q ad centrū terre qñ ad oīa quē i eis sūt par/ ticulariter. parte. 3. fol. 42. g.

Deus quare permittit malos doctores et pre/ lator ad ecclesie regimen promoueri: soluitur. pmo permittendo: exemplū in naturalibus. secūdo/ applicando ad ppositū i hominibus. tertio confirmando per simile/ i artificialibus tē. parte. 3. fol. 421. c.

De⁹ volūrate antecedēte vult oēs hoīes saluos fieri/ si nō ex volūrate cōsequēte. pte. 3. fo. 421. f.

Deus vult oēs hoīes saluos fieri: exponitur tri pliciter. parte. 6. fol. 118. g.

Deus subuenit vnicuiq fm conditionē suę ne/ cessitatis: nā natura nō deficit in necessarijs/ et multo minus auctor nature ipse de⁹ et dñs no/ ster. parte. 3. fol. 423. e.

Deus pmittit bonos i hac vita tribulari: quod nō ē ex odio sed ex dilectione: ne ex p̄speris ele uent in supbiā: et p exercitiū in bono custodi/ ant. pte. 4. fo. 51. a. b. et fol. 390. b.

Deus vtrum debuit parcere iudcis ppter meri/ tum iustorū cuiuscuq populi. parte. 4. fol. 51. a. b. et fol. 390. b.

De⁹ dicit dñs simplicit et absolute: alij autē di/ cuntur dñi diminutiue et participatiue. parte 4. folio. 74. d.

Deus dilexit cyꝝ pmouēdo de statu infimo ad dignitatē regni et monarchie: nō tñ qñ ad bo nū gratie et glorie: qz licet deū celi cōfessus fue rit: tñ idola coluit. parte. 4. fol. 82. g.

Deus cū sit veritas p essentia: nō potest aliquid seducere vel fallere fm veritatē/ sed fm extima tionē falsam. parte. 4. fol. 138. b.

Deus pñior est ad miserandū q ad cōdēnādū: et p cōsequēs ad nō inferēdū malū cōminatū q ad auferēdū bonum pmissū: licet tā pmissio q cōminatio sint sub cōditione. pte. 4. fol. 149. c.

De⁹ licet ab gñō dilexerit electos pdestinādo: tñ speciali mō dilexit electos de pplo isrl/ in qñ tū erat de eo carnē assūptur⁹: ppter qd et illi pplo specialia dona cōtulit. parte. 4. fol. 152. b.

Deus in terris visus est/ et cū hoībus cōuersat⁹: dupliciter exponit. vno mō de p̄terito. alio mō de futuro. parte. 4. fol. 205. b.

Deus est principiū et finis omniū/ loquēdo de si ne extrinseco siue obiectiue: tamen finis est du plet. pte. 4. fo. 208. e.

Deus ē pñcipiū effectiui/ a quo oīa pducunt⁹: et est finis in quē oīa ordinātur: quod notat i hoc/ q deus est alpha et o. i. principiū et finis. parte. 6. fol. 271. f.

Deus nō vult per se malum pñe/ sed per acci/ dens: scz propter ordinem suę iusticie: cū eius ppiū sit misereri et parcere. pte. 4. fol. 228. g.

Deus non potest esse causa mali culpe causali/ ter/ sed consecutiue. Ad hoc enim q deus non respondet male petenti/ vel obscurum respon/ sum dat ei. sequit q remanet in errore suo. par/ te. 4. fol. 229. c.

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

Deus distinguit punitionē iudeoz et gentiliū per
quatuor particulas fm opinionē Ra. Sa. par
te. 4. fol. 229. f
Deus elegit ciuitatē hierlm ad suū cultū licz bis
fuerit funditus euerfa tñ bis fuit reedificata et
adhuc stat. pte. 4. fol. 230. b
Deus p̄sidentis om̄i creature celesti et terrestri ad
cuius nutū omnia disponunt̄ intelligit̄ per se/
dentē in throno supra firmamentū. parte. 4. fo/
lio. 212. f
Deus aliqui suos suos nō liberat t̄p̄aliter/ vt me/
lius saluet eos inuisibiliter eos ad requiē trāsse
rendo. pte. 4. fol. 300. d
Deus se dicit p̄secutionē pati in pp̄lo israel rōne
aliquoz bonoz qui cū malis affligebā. pte. 4.
fol. 356. g.
Deus fm Augustinū adeo est om̄ipotens et bo/
nus q nō sineret mala fieri nisi ex eis maiora bo
na eliceret. pte. 4. fo. 374. b. Item pte. 6. fo. 50. c
Deus qui elicit bona ex malis/ non semp elicit B
ad bonū peccantis/ sicut patet in dānatione ma/
lorū/ ex q̄ deus elicit augmentū glorię electoz.
parte. 6. fol. 14. g.
Deus aliqui p̄mittit i ope sibi placito impedimē
ta occurrere/ vt malus meritū habeat in maio/
ri labore. pte. 4. fol. 402. g
Deus quare iustos p̄mittit ab iniquissimo anti/
christo ante diē iudiciū affligi et dep̄mi: Respō
detur q nō est mirandū quia pp̄rio filio suo nō
peperit rē. pte. 4. fol. 420. c
Deus quare exhortat̄ ex q̄ sibi nihil p orationez
manifestat/ nec animus ei in aliq̄ mutat̄. pte. 5.
fol. 24. g
Deus quinq̄ modis imittit flagella siue infirmi/
tates in homines. primo ad peccati punitionē. se/
cundo ad peccati purgationē. tertio ad glorię
manifestationē. quarto ad humiliationē. q̄nto
ad p̄bationem: Et de hoc versus rē. parte. 5. fo
lio. 32. g
Deus de reuersione peccantiū ad salutē habet
specialē rationē gaudiū quā non habet de p̄ma
nentib⁹ in iusticia: ceteris tñ parib⁹ permanen/
tes in iusticia sunt magis dilecti a deo. parte. 5.
fol. 56. g.
Deus ad modū recordantis se habuit qñ filium
suū patrib⁹ antiquis p̄missū in carnē misit. par
te. 5. fol. 126. g.
Deus hūanatus duos filios habuit. scz p̄lm gē/
tilem et iudaicū: vel iustos et p̄ctōres. Qui filij
dei dicunt̄ inquantū sunt ad imaginē ei⁹ facti:
licet oēs nō sint filij p grām. pte. 5. fol. 164. g
Deus est natura naturans: res natura naturata
Deus p̄cepit vnū tñ eē sacerdos (pte. 5. fo. 186. g
tē sumū et per totā vitā suā: quo moriente ali⁹
sibi succederet: Sed iudei cupiditate ducti/ in
q̄libet anno statuerunt q vn⁹ eēt qui illo offi/
cio fungeret̄. parte. 5. fol. 220. b.
Deus est infinitus et iō offensa in ip̄m cōmissa qñ
dam infinitatē habet. pte. 5. fol. 57. d
Deus punit citra condignum: et p̄miat vltra cō
dignū. pte. 6. fol. 15. b.
Deus si om̄ia mala p̄sentialiter puniret/ nihil fu/
turo iudicio reseruaret̄. Iterū si nulla mala pu-

ret in p̄senti/ eius p̄udentia nulla homib⁹ vide
ret̄. pte. 6. fol. 51. g
Deus aliqui p̄mittit sanctos corpaliter affligi vt
tentari/ et aliqui labi in p̄ctā minora vt a maiori
bus p̄feruent̄: q̄ sic humiliati recurrūt ad di/
uinū auxiliū/ de se vel suis meritis nullaten⁹ cō
fidentes: Et ponit̄ exēplū de medico. parte. 6.
fol. 76. f
Deus aliqui tentat p̄latos de nimis aspera cor/
rectione sub specie celi iusticie: aliqui de nimis
parua sub specie misericōdie. pte. 6. fol. 63. g
Deus sicut per influxū generalem mouet creatu
ras ad p̄fectiones suas naturales: sic per influ/
xum mouet creaturā rationālē ad bonū sup̄na
turale: Et talis influxus a doctozib⁹ vocat̄ istin/
ctus diuin⁹. Et est prima p̄paratio ex parte dei
ad habitū gratię cōsequēde. pte. 6. fol. 18. b
Deus licet sit om̄iū de⁹ tñ specialiter est de⁹ bo
noz per fidē et deuotionē. pte. 6. fol. 33. f.
De⁹ qñ b̄ndicit nobis: aliq̄s donū nobis tribuit:
Sed nos quādo benedicim⁹ deū: nihil sibi ac/
crescit/ sed solū sibi grās agim⁹. pte. 6. fol. 61. b
Deus qñ dat beneficiū alicui ad p̄ces aliquozū:
nō solū obligatur ad gratias agēdū deo/ ille q̄
beneficiū recipit: sed etiā om̄ib⁹ p quoz orati
ones hoc fit: p̄pter qd de⁹ aliqui dat aliquid ad
p̄ces multozū/ vt omnes obligent̄ ad gratia/
rūactiones. pte. 6. fol. 62. d
Deus aliqui nō exaudit ad nutū: licet exaudiat
ad bonū. Exēplū ponit̄ de paulo et de medi/
co infirmū curante. pte. 6. fol. 76. f
Deus est imutabilis/ q̄ inmutabiliter facit muta/
bilia sicut noster intellectus imaterialiter intel
ligit materialia. Nec sunt in deo plures actus
intelligendi et volendi sibi succedētes: s̄ vnico
actu eterno et simplicissimo et intelligit se et oīa
alia. pte. 6. fol. 211. d
Deus mouet voluntatē hūanā ad actū diligen/
di meritorij/ per habitū charitatis infusū: sicut
mouet intellectū ad actū credendi p habitū fi/
dei. Et sic intelligit̄ dictū illud: Deus charitas
est rē. pte. 6. fol. 233. c. d.
Deus permittit filios adoptiōis et coheredes re/
gni in hoc mundo tribulari ad bonū ipsoz. Et
notat̄ exēplū d auro in fornace p ignē purga/
to. pte. 6. fol. 217. g.
Deus est super oīa diligendus/ secundo ania p/
pria/ tertio ania proximi/ quarto propriū corp⁹.
parte. 6. fol. 232. c
Deo quō similes fieri dicimur vt iohānes dicit:
Scimus qñ cū apparuerit/ siles ei erimus: cum
scriptū sit alibi: Quis similis tui. pte. 1. fol. 154. e.
Deū ante oīa laudare et ipsi vota n̄ra offerre de/
bemus exēplo p̄li israelitici. pte. 1. fol. 210. g
Deus in p̄missis liberalissim⁹: quia multo maio
ra conferre solet q̄ p̄mittat. pte. 1. fol. 292. c. g.
Deus est inhabitator quozūdā nōdū cognoscē/
tium deū: et nō quozūdā se cognoscentiū. par/
te. 6. fol. 38. b.
Deorum cetum ingredi p̄sonas excellentes post
mortē gentiliū opinio fuit. pte. 5. fol. 52. d
Deuteronomiū qd et vnde dicit̄. pte. 1. fol. 14. b.
et fol. 329. b. et fol. 366. b. Itē pte. 6. fol. 23. g

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

Deuteronomiū an moyses vel alius conscripserit et quomodo toti populo collecto pmulgauerit. parte. 1. fol. 329. d.

Deuteronomiū tradidit moyses filiis israel per modū exhortationis et p̄dicationis: et ideo repetit frequenter eandē sententiā in diuersis locis et sicut solet fieri in p̄dicationib⁹ et. parte. 1. fol. 329. d. et fol. 344. f.

Deuteronomiū liber quando et vbi inuētus est. parte. 4. fol. 209. b. f.

Deuteronomiū inuenit helchias sacerdos magn⁹ i tēplo dñi in tpe ioseph. parte. 2. fol. 398. f.

Deuteronomiū scripsit noster iesus in lapidib⁹ viuis et integris et. parte. 2. fol. 13. g.

Deuterose leges quę sint fm iudeos: quādo tradite et conscriptę et. parte. 4. fol. 411. b. Item parte. 6. fol. 116. e. et fol. 275. f.

Dextera dei quot modis et quomodo intelligitur. parte. 5. fol. 121. b.

Dextera dei q̄ dicitur: sicut et q̄ sinistra dei. parte. 3. fol. 277. b. et fol. 291. e. Item parte. 2. fol. 226. a.

Dextera operat⁹ quicquid facis pro eternis: si et alio intēderis sinistra se immiscuit: et in ea delectatus quasi in dextera perdis eterna. parte. 3. folio. 290. e.

Dextera designat fortitudinē et constantiā. exemplū ponit in iacob. parte. 1. fol. 99. f.

Dextera et sinistra vbi in bono simul accipiuntur: iudeam et gentilitatē et. designat. vbi vobis absolute in bono ponitur dextera: eterna sepe gaudia monstrat. parte. 2. fol. 142. e.

Diabolus cū sic sit obstinatus in malo q̄ nullo mō flectit ad bonum: et omnia opera et mēbra om̄ino sunt mala: quę vtilitas fuit i p̄ductiōe talis creature? parte. 3. fol. 81. g. h.

Diabolus et si actionis sue merito infra hoīes cecidit: omne tñ humanū genus nature angelice cōditione transcendit. parte. 3. fol. 81. c.

Diabolus in tpe vel in statu innocētię nō habuit potestātē tenēdo hoīem interi⁹ mouēdo sed exteriorius pponēdo sensui. parte. 1. fol. 40. d.

Diabolus et si beatitudinē pdidit: magnitudinē nature nō amisit. parte. 3. fol. 81. c.

Diabolus multis nominibus noīat⁹: scz sathan/ belial et. parte. 4. fol. 50. e. vide etiā i Leuiathan.

Diabolus vtrū ab initio temporis cecidit: et an beatus fuerit. parte. 1. fol. 40. g. h. et extensius fol. 81. a. et fol. 42. d.

Diaboli natura vtrū habuerit alterū p̄ncipiū a deo: et nō sit creatura dei. parte. 1. fol. 40. f.

Diabolus an tērauit euā i specie horribili/ vel i gratiosa specie et. parte. 1. fol. 40. d.

Diabolus p̄toparētibus nō dixit: Erit⁹ di/ absolute sed/ sicut di/ et quare. parte. 1. fol. 41. d.

Diabolus vtrū serpentē per quem seducere mulierem conabatur/ ad hoc faciendum elegerit: vel an in potestate sua erat quodcumq; aliud animal ad hoc assumere: et qualiter ipsi mulieri per serpentē locutus sit. parte. 1. fol. 40. b.

Diabolus mundi princeps dicitur cesar. parte. 5. fol. 69. d. et fol. 222. b.

Diabolus p̄ concupiscētiā triptirā ascēdit ad regnandū sup mundū: p̄pter qd̄ huius mūdi p̄nc

ceps nominat⁹. parte. 4. fol. 477. d.

Diabol⁹ icētor et adiutor malay cogitationū eē pōt⁹: auctor esse nō potest. parte. 5. fol. 103. b.

Diabolus potest ignem de celo aereo inferius mittere/ et ventos turbinis cōmouere/ et horū ratio. parte. 3. fol. 8. c.

Diabolus multos habet hic principes qui sibi nūc seruiūt p̄ culpā: et i futuro ei nisi penituerit subijciēnt p̄ penā. parte. 4. fol. 147. b.

Diabolus bona nostra tribus modis insequit⁹. parte. 4. fol. 163. e.

Diabolus nūcios mittimus/ qñ pādumus eis et p̄bemus frāgenda in pectore vbera: et saturati voluptatibus ab alijs ad alias trāsimus: et nō tam fornicationem q̄ meretriciū numerum desideramus. parte. 4. fol. 244. e.

Diabolus illos inhabitat/ a quib⁹ deus nō loco/ sed merito recedit. parte. 4. fol. 6. a.

Diaboli malicia/ quādo nō potest homines per apertas tentationes deicere i peccata: p̄ quā dā adulationē querit eos subuerrere/ inūgēdo eorū memorię suā merita. parte. 4. fol. 433. b.

Diabolo si sufficit sūicere sibi simplices laicos/ s̄ inuadit etiā clericos et religiosos. parte. 4. fol.

Diabol⁹ excitat cupiditatē in hoīb⁹ ad (443. b) destruendū i eis mutuā charitatē: nec curat vt terrena tollat/ s̄ vt charitatē i nob̄ ferat: et h̄ figurat⁹ p̄ regē assyriorū et. parte. 4. fol. 41. d.

Diabol⁹ sepe postq̄ mētē ipugnat⁹ ad tps cessat vt securā repēte irrumpat. parte. 3. fol. 9. a.

Diabol⁹ duob⁹ modis ipugnat. s. tribulationē vt frāgat/ et p̄suasione vt molliat. parte. 3. fol. 9. c.

Diabol⁹ trib⁹ modis ipugnat. s. carnis concupiscētia/ exteriorib⁹ mūdi oblectamēt⁹ et. parte. 5. fol.

Diabolus exactor est: qui semel numū (29. e) deceptionis homini cōtulit: et quotidie debitū mortis erigit. parte. 3. fol. 12. e.

Diabolus dicit⁹ exactor: q̄ semel homini numū male suadēdo ptulit: et quotidie ab eo hui⁹ debiti reatū querit. parte. 4. fol. 74. e.

Diabolus vt inermis vincit/ cū apta mala suggerens: oīa bona simul tollere conatur: sed armatus venit/ cū alia bona intacta p̄terit: alia latenter corrumpit. parte. 3. fol. 16. f.

Diabol⁹ cupidis p̄spera/ timidis aduersa p̄ somnia ingerit/ vt magis afficiat. parte. 3. fol. 21. f.

Diabolus p̄nceps falsiloquiū habet nūc p̄ ecclesiā furorē/ sed sparsus ē. parte. 3. fol. 36. f.

Diabolus dicit⁹ princeps mūdi: quia dominat⁹ hominibus mūdialiter viuētibus/ inq̄tū se ei subijciunt. parte. 5. fol. 222. h.

Diabolus tot testes habet/ quot iniquitatis sue p̄dicatores possidet. parte. 3. fol. 77. f.

Diabol⁹ si vi/ s̄ callide inficit. parte. 3. fol. 78. a.

Diabolus nō p̄ magno estimat/ cū eos deuorat qui per ipsa sue vitę studia deorsum currunt: sed cum eos quos iam celestibus iungi cōtemplatur. parte. 3. fol. 78. e.

Diabolus inimicus nullo alio sic vincit vt de misericordia. parte. 3. fol. 299. c.

Diabolo nūq̄ est locus nisi ex tuo desiderio. parte. 3. fol. 295. b.

Diabolus aliquādo vanā gloriā quę aliquādo

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

gravius pctū impedit subtrahit: vt p hoc ag/
grauet suā seruitutē. parte. 1. fo. 134. b.
Diabolus exeuntes de seruitute sua transeūtes
ad meliorem vitā: toto conatu nititur ad pu/
stinam reducere vilitatem/ immittēdo eis for/
tiores tentationes rē. et significatur per phara/
onem. parte. 1. fo. 152. d.
Diaboli semen suscipimus/ cū ab eo suademur
ad peccandum: et cum facimus quod suadet:
tam genuit nos: nascimur enī eius filij per pec/
catum. parte. 1. fo. 164. a.
Diabolus si vicerō: et cogitationes immūdas
quas suggerit/ vel venientes repulero/ vñ igres/
sas intra me/ ne ad affectum veniant neque/
ro/ conculcans caput draconis: hoc ipso tñ pol/
lutus sum/ quo pollutū calcare cōtendi rē. sed
mystica sūt hec et ineffabilia. pte. 2. fo. 319. b.
Diabolus quiescit et habitat i hominibus ocio/
deditis tanq̃ in locis ymbrosis: q̃ sūt apta qe/
scētibus et ociosis. pte. 3. fo. 78. g.
Diabol' istrate deo i hoies/ fugit. pte. 4. fo. 393. a.
Diabolus id agit vt viam ad deum pcludat/
obiecta idolatria/ ne quis in christum credat:
conclusio enī pcedit vt rex: cōfusio sequitur vt
plebs. parte. 1. fo. 329. f.
Diabolus rex viciozū humanis se immiscet co/
gitationibus: et mentē angit supfluis sollicitu/
dinibus: ne pferat verba veritatis/ vñ exerceat
opera pietatis. parte. 1. fo. 329. f.
Diabolus nō implet animā intrādo (hec enī po/
restas solius dei est) sed inficiendo/ vel vir' in/
fundendo/ trahens p cogitationes et incētiua
vicioz. parte. 6. fo. 172. e.
Diabolus et exercit' eius si interempt' p crucem
christi: quō adhuc cōtra seruos dei pualet: et si/
cut leo rugiens circūit rē. pte. 2. fo. 13. e.
Diabolus licet afflictionem iustoz semp appe/
tat: tñ si a deo potestate nō accipit: ad tētatio/
nis articulū nō cōualescit. pte. 2. fo. 80. e.
Diabolus duplici reatu cōstringit. s. supbia et in/
uidia. parte. 2. fo. 77. a.
Diabolus cōtra bonos reges et corū pplm exci/
tat bellum spūale p se et satellites suos/ et aliqñ
bellū corpale p malos hoies. pte. 2. fo. 224. a.
Diabolus domino in cruce passo (quo momen/
to crucifixus erat) aduenit: querēs si qd pecca/
ti in eo inuenisset. pte. 2. fo. 288. a.
Diaboli astutia et neq̃tia cognita nobis ad me/
delā pñciūt: quāto enī ea certi' explozam' tan/
to certius declinamus. Ibidē. b. d.
Diabolus studet maxime vt doctrine fluent et
virtutū arma auferat: et sic neq̃tiā suam interi/
tū seruoꝝ dei velociter expleat. pte. 2. fo. 297. e.
Diabol' acn' isurgit et maiora vicia imittit: ex q̃
in aiām sermo dei puenit. pte. 1. fo. 134. f.
Diabolus ad hoc certat: vt quos regit nūq̃ in/
trēt ianuā fidei/ sed sōus manētes semp opib'
insistāt prauis. pte. 1. fo. 329. f.
Diabolus christū nouit venisse in mundū seu p
ppheras/ seu p angelos/ seu p iohāne baptistā
demonstrāt: sed qz humilia vidit in eo i dubiū
venit. pte. 5. fo. 15. e. g. Itē pte. 3. fo. 9. a.
Diabolus p signoz potentiam certior effectus

christū filiū dei arbitrabat: nō ergo eum ideo
crucifigit vt filiū dei ignoret: sed qz ei' morte se
damnandū nō puidit. pte. 5. fo. 138. c.
Diabolus an christū cognoscebat eē messia p/
missū et filiū dei rē. cū dixit: Quid venisti nos
torquere aī tempus: pte. 5. fo. 36. a.
Diabolū christo in specie hois apparuisse qñ enī
tentauit verisimile est. pte. 5. fo. 15. f.
Diabolus venisse redemptorē sēserat: sed pro/
pter humilia que passus est/ quicqd de deitate
suspiciatus est/ ei in dubiū euenit p sua supbia:
et nō deū natū/ sed dei grā custoditū credidit.
pte. 3. fo. 6. g. et fo. 9. a. Itē pte. 5. fo. 15. e. g.
Diabolus quare/ quot et quibus tentauit chri/
stum. parte. 5. fo. 15. g.
Diabolus interiora nisi p habitus et gestus no/
uit. parte. 5. fo. 49. a.
Diabolus cōuersos ad dñm plerūqz graui' pul/
sat: vt vel de sua expulsionē se vindicet/ vel vt
ad vicia reducant. parte. 5. fo. 150. e.
Diabolo tormētū ē a lesiōe hois cessare: et tāto
dimittit graui' q̃nto possedit diuti'. pte. 5. fo.
Diabolus trāfiguratur se in angelū lucis/ (98. e.
et hoc multipliciter rē. pte. 6. fo. 64. g.
Diabolus quō et qualiter cor alicuius ingredi
possit. parte. 6. fo. 172. e.
Diabolus nō habet potestātē sup creaturas ad
libitū suū/ sed solum quantū deus pmittit fm
iudiciū occultum suū/ ad exercitiū patien/
tig electozum. parte. 5. fo. 136. g.
Diabolus gehenna dicit: quia vbicūqz sit/ vel i
aere vel sub terra: secū fert tormenta iuarū flā/
marū. parte. 6. fo. 213. f.
Diabolus quomodo circūit tentando et allici/
endo multis modis. parte. 6. fo. 223. a.
Diabolus habet tres pessimas conditiones q̃s
christus ostēdit iudeis. prima q̃ ab initio fuit
homicida. secūda/ q̃ nō stetit in debita obediē/
tia. tertia/ q̃ ē pater mēdaci. pte. 5. fo. 212. b.
Diabolus in substantia bonus/ sed voluntate
malus. parte. 6. fo. 238. b.
Diabolus nō est malus p essentiam/ vt dixerūt
manichei/ qui posuerunt duo principia rē. sed
est in malo obstinatus/ et ad malū semp inten/
tus. parte. 5. fo. 45. b. et fo. 186. d.
Diabolus aī eius eiectionem seu reclusionem
sic dominabatur suis possessis/ q̃ trahēbat eos
ad libitū suū/ sicut ascensor trahit equū cum
freno. parte. 4. fo. 58. d.
Diaboli omnis seuitia duabus bestiis mōstra/
tur. parte. 4. fo. 191. b.
Diabolus q̃s captiuat alio noīe vocat/ iustū vo/
cat iniustum/ castum incestum/ et huiusmodi.
parte. 4. fo. 295. a.
Diabol' erubescit q̃ i bītudie deo ptumax fuit:
cui etiā hō pcussus hymnū dicit. pte. 3. fo. 8. e.
Diaboli obstinatio p duriciā er' et ferri significa/
tur: i q̃ desiderat sibi pctōres assistere. pte. 3. fo.
Diabol' cū dñō pactū fēit: et est seru' ei' (78. d
sempiternus. pte. 3. fo. 78. g. h. et fo. 79. a.
Diabolus feditate pessime lepre notabilis effe/
ctus/ de domo eiectus est: et perseuerat vsqz in
finem leprosus: separatus a populo dei: et per

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

quem significat. parte. 2. fol. 174. e. -
 Diabolus cū plebē inuadit fideliū: et inſtāma-
 tos cupiditate ſubuertit: vniūſcuīq; conſci-
 entia per ſtāmā illiciti amoris perturbat: et de
 hoc figura. parte. 2. fol. 186. e.
 Diabol⁹ p̄dicatoꝝ ſermonē vñ cōuerſationē ma-
 culā: et turpia facta q̄ p̄ſuaſerat i oculis hoīm
 reuelās/ ſignificat p̄ anon. pte. 2. fol. 206. e. f.
 Diabolus quāta arte pugnādi impugnet fide-
 les: et q̄ nullū tempus relinquat ſecuri: de hoc
 figura. parte. 2. fol. 254. b. c.
 Diabolus ſignificat p̄ piſcē. pte. 2. fol. 288. a. d.
 Diabolū ſtēges iniqui in male facti ſignificāt:
 cur nō reges iuſti in bene factis chriſtū demon-
 ſtrant: parte. 2. fol. 305. e.
 Diabolus quomodo et qualiter a ſanctis ludi-
 tur. parte. 1. fol. 41. b.
 Diaboli typū gerit laban: qui interpretat̄ deal-
 batio: diabolus dō cū ſit tenebroſus transfigu-
 rat ſe in angelū lucis. parte. 1. fol. 94. b.
 Diabolus ſic loq̄baſ p̄ ſerpētē ignorātē/ ſicut p̄
 energuminos vel phanaticos. pte. 1. fol. 40. b.
 Diabolus quare dicit̄ callidus: et quō illā calli-
 ditatē oſtendit. parte. 1. fol. 40. d.
 Diabolus vult vicia viuere/ interfectis virtuti-
 bus: et fortes virileſq; animi ſenſus nitiſ occi-
 dere rē. et de hoc figura. parte. 1. fol. 124. c.
 Diabolus ſignificat p̄ egyptiū (q̄ tenebroſus in-
 terpretat̄) q̄ iaculo peccati mortal̄ pcutere po-
 pulū chriſtianū nitiſ. parte. 1. fol. 125. b.
 Diabolus p̄ p̄ncipē egypti deſignat⁹: nō vult vt
 totū tridū a ſe p̄ſciſcat̄ p̄p̄s dei: et q̄le illō tri-
 dū ſit rē. pte. 1. fol. 134. b. Itē pte. 4. fo. 450. d.
 Diabolus quid dedit vt nos mereareſ: q̄ p̄ chri-
 ſtum redempti ſumus. parte. 1. fol. 155. a.
 Diaboli om̄e corpus. i. ois ſocietas gētiliū ido-
 latrie deditoꝝ: in vitulo cōbuſto et cōmito per
 moſen ſignificat⁹ ē/ et q̄ igne. parte. 1. fo. 199. b.
 Diabolus rex iſerni vidēs fideles ad terrā viuē-
 tiū anhelare/ nitiſ eos impedire: et aliqñ debel-
 lat eos: et de hoc figura. pte. 1. fol. 299. d.
 Diabolus q̄ ſe trāſfigurāt i angelū lucis: vt per
 ſchiſmata incautos decipiat vñ p̄ herēſim: ſigni-
 ficat p̄ ſeō regē amōreōrū. parte. 1. fol. 329. f.
 Diabolus dicit̄ ſerpēs/ cui⁹ anhelit⁹ p̄runas ar-
 dere facit. parte. 1. fol. 341. f.
 Diabolus mōs dicit̄. parte. 1. fol. 55. b.
 Diabolus ſignificat p̄ regē amōrē/ qui ē caput
 oīm iniquoꝝ: et huius capitis mēbra ſunt oēs
 iniqui. parte. 4. fol. 163. g. Itē ſignificatur per
 hiſmaelē. Ibidē. b.
 Diabolus lupus dicit̄: q̄ eccleſiā fideliū perſe-
 quitur. pte. 5. fol. 216. e.
 Diabol⁹ p̄ viperā ſignificat. pte. 6. fol. 207. b.
 Diabolus tentās de inuidia/ ſignificat p̄ cende-
 beſi ducē maritimū: quare et p̄ quos ſibi repu-
 gnatur. pte. 4. fol. 458. g.
 Diabolus ſpecie d̄tutū aliqñ ſimulat: i. ipe pyi-
 cia ſedulo d̄tutes pugnet rē. et ſignificat p̄
 gorgiā p̄poſitū idumeē. pte. 4. fol. 475. f. g. b.
 Diabolus dicit̄ malleus vniuerſe terre/ et quō: et
 p̄ quē fractus eſt. pte. 4. fol. 173. b.
 Diabol⁹ ſignificat p̄ nabuchodonozor. pte. 4.

fol. 234. b. et fo. 241. d. Itē parte. 2. fo. 241. b. et
 folio. 305. e. f.
 Diabolus dicit̄ gladius acutus: dicit̄ etiam li-
 matus. parte. 4. fol. 241. d.
 Diabol⁹ p̄ venatores ſignificat. pte. 4. fo. 249. e.
 Diabolus p̄nceps malicie: et diſcipuli ei⁹ diabo-
 li nominant̄. parte. 4. fol. 252. e.
 Diabolus ſignificat p̄ aquilā/ et quare. parte. 4.
 fol. 342. d. Itē parte. 3. fol. 338. b.
 Diabolus figurat p̄ nemroth/ et quare. parte. 4.
 fol. 382. a. Itē parte. 1. fol. 63. d.
 Diabol⁹ dicit̄ ſupb⁹/ et q̄re. parte. 4. fol. 392. b.
 Diabolus per antiochū epiphanē ſignificatur.
 parte. 4. fol. 442. d. e.
 Diabol⁹ ſignificat p̄ demetriū/ et q̄re. pte. 4. fol.
 Diabolus ſignat p̄ regē oq̄ā et leproſū (445. b.
 et quare. pte. 4. fol. 16. d.
 Diabolus ſecuris/ ſerra et d̄ga dicit̄/ et quare. par-
 te. 4. fo. 26. f.
 Diabolū ſignat regul⁹ ſerpēs. pte. 4. fo. 29. a.
 Diaboli reſes lectul⁹ tērationis. pte. 4. fol. 32. f.
 Diabol⁹ dicit̄ rex ſener et ſult⁹. pte. 3. fol. 347. b.
 Diabolus mors dicit̄. pte. 3. fol. 11. a.
 Diabolus dicit̄ ſerpēs tortuoſus/ et quare. par-
 te. 3. fol. 11. e. et fol. 338. b.
 Diabol⁹ dicit̄ coluber tortuoſus. pte. 3. fol. 51. e.
 Diabolus aqlonis noiē ſignificat. pte. 3. fo. 50. f.
 Diabolus quō caudā ſtringere dicit̄ i antichri-
 ſto/ et etiā in pctōre. pte. 3. fol. 77. e. f.
 Diabolus ſignificat per pharaonem/ et quare.
 parte. 3. fol. 289. f.
 Diabol⁹ ſignificat p̄ regē hiericho: et q̄ illā ordi-
 nat chriſt⁹ exercitū. parte. 2. fol. 9. b.
 Diabol⁹ ſignificat p̄ madian: q̄ p̄p̄ excellētia i
 malicia nō ſolū iniqu⁹/ ſed etiā iniquiſ noiſat. pte.
 Diabolus ſignificat p̄ naas rē. et q̄ (2. fol. 38. d.
 nit oculos dextros viroꝝ in charitate ſeruē-
 tiū. pte. 2. fo. 74. b. et fol. 75. b. c.
 Diabol⁹ i tenebr⁹ pctōꝝ et iſerni regnās/ ſignifi-
 cat p̄ regē egypti. pte. 2. fol. 152. d.
 Diabol⁹ ſignificat p̄ regē ſyrie/ q̄ ſblimis iſterpra-
 tur rē. pte. 2. fo. 157. b. et fo. 158. e. b. et fo. 167. d.
 Diabolus q̄ p̄ leuiathan et p̄ cetū denotat: non
 occidet morte nature/ cum ſit immortalis/ ſed
 morte gehenne: nec poterit hoies tētare: et in h̄
 creſcit pena ei⁹ rē. pte. 4. fol. 50. b.
 Diabolus q̄ captione chriſti pcurauerat p̄ iude-
 os: p̄ aliq̄ ſigna p̄p̄dit q̄ ipſe eēt ver⁹ chriſt⁹: et
 p̄ cōſequēs q̄ p̄ ei⁹ mortē expoliareſ infernus: et
 vñ ſigna p̄cepit: ideoq; ad ei⁹ liberationē p̄
 vrozē pilati attētauit. parte. 5. fol. 84. d.
 Diabolus omniū diſcutit conſuetudines: ven-
 tilat curas: ſcrutat̄ affectus: et ibi querit cau-
 ſas nocendi/ vbi quēq; viderit ſtudioſus oc-
 cupari. pte. 6. fol. 97. c.
 Dialectica minutis et ſubtilibus verboꝝ ſtimu-
 lis animas terebrat: et tāta calliditate circūue-
 nit/ vt decept⁹ nec videat nec itelligat vñ deci-
 piat: et compaſ cymphibus. pte. 1. fol. 140. b.
 Dialectica arte ſubuertit et p̄batur eſſe nihili/
 quod putabat̄ eſſe firmiſſimū: et quicquid ad
 terrenā ſcientiā pertinet/ et putatur eſſe robu-
 ſtum. parte. 4. fol. 247. f.

In Glosas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

Diana quid et unde dicitur et quod pingitur. pre. 6. fol. 197. b.
Dicendi optimus modus est qui fit ut qui audit/veritatem audiat et intelligat: bonique ingenij insignis in doles in verbis verum amare non verba. parte. 1. fol. 280. b.
Non omnibus omnia dicenda sunt: sed pro capacitae audientium doctor dispensare debet verbum. pre. 5. fol. 137. b. Item pre. 4. fol. 327. c.
Dicere vere et proprie non est hoc: ubi prolatio discordat a voluntate. pre. 5. fol. 29. c.
Dicere vere deus iesus: est in corde credere/ore confiteri/opibus attestari. Ibidem. b.
Dicere in spiritu sancto potest aliquid dupliciter. parte. 6. fol. 52. c. d.
Dicere christi: est liberare hominem: naturam hominis assumendo et liberam demonstrare recte. pre. 3. fol. 62. f.
Dicere dei est facere. unde: Quoniam ipse dixit et facta sunt. Dicere vero nescimus non est facere. parte. 6. fol. 61. h. Item pre. 5. fol. 221. b.
Dicere dei non importat aliquid vocem sensibilem: sed intelligere dei practicum quod includit ipsum velle: quod secundum formam sue dispositionis et voluntatis sequitur effectus. pre. 1. fol. 24. d. Item pre. 4. fol. 186. d.
Dicitur aliquid bene aut quod congruit dicenti aut rei dicte aut congruit utriusque. pre. 5. fol. 225. c.
Dicta hebreorum recipienda sunt et eis inherendum est quod consonat rationi et littere veritati. Immo recurrere debemus ad textum hebraicum tanquam originalem pro veritate textus declaranda in dubijs recte. pre. 1. fol. 3. g.
Dicta omnia non solum ex sermone qui debet pensanda sunt sed ex persona dicentis. pre. 1. fol. 320. b.
Dicta utilitate non habent si intellectu carent. parte. 3. fol. 31. b.
Dictamen recte rationis est quasi quoddam vestigium impressum mentibus humanis. pre. 3. fol. 48. b.
Dictamen legis naturalis: est quidam impressio divine legis in nobis. pre. 3. fol. 228. b.
Dictio una in diversis idiomatibus diversa significat. Sicut hec dictio id est in hebreo significat mare. In latino est adverbium temporis. pre. 1. fol. 107. h.
Dictiones multe sacre scripture secundum hebreos sunt equivoce/ propter quod eadem littera aliqui varijs significationibus et sensibus accipitur. pre. 1. fol. 67. g.
Dictio exclusiva addita uni persone in divinis respectu termini essentialis non excludit aliam: sed potius includit recte. pre. 5. fol. 40. d. et fol. 206. d.
Didymus alexandrinus captus a parva etate oculis et ob id elementorum ignarus tantum miraculum sui omnibus probavit: ut dialecticam et geometriam (quod maxime visu indiget) usque ad perfectum didicerit. Is plura opera nobilia conscripsit. pre. 1. fol. 11. a.
Didrachma duplex reddenda est imperatori omnium. scilicet penalis corporis/ ut fames et sitis. Item penalis mentis: scilicet timor et tristitia recte. pre. 5. fol. 55. d.
Didrachme mystice et moraliter vario modo exponitur. pre. 1. fol. 263. a. b.
Dies et nox distinguuntur per lucem et tenebras. parte. 1. fol. 24. d.
Dies quid est. pre. 1. fol. 24. g.
Dies hebdomade apud hebreos denominantur a

sabbato/ quod denominatio fit a digniori. parte. 5. fol. 86. h. et fol. 120. d. et fol. 240. f.
Dies omnes hebdomade paschalis vocabantur sabbata: et quare/ prima tamen dies et septima erant celebriores intermedie. pre. 5. fol. 119. h.
Dies hoc nomen in plurali invenitur acceptum pro duobus diebus naturalibus/ et pro anno vel annis indeterminate. pre. 2. fol. 93. b.
Dies sex distinctos habet unusquisque nostrum in rectis operibus et recta vita: post quos debet quietem sperare. pre. 1. fol. 25. e. f. g. et fol. 24. e. et fol. 34. a.
Dies quare ubique repetitur in assignatione primorum sex dierum temporis. pre. 1. fol. 24. f.
Dies unde dicitur quo fecit deus celum et terram: et innuata est omnis creatura animi partem anime. parte. 1. fol. 35. c.
Dies an longior fuit sub iosue/ vel sub ezechia. Et de hoc narratur opinio recte. parte. 2. fol. 110. 17. a. b. c. d.
Diem dicere non fuisse longiorem nec breviorē solito: et solem non retrocessisse tempore ezechie an et quod probari possit. parte. 2. fol. 181. g. h. et folio. 182. a. b. d. e. g.
Diebus sex creationis mundi/ adaptantur sex dies recreationis hominis. pre. 1. fol. 22. f. g.
Dies sex pertinet ad usum: septima ad fructum parte. 1. fol. 39. b.
In die secundo quare non dicitur: Et vidit deus quod esset bonum: sicut in alijs diebus. pre. 1. fol. 25. b. d.
Dies duo sunt attributi mundo visibili: supreme scilicet et infime parti mundi: tres reliqui deputati sunt visibilibus et mobilibus mundi partibus que intra mundum creantur. pre. 1. fol. 26. a.
Dies illi primi sex ut perierunt/ et addito septimo nunc per volumina temporis non re/ sed nolle repetantur. pre. 1. fol. 34. b.
Dies sex precedenti sicut dicuntur tempus productionis/ ita dies septimus et deinceps dicuntur tempus gubernationis. Ibidem. d.
Diem septimum sanctificavit dominus in quo requieuit: et non illum quo facienda inchoavit: nec illum qui fecit ea: et quare. Ibidem. e.
Dies septimus an et quod mane et vespere habet pre. 1. fol. 34. f. et fol. 35. a. b.
Diem septimum/ quoniam creavit dominus? In ipso enim nihil fecit: sed ab his que fecerat requieuit: Quod ergo requieuit in die que non creavit recte? pre. 1. fol. 34. f. g. et fol. 35. a.
Dies septima ad hoc deputata est ut homo vacet et occupetur in contemplatione creatoris sui/ et per hanc beatitudo in presenti vita inchoet quodammodo. pre. 1. fol. 34. b.
Diei septimi requies post opera sex dierum/ signavit diem sabbati/ quo christus in sepulchro quieturus mundum restauravit. pre. 1. fol. 35. b.
Dies naturalis. xliiij. habet horas/ et ex duabus partibus integralibus/ quod complectitur diem et noctem parte. 1. fol. 24. b.
Dies artificialis quis dicatur. pre. 3. fol. 115. g.
Dies artificialis secundum hebreos incipit ab ipso mane et terminatur in vespere sequenti. Dies autem naturalis secundum eosdem incipit a principio prime noctis et terminatur in principio noctis sequentis.

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

parte. 1. fol. 31. b

Dies fm doctores nostros computant a mane vsq ad mane rē. Et de hoc rōnes danf. Ibidē.

Dies moꝝ antiquoꝝ a pcedente nocte incepit. parte. 5. fol. 43. b.

Diebus singulis facere debem⁹ opus dei scz ipsi deo r pꝛoximo: r quō. pte. 2. fol. 243. g

Dies psciti nec augeri nec minui possunt nisi cōtingat vt ita psciant vt vel cū operib⁹ optimis sint lōgiores vel cū pessimis breuiiores. parte. 3. fol. 35. g.

Quisq sibi pꝛestat vt in bonis dieb⁹ sit aut malis r habeat dies iesu vel iustoꝝ aut impioꝝ et quō dies iesu assequamur rē. pte. 2. fol. 32. f

Dies in sacra scriptura aliqui accipit p anno: ali qñ pro mēse. pte. 1. fol. 134. d. Itē pte. 4. fol. 217. g. b. et fol. 328. b.

Dies pro omni tpe ponit vt cū apłs dicit: Ecce nunc dies salutis: significat totū tps q hic viuimus. pte. 1. fol. 35. b

Dies quō r p q accipit cū dicit: In die q fecit dñs deus celū r terrā r omne virgultū rē. Ibidem.

Dies chꝛisti vel tps intelligit tps passionis et resurrectionis fm q ipse dixit imminēte passione: Tēpus meū prope est rē. pte. 1. fol. 65. c

Dies dñica quibus pꝛilegijs sit dotata. parte. 1. fol. 279. b. c

Dies dñica cū sabbato iudeoꝝ comparat r declaratur dñica nra suo sabbato pꝛelata. parte. 1. fol. 156. e

Dies dñica nō obseruat cum tanto rigore scz vacatio ab operib⁹ manualibus sicut in vete. le. qz possūt parari cibaria r aliq alia fieri die dñica: quē nō erant licita in sabbato. Et quare. pte. 1.

Dies dominica seruaf loco sabbati. (fol. 164. g Et quare. pte. 1. fol. 164. g

Die dñica q adulteratur transgressor ē duplicis pꝛcepti. pte. 1. fol. 164. g.

Die sabbati non solū manib⁹ pꝛijs sed nec per manus festilius licebat iudeis opari/exceptis his q ad vscendū pertinebant. pte. 1. fol. 141. g

Die sabbati nō erat licitū vasa locare vel accommodare gentilib⁹ ad faciendū opera sua puta securim ad scindēdū ligna r silia. pte. 1. fo. 172. f

Die sabbati non erat licitū iudeis conducere vl accomodare gentili iumentū ad opus faciēdū. parte. 1. fol. 164. d

Dies solēnes oēs qui semel celebrant in anno vt pascha/pentecoste r hmoi: et qui in qlibet hebdomada vt sabbata: r qui in qlibet mēse vt neomenie: r dies determinati ad solennizandum/ sicut sūt dies victorie d interfectione holofernis/ et de interfectione/ aman/ oēs dies pꝛdicti apud iudeos fuerunt imunitatē ab omni exactione r vexatiōe. pte. 4. fol. 449. c.

Die claro noe ingressus ē in arcā ad ostendendū q poterat deus eū tueri a malis hominib⁹ illis temporib⁹ qui cogitauerūt eū occidere. parte. 1. fol. 54. g

Dies p labore dierū accipit fm illud. Et videbatur illi pauci dies q amoris magnitudine q labor alleuiabat r videbatur paruus ppter amorem. pte. 1. fol. 91. c

Dies pegrinatiōis vite mee parui r mali rē. Sic dixit iacob pꝛiarcha. Et dixit dies malos septuplici de causa. pte. 1. fol. 114. c.

Dies quattuordecim fluxerūt ad minus a recessu moysi a pharaone r percussione pꝛmogenitum egypti: in quib⁹ pꝛs se pꝛparauit ad celebrā dñi pascha et ad recedendū de egypto. parte. 1.

Dies mercenarij non sunt appetibi (fol. 145. d. les rōne laboris/ s rōne mercedis post laborē recipiēde: et ideo dies optata mercenarij ē dies p pꝛmo. pte. 3. fol. 33. c.

Dies notat nouū testa. in q est veritas reuelata: r nox designat vetus: et quare. pte. 3. fol. 111. f.

Dies r nox q causantur ex motu solis/ pꝛie nō erit in generali resurrectione qz cessabit mot⁹ celī: sed dies causat ex latitiōe solis sup nrm hemispheriū rē. pte. 4. fol. 421. d

Dies iudicii hominib⁹ existentib⁹ in conuiujs r festiuitatib⁹ tanq securis r nihil timentibus repentine veniet. pte. 5. fol. 176. c.

Diem iudicii nō est opus scire post qntū tps futurus sit sed quo mō. pte. 6. fol. 112. e

Dies nouissim⁹ erit dies resurrectionis vniuersalis: q quidē resurrectio ordinat ad hoc q electi sint perfecte beati. pte. 5. fol. 209. d.

Dies nouissimus mūdi/ in hoc quēq comprehendet/ in quo inuenerit eū suus nouissim⁹ dies. pte. 6. fol. 114. e.

In die iudicii si fiduciā habeamus/ pbare pōt q cūq qntū in charitate pfecerit. pte. 6. fol. 233. f.

Dies decem notant tribulationē perfectā: vl decem tribulationes: vel decem pꝛcepta decalogi. parte. 6. fol. 243. b. et fol. 244. c

Dies dñi mundi. pꝛsperitas vel peccati delectatio pte. 3. fol. 10. f.

Dies iudicii in scriptura veteris r no. testa. dñi es mala r terribilis/ denotans gen⁹ hūanū: in q sunt plures mali q boni. pte. 3. fol. 154. c

Dies festos suos habet de⁹. pte. 1. fol. 314. f

Dies festus ois qui b agitur in parte geritur: nō in integro: sed cū exieris de egypto: tunc erit tibi perfecta festiuitas. pte. 1. fol. 322. c.

Diem suū habet hic ala peruersa: r pacē habet i die sua. Sed in die aliena restat eterna damnatio. pte. 4. fol. 188. b.

Diem quēdā gratie spūalem fecit presentia chꝛisti/ qui est sol iusticie in hūanitate assumpta: sic presentia solis sup terrā facit diem. Et durauit dies illa a chꝛisti natiuitate vsq ad eius ascēsiōē. pte. 5. fol. 214. b

Dies vna est tota vita pꝛsens. pte. 2. fol. 8. a

Dies bonos quidā incipiunt sed in malis contine perseverant: alij dimidiant: alij implent dies bonos: r alij moriunt in egypto: alij in deserto: alij in terra sancta rē. pte. 3. fol. 163. a

Dies dicunt mali qre: qñ: r vnde: inceperūt mali dici. pte. 6. fol. 96. g.

Dies mali dicunt breuiari: longevi aut et multi spaci/ dies boni/ in quib⁹ dñō seruim⁹. pte. 2. fol. 33. b. et fol. 214. a.

Diebus solennib⁹ r festiuis licitū est lautius viuere q alijs tꝛib⁹. pte. 2. fol. 262. b.

Diebus solennib⁹ diabolus forti⁹ impugnat ho-

mines scōs: z quare. pte. 4. fol. 447. c
Diete tres sunt accipiendo pcedendo p vicos ciuitatis nūme vbiq. Sic enī ionas habebat facere/denunciādo pplo subuersionē ciuitatis. pte. 4. fol. 375. b
Dif Difficile est valde in bonis operib⁹ patenter facis/vanā glām totaliter euitare. pte. 5. fo. 23. c.
Difficile est magna agere /et de magnis apud se fiduciā nō habere. pte. 3. fol. 8. b
Difficile est plures esse bonos. pte. 4. fol. 115. b
Difficile est potentes z eloquentes in mūdo ad christi hūilitatē conuerti. pte. 4. fol. 376. a.
Difficile intus vincit qd exterius iudicat. pte. 3. fol. 18. f.
Difficilius extirpat spiritalis bestia. i. iactantia/superbia/vel vana gloria/q carnalia vicia. parte. 1. fol. 340. e.
Difficultas discendoz potest contingere dupliciter. pte. 6. fol. 142. f
Difficultas triplex in penitentib⁹ ad opa virtutum. Prima/corruptio nature. secunda/habit⁹ vel inclinatio. tertia/difficultas operis virtuos. pte. 5. fol. 161. d
Difficultas q homo a pctō nō pōt resurgere non est ex parte diuine potētis/sed ex parte pctōis. Et quare. pte. 4. fol. 359. c
Diffidentia de adiutorio dei peccatum est. parte. 2. fol. 32. e
Diffidentia de deo quantū ipsi deo displiceat/in iacob patriarcha ostendit. pte. 1. fol. 96. g. Et in ioseph patriarcha. fol. 106. e.
Diffusio glorie ipsi⁹ anime in resurrectione redundabit ad corpus z per consequēs ad vires sensitiuas q sunt toti⁹ coniūcti. pte. 3. fol. 388. f
Diffusio siue dilatio diuini cult⁹ i hierlm p bonum odore signat. pte. 3. fol. 412. d
Dig Digero multa significat. pte. 6. fol. 209. g.
Digitus dei ē hic: quō intelligēdū sit/vel p diuina virtute/vel p virtute alicuius demonis superioris per artē magicā operationē inferioris impediētis. pte. 1. fol. 140. g
Digiti scribētes in pariete/mane/thetel/phares/quid notant moraliter. pte. 4. fol. 306. b
Dignitas z gloria plati consistit in bonitate subditorū: ita delectio sui honoris/est in eoz pueritate. pte. 1. fol. 198. g.
Dignitas omnis seculi/diabolicē subiacet potestati. pte. 5. fol. 136. c
Dignitas sacerdotalis z regia cōsistebat in hoc q instituebant reges z sacerdotes p sacram vntionē. pte. 4. fol. 100. c.
Dignitas sacerdotalis z regia debent plene z leges z euangelij doctrinā habere z perfecte fua/re. pte. 2. fol. 209. f.
Dignitatis sue gradū quē a dño perceperūt/qui cupiditate corrupti nō custodiūt/significant p abiatbar zē. pte. 2. fol. 212. b.
Dignitatē perdidisse ppenius malū est/ q non habuisse. pte. 6. fol. 20. e
Dignitatū nomina in consumatione mūdi tollētur z vnus grex humilis sub mansueto pastore manebit. pte. 4. fol. 400. f
Dignus ē qui saluat indignū: z ex dignitate sua

facit dignū/quē culpabilis vite tract⁹ faciebat indignū. pte. 2. fol. 239. b
Dil Dilatio perfarū/medoz/z greco: ū ad alias partes intelligit per hoc q anialia z rote ad qttu/or partes ibāt z nō reuertebant. pte. 4. fol. 112. e.
Dilectio fortē ē vt mors: z quō/z quare. parte. 6. fol. 126. b
Dilectio dei fons est oīm virtutū. Dilectio mundi oīm vicioz. pte. 6. fol. 230. a
Dilectio dei dedit nobis vt diligereemus eū. parte. 6. fol. 233. f.
Dilectio dei p timorē nascit: sed in affectu crescēdo mutat. pte. 1. fol. 338. b
Dilectio compaginat corpus christi vt sit vnus chustus. pte. 6. fol. 234. a.
Dilectionis causa ē aliqd dupl^r. Primo qz ē ratio diligendi. Secundo qz est viā qdam ad acquirēdū dilectionē. pte. 6. fol. 233. b
Dilectio est certū signū quo discernunt filij dei/z filij diaboli zē. pte. 6. fol. 231. f
Dilectiois diuine actus quō prior est nobis: z q modo d^r. Appropinquate deo/ z appropinquit vobis. pte. 6. fol. 215. b
Dilectio fratris q videt si nō habet/dei dilectio minime haberi arguit: sed hoc quō: cū de⁹ prior diligendus sit. pte. 6. fol. 234. b.
Dilectionē ordinatā q habz/ille sancte z iuste viuit. f. quē/qualiter/z quo mō. pte. 6. fol. 116. f.
Ex dilectione dei pncipaliter: z ex dilectione pximi consequenter/in operabilib⁹ omnia dependent sicut in speculatiuis omēs cōclūsiōes dependent ex hoc principio. De quolibet affirmatio vel negatio zē. pte. 5. fol. 7. c. d
Dilectiois sui ipsius pceptū an z vbi datū sit. pte. 6. fol. 116. f. Item pte. 1. fol. 338. a
Dilectionis pceptū ex toto corde zē. importat interiorē motū cum magna promptitudine/ z hoc est difficillimū/ideo expressio hui⁹ pcepti rationabiliter fuit referuata ad tps vltimū toti⁹ doctine mosaice zē. pte. 1. fol. 339. b
Dilectionis dei pceptū ex toto corde zē. qre pceptitur ista perfectio /quis i hac vita nō possit haberi. pte. 1. fol. 338. a. et fol. 339. g. Item pte. 6. fol. 102. c.
Dilectionē dei z proximi tñ monere videtur iohānes vt fratres diligam⁹: cū dñs dicat/ z p inimicis orandū/quō intelligendū. pte. 5. fol. 23. b. Item pte. 6. fol. 2. fol. 233. e. f.
Dilectionis cā p se ē similitudo. pte. 3. fol. 66. d.
Dilectio amici intelligenda ē per imitationis similitudinē/ z nō per equalitatē. pte. 1. fol. 247. g
Dilectio alicuius rei facit de illa re frequēter meditari. pte. 3. fol. 265. g
Dilectio qua diligēda diligunt/ita amāda ē/ sicut odienda est dilectio qua nō diligenda diliguntur. pte. 3. fol. 263. g.
Dilectionis vires hō ignorat/ nisi experimēto cognoscat. pte. 1. fol. 77. a.
Dilectio primi ordinat finaliter ad dilectionē dei: ex q sequitur q pceptū de dilectioe dei habet rōnē finis/ z per consequēs principij: respectu oīm pceptorū. pte. 6. fol. 338. c
Dilectio dei maxie nutritur mitate z humilitate

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

te. 5. fol. 40. f

In dilectione dei necessaria ē fides et vita. In dilectione proximi patientia et benignitas. parte. 4. fol. 272. c.

Dilectio dei specialis ad pplm israel descendit a iacob: et alio nomine dicitur ē israel. pte. 4. fo. 423. g

Dilectio dei erga iacob: et odiū erga esau fuerūt signa electionis et reprobationis eterne. pte. 6. folio. 21. f. Itē parte. 4. fol. 423. g.

Dilectio christi fuit gratuita: et discreta et necessaria. pte. 5. fol. 224. f.

Dilectores mūdi nihil habent nisi tria: quib⁹ oīa vicioꝝ genera comprehendunt. pte. 6. fol. 230. a

Dilexit de⁹ iacob: et odiuit esau cū nōdū nati rē. quare et ppter quid. pte. 6. fol. 21. e.

Diligamus filios dei vt diligam⁹ filiū dei cuius membra sunt. pte. 6. fol. 334. a.

Diligendus oīs hō: Sed cū omnib⁹ prodesse nō possis his potissime consulendū est: qui p loco/rū et tempore vel quālibet rerū oportunitatibus constricti tibi coniungunt. pte. 6. fol. 88. f. et fol. 116. f. Itē parte. 1. fol. 338. b

Diligendus ē inimicus: et quō. pte. 6. fol. 88. f.

Nihil diligendū diligit si ipa dilectio nō diligitur. pte. 3. fol. 363. g

Diligendi sunt q̄ persequunt⁹ et amici vitadi sūt qui mala suadent. pte. 3. fol. 270. a.

Diligenda sunt q̄ttuor ex dilectione. s. deus/ anima/proximus: et corpus ppter. pte. 5. fol. 230. b. Itē parte. 6. fol. 232. c

Diligendus ē pctor: nō inquantū pctor est: s. omnis hō inquantū homo est: ppter deū diligendus. pte. 1. fol. 338. a

Diligere est alicui velle bonū. pte. 5. fol. 142. b

Diligere possumus inuisa: incognita autē nequa q̄. pte. 5. fol. 166. g

Diligere conditorē se frustra credūt: q̄ eius monita contēnunt. pte. 3. fol. 356. a.

Diligere debes deū ex toto corde rē. proximus hō sicut teipsum/inimicos non ex tota virtute/nō sicut teipm/ sed simpliciter. Sufficit em̄ q̄ diligimus et nō odio habeam⁹. pte. 3. fol. 357. f.

Sic se nō pōt diligere primū/ q̄ nō diligit se. Se autē nō diligit/ q̄ diligit iniquitatē. pte. 6. fo. 87. b.

Diligere dicis ordinare: qui qd nō est diligendū/ nō diligit: et diligenda diligit: nec pl⁹ qd minus est diligendū: nec equaliter/ qd plus vlt minus: nec plus vel minus/ qd eque est diligendū. parte. 1. fol. 338. a.

Diligere proximū/ et pceptū de dilectione proximi erga proximū adimplere/ vtrū sit perfect⁹ q̄ implere cetera mādāta circa eū/ ppter pceptum dilectionis. pte. 1. fol. 249. c.

Diligere proximū vtrū sit de pceptis iuris naturalis pmo per se notis. Ibidem.

Diligere proximū/ vtrū sit pceptū difficult⁹ ceteris pceptis q̄ ordinant ad proximū. Ibidem.

Diligere iubet anima tripliciter: qz triplicē ē nature. pte. 1. fol. 338. b

Diligere deū ex toto corde contingit dupliciter rē. Uno mō in actu. Alio mō habitualiter. Et hoc iterū dupl⁹ rē. pte. 1. fol. 339. e

Diligis de⁹ nō oīno ex tota aīa cū inest aliqd carnalis concupiscētiē/ vlt qd cōtinēdo frenet. par/

Diligere deum ex toto corde rē. (te. 1. fol. 338. a. quō totalitas illa sit intelligēda. pte. 1. fo. 339. e.

Diligis p odiū/ qui carnaliter sapiēs dum praua nobis ingerit nō audis. pte. 5. fol. 163. b.

Queris quis de duob⁹ melior: an qui min⁹ diligit christū/ et ab eo pl⁹ diligit: an quē min⁹ diligit christ⁹/ cū ipse eū pl⁹ diligit/ pte. 5. fo. 243. e. f

Diligēs in pspertate/ incertū ē/ an pspertitas/ an persona diligit. In bonis em̄ nō agnoscit amicus: et i malis nō abscondit inimic⁹. pte. 1. fo. 338. b

Diligentia nimia in operib⁹ hūanis et negligentia in diuinis reprehendit. pte. 4. fol. 403. c

Diluculū est diei pncipiū qn. s. primo incipit lux solis apparere. Sed auroꝝa qn lux pcedens irradiat vapores existentes in aere in pte orientali parte. 3. fol. 71. d. Itē parte. 2. fol. 44. b

Diluculū designat pueritiam sicut vespera senectutem. pte. 4. fol. 192. d

Diluuiū ex trib⁹ elemētis pcessit. s. aqua/ terra et aere. pte. 6. fol. 227. c. Itē parte. 4. fol. 252. f.

Diluuiū generale nō pcessit ex causa naturali/ s. supernaturali: nec generale pōt cē natura quīs pncipare in aliqua parte terraz habeat causaz naturalē. Et ideo peridendi sunt qui huius diluuij volunt causā naturalē assignare rē. pte. 1. fol. 53. f.

Diluuiū qn incepit desinere: aque quolibet die decredebant equaliter/ et hoc ē satis probabile. parte. 1. fol. 54. g

Diluuiū etsi fuit vnū d maximis euentib⁹ mūdi narratione dignis/ nō tñ scriptura faciens mentionē de eius initio/ computat annos a creatione mūdi/ qz nō dicit: In tali anno post creatio/nē mūdi cōtiguit diluuiū: et qre. pte. 1. fol. 149. f.

Diluuiū venit ppter pctā hoīm/ et fuit in penam hoīm/ nō demonū. pte. 1. fol. 50. b.

Diluuium principaliter inundauit propter pctā gigantū. pte. 3. fol. 380. b.

Diluuiū terre sterilitatē induxit. pte. 1. fo. 50. b

Diminutio ppli iudaici p romanos facta/ fuit tāta/ imo maior q̄ illa q̄ fuit facta per assyrios et chaldeos rē. pte. 4. fol. 344. c. d. Elide i Iudēi quot a pncipio rē.

Dimitte nobis debita nra/ sicut et nos dimittimus peccatoꝝ potest itelligi dupliciter. Uno mō quantū ad offensā/ et hoc ē necessitat⁹. Alio mō quantū ad iniuriā/ et hoc est supererogatio/

Dina filia iacob i die solēni (nis. pte. 5. fo. 25. b) tatis volēs videre mulieres ornatas et sibi emere ornamenta/ p sichen filiū emoz rapta fuit. parte. 1. fol. 97. b

Diogenes quō adulationē aspernatus sit. pte. 5. Dioneysius tyrannus quō pbauit an/ (fol. 39. c.

rietatē et timorē p̄sentis vite/ et quō ipse esset in cōtinua anxietate pbauit amico p gladiū acutissimū suspensū sup eundē rē. pte. 3. fol. 35. c. d

Dioneysius tyrānus cū penē totius sicilię tyrannidē accepisset/ maximaz opum dñs exercitū/ dux et rector classū/ equitatuū potēs/ ppter inopiā litteras puerulos corinthe docuit. parte. 1. folio. 10. f

Dioneysius ariopagita quō/ vidit lunā retrocedē

Dim

Din

Dio

In Glosas ordinariā Interl. qnz: ecnon i Nico. de ly.

tem ab oriente/et supponere se soli tpe eclipsis i
crucifixione christi rē. pte. 6. fol. 195. b. c
Diotrepes heresiarcha tpe beati iohānis apli/af
serens inuile hospitalitatē. pte. 6. fol. 236. f
Dioscorus mēsis apud grecos qui apud latinos
vocat iunius/et quare sic dicit. pte. 4. fol. 474. a.
Dip Dipondus quid sit. pte. 5. fol. 157. b. d.
Dipsas genus aspidis q̄ latine dicitur situla: quē
cunq; momorderit siti perit rē. pte. 1. fol. 341. e. f
Dir Dirigi quisq; voluerit magis optet audire q̄ lo
qui. pte. 3. fol. 295. e
Dirigit nō solū opera/et cogitationes dñs/q̄
(quē nūl latere nouim⁹) in cunctis q̄ agimus/
in memoriā reducim⁹/et illius flagitam⁹ auxili
um. pte. 3. fol. 324. b
Dis Discendorū difficultas pōt cōtingere dupliciter.
parte. 6. fol. 142. f
Discere debet quilibet in presenti vita nequid i/
discussū relinquat: ne cū nō possit discere incipi
at. pte. 1. fol. 157. e
Disciplina duplex. Una q̄ p peccatis suis ma
la quis patit vt corrigat. Alia q̄ scientia dicitur
a discendo. pte. 6. fol. 159. b
Disciplina vel misericordia multū destituitur si
vna sine altera teneat. pte. 1. fol. 198. f.
Discipline censura si quis nō premittit quasi vas i/
mundū pollutūq; reprobaf. pte. 1. fol. 297. a
Disciplinis secularibus/maxime philosophicis/
melius est se tradere/q̄ in ecclesia illa pmanere
in qua omnis p̄ls hereticorū gladio et peste he
retica morit. pte. 4. fol. 140. a.
Disciplina oīs q̄ falsum asserit etiāsi vehemēsi
deatur et verisimilis/tū nō debet sapientia dici.
parte. 1. fol. 308. e.
Disciplinā vel astrologice/vel magicę/vl cuius
libet doctrine/q̄ p pietatē est: baptizat⁹ ampli⁹
nō sumat: qui abrenūciauit diabolo et pompis
eius/et operibus ei⁹ et omni seruitio et voluptati
bus eius. pte. 1. fol. 332. e
Discipline gentiliū nihil mundū habent: qz nul
la apud eos disciplina est cui nō sit aliquid im
mundicie/vel superstitionis admixtū. parte. 1.
fol. 354. e.
Disciplina rōnabilis apud gentiles inuēta/ signi
ficatur per mulierē pulchram: cui⁹ cesarēs radē
da fuit et ungues circūcidendi. pte. 1. fol. 354. e
Discipulatus christi dupliciter pōt itelligi. vno
mō generaliter p̄m cōmunē statum fideliū. alio
mō cū hoc/ per obseruationē consilioz. parte. 5.
fol. 163. g
Discipuli docilis modus ē aurē suam humiliter
inclinare ad verba magistri sui. pte. 3. fol. 197. f
Discipulis nō statim pfunda et secretiora tradē
da sunt sacramenta: sed mox correctio et disci
pline emendatio. pte. 2. fol. 36. e
Discipulorum differentia ē sicut in p̄mogenitis
mundis vel imundis: quidā cū obedientia/ le
gis meditationē et scientiā acquirunt/ quidā so
lam sapientiā habent. pte. 1. fol. 264. e
Discipuli nostri/ q̄ sunt perfecti nihil n̄i egent
magisterij. Ibidem. g
Discipulus audiens deuote et intēte/ accipit fru
ctum sacrę scripturę a doctore: sed q̄n habitua

tus incipit docere: tūc dat h̄mōi fructū alijs tē
pore sue doctrine. pte. 3. fol. 87. d.
Discipulus mollis et effeminatus doctore pestife
ro se subiiciens comparat mulieri q̄ succumbit
viro rē. 246. d
Discipulus doctrinā doctorū verboforū sequēs
et approbās/ significat per pollutum super mox/
tuo: et isti sunt eiiciendi de scholis et fideliū col
legijs. pte. 1. fol. 273. b
Discipuli sub benigno magistro superbientes/ et
contra personā eius vel doctrinā irreuerētē lo
quentes/ grauitē sunt obiurgandi/ sicut aaron
et maria rē. pte. 1. fol. 282. h.
Discipuli iohānis bap. in tribus deficiebant. p̄i
mo qz de abstinentia se iactabant. scdo qz phari
seis se coniungebant. tertio qz christum argue
bant ex defectu abstinentię. pte. 5. fol. 33. g.
Discipuli christi in charitate dinoscunt/ nō in p
phetia: fide et alijs/ quę habent et nō discipuli. p
te. 6. fol. 54. a.
Discipuli qui adheferunt christo ante miracula
ipsi adheferūt ex iohānis testimonio inchoati
ue. pte. 5. fol. 194. d
Discipuli christi duplici d causa demoniacū quē
dā nō poterāt curare. pte. 5. fol. 54. h. et fo. 150. d
Discipuli christi nōdū in bono confirmati erant
aliquid humanū passi/ qz mori fuerunt quodā
celo iudicę qua tres/ qui assumpti fuerūt in trās/
figuratione rē. pte. 5. fol. 150. d
Discipuli prophetarū dicunt eoz pueri siue filij.
parte. 4. fol. 23. c
Discipuli christi propter psecutionē q̄n debēt fu
gere/ et dare locū t̄re: et q̄n nō. pte. 5. fol. 37. f. et fo
lio. 201. g.
Discipuli adhuc imperfecti dicunt pulli/ et qua
re. pte. 3. fol. 76. b
Discipuli sermonē dñice passiōis totiēs replica
tum intelligere nō valēt et q̄re. pte. 5. fol. 171. e. g
Discipuli duo euntes in emāus/ vnus erat cleo
phas/ alter lucas/ sed nomen suū tacet. parte. 5.
fol. 182. d
Discipulus hūilis significat p nicodemū/ et qua
re. pte. 5. fol. 194. b.
Discit mō libenter dicere/ quod didicerit non li
benter audiri. hoc de detractore dicitur. pte. 3.
fol. 333. e.
Discunt plurimi/ nō vt sequant/ sed vt iudicēt et
conuincāt/ sicut aliqui discunt doctrinā egypti
orum vel mathematicā. pte. 4. fol. 295. a.
Quicquid discit/ nō nature ē/ sed studiū et pprie
voluntatis. pte. 4. fol. 130. f
Discordiā et scissuram faciunt motus irascibilis
et concupiscibilis inordinati in eodē homie/ et
inclināt hominē ad malū: ratio vero et syndere
sis trahunt ad oppositū: et sic in eodē homie fit
scissura. pte. 1. fol. 290. d
Discordiā seminātis crimen/ in comparatiōe ad
sex capitalia crimina/ quasi minora deponunt:
et quare. pte. 3. fol. 315. e
Discordantiū pene multe sunt: et quę sint. pte. 4.
folio. 361. f.
Discordie materia erat inter gētiles et iudeos cō
uersos: qz de iudaismo conuersi se p̄ferebant

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

gentilib⁹ et mosaice legis susceptione: et econ-
uerso gentiles iudeis de scientie acquisitione. p/
te. 6. fol. 4. g
Discretio decipit/ vt si p infirmitate/ quasi discre-
te plus alimētoꝝ sumit⁹/ et indiscrete bella car-
nis excitamus. pte. 3. fol. 10. a
Discretionis necessaria requirunt⁹ duo. s. impedi-
tiua et p̄motiua. Impeditiua vt caueat/ p̄moti-
ua vt teneantur. pte. 3. fol. 424. f
Discretionis impeditiua sunt quinque: et enume-
rant⁹. Ibidem
Discretionis p̄motiua sunt quattuor: et enumeran-
tur. pte. 3. fol. 425. d.
Discretionis intentio significatur p digitos: Et
quare. pte. 3. fol. 340. b. et fol. 362. f.
Discretio operationis signat⁹ in digito. parte. 1.
fol. 295. g
Discretionē sunt habentes/ qui norunt discerne-
re de sacrificio salutari: que omib⁹ sint dicēda:
que p̄fectionibus: que humane cognitionis mo-
dum sunt excedentia/ igni spū sancti tribuēda.
Et tales cultus assimilant⁹. pte. 2. fol. 241. f
Discretionis imoderata subtilitas/ que plus q̄
oportet vel decet ē excrecens: actionis confun-
dit rectitudinē. pte. 1. fol. 252. e. b.
Discretionē boni et mali qui habere sciunt: et me-
ditantur in lege die ac nocte/ illos recipit ecclē-
sia et per quid significant⁹. pte. 1. fol. 346. e
Dispensabilia nō sunt ea q̄ sūt p se mala: q̄ nō pos-
sunt bene et absq̄ pctō fieri. pte. 2. fol. 166. f.
Dispensatio dei iusta/ sed occulta/ alijs alios p
varijs meritis p̄ponit: vt hūana formidine pec-
care metuant: qui diuina iudicia nō formidant
parte. 1. fol. 55. f.
Dispensationes terroriū significat camelus: in
quibus multiplicius hostis insidias/ et tales cu-
ras/ mō torpenti vel p̄cipitata actione sent/ mō
pigra vel imoderata locutione confundit. par-
te. 3. fol. 7. e. f
Dispensatorie sepe aliquid a maioribus agit: q̄
a minorib⁹ error putat⁹. pte. 2. fol. 103. b
Dispensatores ministerioꝝ christi animaduertāt
scriptū esse in lege. Et omnino indigēs et medi-
cus nō erit inter vos etc. pte. 1. fol. 347. d. b.
Dispensatoꝝ quidam boni/ et quidam mali. par-
te. 6. fol. 308. e.
Dispersio iudeoꝝ per titum et vespasianū. xliij.
anno post passionē dñi vbi figurata et prophe-
tata est. pte. 1. fol. 365. f.
Displicet sibi tanto minus quisq̄: quanto se mi-
nus videt. pte. 3. fol. 82. a.
Displicens sibi hic talis deo placet: et cui de⁹ pla-
cet ipse sibi displicet. pte. 3. fol. 279. a
Displicentia quā habuit samuel super verbo po-
puli q̄ dixit. Da nobis regem vt iudicet nos: fu-
it propter tria. Et enumerant⁹. pte. 2. fol. 71. a
Dispositio debita ad recipiendū salutē per chri-
stum donandā/ est q̄ homines iuste se habeāt er-
ga proximū/ et deuote erga deū. pte. 4. fol. 92. b.
Dispositio optima bellantiū est q̄ per nimia se-
parationē aduersarij nō ingrediant⁹ acie: et per
nimia coniunctionē vnus nō impediāt aliū ad
inuadendū aduersariū. pte. 4. fol. 354. c

Dispositio debita ad perceptionē diuine gratie
et consolatiōis: est veritas p̄nē et contritiōis. p/
Dispositio bona predicatoris (te. 4. fol. 354. d.
in trib⁹ cōsistit/ scz q̄ ieiunet/ q̄ oret/ et q̄ resistat
tentationib⁹. parte. 5. fol. 136. d.
Dispositio dei eterna/ est imutabilis/ q̄ est idem
q̄ eius consiliū: q̄ nūq̄ mutat⁹: licet snia ei⁹
mutetur. pte. 6. fol. 144. c
Dispositio debita ad proficiendū per viā peri-
culosam filiis israel fuit duplex demonstrata/ et
enumerat⁹. pte. 2. fol. 251. d. h.
Dispositio abraę tendebat ad perfectū/ quia fu-
it per dei monitiōē ac opera p̄fectionis: et per
eius p̄missionē in bonis conferendis/ et per mu-
tationē nois. pte. 1. fol. 68. b
Dispositio cordis. Elidem in Cordis dispositio
Dispositio filioꝝ isrl⁹ exēdo d̄ egypto fuit agni
paschalis imolatio cui⁹ sanguine linita sunt su-
plumina et etc. et q̄d figurauit. pte. 6. fol. 156. g. b
Disputans contra aliquē frequenter arguit/ aut
aliquid dicat procedēs et cōcessis ab eo/ ad ali-
quid contra eū concludendū. pte. 3. fol. 10. g
Disputantes de dogmatibus vel questionib⁹ le-
gis ad subuersionē audientū percutiūt aliam q̄
concepit nuper per verbū dei. Et de hoc figura
parte. 1. fol. 168. f
Disputatio inter doctos gentiles et catholicos:
per quid significat⁹: et cuꝝ rationib⁹ et scripturis
superant⁹/ conuersi ad fidem vtilis ecclēsie effici-
untur. pte. 4. fol. 474. g
Ad disputationem p̄ hereticos venire nō debet
nisi doctus et perfectus/ ne scandaliget alios su-
peratus. pte. 1. fol. 353. f.
Disputare volentes cū iudeis necessario habēt
transiatiōē chaldaicā per ionathan factā/ ap̄s
eos receptā tanq̄ irrefragibilē. pte. 6. fol. 275. f
Disputam⁹ cū omnipotente dū nos illius iusti-
cie coniungentes facta n̄ra subtili indagatiōe
discutimus etc. pte. 3. fol. 31. b
Disputatiōes tunc sunt vtilis/ si nō ibi conside-
rentur nisi vie dñi. pte. 3. fol. 263. e
Disputare de deo nō omnū est: sed eoꝝ qui ni-
hil semineū/ nihil fluxum in cogitationib⁹/ vel
operib⁹ habēt. parte. 1. fol. 223. g.
Disputando de deo. i. theologicando sufficit no-
bis tñ tangere. Qui em̄ vult calefactionē si manū i
ignē miserit/ p calefactionē adustionē sustine-
bit. pte. 1. fol. 224. a
Disputans paulus cū phis quē ordinē obseruat
et nobis imitandus etc. pte. 6. fol. 195. a.
Disputantē de morte chasti et de resurrectione:
oportet misericordiam addere: et q̄re. pte. 1. fol. 217. c
Disputātes cū brō iob aliqui amici/ aliqui inimici
notant⁹/ nec in hoc est repugnātia. pte. 3. fol. 29. c
Dissensio erat inter countibios baptizatos a di-
uersis/ et de doctrina prophetarū et ap̄loꝝ. par-
te. 6. fol. 33. b
Dissimulare q̄q̄q̄ necesse est. pte. 1. fol. 98. b.
Dissipatur hō ad orientē q̄n tpe iuuentutis con-
sumitur in peccatis. Ad meridiē vō q̄n tpe viri-
latis vti⁹ iniurijs et rapinis etc. pte. 1. fol. 367. b
Dissoniā computatiōis annoꝝ regū iuda sol-
uit quinque modis. pte. 2. fol. 152. f

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon in Nico. de ly.

Distantia maior significat remissionem culpe: que ē maius malū: qz opponit bono spūali: minor autem distantia: pena est corporalis. pte. 3. fol. 238. c.

Distinctio sentētiarū q̄rtuplex et quid queqz sit et ubi assignet. pte. 4. fol. 2. d. e.

Distinctio siue rerū diuisio vel operū dei per di- es qualiter fuerit. pte. 3. fol. 403. c.

Distinctio psonalis in diuinis inuuit/ qz dicitur fili- missus a deo et spū eius: in q̄ apparet distinctio ipsi filij missi a patre et spū sancto: a quibz mis- sus in carnē p mundi salute. pte. 4. fol. 83. b.

Distinctio iudee et gentilitatis non fuit a pinci- pio: sed incepit in abraā/ q̄ circūcisionē accepit in signū huius distinctionis. pte. 4. fol. 91. c.

Distributio in his que moyses distribuit/ et in his que iesus: inuenimus aliquā differentia. pte. 2. fol. 20. b. c.

Distinctio operū sex diez creatiōis mundi inci- pitur a luce et quare. pte. 1. fol. 24. d.

Diu Diuersitas animalū p sacrificio que fuit? pte. 1. fol. 65. f.

Diuersorū fuit locus ubi hospitabant/ vbi diuer- tebant homines ab extra. pte. 5. fol. 129. g.

Diuces in Diuites

Diuina non intelligimur/ nisi ex creaturis et sic no- minamus. pte. 3. fol. 312. g.

Diuina licet nō sint presumptuose inquirēda/ tñ per diuinā reuelationē sunt humiliter suscipien- da. pte. 1. fol. 127. e.

Diuina puidētia ad hec inferiora/ vt errantes quidā dixerunt nō extendit. pte. 3. fol. 402. g.

Diuinitas christi confessa ē confessiōe laudis ab angelis in hora natiuitatis: et ista laus fuit per- fecta qñ pueri in templo clamabāt/ Osanna fi- da. pte. 3. fol. 97. f.

Diuinitas in dedicatione templi salomonis qd edificauit deo/ ostēsa fuit in signo visibili nebu- le. pte. 2. fol. 144. d. Item pte. 3. fol. 362. b.

Diuinatio nō diuinat/ dat/ sed per antiphrasim dicit/ quasi q̄ per hoies fiat demonibz repletos. parte. 1. fol. 306. e.

Diuinationis virtus nulla est/ nisi inquantū de- permittit. parte. 1. fol. 305. g. et fol. 307. a. d.

Diuinandi modus quidā erat per proiectionem baculi. pte. 4. fol. 338. a. c.

Diuinatio aliq̄ per garritū et motū auiū/ an et qñ est licita. pte. 4. fol. 9. g. b.

Diuinandi instrumenta curiositas hūana adue- nit. pte. 1. fol. 302. g.

Diuinationē vel augurationē exercētes/ oēs isti auiū vel animalū ministerio vtunt/ que in lege scribunt imūda: et semper homi insidiant: ex q̄ ministerio demonū/ oportuna et digna iudican- tur. pte. 1. fol. 306. e. f.

Diuinatio aliud ē/ et aliud pphetia in diuina scri- ptura. Abdicat ergo penit/ diuinatio: ope em̄ et ministerio demonū implet. pte. 1. fol. 302. f.

Diuinatio multū detestabilis ē et maxie vitāda/ qz omnia in opatiōe demonū fieri nō dubito et. a quibz omnibz q̄ hō dei est/ et in portione dei nu- merat/ penit/ debet eē alienus q̄ occulte demo- nes machinant. pte. 1. fol. 306. e.

Diuinacula nominauit scriptura quedā in arti- bus/ quas curiositas hūana composuit. Genti- lis aut consuetudo vel tripodas/ vel cortinas/ vel hmoi vocabulis appellat: q̄ quasi ad hoc cō- secrata/ moueri ab eis et cōtractari solent et. p- te. 1. fol. 302. e.

Diuinatores et doctores supersticiosi sūt primo occidendi gladio spūali per excomunicationē: et si permanserint obstinati p mortē corporālē et. pte. 1. fol. 346. b.

Diuinatores somniorū antiquitus super corium hostie imolatē dormiebant ad habendū reue- lationes in somnis. pte. 4. fol. 104. f.

Diuinū credidit ritus gentiū omne qd per qualē- cūqz spūm pferē. pte. 1. fol. 306. e.

Diuini q̄ dicunt. pte. 4. fol. 23. e. et fol. 149. f. Itē parte. 2. fol. 69. c.

Diuisio linguarū facta est et per mundū sunt dis- perse. pte. 1. fol. 59. c. et fol. 369. g. Item pte. 3. fo-

Diuisio maris rubri q̄ fuerit in duo/ (lio. 421. d. decim diuisiones/ fm duodecim tribus: est opi- nio aliquorū: sed magis tenet q̄ fuerit solū vna. parte. 1. fol. 152. f. et fol. 153. b.

Diuisio animalū in sacrificijs q̄ fuerit et quare/ et quid designat. pte. 1. fol. 65. f. g.

Diuisio terre pmissionis aliter fit in libro iosue et in ezechiele/ et quō. pte. 4. fol. 283. b.

Diuisio terre pertinetis ad christū que per iosue significat/ duplī potest intelligi. s. de ecclia mili- tante et triumphante. Et quid per nouē partes que diuise fuerant significat in militante et tri- umphante. pte. 2. fol. 19. b.

Diuisio possessionū inter se requirit ad bonā or- dinationē ppli: qz cōmunia negligunt/ et ppria curant magis et. pte. 1. fol. 312. c.

Diuitis facta et dicta multi sunt q̄ extollūt: pau- ci vero qui doctrinā humiliū et virtutem intelli- gunt. pte. 3. fol. 400. a.

Diuitū numero deputadi sunt q̄ amāt diuitias/ et si nō habent. pte. 5. fol. 171. c. et fol. 108. f. Item parte. 6. fol. 210. e.

Diuces et paup tunc obuiant sibi/ qñ diues ad pe- titiōe pauperis supplet defectū suę indigentie parte. 5. fol. 330. c.

Diuces et paup quō differenter honorari possunt et qualiter nō. pte. 6. fol. 212. c. d.

Diuces abraā fuerat/ qui lazar pauperē i sinu te- nebat/ ait tñ: Loquar ad dñm meū cum sim pul- uis et cinis et. Quid diuitias suas estimabat/ qui seipm puluerem/ cinerēqz putabat? parte. 1. folio. 71. b.

Diuites huius mūdi documentū habēt ne mole- ste ferant petitiones pauperū ne declinēt ab eis et. pte. 2. fol. 57. c.

Diuites tpaliter dicunt pingues: sicut donum gfe pinguedo nominat. pte. 1. fol. 218. b.

Diuites imisericordes ubi et de q̄ penas passuri sunt. pte. 6. fol. 215. e. f.

Diuites comparant p dicit/ et qre. pte. 4. fo. 136. b.

Diuites fuerūt/ mattheus/ cacheus/ ioseph/ et ce- teri plurimi: et tñ saluati: s. q̄ mō. pte. 5. fol. 108. e.

Diuces in iferno sepult nō nominat/ et qre. La- zarus aut nominat/ et quare. pte. 5. fol. 167. d. g.

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

Diuitie antiquoꝝ erant greges animaliu. Non ergo mirū si filie magnos habebāt curā de gregibus alendis. pte. 1. fol. 126. b.
 Diuitie antiquoꝝ pncipaliter erant in pecoribꝝ: et inde dicta est pecunia. pte. 3. fol. 55. b. c. et fol. 55. c.
 Diuitie antiquoꝝ fuerūt principaliter (lio. 5. g. anialia. parte. 3. fol. 5. g. Inter que boues multū reputabāt: et quare. fol. 4. 4. b. et fol. 55. c.
 Diuitie tpe faulsi regis p maiori parte in aniali bus consistebant. pte. 2. fol. 74. b.
 Diuitie et honores sicut sunt impedimēto repro bis ita sunt probis adiumenta virtutis. pte. 3. fol. 55. c. d. et fol. 300. c. Itē pte. 5. fol. 26. g. et fol. 141. h. et fol. 166. g. Itē pte. 6. fol. 122. h.
 Diuitie iuste habite sunt materia exerceñde vir tutis p opa misericordie et liberalitatē. parte. 3. folio. 400. d.
 Diuitias habētes nō reprehendunt: qz his abū dant: s; qz pro dextera habent. i. p beatitudine. parte. 3. fol. 300. b.
 Diuitias habere nō prohibemur: nō em̄ damna tur diuitie vnde mercamur celū: sed nō appone re cor iubemur. pte. 3. fol. 371. c.
 Nec tam diuitie q̄ amor diuitiarū in culpa ē. par te. 5. fol. 141. f. Itē pte. 1. fol. 71. a. b.
 Diuitias qui sedulo congregat et nō p redempti one anime sue dispensat: s; alijs dispensanda re seruat: nō recte facit. pte. 3. fol. 322. a.
 Diuitijs multiplicandis q̄ inēbunt patet: qz vi te alteri gaudia gñere contēnūt. pte. 5. fo. 108. e.
 Diuitiarū adiectio maiore accendit flāmā: et vīo lentior est cupido. pte. 5. fol. 59. b.
 Diuitie terrene sine amaritudine nō possident si cut nec sine felle epar est. pte. 4. fol. 187. b.
 Diuitijs iūgē sollicitudo custodie (q̄ affligit) et voluptas (q̄ effugere facit) pte. 5. fol. 45. a. et fo lio. 157. g. et fol. 146. e.
 Diuitie solent q̄truoꝝ facere mala: q̄ ex abundā tia earū eueniūt. i. ociositatē: gulositatē: ebrie tatem: et comestatiōis celebritatē. pte. 5. fo. 157. g.
 Diuitie quare congregant et pene semp contrari um consequuntur finē. pte. 5. fol. 26. c.
 Diuitie et si delectare vident: tñ possessoribꝝ su is spīe sunt. pte. 5. fol. 146. e.
 Diuitiarū seruus ē q̄ custodit eas vt suus dñm: qui aut earū seruitutis excussit iugū/ distribuit eas vt dñs. pte. 5. fol. 26. b.
 Diuitie fomentū p̄stāt omnibꝝ pctis. parte. 4. fo lio. 169. d. Itē pte. 3. fol. 419. f.
 Diuitie sicut negligentia pariunt salutis: sic ege stas dñi saturari querit/ a iusticia declinat. par te. 6. fol. 113. a. Itē pte. 4. fol. 250. b.
 Diuitie christianoꝝ et maxie episcopoz et sacer dotū debent esse vict et vestitus. pte. 6. fo. 119. g. Itē pte. 3. fol. 132. g.
 Diuitie artificiales sunt/ vt aurū/ argentū/ arma/ et hmoi. Naturales xō sunt de quibus possunt homines viuere/ vt sunt blada/ vinū/ oleū/ et ania lia. pte. 2. fol. 212. d.
 Diuitie naturales et artificiales cōmunes sūt bo nis et frequēti concedunt malis q̄ bonis. par te. 3. fo. 373. b.
 Diuitie et sanitas corpoꝝ: et oīm (te. 3. fo. 373. b. rerū abundātia et his cōtraria/ etiā apud phos/

nec bona dicunt/ nec mala. pte. 4. fol. 28. f.
 Diuitie nō sunt hoīs sūmū bonū/ vel felicitas/ et ad hoc plures rōnes ponunt. pte. 3. fol. 347. b.
 Diuitie spūales nō habent afflictionē annexā si cut habēt tpales. pte. 3. fol. 319. d.
 Diuitiarū circūstantia sathan pellē nominauit/ dicens: Pelle pro pelle. pte. 1. fo. 225. b.
 Diuitie impioꝝ comparant fluuiū siue torrenti qui subito intumescit et cito desiccatur/ sic diuitie iniustoz velociter acquirunt. pte. 3. fol. 428. g.
 Diuitias habētes significant p arbores frondo sas et vmbrosas. pte. 4. fol. 338. d.
 Diuitie comparant tonitruo: qd cito p pluuiā cessat: sic pompa inq̄ tollit cito a diuitibꝝ pñ cipibꝝ et modica occasiōe data. pte. 3. fo. 428. g.
 Diuitiarū abundātia solet esse causa discordia rum. pte. 3. fol. 5. g. Itē pte. 1. fol. 62. c.
 Diuitie dicuntur feces eo q̄ pbeant omnibus vicijis fomentū. pte. 4. fol. 169. c.
 Diuitie male acquisite frequenter ab alijs rapiū tur. pte. 4. fol. 136. d.
 Diuitie si iniusto titulo acquirant/ de eis nō de bet fieri elemosyna/ vel etiā si iniuste possidean tur/ s; est restitutio faciēda. pte. 5. fol. 166. g.
 Diuitie pstant viā et fomentū ad omnia vicia et q̄ dicatores euangelij debent esse a terrenis cupi ditatibꝝ expediti: magna em̄ cura circa illas im pedit actū p̄dicationis. parte. 6. fol. 122. h. Itē pte. 3. fol. 188. g.
 Diuturnitas ppli et laus sapientis fluuiū compa rant. pte. 3. fol. 425. g.
 Diuturnitas fuit solū forte in illis q̄ in sacra scri ptura nominant/ scz: adā seth et enos et ceteris. Non aut in alijs contēporaneis: qui nō tā diu turne viuēbant. pte. 1. fol. 49. b.
 Docendi officiū qui indoctus vsurpat/ maiores Do damnationē meret/ q̄ si solus suo scelere peri ret. pte. 6. fol. 213. e.
 Docēdi cathedra si indocto tribuit/ eque p hoc ecclesia vt infidelū p̄secutiōe ledit. pte. 3. fo. 335. f.
 Docēdi actū desiderare et sciaz nō ē malū/ s; me ritoꝝ/ quō et q̄liter/ Elide. pte. 5. fol. 71. b.
 Docēdi habitas duplī accipit. pte. 6. fo. 125. b.
 Ad docendū q̄ p̄liuor est q̄ ad faciendū/ aliq̄ iactantiā vel p̄tentionē incurrit/ vel inuidiā: et alia mltā. pte. 6. fo. 214. b.
 Docendo vī increpādo q̄ corda. primoz instru unt/ illos dñi firmiter iter alios cōsistere docent/ q̄ si quadrādo aptāt et sūt latomi i constructiōe dom⁹ dei pte. 2. fo. 244. c.
 Docendi auctoritas apud hebreos duplex erat: qz aut fm deriuatiōe generis: vt in sacerdoti bus/ aut fm graduationē. pte. 5. fol. 67. a.
 Docēt multi x̄bis/ et destruūt illa exēplis vt mo retri q̄ vigilās puez lactauit et dormiēs extin Docētū p̄cū nō ē aliū q̄ la (rit. pte. 4. fo. 187. f. bor discipuloꝝ i addiscēdo: et reuerētia ad ma gistrū: et sustentatio eius si indigeat/ quantū ad victū et vestitū. pte. 1. fol. 108. c.
 Docenti nemo tribuat: qd ex ore docentis intel ligit. Nisi int⁹ q̄ doceat sit/ lingua doctoris ex terius in vacuū laborat. pte. 6. fol. 230. f.

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly

Que docentur/et si manifeste vera esse nō igno-
rantur: tamē si negligi ceperint a magistro: nō
facile pficiunt. parte. 6. fol. 115. f.
Docentes i schol ex charitate offerūt panes co-
ctos i sartagine. i. frixos/et qre. pte. 1. fo. 216. b.
Docentes sacra scripturā in scriptis ex charita-
te: occupati studio quasi i cibano offerūt pa-
nes coctos. parte. 1. fol. 216. b.
Docere alios qui valet/et refugit/ dicens: suffi-
cit mihi de meratione reddere: quid opus est
alijs ministrare/ vt de eis cogar ratione redde-
re: audiet: Sciebas quia meto rē. parte. 5. fol.
77. b. et fol. 172. f. Itē pte. 4. fol. 43. b.
Docere decet eū ceteros/ qui prius fecerit q̄ do-
cet. parte. 1. fol. 300. d.
Docere volēs/ vitet omnia verba que nō docēt:
et si p eis que intelligantur/ dicere potest inte-
gra: id magis eligat. si vero nō sunt/ vel in pre-
senti nō occurrunt: vtatur verbis minus inte-
gris/ dūmodo res integre doceantur et discan-
tur. parte. 1. fol. 280. b.
Docere in doctrina verbi/ et vti sapientia verbi
in his que sunt fidei differentiā habent. primū
est fidei corruptiū: alterum x̄o est bonum et
meritoriū. parte. 6. fol. 34. f. g.
Non est docere sed dicere/ vbi nemo discit. par-
te. 4. fol. 166. f.
Docere debem⁹ auditores nō nostra ppria/ s̄ ea
q̄ legis et euāgelij sūt mādara: si ad premia dñi
vna cū eis puenire curam⁹. pte. 2. fo. 248. b.
Nō docere obediētiā/ q̄ ad se p̄tinet subditos/ et
eorū vitā vt operent̄ fm legē nō disponere: isen-
sati patris aut magistri est. pte. 1. fol. 264. a.
Doctorū quattuor species: due bonorū/ et due
malorum. parte. 6. fol. 98. f.
Doctores nouellos audire/ et doctrinā sanctorū
patrū declinare nō debem⁹. pte. 3. fol. 396. e.
Doctores inferiores deferre supiorib⁹ honores
docuit iohānes baptista. pte. 5. fol. 196. b.
Doctores moderni p̄ exemplū christi faciūt: nā
vn⁹ reprobāt quātū pōt dictū alterius: et simi-
liter baccalaurei dicta suorū doctorum impu-
gnant. parte. 5. fol. 17. b.
Doctores vani doctrinā vtilē antiquorū cōtem-
nūt: et nouitates inutiles ad sui iactatiā ante-
ponūt. Q. qui nos p̄cesserūt/ respectu nostri ru-
des fuerunt: sicut lateres respectu lapidū qua-
drorum rē. parte. 4. fol. 25. b.
Doctores superiores nō debēt inferiores contē-
nere: sed magis quantū possunt salua veritate
eos cōmendare. parte. 5. fol. 39. d.
Doctor si illos quos x̄bo edificat/ exemplo scā,
diligat: nec ipse regnū dei intrat: et illos qui in-
trare poterāt/ excludit. pte. 5. fol. 156. f.
Doctorum ordo quasi rex p̄sudet in ecclesia.
parte. 3. fol. 56. b.
Doctor debet sedere docendo. parte. 5. fol. 225.
c. Item parte. 2. fol. 40. b.
Doctorū ordinē christus in culmine ecclesiasti-
ce dignitatis cōstituit parte. 2. fol. 204. b.
Doctores bonę doctrine sed male vite significā-
tur p scribas/ qui christū herodi ostēderūt/ sed
natū nō adorauerūt. pte. 5. fo. 12. d.

Doctores et pastores eccleie debēt alijs cōmuni-
care que didicerunt per studiū sacre scripture.
parte. 5. fol. 130. b.
Doctoris sermo in potestate fit: cū cūcta q̄ do-
cet operat̄. parte. 5. fo. 137. g.
Doctor et p̄dicator nō solū debēt docere x̄bis/ s̄
etiā factis/ exemplo christi. pte. 2. fo. 249. b.
Doctores tēperate vtāt x̄bo ad turbas: vt nec
terrena eis p̄cipiant: nec a terrenis i pfūda sa-
cramētorū recedāt/ vt ea penitus nō intelligāt.
parte. 5. fol. 138. e. Itē pte. 3. fol. 51. d. et fo. 426.
e. Itē parte. 2. fol. 208. e. et fo. 217. g. Itē pte. 1.
fol. 169. e. et fo. 178. c. e. et fol. 276. c. e.
Doctor eccleie si o pfūdiorib⁹ mysterijs tractat/
et occulta sapiētie inf pfectos pferat/ int⁹ ē: cū
x̄o ad turbas loquit̄: ea q̄ pficiunt his q̄ foris
sunt/ foras erit rē. pte. 1. fo. 282. f.
Doctoris sermo est oculos/ nisi idem spūs affit
cordi audientis. pte. 5. fol. 229. d.
Doctor veritatis ex psecutione nō debet cessa-
re a veritatis doctrina/ sed cōstantius docere.
parte. 4. fol. 160. d.
Doctor theolog⁹ curiosus et vanigloriosus/ x̄-
ba multiplicās ad sui ostentationē/ vlt ad que-
stū/ et nō ad vtilitātē audientū: dicat vir sem-
nifluus. parte. 1. fol. 240. b.
Doctor q̄ nō intēdit nisi questū vel fauorē ho-
minū: frequēter cū bonis q̄ dicit p̄cipit i mala
verba et inhonestā. parte. 1. fol. 240. b.
Doctores vani et elati nō sunt contenti senten-
tijs per pphetas et ap̄los traditis: sed vltius
ad sui ostentationē diuina curiosius perscu-
rantur. parte. 4. fol. 251. d.
Doctores pueri putāt questū esse pietatē: sedē-
tes in templo quasi numularij: pponūt colum-
bas/ nō in caueis/ sed i cathedris: vendunt do-
na spūs sancti. parte. 4. fol. 368. a. et fol. 80. a.
Doctor vanus significat p tharsis: qui nō que-
rit docere vtilia/ sed magis curiosis auditori-
bus placētia. pte. 4. fo. 226. d. et fo. 157. d.
Doctores tā in veteri testamēto q̄ in nouo: qui
negligentius agunt/ et minimos scandaligant
rē. vendūt sibi creditos: ex mortuis illorū di-
uitias consequunt̄/ laudantes eos qui p̄daz
agunt rē. parte. 4. fol. 417. e.
Doctor si quis est in lege/ sciens alios erudire:
nō debet sibi attribuere sed deo: deinde his a
quibus doctus est rē. et hoc mō dat decimas et
p̄mitias. parte. 4. fol. 427. a.
Doctorib⁹ bonis ablati/ dispēdiū nō minimū si-
deles sentiūt auditores rē. pte. 4. fo. 446. f.
Doctores sancti intus operā dant virtutibus:
et tamen foris cum fidei scuto: et gladio spi-
ritus contra hostes dimicare non cessant. par-
te. 4. folio. 448. b.
Doctor q̄libet demōstret ad spem mō viuētib⁹/
qualiter p̄cedētes iusti p̄sentis vite pelag⁹ trāsi-
erint nauigio crucis christi: vt sicut illi ita et istis
litis quietis cōserat. pte. 4. fol. 454. f.
Doctores sancti in p̄dicatiōe euāgelij gētib⁹
p̄mittūt regnū celeste/ et eternā b̄titudinē: si fi-
dē christi reape voluerint/ euāgelicāq̄ doctri-
nā vsq̄ i finē vite seruare. pte. 4. fol. 456. f.

Postilla et Additiones aliorum Repertorium alphabeticum

Doctores sancti crebro repetunt si q̄ obscuri di-
cunt: vt cordib⁹ auditoriū voce hec iterationis
insundant. pte. 3. fol. 66. b

Doctores perfecti est sic aliorū improbitatē pa-
tienter sufferre vt se nouerit ab iniquis pacien-
ter obseruare. pte. 3. fol. 327. e.

Doctor habituatus et qui incipit docere compa-
ratur ligno secus decursus aquarū plantato. p/
Doctor nouus studere debet (te. 3. fol. 87. d.
vt sanā doctrinā et operationē firmiter p̄cipiat
et postea sibi et alijs p̄ficiat. pte. 3. fol. 396. e.

Doctores tot opatides et documēta mētib⁹ ele-
ctorū ip̄mūt q̄t spēs x̄turū sunt pte. 3. fo. 426. e

Doctores ecclesie tot ornamēta tribuunt/ quorū
virtutū bona docuerūt. pte. 1. fol. 82. a

Doctor in iuuenili etate p̄stitur/ quē vita et dis-
cretio cōmēdat nō ē cōtēdendus. pte. 3. fo. 430. e

Doctor eos maxie docet quos in intēctione con-
templationis et ad amorē patrie celestis inten-
tos esse perspexerit. pte. 2. fol. 70. b.

Doctores sancti dū ministerio x̄bi fideliter insi-
stunt opus dei operant/ et q̄re. pte. 2. fol. 139. a

Doctores boni in scriptis vel scholis sunt custo-
des thesaurorū regis n̄i iesu x̄risti habentes in
se sapientiā et virtutē. pte. 2. fol. 212. e

Doctores in vilitate littere sensū p̄ciosum q̄rere
laborant/ et sensū historie/ allegorie/ tropologie
atq; anagogie in diuinis libris per grām sp̄ri-
tussancti inueniūt. pte. 2. fol. 226. f.

Doctores ecclesie sp̄ualem scientiam per duo te-
stamenta cōmēdauit ad plebē tuendā: quā an-
tiquus hostis p̄ icuriā retrorsū abstrahit. pte. 2.

Doctores cū intēdūt terrenis reb⁹ mī (fo. 222. f
nūq; curāt de celestib⁹ et se sensu sp̄uali p̄uatos
aspiciūt/ p eloquētiā x̄borū copiā q̄rit. Ibidē.

Doctores sancti cum turba fidelium colligunt de
spolijs hostium/ quicqd de physica/ ethica/ et lo-
gica legendo et scribēdo et docendo vtiliter tra-
diderunt et parte. 2. fol. 227. a. Item parte. 1. fo-
lio. 145. d. et fol. 161. b.

Doctores gentiliū ad christianismū cōuersi ma-
gnū fructū discurrendo/ ad docendū alios fece-
runt. pte. 5. fol. 199. b. Item pte. 4. fol. 9. b. et fo-
lio. 440. b. et fol. 474. b. Item pte. 1. fol. 75. b.

Doctores electi de gentib⁹ significānt per suos
hirā p̄cidentes cedros salomoni et parte. 2. fo-
lio. 131. e. et fol. 215. a. Item pte. 1. fol. 75. b

Doctores gentiliū qui a p̄mis p̄dicatorib⁹ ad p̄e-
dicandū ordinati sunt per quē significānt. pte. 2.

Doctores m̄adat christ⁹ vt per p̄dica/ (fo. 210. e
torū officia ad restauratiōē sp̄ualis tēpli cōse-
ratur q̄cqd a sanctis scientie sp̄ualis/ vel bone
operationis collatū est in thesaurū dñi. pte. 2.
fol. 229. a. b.

Doctores q̄cqd inuenerint per errorē scissū v̄l p
vicia lesū/ restaurent ne p negligentia eorū pe-
reat auditorū multitudo. Ibidem. b

Doctores gaudent in salute penitentium: s̄ lugēt/
q; vnq; penitenda cōmiserūt et parte. 2. fo. 245. a

Doctor bonus vel p̄dicator inducit p̄p̄os q; ex-
eant de seruitute peccati/ et per opera bona ve-
niant in hierm allegoricā q̄ est militans eccle-
sia vt nūero et merito sit de ip̄a. pte. 2. fo. 250. b

Doctores ecclesie oportet nūq; obliuisci sc̄imo-
nie/ ad quā suscipiendā etiam auditores insti-
tuant vt qui iā dñō oblatis sunt per rudimenta
fidei/ etiā per corū qui in fide p̄cesserūt exempla
et monita magis confirmēt/ et superne ciuitatē
introitu digni efficiant. pte. 2. fol. 251. f.

Doctor sp̄ualium est sepius noctu surgere/ et so-
lerti indagine statum ecclesie quiescentib⁹ cete-
ris inspicere: vt vigilanter inquirāt/ quō ea que
viciorū bellis sordidata vel delecta sunt corrū-
gant et erigant. pte. 2. fol. 256. a

Doctores (imo oēs) qui celo dei feruent: in affli-
ctione maxima sunt/ q̄diu cernit porras virtu-
tum delectas et opprobrio habitas. Ibidem.

Doctores fides et opera/ per que populos in ec-
clesiam oportebat induci/ sic sūt prostrata p ap-
petitum terrene voluptatis/ q; deuatiōe eorū/
celestibus gaudijs ceteros videm⁹ esse priuan-
dos. Ibidem. f.

Doctores qui mentes auditorū sacris lectionib⁹
ad lachrymas excitant/ iudem et consolant dū
gaudia secutura p̄mittunt. pte. 2. fol. 262. e.

Doctores scripta relegentes/ quasi ad officiū al-
taris et hostiarū dñi copiosiores accipim⁹ mini-
stros. pte. 2. fol. 266. e

Doctores per sermones/ ad custodiā fidei et bo-
ne actionis/ et ad seruiendū intēsus conspectui
diuine maiestatis/ erudimur. Ibidem.

Doctores qui populū mundare desiderāt: iust⁹
omnino ordo/ prius munden⁹: castigēt corpus
et seruituti subiciant: ne forte alijs p̄dicantes/
reprobi inueniant. pte. 2. fol. 267. a

Doctores et p̄lati debent alijs esse loca refugij/
quos diabolus q̄rit principaliter subuercere. p/
te. 2. fol. 294. g

Doctor iners quinq; dies/ quinq; sc̄z sensus cor-
poris quasi quinq; diez inducias expetit/ q; cor-
porale viciū/ solatiū auditoribus indiscrete p/
mittit q̄si in potestate sua sit sūmi datoris ma-
gnificētia et parte. 2. fo. 298. a

Doctores inertes si p̄sentis vite negat solatium
subditos deserunt: vt cedentes persecutionib⁹
corporale deuitent supplicium. Ibidem.

Doctor dimittit dicere verū ne a maiorib⁹ cōsu-
sionē patiat in cōspectu hoīm. pte. 3. fol. 392. d

Doctor vane glorie cupidus verecundatur re-
spondere: nec audet in palam: quia nescit veri-
tatem. pte. 3. fol. 393. b

Doctores vnusq; sc̄z/ et tota simul ecclesia: solet ap-
pellari dom⁹ vel templū dei in scripturis sc̄is:
et quare. pte. 2. fol. 240. e

Doctori sp̄ciosa māsio est in corde auditoris/
latitudo charitatis. pte. 1. fol. 81. b.

Doctores cū foris ambigunt quid disponāt/ ad
mentē q̄si ad tabnaculū redeāt: et ibi dñm cōsu-
lāt de q̄b⁹ dubitāt/ ap̄d se int⁹ sacri eloquiū pagi-
nas req̄rētes. Exēplū de moyse. pte. 1. fo. 89. f. et

Doctores in scholis intelligunt (fol. 277. e.
per fontes. parte. 1. fol. 341. d

Doctor debet insinuare dicendorum difficulta-
tem audiētibus: que ē duplex. s̄. ppter materie
arduitatē/ et audiētū ibecillitatē v̄l tarditatē/ et
ab his animus auditorum excitatur ad atten-

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon in Nico. de ly.

tionem. parte. 6. fol. 142. f.
Doctor bon^o nō solū debet eē sollicit^o d^o discipul^o
suis p^o mouēdis i scia/ s^o etiā de nutriēdis ipis z
cōseruādis i charitate mutua. pte. 1. fol. 110. h.
Doctor bon^o q^o n^o a diligētib^o discipul^o d^o p^orib^o lō
ginqs: vt inde reponēt alimēta doct^orine: et si
gnificat p^o ioseph. pte. 1. fol. 108. d. h.
Doctor bon^o z magn^o postq^o pbauit discipulos:
non debet eis aliqd celare de speculabiliū aut
agibiliū secretis. pte. 1. fol. 111. h.
Doctor bon^o discipul^o pbat/ nō solū debet ocul
tā xitātē reuelare/ s^o etiā defect^o p^oteritos ppter
emēdationē sequētē idulgere. pte. 1. fol. 112. d.
Doctores antiq^o i signū doct^orine portabāt x/
gā. pte. 1. fol. 137. h. Itē pte. 3. fol. 252. b. Itē qua
re chris^o aliqū p^omisit/ aliqū phibuit aplis vir/
gā ferre. parte. 5. fol. 36. g.
Doctorib^o p^obuit formaz moyses/ ne a q^obuslibet
erubescāt erudiri: nō erubescēs a minori et gen
tili doceri. parte. 1. fol. 161. b. c.
Doctores q^o ad officiū p^odicatōis excubāt: a le
ctiōis studio nūq^o recedāt. parte. 1. fol. 176. e.
Doctores fuerūt aū aduētū dñi: q^o fidē trinitatē
designauerūt mystice: sunt et mō q^o apte predi
cāt: ita vt oēs qui ad chris^o p^otinēt eandē fidē
cōsequantur. parte. 1. fol. 179. b.
Doctor mēs quāto robusti^o ad supna erigitur:
tanto firmius docendo alios ad amorē super
noz attollitur. parte. 1. fol. 185. e.
Doctores cū auditores de x^oute ad x^outē docē
do/ z merit^o crescētib^o ad altiora/ z diuigissiois
arcana iteriora puehūt: q^osi ignē d^o altari holo
caustozū ad altare thymiamatū deferūt. pte. 1.
Doctor cū desiderātib^o fidelīū mētī/ (fo. 185. h.
bus testimonia scripturaz ingerit: ligna arule
altarīs imponit. parte. 1. fol. 187. a.
Doctores eloquia diuina vitā suā existimātes:
hec nūq^o obediēdo portare desistūt: s^o mēbra
sine capite vivere nequeūt. parte. 1. fol. 186. e.
Doctores p^odicēt x^obū nō suū/ sed dñi/ ad illustrā
da cognitiōe fidei auditorz corda/ ad incēden
da thymiamata orationū. pte. 1. fol. 187. a.
Doctoris officiū q^o fortiunt: tāto studio z amo
re debēt legi adherere: vt germana videantur
cognatione cōiungi. parte. 1. fol. 188. b.
Doctor egregius a tāta p^ofectiōe opus x^outū in
choat: ad quantā aliū lōgo labore vix aliqū
do peruenit. parte. 1. fol. 190. h.
Doctor cū tāto timore famulatus omī hora cū
deo ambulat/ quantū aliū vix moriturus/ et
ad iudiciū vltimū ingressurus/ habere suffici
at. parte. 1. fol. 190. h.
Doctorib^o vel rectorib^o debet inesse circa subdi
tos/ et iuste cōsolās misericordia/ z pie seuiens
disciplina. parte. 1. fol. 198. f.
Doctores docēt in ecclesia dei/ sed differēti mō.
Quidā em̄ increpāt tñ/ arguūt z castigant: et
petā ppli exprobrāt: s^o nihil cōsolatiōis p^oferūt
d^o diuinis sc^optur^o: nihil obscur^o explanāt: nihil
intelligentiē sacroris aperiūt. Quidā aut ali
docēt/ et mysteria legis aperiūt: arcana discu
tiūt: s^o peccātes nō arguūt zc. pte. 1. fol. 209. a.
Doctores sc^oi q^o p^odicatōe sua domū dei fabri

cāt: i dei defensione cōfidūt. pte. 1. fol. 210. d.
Doctores et curati qui p^o malā doct^orinā suā vel
vitā simplices faciunt peccare: cecos in itinere
faciunt errare. pte. 1. fol. 363. g.
Doctor cū sorore sua/ filia p^oris sui dormit: q^o sa
piētā a dñō sibi datā imūdiā vitē polluit: et
cōtemptibilē alijs reddit. parte. 1. fol. 363. h.
Doctoris sermo frustra exteri^o irrigat/ nisi niget
interius gratia cōditoris. pte. 1. fol. 374. e.
Doctor bonus ita diligens debet esse de p^ofectu
circa bonā vitā et sciētiā in senectute/ sicut fuit
in iuuentute. parte. 1. fol. 376. d.
Doctor puerus compas pulueri p^o ventū deie
cto: q^o doctor puerus ad fingēdū errores z pe
riculosas nouitates/ p^o ventū supbie et inanis
glorię impellit. pte. 3. fol. 87. f. Itē q^ore pulueri
compas z nō ligno sicco i deserto. Ibidē. h.
Doctores malos quos populus malus terre. s.
terrene cupiditati dediti: consentientes vicijs
suis p^oelatos eligūt: significat ioachaz zc. par
te. 2. fol. 185. a.
Doctores q^odiu recte viuūt z docēt: i ornatū ci
uitatis industriā suę artis impēdūt: sed si forte
errauerint: talentū acceptū in terra defoditur:
et de hoc figura. parte. 2. fol. 185. f.
Doctor coccum offert duplicatum: quando cū
sciētię lumine igniculū seueritatis admiscet.
parte. 1. fol. 209. a.
Doctores legis quos sciētia nō inflat/ sed cha
ritas edificat: quos modestia et humilitas ex
altat: dicūtur artifices qui in valle habitant.
parte. 2. fol. 194. a.
Doctores figulos intelligimus/ qui in plantati
onibus et sepibus laborant: qui formāt et cō
ponūt vasa dñi. parte. 2. fol. 194. e.
Doctores sancti sunt quattuor p^oncipes ianito
rū: qui quattuor euāgelijs ostiū fidei seruātes/
patefaciunt credētibus. pte. 2. fol. 199. a.
Doctores p^omi ecclesię de iudea venientes/ se
p^oiformi spiritu illustrati: adiuuāt nostrū da
uid cōtra hereticos zc. et per quē significatur.
parte. 2. fol. 201. e.
Doctor fidelis q^o cū ecclesiastica doct^orina redar
guīt argumēta philosophoz vel hereticoz/ q^o
bus scelera sua defendere vel alleuiare nitūt:
dicūt ciuitatē fortiū destruere. pte. 3. fol. 329. f.
Doctor fidelis z sapiēs/ si cū infideli et cōtuma
ce contenderit: siue tormenta reprobōrū/ siue
gaudia narret bonōrū: frustra erga insensatū
laborat. pte. 3. fol. 336. a.
Doctores celestibus intentos qui inquietare p^o/
sumit: etiam virtutes quas habere se credebāt
perdit. parte. 3. fol. 358. b.
Doctor est cuiq^o congrua diuidere: et significā
tur p^o fuscinulas/ et quare. parte. 2. fol. 217. g.
Doctores verba sacri eloquiū ab ymbra in ve
ritatem transferentes: quasi lucē sciētię in ec
clesiā sup candelabrū mysticū positi multipli
cāt: z significant p^o forcipes. pte. 2. fol. 218. b.
Doctores z sacerdotes qui instruēdo/ baptizan
do/ cōmunicando corpis et sanguinis myste
ria: p^oma nobis ecclesię limina pandunt: figu
rantur per ostia. parte. 2. fol. 218. b.

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

Doctores facti p ligna p̄iosa significant: quo-
rū viroz fidei nūq̄ arefcit: nec folia verboꝝ de-
cidunt. parte. 2. fol. 221. a.
Doctor oꝝdo dñi verbū p̄dicatiōis faciūt: cuius
q̄aig quasi eōiūgēde ymgenito filio/ p̄uifozes
fiunt: p̄ quē significant. pte. 1. fol. 8. e.
Doctor viroz z legisperitoꝝ numerositas/ deſt
gnat p turbā ſiderū. parte. 1. fol. 26. e.
Doctores qui ſunt contra hereticos defenſores
quattuor in ſe habere debent: ſcꝝ caſtitatem/
meditationem celeſtium/ martyrij deſideriū/
vel ſaltē meditationē chriſti paſſi/ et geminam
charitatē: et p̄ q̄ iſta ſignificant. pte. 1. fo. 180. a.
Doctoribus ſanctis facilius erat furoꝝ gētilita-
tis occurrere zē. q̄ heretico cōſidēti i ſui p̄idia
dogmatis/ et quare. parte. 3. fol. 325. e.
Doctores ſunt arietes et duces gregi dominici.
parte. 1. fol. 182. e.
Doctor ē cuius p̄ſone miniſteriū cū diſcretionē
cōmittere: et de hoc ſigura. pte. 1. fo. 185. g. h.
Doctores qui corda auditoꝝ a terrenis ad cele-
ſtia ſuſtollūt/ ne quid duplicitatis remaneat:
ſed ſimplici intentione corā dño niteāt: ſignifi-
cantur per columnas quibus tentoria ſuſpen-
duntur. parte. 1. fol. 186. g.
Doctor lingua p̄dicando audientiū corda tan-
git/ et tangendo ſubleuat. et ſignatur per paxil-
los ſubleuantes funes velozū vel tentozioꝝ.
parte. 1. fol. 187. f.
Doctorum lingue qui ſcripturam exponunt: ſi/
gnificantur per paxillos in modum lingue fa-
ctos. parte. 1. fol. 212. a.
Doctores z ſtudentes nimis curioſe ſcrutantes
diuina: aſſimilant illis qui perebant ſignū de
celo. parte. 5. fol. 154. b.
Doctores non ſoluant legem diuinā/ ei doctri-
nam philoſophicā p̄ponēdo: nec diſcant ipſaz
vel doceant ſpeculatiue tñ/ ſed etiaꝝ p̄actice/
ipſam ope implendo. parte. 5. fol. 19. b.
Doctor bonus z humilis p iohannē baptiſtam
figuratur. pte. 5. fol. 308. b.
Doctores eccleſie dicuntur candelabra/ et qua-
re. parte. 6. fo. 243. b.
Doctores et p̄dicatoꝝ ſignificant p quattuor
animalia. parte. 6. fol. 247. g.
Doctor notabilis catholicus aſſimilat cyro re-
gi zē. parte. 4. fol. 78. d.
Doctores aſſimilantur ceruis: qui more ceruaz
interemptis vicijz quaſi extinctis ſerpentibus
viuunt: et inde acius ad fontem vitę inarde-
ſcunt. parte. 4. fol. 131. e.
Doctores ſunt porte eccleſie/ qui clauem ſciētę
gerunt. pte. 4. fol. 186. f.
Doctor corda ſapiētę et ſciētę diuinijs plena/
gaſophylacia dicunt. pte. 4. fo. 269. g.
Doctor et p̄dicatoꝝ ymuerſitas/ ſignificat p ſe/
ptē lampades. pte. 4. fol. 409. b.
Doctores peruerſi aſſerūt/ nihil nocere luxuriā:
et corpis genitalia naturaliter coitū poſcere:
cibis omnib⁹ indifferēter vti. parte. 4. fol. 232.
g. et fol. 379. f. et fol. 392. e.
Doctores eccleſie qui offerunt in ea aurū ſapiē-
tię ſcribendo/ z argenti eloquentię docendo i

ſcholis/ et populis p̄dicando: ſignificant p vī-
ros zē. pte. 4. fol. 412. b.
Doctores/ corui dicunt: q̄ peccati nigredinē hu-
militer conſitent. pte. 3. fol. 338. a.
Doctor: q̄ mores populi p patiētā ſuſtinet: z ſa-
cri eloquiū verbū docet: dicit curruſ z aunga/
et quare. pte. 4. fol. 396. f.
Doctores qui legē dei p̄dicāt: z homines ter-
rena deſideria fugere/ et ſempiterna gaudia q̄-
rere docent: ſignificant p ionathā filium ma-
tathie zē. parte. 4. fol. 432. g.
Doctores ſancti hoc magnopere ſtudent: vt q̄
heretici per mundi philoſophiam et inanē ſal-
laciā ſinrerunt: demonſtrēt eſſe nugas et frī-
uolum. parte. 4. fo. 440. f.
Doctores eccleſie quantā ſollicitudinē/ quantū
q̄ ſtudiū habere debeāt erga ſubditos/ exem-
plo eis oſtendit. parte. 4. fol. 441. e.
Doctores ſancti hoc habent maxime i conatu/
vt hereticos expugnēt/ falſam eozum opinio-
nem deſtruendo. parte. 4. fol. 452. b. et fo. 453
a. et fol. 473. a.
Doctores catholici partim oratiōibus/ partim
dogmatibus contra aduerſarios ſuos cōſlire-
runt/ donec eos captiuarūt: vt nō interitu eter-
no funditus perirēt: z per quid hoc ſignificat.
parte. 4. fol. 475. a.
Doctores ſctōs et cōſeſſores fidei qui recipiūt/
z ſolatijs corpaliſus p viribus adiuuāt: p q̄s
ſignificant. Ibidē. f.
Doctor ſapiētę pōt accipere victū z veſtitū pro
ſuo labore zē. pte. 3. fo. 331. d.
Doctor quantumlibet eremius/ recepta ſollici-
tudine temporalium ſubſidioꝝ/ difficile vitat
peccatū. parte. 3. fol. 362. f.
Doctores reſocillare temporalibus ſtipēdijs q̄/
dam parati ſunt: ſed niſi p̄n⁹ obtineāt eterna/
recipere nolunt. pte. 1. fol. 81. e.
Doctores z ſacerdotes intelliguntur per cor/ et
quare. pte. 4. fol. 4. g.
Doctor eccleſie q̄ ē intē⁹ ad inq̄rēdū ſacre ſcri-
pturę intellectū: ſignat p radicē. pte. 3. fol. 55. b.
Doctores eccleſie p nubes intelligūt. pte. 3. fo. 67. b.
Doctores dicūt baſes/ heretici reſiſtētes/ ſūdati
ſup doctrinā chriſti. pte. 3. fol. 70. b. Item par-
te. 2. fol. 186. e.
Doctores ſpirituales p angelos aſcendentes et
deſcēdētes intelligunt. pte. 3. fol. 275. e.
Doctores dicunt ſores ciuitatis/ et quare. pte. 3.
fo. 317. a. et columne. Ibidem. f.
Doctores ſancti vocant oſtia. parte. 3. fol. 71. a.
Doctores catholici dicuntur boues: p̄ſepe/ ce-
tus auditorum: ſegetes/ fructus bonozū ope-
rum zē. parte. 3. fol. 322. e. g. Itē pte. 1. fol. 214. b.
Doctorem vt adam os ſuum compellit vt labo-
ret: quia neceſſe habet ſacere bona quę dicit.
parte. 3. fol. 325. a.
Doctores per renes ſignificantur/ et quare. par-
te. 3. fol. 106. d.
Doctores eccleſie dicuntur penne columbe. par-
te. 3. fol. 177. f.
Doctores per collum ſignificantur/ et quare. par-
te. 3. fol. 356. f.

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

Doctor bonus vel platus vita et doctrina sicut sol illuminat ecclesiam significat per sanfonem. parte. 2. fol. 48. b.
 Doctor vel prelatus bonus significat per iob: et quare. parte. 3. fol. 5. b.
 Doctores et predicatorum sunt messorum christi. parte. 2. fol. 57. b.
 Doctor bonus honorandus est ex triplici causa. parte. 3. fol. 426. b. f. g.
 Doctorum status significatur per hyades qui significant pluuia: et quare. parte. 4. fol. 24. d.
 Doctores ecclesie canes dicuntur. parte. 3. fol. 56. b.
 Doctores cedri dicuntur propter scientiam et vitam eminentiam et fidei integritatem. parte. 3. fol. 367. f.
 Doctores per motes significantur. parte. 1. fol. 341. d.
 Doctorum ordo per menses lactantes: per filios earum signatur persona discipulorum. Item magistri scia vigilantes sed vita dormientes: auditores suos quos per vigilas predicationis nutriunt: dum quod dicunt facere negligunt per somnum torporis occidunt et negligendo opprimunt quos alere verbo lacte videbantur. parte. 2. fol. 129. f. g.
 Doctores significantur per colinas duas: et quare parte. 2. fol. 139. b.
 Doctores et sacerdotes ostia domus dicuntur. parte. 2. fol. 143. f.
 Doctores fortes per dentes elephanto significantur. parte. 2. fol. 147. f.
 Doctores viginti quattuor instituti fuerunt in veteri testa. principales sicut viginti quattuor sacerdotes hebdomadarij. parte. 2. fol. 210. b.
 Doctor bonus vel predicator per eldra qui adiutor interpretatur significat. parte. 2. fol. 249. d. et fol. 262. d.
 Doctores significantur per vectes arce propter multa. parte. 1. fol. 176. e. et fol. 178. c.
 Doctores inique dicuntur propter vultus quod: et quare. parte. 3. fol. 79. f.
 Doctores culpabiles non habent frontem corrigendi peccatores. parte. 4. fol. 6. d.
 Doctores et predicatorum habentes malam vitam significantur per leprosum qui bonum nuncium dixerunt in samaria. parte. 2. fol. 168. f.
 Doctorum ordo per leui figuratur qui per gratiam dei de mundo electus ad seruitium diuinum: ceteris angelorum vniuersis. parte. 1. fol. 270. b.
 Doctores fortes et perseverantes credendi sunt qui in instructioni semper inherentes ecclesie unitatem denunciant cum sermone alijs insonant et vitam splendore fulgescant. parte. 1. fol. 211. a.
 Doctores ecclesie dicuntur lucerne. parte. 1. fol. 256. b.
 Doctores perfecti cum ex verbis mysticis opera coniungunt populo: et plebs implet qui mandant sed non intelligit rationem: opera sanctorum super humeros portant. parte. 1. fol. 272. c.
 Doctorem oportet spiritualiter generare: digne et bene sacrificium sacerdotibus et magistris dedicat. f. duo turtures vel columbe: et quare. parte. 1. fol. 241. a.
 Doctor vobisus qui ad sui iactantiam dicere studet extranea significat per hominem qui semine fluit. parte. 1. fol. 273. d.
 Doctor cuius virga germinat floret et facit fructum: promoueri dignus est ad pontificis statum et quoniam et quod ista facit. parte. 1. fol. 292. d.

Doctorum sanctorum et perfectiorum in ecclesia officium est: sacramenta diuina manibus contrectare et vasa sancta. i. scripture mystica verba ventilare et ad intellectum perducere. parte. 1. fol. 293. f.
 Doctor qui docet et instruit auditores agrum ecclesie sue. i. credentium corda videtur excolere: habet et fructum quem quasi primitias offerat et alius pro primogenitis: alium per decimas. parte. 1. fol. 294. d.
 Doctor quicumque vel predicator habens bonam et veram doctrinam sed malam vitam significatur per balaam: cuius doctrina alijs prodest sibi tamen obest. parte. 1. fol. 307. d.
 Doctor non debet semper instare contemplationi sed aliquando descendat ut sui et proximorum curam gerat. Et de hoc figura. parte. 1. fol. 330. a.
 Doctores de profectu subditorum debent gaudere: gratias agere et semper meliora operare. parte. 1. fol. 330. b.
 Doctores ecclesie alij praua docendo populum pervertunt: alij recta predicando perficiunt. Et per quod significantur. parte. 1. fol. 331. c.
 Doctores credenda et operanda debent accipere a deo qui loquitur eis in sacra scriptura: et ipsi per doctrinam alijs tradere debent eo modo quo capere possunt. parte. 1. fol. 337. d.
 Doctor ecclesie dicitur frater: cuius discipulum vel doctum vel indoctum si videris errare: noli negligere sed exhortare ut fratri. i. magistro possis reconciliare. parte. 1. fol. 355. e.
 Doctor vel pastor precedens non debet tribuere sibi meritum sequentis: ut asserat quod in dictis suis quicquid boni sequens dixerit realiter vel virtutem aliter contineatur. parte. 1. fol. 360. e.
 Doctorum pedes calciati sunt: quod exemplis precedentium patrum muniti gressus predicationis eorum imitari sunt. parte. 1. fol. 361. f.
 Doctores debent omnem asperitatem deponere: et ideo splendidi apparere habentes legem scriptam in cordibus suis. parte. 1. fol. 363. a.
 Doctor bonus et sapiens significat per aser (qui beatus interpretatur). Talis enim doctor iam beatus est in spe: et postea erit in re. parte. 1. fol. 375. b.
 Doctorum scripta que reuerentia et honore amplectenda: vel quod declinanda. parte. 5. fol. 8. b. et fol. 10. f. g.
 Doctorum inertia arguitur qui non bellum gerere sed effugere conantur et delictis magis affluere quam scuto fidei hostibus resistere. parte. 4. fol. 177. a.
 Doctores hebrei dicunt. Non est prius et posterius in lege: per quam intelligunt veteris testamenti. In quo non est attendendus ordo temporis secundum ordinem descriptionis. parte. 4. fol. 150. b.
 Doctor alicuius apud iudeos et latinos habetur sicut pater eius. parte. 3. fol. 432. g.
 Doctores iudeorum tempus messie determinantes quod cecitatem incurrunt et qui sit causa huius cecitatis. parte. 4. fol. 54. b.
 Doctores iudeorum moderni temporis multa illicita lege relaxauerunt: et multa licita restrinxerunt male interpretantes scripturam. parte. 1. fol. 219. b.
 Doctrina duplex est. Quedam non excedit facultatem humani intellectus. Alia excedit facultatem humanam. parte. 5. fol. 17. d. et fol. 30. b. et fol. 194. b. g. et fol. 121. b. et fol. 138. c. et fol. 203. c.

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetiꝝ

Doctrinē excellentiā faciūt mirabilē/duo. primū
qñ ille qui docet/eratis ē tenere. scdm qñ illi q
docent sunt simplices et idiote. pte. 1. fol. 12. g.
Doctrina aliqua confirmat per aliquid qd ē in/
notis auctoritatis/et quare. pte. 3. fol. 203. a
Doctrinē omni nō conuenit idem modus. pte. 6.
fol. 34. g. Item pte. 2. fol. 208. e
Doctrina nulla adeo falsa ē/ que nō aliqua vera
intemiscat. pte. 6. fol. 80. b. et fol. 161. e. Itē par
te. 1. fol. 37. b. et fol. 273. a
Doctrina nō capitur nisi in dēte. pte. 5. fo. 225. c
Doctrina sine vita nō est integra. pte. 3. fo. 262. b
Doctrina bona confirmat per opera bona docē
tis. pte. 3. fol. 392. d
Doctrina sapientiū in principio nō videtur pul
chra: qz difficilis est ad capiendū et tediosa rē.
sed habet principis efficiē delectabilis et vide
tur pulchra. pte. 3. fol. 330. g
Doctrinē recte aliquid prauē intētionis addere
vel aliquid veritatis subtrahere veratē: et hoc q
ad additionē deprauantē intellectū legis/ non
aut de declarante/aut elucidante intelligit. par
te. 1. fol. 334. e. f.
Doctrinē euangelice excellentia ostendit ex q̄t/
tuor: et veritas eiusdē ostendit. pte. 6. fol. 57. c.
Doctrinē donis aliquos replet deus/ qui inde su
perbientes eū prouocant/ qui et per se p̄dones/
peruicte verba iustorū vsurpant/ et tñ bona q̄ ha
bent a deo acceperunt. pte. 3. fol. 30. a.
Doctrinē prauē species sūt multe/ et p que signifi
cant. pte. 1. fol. 240. f
Doctrinē puerse p̄cessus fm gradū q̄t et q̄ sunt. p/
Doctrinē sanę p̄gressus fm gra (te. 3. fol. 87. c. d
dus/quot et qui sunt. Ibidem. d
Doctrina falsa phariseorū similis est veri: et stan
nū argento. pte. 4. fol. 6. e
Doctrina veritatē impedit per tria. pmo scy/ per
malū vitā doctoris. scdo/ qz timet vel erubescit
tangere vicia magnorū. tertio/ per acceptionem
personarū. pte. 3. fol. 392. c. d
Doctrinā sanctorū patrū nō debem⁹ declinare et
nouellos doctores audire. pte. 3. fol. 396. e
Doctrina alia debet eē q̄ rudes imbuunt ad fidē/
et alia qua iā perfecti instruunt ad scientię ple
nitudinē: et per quid significat. pte. 2. fol. 172. e
Doctrina euāgelij ita cōdita ē p̄ sc̄ptores noui te
stamēti: vt sanctę trinitatē fides plenissime i ea
cōtineat: et toti⁹ decalogi sūma p̄fectio i duob⁹
p̄ceptis charitatē demonstrat. pte. 2. fol. 311. a.
Doctrina ecclesiastica si esset simplex/ et nullis ex
trinsecus hereticorū dogmatū assertionib⁹ scin
deretur/ nō tam clara et tā examinata videretur
fides nra. pte. 1. fol. 291. c.
Doctrina ecclesiastica per patiētā doctorū q̄ sit
p̄fecta monstrat. qz dū magi afflictioib⁹ ac mor
ti corpus subdere q̄ a docēdo cessare voluerūt:
ostēdebant quantū esset salutaris quā tanta cō
stantia defensare curabant. pte. 3. fol. 327. b
Doctrinā catholicā cōtradīcentes oppugnat/ vt
fides nostra nō ocio torpescat/ sed exercitijs eli
metur. pte. 1. fol. 291. c.
Doctrina heretica q̄ nec veteri/ nec nouo testa
mento concordat/ et audiorū corda conturbat

et de gente in gentē pergens seditionē excitat/
parte. 3. fol. 417. a.
Doctrina sacra condēnat doctrinas falsas et su
perstitiosas/ et quicqd in doctrinis alijs sibi con
trariū reperitur. pte. 1. fol. 138. d.
Doctrinē perfectę capaces nondū sum⁹ sed post
lōga exercitia/ post profectū plurimū: cū primi
sumus ad perfectionis fidem/ tunc solidioris ci
bi capaces efficiamur. pte. 1. fol. 157. a
Doctrinē quā diligis si vis conferri bonā opini
onē noli fugere officiosū laborē. pte. 1. fol. 92. f
Doctrinē sermonē pleriq̄ finit proprias passiōes
temperant et q̄ ipsi diligunt cōmendāt/ et ergo
sic docētes/ doctrinā suā corrumpūt/ nec deo fi
lios faciunt. pte. 1. fol. 240. f.
Doctrinē christi diuersus fuit effectus/ in bonis
et malis. pte. 5. fol. 216. b
Doctrina et veritas erat in rationali et fuit habi
tus pectoris sūmi sacerdotē. rē. quid et quō. Eli
de in Rationale iudiciū
Doctrina sacri eloquiū per munda p̄dicatoꝝ ora
ministra et rē. Et significat per labium aureū ar
ce rē. pte. 1. fol. 178. a
Doctrinē celestis subtilitas assimilāt ad minu
tum mānā/ q̄ p̄lo tūdif vt litteralis sensus exu
atur. parte. 1. fol. 157. e
Doctrinē panē nō habēt iudei: exceptis decē p̄e
ceptis: qz veram p̄phetarū expositionē christus
in plerisq̄ prophetatū p̄dicantē fugiunt: alia q̄
sunt in lege/ nolunt spūaliter accipere. Loc⁹ em
destructus ē in q̄ sacrificia fiebant et oblationes
rē. pte. 1. fol. 261. e
Doctrina in auditorio christi legis/ et propheta
rū: comparat nū ci/ et q̄re. 292. c.
Doctrina legis pluuię et rosi comparatur/ et qua
re. pte. 1. fol. 369. a
Doctrina euangelica in pomis et rore celi signat
parte. 1. fol. 374. e.
Doctrina legalis in vertice antiquorū montiū et
pomis collū eternoꝝ signatur. Ibidem.
Doctrina doctorū ecclēie per quā fides defendi
tur et roboratur et fideles de morib⁹ instruuntur
significatur p̄ colūnas rē. pte. 2. fol. 139. d.
Doctrina intelligitur p̄ aquas q̄ amare sūt/ et qñ
q̄ dulces et potabiles. pte. 2. fo. 163. d. et fo. 165. e
Doctrinē sanctę latior et apertior sermo significa
tur per phialas/ q̄ haustū sapientię pię sinitib⁹
impendit. pte. 2. fol. 217. g
Doctrina sapie cōparat melli et sauo. pte. 3. fo. 332. a
Doctrina sacra per virgā significatur q̄ mēra cō
tinet veritatē. pte. 1. fol. 137. b. et fol. 292. d.
Doctrinē celestis inuitū accipimus a principib⁹
p̄pli christiani. i. angelis/ cū primū ad cultū dei
venimus. Et de hoc simile. pte. 2. fol. 37. a
Doctrina et instructioe sacerdotis prius guber
namur/ sed postea p̄ficere et intellectū nostrū
adīcere debem⁹. pte. 1. fol. 263. f
Doctrina christi comparatur semini/ cuius tres
partes dicūtur infructuose et tantū quarta pars
facit fructū. pte. 5. fol. 44. c
Doctrina euangelica notatur per lucernā/ q̄ oc
cultari nō debet/ sed potius manifestari coram
gentib⁹. pte. 5. fol. 146. g.

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

- Doctrina christi** / et eius facta iudicabunt infideles: qz ostendent eos dignos dānatione quēad modū lex ciuilibis dicit iudicare latronē inquantū ostendit eū dignū iudicio / et condēnationē. pte. 5. fol. 223. g.
- Doctrina christi** fuit mūda / pura / et perfecta: dicitis prophetarū consona / et ipsoz impletiua / et cōfirmata miraculis / soli deo possibilib⁹ / qz sufficiēter debebat conuincere audiētes ad credēdū parte. 5. fol. 231. d.
- Doctrina** et eruditio an cessabunt in futura vita parte. 4. fol. 54. a. c.
- Doctrina legis** ordinabatur ad tria scz / ad cognitionē christi: ad consecutionē salutis: ad vnius dei cultū. pte. 5. fol. 71. c.
- Doctrina** prelatozū qualis debeat esse p confor-
mationē ad christū. pte. 5. fol. 20. d.
- Doctrinā** curiosa in q nūc mlti theologicātes laborant / quale malū eā sequat. pte. 4. fol. 131. d.
- Doctrina** est quoddā donū bonū fm illud Augu-
stini: Tunc est melius aliquid dabis cum i-
uiste petentē correxeris. pte. 5. fol. 22. g.
- Doctrinā** et doctores veritatis qrentes destrue-
re per quē significānt. pte. 4. fol. 160. d.
- Doctrina** habens cōmitionē falsorū cū veris / ē
ocasio meroris: illa xō q pura est / et sana gau-
dij et fructificationis. pte. 1. fol. 273. h.
- Doctrinē** corruptor et doctrinē iudeorū et idola-
trie seminatio: per quid significatur. parte. 1. fo-
lio. 241. a. e. g.
- Doctrina** gentiliū per fata intelligitur: in q sunt
multę spicę. i. dicta philosophica habentia gra-
na veritatis / paleis tñ vanitatis et falsitatis ad-
mixta. pte. 5. fol. 40. h.
- Doctrinē** gentiliū q nō inutuli studio discuntur si
gnificant per vasa aurea. pte. 1. fol. 148. e.
- Doctrina** phozum est sanguis. pte. 1. fol. 140. b.
- Doctrina** stultozū fatuitas est: qz et si qua bona
vsu eruditionis didicerint / q dicūt bona / fatuo
corde contēnūt. pte. 3. fol. 325. a.
- Doctus** tanto quisq minus ostendit / quāto mi-
nus patiens. pte. 3. fol. 327. e.
- Docti** multi qui ad docendū idonei videbant /
ob negligentia suā inter indoctos reputabunt. parte. 5. fol. 172. e.
- Docti** seu litterati nō debēt despiciere simplices
christianos circa terrena occupatos: et p quos
significant. pte. 1. fol. 337. h.
- Documenta** bona quozūcūq simpliciū / verbis /
aut exemplis ad bonos mores inducentiū per
quid designant. pte. 1. fol. 37. b.
- Dog** **Dogma** omne cōtrariū veritati adorat opa ma-
nuū suarū. pte. 4. fol. 10. a.
- Dogmata** gentiliū quib⁹ disciplinę liberales cō-
tinent / christus a gentilitate abstulit / et in serui-
tiū ecclesie conuertit: prosūt em̄ ad expugnati-
onē error / et pfirmationē vitat. pte. 2. fo. 206. b.
- Dogmata** impiorū et syllogismi philosophorū di-
cuntur ciuitates et muri / quib⁹ astruunt impia
qz et diuine legi contraria. pte. 2. fo. 21. a.
- Dogmata** heretica significant per fermētū pha-
risozū / et abus quib⁹ ppls dei nutritus ē / signifi-
cat verā et integrā doctrinā. pte. 5. fol. 104. e. f.
- Dogmata** veritatis vectibus vrbiz assimilant
parte. 2. fol. 257. a.
- Dogmata** erratica et lubrica philosophozū / puu-
los sensu et intelligentia decipiunt: et significan-
tur per aquas egypti. pte. 1. fol. 138. f.
- Dogmatū** peruersorū inuicitores dicunt torren-
tes / et quare. pte. 3. fol. 56. f.
- Dogmata** peruersa comparant sculptili et cōsta-
tili. pte. 4. fol. 393. b.
- Dogmata** falsa phozum vel hereticorū et suozū
complicū congregata comparant diuitijs con-
seruatis in malū dñi sui. pte. 3. fol. 348. a.
- Dogmatū** prauozū pestifera verba per aurea va-
sa nabuchodonosor intelligunt: q eloquētię ha-
bent decorem / et inijciunt venenum idolatrię et
turpiloqui / et eorū dogmatū q animā occidūt.
parte. 4. fol. 174. g.
- Dogmata** praua dicunt filij. pte. 4. fol. 344. a.
- Dogmata** execranda heretici proferūt aliqñ / vt
etiā pagani stulti qui diuina cognitione carēt:
illorū detestentur insanā. pte. 6. fol. 226. a.
- Dogmata** hereticorū turri babilonica designā-
tur qui moti a vero lumine superbiā erigunt do-
gmatis contra deū volentes illicita curiositate
celi altitudinē penetrare. pte. 1. fol. 58. f.
- Dolia** et cyphi sunt vasa vinorū contētiua / et dili-
guntur propter vinū contentū. pte. 4. fol. 336. h.
- Dolens** anīm⁹ debet se custodire: nō de igne pro-
batorio murmuret. pte. 3. fol. 8. e.
- Dolentē** nō pōt consolari q nō concordat dolo-
ri. parte. 3. fol. 10. a.
- Dolentis** conceptus solet exprimi pluribus mo-
dis: aliqñ interrogatiue: aliqñ optatiue / et ali-
quando assertiue: et alijs modis pluribus. par-
te. 3. folio. 26. c.
- Dolor** duplex est / scz informis et formatus. par-
te. 3. fol. 141. b. et fol. 229. b.
- Doloris** et mesticie duplex species ē / scz dolor bo-
nus / et dolor malus. pte. 4. fol. 201. f.
- Dolor** nō sinit placere quod adest / et iam b exper-
tus graue / consolante desiderio / aliud expectat
parte. 3. fol. 21. a.
- Dolor** clausus in corde intēdit qñ int⁹ violēter
retentus et inclusus / sed qñ aperitur exten⁹ per
fletus / siue per querulationē minuitur et alleui-
atur. pte. 4. fol. 246. g. Item parte. 3. fol. 25. g. et
fol. 32. c. et fol. 36. g.
- Dolor** et tristitia facili⁹ sustinetur qñ habet qñ si-
bi amicos compatiētes quasi partē doloris se-
cum portantes. pte. 3. fol. 10. c.
- Doloris** vis exaggerat qñ delectatio q se sole-
bant hoies cōsolari suspendit. pte. 3. fol. 290. b.
- Dolor** solet mitigari p amēnitatē et suauitatē lo-
Doloris vim mitigat / eqtas et (ci. pte. 3. fo. 9. d.
potentia ferientis. pte. 3. fol. 25. a.
- Dolorē** duo releuant. s. somn⁹ corporalis: et me-
ditatio speculatiua in vigilia. pte. 3. fol. 21. h.
- Dolorē** interiorē et exteriorē mitigat rō delibera-
tiua differēter. pte. 3. fol. 114. g. et fol. 116. f.
- Dolorē** minorē ingerūt mala q ab extraneis: ma-
iorē q ab illis patimur de quozū mentib⁹ presu-
mebam⁹: qz cum dāno corporis / mala nos cru-
ciant / amisse charitatis. pte. 5. fol. 37. b.

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū.

Dom

Dolor medius est qñ seruat consuetudo in luctu. pte. 4. fol. 246. f.
Dolor numerus aliqui grauat animā ne possit estimare mala q̄ patitur et sit mēroꝝ sine mēroꝝe parte. 3. fol. 27. e.
Dolor nō est tantus in filia stuprata quantus in vxore polluta nec tantus in occisa vxore quantus in filiis trucidatis. pte. 4. fol. 364. e.
Dolor foris cruciat quos cecitas mentis int⁹ obsecrat. pte. 3. fol. 27. e.
Dolor et penalis angustia frequēter in sacra scriptura significat per calicē. pte. 4. fol. 174. b.
Dolor sensibilis in christo fuit maxim⁹ inter dolores p̄sentis vite. pte. 3. fol. 116. b.
Dolore sup mortuos diuersimode habent fideles et infideles. pte. 3. fol. 8. d.
Nō dolere de amicis mortuis videt esse duri et insensibilis cordis. Ibidem. c.
Dolus quid ē. pte. 6. fol. 218. e. Itē pte. 3. fo. 105. a.
Dolus est occultus gladi⁹. pte. 1. fol. 247. e.
In dolo iurat qui aliter facturus ē q̄ pmittit. pte. 3. fo. 118. b. Interf.
Domestici si boni sunt filiis malis in ordine charitatis pponendi sunt. pte. 3. fol. 157. f.
Domitianus imperator secundū mouit persecutionē p̄tra ecclesiā post neronē. pte. 6. fo. 249. g.
Dominant in hoīe nimis supbia et luxuria. vnus est spiritus alterū carnis. pte. 3. fol. 78. c.
Dñator omniū aut hic per penitentiā conuersis misericordiā impendit aut in correctis eternā penā infligit. pte. 3. fol. 374. f.
Dñatum qua vtilitate hō inter cetera animātia percepit et ad quos vsus et ad quē solatia sunt hec creata hōi si non peccasset. parte. 1. fo. 28. f.
In dominationibus et seruitutib⁹ hec clara iusticia est: vt qui excellunt rōne excellant dñatiōe: sed hoc in isto seculo pturbatur. pte. 1. fol. 114. a.
Dominiū naturāle fuit hominib⁹ vt q̄dū staret i obedientia ipius dei inferiora obedirent ei. Et hoc trib⁹ rationib⁹. pte. 1. fol. 28. d.
Dñs vbiq̄q̄ secundo ponit iuxta. lxx. primū nomen tetragramaton est: qd̄ pprie ad deū pertinet et ineffabile dicitur: secundū cōmune qd̄ sepe et in hominib⁹ inuenitur. parte. 4. fol. 251. a. Itē parte. 2. fol. 304. a.
Dñs multos habuit gentilis p̄ls: q̄ nō vni superstitioni deditus sed p̄ libitū imundoꝝ spiritū raptabat ad varios errores. pte. 5. fo. 173. b.
Dñs sic intēdit singulis ac si vacet a cūctis: et sic intēdit oib⁹ ac si vacet a singulis. pte. 3. fo. 65. a.
Dñs in suis est vt faciat templū et celū. i. arcana scientes. pte. 3. fol. 101. e.
Dñs cui est fortitudo et laudatio tā non cadit q̄ nō cadit domin⁹. Illi xō cadūt qui sibi volunt esse fortitudo et laudatio. pte. 3. fol. 260. e.
Dominus multis obnoxius erit cū semel q̄s cui libet se manciparit vicio. Et de hoc figura. parte. 2. fol. 185. b. et fol. 237. f.
Dominus rātos de iudea collegit ad fidē quanti sufficerent ad exēplū viuendi vlt ad ministeriū p̄dicandi donec in gentibus ecclesię fundamenta locarent. pte. 2. fol. 288. b.
Dominus posuit signū in cain scz tremorē hor-

quo cognito sciebat ab omnib⁹ fratrē suū inno ribilem oīm mēbroꝝ et in faciē signū impressit centē occidisse et sic abominabilis omnib⁹ reddebatur. pte. 1. fol. 46. d.
Dominus apparuit abrag sedenti: in signū q̄ filij sui tanq̄ iudices sedeat in p̄silio. pte. 1. fo. 69. f.
Dñs aliqui insinuauit factis futura aliqui v̄bis: et a simili pphete cuius sp̄s locuti sunt. Ibidē. f.
Dominus innixus scale quā vidit iacob ex multis gradibus p̄stitit uis: et significabat gradus generationū per quos christus fm carnē descendit ab abraam vsq̄ ad virginē mariā et gradus huius scale nominat mattheus. Ratera scale sunt iusticia et p̄ctōres rē. pte. 1. fol. 89. b.
Deus nō est causa obduratiōis rē. Vide in Obdurare aliquē quō dicit deus
Dominus voluit occidere moysen vt aliqui dicūt ppter elieger filiū suū eo q̄ ducebat eū secū in circuncisiōe fm q̄ aliqui asserūt. pte. 1. fol. 133. d.
Domini nō regnauit ab eterno: sicut nō fuit creator ab eterno nec dñs: q̄ talia nōia et verba cōsignant creaturā subiectā q̄ non fuit ab eterno. pte. 1. fol. 155. d.
Dominus regnabit in eternū et vltia quō intelligitur. Ibidem.
Dominus comparat se aquile: Et quare. Hā cū voluit transire filios israel p mare rubrū exhibuit se sicut aquila rē. pte. 1. fol. 161. g.
Dominus quare voluit sibi pinguedinē offerri. Et quid per hoc figurabat. pte. 1. fol. 193. c.
Dominus apparuit in nube caliginosa et quare. parte. 1. fol. 161. b. Itē pte. 6. fol. 54. g.
Domini p̄lm israel tripliciter gubernauit post ingressū terre pmissiōis. primo p iudices: secūdo p reges: tertio p sacerdotes. pte. 2. fo. 240. b.
Dominus respondēs p iob de turbine an voce formata ministerio angelico virtute diuina vel per inspirationē: quod per turbine denotat. pte. 3. fol. 70. b. c.
Dominus p̄cepit interfici habitatores terre chanaan ne per eos filij israel ad idolatriā traherentur: sed ipsi cupiditate ducti permiserūt eos viuere ppter tributū qd̄ eis dabāt. pte. 3. fo. 243. g.
Dñs semp paratus est releuare corruentes in cul pam: licet aliqui renuant aliq̄ ipse quantū est in se semp est paratus. Releuant deniq̄ diuerso mō. pte. 3. fol. 301. g.
Dñs ante ingressū filioꝝ israel in terraz pmissiōnis fm aliquos misit vespas habentes aculeos venenatos q̄ plures chananeoꝝ interfecerūt et per hoc aliquā occasionē penitendi de peccatū habuerunt. Sed dicūt alij aliter. pte. 3. fo. 378. b.
Dñs odit tria scz pauperē superbū diuitē mēdācem et senē fatuū. Odit dico nō quantū ad naturā sed quantū ad vicia. pte. 3. fol. 413. b.
Dñs per moysen p̄cepit holocausta et victimas sibi offerri a populo: ne talia offerret idolis ad quod erant proni et ad experiendā obedientiaꝝ populi et ad p̄figurandū futurā imolationē. pte. 4. fol. 122. g.
Dñs in filiis israel instituit sacerdotiū ad colendum dñm et docendū de lege dñi p̄lm: Similiter instituit. lxx. viros de senioribus israel ad re-

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

gendū populū cum moyse/et extunc vsq; ad destructionem ciuitatē ⁊ templi fuerunt sic statuti. lxx. viii qui cū rege ⁊ summo sacerdote determinabant causas arduas. Similiter pmisit populo dare pphetas per successionē tps. pte. 4. fol. 137. f. Elide etiā in Lanbedrin.

Dñs auertit dexterā a facie inimici. Uno mō referendo ad deū eo q; nō defendit populū israhel a suis inimicis. Alio mō referendo ad populū. s. subtrahēdo virtutē ⁊ industriā defendēdi. parte. 4. fol. 185. d.

Dñs maledixit tēplo inquantū p chaldeos combussit fm ordinationē suę iusticie. Licet autē deus non sit auctor mali culpe/est tñ auctor mali pene/⁊ sic maledixit templo. pte. 4. fol. 186. d.

Dñs q; pl⁹ dat q; ab eo petat/ex abūdāti nō solū reuelauit danieli liberationē populi israhel a captiuitate babilonica: sed etiā sibi reuelauit reuelationē sciendā per christū/ cui⁹ erat figura illa liberatio a captiuitate babilonica. pte. 4. fol. 315. b.

Dominus in tēpestate ⁊ turbine dicat venire ad puniendū ptores obstinatos: in q; ostendit vigor diuine potentie. pte. 4. fol. 385. b.

Dominus venit ad iudiciū: primo in morte cuiuslibet/ q; talis p̄sentabit in iudicio qualis inuenitur in morte quantū ad gratiā ⁊ ad culpā. parte. 5. fol. 158. g.

Domin⁹ venit ad iudiciū particulariter in morte cuiuslibet/et vniūsaliter in fine. pte. 6. fol. 35. b.

Domini dies/ dicat dies iudicii. Et accipitur p die mortis/ q; qualis vnusquisq; in die mortis inuenitur/ scz in statu saluādo ⁊ vel damnādo/ rū/ talis in die iudicii p̄sentabit. Ibidem.

Domus est res fundata ⁊ stabilis ⁊ certis terminis septa. pte. 1. fol. 307. e.

Dom⁹ publicat qñ publico censu. p̄scribitur. pte. 2. fol. 248. a.

Domus sue p̄speritatē solent homines pmo desiderare: q; consistit in secunditate plis ⁊ in abūdantia temporalū bonorū. pte. 1. fol. 364. c. Et improsp̄ritatē refugiunt. Ibidem. g. b.

Domus species vulgariter inter hebreos dicat vxor. pte. 3. fol. 180. c.

Dom⁹ nra: hic mundus vel caro. pte. 5. fol. 113. f.

Domus bona dispositio consistit in corpis incommutabilitate: sine qua reliqua bona parū valent. pte. 1. fol. 364. c.

Domū domino sanctificat/ qui familiā suā ⁊ cognationē tam sensibilem q; intelligibile pure ⁊ sancte vult cōuersari vt sit ecclesia dei. parte. 1. fol. 263. c.

Domū quadruplicē habet deus. s. corporale/ morale/ allegoricā ⁊ anagogicā: et que vnuscuusq; porta. pte. 2. fol. 175. d.

Domus libertatis/ est celestis hierlm/ sed totus mūdus ⁊ q; in eo sunt dicunt domus seruitutis: sicut egyptus terrena: fuit filiis israhel dom⁹ seruitutis/ ad comparationē iudē ⁊ hierusalē. parte. 1. fol. 163. a.

Sicut domus seruitutis/ est/ negocia secularia/ actus carnis: sic relinquere secularia ⁊ fm deū viuere/ domus libertatis est. pte. 1. fol. 163. a.

Domus domini limen audacter ingredi/ et ere-

cta stare ceruice/ quid prodest/ et nō solum cor/ sed ⁊ manus h̄e pollutas? pte. 4. fol. 122. a.

Domus dei in nobis nō edificatur/ nisi paus m̄ la opera finiant. pte. 4. fol. 404. g.

Domus mentis est quelibet res quā per dilectionē habitat anim⁹. pte. fol. 23. b.

Domus dñi dupliciter edificatur. s. corporaliter ex lignis ⁊ ex lapidib⁹ ⁊ spūaliter in fide ⁊ moribus. pte. 3. fol. 281. d.

Ad domū dei pertinet/ qui est charitate compariginatus cū alijs. pte. 3. fol. 284. f.

Ad domū (que ecclesia vniuersalis dicitur) pertinent angeli: pertinet et christus: pertinemus et nos: sed differenti aliter. pte. 2. fol. 214. f.

Domus dei dicat locus diuino cultui deputat⁹. parte. 1. fol. 90. d.

Domus dñi spūaliter edificat per morū ⁊ fidei p̄dicationē. pte. 2. fol. 245. b.

Domus eadē penitentiu post reuersionem ad ecclesiam: ⁊ domus dñi post incendiū reedificata est/ ⁊ ciuitas restaurata. pte. 2. fol. 241. a.

Domū celestem si contingit vendere christifidelis/ statim redimat dicens sicut dauid: Peccaui ⁊ c. pte. 1. fol. 259. f.

Domus nō manufacta in celis/ quō/ et per qualē edificatur: inhabitatur/ venundat/ redimit/ murata est ⁊ c. Ibidem. e.

Domū pauperis confringit ⁊ nudat/ qui eū quē per potentiā conerit/ expoliare per auariciā nō erubescit. pte. 3. fol. 43. a.

Domus iuramenti dicat tabernaculū moyse vel templū salomonis. pte. 2. fol. 194. d.

Domus siue templū salomonis cuius longitudo fuerit/ ⁊ quot cubitoz. pte. 2. fol. 133. g.

Domus siue edificium per rapinā edificatū non est stabile simpliciter. pte. 3. fol. 407. g.

Domus solis erat templū in quo colebatur sol: quod templū erat in ciuitate eliopolcos/ ⁊ quare sic dicitur. pte. 4. fol. 165. f.

Domus vicina dicitur regnū tribuum/ quod immediate erat coniunctū regno decē tribuum: et accepit maliciā idolatrię ab eo/ et per cōsequēs occasionē p̄ne sequentis/ et etiam planctus. pte. 4. fol. 378. c.

Domus in qua paralyticus missus est ante iesū in capharnaum quale tectū habuit: et similiter alię domus illius territorij. pte. 5. fol. 93. b. Et de etiam in Tecta/ et in Palestinoz mos ⁊ c.

Donaria quidam accipiunt: imo prohdolor exi Donant: ⁊ iniquitates populi nō asportant/ nec castigāt: cū ob hoc solum sūt mere carnalia: quia ministrant spūalia. pte. 1. fol. 191. e.

Donariorum coadunata mysteria in tabernaculo domini id est ecclesia/ qui ⁊ que proferunt. pte. 1. fol. 209. g.

Donatio est duplex. s. vna naturalis/ alia gratuita. pte. 6. fol. 100. c.

Donatiste heretici vt conuerterent/ statutū fuit per conciliū africanū vt leu⁹ cū eis agerēt ⁊ sic resipiscerēt d̄ diaboli laqueis/ captiuati ab ipso: in dei voluntatē. pte. 4. fol. 475. c. e.

Donec/ quale tps ⁊ quo mō significat. parte. 5. fol. 8. f. Item pte. 6. fol. 135. g. et fol. 168. b.

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū.

Donū vel verbū rōnabiliter v'l irrationabiliter petenti est tribuendū. pre. 5. fol. 142. d.

Donū spūssancti habuit efficaciam respectu ipsi mundi/ aploꝝ/ et christi. parte. 5. fol. 232. d.

Donū linguarū et donū pphetie ordinatur ad cōuersionē infidelium: et vtrū istorū altero cōuenientius sit. parte. 6. fol. 55. b. c. d.

Donū spūssancti in die quinquagesimo fuit datum: quod habuit figurā in die dationis legis in mōte sinai. pre. 6. fo. 166. b.

Dona spiritus quedā sunt/ sine quibus ad vitā nō venit: vt humilitas/ fides rē: fm que spiritus semp manet. Alia quibus vitę sanctitas p aliorū vtilitate declaraf: vt pphetia/ lingue/ curationes: fm que non semp manet spūs/ sed subtrahit se aliquā a signorū ostensione nemēs eleuetur rē. pre. 3. fol. 8. e.

Donoꝝ spūssancti sufficiētia. pre. 4. fol. 28. f.

Dona septē quare enumerantur ab esaiā vniatim. Nō em̄ dicit spūs sapientie et spūs intellectus/ sed spūs sapientie et intellectus/ omittēdo spūs in secūdo dono rē. pre. 4. fol. 30. c.

Dona cur nō aliqua ponūtur pertinētia ad theologicas virtutes: sicut ponūtur dona ad que se extendunt virtutes intellectuales et morales. parte. 4. fol. 30. c.

Dona septem spūssancti per septē lucernas designant. pre. 1. fol. 179. f. et fol. 277. f.

Dona spiritus sancti dicuntur mulieres/ et quare. parte. 4. fol. 13. a.

Dona presentia per leuam significantur: vt est opulētia rerum/ par/ sospitas scripturarū scientia rē. parte. 3. fol. 340. b.

Dona tribuit deus cuiq; p viribus: et semp ad pfectiora puocat. parte. 5. fo. 101. e.

Dona dei multi habēt: et nesciēdo a quo habent/ impia vanitate iactant. pre. 6. fol. 36. e.

Donis dei nemo beat⁹/ q dān ē ingrat⁹. Ibidē.

Donis corporis naturalib⁹ (vt est sanitas/ robur/ agilitas rē.) Item donis anime naturalibus (vt est pspicacitas igenij/ et viuacitas eloquij) homines abutunt: et per ea frequenter deus et proximus impugnaf: et per que illa figuratur. parte. 4. fol. 249. d.

Dona dei que sine periculo nobis ab ipso subtrahunt: tūc recte nos habuisse ostēdimus/ cū sublata equo aio toleramus. pre. 3. fol. 8. f.

Dor: **Dormire** nō bene valent senes: et huius ratio. parte. 3. fol. 354. a. c.

Dormire et dormire differunt/ et quomodo. parte. 3. fol. 264. e. g.

Dormitat christus qm̄ in fide tepeſcimus: talis nobis quales nos ei. pre. 3. fol. 277. a.

Dormire ab hominibus deus dicit/ quādo pſimos homines differt punire: et vigilat cū puidet tempus debitū punitionis. parte. 3. fol. 362. g. Itē parte. 2. fol. 310. b.

Dormire in dño/ qua ratione dicunt iusti et sancti/ postq ab hac vita decedūt: et patres veteri testamēti/ etiā sancti post ipsoꝝ obitum/ cōgregari et apponi ad pplm suum/ et nō in dño dormire legunt. pre. 1. fol. 84. f. g.

Dormire solebant antiquitus gentiles super cor

rium hostie immolate/ ad habendū reuelationes in somnis. parte. 4. fol. 104.

Dorsū dat fugari q fugit. pre. 2. fol. 67. e.

Dotes corporis sunt subtilitas/ agilitas/ claritas/ et impassibilitas: que nō habent nisi in spe. pre. 6. fol. 59. d. f. et fol. 143. g.

Dotes quattuor nō inerūt corpi glorioſo ex cōpositione corporis celestis/ sed ex glia anime i corpus redundante. pre. 6. fo. 59. f. g.

Dotes septem referunt dādo post hanc vitā/ que sunt/ clara dei visio/ fructio/ tentio/ qstū ad animā: impassibilitas/ subtilitas/ agilitas/ et claritas: qstū ad corpus in resurrectione: et significant p septē portas. pre. 5. fol. 104. d.

Dotes anime sunt aperta visio/ firma rētio/ continua fructio: q habent in patria pfecte: et hic a viris pfectis habent inchoatiue. i. in spe et charitate. parte. 6. fol. 143. g.

Draco a greco dorce vel dorcas. i. videre: qz videt acutius ceteris animalibus. pre. 1. fo. 138. a.

Draco (vt ferf) in terra serpit/ natat in aquis/ volat in aere. parte. 4. fol. 50. f.

Drachma ē duplex: qz drachma ē octaua ps vncie: q valet sex obolos. parte. 5. fo. 55. c.

Drachma est natura humana ad imaginem dei facta: et ideo capax ipsius p cognitionē et amorem: que fuit drachma decima pdita p peccata primorū parentū. pre. 5. fo. 164. g.

Dromedari⁹ vel dromas est animal camelo minus/ sed velocius. pre. 4. fo. 98. a.

Dubia sunt in meliore parte interpretāda: et vñ hoc trahitur. parte. 1. fol. 357. c.

Dubitare melius est de occultis/ q litigare de incertis. parte. 1. fol. 306. f.

In dubijs christiani debēt ad pontifices recurrere qstū ad spiritualia/ et ad principes qstū ad temporalia: et eoꝝ firmiter tenere sententiā/ nisi erroꝝ cōtineat manifestū. pre. 1. fol. 350. d.

Dubiū cui hoc ē q inter tres/ gētilē/ hereticū/ et ecclesiasticū/ multo maiorib⁹ penis dign⁹ sit q maioris dignitatis est: pre. 4. fol. 233. a.

Dubia sacre scripture/ vtrū etiā ex auctoritatibus librorū nō canonicorū biblie determinari valeant. parte. 1. fol. 2. a. b.

Dubia siue in reb⁹ dubijs nō ē picipitater agendū/ exēplo legislatoris moysi. pre. 1. fo. 279. c. d.

Ducere aliā post sacramentū sponsionis si quis permittit: dispensationis est/ et si nunq; debitū soluere possit. pre. 5. fol. 8. a.

Ductile feriēdo pducit. pre. 1. fol. 179. f.

Due gentes et duo populi intra nos sunt/ scz viciorū et virtutū: iste minor/ ille maior. plures enim sunt mali q boni: et vicia plura virtutibus rē. pre. 1. fol. 84. b.

Duellum an sit licitū vel illicitū? Arguitur pro vtraq; parte: et soluuntur rationes fm theologos et iuristas. parte. 2. fol. 82. d. e. f. g. et fol. 83. f. g. h. et fol. 84. a. c.

Duellū potest accipi dupliciter. vno mō ppric: alio mō large. pre. 2. fol. 82. e.

Dulcedo fallax ē quam plures atq; maiores peccatorū amaritudines sequunt. pre. 3. fol. 16. f.

Dulcedinē spūalis intelligētie querētes: in scri-

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon i Aico. de ly.

- pturis p fauū significant. pte. 3. fo. 362. b.
Dulcedinis dei altitudo p trabiū aureā clarita-
 te intra templū designat. parte. 2. fol. 134. b.
Dulcedinis supne admiratio p manna filiis isrl
 desup datū designat. parte. 1. fo. 157. c.
Dulcedo spūalis tanta est in verbis diuinorum
 eloquiorum/ quanta corporalis et in melle et la-
 cte. parte. 3. fol. 361. f.
Dulcedo dei multiplex: et qualiter et quare ē ab-
 scondita. parte. 3. fol. 127. a.
Dulcedo diuine visionis q animā diu desiderā
 tem cōsolat: compatur aque frigide sitientem
 refrigeranti/ et nūcio rē. parte. 3. fol. 333. f.
Dulcedo miscōie sine rectitudine iusticie/ nō ē
 miscōia sed pusillanimitas: et iusticia sine mise-
 ricordia est crudelitas. parte. 3. fol. 119. f.
De dulcedine christi qui nihil gustat: nō est mi-
 rum si hunc terrestribus desiderijs sordidare nō
 euitat. parte. 6. fol. 218. e.
Duo Duodecim tribus isrl q i egypto iūcte fuerūt: post
 ea in duas et decem tribus diuise sunt. dūc iu-
 das: decem israel appellant: inde de tribu da-
 uid regnauit hieroboā filius salomonis in hie-
 rusalem/ vbi templum et sacerdotes et magna
 pars tribus leui. Decē autē tribubus in samaria
 hieroboā filius nabath ex tribu ephraim et io-
 seph rē. parte. 4. fol. 243. e.
Duodecim pphete per duodecim patriarchas
 figurantur. parte. 4. fol. 332. f.
Duodecim pphetarum libri (qui pphete mino-
 res dicuntur) liber vnus dicitur/ et quare in vñ
 volumē sunt redacti: et quid liber ille summa-
 rie tractet. parte. 1. fol. 15. e.
Duodenarius quomō consurgat: et quid signi-
 ficet. parte. 5. fol. 132. c. et numerus sacratus ē.
 fo. 207. b. Itē pte. 4. fo. 254. e. Itē pte. 2. fo. 221
 f. et fo. 248. e. Itē parte. 1. fol. 63. b.
Duodenari vñūquēqz hoīem et tēpīs plenitudi-
 nē/ et sūū orbis videt cōplecti. pte. 1. fo. 276. a.
Duodenarius numerus aploz signanter expri-
 mit: et in sacra scēptura multipliciter designat.
 pte. 5. fol. 35. g. b. et fo. 36. a. Itē pte. 6. fo. 165. a
 et fo. 166. c. Itē pte. 1. fol. 191. c. et fo. 276. a. b.
Dur Duratio humana licet distinguat p multas eta-
 tes: tū potest distingui pncipaliter i tres ptes:
 scz in tēpus augmētū/ et i tēpus mediū/ et tēpus
 diminutionis. parte. 3. fol. 223. c.
Duratio perpetua a parte finis est de ratiōe bea-
 titudinis: que ppetuitas designat p successio-
 nē estatis et hyemis: nō qz tunc sint differentiē
 tēporis: qz tūc cessabit: sed qz ppetuitas nō po-
 test signari a nobis nisi p ptes temporis. pte. 4.
 fol. 421. g. Itē parte. 6. fol. 241. g.
Durum in corporalibus dicit aliquid duplici-
 ter. parte. 5. fol. 207. b.
Durum dicit dupliciter/ in corporali et spiritu-
 alibus. parte. 5. fol. 207. b.
Dux Dux bonus tā in spūalibus q i corporalibus de-
 bet suos monere et munire exhortatiōib/ scis/
 et bonoz operū exemplis. pte. 4. fol. 478. b.
Dux ppli israel p desertū dñs solus fuit: quō in-
 telligēdū sit: et an ministeria angeloz i hoc du-
 cati nō erāt necessaria. pte. 1. fol. 205. b. c.

Duces de iuda/ de quibus loquitur propheta
 iacob: erant principes transmigrationis residē-
 tes in babilonia. parte. 2. fol. 187. f.

- E** Bdomada i hebdomada. **Ebd**
Ebdomadarius
Ebionitar error rē. pte. 2. fo. 239. g. **Ebi**
Ebionitar error reprobat: q dicitur
 rūt christū aī mariā nō fuisse: et sic eū nō fuisse
 ab eterno. parte. 5. fol. 186. d.
Ebionite alios discipulos recipiunt: paulū au-
 tem quasi transgressorem legis repudiant. par-
 te. 5. fol. 94. f. et fol. 140. e.
Ebionite ritū iudaismi tēporibus gratie sequi
 existimauerūt: qui cū euāgelio legis cerimoni-
 as seruare volebāt. parte. 4. fol. 4. b. et fol. 5. e.
 et fol. 475. e. Itē parte. 3. fol. 3. f.
Ebrietas ē vitāda. pte. 1. fo. 232. c. **Ebr**
Ebrietas ita rationē/ sicut somn⁹ tenet sensus
 ligatos. parte. 4. fol. 352. d.
Ebrietatem sequit destructio fortitudinis cor-
 poralis/ hebetatio discretionis: et p eā destruit
 amicitia charitatis: et cōsumit substantia cor-
 poralis. parte. 4. fol. 399. d.
Ebrietas sensus quē impotentē reddit/ concor-
 diam nō seruat. pte. 3. fol. 331. e.
Ebrietati assuetus post euigilationē cito recur-
 rit ad potatiōes inclinatus ad hoc p malā cō-
 suetudinē vel cōplexionē. Ibidē. b.
Ebrietas multos subuertit: sensum minuit: irā
 excitat: libidinē inflāmat: animi secreta reue-
 lat. parte. 3. fol. 419. f. Itē parte. 1. fo. 231. g.
Ebrietate patet nasci irritationē/ iram/ et ruinas
 multas/ amaritudinē animē/ et animosā offen-
 sionē: virtutes minorari. pte. 3. fol. 420. a.
Ebrietas/ fornicatio/ et huiusmodi/ cibis demo-
 num sūt: que blanda sunt: et ad sui vsum puo-
 cant. parte. 5. fol. 165. a.
Ebrietas q hebraice scera: significat oīa q sta-
 tū mentis euertūt. parte. 4. fo. 15. e.
Inebriari ita vt inebriant ebriosi: nec ipsi terre
 vtile est: qm̄ maiore humore q sufficit corrum-
 pit: sicut vita ebriosi qui nō satietate se replet/
 sed mergit diluuiū. pte. 1. fol. 110. e.
Ebrietas spūalis q hoīem ducit ad mortē/ que
 et qualis sit. parte. 4. fol. 352. b.
Ebrietas sumit aliqñ p satietate: et sic nō ē vici-
 osa. pte. 1. fol. 110. f. Itē pte. 3. fol. 362. g.
Ebrietas significat p philistēum/ et quare. parte
 4. fol. 399. d. et fol. 34. b. d.
Ebriosi solēt hoc testimoniū adhibere sibi i pa-
 tro ciniū ppter ioseph/ de quo scriptū ē: Bibe-
 runtqz et inebriati sunt. pte. 1. fo. 110. e.
Ebrius vino corporali/ et ebu⁹ de calice aureo ba-
 bylonis comparant. pte. 4. fol. 174. b.
Ebrii errant: ergo per vinum errorem intelli-
 mus. parte. 4. fol. 47. a.
Ebron/ in hebron.
Ebur est frigidū et albū/ denotans occultationē
 iudiciorum dei. pte. 3. fol. 364. c.
Ecce dñs mī oīm christianoz: l3 multi eoz sint **Ec**
 ei/ filij solo nūero/ et nō merito. pte. 2. fo. 52. d.
Ecce dñs diabolus videns institui ad locum sup

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticum

plendū vnde ipse ceciderat: eā subuertere nī.
nt. pre. 6. fol. 249. a.

Ecclesia que a chusto tanq̃ thronus possidet/
tanq̃ aialia pascit: honorat ipsa sup̃ chustum
edificata i septe cornubus exaltat: in septe oclis
illuminat. parte. 6. fol. 248. a.

Ecclesia primū intremus/ cū aliquā ciuitatē sue
rimus ingressi/ imitatores christi facti. parte. 5.
fol. 64. b. et fol. 110. d.

Ecclesie principium est christus fm̃ diuinitatē/
et etiā fm̃ hūanitatē/ q̃ret quō. pre. 6. fo. 104. f.

Ecclesia nūc cōsistit in hominib⁹ rōne potestatē
vel dignitatis ecclesiasticę vel secularis: quia
multi principes et summi pontifices/ et alij in/
feriores inuenti sunt apostatasse a fide: ppter
quod ecclesia consistit in illis personis/ in qui/
bus est noticia vera/ et confessio fidei et verita/
tis. parte. 1. fol. 52. d. f.

Ecclesie statū i generali/ seu aliquē statū ecclesie in
spēali/ onerātes grauib⁹ statuit/ sine necessitate
euidēti abutūf sua p̃tate. parte. 5. fol. 70. b.

Ecclesia licet a p̃ncipio mūdi incepit: tñ specia/
liter nomen sponse p̃mo in datione legis i mō/
te si nai accepit. parte. 3. fol. 355. d. g.

Ecclesia c̃yna/ q̃ incepit a p̃mo abel iusto vsq̃ ad
vltimū electū: qui in fine mūdi ē nascitur⁹. pre
6. fo. 191. g. et fo. 217. f. Itē pre. 4. fo. 369. f. et fo.
417. b. Itē parte. 1. fo. 209. c. d. et fo. 268. c.

Ecclesia que est corpus mysticum christi: habet
duplicē statum: scz militantē et triumphantē.
pte. 3. fol. 277. b. et fol. 97. d.

Ecclesia militās dicit regnū: cui⁹ ordinationē et
distinctionē p̃ diuersos stat⁹ et dioceses christi
ap̃lis et corp⁹ successorib⁹ cōmisit. pre. 4. fo. 429. b.

Ecclesia militans vniuersalis significat p̃ ciui/
tatē/ cui⁹ dom⁹ destructę sunt et munitiōes. Itā
in ecclesijs. pro magna parte cultus dei negli/
gitur/ et in curijs laicis iusticia subuertitur: et
doctores plurimi docent curiosa et inutilia ad
ostentationem: et p̃dicatores multi p̃dicant
propter questum vel fauorem audientium et.
parte. 4. fol. 157. d.

Ecclesia militās semp̃ habuit/ habet et habebit vs/
q̃ ad finē mūdi cū iustis aliquos pctōres/ et cū
fortibus aliquos debiles. pre. 3. fol. 356. c.

Ecclesia militans multū declinauit a perfectio/
ne prima in p̃latis/ et clericis/ etiā religiosis: et
sūt in numero fidelij: q̃ sunt multū dolēter au/
diēda. pte. 4. fol. 179. b. et fol. 187. b.

Ecclesia p̃ magna parte destructa est spiritua/
liter et corporaliter. ppter peccata maiorū popu/
li christiani. parte. 4. fo. 380. d.

Ecclesia magis tēpore pacis amaricat de cleri/
coꝝ et religiosoz pctis/ q̃ tpe tyrannoz de cor/
poralibus tormentis. parte. 4. fol. 180. b.

Ecclesia vilis efficitur/ cū crescente numero ma/
lorū. nō summa petit et celestia/ sed infima et
terrena. parte. 4. fol. 181. g.

Ecclesie officatio dū pagi debet/ pauci veniūt
et tarde: sed ad recipiendū ibi pecuniam/ multi
veniūt et festine currūt. parte. 4. fol. 186. d.

Ecclesie oculus est cler⁹: et de p̃da castitatē mu/
lierū. q̃si vbiq̃ ē habitatio clericorū/ et inde

surgit infamia clericoz. pre. 4. fol. 193. b.

Ecclesie pastores debent esse matres/ filios ec/
clesie pie verbo et exemplo/ in fide et moribus
et temporali subsidio nutriendos. Sed aliqui
per contrariū coquunt eos anxietatis igne/ ra/
pientes eorū bona/ et inde viuientes numis lau/
te. parte. 4. fol. 197. d.

In ecclesiarū regimine serui pctōrum cōstituti:
in eos quos dñs redemit/ lupozū vtunt⁹ rabie/
nō cantū defensione. parte. 4. fol. 201. b.

Ecclesia malignantiū complebit pessima: et p̃/
positis plebe peiorib⁹/ dicit stare cū iechonia
aī picturas: et singuli tenēt thuribula: nec odo/
rē bonū/ sed fetorē offerūt. parte. 4. fo. 223. b.

In ecclesia vides p̃erosq̃ de ignobilib⁹ nobiles/
de paupib⁹ diuites factos subito itumescere/ p̃/
sting abiectionis obliuisci: gen⁹ q̃z suū erubescē/
re/ et istmos dedignari parētes. pre. 4. fo. 430. d.

Ecclesie opes q̃ sibi thesaurigāt/ et in delitijs abu/
tunt: et q̃ ad sustentationē pauperū danf/ sibi re/
seruat: rapina i domib⁹ eoz ē: et alioꝝ iopias su/
as vel suoz diuitias faciūt. pre. 4. fol. 12. a.

Ecclesia pl⁹ amaricat multi fm̃ veritatē in pace
nūc/ q̃ dotata ē mult⁹ et magnis t̃palib⁹ bonis/
quibus abutunt⁹ pctis enormib⁹/ q̃ amaricata
fuerit in tyrānoz p̃secutiōe. parte. 2. fol. 57. d.

Ecclesiarū principes discant successores sibi nō
ppingate carnis testamēto signare/ neq̃ prin/
cipatū ecclesie hereditariū tradere et. et de hoc
figura. parte. 1. fo. 314. c.

Ecclesie militantis cōstructio per sex p̃parat: si/
cut sex sunt quo dauid ad domus dei edifica/
tionē p̃parauit: et q̃ sūt ista. parte. 2. fol. 208. d.

Ecclesia vniuersale significat domus quā edifi/
cauit salomō in hierusalē: q̃ a p̃mo electo vsq̃
ad vltimū edificat. pte. 2. fo. 214. f.

Ecclesia adhuc partim peregrinat in mundo/
partim iā regnat in celo: vbi tota regnatura ē
peracto iudicio. parte. 2. fol. 214. f.

Ecclesia ē vna/ in q̃ omēs cōtinent electi/ q̃uis
distātes meritis: et vna patria celestis omib⁹
p̃missa: q̃uis stella a stella i claritate differat:
et de hoc figura. pte. 2. fol. 218. c.

Ecclesia peregrinantē in terris/ domus tēpli ex/
terior designat: sancta autē sanctorū interne pa/
trie felicitatē. parte. 2. fol. 218. c.

Ecclesia sancta ciuitas est dei viui: vbi implef
q̃tidie volūtas dei: et separata ab oī errore i fide
liū/ sc̃tificat fide et bono ope et. pte. 2. fo. 220. e.

Ecclesia fidelij/ que i mari huius seculi posita/
thesauros sapiētie et scientie opesq̃ vtutū stu/
det acquirere: significat per classem quā fecit
salomon et. parte. 2. fol. 220. f.

Ecclesia de gētibus ad christū venturā/ figura/
bat regina austri: q̃ ab extremis finib⁹ excita/
ta venit et. pte. 2. fo. 220. f. g.

Ecclesia cōuersa ad fidē christi/ adducebat gen/
tiles torritudine peccatorū deformes et. et de
hoc figura. pte. 2. fol. 221. a.

Ecclesie status p̃fectū sumit/ vbi p̃sules gradū
suū rite custodiūt: et magistros dīcat/ ordināt:
et p̃p̃os ne a docēdo cessēt/ diligētē audiēdo
et obtemperādo cōpellūt et. pte. 2. fol. 244. f.

In Glosas ordinariā Interl. q3: necnon in Nico. de ly.

Ecclesia cōstruēs p officiū p̄dicatoꝝ/ significat
p artat̄ren. pte. 2. fol. 255. e.

In ecclesie ministeriū qui illos ordināt p quos
vicioꝝ sordes ab electoꝝ mentibus expur/
gantur: et corrupte mētis homines ab ecclesia
etiam arcentur: portā sterquilinij dicuntur edi/
ficare. parte. 2. fol. 257. c.

Ecclesie maxima structura est in munimine in/
terioris virtutis: cū scz omni custodia munim⁹
cor nostrū. parte. 2. fol. 257. g.

Ecclesie constructionē significat cōstructio ta/
bernaculi: vbi artifices spōte se obtulerunt: sic
nostri ecclesiastici intuitu dei/ et nō lucra causa/
cuncta opa faciāt. pte. 6. fol. 222. f.

Ecclesia sancta in exordio ap̄los et p̄phetas ha/
buit: nunc habet euangelistas atq; doctores:
ap̄li et p̄phete sublati sunt. pte. 4. fo. 272. b.

Ecclesia sancta quattuor accepit ordines regē/
tiū ad eruditionē fidelīū. Ibidē. a.

Ecclesia dicit ciuitas: nam in ea debet esse ciui/
um vnitas per cōcordiā charitatis: et nūc deo
permittente/ et diabolo pcurante: facta ē qua/
si sola/ respectu p̄teriti tēpis/ et dissuta mutuis
dissensionibus et guerris. pte. 4. fol. 179. h.

Ecclesia obterit caligo pene et ignoratiē: q; do/
ctores theologi p vanis et curiosis/ salutaria
dimiserunt. parte. 4. fo. 184. b.

Ecclesia vastat p demonis astutiā. In ecclesia
x̄o militante sunt plati et clerici/ religiosi et lai/
ci et. et in omnibus istis statibus sunt pctōres
multi/ iuste p suis peccatis puniendi. parte. 4.
fol. 219. h. et fol. 220. d.

Ecclesie cupiditas (id ē cupidi pastores et eorū
ministri) arguitur: que mō facta est rapax leg/
na/ malicijs exquisitis rapiens subditoꝝ bona.
parte. 4. fol. 237. h. et fol. 238. d.

Ecclesie punitiue tempore fuit mūdicia casti/
tatis/ eloquiū veritatis/ seruoꝝ charitatis/ for/
tutudo stabilitat/ dulcor pietatis: sed mō sunt
versa in scoriā: nam argenti mūdicia versa
est in scoriā carnalitatis/ et eris sonoritas in
scoriā falsitatis et. parte. 4. fol. 242. d.

Ecclesie ministri qui nec verbo predicationis/
nec exemplo bone actionis faciunt liberos in
ecclesia dei/ sed magis filios inferni: p quos si/
gnificat. parte. 4. fol. 344. d.

Ecclesia ciuitas dicit et columba/ et quare: cui⁹
principes magis leones q̄ pastores vocandi
sunt/ et iudices lupi occidentes: p̄phete. i. ma/
gistri vesani. parte. 4. fol. 400. a. et fol. 407.
e. et fol. 6. f. Item parte. 3. fo. 48. g. et fol. 152. d.
et fol. 177. f. h. et fo. 183. b. et fo. 352. c. Itē pte. 2
fo. 146. a. et fol. 203. d.

Ecclesie impugnationes ab hostibus sicut sunt
diuerse: sic et distincta debent esse p̄elia bella/
torum. parte. 4. fol. 440. a.

Ecclesia dolore p̄mit/ qñ in malicia crescere per/
uersos intuef. parte. 3. fol. 36. e.

Ecclesia nō solū infideles aduersarios tolerat:
sed eorū quoq; insidias vix fert quos intus ha/
bet. parte. 3. fol. 36. e.

Ecclesia cū subita aduersitas turbauerit: q̄ se si/
deles esse mentiunt: illud ilico ostendūt qd in

perfida mente molunt. parte. 3. fol. 36. e.

Ecclesie facies sunt qui in regimine positi appa/
rent primū: vt ex eorū specie sit honor fidelis po/
puli. parte. 3. fol. 37. b.

Ecclesia dicit q̄ nō nisi in se veraciter colat de/
us: et ibi tñ sit salus. Et cōtra hereticos: si hoc ē
verū: omnis terra a deo est derelicta: quā nos
multi vbiq; incolimus. pte. 3. fol. 30. a.

Ecclesia psequētes dicūt torcular calcare: qua/
re et quō. pte. 3. fol. 48. f. et fol. 97. a.

Ecclesie oratio de euasione a persecutione cru/
deli romani imperij tempore tyrannorum. par/
te. 3. fol. 170. d.

Ecclesia vniuersalē nunq; permittit deus a sara/
cenis supprimi in captiuitate/ sed bene tribu/
lari. parte. 3. fol. 276. e.

Ecclesiastica suauitatē et charitatē deferentes
per superbiam vel secordiā: et etiā verbis inu/
pugnant: et significantur per acetum et fumū.
parte. 3. fol. 319. e.

Ecclesia sepe ab hereticis vastata: postq; instā/
tia catholicorū doctozū lucē veritatis recepit:
plures ad cognoscendā et tuendā rōnē/ verita/
tis filios pcreauit. pte. 2. fol. 266. e.

Ecclesias construendas ab ipsis qui eas destru/
perunt quis crederet: cū tēpore p̄secutiōis cō/
ciliabula christianozū destruebant: insule exi/
lijs fidelīū replebant: et diuini libri cremaban/
tur: pte. fo. 4. fol. 414. a. Itē pte. 1. fol. 75. b.

Ecclesia/ gentiliū persecutione per occasionem
martyrum videbatur funditus esse deleta: sed
eis in occulto coronatis/ melius construebaf.
parte. 2. fol. 266. f.

Ecclesia per amaritudinē et tribulationem ad
future vite gaudia generat: vbi dñm laudabit
in eternū. parte. 2. fol. 298. a.

Ecclesia reprobāt cōdescensionē irrationabilē
superioris p querela irrationabili subditoꝝ/ et
sist querelas eorū. pte. 2. fo. 298. b.

Ecclesia quecūq; loquit i cōfessione fidei: i do/
ctrina religionis/ laudabilia et irreprehensibi/
lia sunt. pte. 2. fol. 299. a.

Ecclesia cōmendat p̄byteris castrozū dei sol/
licitam custodiam: vt peruigili et solerti cura
contra hostiū insidias semp parati assistāt et.
parte. 2. fol. 299. a.

Ecclesia tribulationis tēpore debet deū deuo/
tius exorare: et ieiunijs et asperitatibus peni/
tentie/ se magis solito coram deo humiliare.
parte. 2. fol. 299. d.

Ecclesia sancta aliqui p peccatis suis penitētie
gerit affectū: sed spe remissionis et futuri p̄mij
exhilarat animū. pte. 2. fol. 300. a.

Ecclesia nō solum tyrannū vel heresiarchā de/
bet excommunicationis gladio ferire: sed etiā ei
adherētes put pōt extirpare. pte. 2. fo. 302. b.

Ecclesia debet reddere gratiā actionē de bñfi/
cijs sibi collat/ a domino/ et de hoc figura. par/
te. 2. folio. 303. b.

Ecclesie decet in sapientie meditatione/ et inu/
tutū ascensione/ p carnis mortificationē et ca/
stitatē: cū martyrij dignitate i doctoribus de/
bet effulgere. parte. 2. fol. 306. a.

Posilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

Ecclesiam cōstruit christus de suis fidelib⁹ col-
lectis toto tēpore huius vite: et in futura vita
apparēte resurrectionis gloria ad itegrū persi-
cit: sicut salomon qui septē annis templū con-
struxit: et octauo anno consummauit. parte. 2.
fol. 238. a. b. et fol. 240. e.

Ecclesia introeuntibus pmo decor: et ostenden-
dus est vt apparet nō miseria vt timeatur. par-
te. 1. fol. 265. c.

Ecclesie vniuersę per orbem vnam catholicam
perficiunt: in quibus quicūq; cōuersant/ singu-
li se filios catholicę ecclesie quasi ciues hieru-
salem pntent. parte. 2. fol. 242. a.

Ecclesia dei eo efficac⁹ edificat q̄ ampli⁹ quicq;
etiā a licit⁹ abstinet: qz cū alijs exēpla pfectiōis
eorū agnoscunt/ tanto magis cōmittere illicita
formidant/ quanto eos neclicitis vti conside-
rant. parte. 2. fol. 243. a.

Ecclesie gloria cōstitit in ornatu iteriori charis-
matū et virtutū/ et nō in magno apparatu exteri-
ori/ in parietibus deauratis et vasis aureis et ce-
teris preciosis. parte. 3. fol. 150. c.

Ecclesia in se capit quosdam qui leuissimos er-
ratus admittūt: alios habet qui grauiores la-
psus habent: alios qui immanitate scelerū eth-
nicis et publicanis similes sunt: et huius figu-
ra in templi salomonis vetustate et destructi-
one. parte. 2. fol. 238. b. et fo. 240. e.

Ecclesia est quasi sageria nodū tracta ad lit⁹: et
habet malos pmitos cū bonis vsq; ad iudici-
um. parte. 1. fo. 4. a. Itē parte. 3. fol. 79. b.

Ecclesia designat p eia: et p adā christ⁹ intelli-
git: ex ipsis aut generant filij boni et mali: qz li-
cet oēs christiani p baptisimū generē boni: ml-
ti tū sua pueritate sūt mali. parte. 1. fol. 44. b.

Ecclesia ē fra q̄ vbi pabulo nos reficit: et patrocini-
ū vmbra cō custodit: loqndo pascit. parte. 1. fo.

Ecclesia de sancti quoz stabilis vita: ad (25. f.)
omne opus bonū parata: sicut lignum q̄dratū
ab omni parte firmū stat. parte. 1. fol. 51. a.

Ecclesia multos habet q̄s tolerat vt cōuertan-
tur: quasi in arce latitudine bestie esse dicunt.
parte. 1. fol. 51. b.

Ecclesia in multis carnalibus suis lata/ in pau-
cis spūalibus angusta: quia ad vnū hoīem qui
sine pctō est colligit: quasi in vno cubito cōsu-
matur. parte. 1. fol. 51. b. c. e.

Ecclesia nemo intrat nisi p sacramētū remissiōis
pctōꝝ qd d latere apto emanauit. parte. 1. fo. 51. c.

Ad ecclesiaz sese ptulerūt: et p oēs mūdi ptes glo-
riā christi et ecclesie dilatauerūt: q̄ aliqui terrore
principū credere distulerāt. parte. 1. fol. 75. a.

Ecclesia pntē p fidē intrans/ necesse est vt ter-
rā carnis sue p corporale vitā diligenter in dei
timore exerceat: vt frugē virtutū pducatur in re-
sectionem eternā. parte. 1. fol. 289. b.

Ecclesia si christo iūcta fuerit/ q̄ lumine eius re-
pletur/ vt vnus spūs cū eo fiat: tunc festiuitatē
neomenie agit. parte. 1. fol. 315. c.

Ecclesia christi vroz ē i occulto: et significat p sa-
rā q̄ i hac pegrinatiōe iter alienigenas sine ma-
cula viuunt. parte. 1. fol. 74. e. f. et fo. 75. a.

Ecclesie decursus a p̄dicatiōe christi vsq; ad finē

mūdi i septē pabolis ponit. parte. 5. fol. 44. b.

Ecclesie duplex status. s. nou⁹ et antiquus/ et ho-
rum differētia. parte. 6. fol. 158. e.

Ecclesie patriarchales q̄tuor sūt. pma hierosoly-
mitana. scda antiochena. tertia alexadrina. q̄r-
ta p̄stātinopolitana. parte. 6. fol. 247. c. d. f.

Ecclesia tota licet dicat vna vinea: dicit tū etiā
aliqui plures. parte. 4. fo. 152. c. et fo. 332. g. Itē p-
te. 3. fo. 204. e. Itē parte. 1. fol. 358. f.

Ecclesia gētiliū q̄ deserta fuit a dño p idolatriā:
hebitat p christi fidē: et replet multitudine cre-
dentū ex diuersis nationibus. parte. 4. fo. 157. e.

In ecclesia sancta hi qui fidē vitam/ patriam
atq; benignitatē custodiūt: summis iā virtuti-
bus pollent. parte. 4. fol. 272. c.

Ecclesie corpus ex tribus statibus constituit. s.
actiuus/ cōtemplatiuis/ et p̄latis: et per quos si-
gnificantur. parte. 3. fol. 204. d.

Ecclesie tres status sunt/ et eorū dē inter se cō-
paratio. parte. 3. fol. 305. e. f. g. h.

Ecclesia aliqui q̄si i lectulo cū spōso q̄scit tpe. s.
pactis. aliqui cum sponso/ insurgēte tēratōe in
acie consistit. parte. 3. fol. 357. b.

Ecclesie decor i virtutib⁹ et miraculis scōꝝ/ excellē-
tiā manifestat redēptōis. parte. 3. fol. 431. a.

Ecclesie ornat⁹ scōꝝ plenitudo. parte. 3. fo. 431. e.

Ecclesie ornamentum est multitudo fidelium.
parte. 4. fol. 85. b.

Omnis ecclesia corpus christi est: et in omnē ec-
clesiā videtur delinquere qui corpus suum ma-
culauerit. parte. 2. fol. 8. f.

In ecclesia omnes possunt audire cōfessionem
crucis: pressuras ecclesie videre et miracula. Itē
autē sola anima nouit quāto teneat amore vi-
te inuisibilis. parte. 3. fol. 360. g.

Ecclesia ad liquidū purgari nō pōt dū in terris
est: sed habitare pmitit hiebusus in hierusa-
lem/ et cīcānia cū tritico. parte. 2. fol. 23. a.

Ecclesie iudex nō semp princeps populi per dei
arbitrium dat/ sed vt merita nostra deposcūt.
parte. 2. fol. 35. e.

Ecclesiam multi amaricant multipliciter per su-
am malā vitam. qui de bonis ecclesie laute vī-
uunt et magnifice. parte. 2. fol. 57. d.

Ecclesia nullum ad sacerdotiū prouehit/ dū la-
ctis infantie particeps: nō solidi cibi et itelligē-
tie spiritalis capax. parte. 2. fol. 63. f.

Ecclesie edificatio q̄ a vero salomone christo edi-
ficata ē virtutib⁹ fidei doctrina/ et sacramētis/ et
huius extēsa dilucidatio. parte. 2. fo. 132. b.

Ecclesia designat p terrā excelsam/ vbi comedi-
tur fructus agroꝝ: quia ibi germinat semen bo-
num. i. dei verbū: ibi fructus tricesim⁹/ sexagesi-
mus et centesimus. parte. 1. fo. 370. a.

Ecclesia sancta vtriusq; testamēti paginis: et no-
uorum ac veterum patrum exemplis informa-
tur. parte. 1. fol. 374. c.

Ecclesia sancta nō minus gratia p̄dita est q̄
synagoga. parte. 1. fol. 205. a.

Ecclesia q̄cqd agit cū virtutib⁹ suis: debet dedica-
re et cōsecrare gr̄e spū sancti. parte. 1. fo. 213. a.

Ecclesia sancta duorum populorum ē mater: et
quos i fide genuit/ amittere timebat: sed sacre

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

scripture pceptis obediēs retinuit: et de hoc si-
gura. parte. 2. fol. 164. e. f. h
Ecclesia fore edificandā p gentiles puerfos ad
fidem christi iudeis p maiori parte reprobatis:
figuratur p pfelytos ad templi edificationem
aptatos. parte. 2. fol. 208. c.
Ecclesia post captiuitatē mortalis erumne ree-
dificata p gloriā immortalitatis dicit: Diru-
pisti dñe tē. figura de templo diruto et reedifi-
cato. parte. 2. fol. 284. g.
Ecclesia cōstruēs p officiū p̄dicatoꝝ significat
p artatorem. pte. 2. fol. 255. e.
Ecclesia sepe ex detrimentis maiora recipit incre-
menta: cū vno p incuriā lapso in p̄m: plures
exemplo eius tēti ad p̄sistendū i castitate si-
dei cautiores fiunt. pte. 2. fol. 266. e.
Ecclesiastica i dignitate hoīem vita vel scia carē
tē q̄ ponit p quē significat. pte. 2. fol. 235. b.
Ab ecclesia q̄ se p vicioꝝ sordes sepauerit: merito
in secūdas sedes retrudit. parte. 2. fol. 307. e.
Ecclesia militās designat p paradisi: i hoc para-
diso describit fons et flumens q̄bus signat scri-
ptura seu theologia. parte. 1. fol. 36. d.
Ecclesia designat p quattuor angulos altaris
holocausti: quia p quattuor mūdi plagas di-
latata est: et in omnibus mūdi terminis ecclesia
persistit. parte. 1. fol. 185. e.
Ecclesia dicit tabernaculum et domus: sed diuer-
sis rōnibus. parte. 3. fol. 124. e. Itē parte. 2. fol.
24. h. Itē pte. 1. fol. 274. f.
Ecclesie vniuersalis statū signant tabernaculū
quod fecit moyses i solitudine: et templū qd fe-
cit salomō in hierusalē: quare et quō. pte. 1. fol.
180. e. f. et fo. 213. f. Itē pte. 3. fo. 123. h. et fo. 124. f.
Ecclesia militās i p̄secutionibus posita: ē nauis
fluctibus operta. pte. 5. fo. 31. h.
Ecclesia militās p regnū cēloꝝ intellecta non est
ipsi parietes sed fideles. parte. 5. fo. 39. d. Itē
parte. 6. fol. 139. c. Itē pte. 4. fol. 408. c.
Ecclesia ē regnū dei: et quare. parte. 5. fol. 97. e.
Ecclesia fontis noīe designat: p̄m i iudea pua/
postea dilatata est. parte. 3. fol. 361. g.
Ecclesia vniuersal i p̄senti christo redēptōi red-
dit obsequia: i futuro p̄petuis confessionū lau-
dib⁹ gloriificabit q̄re et quō. pte. 5. fol. 145. b.
Ecclesie incorporata psona p arborem sicū signi-
ficatur. parte. 5. fol. 160. d.
Ecclesia ē ouile. fideles oues. pte. 5. fo. 216. b.
Ecclesia vocatur tabernaculum dei siue christi.
parte. 6. fol. 191. g.
Ecclesia militās licet tabernaculū dicit respectu
triumphātis: nō tñ transferē de loco ad locū si-
cut tabernaculū iudeoꝝ. parte. 4. fol. 62. c.
Ecclesia et synagoga p iacob et esau figurat: et d b
lōga declaratio. pte. 4. fo. 63. e. et fo. 249. e.
Ecclesia militās respectu triumphātis est sicut lex
vetus imp̄fecta: et figura respectu noue. parte
6. fol. 272. b. et fol. 273. a.
Ecclesia militans semp est coniuncta bello cō-
tra demones et vicia: et significatur per ceilā.
parte. 2. fol. 88. h.
Ecclesia fidelium est materia siue subiectū reci-
piens christi salutem: que habet duplicem sta-

tum in hoc mundo. parte. 4. fol. 97. b.
Ecclesia facta est ap̄erto latere dñi: sicut ex costa
lateris adē mater oīm eua. parte. 4. fol. 98. a.
Ecclesia designat p lunā: et quare. pte. 4. fo. 108. e.
Itē parte. 3. fol. 50. b. et fo. 101. f.
Ecclesia instructa: et spūalib⁹ victimis immolat/
cessauerūt cerimonie legis: sicut extructo tem-
plo cessauit religio de filo. parte. 4. fol. 146. f.
Ecclesia est ager dñicus. et potest dici vn⁹ ager
vel plures agri diuersis rationibus tē. parte. 4.
fol. 142. b. Itē parte. 1. fol. 247. h.
Ecclesia vlt euāgelica doctrina p totū mūdū disse-
mināda: significat p tria sara. parte. 1. fol. 70. a.
Ecclesia est thesaurus dñi. parte. 4. fo. 173. e.
Ecclesia dicitur hortus. pte. 3. fol. 367. b. et fol.
413. f. Itē parte. 4. fol. 187. b.
Ecclesia dicit turris: quā edificant boni docto-
res et p̄dicatores. pte. 5. fol. 163. b.
Ecclesia de gētib⁹ cōgregata p filiā pharaonis
acapiūt: q̄ moysen infantē p̄sum i aquis nu-
tricibus cōmendauit. pte. 1. fol. 125. a. b.
Ecclesia gentiū p viduā sareptanā figurat. pte. 5.
fol. 137. f. Itē parte. 2. fol. 154. e.
Ecclesia adultere noīe significat. pte. 5. fo. 210. e.
Ecclesia mulier sanguinaria dicitur. parte. 5. fo.
99. a. et folio. 148. a.
Ecclesia significat p rubū ardētē. pte. 6. fo. 177. a.
Ecclesia significat p vas quod descendit et ap-
paruit petro. parte. 6. fol. 183. b.
Ecclesia significat p purpurariā. pte. 6. fol. 193. a.
Ecclesia significatur per arcam noe. parte. 6. fo.
221. b. Itē parte. 3. fol. 381. a. Itē pte. 1. fol. 51. a.
Ecclesia figurat per arcam quam sacerdotes se-
rebant in destructione hiericho. pte. 2. fol. 10.
a. et fol. 102. e. Itē parte. 1. fo. 51. b. et fo. 176. e.
et fol. 177. b. et fol. 180. e. h.
Ecclesia significat per hierusalē. parte. 4. fol. 51.
h. et fo. 408. a. et fo. 413. e. Itē pte. 2. fol. 152. d.
Ecclesia vocat hierusalē: et etiā sion: et q̄re. parte
3. fo. 304. c. Itē pte. 4. fol. 35. f. et fo. 116. c.
Ecclesia per vineam significatur quo ad clerū.
pte. 4. fo. 352. h. Itē pte. 3. fo. 48. e.
Ecclesia que añ christi aduentū p̄prio noīe di-
cit synagoga: intelligit p vineā. pte. 3. fo. 204. g.
Ecclesia generaliter sumpta licet sit clericorū et
laicoꝝ: tamē speciali modo est tñ clericorum.
parte. 4. fol. 334. b.
Ecclesia dicit domus. pte. 6. fol. 197. d.
Ecclesia de iudeis et gētib⁹ collecta ad deū si-
gnificat p duas domos. pte. 4. fo. 366. a.
Ecclesia p domū marthe designat: i q̄ tres stat⁹
sunt. pte. 5. fol. 153. h.
Ecclesie figura fuit domus quā salomon edifi-
cauit: et de hoc mysteria. pte. 2. fol. 131. b. d. e. f. et
fol. 132. a. b. c. d. e. f. Itē pte. 1. fo. 180. e. f.
Ecclesia dicit sapiētie domus. pte. 3. fo. 317. e.
Ecclesia triumphās p sio intelligit. pte. 4. fo. 87. c.
Ecclesia septiformi spū repleta figurat p arcturū.
pte. 4. fo. 364. a. Itē pte. 5. fo. 24. b. et fo. 72. e.
Ecclesie septem per septem mulieres intelligen-
tur. parte. 4. fol. 13. a.
Ecclesia dicit legna: et quare. parte. 3. fol. 53. b. et
fo. 73. a. b. d.

Postilla et Additiones aliorum Repertorium alphabeticum.

Ecclesia qm̄ adulta dicta ē / r qm̄ puula. p. 3. fo. 54. f.
Ecclesie mēbra (q̄ dicat corp⁹ christi) q̄ sint / oculi. f. audit⁹ odorat⁹ / manus / pedes. pte. 6. fol. 53. d.
Ecclesie pedes sunt inferiorum operū ministri. parte. 3. fol. 54. f. et fol. 57. a.
Ecclesie calciamētū dicat ferrū / r es: cui⁹ p̄dicatio acumine et cōstātia munif. pte. 1. fol. 375. f.
Ecclesia ocul⁹ ē ceco / r pes claudō. pte. 3. fol. 55. e.
Ecclesie messio qm̄ accipit. Ibidē. f.
Ecclesie vestimentū sunt singulorū anime: que ei credendo inherendoq; fideliter eam circūdant. parte. 3. fol. 57. e.
Ecclesie vestimētū est q̄sq; fidelis. pte. 1. fo. 238. a.
Ecclesia electorū luto fauile / r cineri comparatur in reproborū iudicio: q̄ temporaliter cōculata despiciatur. pte. 3. fol. 57. e.
Ecclesia militās significat p̄ terrā riuorū / aquarū / r fontium. pte. 1. fol. 341. c.
Ecclesia designat p̄ terrā / cuius fundamēta sūt apostoli rē. parte. 3. fol. 70. d. et fol. 71. e. Item pte. 1. fol. 59. d. et fol. 362. d.
Ecclesia dicat terra frumētū ratione corpis christi: dicat etiam terra vinearū ratione sāguinis christi: dicat etiā hordei fra p̄p̄t sacramētū p̄nitentie. pte. 1. fol. 341. d.
Ecclesia aurore noie designat. pte. 3. fol. 71. b.
Ecclesia p̄ fundā figurat / r q̄re. pte. 3. fol. 81. a.
Ecclesia intelligit p̄ firmamētū. pte. 3. fol. 111. f.
Ecclesia dī mōs dñi / r quare. pte. 4. fo. 9. b. c.
Ecclesia dicat mōs pinguis. pte. 3. fo. 178. c.
Ecclesia dī mulier fortis / r q̄re. pte. 3. fol. 339. b. d.
Ecclesia vna / r eadē dī stēnī et fecūda / vix habēs / r derelicta / fm̄ diuersas gētes / r tpa. pte. 4. fol. 112. b. Item pte. 3. fol. 48. e. Item pte. 2. fol. 298. b. d.
Ecclesia p̄mo fuit stēnī / ppter paucitā / (90. h. rē fidelīū: sed peperit plurimos filios in cōuerfioe mltitudinis gētiū ad fidē. pte. 2. fol. 65. f.
Ecclesia dī vroz: pte. 3. fo. 282. b. Item p. 1. fo. 47. b.
Ecclesia ē vroz: christi: / r nō licet hominī dignitatē istius spōsi trāsferre in se / nec sponsā eius violare. pte. 1. fol. 357. a.
Ecclesia dicat spōsa. pte. 2. fol. 307. d. et fo. 298. b.
Ecclesia dī foror christi / r quō. pte. 1. fo. 75. a.
Ecclesia p̄ viduā pauperē representat. pte. 5. fol. 112. b. Item pte. 3. fol. 48. e. Item pte. 2. fol. 298. b. d.
Ecclesia est virgo per integritatem fidei. parte. 2. fol. 46. b. et fol. 47. f.
Ecclesia vrbis dicat / et que eius portē rē. pte. 3. fo. 310. b. Item parte. 1. fol. 259. d.
Ecclesia fumo ascēdēti assilāt. pte. 3. fol. 358. f.
Ecclesia significat otronarius. pte. 3. fol. 381. a.
Ecclesia compas palmē / r q̄re. parte. 3. fo. 412. a.
Ecclesia oliue comparatur. Ibidē.
Ecclesia p̄ terebinthum designat / r q̄re. pte. 3. fol. 112. b. Item pte. 3. fol. 48. e. Item pte. 2. fol. 298. b. d.
Ecclesia dicat filia patris prudētis: q̄ cu / (412. f. stodiā circa filiā gent. pte. 3. fol. 430. e.
Ecclesia antelibanus dicat / synagoge vō populus (cū vera oliua) liban⁹ dicat / quare / r quomodo. pte. 2. fol. 4. c.
Ecclesia p̄ sephorā que p̄putiū filij sui expoliāt / designat. parte. 1. fol. 133. c.
Ecclesia christi significatur per raab: que ex peccatoribus tanq; ex meretricatione collecta est rē. pte. 2. fol. 5. e. et fol. 8. a. et fol. 10. b.

Ecclesia significat p̄ iabel mulierē alienigenay / et quare. pte. 2. fol. 36. a. b.
Ecclesia gētilis nur⁹ ē synagoge: q̄ ecclesia nupsit christo de synagoga nato. pte. 2. fol. 59. f.
Ecclesia / r synagoga p̄ duas mlieres meretrices an salomōnē p̄dētes signāf. pte. 2. fo. 129. e. g.
Ecclesia et synagoga per rachel et liam signāf. **Ecclesia** significat per an / (cant. pte. 1. fo. 91. a. nam stēnī matrem samuelis. pte. 2. fo. 62. g. h.)
Ecclesia gentiū ē area arcana. parte. 2. fol. 124. f.
Ecclesia significat p̄ abisac virginē pulcherrimā / et quare. pte. 2. fo. 125. h. et fol. 127. c.
Ecclesia vniuersalis significat per iudam patriarcham. pte. 1. fol. 373. e.
Ecclesia de gentibus collecta significatur p̄ reginam saba que gentilis erat rē. parte. 2. fol. 146. b. et fol. 147. a.
Ecclesia significatur per siliam iubani. pte. 2. fo. 147. e. et fol. 305. h.
Ecclesia intelligit p̄ soliū salomonis: qd̄ de ebo / re factū esse memorat. pte. 2. fol. 147.
Ecclesie bona significant p̄ bona salomōis: / r mala ecclesie p̄ mala eiusdē. pte. 2. fol. 148. a.
Ecclesia significat per psalteriū / et etiam per citharam. parte. 2. fol. 203. e.
Ecclesia que de multis psonis quasi granis est collecta / significat simula. parte. 1. fo. 216. f.
Ecclesia primitiua significat p̄ ruben primogenitū israelis. parte. 1. fo. 266. a. b.
Ecclesie situs / que in credentibus erigit: in negantib⁹ deponit / significat p̄ tabernaculi erectionē vel depositionē. parte. 1. fo. 268. e.
Ecclesie puocationē / r dispositionē significat q̄ tuor plage mūdi: p̄ q̄s castra filiorū israel dispo
Ecclesia significat p̄ mēsa / p̄pitia (nūf. Ibidē tionis / et quare. pte. 1. fol. 177. h. et fo. 179. a.)
Ecclesie ordinem significant filij aaron / aaron vō sacerdotiū. pte. 1. fol. 215. e.
Ecclesia vniuersalis / r etiā ecclesia cathedral significat p̄ candelabriū. pte. 4. fo. 409. b.
Ecclesia significat p̄ candelabrum tabernaculi / r etiā p̄ mensam / r quare. pte. 1. fo. 179. a.
Ecclesia significat p̄ sanctuariū. pte. 1. fo. 277. b.
Ecclesia significat nux / r q̄re. pte. 1. fo. 179. c.
Ecclesia significat p̄ malogranatum / habēs intra se per granorū numerū / multitudinē populorū rē. pte. 1. fol. 286. f. et fo. 331. c.
Ecclesia significat per asinā balaam: que p̄p̄t porrabat blasphemias: sed a discipulis soluta / christum portat. pte. 1. fol. 303. g.
Ecclesia comparatur ad ciuitatē alexandriam propter abundantia fluminū / r multitudinē populorū ad sensum allegoricū. pte. 4. fo. 388. b. e.
Ab ecclesia qui p̄ errorem vel prauā operationem separati sunt: et blasphemias dei iter infideles excurrant: significant p̄ israelitā qui fornicatus ē cū madianitide. pte. 1. fol. 312. a.
In ecclesia sūt qdā credētes acq̄scētes diuisi p̄ceptū erga seruos dei religiosi / r officiosi / et ad ornātū ecclesie vlt̄ misteriū sat̄ p̄mpti: f. i. p̄uersa tiōe p̄p̄a obsceni et vicijs obuoluti. pte. 2. fol. 14. e.
Ecclesia dicat terra / lacte / r melle manās (14. e. / r quare. parte. 1. fol. 362. a. e.)

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon in Nico. de ly.

Ecclesie rector dicitur lucerna et oculus / et quare: parte. 5. fol. 26. b.
Ecclesia boni plati i qua diebus festis sit bonū pradiū de pabulo sacre scripture et sacramēto eu charistie: significat per domū robie. pte. 2. fol.
Ecclesia dicitur vxor plati: q si post eius (284. b) acceptionē displicuerit curato / et intrauerit religionē: et aliā eā accepit / et ille mortu⁹ fuerit: nō potest prior maritus eā recipere in vxorem / dimittendo religionē. parte. 1. fol. 358. b.
Ecclesie ad regimen et ad spūalem militiā se nō habile esse cognoscat / quicūq; carnalibus desiderijs se obligat. parte. 1. fol. 359. a.
Ecclesie pmittit cruda viridit⁹ senectus: vt si / cut fortiter in principio omnes impetus euicit: ita imminente fine / antichristi furorem cunctat. parte. 1. fol. 376. a.
Ecclesie assistit deus vsq; ad cōsumptionē seculi / quando et quō. pte. 5. fol. 88. b.
Ecclesia secutura est dñi passionem / sed longe differenter: ecclesia em̄ p se patitur / ille p ecclesia. parte. 5. fol. 116. g.
Ecclesia impugnat tribus modis: odio / vbi cruciatu corporis: contra ecclesia diligit / benefacit / orat. parte. 5. fol. 23. a.
Ecclesie inimici omnes / vel errore cecati / vel malicia deprauati p sunt eccle. pte. 6. fol. 50. a.
Ecclesia persecutiones dñi patitur / an obsit vel profit: parte. 6. fol. 261. f.
Ecclesie et altaria psecutionis tempore vbi fuerunt: parte. 6. fol. 250. b.
Ecclesie magna tribulatio fuit ppter quattuor homines. i. anastasiū imperatorem / theodericum regē / arrianos / et duos pontifices romanos i discordia electos. parte. 6. fol. 254. c. f.
Ecclesie inimici sunt demones / heretici / et falsi christiani. parte. 4. fol. 183. g.
Eccle filios qre diabol⁹ pmittit molestare: ad hoc duplex dat ratio. pte. 4. fol. 342. d.
Ecclesia p turbātes in duo genera diuiduntur. Quidā em̄ eā psequunt violēter opprimēdo: alij xō p turbant ecclesia p falsas scripturarum interpretationes. parte. 4. fol. 357. f.
Ecclesie psecutoribus que mala iuxta ppheti / cū dictū contigerunt. pte. 4. fol. 421. f.
Ecclesia duobus modis patitur amara ab hostibus. parte. 3. fol. 51. b.
Ecclesia cuius typū iob tenet / tātis premes malis vltimo suo tpe: vt hec nostra misera tpa cū suspicio desideret. pte. 3. fol. 54. e.
Ecclesia irident iuniores tempore / qui et qualiter. parte. 3. fol. 56. b.
Ecclesia iudci et gēiles multipliciter fremendo persecuti sunt post resurrectionē et ascensionē christi. parte. 3. fol. 88. d. Itē pte. 4. fol. 98. g.
Ecclesia tēpore tyrannorum et magistpe antichristi erit in tanta psecutione / q videbit a deo derelinqui. parte. 3. fol. 113. b.
Ecclesie psecutio / in psecutio ecclesie.
Eccle tpa aliq notat qttuor: aliq tñ tria distinguūt: que et qñ sint. pte. 3. fol. 185. b. c.
Eccle defensores (vt sūt martyres) sūt i mltipli ci differētia: quorū aliqui p defensione fidei mor

tem sustinet corporale / aliqui seruitutē / aliqui exilium. parte. 1. fol. 180. b.
Ecclesie sue omnipotens eum pferre pposuit / quē ad ancille vocem negare permisit / et quare. parte. 5. fol. 120. b.
Ecclesie pastori vtrū licitū sit fugere in psecutione: Arguit p et contra cū responsione. pte. 5. fol. 217. b. Vide etiā in fugere.
Ecclesie pastor debet pascere subditos triplici pabulo. pte. 5. fol. 243. c.
Eccle pastor qdē qñ sit eligēd⁹. pte. 5. fol. 243. c. Item parte. 1. fol. 115. b.
Ecclesie pñci debet vir bonus et litterat⁹: q scit et vult magnificare dñm: et significatur per godoliam. parte. 4. fol. 163. d.
Ecclesie fictus pastor / p mercenarios egypti intelligitur. pte. 4. fol. 167. e.
Ecclesie filius solo numero / qui pecuniā offert pñdenti ecclesie: vt ipse pmoueat ad pastoris officiū / significat per nichā: et sic pmotus nō solum inutilis est ecclesie / sed etiā nocuus. parte. 2. fol. 52. b. Itē pte. 1. fol. 314. c.
Ecclesie inutilis platus vel pastor: non dat aliquid nisi nepotibus et cōsanguineis / in vita ac scientia defectuosus: quibus dat pbendas si sit ep⁹: et bona ecclesie si sit inferioris gradus: et parū aut nihil dat pauperibus. Et huic bñ cōtuenit hoc nomen nichas: quod interpretatur / quis. parte. 2. fol. 52. b.
Ecclesia symoniace acquisita nō est illius q eaz sic acquisit sponsa re / sed tñ noiet et generat pessimos filios vel inutiles. parte. 1. fol. 103. b.
Ecclesias q accipiūt nō vt deo seruiāt i timore: sed vt ex bonis ecclie carnaliter viuāt et pōpō / se: a diabolo p pcta mortalia suffocāt: et i inferno cū diuite epulone sepeliunt. pte. 2. fol. 288. g.
Dēs qui in ecclia terrenā felicitatē qñt a dño: ad hismael pñt. pte. 6. fol. 86. b.
Ecclesie ministri qui mag⁹ querūt augeri ecclesia in bonis tēporalibus q in fide et moribus. p quos significant. pte. 6. fol. 164. d.
Ecclesie ministri / in ministri ecclesie.
Ecclesie bona data clericis et religiosis ad seruandū deo / et in subsidiū pauperū multi carnaliter et pompaticè de illis viuūt. parte. 5. fol. 146. d. Item pte. 4. fol. 140. b.
Ecclesie plati dederūt pñces magnas diuitias p modū dispēfatiōis ad dādū paupib⁹ / et nō p modū thesauricationis. pte. 6. fol. 76. b. c.
Ecclesia suā edificat diabolus / antichrist⁹ et hereticus interitu deceptor. parte. 4. fol. 392. f.
Ecclesia dei vertit in speluncā latronū: qñ furta / homicidia / adulteria / piuria / sacrilegiū / hereses / et alia scelera versant in ea: quādo auaricie facibus pñces inardescūt. et regū quondam opes / vile (aut certe nō vile) palliolū possidet. pte. 4. fol. 122. a.
Ecclesie vter sunt plati et alij diuites i ecclesia: sed est nūc conturbat⁹. pte. 4. fol. 183. b.
Ecclesie multe derelictę sunt a suis pastoribus qñ ad fructū animarū / sed nō qñtum ad leuationē pecuniarū: quas expendūt excessiue i pñcipū negocijs / et alijs (q pñcius ē) i venatiōib⁹

Postilla et Additiones aliorū Repertoriū alphabeticū

et aucupijs et alijs qđ pessimū est i rebus bellicis
 22. pte. 4. fol. 133. d. et fol. 402. b

Ecclesie regnū per regnū iuda signat quod p qđ
 tuo: mala deprauat. Et sunt cupiditas effrena
 ta sublimitas inflata: carnalitas affectata: et cru/
 delitas aggrauata. pte. 4. fol. 140. b

Ecclesie principib⁹ qđ nō digne regunt oues dñi
 ve dicat: qđ perdunt oues: lacerant: et dissipant:
 eijciunt ab ecclesia iniuste separantes / non vñ
 tant infirmos: penitentib⁹ manū contrahentes
 22. pte. 4. fol. 142. a

Ecclesie dignitatē ambiciosus cupiēs obtinere
 per contentionē iniquā quattuor pñdij illud
 attentat. pte. 6. fol. 254. d. b

Ecclesie cathedrales aliqui habuerūt viros mul/
 tarū virtutū per quos de⁹ faciebat opa miracu/
 loz: s̄ mō sūt opa spoliatiōnū. pte. 4. fo. 417. d.

Ecclesie vasa vt sunt calices et reliqua: in primi/
 tiua ecclesia fuerūt de materia pax preciosa: vt
 de stanno: cupro: et ferro: et hmoi: et postea facta
 sunt de auro et argento: et lapidib⁹ preciosis. par/
 Ecclesie facta est cōcessio vrbis (te. 4. fol. 99. b

romane: et p qđ significat. pte. 2. fo. 311. b
 Ecclesie qñ cōstātū dedit tpalia vñ fertur audi/
 ta fuisse. hodie cecidit venenū in ecclesiā dei.
 parte. 1. fol. 370. d

Ecclesie qui pñsunt quib⁹ clauēs regnū celestis
 cōmisit sunt: debent introitus ordinem cogno/
 scere: et alijs pñdicare. pte. 1. fol. 270. e

Ecclesiastici regiminis pñtem ac ordinē nullus
 magistroz filio: vel discipulo suo debet cōmit/
 tere: nisi antea eū videat eē virū: hoc ē sensu p/
 batū: et vñtū opib⁹ studiosū. pte. 4. fo. 455. g. b

Ecclesia pfecte mundat per asperionē sanguis
 christi. pte. 1. fol. 296. d

Ecclesia omnis hui⁹ tps accipit per altare enū
 in qua nullus ē absq̄ pctō etiam infans vñ⁹ di/
 ci. pte. 1. fol. 195. f.

In ecclesia nullus ē absq̄ pctō: etiā infans vñ⁹
 dici. Nullus est: qđ nō ex pñanationis pctō na/
 tus: necesse habeat in christo renasci: et spūs ei⁹
 igne mūdari. Ibidem. f

Eccleie ruge sūt oēs qđ i ea dupl'r viuūt qđ fidē vo/
 cib⁹ clamant: opibus denegāt. pte. 3. folio. 36. e.

Ecclesie matris fecunditas (qđ p septiformis spi/
 ritus grāz adoptiuos deo patri filios generat)
 designat p matrē septē filioz machabeozū. par/
 te. 4. fol. 496. a

Ecclesia terra viuentiū: hereticozū conciliabulū
 mortuozū terra. pte. 4. fol. 256. f

Ecclesia bñ subdito nō parcēs parcit: pteruo ve/
 ro qui de correctiōe peior efficeret parcens non
 parcit. pte. 3. fol. 36. e

In ecclesie congregatiōe maior pars ē simplices
 et idiote. pte. 4. fol. 287. a

Ecclesie ppositi et magistri qđ agere debēt qñ su/
 os in plio lassare vidēt: et hostibus terga ver/
 tere 22. pte. 4. fol. 452. e

Ecclesia habet ruborē in genis et ostendit cando/
 rem: et factis quid gratie salutaris crux habeat
 pandit. pte. 3. fol. 360. g.

Ecclesia intrantes nihil de seculo vobiscū dese/
 ratis sed anathema sit vobis oīs cōsuetio se/
 cularis. pte. 2. fol. 10. e

Ecclesia: cōuocatio: synagoga: cōgregatio: sola

rōnalia puocant: irrōnalia pgregant. Aliqñ tñ
 i malis accipiunt. parte. 3. fol. 314. e. et fo. 335. b

Ecclesia primitiua adhuc iudaicantē hēc sabba/
 tis celebrasse constat. pte. 6. fol. 191. f.

Ecclesia quō et qñ pro creatiōis spūalis tēpora ob/
 seruat. pte. 3. fol. 284. a. b.

Ad ecclesiā refertur qđquid d iuda dicit in qđ est
 confessio et pax dei. pte. 4. fol. 360. e

Ecclesia qñ psalmus nonagesimū frequentat in
 completorio et in qđragesima. pte. 3. fol. 224. f

Ecclesie mos ille vnde cepit paschali tpe nō fle/
 cti genua in orōne sed vultu in terrā inclinato
 orare: et quare hoc. pte. 5. fol. 182. a

Ecclesia consuetudinē accepit faciendū memori/
 am defunctorū die tricesimo et vnde sumptū sit.
 parte. 1. fol. 298. f.

Ecclesia pñdicatores scōs ad principes mittit vt
 actus hereticozū schismaticozū in irritū ducat/
 et pro solatio quo ecclesiā suis edictis et defensi/
 onib⁹ adiuuant pñia celestia repromittit. par/
 te. 4. fol. 455. a.

Ecclesia substantia hereticozū nō eget. i. camali/
 sapiētia: et recta (qđ contra diaboli de cōuersio/
 ne aliqñ loquunt) ab eis audire renuit: qñ p hēc
 ad pñdiam trahunt. pte. 3. fo. 20. a.

Ecclesiam romanā dicunt hebrei esse destruendā
 per messiam expectatū 22. pte. 4. fol. 63. e. Et de
 hoc vide plura.

Ecclesia percussa ē in schismate grēcie et in amī/
 sione terre sancte. pte. 4. fol. 4. b.

Ecclesia eleuat vlnas ad bona opa ppter vitam
 eternā: requiē sperat sempiternā in gratia spūs/
 sancti: qñ per dimēsiōnes atrij designatur et figu/
 rantur. pte. 1. fol. 187. e.

Ecclesia circūcisiōnē cordis monet et etiā peccā/
 di et dies festos in agymis sinceritatis nec pecu/
 dum sed viciōzū victimas cēdi monet. pte. 1. fo

Ecclesia dñi dedicat munera offerūt (lio. 284. e
 sicut et laicorū consuetudine mulieri cū despon/
 satur viro multa dona offeruntur. Et de hoc si/
 gura. pte. 1. fol. 265. c

Ecclesia decimas nō repetit ad scandalū vitandū
 vbi nō ē consuetū decimas dari. pte. 5. fo. 55. f. et

Ecclesia dicit filia beate marie vginis (fo. 22. g.
 parte. 3. fol. 366. f. et fol. 367. d

Ecclesia cui⁹ principiū edificatiōis fuit i exitu fi/
 liorū israel qđ edificata est p signa et miracula di/
 uine virtutis: hoc mō edificata est ecclesia in ad/
 uētū saluatoris. pte. 4. fol. 157. c

Ecclesia/nomie hierlm signata fuit/inchoata p
 christi passiōē et resurrectionē et spūs sancti mis/
 sionem. pte. 4. fol. 157. f

Ecclesia in qđ est laudis cōfessio et gfaxactio/de/
 signat p iudā patriarchā. pte. 1. fol. 373. e

Ecclesia nomie hierlm vsq̄ ad fines terre dilatata
 est: qñ in omnib⁹ terris sunt aliq̄ christiani et ma/
 gis implebit mortuo antichristo: qñ tñc oēs ve/
 nient ad fidē. pte. 4. fol. 422. d

Ecclesia durante plectiōe antichristi vocabi/
 tur eiecta: sed post ei⁹ interfectionē edificabit i
 magno honore. pte. 4. fol. 151. f.

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

Ecclēsia debuit ornari tympanis. i. campanis et organis et alijs ad cuius sonitū cōuenirent fideles ad deū laudandū. pte. 4. fol. 152. c.
Circa ecclias sunt frequenter arbores plātate. pte. 3. fol. 367. b. **E**lide etiā in Arbores et lucus
Ecclia militās et triumphās est vna fm duplicē statū. i. vie et patrie et sic d vno statu ecclie rapiuntur anie et deferuntur ab angelis ad aliū statū glorie. pte. 4. fol. 205. b.
Ecclia obseruat q an carnalē copulā alter cōiugum pōt intrare religionē et. pte. 5. fol. 192. d
Ecclia dē terra vni labij et quō. pte. 1. fol. 59. d
Ecclia siue facer locus reos ad eā cōfugiētes etiam in ve. le. in quibusdā casib⁹ defendebat. par
Ecclie mysteria nō nisi sūmatib⁹ (te. 1. fol. 168. c sunt ppalāda. pte. 1. fol. 265. c. et fol. 328. g.
Ad ecclie regimē et dignitatē etiam ignobiles eligunt. pte. 1. fol. 210. e
Ecclia vsq nūc hāc legē custodit scz Vinum et omne qd inebuare pōt nō bibet tu et filij tui qm intrabitis et. **N**ō em oīno a vino abstinere pcept. parte. 1. fol. 231. g
Ecclēstici q melioris vite vias aggredi verentur dicētes: Sufficit mihi de merōne reddere: quid opus ē alijs ministrare vt d eis cogar reddere rōne et reprehendunt. pte. 5. fol. 77. a. b. et
Ecclēstico viro pceptur vt se in san (fo. 172. f citate seruet et oēm pcti imūdiā deuitet: peregrinum. i. gentile in suis sordib⁹ remanere permittat. pte. 1. fol. 346. f
Ecclēstici ad gliaz splendorēq laudis et odorē bonę opinionis ab his qui foris sunt nō pueniunt nisi in actiōe et labore versent. pte. 1. fol. 92. b. e
Ecclēstici pmitiū ecclie optimi (lio. 92. b. e fuerūt et miracula fecerunt. Sed nō multi faciunt mirabilia q p modos iecogitatos et mirabiles surripūt simpliciū bona. pte. 4. fol. 343. b
Ecclēstica bona multi clerici supflue expēdit in multiplicitate et diuersitate ferculoz: in pompa valorū auri et argenti: et in curiositate vestiū et in alijs turpib⁹: ad que inducunt ista qtuor. **T**aceam. pte. 1. fol. 46. b. **E**lide pte. 2. fol. 146. d
Ecclēstici viri qndā de bonis ecclie magnas elemosynas paupib⁹ erogabant et ipi stricte vivebant sed valde distās ē vita spūaliū moderatior a priorib⁹. pte. 4. fol. 187. b.
Ecclēstici quidā frustra iactant se eē de speciosa ecclia: sed factis negant in quib⁹ viciozū greges habitant. pte. 4. fol. 399. f
Ecclēstici multi in ecclia sunt q paruuli esse despiciunt et in loco humilitatis positi imanes apud se eē nō desinūt. pte. 1. fol. 320. e. et fo. 333. e
Ecclēstici permulti pesse appetunt et a multis timeri: et cū honorib⁹ extollunt voluptatib⁹ pfruunt recte viuere negligunt et famā recte vite habere cupiūt: adulationes qruunt fauorib⁹ intumescunt et. pte. 1. fol. 320. e. et fol. 333. e
Ecclēstici viri amissis ornāmēt spūalitat/ muliebri affectu ambulāt extento collo et nutibus oculoꝝ loquunt/ plaudētes manib⁹ et pedibus/ vt composito gradu icedāt seculi gloriā sectantes. pte. 4. fol. 182. e
Ecclēstici bonis dat/ nimis abutūt ad pom-

pam terrenā et amicorū suozū carnalium excessi uam ditationē vt de alijs verecundiorib⁹ taceamus parte. 1. fol. 210. b

Ecclēstici ordināt vt diacon⁹ publice in ecclie suis recitet offerētū nomia tantū offert ille/ tantum ille pollicitus est: placentq sibi ad plausū ppli qd torquet consciētia. pte. 4. fol. 128. b. et fo
Ecclēstici putāt q faciēdo elemo (lio. 236. g. b. synas pctā redimāt in quib⁹ pmanēt/ cū sacrificiū pterita nō pntia delere soleat pte. 4. fo. 339. a
Ecclēsticorū qd ad hmoi terrore secur⁹ ē: Quis nō aliquē pdidit e grege chisti? pte. 4. fo. 256. f
Ecclēsticus vir/ maxie q sublimē locuz tenet/ si diuitijs hui⁹ secti studeat/ nihil tam asperū/ tā q pernitiosū. pte. 6. fol. 123. a

Ecclēsticorū virozū munitionē aduersus hereticos dat osee pphā fm sensum tropologicū. par
Ecclēsticus vir/ q corpe nō mēte (te. 4. fo. 333. a in ecclia versat: cū hereticis eūdē errore tenet: frustra nomē ecclēsticū cōfitef. pte. 4. fo. 339. a
Ecclēstice dignitat/ ambitiosus q per mēdacia et brachiū seculare intrusus est/ significatur per alchimū. pte. 4. fol. 444. d

Ecclēstici prob dolor mlti p ambitionē et voluptatem isti mūdi subuertunt: sed illi q dei dono illuminati sunt pseuerāt in castris ecclie. par te. 4. fol. 452. c

Ecclēstices inueniūt declinabile et indeclinabile et. pte. 3. fol. 141. b.

Ecclēstices d: liber vn⁹ salomonis et qre. pte. 3. **E**cclēsticus liber qre sic d: Item gre (fo. 341. f ce d: panarethos et qre. pte. 3. fol. 308. a.

Ecclēsticus liber apud hebreos reperitur/ sed inter apocryphos habet. **I**bidem. b

Ecclēstis solis tpe passionis chisti nō potuit esse naturalis/ si miraculosa et cōcurrerūt alia quat tuor miracula. pte. 5. fol. 85. g. b. Item pte. 6. fo/ **E**cclēstis illa an fuit sup vniuersū or (lio. 195. c. bem. pte. 5. fol. 85. g. et fol. 83. a

Edendi libido q suggerit/ sumenda nō sunt/ sed q nature necessitas qrit. pte. 1. fol. 84. f.

Ediciū a rege pharaone de masculis submergē distanq nimis crudele fuerat reuocatū. pte. 1. **E**dificare sepes materiales ē officiū (fo. 134. g pauperū et rusticorū. pte. 4. fol. 96. b.

Edificatio arce noe durauit fere p centū annos/ et quare. pte. 1. fol. 53. d

Edificatio supfluoꝝ improbat. pte. 5. fol. 79. a.

Edificia tria salomon fecit fieri. **E**lūm p habitatiōe sua. Aliud p hitatiōe vxoris sue/ filie scz pharaonis. Et tertiū qd vocat domus saltus li bani: eo q circa illud edificū erāt viridaria arborib⁹ consita. pte. 2. fol. 138. e

Edificiū virtutū et gfe p chistū sine labore pstruitur in baptismo/ si p suggestionē diaboli destruat/ non reparat sine labore magno. pte. 2. fo

Edificiū strutū sup hūilitat/ funda (lio. 259. d mentū/ cōsistit i cōmunicatiōe ad proximū/ et cōtingit duplr. i. rōne corpis: et rōne anie. pte. 5. fo.

Edom ē nomē ppiūz apel/ (55. b. et fo. 56. b latiniū et qd vtrinq significat. pte. 4. fo. 101. f. et fol. 359. f. et fol. 560. d. f. et fol. 370. b. g. et fo. 372. e. Item pte. 1. fol. 100. f

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

Edom et seir sepe accipit p gente que aduersat
populo dei et si ab edom et seir nō descendat
fm carnē. pte. 1. fol. 310. f. et fol. 332. a.
Edom vtrum significet ipm romanū vel eorum
impertū vel idumea ab esau sit edom denomi
nata. pte. 4. fol. 199. d. Et vide in Idumea
Edom propter scientiā superstitiosā meruit de
uastari. pte. 4. fol. 371. d.
Educatio pulloꝝ inter bruta inseparabilitatē con
iugatorū comprobatur: cū natura humana debe
at magis esse ordinata q̄ natura brutoꝝ. pte. 5.
fol. 58. f. Item pte. 6. fol. 42. d.
Eff
Effectum stat esse specificē perfectionē sua causa
i causis equoc/ marie prialib⁹. pte. 1. fo. 336. e. g.
In effectibus diuinis relucet iusticia et misericōdia.
In quibusdā vero magis relucet misericōdia/
q̄ iusticia. In quibusdā autē magis iusticia q̄
misericōdia. pte. 1. fol. 372. a.
Effectus inferiores q̄ reuertant iudem nūero post
annū magnū (q̄ complet vt plato scripsit in tri
ginta sex milib⁹ annorū) erroneū ostenditur. par
te. 3. fol. 21. d. f.
Effectus dei attingit a sūmo celo vsq; ad centrū
terre quantū ad oīa que in eis sunt piculariter
Et notant errores circa hoc. pte. 3. fol. 402. g.
Effectus idem fuit dulcor: hebreis/ et furoꝝ egi
ptijs. f. diuisio maris rubri. Fuit em̄ congrega
tio aquarum hebreis gratiosa/ et egiptijs dura
et. pte. 1. fol. 154. d.
Effectus armorū apostolice militie. p̄m⁹ est cō
futatio infidelū. Secundus/ conuersio infideli
um ad fidem. Tertius/ correctio peccantiū iam
conuersorū. pte. 6. fol. 73. b.
Effectus apparitionis christi post resurrectionē
fuit duplex. pte. 5. fol. 241. g.
Effectus primi aduent⁹ christi fuit: vocatio ali
quorū ad fidem. Effectus autē secundi/ est q̄ ve
niet ad iudiciū in forma hūana/ tamen glorio
sa. parte. 4. fol. 426. f.
Effeminati sunt sacerdotes in auri nō deorū s̄
demonū: q̄ galli dicuntur. pte. 4. fol. 338. b.
Effeminati sūt delitiosi fracti i semias. pte. 4. fo.
Efficaciā orōnis duo marie faciunt. (lio. 11. b.
videlicet instantia et hūilitas. pte. 5. fol. 170. c.
Efficacia fidei in hoc p̄sistit q̄ dat perfectā liber
tatem que est maxime desiderabilis a creatura
rōnali. parte. 5. fol. 112. b.
Effraim in Ephraim. Effrata in Ephrata
Effusio sanguis christi potest referri ad duplex
principiū. pte. 6. fol. 151. b.
Egestas oī saturari querit a iusticia declinat sic
diuitie negligentia parit salutē. pte. 6. fo. 113. a.
Egestionē solent exire in his qui moriunt vio
lenter sicut suspēsi emittūt vrinā/ vel aliquid ta
le. pte. 2. fol. 35. c.
Egyptus oīs p pagos et vicos et castella descri
bitur p herodotū/ et hili origo: gentis et ppli/ et
mensura terre p circuitū vsq; a desertū ethiopię
parte. 4. fol. 253. b.
Egyptus fertilior: et amenior est iudea. parte. 4.
fol. 239. c. Itē pte. 1. fo. 343. g. et fol. 344. c. d. e. g.
Egyptij abundāt tempore siccitatis in pascuis.
parte. 1. fol. 113. b.

Egyptus sicut et alia regio que est versus austrū
paucas pluias h3 et grandines sūt parue q̄ti
tatis. Aliter fit i p̄tib⁹ borealib⁹. pte. 1. fo. 142. b.
Egyptij sacerdotes vestib⁹ lineis vtunt nō solū
intrinsecus/ sed extrinsecus. pte. 4. fol. 282. a.
Egyptus habet mare ex vna parte et nilū ex alte
ra. parte. 4. fol. 40. b.
Egyptij augurijs et diuinatiōib⁹ olim insisterāt.
parte. 1. fol. 106. b.
Egyptij heros et deos magnos auctores sue gē
tis fuisse iactant ism et osirim et triphonem. par
Egyptij adorabant apim in spe (te. 4. fo. 40. a.
cie tauri et. parte. 1. fol. 140. g.
Egyptij oues adorabant ppter iouē hammonē/
qui cū capite arietino pingit. pte. 1. fol. 141. a. et
folio. 216. d.
Egyptij dedignant edere oues/ sed qd abominā
tur egiptij/ h israelite offerūt. pte. 1. fol. 141. a. c.
Egyptij detestant cohabitationē pastoz qz per
cūtūt aliqua animalia que ab eis tanq̄ dii colun
tur. pte. 1. fol. 113. g.
Egyptioꝝ regū catalogus ab initio vsq; ad mo
ysen. pte. 1. fol. 123. b.
Egyptioꝝ gesta narrare sine causa diuinis li
bros nō est purandū. pte. 1. fol. 123. e.
Egypt⁹ duplici de cā destructa ē. pte. 4. fo. 253. c.
Egyptus a diuersis successiue subiugata fuit. p
te. 4. fol. 39. f.
Egypt⁹ quīs p nabucho donoso: fuerit vastata
m ab egiptijs fuit postea habitata. f. post finez
q̄draginta annorū. pte. 4. fol. 167. b. et fo. 252. b.
Egypti quinq; ciuitates cur nō lingua hebreā/ s̄
chanaaniti loquant: Et illius moralitas. par
te. 4. fol. 40. e.
Egypti regū post alexandriū magnū catalogus.
parte. 4. fol. 323. per totū.
Egypti regnū in morte cleopatre destructū et di
uisum ē in septē principes. parte. 4. fol. 29. et fo/
lio. 30. a. et fol. 39. f.
Egypti regina cleopatra quō et quare excitauit
serpentē venenosū ad se mordēdū/ et morsu ser
pentis interiit. pte. 4. fol. 39. g. Et quō de succes
sionib⁹ alexandri magni pgenita sit oculari
ter ostendit. fol. 323. a.
Egyptij erāt tenebris spūalib⁹ inuoluti/ ppter qd
iustū erat vt tenebris corporalib⁹ inuoluerent.
pte. 1. fol. 144. g. Itē pte. 3. fol. 108. f. et fo. 384. c.
Egyptioꝝ interfectio qm dñs voluit educere po
pulum israel de egipto/ an fuit per bonū ange
lum facta. pte. 3. fol. 385. d.
Egyptij q̄ de causa odiū et inuidiā aduersus iu
deos habuerunt. pte. 1. fol. 123. g. et fo. 124. g.
Egyptij filijs isrl inuidebāt: eo q̄ luxuriosi erāt/
et inordinate viuētes et h̄ fiebant debiliores in
corpib⁹/ et minus apti ad productionē prolis/ et
pauperiores in tpalibus. Filij autē israel contra
rio mō viuētes et. pte. 1. fol. 123. g.
Egyptij conuersi ad iudaismū dicebant vulgus
promiscuū/ qd flagrauit desiderio et. parte. 1. fo.
Egypti gentes apostolis p̄dicantib⁹ (lio. 281. f.
couerse sunt: et post q̄ oib⁹ regnis abundabāt ibi
religiones monachorū. parte. 4. fol. 79. a. et fo/
lio. 418. g. et fol. 41. a

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon in Nico. de ly.

Egyptij draconū noīe designant: qz regnū egypti draco nominat rē. parte. 3. fol. 191. d. Item parte. 4. fol. 252. d.
 Egyptij cū hebreis dicunt filij eiusdē matris: qz vtriusq; de eadem terra fuerant nati. Oēs enī hebrei qui cū iacob fuerūt ingressi egyptū: mortui erant quādo egyptij cepērunt eos affligere. parte. 3. fol. 356. d.
 Egyptus et idumeus sunt due gentes per q̄s generaliter oēs peccatores qui damnādi sunt intelliguntur. pre. 4. fol. 357. e.
 Ego sum qui sum: in hebreo habet. Ero qui ero. parte. 1. fol. 128. c. Et an p nomine diuino accipiat. fol. 129. c. d. et fol. 130. b.
 Ego sum dñs deus tuus rē. an et quō sit pceptū: vnū et pmissū hebrei dicūt: vñ an accipiendū vt pambulū ad pcepta. pre. 1. fol. 165. b. et fo. 166. a.
 Ego si spretū angeli monuit (qui de bonis cōmōnuit et locut⁹ est in corde meo) et cōsciētie retina culo in pcta pūpi duplicabit mibi pena p cōtēptu monitorū et facinoris cōmissi. pre. 1. fo. 311. d.
 Egritudines q̄ causant ex inordinatione humorū vel defectu nature vel ex malo viuendi regimine nō habuerūt locū i christo. pre. 2. fo. 255. g.
 Electio hismael ab abraā quare fuit sunt opiones. pre. 1. fol. 75. b.
 Elati oēs sciētiā habere nō appetunt sed ostendere. pre. 3. fol. 61. b.
 Elati plerūq; suadere vtilia melius possum⁹ si pfectū eorū nobis potius q̄ illis profuturū dicamus: si eorū meliorationē nobis potius q̄ illis impendi postulam⁹. pre. 1. fol. 280. f.
 Elatio superbientis ad bonum flectit: si inflexio alijs pdesse credit. Ibidem.
 Elationē in corde q̄ sumit de hoc q̄ pauperibus omnia distribuit: q̄ pūctiā de diuitijs supbiuit in eo lepra volatilis locū mutauit. pre. 1. fo. 238. c.
 Elationis extēsiō significat per collū leuiathan rē. pre. 3. fol. 80. c. e.
 Elati huius seculi montes dicunt. Et sunt paſcūe: qz nimirū de conuersiōe errantiū et hūilitate superborū satiat dñs. pre. 3. fol. 74. f.
 Elatio ē luxuria spūalis. pre. 3. fol. 70. b.
 Elati quō in malis actionib⁹ succidentur et puniuntur. pre. 3. fol. 46. f.
 Eleazarus fm iosephū fuit frater iude machabei qui interfecit bestiā loricatā. pre. 4. fo. 443. c.
 Eleazar p̄legit mori q̄ cibo lege prohibito cominari. pre. 4. 468. f. g. b.
 Eleazar et multi alij magis elegerūt mori q̄ seruituti subijci. parte. 2. fol. 222. b. Item parte. 4. fol. 468. f. g. b.
 Electi frequēter aliena mala q̄s sua audiunt et ab his eis crimen impingit a quib⁹ crimina impacta perpetrant. pre. 3. fol. 36. b.
 Electi quantūcūq; hic fulgeant nequeſit penetrare quē erit illa gloria nouē natiuitatis: resurrectionis scz. pre. 3. fol. 11. f.
 Electi cū supplicant deo vt liberent a peccat⁹ offeruntur hirci in hac vita p peccato. Offerunt in futuro cū gr̄as agunt q̄ liberati sunt. pre. fo.
 Electi stantes caute inspicūt nō solum (lio. 248. g. lū q̄ mala cōmiserunt sed etiā q̄ ex accepto munere reddere debuerunt. pre. 2. fol. 167. b.
 Electi si qñ offendūt ad cor velociter redeunt et culpā lachrymis insequunt. Ibidem.
 Electi pressuris tribulationis constringunt: et q̄ re. Reprobi quanto latius voluptatib⁹ suis dimittunt tanto longius a diuine vīſiōis gloria p̄iiciunt. pre. 2. fol. 91. e.
 Electi frumenta dei sunt celestib⁹ horreis recondenda. pre. 3. fol. 69. a.
 Electi dicunt pupilli et eis necessaria ministrantes dicunt asini electorū. pre. 3. fol. 48. e.
 Electi oēs ante aduentū nūciantes christū: cursores fuerunt. pre. 3. fol. 25. e.
 Electi semp habēt foris pugnas intus timores: nec solū apostoli sed et pphete periculis ex gentibus/periculis ex falsis fratib⁹ suspectā vitam agebant. pre. 2. fol. 260. e.
 Electi oēs de p̄tate tenebrarū eruti ad libertatem pertinent filioz dei sed tm perfectorū est in edificatione ecclesie etiā alijs predicando laborare. pre. 2. fol. 241. b.
 Electi in corde cū bonū opus seruente charitatē igne parat holo caustū in altari crematur. parte. 1. fol. 185. f.
 Electi per iustificationē pcepto glorificandi significant per centenarium et per quē modū. parte. 1. fol. 51. b.
 Electi ad gloriā erunt pauci respectu damnādorū. parte. 4. fol. 47. b.
 Electi fulgebunt p diuersitate stellarū fm diuersos gradus. pre. 4. fol. 327. c.
 Electi fm veritatē soli dicunt dōmo iacob numero et merito. pre. 4. fol. 379. d.
 Electi indigent pparatione ad hoc q̄ possint cōsequi beatitudinē licet sint p̄destinati. parte. 5. fol. 227. g.
 Electi ministerio bonorū angelorū deducuntur ad celū: per malos autē angelos reprobī ad infernū retrudent. pre. 5. fol. 77. f.
 Electorū summa completa in fine seculi pueniet ad gratiā celestīū p̄miorū sicut edificato tēplo dedicatio sequit in quib⁹ hostie offerūtur. parte. 2. fol. 248. g.
 Electorū suozū sūmā i libro vite certitudine magna domin⁹ conscribit rē. Et de hoc figura. parte. 2. fol. 242. b.
 Electorū p̄s in toto mūdo virtutibus redolet. Odoz filij odor ē agri pleni. Aliter enī olet flos vire/aliter oliue/aliter flos rose/alij flos lilij/aliter flos viole. Et quid hec significant rē. parte. 1. fol. 88. c.
 Electorū numerus designat per nūerationē populi. parte. 1. fol. 196. d.
 Electorū vniuersitas diuidit in septē status scz p̄latorū/curatorū/clericorū/religiosorū/principum/militū/vulgarū: et p qd significant. pre. 2.
 Electus oīs fuus dicit q̄dū sub iū (fo. 24. b. go corruptionis hui⁹ ē aq̄s veniat in libertatē glorie. parte. 3. fo. 21. a.
 Electis et reprobis diuersa rependit deus eisdē elementis pro meritorū qualitate. Aqua enim maris rubri israelitas seruauit illesos/eadē egyptios interfecit rē. pre. 4. fol. 162. e.

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

Electio fidelū est duplex. vna eterna: q̄ est idem q̄o predestinatio diuina. alia ē tpalis. scz vocatio ad fidē ⁊ gratiā ⁊ apostolatū ⁊ huiusmodi. parte. 5. fol. 230. b.

In electionib⁹ ⁊ p̄motionib⁹ ecclesiasticis plus attendit aliq̄ ad potentiā ⁊ astutiā eligēdi q̄ ad eius sciētiā vel virtutē. pte. 4. fol. 238. d.

Electionē alicuius ad dignitatē ecclesiasticā v̄l secularē facientes rōne cognatiōis v̄l patris v̄l alteri cuiusq̄ p̄ q̄s significet. pte. 2. fo. 43. d.

Electio faciēda est sub multoꝝ testimonio ⁊ cōgnitione v̄t examinatio digna celebretur. parte. 1. fol. 278. b.

Electio successoris quō dei iudicio p̄mittenda ē et quis qualisq̄ eligēdus sit. pte. 1. fol. 314. c.

Electio iacob ⁊ reprobatio esau fuit signū reprobationis ⁊ electionis ad gl̄iam. pte. 6. fol. 21. f.

Electum ē clarius relucens auro ⁊ argento. In hebreo habet. Quasi species bassimal/ et dicit Ra. Ba. q̄ ipse nescit p̄prie quid significet bassimal. Vbi dicit lyra: Hecio quare hieronym⁹ transulit electū rē. pte. 4. fol. 210. d.

Elegit christus iudā quē nouerat: nō ad opus p̄bationis v̄t ceteros: sed tentatiōis: v̄t daret tibi solatiū nescienti q̄s eligas v̄t toleres sicut ille. Si em̄ falsa dicunt de te/ celū nō auferūt/ nec isti nocent. pte. 3. fol. 164. a.

Elementa q̄tuor: nō fuerūt ab inuicē plene ⁊ p̄fecte distincta in duob⁹ p̄mis dieb⁹ formatiōis rerū ⁊ die tertia. pte. 1. fol. 25. d. Itē pte. 3. fo. 412. c.

Elementoꝝ congeries qua rōne dicit abysus. parte. 1. fol. 24. c.

Elementa licet fuerint p̄ducta in suis formis substantialib⁹ nō tū habuerunt oēs p̄prietates accidentales debitas vsq̄ ad diem tertiā parte. 1. fol. 24. c. Itē pte. 3. fol. 411. c.

Elementū quodlibet habet duplicē q̄litatē actiuā ⁊ passiua p̄ q̄s inter se cōueniūt/ vel disconueniunt. pte. 3. fol. 431. c.

Elementa fuerunt deteriorata per diluuiū. pte. 6. fol. 227. b. c.

Elementa et corpa celestia an fuerūt sil' producta sub formis suis substantialib⁹ ab inuicē distinctis: narrat opinioniones. pte. 6. fol. 227. b. c. Itē parte. 1. fol. 23. c. d.

Elementa q̄dā sic distinguūt: v̄t oculos ad ignē: aures ad aerē p̄tinere dicant: olfactū ⁊ gustū tribuunt humidē naturē tactus aut congruit terre. pte. 1. fol. 27. a.

Elementa alij dicunt om̄ia posse cōverti in oia: alij aliquid propriū esse singulis: q̄o in alterius qualitātē nequeat conuerti. pte. 1. fol. 27. b.

Elemento cuiuslibet quidā philosophi ita sua distribuerunt animalia v̄t terrena dicerēt nō tū q̄ i terra repunt aut gradiunt sed etiā aues q̄ in terra requiescunt rē. pte. 1. fol. 27. b.

Elementa q̄tuor: nomiat scriptura fm quosdā cū dicit. Terra aut erat inanis rē. pte. 1. fo. 30. f.

Elementis turbat⁹ ⁊ v̄tor⁹ frigore/ vel inundatiā pluuiarū/ vel aeris niuū/ v̄l ardore siccitatē/ vel etiā eritio hominū/ vel animalū desuper ingrauescente: ⁊ ip̄o iudice etiā per aperta indicia vim suę irē minitātē/ nihil de correctiōe morum

qua placent iudicē plagāq̄ requirunt peruersi: sed fastu seculi pertractat qua arte/ aduersa quę exterius p̄pter p̄ctā deserviunt/ aut deuiant aut superent. pte. 2. fol. 253. f.

Elementa in fine mūdi innouabunt⁹ ⁊ in meli⁹ mutabunt⁹ manēte substantia eorū ⁊ qualitātib⁹ et proprietatib⁹ suis. pte. 6. fol. 271. c. d.

Elementa mūdi maxima facili⁹ est q̄ minima legis p̄cepta transire. pte. 5. fol. 167. b.

Elementa litterarū cū sint eadē est tū in similitudine litterarū ip̄soꝝ scriptoꝝ/ dissimilitudo signoꝝ. pte. 1. fol. 268. b.

Elemosynarū multe sunt differētię. pte. 3. fo. 391. e.

Elemosynā multi faciūt in bona consciētia q̄ nō habent aliquid q̄o exterius deit. pte. 5. fo. 24. b.

Item pte. 6. fol. 71. g.

Elemosynę quantitātē nō attendit de⁹ sed p̄mptitudine voluntatē rē. Ibidem.

Elemosyna fieri pōt de bonis inuicē affectu v̄l malo actu acquisitis/ sed nō de iniusto titulo acq̄sitis. pte. 5. fol. 166. g.

Elemosynā q̄ ordiāte vult dare: a semetipso icipit. vñ: Adiscere aīc tue pl. deo. pte. 5. fo. 156. b.

Elemosyna ē hostia deo acceptissima. parte. 6. folio. 103. b.

Infructuose debilitas aīc/ nullo meli⁹ ordine curatur/ q̄ elemosynarū largitate. pte. 5. fol. 140. g.

Elemosyna quō et qualiter est faciēda. pte. 3. folio. 391. e. Itē pte. 1. fol. 256. b.

Elemosynā quō debent dare tā diuites/ q̄ pauperes. pte. 3. fol. 137. c. f.

Elemosynā qui tribuit/ nō alij noceat/ v̄t alij p̄sit. P̄ceptū em̄ q̄o elemosynā fieri iussit/ iustā esse voluit. pte. 1. fol. 259. a.

Elemosyna nō est faciēda saturis/ sed his q̄ cruciant⁹ inanitate. pte. 4. fol. 236. g.

Elemosynā petēdo qui te querit/ de illo dicitur: Da omni petēti: Sed de eo quē tu q̄rere debes dicit: Desudet elemosyna in manu tua rē. parte. 3. fo. 240. c.

Elemosyna discrete debz fieri f3 (te. 3. fo. 240. c. facultatē facientis. pte. 6. fol. 71. d.)

Elemosyna iusta sit/ ne sic prosit vni v̄t alteri noceat. pte. 1. fol. 259. a.

Elemosynā facere duplex casus se offert: in q̄ necessitatis ē ⁊ p̄cepti. pte. 6. fol. 232. c. d.

Elemosyna duplex ē pauperib⁹ impendēda/ scz verbo ⁊ facto. pte. 3. fol. 391. g.

Elemosynis ⁊ oblationib⁹ frustra putat se aliq̄s posse deū placare/ cū ipse nō iſtruxerit in se templū spiritū sancti. d. pte. 4. fol. 404. f.

Elemosynas largas facere multi spūaliū hodie suadent/ nō curantes v̄ndecūq̄ sit oblatio/ conſulentes suę auaricię rē. pte. 4. fol. 132. a.

Elemosynas ⁊ sacrificia de rapinis et nudatiōe miserorū offerētes/ audiant q̄o dñs eis dicat rē. pte. 4. fol. 121. a. et fol. 236. g. b. et fol. 424. e.

Elemosyna perditoy nō est recipiēda: ⁊ v̄nde b̄trahit. pte. 6. fol. 179. f.

Elemosynā petit aliq̄s dupl'r. vno mō magis ex cupiditate q̄ necitate/ ⁊ tūc nō expedit dare q̄o petit. Alio mō ex necessitate rē. pte. 3. fo. 404. b.

Elemosyna pōt dici semen: ⁊ quare: et q̄les eā recipientes inueniunt. pte. 5. fol. 146. d.

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū.

- E**lemosyna resistit peccatis penā p eis debitam auertendo. pte. 3. fol. 391. d.
- E**lemosyna est remediū contra pctm in p̄senti / z postea / z retribuet in resurrectione generali / z cōuertet in inferiores terre. Hā elemosyna valet existentib⁹ in purgatorio / qđ a sanctis etiā doctozib⁹ est idem cū inferno: qđ est sub terra. parte. 3. fol. 404. a. b.
- E**lemosyna ē sicut ea que in sacculo reponunt z in tpe necessitatē resumūt: sic in morte qñ deficiunt bona p̄sentis vite subuenit meritū elemosyne. pte. 3. fol. 417. b
- E**lemosyna sola comes ē defunctorum. pte. 5. fol. 166. f. Itē parte. 3. fol. 417. b
- E**lephas est animal multū disciplinabile. pte. 4. fol. 442. g. Itē pte. 6. fol. 39. b
- E**lephas inter oia anialia maxime ē domestica / bilis. pte. 3. fol. 77. g
- E**lephas inter anialia terrestria / est valde monstruosus. pte. 3. fol. 77. g
- E**lephas ē animal calidū z in regionib⁹ calidis nascit. z ideo contra calozē corpis z tps / libenter requiescit iuxta fluuios zc. pte. 3. fol. 78. d
- E**lephas propter magnitudinē corpis et caliditatē complexionis consuevit multū bibere. parte. 3. fol. 78. d. g.
- E**lephas non viuit de preda alioꝝ anialiū sicut leo / z ideo alie bestie nō formidant habitare cū eo. pte. 3. fol. 78. d.
- E**lephas temperāter miscet femine sue / z coniuge secunda nō vitē. pte. 2. fol. 147. c.
- E**lephas i coitu supponit vmbilicū dorso semelle / z iō habz ibi fortitudinē neruoz neledat ex concussione corpoy tā magnoz. pte. 3. fol. 77. b
- E**lephas ductozē suū occidit / qz ad impregnandum ppriā matrē induxit. pte. 5. fol. 58. g. Itē parte. 6. fol. 39. g. b
- E**lephas quō captiuat. pte. 3. fol. 78. g
- E**leuatio siue ventilatio manuū moyfi sup manus aaron z filioꝝ eius / sursū et deorsū xpus quattuor partes mūdi / z in modū crucis pfigurabat chustū venturū z offerendū in cruce pro mundi salute. pte. 1. fol. 193. g
- E**leuatio siue exaltatio chusti in cruce fuit figurata per serpentē exaltatū a moyse in gremio i lino. pte. 4. fol. 29. c. Itē parte. 1. fo. 299. g. Itē parte. 5. fol. 195. f. g
- Eli** Eliachim quō intelligit q fuerit sūmus sacerdos cum iesu filio iosedech. pte. 2. fol. 295. c. d
- E**limelech quib⁹ de causis peregrinatus fuit varie cause assignant. pte. 2. fol. 56. g. et fol. 194. f.
- E**limelech orauit dñm vt sol staret / et diuerse a diuisis dant cause. pte. 2. fol. 56. g. et fol. 194. f. g
- Elipha** an habuerit diuinā reuelationē. pte. 3. folio. 15. d
- Elipha** septē tribulationes enumerat a quibus asserit iob fore securū si fuerit emendat⁹: per b insinuans q in vita p̄senti poterit maiore p̄speritatē recuperare: z abq timore aduersitatis viuere. pte. 3. fol. 17. g. Itē parte. 4. fol. 204. e.
- Elisabeth** in helisabet
- Elo** Eloquentes multo difficilius credūt deo qđ homines potētes z nobiles ac diuites. Occēatur

mens eorum diuitijs zc. simplicitatē scripture sancte ex verboꝝ indicāt vilitate. pte. 5. fo. 91. f.

Eloquētia seculari quē nō inebriat: pte. 5. fo. 91. f

Eloquentia tanto inferior ē sapientiē fructu qñ / to es auro vilius. pte. 2. fol. 222. f.

Eloquentia gentilis voce suavis est / non re. parte. 1. fol. 217. f

Eloquentia philosophiē spreta disertus comedat paleas id ē vilitatem z superficiem historie cū bobus. i. p̄dicatoib⁹ ecclie. pte. 4. fo. 106. a

Eloquentia forēsis hoim / significari pōt per muscā caninā / qui velut canes alterutrū se lacerāt. parte. 1. fol. 140. f

In eloquentia vel sapientiā hūana qui cōfidūt: quē filijs tenebray videf lucida / corruūt z cōsumunt. pte. 1. fol. 301. b

Eloquia sacra q norunt maligni spiritus in tantū scelerib⁹ obuiunt vt dicere bona q didicerāt prius erubescant. pte. 2. fol. 185. c

Eloquia dei celestia sunt / nihil in eis adulterina opinione miscendū. pte. 3. fol. 268. a.

Eloq̄a sacri eloqui / et messis z diuitie sūt. pte. 3.

Eloq̄ozū diuinoy spūalis sensus / mel (fol. 17. a) li in cera comparatur / z quare. pte. 3. fol. 361. e.

Eloquiū diuini figura ē manna celitus datū / qđ liquefcit ad solē / z induratur ad ignē. Et horuz moralitas. pte. 3. fol. 288. a. b

Eloquia dei minute discreteq exponere: et vni / cuiq qđ digne congruat coaptare / est innocen / tem argentū diuidere. pte. 3. fol. 52. a

Eloquia sacra in exordio narrationū qualitates exprimunt: terminosq causarū / aliqñ a positio / ne loci vel corpis: aliqñ a qualitate aeris: aliqñ a qualitate tps significāt: qđ de ventura actio ne subiciant. pte. 1. fol. 162. c. f

Eloquia veteri (legis q plebem carnalem tanq carne alebat: per verba diuinit⁹ missa qñ p vo / latilia) significāt p elcas volucru. pte. 1. fo. 157. c

Eloquiū sacru est arcus qđ ex vitro testamēto velut ex cornu z chorda pstat. pte. 2. fol. 173. a

Eloquiū sacri intellectus intra textū z mysteriū tanta libratione pensandus ē / vt neq nimie di / cussionis pondus deprimat: nec torpor icurie vacuū relinquat. pte. 1. fol. 93. e

Eloquiū diuini crebus fluentis quicūq audien / do z operādo reficiunt: contra oēs insidias di / aboli fortes reddunt. pte. 2. fol. 257. f. g

Eloquia sacra lectis comparant. pte. 3. fol. 333. a.

Emanatio filij dei dicit prima: spiritus sancti se / cunda. Licz in diuinis sit nō pri⁹ z posteri⁹ / nec in eorum emanationib⁹ duratione vel natura / tñ fm aliqđ ē ibi p̄ritas z posterioritas origis: qz vna p̄sona ē ab alia / z non econuerso. Et fm omnes est ibi p̄ritas z posterioritas fm nfm modū intelligēdi: nā emanatio verbi p̄intelli gatur emanatiōe amoris. pte. 3. fol. 388. b. c.

Emanatio eterna large accepta dicit creatio / in quantū filius accepit eē a patre / sicut z per crea / tionē accipitur esse: Non autem quantum ad hoc q creatio est de nihilo: et q per eaz accipit esse in diuersitate essentie: et est aliquāliter simi lis mod⁹ loquēdi de creatione imperatoris vel regis. parte. 3. fo. 388. b

Posillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticum

- Emi** Emaus est metropolis ciuitas insignis palestine: que post expugnationē iudę statū muta- uit et nomen. parte. 5. fol. 182. b.
- Emi** Eminētie termino. vti i diurnis. et pōis et poste- rioris. an liceat et secur sit. pte. 6. fol. 52. c.
- Emi** Eminētia legis et tribus ostēdit. primo ex eius effectu. secūdo ex eius impfectiōe. tertio ex ei⁹ cōditione. parte. 1. fol. 334. f. g.
- Emi** Eminētia legislatoris. que potissime apparuit i datione legis: quā quidē eminentiā quattuor ostendit. pte. 1. fol. 335. b.
- Emu** Emulatio est ppter alienū statū mot⁹ mētis vel in bonū vel in malū rē. pte. 6. fol. 74. a.
- Emu** Emulatoꝝ malicia significat p bestia innoabi- le: et declarat extense. parte. 4. fol. 311. c.
- Emu** Emulatoꝝ aliqui dicunt irascēs vel vindictę appe- titoꝝ. et emulatio p ira. pte. 4. fol. 385. g.
- Emu** Emundās pctis oportet q sit celeste vel spūa- le: et istud quod ē tale habet efficaciam ppetuā: et p consequēs nō est reiterabile: et talis fuit obla- tio christi in cruce: et talis nō est reiterabilis: qz ratione diuinitatis sufficit ad delendū omnia pctā cōmissa et cōmittenda. Sed quid ē sacra- mēto altaris qtidiano: Dicat q nō ē ibi sacrifi- cii iteratio. sed vni⁹ sacrificij i cruce oblato qti- diana cōmemoratio. pte. 6. fol. 152. d.
- En** Encenia. festa dedicatiōis tēpli rē. pte. 5. fol. 217 a. b. et a diuersis alio et alio tpe obseruata fue- runt. Ibidē. Itē pte. 4. ad longū. fol. 439. b.
- En** Encenia quare p omnes annos celebrare statu- tum fuit. parte. 2. fol. 439. d.
- En** Energumini et alij egroti. vt vngantur oleo a pontifice cōsecrato. ab apostolis hic mos tra- ditus est. parte. 5. fol. 100. e.
- En** Engaddi est locus vbi crescit balsamū ppe ma- re mortuum. parte. 3. fol. 357. d.
- En** Enigma dicit sermo figuratus: enigmatistę q fi- guraliter loquunt. pte. 1. fol. 301. b.
- En** Enigmatistę dicunt filij ecclie: qz legi enigma- ta spiritualiter intelligūt. pte. 1. fol. 301. c.
- Ennon** est proprium nomen et appellatiuum. parte. 4. fol. 123. a. c.
- Enach** fuit gigas: de cui⁹ magnitudine et filio- rum eius dicit rē. parte. 1. fol. 332. d.
- Enoch** b nomē duo habuerūt. vn⁹ i generatiōe iniustoz: et fuit pmo genitus cain. Secūdo se- ptim⁹ i generatione iustoz: et quid hoc signifi- cat. parte. 1. fol. 48. f.
- Enoch** fm doctores hebreoz ex diuina puidē- tia mortuus ē aī terminū vite sue natural rē. Doctores aut catholici dicūt. q assūpt⁹ fuit a deo. et i paradiso postus. parte. 1. fol. 49. b.
- Enoch** vixit. 365. ānis: sed cur ita par vixerit: et cur trāslat⁹ fuerit in paradisu. parte. 1. fol. 49. b.
- Enoch** et helias dicuntur futuri testes christi ad predicanđū contra perfidiā antichristi rē. parte. 6. fol. 256. a.
- Enos** filius seth primo inuocauit deum. par- te. 1. folio. 47. c.
- Epa** Epar sine felle nō habet: nec diuitie terrene sine amaritudine possident. pte. 4. fol. 187. b.
- Epar** sucum ciborum calori suo contrahit ad se: et in sanguinem vertit: et singulis membris partes diuidit. Ibidem.
- Eph** Ephesus metropolis erat asie minoris. parte. 6. fol. 240. e. et fol. 241. e.
- Ephi** grece corruptū: sed hebraice epha. mensu- ra ē aridari frugū. pte. 4. fol. 284. a. Itē pte. 1.
- Ephi** est mensura continens decē (fol. 829. a. gomoz. parte. 2. fol. 82. c.
- Ephi** mensura trinitatē et ipsum christū signi- ficat. parte. 1. fol. 222. b.
- Ephor** qd sit. pte. 2. fol. 42. e. b. et fol. 52. f. Itē cla- rius parte. 1. fol. 227. g. b.
- Ephor** suphumale opa iustoz et labores signi- ficat. humerū em onera gestam⁹. pte. 1. fol. 176. a.
- Ephor** diuina scriptura vernaculo sermone no- minat in pphetis: quod tradit esse indumen- tum pphetantiū. parte. 1. fol. 302. f.
- Ephraim** accrescēs vel frugifer interpretat: et de- scēdit de rachel p ioseph filiū suū: et p eū intelli- git regnū decē tribuū: qd frequēt i sacra scri- ptura vocat ephraim. pte. 4. fol. 153. c.
- Ephraim** quot annis natus fuit post isaac et an- te exitum filiorum israel de egypto calculatur. parte. 2. fol. 197. f. g.
- Ephraim** filios quō occidit viri geth idigene multipliciter ab hebreis exponit. pte. 2. fol. 197.
- Ephraim** dicunt decē trib⁹ et qre. pte. 4. (f. g. b. fol. 51. e. et erat principalior inter decem tribus. fol. 122. d. et fol. 152. c. et fol. 338. b.)
- Ephraim** tribus inter alias videbat magi aspi- rare ad regnū et quare. pte. 3. fol. 197. d.
- Ephraim** filij quō et qn intrauerūt terrā pmissi- onis fm aliquos hebreos. pte. 3. fol. 198. b. c.
- Ephrem** et ephraim idē nomē. Ibidē. c.
- Ephrata** vna in sorte ephraim: alia est que vo- catur alio nomine berthelem. parte. 3. fol. 284. g. Item parte. 2. fol. 192. c. Item parte. 1. fol. 99. e. g. Item parte. 5. fol. 11. g.
- Epicurei** philosophi et vnde dicti: et quid docu- erunt. parte. 6. fol. 194. e. f.
- Epicurus** dixit: Post mortem nihil est: et mors ipsa nihil est. pte. 4. fol. 44. b.
- Episcopus** vnde dicit. parte. 6. fol. 98. c. et fol. 119. c. d. et fol. 220. b.
- Epoꝝ** stat⁹ altior ē statu religiosoz. pte. 1. fol.
- Epi** i maiori gradu ecclesie sunt: et ab il- (62. d. lo nomen accipiunt. pte. 5. fol. 95. b.)
- Episcopi** nomē pdyteri et huiusmodi: nihil eis pderit: qui verbū dñi mala conuersatione dis- perdunt: sed magis dignitatibus suis graua- buntur. pte. 4. fol. 129. f.
- Eps** sol⁹ debet pfirmare puulos. pte. 6. fol. 179. e.
- Epi** et pdyteri nostri tps hoc habēt: qd inf se- nes et pncipes veteris ppli fuit. f. Rapina pau- peris in domo vestra rē. pte. 4. fol. 12. a.
- Episcopi** nō sunt eligendi p inductiones et per- falsas pmissiones. sed p deuotas orationes. p- te. 5. fol. 141. d. Itē pte. 6. fol. 142. b.
- Ego** (ait theophil⁹ eps) si dederitis mihi aliquē aurius tricatiū. sed moribus pbū: nō dubito eū epm facere. pte. 5. fol. 58. d.
- Episcopi** officiū concernunt sex actus speciali- ter. parte. 6. fol. 116. d.
- Epoꝝ** electio debet fieri instinctu spūsfacti et p

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

timētes deū: nō p potētias seculares/ vel p mi-
nas aut pmissiones. pte. 6. fol. 587. b.
Epōz conditiones: quas. f. et quales atq qua-
lia debent habere: et quid per talia denotatur.
parte. 6. fol. 128. a.
Episcopi debent p ceteris implere decalogū/ et
duo pcepta charitatis. pte. 5. fol. 36. d.
Episcopi habere debēt dñtutes quattuor i se spe-
cialiter sup alios sacerdotes: et q iste sunt: et p
quid significant. pte. 1. fol. 188. d. e. f.
Epātū desiderās/ opus desiderat/ nō dignitatē:
laborē/ nō delicias: nō crescere fastigio/ sed hu-
militate. parte. 6. fol. 119. b. d.
Epī specialiter sunt successores apostolor: licet
omnes christiani sint serui christi. parte. 5. fol.
225. d. Item pte. 3. fol. 150. d.
Epīs q sunt successores aploz/ dicif: Elos estis
sal terre. parte. 5. fol. 19. d.
Episcopi sunt successores apostolor: et mortuo
epo illi ad qd ptinet debēt sine morē dispēdio
de alio puidere. pte. 6. fol. 165. d. b.
Episcopatus et pbyteratus/ formidanda sūmo/
pere officia: ne accedamus indigni/ et ventri et
ocio seruimus: ne honorem nos accepisse/ nō
onus putemus. pte. 4. fol. 257. f.
Epī aut pbyteri aut diaconi officio i hac vita/
maxime hoc tempore/ nihil difficilius/ laborio-
sius/ periculosius/ et econtra nihil beatiū rē.
parte. 5. fol. 46. c.
Epī et pbyteri aliqd de phariseoz assumūt sup-
cilio: cū vel damnare innocētes vel soluere/ se-
norios arbitrant. pte. 5. fol. 52. e. b.
Epīs nō est data potestas pñtēti morte dānare/
quā habebāt pbyteri i lege. pte. 1. fol. 250. c.
Episcopi et pbyteri olim eiūdem nois erant.
parte. 6. fol. 190. e.
Episcopi et pbyteri nō solum debēt edificare
plebē fidelū: sed etiā populus ministeriū ver-
bi ab his qui dicere nouerunt/ debet exigere: et
de hoc figura. parte. 2. fol. 244. f.
Epī nomine pbyteroz nomen/ et sub pbyte-
ri nomine episcopozū nomen intelligif. parte
. 6. fol. 128. d. et fol. 119. d.
Episcopi et doctores ordinati sunt p singulas
vrbes/ qui libros sanctos scripserūt: qbus abū-
dāte fame verbi/ et deficiētib⁹ doctorib⁹/ indigē-
tiā nostrā reficeremus. pte. 1. fol. 107. a.
Epī p quattuor ptes diocesis suę pdicare debēt
fidē trinitatis/ et hoc p duodenariū apostolo-
rum insinuat. pte. 5. fol. 95. b.
Epō bonus debet esse perfectus in vtraq vita:
actiua. f. et cōtemplatiua: et significatur per da-
nielem. parte. 1. fol. 314. b.
Episcopi plures nō pñsunt vni ciuitati. parte. 6
fol. 98. a. c. et fol. 199. a.
Episcopus vnus habeat vnā ecclesiā/ et sacer-
dos vnā parochiā: sicut de⁹ fecit virū et vxorē/
vt sint duo in carne vna. parte. 4. fol. 425. b.
Episcopus est spōsus ecclesie sibi tradite: pro-
pter quod portat anulū in desponsationis si-
gnū: nec potest eam dimittere sine licentia pa-
pē. parte. 1. fol. 356. d.
Episcopus sponsus ecclesie qñ cōsecrat/ nuptie

celebrantur. pte. 5. fol. 192. d.
Episcopus religiosus p necessitate subditorum
interrumpere debet ociū cōtemplationis/ saltē
ad tempus. parte. 1. fol. 62. d.
Episcopi bñdictio quā facit vnde figuratī sū-
pta est: et quō fiat: et de hoc mystica expositio.
parte. 1. fol. 265. c. et fol. 328. g.
Epāl dignitatē grad⁹ ab aploz nūero inītiū sū-
psit. pte. 1. fol. 191. c. vide etiā i Duodenariū nūe.
Episcopi qui sub summo pontifice sunt ecclesie
ministri: figurati fuerūt p viginti quattuor sa-
cerdotes veteris testamēti/ et p viginti quattuor
seniores in apocalypsi. pte. 2. fol. 209. b.
Epī et reges qbus cōpetit vñctio: debēt imitari
dauid i māsuetudine et iusticia. pte. 3. fol. 70. d.
Epī et eoz adiutores debēt subditoz pctā repu-
tare sua p cōpassionē. parte. 3. fol. 169. b.
Epōz maxime et sacerdotum diuitie debēt esse
victus et vestitus. pte. 6. fol. 119. g.
Epī deuoti tentatiōē de quadā muliere sugge-
stione diabolica factā/ archidiabolus pluri fe-
cit q factas dissensioēs/ homicidia/ et alia mul-
ta enormia. pte. 4. fol. 255. b.
Epī/ archidiaconi/ et curati mali: qui deficiūt in
cura regiminis populi: querūt eius pecuniam/
et nō salutē. parte. 4. fol. 417. b.
Epī aliqui pcepta sua et statuta/ licet frequenter
sint d indifferētibus/ seruari strictius faciūt q
diuina. parte. 5. fol. 225. d.
Epī mitras suas cornutas nimis sumptuose or-
nat auro et lapidibus pñosis ad ostentationē/
de bonis que deberēt expendi ad pauperū su-
stentationem. parte. 4. fol. 135. b.
Epī designatur per iuga que sunt capita mon-
tium. parte. 4. fol. 260. b.
Epōz stat⁹ designat p arcuē. pte. 3. fol. 24. d.
Epī dicunt stelle/ et quare. parte. 6. fol. 242. e.
Epī p angelū significant. pte. 6. fol. 173. d.
Episcopus bonus p zachariā sacerdotem desi-
gnatur/ et quare. pte. 5. fol. 127. d.
Epī mali p saraiā designant: qui interpretatur
vinctus. parte. 2. fol. 187. a.
Epō malus significat p valentiū impatorē arri-
anum rē. parte. 6. fol. 253. b.
Episcopos et ministros ecclesie negligētes cor-
ripit sermo diuinus: qui indigne accedunt ad
altare dei. parte. 4. fol. 424. a.
Episcopi ecclesiarū quibus scripsit beatus iohā-
nes q sunt. parte. 6. fol. 243. c. et fol. 245. c.
Epī et doctores multi tpe honorati regis rēda-
lorum linguis amputatis dono spū sancti ad-
huc postea locuti sunt: et predicauerunt publi-
ce. parte. 6. fol. 253. b.
Episcopatus romanus cessauit septem annis et
sex mensibus/ ppter immanitatem psecutionis.
parte. 6. fol. 250. c.
Epātus dicif apostolat⁹: vnde epī successores
sunt aploz. parte. 6. fol. 165. b.
Epistole pauli quare scripte sunt post euange-
lia. parte. 6. fol. 2. f.
Epistolarū pauli opus a qbusdā appellat Sup-
additio: et vñ hoc trahif. Ibidem.
Epīaz pauli libri subiecti. pte. 6. fol. 2. b.

Postilla et Additiones aliorū Repertoriū alphabeticū.

Epistole pauli cōmendant. sensūq; literalē pro
maiori parte p̄fendūt. parte. 1. fo. 5. f.
Epistolaz ad hebreos q̄s cōscripsit: vide i paulo.
Epistole catholice et canonicę: quę et quare sic
dicant. parte. 1. fol. 18. g. b.
Epistola hieremie secūda nō fuit in babylonem
missa. donec post mortē hieremie baruch illam
portauit. parte. 4. fol. 206. b.
Ep̄le siue l̄re p̄tra iudeos sp̄etratę fuerūt p am̄.
Ep̄las aliqui falsi apli et heretici (pte. 2. fo. 312. c
mittebāt sub noie verorū aplorū christi ad de/
ceptionem. parte. 6. fol. 114. g.
Epu **E**pulatio festiuitatū nō inuat. quem pietas non
cōmendat. parte. 5. fol. 161. e.
Epule deliciose et crassitudo carniū puocat cor/
pus ad libidinem. parte. 6. fol. 29. a.
Epule supbi cordis (q̄ ē s̄fariabile) s̄fuidia. pte
Epuldis purpurati testionū. i. gē (3. fo. 235. a.
m̄o eis q̄ i cōuiuijs nō solū gula et ebrietate s̄ au
rīb^o luxuriant: vt p omnes sensus anime forti/
tudo mollescat. pte. 4. fol. 46. f.
Equ **E**qualitas et s̄fistitudo differūt. parte. 4. fo. 251. a
Equitas summa est: vt qui p supbiā delinquūt/
humilitate purgant. parte. 3. fol. 267. b.
Equitas distributiue iusticie in hoc consistit: q
aliqua diuersis attribuunt s̄m p̄portionē v̄l di/
gnitatē vniuscuiusq; pte. 6. fol. 211. b.
Equitas dei est diligētes custodire et peccato/
res disperdere. parte. 3. fol. 302. a.
Equus inter alia animalia est mirabilis in mul/
tis: et maxime i quattuor. s̄. i. fortitudine i libidi/
ne i agilitate in audacia. parte. 3. fo. 75. b.
Equus quas ob causas homini datus est a do/
mino deo. parte. 3. fol. 76. d.
Equi ad p̄ditionē hominū magis ordinant: qz
p eos bella geruntur. pte. 2. fol. 18. a. b.
Equis nūq; referunt filij israel v̄l esse. **E**t q̄z nī
hil de equis sed asinis mandat. pte. 2. fol. 18. b.
et fol. 24. e. **E**lide etiā fol. 110. b.
Equos quare p̄cepit dominus subneruare: et nō
asinos. parte. 2. fol. 18. a. b.
Equi cū in bono accipiunt sicut asini/cameli et
muli: cōuersos ad dñm populos gentiliū: vel
curas rerū temporalīū dñō. s̄. anime subiuga/
tos ostendunt. parte. 2. fol. 258. b.
Eq̄ demonū sunt mali hoies eorū instinctū seq̄n
tes: sicut eā dei sūt boni hoies. pte. 2. fo. 18. d.
Equi albi/ rufi/ varij/ quos vidit zacharias: s̄m
aliquos notat populos. s̄. persarū/ grecorū et ro/
manorū: qui s̄m successionē regnorū assixerunt
iudeos. Per ascensores intelligunt angeli cis
p̄fati. parte. 4. fol. 407. b.
Equus aīc est corpus: et quare. pte. 3. fol. 75. e.
Equus est p̄dicator: et quare. **I**bidem. f.
Era **E**radus imperator cepit regnare post phocam
anno dñi sercentesimo decimotertio: et impa/
uit annis triginta. pte. 6. fol. 257. g.
Erarium fuit locus vbi custodiebant deposita
personarū valentiū: et etiā bona pro sustenta/
tione pauperum. pte. 4. fol. 463. b.
Ere **E**rectio tabernaculi s̄m aliquos/ facta fuit secū/
do anno egressionis de egypto/ mēse primo/ p/
ma die mensis. parte. 1. fol. 275. g.

Erectio tabernaculi pro facienda oblatiōe s̄m
Ra. Sa. fuit duplex. **U**na q̄tidiana q̄ erigebat
mane/ et deponebat vespe. **A**lia stabilis q̄ pma/
nebat vsq; ad motionē castrorū. pte. 1. fo. 276. c.
Eremite cōparant pelicano nocticoraci/ et pas/
seri t̄. parte. 3. fol. 236. a.
Eremitas egyptiacos vastauit episcopus quidā
lucius dictus et arrianus: et tria milia simul v̄l
amplius cum equitibus inuasit. **E**t illi e contra
gladijs obiecrabant ceruices: et nihil dicebant
nisi: Amice/ ad quid venisti. parte. 4. fol. 263. b
et fol. 418. g. et fol. 446. d.
Ergastulū et ergasteriū idē est opatorij. s̄. vbi rei
ad opa faciēda relegant. pte. 1. fo. 136. a.
Ero qui ero. Sic habetur in hebreo p illo: **E**go
sum qui sum: et quō sit hoc accipiēdū. pte. 1. fo.
128. c. et fol. 129. c. d. et fol. 130. b.
Erogare diuitias p̄pas i secūdo paupib^o nō ē ma/
iori p̄fectiōis q̄ i religioe medicare. pte. 6. fol.
Errare p̄nt homines q̄diu sunt in p̄fenti (199. f.
vita: sed in beatis deum clare videntibus hoc
est impossibile. parte. 4. fol. 49. b.
Errat hō duplici ex causa. vno mō p ignorantiā.
alio mō p passionē. pte. 3. fol. 31. c.
Errare quō q̄s potuit a via dei: statim vt de v̄/
tre matr̄ exiuit: aut quomō potuit falsa loqui
nuper editus puer: parte. 1. fol. 269. f.
Errasse et peccasse: qui in pace negligenter vire
rant/ multis hodie profuit: dum post casum pe
nitendo erecti/ vigilantes deo seruiūt. pte. 2. fo.
Erratū infirmitati nōnūq; cū mita (244. f. g
te p̄sulēdū ē: et maxie i ill/ vbi fruct^o aliq̄s de er
rantū conuersione speratur. pte. 4. fol. 475. c.
Errant de facili fugientes p̄ timore propter mē/
tis turbationē. parte. 4. fol. 36. g.
Erroris maximū p̄ncipiū est velle metiri diuina
et illa que totaliter trāscēdūt intellectū huma/
nū p rationē humanā. pte. 6. fol. 38. d.
Errores hereticorum inter chustianos non sunt
imponendi veris chustianis: sic inter iudeos:
et si fuerunt aliqui habentes erroneas opini/
ones: non tamen approbantur a iudeis cōmu/
niter. parte. 1. fol. 33. a. b.
Erroris aut perfidie aliquod indicium qui rur/
sus ostendunt post agnitionē fidei quā in chu/
sto suscipiūt: tales in cicatrice sanati vulneris
lepram portant. pte. 1. fo. 237. a.
Errores carnalium hominum in vsum nostrum
nō conuertamus/ sed platos terrene fragilitati
deputemus: et quasi indignos viris spiritali/
bus abijciamus. pte. 1. fol. 345. e.
Errorē suū (quo diuinitati christi contradicūt)
q̄ firmare conant auctoritate sacre scripturę: ca/
lamo christi caput pcuriunt. parte. 5. fol. 84. b.
Error: triplex remouet circa appetitū sapiētie p/
cedens ex vna radice. parte. 3. fo. 369. b.
Error: triplex impugnatur. primus pcedit ex defe/
ctu naturali. secūdus ex defectu p̄nali. tertius
ex defectu morali. pte. 4. fol. 93. b.
Error: in scripturis humanitus adinuētis/ quō z
vnde contingat. parte. 1. fol. 3. b.
Error: de diuina puidētia q̄ se nō extēdat equa/
liter ad supiora et inferiora/ et ad act^o humanos

Erg

Ero

Ere

In Glosas ordinariā Interl. q3: necnon i Aico. de ly.

improbaf: et qñ incepit ille error. parte. 4. fol. 143. c. d. et fol. 81. f. et fol. 15. c. et fol. 193. d. Item parte. 5. fol. 46. g. Item parte. 5. fo. 27. d. f. et fo. 37. h. Item parte. 6. fol. 95. g.

Error philosophorū dicentū/ deū pducere res de necessitate/ improbaf. pte. 5. fol. 186. e.

Error dicentū alias sanctas a corpibus erutas a visione diuina retardari vsq; ad iudiciū. pte. 6. fol. 67. d. Itē pte. 5. fol. 227. g.

Error saduceorū vnde ortū habuit/ et quis fuerit. parte. 6. fol. 202. f.

Error origenis/ qñ merita pcedentia in alia vita istam pcedente/ sunt causa pdestinatiōis et reprobationis diuine. parte. 6. fol. 21. f.

Error origenis/ qui posuit q oia sic subijciuntur christo/ q demones et homines damnati subijciunt christo fm conformitatē volūtatis: quia posuit q p aliquod tempus certū post iudiciū quo demones et damnati recipient ad penitentia/ et vltimus ad gloriā. pte. 6. fo. 138. e.

Error mouati fuit cōtrarius errori origenis: iste em nimis restrinxit penitentia/ hic autē nimis laxauit. parte. 6. fol. 144. f.

Error lactanti excluditur: qui dicit resurrectiōem futurā nō esse omnium simul/ sed successiue fm dignitates. pte. 6. fol. 60. b.

Error quorūdā monachorum simpliciū/ deū cō corporeū existimatiū: ppter quod vocati sunt anthropomorphite. pte. 6. fol. 202. g.

Error arrij/ q ex carne et verbo nō est facta vna natura: sed ipsum verbū carnē assumpsit. nō tamen animā. parte. 5. fo. 187. g.

Error arrij/ q filius dei ē pura creatura: et p cōsequēs mior patre improbat. pte. 5. fo. 202. b. et fo. 229. g. et fol. 234. g. Itē pte. 3. fo. 388. c.

Error arrij asserentis patrē et filium et spiritum sanctum distinctos esse/ sicut in psonis/ ita etiam in essentijs: fuit reprobatus in concilio niceno. parte. 6. fol. 252. f.

Error euticetis dicentis/ q ex carne et verbo facta est vna natura/ sicut et vna psona/ improbat. parte. 5. fol. 187. g. Et licet multi heresiar/ che fuerint: tñ de isto specialiter beatus iohannes facit mentionē. pte. 6. fo. 253. b. c.

Error macedonij condemnatus fuit in synodo secunda/ scz in constantinopoli: vbi fuerunt. cl. epi. Differabat autē ab arrio/ dicens: filiū esse eiusdē nature cū patre: sed cōueniebat cum eo dicens spiritū sanctū esse creaturā et seruū filij. parte. 6. fol. 252. g. et fo. 253. b.

Error manicheorum/ qui ponūt duo principia. vnum simpliciter bonū: aliud simpliciter malum. parte. 5. fol. 186. c.

Error manichei dicēt/ verū testamētū a diabolo eē inuētū. parte. 5. fo. 193. d. Itē pte. 1. fol. 374. f.

Error manichei/ q christus est sol iste visibilis. parte. 5. fol. 210. b.

Error manicheorū/ q plenitudo spiritus sancti nō fuit in apostolis/ tollitur et reprobatur. parte. 5. fol. 233. h. et fol. 234. a.

Errores apollinaris et arrij improbanf: qñ non ponunt oia subijci christo i futuro fm naturā humanā. parte. 6. fol. 138. e. f. g. et fo. 144. f. g.

Error apollinaris/ q verbū assumpsit animā sensitiuam/ et nō intellectiua/ improbatur. parte. 5. fol. 187. h. Item parte. 6. fol. 138. e.

Error valentini/ q christus dei filius corpus celeste attulit/ et p virginē transijt nihil de ea assumendo/ improbaf. parte. 5. fol. 195. f.

Error valentini/ q christus habuit corpus celeste/ et etiam error manichei. f. q habuit corpus phantasticū/ improbaf. pte. 5. fol. 240. a.

Error hebionitarū/ qui dicebant christū esse purum hominē: et p consequēs ante mariā nō fuisse/ improbaf. parte. 5. fo. 184. c.

Error sabellij/ qui ponit in deo vnitatē psonę sicut et essentie: sicut cōtrario arrij ponit diuersitatē essentie/ sicut et psonę. pte. 5. fo. 217. d.

Error pelagij fuit/ q homo ex puris naturalibus absq; gratia spūs sancti potest vitā eternā mereri. Et q pueri nascunt absq; peccato originali: et cōsequēter q nō purgarent i baptismo a culpa originali. pte. 6. fo. 253. b.

Error gregorij/ q christus cenauit cum discipulis suis tertia die ante passionē/ reprobaf. parte. 5. fol. 78. h. et fol. 226. f.

Error gregorij dicentij/ q christus cōsecrauit in pane fermentato: et q fecit cū discipulis suis pascha. xij. luna. f. tertia die añ passionem/ reprobat. parte. 5. fol. 226. f.

Error gregorij dicentij/ q sacramētū eucharistie est tāte necessitatis q etiā pueris debet dari sicut et baptismus reprobat. pte. 5. fol. 206. g.

Error i populo regni iudee erat circa diuinā puidentiā: tenēdo q deus nō haberet puidentiā de istis inferioribus: nec p cōsequēs inferre ppter ea que sunt hic aliquam pñā. parte. 4. fol. 15. c. Item parte. 3. fol. 402. g.

Error iudeorū fuit dicentij/ deū tradere obliuioni peccata ex dilatione punitionis. Alius etiam error quorundā iudeorū erat impunitatem sibi arrogantij: eo q legē a deo receperāt p ceteris gentibus. pte. 6. fol. 6. h. et fol. 7. d.

Error iudeorū dicentij/ q pmissiōes dei de bono futuro sunt absolute/ nec retractant. Sed cōminationes de malo sunt sub cōditione. f. si nō egerint penitentia illi quibus fiunt: et ideo accedente penitentia retractantur: et exemplū de hoc. parte. 4. fol. 149. b.

Error iudeorū dicentij/ q adā in centū tribus annis quibus cōtinuit se ab vxore sua eua ppter interfectionē abel: demones succubi iungebatur ei: et concipiebant ab eo/ et pariebāt demones: et isti fuerūt filij adā: qui vt dicūt/ incitauerunt salomonē ad peccandū: et p hoc diuisū fuit regnū tpe filij sui. parte. 2. fol. 105. c.

Error iudeorū dicentij/ q in omni afflictione vel punitione quā sustinuerūt vsq; nūc: et sustinebunt vsq; ad aduentū messie/ semper expiatur aliqua pars pene debite pro vituli adoratione. parte. 4. fol. 157. d.

Error iudeorū qui dicūt verū messia iā natum: sed cū angelis esse/ vel p mundū euagari. qusq; habeat licētiā veniēdi a deo. pte. 4. fo. 107. b.

Error iudeorum sup edificatione/ et deiectione/ et renouatione ciuitatis hierusalem/ et templi.

Postilla et Additiones aliorum Repertorium alphabeticum

parte. 4. fol. 154. f. et fol. 157. b.

Error iudeorum expectantium christum futurum et omnia mundi totaliter: et eductum eos de captivitate: et positum eos in maxima gloria et bono: resurrexerunt gentes parte. 5. fol. 137. c.

Error iudeorum et saracenorum de creatioe certi grandis: et carnes femelle reseruat as dicunt iusti: et resurrectione. pre. 1. fo. 27. d. Item pre. 3. fo. 241. c.

Error non est a domino occasione scripturarum quas dedit legem nascitur erroris occasio. pre. 5. fol. 43. e. In errore quolibet studiosa speculatio fit: nisi dominus in ea habitet. parte. 3. fo. 99. e.

Error occasione supererit quidam duplici ex causa. Primo: quia videbant iustos in presenti vita ut committere tribulati. Secundo: quia videbant quod impii prosperantur. parte. 4. fol. 192. b.

Error dicentium: quod qui servit deo vanus est. parte. 4. fol. 426. c. et fol. 427. c.

Error dicentium: quod credentes etiam si in peccato mortali moriantur non damnantur. pre. 5. fol. 195. g. b.

Error credentium fide et baptismum sufficere sine bonis operibus improbat. pre. 6. fol. 41. c.

Error: triplex elumiat cum dicitur: Hec omnia opere. vultus atque idem spiritus dei. secundum. putant. Primo: gentiliis: quibus pluribus gratias attribuebant. secundo: negantium: qui deitatem dei circa singularia. tertio: attribuentium: facto vel constellationibus. et donorum diversitatem. pre.

Error duplex tollitur circa hoc cum dicitur: (6. fo. 52. b.) A nobis quasi ex nobis. Unus illos qui dixerunt libere arbitrium nihil agere in merito opere: et totum esse a deo. Alii error: est pelagii dicens: quod ichoatio boni operis est a nobis: presumptio autem a deo. pre. 6. fo. 64. g.

Error dicentium: quod deus sit auctor peccati: et boni meriti esse ab homine: et hominem sine gratia posse mereri vitam eternam: quod pelagianus asserunt: improbat. parte. 6. fol. 210. b.

Error dicentium doctrinam pauli non esse bonam: improbat. parte. 6. fol. 227. g.

Error pauperum de lugduno: qui dixerunt: quia quilibet iustus maior est quocumque peccatore: quod sacerdos peccator non potest benedicere iusto: etiam puro laico: et e converso: quilibet iustus etiam purus laicus est sacerdos verus et nullus alius: sed improbat. pre. 6. fol. 147. b.

Error dicentium: quod actus matrimonialis semper est in peccato: et quod fornicatio simplex non est peccatum mortale: excludit. pre. 7. fol. 161. c.

Error circa futurum iudicium duplex fuit. Unus eorum a tempore apostolorum. scilicet quod illud iudicium erat valde propinquum. Alius est totaliter contrarius. scilicet illorum qui negant iudicium futurum. pre. 6. fol. 226. g.

Error: quod liber Judith et Tobie in plogis suis inter agiographa intitulantur: cum inter apocrypha dicendum esset: vultu ioleuerit. pre. 1. fo. 2. c. Item pre. 2. fo.

Eni Erubescencia quare non habuerunt propter (292. b.) parentes ex sua nuditate ante peccatum. parte. 1. fol. 39. b. et fol. 44. a.

Erubescencia pati per penam de peccatis: pars est divini iudicii. parte. 5. fol. 13. f.

Erubescencia et confusio secuta est ad conversionem iudeorum ad fidem de peccatis preteritis: et maxime in purificatione et consensu mortis christi per veram penitentiam. parte. 4. fol. 234. d.

Erubescere malum sapienti est: bonum vero fa-

uitatis. parte. 4. fol. 215. b.

Erubescit tanto magis coram hominibus humana sapientia: veritate superante: quanto plus se contra deum erigit. parte. 4. fol. 170. a. Interf.

Eruditio omnium nihil prodest: nisi dei scientia coronetur. parte. 1. fol. 228. d.

Eruditio communis est rationabilis scientia: et est duplex. una quod celsiora docet. altera moralis: et significans per obstetrices hebreorum. pre. 1. fol. 124. b.

Eruditores multorum cum magis auditores ad celestia diligenda instituit: nimis per terrenis curam gerunt: immo acquisita per sepe eternorum relinquunt. parte. 2. fo. 241. b.

Es metallum diu durabile est atque sonorum. pre. 4. fol. 456. f. Item parte. 1. fo. 195. a. et fo. 299. b.

Es rubigine pene nulla consumitur. pre. 3. fo. 81. a.

Es sonat: et non lucet. parte. 1. fol. 209. d.

Es rubigine non violatur: et vetustate fit fortius: et inter metalla vocalius est. pre. 1. fo. 375. f.

Es liquifacit igne argille formas ingreditur: ut possit vas aptum ministerii effici: ubi ad perfectionem venerit: fractis formarum claustris: suis locis disponitur. par. 2. fol. 267. g.

Es per voce etiam accipi potest: et huius declaratio. parte. 1. fol. 208. g.

Esaias natus fuit post donationem legis. scilicet per sexcentos annos et amplius: et etiam multi prophetę posterioris: ut hieremias/ ezechiel/ daniel/ aggeus/ zacharias/ et plures alii. pre. 4. fo. 82. b.

Esaias vir nobilis et urbanus eloquentis/ non tamen propheta dicendus est: quod evangelista. parte. 4. fol. 2. a. et fol. 3. b. d. g.

Esaias continet quicquid scriptum est scripturarum: quicquid humana lingua potest perficere. pre. 4. fol. 2. b.

Esaias inquit hieronymus/ nemo me putet breviter posse exponere: cum universa domini sacramenta contineat. parte. 4. fol. 2. e.

Esaias/ nesciens litteras. id est gentilis legere non potest: neque sciens litteras. id est iudeus qui scientiam litterarum iactat. parte. 4. fol. 2. b.

Esaias commentarij sunt alii quod grecorum autem hieronymum/ pauci: et qui sunt tales. parte. 4. fol. 2. b.

Esaias interpretantes septuaginta/ multa occulta verum: et tam aperta fidei sacramenta noluerunt perdere ethnicis/ et quare. parte. 4. fol. 2. b. g.

Esaias quo tempore prophetare cepit: et quare de tempore illo non facit mentionem. parte. 4. fol. 3. a. b.

Esaias qua visione vidit deum sedentem super solium: et quid notat. pre. 4. fo. 16. d.

Esaias qui tempore dixit: Ecce ego concipiet. pre. 4. fo.

Esaię verbum quod dicit: Et accessi ad per (19. d. e. f. g.) phetiam/ et concepit filium. et de quo puero intelligendum. expositio ad hoc dat/ sed improbat. pre. 4. fo. 21. f. b. et fo. 23. f. g. et fo. 24. a. c.

Esaias dicit fuisse autunculus ipsius manasse ex parte matris: et propter hoc nobile fuisse genere intelligendum est. parte. 2. fol. 183. b.

Esaias vir nobilissimus solo cilitio induebatur: ut hebrei tradunt: cuius filius rex manasses accepit in coniugium: et non erubuit nudis pedibus incedere. pre. 4. fol. 41. b. Item pre. 2. fo. 183. b.

Esaias tribus diebus stetit/ et incessit nudus: et non tribus annis: et quod per hoc notat. pre. 4. fol. 41. f.

Es

Es

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

- Esa**ias quomō vidit christū nasciturū de popu-
lo moab p ruth moabitidem: quaz accepit bo-
os in vxorem. parte. 4. fol. 35. g. h.
- Esa**ias iussit apponi emplastrū de ficis ad sanā-
dū eū: quod de natura sua erat aggrauatiū il-
lius infirmitatē: et ideo iussit ppheta apponi/ vt
sanatio mirabilior appareret. pte. 4. fol. 69. d.
- Esa**ias puidit iudeos p maiori parte non credi-
turos in christum. parte. 4. fol. 89. g.
- Esa**ias dicens capitulo. 48. Nō a principio i ab-
scondito locutus sum et tpe/ anteq̄ fierent ibi
erā: et nūc dñs deus misit me et spūs ei⁹ rē. Ista
vba Ra. Sa. mēdaciter exponit: sed multipli-
citer confutat. parte. 6. fol. 276. e. f.
- Esa**ias tradunt hebrei/ quia dixerat: Audite ver-
bū dñi principes sodomorū: occisū: vel qz dixe-
rat: Elidi dñm rē. parte. 4. fol. 5. b.
- Esa**ias qz nobilis erat genere: nō fuit ausus rex
manasses eū ita de facili interficere sicut alios:
s̄ q̄ fuit occasione d̄ lege dicēs: Tu dixisti: El-
di dñm rē. et tñ scriptū ē: Nō videbit me hō rē.
et iudicauit eū ad mortē rē. et quō rē fuit se-
catus ferrea ferra/ vt dicit hebrei: vlt lignea/ vt
dicunt latini rē. parte. 2. fol. 182. f. et fol. 183. b.
- Item** parte. 4. fol. 3. h. et fol. 5. b.
- Esa**u/ edom et seir idem dictus est: et omniū ho-
rum ratio. parte. 4. fol. 247. f. **Item** parte. 2. fo.
190. f. h. **Item** parte. 1. fol. 100. b.
- De** esau filiis primo duces exierūt: postea reges
sibi fecerūt. Tercio iterū regnū reductū est ad
ducatū: sicut filij israel primo habuerunt iudi-
ces/ postea reges: et tertio duces post captiui-
tatem babylonis. pte. 1. fol. 100. g.
- Esa**u an ius p̄mogeniturę vendēdo p tam vili
p̄cio peccauit. pte. 1. fo. 84. g. h. et quare ab aplo
pphanus dicit. **Ibidē**. h. et fol. 85. d. g.
- Esa**u an dixerit mendaciū ius p̄mogeniturę si-
bi attribuēdo. parte. 1. fol. 88. b.
- Esa**u a quo gens idumeorū est/ fuit p̄secutor ia-
cob fratris sui: sic idumgi ab ipso descēdentes
fuerunt p̄secutores filiorū israel a iacob descē-
dentium. parte. 3. fol. 438. f. **Item** parte. 1. fol.
88. g. h. **Item** parte. 4. fol. 371. f.
- Esa** herbarū et fructū nō fuit data hoibus/ be-
stijs et auibus cōmuniter/ s̄ singula singul̄ fm
cōditionē nature sue. parte. 1. fo. 28. b.
- Esa** mole obuiere ventrē nocet: sed abū dare
gratiarū donis pdest. pte. 6. fol. 161. b.
- Esa** quō nō coinquinat aīam/ vt christus dicit:
cū tamen aliqui cibi in lege reputarent̄ immū-
di/ vt caro porcina rē. pte. 5. fol. 49. g.
- Esa** chines orator atheniēsis/ rhodū in exiliū mis-
sus fuit/ et quare/ et demosthenē oratorē besti-
am appellauit rē. parte. 1. fol. 11. b. **U**ide etiam
in Demosthenes.
- Esa** dras scriba in lege dei fuit: et promptiores lit-
terarum figuras q̄ ante hebrei habuerunt/ rep-
perit. parte. 2. fol. 60. b. c. et fol. 97. f. et fol. 249.
e. **Item** parte. 1. fol. 377. e.
- Esa** dras velox i lege moysi scriba appellat̄: qz le-
gē moysi q̄ p̄supta erat refecit. pte. 2. fo. 249. e. h.
- Esa** dras sacerdos tpe neemie pphete repauit li-
bros veteris testamenti per chaldeos combu-
stos. parte. 4. fol. 463. a.
- Esa** dras reparans bibliothecā a chaldeis incen-
sam: nō reparauit omnes libros: sicut patet de
libris salomonis/ quos fecit de naturis anima-
liū et herbarū rē. pte. 2. fol. 97. e. h. et fol. 198. f. et
fo. 214. b. et fol. 231. d. et fol. 249. e.
- Esa** dras nōnulla vt referūt q̄ oportuna putabat/
adiecit: d̄ quib⁹ est illud: Et nō surrexit pphē-
ta rē. pte. 2. fo. 249. e. **Item** pte. 1. fol. 377. e.
- Esa** dre liberynicus est: tertius enī et quartus li-
bri ab ipso hieronymo inter apocrypha cōpu-
tantur rē. parte. 2. fol. 249. c.
- Esa** dre tertius liber videt̄ magis ab alio docto-
re/ (nescio quo) cōscriptus/ et ex plurib⁹ collect⁹:
et dicit̄ a doctorib⁹ apocryph⁹. pte. 2. fo. 239. e.
et fo. 269. g. et fo. 275. f. **Item** pte. 1. fol. 2. c.
- Esa** dras sc̄psit librum paralipomenō p adiutorū et
directionē aggei et zacharie pphetarū sibi cōtē-
poraneorū: vt hebrei dicunt. pte. 2. fol. 297. d.
- Esa** dras p̄mo venit hierusalem cum sorobabel:
sed postea redijt ad regē/ vt plures iudeos se-
cū adduceret: et a rege ampliores gratias im-
petrauit. parte. 2. fol. 266. c.
- Esa** dras vt cōiter tenet a nostris doctorib⁹ psal-
mos a diuersis factos in libro psalmoz colle-
git. parte. 3. fo. 83. e. et fol. 87. c. d. **Item** pte. 6. fol.
154. a. b. **I**hebrei aptāt multa scripra zacharie
pphete de esdra dicta. **Ibidē**. a. b.
- Esa** dras vt d̄ illo dicit Ra. Sa. magistri dixerūt:
ipse ē malachias: q̄ in duodecim pphet̄ vltim⁹
ponit̄. pte. 2. fo. 250. c. et fo. 252. c.
- Esa** dre et suorum cōsacerdotum deuotio nota-
tur. parte. 2. fol. 253. f.
- Esa** tius hierosolymoz ep̄s: **Leuiticū** satis ple-
ne exposuit. parte. 1. fol. 214. a.
- Esse** ab aliquo nō competit essentie diuine/ sed
tñ pcedentis p̄sone est. pte. 3. fol. 387. g.
- Esse** vel male esse dicit̄ perire. pte. 3. fo. 10. e.
- Esse** signat immutabilitatē. pte. 1. fol. 128. a.
- Esse** alicubi dicitur aliquid tripliciter. p̄mo p
potentiam: secundo p presentia: tertio p essen-
tiam. parte. 5. fol. 187. d.
- Esse** et viuere/ licet fm se sit delectabile: si tamē
sit subiectum multis miserijs et tristitijs/ effici-
tur tristabile et odiosum: intantū q̄ aliqui p-
pter hoc se interimunt/ quib⁹ erronee. parte. 3.
fol. 10. g. et fol. 27. g. h.
- Es** belius est nō esse q̄ male esse: an et quō sit veri-
ficabile vel intelligendū. pte. 4. fol. 139. e.
- Essen** qui dicant̄. pte. 2. fo. 212. f.
- Essentia** diuina q̄ habeat in se plures p̄sonas: et
q̄ sunt tres: probat̄ ex scriptur̄ hebraicis: et sol-
uunt̄ obiectiones i cōtrariū. pte. 6. fol. 284. a. b.
c. **U**ide etiā in Trinitatis sanctę mysteriū.
- Est** verbū est substantiū: et habet suppleri i plu-
ribus loci sacre scripture/ vt ibi: Liber genera-
tionis iesu christi: est/ supple. pte. 5. fol. 5. d.
- Est** verbū in omnibus suis modis et rēponibus
supponit̄ in hebreo. parte. 3. fol. 252. d.
- Esu** ries vel sit̄ iusticie respectu p̄mi excellēt⁹. **Esu**

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

se habet per beatitudinē q̄ per virtutē politicā
q̄ sc̄z cū quodā feruenti desiderio insolito ta-
lia crequit: sicut esuriēs et sitiens feruenter co-
medit et bibit. pte. 5. fol. 18. g

Esus et potus fm exigentiā t̄pis lautiori mō/ vel
sobrie magis et abstinenti⁹ est accipiendus. par-
te. 3. fol. 349. g

Esus carniū et pisciū concessus ē post diluuiū. p/
te. 6. fol. 226. b. Item pte. 1. fol. 28. b. et fol. 50. f.

Esus carniū ne crederet oīno eē (et fo. 55. f. g
iudeis phibitus extra hierlm vt aliq̄ credebāt.
ideo declaratū fuit eis quō esus carniū erat eis
alibi licitus sc̄z de animalib⁹ q̄ nō tenebāt offer-
re sed nō de animalib⁹ imundis in lege phibit⁹
parte. 1. fol. 345. b. c.

Esus sanguinis generaliter erat phibitus de oi-
bus animalibus. pte. 1. fol. 219. a

Esus sanguis pisciū et locustarū nō est iudeis in-
terdictus vt dicit Ra. Sa. pt. 1. fol. 226. d.

Esus adipis et sanguinis q̄re iudeis fuit phibit⁹
parte. 1. fol. 219. a. b. et fol. 345. c. et fol. 226. d

Ab esu sanctificatorū excludunt in lege octo pso-
ne: et hōꝝ ratio. pte. 1. fol. 253. b. c

Esus de quib⁹ oblationib⁹ fuit phibitus et illi-
tus. pte. 1. fol. 223. g. h.

Esus carniū hostiarū pacificarū quibus fuit lici-
tus. pte. 1. fol. 226. c

Esus simie et vrsi q̄re fuit phibit⁹. pte. 1. fo. 234. b

Esus multorū animalū et aliarū rerū p iudeos in
lege illicita relaxata sūt et mltā licita restricta/
male interpretantes scripturaz. pte. 5. fol. 49. b. c.
Item pte. 1. fol. 219. b. Item pte. 5. fol. 102. b

Esus sanguis generaliter fuit phibitus in lege/
ne per esu sanguis homines nō abhorrent effu-
sionē sanguis humani ad quā iudei erāt proni/
et vt ad pietatē exercebāt etia circa alia bruta
animalia. pte. 1. fol. 345. c.

Esu volucrū dedit dñs iudeis nauseantib⁹/ et
nō ferarū: Non quadrupedū: nō terrestriū ani-
malū et quare. pte. 1. fol. 283. a

Et sermo coniunctionis ē rē. Et q̄re et quō in pñ
cipijs liborū ponit. pte. 4. fol. 429. a

Et egrediet virga rē. quare preponit: et /coniun-
ctio rē. pte. 4. fol. 30. a. b

Etates mundi quorū sūt vbi quis initū capiat: et
quō quēdā accipiunt fm status viuētiū: quē-
dā fm statum animalū quiescentiū. pte. 5. fo. 53. g

Etates sex mundi et etates sex hominis ad sex di-
es creationis mūdi assimilant: et singulis horū
mane et vespera assignat. pte. 1. fol. 22. a. b

Etates duę prime mūdi decē generationib⁹ ex-
plicant: tres sequētes singule q̄tuordecim ge-
nerationib⁹ conterunt: sexta vero nullo gene-
rationū nūero diffinita est. Hoc ad etates hoīs
applicat. pte. 1. fol. 22. d. e. et fol. 34. a

Etates mūdi octo. pte. 5. fol. 53. g.

Etates sex sunt seculi: has subsequunt septimaz
octaua rē. pte. 6. fol. 225. b

Etates sex mūdi sex hydryis comparant quaru
nulli defuit pphetia: Et quando quelibet ince-
pit. parte. 5. fol. 192. e

Etas tertia mundi generare potuit pplm dei sic
et tertia etas hominis. i. adolescētia tā filios habe

re pōt rē. et ideo ad abraā dictū est. Patrē mul-
tarū gentiū posui te rē. pte. 1. fol. 22. b

Etatis cuiuslibet initū de sex etatib⁹ mundi ob-
latis dñs holocaustis consecrat et declarat. par-
te. 2. fol. 244. b.

Etates tres significat tridū q̄ abraā et isaac ve-
nerunt ad locū sacrificij et q̄ ille sint rē. pte. 1. fo.

Etates sex hominis sex dierū creatiōis (lio. 77. e
similitudinē habere declarant. parte. 1. fol. 24-
a. b. et fol. 25. b. g

Etates anie et corporis quorū q̄ et quales sint. pte. 3.

Etati oīm differentie diuersis hoīs (fol. 32. f

adaptant. pte. 5. fol. 62. a

Etatib⁹ diuersis homines ad gratiā vocātur. par-
te. 5. folio. 62. g

Etates quinq; debent in penitētia durare. s. ado-
lescētia/iuuentus/status virilis et senium. In
pueritia et etate decrepita penitētie austeritas
nō habet locū. pte. 1. fol. 185. d.

Etates q̄tuor pñcipales hominis significant per
quattuor plagas terre que sunt: oriens meridi-
es/aquilo et occidens rē. pte. 4. fol. 220. b

Etates hoīs comparant ad herbā. pte. 3. fol. 222. a

Etas iuuenilis nō ē cōgrua ad docēdū. pte. 5. fo.

Etas iuuenil in doctore nō ē despiciē (fol. 135. b

da quē vita et discretio cōmēdat pte. 3. fo. 430. e

Etas iuuenilis fragilis ē et labilis: inficia et teme-
raria. pte. 4. fol. 192. c.

Quāto infirmior ē etas vel sexus: tāto facilior ē
ruina. pte. 5. fol. 75. f.

Etati lubricę facile credi nō debz. pte. 6. fo. 121. e

Etas hominis quarta fortissima ē. pte. 1. fo. 265. b.

et fol. 328. c

Etas ad pñdicandū apta est triginta annorū etē/
plo Johānis baptiste/ioseph et ezechielis. par-
te. 5. fol. 133. f. g. Etia etia in pñdicatoꝝ.

Eternitas est fm Boeciū interminabilis vite to-
ta simul et perfecta possessio. pte. 6. fol. 241. g.

Eternitas q̄ est tota simul perfectio/ nō pōt a no-
bis comprehendī nisi per comparationē ad tem-
pus infinitū. pte. 2. fol. 286. d. Item parte. 3. fo.

lio. 237. f. Itē pte. 6. fo. 32. b

Eternitas sic seq̄ oīmōdā stabilitatē et imutabi-
liratē: ita t̄ps mortis mutationē. pte. 3. fo. 237. d

Eternitatis simplicitas a nobis qui intelligim⁹
cū continuo et t̄pe nō apprehēditur/ nisi p com-
parationem ad t̄ps et ad differentias t̄pis. par-
te. 6. fol. 241. g. et fol. 247. f. et fol. 135. f

Eterna duratio licet nō sit successiua fm prius et
posterius: tñ in cognitione hūana q̄ t̄palis ē nō
potest intelligi/ nisi cū quadā successione infini-
ta. pte. 3. fol. 223. a. et fol. 237. f

Eternitati si comparatur oīe qd̄ finitur/breuiissi-
mū est. pte. 1. fol. 371. a

Eternū scriptura vocat cui⁹ finis nō cōstituitur:
aut qd̄ nō ita sit vt deinceps nō sit faciendū. p/
te. 1. fol. 68. a

Eternorū interna suauitas corda cunctorū fide-
liū in laude sui cōditoris accēdit. pte. 3. fo. 312. a

Eternitas designatur vbicūq; in sacra scriptura
seculū replicatur fm doctores hebreos: saltem
a parte post. pte. 3. fol. 302. c

Eternitas per t̄ps pñsens figuratur quia sic i ea

In Glosas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

nihil transit in pterito/nil expectatur futur. par
te. 6. fol. 161. d.
Eternum viuere accipitur pro longitudine du/
rationis. parte. 1. fol. 43. g.
Ethan fuit leuita et cantor de villa egrai / et ab eo
intitulaf psalmus. lxxviii. qui incipit: Adiferi/
cordias dñi. pte. 2. fol. 130. h. Itē pte. 3. fo. 218. b.
Ethan est nomen ppriū cuiusdā deserti. parte. 1.
fol. 322. e. Et est nomē appellatiuum et significat
fortitudinē. pte. 3. fol. 191. f.
Ether dicit illa pars elementorū quē contigua
sphere lune. pte. 3. fol. 317. g.
Ethiopes dicti sunt eorum generis ppter simi/
litudinē nigredinis: et qz in aliq parte ethiopie
homines comedūt serpētes et dracones. parte. 3.
Ethiopia dicta est a colore p̄lorū q̄s (fo. 191. d
solis vicinitas torret. pte. 1. fol. 11. d. et fol. 13. e.
Ethiopia citius et vniuersalius fuit conuersa ad
christū q̄ egyptus. pte. 3. fol. 179. g. et fol. 187. b.
Ethnici nouē diebus mortuos suos flebant. par
te. 1. fol. 122. b.
Ethnici ex multitudine verborū compositorū in
orōne credebāt aliquid deo manifestari qd p̄
esset sibi ignotū. pte. 5. fol. 24. g.
Eua Eua quō diuersimode fuit subiecta adē asī pec/
catum post. pte. 1. fol. 42. f.
Eua nō proprie dicitur virago: sed magis pprie dice
retur vira si sermo latinus pateret / vt hoc dedu
cit ex deriuatione apud hebreos. pte. 1. fol. 39. d
Eua quō mater viuorū appellat cū mortē et mor/
tales fetus parere meruerit: pte. 1. fo. 43. c
Eua vtrū significet vitā penalitati subiectā / vel
simplr sonet vitā / nō cōnotādo q sit penalitati
subiecta vel nō. pte. 1. fol. 43. d. et fol. 44. b. g.
Eua ad quid sit facta adē in adiutorū. parte. 1.
Eua an et quō et quib⁹ ante esum pec (fo. 38. d
cauit. pte. 1. fol. 41. d
Eua in tentatione serpētis prima prorupit in qñ
dam elationē / et sibi displicuit restrictio p̄cepti:
vbi notat q nolle eē sub p̄cepto diuino / fuit ini
tū transgressionis comedēdo. pte. 3. fol. 4. g. h.
Eue formatio de costa vtrū fuit fm cursū natu/
re / an supra naturā. pte. 1. fol. 38. e
Eua vt dicunt hebrei in quolibet partu peperit
geminos scz masculū et feminā: et sic dicitur cō/
muni q cam accepit sororē suā. pte. 1. fo. 46. d.
Euangelistarū siue euangeliorū distinctio / cōne/
rio / et ordo. pte. 5. fol. 2. g. Item pte. 1. fol. 176. f
Euangelistarū scriptura quattuor mūdi partib⁹
adaptat. pte. 6. fol. 272. d
Euangelistis adaptat visio ezechiel. pte. 5. fo. 2. f
Euangeliste nō eodē ordie facta christi scribūt/
neq hoc refert ad veritatē. parte. 5. folio. 136. g.
et fol. 132. b
Euangeliste vno spiritu scripserūt / sed diuersum
sibi scribendi et initiū et finē statuerunt. pte. 5. fo
Euangelistas calumniant quidā q (fo. 90. a
in aliquib⁹ verbis nō omnino conueniant: cum
res et sententia eadē sit. pte. 1. fol. 81. e
Euangeliste repetendo dicta alicui⁹ vel aliquo/
rum / aliqū repetunt eadē verba / aliqū sententiā
per alia verba. pte. 5. fol. 99. c
Euangeliste et apli et si aliqū aliorū scriptorū nomi

na ad sentētiās allegauerunt / vel duorū ppheta
rum snias coniunctas / sub alterius tm horū no
mine allegauerunt / cōgruēter id fecerūt. pte. 5.
Euangeliste quattuor / qdam quē audi (fol. 83. f
runt scripserunt. pte. 5. fol. 122. e.
Euangeliste qui euangelii pacis et glorię christi
p̄dicat / significant p quattuor filios marathie.
parte. 4. fol. 432. g.
Euangelista quilibet tradidit quadruplicē noti
ciam de christo figuratā. pte. 5. fol. 2. f.
Euangeliste q̄tuor: p quattuor facies aialis desi/
gnati sunt / qd figurant christi euangelii quadri
farie describendū. pte. 5. fo. 121. c
Euangeliste tres sunt figurati per tria animalia in
terra gradientia. f. hominē vitulū / et leonē: Jobā
nes aut fuit figuratus per aquilā in altū volātē.
Et sup hoc mysteriū. pte. 5. fol. 184. a. b. c. d
Euangeliste quattuor: de plenitudine sciētie cō/
mendant et verū cherub dicunt. pte. 1. fol. 18. e.
Euangeliste dicunt fabri / et qre. pte. 4. fo. 407. e.
Euangeliste sunt q gaudia celestis patrię annū/
ciant. pte. 4. fol. 272. b
Euangeliste quattuor: qualiter christi incarnati
onem / passionē / et resurrectionē / insinuant. Et si
gurant. per q̄tuor circulos arce. pte. 1. fol. 176. f
Euangeliste et predicatorēs christi sunt vt ange
li ascendētes ad intelligendā diuinitatē vt iue/
niant in principio verbū apud deū et descendē
tes vt inueniant ipsum factum ex muliere.
parte. 1. fol. 89. f.
Euangeliste dicunt celi / et qre. pte. 1. fol. 374. e
Euangelica doctrina q̄tuor in se habet. p̄cep/
ta / mandata / testimonia / exēpla. pte. 5. fo. 8. a
Euangelice doctrine excellentia ostendit ex q̄/
tuor. pte. 6. fol. 57. c.
Euangelice doctrine causę q̄ sint. pte. 5. fol. 2. d. e. f
Euangelica doctrina quē et qualia predicat. par
te. 5. fol. 17. e.
Euangelica doctrina compas rote. pte. 5. fo. 2. f.
Euangelica vita dicitur candelabrum / et quare. p/
te. 1. fol. 256. h
Euangelij virtus consistit principaliter in duo/
bus. f. i auctoris conditiōe / et sacrificij oblatio/
ne. pte. 3. fol. 156. c.
Euangelicum opus insinuat neemias esse in re/
gimie plebis: opus rectoris notabiliter circa ec
clesiā exercere: et a subditis cōmodū terrenū nō
querere. pte. 2. fol. 260. a. c
Euangelice legis p̄fectio supra legē mosaicā ostē/
ditur in multis. pte. 6. fol. 232. e. f. g
Euangelij virtus inuenit in lege: et fundamēto
legis inuitit euangelii: nec vetus testamentū
nomino legē si eaz spiritualiter intelligam. pte. 1.
Euangelici et apli libri mystice in (fol. 291. g
veteri test. pte. 1. fol. 183. c
Euangelii est frater pphetic: quē cū in euange
lio facta sūt a ppheticis p̄dicta sūt. pte. 1. fo. 231. e.
Euangelij doctrina sanctę trinitatis fidem ple/
ne continet: et decalogi perfectā sumā in duob⁹
p̄ceptis demonstrat. pte. 2. fol. 311. a.
Euangeliorū libri q̄tuor: cōpanē q̄tuor: circulis
aureis arche sederis: qz sapia quā p̄dicauerant
eterna nec incipit nec desinit. pte. 1. fol. 176. e

Postilla et Additiones alioz Repertoriū alphabetici

Euangelij doctrina et lex mosaica differenter da
te sunt et quare: Et de hoc figura. pte. 1. fol. 175. a
Euangelij et legis veteris ordo triplex. s. tps. di
gnitatis: et virtutis. pte. 6. fol. 132. b
Euangelij quod dicitur lege leui. cū ibi opa hic et
conscientia damna. pte. 5. fol. 40. e. f.
Euangelij portatione per orbē nō impediuerūt
tribulationes mūdi pterite et sūter sperandū ē
q̄ sup̄uenire nō ipediēt saltē oīno. pte. 2. fol. 7. d
Euangelij p̄cones quib⁹ nō est colluctatio ad
uersus carnē et sanguinē et. pugnāt p̄dicatiōis
voce et miraculoz fulgore. pte. 2. fol. 303. a
Euangelij doctrina longe lateq; resonatis p̄p̄s
significat: et erura vetustate littere iuiolata pol
let spūs nouitate. pte. 1. fol. 375. f
Euangelij dicitur dextera per q̄ beatitudo eter
na promittit: que dextera dicitur nō tp̄alis sicut
in lege q̄ dicitur leua. pte. 1. fol. 373. b.
Euangelij xpi p̄ verorū sacerdotū misterij i mēo
ria recodit ecclesie q̄ ē arca dñi. pte. 1. fol. 368. e
Euangelio nō credere nisi credere ecclesie catho
lice illud approbanti quō intelligendū et qualie
ter verificat. pte. 6. fol. 24. d
Euangelij p̄dicatū fuisse per vniuersū orbem
tpe ap̄olorū ostendit. pte. 6. fol. 24. b. Et de eti
am in Sauinianus
Euangelij liber p̄bytero et diacono portat aper
tus: alijs vero clausus et quare. pte. 1. fol. 265. c
Euangelij p̄ arca federis significat et q̄re. pte. 2.
Euangelia q̄tuor rotis compant et q̄re. (fo. 6. b
parte. 2. fol. 141. g
Euangelia q̄tuor p̄ quattuor q̄drigas intelligū
tur. pte. 4. fol. 412. d. Item pte. 1. fol. 18. e.
Euangelia quattuor per q̄tuor mōtes significā
tur quib⁹ ecclesia circūdat. pte. 1. fol. 329. e
Euangelij lucē significat p̄bala et applicā doctri
nā. pte. 1. fol. 276. e
Euangelij lūgū dicitur et q̄re. pte. 5. fol. 40. e. f.
Euangelij p̄dicatō significat per tube formati
onem. pte. 2. fol. 203. f.
Euangelij crucis p̄ morū intelligit. parte. 5. fo.
Euangelij p̄dicatores debēt oib⁹. (lio. 168. e. b
magis et paruis sine acceptione p̄dicare et mi
nistrare sacramēta. pte. 5. fol. 87. b.
Euangelij p̄dicatores incipere debent sermonē
a sacra scriptura nō a poetis. xbis aut philoso
phicis. parte. 5. fol. 90. d
Euangelij suū mattheus a generatiōe libzū ge
neratiōis appellat sicut genesis a suo principio
nomen more hebreorū accepit. pte. 1. fol. 21. e
Euangelij luce primo: ad dictū etiā. xl. applicat
concordanter. pte. 4. fol. 71. f. g. b
Euangelij iohānis fuit excellenti⁹ i tribus que
scripsit p̄ ceteris sublimius subtili⁹ et etiam p̄fe
ctius. pte. 5. fol. 184. b. c
Euangelia licet plura et a plurib⁹ fuerint descripta:
quattuor tñ tñ sūt approbata. Et hoc p̄ figurā
sacramenti: qm̄ iste quaternari⁹ multipliciter su
it in lege figurat⁹. pte. 5. fol. 88. f
Euangelizare nō debem⁹ vt māducem⁹ s̄ mādu
cem⁹ vt euangelicem⁹. pte. 5. fol. 27. e. Itē pte. 6.
fol. 46. b. et fol. 121. f. et fol. 223. e. et fol. 222. f
Super montē excelsum ascende tu q̄ euangelizas

flon. hec vba proprie ad btām virginem et ad
sanctā heligabet referunt. fm̄ hebraicam gram
maticā. pte. 4. fol. 71. g
Eucharistie institutio quis et qm̄ instituit. pte. 3. **Euc**
fol. 253. f. g. b. Itē pte. 5. fol. 79. fol. 177. c.
Eucharistie sacramentū christus instituit et etiā
v̄sus est illo: licet expresse in euāgelij nō habe
tur. pte. 4. fol. 292. c.
Eucharistie cōsecratio fit sub diuersis speciebus
Et iste conuersiōes sūt separatim et q̄re. pte. 5.
Eucharistie sacm̄ aliter et alit⁹ ē sub (fo. 79. f. b
specie panis et vini: l3 sub vtraq; specie totus ē
christus. pte. 5. fol. 206. g. et fol. 79. g.
In eucharistie sacro est caro christi nō tñ sicut i
signo: sed realiter et. pte. 5. fol. 207. c
Eucharistiā conficere de solo grano frumenti et
nō de aliorū seminū granis vnde ille mos ec
clesie inoleuit. pte. 5. fol. 222. a
Eucharistie sacm̄ tria in se habet. pte. 6. fol. 50. e
In eucharistie cōsecratiōe et conuersiōe plura
difficilia sunt q̄ in creatiōe. parte. 5. fol. 253. g. et
Eucharistie v̄sus an et quō sit p̄mo (fo. 254. b
dū consilij vel p̄cepti. pte. 3. fol. 253. b. et fol. 254. c
Eucharistie sacm̄ nō est licitū offerre nisi in de
bitis vestimentis p̄pter reuerentiā sacramenti.
parte. 2. fol. 295. g
Eucharistie in sacro tria cōsiderare possum⁹. s. il
lud qd̄ est sacramentū tñ: secundū qd̄ est res sa
cramenti: tertiū qd̄ est effectus hui⁹ sacramēti.
Eucharistie q̄litas ostēdit in q̄re (pte. 1. fol. 151. b
tuor: q̄ primo ē illud qd̄ est ibi sacm̄ tñ. s. spe
cies panis. scōo est ibi auctor hui⁹ sacramenti
parte. 5. fol. 206. d. f
Eucharistiā offerit: sacerdos et hō nō sacerdos
et paup̄ quare et quō. pte. 1. fol. 225. d
Eucharistia triplici fine offert. s. deo: p̄ sacerdo
te: et pro quib⁹ offert. pte. 1. fol. 226. d
Eucharistie percipiēde vel eo ritu q̄ genit expli
candē vel eo q̄ gerunt in baptismo verbo
rū/gestorū/interrogationū et responsionū: quis
facile explicet rōnē: hec tñ (licet velata) humer
portamus. pte. 1. fol. 272. e.
Eucharistia q̄ q̄tidie offert in ecclesia nō est sacri
fici reiteratio sed vni⁹ sacrificij in cruce oblāt
quotidiana cōmemoratio. pte. 6. fol. 152. d.
Eucharistie hostia fracta cui⁹ rei vel i qua re fit
fractio. pte. 6. fol. 51. b
Eucharistiā adorātes an idolatre censendi sunt
vt iudei eis impingūt. pte. 6. fol. 280. g
Eucharistiā sumere volentes quō se p̄parare de
bent et quib⁹ significant. pte. 5. fol. 115. d
Eucharistiā sumere volentiū dispositio. Et de b
figura. pte. 1. fol. 146. b
Eucharistiā nō debēt p̄stī sumere vel mēis su
is miscere sed ieiuni et q̄re: l3 christ⁹ post cenā i
stiterit: et quare. pte. 6. fol. 50. a. c. d. e
Eucharistia q̄re christ⁹ dedit vespere et nos sumi
mus eā mane. pte. 5. fol. 79. e
Eucharistie sacm̄ est q̄ddā spūale nutrimentū: et
iō fit sub duplici specie: q̄ vtriq; requirit ad rō
nē nutrimentū p̄fecti. pte. 6. fol. 47. b. et fol. 50. g
Eucharistie sacramentū sub specie panis et vini
datur: et quare. pte. 6. fol. 51. e. f. g.

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

- Eucharistia** an quotidie sit sumēda an eligendi sint dies. pte. 6. fol. 51. e. f. g.
- Eucharistie** sacm sumebat christiani quotidie olim: postea singulis dñicis dieb: nūc semel in anno. pte. 4. fol. 343. d
- Eucharistie** sacramentū sub duplici specie datur fidelib: in primitiua ecclia: licet mō tñ dāt sub specie panis/ et quare. parte. 6. fol. 51. f. Itē parte. 3. fol. 318. c
- Eucharistia** manducādi duo sūt modi. parte. 6.
- Eucharistie** i misterio / soli sacerdos / (fo. 51. e. f. tes et ministri ad hoc ordinati accedere debēt. parte. 2. fol. 203. d.
- Eucharistia** licet in se sit bonū et sanctū sacrificiū / si tñ p obstinatis in malo offerat / eis nō valet / et offerētī idigne mltū nocet. pte. 4. fo. 121. d.
- Eucharistie** sumentū indignitas / sit tripliciter. parte. 6. fol. 51. d.
- Eucharistia** sacramentū indigne sumētes p filios ephrem significat. pte. 3. fol. 198. a.
- Eucharistia** pceptionē matie impedit pctm carnale. Et de b figura. pte. 6. fol. 87. g
- Eucharistia** an et quō differēter accipiūt bonus et malus. pte. 6. fol. 50. f. et fol. 51. a
- Eucharistia** pctorū occulto nō negatur exemplo christi. pte. 1. fol. 79. g.
- Eucharistia** christus iude dedit / quē etiā ad predicanđū misit / vt oñderet dona puenire ad eos qui fidē accipiūt / etiā si talis sit / per quē accipiunt qualis iudas fuit. pte. 3. fol. 100. e
- Ab eucharistie** perceptione excludēdi / designantur p excludendos a comestione sanctificatorū legis. pte. 1. fol. 253. c. d. e. g.
- Eucharistie** in ministerio vt debite fiat / nō sufficit gradus ordinis: nisi cū hoc sit puritas mentis et corporis. pte. 2. fol. 203. d
- Eucharistie** sacramentū in ecclia militate: et fructio / iosa in ecclia triumphāte per conuiuiū significat. pte. 2. fol. 310. d
- Eucharistia** figurata ē per qñq: modos panis / sicut vnus panis vniuersus et perfectus. pte. 1. fol. 225. d
- Eucharistie** sacramentū p omnia legi sacrificia figuratū fuit sicut vnus perfectus per multa impfecta. pte. 4. fol. 5. d. et fol. 121. d.
- Eucharistie** pfectio supra veteri testamēti sacrificia ostendit ex duobus. pte. 6. fol. 132. f
- Eucharistia** respectu vite presentis ē nutritio spiritalis / q̄ fuit figurata in vet. test. p māna quo deus nutriuit filios isrl in deserto: cuius cib⁹ sapidus / et valde nutritiuus erat bonis: s⁹ malis erat nociuus. Sic a simili de hoc cibo spūali. pte. 3. fol. 253. c. d. et fol. 383. g. Item pte. 1. fo. 158. c et fol. 281. g. et fol. 299. c
- Eucharistie** sacramentū in oblatione melchisedech fuit figurata. pte. 1. fol. 64. a. g
- Eucharistia** Elide etiā i Corpus xpi / et i Sacm.
- Eui** Euidētia patrati sceleris nō indiget clamore ac / Euge est vox irrisoria et insultaria. pte. 3. fo. 134. f.
- Euge** iteriectio ē gaudētis. pte. 3. fo. (Interl. lio. 183. b. Item pte. 4. fol. 247. c. et fol. 248. c
- Euf** Eufantia publicari flagitiū accusatore nō eget. parte. 1. fol. 70. b. Interl.
- Eulmerodach** timēs ne pat suus / nabuchodonosor. f. resurgeret: fecit corpus patris exhumari / et in multis partib⁹ diuidi et vulturib⁹ dari / q̄ ad diuersa loca euolauerūt. pte. 2. fo. 187. d. e
- Eunuchus** aliqui accipiūt p castrato: aliqui dō p ministro vel seruo alicui⁹ pncipis rē. et q̄re dicūt
- Eunuchorum** tria gene / (eunuchus. pte. 1. fo. 103. c
- Eunuchus** carnalis: tertius spūale. pte. 5. fol. 59. a.
- Eunuchi** sūt dñgines deputabāf ad cultū de⁹ ve
- Eunuchos** tradūt hebrei / (sthe. pte. 4. fo. 338. c
- Eunuchos** q̄ a seculi actiōib⁹ alieni: orōni et lectiōi vacabāt: et vtores nō causa libidinis: sed suscipiende plus habebāt. pte. 2. fol. 212. f
- Eunuchi** q̄ sunt castrati p abscissionē mēbroꝝ genitaliū sunt cōmuniter male gratiosi i facie. parte. 4. fol. 294. b
- Eunuchi** pharaonis et ministri scz pincerna et pistor / accusati fuerūt ppter infidelitatē (lz hebrei aliter dicāt) q̄ sepe contingit in officijs in curijs regū. pte. 1. fol. 105. g
- Euphrates** fluius mesopotamię gemmarū fertilis rē. pte. 3. fol. 413. a. Item pte. 1. fol. 37. a.
- Europa** (i q̄ ē roma) dī populata fuisse a filijs iaphet. pte. 4. fol. 199. d.
- Eurus** i boreas vent⁹. pte. 6. fol. 206. e
- Eusebius** cesareę palestine ep⁹. Item alius Eusebius q̄ fuit natiōe sardus et vercellensis rē. pte. 3. fol. 3. f. Item pte. 2. fol. 2. b
- Eutices** heresiarcha dixit q̄ ex verbo et carne facta ē vna natura / scē et vna psona. Et vnde sumpsit errandi occasionē. Et improbat. parte. 5. folio. 187. g. Item pte. 6. fol. 253. b. c
- Euticiani** qui dicunt vnā tñ in christo operationē: vnā voluntatē pstant. pte. 5. fol. 116. d
- Euum** ē mēsurā incorruptibilitatis ppter qd̄ aī ipm nō est alia mēsurā nisi eternitas. pte. 3. fo. 387. g. et fol. 427. a
- Euum** est q̄si mediū iter eternitatē et tempus / ppter qd̄ aliqui ponūt pro tempore: aliqui p eternitate: eo q̄ mediū participat cum vtroq; extremo. parte. 3. fol. 388. c
- Exactio** et postulatio quō differūt pte. 2. fo. 293. c
- Exactiones** indebitas si qñ potentes hui⁹ seculi relaxant ad consiliū boni p̄dicatoris / postea tñ cupiditate ducti / reponūt eas i pte / vt in toto: vel adinuēniūt alias tantas vel maiores rē. pte. 4. fol. 158. b
- Exaudire** volētis modus ē aurib⁹ attendere ad vocem depcantis. pte. 3. fol. 283. d
- Excellentia** diuina nō videt a viatorib⁹ in seipsa sed per suos effectus cognoscit. pte. 3. fol. 430. b et fol. 380. d. Item pte. 1. fol. 203. d
- Excellentia** diuine virtutis maxie in trib⁹ relucet. f. in mundi creatione: gubernatiōe: et in beatorum p̄miatiōe / et in punitiōe malorū in hominib⁹ et demonib⁹. pte. 3. fol. 77. c. d.
- Excellentia** dei ē nobis incomphensibilis: et p̄r inenarrabilis. pte. 3. fol. 432. d
- Excelsa** periculosius stant / et citi⁹ corruunt. parte. 4. fol. 299. e
- Excelsa** duplici mō dicunt. Erant enī aliq̄ excelsi vbi colebant idola. Alia erant excelsa in quib⁹

Postilla et Additiones aliorum Repertorium alphabeticum

bus offerebant deo sacrificia. pte. 2. fol. 223. g
 Excessus epulantis et potationis causat cecita-
 tem intellectus sicut ecotiano abstinencia clarifi-
 cat et habet exemplum de dantele et socijs suis. p/
 te. 4. fol. 52. e. et fol. 295. c. d
 Excessus glorandi est duplex. Primo quando quis
 glorias de quo non debet. Secundo modo quando quis
 gloratur in quo non debet: bonum opus sibi attri-
 buendo. pte. 6. fol. 73. g. h
 Exclusiva dictio ad dita uni persone in diuis re
 spectu termini essentialis non excludit aliam. pte. 5.
 fol. 206. d. et fol. 40. d. Item pte. 6. fol. 237. g
 Excludores dicunt quidam artifices argentarii.
 parte. 6. fol. 10. a
 Nullum excludit lex diuina etiam extraneum a cul-
 tu dei et ab his que pertinent ad anime salutem. Sed in
 tpalibus quantum ad ea que pertinebant ad regimen
 ipsi non oēs admittunt. pte. 1. fol. 357. g.
 Excoicationis sententia suspensio aut interdicti indi-
 crete fulminantes quibus comparant. pte. 5. fol. 71. d
 Excoicatio significat per gladium. pte. 3. fol. 80. b
 Excudi dicitur quod in saxo cedit vel formatur. par-
 te. 1. fol. 300. c.
 Excusationis maximum viciū est qui per sua per
 alios nititur excusare ut per diabolū vel per ne-
 cessitatem stellarum. pte. 3. fol. 193. b
 Excusantes per sua copant heritio et que. pte. 4.
 Pona est ad excusationem sui humana (fo. 63. a.
 pueritas et quod merito sustinet sibi iniuste vide-
 tur sustinere. parte. 4. fol. 114. b
 Ex egypto vocauit filium re. Unde hoc sumptum
 sit et euangelio insertum. pte. 1. fol. 308. a
 Exemplum patrum sunt linea extensa super aliam iusti-
 ne citra vel ultra eat. pte. 3. fol. 70. e
 Exemplum malum in conuersatione huius vite dicitur
 lepra in pelle. pte. 1. fol. 238. b
 Exemplis mutuis oēs sancti vicissim suis virtu-
 tibus se incitant dum alter miratur in altero quod
 non habet in se ipso unde superiores sibi iniuste ar-
 bitrantes. pte. 4. fol. 215. f
 Exemplum bonorum et malorum operum quod et quare sunt
 a nobis consideranda. pte. 1. fol. 226. b
 Exemplum bonorum multum confortant et nota qua-
 re. pte. 4. fol. 161. e
 Quod prauorum acta non sint ponenda in exemplum iustorum
 nec in figura nec in metaphora. pte. 4. fol. 227. a
 Exemplum doctorum quantum iuuat notat. parte. 2.
 In exemplum debet pertrahi quod cunctis (fo. 252. c
 passionibus mortuus spiritualiter viuit: cuius inten-
 tionem corpus nec oīno p imbecillitate nec val-
 de p contumeliam refragat. pte. 1. fol. 252. e
 Exemplum sunt aliorum ruina. Nam mea res agis pa-
 nes cum proximis ardet. pte. 4. fol. 248. e.
 Exemplis agendum est post exhortationem verbo-
 rum. pte. 3. fol. 276. a.
 Exemplum sue actionis qui corda innocentium cor-
 rumpunt testiculi demonis dicuntur et quare. par-
 te. 3. fol. 77. f
 Exemplum vite comparat semini triplici in terra
 sato. pte. 5. fol. 97. b.
 Exemplum malorum qui considerat minus se percus-
 sum quam merebat agnoscat. pte. 3. fol. 63. a
 Exemplum iniquorum conuersorum ad deum sunt carbo-

nes et quare sic dicuntur. pte. 3. fol. 276. a
 Exemplum de inuido et cupido: ubi inuidus cupi-
 ebat sibi unum oculum erui re. pte. 1. fol. 42. f
 Per exempla diuine virtutis (cui nullus potest resistere)
 declaratur quod sit deo prompte obediendum.
 parte. 3. fol. 123. b
 Exemplum in reprobatis et electis ostendunt quali-
 ter diuina prudentia est primum principium salu-
 tis hominum tam in corporalibus quam in spiritualibus
 parte. 3. fol. 131. c
 Exemplum posita in libro sapientie incipiunt ab ada-
 m et a prioribus et terminantur in patribus exeuntibus
 de egypto. pte. 3. fol. 368. c.
 Exemplum iesu syrach incipiunt ab enoch et pce-
 dunt ad simonem filium onie. pte. 3. fol. 368. c
 Exemplum describunt illorum septem qui bene se habu-
 erunt per sapientiam diuinam scilicet noeloth abraam iacob
 ioseph moyses. Et per oppositum illorum qui male ha-
 buerunt circa hanc sapientiam fuerunt scilicet cain et
 multi alij. pte. 3. fol. 376. g. h. et fol. 377. b. c. d
 Exemplum de quodam nomine copes que non de-
 bemus altiora querere. pte. 3. fol. 391. b
 Exemplum pulchritudinis spiritualis et honestatis
 exterioris: est mulier non discursiva de domo in
 domum. pte. 3. fol. 415. f
 Exemplum ponuntur corporalia ad exprimendum au-
 gmentum donorum spiritualium quod est excellentius
 augmentum corporali: et ponitur comparatio amo-
 ris matris ad filium. pte. 3. fol. 412. d
 Exemplum in moralibus magis mouet quam verbum et
 est efficacior modus ad inducendum alios ad ali-
 quid agendum. pte. 6. fol. 89. g
 Exemplum imitationis verum est filius dei: et hoc
 imitantur primo angeli: secundo creature sed
 quia hoc exemplum deitatis a nobis est inuisibi-
 le factus est homo ut nobis hominibus humanum im-
 beret exemplum visibile: quod primo prelatum ecclesie
 preponit imitandum: secundo plati christi exem-
 plo informati preponunt christifidelibus in exe-
 plum. pte. 6. fol. 48. g. h
 Exequitur quod iustum est iniuste qui ad defensionem
 iusticie non virtutis emulatione sed amore proximi
 temporalis excitat: et iusticiam quam pretendit ve-
 dere non veretur. pte. 1. fol. 349. e
 Exequi iustum iuste est in assertione iusticie ipsam iu-
 sticiam querere. pte. 1. fol. 349. e
 Exequiarum pompe sepulture diligentia: monu-
 mentorum opulenta constructio quomodo et cui
 psumt. pte. 6. fol. 111. f
 Exequie fidelium dum peragunt decantant psalmus
 Te decet re et quare. pte. 3. fol. 174. c
 Exequias defunctorum peragendo celebrantur die-
 bus septimus et tertius et que. pte. 1. fol. 122. b.
 Exercere si quid bonum robustius incipimus: non
 debemus cito ostendere: simplex quod et innocuum
 non debet nudari suo velamine. pte. 1. fol. 348. a. b.
 Exercitatio corporis modica in viris perfectis in re-
 bus ad deuotionem excitantibus tantum operatur
 sicut talium magna exercitatio in minus deuotum
 parte. 1. fol. 334. g
 Exercitium deuote orationis est ars sagittandi spiritualis
 re. pte. 2. fol. 97. b
 Exercitium studij primo viguit in egypto et ibi

Exeq

Exer

In Glossas ordinariā Interl. q5: necnon i Nico. de ly.

- primo gens sacerdotū vacare cōcessa est. pte. 3.
Exercitus filiorū israel diuisus est in (fo. 243. c
tres partes/ineq̄les tñ. pte. 2. fo. 55. c.
Exercitus nō debet cōmittere bellū sine p̄ncipis
voluntate: quod probat exemplo romanorū.
parte. 2. fol. 302. b
Exercitus iudgoz adaquatus in deserto i loco
sicco fuit sexcenta milia absq̄ mulieribus z par
uulis z pecorib⁹. pte. 3. fol. 198. g
Exercitus sennacherib: sicut stipula ante faciem
venti q̄ stare nō potest sic perijt ita q̄ angel⁹ do
mini vna nocte interfecit ibi cētū octoginta q̄n
q̄ milia. pte. 3. fol. 209. c. d. Itē pte. 2. fo. 179. g. b
Item pte. 4. fol. 20. d. et fol. 57. g
Exi **Exiliū** est mors ciuilis. pte. 2. fol. 111. f. Elide etiā
in Abors
Exire a malis seculi z vniuerse vanitati renūcia
re/est primus gradus ascendēdi ad celeste tem
plum. parte. 3. fol. 275. f
Exi de egypto duob⁹ modis. vno mō cū o erro
rum tenebris/ z de terrena conuersatiōe ad spiri
tualia instituta quis conuertit. alio mō cū ania
relinquit hui⁹ mundi tenebras z trāssert ad ali
ud seculū zē. parte. 1. fol. 320. b. et fol. 321. f
Exitus electorū ad gl̄iam fuit figuratus in exitu
filiorū israel de egypto deū laudantiū qñ depo
sita omni p̄nalitate transferent ad celū in aia
z corpe gloriose. pte. 4. fol. 58. a. b
Exo **Exodus** quare sic dicit cū in principio nō de exi
tu/ s de ingressu filiorū isrl agat. pte. 1. fo. 213. f. b
Exo **Exodus** excellit i p̄tathenco: i q̄ pene oia sacra
mēta quib⁹ ecclia instruit figuratiter expmunt
parte. 1. fol. 122. f. et fol. 213. e
Exorcismi modos excogitauit salomon z docu
it quib⁹ imundi spūs expulsi nō audebāt ad ho
mines reuerti. pte. 6. fol. 197. b. Item parte. 2. fo
Exp **Expectatio** future felicitatis in p̄sen (lio. 81. b.
ti vita est fruola duplici de causa. Sed q̄ sit ve
ra expectatio ostendit. pte. 3. fol. 21. d.
Expediēs ē quod sine impedimēto fieri pōt. Nō
expediens aut qd̄ prestat impedimētū ad con
secutionē finis intēti. pte. 6. fol. 41. c.
Expensas decē solidoz pro christo multi graui
us portant q̄ q̄nquaginta vl centū pro mūdo:
et cui assimilant. pte. 5. fol. 115. d
Experientie certitudo designat p gustū/ z nō per
visū/ et quare. pte. 3. fol. 30. c
Experimento pprie fragilitatē mouet hō ad ma
gis addiscendū artē se defendēdi contra impu
gnationē demonis zē. pte. 3. fol. 267. c.
Expiationis festū in festum expiationis
Explanatio scripture habet fieri q̄ttuor modis.
parte. 6. fol. 55. d.
Exploratores terre promissionis quō de vertice
montis potuerunt exquirere oia q̄ moyses p̄ce
pit: Quō intrare ciuitates q̄s legunt intrasse:
parte. 1. fol. 286. e. f
Exploratores terre p̄missionis an fuerunt missi
ante terminū luctus mortis moysi. parte. 2. fo
lio. 4. g. et fol. 5. c. d
Exploratores per iosue missi quō terrā p̄missio
nis potuerunt pacifice z nō impediti pertransl
re. pte. 2. fol. 5. d. f
Exploratores q̄s misit iosue quō vocantur iuue
nes/ cū ad explorandū solent mitti viri pruden
tes et astuti. pte. 2. fol. 10. g
Expoliare inimicū acq̄sitū iure belli/ non pōt ali
quis/ nisi perfecte subiecerit. pte. 1. fol. 264. b
Exponēdi sacra scripturā regule siue clauēs val
de notabiles tradunt. pte. 1. fol. 3. h
Exposita exponere/ ociosū est: nō studiosū. pte. 1.
Expositio mystica discrepans a sensu (fo. 330. e
literaliter reputanda est indecēs z inepta vel sal
tē minus decens zē. pte. 1. fol. 3. g.
Expositiōi nulli aliquis ita p̄cise ih̄reat/ q̄ si cer
te rōne constiterit hoc esse falsū q̄ aliq̄s fm sen
sum scripture hoc asserere p̄sumat. parte. 1. fo
lio. 21. f. et fol. 29. b.
Expositorū diuersitas nō om̄ino inutilis est. par
te. 1. fol. 8. h. et fol. 29. b.
Exprobrare quid ē. pte. 3. fo. 148. a
Exprobrare alterius defectū in se ipso existentē:
est ppriū defectūz reducere ad memoriā. pte. 1.
fol. 248. g.
Extasis verbū grecū est/ latine vno verbo expo
ni potest/ si dicat excessus. pte. 6. fol. 67. e. et fo
lio. 169. f. Item. pte. 4. fol. 389. f. Item parte. 3. fo
lio. 125. e. h. et fol. 258. f. Item pte. 1. fol. 65. h. et
folio. 88. e.
Extasis raptū a sensib⁹ exterioribus signat. par
te. 1. fol. 65. h
Exteriora bona intelligunt per opera manūū q̄
patent alijs. Et a deo b̄ndicūtur: qñ non ad ho
minū laudē/ sed ad dei gloriā ordinantur. par
te. 1. folio. 364. d.
Exteriora bona ordinantur ad vitā corporālē/ z
vita corporalis ad salutē aniē: z ad dei gloriāz
z bonū particulare ad bonū cōmune. parte. 1. fo
Exterminare quid ē/ z q̄t modis/ z p (lio. 360. b
quos fiat. pte. 5. fol. 26. c.
Exterminiū iudeoz fm egesipū a p̄ncipio obli
dionis vsq̄ ad finem fuit/ in q̄ multi fuerūt in
terfecti gladio/ fame/ z peste scz decies cētum
milia. pte. 4. fol. 51. f
Extirpare difficilius est iactantiā/ superbiāz/ vel
vanā gl̄iam q̄ carnalia vicia. pte. 1. fol. 340. e
Extra imitationē passionis christi nō tam virt⁹/
q̄ viciū est quicqd̄ agatur. pte. 1. fol. 296. c
Extranei dicebantur gentiles triplici rōne. par
te. 6. fol. 91. g
Extremū alicuius rei accipitur (te. 6. fol. 91. g
dupl̄r. f. de parte superiori z inferiori. parte. 1. fo
lio. 113. h. et fol. 281. f
Extrema pars dupl̄r intelligitur/ scz fm partē i
feriorē/ vel superiorē. Et per extremā p̄tem fm
aliq̄s notat vulgus: fm alios notant maiores
de iplo q̄ perierunt z mortui sunt. pte. 1. fo. 281. f
Extremi iudicij cōditiones q̄nq̄. pte. 6. fol. 67. d
Exultare est concitati animi seruire gaudere: et
differt a letari. pte. 3. fol. 126. a. et fol. 129. a.
Exultatio z gaudiū quō differunt pte. 2. fo. 64. c
Exultatio est quasi extra saltatio: qd̄ fit qñ men
tis deuotio resultat i signo sensibili. Similiter in
bilatio dicitur cordis gaudiū ita intensū q̄ nō
pōt interi⁹ p̄tineri qñ appareat i signo exteriori.
pte. 3. fo. 129. c. et fo. 221. c. Itē pte. 5. fo. 123. g
Exultationē vitę p̄sent. i honorib⁹ z delitijs cō/

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

comital remotus p̄scie et q̄re. pte. 3. fol. 322. b.
 Etultatio iohannis i vtero diuino fuit miraculo
 attribuendum: et potuit fieri duobus modis
 62. parte. 5. fol. 125. g.

Etupeno tholosano vt ait hieronymus: quis s̄a/
 ctior: qui corpus et sanguine dñi in vase vitreo
 et capsella viminea cōsecrauit: vt aurū et argen/
 tū distribueret pauperibus. pte. 2. fol. 146. d.

Ege Egechias nō valens resistere regi assyriorum via
 humana: cōuertit se ad dñm diuinū auxiliū im/
 ploꝝdo: qui misit ei angelū: et vna nocte inter/
 fecit in exercitu regis assyriorū centū octoginta
 quinq; milia bellatoꝝ. pte. 2. fol. 179. f. g. h. et fo.
 180. b. Itē pte. 3. fol. 275. b. Itē pte. 4. fol. 20. b.

Egechias post liberationē mirabilem ab
 exercitu sennacherib: inducit populū ad legis
 studiū: et vt magis possent in hoc p̄ficere: ab/
 straxit se a vino: ita q̄ parū aut nihil biberāt:
 et sic vineę remiserūt inculte. pte. 4. fol. 20. g.

Egechias qui tempore ossee regnauit: totā fidu/
 clam suā posuit in domino: et mirabiliter adiu/
 uit eum dñs. parte. 4. fol. 58. g.

Egechias misit magnas pecunias regi assyriorū
 tali pacto: vt a terra eius recederet: et ipsum in
 pace dimitteret: sed ille accepta pecunia pactū
 fregit. pte. 4. fol. 65. f. Itē parte. 2. fol. 177. f.

Egechie q̄re infirmitas acciderit: et an aī vlt post
 p̄cussio exercitū sennacherib facta est. pte. 4. fol.
 68. d. e. et fo. 69. e. Itē pte. 2. fol. 180. e.

Egechie et si annos quindecim addidit de⁹: eū
 tñ cū mori p̄miserit: tunc p̄scuit eum esse mori/
 turum. pte. 2. fol. 180. a.

Egechias q̄re maluit vt sol p̄m̄ suo mori cursū
 ageret q̄ cōsuetū p̄cessu incedēs. pte. 2. fol. 180. e

Egechias quare egrotandē grādi a dño p̄cussus
 fuit. pte. 2. fol. 180. a. c. et fo. 180. a. b.

Egechie fili⁹ errore cor̄ q̄ se demonibus māpa
 uerūt deceptus: edificauit altare om̄i exercitui
 celi in vtraq; domo dñi: sp̄salibus. f. nequitijis
 in celestibus positis. pte. 1. fol. 306. d.

Egechias tricesimonono anno iſmar⁹ fuit: q̄s
 est mediū vite hoīs fm̄ cursū nature: tñ postea
 regnauit viginti quinq; annis. pte. 4. fol. 68. b.

Egechias significat chriſtū: q̄ non solū idolatriā
 destruxit: sed et legem sp̄ritualiter intelligere
 fecit. parte. 2. fol. 177. a.

Egechias qui non tñ p se vel p suos op⁹ dei stre
 nue gessit: imo p nūcios ad sile studiū alios p/
 uocauit: chriſtū significat. pte. 2. fol. 231. e

Egechias difficultatē hebreoꝝ mōstrat tradi/
 tio. Nisi em̄ quis apud eos sacerdotalis mini/
 sterij dignitatē. i. triginta annos impleuit: nec
 p̄ncipia geneſeos nec canticā canticōꝝ nec ex/
 ordiū egechielis vel finē legere p̄mittit. pte. 4.
 fol. 109. f. et fol. 209. c. et clarius fol. 212. g. et fo.
 213. d. Item parte. 1. fol. 17. e.

Egechielis visionem omnes iudei vniti concor/
 diter dicūt: q̄ magis suspicari q̄ explanare pos/
 sumus. parte. 4. fol. 209. f.

Egechielis visio de templi descriptione vario mō
 exponit apud hebreos: et s̄lt apud latinos: et q̄
 sunt expositores. pte. 4. fol. 266. g. et q̄les s̄nt/
 et an p̄habiles. fo. 291. b. c.

Egechiel q̄nto anno sedechie cepit i babylōe p/
 phetare captiuus: et nono anno nabuchodonō
 for hierusalē obsedit. pte. 4. fol. 220. f.

Egechiel qui speculatoꝝ populi interpretat: nō vi/
 gulando sup illū puniē de taciturnitate: et liga/
 tus fuit vsq; ad tempus duplici p̄na. parte. 4.
 fol. 215. b. et fol. 216. d.

Egechiel dormiuit sup latus suū sinistru et de/
 xtru: et signauit obsidionē ciuitatis hierusalē.
 parte. 4. fol. 218. d. et fol. 177. d. g.

Egechiel nō p se sed p aliū barbā rasiē: faciēs p/
 res capilloꝝ equalis pōderis: ad denotandum
 q̄ populus hierosolymē morerē fame: peste et
 gladio obsidionis tpe. pte. 4. fol. 219. b.

Egechiel nō in corpe sed in spū ductus est ad tē
 plum hierosolymitanū: vt videret abominati/
 ones quę fiebant in hierusalē p tēpore p̄sen/
 ti: et quę factę erant de p̄terito: et ponūtur opi/
 niones. parte. 4. fol. 222. f.

Egechiel ad quattuor loca templi adduct⁹ fuit:
 et qd ibi viderit notat. pte. 4. fol. 222. b.

Egechiel. ccc. xc. diebus dormiuit sup latus sini/
 stru et. xl. diebus sup latus dextru/ absq; cōuer/
 sione de latere in latus. S̄lt eſaias iuit nudus
 et discalciatus trib⁹ diebus: vel fm̄ aliquos tri/
 bus annis. Sic et hieremias portauit catenas i
 collo quindecim annis. pte. 4. fol. 147. g.

Faber est nomen ge fab
 nerale: et specificat p additamēta:
 sicut dicit faber ferrarius/ faber li/
 gnarius. pte. 1. fol. 197. f.

Faber si idolo/ sicut dedit figuram daret et cor/
 ab idolo ipso faber adoraret: quis ergo de⁹ tu/
 us: nūquid q̄ te fecit: parte. 6. fol. 5. b.

Fabri generaliter dicuntur artifices: nō solum in
 ferro et alijs metallis sed etiam in lapidibus et
 lignis. parte. 2. fol. 183. c.

Fabri filius voluit dici chriſtus: et cuius et qua/
 re. pte. 5. fol. 46. f. et fol. 137. b.

Fabricatio tabernaculi fuit in p̄cepto dato moy/
 si aī fabricationē vituli. pte. 1. fol. 197. g.

Fabule iudeoꝝ de tempore messie vēturi in suo
 thalmud conscriptę. parte. 6. fol. 118. a. Elide i
 Abessias/ et in Iudei.

Facere pua bona cū charitate sine sciētia p̄dicā/
 di: melius est q̄ magnis effulgere virtutibus cū
 admittione discordię. pte. 3. fol. 325. e.

Facere malum corā deo/ et discedere a cōspectu
 dei differunt: et quō. parte. 1. fol. 160. e.

Facere idolum/ et facere similitudinē differenti/
 am habent. parte. 1. fol. 163. f.

Faciamus hominē dicit deus in plurali: ad de/
 notandū pluralitatē psonay i diuinis: et q̄ ista
 pluralitas stat cū vnitatē eēntię simplici: ideo
 sequit q̄ de⁹ creauit hoīem. pte. 1. fol. 27. b.

Faciamus hominē ad imaginem/ q̄ntum ad bo/
 na nature: et similitudinē nostrā/ q̄ntum ad bo/
 na gratię. parte. 3. fol. 266. b.

Facies aliqua quę nō sunt illicita de natura sua
 in phano gentili et ethnico: nō videt illicitum:
 dñi tñ hoc nō faciat in reuerētiā alterius a deo.
 parte. 2. fol. 166. f. et fol. 167. a. c.

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

Facibus tot inflātur homo quot pceptis in-
struitur. parte. 5. fol. 183. a. et fol. 225. b.
In facie magis apparet motus animi i qua vi-
gent oēs sensus magis q̄ in alijs ptribus. pte. 3.
fo. 323. b. Elide etiā in Lordis dispositio.
Faciē corpālē hoīs multi habētes diuersari be-
stias assumūt imagines. pte. 4. fol. 229. a.
Facies hominis immutat/ cū eius species mor-
te atteritur. parte. 3. fol. 34. b.
Facies hominis inflat p magnū fletū: qz multa hu-
miditas resoluit a cerebro/ descēdēs x̄sus oculi
los 7 faciē: et sic inflat. pte. 3. fol. 37. c.
Facies declinatio apud homines/ signū ē homi-
nis irati. parte. 3. fol. 122. c.
Faciem leuare/ est in deo animū p studia orati-
onis attollere. pte. 3. fo. 29. a.
Facies hoīs quō lauaf 7 maculaf. pte. 3. fo. 29. a.
Faciē alicui in abscondito ille accipit i iudicio: q̄
p eo loquit cōtra cōscientiā. pte. 3. fo. 31. e. g.
Faciē virginē et gratiosā habuisse serpentē i se-
ductione eue dicit aliq̄: sed hoc de scriptura nul-
lā habet auctoritatē. pte. 1. fo. 40. d. et fo. 42. b.
Facies dei quē ē christus tripliciter nobis osten-
ditur ad salutem. pte. 3. fo. 205. d.
Facies christi in trāfiguratōe/ quō sicut sol vi-
ditur resplenduisse. pte. 5. fo. 107. b.
Facies moysi cornuta/ erāt quidā radij miri splē-
doris/ a facie eius pcedentes in altum ad mo-
dum cornuum. parte. 1. fol. 206. b.
Facies quattuor animalū. s. leonis/ hoīs/ vituli/ et
aquilę: qd designauerūt. pte. 4. fol. 211. c.
Facies cherubin quare dicit: et quare sit vna. i.
prima. parte. 4. fol. 225. c.
Facile est quēq̄ conuersum diabolo renūciare/
vnū et verū deū cōfiteri 7c. Sed multi labo-
ris est/ si quis accepta fidei sacramēta/ peccādo
cōtēnit p̄stinā recipe dignitatē. pte. 2. fo. 249. b.
Facile retinent/ q̄ breuiter dicunt. pte. 1. fol. 329. b.
Facta magis mouēt q̄ verba in moralibus. pte.
5. fol. 225. b. et magl vita sc̄ta q̄ loq̄la cōposita.
Quicquid facis cū hilaritate fac: et (fo. 13. g.
tunc bñ facis: si autem cum tristitia facis/ sit de
te: nō tu facis. parte. 6. fol. 72. a.
Facto in eodē deus de occulta eq̄tate laudaf/ 7
hō de ppria iniquitate puniūt. pte. 1. fol. 168. b.
Facta aliquoz dicunt abscondita: qz s̄ facili ab-
scōdūt: q̄ abscondi nō p̄t diuino iudicio/ l3 ab-
scōdi possit iudicio humano. pte. 6. fo. 122. c.
Facta angeli raphaelis circa tobiā iuuenē et sa-
rā vxorē eius/ fuerūt i multz figurata: 7 hic ostē-
dit q̄ fumus ex igne pcedēs signat virtutē ora-
tionis tobię et sarę. parte. 2. fol. 288. d.
Facultates cū dispensatiōe erogare/ bonū ē: me-
lius est tñ intētiōne sequēdi christū totū simul
donare. pte. 5. fol. 167. d. et fol. 18. d. et fol. 31. g.
Fallendi voluntas omnis an pro mendacio pu-
tanda sit: et si ita est/ vtrum possit esse iustum
mendaciū/ quo ille fallit q̄ dignus ē falli. pte. 2.
Falsitas est q̄ omnes pphete fuerūt in (fo. 12. f.
mōte sinai: 7 acceperūt ibi suas pphetias a deo
sicut moyses legē: futuris tñ t̄pibus fm dei or-
dinē ab eis p̄nūciādas 7c. pte. 4. fol. 82. b.
Falsitas quorūdā iudeoz dicentū messia futu-

rū seu venturū post. 1335. annos. pte. 4. fo. 328. b.
Falsus propheta vel falsitas pphetie dupliciter
deprehendit. Vno modo ex euentū/ quādo nō
euenit quod p̄dixit. Alio modo ex fine intēto:
vt si quod p̄dixit/ euenit: et postea nitit homi-
nes auertere a deo: qz nullus talis ppheta pōt
esse a deo. parte. 1. fol. 351. f.
Falsus est qui nō in eodem sensu dicta intelli-
git. parte. 5. fol. 117. a.
Falsum seu falsitas nō reuelat a deo vel de eius
mādato/ cū sit veritas p essentia: sed reuelatur
pmissiōe diuina: q̄ iusto iudicio pmittit hoīes
malos a demonibus p̄cipi. pte. 2. fo. 160. f.
Fama est minus bonum q̄ sit bona vita: ideo si
nō pōt seruari bona vita fratris sine detrimēto
sue fame: tūc pcedēdū ē ad salutē bone vite cū
aliq̄li lesione sue fame. parte. 5. fol. 57. b.
Fama ppter proximū est necessaria/ et maxime
predicatoribus. parte. 5. fol. 17. e. Item parte. 6.
fol. 79. b. et fol. 103. b.
Fama popularis/ an/ quomodo/ et quare expe-
ctanda est. parte. 1. fol. 92. b.
Fama eorū qui foris sunt: licet parum sapiant:
reddunt plerūq̄ labori eorū per quos sibi con-
sulitur splēdorem laudis/ et odorē bone opi-
nionis. parte. 1. fol. 92. b.
Fame iactantia vana hec/ quam philosophi vel
poete post mortē regum suoz/ vel etiam falsi
christiani obeuntibus magistris impendunt: 7
hec in ignē mittunt. parte. 3. fo. 225. a.
Fama q̄ regib⁹ et alijs magnatib⁹ impēdit: desi-
gnat p aromata meretricia. pte. 2. fol. 225. a.
Fama christi fuit ex miraculis/ nō solū inter vul-
gares homines/ sed etiam inter magnas perso-
nas/ dicunt habere (nas. pte. 5. fol. 47. c.
dētes acutos/ 7 ventrē vacuū. pte. 4. fol. 363. d.
Fames mētis ē silētiū x̄bi dei: q̄ subtrahit tēra-
tio carnis inualescit/ q̄ ē bellū. pte. 3. fol. 17. e.
Fames vbi generalis ingruerit/ exceptis quoti-
dianis elemosynis/ quę possumus/ egentibus
p̄beamus: 7 quę a subditis iure solebam⁹ exi-
gere tributa/ dimittam⁹ vt dimittat nobis pa-
ter debita nostra. pte. 2. fol. 259. f.
Fames q̄ terribilis fuit iudeis in obsidione ci-
uitatis hierusalē p chaldeos facta/ ostendit in
multis miserijs: ita q̄ viri et vxores absconde-
runt cibū/ 7 celabāt ad inuicē: et eodem modo
dimittebāt filios 7 filias mori fame/ celātes ci-
bū/ ad mortē ppriā differēdā. pte. 4. fo. 196. d. et
fo. 188. g. h.
Fames fm vegetiū de re militari/ in ciuitatibus
obsessis/ et aliquādo in castris: magis pugnat
q̄ gladius: vt patet de iudeis captiuat/ p chal-
deos 7 romanos 7c. pte. 4. fol. 219. g.
Familia patriarcharū et pphetarū multa est.
Vna hospitalitatis/ cui p̄st abraā: alia est ca-
stitatis/ cui p̄st ioseph: alia māfuetudinis/ cui
p̄st moyses. pte. 5. fol. 258. f.
Familiaritas nimia parit cōtēptū apud hoīes:
sed apud deū auget magis reuerentiā filialem
hominis ad deū. parte. 3. fo. 132. g.
Familiaritas quā deus ostēdit filiis israel in ve-
teri testamēto: fuit figura illi⁹ maxime familia/

Sal

Postilla et Additiones aliorum Repertorium alphabetici.

ritatis quia dñs ostēdit in bñficio incarnatiōis.
 pre. 1. fol. 335. c. Itē pre. 5. fol. 187. g. b.
Familiares secularium principum cū ad fidē christi
 veniūt de arca regis ad opus dei sumpt' tribu-
 unt: qualis fuit Lassiador? quondā senator re-
 pente ecclesie doctor: qui diligēter attēdit qd
 ambrosius/ quid bilani/ quid augustinus/ qd
 cirillus quid iohānes: quid ceteri sancti dire-
 runt: et edoctū se a senioribus iudeorū pbavit.
 pre. 2. fol. 247. f. et fol. 248. a.
Fanne coctē oblatio poterat fieri quadruplici-
 ter. In cibano/ in aqua calida/ i patella super
 craniculam. parte. 1. fol. 217. d.
Fascia pectoralis est vitta tenuis et delicata/ cū
 qua stringunt in imille: ne ex sua grossicie tur-
 pitudine ingerant. parte. 4. fol. 12. f.
Fascinus et fascinatio/ quid ē quibus modis sit
 pre. 6. fol. 81. f. b. et fol. 82. a. Itē pre. 3. fo. 371. d.
Fastidiū soler seq' satietatē. pre. 1. fol. 203. b.
Fati questio soluit/ ac necessitatis vincula atq;
 causarum: q' nequaquā dies mortis singulis pñ-
 nita sit: sed voluntate dei vel vivit aliquis/ vel
 moritur. parte. 2. fol. 180. b.
Fatutas creditur puritatis virtus ab hui' mun-
 di sapientibus. parte. 3. fol. 29. b.
Fatu' p' iproprio iduebat veste alba: et sic chri-
 stus fuit indutus ab herode/ cum eū remisit ad
 pilatum. parte. 5. fol. 179. b.
Favere oportet nos bonis qui nobiscū sunt: sic
 illoz bona imitādo nostra facere: vt etiā p' sta-
 tu totius ecclesie dominū deprecemur: vnde in
 oratione dominica nemo sibi specialiter aliqd
 petit. parte. 2. fol. 248. g.
Favoris humani retributionē vitemus: ne nos
 operatio virtutū ad cōcupiscentiā flectat tem-
 poraliū. parte. 5. fol. 101. f.
Febus grece feruor: latine: et si qñ hec passio fa-
 cit tremere naturē ē humane. parte. 5. fol. 31. a.
Febucitantes naturalē est incipiente sanitate
 lassescere/ et molestiam egitudinis sentire. par-
 te. 5. fol. 31. a. et fol. 138. b.
Febriarius est acerrimus in frigore hyemis. par-
 te. 4. fol. 406. e.
Fedus amicitie quando fiebat olim: occidebat
 vñū animal vel pluraz in signū q' illi qui percu-
 tiebant fed' adinuicē essent digni morte/ si vel-
 lent contra fedus venire. parte. 2. fol. 260. f. Itē
 parte. 1. fol. 65. g.
Fedus nullo modo cum vicijs et victoriū aucto-
 re feriendū est: licet pacē promittat/ et prosperita-
 tem simulent. parte. 4. fol. 444. a.
Felicia hēresis posuit in christo duplicē dei si-
 lationē: ad qd sequit' i christo duplicē esse pso-
 nā: sicut etiā dixit nestorius. pre. 6. fol. 264. c.
Felicitas hominis solū est in dei visione et frui-
 tione: que omīno erit pfecta in resurrectiōe. p/
Felicitas vera in solo deo cōsistit (te. 3. fo. 34. c.
 obiective: formaliter autem in eius clara visi-
 one et fruiione: dispositiue vero in meritorio
 opere. parte. 3. fol. 349. b.
Felicitatē describēs Aristoteles et pditiones eius/
 dē an in aliquo deuiaverit. pre. 5. fol. 191. g.
Felicitas hominis seu vltimus finis non habet

tur in presenti vita. parte. 3. fol. 21. c.
Felicitatis expectatio in presenti vita frivola ē/ du-
 plici de causa. pre. 3. fol. 21. d.
Felicitas in presenti pñsit pñcipaliter i bonis aie
 interioribus. parte. 3. fol. 136. d. et fol. 137. a.
Felicitas cuiuslibet beati sicut auget ex socie-
 te aliorū bonorū: sic et pena cuiuslibet damnati
 ex societate aliorū: et maxime quādo fuit fau-
 tor ipsorum. parte. 3. fol. 45. c.
Felicitas q' pōt haberi i presenti/ pñcipaliter cōsistit
 in bonis aie interiorib': secundario vero seu acci-
 dentaliter i bonis exteriorib'. pre. 3. fol. 254. g. b.
Felicitas temporalis describitur qñtum ad lon-
 gam vitā/ honores/ diuitias/ multitudinē pro-
 lis et ppinquorū/ et securitatem pacis/ et securi-
 ditatem animalium/ et iocunditatē prolis et amē-
 corum. parte. 3. fol. 43. b.
Felicitatē terrenā oēs q' i ecclesia querūt a dño:
 ad hismaelē pertinet. pre. 6. fol. 85. b.
Fui oculo fidei caret/ delectat' felicitate impio-
 rum. parte. 3. fol. 138. d. Interf.
Felicitas mūdāna equo assimilat' / que vehit ho-
 mines: et dum nimis pperat/ cadit vt equus: et
 sessorem perdit. pre. 3. fol. 131. a.
Felicitas malorum est fouea/ et quare: labor bo-
 norū flagellum patris. pre. 3. fol. 228. f.
Felicitatis magnē est ad pñsens misericordiā nō
 mereri. parte. 4. fo. 223. f.
Felicitas eterna q' nullo mō pertineat ad bruta
 animalia/ sed solū ad intellectuale et rōnalē cre-
 aturā: et q' nō cōsistat in delectationib' corpali-
 bus ciborū et venerorū/ sicut saraceni bestiales
 expectāt/ et quidā iudeorū: improbat' scriptura vete-
 ris legis. pre. 1. fol. 27. d. Itē pre. 3. fo. 241. c.
Felicitas hominis a philosophis varie tradita est.
 pre. 3. fo. 341. b. et fol. 342. c. d.
Felices pueri dicunt: nō q' exerceāt actus virtu-
 tū/ i quib' cōsistit felicitas/ sed q' habēt ad hoc
 bonā dispositionē. pre. 5. fol. 18. c. d.
Felice esse hoīem posuerunt multi phi tū: qñ in
 eius mēte describit' tot' orbis p sciētā pfectā: s'
 hoc excludit salomō et. parte. 3. fo. 342. c. d.
Finfelicitissimum infortunij genus est/ fuisse feli-
 cem. parte. 4. fol. 255. g.
Felix papa instituit festiuitatem dedicatiōis ec-
 clesie celebrari per singulos annos. In dedica-
 tione dō ecclesie episcop' arcuit ecclesiā dedi-
 candā exterius et interius et. pre. 6. fo. 255. b.
Femella nō poterat imolari in sacrificio pascha-
 li/ et quare: tamē in aliquibus hostijs pacificis
 et p peccato bene immolabant' femelle. pre. 1.
 fol. 146. f. et fol. 150. b. et fol. 151. c.
Femina/ vota nulla que abstinentie causa vouit
 reddat/ nisi vir pmittat. pre. 1. fol. 318. a.
Femine formari dicuntur in vtero octogesimo
 die: eundem numerum ad impletionē purifi-
 cationis earum que semen suscipiunt/ pcepit
 moyses. parte. 1. fol. 255. f.
Femina in cōceptu hec est natura: vt qualē cō-
 spererint siue mēte cōceperint in extremo volu-
 pratis estu quo cōcipiūt: sobolē talē pcreet: et
 de hoc experimēta. pre. 1. fol. 93. b. g.
Feminis nō phibetur fm hebraicam veritatem

Fem

In Glossas ordinariā Interl. q3. nechon in Aico. de ly.

- quin nubant quibuscumq; voluerint de genere
israhelico/nisi tñ feminis que hereditatem ha-
bent. f. illis que nō habēt fratres: et istis tñ pre-
cipitur/ q; alicui de cognatione patris sui nu-
bant. parte. 1. fol. 328. c.
- S**eminis nō conceditur sacerdotium/ nec doctri-
na in ecclesia: ne induant veste virili. pte. 1. fol.
Seminas vris subditas et pene famu (355. e. b.)
las/ lex voluit cē vxores. pte. 1. fol. 356. b. e.
- M**ull' scōz nisi raro/ feminas genuisse narraf. pte
3. fol. 344. b. Itē parte. 1. fol. 293. g.
- S**emie qre seqbāf chistū et aplos. pte. 6. fo. 45. e
- S**eminalia que ad operiendā corpis vel carnis
turpitudinem fiunt: illā castimonie portionem
que a copula coniugali cohibet/ proprie desi-
gnant. parte. 1. fol. 192. a.
- S**eminalibus lincis ideo femina vel femora ve-
lant: q; causas huius rei: quomō d parvulo se-
mine et fedissimis initijs/ tanta vel hominū vt
diuersa rerū pulchritudo nascat/ nobis esse ob-
uolutas/ et humanis oculis nō patere/ necessa-
rio confitendū est. parte. 1. fol. 242. b.
- S**eminalibus lincis vsq; ad genu verēda celan-
tur: quoz supior pars sub vmbilico vehemēter
astringit. pte. 1. fol. 227. f. et fol. 228. b.
- S**eminalibus ego nō vestio: nec impono alicui
necessitatē: qui vult esse sacerdos: ipse se vesti-
at. hēc hieronymus. pte. 1. fol. 242. b.
- S**emineū genus duplo mulctaf: habet em totā
ade maledictionē: et addit ei: In dolore pari-
es filios tuos. parte. 1. fol. 235. f.
- S**emoralium vsum quis inuenit. parte. 1. fol. 56
g. Item parte. 1. fol. 165. f.
- S**emoris nudatio sequit ebrietatē/ sicut libido
satiētatē. parte. 1. fol. 56. e.
- Sen** fenestra arce noe qlis/ et an vna vel plures fue-
runt. parte. 1. fol. 51. d.
- De fenestra** qui perspicit per cancellos: ipse qui-
dem que foris agunt plene cōsiderare sufficit:
nec tamē ipsum qui foris sunt intra degentem
aspiciunt. parte. 3. fol. 316. b.
- Senū** et olus cito desiccant/ et qre. pte. 3. fo. 136. g
- Senū** nascendo habet virozē/ crescendo decorē:
deinde florem/ tandē ardore solis siccātū redi-
git in puluerē. parte. 4. fol. 7. e.
- Ser** fere/ hēc dictio quando et quare in numeris ap-
ponitur. parte. 6. fol. 165. d.
- Serebat/ hēc dictio/** cuz dicit: Spūs dñi fereba-
tur: nō debet intelligi aliquid in spiritu dñi pas-
sive: quia verbū in hebraico in hoc loco/ ē me-
re actiuum: et huius exquisita declaratio. par-
te. 1. fol. 30. g. h.
- Sermentū** exponit nūc in bonū/ nūc in malum.
pte. 5. fol. 51. g. et fo. 45. b. et fo. 161. d. Item cla-
rius parte. 6. fol. 40. b. et fol. 86. f.
- Sermentum** et mel ab omni oblatione excludū-
tur. parte. 1. fol. 217. g. b.
- Sermentum** duo habet/ saporem et corruptio-
nem. p primū doctrina sacra: p secundū pecca-
tum notatur. pte. 6. fo. 40. b. c.
- Serraria** artē qd adinuenit pm. pte. 1. fol. 46. f.
- Serraria** arte exercuit crudelitātē bellorum tu-
balcam. parte. 1. fol. 46. e. interl.
- Serrum** vt alunt eruginat ex humore cimenti et
lapidum. parte. 4. fol. 44. a.
- Serrū** primo positū cum dicit in hieremia: Hui-
quid fēderabit ferrū ferro ab aqlone/ fm ita.
Sa. significat regem egypti: p ferrū secūdo po-
sitū/ rex babylonis. pte. 4. fo. 133. g.
- Fertilitas** terre pmissionis vnde dependet. par-
te. 1. fol. 343. g. et fol. 344. c. d. e. g.
- Fertilitas** contingit et impedit ex duob. f. bona
cultura ipsius terre/ et defectū culture. Item ex
bona et conuenienti messione segetum et ine-
pta. parte. 1. fol. 107. d.
- Festinare** debem' ingredi requiē celestē/ de qua
debemus esse solliciti/ que festinatio ē p fidē et
dilectionē operantē. pte. 6. fol. 140. b.
- Festiuitas** luminū apud hebreos celebris: vnde
et quando obseruari instituta ē: et quare sic di-
citur. parte. 4. fol. 439. a. b.
- Festiuitates** tres pcpue in veteri lege: i quibus
pceptū fuit vt nemo vacuus i conspectu dñi
appareret. pte. 3. fol. 261. e. Item parte. 2. fo. 233
d. Itē pte. 1. fo. 172. g. b. et hoz ratio litteralis et
figuralis. fol. 316. c. d. e. et fol. 348. f.
- Solus** dñs ē cui festiuitas debet. pte. 3. fo. 194. e
- Festiuitatē** qualis vnusquisq; ex factis suis deo
parare possit. parte. 1. fol. 315. a.
- Festiuus** diebus cū post orationē/ lectionē/ psal-
moz studia cōpleta/ carnē reficim' pauperū pe-
regriroz meminisse debem'. pte. 2. fo. 262. e.
- Festiuitas** magna ē dō sal' hūana. pte. 1. fo. 314. f
- Festiuitas** in hierusalē et sabbatū cessauit in iu-
deis quasi p. lxx. annos. pte. 4. fol. 186. d.
- Festiuitas** ouē deo patri p singulos fideles/ per
singulos qui cōuertunt ad deum/ et i fide profi-
ciunt: letificat cū impudicus si sit castus: et in-
iustus cū iusticiam colit. parte. 1. fol. 314. f.
- Festū** agit chistus qui p salute nostra sanguinē
fudit: cuz videt. pdesse q se humiliavit/ factus
obediens vsq; ad mortē. pte. 1. fol. 314. f.
- Festū** agit spūs sanct' cū in his q conuertunt vi-
det sibi templa preparari. Ibidem.
- Festū** habent angeli/ et quando. Ibidem.
- Per festa** solennia/ oblationes et sacrificia ordi-
nat homo ad deum. pte. 1. fol. 314. b.
- Festū** neomenie qñ et qre pagebat: et que sacrifi-
cia tunc offerebant. pte. 1. fol. 315. d.
- Festū** tabernaculorū siue cultus illius festiuita-
tis. put iudei celebrabant: cessauit a tpe publi-
cationis euāgelij: et est in cultū spirituale mu-
tatus. Quare autē ista festiuitas fiebat/ et quid
figurabat: vide parte. 4. fo. 422. c.
- Festū** tabernaculorū in Tabernaculorū festū.
- Festū** tubarū in Tubarum festū.
- Festū** cetus vel collecte qñ celebrabat: et quare
sic dicit. pte. 1. fol. 256. d. et declarati' ibidē. e. f.
g. et fol. 316. g. et fol. 317. b. d. et fol. 349. a.
- Festū** purgatiōis siue expiationis totū populū
tangēs duplici de causa celebrabat tē. parte. 1.
fol. 241. g. et fol. 255. b.
- Festū** veteris testamenti quedā erāt celebranda
cū gaudio et leticia: et quot et quādo tē. Que-
dā nō cū gaudio corporali: vt illis temporib' ad
deū conuerterent. pte. 3. fol. 207. b.

Postilla et Additiones aliorum Repertorium alphabeticum.

Festa aliqua i veteri testamento fuerunt annua-
tim ordinata ad beneficia diuina recolenda et sic
etiam in nouo testamento et. parte. 3. fol. 194. g.
Festus pasche. i. transitus dñi dicat: qñ tñc filij isra-
el recesserunt de egypto vt transiret ad terram
promissionis. Et quia dñs illa nocte transiens p
egyptu: percussit egyptios et saluauit hebreos.
parte. 1. fol. 149. c. d. et fol. 255. c.
Festa tria solennia fuerunt apud hebreos. s. phase/
pentecostes et tabernaculorum: et quid figura-
uerunt. pte. 1. fol. 172. g. b.
Festa tria principalia apud hebreos fuerunt figura-
triu festorum principalium i no. test. s. pasche pteco-
stes et omnium sanctorum. pte. 1. fol. 173. d.
Festus ptecostes celebrabat i memoria beneficii le-
gis date: qñ fuit die dñi qñgesimo data ab egressu
d egypto die egressus excluso. pte. 1. fol. 255. d. g.
Festus ptecostes iudei nec fm litteram nec fm spi-
ritum celebrant: qui nec dies fm legem nume-
rant. parte. 1. fol. 255. e.
Festa iudeorum septem qd figurauerunt. pte. 1. fol.
254. b.
Festa inepta qñ plati faciunt et clerici gñe (254. b)
dati de bonis ecclesie qñ debent pauperibus dare vt
potius vt sua reddere: Illa festa dico significat
tur p solennitate neomenie et sabbati: que dñs
vult facere cessare. parte. 4. fol. 335. b.
Fetor intolerabilis et inextinguibilis ignis est in
inferno. parte. 4. fol. 58. a.
Fetus concepti dicuntur viciu contrahere semi-
nis: vt leprosi et elephanti si ex semine mēstru-
ate nascantur et. parte. 4. fol. 236. f.
Fetus ante diē octauū nati sunt nimis molles et
imperfecti: et ideo ante octauā diē nō debebāt of-
ferri dño: sicut nec alia imperfecta ppter defe-
ctū alicuius mēbru. pte. 1. fol. 254. f.
Fetus cū matre immolari phibitum erat iude-
is. parte. 1. fol. 254. f.
Fetus verius melior est. pte. 1. fol. 93. b.
Fiat: vbi solū dicat in operibus sex diebus: et nō ex-
primis materia: nō debet intelligi fieri talia ex
materia hiacente sed i sua ppria specie totaliter
ex nihilo p creationē pducit. pte. 1. fol. 31. c.
Fiat terra et facta est. fiat aqua seu abyssus: et fa-
ctū est: quare sic nō dictū est: sicut dicat de luce
et de firmamento et. pte. 1. fol. 30. c.
Fiant luminaria magna: quō exponit: et quid p
luminaria intelligit. pte. 1. fol. 26. c.
Fidelis aduenerit ad etatē adultar: tunc de-
bet regnum suum incipere bene regendo mor-
anime. parte. 3. fol. 120. b. et fol. 121. d.
Fideles quo gratia spiritus sancti magis intus re-
pletur eo latius foris bonorum operum gressus
multiplicat: atqñ iter magnos ecclesie rectores
culmē fortune honoris. pte. 3. fol. 326. f.
Fidelis existens in afflictione spūali a deo pe-
tens liberari: dicat psalmū et. parte. 3. fol. 120.
f. et fol. 122. b. et fol. 123. g.
Fidelis quilibet cognoscens reuelationē dei vt
coniectura pbabili: aliquod graue peccatum a
deo sibi remissum: confitetur dei bonitatē. parte
3. fol. 124. b. et fol. 125. f.
Fidelis quilibet postulat de persecutiōe liberari:
dicat psalmū et. pte. 3. fol. 125. b.

Fidelis existens in afflictione temporalis p pec-
catis suis: et sustinens eam patienter: confidens
de misericordia diuina implorando eam dicat
psalmū et. pte. 3. fol. 141. f.
Fidelis deuotus qui hanc vitam considerat esse
captiuitatem: et suspirat ad ciuitatem celestem
congruit illi dicere psalmum et. parte. 3. fol.
145. d. et fol. 147. b.
Fidelis in magna afflictione positus mentis vel
corpis vel vtroqñ modo: qui tamē patienter su-
stinet pristina beneficia recolens et se disponēda
ad alia in futuro recipienda: de illo pot exponi
psalmus et. parte. 3. fol. 148. g.
Fidelis quilibet in angustia existens: qñ per pre-
ces suas liberari meretur: et persecutores suos
puniri: de illo potest moraliter exponi psalmus
et. parte. 3. fol. 168. a.
Fidelis positus i afflictione corporali ab homini-
bus excitata vel spūali a demonibus: qui pro
sua liberatione orat deuote allegans pmo
decentiā exauditionis diuine et secundo suam
indigentiam et. de illo potest exponi moraliter
psalmus et. parte. 3. fol. 214. c.
Fidelis existens i magna tribulatione: qui corā
deo narrat pericula sibi imminētia petens velo-
cis liberari et pmittere fideliter regnari: de il-
lo exponit moraliter psalmus et. pte. 3. fol. 185. b.
Fidelis sperans i dño spe formata charitate: illi co-
gruit psalmus et. moraliter expositus. parte. 3.
fol. 223. b. et fol. 224. b.
Fidelis penitēs qñ peccauit alteri deceptiōe suā
ignorantiā confiteatur humiliter: congruitqñ sibi di-
cere psalmū et. pte. 3. fol. 258. b. et fol. 259. b.
Fidelis quilibet impositū est iudiciū discretionis
super pproprias cogitationes locutiones et opati-
ones et. pte. 3. fol. 231. f.
Fidelis quilibet iudiciū discussionis singulare i
se exerceat ppropriam conscientiam discutiēdo et.
et quare hoc. pte. 3. fol. 232. d.
Fidelis habita victoria de hoste visibili seu inui-
sibili: sicut ē spūs malignus surgat ad laudē dei
dicēs et. pte. 3. fol. 299. d. et fol. 300. f.
Fideles qñ diu peregrinant: auferre debent a cor-
de suo phantasmatā qñ se cogitationib⁹ ingerunt:
velut talis aut talis sit de qualis nō est donec
absument omne mēdaciū. pte. 2. fol. 30. f.
Fideles degentes in terra vbi tot illecebre inde
maior est eis corona. parte. 3. fol. 235. a.
Fideles carnis sue lasciuia castigantes: munera
accipiunt et fructus bonorum operum oleo miseri-
cordie pinguiissimos: cōpassione primi feruere
faciunt. pte. 2. fol. 204. b.
Fideles illis virtutū opibus deseruiāt qñbus intus
entes primos a fluctibus perturbationis et cōcu-
piscētie mūdiālis creptos: ad tranquillitatem et pa-
cē vite spūalis introducāt. pte. 2. fol. 256. f.
Fidelium cōuersatione inducti sepe qui foris sūt
eisdem desiderant sociari et eorū exemplis ad
melius informari: vt et sibi consulāt et proximorum
saluti. parte. 1. fol. 76. c.
Fidelibus nō satis ē donā virtutū picipere nisi stu-
deant p cōmissis penitere. pte. 1. fol. 370. b.
Fideles generalē pueruationē singulā mētē puni-

In Blossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

tate transcendētes mōtes et colles dicunt in qd^o christ^o salit et nō manet etc. pre. 3. fol. 358. c.
Fideles populi parietes sunt tēpli mystice qbus vniuersa ecclia cōsistit etc. pre. 2. fol. 135. a.
Fidelū veteris testamēti et noui diuersitas i pfectione: et p qd significat. pre. 2. fol. 135. e. f.
Fidelibus qui p gratiā assumptus est et addit^o: eijcere debet omnē viciozū immundiciā: et de hoc figura. parte. 2. fol. 208. f.
Fideles de gētibz relicto patrū errore/ ad christū cōueniūt/ baptismo abluti/ chrisimate limiti/ a christo christianū nomē et regiā dignitatē accipiūt: et de hoc figura. parte. 2. fol. 225. a.
Fideles omni tempore viuere debent in agymis sinceritatis et veritatis: et significatur per eos qui fecerunt solemnitatē agymozū septē diebus in leticia. parte. 2. fol. 249. d.
Fideles dñi significat gregē: et etiā solēt appellari pisces. parte. 2. fol. 256. f.
Fidelū ad salutem pperantiū due sunt species. Una eozū qui pmissionem celestū cupiditate succensū summo studio nitunt^{ur} benedictionem capere: et effici in parte sortis sanctorū. Alia eorum/ qui et si tendūt ad salutē: nō tā amore benedictionū vel pmissionū/ q̄ ne eant in gehennā. Sunt et dimidiū etc. pre. 2. fol. 14. a.
Fideles triplices et triplici mō cōcurrerūt tēpore aduentus christi. pre. 3. fol. 212. f.
Fidelium gradus in ecclesia fuerūt trini ante et post incarnationē: scz pūgatoz/ continentū/ et rectorz: et p q̄s significat. pre. 1. fo. 179. b.
Fidelū tres sūt gradus: in p̄mis duob^{us} gradib^{us} dicunt^{ur} agniti tertio oues. pre. 5. fol. 243. d.
Fidelū cetus intelligit^{ur} p frumētū. pre. 3. fo. 69. d.
Fideles singuli de virga aaron qui est christus/ germinant in quadruplici differētia: et hoc dupliciter. scz p̄fectum morū/ et p̄m quattuor etates. parte. 1. fol. 292. g.
Fidelis cū ad aquā baptismi venit: nō vltra discipline diabolicę/ nō astrologicę/ non magicę/ vel illius doctrine aquā q̄ contra dei pietatem sit/ bibit fidelis. pre. 1. fol. 300. f.
Fidelium vniuersitas ppter integritatem fidei virgines nominat^{ur}. parte. 5. fo. 76. b.
Fidelis christianus fideliter dicens: pater noster qui es in celis etc. significatur per abiam. parte. 2. fol. 223. d.
Fidelis est deus/ dans homini qd p̄misit: fidelis est homo/ credens p̄mittenti: et p̄misso x̄o deus est nobis debitor. pre. 3. fo. 130. b.
Fidelū p̄secutor et tyrānus significat^{ur} p herodē incarcerantē petrū. pre. 6. fol. 186. b.
Fideles quibz magnas persecutiones passi sūt: et quasi videbant^{ur} deficere: vt daf exemplū de multis: tū sunt reseruari cōstātes: et hoc diuina x̄rute/ et nō humana. pre. 3. fo. 265. b. et fo. 266. c.
Fideles minores more gregū/ et maiores noie armentoz designant^{ur}. pre. 3. fol. 105. c.
Fideles nomine vincarū in sacra scriptura designant^{ur}. parte. 4. fol. 152. c.
Fideles quare christo adherere debēt p fidē/ ponunt^{ur} quattuor rationes. parte. 5. fo. 230. c.
Fideles possident dñm p fidē et dilectionē: et de^o

possidet eos p gratiā: et ideo sicut fideles sūt p̄s dei/ ita et deus est pars eozū. pre. 4. fol. 175. f.
Fideles aliqui adherent christo sola fide/ nō per charitatē opantē: et tales abscondent^{ur} p cōdemnationis sententiā: alij adherēt sibi p fidē et opationē charitatis: et isti faciunt fructū. pre. 5. fol.
Fideles nō phibent^{ur} sub principibus (230. b. c. infidelibus constituti comparere coraz eis: sed prohibent^{ur} ne voluntarie recurrant ad iudices infideles in negocijs que determinari possunt per fideles. parte. 6. fol. 40. b.
Fidelis cū infideli vel ecōuerso nō debēt cōtra/ here nec cohabitare. parte. 6. fol. 43. c.
Fideles ab infidelibus separi debent multiplici ratione. parte. 6. fol. 69. c.
Fideles erga infideles tria debēt agere. Ibidē. d.
Fideles in christo regenerati p baptismum/ facti sunt mēbra christi. parte. 6. fol. 62. h.
Fideles debent obedire spiritui/ et non carnī. parte. 6. fol. 18. g.
Fideles aī destructionē ciuitatis hierusalē/ admoniti fuerūt p angelū vt fugerēt i regnū agrippe vltra iordanē. parte. 5. fol. 74. c.
Fideles permittet dñs tēpore antichristi tribulati/ ppter peccata que abundabūt: vt purgentur ab illis peccatis/ que maxime illo tempore abundabūt. parte. 4. fol. 151. d.
Fideles quantumcūqz opprimant^{ur} tēpore antichristi: tamen aliqui pmanebūt in fide stabiles vsqz ad finē mundi. pre. 5. fol. 75. c.
Fidelitas dei an consistat in temperamento iusticie et misericordie: an in hoc/ qz dat hominī quod p̄misit. parte. 3. fol. 131. f. g.
Fidelitas p̄mo habēda est ad deū: vt hō impleat qd ei p̄misit: secūdo habēda ē ad primū: vt sibi nō agat contrariū. pre. 1. fol. 358. d.
Fidelitas in secreti conseruatione custos ē amicitie. parte. 3. fol. 416. d.
Fideiussio nō est leuiter/ sed cū magno pondere faciēda/ et quare. pre. 3. fo. 418. c.
Fides quid est: et quō differt ab opinione/ suspitione et dubitatione. pre. 6. fo. 158. e. g. et extensa diffinitionis declaratio. fo. 158. a. b. c. d.
Fidei articuli sunt duodecim: licet aliqui distinguant^{ur} q̄ttuordecim: et qdā diuinitatē: qdā cōcernūt hūanitātē etc. pre. 6. fo. 272. f. et fo. 273. c.
Fidei articuli sunt principia omniū credibiliū. et intellectus p̄prie ē habitus principioz: ideo fides que est virtus intellectualis/ est huiusmodi intellectus. parte. 4. fol. 204. d.
Fides est certitudo de reb^{us} inuisibilibus/ q̄ supponunt^{ur} vt p̄ncipia catholicę doctrine. Et accipit^{ur} certitudo hic non p certitudine que est euidētię/ sed adherentię. pre. 6. fo. 52. g.
Fides christiana iudicio cuiusqz sapiētis ppter suam puritatē et sanctitatē/ omnibus alijs legibus antefertur. parte. 5. fol. 159. a. g.
Fides est credere quod nō vides: veritas est videre quod credidisti. parte. 5. fo. 212. a.
Fidē nō valere sine opibus ostendit^{ur} ex quattuor rationibus. parte. 6. fol. 212. h.
Fides dupl^{ix} dicit^{ur}. vno mō ē x̄r^o theologica. alio mō ē x̄tus moral. pre. 6. fo. 220. g. et fo. 274. d.

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

Per fidem charitate formatā ordinat hō ad deū
in tribus. pte. 6. fol. 220. b.

Fides verbotenus nō saluat sicut sola verba pie
tatis nudū vel esurientē nō recreant si nō cib⁹ ⁊
vestis habeat. pte. 6. fol. 212. f.

Per fidē hō interior spūm dei attrahit ⁊ inde vi
uit: sicut ex hoc aere spūm ducim⁹ quem ad os
reducim⁹. pte. 4. fol. 198. g.

Fidei duo fundamēta pncipaliora iudei extimāt
valde derogatoria diuine excellētie. pte. 4. fol.

Fidem theologicā vt habeam⁹ duo re (109. a.
quirunt parte. 6. fol. 24. d.

Fidei pncipia causa ⁊ sufficiens est illud qd interi
us mouet ad assensū: qd est donū dei. Ibidem.

Fides acquiritur in nobis per auditū vel per sciē
tiā an sufficiat vl' necesse sit ponere fidē infusā.

Rōnes ptra: ⁊ soluunt. Ibidem. d. e. f.

Fides per dilectionē operas: est opus: qz si desit
facultas nō qritur nisi volūtas. pte. 5. fol. 205. a.

Fides que per dilectionē operat merito opus di
citur: q est initiū ⁊ finis totius boni. Ibidem.

Fides dicat opus ⁊ distinguit contra opus. Eli
de quo mō. pte. 5. fol. 205. c.

Fidei rudimenta quib⁹ instruēdi sūt cathecumi
ni adulti ante baptisimū per cibaria significanē
parte. 2. fol. 4. b.

Fides habetur dupl. Vno mō quātū sufficit ad
propriā salutē: ⁊ sic habet etiā a simplicib⁹ fide
libus. Alio mō quātū ad eius defensionē con
tra infideles ⁊ sic hē a maiorib⁹. pte. 3. fo. 264. b.

Fides nra si dubia sit et nos perterreat infideli
tas: demōes gigātes erūt: ⁊ nos locuste. Si vō
iesum sequimur ⁊ verbis ei⁹ credim⁹: tāq nūll
erunt in conspectu nro. pte. 1. fol. 287. e.

Fides ecclesiastica cū velut aurū qpit refulgere: ⁊
pdicatio eius vt argentū igne probatū resplen
duent turpius hereticōꝝ voces obscuri ens vi
litate sorddebunt. pte. 1. fol. 291. c.

Fidem diuine incarnationis et passiōis cū an oia i
corde nro collocam⁹ ⁊ auditorib⁹ tradim⁹: pno
altare edificam⁹. Et de h figura. pte. 2. fo. 242. e.

Fidem diu quicūq pmeret: nullis maculis car
nalis natiuitatis offuscat. pte. 1. fol. 119. f.

Fides nō an apparuit gentiū ecclie q christ⁹ my
sterium incarnationis sue impleuit: qn corpali
ter inter hoies viuens abo ac potu vsus est ⁊c.
parte. 2. fol. 58. b.

Fidei nre testimoniu magnū ē q p crucē christi/
ptates demonū fuerūt valde debilitare. pte. 4.

Fidei veritas i pnti liberat a serui (fol. 224. a
tute culpe: ⁊ in futuro a seruitute miserie. pte. 5.

Fidei efficacia in hoc consistit q dat (fol. 212. b
pfectā libertatē. Ibidem. b.

Fidei formate effectus est oratio (q est eleuatio
mentis in deū) ⁊ ieiuniū: per qd refrenat caro.
parte. 5. fol. 55. b.

Fidei iusticia que ē. pte. 6. fol. 23. a.

Fides plox nō in sapientia verbi compositi: sed
diuine vocatiōis munere puenit. pte. 5. fo. 138. f.

Fides sola valet: nō genus. ideo operis potius q
generi claritatē qrire monemur. pte. 5. fo. 134. a.

Fidem christi amplecti: duo alliciunt valde. par
te. 5. fol. 159. e.

Fidei confessio ore ptinet ad pceptū affirmati
uū quod obligat semp: sed nō ad semp. pte. 5. fo.

Fidei cōfessio qn ē ad turbationē (lio. 149. g. h
hoim et ad nullā vilitatē ē omittere ⁊c. pte. 5.

Fides ē lux ⁊ infidelitas tenebre (fol. 224. a
et quare. pte. 6. fol. 112. e.

Fidei lux et intentio dirigit oēs virtutes: sic oca
lus mēbra ad operandū dirigit. pte. 5. fol. 26. e.

Fides augetur dupliciter extensue et intensue.
parte. 5. fol. 168. g.

Fidem retrahentia ⁊ infirmitia sunt quattuor.
parte. 5. fol. 156. b.

Fidei perseverantiā poscit multitudo tribulatio
num. pte. 6. fol. 190. e.

Fidei ratio consistit in bonis sperandis et inui
sibilibus: ⁊ nō in hac vita visis. pte. 6. fol. 158. g.

Fidei fundamēta siue inchoationis sermo ē sex
tuplex que noscere habet ad fidē conuertēdus.
parte. 6. fol. 143. a. b.

Fidei doctria qdam habet: que sunt omnib⁹ cō
munia q oēs tenent credere explicite. Alia ad q
nō tenent oēs explicite ⁊c. pte. 6. fol. 142. b. Itē
parte. 3. fol. 47. b.

Fides mediator semp fuit necessaria ad salutē:
nō tū vniiformiter. omni tpe ⁊ omnib⁹ ppla. Eli
de pte. 6. fol. 184. g. b. Elide etiā in credere

Fidē posse habere: sic posse hēre charitatē: natu
ra ē hoim si hēre charitatē gra est. pte. 6. fo. 115. e.

Fidei mysteria et subtilia vtrū sint omnib⁹ indis
criter pponenda. Arguit pro et contra: cum
responsiōe ⁊c. pte. 6. fol. 142. b.

Fides eadē omnib⁹ quib⁹ diuersa merita et vite
qualitas. pte. 4. fol. 269. b.

Fides eadem in nouo ⁊ veteri testamēto sed dif
ferenter. pte. 6. fol. 83. b. et fol. 91. g. et fol. 171. a.

Item pte. 3. fol. 364. a.

Fidem habuerūt etiā patres veteris testamenti/
sed aliter q patres noui testamenti. parte. 6. fo
lio. 82. g. Item pte. 4. fol. 268. f.

Fides antiquoꝝ ⁊ fides in noua lege quō differē
ter fuit. pbata. pte. 6. fol. 158. c. d. et fol. 235. g.

Fides priorū nō erat integra: qz nondū fuerat in
chusto impleta dispensatio carnis. pte. 2. fol. 5. a.

Fides sicut ab abraā deriuata est ad isaac: ita ab
isaac ad iacob: et consequēter ad duodecim p
phetas: ⁊ vltim⁹ ad oēs fideles. pte. 2. fol. 204. f.

Fides patriarcharum multiformiter ostenditur.
parte. 6. fol. 156. per totū

Fides christianorū ⁊ saracenorū cōtrario mō in
choate sunt: et per diuersarū conditionū perso
nas. pte. 6. fo. 57. c. et fol. 60. f. et fol. 261. a.

Fides catholica siue doctrina euangelica in q
tuor excellit. pte. 6. fol. 57. c.

Fidem sicut de⁹ in noua lege per pauperes ⁊ im
potentes voluit inducere p orbē: pari rōne vo
luit q in antiqua lege per moysen q modice re
putationis erat fieret liberatio populi ⁊ ei⁹ edu
ctio. pte. 1. fol. 128. b. et fol. 130. g. b.

Fides christiana pdicata est viuēte beato petro
nō solum in italia: sed etiā in gallia: et sanctus
Savinianus vñ de septuaginta conuertit ciui
tatem senonensem ad christū ⁊c. pte. 4. fo. 369. f.

Item parte. 5. fol. 73. b. Item parte. 6. fol. 24. b.

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

Item parte. 2. fol. 233. b.
Fides catholica i modico tpe per totū orbē vul-
gata est. Et hoc significat per parabolā fermenti
abscōditi i trib⁹ satis farine zc. pte. 5. fo. 45. b.
Fides catholica p̄dicata est p omnia climata mū-
di tpe aploz: et quo mō declaraf. pte. 5. fo. 73. b.
et fol. 74. b. Item pte. 6. fol. 249. b. Item pte. 3.
folio. 111. g.
Fides catholica mirabiliter creuit ex persecutio-
ne tyrannoꝝ: et figuratū fuit in filiis israel: q̄ qn-
to magis opprimebantur: tanto magis multipli-
cabantur. pte. 4. fol. 381. d.
Fides a tpe chulsi vsq; ad constantini tpa nō in-
conuentu p̄lozū: sed tanq̄ per latebras p̄di-
cabatur: in secreto cōgregabant̄ christiani. par-
Fides credentiū est meritoria de (te. 1. fo. 86. a.
congruo q̄ eis flant miracula. pte. 5. fol. 100. d.
Fides multiplicata est per opa miraculosa virtu-
tem totius nature trāscendētia. pte. 4. fol. 75. c.
Fides maxie operatur in operibus miraculosis.
parte. 2. fol. 155. a.
Fides nimis aduersa tolerat et quicqd ex ante-
actis peccatis contractū fuerat: mundat: et desi-
gnat per hyssopū. pte. 1. fol. 296. b.
Fidem qui nō seruat homo malus: per quē signi-
ficatur. pte. 2. fol. 285. d. b.
Fidei veritatē q̄ relinquunt hereticoꝝ sequētes
errore: et alios secum peruertētes: significat p
ioram q̄ de religioso patre ad perfidiā declina-
uit. pte. 2. fol. 228. a.
Fides p imaginē cōgrue designat. pte. 1. fol. 28. d.
Fides vnitatis per malapunica significatur: et q̄
per fidē trinitatis sit ve/ (re. pte. 1. fo. 191. a.
ra circūcisio vicioꝝ. parte. 4. fol. 403. c.
Fides sc̄e trinitatē ē via triū diez. pte. 1. fo. 281. a.
Fidem ecclesiasticā et doctrinā veritatis turban-
tes p chore significant. pte. 1. fol. 291. b.
Per fidem: habes in te iesū ducem fac tibi tubas
ductiles ex sc̄pturis sanctis: cane in psalmis zc.
et ruenit muri i te sic in hiericho. pte. 2. fo. 10. e. f.
Fides dicitur nidus: et q̄re. pte. 3. fol. 210. a.
Fides significatur p funē. pte. 3. fol. 78. f.
Fidei trāquilla quies per nidi nomē exprimitur
parte. 3. fol. 55. f.
Fide simplici q̄ contentus est q̄si brutū animal ver-
satur in ecclesia: sed nullo opere pficit: nec sicut
formica preparat in messe sibi cibū: fame morie-
tur. pte. 4. fol. 220. e.
Fides perfecta grano synapis comparatur. par-
te. 5. fol. 55. a. et fol. 168. e.
Fides: piscis nomine intelligitur: et quare. pte. 5.
fol. 154. e. et fol. 28. f. Itē pte. 2. fol. 269. b.
Fides formata charitate dicitur thesaurus: infi-
delitas: thesaurus malus. pte. 5. fol. 43. d.
Fidei laus et merces q̄ sit. pte. 6. fol. 23. e.
Fidei premiū est viuere in eternū. pte. 4. fo. 392. b.
Interlū.
Fides d̄: scutū: et q̄re. pte. 6. fol. 97. e.
Fidei cōmendatio p multa q̄ facit. pte. 6. fo. 101. f.
Fides dicitur murus habēs duodecim fūdamē-
ta. parte. 6. fol. 272. e.
Fides lorice compatur: et q̄re. pte. 6. fol. 112. b.
Fides d̄: pes: et q̄re. pte. 6. fol. 159. e.

Fides nō fuit in christo: sed clara visio ab instan-
ti conceptionis. pte. 6. fol. 221. c.
Fides formata per dilectionē illa sola ē que vere
iustificat mentē formaliter. pte. 1. fol. 65. c.
Fidei socij sunt charitas et spes: q̄ suis vicib⁹ q̄si
separatim occulta inspiratiōe viciosas infundūt
mētes. pte. 1. fol. 64. a. Interl.
Fides liberat rōnē et intellectū quasi fratē et sub-
stantiā fratris cū virtutib⁹ purgati animi a ca-
ptiuitate vicioꝝ. Ibidem. Interl.
Fides est imber matutinus: pfectio operū imber
serotinus. pte. 4. fol. 355. b.
Fides sine opib⁹: similis ē verbo sine intellectu.
parte. 6. fol. 212. b.
Fides informis nō sufficit ad salutē. pte. 6. fo. 9. b.
Non sufficit fides: nisi bonis operib⁹ firmetur. p-
te. 4. fol. 49. a. Interl.
Per fidem venit ad bona opera: Mora exem-
plū. pte. 4. fol. 270. f.
Qui querit deum in fide: incipit viuere operib⁹
iusticie. pte. 4. fol. 364. a.
Fides iudiciū et misericordia quid importat: nā
in istis trib⁹ intelliguntur oīa q̄ sunt multū ne-
cessaria ad salutē. pte. 5. fol. 72. b.
Fides spes et charitas sunt virtutes catholice: q̄
dantur nobis ad coniungēdū nos deo. Alia ve-
ro dona sūt q̄dā dispositiōes nobis datę vt red-
damur bñ mobiles a spū sc̄to: et sic ordinat̄ ad
x̄tutes theologicas vt ad fines. pte. 6. fol. 54. b.
Fides nō est habenda: nec inducēda in persona-
rū acceptiōe: nec indebitā causā attendendo: s̄
conditiōes obseruari debēt. pte. 6. fol. 212. b. c. d.
Fides catholica durabit vsq; ad diē iudiciū siue
ad finē mundi in aliquib⁹ saltē si nō in oib⁹: ve-
rū est tñ: q̄ maior ps ea discedet. pte. 6. fo. 114. b.
Ex fide centurionis gentilis cōcluditur vocatio
gentiū ad fidem: et reprobatio iudeoꝝ. pte. 5. fo.
Fides mulier̄ chanaanę fuit magna (lio. 30. f. g.
ex verbo et facto: q̄ nō fuit retardata a seruiore
petendi zc. pte. 5. fol. 50. c.
Fides etiā hosti suanda ē: et q̄re. pte. 4. fo. 235. e.
Fides si rara ē iter charoꝝ nomia et p̄sanguinat̄
affectū: q̄nto magi i adulatorib⁹ pte. 4. fo. 383. f.
Fidem coniugū p̄seruare volens: nō cōcubinā q̄
rit. pte. 1. fol. 75. a. Interl.
Fides ē volūtat̄is: nō necessitat̄is: et fm leges spō-
salia consensu contrahentiū fieri oportet. pte. 1.
Fiducialiter in via n̄a ince/ (fo. 82. b. Interl.
dim⁹: cū dei gr̄a confisi/ pfectū in bona n̄a con-
uersatione suscipimus. pte. 3. fol. 312. f.
Figura alicui⁹ rei pōt accipi vel cōsiderari tripli-
citer. Primo mō vt est res tñ. Alio mō vt ē figu-
ra tñ. Tertio mō vt est res et figura simul. pte. 6.
fol. 141. f. g. et fol. 256. f. Itē pte. 2. fol. 104. g. b.
Figura vt aliqd sit: quid requirat. pte. 6. fo. 141. f.
et fol. 256. f. Item parte. 4. fol. 324. c. et ad lon-
gum declaraf. d. e.
Figurā rex impius nō pōt gerere illius q̄ toti⁹ pi-
etatis exemplū ē. pte. 4. fol. 227. a. e. et fo. 250. f.
Figura vel situs circa tabernacula castroꝝ erat i
figura q̄drata ne dispositio lo ci impediret. par-
te. 1. fol. 271. a.
Figura antichristi notat̄ per antiochū epiphanē

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

seu illustrē duplici de cā. pte. 4. fol. 32. d.
 Figurare nō pōt aliqd qd nūbū ē. pte. 2. fol. 300. f.
 Filias genuisse difficile inuenies scōs quib⁹ de
 erimū pbeat testimoniū rē. Solus iacob vna
 filia genuit: et ipsa fratrib⁹ et parentib⁹ oprobriū
 fuit. pte. 1. fol. 293. g. Item pte. 3. fol. 344. b.
 Filie mee malo viri qui egeat pecunia: qd pecu
 niā qd egeat viro. Sic dixit Themistocles pte. 3.
 filiā si quis vendiderit rē. si spiciuerit (fo. 395. d.
 cā rē. Ista clausula aliter et aliter exponit ab he
 breis et expositioibus nris. pte. 1. fol. 167. e. g. b.
 Filia archisynagogi laborabat (et fol. 168. b.
 in extremis. parte. 5. fol. 99. c. et fol. 30. d. f.
 Filie hierlm rōne fragilitatis dicunt impfecte/ b
 rōne deuotiōis perfecte. pte. 3. fol. 363. c.
 Filia iēpte fuit sacrificata dño per obseruationē
 xginitatis viuēdo in orōnib⁹ et ieiunijs ac pijs
 oporib⁹: et sic nō fuit sacrificata dño per moites
 corpalem: sed potius p ciuilem et spūalem rē. par
 te. 2. fol. 47. g.
 Filiationis nomie frequēter vti scriptura ve. te.
 et quare. pte. 3. fol. 337. a.
 Filiationis pprie dicte est qd ibi sit pcessus viuē
 tis a viuente fm rōne similitudinis in identita
 te nature saltē specifica: vel in ppinquo genere
 parte. 5. fol. 185. g.
 Filiationis hūane signū est imitatio opoz: ita etiā
 signū filiationis diuine ē dilectio. pte. 5. fol. 212. g.
 Filiationis adoptiua dei est quedā similitudo filia
 tionis naturalis diuine. pte. 6. fol. 20. c.
 Filiationē ab eterno siue filii in diuinis esse/ p
 bal efficacis argumento ex necessitate littere he
 braice. pte. 3. fol. 188. c.
 Filius in diuinis ē de substantia pīs et accipit idē
 cū patre et est aliqūter similis modus loqndi
 sicut cū dī aliquis iperatoꝝ vel rex creati rē. par
 te. 3. fol. 388. b.
 Filij in diuinis intrinseca pcessio siue eterna ge
 neratio: eiusq; et patris psonalis distinctio: eoz
 substantialis indistinctio: eoz coeterna duratio:
 eozq; idiuina opatio declaraf. pte. 5. fo. 185. d. b.
 Filij in diuinis notificat iohānes in principio euā
 gelij sui qd ad eē: et quo ad opari. pte. 5. fo. 185. d.
 Ad filij psonā i diuinis pprie referunt hēc nomi
 na/ spīdoꝝ/ figura/ sūe/ et imago. pte. 6. fo. 134. b.
 Filio dei sūma auctoritas attribuit: qd cū aucto
 ritate cūtra gubernat et continet. Ibidem
 Filij dei excellentia tangit in qtuor. Ibidem. d.
 Filius dei in quantū deus/ et inquantū hō viuū
 ppter patrē: s aliter/ et declaraf. pte. 5. fo. 206. b.
 Filius dei fm diuinitatē habet eandē naturā cū
 patre: fm hūanitatē aīa est a deo imediate per
 creationē/ et corpus formatū spūsancti virtute:
 et ppter hoc habebat plenū dominiū sup corp⁹
 suū separando animā ab ipō/ et reuiniendo ipm
 parte. 5. fol. 211. f. g.
 Filius dei fm qd deus pcedit mundū vt causa ef
 fectū. nec ē pars vniuersi: fm hūanitatē aut p
 pter virtutē formatiūa eodē mō dicēdū ē. Quā
 tum aut ad aīam et corpus bñ est pars vniuer
 si rē. pte. 5. fol. 211. g.
 Filius dei ē primū principū oīm rerū/ et per pīs
 veritas prima et infallibilis. Ibidem. g.

Filius naturali ē christus nos adoptiuū: Ille ge
 nit⁹ nos creati: ille ab eterno/ nos in tpe. pte. 3.
 Filius dei qd rōne principū et verbū (fol. 218. e.
 dicaf. parte. 1. fol. 23. e.
 Filius dei quō habeat eandē sciētā cū pte/ et ope
 ret eadē opatione cum pte/ et quō sit in filio pa
 ter et filius in patre. Ibidem. b.
 Fili⁹ dei fm qd de⁹ nō pōt separari a patre/ fm ve
 ro qd hō: pōt separari de potentia absoluta/ s de
 potētia ordinata natura assumpta nūq; dimittit
 tur. Ibidem. b.
 Filius dei inquantū deus: vult et facit idē qd pa
 ter: qd eoz est vna voluntas et opatio: inquan
 tū vero hō/ eius volūtas et operatio regulantur
 absq; aliq obliquitatē a regula diuine volūta
 tis. pte. 5. fol. 211. b. et fol. 212. b.
 Filius dei sicut dī sapiētia pīs/ ita etiā eius glo
 riā. pte. 4. fol. 70. f.
 Filius dei quare nō ilico (ria. pte. 4. fol. 70. f.
 missus fuit post hoīs casum. pte. 6. fol. 83. b.
 Filius dei significaf per luciferū stellam. pte. 3. fo
 Filius me⁹ es tu: nūq; inuenit in sacrl (uo. 72. b.
 scripturis deū alicui creature in singulari diris
 se rē. pte. 3. fol. 89. b. et fol. 90. c.
 Filius dicaf minor pte/ vt dicit amicus hereticus/
 tanq; pura creatura rē. sed excludit hoc christ⁹
 tanq; falsū per tria dicta. pte. 5. fol. 202. c. d.
 Filius dei est clarificat⁹ a patre in passione tripli
 citer. pte. 5. fol. 234. d.
 Filius dei hō efficitur p spiritum adoptiōis: per
 spūm seruitutē in dei timore/ sit dei seruus. par
 te. 4. fol. 423. f.
 Filius in diuinis scripturis semp in bonā partē
 accipit nūero singulari: sed in plurali in malā
 rē. pte. 4. fol. 53. c.
 Filij dei/ cum dī: Elidentes filij dei: multipliciter
 exponit. pte. 1. fol. 50. b. c. d. et fol. 52. a. d.
 Filij dei dicunt sacerdotes et ministri qd inter fili
 os israel sunt spūaliter electi ad cultū dei. pte. 5.
 Filius ille est doni dei/ qd audit deū (fol. 123. g.
 recte/ discendo legē eius et mandat⁹ eius obedi
 endo. pte. 2. fol. 209. f.
 Filij ade/ si fuissent ab eo progeniti in statu illo/
 nō fuissent nati sic perfecti in corpore sicut ipse/
 nec in cōditionib⁹ anse: tñ fuissent nati in recti
 tudine naturali p quā nulla rebellio fuisset i vi
 rib⁹ sensitiuis ad rōnē rē. parte. 3. fol. 350. e. et fo
 Filij pphetarū qd et quales fuerūt (uo. 373. f.
 Vide in prophetarum filij.
 Filios duos habet pnceps sacerdotū. s. christus.
 Et sunt duo ppli credētis: ex iudeis scz et genti
 bus. pte. 4. fol. 458. f.
 Filij ecclesie quoz aliqui sunt boni: aliq mali vs
 qd ad finē mūdi significant p habitatores cele
 quos tñ platus bon⁹ debet consolari rē. pte. 2.
 Filij spūales sunt oīa opa bona: sed (fol. 88. b.
 inter hos pmo genita fides. pte. 1. fol. 148. a.
 Filius sapiens/ sicut ē gloria patrī: ita etiā mali
 cia filij/ dar patri materiā lugēdi. pte. 6. fol. 77.
 c. Item parte. 3. fol. 318. a.
 Filios debent hoies generare spem suā/ et relin
 quere: filij spes eoz sunt. pte. 3. fo. 285. a.
 Filij patrū/ senib⁹ debēt misterij reuerētie et p
 uisionis necessariē si indigeant. pte. 2. fol. 286. f.

In Glossas ordinaria Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

Item parte. 6. fol. 77. b
 Filius inobediens patri seu matri aut contumax
 quod fm legē puniendus ē. pte. 1. fol. 355. c.
 Filius si stultus sit nō est dignus hereditate pa-
 tris. parte. 3. fol. 344. c
 Filij naturaliter superuuiunt parentib⁹ / et nō econ-
 uerso. pte. 6. fol. 77. b
 Filius pro vt in bonis paternis succedit triplici-
 ter pōt dici. pte. 5. fol. 9. c
 Filij mozi dicunt qñ nullo iure succedūt parenti-
 bus. pte. 1. fol. 250. g
 Filius an et qñ tenet parentib⁹ subuenire siue fu-
 erit religiosus / siue nō. pte. 5. fol. 49. c
 Filij naturales q sunt / et vnde sic dicunt. pte. 6.
 Filij carnales p̄trahūt quandā maculā / (fol. 5. f.
 lā et feditatē ex mō sue generatiōis: nō sic autē
 filij sp̄iales sed magl nobilitatē. pte. 5. fol. 187. g
 Filij aliqui iuste p patrib⁹ puniunt pena tpali: qz
 filij sunt qdam res patrū. pte. 4. fol. 204. b. et fo-
 lio. 236. c. d. et fol. 200. h. Item pte. 3. fol. 410. b
 Filij parentū malozū frequenter sunt imitatores
 paternoz scelerū eo q sūt inter eos nutriti / et fa-
 cta parentū habent in maiori auctoritate / et sic
 frequenter puniunt p pctō patrū: occasionaliter
 tñ / p pctis proprijs simpliciter. pte. 4. fol. 236. d
 Filij in scriptura dicunt istius vel illi / aut p me-
 ritozū excellētia / aut deterioratiōe / vt ei⁹ dicāt
 eē filij cui⁹ fuerūt imitatores. pte. 2. fol. 197. b
 Filij paruuli plerūq a demonib⁹ arripiunt: et B
 ido vt caro filij ex patris pena mulctetur. pte. 1.
 Filij nō iō puniunt qz p̄ses eoz pec- (fo. 205. e.
 cauerunt / sed qz eis filies qdā hereditario malo
 deli oderūt. pte. 4. fol. 236. a. b. et fol. 238. e.
 Filij vtrū p peccatis parentū sint occidendi aut
 puniendi / et econuerso. parte. 1. fol. 359. g. b. et fo-
 lio. 361. a. c
 Filij an et qñ / et qñ nō / patrū iniq- (lio. 361. a. c
 tates portāt. Vide in Visitare: et in Iniquitatib⁹
 Filij sunt qñ arma parentū ad eozū defensione. 3.
 parte. 3. fol. 282. a.
 Filius bonus debz esse multū sollicit⁹ de vltima
 voluntate parentū implenda / exēplo ioseph / pa-
 triarche. pte. 1. fol. 122. d
 Filius sapiēs lenificat patrē / et qre. pte. 3. fol. 318. b
 Filios q male nutrit vel exemplo perdit reus est
 eoz perditionis. pte. 3. fol. 429. c.
 Filios suos vel filias in carnalib⁹ delitijs et lasciu-
 ijs aut cupiditatib⁹ nutriendes indecēter faci-
 unt eos stipulā ad incendiū gehēne pparatam.
 parte. 1. fol. 351. d
 Filium subiectū tibi si errare conspicias / diligēter
 castiga. Et si castigari renuerit / ita caute erga
 illum age ne quid in tuis verbis vel operib⁹ vn-
 de amplius peccet inueniat. pte. 3. fol. 327. f.
 Filios nutrire in igne cupiditatis et lasciuie in p-
 senti vita q transitus est: est filios suos p ignē
 transire. pte. 2. fol. 175. b
 Filius familias vel filius adultus pōt inuitis pa-
 rentib⁹ ad sacerdotiū pmoueri vel matrimoni-
 um cōtrahere / vñ religionē intrare. Sed quō ab-
 soluit a p̄cepto diuino de honore parentū. p-
 te. 5. fol. 49. c. d. Item pte. 1. fol. 317. b
 Filius ppter vxorē relinqt patrē / qñtuz ad co-
 habitationē: nō qñtū ad dilectionē. pte. 1. fol. 39. d

Filius familias nō potest aliquid vendere vel im-
 plere de rebus p̄tis sui. pte. 1. fol. 317. b
 Fili⁹ et filia frequenter ponunt scriptura / nō ad sexū /
 s ad discretionē aiaz discernēdū pte. 1. fol. 293. g
 Filius recipiens bñdictionē a patre prius debet
 ei obsequiū p̄stare et ei seruire in mēsa rē. pte. 1.
 Filij israel dicti sunt filij dei tāq ab (fol. 87. g
 eo sp̄cialiter electi et dilecti. pte. 3. fol. 123. g
 Filij israel qdiu steterunt in cultu vni⁹ dei / pos-
 sederunt pacifice terrā / pmissiōis collarā sibi / et
 qñ declinauerūt ad idolatriā fuerūt ab alijs im-
 pugnatī eiecti et sepe captiuati. pte. 1. fol. 65. d.
 et fol. 245. c. Item pte. 3. fol. 302. d. Item pte. 2.
 Filij isrl per quot tpa et annos posse / (fo. 38. g
 derunt terram / pmissionis. pte. 1. fol. 65. b
 Filij iacob quō dolo vel cautela interfecerunt si-
 chimitas. pte. 1. fol. 98. c. e. f
 Filij israel qre annis in egypto fuerūt / varie sunt
 opiniones. pte. 1. fol. 149. b. c.
 Filij israel nō admittēbant ad esū carnū. i. agnī
 nisi essent circūcisi. Ibidem. d
 Filij israel nō transierūt per terrā philistinorū ne
 haberēt cū eius bellū. pte. 1. fol. 151. d
 Filij israel ppter defensionē habuerunt arma ab
 egyptijs per accommodatiōē cōtra p̄dones si-
 eis occurrerēt. Ibidem.
 Filij isrl an et quō ex eadē parte qua ingressi sunt
 mare rubrū egrediebant. pte. 1. fol. 153. c. d. e. g.
 Filij israel viderunt mortuos egyptios sup litus
 maris oppositi / et hoc ad consolatiōē eoz ne tē-
 merēt eos de cetero: et vt haberēt arma eozū ad
 defendendū se contra hostes insurgentes. par-
 te. 1. fol. 153. d. e
 Filij israel cum venerūt in belīm vbi erāt duode-
 cim fontes iuxta duodecim tribus / et quia defe-
 cerunt fructus et victualia vixerūt triginta die-
 bus nō comedendo ad saturitatē / sed ad famē
 temperandā. pte. 1. fol. 156. d
 Filij israel qre dedit dñs carnes in vespere et pa-
 nes in mane seqnti: cū magis conueniens esset
 fieri mō contrario. pte. 1. fol. 157. d
 Filij israel in deserto sin vsq ad montē sinai et etiā
 postea fecerūt aliq̄s māsōes q magl seriose ex-
 primunt in Humeroz libro q in exodo qz solū
 ille nominant in quib⁹ factū est aliquid notabi-
 le. pte. 1. fol. 158. b
 Filios israel qre dñs eduxit per talem viā vbi pa-
 terent tot defectus cibi et potus. Et assignatur
 duplex causa. pte. 1. fol. 158. b
 Filij israel qdiu seruauerūt dei mandata fuerūt
 in quiete et prosperitate: qñ autē declinauerūt a
 dei obedientia fuerunt dati in gladiū / famē et
 captiuitatē. pte. 1. fol. 245. c. et fo. 65. d. Item p-
 te. 3. fol. 302. d. Item pte. 2. fol. 38. g
 Filij israel nō acceperunt noua vestimēta / sed la-
 uerunt vetera tpe dationis legis. Et factū fuit
 ad cōmendandū dei miraculū per qd ab exitu
 de egypto vsq ad ingressū terre / pmissionis ve-
 stimenta eozū nō sunt attrita: nec vetustate cō-
 sumpta. pte. 1. fol. 162. c. et fol. 366. f
 Filij aaron in oblationib⁹ ministrabant ei nō si-
 cut offerentes sup altare: sed sicut offerenti mi-
 nistrantes. pte. 1. fol. 224. c

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

Filiū israel. xl. annis fuerūt vagi per desertū: et iue-
runt per illud: includendo tñ annū q̄ transierat
ab egressu de egypto vsq̄ ad missionē explorā-
torū. pte. 1. fol. 229. b.

Filiū israel anno secūdo egressiōis de egypto mē-
se secundo decimo die mēsis recesserūt de mon-
te sinai: et xix. die mēsis tertiū venerūt in cades-
barne vt dicit Ra. Saf. pte. 2. fol. 21. c.

Filiū israel quadraginta annis fuerūt in deserto
anteq̄ transirent iordanē et pugnarent contra
hiencho. pte. 2. fol. 21. c.

Filiū israel septē tribulationes passi sunt p pecca-
tis suis: a quib⁹ penitētia ducti liberati sunt p
septem iudices sibi succedentes. pte. 2. fol. 33. b.

Filiū duo vel pueri phenēne vocati sūt pueri an-
ne non q̄ essent ei⁹ filij sed q̄ eius orōnib⁹ erat
vita eis concessa. pte. 2. fol. 64. g.

Filiū isrl ppter arcē absentia credebāt se supatos
fuisse: et per p̄s per eius p̄sentiam credebant
superare. parte. 2. fo. 67. b.

Filiū dauid regnauerūt vsq̄ ad captiuitatem ba-
bylonicā: et post reuersionē de babylone: corō-
babilis (qui descendit de dauid) habuit ducatus
super p̄m: et alij p̄r de tribu dauid vsq̄ ad he-
rodē alienigenā: sub q̄ natus ē christus fm car-
nē cui⁹ i regnū manet seculū: et in seculū seculi.
parte. 2. fol. 122. a.

Filiū israel separati ab vtrūq̄ alienigenarū in si-
gnū vere penitētię ieiunauerūt induti faccis: et
capitibus puluere aspersis: et orantes confitebā-
tur pctā sua: facto verbo: et signo: quater in die:
et quater in nocte. pte. 2. fol. 263. c.

Filiū israel q̄diu confidētia habuerūt in dño: bñ
fuit eis: sed q̄ diffidētia de deo: et de eius aui-
lio: humanū requirētes fuit eis male: vt in mul-
tis pater. pte. 3. fol. 302. d.

Filiū israel de egypto educti sunt in mult⁹ signis
et mirabilib⁹ diuinis et in magna multitudine:
ita q̄ erant sexcentamilia absq̄ mulierib⁹: et par-
uulis. pte. 4. fol. 142. g.

Filiū isrl exētes de egypto nūcrati a viginti an-
nis et supra mortui sūt in deserto. p maior pte.
pte. 4. fo. 152. b. Item pte. 1. fo. 288. d.

Filiū israel statim post legē datā adorauerunt vi-
tulū constabile et tēpibus iudiciū et regū coluerūt
idola. pte. 4. fol. 336. b.

Filiū traducunt per ignē: quē traductio pōt du-
pliciter intelligi. pte. 4. fol. 240. b.

Filiū israel quō sunt: sine rege: sine sacrificio: sine
altari: sine sacerdotib⁹. pte. 4. fol. 337. b. c.

Filiū simonis tenuerunt principatū et sacerdotiū
vsq̄ ad herodē ascalonitā: cuius tpe natus est
christus. pte. 4. fol. 459. c. f. g.

Filiū israel fuerunt p̄secuti ab antiocho duplici i-
tentioe vel ppter duplicē causā. pte. 4. fo. 471. f.

Filiū israel admirati sunt de audacia aminadab
mare rubrū intrantis. pte. 5. fol. 5. b.

Filiū israel ex pphetia ioseph firmiter credebāt li-
berari de afflictione egypti per aliquē de pp̄lo
suo cū dei adiutorio: et iō parētes moysi ex hac
fide seruauerūt eū contra regis edictū: quare et
quō. pte. 6. fol. 156. f.

Filię ioseph q̄ pessimi fuerant dispersi: et dicti lapi-

des ppter obdurationem i malo: sed dicunt la-
pides sc̄tarij: q̄ processerūt de iossa patre san-
ctissimo. pte. 4. fol. 195. b. et fol. 196. d.

Filiū ioram regis iuda vsq̄ ad quartā generatio-
nē quare excludunt in christi generatione. par-
te. 5. fol. 5. g. et fol. 6. g.

Fimbrias hyacinthinas facere iubent filij israel i
quattuor angulis pallioꝝ: vt quō in corporib⁹
circūcisio signū est iudaicę gentis: ita et vestis
aliquā habeat differentia. pte. 1. fol. 290. a. b. c.

Fitem pte. 5. fo. 34. b. c. d.

Fim⁹ cū sit imūd⁹ gerētē n̄ polluit. pte. 1. fo. 220. a.

Fingi dicit proprie qd̄ de terra format⁹: et q̄ pau-
peres idola argentea vel aurea habere nō pote-
rāt: figuli experūt idola terrea facere. parte. 3. fo.

Finis dupl⁹ dicit sc̄z consumēs: et con- (lio. 382. c.)
sumans. pte. 3. fol. 91. b.

Finis multipliciter dicit. pte. 3. fol. 116. e.

Finis vltim⁹ hoīs nō consistit in adeptioe cuius
cūq̄ boni finit⁹: sed solū in adeptioe boni infi-
nit⁹: qd̄ ē solus de⁹: et cōsistit in visione dei p̄ esse-
tiā: p vt tñ includit fruitionē. pte. 1. fol. 34. b.

Finis noster qd̄ alius est: nisi puenire ad regnum
cui⁹ nō est finis. pte. 6. fol. 140. f.

Finquit finit⁹ parit⁹ est: sed q̄ hoc longū putat/
de eternis nō cogitat. pte. 3. fol. 19. f.

Finis virtutū moralium nō possunt eē diuinit⁹ tpa-
les et mundani honores: et q̄re. pte. 3. fol. 330. c.

Finis cuiuslibet scientię est duplex sc̄z intrinsecus
et extrinsecus. pte. 5. fol. 2. e.

Finis orationū in ecclia ē: cum dicit. Per dñm: vel
aliquid simile: et hoc puenit q̄ antonomastice ipse
christus dicit finis noster: et om̄es per eius merita
saluant. pte. 3. fo. 210. f.

Finis resurrectionis nō erit in b̄ q̄ viuunt vita cor-
porali xtuosa vt iudei: et facient singl⁹: sed in
clara dei visione et fruitione. pte. 6. fol. 38. d.

Finis seculorū venisse in homines intelligitur fm
tēp̄ noui et veteris testamēti. pte. 6. fol. 47. d. g.

Firmamentū nō ppter stationē sed propter firmi-
tatē et intrāgressibile terminū superiorū et infe-
riorū aq̄rū appellatū ē. pte. 1. fol. 24. g. et fo. 25. c.

Firmamenti motus nō dephenditur ad apparen-
tiam sensus: sed solū ratione arguitur ex motu
stellarū. pte. 1. fol. 26. c.

Firmamentū secūda die factū est in medio aquarū
et inter celū cristallinū et materiā elementorū.
parte. 1. fol. 24. b. et fol. 25. c.

Firmamentū quattuor: aialū et sedes in throno
sup firmamentū quid signat. pte. 4. fol. 212. d. e. f.

Fistula quē et cassa: arbor aromatica: sed parua.
Elide in Asia.

Flagella quorūdā in hac vita inchoant et in eter-
nū pmanebunt: nō tñ iudicat de⁹ bis in idip̄s:
vnū est enī flagellum qd̄ temporaliter incipit et in
eternis suplitij cōsumatur. pte. 1. fol. 370. e.

Flagellationes et p̄cusiones: aliqui sūt p bonos
angelos: aliqui per malos. pte. 1. fol. 148. b. c.

Flagella oia quidā putabāt causaliter venire iux-
ta naturā elementorū et nō ex culpa percussū. p-
te. 3. fol. 17. b.

Flagellū diaboli q̄q̄ sentitur in morbis corpo-
reis. pte. 4. fol. 388. a.

Sim

Sin

Sir

Sist

Fla

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

- Flagellantis iudiciū conat euadere q̄ cōtra fla-**
gella semetipm defendere nrit. pte. 3. fol. 77. a
- Flagellat deus oēm filium quē recipit.** Nota q̄
congrue et vtiliter feliciterq̄. pte. 6. fo. 159. a.
- Flagella vnde pateretur/non habebat vnicus il-**
le de patris substantia natus: ad hoc autē car/
ne idut? ē vt sine flagello nō eēt. pte. 6. fo. 159. a.
- Flagellū quō fecit christus de funiculis in expul-**
sione vendentiū et ementiū/cū nō vendebant ibi
funiculi sed solū illa q̄ debebāt in templo offer/
ri. pte. 5. fol. 193. f. et fol. 294. g
- Flagitia a deo missa in hierlm et in iudeā haben-**
tur sub metaphora. pte. 3. fo. 230. c. d
- Flagrū est sumitas virgularū ad inuicē ligatarū**
que faciūt strepitū percutiēdo et pruritū per ca/
lesfactionis motū. Sed taurea est flagellum de
tauri corio factū. pte. 4. fol. 469. d.
- Flāma inferni quō intelligat: sinus abrae: et hu-**
iusmodi vix a māsuetis: a confertiosis nūq̄ iue/
nitur. pte. 1. fol. 36. f
- Flāma q̄ hic vrit/illuminat: in inferno que vrit et**
obscurat. pte. 3. fo. 27. e
- Flare est statū facere: statū facere ē animā facere.**
parte. 1. fol. 36. b.
- Fle** **Flectere deū vult precib⁹ homo p venia /et ipse**
homo nō flectit peccātū in se. pte. 3. fol. 328. f.
- Flexi genua mea sabulo si nō stetero firmus con-**
tra astutias eius: flexi genua mea ire /si nō con/
stanter stetero contra irā rē. pte. 2. fol. 33. d.
- Flere licet p defunctis/ sed qualiter et quō. pte. 6.**
fo. 111. f. g. et fo. 112. b. Itē pte. 1. fo. 346. c. d. et fo
- Flere pctā nō valet q̄ manet cū cir** (lio. 377. c. e
cūitu mūdi/ cū demonijs: cū desiderijs carnali/
bus. pte. 5. fol. 116. b.
- Flere nō incipit mala sua/ nisi q̄s recorder sion: ni-**
si legem dei et scripturaz mōtes aspiciat. pte. 1.
- Flent mlti fletu babylonio qui et gau** (fo. 304. e
den et gaudio babylonio. pte. 3. fo. 290. b.
- Flent sancti magis culpā q̄s erumnā. parte. 4. fo.**
Flent quidā pmo ne ducant ad sup (lio. 194. b.
pliciu/ de hinc flere incipiunt q̄ differuntur a re/
gno/ et obtinēt irriguū inferius et superius. par/
te. 2. fol. 23. a
- Fletuū multa sunt genera. pte. 4. fol. 178. f.**
Fletus duo i se habz: tristitiā animi/ et lachryma/
rū resolutionē. pte. 5. fol. 30. h. et fol. 161. f. et fo/
Fletus vnde et a q̄ cause. Ibidem. (lio. 46. c
- Fletus an et quō in demonib⁹ et damnat. Ibidē**
Flet⁹ an et quō post resurrectionē. pte. 5. fol. 30. b.
et fol. 161. f. et fol. 46. c.
- Fletus iacob super consobrinā suam/ scz rachelē**
quare fuit/ et an ipsa fleuerit. pte. 1. fol. 90. f. g
- Flu** **Flumina magna pterfluentia terras: sepe cuncta**
terrenascentia excrecente inundatiā absorbēt/
et sterilitatē causant/ vt patet circa rhenū/ albe/
am. pte. 1. fol. 344. g
- Flumina aque viue sicut in eo rē. et non dixit ie-**
sus puteus/ nec fons/ et q̄re. pte. 1. fol. 300. b
- Fluminū q̄ de paradiso exire serunt constat i no-**
stra terra notos esse fontes rē. pte. 1. fol. 37. a
- Flumina quattuor paradisi gentib⁹ per q̄s fluūt**
notissima sunt: duob⁹ vetustas mutauit nomi/
na: duo/ antiq̄ nomia seruauerūt. Ibidem
- Flumina quattuor paradisi in aquis valde abū-**
dāt: et per hec quattuor flumina intelligit fecū/
da christi doctrina in q̄tuor euangelijs descri/
pta. parte. 3. fol. 413. c
- Fluuiorū paradisi origines inueniunt ab homi-**
bus extra paradisu. et ideo nō videt q̄ de para/
diso deriuentur: Sed soluit. pte. 1. fol. 37. d
- Foliorū fluxus/ est signum mortificationis arbo-**
rum/ sed viroz et pmanencia eorū est signum cui/
dens vite ipsorum. pte. 3. fol. 87. f
- Fomes est efficiens q̄ bonaz rem vertit in malū.**
parte. 6. fol. 17. a
- Fomes recte lex dicit: quia legitime factū est/ vt**
qui nō obediuit suo superiori/ ei nō seruiat suū/
inferius. i. caro. pte. 6. fol. 17. f. g.
- Fomes nascens ex homie/ ipm ad corruptionem**
peccati inducit: sicut tinea nascit ex veste et eaz
corrodit. pte. 3. fol. 15. g. et fol. 16. a.
- Fomes qui ē in nobis (qui languor ē nature) cō-**
mouet illicita desideria/ et ita non sine pctō. par
- Fomite pcti exterminato ad iudi** (te. 3. fo. 262. e
cū venies securus. pte. 1. fo. 311. f
- Fomite ipulsus et demonis frequenter simul cōcur-**
rit in tentatiōe. pte. 3. fol. 352. f.
- Fomite excitat demon et eo vti t̄q̄ instrumentō**
vt deiciat hominē a virtute. Ibidem
- Fomes peccati dicitur rex confusionis/ et quare.**
Fomes dicitur fortis ingressus (pte. 2. fo. 12. b
in domū rē. parte. 5. fol. 96. b.
- Fomite rep̄ssio ē nobis possibilis/ et q̄ mō. pte. 6.**
Fons filoe a frōte mōtis sion ouit/ et in (fo. 15. d.
- Fons filoe a frōte mōtis sion ouit/ et in** (fo. 15. d.
meridiē fluit nō iugib⁹ aq̄s/ s̄ icertis horis die/
busq̄ ebullit: et per terrarū concaua/ et durissimi/
saxi antra magno sonitu venit: quo vno nec p/
petuo vti ciuitas hierlm. pte. 2. fol. 257. e
- Fontes in terra pmissionis dicunt signati acsi es-**
sēt sigillati. ppter limpiditatē ne ab aliq̄ aq̄ tur/
betur. pte. 3. fol. 361. h.
- Fontes dicunt aq̄ existentes in origine riuū: fluē-**
tes ab origine. pte. 1. fol. 341. c.
- Forma in hōie (adā scz) nō est educta de semine**
p generationē/ sed magl a deo creationē: p quā
transcendit naturā corporālē et sic capax ē dei p
cognitionē et amorē. pte. 1. fol. 35. b
- Forma corrupti dupl̄. Eno mō p corruptionē**
subiecti. Alio mō p suū ptrariū. pte. 3. fo. 373. b
- Forme q̄ sūt in potētia materiē educunt ad actū**
p motū celi: q̄ materia p maiori parte est terrā:
nam corpa mixta sunt a domīno de terra. par/
te. 2. fol. 272. c
- Forme substantiales elementorū habent anne-**
ras contrarias q̄lirates actiuas et passiuas: qz
agunt et patiunt ad inuicē passione propue di/
cta rē. pte. 1. fol. 21. c. d
- Forma cuiuslibet sciētiē ē duplex. i. forma tractā-**
di et forma tractatus. pte. 5. fol. 2. f
- Forma professionis filiorū israel sub iuramento**
fuit duplex. Primo cū p̄sentibus: Secundo cū
futuris/ cuius p̄fessionis fuit causa triplex. par/
te. 1. fol. 366. d. f. g
- Formatio rex quō facta est et distinctio earundē**
duplici expositione enodatur. parte. 6. fol. 226.
h. et fol. 227. c.

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

Formatio mulieris de latere hoīs dormientis fuit figura q̄ ecclesia esset formāda i futurū de latere christi dormientis in cruce. pte. 2. fo. 30. b.
Formido sumit arma: cum nihil spei supeſt. parte. 2. fol. 170. g.
Formidolofus et timidus quomodo differunt. parte. 2. fol. 40. f.
Formar ligna cinerat: aut purgat: sic tribulatio/ nes ligna vicioꝝ t̄ auxēturū. parte. 3. fol. 100. a.
Fornicari p̄hibet dñs: manifeste viros t̄ femias rē. q̄ t̄ meretres cē: t̄ ad eas p̄hibet accedere/ q̄rū publice venalē turpitudine. pte. 1. fol. 358. a.
Fornicatio an et vbi prohibita sit in decalogo. parte. 1. fol. 164. f.
Fornicatio quattuor rationibus probat̄ illicita et prohibita. parte. 6. fol. 41. d.
Fornicatio quadriformis est: in animo in actu i amore terrenorū in cultu idolorum. parte. 6. fo.
Fornicatio duplex est: corporalis sc̄z (244. e. et spiritualis. parte. 4. fol. 232. f.
Fornicatio corporalis vel spūalis ita de rōnali ho mine quasi brutū aīal efficit: sicut ebrietas vini peruertit mentē bibentis. pte. 4. fo. 338. a.
Fornicatio ē idolatria/ et quelibet noxia superstitio. parte. 6. fol. 43. a.
Fornicatio nō est tñi stupri/ sed generaliter q̄ a lege dei aberrare facit. pte. 5. fol. 22. a.
Fornicationis pessimū gen^o ē quo anima rece dit a deo/ et fornicat̄ cum idolis: vel diuini do/ gmat̄s veritatē relinquit rē. pte. 3. fol. 381. b.
Fornicatio vtrū mechie noīe teneat. parte. 1. fo.
Fornicatio omnis vtrū mechia dici (164. e. f. possit: in scripturis (ait augustin^o) nō mihi oc/ currit locutionis exemplū. parte. 1. fol. 164. f.
Fornicatio omnis si nō mechia dici pōt: vbi sit in decalogo p̄hibita fornicatio: vtrū inueniri pos sit (inqt augustin^o) ignoro. pte. 1. fo. 164. f.
Fornicatio vocatur omnis cōcupiscentia mala/ qua anima relicta supiorū lege inferiorum vo/ luptate turpi naturarū quasi mercede prostitu ta corrumpit. parte. 3. fol. 381. b.
Fornicatio vnde pullulat: p̄mo concupiscentia decipit: inde ingluuias: postremo captiuat impietas: cuius merces exoluitur fornicatio. parte. 1. fol. 311. b.
Fornicationis carnalis ope aīa plus sit obstricta et obnoxia carnali cōcupiscentie q̄ ceteri vicijs et si etiā p̄ corpus gerant. pte. 6. fol. 41. f.
Fornicationem fugere monemur: quia nō aliter potest melius vinci: cum alijs vicijs potest ex/ pectari conflictus. parte. 6. fol. 41. e. g. et fo. 121 g. Item parte. 3. fol. 314. b.
A fornicatione si vis esse tur^o: esto a muliere cor/ pore et visitatione discretus: prope ignem in/ adustus nō eris: ferreus sis: aliquando tamen dissolueris. parte. 1. fol. 310. b.
Fornicatio quantum sit detestabilis: ostendit p̄ hoc q̄ alia peccata inficiūt solā animā ista au tem animā t̄ corpus. pte. 6. fol. 41. g.
Fornicatio corporis execrabilis est: sed execrabi/ or general fornicatio: i q̄ omne genus peccati continet/ cum. f. aīa quā deus sibi in fide despō dit/ corrumpit. pte. 1. fol. 310. e.

Fornicatio aduersus nos militat: sed si habue rim^{us} arma apostoli: luxurie tela nō nocent nobis. Si hęc arma proijcimus/ diabolo locuz damus. parte. 1. fol. 310. e.
Fornicationis breuis voluptas/ et ppetua pena fornicatoris. Sic enī ieiunus diurnā soluz effu git esuriam: et nihilominus postmodū esurit: qui comesto pane saturatus abscesserat: sic qui intrat ad scortū: ad horam quidē euaporat li/ bidinem: sed post paululum ardentior redit. parte. 3. fol. 315. f.
Fornicatio q̄ sub euāgelio fit/ multo maioris op probrij q̄ q̄ sub lege fornicat̄. pte. 2. fo. 8. e.
Fornicationis causa/ t̄ p nullo alio cōiugati di/ rimunt/ et quare. parte. 6. fol. 41. e.
Fornicatio in sacra scriptura vocatur idolatria/ per quā anima sepatur a deo. parte. 5. fol. 212. g. Item parte. 2. fol. 286. b.
Fornicatione et idolatria plus gaudent demo/ nes q̄ de quocunq̄ alio peccato/ et quare. par te. 1. fol. 246. b.
Fornicator corporalis et spiritualis qui nō can ticum laudis/ sed psalmū irrisionis inter inimi cos christi excitat/ significat p̄ cābri. pte. 1. fol.
Fornicarie clericorū beneficiariorum (112. b. quē volunt delicate nutrirī/ et p̄ciose ornari de bonis ecclesie/ p̄ quas significant/ et de earum pena. parte. 4. fol. 362. b.
Forsitan/ quādoq̄ nō est nota dubij/ sed liberta tis arbitrij. parte. 5. fol. 203. g.
Fortalicū siue capitoliū ciuitat̄ babilonice fuit turr̄ a filijs noe edificata. pte. 4. fol. 305. b.
Fortis est qui vincit iram/ t̄ alios motus animi. parte. 5. fol. 141. e.
Fortis ē cōtra oīa qui se vincit. pte. 3. fo. 14. f.
Nō omnis fortis sapiens/ sed econuerso: qz et si corpe debilis est/ si assit sapiētia: oīa fortis ad/ uersarij certamina vincit. pte. 3. fol. 331. f.
Fortissimi viri de exercitu dauid tres fuerunt/ et noīant rē. pte. 2. fo. 122. e. g. et fo. 123. a. f.
Fortium et doctorū est aperte predicare/ exem/ plis instruere infirmos/ et insipientiū discere: t̄ subditos esse. pte. 1. fol. 70. b.
Fortitudo q̄ plus potest sine moderamine rati/ onis/ in p̄ceptis ruit. parte. 3. fol. 5. f.
Fortitudo vtrū tres grad^{us} habet. pte. 5. fo. 44. d.
Fortitudo duplex politica. f. et infusa. pte. 6. fol.
Fortitudo/ alia est bonorum/ alia ma/ (67. c. lorum. parte. 3. fol. 19. b.
Fortitudo corporis humani vsq̄ ad annū trice/ simū p̄ficiat̄: t̄ incipit debilitari post q̄nquagesimū annum rē. pte. 1. fol. 271. d.
Fortitudo quē est virtus/ designat per arietem triū annoꝝ/ t̄ quare. pte. 1. fol. 65. b.
Fortitudini deputat̄ quaternarius numerus in pluribus. parte. 1. fol. 265. b.
Fortitudo in quo magis vigeat/ perscrutat̄ a tri bus iuuenibus qui custodiebāt regem dariuz: quorū vnus dixit forte esse vinū. Ali^o dixit: for tior est rex. Terti^o dixit: fortiores sūt mulieres: sed sup oīa vincit veritas. pte. 2. fol. 271. d.
Fortitudo regni iude multū debilitata est tēpo re regis achaz. pte. 4. fol. 34. b.

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon in Nico. de ly.

- Fortune bona sunt: excellētie mūdiales/ q̄tum ad superbos: diuitie temporales q̄tum ad cupidos: et auaros: delitē carnales q̄tum ad gulosos et luxuriosos. parte. 4. fol. 166. d.
- Fortune bona q̄ reputāda sūt vt stercoza: et excecāt oculos sapientū: significānt p̄ hūmilitatē q̄ ē auis hincinde volatilis. pte. 2. fol. 285. d.
- Fortune dec̄ egyptiorū in fine anni parabāt mē sam omnib⁹ c̄cis refertā: et poculis mulla mixtis: vel qz felice annū p̄buerit: vel qz futurū felicem p̄bitura sit. parte. 4. fol. 105. a.
- Fortune mensam parāt qui ecclesiā deserūt: tradentes se spiritibus erroris vel immūdis: et doctis demoniorū: et nihil ad deum p̄tinere credentes sed stellarū cursu vel varietate fortune omnia gubernari. pte. 4. fol. 105. a.
- Fol** Fossa fm̄ hebreos aliqñ accipit p̄ profunditate: aliqñ p̄ eleuatione sursum: sicut in latino hoc nomen altitudo. pte. 4. fol. 280. d.
- Fra** Fractio tabularum preceptorū dei per moysen: fuit signū euacuationis legalium in aduētū christi. parte. 1. fol. 199. d.
- Fragilitas humana non pōt bene sustinere sublimitatem dei: et de hoc exempla. parte. 1. fol. 337. d. Item parte. 4. fol. 321. h.
- Fragilitas humana monstrat per molestias animarū et vermiū illatas: eā plagantī: vt est cy nipes: quē leni contactu conterit: si enī hec et alia minora sunt hoīe fortiora: vñ gloriā terra et cinis: parte. 4. fol. 355. b.
- Francia hebraice: dicta seraphat: quādo et per quem fidē christianā suscepit: et p̄sertim senonē: sis ciuitas: quē tunc erat metropolis i tota frācia tē. pte. 4. fol. 372. e. Vide etiā i Sauinā.
- Beatus franciscus assimilā grano synapis. parte. 2. fol. 161. d. Itē assimilā armigero. parte. 2. fol. 77. d. et fo. 163. b. dicit rex: et q̄re. Vide etiā in fratres minores.
- Fratres quattuor modis dicuntur i diuinis scripturis. parte. 6. fol. 79. f. et fol. 165. a. b. Item parte. 4. fol. 359. f.
- Fratres hebrei vocāt mares p̄p̄quos in genere: siue consanguinitate germana ex parte patris coniunctos. pte. 6. fol. 79. f. et fol. 89. a.
- Fratres tribus modis dicunt in sacra scriptura. Natura: vt iacob et esau: cognatiōe: vt abrahā et loth: gēte: sicut oēs iudei. pte. 1. fol. 62. b.
- Fratres nostros cū in tutelā nostrā suscepim⁹: nō opprimamus p̄ potentiā: nec iniuste seruitutis imponamus molestiā. pte. 4. fol. 158. e.
- Fratrum peccata aliquando sunt grauiora persecutione inimicorū: et pro talibus nō iubemur orare. parte. 5. fol. 23. a.
- Fratres falsi orationis sue vel actionis deo hostias: vna cum veris catholicis gestiunt offerre: vt veri fideles crediti per victimā cōmunionis veros catholicos corrumpere possint. parte. 2. fol. 260. b.
- Fratres dicuntur christus et omnes sancti: et quo modo. parte. 1. fol. 75. a.
- Fratres christi qui dicunt. parte. 5. fol. 8. f. et fol. 192. c. et fol. 47. b. et fol. 147. c. Item parte. 6. fol. 165. c. Item parte. 1. fol. 62. d.
- Fratres simplices et illitterati p̄ iumentat: et illi p̄pter defectum scientie nō sunt ad p̄dicandum apti. parte. 1. fol. 334. e.
- Fratres minores ideo vocati sunt: vt maiores fieri nō p̄sumant: et ad ecclesiasticas dignitates (ait beatus franciscus) nullatenus ascēdere p̄mittatis. pte. 2. fol. 174. d.
- Fratres pauperes compulsi sunt exponere fide libus suas varias necessitates: et etiā varia subfragia quē sunt p̄ benefactoribus suis: et per hoc plurimi conceperūt p̄positum benefaciendi eis. parte. 1. fol. 93. b.
- Fratres compulsi sunt refugere ad summū pontificem: qui considerans vtilitatem ecclesie de p̄dicationibus et consilijs fratrum p̄ouenientem dedit fratribus potestātē p̄dicandi et audiendi confessiones tē. pte. 1. fol. 94. b.
- Fratres ioseph dicētes: merito hec patimur: cōfessi sunt diuinā iusticiā. pte. 1. fol. 109. c.
- Fratres iecōnie nominātur cum eo in genealogia christi: qui similes ei fuerunt incaptiuitate. parte. 5. fol. 6. b.
- Fratrum gratia: rara. pte. 4. fol. 125.
- Fraterna charitas dicit quid optimū: et ecōuer so odiū fratnū dicit crimē pessimū: qd̄ fuit inter ioseph et eius fratres. pte. 1. fol. 102. h.
- Fraternitas sancta iuxta modum dilectionis q̄ sibi in hac vita copulatur: supernorū quoqz ciuium societati in p̄sentia sui creatoris coniungitur. parte. 2. fol. 139. g.
- Fraus et dolus differūt. pte. 2. fol. 2. f.
- Fraus et dolus pp̄ie sunt mendacia verbis vel factis: ordinata ad malum finē: Adēdacia autem et fictiones gabaonitarū licet essent mala de se: tamen ordinabantur ab eis ad bonum finem: scz ad eorum salutē corporālē et spiritūalem: et sic fraus et dolus possunt alicui patrociniari. parte. 2. fol. 15. b. c. d.
- Fraudē qui facit i veritatis doctrina: deterior ē q̄ q̄ facit fraudē in re possessa. pte. 3. fol. 393. b.
- Fraus p̄ puatā dilectionē nascit. pte. 4. fol. 169. a.
- Fraudē in dei ope cōmittit: q̄ se inordinate diligit: p̄ hoc q̄ recte agit: ad remuneratiōis trāsitōie bona festinat. pte. 4. fol. 169. a.
- Fraus in ope dei tribus modis cōmittit: qz aut tacita cordis humani grā: aut fauor: aura: aut res q̄libet exterior desiderat. Ibidem.
- Fraudulentus quilibet qui in necessitate posuit: humiliat se corā illis qui possunt eū iuuare. sed cū inualuerit: eis malefacit quantū pōt: significat p̄ antiochum. pte. 4. fol. 457. b.
- Fremut⁹ cōsurgit ex indignatiōe. pte. 5. fol. 219. d.
- Fremitus christi p̄cedebat ex indignatiōe eius contra diabolum: p̄ cuius suggestionē mors intrauit in mundū. Ibidem.
- Frigif tantū bonus quārū amat. pte. 3. fol. 235. e.
- Frigif i sagimine suo: Sic dicit vulgaris d̄ hoīe dimisso in afflictione. pte. 3. fol. 363. c.
- Frigus dicitur pigrum: eo q̄ pigros facit. parte. 1. fol. 78. a. Interl.
- Frixorium sanctorum: sunt peccata proximorū. parte. 5. fol. 38. b.
- Frons sedes est verecundiē: et ibi s̄gitur crux in

Posillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

christifidelibꝝ / t qre.pte.5.fol.223.e. Itē.pte.6.
fo.23.e. Elide in rur in fronte credentiū.
Fructificans et crescens in fide nō potest extermi-
nare chananeū semē pessimū / maledictū mobi-
le incertū. Rūq; cū tērationū morꝝ cessant ab
eo: sed si tu vere fructificas i deo: et si nō potes
eū eijcere: scito q; nō potuerunt filij ephraim ex-
pellere chananeos. pte.2. fol.23.f.
Fructificatio alia ē bōa / alia mala: q; arbor bōa
fructꝝ bonos facit / t mala malos. pte.2. fol.24.b.
Fructus plerūq; in arboꝝ multiplicatus ppter
estū nimii desiccatur t perit: sed talis estus tem-
perat per desiccum roris. Et similiter fructꝝ bō-
nꝝ operū aliqñ desiccatur t perdit. ppter adue-
tum elationis. parte.3. fol.55.b.
Fructꝝ in cacumie arboris citiꝝ maturat t meliꝝ:
eo q; a sole attingunt liberius. pte.4. fo.344.b
Fructus excessiuos velle extrahere de terra con-
tingit dupliciter. Uno mō quādo nimis conti-
nue colit t nō permittit quiescere. Alio modo
qñ subtrahit merces debita agricolis. parte.3.
Fructꝝ arboris pulcherrime sūt poma (fo.59.b
citrina: q; sūt valde pulchra. parte.1. fol.256. d.
Fructus spiritus sancti dicunt ad similitudinem
fructus materialia: t quare t hꝝꝝ distinctio: t
sunt figurati per lignum vite afferens fructus.
pte.6. fol.87.g. et fol.274.c.
Fructꝝ duodecim spūs significans p duodecim
lapides in iordane positos. pte.2. fol.7.b.
Fructus spūs aliter habent i via p gratiā. aliter i
patria p gloriā. pte.6. fol.274.c. d.
Fructus boni opis eiꝝ q; nōn vel minꝝ peccauit /
t eius q; grauiꝝ cecidit: nō debet esse par. pte.5.
fol.14.a. Itē. parte.6. fol.103.e.
Fructus bonꝝ operꝝ ē beatitudo: t colligit hic
fructus post hanc vitā in re: sed in pēnti qdam
modo colligit in spe. pte.3. fol.205. b.
Fructus terreni quos meremꝝ / non fonti cōparat
sed cisternis: t quare. pte.3. fol.319.e.
Fructū māducabimus eorum quē hic facimus.
parte.1. fol.258.e.
Frueudum est eternis / vtendum vero terrenis.
parte.6. fol.123.b.
Frugalitātē hospitalitatē t honestatē docemur
habere vt temperātes simus in victu t vestitu /
honesti moribus. pte.3. fol.418. a.
Frutio beata dicit pprie delectatio / qñ de alio
lactatio: nā beati lactant vberibus diuine cō-
solationis. pte.3. fol.388.g.
Frumentū desiderat nubes duplici ratione. Una
est: q; quando est nimius calor / adunat frumen-
tum in campo crescens: t tūc p nubes temperat
calor. Alia: q; p nubes fundunt aq; ad terrē hu-
mectationē / t frumentū nutritionē. pte.3. fo.69.c
Frumenta fidei sanctorꝝ hꝝꝝ condunt: vt cū
iniquitas occurrerit capitaliū criminū sub an-
tichristo: ne fides inopia sermonis deficiat tē.
Figura de ioseph. pte.1. fol.107.e.
Frumentū grano christꝝ cōparat t quare. parte.1. fo.
Frustra nō sit quod certa necessitas co- (157.c
git. parte.3. fol.312.f.
Fugere nos dicit qñ id quod reminisci volumꝝ
nō occurrat: quādo id quod volumus mēmo-

ria nō tenemus. pte.3. fol.367.f.
Fugiendi cautela docent eos apostoli qui se ad
supplicia minꝝ sentiūt idoneos: qbus tutius ē
latere q; se discrimini opponere. pte.5. fol.116.f
Fugere vtrum licitum sit pastori ecclesie in per-
secutione. Arguitur pro t contra cum respon-
sione. parte.5. fol.217.b. Itē. pte.6. fol.75.e.g. t
fo.179.d. et fol.182.d. et fo.190.d. et fol.222.c. et
fol.232.c. Itē. pte.4. fol.147.e.
Fugiat minister christi sicut christus fugit: fugi-
at t qui spiritualiter querit / dū p alios firma ē
ecclesie salus. parte.6. fol.75.e.
Fugere persecutionē aliquādo est licitū et se oc-
cultare / ad cedendum malicie. parte.5. fol.37.
f. et fol.41.g. et fol.217. b.
Fugere in persecutionis seruire licet sit licitum:
tamē pfectius est remanere nisi in causa: vtpo-
te quando psecutio est psonalis: t quādo et fir-
ga apparet maius bonū ecclesie: ppter qd sit elon-
gatio ad tps / t nō timore mortis. pte.6. fol.222.
c. Itē. pte.5. fol.37. f. et fo.217. b.
Fugit christus qui refugium ē alioꝝ t vtrius: fugiē-
do instruit suos. pte.5. fol.12. b.
Fugientes prudenter a seculo vbi nō possunt re-
sistere diaboli tentationibus vt in claustris sal-
uent / adiuti bonoꝝ cōsilijs t orōnibus: signifi-
cant p fugientes iudeos virtutem regis antio-
chi. pte.4. fol.443.d. Itē. pte.2. fol.40.e.
Fugientū seculum sunt sex ciuitatū refugia / ad
similitudinē sex ciuitatū fugitiuarū in veteri le-
ge: t quē ille sunt. pte.1. fol.352.f. g.
Fugitiui nō vadūt vnti sed magis dispersi: t qñ
bet abscondit se vbi pōt. pte.3. fol.236.b.
Fulgor quidā pcedēs ex lapidibus rōnalis habi-
tū summi sacerdotis affinis: dictus fuit vt di-
cit iosephus doctrina et veritas. Et erat no-
mē dei tetragramaton / inclusū sub lapidibꝝ rō-
nalis: vt dicit Ra. Sa. t qñ iste fulgor cessauit.
pte.2. fo.242.g. b. Itē. pte.1. fo.188.g. et fo.190.f
h. t fo.192.d. g. Elide etiā i Rationale iudiciū.
Fulgor quidā a facie christi egrediebatur / terrenis
sacerdotes t alios in tēplo existētes / cōpellens
eos ad recedendū: ppter quod nō valebāt res-
istere. pte.5. fol.193.f. et fol.99.c. d.
Fulgura (vt serf) ex nubibꝝ vñ imbrū collisioe ge-
nerant: sicut ex durioribus silicibus sibi cōplo-
sis medius ignis elabit. pte.4. fo.126.f.
Fulmina frequēter cadunt in mare / t naues ob-
ruunt. parte.3. fol.80. g.
Fumꝝ ex flāme ascēso vanescit. parte.3. fo.177.a.
Fumꝝ ex igne natus ad alta cōscēdēs paulatim
se humanis subtrahit aspectibꝝ. pte.3. fol.359.f.
Fundamētū dupliciter pōt accipi. Uno mō pprie
scilicet illud qd habet firmitatē et stabilitatē ex se.
Alio mō iproprie t large. scilicet illud qd adheret pmi-
mo fundamēto iā posito. pte.6. fol.37. b.
Fundamētū i spūalibꝝ sepe dicit esse nobilꝝ seu
dignius q; edificii tē. parte.1. fo.6.b.
Fundamenta fidei legis. f. noue duo principal-
ia sunt: sed iudei extimant esse valde deroga-
toria diuine excellētie. pte.4. fol.109.a.
Fundus vel ager potest licite emi i quo est ecclē-
sia sita. pte.1. fol.79.g. et fol.80.c. d.

Ful

Fum

Fun

In Glosas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

- Sur** Funeris repositio in aliquo loco / vsq; ad tēpus quo alibi transferat ad remanendū: non dicit: nec est sepultura: et ideo vt videt / nō est portio canonica pfoluenda. parte. 1. fol. 122. b.
- Sur** Funiculus qd est. pre. 2. fol. 24. c. et fo. 106. a.
- Sur** Fures et latrones sunt omnes quotquot vene- runt / quomodo intelligendū / vt sub vniuersa- litate verificet. parte. 5. fol. 218. a.
- Sur** Furans hominem morte moriatur / et huius ra- tio. parte. 1. fol. 168. d.
- Sur** Furi socii sūt q de ill accipiūt mun: q d lachry- mis pauperū cōgregāt diuitias. pte. 4. fol. 6. b.
- Sur** Furia facit hominē multa agere et pati: que alis nō posset: et expiētia docet. pte. 4. fol. 304. d.
- Sur** Furiosos videmus diu sub diuio morari: crudis sustentari: quibus etiā videt q sint bestie besti- arū / etiam ferociū: et cum talibus amicitia cō- trahunt. parte. 4. fol. 304. d. f.
- Sur** Furia naturam hominis deordinat / et quasi be- stialem facit: et ex hoc sequit q aliqua sunt eis delectabilia et possibilia que ante nō erāt ppter trāsmutationē nature. pte. 4. fol. 304. f.
- Sur** Furiosi et demoniaci post curationem nō pmo- uent in ecclesia dei. parte. 5. fol. 98. b.
- Sur** Furor dñi qstūm ad electorū animas in redem- ptionis nostri aduentu pertransiit: quia eas ab inferni claustris ad paradisi gaudia reduxit. parte. 3. fol. 14. f.
- Sur** Furtum non ex se sed ex compatione peccati maioris. i. adulterij: nō grandis esse culpe per- hibetur. parte. 3. fol. 316. a.
- Sur** Furti participatio fit nouem modis: et enume- rantur. parte. 3. fol. 336. b.
- Sur** Furtū si i aliquo casu absq; peccato cōmitti pos- set: sicut mētiendum videtur pro salute vbi ne- mo leditur. parte. 1. fol. 247. a. b.
- Sur** Furtum nō facies. Per hoc pceptum vt dicit Ra. Sa. intelligitur prohibitū furtū hominis tñ: pro quo imponit pena mortis: p alijs autē furtis nō imponit lex penā mortis / sed restitu- tionē in duplū rē. pte. 1. fol. 164. b.
- Sur** Futurum contingens dupliciter cognoscitur a deo. Vno modo prout intuitus diuine cogni- tionis fertur sup presentia ipsius / licet futurū. Alio modo fm ordinē cause ad effectū: scz p- ut cōtingens futurū est in causa variabili et cō- tingente rē. pte. 1. fol. 351. f. g.
- Sur** Futura multa sunt fm inferiores causas: sed in prescientia dei nō sunt. Futura enim senectus est in iuvene: sed futura nō est si ante moritur est. parte. 3. fol. 36. f.
- Sur** Futurozū omniū i ecclesia figurā discipuli gere- bant. parte. 5. fol. 204. c.

Sab

Sabaonite finxerunt
se verbis et factis venisse de terra lo-
giqua / q esset extra terminos ter-
re pmissis filiis israel: vt sic possent
cum eis aliquod sedus facere p quod mortem
enaderent / et in terra manerēt. parte. 2. fol. 14.
g. b. et fol. 15. b. c. d.

**Sabaonitarū mendacia et fictiones / licet essent
mala de se: tamē ordinabant ab eis ad bonū si**

nē / scz ad eoz salutē corporālē et spiritualē rē.
parte. 2. fol. 15. d. Elide etiā in Fraus et dolus.
**Sabaonitas multos interfecit saul cum regna-
ret / celo quasi p filiis israel et iuda: qd erat con-
tra iuramentū quod obligabat nō solū iosue et
pīncipes israel illius temporis / sed etiā poste-
ros eorum: et quo celo eos pcussit. parte. 2. fol.
Sabaonite nō erant de filiis israel: (119. c. d. e.
et quare reseruabant inter eos: hoc aut fuit du-
plici de causa. parte. 2. fol. 119. d. e.**

Salus Salus impator tempore philonis inrantuz ela-
tus / q per orbē misit statuam suam vt illa ado-
raretur vt deus: et similiter in iudea fecit: quā
soli iudei adorare renuerūt. parte. 6. fol. 249. a.
b. Item parte. 3. fol. 382. c.

Salus Salus licet ipse miserit in exiliū herodem et pi-
latū: hoc tamen nō fuit ppter christum / sed pro
alijs causis totaliter desperatis / vt refert Jose-
phus: et ipse fuit romę turpiter interfectus pro-
pter suas malicias: et vxor eius gladio confos-
sa: et filia ei vñica parieti allisa. pte. 6. fol. 249.
a. b. Elide etiā in Laus.

Sal Saluad aliquādo accipitur nomine vnius ter-
re: aliquādo p noie vnius ciuitatis in illa ter-
ra. i. in dimidia tribu manasse vltra iordanem:
et aliqñ p nomine vnius hominis. parte. 2. fol.
45. d. Est etiā monticulus in summitate mon-
tis libani: et sic ad modū capitū ibidē se habet:
in quo monte laban fugientē iacob consecut⁹
est. parte. 4. fol. 140. f. g. et fol. 340. e. et fol. 359.
a. Item parte. 1. fol. 16. a.

Salathia Salathia que prius gallogrecia dicta est / regio
est in grecia a gallicis acquisita sub brēnio du-
ce. pte. 6. fol. 60. g. et fol. 78. e. b. Item parte. 4. fo.
445. b. Item parte. 2. fol. 189. b.

Salbanū Salbanū rē. pte. 3. fo. 412. b. Item pte. 1. fo. 197. a. c.

Salgala Salgala quomodo interpretat: et quid signifi-
cat. parte. 4. fol. 338. e. et fol. 344. c. et fol. 364.
a. Item parte. 2. fol. 70. e.

Salilex Salilex duplex est / scz vna superior / altera infe-
rior. parte. 2. fol. 283. g.

Salilex Salilex due sunt. vna dicit iudeorū. altera gen-
tiū. pte. 5. fol. 16. e. Item pte. 4. fol. 24. e.

Salilei Salilei interfecti a pilato fuerāt / et quare: et ha-
bent duplex opinio. pte. 5. fol. 160. c.

Sallici Sallici a gomer primo dicti sunt: sed postea ga-
lathe sicut aliqui dicūt. Alij ecōuerso dicūt / q
a gomer nominati sunt galathe / et postea gal-
lici rē. parte. 2. fol. 189. b. Item parte. 1. fol. 57.
g. Item parte. 6. fol. 78. b.

Salina Salina magnū habet affectū i filios: vt eoz in-
firmitate affecta infirmet. pte. 5. fol. 72. e. Item
clarius pte. 3. fol. 167. a. et fol. 224. a.

Salus Salus horis determinatis in nocte cātat: et illā
intelligentiā habet ex intellectu diuino: sic ho-
rologia certis hōis sonant ad hoc disposita p
intellectū hominis. pte. 3. fol. 73. c.

Sanges Sanges fluuius (quē physon sacra scriptura cō-
memorat) exiens de paradiso pgit ad indire-
giones. pte. 1. fol. 10. h. et fol. 37. a.

Sannire Sannire quid est. pte. 4. fol. 26. e.

Sarrulitas Sarrulitas qd admisit / silētū deleat: et sūt ptra-
rijs curantē cōtraria. pte. 1. fol. 260. b.

Sal

Sal

San

Sar

Posillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

Gau Gaudere peruenit similis societate. parte. 1. fo. 76. e. Interf.

Gaudēdū nō pñ ad oblationē munerū/ qñ ad bonorū odēnationē timēdū si abutimur. pte. 4.

Gaudere in pñt vite nocte a clarita (fo. 282. f. tē retributionis eterne/ ē ante lucē surgere. par. te. 1. fol. 248. b.

Gaudiū pprie est delectatio appetitus intelle/ ctui ab intra in bono adepto/ vel in pñt/ sed qñ refultat in signis exterioribus tunc dicit ex/ ultatio tē. parte. 2. fol. 64. c.

Gaudiū perfectio est par/ et hoc qñtum ad duo. Primo qñtum ad quietē ab exterioribus cōtur/ bationibus. secundo qñtum ad sedationē deside/ rii interioris. pte. 6. fol. 87. g. b.

Gaudiū nō ē tān excelsa tenuisse/ quāti meritis de excelsis cecidisse. pte. 4. fo. 282. f.

Gaudiū in spūsctō onf/ dñi fraterna pacer i solis pacificis est. parte. 6. fol. 30. a.

Gaudiū sanctorū t interior eoz ē/ vt a fame futu/ ra virtutū opibus sibi caueat/ t epulens t exul/ tent in cōspectu dei. parte. 2. fo. 213. e.

Gaudiū facit sibi de pena/ q p sacra desideria p dñi amore se castigat. pte. 3. fol. 25. b.

Gaudiū angeloz d correptionē et cōuersiōe pctō/ rii affilaf gaudio de dedicatiōe dom⁹ dei. pte. 2.

Gaudiū diuini eloqui i cōtēplatiōe (fo. 248. f. duplicaf. s. de obtentu victorie/ t de pñde ma/ gnitudine. parte. 3. fol. 273. d.

Gaudiū chusti hoīs cōsistit in cōiūctiōe ad dei/ tatē t quibus modis. pte. 5. fol. 230. g.

Gag Gaga metropos ē ciuitas philistinorū/ q nūc pa/ lestini vocant/ t ē in extremitate terre philisti/ norū versus egyptū. pte. 4. fol. 168. c. t fol. 359. e. Itē pte. 2. fol. 69. a. Itē pte. 1. fo. 16. a.

Gagophylaciū vñ dicit/ t typice qd significat. p/ te. 5. fo. 211. b. et fol. 112. b. et fol. 175. a. Itē par. te. 4. fol. 270. c. d. et fol. 271. b.

Geb Gebert vt scil p sacrificiū qd fecit diabolo/ ascē/ dit ad archiepātū remēsem/ t postea ad rauen/ nensem/ t post ad statū papalē/ vñ factus est ta/ lis versus tē. pte. 4. fo. 477. d.

Ged Bedeon t phua nō fuerūt fratres eiusdē matris. parte. 2. fol. 44. b. t fo. 45. a. b.

Gedēs qre renuit dñan sup filios isrl. pte. 2. fol. 42. g. b. Gedēs erat de tribu manasse/ t iō isti (42. g. b. de ephraim fuerūt idignati dñi q gedēs posset de victoria p ipsis gloriari. pte. 2. fol. 42. a.

Gedēs vtrū peccauit petēdo signū a deo de vi/ ctoria p aduersarios obtinēda/ cū de hoc satis certificatus fuerit p angelū. pte. 2. fo. 39. a. c.

Gedēs qre conuerso ordine secūdū signū depo/ sit. parte. 2. fol. 40. b. c.

Gedēs an excusat totalit a pctō/ petēs bis signū in vellere. parte. 6. fol. 282. f.

Gedēs vtrū peccauit offerēdo sacrificiū dñi ex/ tra tabernaculū qd erat i illo. parte. 2. fo. 39. b. c.

Gedēon vñ mortu⁹ fuerit i pctō mortali/ argui/ tur pro t cōtra/ cū respōsiōe/ t solutione argu/ mentoz. parte. 2. fol. 43. b. c.

Geb Gehēng nomē i veterib⁹ libris nō iuenit/ si pus a dñi ponit/ t vñ sūptū. pte. 5. fol. 21. e. Itē pte. 4. fo. 123. e. g. et fo. 138. a. Itē pte. 2. fol. 175. e. et fol.

184. a. et fol. 231. e. f. et fol. 257. b.

Gehēng pñe sextuplices sūt/ qz ibi ē pena dam/ ni/ t pena sensus/ stridor dentū t flet⁹ extiores tenebrē/ t duratio sine fine. parte. 2. fol. 116. b.

Gemitus est peregrinantū/ laudatio iam in pa/ tria cōmorantū. pte. 3. fo. 284. e.

Gemitus penitentū duplex/ t significaf per du/ os turtures tē. pte. 1. fol. 221. e.

Gemit in pñtib⁹ vbi nesci ridēt q p gratiā chri/ sti patriā pñt. pte. 3. fol. 18. e.

Gemini castores/ sunt castor t pollux/ quos gen/ tiles in mari deos inuocāt/ t quare. parte. 6. fo. 208. a. Itē pte. 3. fol. 380. c.

Genealogie i sacra scptura traditē/ cōsueuerunt intulati ab illo a q originē deducūt/ nō ab illo i quē terminū accipiūt. Alii euāgelista matthe/ us intulati/ t quare. pte. 5. fol. 9. a. b.

Genealogie descēsus iesu chusti ab abraā t da/ uid dilucidaf ser pclusionib⁹/ t qduplicaf tra/ dif. pte. 5. fol. 9. e. f. g. b. t fol. 10. g. b.

Genealogia chusti qre matthe⁹ tenet p salomo/ nem filiū naturalē/ Lucas vō p nathan filium adoptiuū. pte. 5. fol. 7. d.

Genealogia hominū nō accipit p matres/ sed p patres. parte. 1. fol. 358. b.

Genealogie siue generationes abraē/ isaac t ia/ cob/ t alioꝝ duodecim pphetarū t dauid de/ scribunt. parte. 2. fol. 189. g.

Genealogia de tribu dan t gabulon/ quare non describit in paralipomenis/ sicut de alijs tribu/ bus sit. pte. 2. fol. 197. c.

Genealogiaz liber vbi septe sunt pfecte vsqz ad minima non habet/ vt dicit glo. hebraica/ sicut nec plures alij libri q in scptura allegaf/ nec ta/ men habent. pte. 2. fo. 198. f.

Genealogie interminate sunt fm quasdā gene/ rationes adē de alia vtroz q eua/ t an hoc ve/ rum sit. parte. 6. fol. 116. g.

Generare deus dicit multiplicat in sacris scptu/ ris respectu creaturarū fm q diuersimode rep/ sentationē seu similitudinē suā in creaturis p/ ducit. pte. 3. fol. 89. b. et fol. 90. c.

Generat semp a deo p singulos intellect⁹/ p singu/ la opa/ t efficiens fili⁹ dei i chusto iesu/ si tamē adoptionis habes spm. pte. 4. fo. 128. a.

Generant oia ista inferiora p effectū lucis t stel/ larum/ t p subtractionē eius (quod sit in tene/ bris) corrumpunt/ t sic ad suos terminos dedu/ cunt. parte. 3. fol. 71. b.

Generatio chusti fm diuinitatē fuit inenarrabi/ lis incomphēibilis/ nō tñ ab hominibus/ sed etiā ab angelis. pte. 4. fo. 90. c.

Generatio filij dei ē an tps/ t p cōseqns efna/ qz an tps nō ē nisi eternitas. pte. 4. fol. 90. c.

Generatio carnalis requirit copulam masculi t femine/ sicut in omni actione naturali requirit cōiūctio actiui t passiui/ aliter in generatione spiritali tē. pte. 5. fol. 186. f.

In generatione carnali hoīs vterqz appetit⁹ sen/ sitiu⁹. f. t intellectiū cōcurrit. pte. 5. fo. 187. f.

Generationis actu homo vtatur sic/ prout con/ uenit generationi et educationi proliū tē. par. te. 6. fol. 42. c. d.

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

Generacionis carnalis filij cōtrahūt quādā ma-
culā z feditatē: nō sic autē filij spūales/ sed ma-
gis nobilitatē. parte. 5. fol. 187. g.
Generatiua vis ordinat ad pseruationē speciei
p filioꝝ generationē. pre. 6. fol. 42. b.
Generatiua x̄tus i senectute debiliō: est: z ideo
tunc solent generari pueri/ magis defectuosi z
impfecti. parte. 1. fol. 101. b.
Generatio hūani generis i carne/ sic asserūt peri-
ti taliū/ nouē mēsb̄ in vulua cōtinēt. pre. 1. fol.
Generatiōis act⁹ an sit act⁹ fortitudi- (270. f. g
nis vel roboris. pre. 1. fol. 120. a. z fo. 121. b.
Generatio seculi significat esse facta tribus mo-
dis: aut sola volūtate: aut volūtate simul z vo-
ce pceptiua siue deliberatiua: aut volūtate/ vo-
ce z diffinitione. parte. 1. fo. 29. b.
Generaciones aiunt ab adā vsq; ad christuz esse
septuaginta septē. parte. 1. fol. 46. f.
Generaciones cain quomō vsq; ad septimā ge-
nerationem peruenerint in centū z triginta an-
nis zē. parte. 1. fol. 47. c.
Generaciones ab adā p cain vndenario nume-
ro terminant: z a femina claudis generatio zē.
et quid p hoc insinuat. pre. 1. fol. 46. c.
Generatio filioꝝ adē sit/ omittis abel z cain: qz
abel mortuus fuit sine generatione: et genera-
tio ipsi⁹ cain tota fuit deleta i diluuiō. pre. 2. fo.
In generatiōe seth nulla femina poni/ (189. c.
tur nominatim/ sicut in generatiōe cain/ z qua-
re. parte. 1. fol. 48. f.
Generaciones vigintifex fuerūt a principio mū-
di vsq; ad dationem legis i monte sinai: z enu-
merant/ z hōꝝ rō. pre. 3. fol. 279. d. et fo. 290. b. c.
Generatiōē quartā quō de⁹ dicat plagare p p-
peccatū parentū pcedentiū. parte. 4. fol. 236. b.
Generatiōē iesu christi describūt mattheus et
lucas/ sed diuersimode. parte. 5. fol. 4. a. b. et fo
lio. 7. e. f. et fol. 135. d. e. f. h.
Generatiōē iesu christi qre describit mattheus
deducet a dauid vsq; ad ioseph: cū christ⁹ nō sit
ex semine ioseph. pre. 5. fol. 7. b. d. et fol. 124. g.
Generatio christi ex semine dauid z abraē nō ni-
si auctoritate scripturę habet: ideo solum cre-
dit apud recipientes sacri canonem/ et ex sola
fide. parte. 5. fol. 10. g.
Generatio vna ē qua renascimur p baptismū: al-
tera qua resurgemus. parte. 3. fo. 288. e.
Generaciones aīe ex spūsancto generate priusq;
faciāt aliquid boni diligunt: si x̄o ex spū mali-
gno: digne odio habet male volūtatis execra-
da cōceptio. parte. 1. fol. 311. a.
Generatio maloꝝ a spiritibus immūdis disper-
sa/ p penay genera perturbat: sicut iudei capti-
uati p latitudinē orbis dispersi sunt: qz cōtra de-
um collecti sunt. pre. 1. fo. 364. f.
Generatio spūal p quā hoīes efficiunt filij dei z
heredes vitę celestis ē baptism⁹. pre. 5. fo. 194. h.
Generatio dicat baptismalis lotio: qz p hanc ho-
mines efficiunt cōformes verbo incarnato qui
est filius dei naturalis: in q̄tū in hac generati-
one est aliquid sensibile correspondens camī scz
aqua/ z aliquid inuisibile correspondens verbo/
scz gratia. parte. 5. fol. 194. b.

Generatio iacob siue israel (quod idē est) electa
fuit in duodecim patriarchis: nō sic autem fu-
it de isaac et abraam z patriarchis pcedētib⁹.
parte. 2. fol. 204. e. et fol. 191. d.
Generatio z corruptio in elemētis/ z motus qui
est causa generationis z corruptionis in gene-
rali resurrectione z post resurrectionē cessabit:
et similiter cessabit tempus. parte. 5. fol. 205. b.
Item parte. 4. fol. 421. d.
Genesareth siue genesar quid z vnde dicat. par-
te. 5. fol. 32. c. et fol. 138. e. et fol. 204. h. Vide eti-
am in abare galilee.
Genesis a principio appellat more hebreoꝝ (qz in
eo de celi et terre generatione agitur: licet alia
multa sequant) sicut euāgelii matthei: Liber
generationis iesu christi. pre. 1. fol. 21. f.
Genesis pncipiū est tantis obscuritatib⁹ inuolu-
tū: vt aī triginta annos apd hebreos nō legat:
z hmoi obscuritates satl apparent ex varijs ex-
positiōib⁹ tā hebreoꝝ qz catholicorū. pre. 1. fol.
Genesis liber quō hebraice/ grece z lati/ (23. b.
ne nominat. parte. 1. fol. 14. f.
Genesis liber quō figura fuit eoꝝ que in euange-
lio matthei cōtinent. pre. 1. fol. 21. f.
Genesis primū hominē futuri formā/ vtpote de
terra virgine conditū intro ducit: sicut euange-
liū secundū nouū hominē iducit de matre vir-
gine genitum. parte. 1. fol. 21. f.
Generalia dicunt/ q ob nataliū dieꝝ cōsidera-
tiōes conant actionū euētus p̄dicere: z diabo-
loꝝ cōsocio cietati cōnumerant. pre. 6. fol. 48. a.
Genitalia mēbra post resurrectionē mortuorū
nulla voluptate vel necessitate nubēdi manci-
pabunt. parte. 5. fol. 174. f.
Ad genitalia z verenda nostra lex nō mittit ma-
nū: ipsi secretiora nostra z cōfusione digna te-
gere debem⁹/ z cōtinentiā puritatis z feminum
deo iudici reseruare. pre. 1. fol. 242. b.
Genitiuus pluralis habet virtutem duplicis sin-
gularis. pre. 4. fol. 335. c.
Gēs aduersus gentē nō consurgit nisi p̄cipien-
te domino. pre. 4. fol. 183. a.
Gens quēcūq; ad fidē p̄destinata nomine israel
intelligit. parte. 4. fol. 152. f.
Gentes ceperūt idolatria fedari pene eadē secu-
li etate q cepit synagoga in patriarchis nasci.
pre. 5. fol. 99. a. et fo. 148. a. Itē pre. 4. fo. 72. c. f.
Gentium deos vbi primo scriptura nominauit:
in superioribus eī semper deū nominauit. par-
te. 1. fol. 94. e. Interl.
Gentes omnes a romanis subiugate/ transferūt
in ritus eoꝝ: gens iudea siue sub gētib⁹ siue
sub christianis regibus/ nō reliquit signum cir-
cūcisionis zē. parte. 1. fol. 46. b.
Gentes sicut contra hierusalē adductę sunt: sic
hodie contra negligentem ecclesiam seruiunt.
parte. 4. fol. 145. a.
Gentes septē terram pmissionis habitantes: aī
ingressum filioꝝ israel ex dei sententia cōdem-
nate erant ad mortem propter iniquitates su-
as. parte. 1. fol. 340. c.
Gentes multę vsq; hodie incidunt se in funerib⁹
mortuorum. pre. 1. fol. 346. c.

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticiū.

Gentiu doctrina q̄ iudeoꝝ scientiā t̄ superbiam
superaret: t̄ spūalem intellectū ad legē dei asser
ret p̄figuratiū est. pte. 1. fol. 160. g.

Gentiu p̄cipatū destinavit christus in sacre/
gam ciuitatē que p̄phetas t̄ dñm p̄phetarū
occidit: vt ei digna vltione puniret. Et de hoc
figura. pte. 2. fol. 228. e

Gentiu vocatio t̄ iudeoꝝ reprobatio qualiter i
captiuitate ioseph p̄ncernē t̄ pistoris fuit p̄figi
gurata. pte. 1. fol. 105. h

Gentes post resurrectionē christi et eius ascensu/
onē cū magna deuotionē fidem christi receperūt
t̄ sic christo aggregatē sunt. pte. 1. fol. 117. f

Gentes oēs benedicunt in christo a quo ē oīs sa
lus. pte. 1. fo. 78. d

Gentes leges sibi traditas a suis maiorib⁹ serua
uerunt. Iudei legem a deo sibi collatā relinque
runt. pte. 4. fol. 219. c

Gentes subdite hebreis: cū eorū regnū incepit
cadere: ceperunt rebellare: et tandē post dñari
cis: t̄ finaliter eos captiuare. pte. 2. fol. 125. d

Gentiu singulariū originē per diuersas p̄ces mū/
di discreuit deus: vt q̄q̄ gens parētis sue voca
bulo denominata: p̄prias sedes possideret. par
te. 3. fol. 403. a

Gentis fluxus t̄ dissolutus quis ē p̄nceps vel dur/
nus sermo illi⁹ philosophiē q̄ sumū bonū iudi
cat voluptatē. pte. 2. fol. 35. a.

Gentes per locū significant: et quare. pte. 3. fo

Gentiles doctores ab errorib⁹ ad (lio. 338. e
veritatē euangelij: conuersi certius gentium er
rores nouerūt: t̄ iō subtilius expugnaverūt. p/
te. 2. fol. 215. a

Gentiliū doctores reliquerunt doctrinā consue/
tā p̄pter euāgelij: t̄ discurrerūt ad docendū ali
os et fecerūt fructū magnū. pte. 5. fol. 199. b. Itē
pte. 1. fo. 296. f. Et de etiā in Doctores gentiliū.

Gentili p̄lo a natiuitate increuit cult⁹ idolorū: vt
stulte imolaret filios suos demonijs. pte. 5. fo/
Gentilitat⁹ error: iste oēs puincias (lio. 106. c
occupauit vt ad capita fontū lucosq̄ amenssi
mos victimas imolarent. pte. 4. fo. 123. a. Itē
parte. 2. fol. 23. c. et fol. 175. b. et fol. 184. c.

Gentiliū mos erat vt deorū suorū honori sacrifi
cantes sumerent coronas: victimis simul coro/
natis. pte. 6. fol. 190. a.

Gentiles omnia insolita credebāt aliquid numi
nis habere. pte. 4. fol. 232. c. et fol. 330. d. Itē par
te. 2. fol. 33. e. Itē pte. 1. fol. 165. g.

Gentiliū opinio erat q̄ patres eorū in morte trās
ferebant ad cōfortiū deorū: sicut de bonis chri
stianis dicim⁹ q̄ transferunt ad cōfortiū ange
lorū. pte. 4. fol. 474. c

Gentiles in morte amicoꝝ in signum tristitiē di
mittebant capillos crescere vltra modū consue
tū. pte. 1. fol. 231. b. Et alibi dicit q̄ solebant euellere
capillos sup mortuos suos. pte. 1. fol. 233. a

Gentiles multi exposuerūt se p̄ republica morti
et periculis t̄ q̄ rōne ad hoc moti fuerunt. pte. 3.
fol. 29. b. c. et fol. 381. e. f.

Gentiles antiquitus redētes d̄ mercatiōib⁹ libens
strabāt domos suas i plenilunio: t̄ q̄re: Et ad
huc apud q̄sdā christianos est: volētes mutare

domiciliū vel encenare domū nouā: nō faciūt
hoc libēter in defectu lune: sed faciunt hoc i au
gmento lune: et q̄re: t̄ hoc est de reliquijs genti
liū. pte. 3. fol. 316. h.

Gentiliū corda insensibilia q̄ lapides p̄ deo co/
luerūt: ad veri dei intellectu: ad meditationē le
gis t̄ p̄dicationē euāgelij conuertit christus.
Et de hoc figura. pte. 2. fol. 221. f.

Gentiles q̄ rōnē suā verborū decore componūt:
nō vt auertāt a vicijs: sed delectēt: significant
per frondentes arbores infructuosas: solū pro
pter delectationē visus plātatas pte. 1. fo. 349. e

Gentiles q̄dam dicti ethnici crediderūt q̄ et mul
tiplicatione verborū compositorū in orōne ali
quid manifestaret deo: quod quidē p̄r⁹ esset si
bi ignotū: t̄ per consequens mutaret ad aliqd
agendū. pte. 5. fol. 24. g

Gentiles cognitionē supernaturalē (q̄ manu du/
cimur in dei cognitionē) fm falsam estimatio/
nē seu deceptionē q̄rebant a demonib⁹ p̄ sacri
ficia t̄ alia supstitiosa. pte. 1. fol. 351. c

Apud gentiles inueniunt opa digna deo. Exco/
luerūt ei aliq̄ d̄rutes animi: t̄ philosophia i nō/
nullis aliquid egit: si quid honestū habuerūt
in moribus (q̄ nō deo: s̄ sibi ascribūt) nō scitū/
cat: nec inter primitias recipit. pte. 1. fo. 293. f.

Gentiles cōuersi ad iudaismū nō admitterentur
ad cetum iudeoꝝ equaliter: q̄ recipiebant ad
legis obseruantia: nō tñ admitterent statim ad
ea q̄ erant honoris: s̄ aliqui in tertia generatio
ne: t̄ aliq̄ in decima: t̄ aliq̄ nūq̄. pte. 4. fol. 93. c.

Gentiles quō habuerunt reuelationē de his que
sunt necessaria ad salutē. pte. 3. fol. 48. b

Gentiles incarnationis mysteriū qui ad legē moy
si nō erant obligati: an t̄ quō credere tenebant.
parte. 6. fol. 155. c. et fol. 184. g. b. Itē pte. 3. fo/
lio. 48. b. Itē parte. 2. fo. 248. c. d̄ de dario re
ge q̄ fidem vni⁹ veri dei habebat cū esset genti
lis. Itē pte. 1. fol. 216. f

Gentiles quot et q̄ necessario habebant credere
ad salutē. pte. 6. fol. 155. c

Gentiles dicunt extranei triplici rōne. pte. 6. fo/
Gentiles de iaphet descenderunt. (lio. 91. g.
parte. 1. fol. 57. c

Gentiles in sacris priapi offerebant. pte. 1. fo. 68.
d. Et de in Priapi idoliū.

Gentiles iurāt per nomia idolorū: et quō sit lici/
tū christianis iuramentū taliū recipere. pte. 1. fo

Gentiles solē adorātes siue colētes (lio. 172. g
sculpebāt imaginē ei⁹ cū curru t̄ eqs. pte. 2. fol.

Gentiles qñ alicui maledicebāt dicebāt: (184. d
Sic tibi contingat sicut miseris iudeis. pte. 4.

Gentiles vocāt iudei oēs q̄ nō sūt (fo. 414. d
d̄ lege iudeoꝝ: t̄ reputāt eos sic canes. pte. 1. fo.

Gentiles vocabant oēs q̄ nō erāt de gēte (171. f
iudeoꝝ vt h̄ in nouo testa. t̄ in veteri in pluri
bus locis. pte. 3. fo. 88. e

Gentiles conuersi t̄ erecti sunt ad fidē t̄ ad deū
in deiectione iudeoꝝ. pte. 4. fol. 135. b

Gentilis p̄ls nō excludit cū dicit moyses. Si pe
cuniā mutuā dederis p̄lo meo t̄ sed datibi i/
telligere q̄ p̄r⁹ t̄ in minori necessitate debet iu/
deus mutuare iudeo q̄ gentili: h̄c Rab. Sar.

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

parte. 1. fol. 171. c.

Gentiles vidētes miracula q̄ nō poterāt fieri/ nisi virtute diuina/ statim conuertebant christū/ i cuius nomie hec fiebat. pte. 4. fol. 135. b.

Gentiles post iudeos p̄mo credētes (quos pau- ci fuerūt compatiue) vocati sūt. pte. 4. fol. 116. b.

Gentiles conuersi ad fidem christi/ nomine isra- el nominati sūt. pte. 4. fol. 334. f. et fol. 77. c.

Gentiles et alij pplm israel persequētes sūt vocati eodē nomie. f. elau. pte. 4. fol. 371. f. et fol. 372. e.

Gentiles diuinā pudentiā negantes circa actū hūanos nimis sollicitabant de talib⁹. pte. 5. fol. 27. d. f. Item pte. 3. fol. 46. g. Itē pte. 6. fol. 95. g.

Gentiles loco iudeorū vocati sunt ad fidē/ quos tardius/ et illi pcedent. pte. 5. fol. 65. b.

Gentiles rpe passionis christi erāt in duplici dis- ferentia. f. profelyti q̄ ad esum agni admitteba- tur/ et gentiles incircūcisi: qui non admitteban- tur ad esum agni. pte. 5. fol. 222. c.

Gentiles naturalē legē habentes/ p̄ illā facien- tes: fuerunt puniti: et viuētes fm̄ ipam p̄mari

parte. 6. fol. 7. f.

Gentiles et iudei participatione vnius noue le- gis dicunt vnius nouus hō/ sicut participatiōe vnius speciei plures hoīes sunt vnius hō. pte. 6.

Gentiliū est multiloquiū/ a q̄b⁹ cepit. (fo. 91. b. Ibi enī exercēde lingue magis operā dāt q̄ mē- ti mundāde. pte. 5. fol. 24. e.

Gentiles quidā putabāt/ sicut orator iudicē/ ita et ipsi deū flectere quērēt. pte. 5. fol. 24. e. g.

Gentili p̄lo quare apli fuerūt. phibiti p̄dicare parte. 5. fol. 36. f.

Gentiles credebāt q̄ fm̄ mltitudine terrarū/ et re- gnoꝝ eēt multitudo deoꝝ: q̄z q̄libet in terra sibi appropriata/ cultū sibi debitū et specialē vel- let habere. pte. 2. fol. 176. g.

Gentiles aliq̄ et idolatre vnguib⁹ lacerabāt car- nem suā in planctu mortuoꝝ. pte. 1. fol. 346. a. c.

Gentilis p̄ls diciť asinus ad molā. pte. 5. fol. 56. a. Item pte. 4. fol. 4. b. Item pte. 3. fol. 18. e. et fol. 281. f. Itē pte. 2. fol. 18. b.

Gentilis p̄ls significat per pullū sup quē christ⁹ sedit. pte. 5. fol. 63. b. et fol. 173. b.

Gentilis p̄ls per symonē cyrenēū angariatū ad portandū crucē significat. pte. 5. fol. 180. b.

Gentilis p̄ls per cameliū designat. pte. 5. fol. 171. b. Item pte. 1. fol. 82. e.

Gentiles dicunt canes/ et q̄re. pte. 5. fol. 50. a. c.

Gentile pplm significant tres magi cuz alijs suis cōcurrentib⁹ et mystice exponunt. pte. 5. fol. 12. b.

Gentilis p̄ls per centurionē p seruo rogantē si- gnificat. pte. 5. fol. 143. c. e.

Gentilis p̄ls per lagarū/ iudaicus vero p diuitē significat. pte. 5. fol. 167. e.

Gentilis p̄ls significat per silicē: per plumbū ve- ro gentilis p̄ls/ et q̄re. pte. 3. fol. 41. f.

Gentilis p̄ls per iaphet significat. pte. 2. fol. 5. e.

Gentilis p̄ls figurat p duo decim lapides posi- tos in iordanē/ et q̄re. pte. 2. fol. 7. b.

Gentil p̄ls significat p beniamin pte. 1. fol. 266. g.

Gentilitas conuersa/ misit ad dñm viros claros in seculo/ sed securi dñice increpatiōis de mōte superbie deiectiones et hūiliatos. Et de hoc figu-

ra. pte. 2. fol. 214. g.

Gentilitas q̄ brutā quā q̄ndam seductor idola- trie/ quasi brutū animal/ et nulla rōne renitens/ quō voluit errore subtrauit: significat per asi- nā balaā. pte. 1. fol. 304. a.

Gentilitas dicitur inuia/ et desolata/ et quare. p/ Gentilitas significat p aream. p/ (te. 3. fol. 72. a. te. 2. fol. 39. d. et fol. 40. a. b.

Gentilitas p hiericho significat/ et quare. pte. 2. Gentilitas ois extra legē/ extra sacri/ (fo. 107. g. ficiū/ extra synagogā. pte. 1. fol. 296. f.

Gentilitas diciť mulier fluxū sanguis patiens/ et quō curata. pte. 5. fol. 34. d. et fol. 99. a. b. c.

Gentilitas p̄ti frigore constricta p aquilonē si- gnificat. pte. 3. fol. 69. f.

Gentilitas corui nomie designat. pte. 3. fol. 73. b.

Genua flectere christianos christo ecclesiastic⁹ mos est: q̄d iudei superbiā mentis demonstran- tes omino nō faciūt. pte. 4. fol. 79. e.

Genua qui figit terre: habet q̄ plus hūiliat: q̄ ve- ro plus humiliat vt et vter heret terre/ nō ha- bet vltra q̄ plus humiliat. pte. 3. fol. 148. f.

Genuū flexio vnius vel duoꝝ/ an sit reuerētia so- li deo exhibenda. Ad hoc varie respondent he- brei et latini. pte. 2. fol. 309. b. g.

Genu vñū flecti coram psonis excellentib⁹ vt di- cunt hebrei et quidā christianorū potest licite fl- eri/ sed corā solo deo duo genua sunt flectenda parte. 2. fol. 309. b.

Genuū amboꝝ flexio corā excellenti psona an et quō liceat. pte. 2. fol. 309. b. c. d. e.

Genua corpis i orōne/ si flectamus deo/ et genua cordis sabulo/ nihil pdest. pte. 2. fol. 33. d.

Genua nra baalim curuamus cū peccamus qui ad hoc vocati sumus vt flectamus genua i no- mine iesu. pte. 2. fol. 303. d.

Genua q̄ flectim⁹ orātes/ et ex oib⁹ celi plag⁹ ad solā orientis plagā vel partē cōuersi oramus: q̄ re sic fiat nō facile patet cuiq̄. pte. 1. fol. 272. c.

In genib⁹ maxime sentis corpis fatigatio: eo q̄ sustinent pondus corpis. pte. 3. fol. 251. b.

Genua incipiunt tremere homi portanti graue pondus. pte. 3. fol. 14. g.

Gen⁹ triplex pctōꝝ clamat ad deū. pte. 1. fol. 70. b.

Genus triplex pctōꝝ. f. Elnū ex inordinata affe- ctione amoris vel odi. Secūdu genus accidit ex negligentia qñ aliq̄s negligit ad purificatio- nē recurrere. Tertiū q̄d filii accidunt ex negligē- tia qñ aliq̄s iurat se facturū aliquid et negligit adimplere. pte. 1. fol. 221. c. d. g.

Genera q̄ttuor hoīm remouebāt ad bellū. pte. 1. Gen⁹ infortunij ifelicissimū ē su (fo. 353. f. g. h. ille felicē. pte. 4. fol. 255. g.

Gen⁹ hūanū quadruplici morte fuit peremptū i transgressiōe adē. Primo morte culpe/ scdo na- ture/ tertio gehenne/ quarto ciuilis pene. pte. 5.

Genus demonioꝝ quoddā in nul/ (fol. 4. h. lo pōt eijci nisi in oratione et ieiunio. pte. 5. fol. 106. g. et fol. 55. b.

Geometrica/ ex qua scientia architectoria/ a deo esse ostendit. pte. 1. fol. 308. e.

Geometrie scientiam quidam probāt. Et vnde hoc. pte. 4. fol. 217. a.

Posillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

- E**con fluius qui apud egyptios nilus vocatur parte. 3. fol. 413. a. Vide etiā in Nilus
- E**crasā vrbis e arabie iuxta mōtē galaad: nō lō/ gte a stagno tyberiadis: in q̄ porci p̄cipitati sub/ mēti sūt. pte. 5. fol. 32. a. et fol. 98. b. et fol. 147. b
- E**craseni miserunt p̄ ciuitates vt adducerent in/ firmi ad p̄sentā chisti. pte. 5. fol. 102. c
- E**craseni rogauerunt iesū vt ab eis discederet re/ putantes se indignos tanto doctore rē. pte. 5.
- E**ermanitas iter iudā et israel fuit disso (fo. 32. f. lura: r̄ p̄figurata fuit rē. Et hec germanitas in/ telligit de chustianis et iudis i infidelitate p̄ma/ nētib. pte. 4. fol. 418. d. Item pte. 2. fol. 150. c. d
- E**crasina herbarū p̄ma vel arborū genera nō de/ semine p̄dierunt sed de terra rē. quō hō (ppter/ quē omnia (iuuenili etate plasmatus est. pte. 1.
- E**crasitarū officia circa tabernaculū (fo. 25. f. federis q̄ fuerunt. pte. 1. fol. 276. b
- E**esta bonoꝝ et maloꝝ iō scripta sunt in diuinis/ voluminibus: et ex sinistris dextrisq̄ acib. scri/ pturē contēte: vt intelligamus q̄ apud deum/ oclōsa nō sunt nec maloꝝ nec bonoꝝ opera. p/ te. 1. fol. 303. f
- E**esta q̄dam cōmunia hominū puto eē q̄ quīs/ peccato careant: nō tñ digna vident quib. inf/ sit spūsanctus rē. pte. 1. fol. 282. g
- E**esta veteris testamenti fuerunt signa gestoꝝ/ noui testamēti. pte. 2. fol. 104. g
- E**etbsemani est villa in pede montis oliueti: et in/ fine erat hortus cōtēplationi aptus: vbi intra/ uit iesus iō passioni p̄xim. pte. 5. fol. 80. d.
- E**etuli populi in partib. remotioris aphyce de/ serio adherētes. pte. 1. fol. 57. f. Interf.
- E**igas dō ois qui deo resistit. pte. 1. fol. 287. a.
- E**igantes q̄ dicunt. pte. 3. fol. 329. f
- E**igantes dicunt nati a demonib. incubis: q̄ in/ specie hūana cōmiserunt se mulieribus: quō et/ q̄. pte. 1. fol. 50. b. et fol. 52. a. c. d. g.
- E**igantes fuerunt ex hominib. generati (et nō a/ demonib. vt aliq̄ asserunt) raptōres et luxurio/ si viri. pte. 1. fol. 50. f. g
- E**igantes fuerūt nouem cubitoꝝ longitudinis. parte. 1. fol. 49. c. d
- E**igant. og somitudo et magnitudo describitur. Vide in Og regis magnitudo
- E**ignendi in officio ne quis putet eē p̄ctm: sicut/ in fornicatiōe sine coniugio: necessario repeti/ tum est: B̄ndixitq̄ illis deus: et ait: Crescite rē. parte. 1. fol. 27. b
- E**ymnastiū ē idem qd̄ schola: et fuit edificatū a iu/ deis in hierlm. p̄ gentili ritu vt ibi docerent: et/ addiscerēt leges et statuta gentiliū. parte. 4. fo/ lio. 430. c. et fol. 465. c
- E**ladius multiplex. pte. 4. fol. 197. b. c
- E**ladius duplex. s. malignus et benign. pte. 3. fo/ lio. 300. a. ri. Remotus est enī enoch et helic: et quotidie re/ mouetur fidelib. de hac vita transeuntibus. p/ te. 1. fol. 43. g
- E**ladius flāmeus dupliciter d̄: s̄m duplicē opini/ onē de situ paradisi terrest. Ibidem. b
- E**ladiū impendentē iachrymar. et gemitū ma/ gnitudo superat. pte. 4. fol. 118. b
- E**ladij bellantiū antiquitus in capite sepulchri/ hominū ponebant in signū q̄ nō fuerunt in bel/ lo deuicti. pte. 4. fol. 256. b
- E**ladius regi babylonis d̄: mucro dñi: eo q̄ erat/ executor diuine iusticie. pte. 4. fol. 168. d
- E**ladius dñi d̄: exercit. nabuchodonosor: eo q̄/ erat executor diuine iusticie. pte. 4. fol. 256. c
- E**ladiū quō iesus venit mittere in terrā et nō pa/ cē: et quō terrā diuisit a spū. pte. 4. fol. 129. e
- E**ladij duo in passione chisti ostēsi per ap̄los/ ad defensionē chisti: quid notāt ac signant. p/ te. 5. fol. 178. b. c.
- E**larea minutissimos lapides dīcīm. quos aqua/ fluuiālis trahit. pte. 3. fol. 56. f
- E**larea vita p̄ns: q̄ semp̄ impellit: cui inherēt/ in superficie glareꝝ pes ponit: sed ad ima labi/ tur rē. Ibidem
- E**lareꝝ coccyti: i. puerbio vocabant hoīes impij/ q̄ ad penā inferni vident p̄uulsi: et tpe iob illō/ p̄ouerbiū currebat. pte. 3. fol. 45. b
- E**lona patri et filio et spiritu sancto: Sicut erat/ rē. instituit Damasus papa canere in fine psal/ morū. pte. 6. fol. 252. d
- E**lona est clara cū laude noticia. pte. 3. fo. 431. g
- E**lona est lōge lateq̄ p̄coniū: quale fuit ex sub/ mēsiōe pharaonis in mari rubio ex virtute di/ uina. pte. 1. fo. 52. c
- E**lona et honor differunt. pte. 6. fol. 137. f. Item/ parte. 3. fol. 40. g. et fol. 105. c. et fol. 115. c. et fo/ lio. 231. b. et fol. 313. b
- E**lona duplex est: tpālīa. s. et sempiterna. pte. 2. fo
- E**lona duplex. s. corpis et aīe red. (lio. 239. b. denda fidelib. pte. 4. fol. 416. b. c.
- E**lona si habemus pure fidei et conscientie: et ma/ gnificentiā in operatiōe: et p̄tētem resistendi vi/ cijs vel tortorib. rē. deo nō nobis imputem. p/
- E**lona meā nō q̄ro rē. quō hoc (te. 6. fol. 239. a
- E**lona dicit chistus cū q̄reret gloriā dei patris: et eadē/ sit gloria patris et filij. pte. 5. fol. 213. c
- E**lne cōsumatio dupl̄r intelligit. pte. 6. fol. 157. b
- E**lha celestis siue p̄miū sanctor. an et quō pos/ sit dici merces et hereditas. pte. 5. fo. 218. c. et fo/
- E**lha celestis obiectiue ē de q̄ est (lio. 216. d. f. increatus et eternus. pte. 6. fol. 66. b
- E**lham celestē an aīa separata a corpore ingrediat/ vel nisi post finālē resurrectionē. pte. 6. fo. 157. b
- E**lha cum nō sit aliud q̄ grā consumata: iō grā ē/ q̄dam inchoatio gl̄ie. pte. 5. fol. 62. d
- E**lha brōꝝ pena q̄ dānatoꝝ quō augeant. pte. 4.
- E**lha et res h̄mōi partitū diuise nō (fol. 104. g
- E**lha minūf. s. totē sūt oib. totē singul. q̄ eay h̄nt fo
- E**lha tā magna ē chisti (ciatē. pte. 1. fo. 314. c
- E**lha p nobis passi vt angelice stutes nō solū imor/ talis deitatis magnificentiā sed assumptē hūani/ tatis claritatē aspicere gaudeat. pte. 6. fol. 217. f
- E**lha anie chisti ex diuina dispositione fiebat vt/ nō redūdaret in corp. vt sic corp. eēt passibile et/ mortale ad implendū hūanē redēptiōis p̄ciū: et/ eodē mō ex diuina ordinatiōe factū ē vt gl̄ia aīe/ redūdaret ad corp. in transfiguratiōe rē. pte. 5.
- E**lha dei ē reuelanda: gl̄ia aut hoīm (fo. 53. b
- E**lha occulta ppter qd̄ degenō est caput mulierū/ velari: nō aut viri. pte. 6. fol. 49. d

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

Gloria dei se habet ad libez arbitriū / sicut sessor
ad equū. pte. 6. fol. 57. g
Gloria scōz angeloz / sicut crescit ex his q̄s idu
rerunt ad bonū ⁊ ad salutē: sicut etiā crescit pe
na maloz angeloz accidentalē ex his q̄s indu
rerūt ad pctm̄ et dānationē. pte. 6. fol. 225. d.
Item pte. 1. fol. 42. f. g
Gloria celestis multos habet gradus ⁊ distincti
ones: sicut sit idem obiectū beatitudinis nullā
diuersitatē habens: tñ ex parte beatoz habz di
uersitatē in participando illud obiectū fm va
rietatē meritoz. pte. 5. fol. 227. g
Gloria cuiuslibz beati sicut crescit ex glia sibi cō
iunctoz / sic pena cuiuslibz dānati crescit ex pe
na sibi coniunctoz. pte. 4. fol. 104. g
Gloria ecclie cōsistit in ornatu charismatū ⁊ vir
tutum / ⁊ nō in magno apparatu exteriori: sicut
synagoga gloriabā in parietibz deauratis tē
pli. pte. 3. fol. 150. b
Gloria ⁊ honorē afferunt dño / q̄ oīa bona opera
ad eius gloriā dirigunt / sicut operante p dilecti
onē: in quibus cōsistit dei cultus interior. pte. 3.
Gloria dom⁹ secūde in nullo potuit (fo. 123. b
dici maior gloria domus p̄me nisi ex presentia
christi qui est sanct⁹ scōz. pte. 4. fol. 404. c.
Glorie hūane amor quas vires nocendi habeat
nō sentit nisi q̄ ei bellū indixerit. pte. 6. fol. 109. e
Glorie vane cupidos cauere iubemur duabz de
Glia mūdāna signifi / (causis. pte. 5. fol. 112. b.
caz p mulū cui infedit absalon. pte. 2. fol. 116. d
Gloria diuitū ⁊ paupē honoratoz timor dei ē /
et per cōsequens q̄ sunt virtuosī sunt honoran
di. pte. 3. fol. 397. f
Gloriam de aliq̄ vel cōmēdare seipm̄ / attēta cau
sa / est bonū vel malū. pte. 6. fol. 76. d
Gloriandi regula excedit dupl. pte. 6. fo. 73. g. b
Gloriandū de q̄ sit homini duplex cōsideratio de
hoc dat. pte. 6. fol. 76. d
Glorificāt credētes deū in bona opatiōe. pte. 4.
Glorificari ⁊ gloriose glouificari (fol. 437. f.
differunt. pte. 1. fol. 153. f
Glorificatiōes dñi fm suscepti hoīs formā sunt
due. Una q̄ resurrexit a mortuis ⁊ alia q̄ ascen
dit in celū aī oculos aploz: restat tertia: ⁊ ipsa
in p̄spectu hoīm cū in maiestate venerit vt red
dat cuiqz fm opa sua. pte. 6. fol. 217. f
Glorificatus ē christus quantū ad gloriā corpis
in resurrectione: in ascēsiōe: in miraculoz ope
ratione p aplos. pte. 4. fol. 92. d
Glosa q̄lis spemēda ⁊ q̄lis seq̄nda. pte. 5. fo. 61. e.
So Godfridus dux in lothoringie a principibz chri
stianoz rex instituit ad custodiendū terrā san
ctā recuperatā / ad debellandū cōtra saracenos
in eos insurgentes / ⁊ pualuit cū paruo exercitu
contra soldanū egypti rē. pte. 6. fol. 268. f
Sog interpretatur tectū: ⁊ intelligit̄ antichristus.
Adagog interpretat̄ de tecto / ⁊ intelligunt̄ ad
herentes antichristo. pte. 6. fol. 270. b
Sog et magog sunt gentes vēture ad pugnādū
contra hierlm̄ ⁊ debellabunt̄ vt hebrei dicūt p
regē messiā quē expectant adhuc venturū. Alij
dicūt q̄ significat psecutores ecclie generaliter /
alij q̄ intelligit̄ antichristus rē. pte. 4. fo. 263. g

et fol. 264. b. et fol. 418. b. Itē pte. 3. fol. 232. c
Sog quis erit qñ interficiet / ⁊ vbi sepeliet / quid
iudei de hoc dicāt. pte. 4. fol. 265. a. et fo. 266. a.
Sog ⁊ magog iudei estimant gentes / post mille
annos restituta hierlm̄ contra p̄lm̄ dei in vallē
iosaphat venturas / et ibi vindemiādas. pte. 4.
Solgotha dē caluaniē locus: qz erat (fo. 357. a
plenus capitibz mortuozū qui ibi decollabant̄:
nō a caluaria adē rē. pte. 5. fol. 85. b. et fo. 239. b.
Somer a q̄ nominati sūt galathe vel gallici. Eli
de in Galathe.
Somer nomē ē mēsure: q̄ntū aut teneat gomoz
nō h̄t ex septura rē. pte. 1. fol. 158. e. et fo. 268. e.
Sothi christianā fidē accipe cupiētes: per arriā /
nos Valente imperatore disponēte infecti ⁊ se
ducti sūt parte. 6. fol. 252. g. et fol. 253. f
Sothi magnā tribulationē fecerūt in africa / ita
lia / ⁊ gallia. pte. 6. fol. 253. f. et fol. 256. g. b
Sothorum rex Theodoricus amian⁹ regnabat
in italia: qui totā italiā quātū ad orthodoxos
gladio perdere voluit / et sanctū iohannē papā /
et symmachū et boetū viros p̄clarissimos ⁊ cō
sules martyricauit. pte. 6. fo. 254. c. f. g
Sothorum destructio. Iustinus em̄ iunior cōsti
tuens narsetem patricium romanorū: et mittēs
eū ad repumēdū gentē gothoz / q̄ collecto exer
citu magno / gothos expugnauit / et regē eorum
occidit: ⁊ sic italia ab eis liberata est. parte. 6. fo.
Gradus maioris q̄ ē: decēs ē vt plu / (257. b
ribz dñi actibz mirād⁹ fulgeat. pte. 1. fol. 188. e
Gradus consanguinitatis q̄ sunt phibiti in con
tractu matrimonij / ⁊ q̄ nō. pte. 1. fo. 245. d
Graduū nomen / ambigū apud nos / qz gradus
dicimus ascēdentiū ⁊ descendentiū: apud gre
cos ascēdentiū tñ sūt gradus. pte. 3. fol. 275. e
Gradus successionis in participatione heredita
tis ⁊ corporalis et spūalis enumerant̄. pte. 1. fo
lio. 313. f. et fol. 314. a
Gradus vocant̄ incrementa virtutū. pte. 3. fo. 19. f
Gradus diuersi in ecclia / alia em̄ p̄fessio sacerdo
tū: alia leuitarū / alia monachozū: alia virginū /
alia viduarū: alia coniugatozū. pte. 4. fo. 101. b.
Gradus sūt i ecclia maiorū ⁊ minorū: vt illi ex
plo p̄cedāt / bi imitatiōe seq̄nt̄. pte. 6. fol. 48. f
Gradus cū in ecclia ordinātur / per quos electi ⁊
reprobis (quasi boni pisces a malis segregati)
ad consortiū perpetue pacis inferūtur / tūc por
ta pisciū edificatur in hierlm̄. pte. 2. fol. 256. f
Gradus fidelū dispertiti sūt: alij bonis operibz
intus ornantes eccliam / edificant: alij armis sa
cre electionis muniti / cōtra impugnātes hereti
cos vigilant rē. pte. 2. fol. 259. a
Gradus pponuntur qbus ad iustificatiōes pue
nitur. Prius em̄ est vt videatur q̄ viles sint et
honeste: deinde vt eaz desiderij p̄cupiscatur:
postremo vt p̄ficiente lumine atqz sanitate de
lectet earū opatio: q̄rum sola rō delectabat. par
Gradibz ad sumā virtutū ascē / (te. 3. fol. 264. a
dif quot et qui illi sunt. pte. 2. fol. 241. e
Gradus vite sue viuentiū sunt q̄ntuoz. f. vegeta
tius / sensitiuus: mortuus fm locū / ⁊ intellecti
uus. Et iter istos gradus / vltimus tenet sumū
locū. pte. 5. fol. 186. d

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

Gradus fidelium sunt tres. f. incipientium / pfecti
um / perfectorum: Qui sunt in pmissis duobus gra-
dibus nominantur agniti in tertio oues. pte. 5. fo.
Gradus siue status ministerij eccle. (lio. 243. d
Gradus est quadruplex. pte. 6. fol. 53. f.
Gradus triplex. primus in corde secundus in
ore tertius in pcedis ad pcedis. pte. 5. fo. 20. b
Gradus binator est duplex. Primus est illoꝝ q
descendunt ad infernū morte violenta. Secun-
dus gradus est morientium morte naturali seu cor-
ruptione actus / non violentia gladij. pte. 4. fo.
Gradus electoꝝ diuersi erūt / qñ (lio. 256. g. b
diuersę claritates stellarū. pte. 4. fol. 327. c.
Gradus prophetie ē multiplex: et signanter ponū-
tur quattuor. pte. 3. fol. 84. b. c
Gradus mansionū superne ciuitatis distingui-
tur fm gradus charitatē. pte. 3. fol. 183. c
Gradus distincti beatitudinis siue mansiones in
celestib⁹ significant per sortea. pte. 1. fol. 368. d.
Gradū ad maiore q promouendi sūt necesse est
vt maiore mentis industria se ad legē dei appli-
cent. i. diuinorū mandatorū obseruationem. par-
te. 1. fol. 188. b
Gradus generationū per q̄s christus fm carne
descendit ab abraā vsq ad virginē mariā: signi-
ficant p scalā iacob et ei⁹ gradus. pte. 1. fo. 89. b
Gradus quindecim ascendebat ad templū salo-
monis: et totidem ascendit ad celeste templū: et
qui qualesq̄ illi gradus sint. pte. 3. fol. 275. c. f
Grammatica vnde dicitur: et quid ē. pte. 1. fol. 13. f. g
Grammatica hebraici sermonis in multis deuiat
a grammatica latina. In verbis enim apud eos ha-
betur differentia inter sexū masculinū et femini-
nū. Similiter in pnomine / Tu tui rē. pte. 4. fo.
lio. 71. f. et fol. 122. c.
Grammatica ita distincta et dearticulata per decli-
nationes nominū et verboꝝ nō habet hebrei si-
cut latini et greci. Item apud eos sunt multe di-
ctiones equiuocę. Et ppter hoc eadē littera ali-
qñ varijs significationib⁹ et sensibus accipitur.
parte. 1. fol. 67. g. et fol. 75. b.
Grandines sunt guttę pluuię a frigore conge-
late. in descensu a nube. pte. 3. fol. 431. b.
Granū segetū melius conseruat in manipulis q̄
excussū de palea et q̄re. pte. 1. fol. 108. c
Gratia ē mater nra regeneratrix. pte. 3. fol. 364. e.
Gratia accipit vno mō p habitu animā gratā fa-
ciente deo / alio mō p motione diuina qua mo-
uet animā ad bonū supnaturale rē. parte. 6. fo.
Gratia diuidit in grām grati datā / (lio. 246. c
et in gratiam gratū facientē. pte. 5. fol. 99. b.
Gratia gratū faciens licet fm aliq̄s nihil ponat i
anima tñ ab aliquib⁹ concedit q̄ grā gratis da-
ta aliquid ponit in anima per q̄s sancti miracula
faciunt siue operati sunt. Ibidem
Gratia gratū faciens principaliter dat ppter bo-
nū illud cui datur. Gratia xpo gratis data datur
principaliter ppter bonū ecclie. pte. 6. fol. 52. d.
Grā grati data vt exeq possit duo requir. Ibid.
Gratie gratis date dant principaliter ad vtilita-
tem cōmunē ecclie / et nō ad vtilitatē singularis
personę. pte. 5. fol. 29. g
Gratiarū gratis datarū distinctio siue sufficiētia

parte. 6. fol. 52. g. b.
Gratia gratis data pōt remanere cum pctō mor-
tali. pte. 1. fol. 41. d
Gratia gratis data pertinet ad spiritū pphetie.
parte. 1. fol. 106. b.
Grā pphetie dat multis modis. pte. 3. fol. 86. c.
Gratie lux duplī accipit. f. per essentia et p parti-
cipationē. pte. 5. fol. 187. b
Gratia indigent marie duo genera hoim. f. con-
stituti in prosperitate / et etiā constituti in aduer-
sitate. pte. 3. fol. 225. b
Gratia vna sanctis nō sufficit: est enī gratia q̄ p-
cedit rē. est que sequit. pte. 1. fol. 202. c
Grā eiusdē spūs est q̄ angeli infūmant ad amā-
dum deū semp in celis / et hominib⁹ in terra pctā
dimittunt / et vtilitū dona pcedūt. pte. 1. fo. 186. f
Gratie diuine imputet siue in seipso aliq̄s virtu-
tibus studeat siue aliq̄s pū laborē impedit / vt
ei consecret ois boni intuitū a quo sperat perfe-
ctionis supplementū. pte. 1. fol. 289. c
Gratie effectus ē illuminare intellectū / et mollifi-
care affectū / et iō ipsa subtracta: hō exerceat et ob-
dura ex sua malicia. pte. 4. fol. 17. g.
Gratie bñficiū in bonis operib⁹ semper puenit
liberū arbitriū: sicut in terre fructificatiōe influ-
entia celestis puenit fructificandi actū. parte. 3.
Gratia quibusdā de⁹ nec aponit: et (fo. 212. d
alijs infert eam qñ coactio: et quibusdā data in
vñ / et postea abierūt retro. pte. 6. fo. 22. b
Gratia dei est remissio pctōū / quā iuanū recipit
q̄ nō post se exerceat in bonis. pte. 6. fol. 68. a.
Gratie influxus a deo ē duplex / generalis. f. et spe-
cialis. Influxu generali conuertit oia ad seipm
sicut ad finē vltimū fm esse nature: sic influxu
speciali cōfert hūanā naturā ad se sicut ad finē
supernaturale rē. pte. 6. fol. 215. b
Gratie effect⁹ in nobis sunt qñq: prim⁹ vt ania
illustret seu sanctet: secundus vt bonū velit: ter-
tius vt bonū q̄ vult efficaciter opere: quart⁹
vt in bono perseueret: quint⁹ vt ad glām per-
ueniat. pte. 3. fol. 223. g. et fo. 225. b.
Gratia sicut et charitas meretur augeri vt aucta
mereat et perfici. pte. 3. fol. 420. c
Grā decē viatorū sunt necessarie: prima grā. i. ser-
mō diuinus q̄ saginat meditates: secunda aq̄
refectionis rē. pte. 3. fol. 117. a
Grā spūs sancti q̄ sup aplos in specie ignis appa-
ruit dat ppo christiano p bñdictiōes et orōnes
pontificū et sacerdotū. pte. 1. fol. 230. b
Gratia legi nouū testamentū cōnectitur veteri /
fraternali sedere sic aaron moysi. pte. 1. fol. 188. b
Gratia noui testamēti inchoata per iohānis ba-
ptiste celebratā ntitatē declaraf. pte. 5. fo. 127. b
Grā christi in pmitiua ecclia data ē gentilib⁹ q̄ vñ-
tino venerūt ad fidē: iudeis remanentib⁹ i infir-
mitate p maiore parte. pte. 5. fol. 62. d
Gratia sanctificas nūq̄ deficit homi: sed hō ali-
qñ deficit gratie dei. pte. 3. fol. 419. a
Grā dei nulli hoim denegaf: cū velit oēs hoies
saluos fieri / si aliq̄ ea carēt: q̄ nō sequit diuinū
instinctū ad supnaturale bonū. pte. 4. fo. 411. d.
Grā q̄ sit prima / et q̄ secūda / et quō intelligitur gra-
tia pro gratia. pte. 5. fol. 188. g.

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

Gratia prima licet nō cadat sub merito: augmē-
tū tñ gratiē cadit sub merito: qd quidē augmē-
tū datū est iudeis in christū credentibus pre. 5.
Gratia p operib⁹ pietatis dabit⁹ par (fo. 62. d
te. 4. fol. 395. f. Item pre. 5. fol. 77. g
Gratia iuste tollit per pctm⁹ pcedens cui⁹ subtra-
ctio ē pena/ et per cōsequēs illa que sequunt⁹ ad
hoc sunt penalia. pte. 3. fol. 368. g.
Gratia christi sic deo cōiungit et inclinationē fo-
mitis dimittit q habēs eam omne pctm⁹ mor-
tale vitare pōt. pte. 6. fol. 15. d
Preuenit grā et sequit⁹ bona voluntas/ et sic oīpo-
tentis donū/ sit meritū nfm. pte. 4. fol. 214. a
Gratia spūsancti alijs fons ē/ alijs puteus/ alijs
hortus cōclusus/ alijs hortorū riuus/ q̄ quasi di-
uisiones numerant⁹. pte. 4. fol. 194. b
Gratia aliqñ reputat qd tñ fuit ira/ et est aliqñ/ do
gratia/ qd videt⁹ ira rē. pte. 3. fol. 24. e.
Sfām conditoris si cognoscere volum⁹/ oportet
vt conuēntia fugiam⁹/ et tēplū efficiamur: nō
in turba sed in templo inueni⁹. pte. 5. fol. 201. e
Gratia maior nō est q̄ vera leticia mētis: nec ma-
ior plaga q̄ tristitia fraudulentī cordis in ido-
latria vel heresi. pte. 3. fol. 414. b.
Sfā facit hoīes deos. pte. 4. fol. 333. b
Gratia plen⁹/ cū dicit⁹ christus: p quo accipitur
ibi gratia. pte. 1. fol. 188. c.
Sfē vacuitas dicit⁹ duob⁹ modis. pte. 5. fo. 188. c
Gratia diuina paradiso comparatur ppter ei⁹ ame-
nitatē. pte. 4. fol. 439. a
Gratiē diuine oēs dicunt⁹ aque viue: eo q̄ dedu-
cunt ad vitā eternā. pte. 4. fol. 136. c. Item par-
te. 5. fol. 198. d.
Gratia supna dicit⁹ annus: in q̄ mltiplex vita s-
tutum vt dies in anno rē. pte. 3. fol. 11. c
Gratiē spūali comparat⁹ oleū vinctōis qua oīm
virtutū opera dño consecrant⁹. pte. 1. fol. 213. a.
Gratia iustificans in p̄senti significat⁹ per pluuiā
temporaneā/ et gratia glorificans per pluuiā se-
rotinā. pte. 1. fol. 343. b
Gratias agere ē sentire oīa a deo data esse/ et pro
eo laudare corde/ voce/ et opere. pte. 6. fo. 4. e
Gratiapactio totius ecclīe p sua liberatiōe a p-
secutione iudeorū. pte. 3. fol. 107. b
Gratiariactio p liberatione boni p̄lati a perse-
cutione tyranni qui deberet eū vt patrē timere
et reuereri. pte. 3. fol. 291. d
Gratiariactio deuota cuiuslibet liberati diuini-
tus a p̄senti tribulatiōe/ et inuitatio aliorū ad
p̄fessionē deuotā laudis diuine. pte. 3. fol. 291. g
Gratiapactio celestīū ciuiū de q̄druplici bñficio
scz de duplici euasione mali/ et de duplici conse-
cutione boni. pte. 4. fol. 48. b. d
Gratiositas mulier est q̄ honeste et mature ince-
dant et calciatis pedib⁹. pte. 3. fol. 365. d
Gratitudo de bñficio iā accepto reddit hominē
idoneū ad aliud accipiendū. pte. 3. fol. 391. b
Grat⁹ vir s diuis bñficijs pōt dicere psalmū mo-
raliter expositū/ scz: Bñdic aīa. pte. 3. fol. 237. b
Gratiari putat se iniuste qui sua delicta nō respi-
cit sed bonus se accusat et digna sibi īferri a iu-
sto dicit. pte. 3. fol. 271. e
Gratū seruare offenso qui nullo placat⁹ obsequio.

parte. 3. fol. 245. f
Graue est consueta repellere. pte. 3. fol. 263. b.
Graue quidē viciū stulticiē/ sed nō leui⁹ verbosi-
tatis. pte. 3. fol. 336. e.
Grauius est p̄ficere malū q̄ facere. Nō solū aut
perficit qui actu operat⁹/ sed et qui patrare dispo-
nit. pte. 3. fol. 325. b
Grauius longe est causā peccati p̄bere q̄ pec-
care. parte. 1. fol. 318. e.
Grauior videt⁹ iniquitas q̄ pctm⁹/ et scelus q̄ deli-
ctum. pte. 3. fol. 32. b.
Grauis culpe reatus/ penā p culpa menti ppo-
nere/ et tñ nec tormenti metu sub iugo condito-
ris ceruicē cordis inclinare. pte. 3. fol. 44. e
Graue est multitudinis onus vltavires suas su-
scipere. pte. 4. fol. 282. a.
Grauiā legis fm partē sunt notificanda volenti-
bus cōuerti ad iudaismū: sicut volentib⁹ intra-
re religionē explicanda sunt difficilia illius reli-
gionis. pte. 2. fol. 57. b
Grauitas man⁹ moyfi designabat q̄ in ipso erat
aliqui aggrauati peccatis. pte. 1. fol. 159. g
Grauitas pcti principis designatur per hircum.
parte. 1. fol. 220. g
Grece sapiētia grūnt: et nihil recipere volebāt ni-
si rōne p̄bare/ et q̄re. pte. 6. fol. 35. b
Greca se iactat oīa iudicio et rōne p̄ferre vocalē
q̄ sonū. pte. 4. fol. 250. b
Greca historia de tpibus vera ēē credi⁹ ab insti-
tutione olympiadū. An enī vt cuiq̄ visum ē di-
uersas sentētiās ptulerunt. pte. 4. fol. 465. e
Gregorū nomie apls oēs gētes significat. pte. 2.
Grece dicunt christū cenasse cū discipulis suis an
passionē suā tertiadecima die mē-
sis. Itē q̄ christ⁹ cōfecit corp⁹ suū i pane fermē-
tato. Et dicunt mattheū marcū et lucā falsū scri-
psisse rē. Sed improbant⁹. pte. 5. fol. 78. b. et fo-
lio. 224. e. et fol. 83. c. et fol. 226. f. g
Grece quō alexander magnus dicit⁹ prim⁹ impe-
rasse et super illos regnasse cū mlti ibidē i diuer-
sis loc⁹ an regnasse repiant⁹. pte. 4. fo. 429. a. d.
Grece marie sūt luxuriosi: et comparatur hircus.
parte. 4. fol. 312. b
Gregorius. iij. leonem imperatorē heresi dep̄a-
uatū redarguit/ et de consilio romanoz ei vecti-
galia negauit/ et ne percussura sui numismat⁹ re-
ciperetur ordinauit: et q̄ eius effigies de ecclīa
tolleret⁹: et ne nomē ei⁹ i missarū solēnijs recita-
retur: pte. 6. fol. 262. f.
Gregorius papa q̄ p̄fuit ecclīe anno impera-
toris henrici quarti excomunicauit oēs electos
in ecclīa qui inuestiturā p annulū et baculū ac-
ciperent de manu laici cuiuscūq̄/ cū tñ impera-
tores et principes vsi fuissent hac potestate. par-
te. 6. fol. 265. c.
Gressus suos ambulās implicat q̄ in maculis re-
tis ambulat et cū se expedire ad ambulandū ni-
titur/ ne ambulet obligatur. pte. 3. fol. 39. e
Gressus dicuntur singule opationes vel alternan-
tes mor⁹ cogitatiōis quib⁹ q̄si passib⁹ vel a deo
recedim⁹ vel ei propinquamus. pte. 3. fol. 64. f
Gregū dñs p̄ma ē s̄licitas si grex sterilitatē nō
bñs cōcipit/ scda si p̄cept⁹ ad p̄nū venerit/ tertia

Posillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

ficut partū est per nutrimentū ad profectū du-
tatur. 2. parte. 3. fol. 44. a.
Scripbes est quadrupes capite et alis aquile si-
milis reliquo corpore leoni: et abundat in hyper-
boreis montibus equis maxime infensa et ho-
minibus. parte. 1. fol. 34. f.
Sub
Subernare tunc quis dicitur quā res applicat ad su-
as operationes. parte. 1. fol. 34. d.
Subernant creature rationales singulariori mō-
a deo q̄ alię creature: et quomodo hoc intelli-
gendum. pte. 1. fol. 20. f.
Subernationi diuinę nō subtrahunt totalis bo-
ues et reliqua bruta: et quomodo illi subsunt
2. parte. 1. fol. 20. f.
Sue
Sueta demonū ē par hoīm. pte. 4. fo. 448. b.
Sul
Sula sub fornicatione intelligit: eo q̄ gula pre-
parat lutum materię. pte. 6. fol. 41. g.
Sula cōcupiscentiā carnis nutrit: et nisi hec refrē-
net frustra cōtra alia laborat. pte. 5. fol. 15. e.
Sule viciū et ex cōsequenti lutum significat p̄ ido-
lum bel. pte. 4. fol. 330. d.
Sula significat p̄ amphorā quę habet os latū et
apertum. parte. 4. fol. 410. b.
Sula et lutum frequēter sese cōcomitant: et mul-
ta mala inducūt: suntq̄ ipsa duo vicia diffuse i
omni statu: et antioyut. pte. 1. fo. 116. b. et fo. 117. d.
Sule viciū terat nos quōq̄ modis. aliqui enī indi-
gēte tēpora puenit: aliqui tps nō puenit: sed ci-
bos lautiores querit: aliqui quę sumēda sūt pa-
rari accuratius appetit: aliqui qualitati ciborū
et tempori congruit: sed in quantitate sumendi
mensuram excedit: aliquando vero abiectum
est quod desiderat: et tū ipso desiderij estu dete-
rius peccat. parte. 1. fol. 84. e.
Sule voracitas dicitur sepulchru: q̄ deuorat gu-
losi eos quibus suos mores persuadent. parte
3. fol. 104. a. Interf.
Sule desiderio ppter vilem cibum ardescit stul-
tus. parte. 1. fol. 84. e. Interf.
Sui gule seruit. seruē gule. pte. 4. fol. 344. a.
Sulosi sūt iflucissimi et q̄re. pte. 4. fol. 14. a
Sulosus est qui de ventre suo facit deū et de co-
quina templū. pte. 6. fol. 159. b.
Sulositas nō solum nocet anime p̄prie sed etiā
corpori generans multas passiones et infirmi-
tates. pte. 3. fol. 410. d.
Sur
Surgulū quid significet. pte. 3. fol. 79. c.
Sus
Sustus est quidam tactus: et homo in certitudi-
ne tactus excedit omnia animalia: nō autē in
alijs sensibus: ideo per gustū certitudo experi-
entię designat. pte. 3. fol. 30. c.
Sut
Sutta species aromatica pellit omnes inflatu-
ras et humores: et eius moralitas. parte. 3. fol.
149. e. et fol. 412. c.
Sutte aromaticę in terra promissionis fluit de
arboribus aromaticis ad statū ventorū opposi-
tarum partiū. parte. 3. fol. 362. d.
Sutta est myrtē arboris: et ipsa myrtha vocat.
parte. 1. fol. 102. Interf.
Sutte noctium et ros quid significant. parte. 3.
Sutte sanguinis christi ex sudore (fol. 362. g.
exentes de corpore suo supernaturaliter fa-
ctū est ut sanguis pro sudore exiret: ut sic chri-

stus iam suū sanguinē p̄ salute nostra effunde-
re inciperet. parte. 5. fol. 178. d.

H syllaba hebraica

et articulus quid denotet: et cuius sen-
sus articulare proprium sit. parte. 3.
fol. 97. b. et fol. 98. d. e. Et notatur
lyra in hoc.

Hab alma quō et qd significat. parte. 4. fol. 21. e.

Habere plene ē scire unde habeas. Qui ē nō ha-
bet. i. q̄ nescit vñ habeat: et qd habet aufert ab
eo. parte. 6. fol. 36. e. et fol. 54. a.

Habere cum deo spiritum creditum: quid sit.
parte. 3. fol. 198. a.

Habitu cū robustū vere sibi construunt: q̄ p̄sen-
tia possidēt: q̄ ingenio seculari sapiētie callēt:
si se infirmos sentiūt: et i excelsa hūilitate christi
fondē mētis fiduciā ponūt. pte. 1. fol. 309. f.

Habitare inter homines: vel illos fugiendo i so-
litudine morari: quare quomodo et quibus li-
ceat. parte. 6. fol. 157. b.

Habitant in se vicissim qui continet et qui conti-
net. parte. 6. fol. 233. e.

Habitas in deo sed vt continearis: habitat in te
deus: sed vt cōtineat ne cadas. Ibidē.

Habitat i tabernaculis q̄ se intra mentis secreta
cōstringit: ne dū ad multa foris inhiat a seipso
cogitatione alienat: recedat. pte. 1. fol. 84. e.

Habitare non possunt in domo vir et vxor absq̄
supellectile ad sibi preparandū: et ideo probi-
bet in lege ne credito: accipiat talia p̄ pigno-
re. parte. 1. fol. 359. c.

Habitus in ea re dicitur quę vt habeatur accedit.
parte. 6. fol. 100. a.

Habitus christi ē hominis susceptio: quasi ve-
stis: quę nō mutat quod vestit. Ibidē.

Habitari rerū quadruplex diuersificatio: quia
quedā eorū quę accedūt vt habitū faciant: nō
mutant sed mutāt: quedā vō vt mutant et mu-
tent: quedā nec mutant nec mutant: quedam
cū accedunt mutant: nō a sua natura sed quo-
dāmodo formant: et aliam speciē ac formā ac-
cipiunt. parte. 6. fol. 100. a.

Habitus generati signū in Delectatio.

Habitum alterū habet religio diuina in ministe-
riū alterū in vsum. pte. 4. fo. 282. a.

Habitum exteriorē si quis deserat: et ad mortem
eum terrena acta cōstringāt: leuius ē q̄ si sacra-
gerat officia et culpā ceteris imitabilem demō-
stret. parte. 5. fol. 107. b. d.

Habitus sacerdotis q̄tuor colores eximij: qui-
bus factus est: totidē mūdi elemētī cōgrua cō-
paratione aptant. pte. 1. fo. 192. f. et fo. 193. a.

Habitus superbus nec impetrat: nec recta de se
facit credere. parte. 2. fol. 119. a.

Haimo (sic inquit) Hieronymus p̄ eo q̄ debuit
transfere incuriantē et lasciuientem: ambigui-
tate deceptus transiit: incuriantē et refrenā-
tem. parte. 4. fol. 40. a.

Hauua nomē hoc loci (ait Beda) nō alibi me le-
gisse memini. pte. 2. fo. 251. a.

Hebdomada quō accipit in danielē an p̄ septe-
na vel hebdomada iubilgorū an p̄ hebdoma-

ba

hab

hai

hau

heb

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon in Nico. de ly.

da centenarior: et an tales hebdomade in scri-
pturis inueniant. pte. 4. fol. 316. a.
Hebdomada dierū et hebdomada annorū inue-
nit in scriptura. Ibidem.
Hebdomada centenariorū vel iubilior: vt aliq
christiani exponere volunt: tales magis iudai-
cant q̄ iudei: qui nunq̄ accipiūt hebdomadā/
vt predictū est. Ibidem.
Hebdomade annorū an cōputāde sint p annos
lunares vel solares. Ibidem. b.
Hebdomades septuaginta danielis continēt q̄/
dringētos nonaginta annos solares. Ibidem. b.
Hebdomadas daniel impletas esse i christi pas-
sione declaraf: et a quorū regum tēporibus an-
ni tales computandi accipiant. parte. 4. fo. 316
g. h. et fol. 317. a. b. c.
Hebdomadaz septuaginta cōputatio iudeorum
ponit. pte. 4. fol. 316. c. d. e. et improbat. f. g. h.
Hebdomade danielis incipiunt a destructione
primi templi: et terminant in destructiōe secun-
di. Hec expositio ponit in thalmudica doctri-
na: et oportet hebreos adherere illi expositiōi.
pte. 4. fol. 318. f. et arguit efficacit i iudeos.
Hebdomadaz septuaginta danielis principiū et
finis/ quō inquirenda sint: et qualiter sit pceden-
dum in cōputatione. pte. 4. fo. 319. e.
Hebenus est arbor q̄ durefcit i modū lapidis: et
habet lignū nigrum. parte. 4. fol. 250. c.
Heber ē nomē ppiū et cōmune. pte. 1. fo. 58. c.
Hebionitaz error: in Ebionitarū.
Hebrei de sem: de iaphet gentiles descēderunt.
parte. 1. fol. 57. a.
Hebrei an ab heber vel ab abraā dicant ratione
pprii nominis/ an alio modo. parte. 5. fo. 67. b.
Ite pte. 6. fol. 7. g. et fo. 75. a. et fo. 101. b. Ite pte
2. fo. 190. d. f. Ite pte. 1. fol. 58. a. e. g. et fol. 63. h.
Hebreus nomē ē cōmune oīnibus descendētib⁹
a iacob patriarcha. parte. 4. fol. 374. e. h.
Hebraica veritas quanta verborū elegantia ful-
gear: notaf ex hoc q̄ translata tanta pollet ele-
gantia. parte. 4. fol. 185. g.
Hebraici sermōis grāmatica: vide i Grāmatica.
Hebraicus sermo/ arabicus/ syrus/ affines sunt.
parte. 3. fol. 2. h. Ite extensius parte. 6. fol. 165.
g. Item parte. 4. chaldaica lingua quadam p/
prietate distat ab hebreā. fo. 295. a.
Hebrei omniū pene linguarum verbis vtuntur.
parte. 4. fol. 19. b.
Hebraica lingua maxime distat a lingua latina.
parte. 1. fol. 366. c.
Hebreā lingua est prima mater omniū linguaz.
parte. 4. fol. 401. a. Ite parte. 1. fol. 38. c.
Hebreā lingua sola fuit ante confusionem tur-
ris. parte. 1. fol. 38. c.
Hebreā lingua que primitus p adā data ē: man-
sit post cōfusiōē linguarū in ea pte hominū q̄
nō angeli vel principis/ sed dei portio est. pte. 1.
fol. 294. f. Item pte. 6. fol. 7. g.
Hebraice littere totidem sunt quot libri veteris
testamenti: quorū signa sunt. parte. 4. fo. 184.
a. Item parte. 2. fol. 60. a.
Hebraicarū litterarū punctatio/ in principio scri-
pturę nō fuit: nec est de substantia litterę. parte

4. fol. 334. d. Ite pte. 2. fol. 169. b.
Hebreos/ litteras habuisse an legem insinuatur:
sed quādo ceperint/ nescit vtrū valeat indaga-
ri. Quidā putant eas a primis hominibus ce-
pisse et. parte. 1. fol. 160. g.
Hebrei nūc nō habent antiquas litteras moysi/
sed quas esdras inuenit/ et quare. parte. 2. fol.
60. b. c. et fol. 97. f. et fol. 249. e. h.
Hebrei qnq̄ litteras duplices habēt: qz per has
aliter scribunt fines dictionū/ aliter principia et
media. parte. 6. fol. 277. d.
Hebrei habēt litterā. v. et. 7. similes: et tñ magni-
tudine differūt et. pte. 1. fol. 106. h
Hebreę lingue idioma. e. consuevit scribere/ et. a.
legere: sicut e contrario. e. pronūciare/ et. a. scri-
bere. parte. 1. fol. 68. a.
Hebrei nō habēt litterā. o. sed p ea aliqñ vtūtur
aleph/ aliqñ vau et. pte. 2. fol. 169. a.
Hebrei nō habent. p. litterā: sed p ea phe vtūt: et
assignat loc⁹ vbi apud eos legit phe p pe: et ibi
tñ. pte. 4. fol. 326. f. Ite pte. 2. fol. 251. a. Ite pte
Hebrei nō habēt variationē casuū s/ (1. fo. 11. d
cut nos: sed tñ variant nomia fm numez plu-
ralē et singularē. pte. 6. fol. 276. c.
In hebreo pluralis numerus absq̄ determina-
tione alicuius numeri/ significat cōmunit bina-
riū. parte. 1. fo. 174. g. et fo. 179. d.
Hebrei nō habēt cōparatiuū gradū/ sed vtūt pos-
tuo p eo cū abltō casu. pte. 3. fol. 292. d
Hebrei habēt aliqua noia ppiā q̄ sunt equiuo-
ca ad virū et mulierē. pte. 1. fol. 101. c.
Hebraica grāmatica in mult⁹ deuiat a latina: et
specialit qz apud eos habet differētia int sexū
masculinū et femininū in vbis. Sill in pnoie/
scz Tu tui. pte. 4. fo. 71. f. et fol. 123. e.
Hebrei nō habēt p̄sens tēpus indicatiui modit:
sed p eo vtunt participio p̄sentis t̄pis. parte. 3.
fol. 346. d. Ite parte. 2. fol. 59. d.
Hebrei nō habēt modū optatiui: sed p eo vtūt
futuro indicatiui. pte. 3. fol. 93. c. d. et fol. 121. b. et
fo. 124. f. et fol. 134. f. et fol. 157. h. et fol. 301. b.
Hebraica verba et nomia que in grēca et latina
translatiōe sunt posita: nimia vetustate prope
omnia sunt corrupta/ et scriptorū vicio depra-
uata. parte. 4. fol. 268. e.
Hebreā noia scripta litteris latinis/ minus pro-
prie scribunt cōmuniter. pte. 1. fol. 264. h.
Hebreę lingue vernaculū ē: et cōiūctiōe frequē
vri: vt interdū abundet. pte. 1. fol. 109. f.
Hebrei aliter pferūt aspirationes et litteras gut-
turales q̄ latini. pte. 1. fol. 130. d.
Hebrei a principijs imponunt nomina libris/ si-
cut nos nominamus psalmos a principijs. par-
te. 1. fol. 14. g. et fol. 21. f.
Hebraicorum doctorum dicta qui glosauerunt
vetus testamentū/ sunt autētica apud eos ma-
gis q̄ apud nos dicta hieronymi et augustini/
et aliorū doctorū catholicorū. pte. 6. fol. 275. g.
Hebrei sacre sc̄pturę text⁹ legūt cōmunit in suis
scholis p modū cātus rōne sententię. vñ et alio
cātu vtunt in psalterio/ alio in pphetis/ alio in
libro iob et. parte. 2. fol. 192. h.
Hebrei distinguūt vetus testamentū in tres or-

Posillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

dices parte. 2. fol. 2. b.
 Hebrei ista precepta. i. Audi israel rē. et diliges
 dñm rē. cū magna solēnitare bis in die recitat:
 vñ. i. i. vñ. i. Audi israel rē. anteq̃ incipi-
 ant dicere diliges dñm rē. interponūt sub silen-
 tio vñ. i. hebraica q̃ dicit: Bñdictū nomē ma-
 iestatis regni ei⁹ i secula seculor. pte. 1. fol. 339. c.
 Hebrei dicūt cū dicat i cāico moysi: Iste deus
 meus rē. q̃ li iste facit demonstrationē ad sen-
 sum: q̃ filij israel videbant deū rē. in aliqua rē
 similitudine. pte. 1. fol. 153. b.
 Eleri hebrei sūt q̃ dō p̃sentib⁹ ad futura d cadue-
 ad māsura trāsēūt. he gētes a cono possederūt
 omnē regionē q̃ vocat geria. parte. 1. fol. 58. e.
 Hebrei regulā. Quādo in principio alicuius
 p̃phetie exprimit nomē patris ipsi⁹ p̃phetē: in-
 telligendū est q̃ r pater fuit p̃beta. pte. 4. fol.
 110. b. et fol. 112. b. c. et fol. 209. g.
 Hebrei aut̃ babylonios magistros legis p̃ce-
 pta seruantes: vsq̃ nūc decalogū scriptū in mē-
 branulis circū dare capiti suo. pte. 4. fol. 246. e.
 Hebrei mos est ex nouis rebus noua nola im-
 ponere parte. 4. fol. 100. b.
 Hebrei synagoga recitat quotidie istos septē
 psalmos: qui incipiūt ab illo: Exaltabo te dñe
 de mē: et terminant i fine psalterij: p̃mittēs eis
 et subiungēs aliq̃s oratiōes. pte. 3. fol. 305. d.
 Hebrei vocat psalmū: Qui habitat rē. canticū
 occasiōis: et cantātes vel recitātes eum in suis
 officiis: incipiunt a parte vltima p̃cedētis psal-
 mi rē. parte. 3. fol. 225. g.
 Hebrei nō habētēs similia spūalia de q̃bus psal-
 mi veniūt: applicant p̃secutionib⁹ tp̃alib⁹ et
 trāsitiōis ipsius dauid. pte. 3. fol. 259. c.
 Hebrei dicūt q̃ volētib⁹ cōueri ad iudaismū: dī-
 cēt a sunt gratia legis saltē fm partē: sicut vo-
 lentibus ingredi religionē. pte. 2. fol. 57. b.
 Hebrei tradūt illicetū esse homini iudeo de ido-
 lis aliquid auri vel argenti acapere: sed liceret
 iudeo de manu hominis capere: quod d capite
 idoli nō licebat. pte. 2. fol. 207. a.
 Hebraice cōsuetudinis erat vt mulieres de sub-
 stantia lū p̃ceptonibus suis ministrarēt: quod
 r dñs accepit vt exemplū daret apostolis. par-
 te. 5. fol. 86. b. c. et fol. 146. a. d.
 Hebraica cōsuetudo ad obseruantia p̃cepto-
 rum mofuice legis adipez littere firmissime te-
 net. parte. 2. fol. 23. d.
 Hebreorum populus est subiectus legis oneri-
 bus: in qua sunt sexcenta et tredecim p̃cepta.
 parte. 2. fol. 57. b.
 Hebrei doctores aliqui dicunt q̃ nō solum fuit
 eis p̃missa terra iudea: s3 etiā tota habitabilis
 terra: et vñ hoc trahūt. pte. 2. fol. 4. d.
 Hebrei dicunt sibi p̃cipi: vt fruāt delicijs siue
 diuitijs anteq̃ captiuitas supueniat eis: vñ mī-
 seria sceleris: ita tamē vt cor habeāt in lege
 dei: et ambulet in mandatis dei: nō i carnis de-
 siderijs: p omnibus q̃ fecerint: se iudicandos
 sciāt: et vide hoc trahūt. pte. 3. fol. 353. c.
 Hebrei doctores dicunt q̃ solz luna a principio
 fuerunt equales in claritate: sed luna suggestit
 ipsi deo: vt diminueretur lux solis: volētis ha-

bere singularem gloriā nominis rē. Sed istud
 confutat. parte. 1. fol. 26. f.
 Hebrei cū dicat: Faciamus hominē rē. dicūt q̃
 est verbum dei ad angelos. Sed hoc videt fal-
 sum: q̃ angeli non cooperant deo in creatione
 anime rē. parte. 1. fol. 27. b. et fol. 28. b.
 Hebrei aliqui dixerūt: q̃ a p̃ma formatiōe natu-
 ra humana formata est i vtroq̃ sexu: et quō cor-
 pora erāt cōiuncta et sepata. pte. 1. fol. 28. c. d.
 Hebrei fabulant q̃ abraam in ignem sit missus:
 quia ignem noluit adorare quē chaldei colūt.
 parte. 1. fol. 59. c.
 Hebrei dicunt q̃ de⁹ ex nomine suo: quod apud
 illos tetragrāmaton est: et litteram abrae et sare
 nominibus addiderit. pte. 1. fol. 68. a.
 Hebrei (vt habet ex scripturis sacris) nūq̃ cōpu-
 tauerunt a creatione mūdi: sed cōmunis com-
 putatio aī le gē ē supra ab etate hoīm de quo-
 rū gestis agebat. pte. 1. fol. 149. f.
 Hebrei numeros multis modis exponunt my-
 stice. parte. 1. fol. 79. f.
 Hebrei vtrum ad tantum numerum peruenerūt
 per eos annos in egypto quos scriptura cōme-
 morat. parte. 1. fol. 48. f.
 Hebrei tradunt q̃ filij israel bibentes aquam vi-
 tuli puluere infectam: qui cōmiserāt idolatriā i
 barbis: puluerē auri p̃ferebant: quo signo et rei
 vel imunes sceleris apparebāt. pte. 1. fol. 199. c. f.
 Hebrei mos fuit: q̃ tēpore cōmunis tribulati-
 onis: cuiusmodi est tempus famis: hoīes cōti-
 nebāt ab vxoribus p̃prij. parte. 1. fol. 108. c.
 Hebreorum antiquorum modus fuit in particu-
 laribus liberationibus facere mentionē de libe-
 ratiōe egyptiaca: quē fuit generalis toti popu-
 lo. parte. 3. fol. 108. c.
 Hebrei q̃ egyptior bona sibi cōmodata aspor-
 tauerunt: excusant. pte. 3. fol. 242. f.
 Hebrei licet esset p̃hibitū ne facerent cōmisceri
 animalia diuerse species: tamē poterāt vti ani-
 malibus ex tali cōmixtione generatis: vt sunt
 mulg. parte. 2. fol. 110. b.
 Hebrei fabulant: licet tamen inter se de hoc di-
 uersificent: q̃ filij ephraim congregata multi-
 tudine viuente patre: conati sunt ad terrā pro-
 missionis reuerti: et in geth palestinoꝝ occisi
 sunt. parte. 2. fol. 197. c. f.
 Hebrei festum magnū faciebant tonsoribus su-
 is et pastoribus in die tonsionis ouiu. in memo-
 riam patriarcharū: qui fuerant pastores ouiu.
 parte. 2. fol. 91. b. et fol. 110. g.
 Hebrei quando diem naturalem mensē luna-
 rem et annum hebraicum incipiunt: vide i Di-
 es artificialis fm hebreos.
 Hebrei tempous compotū: et anni transitum fm
 cursū lune metiunt. pte. 3. fol. 431. e.
 Hebrei sibi somniant salutē post circulum mille
 annor. parte. 4. fol. 340. a.
 Hebrei dicūt: per sex mille annos erit mundus:
 Duo milia vanitat: duo milia legis: et duo mi-
 lia messie rē. pte. 6. fol. 275. g.
 Hebrei multi dicunt: q̃ messias sit natus in die
 destructionis tēpli. Et quādo querit ab ipsis:
 Ubi sit messias: et vbi per tantū tēpus fuerit

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

- re. Elide responsiones eorum parte. 4. fol. 107. b. c. Item parte. 6. fol. 275. f.
- Hebzei tantū timentes cōcludi ex illo passu: So derunt manus meas re. qd nulli alteri nisi chri sto applicari posset: eapropter litteraz antiquā corruerunt. parte. 3. fol. 116. c.
- Hebzei in egypto fuerunt p qdringētos annos/ quō vix sūt. pte. 1. fo. 65. h. et fol. 149. b. c
- Hebzei scz filij israel magis fuerūt mercenarij q̄ serui: quos dñs redemit de seruitute egypti/ vt eius eēt serui: ideo noluit q̄ venderent sim/ pliciter/ sed solū ad tempus: ideo nō erant ser ui proprie/ sed quasi mercennarij locati ad tem pus. parte. 1. fol. 167. d.
- Hebzei an fuerint melioris conditionis q̄ egypti/ pti. parte. 3. fol. 383. c.
- Hebzei fuerunt afflicti ad sui p̄bationē: egyptij xō ad eorū damnationē/ ex eodem flumine po/ santes. parte. 3. fol. 377. h. et sequēti. b.
- Hebzei vbi in malachia dicūt: Si dominus ego sum: dicunt ipsi: Si domini/ pluraliter: ego sū. parte. 4. fol. 224. b.
- Hebzei vocati sunt iudei a patriarcha iuda: a q̄ chrisus descendit fm carnē: sed qz negauerūt chu stū: rō nois nō remāsit in eis. pte. 6. fol. 245. g.
- Hebron/ vide in Lariatharbe.
- Hebron ciuitas in tribu iuda: quē quondam vo cabat arbee: licet in grecis codicibus male ha/ beat arbo c. parte. 2. fol. 99. a. et fol. 112. g. et fo. 192. a. Itē pte. 1. fol. 62. e. et fol. 79. e. f.
- Hebrō distat a hierusalē sedecim miliarib: 7 lo/ cus ille sanctus reputabatur: eo q̄ quattuor pa/ triarche principales sunt ibi sepulti cum coniu gibus suis: et ideo absalon fingeat se illuc ire ex deuotione re. parte. 2. fol. 112. g.
- Hed an et q̄re magis imolabat deficiēte agno i sacrificio paschali. pte. 1. fo. 146. f. g. 7 fo. 150. b. c
- Hedus vel agnus immolādus p̄cipi i singulis domib: obseruari/ a decima die mensis vsqz ad q̄rtādecimā diē duplici de cā. pte. 1. fol. 146. d.
- Hedū nō coques i lacte matr̄ suzē. 7 huius ratio litteralis. parte. 1. fol. 173. a. c. et fo. 206. b.
- Elent autē vir dei ad heli: huius viri nomē nō exprimit. parte. 2. fol. 66. c.
- Heli licet in persona ppria 7 filijs punitus fuerit ad penā tpalem: ipse tamē in ppria psona eua/ sit eternam. parte. 2. fol. 67. g.
- Heli (pater. s. legalis ioseph/ patris putatiui chri sti) 7 iacob: fuerūt fratres vterini: sed de duob: fratribus a dauid diuersimode descenderūt: et declarat quō. parte. 5. fo. 7. c.
- Helias quare orauit dñm vt clauderet celū 7 p/ hiberent pluuię. pte. 2. fol. 154. d.
- Helias 7 heliseus quot et q̄ miracula vterqz fe/ cit. parte. 2. fol. 162. f.
- Helias quō et quare petūt signū per ignē descen dentem/ dicens: Deus q̄ exaudierit p ignē/ ipse sit deus. pte. 6. fol. 282. e.
- Helias duplex/ scz in spiritu et in persona/ sicut ē duplex aduentus chrisi. parte. 5. fol. 54. b. Itē parte. 4. fol. 427. e.
- Helie vita et enoch/ quos adhuc in carne con/ stitutos credimus: qualis sit/ et cui vire sit simi lis. parte. 1. fol. 38. a.
- Helias simul habuit reuelationem a deo/ q̄ celū clauderetur/ et prohiberetur pluuię ad ei: ora/ tionem: 7 ad eius deprecationē celum daret plu uiam. parte. 2. fol. 154. d.
- Helias ter siue tribus vicibus se extendit super puerum/ profitens fidem trinitatis: quia fides maxime operatur i operibus miraculosis: 7 qd per hoc figurabatur. pte. 2. fo. 155. a. et fo. pcedē
- Helias fecit occidi oēs pphetas baal: et (ti. h. aliq̄s forte ipse manu ppria celo diuiso occidit. pte. 2. fol. 156. c. d. Itē pte. 3. fol. 436. c.
- Helias angelico ministerio quadraginta dieb: 7 qdraginta noctib: sustentat. ē. pte. 2. fol. 157. b
- Helias ante transmigrationē suam voluit vide re tria loca/ scz galgalam ppter loci sanctitatē: bethel et hiericho propter discipulorū suorum congregationem: quia ibi etiā debebat dimit/ tere heliseum. parte. 2. fo. 162. d.
- Helias nō ascendit in celum virtute propria sicut chrisus: in cuius ascensione nō apparuit ali/ quis currus sicut in ascensione helie: et fm do/ ctiores catholicos et hebreos deponiturus est in paradysum terrestre. pte. 2. fo. 162. b.
- Helias ad qd celū eleuat. fuit. pte. 2. fol. 162. h.
- Helias et enoch venturi sunt in die iudicij in ha bitu abiecto: et dicunt due oliuę per exuberan tiam pietatis: et duo candelabra per ardorem charitatis/ stantes contra antichristi maliciā p constantiā. parte. 6. fo. 256. f.
- Helisabet post conceptū se occultauit qnqz mē/ sibus q̄ntuplici de causa re. pte. 5. fol. 124. d.
- Heliseus an et quomodo tentauit dicens: Ele uiat ad me/ et sciat prophetam esse in israel. par te. 6. fol. 282. e.
- Heliseus petijt habere spiritum in dupla porti/ one respectu helie. Et fm Ra. Sa. inducit ad h q̄ helias fecit octo miracula 7 heliseus sedecim: q̄ enūerat. pte. 2. fol. 162. f. Itē pte. 3. fo. 436. f. e.
- Heliseus ascendēs i bethel: signat iesu ascendētē i cruce: quem deriserunt iudei. parte. 2. fol. 163. c.
- Item parte. 3. fol. 390. e.
- Heliseus quomodo dispensauit super adorati/ one naaman. pte. 2. fol. 166. f. g.
- Helii in quibus concordabat cum ipso iob/ et i quibus nō. pte. 3. fol. 61. d.
- Heluidius hereticus dixit mariā fuisse cognitā post natiuitatē chrisi a ioseph/ 7 d ea filios ge/ nuisse: q̄ dicunt frēs iesu. pte. 5. fol. 193. c. et fol. 96. f. et fo. 8. f. et fo. 47. b. Itē pte. 1. fol. 236. h.
- Helius adrianus imaginem suam fecit statui in tēplo/ vbi steterat arca testamēti. pte. 5. fol. 74. b. Elide etiā in Adrianus.
- Helius idem reedificauit hierusalem: pcepit ra/ men ne aliquis iudeus haberet licentiā intran/ di illuc. parte. 5. fol. 74. c.
- Henricus de gandauo in suo quotlibeto refert: Hen quando constantinus dedit ecclesie bona tēpo/ ralia: vox ferē audita fuisse: Hodie cecidit ve/ nēnū in ecclesiā dei. parte. 1. fol. 307. d.
- Herba quelibet prius a terra pducit/ aura 7 esti/ bus tangit/ pluuijs nutrit: demū pferit germen sui seminis. parte. 3. fol. 23. e.

Postilla et Additiones aliorum Repertorium alphabeticum

hdo Heloim apud hebreos est nomen plurale huius nominis hel vel helou quod significat deum in singulari et multis modis ponit in ve. testa. et quo per hoc probat pluralitas personarum in divinis est unitate deitatis. parte. 6. fol. 275. b. et fol. 276. a. b. et fol. 284. a. b.

her Herbarum prima germina non de semine produciuntur sed de terra: quo homo (propter quod omnia) iuvenit etate plasmatus est. parte. 1. fol. 25. f.

Herba terra producit: an passim et trahi potuisse dicat vel etiam actus. parte. 1. fol. 25. b. et fol. 32. g. et fol.

Herba venenosa si phibitus tetige. (33. f. g. ris pna sequit: et si nemo phibuisse: similis se queretur. parte. 1. fol. 37. f.

Herbas venenatas an tra asu lapsu hoiis pducat: sit spinas et tribulos et. parte. 1. fol. 25. e. f.

Herba dupliciter desiccatur: per defectum virtutis naturalis ex transitu temporis et per cuius onem a terra. parte. 3. fol. 23. c.

Hereditate mittitur mulieres ex lege veteri. parte. Hereditario iure post obitum parentum (1. fol. 313. g. et colectorum q. et q. l. et ex lege succedebat. Ibidem.

Hereditas si def. extraneis est signum infidelitatis. Hereditas dñi est vniuersalis. (tis. parte. 3. fol. 430. d. sal. ecclesia siue congregatio fidelium. parte. 4. fol. 356. d.

Hereditas dei dicitur homo in quo deus habitat per gratiam. parte. 3. fol. 58. d.

In hereditatis eterne adeptione nulla facit differentia diuersitas seruorum vel statuum. sed tamen meritorum. parte. 1. fol. 313. b.

Hereditatis future distributiones adumbrant in ordinibus tribuum israel. parte. 2. fol. 27. c.

Hereditate celesti non priuantur pueri malorum parentum propter malicia ipsorum nisi fuerint imitatores scelerum patrum. parte. 2. fol. 24. d.

Hereditas christi est ecclesia: quam resurgens possedit. parte. 5. fol. 66. a.

Hereditas superne possessionis dicitur ager. parte. 3. fol. 339. g.

Hereditates licet non haberent sacerdotes iudeorum ad excolendum: habebant tamen domos ad alia nutriendum: et ad manendum tempore quo non vacabant diuino cultui. parte. 5. fol. 64. c.

Hereditas celestis quam promittit sanctis in celis est: putas quia ibi nunc malus habitator sit qui debeat expelli: nisi enim essent aliqui expellendi: non quod diceret per vim esse diripiendum regnum celorum.

Herem in hebreo dupliciter (loquitur. parte. 1. fol. 287. a. habet significationem. parte. 1. fol. 264. c. d.

Heremita secundum primum nec est bonus nec malus loquendo de bonitate et malicia politica: quia refugit talia. parte. 3. fol. 337. f. Etiam etiam in Heremita.

Heresiarche venenum sue heresis studet effundere in simplices ignorantie tenebris inuolutos: et quos significant. parte. 1. fol. 140. b.

Heresiarche quatuor fuerunt: tres quatuor: palia et principalia fuerunt congregata. parte. 6. fol. 252. f.

Heresiarche significant per loth: pastores eius sunt heretici et schismatici: qui pulchra et decurua petunt. parte. 1. fol. 62. b.

Heresiarche non sunt digni cum doctoribus ecclesie comparari: quia nec vita sunt digni. parte. 3. fol. 56. d.

Heresiarcha signat athenobem et quere. parte. 4. fol. 458.

Heresiarche dicuntur torrentes. parte. 3. fol. 56. b. (g

Heresiarcharum hereses et malorum errores in pessimis cogitationibus in medium produciunt. parte. 3. fol. 300. a.

Heresiarche perditores turbam per errorum deuia ducunt: et in mortis precipitium mergunt: et de hoc signatur. parte. 2. fol. 225. e.

Heresiarcha vel schismaticus: quem excitat schismatici vel heretici ad turbandum populum: significat per balaam. parte. 2. fol. 268. d.

Heresiarcha qui ebrius est pestifera doctrina: significat per holosem. parte. 2. fol. 302. d. b.

Heresiarcharum locus occultus in quo conueniunt cum discipulis suis ad simplices subuertendum: significat per lepra domus. parte. 1. fol. 238. d.

Heresis unde et quid dicitur. parte. 6. fol. 125. c.

In heresis perfidia nulli persone quantumvis propique parcedum est si fuerit obstinata: et maxime si studeat ad subuersionem aliorum. parte. 1. fol. 346. b.

Hereses et suppositiose phor secte: cum in ecclesia incaute admittunt: semine sceleris catholice vitantur et pure actionis errore contaminant. parte. 2. fol. 252. b.

Heresis nulla est quam primis contra sit discipulis: bi enim sunt domus eius: sed semper novos quos decipiat: querit. parte. 3. fol. 316. c.

Heresis dicitur mulier stulta contraria sapientie: et quare. parte. 3. fol. 318. a. b.

Hereses amaricantium non erunt nisi quando veritatis simulatione decedat. parte. 1. fol. 320. f.

Hereses sunt varii serpentes: inter se quidem diuersi: sed omnes mortifere. parte. 1. fol. 341. e.

Heresis signa exteriora significant lepra vestis: quod heretici vnius secte mutuo se cognoscunt: et ab alijs ignorant: nec suis maleficijs capiunt. parte. 1. fol. 238. d.

Heresi aliquid ostendit: et sectatores diuini (fo. 238. d. debant in modis plurimos: catholici vero erant in una regula fidei se tenentes. parte. 2. fol. 303. d.

Heresis omnis et omne peccatum in valle est et in valle falsa. parte. 1. fol. 300. c.

Hereticus quis est. parte. 6. fol. 50. a. et fol. 130. a. et fol. 230. g.

Heretici quicquid non solum in amicitia (et fol. 323. g. etiam in pulchris pueris docendo vel etiam seruando dogma perfidiosis vere impediebant: utinam nescirent. parte. 2. fol. 245. b.

Heretici arant impietatem male docendo. parte. 4. fol. 346.

Heretici dicunt se habere terram sanctam: ecclesiam (a. saluatoris: sed pueris fide semper sunt in egypto. parte. 1. fol. 346. f.

Hereticorum machinationibus athanasius (4. fol. 346. f. nasci pluribus perfugis annis: ambrosius in sua ciuitate obsessus: hilarius in exilium relegatus: celsus martyrium passus est. parte. 2. fol. 245. b. e.

Heretici non sunt martyres: licet per christum multa patiantur et quare. parte. 3. fol. 52. e.

Heretici iram dei sacrificio placare non possunt: nisi ad catholicam fidem conuertantur. parte. 3. fol. 82. b.

Heretici aliqui suffragio gentium principum ecclesiam vexare non verentur: et accusant fideles apud reges: quod quantum noceat fidei tunc arriane perfidie luce clarius innotuit. parte. 2. fol. 245. e.

Heretici et omnes ecclesie inimici contristantur: quotiens electos per catholicam fidem vel morum correctione conspiciunt laborare. parte. 2. fol. 256. a.

Hereticorum origo de voluptate carnali et immundicia: de tenebris errorum vel scelerum: de priuatis conciliabulis: et non de publico ecclesie symbolo

In Glosas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

genita est. parte. 2. fol. 258. e. f.
Heretici et falsi catholici constanti bonorum fide per dilectionē opante: aut corrigunt emendati: aut cauē manifestari: et ab ecclesia expulsi. parte. 2. fol. 261. a.
Heretici dū mēdaciū testimonijs scripturarum astruere nitebant: coacti sunt patres illos eorumdē scripturarum auctoritate reuellere: et eas quō recte intelligant: differere. pre. 2. fol. 266. e.
Hereticorū auctores cum doctrinā patrū de qua eruditi sunt male intelligēdo corrumpūt: q̄si si lig loth semine paterno furtim et i tenebris: et nō legitime vtunt. pre. 2. fol. 268. a.
Heretici et schismatici clarescēte euāgelio i toto orbe: erroris cecitate amentia suā exercētes: catholicę fidei cōtradiciūt: ideo ecclie calūniā sustinēt: et a veritate opprimunt. pre. 1. fol. 364. f.
Heretici in maledicta medietate reputant: quia nec in pariete qui ex circūfusione credidit agnoscuntur: nec in illo qui ex preputio et. parte. 1. fol. 56. e. et fol. 57. a.
Heretici vel pagani vidētes ecclie fidē hostium superasse ferocitatē: nimio pauore concutuntur: et superbiā suā humiliantes: ecclesiā venerant. parte. 2. fol. 302. e.
Heretici p̄prio sensu diuina et sublimia exquirētes: ab ecclesiastice moderationis corpore excisi sunt. parte. 1. fol. 242. a.
Heretici ab ecclesia eiciuntur donec purgent manifestatis secretis sedere iubent: et appropriantur leproso. pre. 1. fol. 237. g. b.
Heretici et catholici falsi: volunt cū veris catholicis pacis consortiū habere: nō vt ipsi ad arcē catholicę fidei et operationis ascendant: sed vt eos potius quos in culmine virtutū cōmorantes aspiciūt: ad infima operū vel prauorū dogmatū descendere cogant. pre. 2. fol. 260. b.
Heretici sunt leprosi varijs errorū maculis polluti: non habentes vniformem colorem doctrinę vel fidei: nec abscondunt imperitiā: sed ostēdunt. parte. 1. fol. 273. a. d.
Heretici cum gentilis philosophię dialecticę et rhetoricę studijs amplius q̄ ecclesiastice simplicitati operā impendunt: scripturas quidem sanctas ore voluunt: sed gentili sensu interpretant. parte. 2. fol. 269. c.
Heretici aiunt: q̄ nō boni dei sermo sit q̄ p̄ p̄ctis alterius alterū dicat plecti. pre. 1. fol. 164. a. b.
Heretici laborāt i scripturis p̄ditionē inuenire: vñ possint errorē astruere. pre. 1. fol. 223. a.
Heretici q̄ timore pene corporalis impediunt suā docere doctrinā pestiferam i publico: sed eam docent in suis cōuenticulis in occulto: significānt per balaam. parte. 1. fol. 308. d.
Heretici licet nimio fastu superbiāt: licet ad tepus gualere fidelibus p̄ subsidia potentū huius mundi videant: tamē omnipotentis iudicio i fine subuertent. pre. 4. fol. 447. e.
Heretici quicquid loquuntur in synagogis sathanę: nō est doctrina dñi: sed vlulatus demonum. parte. 4. fol. 31. e.
Hereticis/schismaticis atq; philosophis gentiliū: dolor est cultus diuinus et religio christi

ana: atq; statū catholicę fidei subuere cupiunt: et hoc p̄ multa et. pre. 4. fol. 431. e. f.
Heretici omnib⁹ loquaces sunt: et panem se nō subtraxisse putant: dū de incomphensibilibus audacter respondent: et tunc se doctos p̄ omnibus credunt: cū loqui de incognitis infelicias presumunt. pre. 3. fol. 46. b.
Heretici sunt q̄ populis admisceri refugiūt: sed secessum vite secretionis petunt: et eo ampli⁹ peste sue p̄suasionis inficiūt: quo q̄si ex vite meritis reuerētiores vident. pre. 3. fol. 48. e.
Heretici cum fidelē animā in suo errore rapiūt: quasi alienam coniugē tollunt: sicut qui adulterium facit carnē aliene coniugis sibi illicite coniungit. pre. 3. fol. 49. a. d.
Heretici desiderant scire vñ docti et loq̄ces sint: nō moribus cōpositi: vñ vix exteriora capiūt q̄ secreta putāt se penetrasse. pre. 3. fol. 56. b.
Heretici clādestinis cōuenticulis coeunt: vt et rori suo reuerentiā quā et ratione nō valēt: prebeant ex occultatione: vnde aque furtiue dulciores sunt. parte. 3. fol. 56. f.
Heretici fraudē deo exhibēt: q̄ ea astruūt q̄ ei p̄ quo loquunt nō placent: et cū dū defendere nitunt: offendunt. pre. 3. fol. 31. e.
Heretici cum vera mala contra bonos nō inueniunt: fingunt quę redarguant: vt iusti inueniantur. pre. 3. fol. 34. e.
Heretici quia ea q̄ prauę de deo intelligūt: ex veritate tueri nō p̄t: falsitates requirūt quibus infirmas mētes seducāt. pre. 3. fol. 31. e.
Heretici vt alta iactēt: vix ea posse se capere dicunt: sed dum alta notāt: testes cōtra se nequitie sunt. pre. 3. fol. 15. b.
Heretici nō cū alijs postū intrāt: s̄ rimas q̄rūt prauę intelligētię. pre. 3. fol. 15. b.
Heretici abscondita se audire simulāt: vt sanctiorū p̄dicatio habeat: nō alijs equa. Ibidē. b.
Heretici blāda verba pponunt ne caueant: sed aspera subinferūt. pre. 3. fol. 14. b.
Heretici sensum quē a deo accipiūt: peruertunt: et loquunt contra deū a quo cōditi sunt: et lingue ministeriū quo dñs laudāndus ē: i blasphemiam cōuertūt. pre. 4. fol. 24. f.
Heretici snias scripturarū a suis sētib⁹ tollūt. pre. 3. fol. 48. e. Interl. primū: cui⁹ sēsu violēt inflectūt. Ibidē. Interl.
Heretici rapiunt aliqui ad cōfirmationē erroris sui xba sanctorū patrū. parte. 3. fol. 56. b.
Heretici sine charitate quicquid habent: quīs sit sanctum et venerandū: ipsi tamen tanto indigniores sunt: quanto illis donis nō bene vñ sunt. parte. 2. fol. 86. a.
Heretici gladio oris pfodiūt: prius gladio spiritus confossi. pre. 2. fol. 100. e.
Hereticorū ecclesię q̄ sub christiani nominis titulo se manere gloriānt: quia p̄pter lucra carnalia christū sequunt: nō coniuges sed concubine vocant. pre. 2. fol. 102. a.
Heretici/schismatici et si aliquas bone actionis arcem conscendere vident: quia tamen compagem vnitatis ecclesię non habent: quasi patenibus et nō solidis laterum p̄sidijs: ad viciorū

Posillā et Adiditones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

infima delabunt. pte. 2. fol. 134. b.

Heretici habent qdam sacramēta cōmunia cum sancta ecclesia ⁊ quas dā snias scripturaz nre ⁊ tēligunt sed tñ idolis imundorū spiritūū scruiunt. pte. 2. fol. 177. a.

Heretici pctorū suoz iaculis cruentati: cū verba diuina argumentū sui erroris trahunt arma sua contra pectus suū morituri inuertiūt: figura de saul. pte. 2. fol. 199. g.

Heretici puaferūt principib⁹ vt catholicę ecclie defensores i exiliū pellerent⁹ vt desolata plebē facilius seducerēt. pte. 2. fol. 77. a.

Heretici atq; schismatici indigni sunt societate et cōmuniōe sanate ecclie nec memoriā eoz inter catholicos habet. pte. 2. fol. 231. b.

Heretici affectant auctoritatē sibi p̄dicandi ster catholicos tribuit: pmittētēs se eandē cū eis rectę fidei ⁊ opatiōis tenere castitatē vt accepta potestate docendi in medio boni semis gigania interficiant. pte. 2. fo. 245. b.

Heretici pducūt fraudulentē dolosa cōsilia vt quoscūq; possint in caueā erroris ⁊ laqueū decēptionis precipitent sicut venter plen⁹ male digestum cibum fetide eructat. pte. 3. fol. 398. e.

Heretici duob⁹ modis fiunt. s. vel de creatore vt de creatura vltra modū disputantes in errores incidunt ⁊ a veritate recedūt. pte. 3. fol. 391. a.

Heretici omēs contrariā altitudini hūilitatē docent ⁊ ad inferos detrahūt ⁊ humilis mandati ⁊ deiecti sunt principes. pte. 4. fol. 40. a.

Heretici sunt in ecclia quasi leones qui p lingue volubilitatē seducūt corda innocentū. pte. 3. fo.

Heretici testimonijs scripturaz abutētēs (392. e. imatura ⁊ absq; sua dulcedine comedūt vnam acerbā ⁊ idō perdūt robur dentiū ne possint dura comedere tē. pte. 4. fol. 363. a.

Heretici percutiunt ardore libidinis ira et inuidia q ruborem sanguis cōmutant in pallorem. parte. 4. fol. 363. b.

Heretici diripiunt sensū pauperū q nesciūt contradicere: edificant domos compositiōe verborum sed ab ecclesiasticis viris subuertunt. plātant vineas sed nō bibunt nisi vinū qd est draconū furor insanabilis. pte. 4. fol. 364. b.

Heretici austeritatē scripturaz q pctōib⁹ tormēta pmittunt vertunt in beatitudinē: et cum diuitibus prospera promittunt tñ pauperib⁹ truciēti sunt ⁊ seueri. Ibidem. e.

Heretici ⁊ gentiles in figmētis ⁊ fabulis suis habent latas plateas q ducunt ad mortē. Ibidem. e.

Heretici habēt agricolas i quoz aruis spine nascunt⁹ qui vocant⁹ ad planctū: q noluerunt plāgere sua vel aliorū pctā. Ibidem. f.

Heretici fures sūt ⁊ latrones filij nocti tenebrarū qui peruersa p̄dicant ⁊ sufficientia sibi de ecclia dei furant. pte. 4. fol. 171. b.

Hereticorū peruersa doctrina dicitur scriptura diaboli qua si quis imbuitur de populo diaboli efficitur: et ad hoc diuine legis destructio sequitur ⁊ eius obfuatores miserabiliter affliguntur. parte. 4. fol. 431. b.

Heretici nō satī ē semel atq; iter i quo nūcro cōtentiones agere sed noua aduersus ecclesiam

semp excitāt bella ac p̄fidie sue multiplicia effundunt venena. parte. 4. fol. 440. g.

Hereticus omnis iniquitatem scribit: et decipit paupes nō diuites. pte. 4. fol. 26. a.

Heretici quidā magnā sanctitatē exterius p̄tendūt: ⁊ p verba dulcia incautos ad se trahunt: ⁊ sic errorē damnablem demergunt: ⁊ p quos significat. parte. 4. fol. 474. b.

Heretica doctrina q decipit amatores iusticie: ipse p malis penā quā meret⁹ incurrit: bona autē si q gerebat vel vtilia scribēdo vel cōtinētēruuēdo: iuuat alios vel legētes vel audiētes: exēplū etiā de casu eius sumūt. pte. 3. fol. 335. f.

Quia heretico neloquar de scripturaz q inuidet humanę saluti: malens decipere q corrigi: ⁊ sicut ariolus ⁊ cōiectator somniorū estimat q ignorat: ita hereticus q nō intelligit in scripturaz vt libet interpretat. parte. 3. fol. 331. a.

Heretici illas hōim mētes trahūt q nulla stabilitatis grauitate solidant. pte. 3. fo. 56. g.

Hereticus florētes diuini eloqui campos norie lingue vomere rumpit: vt de internis eoz sinibus sensus impios eruat: in cuius labijs ignis ardescit: a quo se suosq; auditores in perpetuū perdat. parte. 3. fol. 325. a.

Heretici nō decēt delicias scripturaz: qz his bñ vti nō nouit: neq; illū q adhuc seru⁹ ē pcti p̄ferri decet iustis i regimie ecclie. pte. 3. fo. 327. b.

Hereticorū ecclia ad tecta p̄stallātia (q pluriā suscipiūt nō ad vtilitatē s ad molestiā inhabitatū suscipiūt) cōpaf: q diuina vba nō ad vtilitatē alaz sed ad vsū suū neq; male interpretando ⁊ catholicos litigādo cōuertit. pte. 3. fol.

Hereticus lymphidissima celestis oraculi (27. e. vba suscipit: et forde mixta auditorib⁹ reddit: sicut tecta stillātia mūdas pluuię guttas accipiunt ⁊ sub tecti domo sordidas reddūt. Ibidem.

Heretici sicut serpentes amaritudinē et venenū occultāt vt incautos ledāt. pte. 1. fo. 371. a.

Hereticus locū p̄fidie sue nō nisi in mētib⁹ quas corruerat facit. parte. 3. fol. 52. a.

Hereticorū nepotes sūt q de erratū filioꝝ p̄dicatione nascunt. Ibidem.

Hereticorū p̄ncipes simulacra dogmatū suoz artificij corde cōponūt: et q fecerūt venerant: nec suffic error ppri⁹ nisi simplices deciperit: et deuorēt domos viduarū ⁊ abutētēs vulgi imperitia: arte dialectica q si ascia formāt deū: atq; iurant rhetorica venustate. parte. 3. fo. 380. b.

Hereticorū vniuersitas q ex litteratura supbiētes nouas fingūt hereses: ⁊ eas nitunt⁹ verbositate philosophica vel rhetorica defendere: et designant p canathsepher. pte. 2. fol. 22. d.

Heretic⁹ p̄p̄a p̄fidēs sapiētia p̄p̄iis istat iuētiōib⁹: s cū stulticia ei⁹ apparuerit p̄ sacros p̄dicatores diuis arguet sentētijs. pte. 3. fo. 420. e.

Heretici vī mali catholici q p̄tēnūt p̄cepta dei a dēmōib⁹ ⁊ vicijs varijs captiuāt. pte. 1. fo. 365. a.

Hereticorū tor dñi sūt qz errores colūt. pte. 1. fol.

Heretici a sanctis doctoꝝ spiritalem doctrinā purā acceperunt sed veneno suo corruerunt: et in fellis ⁊ absinthij amaritudinē peruciterunt. parte. 1. fol. 371. a.

In Glosas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

Heretici multi licet totū nouū testamentū recipi-
unt tñ pro suis erroribus exponūt et multiplici-
ter in diuersis errāt/mlto magis igiſ iudei pos-
sunt pro se exponere scripturā veteris testamen-
ti in suā perfidiam torquentes. pte. 6. fol. 275. g.
Hereticos vocat Ra. Sal. conuersos de iudaismō
qd fidē catholicā. pte. 3. fol. 88. g.
Heretici doctrinā veritatis in ore nō rumināt li-
cet vngulā findūt. pte. 3. fol. 346. e.
Hereticorū prauitas i pceptiōe sacramentorū quē
degenerē fecit vlt' r' gētilitatē aut iudaismi ma-
culauit: ecclesiā dei nō intrabit. pte. 1. fol. 357. a.
Hereticus scindit fidei vnitatē. pte. 1. fol. 238. d.
Hereticus phibet docere. pte. 1. fol. 238. d.
Hereticus ab heresi reuertens diligēter debet ex-
animari de fide et debet omnē heresim abiurare
et. pte. 1. fol. 238. h. et sequēti. h.
Hereticorum non est edificare ecclesiā a qua
sunt alieni/ sed tñ eorū qui principes patrū vo-
cari meruerunt. pte. 2. fol. 245. b.
Hereticus licet per oīa viā veritatē nō teneat tñ
in doctrina sua multa vera predicat q̄ nostrē si-
dei concordāt. pte. 2. fol. 295. e.
Hereticus oīs vel schismaticus vlt' iudeus vlt' pa-
ganus q̄ ecclesiā verbo vel exemplo corruppe-
re voluerit/ p̄prio supbie gladio caput iniquē
voluntatis amittit. pte. 2. fol. 299. e.
Hereticus doctor cui doctrina ē mortifera dicit
lignū scientiē boni vel mali: qz nulla doctrina ē
ita pestifera q̄ non habeat admixtū aliquid bo-
nū. pte. 1. fol. 37. h.
Heretici vocant impī qz per errorē a cognitiōe
veritatis sunt alieni: et dicunt violenti. et qua-
re. pte. 3. fol. 51. f.
Hereticus ē superbus. pte. 4. fol. 392. b.
Hereticus oīs hypocrita ē. pte. 4. fol. 25. e.
Hereticorū libros legē q̄b' pmissū ē pte. 3. fol. 316. a.
Hereticorū dogmata vel seculariū litterarū sup-
sticiosa/ qui in ecclesiā iducit: ille de anathema
te tollit hiericho. pte. 2. fol. 191. e.
Hereticorū perditionē nō parū iuuat secularis sci-
entia dū incaute opa gentiliū et doctrinā sequi-
tur. pte. 2. fol. 199. f.
Heretici significant per latrunculos qui occulte
simplices christianos decipiunt: ad errorē suū
ptrahentes: p̄tra quos auxiliū p̄bent paupe-
res religiosi. pte. 2. fol. 201. b.
Heretici qui ex catholicis patrib' sacramento fi-
dei sunt imbuti/ sed et ad apostasiam declinan-
tes/ cultū p̄bent: simulacris significantur per
achaz. pte. 2. fol. 231. f.
Heretici pollicent auxiliū operis: vt in societate
recepti/ possint inferre dispendiū. Et p quos si-
gnificant. pte. 2. fol. 245. b. d.
Hereticorū turba saltatrici cōpā. pte. 3. fol. 396. a.
Hereticus significatur per meretricē/ que motu
corporis et motu oculorū ostentat libidinē. p-
te. 3. fol. 415. a.
Hereticis et gētilibus sunt velāda diuina myste-
ria. et hoc figurat per egechiā et. pte. 3. fol. 436. e.
Heretici significant per hieroboā/ et quare. pte. 3.
fol. 435. f.
Heretici significant per hieroboā q̄ vitulos aure-

os fecit/ et separauit populū a domo dauid et.
parte. 4. fol. 364. a.
Heretici q̄ vnitatē fidei catholice heresib' scin-
dunt ac sic cultui malignorū spiritū subdūt/ si-
gnificant per hieroboā. pte. 2. fol. 149. a.
Heretici significant per samaritanos: Et quare.
parte. 4. fol. 431. d.
Heretici significant per philistim qui pari cōsen-
su aduersus ecclesiā conspirātes eā depopulari
conant. pte. 2. fol. 76. a.
Heretici et schismatici per filios ammon signifi-
cant qui fuerūt ecclesie filij/ sed ab ea recesserūt
p errorē circa aliquē vel plures articuloz fidei.
parte. 4. fol. 439. f. h.
Heretici confidendo sue versutie munimine ma-
ledictionis verba iactāt contra catholicos: et p
quos significant. pte. 4. fol. 473. b.
Heretici veris confessorib' chisti semp insidian-
tur et quoscūqz possunt de eorū nūero in errorē
sui foueā ptrahere satagūt/ et in pfundum de-
mergunt/ cū dogmata iniqua pulchro sermone
adornāt. pte. 4. fol. 474. a. e.
Heretici dicunt iumēta/ et nō homines: et signifi-
cant p caudā icuruantē: qz iumēta hoc mēbro
teguūt stercore et arcent altera parua animalia.
Sic heretici vba legi/ vel p̄cepta subuertūt et re-
ctā deprauāt viā. pte. 4. fol. 25. e. g.
Heretici qui impugnāt fidei veritatē/ et sacrā scri-
pturā peruerse interpretantes/ significant per fili-
os ephrem. pte. 3. fol. 198. d.
Heretici vulpibus compant/ et q̄re. pte. 3. fol. 206.
e. Item pte. 2. fol. 258. f. Item pte. 4. fol. 201. g.
Hereticorū prauitas intelligit p mulierē extrane-
am a chisto ecclesia q̄ alienā: q̄ mollitiē eloqui-
tiē et lingue blandimentis corda innocentū de-
hereticorū neq̄tia sub spe/ (cipit. pte. 3. fol. 311. b.
cie meretricis phibetur/ et q̄re. pte. 3. fol. 314. b.
Heretica doctrina nitore eloquentiē splendens
compatur circulo aureo i narib' suis. pte. 3. fol.
Heretici diuersis errorib' obtenebrati si/ (320. b
gnant per egyptios. pte. 4. fol. 38. d.
Heretici per pennatos serpentes possunt intelli-
gi. pte. 4. fol. 34. a.
Heretici significant p amicos iob: q̄ cōtra corp'
christi. i. ecclesiā afflictā/ lapsus mēbrozū dolent-
tem: alios sub nomie christi tolerantē cōueniūt
ad contentionē. pte. 3. fol. 9. f.
Heretic' q̄ doctori catholico supbiā imponit et
blasphemā/ eo q̄ ptradit sue heresi/ significa-
tur per elephaz themanite. pte. 3. fol. 34. d.
Heretici q̄ hūanā faciē hñt/ et p ipietatē beluina
hñt corda/ significant p lamīā. pte. 3. fol. 55. b. Itē
Heretici/ dētes diaboli dicunt (pte. 4. fol. 196. c.
et mole q̄ simplices diuidunt ab ecclesia et. par-
te. 3. fol. 55. h.
Heretici offerūt panē pollutū/ nō aq̄ sapiē dulco-
ratū: et p q̄s significant. pte. 1. fol. 357. e.
Heretici dicunt phytōnes quoz fictionib' deci-
piunt incauti. pte. 1. fol. 351. d.
Ab heretica prauitate reuersio significat p lepro-
si emūdationē. pte. 1. fol. 238. h.
Hereticorū doctrina falsa in morib' vel in fide p
leprā significat. pte. 1. fol. 236. d. e.

Postilla et Additiones aliorum Repertorium alphabetici.

Hereticus et schismaticus multos seculi trabes decipiunt: continentem sacerdotem christi: et se a deo plebisque societate segregantes: construere autem ecclesias. Et aliud altare: precibus altera illius vocibus faciunt: ducunt hostie veritate per falsa sacrificia, prophetantes: et signantur per dathan et abiram. pte. 1. fol. 291. a.

Hereticus superbia facit: non ignorantia. pte. 4. fol. 171. a. Interf. nomē dñi ne ore eorum: et quere. pte. 4. fol. 166. a.

Hereticus qui ecclesiam in tantum feda peste comaculat ut etiam crossa gentilibus reddat: per quos significatur. pte. 2. fol. 246. b. et fol. 247. a.

Hereticus ex verbis christi student catholicos impugnare: et per quos significatur. pte. 2. fol. 296. d.

Hereticus ad casum tendit: et verbis dolose seminum suum ciomat. Et significatur per amraphel. pte. 1.

Hereticorum secta per cynomys intelligitur: (fo. 62. f) quod ad reliquas deceptiois et probitates voluptatē libidine summi predicant bonum. pte. 1. fol. 140. f.

Hereticus dicunt lupi rapaces. pte. 5. fol. 29. a. et

Hereticus dicunt spinae et tribuli. pte. 5. (fol. 151. f. fol. 29. a. et fol. 142. g)

Hereticus sunt leprosi qui quasi varios colores habentes in eodem corpore varias sectas: nunc falsitatis nunc veritatis permiscunt in eadem predicatione. pte. 5. fol. 169. a.

Hereticus iumentis irrationalibus comparantur propter appetitum suae corruptionis explendum: incorrupta catholice ecclesie doctrina blasphemantes: sicut irrationalibus animantibus naturale est causa pabuli sepius in captionem et perniciem ignoranter incidere. pte. 6. fol. 225. e. f.

Hereticus faciunt sectas sui nominis. hereses inducunt blasphemantes fidem vel vitam orthodoxorum. pte. 6.

Hereticus significant per eos qui argentum (fol. 225. e) diuini eloquii auferunt de ecclesia: et aurum spiritualis intelligentie: et ad suos errores conuertunt et illi os ecclesie vendunt diabolo. pte. 4. fol. 356. e.

Hereticus scorpionum assimilantur: quod blandus facie cauda pungit occulte: sic heretici decipiunt per tripalia: quod debent post se habere sicut cauda posterior pars in animal. Tale quod qui scorpionem pugnat non sentitur: postea diffundit venenum: sic decepti ab hereticis non sentiunt sed tandem perimunt. pte. 6. fol.

Hereticus dicunt filii seducti: mendaces: (253. e) semen diaboli: quod est pater mendaciarum: quod consolatur in secte sue simulacris subter lignum frondosum. voluptates suas. pte. 4. fol. 94. a.

Hereticus sacrificat super latere: quod exalta mendacia dialectica cupiunt arte firmare: et in quadrum extruere: et secti in latere pulueris roborare lincis. pte. 4. fol. 104. b.

Hereticorum doctrina paleis comparatur: quod medulla non habet nec refectionem prebent. pte. 1. fol. 143. e.

Hereticus moti thabor assulantur: quod in lumine seculari seque et sapientie supbites gloriantur. pte. 4. fol. 167. e.

Hereticorum vox sero plangentium lubricauerunt vestigia nostra: quod lata via ampuerunt: dum catholicorum patrum regulas tenere noluerunt: nec viam que est christus: sed unusquisque a recto tramite deflexit. parte. 4. fol. 198. e.

Hereticorum ecclesie quasi vidue dicuntur: quod nisi vero

sponsus in quibusdam sacramentis iungunt: deo tamen fructum non concipiunt. pte. 4. fol. 200. e.

Hereticus qui fulgore eloquentie secularis falsa dogmata componit: aurea statua facere nituntur: et quantum in eis est persuasione alios compellunt idolum falsitatis adorare. pte. 4. fol. 299. e.

Hereticus vel alius qui verba prophetarum assumit et ad sensum suum abutitur scripture sacre testimonio comparat: nabuchodonosor: qui vasa templi tollit et inebriat in eis: et non dei cui vasa sunt. sed deos laudat aureos. i. seculari scientia compositos: argenteos eloquii venustate et rhetorica arte constructos. pte. 4. fol. 305. f. et fol. 360. f.

Hereticus tribus dentibus mordet catholicos: scilicet potentia seculari: et rationibus sophisticis: et etiam sacre scripture peruerse intellectus. pte. 4. fol. 309. b.

Hereticorum perfidia significatur per bestiam vulum: scilicet qui habet debile caput: sic et heretici habent debile fundamentum. pte. 4. fol. 311. b. c.

Hereticus significatur per decem milia in omnibus prophetis: quorum multitudo: quod reliquit regnum dauid et hierusalem. christum et ecclesiam. pte. 4. fol. 333. f. et fol. 337. f.

Hereticus dicunt mater: quod generat alios in errore: qui cum suis sequacibus confundunt: quoniam in errore deprehendunt. pte. 4. fol. 335. a.

Hereticorum panis luctus perpetuus: aqua cenosa doctrina: quod etiam baptizatos suffocant. pte. 4. fol. 335. a.

Hereticorum primus: simon magus fuit: extremus maior olbus: antichristus est. pte. 5. fol. 73. e. et fol. 114. a. et fol. 113. b.

Hereticus diuinitatem meritum prestant et scientie promissione decipiunt: et simplices rephendunt. pte. 1. fol. 40. e. Interf.

Hereticus qui dicit negant christi deitatem: sic non est mirum quod hebrei hoc idem negant. Quod hoccludat. Elide pte. 5. fol. 67. d. g. b.

Hereticus resistendo antiquis patribus magis disceptabant virtutibus et signis quam verbis. pte. 6. fol. 125. c.

Hereticus grauius sunt puniendi quam demones et morui in diluuiis et in subuersione sodomorum. pte. 6. fol.

Hereticus non diuinis scripturis attendit (225. f. g) sed potius ad sensum erroneum transire student. parte. 6. fol. 226. b.

Hereticorum cibum est auaricia: quod plerumque sola in verbis suis exteriora lucra sectant. pte. 3. fol. 56. f.

Hereticus putat venenum cordis abscondere: sed cum venerit dies tribulationis: doloribus et ciulationibus pandet. pte. 4. fol. 349. b.

Hereticus putat se doctorem quam ecclesiam et aliquid sublimius inuenisse. pte. 4. fol. 345. f.

Hereticus gloriantur si multos prauo dogmate generent: et per quos significantur. pte. 4. fol. 344. a.

Hereticus spumantibus verbis tument sed cito disperdent. pte. 4. fol. 345. e.

Hereticus qui vere insaniētes contra deum mendacium loquuntur: intelliguntur in osee propheta in sensu tropologico per israhel et ephraim. pte. 4. fol. 343. a.

Hereticus quanto per naturam acutiores tanto profundiora et laudat perferunt dogmata. pte. 4. fol. 344. f.

Hereticus quid facietis cum venerit dies iudicii: quoniam vitam suam mori reddiderunt inimicis et per. pte. 4. fol. 343. e. et fol. 344. e.

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon in Nico. de ly.

Heretici nō possunt facere fructū virtutū. pte. 4.
Heretici sunt arcus dolosus q̄ vul. (fol. 344. e.
nerat dirigentē sic illi auctoritate scripturaz/au
ctoꝝ scripturaz/impugnātes sibi mortē inferūt.
Hereticorū z gentiliū ecclie sūt (pte. 4. fol. 341. f
q̄stiones/qz nō sequunt auctoritatē scripturę/s
hūanā rationē. Ibidem. f
Heretici q̄nto plures/tanto magis delinquūt: et
iuxta nūx suū ampliāt dogmata error. pte. 4.
Hereticū q̄ amīcū ē demonū fructife (fo. 337. f
rā suę doctrine vbertatē p̄mittit/doctet contem
nere ppheta ecclesiasticū virū. pte. 4. fol. 338. e. f
Heretici supbiā habēt q̄si matrē suę inq̄tat. par
Heretici sepe sophismatib⁹ z ar. (te. 4. fol. 339. a
te diabolica opumūt eccliam. Ibidem. c
Heretici q̄ ab ecclia recedūt ex cordi columbe cō
parant. pte. 4. fol. 341. e
Hereticis est ve eternū q̄ recedūt a creatore z lo
quunt̄ p̄ deū mēdacia dogmata. Ibidem. et fol.
Hereticus diligit raro castitatē. pte. 4. (363. a
fol. 341. e. et fol. 344. a
Heretici oēs sunt antichristi. pte. 6. fol. 230. b
Hereticorū malicia declaraf p̄ scripturas figura
les/z p̄ similitudines naturales. pte. 6. fol. 238. c. d.
Hereticorū p̄ncipes q̄ diuersa idola de corde suo
singūt/vl eloquij venustate vl sensus splendore
incredant. pte. 4. fol. 71. a. et fol. 77. e
Hereticus oīs deū ad iracundiā puocat: in falsi
tate doctrine offert imūda sacrificia. pte. 4. fol.
Heretici de eloquij nitore supbiunt vt (104. b.
nilla sacroꝝ librorū auctoritate solident. pte. 4.
Heretici oēs i tenebris erroris p̄stituti/ (fo. 121. e.
sacrificia nō deo vero/si demōib⁹ offerūt cū sig
mēta z p̄aua dogmata scribūt. pte. 4. fol. 166. a
Heretici discordes semp/alterutrū se lacerantes/
nō victoriā d̄itat/ accipiūt/si errore captiui pa
riter in foueā p̄ditiois cadūt. pte. 4. fol. 167. b. et
Heretici z ethnici sepe leuioꝝa cōmit/ (fo. 26. a
tūt q̄ q̄ putant ecclesiastici. pte. 4. fol. 233. e
Heretici q̄ tñ verus testamētū suscipiūt tres na
turas ponūt. s. spūalem: anīalem: z terrenā. z vn
de b̄ trahūt: Sed improbant. Ibidem
Hereticus quis ē. pte. 6. fol. 130. a
Heretici q̄n possunt p̄mitti viuere z q̄tuplici de
causa. pte. 5. fol. 45. f
Hereticorū hereses ex dei potētia dupl̄ ordinan/
Hereticorū malicia (tur ad bonū. pte. 6. fol. 50. c
z pena declaraf. pte. 6. fol. 225. c. d. e. f. g. h.
Heretici p̄curiunt qui dicūt ch̄stū legi/ z pphē
tis p̄trariū p̄dicasse/z aliū veteris/aliū noui esse
deū testamēti. pte. 5. fol. 171. e.
Hereticorū mos ē/ymbz de veritate trahere. p/
Hereticorū hereses tres elidunt (te. 5. fol. 117. a.
b̄ dicto. Etigit/volo/mūdare. pte. 5. fol. 139. b.
Heresi in q̄libet/diabol⁹ figurat⁹ dicit: Ego suz
ch̄stus z apud me veritas ē. pte. 5. fol. 113. d
Hereses dicunt̄ varię doctrine. pte. 6. fol. 161. d.
Hereses dūc erāt i iudeis. s. pharis̄orū z saduce
orū/z q̄re. pte. 5. fol. 174. f. et fol. 69. a. et fo. 112. a
Heresis feliciāna fuit codēnata p̄ adrianū papā
q̄ ponit in ch̄sto dupl̄cē filiationē. pte. 6. fol.
Heresis p̄ctiū est infidelitat⁹/z fm̄ gen⁹ (264. e
suū grauius est p̄ctis carnalib⁹ z p̄ctō iudeorū z

etiā p̄ctō et pena iudeorū. pte. 6. fol. 225. g.
Heri accipit aliqui p̄ principio t̄pis/in q̄ deus cre
auit celū et terrā. pte. 4. fol. 58. c
Heri in foro/hodie in altari/hari foc⁹ histronū/
hodie consecrator virginū. pte. 1. fol. 260. a
Herodes tres dicti sunt de q̄b⁹ ē talis x̄sus. Asca
lonita necat pueros antipa iohannē: Agrippa
iacobū claudēs i carcere petri. pte. 6. fol. 186. f.
Item pte. 4. fol. 370. f. et ad longū de eorū ortu
et gestis/et quales exitus miseros habuerūt fo.
Herodes contristat⁹ ē de morte iohā/ (459. g. h.
nis licz fiete vt p̄t̄ triplici rōne. pte. 5. fol. 47. g
Herodes antipas nō fuit de secta saduceorū qui
negabāt resurrectionē/si de secta pharis̄eorū qui
eam confitebant. pte. 5. fol. 100. g
Herodes comparat⁹ ē vulpi p̄pter dolositatē et
peruersitatē. pte. 5. fol. 161. f
Herodiani dupl̄r dicūt vl a secta q̄dā/vl ab herō
de antipa retrarcha. pte. 5. fol. 95. g
Herodias q̄ q̄lis quanta z cuius. pte. 5. fol. 47. c
Herodes ascalonita quō turpe factū cōmisit/vt
hebrei dicunt. pte. 4. fol. 298. g
Herodis maioris sub q̄ nat⁹ ē dñs illi fuerūt he
rodes philipus z lisaniās: z cū pilato romano
p̄side reuerunt iudeā. pte. 5. fol. 133. e. g. Ibi etiā
de archelao
Herodes dāna p̄ innocentib⁹ rē. pte. 3. fol. 329. e
Herodius et accipiter reliq̄s aues velocitate trā
scendūt. pte. 3. fol. 75. a. et fo. 240. f.
Herodius ē nomē auis predalis z nidificat in ce
dris/z dicit dux auiū eo mō loquēdi q̄ leo dici
tur dux animalū. pte. 3. fol. 240. b.
Hester liber hebrei inf̄ agiographa nūerat: ch̄ri
sti z ecclie cōtinet sacramēta. pte. 2. fol. 305. a
Hester liber vsq̄ ad capl̄m decimū inclusiue est
de scriptura canonica: z sequētia nō habent ab
hebreis. pte. 2. fol. 309. d. et fol. 311. h. et fo. 314. a
Hester libz q̄s conscripserit. pte. 2. fol. 312. d. f
Hester quō cōmendat q̄ inuitauit regē asuerū z
aman ad conuiuiū. pte. 2. fol. 310. d. f
Heth l̄ram: qz dupl̄cē aspirationē sonat: Septu
aginta nō valentes in grecū vertere: ch̄i grecas
addiderūt: docētes in h̄mōi vo cabulis eē aspi
randū. pte. 1. fol. 56. e. et fo. 59. b. et fo. 63. d. et fo.
Herapla vnde z quid dicat: Et q̄s illa (106. b
ediderit. pte. 2. fol. 2. d. Item pte. 1. fol. 2. b.
Hiacynthus lapis p̄ciosus z ei⁹ moralitas. par
te. 6. fol. 273. f. g
Hyades quid z vnde dicunt̄/z q̄n oriunt̄/z quis
earū effect⁹. parte. 3. fol. 24. e
Hiberes q̄ et hispani a quib⁹ celtiberia: licz q̄dā
italos suspiciunt. pte. 2. fol. 189. f
Hydria quid dicat. pte. 2. fol. 239. g
Hydropici natura/et q̄d sibi compaf. pte. 5. fol.
Hieb⁹ metropol illi⁹ gēl: hiebusēorū. f. (162. a. d
vbi p̄stat hiebusēū regē fuisse: deinde loc⁹ iste
dict⁹ ē hierusalē. pte. 1. fol. 15. e. Elide in hierlm
hiebusēi qui dicant̄ in ecclia. pte. 2. fol. 23. b
hiebusēi vnde descenderunt. pte. 2. fol. 102. f.
Hyems tristitia p̄nē signat. pte. 1. fol. 220. e
Hiema nocturna bestia mortuorū deuorat cada
uera z de sepulchris effodit corpa z cūct⁹ yelaf
sordibus. pte. 4. fol. 129. a

Her

Heth

Hes

Hia

Hib

Hid

Hie

Posillā et Adiditones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

Hierarchicū actū nullus superior pot̄ exercere i
inferiorē nisi conferret ei gratiā / vel habitū su
pernaturalē. pte. 1. fol. 284. d.
Hierarchia quid ē. pte. 3. fol. 292. b.
Hierarchiarum ternarius per quid significatur.
parte. 2. fol. 306. d.
Hieremias cētū quingenta annis post eiaī p
phetavit. pte. 4. fol. 164. e.
Hieremias et ezechiel eodē tpe pphetabant: pri
mus in hierlm: secundus in babilone / ⁊ quare.
parte. 4. fol. 227. b.
Hieremias pphetavit tpe captiuitatis babil
lonice. pte. 4. fol. 55. g. et qñ pphetare incepit ⁊
qñ lōge pphetavit: siue quot annis. parte. 4. fo
lio. 110. f. et fol. 144. e. f.
Hieremias diuinitatē christi clarius exprimit qñ
in alijs libris veteri test. sit. pte. 4. fol. 110. c.
Hieremias ad quantā altitudinē cōscenderit. p
te. 4. fol. 199. b.
Hieremie pater dicitur fuisse helchias ⁊c. pte. 2.
Hieremias iuuenis ad p̄dicandū mis / (fo. 198. f.
sus ē a dño ⁊ virgo fuit ⁊ castus ⁊ sine liberis ⁊c.
parte. 4. fol. 134. a. c. Item pte. 2. fol. 183. f.
Hieremie p̄cepit dñs vt tonderet capillos / cū tñ
esset nazareus ⁊ qñ pte. 4. fol. 123. b.
Hieremias nō solū pphetavit cōtra babilonē
sed contra oēs gentes q̄ in exercitu babilonis
fuerant et contra pplm dei dimicauerūt. pte. 4.
Hieremias ad hoc p̄secratus fuit p / (fo. 145. b.
pheta vt enūciaret subuersiōem ciuitatis ⁊ tē
pli ⁊ destructionē ipsi per chaldeos ⁊ reedifica
tionē per reges persarū. pte. 3. fol. 437. c.
Hieremias vidit imaginaria visiōe qñ similitu
dinē hominis deū representantē os hieremie ma
nu sua tangente: ⁊ intellexit q̄ per hoc designa
batur collatio domi pphetie a deo sibi datē. p
te. 4. fol. 111. c.
Hieremie constantia et patientia cōmendatur.
parte. 4. fol. 138. g.
Hieremias iuxta litterā quō intelligitur a deo se
ductus: et exponit dupl. pte. 4. fol. 138. b.
Hieremias maledixit natiuitati sue ⁊ conceptui
nō sicut impatiens ⁊ per verba desperantis sed
in b̄ expressit horrore sensualitatis respectu ma
li iunctis: quod tñ rō patienter tolerabat. par
te. 4. fol. 139. d.
Hieremias fm aliq̄s vidit imaginaria visiōe ca
licem dñi sibi tradi: q̄ designabat punitionē ⁊
afflictionē a deo mitemdū: vt q̄ per eū dñs regi
bus et gentib⁹ p̄pinaret infra scripta. pte. 4. fo
lio. 145. g.
Hieremias deiectionē chaldeoz ve / (lio. 145. g.
lite scripsit ne forte puocaret insaniā chaldeo
rum contra iudeos: Sed alia est opinio ⁊c. par
te. 4. fol. 146. c.
Hieremias quidecim annis catenas i collo po
tauit: ⁊ qd designabat. pte. 4. fol. 147. g. Vide
in Ezechiel
Hieremias ostēdit mysteriū incarnationis loqns
de futuro per modū p̄teriti. ppter certitudinē p
phetie cū inq̄t: Creauit dñs. pte. 4. fol. 153. g.
Hieremias ex diuina motione emit agrum vt sic
nō solū verbo sed etiā facto ostenderet q̄ posses
siones destructe a chaldeis iterū emerent ⁊ pos

siderent a iudeis post reditum de babilone. p
te. 4. fol. 155. d.
Hieremias incarceration⁹ fuit p sedechiā: qñ ppheta
bat ciuitatē obsessam a chaldeis capiendā ⁊ po
pulū captiuandū. pte. 4. fol. 155. b. c.
Hieremias i carcere reuelationē habuit et ibidē
pphetiam sc̄psit de liberationē ipsi fēda: quā in
vasē fictili litaliter imposuit. pte. 4. fo. 155. d. g.
Hieremias licet per ioachim esset reclusus ne p
phetiaz publicaret in ipso: tñ per amicū suū ba
ruch hoc executus ē quē misit ad legendū pro
phetiam suā in p̄sentia oīm. pte. 4. fol. 159. g.
Hieremias cū q̄reret ad occidendū a deo absco
sus est: qñ vbi defuit remediū hūanū affuit diu
nū. pte. 4. fol. 160. c.
Hieremias missus fuit in lacū vbi nō erat aq̄ vt
ibi moreret fame ⁊ de inersione eius intra lutū.
pte. 4. fol. 161. g. Item pte. 3. fol. 437. c.
Hieremias qñ nō fuit occisus sicut vias cū ea
dem pphetauerint. pte. 4. fol. 147. b. c.
Hieremias quib⁹ accusat⁹ tñ liberatus ē a morte
auxilio multoz. pte. 4. fol. 147. c. d. f.
Hieremias post liberationē habuit reuelationē
a deo q̄ remaneret ad ordiū p ipso ⁊ circa ipm
q̄reret dñi voluntatē. pte. 4. fol. 163. b.
Hieremias erat de ciuitate illoꝝ qui ipm occide
re volebāt ⁊ sibi ppter donū pphetie magis i
uidebāt q̄ alijs: eo q̄ inuidia maxime inter com
patritas fier. pte. 4. fol. 128. g.
Hieremias mortuus ē virgo cum fuit sanctifica
tus in vtero. pte. 4. fol. 134. c.
Hieremias querendo diuinū responsum orauit
p ipso decē dieb⁹. pte. 4. fol. 164. b.
Hieremias quib⁹ lapidib⁹ fuit lapidatus si tñ la
pidatus fuit qd pro dubio h̄. pte. 4. fol. 165. b.
Hieremias moabitis compassus fuit eo q̄ vidit
in spū christū descensurum de rub moabitide
de qua genuit booz obeth et obeth iesse patrez
dauid. pte. 4. fol. 169. b.
Hieremias componēs lamentationē tenuit mo
dū dolentis ⁊ conquerentis sicut mater lamen
tans filiū mortuū. pte. 4. fol. 179. d.
Hieremias vidit destructionē ciuitatis hierusa
lem visiōe intellectuali ⁊ pphetica ⁊ etiam vi
siōe corpali. pte. 4. fol. 189. b.
Hieremias vidit aliq̄s iudeos ad christū conuer
suros. pte. 4. fol. 199. c.
Hiericho duplici nomie vocabat⁹. f. hiericho ⁊ ci
uitas palmarū. pte. 1. fol. 377. c.
Hiericho fuit prima ciuitas a filiis israel capta ⁊
sp̄ali miraclo ⁊ significat ciuitatē culpe quā fa
cit amor sui vsq̄ ad cōtēptū dei. pte. 2. fo. 10. f. b.
Hieroboal ⁊ eius exercitus quid signat morali
ter. pte. 2. fol. 41. b.
Hieroboal institut⁹ rex sup decē trib⁹ isrl fecit du
os vitulos aureos ⁊ reddidit eā. pte. 2. fo. 284. b.
Hieronym⁹ binomius erat. Dicebat enī et euse
bius. pte. 2. fol. 187. b.
Hieronymus floruit tpe gratiani imperatoꝝ qui
imperare ceperunt Anno dñi. 381. pte. 3. fo. 130. c.
Hieronimus cōmentans duodecim pphetas ad
q̄s scriberet sua cōmentaria. pte. 4. fol. 389. d. et fo
lio. 390. e. Item pte. 3. fol. 307. f.

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon in Alico. de ly.

Hieronymus librum de hebraicis questionibus super
genesis edidit: Sed liber de hebraicis ques-
tionibus super alios libros a multis et rationabiliter
negatur esse hieronymi. Unde in Libris de he-
braicis questionibus.

Hieronymus calumniari sunt quidam de his sic scribere
et. Quidam hoc dicunt alij autumant et. quasi sub
alienis nominibus proprias sententias poneret quod
tamen benivolentie causa fecit ne certo nomine
aliquem lacerare videretur. pte. 4. fol. 141. e.

Hieronymus ter transulit psalterium. pte. 3. fol. 84. f.
Hieronymus libris allegorie spacijs in esaiam eua-
gatur interpretatis nominibus ingenium suum facit ec-
clesie sacramentum. pte. 4. fol. 30. e.

Hieronymus de suo preceptore hebraici sermo-
nis sic loquitur: hebreus meus longe aliam via in-
gressus est et. pte. 4. fol. 16. f. Item pte. 3. fol. 347.
a. b. hebreus meus barachiam quem maxime
admirantem ita exposuisse testatus est

Hierusalem prius dicta est salē: hanc postea tenu-
erunt hiebusi: et dicta est quasi hiebusi salem: quia
post a salomone hierosolyma quasi hierosalo-
monia dicta est: et postea ab elio adriano vocata
est elia. pte. 2. fol. 133. e.

Hierusalem ciuitas est trinomia prius hiebusi dicta po-
stea salem: inde hierusalem et. pte. 3. fol. 169. a. Et
horum moralitas. Ibidem. Item pte. 2. fol. 215. e.
Item de hoc late. pte. 1. fol. 90. a. c.

Hierusalem duplex: una generalis ecclesia/ alia pter-
na in celis. pte. 3. fol. 303. a.

Hierosolyma est in medio terre habitabilis/ quia est
in quarto climate. pte. 5. fol. 183. f. Item pte. 4.

Hierusalem dicitur umbilicus mundi. i. in me- (fol. 264. f.)
dio orbis terre. pte. 4. fol. 47. a. et fol. 27. e. Interl.

Hierosolyma sola locus est ubi iudei se putant sa-
crificia posse offerre pro peccatis et sine talibus sa-
crificijs non reputant se perfecte mundari et iusti-
ficari. pte. 4. fol. 103. b. et fol. 436. g.

Hierusalem fuerat clausa triplici muro: intra murum
interiorem habitabant rex et sacerdotes: intra secu-
dum prophetam et nobiles et. pte. 2. fol. 128. g. et fol.

Hierusalem situs ut ferunt ita molli diuino (256. g.)
contra orientem simul et occidentem dispositus ver-
git: ut pluuia ibi decedens instar fluminis per orien-
tales portas defluens/ cunctis secum platearum for-
dibus raptis in valle iosaphat torrentem cedron
augeat. pte. 2. fol. 257. b. d.

Hierusalem in tribu beniamin sita est. pte. 4. fol. 120. a.
Hierusalem quando deuastabat per chaldeos: chaldeis
currentibus ad auxilium et argentum: ammonites et mo-
abites magis voluerunt currere ad comburendum
libros legis ut maledictionem eis infligeret in lege
ab hominum memoria aboleretur. pte. 4. fol. 181. b.

Hierusalem ut aliqui dicunt luca et bethel vocata
est sed hoc non videtur verum et. pte. 2. fol. 205. d.

Hierusalem sepe sodomie et gomorre comparatur.
pte. 1. fol. 371. a.

Hierusalem commendat a quibus et. pte. 3. fol. 152. e.

Hierusalem undecim excellentias habuit per quas
excelluit alias ciuitates. pte. 4. fol. 184. c. d.

Hierusalem dicitur ciuitas sanguinum/ et quare. par-
te. 4. fol. 387. b.

Hierusalem dicitur ciuitas sancta/ et quare. pte. 5. fol. 86. a. b.

Hierusalem celestis quare dicitur sterilis. pte. 6. fol. 86. a. Inter.
Hierusalem et sion quattuor modis dicitur. parte. 4.

fol. 84. e. et fol. 230. e.

Hierusalem: superbia dicitur iordanis: et quare.
parte. 4. fol. 129. c.

Hierusalem quondam omnia gentium: ciuitas regis ma-
gni nunc despectiue dicitur vallis et. pte. 4. fol. 43. b.

Hierusalem duplex destructio predicatur scilicet per chalde-
os et per romanos. pte. 4. fol. 54. d.

Hierusalem a romanis subdidit primo pompeius:
deinde tytus et vespasianus. pte. 4. fol. 219. a.

Hierosolyme excidio imminente qualiter accide-
rint portenta super eam secundum iosephum. pte. 5. fol. 175.
e. g. Item pte. 4. fol. 54. g. et fol. 138. b. et exten-
se. fol. 466. f. g. h.

Hierusalem quinto mense. i. augusto desolata est
a chaldeis et romanis. pte. 4. fol. 139. b.

Hierusalem destructa est: quia iudei non confidebant in
deo/ sed in propria virtute/ et propter contemptum
verbi diuini dicti a prophetis. parte. 4. fol. 43. b.
et fol. 44. c.

Hierusalem destructa est. xix. anno ioachim induit
ue vsque ad sedechiam computando ut compu-
tantur anni eorum. pte. 4. fol. 144. b.

Hierusalem de nocte capta fuit. pte. 4. fol. 337. g.

Hierosolyma ingressus antiochus anno centesi-
mo quadagesimo tertio a seleuco et vniuersam
vastauit/ et post iouis statuam in templo posuit.
parte. 4. fol. 313. a. e. g.

Hierusalem euerisa et reedificata fuit quotiens/ per
quos et qualiter. pte. 4. fol. 48. a. Item pte. 3. fol. 280. d.

Hierusalem post magnam tempestem fuit reedificata et ite-
rum destructa per alexandrum magnum/ et iterum ree-
dificata et postea a christianis capta et. pte. 4.

Hierusalem nunc reedificata an et quando sit. (fol. 248. b.)
in eodem situ cum prius. pte. 4. fol. 48. b. b.

Hierosolyme reedificatio dupliciter potest intelli-
gi. Uno modo quo ad domos inhabitantium. Alio
modo quantum ad muros et ciuitatis et portas.
parte. 4. fol. 79. b.

Hierusalem reedificata per elium adrianum et a se eliam
vocauit/ et postea magis tenuit nomen antiquum
et. pte. 4. fol. 51. g. et fol. 94. g. et fol. 98. f.

Hierusalem capta est per cosdroe regem persarum/ et ho-
mar regem arabum: nam uterque cepit/ successiue tamen:
et populum bonis spoliavit: partim occidit/ par-
tim dimisit in graui fuitute et. pte. 4. fol. 420. b.

Hierusalem vinliter aggressus fuit dux godefridus cum
exercitu christiano et eam comprehendit et magnam
stragem saracenorum fecit et per quid significat.
parte. 4. fol. 464. b.

Hierusalem subuersa si consideres: altare destru-
ctum: nusquam esse sacrificia/ vel sacerdotes/ vel pon-
tifices et. dicere possumus: Adonys famulus
meus mortuus est/ et regnat pro eo iesus non fi-
lius naue: sed filius dei. pte. 2. fol. 4. b.

Hierusalem cum templo suo materialiter sumpta
correspondet hierusalem celesti in situ et quo hoc
intelligat. pte. 3. fol. 278. f.

Hierusalem dicitur domus solis: et quare. par-
te. 2. fol. 69. g.

Ab hierosolyma incipere debebant predicaturi
pniam et remissionem peccatorum/ et quare. pte. 5. fol. 183. e.

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

Hierusalē aureā et ornata gemmis de celo iudet
autumant descendit ad tempus christi sui in-
compabiliter nobiliorē q̄ fuerit pcedens: et di-
cunt q̄ tūc omnes gētes seruiēt eis. Ameli. 12.
de faba venientes aux deferant 12. parte. 4. fo.
48. a. et fol. 97. c. Et quid aliq̄ catholici de hoc
sentit. fol. 138. b. et fol. 152. c. et fol. 154. f. et fol.
234. b. et fo. 260. e. et fo. 357. b. Itē pte. 1. fo. 225. g.
Hierusalē dupliciter sumit. f. p̄ ecclesia militā
te et triumphante. parte. 4. fol. 3. d.

Hierusalē dicit filia populi: eo q̄ fuit ab eo edifi-
cata. parte. 4. fol. 121. c.

Hierusalē dicit filia sion ppter templū et palatū
regis sitū in monte. parte. 4. fol. 120. c.

Hierusalē et sion metaphorice ciuitatē ciuiū ce-
lestium: et iudeā terram viuientium significat.
parte. 4. fol. 357. f.

Hierusalē significat ecclesiā. parte. 4. fol. 418. b.

Hierusalem dicitur castellum: quia triplici mu-
ro clausa cū pugnaculis et fortalicis ad mo-
dum castri. parte. 5. fol. 64. c.

Hierusalē et alię ciuitates iudeę ppter mare me-
diterraneū dicunt insule. parte. 4. fol. 97. d.

Hierusalē dicit dgo ppter integritatē fidei q̄ sem-
per ibi mās in aliqb̄us. parte. 2. fol. 179. c.

Hierusalē dicit quadruplici exponit fm qua-
druplicem sensum. pte. 1. fol. 3. c.

Hilarescere quanto quisq̄ cernitur de restituta
salute proximi tanto se indicat d̄ ablata doli-
isse. parte. 5. fol. 82. e.

Hilarescit vnusquisq̄ cū sibi bñ viuendi prospe-
ritas aridet: at ipsa hilaritas animū velut de-
siderabilis cibū reficit. Sed cū tēratione pul-
saf: a mēte et omne gaudiū respuat: q̄ p̄n^o codē
gaudio q̄si satiata letabatur. pte. 3. fol. 62. e.

Hym Hymn^o tria habet: laudē dei. f. cū cūtu et hilarit.
12. parte. 3. fo. 388. a. et fol. 300. b. et fo. 305. b.

Hymnorum liber intitulatur psalteriū apud he-
breos. parte. 3. fol. 86. b.

Hymnus quis fuerit de quo scribit matthe^o: Et
hymno dicto ceterit 12. pte. 3. fol. 255. b.

Hin mēsurā hebreorū fere choros antiq̄s duos
capit̄s fm quā oleū offerebāt. pte. 1. fol. 289. a.

Hinnulus: populus christianus: virtutum vari-
etate delectabilis. pte. 3. fol. 314. f.

Hyp Hypocrisis est simulatio falsa: et ideo opponitur
veritati. Etenim aut triplex ē. f. iusticię doctrine
et vitę. pte. 5. fol. 71. c. d. f. g.

In hypocrisis effectib^o q̄s saluator: iudeis osten-
dit pponit hāc dictionem. f. v̄: quę maledicti-
onē signat et quare. parte. 5. fol. 71. c. d.

Hypocrisis licet vana sit et p̄uiciofa: tū decora i
sup̄ficie videt: s̄ i futuro qd fuerit apparebit: et
significat p̄ chodolabomoz 12. pte. 1. fol. 63. a.

Hypocrisis vicium ppter laudem humanā pre-
tendit ceterius albedinem sanctitatis: et inter-
us pascit cadaueribus iniquitatis: et significat
peritionem. parte. 1. fol. 346. d.

Hypochirsis struthionis noīe designat. pte. 4.
fol. 63. a. b. et fol. 76. a. Itē parte. 3. fol. 75. d.

Hypocrisis vicium significat p̄ parietē dealba-
tum. parte. 6. fo. 202. d.

Hypocrita vnde dicit. pte. 5. fol. 25. b.

Hypocrita mō culpas suas considerare dissimul-
at: totū se fundēs in verbis primorū: quorum
laudibus credit et letat. parte. 5. fol. 32. a.

Hypocrite maligni sunt: qui nec bona bñ agūt.
parte. 3. fol. 23. f.

Hypocrite cōgregāt bona op̄a: sed eoz sterilis ē
ipsa congregatio. parte. 3. fol. 36. a.

Hypocrite mens nunq̄ vacat a malo: quia quę
appetit alijs inuidet: et quoz despectu clario:
fit 12. parte. 3. fol. 36. a.

Hypocrite gaudium in similitudinē puncti est:
nam sicut stilus i puncto dum ponitur leuat:
sic hypocrita p̄sentis vitę laudem dum tangit/
amittit. parte. 3. fol. 42. a.

Hypocrite vita: quędā visio phantasmatis est:
quę somno compas 12. parte. 3. fol. 42. c.

Hypocrite locus cor adulantiū: ibi d̄ppe requi-
escit vbi fauores inuenit. pte. 3. fo. 42. e.

Hypocrita plerūq̄ pane sacri doquij erudiri stu-
det: nō vt ex eo viuat sed vt doctus appareat:
et si recte intelligat in opere nequaquā seruat.
parte. 3. fol. 42. f. Itē pte. 5. fol. 170. g.

Hypocrita vult esse singulari: apparente: vt pos-
sit dicere illud: Non sum sicut ceteri hominū.
parte. 3. fol. 75. d.

Hypocrite torpent a celestibus: flagrāt terrenis
anxietatibus. parte. 3. fo. 75. b.

Hypocrite arguentes alios de modicijs: cū sint
infecti grauib^o peccatis: significans p̄ scribas
et pharisęos sollicitos de mūdicia extēiori: et
modici de interiori. pte. 5. fol. 48. b.

Hypocrite atq̄ versuti homines ficto disciplina-
tu bonis magistris adherentes: plerūq̄ ad ho-
norē ecclesiasticę dignitatis perueniūt: et tunc
doli circūuentionibus cū p̄pue potestatis esse
ceperint: singulis cupiditatib^o seruientes: ipsos
sui auctoris honores doli circūuentionib^o supplē-
tare atq̄ subuertere studēt 12. pte. 4. fo. 459. a.

Hypocrite cōceptus animi teneros coquūt et co-
medūt: vñ simulatē laudis vel fauoris gra v̄ru-
tes nouiter cōceptas perimūt. pte. 4. fol. 197. c.

Hypocrita cogitationes in querenda admirati-
one hominū multiplicat: p̄ omnia enim q̄ agit/
occulta cogitatione laudes querit: palā habēs
quod hostes p̄dent. parte. 3. fo. 23. e.

Hypocrite post magnas v̄tutes decrescūt: q̄ ce-
lari i eisdē v̄tutibus nolūt. parte. 2. fol. 181. b.

Hypocrita inuocat tñ deū: cū hūc terrenaz re-
tributio angustat. parte. 3. fol. 51. f.

Hypocrita qui rectus videt: habet latentia vi-
cia: quę aliquando erumpentia colorem vari-
ant. parte. 3. fol. 15. a.

Hypocrite dom^o est fauor vel fiducia sanctita-
tis: quę corā hominibus sed nō coram deo sta-
bit. parte. 3. fol. 23. b.

Hypocrite alas per figuras sanctitatis extēdūt:
sed curarum seculariū pondere pregrauati nul-
latenus a terra subleuant: et assimilantur stru-
thioni. parte. 3. fol. 75. a. Itē pte. 4. fol. 63. a.

Hypocrita q̄ latine d̄: simulator: ē auar^o raptor:
q̄ dū iniq̄ agēs desiderat de sanctitate venerari:
laudē vitę rapit aliene. pte. 3. fo. 51. f.

Hypocrita si qua facit q̄ leuant: plura grauant:
r 4

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

sed veris p̄dicatoribus multa virtus parū cul-
peret solide sunt eis virtutes: vt ventos fauo-
ris p̄nant. parte. 3. fol. 75. a.
Hypocrita scyrpo assimilaf: qui calore sanctita-
tis virefcit sine fructu operis: qui tamē nō sine
aqua: qz gratias accipit vt p̄phetet rē: sed co-
lore viridis dū extra laudes q̄rit: supb in altū
crescit sed a fructu inanescit. pte. 3. fol. 23. a.
Hypocrita carecto assimilaf: qd non carpit ma-
nu: qz acutis angulis surgēs manū secat: sic hy-
pocrita si manu correptionis carpit: p̄ lesa op̄-
niōe erasperaf: vitā corripit: secat rē. 3. bide.
Hypocrita significaf p̄ cygnū / z q̄re. parte. 1. fol.
Hypocrite p̄st dicit phytone: quoz si / (233. b.
ctonib⁹ decipiunt incauti. parte. 1. fol. 351. d.
Hypocrite adolescentia q̄ dicit: est em̄ inchoa-
tio prauitatis. Ossa dura i eo / prauitatis ē cō-
suetudo. parte. 3. fol. 42. e.
Hypocrite p̄ oues intelligunt / q̄ mentē lupinaz
habent sub ouina pelle. pte. 5. fol. 193. d.
Hypocrite significan̄ p̄ istos / q̄ se p̄p̄ suū ieiū-
niū christi discipulis p̄ferebāt. pte. 5. fol. 94. b.
Hypocrita significaf p̄ herodē: q̄ sub specie reli-
gionis voluit occidere christū. pte. 5. fol. 12. d.
Hypocrite significan̄ p̄ eos q̄ dicunt se ap̄los / z
nō sunt. parte. 6. fol. 243. d.
Hypocrita significaf per iudam. i. confidentem /
z quare. parte. 4. fol. 360. b.
Hypocrite stelle dicunt: qui lucēt p̄ opa ad oculos
hominū: h̄c obtenebrant: qz malicia hosti
p̄ualer eis / vt apertis malis inuoluant / quales
intus tales exterius. pte. 3. fol. 11. e. f.
Hypocrite qui nō simplici intentione / sed fastu
arrogantie virtutes sanctorū imitari appetunt /
p̄ quos significan̄. pte. 4. fol. 441. f.
Hypocrite significan̄ p̄ eleagarū: qui elephantē
interficiēs occubuit rē. qz dū alia vicia per ab-
stinētiā superat: i ipsa victoria incauti / ab alijs
conterunt. parte. 4. fol. 443. a. b.
Hypocritari atqz hereticorum figurā tenet tri-
phon / z quare. parte. 4. fol. 453. e. f.
Hypocrite quō facies exterminat: z quid sit fa-
ciem exterminare. pte. 5. fol. 26. c.
Hypocrita sub auro. i. sub honestate exterioris
conuersationis habet plumbū falsitatis absco-
ditum. parte. 5. fol. 25. b.
Hyrā habuit matrē iudeā / et de tribu dan: pater
autem eius fuit iudeus / et de tribu neptalim.
parte. 2. fol. 215. d.
Hircus qui offerebat in neomenia (dicūt hebrei
z habet in talmud) erat p̄ expiationē ipsius dei /
eo q̄ minorauit lunā. Nota fabulam z errorem
iudeorum. pte. 1. fol. 315. g.
Hirc⁹ ē aial fetidū et dur capraz. pte. 1. fo. 220. h.
Hircus est alal semp ad excelsa festinās: z in p̄ci-
pitjs nihil periculi sustinēs: z illic inuenit viā /
vbi alia animalia ruinā. pte. 4. fol. 280. f.
Hirc⁹ duplex i oblatione. Un⁹ imolatus i taber-
naculo. Alius emissus i desertū / a feris deuorā-
tus. pte. 1. fol. 241. b. et fol. 242. c.
Hircū christifideles p̄ pctō offerūt / cū hūanita-
tē i similitudinē carnis peccati christū suscepisse:
z p̄ pctis obtulisse credunt. pte. 1. fol. 289. e.

Hyreneus quis / qualis / quantus / et quando fu-
erit. parte. 6. fol. 244. f.
Hirudines nō comedūt i hyeme / sed viuūt de ali-
mēto recepto in estate. pte. 3. fo. 301. b.
Hismael quare af̄ p̄noiarus est ab angelo ante-
q̄ natus esset. parte. 1. fo. 67. c. f. g.
Hismaeli duodecim filij nascunt. p̄mogenit⁹ na-
baioth rē. pte. 2. fol. 190. e.
Hismael p̄secut⁹ ē isaac sub specie ludī ledēdo: q̄
p̄secutio fm̄ catholicos fuit corporā / fm̄ hebre-
os sp̄ualis. pte. 6. fol. 86. c. 3. pte. 1. fol. 75. b.
Hismaelite antiquus habitabāt i tabernacul⁹ va-
gādo de loco ad locū. pte. 4. fol. 74. f.
Hismaelite dicitur etiam madianite / et quare.
parte. 1. fol. 102. f.
Hismael et agar camales / vetus testamentū fi-
gurant: s̄ sara z filij ei⁹ ecclesiā. pte. 1. fo. 75. b.
Hismael vt dicūt hebrei / z vey videf: finiuit vi-
tā suā i bono rē. pte. 1. fol. 69. b. et fo. 83. g.
Hysopus ē herba humil⁹ s̄ medicabil⁹: cui⁹ radix
petre herere dicif. Dicif z purgare pulmones i
quib⁹ est inflatio. pte. 3. fol. 158. a. 3. pte. 2. fol.
131. a. 3. pte. 1. fo. 147. c. et fo. 296. b.
Hysopus odore stomachi immundiciā purgat.
parte. 1. fol. 296. b.
Hispania nominata est iberia: a fluuio qui dicif
iberis. parte. 1. fol. 20. f.
Hispani a tubal (qui fuit filius iapheth) descen-
derūt. pte. 1. fol. 57. g. 3. pte. 2. fol. 189. b.
Hispania hebraice dicif cepharad: z quomodo
christiana fides ibi p̄dicata fuit p̄ ap̄los z suos
discipulos. parte. 4. fol. 372. e.
Hispani hac arte vtunt: in gregibus equarū po-
nūt pulchros equos af̄ equas tpe cōceptus: q̄
filles illis cōcipiant. parte. 1. fol. 93. b. h.
Hispanoz nobiles portant calceos in superficie
deauratos. parte. 3. fol. 363. b.
Hispanie rex terrā saracenoꝝ intrās anno. 1441
vt scribit paulus burgessio: fugauit saracenos
vsqz ad metropolim / scz granata: z multos oc-
cidit. parte. 6. fol. 261. g.
Historiā vel chronicā qui scribit: debet ita fide-
liter scribere illa q̄ sunt ad vituperiū / sicut illa q̄
sunt ad laudem. parte. 2. fol. 212. c.
Historiā scribentes / ordinē rei geste z temporū
seruare debēt. Aliter est de scribentibus. carne
lyricum. parte. 4. fol. 254. b.
Historiographi cōmunis incipiūt ab aliquo fa-
cto p̄cedenti historiā / quā intendūt principaliter
describere. pte. 4. fol. 463. f.
Historia stricta est / z euagandi nō habet facil-
tatem. parte. 4. fol. 391. b.
Historie z facta notabilia scribebant antiqui
ad memoriā futuroꝝ: qz facta p̄terita dirigunt
hoiem ad bñ agēdū in futuro. pte. 2. fo. 308. c.
Historia aliquādo p̄mittenda est: vt reficiat
nos spiritalis intelligentia / nō historialis: z de
hoc exemplū. pte. 1. fol. 356. a.
Historia spiritalē intellectū fouēs quēdā pleno
eloquio quasi pullos p̄fert: quēdā vō vt legen-
tis animū ad altiora pducāt: z q̄si s̄ se oua cō-
tinēs / ex q̄bus pullos pducāt. pte. 1. fo. 355. f. h.
Historie verba / nidus auis in arbore vel in ter-

Postilla et Additiones aliorum Repertorium alphabetici

ra dicitur. parte. 1. fol. 355. e. f. b.

Historia sola pascunt sepe mentes carnalium: spirituales vero allegorie nubes penetrant: ut spiritualis veritas de cognoscatur. pte. 1. fol. 165. b.

Historie veteris testamenti figuratiue fuerunt: et oia in figura contingebant illis: et hoc duobus modis. parte. 1. fol. 85. b.

Historie ordo cum deficit: sese nobis intellectus mysticus aptus iis foris ostendit. pte. 1. fol. 85. d.

Historia deficere sine significatione vocis contingit multipliciter in pabulis locutionibus. pte. 1. fol. 85. d.

Historia scripture seruanda est in qua (85. d. b.) dicitur loas et allegoria: et sepe allegoria querenda est: aliquando sola historia tenenda: ut tardiores pascant per historiam: et velociores ingenio per allegoriam. pte. 1. fol. 165. b.

Historia de dauid et bethsabee: et expositio de christo et lege: ac ipso iudaico. pte. 5. fol. 6. b.

Historia machabeorum post historiam iudith sequitur: sed utraque quod sepe contingit. pte. 4. fol. 428. g.

Historia boie descendens ab hierusalē in bethchoran fuit parabola vltima gesta: et quod moraliter significat boiem peccatorem. parte. 5. fol. 153. c.

Historia non tota spiritalem intelligentiam sonat: sed tota iuuat: sicut non omnia que sunt in cibaria sonant: sed omnia iuuant. parte. 1. fol. 330. a.

Historicus sensus si regnum charitatis edificat: cupiditatis dissipat: non est necesse allegorice exponi: lector tamen sententiam de re recte fidei honorare debet: et intacta sua expositione relinquere. pte. 1. fol. 170. e.

Hodie et cras propter (querere. pte. 1. fol. 170. e.) senti seculo accipiunt. pte. 4. fol. 246. f.

Hodie genui teran et quod probat ex illo eternitas christi. pte. 3. fol. 89. g. b. et fol. 90. b. c.

Holocautus quid sit: et quod erat presbiter. pte. 1. fol. 160. d.

Holocautus quod sit re et moralitate. (fol. 160. d. parte. 4. fol. 93. b. et erat dignus sacrificii. fol. 122. g. Item parte. 3. fol. 6. b. Item pte. 1. fol. 214. d. g. b. Item parte. 2. fol. 220. f. et fol. 243. e.)

Holocautus et sacrificia: licet de eis in decalogo non fiat mentio: tamen antea et specialiter quando deus eduxit populum de egipto: precepit eis de agno. parte. 4. fol. 123. d.

Holocautus omne sacrificium: sed non conuertit: sunt multa bona que agunt sacrificia: sed non holocausta. parte. 1. fol. 224. b.

Holocautus debetur ut deo offerretur: non sufficeret omnia ligna libani ad ipsum cremandum: nec omnia animalia ad offerendum. pte. 4. fol. 71. a. b.

Homicida apud hebreos qui a casu interfecit: licet esset innocens: manebat tamen exilium ad tempus: et quare. parte. 1. fol. 327. d.

Homicida est magis prope qui animam interficit: pro peccatum mortale: quam ille qui occidit corpus: et huius ratio. pte. 5. fol. 212. b.

Homicide ardet ira et infamia. Si posses videre animas homicidarum: plus plangeres eas quam putrefacta corpora vicerarum. pte. 1. fol. 142. b.

Homicidium prohibet: per quod effundit sanguis corporis. pte. 1. fol. 244. b.

Homicidium ut dicitur. Sa. prohibet non quinquagesimo precepto: ceteris vero lesiones corporis prohibentur alijs preceptis iudicialibus. Aliiter dicunt doctores

nostri. parte. 1. fol. 164. b. et fol. 166. g.

Homicidium non spontaneis sed ciuitatibus refugium decernunt: et que sunt. pte. 1. fol. 168. a.

Homicidium non euadit diuinam visionem: nec propter similitudinem nec propter propinquitate. pte. 1. fol. 56. a.

Homicidium apud egiptios minus habetur quam adulterium. parte. 1. fol. 61. b.

Homicidium punitione quomodo iudei false sententiant. parte. 4. fol. 411. e.

Homo ab humo appellatur. parte. 3. fol. 35. a.

Homo a prima creatione factus est: potens non mori per donum iusticie originalis: et per consequens liber ab omnibus istis miserijs: sed ipso peccante iuste subtractus est ab eo donum originalis iusticie: et sic subiectus est miserijs et penalitatibus huius vite. parte. 3. fol. 428. d.

Omnis homo ab origine iam viciata descendit. parte. 3. fol. 38. e.

Homo nascitur per mulierem subdita culpe: ideo reatus primi infirmitas in plebe propagatur. pte. 3. fol. 50. b.

Homini formatio a principio seminis describitur: quod est de superfluo alimentum dealbato ad modum lactis. parte. 3. fol. 26. b.

Homo sicut ex duabus substantijs constituitur: ita duabus vitam conseruat. Caro sustentat corporali cibo: et anima vero diuino. pte. 4. fol. 197. c. Item pte. 1. fol. 341. a.

Homo tribus constat. scilicet spiritu animam et corpore: et aliquando duo dicuntur: quia sepe anima cum spiritu non separatur. pte. 6. fol. 113. b.

Homini data est natura ut esset: anima ut viuere: mens ut intelligeret. parte. 6. fol. 36. e.

Homo est ad imaginem similitudinem dei: sed non secundum corpus formam sed mentem: ad similitudinem vere imaginis christi: quod est imago dei inuisibilis. pte. 4. fol. 210. e.

Homo oia a deo recipit speciale beneficium. scilicet rationem et intellectum: propter quod ad laudem dei tenetur assurgere. pte. 3. fol. 234. b.

Ad boiem venit deus: dum homo venit ad deum: tenetur homo credendo. deus venit inueniendo. parte. 5. fol. 229. a.

Homo dicitur omnia: quia cum omnibus habet aliquid commune: vel vniuersa. scilicet diuites et pauperes: et oia differentias hominum. pte. 3. fol. 17. b.

Homo dicitur minor mundus: et corpus ad creationem mundi corporalis. pte. 1. fol. 23. b. et in omni huius figura oim elementorum continetur. pte. 1. fol. 193. a.

Homo tribus modis dicitur: per naturam per culpam et per infirmitatem. parte. 3. fol. 10. f.

Homo in quas miseras cecidit merito primi peccati. nota. parte. 3. fol. 25. e.

Homo in sacra scriptura frequenter nomine aliter intelligitur. pte. 3. fol. 335. b. Item pte. 5. fol. 95. b. c.

Homines scriptura sepe animas appellat: a parte totum: non facile autem carnes per hominibus sed carnem. parte. 1. fol. 157. e. Item pte. 3. fol. 302. c.

Homo in specie humana reponitur per animam. pte. 5. fol. 212. f.

Homines scriptura nunquam dicit quos a bestiis ratione distinguit. i. quos non attenti bestiali passionum motu demonstrat. pte. 3. fol. 63. a.

Homo dicitur creatura mundi vel per excellentiam vel per conuenientiam. parte. 6. fol. 5. b. d.

Boiem quem periturum nouit deus: cur eum fecerit: querere non debemus: et quare. parte. 3. fol. 25. f.

Homo duplex. interior. scilicet et exterior: et sunt in eodem. pte.

hodie

homo

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

6. fol. 16. f. g. et fol. 17. f. Itē pte. 1. fol. 317. a.
Hominis ē duplex pars / scz ratio et sensualitas:
 q̄ aliter nominant: spūs et caro / et homo interior
 et exterior. parte. 6. fol. 17. d.
Homo interior p fidem spiritū dei attrahit / et in-
 de uiuit: et rursus: ei q̄ uiuit / q̄ bñ facit / q̄ orat /
 q̄ cogitat: deniqz omnia bona sibi ascribendo:
 reddit. parte. 4. fol. 198. g.
Hominis pfectio attendit in eo quod est supre-
 mū in ipso. s. in intellectu et uolūtatē / et circa ex-
 cellētissimū obiectū: et ideo ille pfectus ē qui
 habet mentē eleuatā sup corpalia / et ad intelli-
 gendū diuina et amandū. pte. 6. fol. 36. b.
Homines qui nō possunt semp uiuere: naturalit̄
 desiderāt i suis posteris remanere. pte. 4. fo. 8. c.
Homini nō potuit puidere natura de tegumen-
 to et defensione: vt dedit auibus et aialibz bru-
 tis tē. et quare hoc. Sed loco hui⁹ habet intelle-
 ctū / p quē pōt cogitare diuersas artes. pte. 3. fo.
 17. c. Itē pte. 5. fol. 26. b. Itē pte. 6. fo. 49. c. d. et
Hois q̄ttuor tēpora quattuor partibz (fo. 50. b
 mundi adaptant: a quibus quattuor vti fla-
 re debent. parte. 6. fol. 256. b.
Homo a quattuor elemētis ex q̄bus cōstat por-
 tas fm sensum mysticū. pte. 5. fol. 143. g.
Homo aliquādo accipit qualis factus ē fm na-
 turā: aliquādo nō accipit qualis efficit per cul-
 pam. parte. 3. fol. 10. d.
Homo qui obediendo / et carne spūalis futurus
 erat: peccando etiā et mēte carnalis factus est:
 vt sola cogitet que ad animū p imagines cor-
 poris trahit. parte. 3. fol. 15. f.
Hō cecus i exilio quasi i patria gaudebat: s3 de-
 extra aparēs hoīem intus reuocat: vt viso qd
 amisit: graue doleat qd tolerat. pte. 3. fol. 18. e.
Homo implicat fluris actibus: dū nō pfecte mū-
 dum deserit: dū nō districto studio / sed dissolu-
 tis gressibus vadit. pte. 3. fol. 19. f.
Hō nō oportuni⁹ a seculo auertit / nisi his volu-
 pratis nugarioris labores et dolores misceat /
 tur. parte. 3. fol. 99. a
Homo semp desiderat aduētū futuri temporis:
 quod nō est nisi ppter aliquod bonū non habi-
 tum consequendū. pte. 3. fol. 21. d.
Homo sepe nescit quantū sit on⁹ sui peccati: vel
 si nouit desiderio carnis et consuetudine mali
 impeditus: nequit digne flere nisi deus dimi-
 tat: et solutū excitet in lachrymas: quod maxi-
 me facit quīso inferni. pte. 3. fol. 27. e.
Hō est nature hoīs / et etiā sancti cordis / arcana
 cognoscere. parte. 4. fol. 228. f. Interl.
Homo celū est contemplatione / infernus tenta-
 tionū caligine: terra dū fructificat / mare dū mu-
 tabilitate agit. parte. 3. fol. 28. e
His hō q̄ p id quod male agit / qd sibi aliud q̄
 carcerē facit: vt hunc animi reatus premar: et /
 amsi exterius nemo accuset. pte. 3. fol. 30. e.
Homines sepe cōmittūt mala q̄ sciūt: pmittunt
 decipi vt cadāt i mala q̄ nesciunt: qd aliqñ ad
 purgationē / aliqñ ad initū vltionis fieri solet.
 parte. 3. fo. 30. e. Itē pte. 4. fol. 192. g.
Homo nunqz in eodem statu permanet: quomō
 hoc intelligendū. pte. 3. fol. 33. b.

Homo putredo / filius hominis vermis vocat.
 parte. 3. fol. 50. b.
Hominis quantūcumqz sit dignitas: vilescit i cō-
 paratione dei. parte. 4. fol. 17. a.
Homo vicinior luci: sentit quid ante fuit: et quō
 est dignior sibi videt indignior: et lōge esse quo
 propior. parte. 3. fol. 76. g.
Homo iniqu⁹ si fugit accedēte patre: ipse se alie-
 nat: nō pater abijcit eū. pte. 3. fol. 220. a.
Hominē deus nō sic estimat vt hō / qui car⁹ emut
 equū q̄ hominē. pte. 3. fol. 299. e.
Hois ppl⁹ pñt dici animi mortui q̄ subdunt sibi
 qñ obediunt rationi. pte. 3. fol. 299. b.
Hominis pprium est p deliberationē pcedere i
 factis suis: quod nō conuenit animalibus bru-
 tis. parte. 3. fol. 324. g.
Homo omnis terrenus ex viri et mulieris semine
 ortus: tēporalis vite sortis exordiu / et per mor-
 tem transit de mundo. pte. 3. fol. 373. e.
Hominis corpus a deo formatū est i statura re-
 cta / et quare. parte. 2. fol. 267. d.
Hois q̄ttuor extrema iugi meditationē reuoluen-
 da / p q̄ttuor portas designant. pte. 2. fol. 211. e.
Hoīm genera multa nō sunt facta / sicut herbarū
 et lignoz: ideo nō dicūt i genesi / fm gen⁹ suū: vt
 in se stia / atqz i vnā originē seminis pertinētia
 distinguerent a ceteris. pte. 1. fo. 27. g. et fol. 28.
Hominis magna dignitas ostendit: cū (a. e. h.)
 quasi cōsilio creat: nec simpliciter dicūt sicut d
 ceteris: Fiat hō / sed: faciamus hoīem ad ima-
 ginē et similitudinē nostrā. pte. 1. fol. 28. a.
Homo fm intellectū mētis ad imaginē dei crea-
 tus ē: q̄qz in corpe quandā pprietatē habeat q̄
 hoc indicet. pte. 1. fol. 28. b. et fol. 33. a.
Homo quomodo immortalis factus est p alijs
 animantibus: et tamen cū illis cōmunē accipit
 alimōiā. parte. 1. fol. 28. b. c.
Hominū caro sic immortalis et incorruptibilis cō-
 dita ē: vt suā immortalitatē et incorruptionē p
 custodiā mādatorū custodirēt. pte. 1. fo. 28. d.
Hō qua vtilitate inter cetera animātia domina-
 tū pcepit: et ad q̄s vsus et q̄ solatia sūt hec crea-
 ta homini si nō peccasset: pte. 1. fol. 28. f.
Homini fuit naturale istud dominū: vt q̄diz
 staret i obediētia ipsi⁹ dei: inferiora obedirēt ei:
 et hoc tribus rationibus. pte. 1. fol. 28. d.
Homini cū dat potestas herbas et fructus eden-
 di / subinfert: Et factū est ita: et etiam de alijs.
 quomodo hoc accipiendū sit: nō q̄ statim ede-
 rit tē. parte. 1. fol. 28. f.
Homo factus est in pma mūdi cōditione: cū de-
 us omnia simul creauit / vt esset ratio creādi ho-
 minis / nō actio create. pte. 1. fol. 35. d.
Hoīm quidā putauerūt corpe fuisse animalē /
 mutatū cū in paradīsum ponere / sicut mutabi-
 tur in resurrectione. pte. 1. fol. 35. f.
Homo quodāmodo creat⁹ est immortal. Abor-
 talis erat cōditione corpis aialis / immortalis
 beneficio cōditoris. pte. 1. fol. 35. g.
Homo factus ē immortalis: nō p naturā / q̄si nō
 potens mori sicut angelus: sed p gratiam. i. po-
 tens nō mori. pte. 1. fol. 36. d.
Hominē vtrū deus repēte in etate virili fecerit:

Postilla et Additiones aliorum Repertorium alphabeticum

an periculis et erates augendo: sicut nunc for-
mat in matris utero. pte. 1. fol. 36. a.
Homo est factus de limo terre: hebraica littera
habet: de pulvere terre: fm illud: Pulvis es: et i
pulvere reuertens. pte. 1. fol. 36. d.
Homo limus est: sed cadendo a iusticia: limus
profundi est. parte. 3. fol. 180. e. Interf.
Homo conditus ut dignior: p ceteris: ostendit: manib⁹
dicit fact⁹ pmissio consilio. parte. 3. fol. 26. f.
Homo pductione in primo: dicit scriptura denotat
tripliciter. f. p verbu format: p verbu genuit:
et p verbu edificauit: et quid vnusquodq⁹ istor⁹
denotet. parte. 1. fol. 39. f. g. et fol. 40. a. c.
Homo qre de⁹u creauit ipeccabile. pte. 1. fol. 40. e.
Homo amissa rone factus est filius uimentis: no alia
re sed in insipientia. pte. 3. fol. 154. e.
Homo ita conditus fuit: ut manente illo decederet tpa/
et quare. Elbi deo uetitum contigit: offenso creato/
re ire cepit cu tpe. parte. 1. fol. 43. b.
Homo oim figura fuit eam et abel: de vna matre
genuit: qui de radice peccati in hanc vitā ppa/
gans: et alij terrenā ciuitatē: alij futurā ciuita/
tē sunt questuri. pte. 1. fol. 45. a.
Homo creat⁹ ad repationē angelice ruine. pte. 5. fol.
Homo format⁹ extra paradisu: et posuit i pa (256. e
radiso: ut operaret et custodiret illu: dupliciter
exponit. parte. 1. fol. 37. b.
Homo ppter inobediētiā. f. gustato ligno: no statim
mortu⁹ ē: sed incepit ad mortē tendere. pte. 3. fol.
Homo in pmo statu de qbus habuit noti (37. b.
ciā pfectā naturaliter. pte. 1. fol. 38. d.
Homo qualiter in primo statu potuit supare tē/
tationem. parte. 1. fol. 40. b. d.
Homo ppter peccatum continue insudat labo/
ri. parte. 1. fol. 43. d.
Homo misterio angelor⁹ de paradiso eiecit⁹ ē. pte. 1. fol.
Homo si stetit i statu nature p dicit⁹ habu (43. g
isset plenum dominiū super creaturas inferio/
res se. parte. 3. fol. 376. b.
Homo post diluuiū no habuit dominiū sup ani/
malia sicut ante habebat adam in statu inno/
centie. parte. 1. fol. 55. f.
Homo tēpore diluuij duas habebat vxoies fm
opiniones beator⁹. parte. 3. fol. 49. g.
Homines tpe diluuij. f. gigātes: erat magni cor/
pore: sed paru virtute. pte. 3. fol. 432. g.
Homo an diluuiū oēs vniū deū colebant fm adē
instructionē: licet postea corrupti fuerint carna/
litate et lasciuia. pte. 4. fol. 369. g.
Homo tpe diluuij licet paucit⁹ p aquā salui fa/
cti sunt: inqstū arcam eleuauit a terra: et simi/
liter aqua baptismalis saluat spūaliter eos per
gratiā sibi datā: et eleuat mētes a terrenis des/
derijs ad petendū celestia. parte. 6. fol. 221. d.
Homo pmo tpe quō ita diu uinebat: Ad h⁹ pōt
ratio multiplex assignari. pte. 1. fol. 49. b. c. d. f.
g. et fol. sequenti. a. Interf. pte. 6. fol. 195. d.
Homo quantitas variata est. Sunt em aliqui val/
de parui: sicut pigmei. Alij sūt valde magni: si/
cut gigātes: ut de og rege basan dicit⁹: cuius le/
crus ferreus demonstrat. parte. 1. fol. 49. c. d.
Homines pmo tempore erāt maioris qn/
titaris in mole et duratione: et p cōsequēs maio

ra mēbra habuerūt. pte. 1. fol. 51. c.
Homines maiores sunt in regionib⁹ humidis q⁹
in siccis: et quare. parte. 3. fol. 81. d.
Homo i vna regione diutius uiuit q⁹ in alia: si/
cut in regione pigmeorū uiuit hoies tū nouē
annis vel circiter. parte. 6. fol. 195. o.
Homo sicut fuerūt an diluuiū excedētes ceteros
in duratiōe vite: sic fuerūt illo tpe quidam alij
ceteros excedētes in corpulētia et corpulib⁹ vi/
rib⁹: et quare. pte. 1. fol. 49. b. et fol. 52. b.
Homo est vnius labij quādo similiter loquit⁹ de p/
rimo in pſentia et absentia eius: et lingue diuer/
se quādo bona loquit⁹ in pſentia primi: et mala
ipso absente. parte. 1. fol. 58. b.
Homo habuit dominium naturale in creatiōe.
parte. 1. fol. 28. d.
Homo essentialis pfectior est celo: nec influētia cor/
porū celestiu arguit corū pfectionē specificā vl/
tra formaliter uiuentia. pte. 1. fol. 336. d. e. g.
Homo aliqui excellent accipit⁹ qui dei imaginē et na/
ture seruat dignitatē. Aliqui peccatorū quo di/
gnitas deformat. pte. 1. fol. 236. b.
Homines ex diabolo nasci fm carnē dixerūt qui/
dam. Dicit aug⁹ hoc quosdā dicere: quibus nō
facile est cōtradicere et. Hec tamē dicta nō sūt
affirmanda. parte. 5. fol. 212. c.
Hominis status triplex. f. veteris legis: noue le/
gis: et future vite. pte. 6. fol. 133. a.
Homo varijs iuribus subiectus est: et alligatus di/
uersis respectibus. pte. 5. fol. 60. e.
Homo quatuor vicijs spūalib⁹ deuastat⁹ q⁹ sūt: subtra/
ctio alimēti spūalis: luxuria et gula: detractio/
mēdaciū permissiō: et significans p quatuor pla/
gas deuastātes aliquā terrā. pte. 4. fol. 229. b.
Homo null⁹ est mud⁹ a pctō scz originali: nec isans/
cui⁹ vita ē vni⁹ dici sup terrā. pte. 6. fol. 229. c.
Homo nullus esse pōt siue stimulo vel incētiuo
vicioz: ut sūt ppassiōes q⁹ greci pparcias vo/
cāt: et an et qñ sint peccatū. pte. 4. fol. 236. b.
Homo qlibet qñtūcūq⁹ iustus ē debitor: mortē ipsi
deo p pctō pmi parētis. pte. 5. fol. 185. b.
Homo quantūcūq⁹ iustus nō pōt dici purus:
nec p cōsequēs potest de diuinis iudicijs cōteri/
dere. pte. 3. fol. 25. b. et fol. 26. b.
Homo dū habet quid faciat: non debet tentare
deum. parte. 1. fol. 74. e. Interf.
Homo quādo dicit⁹ velle vel agere fm q⁹ hō: et quā/
do aliter. parte. 6. fol. 17. d.
Homo uiuit vrbane et cōuenient⁹: qñ cōpatienter se
habet ad afflictū: et qñ ad seipm se habet mun/
de: et ad deū se habet reuerētē. pte. 1. fol. 358. c.
Homo se bñ habeat ad primū fm quatuor. f. p vita/
tē in ore: gētiū bonū i corde: largitatē i manu: et
benignitatē in affectu. pte. 6. fol. 95. b.
Homo quatuor genera quatuor vicijs implicata si/
gnificans p quatuor gentes. f. iudi: ecclie mini/
stri religiosi: et pncipes. pte. 4. fol. 247. d.
Homo ex puris naturalibus nō pōt mereri vitā
eternā. pte. 5. fol. 77. c. et fol. 60. b.
Homo seculi cū viderint aliquē iustū p negligē/
tiā lapsum: gaudēt insultār: quasi aliorū ruina
sua resurrectio sit. pte. 4. fol. 248. a.
Hominiū tria genera sunt in ecclesia: et nō alia:

In Glosas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

rectores. f. p̄tinētes et cōiugati. pte. 5. fo. 75. e.
 Homo in tria genera a magna cena videntur exclu-
 di. f. gētilis/iudēz/heretici et q̄re. pte. 5. fo. 163. b
 Hominū quattuor modi sunt p̄ diuinū iudiciū/
 nisi peniteant/eternalit̄ damnādi: scz blasphe-
 mi/iniuidi/heretici/latrones/qui de nocte vigi-
 lant ad malefaciendū. pte. 4. fol. 399. d.
 Homo sepe nescit quantū sit onus sui peccati: vel si
 nouit: desiderio carnis et cōsuetudine mali im-
 peditus nequit digne flere: nisi deus dimittat:
 et solutū excitet in lachrymas: quod maxime fa-
 cit p̄uiso inferni. parte. 3. fol. 27. e.
 Homo in duo genera sūt iutilia. f. nocētes et p̄desse
 nolētes: et si quid boni habēt i hac vita: perdit
 tanq̄ in terra fundentes. pte. 1. fol. 104. b.
 Hominis litterati ad religionē vocatio: designat
 in vocatione abze: qui debet dimittere mores/
 et gestus parentū seculariū: alit̄ nō valeret ha-
 bitū sumere religiosum. pte. 1. fol. 60. d.
 Homo litteratus cui dedit dñs gratiā docendi:
 nulli debet claudere horreū doctrinē suę seu cō-
 silij: sed omib⁹ liberaliter apire. pte. 1. fol. 108. c.
 Homo p̄ dilectionē debet cor suū reducere i de-
 um in ingressu lecti ad dormiendū: et in egressu
 ad vigilandum. parte. 1. fol. 338. d.
 Homo dicit vas quod fit: et per quem fit: et quando
 homo facit vas vtile: et quando efficit vas in
 contumeliā. parte. 1. fol. 292. b.
 Homo cecus in exilio quasi i patria gaudebat:
 sed deus extra apparēs/ hominem intus reuo-
 cat: vt viso quod amisit: graue doleat quod to-
 lerat. parte. 3. fol. 18. e.
 Homines in passiōe positi nō sunt p̄t̄ic corripie-
 di: sed expectandū ē quousq; passio trāseat. pte.
 3. fol. 10. c. et fol. 20. f. et fol. 36. b.
 Homo in periculo positus nō debet cōfugere ad di-
 uinū auxiliū cōtemnēdo humanū: qz hoc esset
 tentare deum: ideo debet vti auxilio humano
 quantū potest: et residuum dimittere diuino.
 parte. 6. fol. 75. g.
 Homo in periculis positus semper debet agere
 ad sui liberationē illud quod potest fm viam
 humanā: vt nō tentet deū omittendo illud p̄-
 pter quod potest euitare periculū quantū po-
 test et̄. pte. 1. fol. 61. b.
 Homo quō pōt cōfidere in hōie. pte. 3. fo. 302. g.
 Homo qualiter deū tētat i acq̄sitiōe sciētię vel sapiē-
 tię: vel aliquo alio negocio. pte. 3. fol. 368. d.
 Homo pro cecitate exiliū se nō nouit: que cōtingit:
 quia a facie dei se abscondit: quod iā pena ipsa
 monitus dolet. pte. 3. fol. 32. e.
 Hōies mali in tenebris ignorātię et culpe nutriti
 et obstinati: puniēt i inferno grauissimē: et signifi-
 cant p̄ primogenita. pte. 1. fol. 145. d.
 Hōies q̄nos insequunt̄ equi sunt: et omes qui in
 carnē nati sunt figuraliter equi sunt: et habent
 ascensores suos. parte. 1. fol. 153. f.
 Homo interior noster dicit̄ habere deū patrem/aut
 diabolum/et q̄si. parte. 1. fol. 164. a.
 Homo semp̄ ē in pctō vel gratia. pte. 3. fol. 27. d.
 Homo quisq; domus vna est: vel dei vel diabo-
 li. parte. 5. fol. 159. e.
 Homo in ecclesia diuersis meritis et gradib⁹ do-

mino seruientes perseuerent in finē: ne promissam
 sibi salutē perdāt et̄. et significant per va-
 sa gnea. parte. 1. fol. 187. f.
 Homo mollis et effeminatus et instabilis qui frequē-
 ter peccat mortalit̄/et iterū recidiuat: p̄ mulierē
 patientē menstrū designat. pte. 1. fol. 241. d.
 Homo magnus in scientia vel virtutibus/ q̄ ex do-
 nis gratuitis nimis erigit: et ideo deo p̄mitten-
 te et diabolo pcurāte in enormia vicia labit: il-
 le significat p̄ regē egypti. parte. 4. fo. 255. h.
 Homo sapiēs rōne p̄phetię et cōstās p̄ defensione iu-
 sticię/significat p̄ abacuk. pte. 4. fo. 331. d.
 Homines p̄ bono cōmuni laborātes/ dicunt̄ bo-
 ues arantes. pte. 3. fol. 7. d.
 Hōies carnales vitā pecudū eligētes/significan-
 tur per onagrū et bouē. parte. 3. fol. 18. h.
 Homo pulsus e paradiso/ nauī ferētī poma et etiā aq̄le
 compas/quare et quō. pte. 3. fol. 25. f.
 Homo bonus et litteratus/ qui de volūtate dñi
 suscipit ecclesiam regendam/ secularem vel re-
 ligiosam/ moribus tamē deformatā/ significat
 per osee. parte. 4. fol. 333. d.
 Homines sancti angelicā vitā ducentes/ dicun-
 tur angeli. parte. 3. fol. 6. d.
 Homo dicitur folium/ et etiam stipula/ et qua-
 re. parte. 3. fol. 32. e. f.
 Homines vite laudabilis et doctrine/ et celato-
 res iusticię/ per barach significant/ qui fulgor
 interpretat̄. pte. 2. fol. 36. d.
 Hōies infructuosi/ vani/ eterno incēdio parati/ li-
 gua siluę dicunt̄. parte. 2. fol. 43. e.
 Homo litteratus potēs in sc̄pturis: p̄ iēpt̄he pōt in-
 telligi. parte. 2. fol. 47. b.
 Homo potens/ qui ex potentia atq; malicia/ vl-
 tra modum in superbiā eleuat̄/significat p̄ pha-
 raonem. parte. 4. fol. 252. d.
 Homo dicit̄ sēnū et caro/ et quare. pte. 4. fol. 70. e.
 Homo in peccatis natus et nutritus/significat p̄
 moab. parte. 4. fol. 168. b.
 Homines vocis et rationes expertes/ dicunt̄ por-
 cū. parte. 5. fol. 147. e.
 Homo ociosus deditus deliciis et pecuniosus/ dicit̄
 pecus pinguisimū/ et q̄re. pte. 4. fol. 246. d.
 Homo eleuat̄ p̄ stat⁹ eminētā et potētā mūdānā/ si-
 gnificat p̄ arborē/ et quare. pte. 4. fol. 303. d.
 Homines pessimi dicunt̄ diaboli p̄ similitudinē
 quandā. parte. 4. fol. 431. d.
 Homines aurum possunt esse/ sed non obriqum.
 parte. 3. fol. 53. e.
 Homo declinat a iusticia quadrupliciter. pte. 3.
 Homo est/ omnis filius hominis/ sed nō (fol. 64. c.
 ecōuerso/ vt adam. parte. 3. fol. 97. f.
 Hōies vani q̄ dicunt̄. parte. 3. fol. 171. d.
 Homo intelligit p̄ terrā: hanc deus visitat/ inebriat
 et locupletat. pte. 3. fol. 174. d.
 Homo dicit̄ arbor/ et quare. pte. 3. fol. 303. f.
 Homo dicit̄ arbor/ conuersa/ et quare. parte. 1. fo.
 354. b. c. Itē pte. 3. fol. 353. f. Itē pte. 5. fo. 14. d.
 Hōis cōditio dignior ē inter ceteras creaturas.
 et quare. parte. 3. fol. 26. f.
 Homo/ quomō et ad que repatus est p̄ incarnationē
 ch̄risti. parte. 3. fo. 62. f. g.
 Homo nomine vniuersę creature intelligitur: et

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

quo mō. pte. 6. fol. 105. c.
Hō conuerti cū alijs animalib⁹ q̄ntū ad rōnē ma-
 terie longinquē in b̄ q̄ est fact⁹ siue formatus
 de limo terre siue de puluere. parte. 1. fol. 36. d.
Homines marie potentes in dignitate constitu-
 ti frequenter nominantur angeli in apocalypsi.
 parte. 6. fol. 250. g.
Hō edoceat de sacra sc̄ptura dupl̄r. Vno mō ab
 homine perito. Alio mō a deo. pte. 3. fol. 269. c.
Hominū quidā sunt vt homines; alij sunt vt iu-
 mēta. pte. 4. fol. 229. a.
Hō animalis q̄re sic nominet. pte. 6. fol. 36. e. f.
In homine nouo nulla exterior diuersitas alicui
 prejudicat. s. nec seruū. nec nationū. nec lingua-
 rum. pte. 6. fol. 107. f.
Holm dū de⁹ eternaliter damnat an et quō con-
 tingat abusus in hūana natura cū sit ad gloriā
 dei ordinata. pte. 4. fol. 137. b.
Homis valor plus apparet et cōmēdat post eius
 mortē q̄ ante. pte. 5. fol. 211. b.
Homie malo mortuo: corpus daf vermibus ad
 corrodendū: anima demonib⁹ ad torquendū:
 et bona r̄galia eractōib⁹ ad rapiendū. pte. 4. fol.
Hō si seruasset originalē iusticiā in q̄ (306. b.)
 creat⁹ est potens nō mori sine morte media ad
 gloriā anime et corporis transisset. pte. 3. fol. 369. b.
Hoies ab adā descendētes hāt necessitatē mori
 endi propter peccatū. pte. 3. fol. 373. f.
Homo licet per peccatū (non tñ irremediabilem) in-
 curret necessitatē moriēdi nō tñ statim. s̄ de-
 dit sibi remedia medianariū contra calamita-
 tes infirmariū insurgentiū vsq̄ ad hūanē vitē
 debuit p̄cedē. pte. 3. fol. 369. c.
Homo natus statim tendit ad corruptionē et hu-
 ius ratio. pte. 3. fol. 372. b. c.
Homo hō cū dicit qd et quō dicit pte. 1. fo. 257. f.
 g. b. et fol. 317. e. f.
Hō nō est animal imolaticū. pte. 1. fol. 264. d.
Hō q̄ sibi aptis vti alimonij: culpāre nō debz
 q̄ fecit deus serpentes in cibū certiorū. parte. 1.
Homines de quib⁹ est spes q̄ fructi (fo. 321. c.)
 sicut in ecclesia dei nō sūt occidendi etiam in
 bello iusto. pte. 1. fol. 354. c.
Homo primus a die transgressionis fuit occisus
 cuius homicida fuit diabolus. Ibidem. d.
Hominū genus vniuersū per mare significat par-
 te. 1. fol. 375. a.
Homo ē animal mansuetū natura ppter quod i
 eius corpore nō sunt feritatē signa sicut in alijs
 animalib⁹: puta cornua dentes / manū vngues /
 et h̄mōi. pte. 3. fol. 397. f.
Homo per malā consuetudinē peccādi habz nō
 posse conuerti ad bonū illud autē nō posse nō ē
 simplex et absolutū. Nam q̄dū viuit hō pōt re-
 uerti ad bonū sed ē fm quid: q̄ tales cum diffi-
 cultate possunt reuerti ppter consuetudinē pec-
 candi inclināre p modū naturę. pte. 3. fo. 379. b.
Hō effiat bonus simpliciter per virtutes mora-
 les: per virtutes autē intellectuales que sunt ar-
 tes et sciētie speculatiue nō efficitur bonus sim-
 pliciter sed fm qd: vt bon⁹ artifex / bon⁹ p̄bs / et
 h̄mōi. pte. 3. fol. 375. d.
Hō habitat cū sapientia increata per charitatem.

Sed de hō habitare cū sapientia creata habēs
 eam in quantū reflectit sup se ad cognoscendū
 et amandū sapientię donū. pte. 3. fol. 374. b. 3te
 parte. 6. fol. 233. g.
Homines differūt a petō conuerti / sperātes lon-
 gam vitā: hoc maxime contigit aī diluuiū in
 quo homines diu viuebant. s. nongentis et octin-
 gentis annis et aliqui plus. pte. 3. fol. 221. g.
Homo debet in deo confidere ppter quos. Et de
 uina prāte: et diuina veritate et dei equitate:
 et dei pietate et ex diuina charitate. pte. 3. fo. 32. g.
Homo qualiter ex creaturis ascendit in cogniti-
 onem dei. parte. 3. fo. 47. g.
Hō declinat a iusticia quadrupliciter ppter im-
 potentiā: timorē: ignorantia et fauorē. pte. 3. fo.
Homo dupl̄r habet remediū ptra malū (64. c.)
 illatū sibi. Vno mō per se. q̄i habet diuicias /
 vel filios potentes et. Alio mō q̄i habet reme-
 diū per amicos bonos si sibi remiserint. pte. 3.
Hō in vita p̄senti quattuor cōmuni (fol. 19. d.)
 ter desiderant et per oppositū quinq̄ q̄i abhor-
 rent. pte. 1. fol. 364. c. d. g. b. et fo. 365. c. d.
Homo debet ordinari respectu affectus rōnalis /
 respectu motus vegetabilis: respectu actus sen-
 sualis et conuict⁹ ciuili. pte. 1. fol. 246. g.
Hō ordinat in deū per debitiū cultū latrē. pte. 1.
Hō ordinat fm tres vires per p̄cepta (fo. 214. d.)
 iudicialia. pte. 1. fol. 167. c.
Hō finaliter ordinat ad beatitudinē facultatem
 naturę excedentē. pte. 3. fol. 328. b.
Homo ordinat ad finē supnaturalē vim natura-
 lis rōnis transcendentē. pte. 1. fol. 351. b. c.
Hō ordinat ad deū per oblationes sacrificij et fe-
 sta solēnia. pte. 1. fol. 315. d.
Homo ordinat ad deū bene per fidem charitate
 formatā: hoc in trib⁹. pte. 6. fol. 220. b.
Homo ista statura format⁹ ē vt ex figura corporis
 disponat et doceat contēplari et amare celestia.
 parte. 3. fol. 267. d.
Hō ppter corpus habet aliquid notabile et stabī-
 le. s. animā intellectualē rōne cuius deus habet
 specialē curā de eo prouidēdo ei i futuro. pte. 3.
Hō ordinat in deū per veritatē cogniti (fol. 32. f.)
 onē et peccati detestationē. pte. 3. fol. 401. b.
Homo confidens in dei adiutorio pōt securus
 agere q̄ ante. pte. 3. fol. 399. b.
Homies in quantū facti sunt ad dei imaginē sūt
 ordinati ad beatitudinē. pte. 3. fol. 371. c.
Hō quanto magis cognoscit deū p creaturas tā-
 to magis accendit ad ipm amplius cognoscen-
 dum. pte. 3. fol. 431. d.
Homo debet assurgere in laudē cōditoris ex no-
 ticia operū dei. pte. 3. fol. 403. g.
Homo licet habeat cognitionē de deo per crea-
 turas tñ illi habet imp̄fecte. pte. 3. fol. 432. d.
Homines deuoti primo percipiētes et degustan-
 tes aliquid de dulcedie dei alliciunt ad ampli-
 us sentiendū. pte. 3. fol. 132. f.
Hoies deuoti diluculo debent surgere ad laudē
 dei: exemplo angeloz q̄ dicunt astra matutina
 parte. 3. fol. 249. c. et fol. 70. b.
Homines in speculatione diuina quō debeant se
 habere per virtutes intellectuales et excellētē

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

us p btrudine q̄ est mūdicia cordis. pte. 5. fol. 18. b.
 hō totis viribus intēdere debet in neces/ (18. b.
 sarijs ad salutē. pte. 3. fol. 354. g.
 hō nō debet esse curiosus i inuestigatiōe scriptu
 rarum p̄ternecessariū. Ibidem. f.
 hō impedit ab operib⁹ pietat⁹ nimia dilatiōe et
 extimatiōe longioris vite pp̄rie et alijs multis
 hō in p̄nti vita debet (modis. pte. 3. fo. 353. f. g.
 de operib⁹ pietatis sollicitari q̄dū pōt mereri.
 homines circa instinctū diuinū diuer (Ibid. f.
 smode se habent. pte. 4. fol. 215. b. c.
 hō bñ se habet respectu sui p̄b q̄ tentationib⁹ vi
 riliter resistit: et per hoc q̄ x̄itati hūiliter acqui
 escit. pte. 6. fol. 210. d.
 hō l3 ex parte corpis/ sit mortalis: tñ ex pte intel
 lectus/ est quid imortale: et sic debet se trahere
 ad eterna. pte. 3. fol. 344. d.
 hō fm̄ intellectū/ est quid imortale et diuinū. par
 te. 3. fol. 382. f. Item pte. 5. fol. 2. c.
 hō tñmēs deū eque habebit amicitia boni. f. dei
 nō tñ equalitate q̄ntitat⁹/ s̄ p̄portiois. pte. 3. fo.
 hō vrens rōne differt ab animalib⁹ brut⁹: (393. g.
 animalia imaginationibus et memorijs viuūt: hō
 aut intellectū et rōne. pte. 3. fol. 336. b.
 homo semper debet esse paratus/ vt recipiat ad
 dei festum: que preparatio/ est per vitā sanctā et
 honestam: qd̄ significat per candidam vestem
 parte. 3. fol. 351. h.
 homo in dieb⁹ festiuis et solēnibus pōt se laxare
 cibis et potibus: et aliq̄ tempore se restringere
 ab illis. pte. 3. fol. 349. g.
 homo in trib⁹ deo placet que sunt corā deo et ho
 minib⁹ approbata tanq̄ bona. pte. 3. fol. 413. h.
 homo cuncta q̄ agit ante deum sunt manifesta
 parte. 3. fol. 419. b.
 hō dupl⁹ tribulat⁹ a domestic⁹. Uno mō ab vxo
 re filijs et propinquis. Scdo a seruis suis rebelli
 bus malis et infidelib⁹. pte. 3. fol. 421. h.
 homo disponitur ad mortis iudiciū secure expe
 ctandū ex mēoria sanctorū patrū q̄ p̄cesserunt
 et premio iustorū/ et pena iniquorū q̄ ventura sūt
 parte. 3. fol. 429. f.
 homo ex p̄sideratione diuini iudicij debet a ma
 lis retrahi/ et in bonis exerceri. pte. 3. fol. 353. h.
 homo suscipiens meliōrē vite statum/ et habens
 affectū redeundi ad pristinū/ comparat arāti re
 spicienti retro. pte. 5. fol. 151. d.
 homines ad susceptionē christi vt prepararent/
 predicatio iohānis fuit subordinata. pte. 5. fol.
 homo corrigendo vitā suam preparat (134. c.
 ad suscipiendū christū. Ibidem. d.
 homo: vel nō est salutandus. i. saluus dicēdus i
 presenti vita/ in qua quilibz est incertus de salu
 te futura/ vel quia nō debet retardari ab officio
 sibi iniuncto propter familiaritatē. parte. 5. fol.
 homo volens sequi statum perfectiois (151. h.
 eun⁹ i ad bellū comparat. pte. 5. fol. 163. b.
 homines apti ad p̄lium eligunt⁹/ et inepti repel
 lunt⁹. pte. 2. fol. 40. d. g.
 homines inepti q̄ remouebant⁹ a p̄lio erant i q̄/
 druplici differētia. pte. 1. fol. 353. f. g.
 homines antiquitus p magna parte in currib⁹
 pugnabāt. pte. 2. fol. 76. c.

homines volētes sequi christi retardant⁹ p̄ tria.
 p̄mū est cupiditas terrenorū. Scdm̄ camali/
 tas propinquoꝝ. Tertium inutilis dilatio. par/
 hoies trahunt⁹ a fide per q̄ttuor (te. 5. fol. 151. c.
 pte. 5. fol. 156. h. et fol. 157. d. et sequentib⁹.
 hoies stabiliunt⁹ i fide p q̄ttuor. pte. 5. fo. 158. c. d.
 homines attrahunt⁹ per duo maxime. f. per oracu
 la prophetarū: et per conditionē euangelicę do/
 ctine. pte. 5. fol. 159. g.
 homines aliqñ mouent⁹ ad penitentiā ex repen
 tina morte aliquorū: et dā duplex exemplū. par
 te. 5. fol. 160. c.
 homines trahunt⁹ a celesti beatitudine p̄ tria vi
 cia q̄ enumerant⁹. pte. 5. fol. 163. c.
 homo quilibet quātūcūq̄ paup̄ pōt aliqua ope
 ra pietatis facere. pte. 5. fol. 107. d.
 homines negantes victū seminantib⁹ spiritua/
 lia grauius punient⁹ q̄ nō porrigētes manū ege
 nis nō seminantib⁹ illa. pte. 5. fol. 37. b.
 homines qui deo adherent/ qd̄ est/ bonum infi
 nitum/ cōsequunt⁹ illud: et quā firmitatē debēt
 habere ex parte corporis et anime. parte. 6. fol.
 hō virtuosus omia prospera et (19. c. et fo. 20. d.
 aduersa optime fert ad modū tetragonū: qui in
 quibz latere bñ sedet. pte. 6. fol. 103. g.
 hō pōt crescere i merito q̄dū ē in via/ q̄ntūcūq̄
 p̄ficiat nō debet dicere/ sufficit. pte. 6. fol. 101. h.
 homo debet amare seipm̄ fm̄ partem intellecti
 uam q̄ est hō interior/ et nō fm̄ partem sensitiuā
 q̄ est hō exterior. pte. 6. fol. 126. c.
 homines dicunt⁹ ad imaginem dei facti: nō tñ
 sunt imago illius/ et quare. pte. 6. fol. 195. f.
 homo inter creaturas inferiores ē nobilior/ qz ad
 imaginē dei fact⁹. pte. 1. fol. 359. d.
 homo redditur simpliciter ineptus p peccatū/ et
 aptus per gratiā ad cultū diuinū: fm̄ quid vero
 per imundiciā corpalem. pte. 6. fol. 149. d.
 homines omnes viuunt deo/ tam iusti q̄ etiam
 iniusti licet sint defuncti. pte. 5. fol. 174. h.
 homines quidam sunt qui male viuunt/ et male
 docent vt heretici/ quidā bene viuunt/ et bñ do/
 cent vt sunt p̄lati: quidā bene docent et male
 viuunt vt scribe et pharisai. pte. 5. fol. 20. d.
 homines mali sunt in seipsis dissipati/ qz ratio
 trahit ad bonū: sensualitas et p̄suetudo peccan
 di ad oppositū. pte. 4. fol. 203. b.
 homo est pessimū animalū: et ideo arguetur/ et
 acriter punietur. parte. 3. fol. 404. d. et fo. 399. f.
 homo malus nō habet amicitia ad se/ nec ad al
 terum: igitur si sic miserū est malū esse/ fugiendū
 est malicia intense. pte. 3. fol. 399. c.
 homines per astutias suas volentes impedire
 effectum ordinationis diuine/ p̄ter intentio
 nem suam promouent/ sū vt habetur exemplū
 de ioseph. pte. 1. fol. 103. b.
 homines mali cogunt⁹/ aliqñ dicere veritatē cō/
 tra se/ sicut patet de balaā. pte. 1. fol. 94. g.
 homines nō solum spiritualiter/ sed etiā corpo
 raliter faciēdo/ qd̄ erat eis prohibitū pollunt⁹
 instinctu imundorū. pte. 1. fol. 241. c.
 hō de his circa que sollicit⁹ in vigilia solent in
 dormiēdo occurrere phantasmata: et sic sollici
 tis in vigilia de dilectione dei/ solent cōsimilia

Posillā et Adiditones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

phantasmata occurrere in dormitiōe. pte. 1. fol. 338. v. c.
 Homies vt plurimū sint impatientes (338. v. c. quadrupliciter. pte. 3. fol. 14. g.)
 Homo quicūq; exercitatus in virtute patientie p defectibilitatē liberi arbitrij pōt ab ea cadere: et sic frustrari remissionē. pte. 4. fol. 192. b.
 Homo perfectus in virtute patientie nō solū sustinet aduersa patienter: s; etiā gaudēt. Ibidem
 Homines conturbati minus pudent: et ideo tūc maxime indigent a deo edoceri. pte. 3. fol. 298. g.
 Hō malus nullū est securus: qz semp timet sibi iudicari ab illis quib; intulit mala: licet nō semp sit ita. pte. 3. fol. 335. f.
 Homo nouē modis participat consentiēdo i furto. pte. 3. fol. 336. b.
 Hō p motione indignus: et ad illā p motus comparatur simi; que qnto plus ascendit tāto magis suam turpitudinē ostendit. pte. 3. fol. 394. f.
 Homo fm carnē q traducit a parentib; a pulvere originat. pte. 1. fol. 305. d.
 Hō qui nō restringit fomitem suū: sed magis laxat ei habenas cadit in gehennā. pte. 4. fol. 58. c.
 Homo incurrit fomitem peccati ex sua culpa propter quā sublata est ei iuste originalis iusticia. parte. 3. fol. 401. g.
 Homo quicūq; habet bonū a deo habet: s; quicūq; nequitia ab ipso homie ē. pte. 3. fol. 404. f.
 Hō propter pronitatē ad malū compas nauis flumine currenti. pte. 3. fol. 415. b.
 Homo fm se nihil est in conspectu dei nec aliqd habet a se bonū ppter qd dēd a deo sibi sit: debet magnū reputari. pte. 4. fol. 404. f.
 Homines multi ppter speciem mulieris perierunt. Exemplū i sanone ammoni: et salomone. pte. 3. fol. 406. d.
 Hō auertēs se a deo meret iustitiam de (fo. 396. d. retrahat grām suā ab eo: cui effectus ē illuminare intellectū: et mollificare affectū. pte. 4. fol. 406. d.)
 Hoies nominib; animalū fm eoz diuersas (17. g. conditiones nuncupant. pte. 4. fol. 29. a. b.)
 Homo maledicū q opus dei facit fraudulentē: qd quidē opus ē ordo executionis diuine iusticie. pte. 4. fol. 169. c.
 Hoies oēs descēdēt ad infernū ppter peccatū p mortū parentū: sed in passione christi qua aperta est ianua celi punitio illa ē amota. parte. 4. fol. 154. c.
 Homies fugiētes vni periculū cadūt (154. c. in aliud. pte. 4. fol. 194. d.)
 Homies simplices et seroces per pecus designantur. pte. 4. fol. 259. d.
 Homines q sunt fructuosi: piscib; maris comparantur. Qui aut supbi sunt: volucib;: et q simplices agri bestijs: qui cupidi reptilib;: et aliq rōnabiliter viuētes hoib;. pte. 4. fol. 264. g.
 Homo subtracto vsu rōnis non differt a bestiis. parte. 4. fol. 304. b.
 Hō peccans bis vel ter eodē genere peccati resurgere pōt: non aut si quater fm hebreos imo talī peccatū irremissibile est: et quomō hōc intelligat. parte. 4. fol. 259. c.
 Hō pollutus qre magis polluit aliud tactu suo ad cibū vel potū pertineat q pānus ex tactu carnis sanctificatē sanctificat. Et assignat duplex ratio. pte. 4. fol. 404. b.

Homo cū se interficit quō a peccatō excusari potest parte. 4. fol. 478. a.
 Homo grauius punitur repellendo fidem auditā q moriens in gētilitate. pte. 5. fol. 40. b.
 Homo quō habet in sua pte mēbra sibi abscondere: et qualiter nō. pte. 5. fol. 56. c. d.
 Homies supbos in pnti vita per punitiōē humiliant in futuro in statū diuine iusticie: certum est: et econuerso humiles exaltari in futura vita. pte. 5. fol. 170. b.
 Homies aliq curiosa et inutilia operant magice artib; sed sanitates q sunt ad reducēdū hoies in deū sunt tantūmodo virtute diuina. pte. 5. fol. 203. b.
 Homies q nesciūt rōnabiliter respondere: (203. b. habent modū conuertēdi se ad cōiūtia sicut iudei contra christum. parte. 5. fol. 213. b.)
 Hō frequēter desiderat et appetit: qd tñ nō semp expedit: id non exaudis a deo. exemplū de paulo 12. pte. 6. fol. 19. g.
 Homo dicit in malicia sua pscere translatiue q procedit in illa. pte. 6. fol. 126. g.
 Homines aliq cadūt a fide: et hoc nō est nisi ad gloriā dei. Hā sicut relucet in electis misericordia: sic in reprobis eius iusticia. pte. 6. fol. 125. g.
 Hō q consentit peccatō ex passione peccat: nolens: sed qui consentit peccatō ex malicia et habitu idū nate volūtate peccat volūtariē. pte. 6. fol. 153. d.
 Hō nullus pōt se scire cō sine peccatō: nisi specialiter sibi deus reuelauerit. pte. 6. fol. 229. b.
 Hoies mundani nō approbāt: sed reprobāt illos q terrenis contēpti: tendūt ad celestē hereditatē eos miseros et stolidos reputant. pte. 3. fol. 251. c.
 Hoies mūdani qz vidēt iustos et iustos: sapientes et stultos silitur mori: reputant q nō sit alia vita post mortē in q isti pmiēt: et illi puniēt qd est occasio currenti ad vicia sine freno. parte. 3. fol. 154. f.
 Homies multū irati et afflicti modus est mordere labia et frendere dentib; suis quasi manducano linguā suā. pte. 6. fol. 265. b.
 Hō in senectute magis debet animari ad bonū: q alio tempore. pte. 3. fol. 404. f.
 Homo aliq ppter senectutē sit ineptus ad gerendū: qui tñ ppter bonā mulieris aptitudinē ad concipiēdū qnq; generat: sicut abraā q multos filios habuit. pte. 6. fol. 155. g.
 Hō cū sit animal ciuile ille qui refugit habitatiōnē cōmunē hoim: vel est bestia: vel melior boie parte. 6. fol. 157. b.
 Homines singuli singulos habēt angelos ad suā custodiā deputatos: in quoz specie aliq; apparer. pte. 6. fol. 187. b.
 Hoies in dignitate positi et marie potētes vocantur angeli boni vel mali fm eoz operationes. parte. 6. fol. 250. b.
 Homines sancti et catholici per septē angelos intelligunt. pte. 6. fol. 265. a.
 Hoies decē faciunt ptem: nō pauciores. pte. 1. fol. 71. d.
 Homies subditi et famuli licz sint puectē (71. d. gratis: tñ frequēter in sacra scriptura vocantur pueri. pte. 1. fol. 78. b. b. et fol. 79. d. c. et fol. 202. f.)
 Hō ad maiore statū eleuat q sui parētes nō debet obliuisci reuerentiē eoz ne deus obliuiscat

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

sui/ illam grām suam ab ipso subtrahendo. par
te. 3. fol. 410. b. c
Homo constituens aliquā legem obligat serua
re illam. pte. 5. fol. 70. g. b
Homines locū iusticie tenētes quō interficere vñ
militare possunt. pte. 5. fol. 6. b. c
Homo se dignitati pferēs aliqñ deiciat spūaliter
sentētia dānationis/ vel etiā aliqñ pena tpalis
depositionis: ppter qd debet refugere sicut pa
tres antiq. pte. 5. fol. 163. g.
Hō de penuria veniens ad magnā abūdantiam/
ex hoc i semetipso solet eleuari ⁊ a dei amore re
trahi ⁊ impediri. pte. 1. fol. 338. f.
Homo debet officiū dignitatē assumere cū timo
re ⁊ pro vtilitate populi nō p pecunia vel pōio
ductus. pte. 6. fol. 142. b
Homines ex consanguinitate nō debent eligi vñ
promoueri ad ecclesiastica officia: exēplo chri
sti q pposuit matthiā ipi ioseph q dicebat bar
sabas. pte. 6. fol. 166. a
Homines vxores habentes debēt esse tanq non
habentes dupliciter. pte. 6. fol. 4. f.
Homo relinquit patrē ⁊ matrē quō ad cohabitā
tionē nō q ad dilectionē. pte. 1. fol. 39. d.
Homines tpe cōmunis tribulatiōis debēt conti
nere a ppijs vxorib⁹ vt hebrei continuerūt tpe
vniuersalis diluuij. pte. 1. fol. 53. c. et fol. 55. b
Homines ex completionē naturali varias habēt
inclinatiōes ad virtutū act⁹. pte. 3. fol. 58. b
Hō excellit oīa animalia in sensu tact⁹ ⁊ nō in alijs
sensibus. pte. 1. fol. 88. d.
Homines p conseruationē boni diuinit⁹ collati
debent sollicitari in operib⁹ deo placitis. Exem
plo abrae. pte. 1. fo. 65. d
Homines in die expiationis debebāt affligi ieiū
nio. pte. 1. fol. 243. b.
Homo nō debet nec valet etiā contra deū iudi
cem. pte. 3. fol. 25. c.
Homo semp suā innocentiam debet custodire.
parte. 3. fol. 25. g
Homo licet debeat se iudicare iudicio discussi
onis proprię cōsciētię: nō tñ iudicio absolutio
nis a culpa. pte. 6. fol. 38. b
Homo assistit deo q omniū iudex est dupl⁹: vel
orando/ qz tñc hūana refert ad deū: vñ prophe
tādo ⁊ tñc diuina refert ad hoīes. pte. 6. fo. 49. b
Homo pparans se ad opus corpale solet liberos
accingere/ per qd metaphorice designat ppara
tio ipsi⁹ ad attēdēdū verba dñi diligēter. pte. 3.
Hō qñ reddidit idone⁹ ad sumptionē eu. (fo. 70. d
charistie/ ⁊ qñ nō. pte. 6. fol. 50. d.
Homines cōmuniter loquēdo magis sūt apti reci
pere doctrinā hominis q angeli/ ⁊ qre rē. Et ex h
habēt q iesus debuit esse hō ⁊ non angelus rē.
pte. 5. fol. 186. g.
Homines dicunt docibiles dei/ qz sunt docti/ vel
qz docent sacrā dei doctrinā. pte. 5. fol. 206. c
Homines plures pueri sūt ad fidē per aploz pdi
cationē q per pditionē christi pte. 5. fol. 228. f
Hō oīs intelligit nomie creaturaz/ qz habet qñ
dam similitudinē cū oīni creatura. pte. 6. fo. 5. d
Hō pōt dicere i spūs sancto aliquid (et fol. 19. d
dupliciter. pte. 6. fol. 52. c

Homines tria genera sūt tria loca ⁊ genera auiū in
nuunt. pte. 3. fol. 236. a
Homines status p qtuor portas insinuat: qd⁹ cu
stodes adhibēdi sunt q ⁊ qles. pte. 2. fol. 210. b.
Hoīes steriles in bonis ⁊ obtenebrati in pctis/ in
quib⁹ manet diabolus/ religatus tñ significant
per desertū egypti. pte. 2. fol. 189. d
Hoīes quidā sequebant christū ex deuotione/ q
dā maliciose/ qdā ex desiderio addiscendi: aliq
ex curiositate. pte. 5. fol. 203. b
Hō quidā elecit demonē a quodā in nomie chri
sti ⁊ tñ fuit phibit⁹ a discipulis christi. S3 vtrū
fidelis vel infidelis fuerit habet duplex opinio
parte. 5. fol. 107. b. c
Homines in passione christi/ aliq sequebant do
minū ad ipm crucifigendū/ aliq ad deridendū/
aliqui ad vidēdū spectaculū: aliqui ad plangē
dum. pte. 5. fol. 180. g
Hō baptizat⁹ si statim mori nō indiget lotionē/
tñ si supuiuat indiget lotionē pedū spūalium. i.
affectionū mentis. pte. 5. fol. 225. b
Homines i vitā renouati p sacramētū baptismi si
gnificant per reptilia facta in aq⁹. pte. 1. fo. 27. c
Homines secularib⁹ implicati quō ad solū christi
verbū relictis oībus seqbant eū. pte. 5. fol. 99. b.
Hoīes tpalib⁹ intenti prudentiores sūt q hoīes
spūalib⁹ deputati/ ⁊ qre. pte. 5. fol. 166. f
Hoīes sancti possunt a dño petere vindictā celo
iusticie/ ⁊ de suis persecutorib⁹/ ⁊ non motu ire.
parte. 5. fol. 170. g
Hō debet reconciliari fratri suo eundo ad eū pe
dibus nudis mentis ⁊ corpis. pte. 5. fol. 21. c
Hō iuriā propriā debet ferre/ sed iniuriā dei nul
lo mō tolerare debet. pte. 5. fol. 16. d
Homo oīs est diligendus ex charitate siue amī
cus/ siue sit inimicus. pte. 5. fol. 22. b.
Hoīes in magna necessitate existentes emittunt
vota domino: exemplo ionē in ventre piscis ex
istētis. pte. 4. fol. 375. f
Homines niniuite ad vomitū sicut canes reuertē
tes submersi sunt. pte. 4. fol. 376. c
Homo nō reddens vota cadit in pctm/ nisi p im
potentiā excuset. pte. 3. fol. 328. b
Homo ita brevis vitę est q quicquid contingit
in ea debet reputari inane. pte. 3. fol. 141. c
Homo magis curat de fama in vita ⁊ post vitā i
terra propria q aliena: ⁊ exemplū de hoc datur
parte. 3. fol. 154. g
Hō nō debet turbari/ seu admirari cū videt ali
quos malos in pñenti prosperari ⁊ se talibus pri
uari: quia totū oppositū erit in futuro. pte. 3. fo.
Homines sapientes etsi habeāt de diuini (155. a
nis aliquā noticiā tamen plura ignorāt q sci
ant. parte. 3. fol. 69. f.
Homo magnificus inclinatur ad dandū qd peti
tur quando prius prestata beneficia per eū alle
gantur. pte. 4. fol. 203. d.
Homo potest licite timere a celi constellationi
bus ad hoc q cōsulat de habēdo remedio ptra
dispositiones ad infirmitates corporum/ ⁊ ma
las passiones ⁊ alia huiusmodi/ que possunt ex
influētia celi causari. pte. 4. fo. 126. b
Hoīes luxuriosos: adulteros: castos: vel hmoī

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū.

omnis qui putat q̄ stelle faciant in terra chal-
deor est tē. pte. 4. fol. 173. e
Hō qui tū vba sectas nihil habebit: et ponit vñ
 de discipulo q̄ magis diligit ornatū verborū q̄
 bonā sententiā vel sententiā. Tel et ponit de do-
 ctore q̄ habet bona vba: et mala facta. pte. 3. fol.
Hoies sicut in presenti vita existē (lio. 327. d
 tea nō cognoscit ea q̄ sunt in locis siue in rece-
 ptaculis defunctorū: sic nec defuncti q̄ sūt in lo-
 cis viuētū. pte. 3. fol. 238. f
Homines multi reuersi sunt ab inferis. i. mortuis
 miraculū licz nō cursu naturali pte. 3. fol. 369. e
Hō post mortē an habiturus sit similit̄ dignitatē
 quā viuens habuit. pte. 3. fol. 397. c.
Homines equabunt̄ angelis si hic eos imitātur
 in laude dei. pte. 3. fol. 291. a.
Hoies captiui in signū tristitię radebāt antiqui-
 tus capita et barbas: et induebant sacco spolia-
 tis vestibus honoris. pte. 4. fol. 35. d
Hoies antiquitus tpe afflictionis orabāt in sac-
 co et cinere. pte. 4. fol. 205. d
Hoies antiquitus in sepulchro potētū ponebāt
 p̄ciosā: et claudebant fortiter et cū diligētia: ne
 a latronibus extraherent. pte. 4. fol. 206. f.
Homines antiquitus inuēbant augurijs som-
 niō. pte. 4. fol. 296. d.
Homines ad videndū occisionē et persecutionē
 fidelū i primitiua ecclia pueniebāt diuersimodē
 de tū mori: qz aliqui veniebāt ad videndū fide-
 liū occisionē: vt mundant. Aliqui ad consolā-
 dū et corroborandū: aliq̄ ad cōtemplandū et per-
 sequendū. pte. 4. fol. 39. c
Homines compant̄ ad christū qui est caput nrm
 ppter pfectionē eminentiā: influentiā: et cōfor-
 mutatē i natura quā h̄ caput ad mēbra. pte. 6.
Hō ē alt' inf oēs creaturas corpales: (fo. 49. b
 angel' altior: de' sol' ē altissim'. pte. 5. fol. 125. c.
Homo hūilis et deo supposit' iusticiā accipit: cō-
 positus p̄dit: et q̄re. pte. 3. fol. 24. a
Homo dicit simpliciter bonus bonitate volūta-
 tis magis q̄ alia p̄sentia: aīc. pte. 5. fol. 130. c.
Hoies quib' grauis ē sapientia eiciūt illā: repel-
 lēdo laborē q̄ ni ei' ē acquisitiōe. Et dāc exēplū
 de sustinēdo lapidē p̄derosū. pte. 3. fol. 393. b.
Homines prudentes quō placuerunt magnatis
 ppter iusticiā et sapientiā et sic effugerūt iniqui-
 tatē. pte. 3. fol. 407. d.
Homo nō solū in concreto sed etiā in abstracto
 dicit talia sicut ille cui largitas conuenit per ex-
 cellentiā nō solū dicit largus sed etiā ipsa largi-
 tas. parte. 3. fol. 60. d.
Hō qui notabiliter seruū flagellat delinquentē
 signū est crudelitatis: exēplū de platone. pte. 3.
Homines aquilonares sunt corporis ma (fo. 430. f
 ioris q̄ australes: et magis sūt animosi et iracun-
 di. pte. 4. fol. 174. b.
Hō indiget victu vestitu armis et similib': i qui-
 bus nō sufficit vnū sed multa. pte. 6. fol. 50. b
An homines aliqui reperierunt viū in aduen-
 tu christi ad iudiciū et sine morte itē media trās-
 ferent ad immortalitē. Tel an morient' subito
 et resurgent: habent opiniones: tū improbant et
 ponit veritatē. pte. 6. fol. 111. b. et fol. 112. c.

Hoies tot saluabunt̄ q̄t remanserūt angeli stan-
 tes et cadentes fm aliq̄a. pte. 1. fol. 369. g
Homines resurgēt in eodē instanti. pte. 6. fol. 112. c
Homines de omnib' partib' mundi adherēbūt
 antichristo seducti a suis predicatorib' diabo-
 lo cooperante mendacib' signis. pte. 6. fol. 270. g
Hō quilibet qualis inueniet in morte talis p̄sen-
 tabit i iudicio. pte. 3. fol. 426. f. pte. 5. fol. 35. b
 et fol. 154. a. et fol. 262. f. et fol. 275. d
Hoies reddent rōnē deo de oī vbo ocioso: et mul-
 to fortius de omni facto. pte. 3. fol. 402. b
Honor: quid ē et quō p̄prie dicitur honor: et etiā glia. **Hon**
 pte. 3. fol. 313. b. et fol. 432. g
Honor: dei debet esse discret'. pte. 5. fol. 235. b.
Honor: gloria: et reuerentia se habent per additi-
 onē. pte. 3. fol. 313. b
Honor: dupl'r confert. Vno mō vt virtuti p̄prie.
 Alio mō vt aliene. Et sic principes: parentes: se-
 nes: diuites et l. honorant. pte. 6. fol. 212. b
Honor: quo mō dicatur esse p̄miū virtutis. par-
 te. 3. fol. 4. d
Honor: dupl'r accipit in scriptura. pte. 6. fol. 121. c.
Honor: et gloria differunt. Vide in gloria.
Honoris locū possidens insipiens: est sic denari-
 us p̄ciliis cū q̄ computat: vt sicut lapis i me-
 dio funde et q̄re. pte. 3. fol. 33. 4. c
Honor: est exaltatio alicuius in testimoniū vir-
 tutis: q̄ si fiat in secreto vel coram paucis dicitur ho-
 nor: q̄ dicitur glia talis honor: si corā mult' pte. 6. fol.
Honores et diuitie q̄ habet annexū timo (137. f
 re p̄dēdi q̄t p̄tine sūt magis cā tristitię q̄ de-
 lectionis. pte. 3. fol. 55. g
Honori seculi (q̄ in pecunia ē et cupiditate) chri-
 sti gloria denegat. pte. 5. fol. 87. b
Honor oīa terren' spuma sum' somn'. pte. 5. fol.
Honore excessiū et sibi incongruentē p̄n' (91. c
 cipes et glati impediunt et nō acceptēt. pte. 6. fol.
 lio. 187. d. et fol. 190. b
Honores diuini quō et qualiter ad creaturas ex-
 cellentes tracti sūt. Et an et quō in hoc abusus
 fieri dici possit. pte. 2. fol. 309. b. d. e
Honoris veri si culmen q̄nta ad celeste regnū
 rēdite: si gloriā dignitatū diligat in illa super-
 na angelorū curia vna ascribi festinate. parte. 2.
Honor: et dignitas inter bona extrin' (fo. 311. c
 seca sūt maxia. et iō iactura isto q̄ est maxime af-
 fectiua. pte. 3. fol. 40. g.
Honor: hominis consistit in h̄ q̄ est factus ad ima-
 ginē dei. capax ipsius per cognitionē et amorē
 et sic ordinat ad beatitudinē eternā quā hō car-
 nalis nō intelligit. pte. 3. fol. 154. b.
Honor: dupl'r accipit in scriptura. vno mō pro ex-
 hibitione reuerentię. alio mō p̄ necessario q̄ mi-
 nistratiōe. pte. 6. fol. 121. c.
Honor: proprie parentū se extendit ad superiores
 et inferiores. pte. 3. fol. 390. f. g. et fo. 395. d.
Honor: datur alicui in testimoniū virtutis: et fo-
 la virtus et causa debita honoris exhibendi: et
 eius est varia exhibitio. pte. 6. fol. 212. b.
Honore se iuicē milites christi pueniūt. pte. 1. fol.
Honore q̄ nō dedit herodes deo per (267. d
 cussus fuit vētris dolore: quia iterijt vermib'
 cōsumptus. pte. 6. fol. 187. c. f.

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

- honor** medici spiritualis consistit in tribus. parte. 3. fol. 426. b. c.
- honorabile**: simplr est vtili meli⁹. pte. 3. fo. 330. c.
- honorandi** sunt homines mali q̄ diu tolerant a deo in statu excellentis: exēplū de dauid et saul parte. 2. fol. 309. c.
- honorantes** parentes aliqui diu viuūt: aliqui parum viuunt: et de honoratēs et econuerso / et q̄ sit ratio. pte. 1. fol. 164. b.
- honorificabilē** tunc p tantis in perceptiōe vite gloriosius / quantos vnusq̄sq; verbo vel exemplo erudit ad vitā. pte. 2. fol. 267. c.
- hore** ab initio mundi vsq; ad finē quō intelligūtur / q̄ etiam hore etates hoim significant mora liter. pte. 5. fol. 62. b. c. g.
- hora** mea nondū venit: hora. s. nō necessitat / vt heretici calumniant / s. voluntat / pte. 5. fo. 192. b.
- horam** vltimā semper ignorari voluit dñs: et q̄ / re. pte. 5. fol. 158. f.
- horis** viginti quatuor totus per circulū orbis illustrat: et tenebrarū vmbra pellit. pte. 2. fo. 208. c.
- hora** qua crucifixus ē christus fuit media inter tertiā et sextā. pte. 5. fol. 118. b.
- hore** diei tertia / sexta / nona quare sunt solēnes. parte. 6. fol. 168. e.
- hordeū** est pabulū iumentū et magno labore a paleis purgatū ad farinā pducit. pte. 1. fol. 273. e. g.
- horologii** gradus extruuntur vt p singulos vmbra descendēs / horarū spacia terminet. parte. 2.
- horologii** linee an due faciebāt vnā (fo. 180. e)
- horā** / vlt quelibet linea faciebat vnā horā i ostēsiōne facta ezechie rē. Ibidem. g.
- horrei** gētes habitauerūt terrā: q̄s filij esau expulerunt de terra sua / et dominati sunt. parte. 1.
- horrendū** ē incidere in man⁹ dei vi / (fo. 100. b)
- horrentis**: intelligit / post iudiciū / vlt in iudicio / qñ ager de⁹ vltionē. pte. 6. fol. 153. g.
- horror** inuadēs abraā designabat afflictiones et anxietates quas passuri erant filij eius aq̄ ob tinerēt terrā pmissionis: et quas oportet sustinere fideles anteq̄ veniant ad terram viuientium. parte. 1. fol. 65. b.
- horror** blasphemie / seu maledictiōis nomis diuini tantus ē q̄ in sacra scriptura frequenter exponit per verbū oppositum / scz benedictionis. parte. 3. fol. 6. c.
- hortus** duplex. pte. 4. fol. 186. a.
- hospes** qd et q̄re sic significat. pte. 6. fol. 91. f.
- hospes** et peregrin quō differūt. pte. 6. fol. 155. e.
- hospites** defensare ab oī iniuria mos fidelium ē parte. 1. fol. 72. c. Interl.
- hospitib⁹** de via pueniētib⁹ in monasterijs ofo celebrat et pedes lauant / et q̄re. pte. 1. fo. 72. b.
- hospitalitatis** virt⁹ a multis cōmendat. Ibidē.
- hospitalitas** vna familia de multis patriarcharū: cui p̄est abraā. pte. 1. fol. 258. f.
- hospitalitatē** icōmoda euagātib⁹ p terras. pte. 3.
- hospitalitas** gratiosa interdū cōsi / (fo. 418. c)
- stut i pedū lotionē / in osculi donatiōe / et in hilarē receptione. pte. 5. fol. 145. d. e.
- hostia** holocausti q̄re sic dicta ē. pte. 1. fol. 193. e.
- hostia** pacifica quē fuerit / et de quibus animalibus. pte. 1. fol. 218. c.
- hostia** pacifica dupliciter offerebat et nuncupat parte. 1. fol. 225. d. g.
- hostia** pacifica in tres partes diuidebat / et quō. parte. 1. fol. 226. d.
- hostia** pacifica fiebat de bobus / vel ouibus / vel capris / et nō de auibus. pte. 1. fol. 218. c.
- hostia** pacifica dupliciter offerebat. vno modo p beneficio iam adeptō: alio mō p bñficio habendo. primo vocabat hostia laudatiua. scdo votiuā vel spontanea. pte. 1. fol. 225. g.
- hostia** pacifica q̄re sic vocat. pte. 1. fol. 218. c.
- hostia** quō offerebat per manus sacerdotū et offerentis. pte. 1. fol. 226. b.
- hostia** ad hoc imolat vt eoz p quib⁹ iugulatur pcta purgentur. pte. 1. fol. 293. b.
- hostiarū** quedā sūt solius dei: quedā aaron et filiorū ei⁹: et qdā ipsi⁹ et filiorū et filiarū eius / vt etiā vxori sacerdoti edere liceret rē. pte. 1. fo. 224. c.
- hostie** offerende imponebat manū ipse offerēs / et quare. pte. 1. fol. 215. d. et fol. 216. e. g.
- hostiarū** diuersitas christi hostiā perfectā pfigurabat. pte. 1. fol. 214. b. et fol. 241. b.
- hostia** duplex fuit iesus: dum per velamē / id est carnē suā: et iterū / interius velamen. i. celum penetrauit. pte. 1. fol. 214. f.
- hostias** nō approbat deus: mauult tamen sacrificari sibi q̄s idolis. pte. 1. fol. 172. e.
- hostie** martyrum nō offerunt p nobis: iō manent in nobis peccata nostra: nō em̄ meremur persecutionē pati ppter christū rē. pte. 1. fol. 293. b.
- hostis** antiquus mores cuiusq; cui vicio sint p / pinq̄ intuet / et illa opponit aū faciem ad q̄ agnoscit facilius inclinari mentē. pte. 3. fol. 39. e.
- hostis** antiquus nō curat vt terrena tollat: s. vt charitatē in nobis feriat. pte. 4. fol. 180. b. Item parte. 2. fol. 223. d.
- hostis** malign⁹ per mēbra sua. s. hereticos / schismaticos atq; paganos / mltos seducit / et plima aufert: quē et qualia et quō. pte. 4. fo. 431. a.
- hostis** antiquus cū aliquē sibi censum p̄cti soluere persuadet / mor totū in dominū suū redire / et plenū seruitium expendere admonet. parte. 2. fol. 185. b.
- hostis** antiquus q̄ridie agit hoc apud nos / qd apud parentes primos molitus ē / dicens: Cur pcepit vobis deus. Et hoc quō. pte. 1. fol. 40. f.
- hostis** antiqui tanta versutia / tantus est furor malicie eius contra eccliam: vt nō solū predicatorēs veritatis / sed et ipse ppls dei semp debeat contravigilare et q̄si in acie stare. pte. 2. fo. 259. a.
- hostis** antiquus nō hūana fortitudine / sed ope diuina vincit. pte. 4. fol. 475. g.
- hostis** antiquus regi babilonis compatur q̄ filios. i. bona opa interficit / et ipsum lumē rationis tollit. pte. 4. fol. 177. f.
- hostis** antiquus sub vebemoth noīe intelligit. pte. 3. fo. 77. e.
- hostis** antiquus p bestia significat. pte. 3. fo. 68. f.
- hostiū** diuisa genera. pte. 3. fol. 171. a.
- hostes** dupl⁹ possunt decipi ab aduersarijs. parte. 2. fol. 12. g.
- hostes** spūales cū vide / rint aliq̄s restaurari velle i cultu pietat / molitur eos occidere gladio impietati. pte. 4. fo. 439. e.

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

hu

Hostes ecclesie impugnare hi soli apti sūt q̄ habet
pfectā fidē trinitatis. pte. 2. fol. 76. a.

Hostes filioꝝ israel dicunt hostes dñi: quia licet
puniendo filios israel essent executores diuine
iusticie: bñ faciebāt et mala voluntate et p
uersa intēone. parte. 1. fol. 371. f.

Humanus dicitur qui hospitio suscipit homines:
quāto magis human⁹ est qui in seipso suscipit
hominē. pte. 6. fol. 117. b.

Humana natura primo fuit producta in vno in
diuiduo et in sexu virili tñ: et postea mulier de
costa viri: et hoc propter multiplicem rationē.
parte. 1. fol. 28. b.

Humana natura: vt dixerūt aliqui bebi: a pri
ma formatiōe formata est in vtroq; sexu: verū
tamē corpa viri et mulieris erant cōiuncta et se
parata: et quō tē. pte. 1. fol. 28. v.

Humana species cōseruaf p generationē: et cōser
uaf q̄ ad indiuiduū p nutritionē. Ibidē. b.

Humana natura eo q̄ est ad imaginē dei facta:
est ad gloriā dei ordinata. Ista tñ ordinatio ē
longinqua: et quō. parte. 4. fol. 137. b.

Humanū genus nō vt cetera animātia: q̄ in sin
gulis generationib⁹ creauit deus plura sed ma
sculū vnū: et feminā vnam: vt firmiori copula
cōstringeret. parte. 1. fol. 28. c.

Humanū gen⁹ etiam amara multa recipit: tñ vt ebi⁹
nō intelligit q̄ patit: sed gaudet quasi i bonis:
adeo terrenis inhiat. pte. 3. fol. 56. g.

Humane nature talis ē affectus: vt doloris nři
et gaudiū cōsortes queram⁹: quoz picipatione
facilius feramur. parte. 1. fol. 183. b. c.

Humane mēti nihil angustius q̄ pprijs volūta
tes abnegare: carnis desideria frangere: et hu
iusmodi. parte. 4. fol. 197. b.

Humane cōditionis ppriū est iuste corā dño vi
uere: et qui puerse viuūt alienā ab humana na
tura viā incedit. parte. 3. fol. 329. a.

Humanos actus et libero arbitrio pcedētes ali
qui dixerūt nō regi a diuina puidētia: et qui
bus motiuis. pte. 3. fol. 4. b. c.

Humanū genus tanq̄ vnus hō varia peste absū
ptus in ptoplasto tē. demone implet dñi diui
nitatem appetit: monit morte dñi audacter ex
cusat. parte. 5. fol. 103. f.

Humanum genus deus arat vt agricola: vt fru
ctū boni opis afferat humana natura: tota me
rito fuit damnata: nec vult facile de tāto malo
deus liberare. parte. 6. fol. 222. e.

Humanū gen⁹ peccando sibi mortē intulit: post
mortē veri sacerdotis. i. christi. reat⁹ absolutio
nē accepit: et de hoc figura. pte. 1. fol. 327. a.

Humana natura aī lapsum redēptione nō indi
gebat: licet indigeret pducā ad beatitudinē du
ce supnaturali. pte. 6. fol. 138. d.

Humanū gen⁹ ē egrot⁹: et totū perierat: et q̄ pecca
uit vnus in quo erat totū. pte. 6. fol. 117. e.

Humanū genus p flumina et mare accipitur: et
quare. parte. 3. fol. 342. c.

Humani generis fluctuātis mutabilitas i psona
pphetę designat: quō t̄ qliter. pte. 4. fol. 139. e.

Humani generis decursio nomine fluij designa
tur. parte. 3. fol. 78. c.

Humanū genus significat per fugam ionę pro
phete. parte. 4. fol. 374. a.

Humana natura p mūdū significat. pte. 5. fol. 195. f.

Humana natura p carnē significat frequēter in
sacra scriptura. parte. 5. fol. 187. b.

Humana natura sub lege naturali aī fluēta gra
tię: et eadē natura obediēs sub lege grę: signifi
cat p duas berthanas tē. pte. 5. fol. 189. e.

Humanū genus p leprosum significat: et quare.
parte. 5. fol. 92. f. et fol. 30. b.

Humanū gen⁹ significat cecus. pte. 5. fol. 171. e.

Humanū genus arbor dicitur. pte. 5. fol. 134. b.

Humanū genus significat p hoīem habentē ma
nū aridā: et quare. pte. 5. fol. 41. b.

Humani gener⁹ duo sūt pncipia. vnū fm vitā na
ture: aliud fm vitā gratię. pte. 6. fol. 59. g.

Humana miseria quando incipit: et quādo soy
didata fuit. parte. 1. fol. 235. e.

Humane nature repatio: licet p christū facta sit
sufficenter q̄tū ad corpus et animā: tamen or
dinate nobis dat. pte. 6. fol. 18. g.

Humana natura in christo est organū diuinita
tis p modum instrumētī (sicut manus artificis)
cōiunctū. pte. 5. fol. 211. b. et fol. 193. f. et fol. 202.
b. et fol. 30. c. Itē pte. 6. fol. 154. b. c.

Humana natura in christo fm q̄ hō pōt separi d
potētia absoluta: sed de potentia ordinata na
tura assumpta nūq; dimittet. pte. 5. fol. 211. b.

Humana natura in christo existere in ppria hy
postasi: error est. pte. 5. fol. 188. a.

Humanitati christi inest ipa deitas speciali mō
se p realē vnionē. p quē modū nō est in aliquo
alio. parte. 5. fol. 211. b.

Humanitas christi venerat eadē veneratiōe inq̄
tū vnita x̄bo: cū ipsa deitate. pte. 5. fol. 221. b.

Humanitas quanta q̄ christus suscepit hoīem:
parte. 6. fol. 117. b.

Humanitas christi data est tanq̄ exemplar no
bis imitandū: quare: et quo ordine: et quibus
primo. parte. 6. fol. 48. g.

Humanitas christi designat p vitulū. pte. 1. fol.
Humanitas christi sublimata ē ppter (354. d.)
potētiā auctoritatiue: et sublimabit i iudicio
executiue. parte. 2. fol. 65. b.

Humanitas christi dicitur tēplū: q̄ i christo habi
tat plenitudo diuinitat⁹ corporalis. pte. 4. fol. 301. b.

Humanitas christi in iudicio nō erit infirmitati
subiecta: s̄ i forma glōsa apparebit oī creatu
re: etiā supremis angel⁹ glōsa. parte. 2. fol. 65. a.

Humani laboris et operis indicia sunt. pte. 1. fol.
228. b. et fol. 272. c.

Humani onera portant: iō i eis robusta patiētia
designat. pte. 1. fol. 189. a. et fol. 374. b.

Humilis vere cū superbo pacifice cōuerfatur: et
hoc est eius speciale in humilitatis virtute. In
alijs est virtutibus nō ē sic. Et alit⁹ est nō pōt pa
cifice morari cū lubrico. pte. 1. fol. 97. d. g.

Humilis q̄ dicit: nō ex auctoritate p̄cipit: sed ex
ratione p̄suadet. pte. 3. fol. 20. b.

Humiles nō dū pfecti: q̄ bonos cōceptus et act⁹
suos studēt abscondere: timētes ex hī inanit⁹ glo
riari: p qd significat. pte. 3. fol. 74. d.

Humiles incauti sūt q̄ se mēdacio illaqueāt: dñi

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

arrogantiā vitant. pte. 5. fol. 225. a.
Hūiles alta mēte trāscēdūt tpālīa. pte. 3. fol. 17. b.
Humiles dñs claritate sua illuminat: supbos p caliginē obscurat erroris. pte. 6. fol. 168. f.
Humilē qdā amāt / r qdā cōtenūt. pte. 3. fo. 95. e.
Humiliū virt^{us} est de sciētia nō gloriari. pte. 6. fo.
Humili vero nihil mirabilius est q̄ sua (44. f.
 exaltatio. parte. 5. fol. 124. b.
Humilē faciūt ex supbo quattuor recogitata. f.
 vilitas originis / p̄pinqtas mortis / crudelitas
 demonis / r dei bonitas. pte. 4. fol. 172. b.
Humilia quidā de se sentiūt duplici mō / s̄ vtro /
 q̄ inutili. pte. 2. fol. 104. a. b. et fo. 204. a.
Hūiles atq; māsueri si seruare discretionē nesci-
 unt / exemplis alior cadūt. parte. 3. fo. 48. e.
Hūiles p claritatē suę oñsiois dñs illuminat: r su-
 pbos p caliginē erroris obscurat. pte. 1. fo. 162. b.
Humilior tanto esse r ad seruendū deo p̄mpti-
 or quisq; debet esse ex munere / quanto obliga-
 tiorē se eē conspicit in reddenda ratione. parte
 6. fol. 36. c. Itē parte. 3. fol. 391. b.
Hūiles p valles / r supbi p colles notant / v̄l vita
 corporalis r spūalis. pte. 9. fol. 134. b.
Humilitatis gradus duodecim. pte. 5. fol. 45. b.
Hūilitas pfecta habet tres grad^{us}. pte. 5. fol. 15. a.
Hūilitatē pmo posuit saluator / describēdo x̄tu-
 tes actiuoz / r quare. pte. 5. fo. 55. f.
Humilitas an sit maximax̄tutū. pte. 5. fo. 55. g. r
 quō cōmēdāda i aliquo singulari. fol. 58. a.
Humilitati correspōdet maioritas in regno ce-
 lorū: fm q̄ dicit: Quicūq; humiliauerit se rē.
 hic est maior in regno celozū rē. quare et quo /
 modo. parte. 5. fol. 55. b.
Humilitas habet p̄prietatem principiozū in sci-
 entijs: que sunt minima quantitate / r maxima
 virtute. pte. 5. fol. 45. b.
Humilitas est fundamentū spūalis edificij / r ex
 illa mansuetudo / r sequit̄ paciētia rē. pte. 6. fo.
 93. g. Itē pte. 4. fo. 192. d. e.
Humilitas ē / subdere se supioribus / equalibus
 r inferioribus. pte. 3. fol. 406. c.
Humilitas est debita dispositio ad sapientiā di-
 uinā. pte. 3. fol. 319. g.
Humilitas vtilitatē necat / dñs hō se plus infirmū
 et inutilem q̄ sit existimat / r alijs prodesse de-
 finit. parte. 3. fol. 10. a.
Humilitas dicit̄ caput: que totū nostroz actiū
 fouet corpus. pte. 3. fol. 272. e. f.
Humili corde q̄ pferunt i dei aurib^{us} superba nō
 sūt: Et sic grauis culpe ē / sibi ap̄rogare qd nō ē:
 sic aliqui nō humilif dicere qd ē. pte. 3. fo. 34. f.
 Ad humilitatis vsū nobis seruiūt vicia / q̄ inter
 optima bona restant. pte. 3. fol. 11. b.
Humilitas illorū qui natura tardi ingenio: so-
 lertia tamen industrie suę ad scripturariū noti-
 ciā / v̄l ad virtutū gratiā pertingunt: significat̄
 p̄r stellionē. pte. 3. fol. 338. e.
Humilitas plus placet deo / q̄ omatus regius.
 Exemplū in eradio impatore. pte. 2. fo. 104. b.
Humilitas deū placat / r quō. pte. 4. fol. 115. f.
Humilitatis radio se illuminat / q̄ alioz bonum
 subtiliter pensat rē. pte. 2. fo. 157. e.
Humilitatis gratiā p̄cipiētes / tanta se industria

pfectionis bonis opib^{us} m̄cipiāt: vt oīa a seru-
 dera actiois noriē / inutilis locutiois / r etiā su-
 perflue cogitationis efficiāt. pte. 2. fol. 257. c.
Humilitas valde cōfert ad hoc vt debitus mo-
 dus seruet. parte. 3. fo. 391. a.
Humilitatis genus triplex. f. vel qñ aliquis pro
 abluendis peccatis incipit salubris atteri: vel
 qñ spōranea mētis deuotione pfectiores deo r
 hoib^{us} hūilianf: vel qñ cōtra psecutores p paciē-
 tie x̄tutē inuict^{us} anim^{us} armat. pte. 6. fo. 223. a.
Hūilitas duplex. vna laudabil: altera culpabil:
 r hec ē inanis triplici mō. pte. 5. fo. 22. c.
 Abellor est tremor humilitatis q̄ confidētia su-
 perbie. parte. 3. fol. 241. e.
Hūilitas i oīni tētatōe custodit. pte. 6. fo. 47. e.
Hūilitas grano sinapis assimilā. pte. 5. fol. 45. b.
Hūilitatē x̄tus magi fuit dispositiua ad p̄cepti-
 onē x̄bi diuini q̄ alię x̄tutes. pte. 5. fol. 128. b.
Humilitate si quādo p necessitate opus est: sic
 eam assumamus / ne veritatē r constantiā dese-
 ramus. parte. 4. fol. 147. b.
Humilitas per vacca3 triennē significat / r qua-
 re. parte. 1. fol. 65. d.
Humilitas per terram / que est infimū elementū /
 designatur: in qua deo facta oblatio accepta-
 tur. parte. 1. fol. 165. g.
Humilitas christi clauis est: quā qui habēt / scri-
 pturas intelligunt. pte. 5. fol. 156. f.
Humilitas ē dec^{us} et custos oīm x̄tutū: q̄ i aplis
 viguit q̄ plurimū. pte. 6. fol. 209. b.
Humilitatē qui habere studet / r in infirmitati-
 bus suis cōplacet: sibi solennitatē agit: et gra-
 ta munera deo tribuit: r rex suę cōuersationis
 existit. parte. 1. fol. 328. a.
Hūilitas an distrabat vel pmoueat adorationē
 ad dñm deū. pte. 1. fol. 128. f. et fol. 130. f.
Hūiliari discāt se primis / q̄ adhuc in q̄ loco ha-
 beant apud deū nesciūt. pte. 2. fol. 79. b.
Humor salsus vbi dominat / fecunditatem tol-
 lit. parte. 3. fol. 248. a. c.
Humor in christi corpe existēs / fuit quasi exhau-
 stus p sudorē sanguineū / r p extractionē sāgui-
 nis in flagellatione / coronatione / manū r pe-
 dum confixione / r lateris ap̄tione: in cui^{us} signū
 exiuit aqua rē. pte. 3. fol. 114. g. b.
Huni siue mauri significant p flumina / r quare. **H**un
 r multas terras christianozū depopulauerant
 rē. parte. 6. fol. 264. g.
Huni gothos debellauerunt: qui vltra paludes
 meotidas (que putabant̄ immeabiles) habita-
 bant in scythia. Ibidē.
Huni aīq; debellarent p karolū magnū / mltos
 christianos interfecerūt. Ibidē b.
Hunorū rex athila / dixit se esse flagellū dei. par-
 te. 4. fol. 139. b. et fol. 297. f.
Hur est nomen terre vel ville / in qua manebant
 abraā r loth rē. Et est hur nomē cōmune r p-
 priū rē. pte. 1. fol. 59. g. et fol. 159. g. Itē alius fu-
 it / qui dicit̄ fuisse cōiunx marie sororis moyfi.
Hur an fuerit maritus ma rie: v̄l filius caleph r
 marie. parte. 1. fol. 159. d. f. g.
Hur octo annoz genuit v̄r / r v̄r octo annorum
 befeel: vt dicunt glo. hebraica / r quidam ex

Posillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

positores nostri: sed improbanf. parte. 2. fo. 19
h. Item parte. 1. fol. 197. f.

hur an t quare t quādo interfect^o fuit a popu/
lo iudaico. pte. 1. fol. 198. b. et fol. 200. f.

bus **bus** otium provinciarū nomen est: quarum
vna est in regno idumee: t de illa nō est iob na
tua. parte. 4. fol. 199. d. et fol. 200. c.

bus de melcha vxore nachoz filia aran nat^o ē: d
cū sūpe iob defecit. pte. 1. fol. 78. c.

busitarū familiare argumentū: refutatū in ma
gno palio Lōstātū ē: Nō habet expresse in sa
crā scriptura: igit credi nō oportet vel falsum
est. parte. 1. fol. 83. c.

also **abel** **abel** adinuenit artē

faciēdi tētoriar: vt pastores haberēt
domos portabiles: qz eos oportet
trāsire de loco ad locū. pte. 1. fo. 46. f.

Abes etiā est nomen vin: quē dicit hebrei fuis
se othomel: qui fuit peritus valde in lege t do/
ctoꝝ magnus tē. parte. 2. fol. 192. f. g. et fo. 193.
f. b. et fol. 194. c.

Abes quos saul ab aduersarijs defenderat/ re/
pendunt quod possunt: t cadauer saul et filio/
rum eius bononice sepelierūt. parte. 2. fol. 96.
c. et fol. 97. a. et fol. 75. a. b.

Abin interpretat sapiēs. de quo: Ubi sapiēs/
vbi scriba: pte. 3. fol. 209. a.

Jac **Jacob** patriarcha fm hebraicā veritatē: rectus
vel rectissimus interpretat. Qz autē vir vidēs
deum dicit: nō a pphetate sed a sono vocis ha
bet. parte. 4. fol. 76. e.

Jacob t esau in ventre matris impellebāt se mu
tuo: quod fuit signum cōtentionis future inter
eos: t inter populos ab eis deriuādos idumee/
os. f. t iudēos. pte. 1. fo. 84. c.

Jacob generatio tota fuit electa: t quare. Elide
in Deus iacob.

Jacob patriarcha nō confundit ex hoc qz ab eo
descendēs tantū trauerūt declinādo a chri/
sto: t cum negando. pte. 4. fo. 55. f.

Jacob ex obedientia patris perges ad suū aui/
culum in via. fm monte moria diuinū recepit
oraculū. pte. 1. fo. 49. g.

Jacob quō p dolum accepit bñdictionē q erat
sine dolo magna ē qstio tē. pte. 1. fo. 84. b.

Jacob absqz peccato petijt ius primogeniturę.
parte. 1. fol. 84. g.

Jacob an sit excusandus a mēdacio qñ dixit pa
tri suo se esse esau. parte. 1. fol. 87. g. b.

Jacob quō vouit: erit mihi dñs i deū: cū hoc sit
de necessitate salutis: t votum debet esse de bo
nis q sunt superogationis. pte. 1. fol. 90. d.

Jacob (vt dicit hebrei) accepit tres lapides sup
ponēs capiti suo tē. Et hui^o ratio fm hebreos
t catholicos. pte. 1. fol. 89. g. b.

Jacob tulit tres lapides q facti sunt vnus: in s/
gnū vnitatis essentis in deo: t trinitatis psona/
rū: vel trium naturarū i chriso. f. corpis t aīe: t
deitatis in vnitatis psonę. pte. 1. fo. 89. g. b.

Jacob vidit scalā t dñm innixū scale: t angelos
ascendentes t descendētes: t quid p hoc signi/
ficat. parte. 1. fol. 89. b. et. 90. b.

Jacob an habuit pmissionē a dño maiorem qz
abraā t isaac: qz dominū eius deberet se p/
tendere vsqz ad dominū totius mundi tē. par
te. 1. fol. 119. c. et fol. 120. g.

Jacob an habuerit clariorē reuelationē de my/
sterio chrisi t futura beatitudine qz ipse abra/
am. pte. 1. fol. 119. c. f. et fol. 120. g. b. et. fo. 121. f. g.

Jacob luctatus ē cū angelo. Et di/ (et fo. 137. c
cunt hebrei/ q fuerit angelus esau: t qre cū eo
luctū aggressus est. parte. 4. fol. 347. g. Itē pte
1. fol. 96. a. Itē pte. 2. fol. 285. e.

Jacob erit lapidē in signū rei pterite: f. diuine
reuelatōis sibi facte: t i signū rei future. f. fida/
tōis tēplū: t pallidus chrisi. pte. 1. fol. 90. c.

Jacob vouit dño votū: sed quid sit ppne votū/
t quid vouit. Ibidem. d.

Jacob cum semel dictum sit: Nō vocaberis vl/
tra iacob tē. cur legitur postea iacob vocatus.
parte. 1. fol. 99. a. c.

Jacob qui erat sanctę vitę: quomō petijt sibi vē
di primogeniturā. Arguit contra t soluunt ar/
gumenta. parte. 1. fol. 84. g.

Jacob accipiendo ius pmo geniturę: an t quō a
mendacio excusaf. parte. 1. fol. 87. g. b.

Jacob qñ diu virit minus potēst fuit ipso esau: t
ipsum valde timuit: t nō sunt impleta ista in p/
sona sua: impleta sunt tamen in posteris suis.
parte. 1. fol. 88. g.

Jacob bñdictionē qre nō retractauit isaac. Ad
hoc fidēt hebrei t catholici. pte. 1. fo. 88. g.

Jacob dormiuit vt dicunt doctores hebrei t ca
tholici: in loco qui fuit mons moria: vbi abra/
am auus suus obrulerat isaac patrem suū tē.
parte. 1. fol. 89. g.

Jacob erat octogintaquatuor annor qñ pmo ac
cepit vxorē: t de hoc clara supputatio. Et hoc
etiā patet: q nō accepit plures vxores libidine
ductus. pte. 1. fo. 91. d. g. et fol. 92. b.

Jacob quare fleuit cū venit ad rachel consobri/
nam spōsam suā: Rationē hui^o dāt catholici t
hebrei. pte. 1. fol. 90. g. Elide clarius fol. 92. c.

Jacob expleto fuitio p rachele vxore erat octo/
gintaquatuor annor. pte. 1. fol. 91. d.

Jacob quomodo videbāt pauci dies septē an
norū: cum breue tempus longū videat aman/
tibus. parte. 1. fol. 91. a. c.

Jacob quare nō cognouit liā de nocte ad eū in/
troductam per vocē vel ad tactū tē. cum iam
per septem annos mansisset cū ea in eadem do/
mo. parte. 1. fol. 91. g.

Jacob t lia an matrimonialiter cōiuncti erant:
vel an matrimonū inter eos erat: quando fuit
subintroducā ad eū tē. t an peccauit si cogno
uit eam. parte. 1. fol. 91. g.

Jacob quāto tpe post liā duxit rachel. pte. 1. fol.
Jacob obijciunt p ingēti crimine quat (91. g.
tuor vxores. S3 qñ tūc mos erat: crimē n erat:
nūc aut crimē ē: qz mos nō est. pte. 1. fol. 91. a. b.

Jacob nō accepit plures vxores libidine duct^o/
sed plis amore. pte. 1. fol. 91. g.

Jacob duab^o vxorib^o vsus ē tēperant^o ancill^o ob/
tēperant^o nec vlla intēperant^o. pte. 1. fol. 92. b.

Jacob solus amouit lapidē q pute^o claudcbat.

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon in Nico. de ly.

Hoc figurauit q aliquis descēdēs ex iacob de-
bebat amouere lapidē. f. duriciā cordis: vt bi-
cūt expositores heb. 2. pte. 1. fol. 92. c.
Jacob doctus ab angelo vsus est cautela in im-
positione illarū virgarū in canalibus. p. anima-
lū cōceptū: quia etiā laban fraudulenter age-
bat contra eum. pte. 1. fol. 93. g. h.
Jacob ponēdo virgas/ cur nō fraude arguitur:
hoc sine dubio vt ppheta fecit: nec credendum
est eum fecisse sine spūali reuelatione. parte. 1.
fol. 93. f. h. et fol. 94. a.
Jacob claudicatio vnde acciderit: an ppter pu-
nitionem/ et in penam diffidentie: et an littera
sit tñ figuralis/ mysticā habens significatio-
nem. parte. 1. fol. 97. a. c.
Jacob licet esset cōfortatus ab angelo in reces-
su/ et in pcessu ab angelis sibi occurrentibus: ta-
men sicut homo timuit de fratre suo: per cuius
terrā habuit transire/ et quare. pte. 1. fol. 95. f.
Jacob diuisit populū suū/ expectādo esau fra-
trē suū duplici de causa. Ibidem. g.
Jacob remansit solus orando p periculo duab⁹
de causis. pte. 1. fol. 96. b. c.
Jacob videns angelū eum volentē deserere: ro-
gauit eum ne discederet/ donec dedisset ei bñdi-
ctionē: et tandem fleuit. Ibidem. g. h.
Jacob ordinauit filios p aduētū esau: diuidēs
eos vt honestius irent/ et apparerent corā esau.
parte. 1. fol. 97. d.
Jacob adorauit esau adoratiōe bulie: q erat fra-
ter ei⁹ et p̄mogenit⁹ etate: licet diuina ordinati-
one p̄mogenitura esset translata. Ibidem.
Jacob vba rededitis ad esau: vt p̄ pauētis et per-
turbati animi verba/ vsq; i hāc adulationē pri-
perit: an sine pctō potuerit dici? Ibidem. e.
Jacob nō ē mētī⁹ declinādo ab ei⁹ societate: li-
cet p̄miserit ire post eū in seir. Ibidem. f.
Jacob luxit ioseph. xxiij. annis. pte. 1. fol. 103. b.
Jacob voluit transire per locū berfabeg duplici
de causa. pte. 1. fol. 112. g. h.
Jacob licet desideraret ioseph videre: tamē for-
midauit descēdere in egyptū: quia erat senex et
debilis: et quia timebat sepeliri extra sepulchra
patrum suoz. pte. 1. fol. 112. b.
Jacob dicens pharaoni: Dies annoz vite mee
quos incolō: quid hoc vult dicere: an de terra
hic aliena: an de superna patriā voluit intelli-
gi? parte. 1. fol. 114. a. b.
Jacob vt peregrini dicit dies suos: et quare: et di-
cunt dies mali/ et quare. Ibidem. c.
Jacob adorauit deū innitū baculo suo versus
occidentē: versus quā partē nunc adhuc ado-
rant iudei. pte. 6. fol. 156. d.
Jacob habuit noticiā bñficioz christi. pte. 1. fol.
Jacob scuit ex reuelatiōe diuina/ q hie (115. b
rusalē destrueret. Ibidem. g.
Jacob cōuenienter dicit caput spōse: qz patriar-
cha: alio noie dictus est israel: a quo sicut a ca-
pite denominant israelite: cuius capilli fuerūt
duodecim patriarche: oculi vō moyses et aarō
dirigentes populū. pte. 3. fol. 361. c.
Jacob circumcidit duodecim patriarchas filios
suos: et ab ipso denominant duodecim tribus

israel. parte. 6. fol. 176. c.
Jacob cur oēs qz de liberis ancill⁹ genuit: eq̄li
honore filios et heredes cōstituit. pte. 1. fol. 119. f.
Jacobus cebedei dicit maior respectu alteri⁹ tri-
plici rōne. f. rōne vocatiōis/ rōne familiaritatis/
et rōne passionis. pte. 5. fol. 36. b.
Jacob⁹ q fuit assūpt⁹ i trāsfiguratione chustian
fuit fili⁹ cebedei/ an alpheī. pte. 5. fo. 53. g.
Jacobus alpheī minor dicit/ ad differētiā iaco-
bi q inter p̄mōs ap̄los vocatus est et elect⁹. par-
te. 5. fo. 86. b. Et dicit iacobus minor frater dñi
et qualiter declaraf. pte. 6. fo. 79. e. f. g.
Jacobus minor fuit frater iude q dicit tadde⁹ et
filius alpheī. Jacob⁹ aut maior frater iohannis
et filius cebedei. pte. 6. fol. 210. c.
Jacobus minor vouit se nō comedere panē/ do-
nec videret christū resurrexisse a mortuis. pte. 6
Jacob⁹ et iohānes sicut iudei credide (fol. 57. f
rūt christū t̄p̄aliter regnare. pte. 5. fol. 63. c.
Jacobus minor frater dñi fact⁹ fuit ep̄s hieroso-
lymorū: vbi iuxta templū p̄cipitatus et se-
pultus est. parte. 6. fol. 200. a.
Jacob⁹ frater dñi fuit primus ep̄iscop⁹ et patri-
archa prim⁹ ecclesie patriarchalis. f. hierosoly-
mitane. parte. 6. fo. 248. b.
Iactās curā suā i dñio ipsū nutrit: sicut cura se-
culi vt x̄mus eū cōsumit. parte. 3. fol. 163. a.
Iactatīe notā euitare qui vult/ debet in legēdo/
disputādo: et alijs actib⁹ scholastic⁹ exercēdo a
verbis arrogātib⁹ abstinere. pte. 3. fol. 61. b.
Abulto leuius ē impentia legi cōterū/ qz iacta-
re prudentiā: nec posse scire quod dicit. pte. 4.
fol. 55. a. Interl.
Iacula tribulationes et persecutiōes q p̄uide-
tur/ min⁹ feriūt: quozū rationē assignat Tulli-
us tē. parte. 5. fol. 232. b. c.
Janitores tēpli fuerūt fm ordies portaz i atrio Jan
ordinati fm q̄tuor p̄tes orbis. pte. 2. fol. 210. e.
Janua celestis q̄si aperta fuerit/ et p quid. Et assi-
gnat duplex ratio. pte. 4. fol. 49. c.
Janua celestis claudis aliquib⁹ iniustis simpli-
cis/ aliquibus ad t̄ps. pte. 4. fol. 49. f.
Janua regni celestis a tempore passionis aper-
ta fuit: et ingressi sunt electi defuncti q̄tum ad
animas/ aliqui etiā q̄tū ad corpa ex grā specia-
li: vt pie credit de beatissima x̄gine maria/ et de
brō iohāne euāgelista. pte. 4. fol. 49. b.
Ianuarius est mensis primus apud grecos et la-
tinos. parte. 1. fol. 146. b.
Iaspis lapis p̄ciosus/ cuius p̄prietates et eiusdē Ias
moralitas. pte. 6. fol. 273. a. c. Itē pte. 4. fo. 91. e.
Iaspidū multa genera sunt. Ibidem.
Ibices parua quadrupedia que in petris morā/ Ibi
tur et parunt: et ruentia i suis se cornibus illeſa
suscipiūt. pte. 3. fol. 74. a. et fol. 416. a.
Ibices partū habēt difficilem fm eaz naturaz/
et quare tē. pte. 3. fol. 76. b.
Ibis auis aq̄tica/ serpētib⁹ iūmica. pte. 4. fo. 63. a
Ictus sepe dum contra oculū venit/ manū op- Ict
ponimus: vt potius in ipsa q̄ in teneriori vul-
neremur. pte. 3. fol. 9. a.
Ideas sancti ponūt i mēte diuina/ q̄ sūt inuisibi Ide
les formę: et tñ p̄cedūt ab ipsis oia visibilia/ sic

Postilla et Additiones aliorum Repertorium alphabetici.

Ido

artificiata visibilia ab exemplari inuisibili / qd est in mente artificii. pte. 6. fol. 154. b.

Idioma pmiu inter hoies fuit hebreorum: et durauit vsq ad edificationem turris babilonis: qd interpretatur confusio. Hi tunc incepit multitudo idiomatu. pte. 1. fol. 58. f. et fol. 59. c.

Idioma hebrege lingue puenit e scribere: et a legere: sic e contrario e pnuciare: et a scribere. pte. 1. fo. 68. a. vide etia i hebraica lingua: et i lingua. Idioma diuersa faciebant illi q assistebant regi: bus: vt sciret legere litteras: et loq cu nuncijs alijs idiomatu. Hoc erat consuetu antiq. pte. 2.

Idiota qd dicitur. parte. 6. fol. 171. a. (fol. 178. c.

Iditubus an ppiu nome vt appellatiui: et qd significat. pte. 3. fol. 195. c. et danius fol. 196. b.

Idolatriam recordia vel stulticia arguit: qd et i irrationalia pecora cultu et vocabulu dei impofuerunt figuris: no solu holm: sed pecudu. ligno et lapidibz impfissa. pte. 1. fol. 142. a.

Idolatriadi occasione an dedert iudeis egyptij conuersi ad iudaismu: q ascenderit cu iudeis de egypto. pte. 1. fol. 198. b. et fol. 200. c.

Idolatrantiu modus i sacrificijs erat: q adipem a sacerdotibus comedebant: et vina libaminu bibebant. pte. 1. fol. 371. d.

Idolatrantiu vniuersitas significat p decem tribz idolatras. pte. 4. fol. 349. b.

Idolatranti principes et milites: clerici et religiosi: sunt et vulgares: cui et quo. pte. 4. fol. 222. d.

Idolatranti magna voluntas pti iudaici: no solu in vino: sed etiam i vxoribus et liberis insinuarur. parte. 1. fol. 198. c.

Idolatrare solent tria genera hominu: et quomodo illor idolatria subuertit et extirpat. pte. 1. fol.

Idolatre facti sunt multi descendentes (344. b. ab abraa vt hismachit: et etia ab isaac: vt idu: mci: et multi de filijs iacob etc. pte. 4. fol. 369. f.

Idolatre i agnis et alijs locis indifferenter p suauoluntate imolabant hostias idole: et i filijs isrl imolabant eos: anteq p lege eis data determina: ret locus sacrificij. pte. 1. fol. 244. d.

Idolatrare sacerdotes habuerunt capita rasa: et ad detestandu cultu idolatrie: pceptu fuit sacerdotibz vt. le. vt no raderet caput: nec barba. pte. 1.

Idolatre colentes ceti militum: pti (fo. 274. g. et iobz) planetar faciebant consuetudines diuersoru animaliu: et diuersa semina in eodē agro consuectim seminabant in consuetudinibus planetaru: et quare hoc faciebant. pte. 1. fol. 247. b.

Idolatre quida colebant septē planetas: et potissimē illi qui erant in astrologia imbuti: qntu ad b q oia que agunt i humanis actioibz deriuant a stellis. parte. 1. fol. 304. g.

Idolatre post sacrificia sua congregabant circa idola ad comedendu sanguine sue victimę in venerationē idoli. pte. 1. fol. 345. c.

Idolatre solebant dormire super corium hostie immolate: ad habendu reuelationes in somnis. parte. 4. fol. 104. f.

Idolatre i cultu suo utebant ossibz mortuoru: et iō sacerdotes vt. re. q p tpa certa mstrabant: no debebant ingredi ad mortuos nisi valde ppinqz. parte. 1. fol. 274. g. et fol. 297. b.

Idolatria vñ traxit originē: fm Lactantiu et ciceronē. pte. 3. fol. 381. b. c.

Idolatria ortum habuit a belo rege assyrior: et quo mō. parte. 1. fol. 304. f. Item parte. 3. fo. 145 d. et fol. 381. b. c.

Idolatriam sathanas celo inuidie inuenit. parte. 6. fol. 48. b.

Idolatria qñ initu habuit inf homines: et an in prima etate fuit idolatria. parte. 1. fol. 46. f. et fol. 48. a. d. e. g.

Idolu no legit fuisse aliqz a creatioe mū (e. g. di vsq ad diluuiū: et etia post p magnū tēpus. parte. 3. fol. 381. d.

Idolatria apud gētiles reputabatur meritoria: et fornicatio licita: ppter qd talia publice agebant: s; iudei idolatras opabant hec i occulto: ne fm legē punirent q illa phibebat si palā fecissz.

Idolatria ē maximū malū d gene (pte. 6. fo. 6. b. re suo. pte. 3. fol. 381. b. Itē pte. 2. fol. 241. c.

Omne pctm inuidicia ē aīe: sed idolatria maxie. pte. 1. fol. 241. c. Itē pte. 3. fol. 381. b.

Idolatria ē fornicatio spūal. d: etia fornicatio corpalis: et quare. parte. 4. fol. 279. b. Itē parte. 1. fol. 244. b.

Idolatrię peccatū qdāmodo eqpōderat omnibus alijs pctis: eo q importat totalē recessum. parte. 1. fol. 296. d.

Idolatria precipue in tribus locis exercebatur: vt fuerūt mōtes excelsi: colles et ligna frōdosa siue luci. pte. 1. fol. 344. b.

Idolatria p vniuersū mūdū publice viguit a pma etate vsq ad sextā exclusiue: pter q i paucis simis. i. i sacris et etc. pte. 3. fol. 92. d.

Idolatria tripliciter impēdit. aliqñ etia spēdit de monibz aliq effigie apparitibz. aliqñ corpibz celestibz. aliqñ idol hūana arte adinert. pte. 1. fol.

Idolatrię ritus instructi vident a sa (370. c. pientibus: et hoc significat p vitulū aureū etc. parte. 1. fol. 199. b.

Idolatriā q colit oibz vicijz sibi cit se: et qñ dñs et demonibz qñ vicijz scrui. parte. 5. fol. 198. a.

Idolatria dici pōt qdlibet vicijz et p quē moduz loquendi. pte. 1. fo. 344. b.

Idolatrię signa sunt: assimilari idolatrię in exteriori apparencia: q consistūt in mō se habēdi et in mō viuendi. pte. 1. fol. 346. c.

Idolatria sic ē vitada: vt nec idolatras nec eoz discipulos vel fautores cōtingamus: nec cōmunionē cū eis habeamus. pte. 1. fol. 241. b.

Idolatria simulacroz nō solū phibet: sed omis hēreticor error. Hi etia artifices vanitatis et superstitiosi dogmat: q d corde suo qvolūt fingūt sibi deos. pte. 1. fol. 363. b. et fol. 370. a. b.

Idolatria qñ et qualis phibet: cū dicit: Nō habebis deos alienos corā me. Dicunt etia hebrei q intelligit generaliter p omi idolatria q alienat a vero deo. Doctores aut nostri dicunt q phibet idolatria i speciali etc. pte. 1. fol. 163. b.

Idolatria quedā fiebat sine quacūqz imagine: et sic antiqui romani diu coluerūt deos absq simulacris. parte. 1. fol. 163. b.

Rimū abundantia sequit idolatria. pte. 4. fol. 10. a. Interf.

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

Idolatria q̄ vigeat i iudea: cū sit directe p̄ de-
um: ē graui⁹ p̄ctū q̄ sodomia. pte. 4. fo. 196. h.
Idolatrie multiplex ignominia et inanitas de-
clarat: quē multis deductionibus cōcludit. p-
te. 4. fol. 206. d. e. f. g. h.
Idolatria q̄druplex gētis chustiane. pte. 4. fol.
Idolatria an cōmittant christifideles (222. d.
adorātes sacramētū eucharistię. pte. 6. fo. 281. g.
Idolatria quē corruptio humani generis ē: flu-
rus sanguinis animę dicī: quā effeminata mu-
lier significat. parte. 1. fol. 241. b.
Idolatria est lepra spūalis. pte. 1. fol. 278. c.
Idolatria significat p mulierē i amphora seden-
tem. parte. 4. fol. 411. a.
Idolatrie destructio p orbē ad p̄dicationē apo-
stolorū figurata ē p fractionē simulacrorū factā
post solēnitatē agymorū. pte. 2. fol. 234. d.
Idolatria omnino cessasse p mūdū ad p̄dicationē
ap̄lorū et aliorū doctorū: quō hoc itelligendū
sit. pte. 4. fol. 420. b. g. Itē pte. 1. fo. 166. c.
Idolatria licet p maiori parte cessauerit: tñ ad-
huc dicunt esse aliqui habitātes i parte aquilo-
nari/ qui dicunt viuuntarij: et adorant p deo diei
primū viuens quod occurrerit eis in mane. par-
te. 4. fol. 80. a. et fol. 311. f. et fo. 349. h. et fo. 399.
Idolatria: vide etiā i Gentil. (g. et fo. 407. d.
Idolum et similitudo differūt. parte. 6. fol. 44. f. b.
Itē parte. 1. fo. 163. f. et fol. 306. d.
Idolum et simulacrum quomō differunt et quid
sunt. parte. 1. fol. 306. d.
Idolorū inuētor primus/ Nin⁹ rex cōditor nini-
ue/ et quō. pte. 5. fol. 154. f. Itē pte. 4. fo. 72. e. f. et
fol. 330. c. Itē pte. 3. fol. 381. c. d. Itē parte. 1. fol.
Ad idola ponēdū/ vt hebrei dicūt: se (304. f. g.
cit tētoria iabel: et tubal canebat instrumentis
musicis corā idolis ea venerādo. Et ex illo pa-
tet/ q̄ illi qui descēderūt ex cain/ fuerunt mali et
puerī. pte. 1. fol. 46. f. et fol. 48. a. d. e. g.
Idola sunt vana/ et a vero p̄bantur esse aliena.
parte. 3. fol. 91. e.
Idola dicūt offēdio/ vñ q̄ i ill' offēdit de⁹: vñ offē-
sionē et ruinā suis affect cultorib⁹. p. 2. fo. 184. e.
Idola variata habuit gentilitas: alij ignē cole-
bant/ quē vulcanū dicebāt: alij etherē vel aerē.
parte. 3. fol. 380. a. c. et fol. 381. e.
Idolorū diuersis imaginib⁹ pingebāt oēs parie-
tes tēpli: vt nulla eēt bestia quam nō pariet' pi-
ctura mōstraret. pte. 4. fo. 223. a. b. Itē pte. 1. fo.
Idolorū diuersorū varius erat cultus/ et (142. a.
aliquādo cōtrarius. Sicut in sacris veneris co-
lentes erāt nudi: et in sacris martis erāt armati.
pte. 4. fo. 282. d. Itē pte. 3. fo. 381. f.
Idola fiebāt de diuersis metall' fm p̄prietatē il-
lorū p quibus fiebāt: vt idolū martis de ferro/ fol
de auro tē: et horū ratio. parte. 4. fol. 375. h.
Abateriā idoli creauit de⁹: s3 stulticia hoim for-
mā addidit. pte. 4. fol. 433. c.
Idol' suis q̄s/ q̄les/ et q̄ detestādas horribilesq̄
oblatiōes fecerūt gētilēs et idolatre. pte. 3. fol.
Idolorū cultores sūt i duplici differē (381. e. f.
tia. quidā ex simplicitate et ignorātia. alij cōtra
dictamen rōnis. parte. 3. fol. 92. d.
Idolorū cultores prudētiores/ dicūt se nec ido-

la/ nec in eis demonia colere: sed q̄ per idola fl-
gnant tē. Alij dicūt se nō colere ipsa corpa/ sed
q̄ illis p̄sident numina. parte. 3. fol. 257. a.
Idolorum cultum volebant arguere aliqui gen-
tiles magis subtiles et litterati ex libris moy-
si. parte. 4. fol. 436. g.
Idola ab antiquo facta in maiori reuerētia ha-
beant. parte. 3. fo. 380. d.
Idolum sibi fecerunt gentiles ipsū affectū quo
vigeant in vicij: vt venerē voluptatis ama-
tores. parte. 2. fol. 33. e.
Idolorū diuersorū sacra diuerso mō pagebant.
Liberi cultores i sacris insanit: et in festiuita-
te satiati/ nō cōtē luxibus totā duxerūt: et per libi-
dinē et immundiciā dijs suis placere putabāt:
quāto quis sceleratior erat/ tāto mag' deo suo
placere putabat. pte. 3. fol. 381. f.
Idolū de metallo factū p malleationē tres req̄-
rit oparios. pte. 4. fol. 72. f.
Idola nō manufacta/ vt stellā et lunā colēt: ea/
dē rōne rephēdunt/ sic idola manufacta vene-
rātes. pte. 4. fo. 78. b. Itē pte. 3. fol. 257. a.
Idolorum cultura incurrit duplex malū. parte
3. fol. 92. d. et fol. 380. a.
Idola babyloniorū/ gallina pullinaria vocaban-
tur: quē fiebāt p cōstellatiōes. aliq̄ em faciebāt
imaginē solis/ alij lune. pte. 2. fol. 177. b.
Idola p salute regis babylonis portabant in sa-
cerdotū humeris: sicut chustiani mō portāt re-
liquias sanctorū. pte. 4. fol. 206. d.
Idolū martis qui est de⁹ belli: tenet i manu gla-
diū et securim. pte. 4. fol. 206. e.
Idolū priapi: vide in Priapi idolū.
Idolū moloch: vide in Moloch idolū.
Idola egypti in transitu dñi subito corruerunt.
parte. 1. fol. 147. c.
Idola p rachel furata patri suo quē fuerūt. Eli/
de opinionēs. parte. 1. fol. 94. d.
Idola vtrū respōsa dare valeant ea colētib⁹: et
quō hoc sit pmissiōe diuina. pte. 1. fol. 94. d.
Idola post aduentum christi cōtuerunt/ futu-
rorum scientiā pmittentia: sed vocem amise-
runt. pte. 4. fol. 73. b. et fol. 80. b.
Idolum vsq̄ hodie in ecclesia vel in corde cre-
dentū ponit: qñ nouū dogma cōstituit/ et i ab-
scōdito adorāt. pte. 4. fo. 156. e.
Idolis sacrificare p̄bant/ q̄ p̄ncipalib⁹ vicij ca-
ptiuati esse manifestant. pte. 4. fol. 433. c.
Idolū cuiuslibet p̄ctōis ē vicij cui p̄ncipaliter
mācipat. pte. 4. fo. 220. d. et clarius fo. 223. b.
Idola facim⁹ d auro et argēto sc̄tāz scripturaz/
qñ gratiā sensus et eloquētię heretica prauita-
te corrumimus. pte. 4. fo. 232. a.
Idumea/ duma/ edom: vna gens. In hebreo nū
q̄ scribit idumea/ sed semp edom: quē idumeā
exp̄ssit greca trāslatio. pte. 4. fol. 247. f. et fo.
259. e. et fol. 370. g. Itē pte. 1. fol. 16. b.
Idumea/ vt iudei dicunt: significat christiani-
tatē/ seu ecclesiā romanā: et dicūt etiā q̄ omnes
qui tenēt legem naçarenī: p maiori parte sunt
idumei tē. pte. 4. fol. 63. e. f.
Iebuseus/ in Iebuseus.
Iechonias fuit a deo repulsus/ et corobabel ac-

Idu
Ieb
Iec

Posillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

egyptus: causa describit. pte. 4. fol. 405. c.
 Iechonias rex iuda quomodo i genealogia christi
 ponit. cū scribat iheremias: Scribe viri stent
 nec erit de semine eius etc. pte. 5. fol. 125. c. Item
 Iechonias i chonias i oachim. (pte. 4. fol. 141. f.
 idē nomē ē et eiusdem. pte. 4. fol. 141. f. g.
 Iecoris stute occulta et calore excoquunt et di-
 gerunt cibi: vt aiunt phisici. pte. 2. fol. 288. b.
 Iecur vt phisici aiunt voluptatis et concupiscen-
 tie causas in se habet. pte. 4. fol. 187. b.
 Iechu in hebreo in latino significat iudeū etc.
 Ieiuna ita vt alio māducat. (pte. 4. fol. 160. b.
 te prandisse te gaudias. pte. 3. fol. 147. a.
 Ieiunandi et orandi dā nobis exemplū cum ali-
 quid magnę virtutis incipere volumus. pte. 2. fo.
 Ieiunat deo qui p amore ei se mace. (251. b.
 rat et quod sibi subtrahit alteri largit. pte. 5. fol.
 Qui ieiunat vt seruando qd nō edit: vt (26. b.
 gloriā querendo in terra thesaurizat etc. Ibidē.
 Ieiunantib⁹ celum aperiri significatū est per hoc
 q post quadraginta dies noe fenestrā aperuit.
 parte. 1. fol. 53. e.
 Non ieiunat nō media nocte surgit: nulla diffi-
 cultas indicunt a tempore paschali vsq ad pen-
 tecostea etc. pte. 3. fol. 284. a.
 Ieiunū duplex. l. corpale et spūale. pte. 5. fol. 33. f.
 Ieiunium duplex. s. in tribulatione et in gaudio.
 parte. 5. fol. 33. f. et fol. 140. b.
 Ieiunū duplex. Quoddā ordiā ad refrenatio-
 nē carnis et ad cōtēplationē: aliud ē et plenu-
 dine et pfectione cōtēplationis. pte. 5. fol. 33. b.
 Ieiunū generale qd et dīle sit. pte. 5. fol. 55. a.
 Ieiunū qre et q nō sit faciendū. pte. 5. fol. 26. a.
 Ieiunū tuum nō sit lucri marsupij sed anie sa-
 Ieiunū q sit abstinentia (tuntas. p. 4. fol. 95. f.
 a vicis et exercitiū in operib⁹ pietatis hoc ele-
 git dñs. parte. 4. fol. 95. g. et fol. 160. a.
 Ieiunū corrigat qd gula peccauit. parte. 1. fol.
 Ieiunū deo acceptū ē si solū a cibis. (260. b.
 ab omib⁹ rebus illicitis abstinere. pte. 4. fol. 95. a.
 Ieiunū ne putes sufficere sine elemosina et orō-
 nē ieiunū te castigat et alterū non reficit. pte. 3.
 Per ieiunū sanant pestes corporis: (fol. 147. a.
 per orōnē vero pestes mētis. parte. 2. fol. 291. c.
 Ieiunū debet sacrificari bona voluntate opatiōe
 et oratione. pte. 4. fol. 354. c. Interf.
 Per ieiunū cōprehendunt oīa q nos a cōtagiōe
 vitioꝝ et illecebriō sedū obseruam⁹. p. 2. fol. 131. g.
 Per ieiunū mēs libentius eleuatur ad sublimia.
 parte. 1. fol. 204. a.
 Ieiunium quadragesimale precipit nobis ex le-
 ge et prophetia. parte. 1. fol. 206. b. et fol. 321. b.
 Ieiunū nullū fieri a paschate vsq ad ascēsiōnē
 statuerunt pbatisimū egypti monachi etc. et q/
 re. pte. 5. fol. 140. d.
 Ieiunia illa q sunt magne perfectiōis nō sūt im-
 ponenda hominib⁹ imperfectis: et de hoc exem-
 plū. parte. 5. fol. 33. b.
 Iepthe quō impleuit votū qd fuit votū ab ipso.
 parte. 2. fol. 46. f. et fol. 47. g.
 Iepthe si obrulit filiā virginē: nō sacrificiū deo/
 sed animus placuit offerentis parte. 4. fol. 123. a.
 et fol. 478. b. Item pte. 2. fol. 46. c. f. et fol. 47. a.

b. e. f. g. et fol. 48. a. b. et fol. 317. f.
 Iepthe filia sū hebreos fuit consecrata dño ad
 seruandū deo in vigiliis et orōnibus viuēdo i
 virginitate etc. pte. 1. fol. 264. d.
 Ieremias Ihericho Iheroboam Elide in Iheronimus Iherusalem
 Ieremias Ihericho Iheroboam Iheronimus Iherusalem
 Iesbidenob dicunt aliqui q sunt tres dictiones
 etc. s. b. patet falsum esse etc. pte. 2. fol. 110. b.
 Iesse pater dauid fuit binomius: dictus est fuit Ies
 esse et isai. pte. 5. fol. 6. b. d. Item pte. 2. dicit tri-
 nomius. s. esse isai et naas. fol. 115. g.
 Iesus vbi primo loco in scriptura ponit. pte. 1. fo.
 Iesus et tetragramaton sūt conformia (159. b.
 nomina et quō. pte. 1. fol. 130. d.
 Iesu nomen apud hebreos et grecos a ioth et io-
 tha incipit: qd vtrūq nota est denarij numeri.
 Iesus hebraice: sother grece: (pte. 1. fol. 196. a.
 saluator latine. parte. 5. fol. 90. a.
 Iesus nomē est persone: christus nomen nature.
 Significat est duplicē naturā sūno supposito. s.
 diuinā et humanā. pte. 5. fol. 5. d.
 Iesus nomen primū in credo reperit et nō in ge-
 nesi: vbi nō tam filij gesta naue: q iesu dñi mei
 sacramenta significant. pte. 2. fol. 3. a. b.
 Iesus dñs meus suscepit principatū: conferam⁹
 gesta moysi cū principatu iesu etc. Ibidem. e. f.
 Iesus nazarenus fuit nat⁹ post tps achaz p. 500.
 annos et amplius: Controuersia sup hoc decia-
 ratur. parte. 4. fol. 19. e. f. g.
 Iesu nazareni nomen euangelista diaboli pmo
 dixisse inducit: et hui⁹ rō. pte. 5. fol. 138. a.
 Iesus qui dicit chistus. An conueniēter fuit si-
 bi impositū hoc nomē et an de nouo. parte. 5. fo-
 lio. 130. b. et fol. 131. b. Item pte. 4. fol. 20. b.
 Iesum nazarenū: vtrū iudei cognouerūt eē chri-
 stum sibi promissū: Arguit p et contra cū respō-
 sione ad quēstionē et argumēta. pte. 5. fol. 66. f.
 g. h. Item pte. 6. fol. 36. d.
 Iesus nazarenus: vt inquit Rab. Adorsee in li-
 bro Iudiciū ordinariōꝝ: visus ē esse messias et
 interfectus ē per domū iudicij: et fuit ipse causa
 et promeruit vt destrueret israel in gladio. par-
 te. 6. fol. 275. b.
 Iesum nazarenū dicūt iudei miracula fecisse vir-
 tute nominis tetragramaton. Elide quō et per
 quid sicut ipsi perfidi tradūt. pte. 6. fol. 279. a.
 In iesum chistū credentes: signū nominis ei⁹ in
 fronte et professione proferūt. pte. 1. fol. 196. a.
 Iesum chistū si nos patre nobis reuelante con-
 fessi fuerim⁹ eē dei viui filiū: et nobis dicet: Tu
 es petrus et sup hāc petra etc. pte. 5. fol. 52. d.
 Iesum nazarenū quē nos cōfitemur eē chistū
 in lege et prophetis promissū iudei negant esse
 chistū: et arguunt sic etc. pte. 4. fol. 8. f.
 Iesus nazarenus pbat se eē dei dupl. pte. 5. fo.
 Iesus nazarenus pbat esse verus (32. b.
 messias: et q fuerit hmo et deus. pte. 6. fol. 280. c.
 Elide etiam in Chistus.
 Iesus ē filius dei naturalis eiusdē nature cū eo:
 nō identitate specifica sed numerali: distinct⁹

In Glosas ordinariā Interl. q3: necnon in Nico. de ly.

ramen in persona. pte. 6. fol. 234. d.
 Iesus nō in aureo calice. i. in compositiōe fmo/
 nū et eloquentie decore sua tradidit dogmata
 sed in vasis fictilibus rē. pte. 4. fol. 174. g.
 Iesus legit legem et in aurib' ppli recitat cū legis
 arcana reuelat et per gratiā dñi littere velamen
 amouet. pte. 2. fol. 14. b.
 Iesu amicitias q' expetit/ mltorū sibi inimicitias
 patienter sciat tolerandas. pte. 2. fol. 15. e.
 Iesus christus dñs noster quō lucē ptelauerit: et
 maiorē fecerit diem/ sicut factū fuit tempore ie/
 su naue rē. pte. 2. fol. 15. f.
 Iesum filiū dei q' in occulto iudeus est. i. christia/
 nus sequit: non iesum naue: quē iude' carnalis
 sequit. Et adhuc pugnat iesus dñs noster con/
 tra quē et quō. pte. 2. fol. 16. f.
 Iesus christus ipse solus vere presbyter dicit. Et
 sicut in pontificibus pontificū princeps est: ita
 in presbyteris vel seniorib' princeps presbytero/
 rum est. pte. 2. fol. 19. c.
 Iesus christus verus pontifex: quē et qualia eius
 menta. pte. 3. fol. 385. f.
 Iesus dicit: auctor fidei: q' deus: illā ifundēdo/
 quia hō: illā p'dicando/ q' consumator illius/ p
 miracula confirmando. pte. 6. fol. 158. b.
 Iesum sequebat' multitudo magna/ s' alia et alia
 intentione et fine. parte. 5. fol. 203. b.
 Iesum/ quidam pietate moti: sicut arrepticiū/
 vel furiosum tenere et litigare voluerūt: et qua/
 re hoc/ alij dicebant eum demonem habere pri/
 uatū/ alijs demonib' superiorē. pte. 5. fol. 96. d.
 Iesum nō habuisse animā/ dicunt apollinaristē:
 et vnde illi' acceperūt occasionē. pte. 1. fo. 261. b.
 Iesus semper res mirabiles vult facere: de locu/
 stis vincere vult gigantes: et de his q' in terr' sūt
 celestes superare nequitas. pte. 1. fol. 287. f.
 Iesu exaltatio in conspectu ppli a baptismo exor/
 dium sumit: et ad h' figura. pte. 2. fol. 6. e.
 Iesus talē modū tenuit i p'dicādo/ in q'le tenuit
 iohānes bap. duplici de causa. pte. 5. fol. 16. b.
 Iesu christi p'dicatio describit' quantū ad tria. f.
 quātū ad tps/ locū/ et modū. pte. 5. fo. 16. b.
 Iesus licet ante incarcerationē iohānis p'dicane/
 rit/ nō tñ ita publice/ sicut post p'dicauit. Ibid. g.
 Iesus in terra cat ulon et neptalim/ (vbi sita ē ca/
 pharnaū) primo p'dicauit. pte. 5. fol. 16. b.
 Iesus q' ratioe reliquit nazareth/ et venit caphar/
 naum. pte. 5. fol. 16. g.
 Iesus stando p'dicauit turbis: sedēdo xō aplis
 et hinc inoleuit consuetudo: et vulgarib' sit ver/
 bū stando/ religiosi xō sedēdo. pte. 5. fol. 209. f.
 Iesus nō solum doctrinā suā docuit verbo: s' eti/
 am facto confirmabat p' miracula. pte. 5. fo. 17. d.
 Iesus quia in eo erat virtus diuinitatis/ sicut po/
 terat exterius hoīes vocare per vocem: ita po/
 terat interius attrahere pro sua voluntate p' in/
 spirationē. pte. 5. fo. 17. d.
 Iesus simplices magis cōstituit aplos ad predi/
 catores euangelij q' litteratos: vt fides euange/
 lij magis attribueret' sapientiē diuinē q' huma/
 nē. Ibidem.
 Iesus a pncipio aliq's simplices vocauit: ita sili/
 ter aliq's litteratos. pte. 5. fol. 17. d.

Iesus mltā fecit q' nō sūt scpta/ nec mūdus cape/
 re posset vbi scriberet' pte. 5. fo. 35. b. et fo. 244. c.
 Iesus abscondit se nō occultando retro parietē:
 sed virtute diuinitat' se reddēdo iudeis inuisi/
 bilem. Et in hoc dedit nobis exemplum patien/
 tie. parte. 5. fol. 110. g.
 Iesus in cōspectu herodis noluit aliq's signum
 facere/ nec responsionib' ei' respondere duplici
 rōne. parte. 5. fol. 179. b.
 Iesus ita nūc opprobrijs et honorat' falso: s' fide/
 liū: sicut tunc conspur' ē saluus infidelium. pte. 5.
 Iesus gauisus ē in superiori parte aie (fol. 81. e)
 propter impletionē voluntat' paternē/ et ex fide
 liū redemptiōe/ et ex sui corpis p'pinq' glorifica/
 Iesus princeps militie ē (tione. pte. 6. fo. 158. b)
 celestis: Et huius figura. parte. 2. fol. 9. b. d.
 Iesus significat' per artaxerxen: qui lumen in si/
 lentio tentās interpretat' et q're. pte. 2. fo. 249. d.
 Iesus significat' per ionathan (et fol. 255. c)
 qui donū columbe interpretat'. pte. 2. fol. 76. d.
 et fol. 77. d. et fol. 84. d.
 Iesus significat' p' samuelē. pte. 2. fol. 78. b.
 Iesus significat' per achimelech ratione dupli/
 ci. parte. 2. fol. 87. d.
 Iesus significat' per angelū qui apparuit in spe/
 cie viri perfecti. pte. 2. fol. 9. d.
 Iesus iocundū ē nomē s' nō gustāt/ amay xō se/
 culum. pte. 3. fol. 159. f. Interl.
 Iesus Elide etiam in Christus
 Iesus filius naue nominat' vir decorus/ ob insti/
 gne virtutis et principatus: et quē eius mater.
 Iesus naue trinomi' fuit. Di/ (pte. 2. fo. 197. e)
 cebat em' iesus/ iosue/ et osee. pte. 1. fol. 15. c.
 Iesus filij sirach scripsit lib' Ecclesiasticū: et q'si.
 parte. 3. fol. 368. c. et fol. 387. a. et fol. 421. g. et fo/
 lio. 422. f. et fol. 437. e. f.
 Iesus filius sirach et eius nepos iesus filius iose/
 dech lib' Ecclesiasticum scripserunt parte. 3. fo. 387. f. **Iet**
 Iesus fili' sirach/ nec ab hebreis/ nec a grecis/ nec a latinis reponit' inter pphetas. par/
 Ietro fuit vocat' plurib' nomi (te. 3. fo. 424. c)
 nib'. f. raguel et ietro cineus et obab: Et hor' ra/
 tio. pte. 1. fol. 126. d. et fol. 280. b. et fol. 281. d.
 Ietro an venerit ad moysen post legem datā vel
 ante/ habent' opiniones/ et an fuerit conuersus
 ante legem. pte. 1. fol. 160. b. c. b.
 Ietro vtrū inter viros vnū deum colentes religi/
 oseq' sapientes habendus sit: sicut iob merito
 qritur: imo credibilis habet'. pte. 1. fol. 160. g.
 Iegabel an et quō depinxit oculos suos stibio. p/
 Iegabel de q' in apocalypsi dicit'. (te. 2. fo. 214. b. c)
 non fuit illa q. iij. Reg. xij. idolatra dicit'. q. cccc.
 annis et ampli' aū fuit pedib' eq' pculcata. iij.
 Reg. ix. sed fuit alia falsa pphetissa: v' forte ali/
 q's heretic' q' ppter molliciē p carnal' vicij mu/
 lier ē dicit'. pte. 6. fol. 244. g. Itē pte. 1. fol. 310. e.
 Iegrael metropolis est in regno decem tribuum
 Ignis de petra. i. de christo (pte. 4. fol. 333. e. **Ig**
 erit: quia caro christi diuino propriū repleta/
 oīa petā exussit. pte. 2. fol. 39. e. Interl.
 Ignis naturas siue p'prietates quattuor habet/
 q' vult purgat/ calefacit/ vel accendit/ et illumi/
 nat. parte. 6. fol. 166. g.

Posillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetiū.

Ignis duo facit. vult. f. et lucet. pte. 3. fo. 288. b
Ignis duplicem vim habet. vult. f. et lucendi. par
 te. 1. fol. 182. a. et fol. 193. a. et fol. 209. a
Ignis actus primus et actus secundus quis sit.
 parte. 4. fol. 301. f
Igne et aere clemētia. multi philosophoꝝ nō co
 gnouerūt vsq; ad tps aristotelis. pte. 1. fol. 30. a
Ignis natura est. vt in sugna moueat. et i ipm co
 uertat qđ cremat. pte. 1. fol. 296. a
Ignis humani corpis vt alunt in iecore ꝑcipue
 habitat. Ide ad cerebrū subuolat. deinde ad ali
 os ceterosq; sensus. et sic ꝑ mēbra diffundit. par
 tē. 4. fol. 187. a
Ignem de celo aeno mittere. (te. 4. fol. 187. a
 inferius. et ventos turbinis cōmouere pōt dia
 bolus. Elide quō et quare. pte. 3. fol. 8. c
Ignis qđ modici tangit stipulā. quasi lamben
 do statim erurit. pte. 4. fol. 15. f
Ignis si per aliquē accensus fuerit. et damnū inu
 lent. quō pena super illo et sentētia ferēda sit. ꝑ
 tē. 1. fol. 170. d.
Ignis varios habet deus qđ (te. 1. fol. 170. d.
 emittit de thesauro suis. pte. 4. fol. 197. c.
Ignis implet. f. charitatē. ire inuidiā. et gehēne.
 Duo primi christi aduentū ꝑcedent. tertius seq
 tur. pte. 3. fol. 232. a
Ignis est charitatis. est etiam cupiditatis pte. 5.
Igne charitatis erurit scñū lignū (fol. 116. b.
 stipula. et plumbū iniquitatis. pte. 4. fol. 193. a.
Ignis inopia. mala laqari quē habuit purgauit.
 parte. 5. fol. 168. a
Ignis. ꝑbatio tribulationis. vel ignis purgato
 ri ad purgaret. qđ de leuionibꝝ credēdū ē pec
 cati. pte. 5. fol. 14. f. Item pte. 1. fol. 154. b.
Ignis nomine frequenter intelligit alia pena in
 sacra scriptura. pte. 4. fol. 219. b. et fol. 230. d. et
Ignis duplex est. Ignis est in b (fo. 328. f
 seculo. et in futuro. iste ignis illuminat. ille in
 cendit. pte. 1. fol. 209. a.
Ignis cum sit o natura sua lucidus quō erit i te
 nebris obscurus. pte. 5. fol. 30. b.
Ignis ait origenes si ille ignis in futuro seculo
 qui incendit. habeat aliqd qđ illuminet. pte. 1.
Ignis post iudiciū erit ad afflictionē (fo. 209. a
 dñator. formalis. alia vō clemētia erit tñ vti
 aliter. in qđ pena gehēne ꝑtinebit i se cūcti
 qđqd afflictionis ꝑtinet in ipsis. pte. 3. fol. 428. b
Ignis pñal cremationē hy. et nō lucē vt i trocy
 puniant. qđ in vitroꝝ peccauerūt. pte. 3. fol. 27. c
Ignis inferni qui nō lucet ad cōsolationē. aliqui
 lucet ad pñā. Ibidem. f. Item pte. 1. fol. 209. a
Ignis duos futuros legimus. Unū eternū quo
 eternaliter punient reprobi qđ sequet iudiciū.
 Alterū qui ꝑcedet. quo eruret facies mūdi
 tē. pte. 6. fol. 37. g
Ignis gehēne humano studio nō succendit. sed
 creatus ē a deo ab origine mūdi. pte. 3. fol. 43. c
Ignis purgatorij idem est cū igne inferni. Sicut
 est in eodem igne aurū rutilat. et palea fumat.
 sic idem ignis purgat electos. et damnat repro
 bos. Sed reprobi ē ad semp. electis tñ ad tē
 pus. pte. 6. fol. 37. b. Itē pte. 4. fol. 107. f
Ignis conflagrationis ꝑcedet aduentū christi ad
 iudiciū. purgat celū aenū. et terrā pte. 4. fo. 86. g
Ignis extremi iudicij tantū ascēdet sup terram

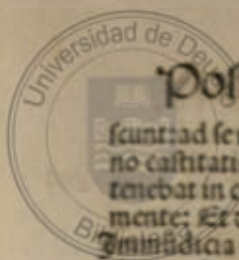
qntū aqua diluuij. pte. 4. fo. 349. g
Ignis accendit diuinitus dicit Ra. Sal. tpe fu
 turo. qđ vocat tps messie comburens alios ꝑlos
 et nō ledens iudeos. pte. 4. fol. 75. d
Ignis qui de celo descendit ad altare tabernacu
 li. erat vt dicit Ra. Sa. continuus absq; extin
 ctioe. et hoc diuino miraculo. pte. 1. fol. 271. b.
Igne de celo venire solutū. ad sacrificiū deuorā
 dū. et i dedicatiōe tēpli sꝑ salomone legimꝝ. et qđ
 belias in monte carmeli cōstruxit altare. pte. 1.
Ignis consumēs oblationē abel fuit. (fol. 45. b.
 signū diuine acceptationis. Ibidem. d.
Ignis de celo sꝑ altare descendit sub moyse. da
 uid. salomone. et helia. Sub manube aut ange
 lus de petra flāmā eduxit. pte. 2. fo. 207. Interf.
Ignis ex cōsumatiōe sacrificij erat a deo solo. ꝑ
Ignis sacrificia sꝑsumēs q tpe fuit (te. 1. fo. 230. d
 seruatus et datus. pte. 1. fol. 230. b. et fol. 231. c
Ignis in sacramētis in cathedra. et exorcizā
 do prius adhibet. et post venit ad aquā baptis
 mi. et quare sic. pte. 3. fol. 175. c
Ignis an et quō nō adussit pueros in fornace cri
 stentes. Opiniones sunt. Arguit in contrariū.
 et rōnes soluunt. pte. 4. fol. 31. f. g
Ignis oblitus ē sue virtutis. pte. 3. fol. 383. b. Itē
 pte. 1. fol. 143. d. Itē pte. 4. fol. 300. f. et fo. 302. g.
Ignis sulphureus habet ardore et fetore ad signi
 ficandū vicij sodo morū. pte. 3. fol. 73. g
Ignis qui descendit et cōsumpsit oues et pueros
 scñi iob. opatiōe demonis factꝝ fuit pte. 3. fo. 7. g
Ignis inuolucris visus ab ezechiele designauit
 incendiū ciuitatē. et tēpli futurū. pte. 4. fol. 212. c
Ignominia i sacra scriptura appellat fabricatio
 idoli vel etiā fordeas. pte. 1. fo. 199. g
Ignominiosus quis ē. pte. 6. fol. 5. f
Ignorantia solet miserias temperare. pte. 4. fol.
Ignorantia et infirmitas sūt circū. (218. c. Interf.
 stantie exultantes ꝑtm. pte. 4. fol. 315. b
Ignorantia peti. quot et quibꝝ modis contingit
Ignorantia et caligo peti per ne. (pte. 5. fo. 215. c
 bulam designatur. et quō hec nebula mala aue
 rendā est. parte. 3. fol. 304. b
Ignorare melius ē qđ a demonibꝝ discere. pte. 1.
Ignorantia est nescire. scire noluisse est supbia
 parte. 3. fol. 64. g.
Ignorare videt christus qntū ad ino (fo. 306. e
 centiā suā cur patiat. pte. 1. fol. 77. c. Interf.
Illecebris vicioꝝ expertis difficilior caremus qđ Ill
 incognitis. pte. 2. fol. 259. b
Ilicitum ē aliquid nō ex natura sua. sed tñ qđ
 prohibiti. pte. 5. fol. 224. b
Ilicitum aliquid ē dupliciter ostēdit. qđ tñ ꝑ
 mittitur lege. Uno mō ꝑ pobam a spūscō lo
 quentē. Alio mō per cōmune obseruationē bo
 noꝝ. pte. 1. fol. 359. b.
Ilicita qđ se meminit cōmississe. cōsādū ē ei a qđ
 bus dā etiā licitis vt studeat abstinere. pte. 2. fo.
Illusioes aīe infinite sūt. (200. f. et fo. 201. a
 qđ aliqui vir orare sinūt. pte. 3. fol. 139. b.
Illusor qđ dicit. Et triplr describit. pte. 3. fo. 312. f. g
Illuminant spūaliter a deo lumine sue grātie. re
 ce viuētes in presenti inter ꝑctōres tanqđ i te
 nebris. pte. 3. fol. 254. b

In Glosas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

Im

Illuminatio pphica q̄ a dō pncipali ē/ q̄nq̄ t̄agit
mētes pphay mediātib⁹ angel. pte. 1. fo. 284. b
Illuminatio lucis ad contēplandū speciē super/
ne dītatīs venit post bona opa. pte. 1. fol. 26. a.
Illuminat⁹ itēz diuīo munere/ q̄ pphā (Interl.
fragilitate vel diaboli pcuratiōe priuar⁹ fuerat
lūmie ḡfē/ debet de cetero in pnia et scitāte vi/
Im syllabā vbiq̄q̄ in fl/ (uere. pte. 2. fol. 292. d.
ne hebraici fmonis legim⁹/ nūeri pluralis ē ma/
sculini generis rē. parte. 4. fol. 335. b.
Imago oīs silitudo ē/ s̄ nō puerit⁹ pte. 1. fo. 335. a
Imago tymbra differūt/ q̄ tymbra ē silitudo rei
longinq̄/ imago ē p̄p̄nqua. et expressa rei silitu/
do. Et sic sacrificia veteri legi habuerūt rōnez
ymbre respectu bonorū gloriē/ sacrificiū autē nō
ue legis habet rōnē imaginis rē. pte. 6. fo. 152. c
Imago/ eglitas/ t̄ silitudo differūt. pte. 6. fo. 65. f
Imago alicui⁹ pōt dici dupl⁹. Uno mō naturali/
ter/ sicut in hūanis fili⁹ dicūt imago patris. Alio
mō artificialiter/ sicut imago herculis/ t̄ in lapī
de. pte. 6. fol. 104. g
Imago ex alicuius hominis lineamentis expri/
mitur. pte. 1. fol. 335. e
Imagines q̄n/ q̄re/ per quē/ et quottuplici causa
inuentē dicunt. pte. 3. fol. 381. c. d. Itē pte. 1. fol.
Imagines fieri an/ quō/ q̄re/ t̄ vbi simpli (166. e. f
citer phibitū fuit in lege. pte. 1. fo. 166. e. f
Imagines fiebāt antiq̄tus valentib⁹ psonis post
mortē/ vt i imaginib⁹ suis venerarent/ t̄ ppter
illam glām habendā multi exposuerūt se mor/
ti p republica. pte. 3. fol. 29. c. et fol. 189. d.
Imaginis alię sunt eiusdē substantię/ alię non vt
pictura. pte. 1. fol. 335. a
Imago triplex. s. creatiōis/ recreationis/ t̄ silitu/
dinis. Et in q̄/ vel penes qd ista silitudo. pte. 3.
Imago creatiōis/ ratio/ recreationis/ (fo. 222. f.
ḡfā/ silitudinis/ tota trinitas. pte. 3. fol. 92. a.
Imago dei consistit in aīa quantū ad propieta/
tes naturales. s. memoriā/ intelligentiā/ t̄ volū/
Imago t̄ similitudo dei nō est corpis forma/ sed
ment/ ad similitudinē verē imaginis christi/ q̄
est imago dei inuisibilis. pte. 4. fol. 210. c
tarē. pte. 1. fol. 28. d
Imago dei grandis efficiē/ siue magnificat⁹/ in q̄
bus t̄ per quē modū. pte. 5. fol. 126. d
Imaginē dei i aīa ponūt hebrei p assignatiōes
imaginis multū accidentales/ t̄ p̄cipue in q̄n
q̄ rē. pte. 1. fol. 28. d.
Imaginē diaboli suscepisti t̄ bonū depositū ab/
negasti/ imagine dei abiecta/ si fueris crudelis
impius/ violent⁹/ t̄ filia. pte. 1. fol. 222. b
Imaginis sue impressiōe sicut exigit cesar/ sic t̄
deus animā lūmine vult⁹ sui signatā. pte. 5. fol.
Imagines antiq̄s crucifexi q̄ dicūt fa/ (174. f
cte a nicodemō/ aliq̄ simplices christiani reue/
rent. pte. 3. fol. 380. d
Imagines idolorū t̄ etiam alias quō iudei dedi/
gnati sunt habere in tēplo rē. pte. 4. fol. 9. f. g
Imago regis/ aliter ē in numo/ aliter in filio rē.
parte. 6. fol. 104. f. et fol. 113. d
Imago regis t̄ nomen solet in denario cōtineri.
parte. 1. fol. 183. a
Imagines cesaris per pilatū t̄ gaium in hierusa/

lem portate/ precibus iudeorū sunt alibi repo/
tate ad p̄cavendū dissensionē p̄li. pte. 4. fo. 9. f.
Imago cesaris in tēplo desolato/ vel statua adri/
ani equestris (q̄ in ipso sanctorū loco longo tē/
pore stetit) dicūt abominatio desolatiōis. par/
te. 5. fol. 74. a. b. et fol. 113. e. f
Imbelles duplici mō dicunt. Quidā/ qui nunq̄
possūt fieri bellatores vt senes/ femine rē. Quid
dam imbelles vt pueri/ qui sperant fieri bellato/
res cū occurrerint. s. in virū perfectū rē. pte. 1. fo
Imber serotin⁹ i iudea vsq̄ hodie iā (110. 319. g
matur⁹ messib⁹ venire p̄fuevit rē. pte. 3. fo. 324. f
Imbuendū omnes q̄ sunt altioribus disciplinis
molestū habent rudimentorū laborē cum disci/
plina ignorāt vtilitatē. pte. 1. fol. 315. f.
Imitatione vident⁹ pleriq̄ (qui sponte et p̄prio
intellectu nihil agūt) positi inter fratres/ ea age/
re q̄ illi agunt qui p̄prio intellectu mouentur.
Imitatores christi cum christo (pte. 1. fo. 314. a
morant⁹ extra castra/ q̄ delictis tabernaculi nō
seruiunt. parte. 1. fol. 80. f. Interl.
Immitas diuīe sapiē et potētiē oīdīf. Primo
in partib⁹ mūdi pncipalib⁹. Scdo in animalib⁹
diffuse. pte. 3. fol. 71. 72. 73. 74. 75. 76. per totū.
Immolare sacrificiū et offerre extra tabernacu/
lum vel templū fuit prohibitū ad vitandū ido/
latrā. pte. 1. fol. 240. b. g.
Immolare solebant gentes in luc/ t̄ in delubris
statuas adorare. parte. 1. fol. 349. e. Et in hē
Immolatio in excelsis/ an fuerit (tilitatis error
licita/ vel illicita? pte. 1. fo. 349. e. g
Immolatio agni ac aliorū sacrificiorū duo i se cō/
tinent. parte. 1. fol. 145. b.
Immolatio agni t̄ hedi/ vtrūvna fuerit/ vel due
fuerint. pte. 1. fol. 146. d
Immolatio agni qua die fuit/ t̄ cui⁹ figura erat/
vel dispositio. Ibidem. g
Immolatio agni paschal⁹ et alia sacrificia duab⁹
considerationib⁹ sunt attendenda. Una est de p̄
senti/ siue litteralis. s. status p̄li exeunt⁹ de egypto/
pro. Scda est/ figuratio rē. pte. 1. fol. 145. b
Immolatio paschalis duplex fuit/ vt dixerūt ali/
qui/ vna agni/ alia hedi. Et vnde hec opinio p
cessit. Sed h̄ improbat⁹. pte. 1. fol. 146. d
Immolatio paschalis de agno debebat fieri/ nō
autē de hedo. Ibidem. et fol. 150. b.
Immolatio agni t̄ esus qd nobis figurabat. par
Immolatio sub pena mortis q̄ fuit (te. 1. fo. 150. g.
erit. pte. 1. fol. 171. b
Immortalitas carnis alia ē quā i adā accepim⁹/
alia quā i resurrectione p christū speram⁹. pte. 1.
fo. 28. b. et fo. 35. f. g. et fo. 36. d. et fo. 38. a. b
Immortalitas in adā nō erat per qualitates cor/
poris intrinsecas/ sed erat mag⁹ per remotionē
eorum quę poterant eū corrumpere t̄ per quem
fiebat illa remotio. pte. 1. fol. 36. d
Immundicia duplex est. s. spiritualis t̄ corpora/
lis. pte. 1. fol. 233. b. c. d
Immundicia corporalis potest esse in brut/ t̄ hoc
dupl⁹. pte. 1. fol. 233. d. et fol. 346. d
Immundicia quę ē ab intrinseco/ ē quadruplex
parte. 1. fol. 235. d
Immūdicie carnali subiecti pleriq̄/ reatū agno

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

scunt: ad se redeunt et cū se conuerterint: de bo-
no castitatis eliciant: et quos inmundicia operis
tenebat in corpore inmundicia elationis tenet i
mente: Et designat per leprā volatilem. pte. 1.

Inmundicia apud heb:cos cibus eden (fo. 238. e
dis duplex assignatur. s. intrinseca et extrinseca.
parte. 1. fol. 226. c.

Inmundicie spūalis tres species assignant: siue
declinant. pte. 1. fol. 226. a.

Inmundicia p qua mors infligebat erat duplex
parte. 1. fol. 226. c.

Inmundicia mulier: mēstruatē deriuat ad ani-
ma et inanimata: et hac de causa puniebat: s
qua pena exprimitur. pte. 1. fol. 241. c.

Inmundicia triplex in lege tangit de casti-
tate. s. leprosoꝝ: seminiūoꝝ: et super mortu-
os pollutōꝝ. pte. 1. fol. 273. c.

Inmundicia quō dicitur esse in auiibus et in animali-
bus: et quid significet. pte. 1. fol. 346. d.

Inmundicia corporalis: potest esse in animalibꝝ di-
recte: vt qz inundo cibo vtuntur: vt qz in loco
inundo habitant. Ibidem.

Inmundicie nō faciunt nisi quedā irregularita-
tes: quibus hō reddebatur ineptus ad intrandū
atriū vbi erat locus sacrificij donec eēt purgatꝝ
parte. 1. fol. 234. g.

Inmundicia que in lege contrabebatur ex contra-
ctura: pccatū vel propter pccatū fuit. parte. 1. fol.

Inmundicia dupliciter contrahitur: vel (357. f. g.)
ex inmundicia rei tacte: vel ex indignitate tangē-
tis. parte. 1. fol. 296. d. b.

Inmundicia nō sunt animalia: sed q significatio ex-
primunt: mores. s. bonū et actus et voluntates.

Inmundos significant (pte. 1. fol. 346. a. d.)
porci et. Et nisi qz porci more vixerit in eū di-
abolus pccatū nō accipit. parte. 5. fol. 98. e. f.

Inmundus est in anima qui a (parte. 1. fol. 151. a.)
diabolica illustratio p idolorum culturā et pccatū
enormitate polluit. parte. 1. fol. 279. c.

Inmundus est originaliter q semen naturale et sa-
nū effundit. pte. 1. fol. 241. a.

Inmundus aliquis si sciens de carnibꝝ hostie
pacificę comederet: q pena veniebat plecten-
dos: mortis. s. pena vel alia. pte. 1. fol. 227. b. c. d.

Inmundicia in aduersitate est si (et fo. 246. g.)
gnū reprobationis. pte. 5. fol. 29. a.

Inpatientia pene semp amica est pccati. pte. 3. fol.

Inpatientia hūana quā habemꝝ in disce- (58. a.)
ptatōibꝝ eleganter describitur. pte. 4. fol. 362. a.

Inpatientia impellente totus spūs foras prorū-
pit: quē nulla intus disciplina sapientie conclu-
dit. pte. 3. fol. 336. e.

In impatientie vicium si labaris p duricia fratris
traditionis tue virtutis dñi patieris et. et cu3 il-
li spem pñe salutisqz (quaz forsitan habuerat)
durus increpando rapueris: rationē pro fratre
quē scādaligasti iudici reddes. pte. 3. fol. 327. f.

Inpatientie leues motus: statim sunt excusien-
di p virtutē patientie. pte. 5. fol. 148. b.

Inpatientis hominis modus est nō expectare finē
verbi qd sibi dicitur. pte. 3. fol. 14. d.

Impatiētes sunt: aliq ex sola ignorantia boni pa-
tientie: aliqui nō ex ignorantia boni patientie:
sed ex animi debilitate: aliq ex diuturnitate ad-
uersitatis. pte. 4. fol. 14. g.

Impatiens reprehensibilis est et multo peior: et odi-
osior versutus: et quare. pte. 3. fol. 322. f.

Impedimētū triplex vite actiue. s. passionis im-
pulsus: virtutis hūane defectus: et corporis aggra-
uatis pondus. pte. 3. fol. 263. d.

Impedimētū duplex amoris sponsi et sponsę. pte.

Impedimēta exerceñde virtutis (te. 3. fol. 359. c. d.)
sūt tria. s. loquacitas: acedia: et inmoderata cu-
piditas terrenorū. pte. 3. fol. 400. f. g.

Impedimēta tria contra obseruationē dei mā-
datoꝝ. pte. 3. fol. 350. b. et fol. 351. a. b.

Impedimētū triplex fuit iudicis edificantiibus
murꝝ hierusalē: et vbi ista tāgunt. pte. 2. fol. 258. f.

Impedimēta diuise dilectionis contingētia re-
spectu aduersarij sunt tria. pte. 1. fol. 340. c.

Impediunt homines multis viciis ne verū sit qd
loquunt. Prati est loquunt: aut metu: aut cupi-
ditate: aut iactantię gratia. pte. 1. fol. 305. f.

Imperatore creato antiquitus statim qrebatur ab
eo. Quo marmore veller sepulchrū habere. par

Imperatores et reges habēt duos (te. 3. fol. 64. d.)
angelos custodes. pte. 6. fol. 255. d.

Imperatori sūmo didrachmā reddere debet qli-
bet: Et que sit illa: et q reddat. pte. 5. fol. 55. d.

Imperator romanus vel eius imperiū sup gētes
habens dominū: significat per patrē vtorū san-

Imperatorē romanū (sona. pte. 2. fol. 50. d.)
Ra. Sa. vocat neqz et pessimū. pte. 4. fol. 420. d.

Imperatores romani abstulerant a iudicis regiā
dignitatē ne haberēt rebellādi occasionē. pte. 5.

Imperatores aliq fuerūt iudicis māsue- (fo. 238. b.)
ti: et aliqui feroces. pte. 4. fol. 412. c.

Imperialis pccatū a deo data significat per annu-
lum. pte. 2. fol. 308. b.

Imperia diuina per inertia suā qui contēnit: hic
cōtra dñm anio feruet: et ipm dñm qsi importa-
bilia onera imposuerit: mēte repēdit infana.

Imperitia est velle docere melioꝝ. pte. 3. fol. 18. b.

Imperitū viciū est rectū nō recte sapere. pte. 3. fol.

Imperigo sine dolore corpus occupat: et (70. a.)
membrorū decorē sedat. pte. 1. fol. 252. f.

Impietas et iniquitas quō differūt: similiter impi-
tas et iniquitas. pte. 6. fol. 5. b. d.

Impietas duplex. s. leuis et grauis: et quō punien-
Ex impietate et auaricia sur (d. sit. te. 1. fol. 361. a.)
gunt omnia mala. pte. 4. fol. 10. f. g.

Impius et iniquus differūt. pte. 3. fol. 51. c. et fo.

Impius in deū: pccatō in se: (158. c. et fol. 329. c.)
pestilens in proximū. parte. 3. fol. 87. a.

Impiū siue iniqui duo sunt. Unꝝ qui nihil audit
a speculatore: et in sua impietate morit. Alter cui
speculator annūciat: et ille contemnēs vicio suo
morit. pte. 4. fol. 216. b.

Impios sic duos legimꝝ: sic duo iusti sūt. Ibid.

Impiorū lucerne: q sūt: et quō extingunt. pte. 3.

Impius nescit mala q fecit nisi cū pu (fo. 44. b.)
niri ceperit. Ibidem. c.

Impi in iniquitate durat: vt nec in ipso meruat se.

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

riri q̄ amat dñm q̄ peruerse cogitat explet.
Ibidem. e
Impij q̄nto accusatio eoz rarioz et difficilior: tāto peccādi libertas videt̄ eē maior. parte. 3. fol. 350. e
Impij spalia bona q̄ habent: dicunt̄ nō esse in manu sua. Aliter de bonis spiritualibus virtuosoz. pte. 3. fol. 44. c.
Impiis inundatio superuenit: cū dolorū fluctus ex aliqua aduersitate patiunt̄. pte. 3. fol. 44. b.
Implicamenta multa mundi quos occupāt: habitationē celestis patrie nō requirunt: sed fides quam tenet specie tenuis increpat ipsos ne ocio torpescāt: de exemplo suo: a labore suo et lōga nimitate alios retrahāt. p. 1. fo. 320. f. et fo. 333. e.
Imponere equiuocū ē in significatione et cōstructione. parte. 1. fol. 86. c.
Impossibile ēz dupl̄. Primo mō simpl̄ et absolute. Secō mō: q̄ nō ē bñ possibile. pte. 6. fo. 82. g. Itē pte. 4. fo. 131. b. Itē pte. 3. fo. 379. b
Impossibile ē quēlibet sanctū nō cadere in minimis peccatis. pte. 6. fol. 229. a.
Impcations pphetaz nō dicunt̄ voto optantiū: sed spiritu pudentiū. pte. 5. fol. 23. a. et fo. 142. a
Impcations bñdictionū sunt fm ea q̄ solēt homines desiderare in p̄senti vita. pte. 1. fo. 364. c.
Impcations maledictionū sunt fm ea q̄ hoīes abhorrent in p̄senti vita. Ibidem. g.
Impssio q̄dā sit i mēbus corpis ex mali opis frequetatio: et ex bona opatioe: Et dāt s̄t de arte carpentandi. pte. 6. fol. 15. c
Impssionū naturā q̄ generant̄ in mētibz vt tonitruū: et aliaz licz pbi dixerit aliq̄ de eis: bñ tñ fuit in generali tñ: et valde impfecte. pte. 3. fo. 68. g.
Impressio diuine cognitionis in mēte pphetaz q̄ sit. pte. 1. fol. 351. f
Improbis dāt p̄as nocēdi: et q̄re. pte. 6. fol. 28. a.
Improperare in Conuitiari
Imprudētia ēz q̄si improuidētia: pte. 3. fo. 323. a
Impudentiū consuetudo est vt de p̄hensi. primū per aliqua falsa excusent: et inde cōuicti alia q̄runt: tpi vel necessitati vicia imputantes ne q̄ veritati cedant. pte. 3. fol. 296. b
Impudētie resistere: interdū gratie ē: et cū loq̄ sit erit fronte fronte contereere zc. pte. 4. fol. 215. b
Impugnatio x̄itat̄ agnūte cū sit species peti in spūm̄sc̄m̄ graui⁹ ē peti⁹: q̄ luxurie viciū cōtra naturā q̄ erat infecti sodomite. pte. 5. fol. 40. b.
In principio creauit de⁹ celū et terrā: pleriqz est imāt in hebreo haberi. In filio fecit de⁹ ce. et ter. et sic in ipsa fronte geneleos: et in p̄ncipio iohannis: celi et terre cōditor approbat. pte. 1. fo. 21. f. g
In principio creauit de⁹ ce. et ter. In his verbis p̄mutis sumariē et compēdiōse totū opus diuinū vt si quis dicat. Talis artifex edificauit hanc domū zc. pte. 1. fol. 29. d
In principio creauit deus celum et ter. tripliciter exponitur ad excludendū tres errores. parte. 1. folio. 29. e. f.
In prin. cre. de⁹ ce. et ter. Principiū cū relatiue dicat̄ ad p̄ncipiariū: sic in b̄ loco pōt referri: v̄l ad creauit: vel deus: v̄l ad celū et terrā: vel q̄to ad b̄ q̄ dicit̄: In prin. ad totū p̄cessū p̄m̄ue creatiōis seu p̄ductiōis rez zc. q̄ in p̄mo caplo continet̄.

parte. 1. fol. 29. f
Inanimata res non est susceptiua vicij et virtutis. parte. 4. fol. 404. g.
Inaiata res quō dicit̄ sc̄a. pte. 3. fo. 208. g. Itē pte. 1. fol. 34. b. et fol. 161. b. et fol. 246. e.
Inanis est omnis actus et sermo: in quo nō est intrinsecus aliquid pro deo vel dei mandato. parte. 1. fol. 318. f.
Inane et ociosū ē pene totū i hac vita hominis qd̄ dicit̄ vel agit. pte. 1. fol. 318. f.
Inanitas et vanitas multa i hoc mūdo: quā dei miles superat et vincit. Ibidem.
Incāratōres sepe i corpibus humanis tumores vel feruores: vel alia h̄mōi: voce sola soluere v̄l rep̄mere dicunt̄: interdū etiā aīe stuporē quēdā sensus infligere. pte. 2. fol. 22. a.
Incarnatio ch̄isti facta est: nō ex humano merito: nec ex necessitate: sed gratuita dei dilectione ad nos. pte. 5. fol. 195. g.
Incarnatio filiū dei quare nō illico post hominis casum facta fuit. pte. 6. fo. 83. b.
Incarnationis mysteriū an angeli cognouerūt ante humanationē iesu ch̄isti: an nō. pte. 4. fo. 101. a. c
Incarnationis mysteriū. s. vnio natu: re diuine et humane in supposito verbi: supra modum transcendit facultatē intellectus. parte. 4. fol. 110. b. et fol. 455. f.
Incarnationis mysteriū: difficilior ē intelligendū seu veraciter consistendū: q̄ ceterę cōditio: nes de ch̄isto: vt de tpe sui aductus: et b̄ signis eiusdem zc. pte. 5. fol. 67. e.
Incarnatiōis bñdictione vna causarū fuit: ad sup̄plendū p̄fectionē legis p̄ ipsum ch̄istum incarnatum. parte. 3. fol. 143. b.
Incarnationis de mysterio hoc quod intelligere et penetrare nō possum⁹: potestati sanctis p̄s humiliter reseruē: vt nō supbe qd̄ audeat v̄l cōtemnere vel denūciare qd̄ nō intelligit: s̄ igni tradat. i. spūi sancto. pte. 1. fol. 147. a.
Incarnatio verbi diuini fuit per descensum. filiū in vterū virginis: nō intelligendo per motū localem: sed per nouū effectū in virgine: qui quidē effectus est cōiunctio diuine nature et humane in vna p̄sona. h̄ec autē cōiunctio pōt cōsiderari dupliciter. s. effectiue et terminatiue zc. et de hoc exemplū. pte. 6. fo. 285. b.
Incarnationis mysteriū et quedā alia nō fuerunt p̄palāda antiq̄ p̄p̄o: et quare. pte. 4. fo. 212. g. b
Incarnationis diuice secreta nō sunt tradēda p̄rauis ac pollutis mētibz: sed his q̄ ad fidē veniētes cor mūdauerūt. pte. 1. fol. 296. f.
Incarnatio diuine p̄sonę p̄bat̄ ex scripturis receptis a iudeis. pte. 6. fol. 274. g.
Incarnationis possibilitas filiū dei ex quibuscūq̄ possitis p̄ iudeos ostendit̄. pte. 2. fo. 5. g.
Incarnationis mysteriū pōt credi dupliciter: expl̄cite. s. et implicite. pte. 6. fol. 155. c. et quō p̄ores et nos tenemur hoc credere. Ibidem.
Per incarnationē ch̄isti: sapia i corpe hūano posita: fecūdat p̄p̄os dulcedie dilectiōis et beatorū
Incarnationis ch̄isti ofo p̄. (opez. p. 2. fo. 163. a
cessit vt torpor: nisi euigilātū s̄sc̄q̄. p. 3. fo. 62. g
Incarnationis meritū siue passio ch̄isti quō p̄fca

In

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

Incarnatio p̄buere locū nō solū dauid: sed etiā omnes p̄p̄etē in ecclesia ch̄isti dictis et factis: ut citius adueniēs suscipere: cū fuisset añ p̄p̄o p̄betatua pte. 2. fol. 203. b.

Incarnatio sūc et passionis exemplū ch̄istus antea a iudeis occultū manifestat: et vitatē hūmanē carnis inter flagella triumphantis ostendit. pte. 2. fol. 203. f. et fol. 208. b.

Incarnatus filius q̄ dextra dicit ad agendū hominē missus est. pte. 3. fol. 34. a.

Incarnationē suā dū p nobis patri ch̄ist⁹ demōstrat sp̄ p nobis hostiā fert. pte. 3. fol. 6. b.

Incarnatiois sacramēta p oēs mūdi plagas dilatait: et euāgeliū p̄dicat. pte. 1. fol. 176. e. Interf.

Incarnationis mysteriū per scalam iacob declarat. pte. 1. fol. 89. b. et fol. 90. b.

Incarnationis mysteria q̄ hūana sapia discunt: tū carnē agni aq̄ coctū ē. pte. 1. fol. 146. f.

Incarnatio ch̄isti: in qua oēs thesauri sapientiē et scientiē absconditi figurant in arca tabernaculi. parte. 1. fol. 176. b. f.

Incarnationis dūcē humilitas per granū sinapis intelligit. parte. 5. fol. 45. f. et per corrigiam calciamētorū. fol. 90. f.

Incarnat⁹ dñs vctis dicit. pte. 3. fol. 71. a.

Incarnatiois dūcē mysteria historiē ruth accōmodatissime adaptant. pte. 2. fol. 56. e.

Incarnatiois diuigē figuratio: fuit istū mirabile signū retrogradatiois sol tpe ege/chig tē. pte. Incēditi generale futurū erit sup. (2. fol. 180. b. naturale. parte. 1. fol. 53. f.)

Incētiua viciōrū siue stimuloꝝ an et quādo deus puniat. parte. 4. fol. 236. b.

Incētiū carnis in aliquib⁹ ctingit ch̄istus p samuelem figuratus. pte. 2. fol. 79. b.

Inchoantiū bene studia vel operationes pestiferis p̄suasionebus: quasi quibusdā maliciē suę dentibus dissipare est herbas vel arborū cortices mandere. pte. 3. fol. 56. e.

Incipere viā iusticię multi pponit audientes vba exhortationis: sed sicut ostiū i cardine vertuntur. pte. 3. fol. 334. b.

Incipere cū aliquid magnę virtutis volumus: datur nobis exemplum ieiunandi et orandi. parte. 2. fol. 251. b.

Incipientes aliqua ad sola diuina sacrificia ista p̄ficiat: ut ad honorē intimi iudicii i ara cordis immolent. pte. 1. fol. 348. a.

Incipientes vel noui nō debent operi doctrinę vel p̄dicatiois applicari: nā ad op⁹ doctrinę seu p̄dicatiois requiritur maturitas et firmitas. parte. 1. fol. 348. b. Vide in Tricennarius.

Incircūcisus labijs notat defectum eloquentię. parte. 1. fol. 136. c.

Incircūcisi nō tenebant ad legē moysi: et si erāt cultores vni⁹ veri dei: quod olim erat cōmunē p oib⁹: sicut iob et plures alij moriebant in statu saluandorū. pte. 4. fol. 251. c.

Incinationes rerū sunt pōdera earū. vñ Aug⁹. Amor meus pōdus meū. pte. 3. fol. 54. b.

Includere dei ē clausis nō apire: et cor: reprobū p gratiā nō enollire. pte. 3. fol. 30. e.

Incōmixtio tribuū fuit sub gēpto: ne cōmisce-

rent sortēs hereditatū. pte. 2. fol. 45. a.

Incōprehensibilia esse q̄ intelligit: vti q̄ videt et nō inueniēs inuenit. pte. 3. fol. 28. b.

Incōstans et vagabūdus designat p inquilinū: et nō est aptus ad recipiendū eucharistię sacramentum. parte. 1. fol. 255. b.

Incōtinēs p̄sente passiōe iudicat eē fomicidū: p̄ extra passiōē iudicat cōtrariū. pte. 5. fol. 196. c.

Incōtinētia malū ē: sed nō ideo cōubiū q̄ incōtinētes copulant: nec ppter illud malū culpa: bile est hoc bonū: sed ppter hoc bonū est veniale illud malū. pte. 1. fol. 38. b.

Incorruptibilia et corruptibilia: quō redibūt vel numero vel specie: Et elidit error: aliquorum p̄horū dicentū: q̄ post transitum magni anni: (qui complet in triginta sex milibus annorū) effectus inferioris reuertent q̄dē numero. parte. 3. fol. 21. d. f. g. et fol. 33. g.

Incredibilia: multo hominib⁹ accidisse q̄ nabuchodonosor: et gręce et romane traditū histo: rię ē: qd mix si ad ostendēdā dei potētiā ipse nabuchodonosor hec p̄tulit: pte. 4. fol. 303. e.

Increduli seducūt et seducunt p q̄sdā obsequantias velatas: ut demetrius. pte. 6. fol. 197. f.

Incredulitas de qua ch̄istus discipulos increpauit: an fuerit illoꝝ vel alioꝝ. pte. 5. fol. 120. b.

Incredulitatē q̄re arguit sathanas: et nō alij sūt dubitatie loquētes. parte. 1. fol. 282. e.

Increpates iniuste frequēter ex verbis suis ostēdunt deficere. parte. 3. fol. 14. b.

Increpere q̄ recusat vitā carnaliū q̄ntū sufficit: dei p̄fecto se esse negat. pte. 1. fol. 199. e.

Increpatio hoim peccatū designat p securim. S; cū aliquis incaute peccatē arguit: ferrū securis de manubrio fugit. pte. 2. fol. 167. d.

Increpatio diuina ē tribulatio a dō immissa. pte. 4.

Increpatio ne fiat tpe lucri: cauēdū ē: (fo. 91. f. q; et si recte quidā debent increpari: nō tamē in afflictione: ne qui lenire debet: dolorem augeat. parte. 3. fol. 36. b.)

Increpatiois apertē impetu obuiare: et mucrone est percutere. Aueria autē hasta ferire est ferire intrāquille ex quibusdā tangere: et quasi parēdo supare. pte. 2. fol. 99. b.

Incub⁹ et Succubus: vide in Demonioꝝ filij.

Incus ad hoc statuit: ut crebris ictibus feriatur. parte. 3. fol. 80. c.

Incude alia vasa formantur: sed ipsa tot ictibus in aliud vas non transfertur. et illius moralitas. Ibidem.

Indefinita iuris eq̄poller vniuersali. pte. 1. fol. 359. b.

Inder et pollex blando osculo cōiunguntur. parte. 1. fol. 266. c.

Indigena et mēdicus nō erit inter vos: dictū est iudeis de mendicante publice: qd nō debebāt iudei pmittere. Animaduertāt h̄ christiani i lege amoris existētes tē. pte. 1. fol. 347. d. b.

Indigētia terrenorū sepe cōtingit viri p̄fectis: cū semp assit vtrū copia. pte. 1. fol. 363. b.

Indignas deus nobis vel vniuerso p̄p̄o: et si iā vltio p̄cedit: redeūte lege dei in cor nostꝝ: que moneat nos p̄uerti ad penitētiā et satisfaccere p̄ delictis: cōtinuo ira cessabit. pte. 1. fol. 291. f.

Ind

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

Indignatio dei q̄ diu sustētat peccātes: aliquādo nō tota quidem prūpit in penam/ sed stil lat in modū ignis ad dissoluendū duriciā cor dium. parte. 4. fol. 386. a.

Indignos dñs saluat: nō p merito delictorū retributionē impendens/ sed ppter miscōie bonū veniā supfundens. pte. 2. fol. 239. b.

Indignū si pmouet ad maiore statū/ apparet ei? stulticie effectus/ q̄ prius erat incognit⁹. Exem plū de sumia rē. pte. 3. fol. 394. f.

Indignū p mortuorū frequē eas plus ambiūt q̄ illi q̄ sūt digni. pte. 2. fo. 43. d. et fol. 44. d.

Individua quare fuerunt obseruata i arca noe. parte. 1. fol. 53. g. b.

Indiuisibilitas matrimonij nō solū ē de iure di uino/ sed etiā naturali. pte. 5. fol. 58. f. Uide etiā in Matrimonij indiuisibilitas.

Indoctus homo mutis animalibus si cōparet/ eloquens videt: si xō eruditio et eloquentibus/ stultus et mutus. pte. 1. fo. 132. e.

Indoles insignis boni igenij/ in xbis vez ama re/ nō xba. parte. 1. fol. 280. b.

Inducentia ad mandatorū obseruantia/ et retra hentia a malo/ porte hierusalē dici possunt. par te. 2. fol. 256. b. et fol. 258. d.

Inducentia ad bonū tria sunt. f. decor opis/ dul cor feder/ valor muner. pte. 2. fol. 256. b. et fol.

Indui iusticia dicit sicut vestimēto/ q̄ (258. d. se vndiqz bono ope ptegit: et nullā actiōis sue partē nudā relinquit. pte. 3. fol. 55. e.

Indumētū supbū nocet vite et fame. pte. 6. fol.

Induimur christū dupliciter/ quomō et (119. a. quales. parte. 6. fol. 84. a.

Indulgentia sumit p pmissione: q̄ pmissio sit du pliciter. parte. 6. fol. 42. f.

Indulgere nō lens ei qui vxorē suam polluit rē. cū forte desponsatā christi virginē polluerit/ vñ animā suā: iniurias suas grauiorē q̄ dñi men surat. parte. 3. fol. 328. f.

Infantiū genitorū que prima vox sit in vtroqz sexu. parte. 3. fol. 373. g.

Infans octo annorū incipit habere ratiōis vsū: extunc restringendus est a turpibus et inhone stis: p quā restrictionē intelligit circūcisio spiri tualis. parte. 1. fol. 68. b.

Infectes cū parentibus i sodomis cremati sūt: vt posset aduerti impiūssimū facinus sodomi tarū: ne de origine eorū aliquid remaneret ve stigium. parte. 1. fol. 73. e.

Infans vocat et paruulus fm hebreę lingue idi oma/ omnis filius ad compatiōē parentū. Ro me quoqz vsqz hodie omnes filij infantes vo cant. parte. 1. fol. 76. b.

Infelicitissimi sūt q̄ vsqz ad senectutē gula et ebri etate et diuersis voluptatibus occupati: nō itel ligūt in se opa dñi. pte. 4. fol. 14. e.

Infelicitatē vt qdā mutant/ vident⁹ sepe qdā a pposito suo trāsire ad aliud. pte. 4. fol. 46. a.

Inferiores hoies superioribus debēt obedientiā et reuerentiā rē. pte. 6. fo. 162. b.

Inferi fm locū terrenū dicti sunt. i. in inferiori bus terre partib⁹. Sub vario eñ intellectu no men inferorū ponit: et maxime in mortuis hoc

solet accipi. parte. 1. fol. 291. a.

Inferorū vocabulo noiar ptes inferiores terre: cōpatiōe hui⁹ superioris terre (in cui⁹ facie viuif) manifestū est. Sicut in compatiōe superioris cell (vbi sanctorū demoratio est angelorū) peccātes angelos in hui⁹ aeris detrusos caligine/ septu ra dicit tāqz carcerib⁹ inferi puniēdos referua ri. parte. 1. fol. 291. a.

Infernus accipit dupliciter i scptura. Vno mō p fossa vbi ponit mortuorū corpa. Alio mō p loco vbi descēdunt anime damnandorū et pur gandoz: et generaliter illorū qui nō admittunt ad gloriā. parte. 4. fol. 14. g.

Infern⁹ accipit p fossa vel sepulchro. pte. 3. fol.

Inferni loc⁹ a pncipio distinctiōis rez ē ab (38. g alijs distinct⁹. pte. 6. fo. 225. c. d. et pte. 4. fo. 58. c.

Infern⁹ quō dī habere tenebras: cū ibi sit ignis q̄ de natura sua ē lucidus. pte. 5. fol. 30. b.

Infernus est locus vbi recludunt aīe/ vel ad re frigeriū/ vel ad penā. pte. 4. fol. 349. e.

Infernus ē aer iste q̄rū ad celsitudinē celī: q̄rū ad eiusdē aeris altitudinē/ terra infernus intel ligi et pfundū pōt. parte. 3. fol. 38. f. b.

Infernus domus erat oīm ante aduentum chri sti. parte. 3. fol. 57. f.

Inferni limbū ingrediebant patres ante christi aduentum: vt dixit iacob patriarcha et iob rē. parte. 6. fol. 28. b.

Inferni xps i morte momordit/ electos educē do et reprobos reliquēdo. p. 4. fo. 349. e. Infi.

Inferna duo ostēdunt esse/ et que sūt/ et quō ac cienda. parte. 3. fol. 214. a. b.

Inferni occulta sicut nullo a nobis cogitatiōis sensu penetrantur: ita aquarū abyssus nulla no stra visione cōprehendit. pte. 5. fo. 71. e.

In inferno magna questio est/ et quid inde scri ptura sentiat: vbiqz hoc memoratū fuerit ob seruandū est. pte. 1. fol. 109. e.

Infernus nō habet ordinē: nō q̄ deus non ordi net tormēta fm merita singulorū: quia et si vna gehenna non omnes. Vno modo sentient: sic nec modo homines calorē solis/ vel ordo nō erit quia in suppliciis propria qualitas rerum nō ser uatur. pte. 3. fol. 27. e.

Inferni tormēta nō replent terminū accipiēdo: et quare. pte. 3. fol. 335. a.

Inferni pñe sextuplices sunt. pte. 2. fol. 116. b.

Infernus terra dicit/ quia ibi captiui tenent. par te. 3. fol. 27. e.

Infernus est quicquid separat amorē fraternita tis. pte. 4. fol. 349. e.

Infernus primus cecitas peccantis anīe et vere lucis scientia carentis. pte. 3. fol. 324. a.

In infernū/ vtrum mali tm/ an etiā boni descen dant? Si tm mali/ quō iacob dicit se lugentem descendere velle? pte. 1. fol. 103. a.

Infidelium multitudo dī arene. pte. 1. fol. 375. b.

Infidelitas omnis irreuerentiā cōtinet/ s̄ nō ecō tra. pte. 1. fol. 317. b.

Infidelitas serui ad dñm videt esse maxia irreue rentia ad ipsum. Ibidem.

Infirmatates nostras intantū christus accepit/ quantū valebāt ad opus nostre salutis. Et enū

Posillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

merant quēdam infirmitates: et defectus q̄ cō
tingit circa hominē: et inter hos quos: et quos
nō accipe cōgruū trat. pte. 5. fol. 31. b.

Infirmitates graues imittunt hoib⁹ q̄q̄ a dīa/
Infirmitas (bolor: et nota q̄s. pte. 4. fol. 388. a.

grauis co: pal q̄q̄s puenit p̄p̄ i gratitudinē et
ga deū. Exēplū d̄ ecclesia rege. p. 4. fol. 68. a. b. c.

Infirmitas exēplū p̄bet: vt cū molestia corp̄is v̄l
inimica tentant humana liceat aliqd̄ latere de
p̄positi rigore. pte. 6. fol. 186. f.

Infirmitas q̄litate rerū mutat: dū videt p̄spera/
laudat: dū mutat n̄bil eē iudicat: s̄ firm⁹ cū
ipsa gl̄a penā cōsiderat sequentē: et mox d̄nat.

Infirmitas tenentudo est: quodū (pte. 3. fol. 16. f.
pueros p̄spiciūt florere iustos crucian: bona
se inchoasse penitent. parte. 3. fol. 38. b.

Infirmitas nimis ad iusticiā trahit: et eterna q̄ spe/
rabit relinquit. et compas arbori q̄ vento im/
pellit vt cadat. pte. 3. fol. 40. f.

Infirmitas in ecclesia q̄ transitoria successione b̄le
tant sup̄ ventū vident leuari: sed p̄secutionis
tpe dū p̄speritatis aura p̄trāsūt: eoz p̄tinuis ele
uatio corrūt. pte. 3. fol. 57. f.

Infirmitas in cordis tria cōcomitant. f. splen
dor: veritatis intellectū perficiens: amor: chari
tatis bonis cōsentis: et dulcor: suauitatis res
ciens. parte. 1. fol. 268. d.

Infirmitas in reprobis hominibus surgit a pecto/
re: dū clatio se erigit ex seculi potestate: et com/
parat ad stēmutationē: et q̄re. pte. 3. fol. 80. b.

Infirmitas vel efficientia manifesta corporū cele
stiu in inferiora p̄cipue viuētia: an arguat per
fectionem vel dignitatem essentialē eorundē.
parte. 1. fol. 336. b. d. e. g.

Infirmitas dum sumus: nec fructū iusticie pu
dicie vel pietatis afferim⁹: andā sum⁹. Si au
tē nos excolētes ad v̄tutē frugē suscitam⁹: ter
ra andā efficitur. pte. 1. fol. 321. a.

Ingenuus vir q̄ ad dei cōtēplationē subleuat/
p̄ aquilā significat: et q̄re. pte. 3. fol. 76. d. b.

Ingenuus negligēdo sapia vera se puat: et sim
plex studiosus laborādo degustat. parte. 5. fol.

Ingenuus desidiosus accipit sepe: vt de (146. f.
negligentia iustius puniat: qui scire cōtempnit
quod sine labore assequi potuit: et aliqui studi
osus tarditate intelligētie p̄mit: vt eo maiora
p̄mita inueniat quo studiosus. Ibidē. g.

Ingenuus aptū factis disciplinis aliqui habet hō
bū creatus a deo: sed tradit luxurie et inertie: et
habens masculū offert debile. l. orōne aliq̄ ani
mi p̄turbatōe corruptū. hic sentiet in se esse cō
pletū qd̄ scriptū est: p̄orētes potēter tomentā
patient. parte. 4. fol. 424. e.

Ingenuus quādoq̄ qui nō habet habet autem si
tim: et amando studens assequi. qd̄ nescit inge
niosus. parte. 3. fol. 16. f.

Ingenuus boni dicat i speculabilibus: qui cito ca
pit verbum magistri. In operabilibus v̄o ille
metaphorice dicat ingenij boni: qui alterius ex
emplo cito mouetur ad opus bonū: etiā i meli
us p̄cedendo. parte. 6. fol. 71. c.

Ingenuus cuius ad cognitionē veritatē emicat/
sed operatio carnalis obscurat: lipp⁹ dicat mo/
raliter. parte. 1. fol. 252. e.

Ingenuus vigilantia cū a secularibus ad defens
ionē veritatē trabunt: et eoz eloquiū i v̄sū recti
tudinis: aur⁹ et argentū tollim⁹ ab egyptijs: vt
nos diuites illi paupes efficiā. pte. 1. fol. 356. a.

Ingenuus boni indoles insignis in rebus verum
amare nō verba. parte. 1. fol. 280. b.

Ingenuus i intelligentia mēoria iudiciū ratio: et oēs
q̄ itra me sūt mor⁹: cōmēdati mihi vident vt in
his vtar his q̄ lex p̄cipit diuina. pte. 1. fol. 223. a.

Ingenuus solers et p̄spicax: si ad malas artes ver
tatē: et reb⁹ dei abutatur i his q̄ nō vult: hoc ē ab
iurare depositū: et b̄nficia v̄tere i p̄fidiā. Ibidē.

Ingenuus subtilioribus floruisse veteres q̄ mo
dernos dixerunt quidā: sicut vetus vinū meli
us est nouo. parte. 1. fol. 20. b.

Ingenuus floruisse et diligētia valuisse p̄firmatur
iudicio oīm eruditissimoz auctores: et q̄nto iu
niores sūt: et ito p̄spicaciores. Ibidē.

Ingenuus nō rūdēt b̄nfactorib⁹ suis fm̄ debita b̄n
ficia p̄ fm̄ obtulit cordis sui p̄ua p̄silia. pte. 4. fol.

Ingenuus p̄speritatis pena mltiplex. f. puatio (451. e.
grē sp̄ual subtractionis subsidij t̄pal inflicto sup
plicij gehennalis tē. pte. 3. fol. 206. f. g.

Ingenuus maloz christianozū: qui postq̄ in
gressi sūt militantē ecclesiā p̄ baptismū: deum
offendūt multipliciter male viuēdo: p̄ quos fi
gurant. parte. 3. fol. 200. b.

Ingenuus clericoz de receptiōe diuinorū b̄n
ficioꝝ significat p̄ ingratitudinē p̄p̄l israel de
b̄nficijs a deo receptis. pte. 1. fol. 369. d.

Ingenuus ecclesie quomō intelligit in veteri le
ge: et qui ab illo excludebant: quare et quomō.
parte. 1. fol. 157. b. f. g.

Ingenuus in terrā viuentiū que significat p̄ ter
rā p̄missionis ē duplex. Unus i re sicut ingres
si sūt beati. Alius i spe: et sic ingrediunt fideles
gratiā dei recipiētes. pte. 1. fol. 334. b.

Ingenuus christi i celū figurat p̄ ingressū summi
p̄ficientis in sanctū sanctorū. pte. 1. fol. 241. g. h.

Ingenuus sapientie dicunt om̄es eius reuelati
ones: et marie notabiles. Illa v̄o fuit valde no
tabilis qua descendit in montē sinai: legē dādo
audiente cūcto populo. pte. 3. fol. 388. d.

Ingenuus ingratū nō p̄t decēter loq̄. pte. 3. fol. 331. c.

Ingenuus nō ponunt inter serpentē et virū: sed
mulierē: et quare. pte. 1. fol. 42. e.

Ingenuus nō ponunt inter serpentē et virū: sed
mulierē: et quare. pte. 1. fol. 42. e.

Ingenuus possit inter serpentē et mulierem: in
telligitur de beata virgine: que ē infecta demo
nibus. parte. 1. fol. 42. b.

Ingenuus n̄i q̄tuor sūt: et q̄ nota. pte. 3. fol. 166. e.

Ingenuus nocuior q̄ familiaris inimic⁹. pte. 4. fol. 129. b.

Ingenuus crebr⁹ vici b̄nficijs fieri p̄t (Interf.
vt odij ponat rigore: et calore charitatē mēti ap
ponat. parte. 3. fol. 333. e.

Ingenuus diligere debemus: bona gratie et glo
rie eis optādo: alia v̄o nō sūt eis optāda nisi in
quādā generalitate. pte. 5. fol. 23. b. c. et fol. 25. b.

Ingenuus i manu est culpa i ope iusticia i taber
naculo: iniquitas in mēte. Adēs quippe taber
naculū vocat i quo apud nos abscondimur: cū
foris in ope nō videmur. pte. 3. fol. 28. f.

Ingenuus i manu est culpa i ope iusticia i taber
naculo: iniquitas in mēte. Adēs quippe taber
naculū vocat i quo apud nos abscondimur: cū
foris in ope nō videmur. pte. 3. fol. 28. f.

Ingenuus i manu est culpa i ope iusticia i taber
naculo: iniquitas in mēte. Adēs quippe taber
naculū vocat i quo apud nos abscondimur: cū
foris in ope nō videmur. pte. 3. fol. 28. f.

Ingenuus i manu est culpa i ope iusticia i taber
naculo: iniquitas in mēte. Adēs quippe taber
naculū vocat i quo apud nos abscondimur: cū
foris in ope nō videmur. pte. 3. fol. 28. f.

Ingenuus i manu est culpa i ope iusticia i taber
naculo: iniquitas in mēte. Adēs quippe taber
naculū vocat i quo apud nos abscondimur: cū
foris in ope nō videmur. pte. 3. fol. 28. f.

Ingenuus i manu est culpa i ope iusticia i taber
naculo: iniquitas in mēte. Adēs quippe taber
naculū vocat i quo apud nos abscondimur: cū
foris in ope nō videmur. pte. 3. fol. 28. f.

Ingenuus i manu est culpa i ope iusticia i taber
naculo: iniquitas in mēte. Adēs quippe taber
naculū vocat i quo apud nos abscondimur: cū
foris in ope nō videmur. pte. 3. fol. 28. f.

Ingenuus i manu est culpa i ope iusticia i taber
naculo: iniquitas in mēte. Adēs quippe taber
naculū vocat i quo apud nos abscondimur: cū
foris in ope nō videmur. pte. 3. fol. 28. f.

Ingenuus i manu est culpa i ope iusticia i taber
naculo: iniquitas in mēte. Adēs quippe taber
naculū vocat i quo apud nos abscondimur: cū
foris in ope nō videmur. pte. 3. fol. 28. f.

Ingenuus i manu est culpa i ope iusticia i taber
naculo: iniquitas in mēte. Adēs quippe taber
naculū vocat i quo apud nos abscondimur: cū
foris in ope nō videmur. pte. 3. fol. 28. f.

Ingenuus i manu est culpa i ope iusticia i taber
naculo: iniquitas in mēte. Adēs quippe taber
naculū vocat i quo apud nos abscondimur: cū
foris in ope nō videmur. pte. 3. fol. 28. f.

Ingenuus i manu est culpa i ope iusticia i taber
naculo: iniquitas in mēte. Adēs quippe taber
naculū vocat i quo apud nos abscondimur: cū
foris in ope nō videmur. pte. 3. fol. 28. f.

Ingenuus i manu est culpa i ope iusticia i taber
naculo: iniquitas in mēte. Adēs quippe taber
naculū vocat i quo apud nos abscondimur: cū
foris in ope nō videmur. pte. 3. fol. 28. f.

Ingenuus i manu est culpa i ope iusticia i taber
naculo: iniquitas in mēte. Adēs quippe taber
naculū vocat i quo apud nos abscondimur: cū
foris in ope nō videmur. pte. 3. fol. 28. f.

Ingenuus i manu est culpa i ope iusticia i taber
naculo: iniquitas in mēte. Adēs quippe taber
naculū vocat i quo apud nos abscondimur: cū
foris in ope nō videmur. pte. 3. fol. 28. f.

Ingenuus i manu est culpa i ope iusticia i taber
naculo: iniquitas in mēte. Adēs quippe taber
naculū vocat i quo apud nos abscondimur: cū
foris in ope nō videmur. pte. 3. fol. 28. f.

Ingenuus i manu est culpa i ope iusticia i taber
naculo: iniquitas in mēte. Adēs quippe taber
naculū vocat i quo apud nos abscondimur: cū
foris in ope nō videmur. pte. 3. fol. 28. f.

Ingenuus i manu est culpa i ope iusticia i taber
naculo: iniquitas in mēte. Adēs quippe taber
naculū vocat i quo apud nos abscondimur: cū
foris in ope nō videmur. pte. 3. fol. 28. f.

Ingenuus i manu est culpa i ope iusticia i taber
naculo: iniquitas in mēte. Adēs quippe taber
naculū vocat i quo apud nos abscondimur: cū
foris in ope nō videmur. pte. 3. fol. 28. f.

Ingenuus i manu est culpa i ope iusticia i taber
naculo: iniquitas in mēte. Adēs quippe taber
naculū vocat i quo apud nos abscondimur: cū
foris in ope nō videmur. pte. 3. fol. 28. f.

Ingenuus i manu est culpa i ope iusticia i taber
naculo: iniquitas in mēte. Adēs quippe taber
naculū vocat i quo apud nos abscondimur: cū
foris in ope nō videmur. pte. 3. fol. 28. f.

Ingenuus i manu est culpa i ope iusticia i taber
naculo: iniquitas in mēte. Adēs quippe taber
naculū vocat i quo apud nos abscondimur: cū
foris in ope nō videmur. pte. 3. fol. 28. f.

Ingenuus i manu est culpa i ope iusticia i taber
naculo: iniquitas in mēte. Adēs quippe taber
naculū vocat i quo apud nos abscondimur: cū
foris in ope nō videmur. pte. 3. fol. 28. f.

Ingenuus i manu est culpa i ope iusticia i taber
naculo: iniquitas in mēte. Adēs quippe taber
naculū vocat i quo apud nos abscondimur: cū
foris in ope nō videmur. pte. 3. fol. 28. f.

Ingenuus i manu est culpa i ope iusticia i taber
naculo: iniquitas in mēte. Adēs quippe taber
naculū vocat i quo apud nos abscondimur: cū
foris in ope nō videmur. pte. 3. fol. 28. f.

Ingenuus i manu est culpa i ope iusticia i taber
naculo: iniquitas in mēte. Adēs quippe taber
naculū vocat i quo apud nos abscondimur: cū
foris in ope nō videmur. pte. 3. fol. 28. f.

Ingenuus i manu est culpa i ope iusticia i taber
naculo: iniquitas in mēte. Adēs quippe taber
naculū vocat i quo apud nos abscondimur: cū
foris in ope nō videmur. pte. 3. fol. 28. f.

Ingenuus i manu est culpa i ope iusticia i taber
naculo: iniquitas in mēte. Adēs quippe taber
naculū vocat i quo apud nos abscondimur: cū
foris in ope nō videmur. pte. 3. fol. 28. f.

Ingenuus i manu est culpa i ope iusticia i taber
naculo: iniquitas in mēte. Adēs quippe taber
naculū vocat i quo apud nos abscondimur: cū
foris in ope nō videmur. pte. 3. fol. 28. f.

Ingenuus i manu est culpa i ope iusticia i taber
naculo: iniquitas in mēte. Adēs quippe taber
naculū vocat i quo apud nos abscondimur: cū
foris in ope nō videmur. pte. 3. fol. 28. f.

In Glossas ordinariā Interl. q5: necnon in Aico. de ly.

Iniquitatib⁹ patrū puniunt^r filij cuz eos imitant^r.
Aliter nō portat fili⁹ iniquitatē patris. pte. 4. fo.
104. e. Itē pte. 1. fo. 205. e. Elide in Elitare.
Iniquitas patrum visitatur in filio dupliciter.
parte. 1. fol. 164. c.
In iniquitatibus cōcept⁹ sum: et in peccatis cō/
cepit me mater mea. Itē scz in iniquitatib⁹ ma/
tris mee/ vel meis/ sed humane conditionis.
parte. 4. fol. 287. b.
Iniquitas grauior videt^r q^{uam} peccatum/ scelus q^{uam}
delictum. pte. 3. fol. 32. b.
Iniquitas circūdāns impiū/ ppter quā in iudi/
cio cōdemnabit^r: ex duobus pncipaliter orit^r. f.
ex p^{re}sens p^{er}spicitatis inordinato appetitu/ et ex
future felicitatis cōtēptu. pte. 3. fol. 154. d.
Iniquitas os docet q^{uā} et mala vita cōcipitur q^{uod}
peius dicit^r. pte. 3. fol. 34. e.
Iniquitas res alienas auferēs (vñ furta et rapinē)
compa^{re} grādi. pte. 3. fol. 200. a.
Iniquitas duplici^{ter} dicit^r. Vno mō p crimine enor/
mi. Alio mō generaliter pro quocunq^{ue} peccato
et. pte. 2. fol. 272. d.
Iniquitas pprie dicitur peccatum ad proximū.
parte. 2. fol. 200. d.
Iniquitas nullā habet substantiā: omne quippe
peccatū febris est anime: q^{uod} dū auferit^r/ in nihilū
reuo^{ca}t. parte. 2. fol. 239. a.
Iniquitas velox ad nocendū occasionē sugge/
rit: lenta virtus et cūctatrix aū iudicat q^{uod} inci/
pit/ quid deco^{re}/ quid honestū/ iniquitas omnia p/
cipitat. parte. 1. fol. 232. e.
Iniquitas p^{re}mēs nō de^{re}it vsq^{ue} i finē seculi/ nec iu/
sticia patiens. parte. 3. fol. 164. f. Interl.
Iniquitas frigori compa^{re}: q^{uod} peccātis mentem
torpore cōstringit: charitas calor est: q^{uod} mentē
accendit quā replet. pte. 3. fol. 49. b.
Iniquitates dom⁹ israel et iuda p q^{uod} meruerūt
puniri/ fuerunt eis inflicte: et quantū duraue/
runt. parte. 4. fol. 217. f. g.
Iniquitas sodomorum que fuerit. parte. 1. fo. 71
b. Item parte. 4. fol. 233. b.
Iniq^{ui} oēs reprobi impij/ q^{uod} maiorib⁹ iplicati scele/
rib⁹/ vel nūq^{uam} fidē pceperūt. pte. 3. fol. 329. e.
Iniquus in omni quod agit: tribulatione et an/
gustia vallat^r: q^{uod} cor eius anxietate et suspitiōe
cōfundit^r: si occulte vult rape^{re} v^{el} mētiri: timet
dephēdi: et laborat quō tegi possit. pte. 3. fo. 35. e.
Iniquus falsa agens/ falsa eloquēs formidat/ ne
suos amittat milites. i. argumēta falsitat^r/ et ia/
cul^{us} pateat veritatis/ si ei forte defuerit/ quod ex
fallacia opponat. pte. 3. fol. 35. e.
Iniqu⁹ regi/ qui pparat ad plū compa^{re}: et qua/
re et quomō. Ibidem.
Iniquus dū praua in cogitatione machinatur:
quasi gladius in vagina ē. De vagina egredi/
tur/ dum p iniquitatē male operationis aperit.
eductus autē p seductore/ egrediēs xō p p^{ro}p^{ri}am
voluntatē. pte. 3. fol. 43. b.
Iniquus similis ē apienti lacū et effodiēt^r/ et inci/
denti in eū. pte. 3. fol. 96. b.
Iniqui qui nō deū sed exteriora dona querunt:
dū eadē seruentibus deesse pspiciūt/ ipsi serui/
re cōtemnūt. parte. 3. fol. 44. b.

Iniq^{ui} dū p^{re}sens esse fugitiua nō intuent^r: mētē i
amore vite p^{re}sens figit^r: et q^{uod} si lōge habitatiōis
in ea fundamēta cōstruit. pte. 3. fol. 46. f.
Iniq^{ui} fugiūt lōge ab ecclia: nō passibus gressu/
sed qualitatibus mor^{is}. parte. 3. fo. 56. g.
Iniq^{ui} q^{uā}tūlibet sero de hac vita tollunt^r/ subito
et repente tollunt^r: q^{uod} finē suū puidere cogitan/
do nesciunt. parte. 3. fol. 64. e.
Iniqui cum dolos quos bonis excogitat^r secre/
tis machinatiōibus exultāt: quasi pharetra sa/
gittas parant. parte. 3. fol. 75. g.
Iniqui sepe quod ore defendūt/ corde damnāt.
parte. 3. fol. 107. a.
Iniquus est qui aperte mala facit/ dolosus qui
occulte. parte. 3. fol. 146. b.
Iniq^{ui} q^{uod} districtiōne diuine iusticie nō metuit^r/ in/
cassū sibi de miscōia bladiunt^r. pte. 3. fo. 79. b.
Iniqui eos qui cōsentire nolunt odijs et crucia/
tibus psequunt^r: sed iusto dei iudicio i infidijs
suis capiunt^r. parte. 2. fol. 308. a.
Iniqui/ aliud sciētia/ aliud moribus/ aliud ore/
aliud ope cōdunt. pte. 1. fol. 307. c.
Iniqui etsi multi sint: erigui et p nihilo ducūt^r
apud deū. parte. 1. fol. 313. b.
Iniq^{ui} tabernaculū caro est: q^{uod} ipsa letus inhabi/
tat: cū qua ei⁹ spūs cruciabit^r. Boni nō i carne
gaudiū suū ponūt/ s^{ed} i celo. pte. 3. fo. 43. e.
Iniquus duob⁹ modis in nocte conterit^r: vel cū
exterioris p^{er}ne tribulatio pcutiet^r: vel cū occul/
ta sentētia interi⁹ cecaf^r. pte. 3. fo. 64. f.
Iniqui oēs/ qui p obstinationē duri sunt: sed p
vitā fragiles/ scutis fusilibus cōpan^t: qui ne ad
se corripientiū xba pueniāt: quasi cōtra aduer/
santiū iacula scuta defensionū parāt. pte. 3. fol.
Iniq^{ui} oēs sunt corp⁹ diaboli. Ibidem. d. (80. a)
Iniquus est qui nocet vel sibi vel alijs: et alijs qui/
dem nocet/ vel mor vt malus est/ vel postea.
parte. 3. fol. 295. a.
Initiū et pncipiū differūt. pte. 4. fol. 331. g.
Initiū pfect⁹ ē carnalia vicia relinq^{ue}re et dño sup/
plicare: et de hoc figura. pte. 3. fol. 275. f.
Initia boni opis decimāda sūt. i. dño consecran/
da. pte. 1. fol. 346. g. et fol. 347. b.
Iniuria dicit^r quicq^{ue} contra legē fit. Itā ius lex
dicit^r. vnde et aduerbialiter dicimus: Iniurias
fecit. i. nō iuste. pte. 2. fol. 61. f.
Iniuriam patienter ferre docet lex christi. par/
te. 1. fol. 145. b.
Iniuria si alicui illata est: potest recōpensatio/
nē petere per emendā fm ordinē iusticie. parte
3. fol. 25. b. Itē pte. 6. fol. 113. c.
Iniurianti quō p tranquillitatē obuiandū: et il/
le penitebit. pte. 5. fol. 142. e.
Iniurias remittere totiens quotiens et cauere a
scādalis: pcedit ex magnitudine fidei/ qua ali/
quis credit et sperat p talibus in vita futura re/
munerari. pte. 5. fol. 168. g.
Iniurie pprie sunt tolerāde/ diuine autem vin/
dicandē. parte. 3. fol. 9. b.
Iniuria nō est/ quod iure pateris: Itā oīs mole/
stia est iniuria. pte. 3. fol. 302. f.
Iniurias suas q^{uod} vult hic vindicare: corona pa/
tientie in futuro carebit. pte. 3. fol. 328. f.

Posilla et Additiones alioy Repertoriū alphabeticū

Inn

Innūan scis q̄ graue p̄m̄. pte. 3. fol. 328. f.
 Innūa nō solū sit p̄mo p iuramentū sed etiā
 Innūe multē inferebāt (deo. pte. 1. fo. 247. d
 tur ecclie p̄m̄itū r̄ ministris ei. pte. 3. fo. 366. f
 Innūus est spiritui qui eius beneficium grate
 nō suscipit. pte. 6. fol. 153. e.
 Innūste q̄d iustū est exequit: q̄ ad defensionē iu/
 sticie nō virtutis emulacione sed amore p̄mu/
 tpalis exatā: r̄ iusticia quā p̄tēdit. viderē nō
 vcref. pte. 1. fol. 349. e.
 Innūstia nō habet locū in illo q̄d alicui dāt ex/
 mera gratia si nō det alteri: q̄ grā pōt vni fieri
 r̄ nō alteri sine iniusticia. pte. 6. fol. 21. g.
 Innūstia noīat oīs deuatiō a v̄tute: sicut oīs
 vitiū dicit quodāmodo iusticia. pte. 3. fol. 271. d
 Innocēs q̄d dicit. pte. 3. fol. 234. f. et fol. 295. a.
 Innocentiā quis retinere dicit: qui sc̄z post la/
 psūm scintilla rationis excitatus fideliter p̄ni/
 tet. parte. 3. fol. 8. f.
 Innocens videns peruersorū terrenā gloriā: tan/
 to amplius sp̄alia despiciat quanto h̄c habere
 etiam malos cernit. parte. 3. fol. 38. b.
 Innocens manibus cū quis ante omnes appa/
 ruent: multo magis in cōspectu summi iudicis
 mūdus corde assistere cōtendat/ omnia agens
 de industria r̄. pte. 1. fol. 189. g.
 Innocētē q̄ se aī dñm r̄ iustē viuere mem̄it: secu/
 rus dormit/ vigilat/ q̄scit: ābulat. p. 4. fo. 153. e
 Innocētē licet deus affligat: hoc tamē nō ē si/
 ne causa: q̄ hoc sit ad exercitiū suę patientiē l
 vita p̄sentit: r̄ augmētū gl̄ie in vita futura. pte.
 Innocētē q̄ se dicit inf̄ flagella stul (3. fo. 17. g
 tei dñi loquit. pte. 3. fol. 8. e. Interf.
 Innocētibus cur rex iustissimus tormēta infert/
 r̄ quibus de causis. parte. 2. fol. 309. e.
 Innocentes an et quo mō possunt licite optare
 p̄tias corporales r̄ temporales suos p̄secutori/
 bus. parte. 4. fol. 129. d.
 Innocētē quē iudex infontē scit: si p̄ falsos te/
 stes cōuincit: an sine p̄tō ē cū sniam mortē ser/
 re possit. pte. 1. fo. 171. b. c. et fol. 174. a. c.
 Innocēs occidere vel p̄pter patres delinquē/
 tes. v̄l filios p̄ patrib: an r̄ quō liceat. pte. 1. fo.
 359. g. h. et fo. 360. b. c. d. et fo. 361. a.
 Innocēs et simplices p̄sonas q̄ p̄pter tēpora/
 le lucrū ad mortale peccatū inducūt/ sicut faci/
 unt frequēter mediatores r̄ mediatrices somi/
 cationis vel adulteri/ vel alterius cuiuscunq;
 q̄ mortalis peccati: animā sanguinis innocen/
 tis percutiunt. pte. 1. fol. 363. b.
 Innocētū oppressio p̄hibet: in qua comedis su/
 dor r̄ sanguis eorū. pte. 1. fol. 244. b.
 Innocētū opp̄ssor significat p̄ damascū: et dicit
 plenus omnib: vicijs. pte. 4. fol. 359. d.
 Innocētū oppressores suā nequitia palliāt iusti/
 cia: dicentes q̄ faciāt celo iusticie quod faciūt
 inique. parte. 4. fol. 247. b.
 Innocenti docemur dare consiliū r̄ auxiliū: nō
 obstante offensa cuiuscunq; p̄sonę/ exemplo io/
 nathe ad dauid. pte. 2. fol. 86. d.
 Innocentiā puerilis quę est qualis nobis imitā/
 da pponit. parte. 5. fol. 171. b.
 Innocēs secularis significat p̄ puerū: quē iesus

statuit in medio. pte. 5. fo. 150. b
 Innocentiā hoc pōt: vt faciat habitare i medio
 dom: dñi q̄si honorabili: exemplū alioy: r̄ p p/
 tes exponit innocentia. parte. 3. fol. 304. f.
 Innocētia chusti ex triplici cōfessione iudicis: r̄
 allegatiōe herodis declarata fuit: quīs iudē/
 ter clamauerūt: r̄ crucifige. pte. 5. fol. 180. e.
 Innumen apud salomonē dicunt esse q̄ p̄ceūt.
 Numerati autē omnes qui seruandi sunt. par/
 te. 1. fol. 265. d. et fol. 325. a.
 Inobedientia quantū malū sit nō melius consi/
 deraf: q̄ q̄ ideo reus factus sit homo: quia p/
 hibitus rem tetigit: quā si nō p̄hibitus tetigis/
 set nō peccasset. pte. 1. fol. 37. f.
 Inordinate viuens r̄ p̄fessionibus diuersi gene/
 ris: lincis vestibus lanā vel purpuram miscet:
 vt si sanctimonialis habuerit ornamenta vro/
 ris: vel vro: gerat specē virginis. hoc figura/
 tum fuit in vestibus quod nūc declaraf in mo/
 Inordinate q̄cqd genē (nb. pte. 1. fo. 356. b
 meritū p̄fectiōis admittit. parte. 2. fol. 244. a.
 Inquietare molis sp̄ tranquillitatē castitatē/ circū
 strepēs sartago libidinū. pte. 1. fol. 72. e. Interf.
 Inquieti a sp̄sancto resiliūt puocatores irarū/
 amatores calumniarū: nec admittūt quietē sab/
 bati sp̄ualis. pte. 1. fol. 140. b.
 Inquietorum phantasmata assimulant cymphi/
 bus: r̄ quare. Ibidem.
 Insania q̄dā videt malis vita factoy. pte. 6. fol. 305. e
 Insensibilitas n̄a nūq̄ se ad postulada (205. e
 ea q̄ eterna sūt excitaret: sed incarnatiōis chri/
 sti p̄cessit oratio: vt torporē nostri euigilatio
 subsequat. parte. 3. fol. 62. g.
 Insensati patris dñi aut magistri ē: obedientia
 q̄ ad se p̄tinēt subditos nō docere r̄ eorū vitam
 vt operent̄ s̄m legē non disponere. parte. 1. fol.
 Insidiantes gualēt cū eos quos aper/ (264. a
 te ad malū trahere nequeunt simulādo peruer/
 tunt. parte. 3. fol. 57. b.
 Insidiator fraudulentus qui simulat amicitia/
 v̄sq̄quo videat vindicte tempus: significat p̄
 absalon. parte. 2. fol. 110. b.
 Insignia regalia sūt q̄ttuor. f. purpura/ corona:
 p̄hibula aurea/ r̄ sceptrū. pte. 4. fol. 450. d.
 Inspidā intelligentiā litterę/ clausā mortua pel/
 le: bis onerat synagoga scruiia implens man/
 data. pte. 1. fol. 76. a. Interf.
 Inspiciēs ē oīs q̄ male viuit. pte. 3. fol. 160. a.
 Inspiciēs est q̄ celesti sapiētia vacuus/ humanis
 x̄sutijs plenus ē: qui nō scit opa dei: quia casu
 putat oīa agi. pte. 3. fol. 226. a.
 Inspiciēs q̄ nō sibi p̄spicit i futurū: v̄l q̄ nō attēdit
 mala p̄sentia v̄l futura pibit cū stulto. pte. 3. fo.
 Inspiciēs i honorē locū surroga (154. e. Interf.
 tus: denario cū q̄ cōputat/ v̄l lapidi i medio sū/
 de assimilaf: r̄ quare. pte. 3. fol. 334. c. d.
 Insolēs quilibet quē inuitat p̄mo diabolus ad
 conuiuū gule: r̄ inde p̄trahit ipsū ad p̄m̄ lu/
 xurie: figuraf p̄ amnō: r̄ sic occidit eum morte
 culpe r̄ gehenne. pte. 2. fol. 110. b.
 Instabilis cōpaf lunatico: r̄ q̄re. pte. 5. fo. 54. b.
 Instās legēdis meditādis r̄ exponēdis: q̄ si suę
 sed alioy potius seruit saluti: nō rationabiliter

Ino

Inq

Inl

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon in Nico. de ly.

facit. parte. 3. fol. 322. b.
Instantia et humilitas maxime faciunt ad efficiē-
tiam orationis. pte. 5. fo. 170. c.
Instinctus diuini ad bonum cōmuniter fiunt
omnibus; sed aliqui eos recipiunt/ aliqui repel-
lunt. parte. 3. fol. 371. b.
Instinctus diuinus est p̄grua preparatio ex par-
te dei ad habitū gratiē consequendū; et ē quasi
morio: quia aliqui recipiunt/ et aliqui repellūt.
parte. 6. fol. 18. h. et fol. 215. b.
Instinctus naturalis et ratio naturalis differūt.
parte. 5. fol. 60. f. et fol. 61. b.
Institutiōe/ alia fecit paulus apud grecos/ alia
petrus apud romanos: licet nō dissentirent in
fide. parte. 3. fol. 6. a.
Instruendi in fide significant p ligna et lapides
qui de monte cedunt p̄mo ad edificandū do-
mū dñi. parte. 2. fol. 132. b.
Instrumentū dei est duplex. vñū coniunctum/ et
aliud separatū. Sicut in artificialibus man⁹ ar-
tisticis ē instrumentū cōiunctū: securis autē ē in-
strumentū separatū et c. pte. 6. fol. 154. b. c.
Instrumenta alicuius artis/ licet sint optime cō-
stituta in esse sibi competēt: tñ nihil agere p̄sūt
sine motu artificis. pte. 1. fo. 341. b.
Instrumenta musicalia designāt spūal gaudiū re-
dūdātā d mēte interiori ad extra. pte. 3. fo. 306. c.
Instrumenta musicalia varia/ et etiā harmoniē/
mentē excitant ad diuersa: aliqua ad audaciā/
quibus vtunt homines in bellis: aliqua ad la-
sciuiam in choreis: et aliqua ad deuotionē i of-
ficijs ecclesiasticis. pte. 2. fo. 303. g. Et vide etiā in
Abusice hanc esse naturā dicūt et c.
Insulsi vocant hebetes cōmuni locutione. pte. 2
Insultandū nō est eis qui iudicio pe (fo. 250. c
nis traditi sunt: nec a peccato cōuersis/ aut pe-
nitētibus. pte. 4. fol. 226. b.
Insuspicabilia (i. ab oī suspitiōe falsitatē aliēa)
sūt nouē: q̄ parit hōi fides recta. pte. 3. fo. 414. a.
Integritas vite sanctorū. añ huius vite exitum/
signat p centenariū et vigintiseptē: qui sunt so-
lidi et quadrati. pte. 1. fol. 79. c. Interl.
Intellectus ad qd dat/ et cui. pte. 3. fol. 129. a.
Intellectus iuuat p op⁹ bonū ad cognoscendū
quod est vtile. pte. 6. fol. 246. a.
Intellectus agens qui est potentia anime/ quō
p ipsum ad diuina cognoscenda quodāmodo
potest hō attingere. pte. 5. fol. 186. f.
Intellectus naturali cognitiōe stat ad illud qd
ex sensibilib⁹ potest cognosci: nec vltra potest
pgredi: sicut visus corporis stat ad supficiē visi
corporis: et vltra nō pgredit. Sed aliter intellect⁹
ppheticus et c. pte. 4. fo. 332. f.
Intellectus humanus subtilis et intellectus ru-
dis quomodo differāt in cognitione: et horū
comparatio ad intellectū spiritūū/ siue bonorū si-
ue malorū. pte. 1. fol. 301. b.
Intellectus sicut intelligit se intelligere: ita vo-
luntas vult se velle/ vel potius anima p volun-
tatem. pte. 3. fo. 263. b.
Intellectu q̄nto qd p̄minet/ tāto si peccat p ma-
iori culpa maiore penā sustinet. pte. 1. fol. 220. f.
Intellect⁹ impedit ab actu suo/ turbato cerebro

et virtute phantastica. pte. 3. fol. 247. g.
Intellectū solus dñs dat: et si aliquādo minister
angelus dicat intellectū dare: hoc est/ vt cum
dicat quis lumen dare domui cui fenestram fa-
cit. parte. 3. fol. 267. b.
Intellectus ne ocio torpeat valde curandū est:
et ne in exercitatione opis vicio elationis eua-
nescat. parte. 2. fol. 167. b.
Intellectus bonū est verū: malum autē eius est
falsum. parte. 3. fol. 92. d.
Intellectus prudentiē ab euo est/ id est ab eter-
no. parte. 3. fol. 388. c.
Intellectus plures veri et catholici cū habent in
diuina scriptura de paucis verbis: illū diliga-
mus maxime/ quē constat scriptorē sensisse/ vel
quem nō impedit circūstantia sc̄pturē: si cōue-
nit cū sana fide: aut saltē quem sana fides p̄scri-
bit. pte. 1. fol. 22. g. et fol. 21. f. et fol. 29. b.
Intellectum spiritualem rimari/ valde paucorū
parte. 1. fol. 165. b.
Intellige te esse aliū mundū: et intra te esse solē
et lunam et stellas. Audi aliquid maius: ne vitā
tuā tanq̄ vile negligas. Habes intra te om̄ipo-
tentē et c. parte. 1. fo. 224. f.
Intelligendi modus cōnaturalis homini ē per
reflexionē ad phāsmata: et volēdi p cōuersio-
nē ad appetitū sensitiuū. pte. 6. fo. 37. c.
Intelligentia suo modo est principū sapientiē:
sicut intellectus qui ē habitus principiorū/ est
principiū scientiē: quē est habitus conclusio-
nis. parte. 3. fol. 54. c.
Intelligentia diuinitatē q̄nto ab inferiorū amore
distingit: tāto ad sola eterna amāda subleuat:
et p quid significat. pte. 1. fol. 209. f. g.
Intelligentia spūal q̄ i littera p̄scrutāda sit et inq̄-
rēda/ multis modis ostēdit. pte. 1. fo. 214. a. b.
Intelligentia doctorū ex causis est sumenda di-
cendi. pte. 1. fol. 352. a.
Intelligentia occultorū vtrū fuerit collata p̄p̄he-
tis/ vt danieli et ceteris: p aliquē habitū sibi in-
fufum: et ponunt opinioēs cū argumētis et solu-
tionibus eorū. pte. 4. fol. 295. f. g.
Intelligentia subtilis factorū et sublimis eorū p̄tē/
platio/ aq̄le noīe figurat. pte. 3. fol. 76. d.
Intelligentiē caliginē significat nebula. pte. 2. fo.
modo ponendus. parte. 6. fol. 129. c.
Intelligētes aliquid ne superbiēdo hoc amitta-
mus: exemplū de hoc habemus. Et nescientes
ne hoc vilipendētes despiciamus/ sed humili-
ter expectemus: orantes et exercētes mētes no-
stras donec intelligamus: de hoc sūt exemplū
datur. parte. 5. fol. 193. e.
Intelligere ē sup̄rem⁹ grad⁹ vite. pte. 3. fol. 110. b.
Intempestū put est substantiū est quarta ho-
ra noctis: sed put ē adiectiū/ idē est/ quod si
ne tēpore. pte. 2. fol. 129. b.
Intentio recta est actus voluntatis tendētis in
finem debitū/ per aliquod ad finem debito
modo ordinatū. pte. 5. fol. 155. g.
Bona q̄ agim⁹ ex ortu intētiōis p̄sant. pte. 3. fo.
In corde deo maledicit/ qui recta opera (6. b.
nō recta intentione facit. Ibidem.

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticiū.

Intentio recta quid est. pte. 5. fol. 155. g. b.
Intentiones bonę conuersationis fundamenta
 domus dicuntur: quas per humilitatē chustianā
 exhaustis superuacuā cogitationū ridentib⁹
 perfectus auditor: in se inserit: hoc in se spiritu
 aliter agens qđ chustus in vniuersa ecclesia ge
 neraliter agit. parte. 5. fol. 143. b.
Intentionis defectio quo ad celestia appetēdo.
 unde in homine causat. pte. 4. fol. 187. a.
Intentione pura si que potes bona agas opa sūt
 lucra: et cū si nō ita bonib⁹ videat. Si pueris i
 tentio ē: p̄uau qđd agat: et si videat rectū. par
 te. 5. fol. 26. e. Item pte. 6. fol. 81. f. et fol. 108. b.
Intentiones operū vestigia dicunt. vñ praua opa:
 que dum agimus ituentib⁹ b̄ fratrib⁹ exemplū
 malū p̄bentur: et quasi infecto extra viam pe
 de sequentibus distoita vestigia relinquimus.
 parte. 3. fol. 302. e.
Intentio oculoꝝ nomie expr̄mis. pte. 3. fol. 29. b.
Intentio inflexibilis operationis ita per palmū
 expr̄mis. sicut p̄ manu opatio. pte. 1. fol. 189. b.
Intentionē cordis in operatione ostēdere. ē ani
 mū in manib⁹ portare. pte. 1. fol. 31. f.
Intentio recte operantiū per chordā citharę de
 signatur. parte. 3. fol. 58. a.
Intentio recta significat per vertebꝝ dirigens
 op⁹ p̄ apprehensionē suā ad silādū pte. 3. fol. 340. d.
Intentio cordis thesaurus dicitur ex qua de⁹ iudi
 cat opa: vt et aliqñ minora maiore: maiora mi
 norē habeant mercedē. pte. 5. fol. 43. a.
Intentio q̄ facim⁹ qđcūq; q̄ in nobis ē nota lu
 men dicitur: do rei incert⁹ ē. pte. 5. fol. 26. e.
Intentio sancti iob que fuerit in suo libro habē
 tur opiniones. pte. 3. fol. 4. b. c. d. et fol. 5. c.
Intentio philonis libri Sapientię scriptoris: su
 it declarare condescensioes diuinas hebreis sa
 ctas. pte. 3. fol. 386. b.
Interfectio primogenitoꝝ egypti magis videt
 q̄ fuerit per angelū malū q̄ per bonū: et inter p̄n
 cipium noctis et finē. pte. 3. fol. 385. d.
Interfectio paruuloꝝ siue innocentū ad qđ refe
 rat. parte. 1. fol. 359. g. b.
Interfectio duplex aduersarioꝝ p̄p̄i chustiani si
 gurata fuit per duplicē interfectionē aduersari
 orum p̄p̄i iudaici. pte. 2. fol. 312. b.
Interficere scipm vtrū liceat alicui. parte. 4. fol.
Interficere scipm q̄liter sit illicitū vel (478. a
 licitum. parte. 2. fol. 96. f. g.
Interficere seipsum qñq; nō solū licitū est sed eti
 am meritorium vt hebrei dicunt. parte. 4. fol.
Interficere filios p̄ parentū p̄cis quō (478. c
 sit licitū. pte. 1. fol. 359. g.
Interficiendo iabel isarā vtrū male fecerit. Ar
 guitur p̄ et contra: cum responsione: et solutiō
 bus argumentorū. pte. 2. fol. 36. g. b.
Interficere. Elide in occidere
Interior bō sicut lūm est: q̄ terrene mēti ḡa spi
 ritus infunditur et irrigat vt ad deum eleuatur.
Interior homo sic lac mulget (pte. 3. fol. 26. f
 dum meus p̄ spiritum dei et vetustate trahit: q̄
 in quadā leuotione formatur. Ibidem.
Interior hō sic casus coagulatur qñ pinguescens
 cogitationibus stringit: vt iā nō desuat deside

rijs: si in vno amore solidet. pte. 3. fol. 26. f.
Interior homo extractus a fluxu carnis rep̄mit
 terrorem sensualitatis confidens de auxilio di
 uine virtutis: q̄ solet assistere in casibus despe
 ratas. parte. 1. fol. 152. b.
Interiorē hominē qui nō excolit non construit
 nō moribus ornat: sapientiā dei nō querit: et scri
 pturis operā nō impendit: nō potest homo ho
 mo dici: sed hō tñ. et hō animalia. parte. 1. fol. 317. e.
Interiora tanto magis dñs denunciat quāto se
 studiosius homines ab exterioribus purgant.
Interitus hominis sapientis (pte. 2. fol. 39. a.
 et stulti nō est vn⁹. pte. 3. fol. 344. f. g.
Interitus anime quā o cadit heretici peior ē q̄
 quilibet cruciatus corporis. pte. 3. fol. 417. a.
Interpretatio optima nō semper fit transscrēdo
 verbum ex verbo: sed aliqñ fit melius transscrē
 do sensum ex sensu. pte. 2. fol. 31. b. et fol. 64. g. et
Interpretatio trium viroꝝ vel ange (fol. 66. b
 loꝝ apparentiū abrac̄ q̄ sit. pte. 1. fol. 70. b.
Interpretationes nominū hebreoꝝ Remigij et in
 fine biblię cōmuniter ponunt: sunt in pluribus
 improprie et frequenter ab hieronymo reproba
Interpretes veteris testa (pte. 4. fol. 432. b
 menti in linguā latinā q̄t et qui et quo: tpe fue
 runt. pte. 1. fol. 2. f. g. Item pte. 3. fol. 2. f.
Interpretes septuaginta dicunt cōcordare sibi iui
 cēi suis interpretatiōib⁹ p̄ miraculū. pte. 1. fol. 122. a.
Interpretes an dicendi sint moyses et aaron nō
 obstat q̄ etiā p̄phete fuerūt. pte. 4. fol. 76. f. b.
Interpretes inter ioseph et fratres vt hebrei tra
 dūt fuit manasse primogenitus ioseph: q̄ per
 interpretem loquebat ad eos. pte. 1. fol. 109. c.
Interrogare creaturas est eaz naturas conside
 rare: et responsio earum ē in hoc q̄ ex tali consi
 deratione homo assurgit ad cognitionem dei.
 parte. 3. fol. 30. b. d.
Interrogare deū quid sit. pte. 3. fol. 82. a.
Interrogat nos conditor noster tribus modis.
 parte. 3. fol. 70. b.
Interrogatio debet fieri ante condemnationē:
 quia nullus est condemnandus aī inquisitio
 nē: qđ probat in adam cum fuit vocatus a deo
 parte. 1. fol. 42. d.
Interrogationū et responsionū istarū quis facile
 explicet rōnē: vt scz rationē eucharistie percipi
 endē: vel eōntu quo genē explicandē: vel eorū
 que gerunt in baptismo: verborū: gestus: ordi
 nū. pte. 1. fol. 272. c. e.
Introitus superne felicitatē ē per fidem trinitatē
 descriptā a quatuor euāgelistis. pte. 6. fol. 272. d.
Introitus quattuor erat i atriō templi fm̄ quatu
 or: partes orbis: scz porta orientalis ex qua par
 te erat ingressus templi: porta occidentalis vbi
 posterior pars et scrip̄sanctorū: et porta adiona
 ris: et australis: que erant ex laterib⁹ templi. par
 titer non debent: que nō (te. 2. fol. 210. e. f.
 licet occupat. parte. 3. fol. 58. b.
Inuenta quō et quando sunt inuentis. pte. 5. Inu
Inuentā rem a proximo suo quō (fol. 46. d.
 iudicet: et non iudicant non restituendā in aliq
Inuentū si qđ nō reddat (casu. pte. 4. fol. 411. f
 simile est rapinē. pte. 1. fol. 222. b.

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

Inuestiendi consuetudini episcopos et abbates
per baculum et annulum (quo imperatores vsi fu-
erant per trecentos annos et amplius) renuncia-
uit henricus imperator quintus huius nominis co-
gente eum papa calixto sub interiectione ana-
thematis etc. parte. 6. fol. 270. b.
Inuidere alijs nec propria discutere/ quāta mise-
rū vident mali luce bonos (ria: pte. 3. fo. 34. 6. e
iudent eis. pte. 3. fol. 295. e
Inuidia quid est. pte. 6. fol. 218. e. Item pte. 3. fo.
Inuidia est tristitia de bono alieno (323. d
inquantū extimatur proprii boni diminutiua.
parte. 3. fol. 16. g. Item pte. 5. fol. 47. b
Inuidia ē tristitia de bono alieno: et tristitia est
passio corruptiua et mortificatiua. p. 3. fo. 323. d
Inuidia ē tristitia de excellētia alteri pte. 5. fol.
Inuidia malorū crescit: crescentibus bo (49. b
norū pfectibus. pte. 2. fol. 245. a
Inuidia duplex: ppe dicta et large. pte. 1. fo. 92. b
Inuidie venena superari possunt sed difficile cō-
quiescunt. pte. 5. fo. 69. f. et fol. 174. g
Inuidia magis est ad compatriotas et ad pro-
pinquos: similiter et inter eiusdē artis artifices
q̄ ad extraneos. pte. 5. fol. 47. b. Item pte. 4. fol.
In inuidie celo antiqui hostis tota (128. g
viscera sua concutit/ licet etiā per omne vicium
virus hūano cordi infundat. pte. 6. fo. 88. a
Inuidie signa et detestabiles effecti. Ibidem
Inuidie tince que latenter vestes rodit compa-
rat: que studium vel fructū bonū lacerat: et cō-
pactionē unitatis dissipat. pte. 5. fol. 158. c.
Inuidia interficit et puū facit. pte. 3. fol. 16. e
Inuidia nō est patris ad filium si excedat eum i
gloria et honore/ q̄ pater quodāmodo manet in fi-
Inuidia q̄ demōes torquēt (lio. pte. 2. fo. 126. e.
eo q̄ vidēt hoies posse peruenire ad beatitudi-
nē q̄ ipsi priuati sūt nō dimittūt hoies tentare/
licet sciant ex dānatiōe hoim/ suā penā in futuro
crescere. pte. 1. fol. 42. f
Inuidi mens cū de bono alieno affligitur: de ra-
dio solis obscurat. parte. 3. fo. 17. b
Inuidorū ē libēter suspicari opprobriū alteri/ cū
nequeūt rodere op⁹ qd̄ eminet. pte. 3. fol. 265. b.
Inuidus tanto in maius incendiū luoris igni-
bus inardescit quanto ille cui inuidet successu
meliore pferat. pte. 6. fol. 88. a
Inuido est vultus minax/ toruus aspectus: pal-
lor in facie/ tremor in labijs/ stridor in dentibus
verba rabida: et effrenata conuicia: et manus ad
violentiā prompta: et si gladio interim vacua/
odio tū furiose mentē ē armata. Ibidem.
Inuid⁹ petiit post optionē oblatā vt sibi vn⁹ ocu-
lus erueret/ vt soci⁹ suus duos amitteret. pte. 1.
Inuid⁹ q̄ nō pōt videre bonū primi q̄ (fo. 40. g.
lucet corā deo: et hominib⁹ per bonā famā figu-
rat p bonā famā figurat per bel. pte. 2. fo. 67. d
Inuidorū aspernator est dñs et ab his qui diuina
beneficia in alijs persequunt: miracula sue vir-
tutis auertit. pte. 5. fol. 137. e.
Inuidi signant p cedar (q̄ merens et tenebrosus
interpretat) mētes de pspicitatib⁹ aliorū: et sic
luculenti sunt tenebris peccatorū. pte. 4. fo. 171. b
Inuidus et ambitiosus p lyā significat. pte. 4.

folio. 442. b.
Inuiolata sepe seruat castitas intra conscientie
claustra/ adiutorio bonorū: cū pene vsq̄ ad la-
psum impetis. pte. 1. fo. 72. f. Interl.
Inuisibiliū nulloq̄ sit mētio i pcessu sex dierū ni-
si nñ de deo et de aīa hūana. De alijs inuisibilib⁹
sicut est natura angelica vel aer elementaris p/
termittit mētio exp̄ssa. pte. 1. fol. 30. g
Inuitati a viris magne auctoritatē nō debent se
retrahere: sed acquiescere statim propter eorū
reuerentiā. Cum aut inuitant ab hominib⁹ me-
diocribus seu modice auctoritatis: nō debent
statim acceptare inuitationē seu conuiuiū: sed
aliqua lītē se retrahere ne leues videant. Exē-
plum de vtroq̄: Et dñs hec doctrina hominib⁹
fm quosdā hebreorū expositores: et videtur rō-
nabile. parte. 1. fol. 74. d
Inuitandi sunt amici/ fratres/ et diuites/ ad con-
uiuia: ppter charitatem mutuā nutriendā: et me-
ritorū est. Si autem ad lasciuia/ aut gulā exer-
cendā pectm est. Si aut propter liberalitatē qn-
dam seu urbanitatē indifferens est: et pōt bñ fi-
eri et male/ prout ad finē vltiorē ordinat: qui
potest esse bonus vel malus. pte. 5. fol. 162. b
Inungit infans baptizandus: in quib⁹ partib⁹:
et quare. pte. 6. fol. 251. a.
Inuocantes et etiā in vera pnia existētes nō sem-
p audiunt a deo quantū ad amotionē tempo-
ralis pene: sed semp exaudiunt quātū ad amo-
tionē culpe. pte. 3. fol. 310. g
Inuocat orans: sed hoc vere non pōt/ nisi prius
credat. pte. 6. fol. 23. e
Inuocantes nō mō credūt/ et etiā orant: vt post/
q̄ crediderit alicuius animus nō desinat id po-
stulare qd̄ pmissit de⁹ toto corde vigilatib⁹. par/
Inuocare et i nos vocare orādo (te. 6. fo. 23. e.
nihil nisi dñm debem⁹. pte. 3. fol. 10. f
Inuocare nomē dñi/ an emp sonet in bonū. par-
te. 1. fol. 47. h. et fol. 48. a. d. e
Inuocare spūs imūdos nō debet qui spūs sancti
particeps effectus ē ne fugiat ab eo spūs sancti.
Deum nō inuocant vere/ (parte. 1. fol. 302. e.
qui ei displicētia amār. parte. 3. fol. 104. a
Inuocationib⁹ demonū. aut diuersis artib⁹/ q̄ fu-
tura inq̄rūt: discere cupiunt q̄ nō expedit. pte. 1.
Joab lras q̄s sibi secrete miserat da/ (fo. 306. e
uid de morte viē ostendēdo alijs regē scanda-
ligauit. pte. 2. fol. 127. d. e.
Joachim p m/ pater et ioachim per m/ fili⁹: a q̄ p/
genitore descenderint: quō reuerint/ et de permu-
tatione nominū eorūndē: d captiuitate et sepul-
tura etc. pte. 2. fol. 185. c. g. et fol. 193. b. et fo. 237.
f. g. Item pte. 4. fol. 140. h. et fol. 141. a. d. e. et fo.
lio. 144. e. f. et fol. 160. e. f. et folio. 166. e. f. et fo.
Joachim ppf libri cōbustionē iter/ (294. a. b
sect⁹ ē et plect⁹ extra portas hierlm p. 4. fo. 160. f
Joachim p nabuchodonosor regē captus q̄s fu-
erit. parte. 4. fol. 294. f
Job an fuerit verus hō natural⁹ vñ sicut pte. 3. fol. Job
Job q̄s fuerit: diuersi diuersa dicūt. pte. 3. (4. b
fol. 2. a. Item pte. 1. fol. 15. b
Job libru an ipse vñ ali⁹ sc̄pserit. pte. 3. fol. 2. a.
Job libru bis trāstulit beatus hieron⁹. Ibidē.

Posillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

Job liber apud hebreos ē obscurus/dubi⁹ ⁊ va-
num habet solum. pte. 3. fol. 2. c. f. et fol. 13. d.
Job libru immediate post pentateuchū hierony-
mus ordinavit ⁊ ante iohannē ⁊ qre. pte. 1. fol. 15. b
Job historia an sit parabola vel sit res gesta: et
quid ad hoc respondent aliqui hebreos. pte. 3.
Job quo tempore vitam egerit. (fol. 4. b
pte. 3. fol. 4. f. et fol. 45. b)
Job de stipe hus descendit: qui de melcha vro
re natus ē. Abaleigif estimat quidā iob de ge-
nere elau esse. pte. 1. fol. 78. e. g
Job de qua cognatiōe fuerit. pte. 3. fol. 5. c.
Job et iobab eiusdem nomina sunt fm aliquos.
Ibidem. c. Item pte. 2. fol. 191. a. c. Itē pte. 1.
fol. 15. b. et fol. 101. a. b
Job ⁊ moyses declarant fuisse contemporanei.
pte. 3. fol. 5. d. f. et fol. 228. c
Job in suo libro habet multa ignota vocabula/
⁊ inconsecta magis q̄ in alijs libris: nec etiam
regule grāmaticales hebreice cōmuniter sequū-
tur in eo. pte. 3. fol. 13. d
Job liber fm quosdam hebreos expositores/ ab
alia lingua in hebreicū fuit translatus. Ibidem
Job liber multū conformat stilo libri threnozū:
licet modus loquendi in iob obscurior sit mo-
do loquendi in libro threnoz. pte. 3. fol. 13. e.
Job liber totus rhetoricus ē/ cuius modus est/
eandē sententiā modis pluribus explicare. par-
te. 3. fol. 26. b. et fol. 33. b
Job quidā hebreos asserunt fuisse hereticū ⁊ q̄/
resed fallunt ⁊ huius causa daf. pte. 3. fol. 32. g.
Job liber metricē conscript⁹ ē ab illo loco: Pere-
at dies in q̄ natus sum ⁊ c. pte. 3. fol. 67. g.
Job cōmendatus fuit de quatuor virtutibus ⁊
que ille sint. pte. 3. fol. 54. d. e.
Job percussiones quot et que fuerunt. pte. 3. fol.
57. c. et fol. 60. a
Job an et quō aduersitas delecent ab habitu sa-
pientiē ⁊ ab actu/ cum tamen sustinuerit aduer-
sitates patienter. pte. 3. fol. 54. b
Job nō intelligit fuisse sanctior moysē vel abra-
m ⁊ forte alijs eiusdē temporis/ cū dicat q̄ nō
sit ei similis in terra: sed dicat q̄ nō fuit similis
ei fm q̄ in quolibet sancto ē aliqua prerogati-
ua specialis. Et sic dicat de quolibet. Non ē in-
uentus similis illi. pte. 3. fol. 6. b
Job an intentione ista scripserit libru suū q̄ ve-
lit declarare actus humanos diuina p̄uidētia
regi/ siē res naturalis regunt. pte. 3. fol. 4. c. d. e.
Job omni genere tentatiōis scilicet: damnis rerū:
orbitate prolis/ percussione carnis: ⁊ hec fuerūt
quasi exterior impetus belli. Intus vero p̄ vro-
rem quasi ciuem mens sustinet venena consiliū.
pte. 3. fol. 4. g
Job fuit flagellatus vt virt⁹ sue patientiē mon-
straretur: ⁊ sathan hoc executus ē vt per impa-
tentiā iob ad dei blasphemiam impelleret pte. 3.
Job qre totōdit capillos. pte. 3. fol. 8. b (fo. 7. d
Job aduersitatē passus fuit/ q̄ fuit duplex. Una
ex bonoz amissione: alia ex proprij corpis per-
cussione. pte. 3. fol. 6. c.
Job an fuit flagellatus sine cā. pte. 3. fol. 13. b. g. b
Job p̄ pphetiē spiritū: secutura videbat assisten-

tia in eo/ cui nec futura veniūt: nec p̄terita dis-
cedunt. pte. 3. fol. 31. b.
Job an tenebat q̄ subtractio bonoz temporali-
um ordinabat ad suū meritū/ an illud ignora-
uit/ quousq; a deo fuit sibi declaratum. pte. 3.
Job q̄ rōne tā p̄ticulariter maledixit (fo. 8. f. g
diē natiuitatis ac noctē p̄ceptionis: similiter ⁊
stellas ⁊ hmoi. Suffecisset em̄ ostendere suā tri-
sticiā ⁊ dolorē simpliciter. pte. 3. fol. 13. c. d
Job qui virtuosus erat ⁊ patiens/ quō iratus ē:
contra elipha ⁊ alios: ⁊ quare nō potius dissu-
mulauit et patienter tulit? pte. 3. fol. 20. e. g
Job maledictionis ⁊ blasphemie verba enūciā
an prouulerit ex sententiā sua/ vel magis tanq̄
ex errore amicorū suorū? pte. 3. fol. 10. f. g. h.
Job fm scientiā se nosse p̄firmat amicorū: q̄ scien-
do celestia ipsoꝝ terrenas cogitationes per p̄-
phetiē spiritū transibat. pte. 3. fol. 31. b.
Job nūciata sunt p̄mo minora aduersa ⁊ postea
maiora/ vt sic in qualibet annūciatione in ipso
efficeret noua afflictio. pte. 3. fol. 7. d
Job tristitia de amissione rerum demonstrauit/
sic tamen moderate/ vt esset subiecta rationi:
Et quare super amissione rerum non sit tristari-
um. pte. 3. fol. 8. c
Job dicit vitam suā odibilem ⁊ onerosam: et p̄
consequens suā conceptionē/ natiuitatē ⁊ edu-
cationē/ ex sententiā suorū amicorū erronea: eos
deducendo ad inconueniēcia. pte. 3. fol. 10. b
Job cū maledixit diei ⁊ nocti intelligit sic: Pere-
at dies. i. vtiā dies natiuitatis meę nō fuisset
si possibile esset ⁊ sic nō fuisset natus. Et eodē
modo de nocte exponit/ q̄ loquit de p̄terito
per modū futuri ad modū dolentis de aliq̄ p̄-
terito. pte. 3. fol. 10. b. et fol. 11. c
Job concludit contradictionē sequi ex dictis ami-
corū suorū: qui ponebant felicitatem hominis
in prosperitate tpali. pte. 3. fol. 27. d.
Job ostendit in homine nihil esse remanēs post
mortē per tria. pte. 3. fol. 34. b.
Job fuit afflictus a diabolo immediate quantum
ad ablationē substantiē sue ⁊ filioꝝ ⁊ corporis
sui percussione: ⁊ etiam immediate inquitū ami-
cos exercitauerat ad ei⁹ iurationē: nō loquitur ali-
q̄ in singulari: aliq̄ in plurali. pte. 3. fol. 36. g
Job habuit perfectiorē cognitionē de deo/ quia
pleni⁹ fuerat instructus de diuina virtute per
flagellationē et per reuelationē/ et allocutionē
diuinā sibi factam. pte. 3. fol. 82. c
Iocosum verbū si dicat propter causam aliquā
recreationis honestam nō nocet/ sed magis va-
let ad recreationē spiritūū. vñ a philosopho as-
signat quedā virtus: que dicat eutrapelia q̄ ali-
quis scit conuertere dicta vel facta ad solaciū
honestum. pte. 6. fol. 95. g.
Iocunditatis eterne affluentia per flumē de pa-
radiso egredientē designat. pte. 1. fol. 37. b.
Jobānes: hoc nomine multi hebrei prius voca-
ti sunt. pte. 5. fol. 127. c
Jobānes bap. habuit nomē ex diuina p̄ordina-
tiōe ⁊ nō humana dispositione. pte. 5. fol. 186. b
Jobānes bap. p̄ceptus fuit circa finē mēsis septē-
bris: p̄ iesus circa finē martij. pte. 5. fol. 124. d

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon in Alico. de ly.

Johes bap. spūscū accēpit i vtero materno. p.
Johānis ba. in vtero exultatio (te. 4. fol. 111. a
duob^o modis potuit fieri. pte. 5. fol. 125. g
Johannes bap. in deserto habitauit vsq; ad tps
sue predicationis: sed quare. pte. 5. fol. 127. h
Johannes baptista fuit initū noui testamēti: et
designabat per tentoriū in introitu tabernacu/
Johānes quō dicit pphā (li rē. pte. 1. fo. 185. d
altissimi in cantico patris sui: et ipe iohānes ne/
gat se prophetā: Solutio. pte. 5. fol. 127. f. g
Johānes bap. angelus dicit: nō societate nature
vt mentis origines: sed officij dignitate. pte. 5.
fol. 90. b. Item pte. 4. fol. 403. b
Johannis abstinētia fuit alijs exemplū penitē/
Johannes bap. dicitur: (te. parte. 5. fol. 39. b.
et quare. parte. 5. fol. 189. a. d. et fol. 16. f
Johānes bap. dicitur lucerna christi: et quare. pte. 3.
Johes dicit iusticia: et qre pte. 3. fo. 212. e (fo. 285. e
Johannes bap. cōmendat a quattuor. f. ex cōdi/
tione: ex diuina auctoritate: ex nomine: ex offi/
cio. parte. 5. fol. 186. g. h.
Johannis baptiste predicatione solēniter describi/
tur: et quare. pte. 5. fol. 133. f. h.
Johannes baptista celestia promissit obseruanti/
bus legem: alij autē pphē tpalia pmittebant ob/
seruantibus legem. pte. 5. fol. 133. f. h.
Johannes baptista nullum signū fecit: et quare
parte. 3. fol. 85. c. et fol. 86. b. c.
Johāne bap. iudei putabant esse christum: alij
heliam: alij dicebant eū ynum esse de prophetis/
et quare hęc. pte. 5. fol. 189. a. et fol. 149. c
Johāne bap. an maliciose: vel an simplici anio
iudei accesserūt qrentes qd eēt. pte. 5. fol. 189. b
Johannes ba. q̄uis negauerit se esse prophetā:
tamen interrogatus verū respondit fm intenti/
onē qrentium. Vel negauit se esse prophetam
tm: fuit plus q̄ propheta. parte. 5. fol. 127. g. et
Johannes bap. quare et quō dixit se (fo. 189. c
nō esse heliam: cū tm christus dicat: Matth. 23.
Ipe est helias rē. parte. 5. fol. 189. c
Johannes bap. fuit similis helie in tribus. In vi/
ta: in doctrina: et in officio. pte. 5. fol. 123. b.
Johannes fuit similis helie in austeritate penitē/
tię: in soliditate constantię: et in auctoritate do/
ctrinę. pte. 5. fol. 39. d. f
Johannes bap. nō accepit auctoritatē a deo ba/
ptizandi nisi ad denunciandū christum: et spā/
randū homines ad suū aduentū. pte. 5. fo. 196. g.
Johannes bap. dicit hieronym^o nō scisse per ba/
ptismū christi mundū esse redemptū. Augusti/
nus dicit iohāne ignorasse hoc tm: vtz sibi re/
tineat vim baptizandi: an alicui suoz tribuat.
Johānes bap. cognouit chri (pte. 5. fol. 190. b
stum duplr. Primo p reuelationē diuinam rē.
Secōdo cognouit eum: qm spūscū descendit sup
eum in signo visibili rē. pte. 5. fo. 190. b. c.
Johannes bap. prius baptizator q̄ baptizat^o ap/
paruit: vnde sanctificatū eum esse clauit: q̄uis
visibiliter factū non inuenit anteq̄ baptizaret.
Johannes bap. perhibuit testi (pte. 1. fo. 252. b
monij de christo predicādo eius excellentiam
et baptizando in aqua. pte. 5. fol. 187. a.
Johannes bap. mittens de discipul^{is} suis ad chri

stum vt querebant. Tu es qui venturus es rē.
Qui iesus respondit: iohāni an discipulis suis
disputat. pte. 5. fol. 39. b. et fol. 40. f. g. h.
Johānis bap. discipuli tribus de causis reprehē/
sibiles fuerunt. pte. 5. fol. 33. a
Johannes bap. nō statim post tentationē. xl. di/
erum: et ieiuniū. xl. dierū dñi ē traditus. parte. 5.
Johāne bap. passū fuisse tpe paschali (fo. 91. e
vnde colligit. pte. 5. fol. 48. b.
Johānes ba. vbi occisus et sepultus: et eius ossa
quō icēdio collecta. pte. 5. fol. 47. e. f. et fo. 101. a
Johānes bap. nō cōnumerat inter occisos vete/
ris testamenti sicut abel et zacharias: et quare h.
parte. 5. fol. 74. a
Johānes ba. p moysen significat. pte. 1. fol. 127. d
Johānes euangelista triplici vocatione vocat^o
fuit. Primo ad aliqualē noticiā christi. Secōdo
ad eius familiaritatē. Tercio ad apostolatū.
parte. 5. fol. 184. g.
Johannes euangelista credit fuisse probabiliter
ille qui cū andrea primo secutus ē iesum. pte. 5.
fol. 190. g. Item parte. 6. fol. 228. f
Johānes euangelista fuit vocatus de thoro nu/
ptiali a christo ad pntentiā virginalem. pte. 5.
Johānis euangeliste fuerunt nuptie (fol. 184. b
qb^o interfuit iesus vt cōiter dicit. pte. 5. fol. 192. d
Johannes euangelista persuadet fuisse ille ado/
lescens qui iesu capto relicta syndone nudus p
Johes pbato alioz euā (fugit pte. 5. fo. 116. f. g
gelio: aliq̄ deesse vidit p quibus a fratribus ro/
gatus scripsit euāgelium. pte. 5. fol. 16. b
Johannis euangelij ceteris excellētius designa/
tur in tribus: qz scripsit ceteris sublimius/subtī/
lius: et perfectius. pte. 5. fol. 184. b. c. d
Johannes euangelista vocē theologam emisit/
quā tanto pondere grauidā reliquit: vt si aliq̄n
to plus intonare voluisset: nec ipse mundus ca/
pere potuisset. pte. 5. fol. 96. a. Itē pte. 1. fo. 12. g
Johānes euangelista nō dicit sine rōne. Verbus
caro factū est: et nō: Verbu factum ē homo vel
ania: vide rōnem. parte. 5. fol. 188. a
Johānes euan. sicut et ceteri apli duplici mō vi/
dēdi noticiā habuit vbi icarnati. pte. 5. fol. 188.
Johānis euan. pphetia alijs ē excellētior (a. b
duabus rōnibus. pte. 6. fo. 240. a
Johānis visio fm diuersos respect^o imaginaria
fuit et intellectualis. Ibidem. c.
Johānes apls scripsit aduersus dogmata hereti/
corū de verbi dei eternitate: et aduersus eoz stul/
ticiā rē. pte. 6. fol. 228. b
Johannes apocalypsim an euāgelij scripsit: et
quare pri^o ponit. pte. 5. fol. 185. b.
Johannes euāgelij scripsit in asia rogatus ab
asie epis postq̄ redijt de insule exilio patibmos
Johānes sc̄psit suū euāgelij (pte. 5. fol. 185. a.
post adathie electionē: et etiā post petri mar/
tyriū. pte. 5. folio. 241. b. et fol. 243. g
Johannes euangelista primo scripsit septem ec/
clesijs que sunt in asia: et consequenter alijs vni/
uersis. parte. 6. fol. 242. c.
Johānes euangelista pl^o amabat a christo et pe/
trus pl^o amauit christū. pte. 6. fol. 165. a
In iohāne q̄ passus nō ē nō ē impar meritū mar

Postilla et Additiones aliorū Repertoriū alphabetici.

erit in petro q̄ passus ē. pte. 3. fol. 179. c.
 Iohānes habuit nidū suū in sinu saluatoris vbi
 suauiter recubuit. pte. 5. fol. 184. c.
 Iohānes euangelista fuit notus pontifici tripli-
 ci ratione. pte. 5. fol. 236. g.
 Iohānes euangelista an viuat adhuc: vel an mor-
 tuus sit: opinioniones sunt. Et que p̄babilior: po-
 nit ibi. parte. 5. fol. 243. b. et folio. 244. a. Item
 parte. 4. fol. 49. b.
 Iohānes in medio candelabrorū aureorū non vi-
 dit filiū hominis: sed simile filio. i. angelū in p̄so-
 na christi sibi loquentē. pte. 6. fol. 242. d.
 Iohānes dicitur mare t̄beriadis: quare et qua-
 liter. parte. 6. fol. 239. c.
 Iohannes senior: dictus est quidam sacerdos
 alius a beato iohāne euangelista: contempora-
 neus apostolorū. pte. 6. fol. 228. b.
 Iohānes bircanus dicitur iudeorū simul et pontifex
 virtutū vir fuit: ac multa opa mirifica confecit.
 Hic bircanus deūcens bircanū nomen acce-
 pit. pte. 4. fol. 459. b.
 Iohānes bircanus tria vel p̄cipua maxime so-
 lus habebat: nā et genti p̄ncipis et pontifex erat
 et p̄pter ea p̄pheta. pte. 4. fol. 459. f.
 Iohānes bircani filij qui et quot et qualiter et q̄-
 diu in regno iudeorū patri successerūt. Ibid. f. g.
 Iohel an p̄phetauerit 3 oēs tribus. pte. 4. fol. 351. f.
 Iohel quibus tribubus p̄phetauit: et quo tem-
 pore. parte. 4. fol. 351. g.
 Iohel quā tardius p̄phetauerit tamen contē-
 poranei fuerunt sibi elias et osee et ceteri illius
 temporis. parte. 4. fol. 355. d.
 Iohel missionē spūs sancti annūciavit et t̄pō futu-
 ri iudicij sicut angeli christo ascendente in celū
 parte. 4. fol. 355. g. b.
 Iohel sub quo regum p̄phetauit. parte. 4. fo-
 lio. 351. g. et fol. 355. d.
 Iona est dictio hebraica: et signat equiuoce co-
 lumbā: vel vinositatē. pte. 4. fol. 146. g.
 Ionas cuius filius fuerit: an fuerit verus: vel fal-
 sus p̄pheta: et quare dictus ē amathi. Et quo
 mō fugit a facie dei. parte. 4. fol. 373. g. b. et fol.
 Ionas p̄pheta quare magi sancti (374. b. c.)
 scribuntur: q̄ ceteri p̄phete qui omnes sancti
 fuerunt. pte. 4. fol. 372. f.
 Ionas s̄m doctores hebraicos et latinos fuit fili-
 us mulieris vidue quē suscitauit helias. pte. 4.
 Ionom qd̄ retrahēbat ne p̄dicare (fo. 373. d.)
 velleret niniuitis. pte. 4. fol. 373. a. b.
 Ionas cū a pisce glutiret figurauit tridū sepul-
 ture christi. pte. 4. fol. 374. c.
 Ionas postq̄ p̄dicauit niniuitis: confusus ē
 verecundia: assumpta matre latenter egressus
 terram suā septē annis exulauit. pte. 4. fo. 373. d.
 Jonathan filius oziel (als oziel) t̄pō auctoritatis
 fuit et est apud hebreos: q̄ nullus fuit ausus cō-
 tradicere sibi in translatione sua chaldaica. par-
 te. 3. fol. 251. g. Item parte. 6. fol. 257. f. Item p-
 te. 1. fol. 47. d. Vide etiā in Thargū
 Jonathan tribus vicibus inq̄t s̄dus cum dauid
 parte. 2. fol. 89. d.
 Jonathan amabilis super amorē mulierū. expo-
 nit dupliciter. parte. 2. fol. 98. f.

Jonathan an peccauerit gustando mel p̄tra p̄p-
 ceptū patris sui saul. parte. 2. fol. 77. b.
 Joppe ē portus supra mare mediterraneum: ad
 quē ducebant ligna per mare: et inde in hierusa-
 lem per terram in vehiculis: q̄ portus est p̄p̄n-
 quior hierlm. parte. 2. fo. 244. b.
 Iordanis fluius vbi orit̄ pte. 1. fo. 63. c. et fo. 325. g.
 et fol. 375. g. Item pte. 4. fol. 51. g.
 Iordanis pars mergit̄ i mare et in amaritudinē
 fluit: et eius moralitas. pte. 2. fol. 7. a.
 Iordanis fluius est termin⁹ terre promissionis
 a parte orientis. parte. 2. fol. 19. b.
 Josaphat pro expeditione sue orōnis allegauit
 quinq̄. parte. 2. fo. 226. b.
 Ioseph apud patrē accusauit fratres suos de cri-
 mine pessimo. i. de odio fraterno: quod dicit̄ cri-
 men pessimū. parte. 1. fol. 101. g. b.
 Ioseph patriarcha quare patri in iuuentute erat
 magis amabilis. pte. 1. fol. 101. b. et fol. 103. d. e. g.
 Ioseph ex dono dei speciali fuit gratiosior mori-
 bus et corpore fratribus suis: cū debilior: debue-
 rit esse nā in senectute solent generari pueri de-
 biliores et defectuosi. pte. 1. fol. 101. b.
 Ioseph venditio fuit facta matre adhuc viuente:
 vt dicit̄ aliq̄. pte. 1. fol. 102. b. Alij alit̄. Ibid. c.
 Ioseph venditus fuit et triplici causa. pte. 1. fol.
 Ioseph an vendit⁹ sit isaac auo suo ad (101. g.)
 huc viuente. pte. 1. fol. 101. c. et fol. 102. b. c.
 Ioseph a fratre suo iuda venditus ē: qui erat p̄n-
 cipalior: et suauis fratrib⁹ vt ioseph mercatorib⁹
 venderet. Et an venditio p̄cise fuerit. xxx. ar-
 gūtorū. pte. 1. fol. 102. b. et fol. 103. b.
 Ioseph mater vt hebrei dicunt vocat̄ bala q̄ nū-
 truit eum in sinu suo: q̄ etiā (mortua rachele)
 vocata est mater ipsius ioseph. pte. 1. fo. 102. f.
 Ioseph venditus dicit̄ putipharī eunuchos: vbi
 quērit: si eunuchus quō vxorē habere dicatur
 parte. 1. fol. 103. a.
 Ioseph vxor: cuius filia esse dicat̄ s̄m hebreos.
 parte. 1. fol. 103. a. et fo. 107. f. Et an fuit filia oīi
 quōdā et emptoris sui: vel alterius. fo. 108. a. b.
 Ioseph vt iudei dicunt ter fuit venditus. pte. 1.
 fol. 103. b. c. Vel verius bis t̄m fuit venditus.
 Ioseph permissus ē vendi vt p̄pter cū sequeret̄
 liberatio ipsi t̄pō famis futurę. pte. 1. fol. 112. b.
 Ioseph venditus fuit vt dicunt hebrei magistro
 camiscū. pte. 1. fo. 103. c.
 Ioseph quanta fuerit pulchritudo cōfiscit: quā
 semine quā ē p̄p̄ie pulchritudo admirant̄
 parte. 1. fol. 118. f. Interf.
 Ioseph quante continētie et castitatis fuerit ap-
 paruit: cū mulieri nō acquieuit: sed potius ei sua-
 sit vt passionē suā refrēnaret. pte. 1. fol. 105. d.
 Ioseph habuit duas principales persecutiones:
 vnam a fratribus: aliam ab vxore domini sui.
 parte. 1. fol. 120. c.
 Ioseph cum factus esset p̄positus terre egypti
 erat. xxx. anno. pte. 1. fol. 102. b. et fol. 108. b.
 Ioseph cum frumēta colligeret vnde homines
 viuerent pecorā vnde viuebat: cū tanto fames
 inualuisset: et fratres ioseph pharaoni dixerūt.
 Non sunt pascea pecoribus puerorum tuorū.
 parte. 1. fol. 114. c.

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

Joseph q̄ erat tā dulcis r māsuetus verbis r fa-
ctis: quō afflirit fratres ita diu/ aſi q̄ se eis noti-
ficaret. pte. 1. fol. 109. b. e. et fol. 111. a.
Joseph nō vidēs beniamin fratrem suum vterinū
cū alijs fratribus/ dure locutus ē: timēs ne ma-
chinati fuissent cōtra eū in malū/ sicut fecerant
contra eū: ideo vt scire posset veritatē/ dure lo-
cutus est cū eis rē. pte. 1. fol. 108. e. f.
Joseph dicēs frēs exploratores esse/ nō excusat
a mendacio qn̄ esset pctm̄ veniale: qz neqz apli
multo pfectiores eo sic excusant. pte. 1. fo. 108. f.
Joseph quō poterat fratrem suū iudaz arguere de
cōtradictione. pte. 1. fol. 111. e. f.
Joseph nō poterat se p̄tinere qn̄ se manifestaret
fratribus suis/ sed qbus rōnib⁹. Ibidē. g. h.
Joseph iurās p salutem pharaonis: an indecen-
ter iurauit/ r an p̄mū cōmisit. pte. 1. fo. 109. a.
Joseph fratribus vnde r quare exploratores vici-
um impinxit. pte. 1. fo. 109. b. g.
Joseph magnā clemētiā ostēdit fratribus suis/
cum eos ad se veniētes/ nolēs eos scandalizare
apud egyptios: r volens eos certificare de ple-
na remissione. pte. 1. fol. 111. b. et fol. 112. b.
Joseph verba quō vera sūt cū ait patrē dixisse:
In monumēto quod ego feci mihi in terra cha-
naan rē. cū nō legant hēc verba patris cum de
sepultura mandaret. pte. 1. fol. 122. b. c.
Joseph quare nō statim post mortem fecit aspor-
tari ossa sua in terram pmissionis/ est duplex ra-
tio. parte. 6. fol. 156. d.
Joseph habuit fidē de sepultura r resurrectione
christi i terra pmissionis cōplēda. pte. 6. fo. 156. d.
Joseph patriarchā vt dicit Ra. Sa. gabriel do-
cuit. lxx. idiomata/ q̄ aſi nō nouerat. Et an in h̄
verum dicat. pte. 3. fol. 206. c.
Joseph pater putatiu⁹ christi et virgo maria/ de
eadē tribu fuerunt. pte. 5. fo. 7. d.
Joseph cum de duobus patribus suis euangeli-
ste memorant: quare nullius eorū nomen acce-
pit: cum fm̄ legem qui nascit ex nomine defun-
cti/ nomen habere debeat defuncti cui propa-
gatur. pte. 1. fol. 361. b.
Joseph sp̄sus marie credit semp fuisse x̄go: cū
tū virginē desp̄sauerit. pte. 5. fol. 7. h.
Joseph quare nō accessit ad mariā virginē/ cū si-
bi esset desponsata. Ibidem.
Joseph nō cognouit mariā: quō r vnde hoc r q̄
diu hoc fuit. pte. 5. fo. 8. e. f.
Joseph virū marie dixerūt qdā de alia vxore ge-
nerasse filios/ r illos frēs iesu dictos: sed impro-
bat. pte. 5. fol. 193. c. et fo. 96. f. et fo. 8. f.
Joseph in bethleē asinū r bouē duxit/ qbus p̄se-
piū fecit: r i quo x̄go maria puerū iesu reclina-
uit/ r p̄nis inuoluit. pte. 5. fo. 129. g.
Joseph non est inuentus cum maria a magis/ et
quare. parte. 5. fol. 11. f.
Joseph quare timuit ire i iudeā: notat historia
herodis. parte. 5. fol. 13. c.
Joseph qui alio noīe barsabas dicit/ et iacobus
minor/ dicunt fratres christi: qz p̄sanguine/ r nō
ex maria virgine nati. pte. 5. fol. 96. b.
Joseph decurio ab arimathia. Ista est ciuitas q̄
dicta ē ramatha: de qua fuit helchana pater sa-

muelis. parte. 5. fol. 181. d.
Joseph⁹ marathie fili⁹ ex hierosolymis sacerdos
sicut d̄ eo scribit hiero. i libro d̄ illustrib⁹ viris
rē. pte. 3. fo. 3. e. Itē pte. 1. fol. 188. c. et fo. 191. g.
Josephus errauit de nuditate adē in statu inno-
centie/ dans hui⁹ rationē/ q̄ aſi viuebat tm̄ besti-
alis nō habens vsum rationis/ sed cōsufat. par-
te. 1. fol. 41. g. Itē pte. 4. fol. 304. b.
Joseph⁹ circa historias libri Abachabeor mul-
ta dicit q̄ sunt dissona textui: ppter qd̄ illa tāq̄
frivola dimittunt. pte. 4. fol. 450. f.
Josephus dicēs: Qui nullatenus egit peccatū/
sed tm̄ cogitauit/ nullo reatu tenet/ errat. pte. 1.
fol. 165. d. Itē pte. 4. fol. 413. f.
Josephus hebreorū historiographus refert/ In-
sistentibus romanis se fugisse in spelēam cū q̄/
draginta comitibus/ ibiqz p̄ditū/ inuentū/ atqz
ab hostibus captū. pte. 5. fol. 180. e.
Josephus quia fuit de genere sacerdotali/ r fu-
it in hierusalē tempore quo adhuc stabat tem-
plū r sacerdotij ministeriū: r plures potuit vi-
dere/ r vidit vestes r ornāmēta ipsoz: iō certi⁹
potuit scribere talia q̄ sui seq̄ces. pte. 1. fo. 188. c.
Josephus quadragesimosecundo anno a passi-
one christi vel circiter: incepit scribere libru⁹ an-
tiq̄tatis iudaicę: quē obtulit vespasiano impa-
tori: q̄ cepit impare anno dīce incarnationis
septuagesimopmo. pte. 4. fo. 64. g. h.
Glosas fuit sanctissim⁹ vir: sed filij ei⁹ succedētes
fuerunt pessimi: iō regni stat⁹ post mortē patris
mutatus est in malū. pte. 4. fo. 195. h.
Glosse q̄tuor filij legunt/ r alibi tres tm̄: quō sup
hoc cōcordia accipiēda est. pte. 2. fo. 193. b.
Iotha vnū de lege nō p̄terire posse/ quare dictū
est/ r de quo. pte. 1. fol. 196. a.
Josue successor moysi i regimine populi fuit cō-
fortatus r assecratus de terre pmissionis acq̄-
sitione r diuisione. pte. 2. fol. 4. d.
Ira dupliciter diffinit a p̄bis. i. materialit r for-
maliter. pte. 4. fol. 385. g.
Ira est duplex/ scz ira per vicium/ et ira per celū.
parte. 5. fol. 95. c. d. Itē parte. 6. fol. 211. d. Itē
parte. 3. fol. 16. e. et fol. 126. e.
Ira per celum sapiētes turbat: sed ira per vicium
stultos trucidat. pte. 3. fol. 16. e.
Ira p̄ celū oculum mētis turbat: sed ira q̄ est per
vicium illū excecāt. pte. 3. fo. 126. f.
Ira potentū leniēda est blādis sermonib⁹/ sicut
fuit saul p̄ citharā dauid. pte. 2. fol. 8. c.
Ire triplex gradus. pte. 5. fol. 20. b.
Ira duplex. i. cōsumatiōis/ r cōsumptiōis. pte. 3.
fol. 164. a. et fol. 167. f.
Iram pprie causant paruipensio r contemptus
eorum circa que aliquis maxime studet. parte
3. fol. 20. d. et fol. 56. d. et fol. 92. c. et fol. 416. b.
Itē parte. 2. fol. 310. f.
Ire effectus est triplex. Primus est iurgij. pte. 3.
fol. 325. g. Secundus ē recedere ab amico fidelit:
qd̄ frequēter facit ira. fol. 326. d. Terti⁹ alterius
cui aliquis irascit/ cōtemptus. fol. 327. c.
Ire natura est vt prolata magis ferueat: oculu-
ta languescat. pte. 3. fol. 321. a.
Ira stulti vbi incanduerit/ mox viscera pietatis

For

Ira

Postilla et Additiones alioz Repertoriū alphabeticū.

omittit: et furor: freno larat. pte. 3. fol. 33.4. e
 Ire comotio nec locū debet habere in te. Ipa cō
 turbatio indecens est ei qui sub iesu duce mil/
 lit. pte. 2. fol. 18. e
 Ira intelligentie lumen subtrahit: et mentē puo/
 cando confundit. pte. 3. fol. 20. d.
 Ire motus quous sit moderat⁹ rōne impedit itel/
 lectum a contemplatione veritatis. pte. 5. fol. 95. d.
 Ira inconsiderata res est: ita vt aliqñ nec sibi par/
 cat cui irascit. pte. 6. fol. 108. a
 Ira multis virtutib⁹ pnuat: quia dū quietē men/
 ti tollit: spūsanct⁹ ibi nō quiescit. pte. 3. fol. 16. e.
 Iratus ppe ira solet truncare vba sua. pte. 4. fol.
 Iratus homo emittit anhelitū fumo/ (240. d.)
 sum per nares. pte. 4. fol. 10. b
 Ira qualiter oculos mētis et corpis pturbat et ex/
 cecat. pte. 3. fol. 126. f.
 Ire passio maxime apparet in facie: et i oculis po/
 tissime. pte. 3. fol. 126. f.
 Ira vt mentē superet causa est multitudo cogi/
 tationū supacuāru quib⁹ mens acquiescit. par/
 te. 3. fol. 67. b.
 Ira et clamor: et omnis amaritudo imundi spūs
 furor: est. pte. 5. fol. 138. a
 Ira passio nō cōsurgit ex timore sed ex alijs pas/
 sionib⁹. Ex tristitia illata: cum desiderio et spe
 vltiscendi. pte. 1. fol. 156. b
 Ire passiones licet incipiant a tristitia: terminā/
 tur tñ in delectatione: habitū vindicta. parte. 2.
 Ira magis ē in iuuenib⁹ q̄ in senib⁹/ (fo. 310. g.)
 et quare. pte. 3. fol. 353. b
 Ira semper plus vindictā exigit q̄ iniuriā accipit
 pte. 1. fol. 145. b
 Ira ppter rōnem oiponit mansuetudini: nō autē
 illa q̄ est moderata: q̄ de rōne mansuetudinis
 est q̄ faciat moderationē. pte. 5. fol. 95. d.
 Ire dandus ē locus aliqñ. pte. 5. fol. 47. b.
 Iram qui vincit melior est q̄ qui capit ciuitatē.
 parte. 5. fol. 95. a. et fol. 325. b.
 Ira iusta mater est discipline: et ira que ē cū cau/
 sa iudiciū est: nō ira. pte. 5. fol. 20. f.
 Ira venialis ē q̄ nō ducit ad effectū pte. 3. fol. 91. e
 Ira magna est: a deo tormēta nō perpeti. pte. 4.
 fol. 17.4. f. et fol. 233. b
 Ira iudiciū tūo districtior portabit / q̄nto nunc
 minus timef. pte. 3. fol. 335. f.
 Ire hominis potestas ē corpus occidere: post ni/
 bil facere: Deus et hic punit et post in gehēnam
 mittit. pte. 3. fol. 222. b. et fol. 223. d
 Ira dei que et qualis sit. pte. 4. fol. 406. c. Ire par/
 te. 2. fol. 120. g. Elide in Passiones
 Ira dei nō perturbationem: sed merita et pecca/
 ta puniendorū signat pte. 4. fol. 406. c
 Ire dei an quō et per quos resisti possit: cū iob di/
 cat. Deus cuius ire resistere nemo pōt. pte. 1. fol.
 Ire dei qñ et quō resistēdū sit: et qui re/ (198. e.)
 stiterūt. pte. 3. fol. 24. f
 Ira dei est motus q̄ sit in anīa q̄ legem dei nouit
 cum videt eā a malo pteriri. pte. 3. fol. 89. a.
 Ira dei manet nō aduersus / sed sup peccatores/
 scz originalis dñationis vel celestis iudiciū: q̄
 nō de iserionibus sed de supiorib⁹ iudicant pec/
 catores. pte. 2. fol. 238. e.

Ira an fuerit in christo: Et arguitur p et contra.
 parte. 5. fol. 95. c. d.
 Iracundia ianua oīm viciōz: qua clausa virtu/
 tib⁹ intrinsecus dabit quies: aperta ad omne fa/
 cinus armabit anim⁹. pte. 3. fol. 336. e
 Iracundiē maioris ē cum b tribuit q̄ male des/
 deratur. pte. 3. fol. 43. a
 Iracundiē imanitas qua et homicidiū sit signi/
 ficatur per ignē. pte. 3. fol. 200. a. b
 Iracundos melius corrigimus si in ipsa ire com/
 motione declinam⁹. Perturbati est quid audi/
 ant igno:ant: Sed cū ad se redeunt tanto libe/
 tius exhortationis verba recipiunt / quanto se
 tranquillius tolerari erubescunt. Abenti autē fu/
 roz eoz omne rectū q̄ dicitur peruersum vi/
 detur. parte. 2. fol. 92. a.
 Iracundi cum nulla se cōsideratiōe mitigāt / ne/
 cesse est vt qui furentes reprimere conat⁹: nō se i
 furorem erigat sed quod est tranquillitatis ostē/
 dat: et subtiliter proferat in quibus ex obliq̄ ani/
 mū furentis pungat. pte. 2. fol. 99. b
 Irascendi motū medici ponit in corde. pte. 1. fol.
 Irasci et dedignari ē cōtra deū murmu/ (218. c.)
 rare et ppe blasphemare. pte. 3. fol. 137. a. Interf.
 Irascibilis partis deordinatio maxime apparet
 in homicidio: secundo in quibusdam alijs que
 procedunt ex rancore et odio. parte. 1. fol. 352. b
 Irascibilis pars tendit in bonū sub rōne ardui: et
 in malū sub rōne vindicatiui. pte. 1. fol. 167. c
 Irascibilis passiones oēs oriunt⁹ ex passionibus
 cōcupiscibilis: et terminant⁹ in ipsa. parte. 4. fol.
 lio. 6. g. Item pte. 1. fol. 354. f
 Irasci deus aliqñ vt pater: aliqñ vt dñs: aliqñ
 vt iudex. pte. 4. fol. 202. a
 Cum irascimur statu furoris inflamur. pte. 3. fol.
 Iris ceruleo colore designat pteritū dilu/ (14. f.)
 uū igneo futurū iudiciū. pte. 1. fol. 56. b. Interf.
 Iris quō est signum federis: cum pcedat ex cau/
 sa naturali. pte. 1. fol. 56. b. c. d. f. et fol. 57. b. e
 Iris generatio vnde fiat. Ibidem
 Iris dicit arcus demonis. i. sapientis parte. 6. fol.
 lio. 194. b. Item pte. 1. fol. 56. a
 Irregularitas i nouo testamēto sicut aliqñ cau/
 satur ex bono actu: vt ex occasione malefactorū
 per sententiā iudicis: sic in veteri testamento ex
 actu sepulture impediēbas ad tempus celebra/
 tio phasē. pte. 1. fol. 279. d. g.
 Irregularitates q̄l erant in lege imūdicie ex ta/
 ctu mortui vlt alterius imūdicie: p̄hibētes ac/
 cessum ad diuina. pte. 1. fol. 278. c
 Irremissibile ē dupl. pte. 6. fol. 284. d
 Is hebraice dicit vir: issa appellat mulier / qua/
 si qdam virago. pte. 4. fol. 111. e. Item pte. 1. fol.
 92. Interf. Elide etiam in Eua
 Isaac quotennis erat qñ fuit imolandum per pa/
 trem: et an iustus patri assensent: et quō promi/
 sum in se impleri credidit. f. In isaac vocabit ti/
 bi semen: si moreris. et. pte. 1. fol. 77. g. b. Aliter
 dicunt quidam hebreo q̄ erat. xv. annorū fere.
 Et q̄ quasi inuitus accessit ad imolationē. par/
 te. 1. fol. 78. g. b. et fol. 79. d
 Isaac licet esset. xxxv. annorū: tamen vocat puer/
 et quare. pte. 1. fol. 78. b. g

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

Isaac contra naturā humane generationis pro-
missus: in signū fuit dei filiū cōtra humanā ra-
tionē nasciturū. parte. 6. fol. 11. f.
Isaac n fuit natus de sara virtute nature tm/
sed cum hoc per adiutorium gratie. parte. 1. fo-
lio. 70. g. et fol. 75. f.
Isaac ligna portans figurauit christum crucem
baiulantem. parte. 1. fol. 77. g.
Isaac fm hebreos ex q volūtate accessit vt imo-
laret: extitit fuit psecrat' dñs: et nō fuit licitū ei
habere nisi vnice vxorē. pte. 1. fol. 84. d.
Isaac nō fuit vocatus ad aliam terram transire
vel regionē. parte. 1. fol. 86. b.
Isaac quō figurat natiuitatē xgis. pte. 1. fo. 75. f.
Isaac qre potius nō meritū ascribit q abrahā: cū
potuisset restituisse patri in oblatiōe rē. parte. 1.
fol. 78. g. et fol. 79. d.
Isaac fuit cū rebecca vxore sua. xx. annis anteq
pareret: quare non accepit aliā sicut pater eius
abrahā accepit agar postq decem annis pbaue-
rat sare sterilitatē. pte. 1. fol. 84. d.
Isaac humano more filiū maiore benedicendū
putauit: sed de q occultor est cognitor: mino-
rē dignū bñdictiōe ostēdit: vt nō hois ostēde-
ret esse benedictionem: sed dei. parte. 1. fol. 88. f.
g. Item parte. 6. fo. 159. b.
Isaac quare nō retardauit benedictionē cogni-
ta fraude. parte. 1. fol. 88. g. b.
Isai quō dicit habuisse filios octo i libro regū/ r
paralipomenon septem. pte. 2. fol. 191. e. g.
Isaias in Esaias.
Isopos in Ihsopus.
Isrl **I**sr
Israel i iacob idē homo fuit: sed pmo vocatus
ē iacob. i. supplātor: postea isrl. i. vidēs deū/
vel directus cū deo. pte. 4. fo. 204. g. b.
Israel ideo dictū putat iosephus ipsū iacob: q
aduersus angelū steterit rē. Q aut in libro he-
breor noim interpretat' israel/ vir videns deū/
vel mens videns deum: nō tam vere q violen-
ter interpretatum videt rē. et super hoc decla-
ratio. parte. 1. fol. 96. e.
Israel vel iacob: simpliciter et sine nomis adie-
ctione dicit/ quando agitur de carnali israel.
parte. 4. fol. 82. a.
Israel est nomen generale ad omnes hebreos.
parte. 4. fol. 117. b.
Israel in scripturis sepe accipit p populo q sub fi-
de r cultu dei residet: etiā si ab israel nō descen-
dat fm carnē. pte. 1. fo. 390. f.
Israeli maximū bñficiū fecit deus in deserto/ qñ
voluit habitare in medio populi in tabernacu-
lo: in quo erat ppitiatorū tanq sedes dei. par-
te. 3. fo. 357. c. Itē pte. 1. fol. 369. f.
Israel fuit dignior i populis. pte. 1. fol. 133. d.
Israeli triplex beneficiū exhibitū fuit i deserto.
Primū bñficiū columnę ignis/ nubes/ que illu-
minabat noctē. Secundū fuit manne celitus
date in cibum. Tertiū fuit ritus sacrificiorum.
parte. 3. fol. 357. b.
Israelitico populo quomō dictum est: Et dedit
dñs deus israeli oēm terrā quam iurauerat rē.
cū nō solū vsq ad diē mort' iesu/ sed etiā post:
nō eradicauerit gētes. pte. 2. fo. 27. f. g. b.

Israelita si peccet. i. laicus: ipse suū nō potest au-
ferre pctm: sed requirit leuitā vel sacerdotē vt pō-
tifice/ vt pctōr remissionē accipiat. parte. 1. fol.
Israelita q habeat equū nūq inueni/ (293. b
es. parte. 2. fol. 18. b. et fol. 24. c.
Iter duplex est i scripturis. f. laudabile r culpa-
bile rē. pte. 2. fol. 16. g.
Iter quo tendit ad virtutes nō ē pdiue/ sed asce-
dit anguste r difficulter. pte. 1. fol. 152. a.
Iter sapientię dei qui incedit/ nemora sunt eis
ymbrantia/ omnis cētus iustor r chorus pphe-
tarū. Sub ymbra em sensuū quos apd eos scri-
ptos inueniūt refrigerant anime eorum r i do-
ctrina eor: quasi incedentes per opaca nemor
delectant. pte. 1. fo. 307. f.
Iter sapientię quantā requiem habeat/ si intelle-
xist: quantū gratie/ quantūq dulcedinis: noli
negligere: aggredere: iter icipe tñ cito: in cōfor-
tiū tuū veniet angeli rē. pte. 1. fol. 308. b.
Iter sabbati a mōte oliueti vsq ad hierusalem:
erat mille passus: qui faciūt leucā: q illud spa-
cium licebat iudeis ptransire/ r nō vltra in die
sabbati. parte. 6. fol. 164. g.
Iubileus vbi nos dicimus: in hebreo habet lo-
bel rē. parte. 1. fol. 258. g.
Iubileus annus quis dicat. parte. 3. fol. 157. a. et
fol. 261. a. Itē parte. 1. fol. 187. a.
Iubileus annus qñ incipiebat/ videlicet an i q/
dragesimonono anno: vel in anno immediate
sequēti: est duplex opinio tā apud hebreos q
apud latinos. pte. 1. fol. 258. g.
Iubilū cū tanta leticia corde concipit/ quā ser-
mo nō explicat/ sed tñ os sonat. pte. 3. fol. 23. f. et
fol. 63. a. et fol. 70. f. et fol. 152. a. et fol. 221. c.
Iubilus est son' leticie sine verbis: q leticia ani-
mi nō potest explicari. Hic sit a bonis in cōfes-
sione/ a malis in cōfusione: cū de terrenis adeo
gaudent. parte. 3. fol. 234. a.
Iudas scarioth prouide inter apostolos eligi-
tur/ r quare. parte. 5. fol. 96. b. et fol. 225. a. et fo-
36. a. Itē pte. 3. fol. 100. e. et fol. 164. a.
Iudas traditor/ de tribu ephraim/ r de vico sca-
rioth dñm vēdidit: r dicit' ebu' nō vino s aua-
ricia r diaboli cibo. parte. 4. fo. 52. a.
Iudas scariothis: sic dictus est: nō q de genere
isachar/ vt dicunt aliqui: sed a loco vñ nar' fuit
scarioth: qui ē qdā vic' i iudea. pte. 5. fol. 36. b.
Iudas scarioth/ vtrū a principio sue vocatiōis
a christo fuerit malus: Quid in hac questione
que est de his que transcendūt humanā inue-
stigationē/ cū sit de occult' cordis hūani r i cō-
similibus questionib: tenendū ē illud qd ē ma-
gis consonū sacre scripturę r ratioi rē. pte. 3. fol.
207. e. f. Itē parte. 1. fol. 153. f. g.
Iudā qre christus pmisit portare pecuniā cū sci-
ret eū furē. pte. 5. fol. 221. f. Itē pte. 6. fol. 45. e.
Iudas equus erat: r cū ascēsorē habuit dñm/ de
equitatu salut' erat: cū ceteris em aplis missus
egrot' salutē/ r languentib' pstitit sanitatē: vbi
diabolo se substrauit: illi' habenis duct' cōtra
dñm equitauit. pte. 1. fol. 153. f. b.
Iudā christus tolerauit/ r ad pdicandū misit: et
ei eucharistiā dedit: vt ostēderet dona puenire

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

ad eos q̄ fide accipiūt: etiā si talis sit p̄ quē acci-
piūt: qualis fuit iudas. parte. 3. fo. 100. c.
Iudas nō solū murmurauit sup̄ vnguēto effuso
p̄ mariā magdalē sed etiā alij discipuli q̄ fu-
erūt ab eo incitati. pte. 5. fol. 221. f.
Iudas a christo eucharistiā accepit sicut ceteri
apli: vt cōmuniter doctores dicūt: licet iherosoli-
mis contrariū dicat. parte. 5. fol. 79. g.
Iudas auaricia corruptus: cuius iudicia de morte
christi tractādo: ppetuē mortis ruinā meruit: et
significat per achitophel: qui etiā se laqueo
suspendit. pte. 2. fol. 212. b.
Iudas qui impius corde erat: quia ipso dñō re-
darguēte noluit mala cēpta corrigere: petrus vō
q̄ recto corde respiciēte se dñō. mor. penitendo
corripit: qd negādo deliquit. pte. 3. fol. 329. f.
Iudas p̄dator: et illi q̄ christū tradiderūt pilato/
fuerūt iudei. pte. 6. fol. 171. g.
Iudas traditor: dignū sibi penā inuenit: dñi gur-
tur quo vox p̄ditionis extitit: laqueo necauit.
Dignū etiā locū itent: quēsiuit: vt q̄ angelorū
et hominū dominū prodiderat: celo et terrē per-
dit: quasi aeris spiritibus sociādu: in medio
aeris periret. parte. 6. fol. 165. b. c.
Iudas proditor: qui de morte christi tractauit
cum principibus sacerdotū: significatur p̄ do-
ctōrē. parte. 2. fol. 88. d.
Iudas p̄dator: significat p̄ saul: qui cū armatū
ad capiendū iesum venit: et iesus q̄ significat p̄
dauid: p̄cessit eis obuiū et dixit eis: Quē que-
ritis. parte. 2. fol. 92. b.
Iudas licet penituit: tñ inutiliter: q̄ desperauit
et se suspendit. parte. 5. fol. 83. g.
Iudas desperādo plus peccauit: q̄ christum tra-
dendo: et quare. pte. 5. fol. 83. g.
Iudas desperatio p̄cessit ex duobus. pte. 5. fol. 83. g.
Iudas in b̄dictionib⁹ nō rep̄s: et ab aplis exclu-
dit: et de hoc figura. pte. 1. fol. 376. b.
Iudas machabeus triplex bellū habuit tpe an-
tiochi. parte. 4. fol. 35. c.
Iudas machabeus secessit in desertū locū: ibiq̄
inter feras vitā in montibus cū suis agebat. p-
te. 3. fo. 148. d. Itē pte. 4. fol. 467. g. b.
Iudas galileus erat quidā sic dictus: an passio-
nem christi: q̄ tpe natiuitatis christi inducebat
populū ad rebellādū impatori romano: dicēs
esse illicitum iudeis p̄sterni aliquē dominū ter-
renum: sed solum deū: et ideo accusantes chri-
stum ante pilatū: volebant eū notare q̄ esset si-
milis illi. pte. 5. fol. 179. g. et fol. 69. c. et fol. 216.
c. Item parte. 6. fol. 174. a.
Iude apli cplā q̄ de apocrypho testimoniū ha-
bet p̄scis spib⁹ a plerisq̄ reuicēbas: sed tñ au-
ctōritate iā et vetustate et vsu meruit: vt inf̄
ctas scripturas cōputet. pte. 6. fol. 238. f.
Iuda ē vna de duodecim tribub⁹: vñ reges et a
regno oēs iudei dicunt. Confessi autē cesarē nō
christū q̄ de iuda iā nō iudei. pte. 3. fol. 194. a.
Iuda et iherosolē multo peiora inueniunt fecisse
q̄ israel: et qd et quō. pte. 4. fol. 128. d.
Iudaicus p̄s distinct⁹ fuit ab alijs p̄s: signo/
lege et habitu: q̄re. pte. 5. fol. 34. d. et fo. 102. c.
Itē pte. 3. fo. 369. g. et pte. 1. fo. 290. a. et fo. 305. d.

Iudaico populo data ē lex et p̄phetē singularis
hac ratione: q̄ christus fm carnē inde erat na-
sciturus: ideo decēs erat speciali quadā polle-
re sanctitate. parte. 6. fol. 8. f.
Iudaicus populus quodāmodo liberatus fuit
a diaboli potestate p̄ legis dationē: quē exclu-
debat cultū demonū: et inducebat ad colendū
vñ deū verum. pte. 5. fol. 43. f.
Iudaica plebs p̄ terram sterili sic occupatā si-
gnat: quē gloria p̄positorū ymbra p̄mit: ne lu-
men vitat: videat: et exemplis eorū impediat ne
sole dilectionis caleseat. parte. 5. fol. 160. c.
Iudaicus p̄s significat p̄ aquā p̄batice pisci-
nē: qui mō stat quietus: mō ventis tentationū
turbat. pte. 5. fol. 291. a.
Iudaicus populus signatur per phariseum: qui
et beneficio legis et p̄phetarū suscepto: de sua
sanctitate p̄sumens: gentiles aspemabatur.
Per publicanū gentilis populus designatur: et
quare. parte. 5. fol. 170. b.
Iudaicus populus per herodem: iohannē ba-
ptistam occidentē impetratione saltātis signi-
ficatur: qui sibi velut vxorem gentilis populi
de eodem parente progeneri sociāuit infidelita-
tem. parte. 5. fol. 47. f.
Iudaicū p̄s deus dilexit: et hoc ostēdit ex tri-
bus b̄nificiis q̄ patribus eiusdē populi cōcessit.
parte. 4. fol. 72. b. g. et fol. 73. c.
Iudaica plebs fuit virgo in patriarchis et pro-
phetis: virginitate mēris et cognitione et cultu
veri dei: sed post idola adultera facta est. par-
te. 4. fol. 352. e. et fol. 363. f.
Iudaicū plebē lege et p̄phetis illuminatū signifi-
cat australis porta. pte. 2. fol. 211. a.
Iudaic⁹ p̄s libros legis et p̄phetarū portās q̄
si diuinit⁹ scriptos honorat: sed quē moyses et
p̄phetē q̄dixerūt ignorat. parte. 2. fol. 87. a.
Iudaicē cecitatis typus figuratus est in hoc: q̄
ab hora sexta dies cōuersus est in noctem cru-
ciāxionibus. pte. 4. fol. 364. b.
Iudaica plebs dicitur: mīser adultera. pte. 4. fo. 21. d.
Iudaicus p̄s p̄ bouē significat: q̄ iugo dei sup-
positus: p̄fectos colligēs: p̄ corda q̄ valuit no-
men legis traxit. pte. 3. fol. 18. c.
Iudaica plebs interior nōie designat. Hi enī q̄
dei nouerūt: q̄si sub meridiano sole seruētes: i
fidei calore tenebant. pte. 3. fol. 68. f.
Iudaica plebs p̄ infidelitatis mentū nigra: cor-
ui nōie designat: cui dñi pulli eius clamāt. esca
p̄parat. pte. 3. fol. 73. b.
Iudaicus populus p̄ rhinocerotē. i. vnicorē
intelligit: qui du3 de accepta lege inter cūctos
hōies elationē sumpsit: q̄si inter ceteras besti-
as cornu singulare gestauit. pte. 3. fol. 75. b. c.
Iudaici p̄s magna deuotio post reditū de ca-
ptiuitate babilōica tpe esdre. pte. 2. fo. 263. b.
Iudaicus populus magna isania ductus: licet
esset vñ idolū tñ in adoratione vituli dice-
rūt: Hi sunt dii: ad reuerētiā idoli: sicut magne
personę de se loquunt in plurali ad magnificen-
tiā. parte. 1. fo. 198. c. et fol. 199. f.
Iudaica plebs figurat per mariā sororem moy-
si: et lex dñi significat per moysen: quē trāsit ad

In Glosas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

connubium ethiopisse ecclesie scz de gentibus congregatē: ideo maria: id est synagoga indi-
gnat. pte. 1. fol. 284. e.
Judaicam plebē aspice: vide/ quanta lepra pec-
cati in illa est/ quanta intelligentie caligo: quā-
ta obseruatie feditas: sed hec lepra nō est per-
petua. pte. 1. fol. 284. e.
Judaica gentē regno priuatā/ quasi ad nihilum
reductam sub potestate inimicorū in derisum et
publicū positā puerbiū: figurat regis saul occi-
sio. parte. 2. fol. 200. a.
Judaica pfidia inter paschales epulas de nece
dñi tractabat: sicut saul inf epulas/ dauid mor-
tis filiū esse iudicabat. pte. 2. fol. 87. a.
Judaica plebs designabat per thamar/ que in-
terpretat amaritudo: quia dñs fellis poculum
dedit. parte. 1. fol. 104. a.
Judaici populi regno non potest aptari hoc te-
stimoniū hieremie: Nō interibit de dauid vir
qui sedeat super thronū domus israel. Nec sa-
cerdotio pōt aptari: necesse ē ergo vt ad regnū
christi et sacerdotiū trāsserāt. pte. 4. fol. 157. e.
Judaicus populus nihil voluit spūaliter intelli-
gere in lege. pte. 1. fol. 202. b.
Judaica captiuitate totus orbis completus ē.
Elenditi enī sunt filijs grecoz: et exterminati d
finibus suis: et filij decē tribuū vsqz hodie apud
medos tenent. pte. 4. fol. 356. e. f.
Judaicus populus nūqz tot et tātos dolores su-
stinuit sicut in obsidione et destructione hieru-
salem per titum. parte. 5. fol. 117. g.
Judaismo nō pōt ascribere hebreus aliquē pri-
matum dignitatis in ecclesia/ nisi fm priorita-
tem tēporis: qz prius tpe insertus est radici gra-
tie qz gentilitas. pte. 1. fol. 376. b.
Judaica quādoqz dicit tota terra pmissiois: quā-
doqz dicit terra duarū tribuū: quāqz ponit pro
forte iude. pte. 4. fol. 3. a.
Judea/ omnis iudeorū puincia/ dicta est gene-
raliter/ ad distinctionē aliarum gentiū: speci-
alius tamen meridiana plaga dicit iudea. par-
te. 5. fol. 107. f. Itē pte. 6. fol. 167. b.
Judea pmo dicta est terra chanaan: qz post di-
luuiū inibi habitauerūt filij cham: quibz expul-
sis per filios israel tēpore ioseph/ nominata ē iu-
dea/ a tribu iude: que erat principalis et regia.
parte. 5. fol. 3. b.
Judea in plures partes diuisa est: que omnes li-
cet hebreā lingua loquant: tamen singule do-
mesticā dicendi specie habent distinctā: et ali-
ter pronuntiat in diuersis partibus. pte. 6. fol. 167. b. Itē pte. 2. fol. 53. b.
Judea tota fm suā longitudinē sita est sup ma-
re mediterraneū ex pte occidentis: et in latere op-
posito habet iordanē fluuiū: transeūtē p mare
galilee et mare mortuū. pte. 4. fol. 97. d. et fo. 41. f.
Judea dicit insula/ eo qz est inter duo maria: scz
mare mortuū ab oriente/ et mare mediterraneū
ab occidente. pte. 4. fol. 41. f. Itē pte. 3. fo. 178. b.
Judea dicit hortus/ ppter eius fecunditatem.
Conclusus/ ppter eius fortitudinē: qz ab occi-
dente claudit mari mediterraneo/ ab oriēte ior-
dane fluuiū/ ab aquilone monte libani/ a meri-

die deserto egypti: qd nō potest de facili trans-
iri. parte. 3. fol. 361. b.
Judea habet multos fontes ita lymphidos/ ac si
essent sigillati: ne bestia vel homo posset aquā
turbare. pte. 3. fol. 361. b.
Judea inclitā esse/ et omnibus terris fertiliorē
dubitari non potest. pte. 4. fol. 239. a. Egyptus
est fertilior et amēior. Ibidem. c.
In iudea tria loca fuerūt amēna et fertilia. f. liba-
nus/ carmelus et saron. pte. 4. fol. 64. b.
Judea dicit terra federis: quia pmissa fuit abrahe
et semini eius in federe quod inijt cum eo do-
minus. parte. 4. fol. 253. g.
Judea dicitur hereditas dñi/ p eo qz ibi viguit
cultus diuinus. parte. 3. fol. 190. d. et fol. 194. b.
et fol. 202. d. et fol. 89. d.
Judea (que est in quarto climate orbis) dereli-
cta fuit a suis habitatoribus in captiuitatē du-
ctis: et postea multiplicata ē in hominibz/ aiali-
bus/ et alijs bonis. pte. 4. fol. 18. a.
Per iudeā tēpore primi templi pphete discurre-
bant/ populū a malis retrahēdo/ et ad bonū ex-
hortando. Tēpore xpo secundi templi nō legif
habuisse nisi aggeū/ zachariā/ et malachiam: et
postea caruit pphetis p. ccc. annos et ampli/ vsqz
ad tps iohānis baptiste. pte. 4. fol. 64. b.
Judea dicitur desertū/ et postea gauisa/ quare et
quando. parte. 4. fol. 94. b. et fol. 70. d.
Judea consuetudinē habuit hanc. In aliquo ce-
lebrī loco ponebant lapides rotūdi grauissimi
ponderis: quos iuuenes p varietate viriū pro-
bandarū: alij vsqz ad genua alij vsqz ad vmbi-
licū/ vel etiā sup ceruicē extollebāt: nec prius ad
agonē descēdebāt qz ex eleuatione pōderis sei-
res/ qz cui compari deberet. pte. 4. fo. 419. a.
In iudea is mos vsqz hodie pmanet/ vt sparsis
crinibz mulieres nudatis pectoribz voce modu-
lata plm trāssūdāt ilachrymas. pte. 4. fo. 125. e.
Judea gēs (qd nulli dubiū ē) quāto ceteris pcel-
lebat gloriosior/ tanto peccatis exigētibz nul-
la est mō inferior. pte. 4. fo. 187. d.
Judea tertio vastauit nabuchodonosor. Prio
cū iochim (qz heliachim) filiū ioseph vincitū ca-
tenis duxit in babylonē/ cū vasis dñi que i tem-
plo suo posuit. Secūdo: cū iochim cognomen-
to iechoniā filiū eius/ cū matre et principibus
et eunuchis trāstulit in babylonē. Tertio/ cū se-
dechia cepit et cecauit: filios interfecit: et incen-
dit domum dñi et hierlm destruxit. parte. 1. fol.
In iudee terra dimisit rex babylonis (178. b. e.
de paupibz terre qz coleret terrā: nō sic dñi/ s ma-
gis serui reddēdo tributū regi. pte. 4. fo. 124. c.
Judee captiuitas/ tēplis subuersio vsqz ad cyz-
regē septuaginta ānos cōpleuit. pte. 4. fo. 252. f.
Judea fuit sub seruitute. Pmo pphaz: secundo
grecoz/ et tertio romanoz. pte. 4. fol. 124. c.
Judeam et tēplū cepit primus romanoz. L. pom-
peius magnus. parte. 4. fol. 418. e.
Judee destructio significat per destructionem
niniue per babylonios: et nomina consonāt/ et
quomodo. parte. 4. fol. 386. b.
Judea dicit res concussa que huc et illuc agit/ et
quare. parte. 3. fol. 71. e.

Postilla et Additiones aliorum Repertorium alphabeticum

Judea infertur hec sibi pmissit: diuitias gentium
omniū in circuitu aurū et argentū: et vestes mul-
tas. parte. 4. fol. 421. f.

Judea post mortē herodis filijs suis vt impera-
tori decreuit: sic diuisa est: vt archelaus habe-
ret medietatē regni paterni: que dicta ē iudea:
aliam medietatē diuisit in duas partes: et vnā
dedit herodi: et factus est tetrarcha galilee: ali-
am dedit philippo: et factus ē tetrarcha ituree et
tracōnitis regionis. pte. 5. fol. 13. b.

Judea q̄ legis onerib⁹ erat subiecta: significat p
assinā q̄ erat onerib⁹ affluta. pte. 5. fol. 63. b.

Judea q̄ verum dauid iesum christū desperit p
michol significat. pte. 2. fo. 204. b.

Judea et gentilitas significat p duas mulieres
as salomonem contendētes. Puer autē viuus
de quo due mulieres contēderūt: significat op⁹
meritoriuū: de quo fuit cōtentio inter iudeam et
gentilitatē. pte. 5. fol. 129. b.

Judea dicitur fornicaria: q̄ p idolatriā cū idolo forni-
cata fuit: et adulter vocat ipsū idolū: et posteri-
eoz dicunt filij fornicarie et adulteri. pte. 4. fol.

Judea dicitur adultera effrenata q̄ i codē le- (93. b
cto recipit adulter cū marito. pte. 4. fo. 94. b. c.

Judeus: hoc nōm imposuit ppo scissura decē
tribū a duab⁹: sed hebre⁹ generale nōm erat
tā duab⁹ q̄ decē tribub⁹. pte. 4. fol. 374. c.

Judei pmo nōiati sūt hebrei ab heberin cui⁹ fa-
milia mansit lingua hebrei: q̄ pū erat cōis oī-
bus: postea nōiati sūt israelitē a iacob: q̄ nōi-
tus ē isrl: et vltra iudei a tribu iuda. pte. 6. fo. 7.
g. Elide de b declarationē extēsiōis. pte. 5. fol.

Judei sūt denōiati oēs a tribu iude post (67. b
reditū captiuitatē babilonicę: q̄ de captiuitate
ascēdētes hierosolyme vrbis menia et tēplū re-
staurauerūt tē. et q̄re: l3 inf habitātes hierim et
terrā i circuitu eēt aliq̄ de alijs tribub⁹. pte. 2.
folio. 246. a. b.

Judeoz et gentiliū distinctio qm et p quē et quō ini-
tiū habuit. pte. 4. fol. 91. c.

Judei quot: quos et quales reges habuerūt as
captiuitatē babilonicā. Elide ad longū parte
4. fol. 459. e. f. g. h. et sequenti.

Judei barbaros reputabant oēs qui nō erāt de
lege sua. parte. 4. fol. 463. c.

Judei gentiles reputāt sic canes: et vocāt gentiles
oēs qui nō sunt de lege iudeoz. pte. 1. fol. 171. f.
Item parte. 6. fol. 24. c.

Judei dicūt q̄ hoies as diluuiū accipiebāt du-
as vtrores. Vnā ad delectationē cōcubitus car-
nalis trā: et illi dabāt sterilitatis potū: ne p pte-
ptū et partū pueroz debilitaret et deturparet tē.
Aliam accipiebāt ad generationem plio: et ad
illam nō accedebāt null causa impregnationis.
parte. 3. fol. 40. g.

Judei faciūt mēses p lunatiōe: due aut lunati-
ones faciūt qnā gintonouē dies: et iō pmi men-
sem faciūt iudei triginta dierū: secundā aut vi-
gintonouē dierū: et sic psequēter de alijs decem
codē mō cōputādo. pte. 1. fo. 54. d.

Judei et filij isrl pmo habuerūt iudiceos: postea re-
ges a saule vsq̄ ad captiuitatē babilonicā: et
tertio duces post captiuitatē babilonicā. par-

te. 1. fol. 100. g.

Judei p bñficio sibi cōcesso adorabāt deuoti v/
sus terrā pmissionis: quādo erāt extra illā. pte
1. fol. 115. b. Item parte. 4. fol. 307. g.

Judei adorant versus occidentē et quare. parte
1. fol. 161. g. Item pte. 3. fol. 177. c.

Judei extra hierusalē existentes versa facie ver-
sus hierusalem adorabant. parte. 3. fol. 93. f. et
parte. 1. fol. 161. g.

Judei cū sūt extra tēplū vsus tēplū debēt orare
vbicūq̄ fuerint. Et hebrei hodie existētes in p/
tib⁹ europē q̄ ē respectu hierim i occidentali pla-
ga: nō orāt ad occidentē s̄ ad orientē. pte. 1. fol.

Judei faciūt festū tubarū in principio (162. g.
mēsis septimi. s̄ septēbus et liberatione isaac et
immolatione arietis p eo: ppter qd tūc clāgūt
in cornibus pecoz. pte. 1. fol. 78. c.

Judei nō vitāt omnē neruū sed solum neruū se-
mona: ad designādū q̄ i iacob emarcuit cū an-
gelo luctante. pte. 1. fol. 96. b.

Judei ppter vitulum triplicē mortem incur-
runt. parte. 1. fol. 200. g.

Judei ppter vituli adorationē ceciderūt iurini/
uerso vsq̄ ad. xxij. milia. pte. 1. fol. 200. g.

Judei in signū tristitię nō sunt induti sicut mos
erat antiquitus. pte. 1. fo. 202. c.

Judei p susceptionē legi fuerūt deo desposati et
coronati ad modū sponse. pte. 1. fo. 202. d.

Judei anno septimo an debebāt seminare et collu-
gere: varie sunt opinionēs. pte. 4. fol. 172. f.

Judei i festiuitatib⁹ nō audebāt corā dño appa-
rere vacui. pte. 1. fol. 172. g. b. et fo. 349. d. Item
pte. 3. fol. 423. c. Item pte. 2. fol. 62. b.

Judei quomodo et cū quibus potuerūt mutua-
re. parte. 1. fol. 346. d.

Judei tribus temporibus festa celebrabāt: et q̄-
re et quomō. pte. 1. fol. 348. f.

Judei a iacob descēdētes et idumei ab esau fue-
rūt frēs vtroini: vt sic iudei et idumei dicūt frēs.
pte. 2. fo. 106. g. et fol. 148. b. Item pte. 1. fol. 84. d.

Judei cū audiebant blasphemias i cūdebāt ve-
stimenta sua. parte. 2. fol. 166. c. Item pte. 5. fol.
81. b. Item pte. 4. fol. 354. f.

Judei i quibet nouilunio faciebāt festū antiq̄
ppter bñficiū diuine gubernatiōis: eo q̄ magl
apparet trāsmutatio rpiā. pte. 3. fo. 206. b.

Judei ppter transgressionem legis licet puniti
sunt propter vitulum: q̄ ceciderunt in vna die
quasi. xxij. milia: tamen in die vltionis puni-
tur adhuc. parte. 3. fol. 206. g. et fol. 148. b. et fo.
229. b. Item pte. 1. fol. 200. d.

Judei post captiuitatē babilonicā nō habuerūt
aliquā vñctionē regū vel pōtificiū. parte. 3. fol.
210. f. Sed pōtiffices instituebant frequēter per
reges q̄bus iudei erāt tributarij: q̄ frequēter
vendeūt summū sacerdotiū. pte. 4. fol. 64. f.

Judei tpe psecutionis antiochi fugerūt ad loca
deserta q̄ erāt afflictiua. pte. 3. fol. 148. c.

Judei fingunt q̄ lex fuerit creata ante mundū
per duo milia annorum: quod est falsum. par-
te. 3. fol. 410. b. et fol. 411. b.

Judei as doctrinā christi vsi sunt sensu literalī
q̄sē: sed post mystice. pte. 3. fol. 413. d.

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

Judei nō debēt superesse vel dominari sed sub/ esse. parte. 3. fol. 422. b.
Judei q̄dū mandata dei seruauerunt tādū in terra p̄missionis manserūt: cuius p̄missio fa- cta est abrahe et semini eius. pte. 3. fol. 432. b. Itē parte. 4. fol. 204. d.
Judeorū sexcenta milia mortua sunt in deserto/ a viginti annis et supra/ cum egredierent de egypto. parte. 3. fol. 434. g.
Judeorū vestimenta nō fuisse inueterata/ nec las- sates ex itinere p̄ desertū: quō et de q̄bus intelli- gēdū sit. pte. 2. fol. 264. a. Itē pte. 1. fol. 281. f.
Judei quomodo ante christi aduentū exhorru- erunt idola. pte. 4. fol. 9. f.
Judeorū sexcenta milia exierūt de egypto: et duo tñ intrauerunt terrā p̄missionis. i. caleb et ioseph. parte. 4. fol. 116. c.
Judei tpe dationis legis/ an oēs et quomodo ca- strametati sunt tñ ad partē orientālē montis sinai. parte. 1. fol. 162. g. h. et fol. 163. a. c.
Judei hodie hoc peccatū detestant. f. de pecca- ro vituli. pte. 1. fol. 204. b.
Judei principaliter recesserūt a dei obedientia i duobus. Tūo modo idola colendo: secundo deū imitando tē. pte. 1. fol. 372. b.
Judeorū regnū sibi assyrii et egyptii alterius vē- dicabant vicibus. pte. 4. fol. 41. a.
Judei de more habuerūt sepelire sūptuose cor- pora/ maxime regū et nobiliū p̄sonarum: ita q̄ in capitibus regum ponebant coronas: et sic de alijs. pte. 4. fol. 123. f. et fol. 203. g.
Judei nō possunt conuertere ad bonū ppter cōsue- tudinē ad malum: vt habet exemplū de ethio- pe et pardo: q̄ quidē similitudo tenet fm̄ quid/ nō simpliciter. pte. 4. fol. 131. b.
Judei ad imaginem dei facti/ et lege diuina di- recti: a deo totaliter recesserunt per idolatriā. parte. 4. fol. 137. c.
Judei reuersi de captiuitate babylonica/ fuerūt frequenter in afflictione magna et abiectioe/ et in magno timore: et in tantū q̄ vna manu faci- ebant opera/ et altera tenebāt gladiū. parte. 4. fol. 142. b. Item parte. 2. fol. 259. c.
Judei quādo aliquid volunt velate scribere/ faciunt cōmutationē litterarū: vt declarat i hac dictione sesach pro babel. parte. 4. fol. 146. a. b. c. Item parte. 6. fol. 277. d.
Judei timētes vastationē iudee et hierlm̄/ insti- tuerūt ieiuniū sicut niniuite. pte. 4. fol. 159. h.
Judei licet essent serui in terra babylonis: ita q̄ nō poterant regnū exire: tamen poterāt de vna ciuitate ad aliam transire/ reddēdo regi de bo- nis suis p̄ tributo magnā portionē: et multi eti- am ex diuina monitione sic exierunt a destruc- tionē babylonis. pte. 4. fol. 176. d.
Judei in destructione hierusalem aliqui fuerūt translati in babyloniā: qui erāt bonē cōditionis et nobiles: aliq̄ fuerūt dimissi i iudeā ad colēdū vineas et agros. pte. 4. fol. 177. g.
Judei trāsati cū iechonia filio ioachim fuerunt tria milia. f. de tribu iude: et de alijs tribub⁹ fue- rūt septē milia. pte. 4. fol. 178. g. et fol. 180. c.
Judei in destructione ciuitatis babylonie/ pā-

mo anno cyri regis liberati sunt. parte. 4. fol. 204. a. Item parte. 2. fol. 204. b.
Judei de terra sua abiecti faciebāt panes subci- nericios: in quibus miscebant pulueres et are- ne. parte. 4. fol. 191. h. et fol. 218. g.
Judei cum ducerent captiuū in babyloniā: coge- bant ad onera importabilia/ aliquos suspendē- do rōne senectutis. pte. 4. fol. 201. d.
Judei habitātes in babylone/ fecerūt librum ba- ruch trāscribi: et miserūt in hierusalem vt ibi le- geretur. parte. 4. fol. 202. e.
Judei p̄ peccatis suis a deo percussi in penam/ nō reuertebātur ad deum per penitentiam. par- te. 4. fol. 203. d.
Judei in obsidiōe hierlm̄ mul- ti mortui fuerūt: aliq̄ aeris corruptiōe/ aliq̄ gla- dio/ aliqui fame. pte. 4. fol. 203. g.
Judei post reditū captiuitatis babylonice/ non legunt fuisse idolatre/ nisi aliqui pauci tempo- re antiochi epiphanis: ducti magis timore q̄ infidelitate. pte. 4. fol. 104. h. et fol. 240. d. et fo- 205. f. et fol. 433. c. d. et fo. 468. b. c. Itē pte. 6. fo. 7. h. Itē parte. 3. fol. 369. g. Illi tñ de decē tribu- bus q̄ nō redierūt tē. idola coluerūt. fol. 350. f.
Judei aliqui i libris seu chartis numerabāt ānos a iubileo imediate p̄cedēte: aliqui ab aliq̄ nota bili emergenti: put datur exemplū de multis sanctis. parte. 4. fol. 209. d. f.
Judei in numeratione annorū semp a factis no- tabilibus incipiebāt. pte. 4. fol. 461. f.
Judei mō computāt a tpe captiuitatis sue p̄ ro- manos: incipiēdo a destructione hierlm̄ facta p̄ titū et vespasianū. p. 4. fo. 202. d. et fo. 209. d. f.
Judei post sedechiā nō habuerūt regē p̄pe loq̄n- do vsq̄ ad christū. pte. 4. fo. 241. c. et fo. 463. b.
Judei in afflictione positi cinerē ponebant i ca- pite i signū humiliatiōis. parte. 4. fol. 314. g.
Judei p̄ sexaginta sex annos fuerūt i babylonia/ nō tamē omnes. pte. 4. fol. 321. f.
Judei de babylonica captiuitate redeūtes/ plu- res remanserūt in babylone/ detēti amore pro- liū quas ibi genuerāt/ et possessionum quas ibi acquisierant. pte. 4. fol. 116. a. et fo. 379. e. c.
Judei redeūtes de captiuitate babylonica nūq̄ habuerūt potestātē qualis describit/ sed semp fuerūt sub seruitute. pte. 4. fo. 381. b.
Judei redeūtes de captiuitate babylonica/ sta- tim fundauerūt tēplū: sed impediti sunt ab ad- uersarijs/ et modicū fecerūt: et op⁹ fuit intermissū vsq̄ ad secūdū darij annū. pte. 4. fol. 403. h.
Judei redeūtes de captiuitate babylonica ac- ceperunt vxores alienigenas/ vbi grauer pec- cauerunt. pte. 4. fol. 408. g.
Judei post destructionē ciuitatis et templi. f. tē- pore sedechie: postea ieiunauerunt annuatim: et quæserūt an deberent cessare a ieiunio vñ nō. parte. 4. fol. 413. b.
Judei licet ieiunauerūt nō tñ a pctis abstinebāt: ideo rep̄bendunt grauer. pte. 4. fol. 413. c.
Judeis post captiuitatē babylonicā cessauerūt aliqua dei bñficia q̄ an habuerūt/ videlicet ar- ca testamēti/ p̄phetarū/ et respōsio in rationa- li summi pontificis. pte. 4. fol. 443. g.
Judei consilio matathie pugnaverunt in sab-

Postilla et Additiones aliorum Repertorium alphabeticum

bato. parte. 4. fol. 433. a
 Iudei decreto regis compulsi sunt ad ritum gentilitatis. pte. 4. fol. 468. c. d
 Iudeis mos erat in synagoga contra legem agere verberare correctionis causa. pte. 6. fol. 75. a. g
 Iudeorum mos est quod consanguinitate germana ex parte patrum coniunctos fratres appellant. parte. 6. fol. 79. f. et fol. 80. a
 Iudeis mos erat et statuerunt ut condemnatis ad mortem daretur vinum aromaticum ad bibendum. pte. 5. fol. 85. c. Item pte. 3. fol. 181. f. et fol. 339. d
 Iudeorum mos erat quod super capita crucifixorum ponebat causa condemnationis ipsorum. pte. 5. fol. 85. g
 Iudeorum mos erat: nec ducebatur in culpam: ut mulieres sua substantia pascere et vestire doctores. pte. 5. fol. 86. b. c. et fol. 146. a. d.
 Iudeis concesserunt romani ut dimitteret vinum in carcerat finem voluntate eorum in memoriam liberationis eorum de egypto. parte. 5. fol. 84. c. et fol. 180. d
 Iudeorum mos erat: cum irent ad se (180. d) sta: vel ad propria redire: seorsum viros incedere: et seorsum feminas. pte. 5. fol. 132. e. Item parte. 2. fol. 63. f
 Iudeorum mos erat cum aliquid blasphemie audirent: scanderent vestimenta. Quod et paulus et barnabas fecerunt. pte. 5. fol. 81. e. g. et fol. 117. b.
 Item pte. 6. fol. 190. b. Item pte. 4. fol. 354. f. Item pte. 2. fol. 166. c. et fol. 178. f. et fol. 252. g
 Iudeis mos erat ut quem morti adiudicassent: victum iudici traderent. pte. 5. fol. 117. f.
 Iudeorum pueri ludos exercitabant honestos ad virtutes inducentes. pte. 5. fol. 39. f
 Iudei vnicum licet templum haberent in hierusalem in quo licitum erat offerri sacrificium: tamen in singulis ciuitatibus erant synagoge: in quibus conueniebat ipse ad orandum et audiendum dei verbum. pte. 2. fol. 297. d. Item parte. 1. fol. 165. e. Elide etiam in Templum.
 Iudei imagines quasque: siue idolorum: siue victorie dedignabantur habere in templo suo: longum tempus ante christi natiuitatem. Similiter et post christi natiuitatem: et ostenditur exemplis. parte. 4. fol. 9. f
 Iudeis consuetudo est orare circa tempus vespere. parte. 1. fol. 82. f
 Iudei in suis orationibus ubi sollemniter petunt aduentum messie: vtuntur his verbis in propria forma: Producas cornu dauid christi tui: et para lucernam christo tuo. pte. 3. fol. 286. b
 Iudei psalmum. cxiij. exponunt ut sit eorum oratio pro sua liberatione: de captiuitate moderna quam dispersi sunt per orbem in abiectioe magna. parte. 3. fol. 249. b
 Iudei petunt in suis orationibus publicis et priuatis per messiam liberari: cuius aduentum ipsi expectant. parte. 4. fol. 339. b
 Iudeorum prelati ut principes sacerdotum: et seniores populi: maiore auctoritate regimini: scribunt et pharisaei minori loco populo presuerunt. parte. 4. fol. 272. b.
 Iudei habent apud se doctores pro patribus. parte. 3. fol. 423. g. et fol. 432. g
 Iudei non orant pro gentilibus. Immo quotidie

orant pro destructione romani imperij: et martime per destructione discipulorum christi. Et per discipulos intelligunt christianos. pte. 4. fol. 90. e. et fol. 359. f
 Iudeorum oblationes quare deus per talia et taliter instituit. pte. 6. fol. 152. e
 Iudeorum doctores pauci credituri erant in aduentu christi: et figurant per exploratores terre promissionis. pte. 1. fol. 286. d. et fol. 287. d.
 Iudei inter se versus ad tempus destructionis ciuitatis et templi habuerunt cum rege et sacerdotum principe septuaginta viros qui arduas causas determinabant. Elide in Canbedrin: et in Dha.
 Iudeorum doctores a tempore christi multa illicita in lege relaxauerunt: et multa licita restrinxerunt male interpretantes scripturam. pte. 1. fol. 219. b
 Iudei preter legitimas scripturas habent traditiones non scriptas: quas memoriter docent: et deuterofsim vocant. parte. 6. fol. 116. e. Item parte. 4. fol. 411. b
 Iudei quidam arcana habuerunt quam non licebat alii: cui ea scienti alios de illis docere nisi tamen vnum: et hoc in magno secreto non expumendo totam intelligentiam. pte. 4. fol. 212. g.
 Iudei sunt capserunt nostri: qui nobis codices portant: nos israel: aliter putassent pagani ficta quam dicunt de christo et ecclesia: sed vincuntur testimoniis inimicorum. pte. 3. fol. 145. a. et fol. 168. d.
 Item pte. 1. fol. 56. e
 Iudei ruminant verba legis: sed vngulam non findunt: quia duo testamentum non recipiunt. pte. 1. fol. 233. e
 Iudeis quare tot precepta data fuerunt. pte. 1. fol. 235. c. et fol. 241. a
 Iudeorum dicebat esse deus specialiter: et quare. licet esset deus omnium per creationem. pte. 1. fol. 245. b.
 Iudei sub decalogo constituti: sed de famelica littera minime gloriantur. parte. 1. fol. 108. e. Interf.
 Iudei non habent panem doctrine: exceptis decem preceptis: quia veram prophetarum expositionem: christum in plenisque prophetarum predicantem fugiunt. parte. 1. fol. 261. e
 Iudei legunt scripturas et non intelligunt: tenent membranas: sed christum ibi scriptum fugiunt. parte. 4. fol. 11. a.
 In iudeis multa sunt videnda: sicut lepra parietum: vestium: et similia. pte. 1. fol. 261. e. f
 Iudei exponentes nimis litteraliter dixerunt: quod iste passus: Audi israel et ille passus de dilectione dei: in lumine et ostijs domus in cedulis scripti poni deberent: et etiam ligari in brachio et super fronte: et adhuc iudei hoc obseruant in pluribus locis. pte. 1. fol. 338. f
 Iudei et precipue scribe et pharisaei qui litteram a spiritu non diuidunt: signant per camelum: et quare. parte. 1. fol. 346. e
 Iudei scribunt hoc in scedula: et ligant in manu sinistra et similiter in capite quod scriptum est. Exo. xij. Et erit quasi signum in manu tua et. Et quare hoc. pte. 1. fol. 150. f
 Iudei male intelligentes hoc quod scriptum est: Erat quasi signum in manu tua: et quasi appensum quod et. Pictaria vel phylacteria capitibus circumligant.

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

gabant: in quibus decem verba scripta añ ocu-
los habebant. pte. 1. fol. 151. a
Iudeorum principes habebant consuetudinem
vt si pauper in via se illis iungeret: flagellatum
super puluerem terre proieceret: indignātes cū
simplicib⁹ ire. pte. 1. fol. 16. b. Itē pte. 4. fol. 360. f.
Iudeorum verecundia in confusione vult⁹ cain
inutilis notatur: qui reprobatis a deo carnali-
bus: adhuc nitunt⁹ statuere ea. pte. 1. fol. 45. a
Iudei vsq⁹ hodie cum per scripturas eos iterro-
gamus de chusto: respondent senescire que di-
cimus. Et significant⁹ p cain. pte. 1. fol. 45. e
Iudei simplices cum eis sit mentio de aduentu
christi: dicunt se nō esse peritos: sed magistri eo-
rum scirent de talib⁹ respōdere. pte. 4. fol. 54. b
Iudei de duob⁹ gloriabant⁹. Prīmū est nobilita-
tis ortus. Scōm sanctitat⁹ cult⁹ pte. 4. fol. 82. b
Iudeorum populo ingrato quare deus tot bñfi-
cia fecit. pte. 4. fol. 82. e. f.
Iudeorum meditatio et doctrina in sacra scptu-
ra rugitui vult⁹ et gemitui columbe comparat⁹.
parte. 4. fol. 96. e
Iudei errando dicunt q⁹ promissiones dei de bo-
no futuro sunt absolute nec retractant⁹: sed cō-
minationes de malo sunt sub conditione. par-
te. 4. fol. 149. b. c.
Iudei dicunt q⁹ in omni infortunio vel puniti-
one vel afflictione quam sustinuerunt vsq⁹ nūc
vel sustinebunt vsq⁹ ad aduentū messie semper
aliqua pars expiat⁹ pene debite pro vituli ado-
ratione. pte. 4. fol. 157. d. Itē pte. 1. fol. 200. d.
Iudei hoc dictum hieremie: Et emūdabo illos
ab omni iniquitate sua in qua peccauerunt mi-
hi et nō possūt exponere de aliq⁹ temporali sal-
uatione ipsi preterita. parte. 4. fol. 157. d
Iudeorum doctor magnus. s. Rab. Sal. dicit q⁹
ipse nescit que sit ista dies vbi zacharias dicit:
Et auferā iniquitatē terre illi⁹ in die illa et ex
hoc q⁹ confitetur hanc ignorantia preter eius in-
tentionē confirmat catholicam veritatem. par-
te. 4. fol. 409. f
Iudeorum faciem operuit dñs velamento cecī-
tatis: percussit plaga dispersionis nec pepercit/
quia a gratia a templo a lege a solo patrio et
ab omnib⁹ expulit sacramentis. pte. 4. fol. 193. f
Iudei aduersarij fidei christiane: scripturas que
loquunt⁹ de chusto nitunt⁹ deprauare: inter q⁹s
est psalmus. cix. pte. 1. fol. 64. b
Iudei passus multos veteris testamenti corru-
perunt ad suaz perfidia scripturę sensum retor-
quentes: quare et quo mō. Et vnus passus alle-
gatur. parte. 4. fol. 24. g. et fol. 344. c. d. g
Iudei terreno intellectu verba legis adulterant⁹
ne auditores eorū christiani fiant. parte. 1. fol.
104. a. Interl.
Iudeorum magistri non spiritum sed literā se-
quunt⁹ et ad terrenitatē omnia interpretant⁹: et p
quos significant⁹. parte. 4. fol. 359. e. et fol. 360. b
Iudei quibus ex causis deuenerunt ad tantā ce-
citatem. parte. 4. fol. 7. c. d.
Iudei quō furtū et periuriū in quibusdā casib⁹ li-
citum dicunt. parte. 4. fol. 411. d
Iudei multa iura iniqua ponūt so thalmud. Et

illoz quedam enumerant. parte. 4. fol. 411. e. f
Iudei expleda comemorant que nos iam exple-
ta dicimus. parte. 4. fol. 420. e
Iudei quidam tibiānei dicti sunt: qui et quare.
parte. 4. fol. 475. b. d
Iudei quidam dicuntur assidei: vnde et quare.
parte. 4. fol. 477. a.
Iudei moderni quotidie in suis expositionib⁹ et
scripturis conant⁹ adinuenire aliqua falsa con-
tra christū. pte. 4. fol. 12. d.
Iudei loquunt⁹ vanitates christi ter quotidie
in synagogis blasphemando: messia adhuc ex-
pectando. pte. 4. fol. 96. e. Interl.
Iudei christum et nazareos eius quotidie in sy-
nagogis maledicunt quia propter eos: regnū/
locū et gentē amiserūt. pte. 4. fol. 84. a. et fol. 90. e
Iudei per orbem dispersi frequenter lamentant⁹
destructionē ciuitatū et templi peritū factā:
et suam dispersionē per orbem: precantes in iu-
dea congregari: et ciuitatē et templū sibi resti-
tū: quam nō credunt factā in vltionē passionis
et mortis christi: sed attribuunt hoc pctō idola-
trie vituli conflatilis. Et vnde hoc trahūt. par-
te. 4. fol. 103. g. Et erronee hoc asserūt. fol. 342. a
et fol. 8. a. d.
Iudei vsq⁹ hodie perseuerant in blasphemijs: et
ter per singulos dies in omnib⁹ synagogis sub
nomine nazareoz anathematizat⁹ vocabulum
christianoz. pte. 4. fol. 15. a
Iudeis nō exprobat⁹ dñs idolatriā et cetera pec-
cata: sed q⁹ abiecerūt legē euangelij et blasphe-
mauerunt sanctū dñi. pte. 4. fol. 15. e
Iudeoz corda torpore perfidie constricta intel-
ligunt per glaciē et gelū. pte. 3. fol. 72. b
Iudeus christū negans esse deum est insipiens:
q⁹ in corde suo dicit. Nō ē de⁹ et. pte. 3. fol. 104. e
Iudei ex legis iusticia sperabant sibi tpalia bo-
na et resurrectionē: licet in ea non intelligerent
alia esse bona q⁹ hic. pte. 3. fol. 174. e
Iudeoz pfidia auctoritate valida improbat⁹ de b
q⁹ nō liceat ossa scōz et reliq⁹s venerari: q⁹uis
apud eos tāgentes talia erant prohibiti ab in-
gressu templi donec purgarent⁹. pte. 3. fol. 215. b.
Iudeorum triplex status est: Elnus conuersorū
post resurrectionē dñi et. Et ecclesiā armaue-
runt scriptis suis contra iudeorum perfidiam.
Secūsus obstinatorū. Tertius conuertendorū
in fine. parte. 3. fol. 168. c. d. e. g
Iudeos partim in fide constare: partim a salute
discedere significat iacob: q⁹ tacto femore clau-
dicauit. pte. 3. fol. 197. e. et fol. 204. a
Iudei q⁹ remaserūt post excidiū hierlm p maiori
pte sunt obstinati in infidelitate. pte. 3. fol. 250. g.
Iudei tenebris infidelitatis obtenebrati sunt p
maiori parte: christo qui est sol iusticie ex b mū-
do p mortē recedente. pte. 5. fol. 211. d
Iudei nescientes rem oim fecerunt: et nobis dulci-
ore passione deū: sicut apes dum sibi putant re-
ponere alijs mel faciūt. pte. 3. fol. 260. e
Iudeoz q⁹ cū videt sacerdotiū christiano
rū pollere p mundū: sibi autem esse subtractū:
dolore et mēore tabescit. pte. 2. fol. 66. e
Iudeoz antiq⁹ obduratio q⁹ fuit. pte. 6. fol. 139. d

Postilla et Additiones aliorū Repertoriū alphabeticū

Judeorū cecitas significat per belī: qui p̄sentem saluaro nō agnouerūt: nec fulgore miraculo- rum eius nec doctrinā donec sacerdotiū cū po- pulo et templo euerteret. parte. 2. fol. 67. e
 Judei iusticiam carnalis sensus sequentes p̄ er- rores deuios lorum mūdi perquirunt: et p̄ quid significet. pte. 2. fol. 72. e
 A iudeis p̄scidit christus regni et sacerdotiū di- gnitatē post resurrectionē et ascensionē. Et de b̄ figura in dauid. pte. 2. fol. 90. d. et fol. 92. b.
 Judei ppter carnalē legis obseruantia et sangui- nolenta operam non possunt spūale edificū dñō p̄parare. Et significant per dauid rē. pte. 2. fol. 98. b.
 Judeorum p̄s cecitatē sustinet mentē (208. b. sub spe stultissima christi adhuc nascitur: iude- os liberaturi: et imperiū magnū daturi. Et de b̄ figura. pte. 2. fol. 290. f. b)
 Judei libros diuinę legis ad comprobandā he- resim suā assunt in testimoniu. pte. 2. fo. 308. e
 Judei nō ex ignorantia sed ex cordis duricia no- tuerunt credere. parte. 5. fol. 11. e. et fol. 66. f. g. b.
 Item pte. 6. fol. 35. c
 Judei vt dicit ideo excecati sunt: et sententię dñi per parabolas eis occultate sūt: vt post salubri- us p̄uerterent. Nā q̄ obscure dicta nō intellex- rūt: nō crediderūt: et sic crucifixerūt: p̄ post re- surrectionē miraculis territi: maioris criminis reatu compuncti sunt. pte. 5. fol. 44. c
 Judei q̄ excecati sūt nō fuit dei crudelitas: s̄ mi- sericordia et quare. pte. 4. fol. 17. f
 Judeorum oculos excecavit deus: Sed vtrum vt nunq̄ videant: vel sic: vt aliqui videant cēci- tate sua sibi displicētes: et hoc humiliati pie- dei querant. parte. 5. fol. 44. f
 Judeos per mulieres cocūtes accipim⁹ qui sem- per adherēt doctoꝝ suoz traditionib⁹: et per q̄a significant. pte. 1. fol. 241. a
 Judei tenebrarū filij illudūt christi anis: deride- tes mortē christi: q̄d fara. i. ecclia grauius acci- pit: et legis lraz cum carnali p̄s littere dedito/ in fontē suā nō recipit. pte. 1. fol. 75. f. Interf.
 Judeos impediuit a fide christi in parte: q̄ solū attendebant: et adhuc attendūt ad gloriā et ex- altationē tpālē dandā eis per messia. Videbūt autē christū pauperē et abiectū: et ideo non rece- perunt eū rē. pte. 5. fol. 205. f
 Judeorum noticia quam habuerūt de christo p̄ sci pturas p̄phetarū: nō erat certa certitudine euidentē: sed magis erat noticia p̄babilis et ve- rissimilis coniecturę: fm̄ alios erat ibi certitudo adherentię: que tamen potest impediri in actu parte. 5. fol. 66. b
 Judei habuerunt inter se multos ingeniosos: et in scripturis legis et p̄phetarū valde studio- sos: si ergo probari posset ex scripturis ab eis re- ceptis q̄ iesus nazarenus fuisset christus verus messias: nō est verisimile q̄ tādū steterunt in ta- li errore. pte. 6. fol. 275. e
 Judei quare christum cōtempserūt: p̄cipua cau- sa fuit ipsius humilitas et abiectio: credētes ta- lia ex impotentia esse et non voluntarię sumpta parte. 3. fol. 104. g
 Judei licet ignorarent modū implendī mysteri-

um christi quantū ad conditiōes particulares tamen credebant in quodā generali q̄ mltā mi- rabilia in aduentu messie fierent in iudea. par- te. 3. fol. 424. d.
 Judeoz error est iste. Et dicunt q̄ iesus nazare- nus vtrūq̄ nomē tetragramaton (q̄d ipse autē vt sciebat) fecit sua miracula. Et q̄ hodie q̄libet sci- ens illud nomē faceret miracula. pte. 1. fol. 131. g
 Judeorum maiores nō habuerunt ignorantiam de hoc q̄ iesus nazarenus esset messias rē. s̄ de- deitate ipsi⁹ oportet dicere ipsos habuisse igno- rantiam rē. pte. 6. fol. 36. b
 Judei nō merebant agnoscere christi diuinitatē que tali impietate tractabant. pte. 4. fol. 443. g
 Judei vtrū cognouerūt iesum nazarenū cē chri- stum sibi p̄missum: Arguit contra et pro: cū re- sponsione ad q̄stionē et ad argumenta. pte. 5. fo- lio. 66. f. g. b. et fol. 70. d. et fol. 42. f. et fol. 231. d.
 Judeorum p̄ncipes credentes in christū an ei⁹ passionē: vtrum peccauerunt mortaliter nō cō- sitendo suam fidē. Arguit cōtra et pro: cū respō- sione ad q̄stionē et solutionib⁹ argumentorū parte. 5. fol. 223. b
 Judeorum p̄ncipes nō ex ignorantia: sed ex iui- dia crucifixerunt dñm: et q̄d dicat cōtra vi- cia eorum: subuersa fuit in eis cognitio quā ha- bebant de ipso. pte. 1. fol. 286. d
 Judei estimant false q̄ nos cōsitendo iesū chri- stum verū deum esse: et verū hoīem: p̄stetur consequenter q̄ natura diuina et humana sint ea- dem numero: sic q̄ natura diuina et hūana sint eadem numero: q̄ tamen estimatio est falsa. par- te. 4. fol. 212. b
 Judei arguunt q̄ iesus nazarenus non fuit chri- stus in lege promissus: et quo medio. Sed ena- cūq̄ argumentū rē. pte. 4. fol. 28. b. et fo. 290. b
 Judei estimant se habere validum argumentū contra nos qui christū iam venisse cōfitemur. Dicunt enī q̄ sōdōma et gomorra nō sunt reuer- se ad pristinū statum rē. pte. 4. fol. 234. b. et fol. 380. d. f. et fol. 8. f. g. b
 Judeorum expositores credūt se habere efficacē argumentū ad hoc q̄ status christianitatē con- sumēdus est tpe sui messie inaniter spectati. Sz respondet eis. pte. 4. fol. 109. b. c.
 Judei quibus rōnibus p̄moti fuerūt iohannē baptistā credere christū siue messia esse. Et an maliciose vel simplici aīo venerunt ad eum in- terrogantes. pte. 5. fol. 189. b
 Judeorum mira inuidia cōtra dñm notat: q̄ io- hannē baptistā de quo nullū signum factū cē le- gitur resurrexisse credebant: et iesum dixerunt sublatum furtim: approbatū signis et virtutibus rē. pte. 5. fol. 100. e. et fol. 47. a. et fol. 148. f.
 Judeoz regnū cessasse nato iesu christo p̄bat p- te. 5. fo. 11. a. c. Et lōge ante null⁹ de stirpe dauid in iudea regnauit. pte. 4. fol. 141. f. et fo. 241. d
 Judei moderni argumento efficaci conuincunt ex termino hebdomadarū danielis (qui tā lon- ge transiit in p̄teritū fm̄ om̄es) q̄ messie tpo i lege p̄missi transierit. pte. 1. fol. 6. b
 Judeis nulla manet excusatio ex diuersitate cō- putationū septuaginta hebdomadarū daniel-

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon in Alico. de ly.

lis: qz qualitercuq; computet: per mille annos
transiit illud tempus in preteritum et amplius.
pte. 4. fol. 320. g

Judei moderni dicunt q eadem die qua fuit de/
structū templū per romanos natus fuit rex mes/
sias: sed adhuc nō liberavit iudeos de captivi/
tate: quia adhuc nō habuit licentiā a deo pro/
pter eorum pctā: sed statim cum habuerit exeq/
tur. Sed potest queri ab eis: vbi stetit tantum
temporis: quia a destructione templi vsq; nūc
(aut lyra) fluxerūt anni. Adclj. Ad b respondēt
varie. pte. 4. fol. 107. b

Judeorū quorundā falsitas ostendit: Dicentiū
q tempus p quo debent expectare messīā futu/
rum/ assignatū sit p danielē: accipiēdo diē pro
anno. pte. 4. fol. 328. b.

Judei expectant liberari per messīā ab hac capti/
uitate in qua nūc sunt/ in quā posuit eos regnū
romanū. pte. 4. fol. 87. b

Judei delirant opinantes q in vltimo tpe cōgre/
gādi sunt a dño/ et reducendi in hierlm: et q dñ/
minus tradet manibus ipsoz filios et filias ro/
manoz: vt iudei vendant eos non vicinis/ s fa/
beis genti longinq. pte. 4. fol. 356. f. et fol. 357. b

Judei dicunt tempore christi sui omnes nationes
iudeis seruituras/ et ipsum romanū imperiū vn/
gulis suis et cornib⁹ conterendū pte. 4. fol. 381. b

Judei in aduentu messie quem adhuc expectāt/
sperant super oēs gentes eleuari et eis domina/
ri. parte. 2. fo. 210. d

Judei dicunt q in aduentu messie iudei erunt i
maxima ptate: et subijciēti eis omnes reges ter/
re. pte. 4. fol. 381. b.

Judei dicunt qñ a christo eorū edificabunt ma/
cerie hierlm: lex et prophete que a nobis mō te/
nent: tollent de manibus nostris et tradent po/
pulo iudeoz. pte. 4. fol. 384. b

Judei dicunt in aduentu christi sui/ sicut añ edi/
ficationē turris/ omnes vna lingua loquebant:
ita omnib⁹ conuersis ad cultū dei veri/ omnes
locuturos hebraice/ et totum orbē dño seruitu/
rum. parte. 4. fol. 400. e

Judei fingunt se in fine habitaturos hierusalē:
et more pecoz herbis virentibus pascendos: et
cunctis gentib⁹ delectis et sibi subiectis nō pos/
se esse qui eos exterreat. pte. 4. fo. 40. f

Judei putant oēs gentes interficiendas a dño
que affligerunt israel: et synagogā saluandā: po/
nendo eos in laudem et in nomē in omni terra
in qua fuerunt ante captiui et cōfusi: et hoc fore/
cum hierusalē reedificata fuerit/ et templū et ois
ordo cerimoniarū restitutus rē. pte. 4. fo. 401. a

Judei fabulant futuz vt pē multitudinem homi/
nū et iumentoz/ hierlm nō possit habere mur: s
mur⁹ illi⁹ dñi sit defēso: et illius in medio habi/
tantis perfruat gloria. pte. 4. fo. 408. a. b

Judei dicunt qñ christus in aurea hierlm regna/
bit nō erunt idola/ nec diuersa cultura/ sed vn⁹
dñs: et reuertet omnis terra ad hoc qd desertue/
rat: vt oēs vnum deū colant. pte. 4. fo. 421. e

Judei arbitrant gētes q hierusalē impugnabūt
tpe christi sui multa mala passuras: Stabunt
sup pedes et caro eorū tabescet et defluet: et ocu

li eorum putridi de suis foraminib⁹ erident/ et
lingua intra dentes computrescet. Ibidem. f
Judei in mille annoz regno futura promittunt/
q debeat celebrari festiuitas tabernaculorum i
memoriā beneficiorū dei/ que facta patrib⁹ eorū
sunt habitantibus in tabernaculis in deserto.
parte. 4. fol. 422. a. Pre pte. 1. fo. 222. g.

Judei expectant messīā venturū circa cessationē
romani imperij. pte. 2. fol. 65. g

Judei falso sibi blandiunt q in consumatione se/
culi destructo romano imperio/ regnū orbis ve/
niat ad iudeos. pte. 4. fo. 423. f

Judei expectant messīā futurū regem circa cessa/
tionē romani imperij. Et fm venturū ille qui
tunc veniet i maxime potestate temporalī: erit
antichristus. pte. 2. fo. 65. g

Judei cū de aduentu messie interrogant/ respon/
dent q sermones pphetarū sunt clausi: et q nō
sunt periti i lege. pte. 4. fol. 54. b.

Judei et nō stri iudaizantes contendūt q in ad/
uentu christi que expectant in fine mundi/ oēs
bestie mansuescent. parte. 4. fol. 28. f.

Judei dicunt q tpe messie abundabunt in omni/
bus delitijs ac bonis/ et ad voluntatē eorū iter/
ficiet ceruus/ et alia animalia siluestria q sunt co/
mestibilia. pte. 3. fol. 124. b.

Judei dicunt q in aduentu messie frumenta cre/
scent in tanta altitudine sicut cedri libani et fa/
cient spicas magnas et latas: ex quib⁹ vento flā/
te deciderit simila/ de qua iudei p sua volunta/
te poterunt satari. pte. 3. fo. 187. f. g

Judeorum aliqui doctores dixerunt q in adue/
tu messie mōs sion eleuabit in altū: qz dñs tras/
feret ibi montē sinai/ et montē thabor/ et montē
carmeli: et super istos eleuabit mons sion et su/
pel illū messias edificabit tēplū. pte. 3. fol. 215. b.

Judeorum fabulosa dicta de tempore messie po/
tius sunt deridenda q audienda. Dicunt enim
q tēpore messie terra pmissiōis germinabit pa/
nes coctos et formatos ac si eēt i clibano. Sili/
ter q terra illa germinabit vestes sericeas fm
erigētā cuiuscūq; indui volentis. Ex quibus
fabulis multi eorū icaderūt in errore credentes
q christus nō venit: ex quo ista et similia nō fue/
runt facta. pte. 6. fol. 118. a

Judeorum doctores multotiens terminos pre/
fixerunt de aduentu messie: et omnes transierūt
tanq; prenunciati inaniter false. pte. 4. fol. 96. f.

Judei antiqui expectabant: et adhuc expectant
moderni in aduentu messie a seruitute gentiū
liberari. pte. 3. fol. 424. b

Judei allegantes hoc pro se: Reuertent filij is/
rael et querent dominū deū suum et dauid regē
suum. Osee. iij. quasi adhuc venturus sit messī/
as/ ostenditur hoc dictum militare contra eos.
parte. 4. fol. 337. d

Judei litteratores dicunt: Cum venerit christus
eorum/ et aurea hierlm descendent de celo: fere
gentes gog et magog venture sunt cōtra iude/
os in bellū rē. Quos dñs ad b ironice puocat/
quia nō iudei sed ipsi sunt ibi interficiendi. par/
te. 4. fol. 356. f. et fo. 357. b

Judei qñ in historia artant solēt ad tps sui mes/
sias

Posillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

ſe referre vel refugere. pte. 4. fol. 399. b.
 Judei falſo ſibi blandiunt q̄ in conſumatiōe ſe-
 culi deſtructo romano imperio regnū orbis ve-
 niat ad iudeos. pte. 4. fol. 423. f.
 Judei eſtimant ſe habere validū argumentū cō-
 tra nos ad probandū q̄ ceremonialia nō debēt
 ceſſare tempore meſſie. Sed ſoluitur. pte. 4. fol.
 Judei cum chriſto ſuo ven. (427. b. et fol. 6. f.
 turo omia ſibi repro mittunt / que nos cum chri-
 ſto iam ſumus conſecuti. pte. 4. fol. 400. f.
 Judei in ſcriptur̄ ſacris tradita / denotātia dei-
 tatem chriſti dicunt intelligenda eſſe metapho-
 rice ſeu ſimilitudinarie ſicut et in alia que non
 ſub propria ſignificatione exponunt: Et huius
 ratio. pte. 5. fol. 67. d. b.
 Judei quomō falſe impugnant chriſtum q̄ non
 fuerit meſſias pmiſſus. pte. 4. fol. 28. b.
 Judei chriſtum quem verbis et factis meſſia co-
 gnouerunt: ob generis noticiam et fragilem in-
 fantiam magna cecitate contemnūt. pte. 5. fol.
 46. f. Item pte. 6. fol. 35. c.
 Judei in ſuo errore obſtinati negando diuinita-
 tem chriſti / habent per ſequens negare diſtin-
 ctionem perſonalem in deo / genitoris et geniti
 parte. 3. fol. 411. b.
 Judei q̄liter voluerūt ſcire a chriſto tps̄ aduen-
 tus ſui p̄ aſtrolabiū. Aſtologi eſi aliiq̄ volūt
 iudicare per conſiderationē / de inchoatione le-
 gum et ſectarum diuerſarū. pte. 5. fol. 51. f.
 Judeorum quadruplex p̄uancatio i chriſtum.
 Primo ſua humanitatē blaſphemantes et. Se-
 cundo: eius diuinitatē: miracula virtute diui-
 nitatis facta demonibus attribuentes. Tertio
 mortē eius pcurantes. Quarto ipſum i ſuis di-
 ſcipulis perſequentes. pte. 4. fol. 47. d. Item p-
 te. 5. fol. 39. g. et fol. 154. b.
 Judei qui cum principib⁹ ſuis de nece chriſti tra-
 ctauerunt quomō cum per diſcipulū ſuum per-
 ditum apprehenderēt et. ſignificant per apbe-
 Judei cū ramis palmarū ho (408. pte. 2. fol. 89. a
 noſtes chriſtū credebāt ipm̄ tp̄aliter regnatu-
 rū a tributo eoſ liberare: ipe aut̄ venit ad regnā-
 dū ſp̄aliter et ad liberandū gen⁹ humanū a di-
 abolo q̄s erat maior. parte. 6. fol. 222. b.
 Judei inſonti dño tendiculas abſconderunt ei⁹
 q̄ aplos virtutibus p̄natos dolis circūuenie-
 bant: qui timentes ne terrenū regnū perderent /
 celi regem occiderūt et celi ciues perſequabant
 in terra: ideo et quod in tems̄ habebant et q̄s
 in celis acquirere regnum poterant perdiderūt
 Judei dupliciter vocabant (pte. 3. fol. 309. f.
 chriſtū ſamaritanū. pte. 5. fol. 213. b.
 Judei chriſti predicationem et apoſtolorū contē-
 pſerūt et quare. pte. 5. fol. 68. f.
 Judei maxime de tribu iuda grauius moueban-
 tur i chriſtū: eoq̄ in ſcriptur̄ erat eis pmiſſus:
 et ipſi reputabāt eū eē galilēi et ab eis extraneū
 pte. 5. fol. 208. c.
 Judei qualiter intellexerūt q̄ chriſtus ſua futu-
 ram cruciſionem vocaret exaltationē / dicēs:
 Ego ſi exaltatus fuerō et. pte. 5. fol. 223. b.
 Judei pro maiori parte negauerunt rex chriſtū
 ipſum repellēs iudeo iuſte permittent a deo re-

cipere anti chriſtum. qui falſo dicit ſe eſſe chri-
 ſtum et ſic ab eo decipi. pte. 4. fol. 419. f.
 Judei dixerunt: Omnia que p̄cepit deus facie-
 mus: poſtea triginta argenteos dederunt iude
 p̄diti: p̄ meo ſanguine. pte. 4. fol. 418. a. Interf.
 Judei malicioſi interpretant: triginta argenteos: tri-
 ginta mādara legi q̄ facere iubebant et ruſum.
 xxxvj. alia q̄ phibebant. pte. 4. fol. 418. a.
 Judeorū gentē promptiorē eſſe ad cedem q̄ vllā
 aliam nationem: p̄ceperunt apoſtoli et docto-
 res: atteſtatione ſcriptur̄: qui et p̄phetarū et do-
 mini ſanguine fuderūt. pte. 1. fol. 354. a.
 Judeorum p̄p̄s qui p̄phetas occidit et p̄phe-
 tarum: ſignificat p̄ amant. parte. 2. fol. 308. a.
 Judei quare nō reſiſtebant chriſto / cū ipſi eſſent
 multi et ipſe ſolus et parū adhuc reputatus: qm̄
 eiecit eos de templo et. pte. 5. fol. 193. f.
 Judei i chriſtū aſtiterūt et in vñū puenerunt ad
 eū cruciſgendū et. parte. 4. fol. 420. f. Interf.
 Judei accuſauerūt chriſtum corā pilato de trib⁹
 Judei chriſti mortē cum men (pte. 5. fol. 84. b
 dacho pcurauerūt. parte. 3. fol. 53. a. c.
 Judei cruciſerūt ieſum linguis / gēriles de ma-
 nibus. pte. 5. fol. 41. b. Itē pte. 6. fol. 188. f. Interf.
 Judei minores nō fuerunt imunes a pctō cruciſi-
 ſionis chriſti ſic nec maiores et. q̄re. p. 3. fol. 208. a.
 Judeorum vulgares ſcribē et ſacerdotes in chri-
 ſtum in cruce pendente oprobria ſulminantes
 per quos ſignificat. pte. 2. fol. 42. d.
 Judei ſm̄ mortē eorum ponebant ſuper capita ti-
 tulos ſue cauſe. pte. 5. fol. 85. e.
 Judei tradiderūt chriſto acetum felle mixtū: cū
 tamen traditione ſeniorū tenerent dare vinum
 aromaticū q̄s damnatis dabat. pte. 5. fol. 85. b.
 c. Item pte. 3. fol. 339. d. et fol. 182. c.
 Judei in crepauerunt chriſtum: iniurio: tentati-
 onibus: paſſionibus. pte. 3. fol. 106. a.
 Judei meditati ſūt falſa i ſcriptur̄ de chriſto vſ-
 q̄ ad mortē. parte. 3. fol. 88. e. Interf.
 Judei in fauorē ſacerdotum qui mortē chriſti p-
 curauerūt / cantabant deſoſie in tabernis can-
 tiles factas de cruciſiōe chriſti tanq̄ de re
 inſolita et notabili et tanq̄ de falſo p̄pheta vo-
 lente regnare et nō potente. pte. 3. fol. 181. f.
 Cum iudeis perſequentibus chriſtum nō comu-
 nicos credens cum deū. pte. 3. fol. 310. a. Interf.
 Judeis vtrū deus parcere debuit a perſecutione
 romanoꝝ p̄pter bonos cuiusdem populi. f. apo-
 ſtolos et. pte. 4. fol. 51. b. c. d.
 Judeorum obſtinatoꝝ pena p̄pter mortē chriſti
 multo longius durat q̄ p̄ne priores eorundē.
 parte. 4. fol. 53. d.
 Judei quas cauſas ſue diſperſionis et captiuita-
 tis moderne aſſignāt. pte. 4. fol. 103. g. et fol. 105. c.
 Judeis in deſtructione ſcōi templi tria maxime
 aduerſantia cōcurrerūt. pte. 4. fol. 109. b.
 Judei adueniēte romano exercitu diuiſi ſunt in
 tres ptes de p̄ncipatu p̄tēdētes. pte. 4. fol. 106. e.
 Judei quot a p̄ncipio obſidionis per romanos
 vſq̄ ad finem mortui fuerūt gladio: fame et pe-
 ſte. parte. 4. fol. 51. f. et fol. 63. b. et fol. 83. c. et fol.
 110. 344. d. et fol. 460. f. g. Itē parte. 3. fol. 178. b.
 Judei capta ciuitate hieruſalim multi fuerunt capti

In Glosas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

ut: in tantū q̄ dabant. xxx. p. denario vno/ vt di-
cunt aliqui. et ideo onerate fuerūt plures naues
de ipsis/ i quibus ducti sunt i alexandriā/ que ē
in egypto/ vt ibi reuēderent cari⁹ a mercatori-
bus qui eos emerant. parte. 1. fol. 165. f. Item p/
te. 6. fol. 249. f. Item pte. 4. fol. 74. b. et fol. 85. g.
Item parte. 3. fol. 148. b.

Judei sūt interfecti a tito et vespasiano a princi-
pio obsidionis vsq; ad finē decies cētum milia:
et in captiuitatē ducti nonaginta septē milia. p/
te. 4. fol. 83. c. Item pte. 3. fol. 178. b. Item pte. 4.
fol. 344. d. Item parte. 5. fol. 68. f. et fol. 175. b.

In iudeis vsq; hodie hec sentētia pmanet toto
orbe dispersis. f. Sicut ventus vīes dispergam
eos coram inimico: dorsum et nō faciem ostē-
dam eis in die perditionis eorū. Et dies iudai-
cę perditionis/ omne tps est post passionē salua-
toris vsq; ad consumationē seculi. parte. 4. fo.
Judei prohibiti sunt publicis legib⁹ iu (137. e
deā intrare. Et sub adriano iudea itez vastata ē
quingagesimo anno post captiuitatem roma-
norum. pte. 4. fol. 17. f.

Judei vbiq; terrarū habent abominabiles/ sicut
abominabilis est mulier dum mēstrua patitur.
parte. 4. fol. 183. a. et fol. 388. d.

Judei postq; inter gentes tanq; in mari viuere
ceperunt: sedem incertā et instabilē habēt sicut
aues volantes rē. Et comparant operi diei qn
ti. pte. 1. fol. 27. e. et fol. 29. a. et fol. 285. g.

Judeos qui visibili morte puniret/ septe vindi-
ctas ab eis auferret/ quib⁹ sunt obligati ppter
reatum occisi christi: qz miseras et dispersiones
eorū leuiaret/ quas patiunt. parte. 1. fol. 46. a.

Judei qui maledixerūt christo/ lachrymabiliter
maledicti sunt. Quid em̄ posset illis euenire q̄
maledicunt sapientię/ veritati/ et vite/ nisi vt ab
his omnib⁹ exules iaceat. pte. 1. fo. 308. b.

Judeorū captiuitates: babylonica. f. et hodierna
(quā romanā ipsi vocant) p maledictiones i se-
uitico et i deuteronomio cominant. Vide i La-
ptiuitas iudeorū.

Judeorū captiuitas p̄sens nullo mō est terminā-
da nisi per conuersionē seu penitudinē vniuscui-
usq; singulorū. Et huius clara ostēso. pte. 1. fo.
Judeorū captiuitas moderna dura/ (366. c. d
bit vsq; ad finē mundi rē. pte. 3. fol. 103. b.

Judei silentes vsq; hodie nudis pedibus in cine-
re volutati: sacco induti: ex superstitione phari-
seorū prius cibum lentis accipiūt/ signantes q̄ li-
edulio primogenita perdiderūt: et merito: qz re-
surrectionē dñi nō credentes/ antichristi paran-
tur aduentui. parte. 1. fol. 377. b.

Judeis in omni loco sparium ē silentiū: et vbiq;
q̄ fuerint/ potius mustant q̄ loquant: et oīs i-
terptatio scripturarū eis muta est et silens: qz nō
ponūt aures ad audiendū. pte. 4. fol. 367. f.

Judei post offensā dei vsq; hodie sub cinericijs
panes murtos comedunt/ frumento/ hordeo/ fa-
ba/ lente/ milio/ et auena/ qñ alter hoīm: alter iu-
mentorū cibus est. Et horū declaratio. pte. 4. fo.
Judeorū tribulatio sub nabuchodonō (218. e. f
for fuit maior: itensue et extēsiue/ q̄ sub antio-
cho: et qre: et nō ē dubiū qñ illa q̄ facta pplo isrl

per titum et vespasianū fuerit maior: q̄ illa q̄ fu-
it sub antiocho. parte. 4. fo. 327. a. b.

Judeorū captiuitas babylonica tolerabilior et
mitior fuit hebreis incōparabiliter magis q̄ ca-
ptiuitas hodierna. Qd patz ex trib⁹. Primo rō-
ne durationis. Scdo respectu diuine puidētię.
Tertio respectu dignitatū/ seu honorū seculari-
um. pte. 4. fol. 318. b.

Judei hodie asserunt erronee dicentes q̄ sūt in
hac captiuitate ppter peccā vituli in deserto fa-
bicati rē. pte. 4. fo. 342. a. et fol. 8. a. d.

Judeorū quorundā hec est p̄fessio/ amisso loco et
gente/ et apertis sacramētis q̄ prius clausa erāt
in velamine lfe. Adhito hec patimur/ qz pecca-
uimus in fratre nrm. Sic dixerūt fratres ioseph
parte. 1. fol. 109. b. Interl.

Judeos efficiētib⁹ romanis: in iudea habitauē-
runt alienigenę vnde cūq; adducti a tito et ve-
spasiano vel ceteris pncipib⁹. pte. 4. fol. 9. e.

Judeorū dispersionē inter gentes qre deus fecit/
et quid boni ex hoc elicit. pte. 2. fol. 291. g.

Judei dicūt q̄ qñ de⁹ recordat de destructione tē-
pli et captiuitate iudeorū flet et ei⁹ lachryme ca-
dūt i mare. p. 4. fo. 43. g. et fo. 64. b. c. et fo. 411. f.

Judei q̄ sunt dispersi per orbē in europa et aphri-
ca/ sunt de tribub⁹ iude et beniamin et leui/ exce-
ptis paucis de decē tribub⁹. pte. 2. fo. 251. d.

Judei scientes se p̄fisos in negatiōe christi p p/
phetiā iacob/ dicent: Nō au. sce. de iu. rē. et iam
magnis tpi⁹ ablatū ē ab eis sceptrū et ducat⁹:
et tñ messia nō hnt: iō singūt q̄ illi q̄ regūt eos i
hac captiuitate/ p thaludicā doctrinā dicunt
hē sceptrū et ducatū. S3 p eos dicit ppha: Nō
biles ei⁹ nō erūt rē. Et vbiq; sūt/ sūt sub po-
restate regia alicui⁹ dominant/ seu regent/. Et
sic inaniter glīant se iā hē sceptrū et ducatū in
hac captiuitate. parte. 4. fol. 64. d.

Judei de decē tribub⁹ vsq; hodie captiui tenent
in montib⁹ vrbibusq; medorū. pte. 4. fol. 244. a
et fol. 262. f. et fol. 350. f. et fol. 356. f. et fol. 363. f.
Item parte. 2. fol. 241. c. Et de clariorē hui⁹ de-
clarationē. fol. 249. f.

Judeorū consumptio sit trib⁹ modis/ quorū duo
sunt in hac vita. Tertio mō/ consumit status p/
dictorum finaliter in igne gehēne inextinguib⁹
Judei p̄riti sūt et infelices: qz (li. pte. 4. fo. 8. a
vbiq; dispersi: et sic contritio est mō in vīs eorū
et infelicitas in futuro. pte. 3. fol. 104. a.

Judei de filiis isrl qui fuerūt transmigrati p sal-
manasar regē assyriorū/ et positi iuxta fluuiū go-
gan in ciuitatib⁹ medorū/ vbi et quō sūt/ plura
inuenies rē. pte. 4. fol. 39. a. b. c. d.

Judeorū mltā milia captiuos durit proleus
sother rex egypti/ sub specie sacrificandi intrās
hierlm in die sabbati: sciens qz tūc nō arripere
arma iudei. pte. 3. fol. 423. b.

Judeis adheret vsq; hodie petitiō sua quā ran-
to labore impetrauerūt. Data em̄ optione sibi/
p iesu latronē/ p saluatore interfectorem elege-
runt. Adhito g salutē et vitā perdiderūt/ filiter
et regnū/ et patriā/ et libertatē corpis et anie nūq;
recipient. pte. 5. fol. 117. g.

Judei quare sic permittunt viuere inter christia-

Posillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

nos. pte. 4. fol. 199. c. d. et fol. 220. b. Item pte. 3. fol. 167. d. c. et latius fo. 168. c. d. e.
 Judeoꝝ plimos sacrificios fm ritu suū cū mul-
 tipudine romanoꝝ veniens pilat⁹ interfecit et
 quare. parte. 5. fol. 160. c.
 Judei mētiunt dicētes: Aemini seruuium⁹ vnaq̃.
 Joseph seruuit i egypto: pfecto i egypto serue-
 rūt i luto: isti eadē tribut⁹ cēsar. pte. 5. fol. 212. a.
 Judei quēdā receperūt tāq̃ messia nomi (b. c.
 ne benicoeba: qui tñ nullū diuinū testimoniū
 habebat p miracula vel septuras. pte. 5. fo. 203.
 f. Vide etiā in Judas galileus.
 Judeoꝝ aplo dicit christus. pte. 5. fol. 50. b. c.
 Judei duas hereses inf se habuerūt: phariseoꝝ. f.
 et saduceoꝝ: ut qd senserint. pte. 5. fol. 112. a. Itē
 Judei abomabili⁹ reputāt in (pte. 6. fo. 101. d
 gredi ad gētilēs q̃ ad iudeos pcedēs. pte. 5. fo.
 172. c. et fol. 30. f. Itē pte. 4. fol. 104. f.
 Judeis (vt dicit Ra. Sa.) nō est licitū dicere vl
 facere aliq̃ cū gētilibus: ppter q̃ gētilēs iurant
 p nomen idoloꝝ. pte. 1. fol. 172. g.
 Judei nō pcedūt q̃ ppter sacrificia offerēda pter-
 mittedū sit pceptū de bonoratiōe paritū. pte. 5
 Judei trib⁹ modis exercebāt cēsurā (fol. 51. a.
 seu sententiā iudicialē cōtra rebelles siue inobe-
 diētes sue fidei vel legi diuinę. pte. 6. fol. 61. c. d
 Judei inciderūt i errorē saracenoꝝ et tartaroꝝ:
 dicētes q̃ resurrectio fiat ad vitā aīale abis idi-
 gentē. pte. 3. fo. 77. g. et fo. 124. b. f. g.
 Judeoꝝ traditioes thalmutice nullo mō tradūt
 q̃ i futuro seculo boies abis corpali⁹ idigeāt q̃
 dicūt: i futuro seculo nō ē ab⁹ nec pot⁹ nec vltus
 veneroꝝ: q̃ iusti ibidē i capiti⁹ coronati dele-
 ctant i vitiōe diuinę habitationis rē. pte. 5. fol.
 164. c. et fo. 235. b. Itē pte. 3. fo. 124. f. Itē extēse
 Judeoꝝ error: circa regulā diuinę (pte. 1. fo. 33. a
 iusticie iudicio boies iustos vl iustos durat
 i eis vsq̃ hodie. pte. 4. fo. 237. g. et fo. 258. g.
 Judei dicūt q̃ si hō peccauerit bis vel ter eodē
 genere pcti remissibile ē: nō si q̃ter: et quō ve-
 rū vel falsū sit hoc. pte. 4. fol. 359. c.
 Judei quot et quare ieiunia obseruent. parte. 4.
 Judei ieiunia et solēnitates obser- (fo. 414. c.
 nāt vsq̃ in p̃sentē diē in memoriā ieiunioꝝ de-
 ster et iudeoꝝ q̃ illo tpe fuerūt facta: et h̃ ex ordi-
 natōe bester et mardochei. parte. 2. fol. 313. g.
 Judeis erat mensis septēber quasi tot⁹ festiu⁹ et
 quare. pte. 3. fol. 176. d. Vide etiā in Abensio.
 Judei vt dicunt quidam nostri expositores bi-
 blic: imponēbāt antiquitus filiis suis nola dei.
 Sed est ficticiū et maxime de noie dñi tetragrā
 maton rē. parte. 4. fol. 142. b.
 Judei tradūt q̃ mulieres i hoc decipiebantur p
 senes q̃ eis p̃suadebāt q̃ essent de semine iuda
 et de stirpe dauid: et q̃ christū de semine suo na-
 sciturū affirmabāt. pte. 4. fol. 328. a.
 Judei dicūt decem duas vxores creasse pmo ho-
 mini rē. pte. 6. fo. 116. e. g.
 Judeis negantibus q̃ per peccatū ade moro in-
 trant fm pēnā et culpā in omnes posteros: quō
 hoc pbandū sit. parte. 6. fol. 14. b.
 Judei moderni in circuncisione vtunt cultello
 ferro et nō lapideo: nec est de necessitate circū-

siomis. parte. 2. fol. 8. d.
 Judei quomō dicunt odisse deū patrē cū dicat
 euangelistū: q̃ nesciunt eū q̃ me misit: pte. 5. fol.
 Judei dicūt se diligere deū: et tamē ne (231. e.
 scientes odierūt. pte. 5. fo. 231. f.
 Judei signa petunt et huius ratio. parte. 6. fol.
 35. b. Item parte. 5. fol. 43. c. d.
 Judeis modo prohibitū est bibere vinū pressū
 a christiano: licet in lege nō sit eis prohibitū.
 parte. 4. fol. 295. c.
 Judei lotis manib⁹ trib⁹ rēb⁹ bñ dicunt deū. pte
 4. fol. 307. b. et fo. 308. g. Itē pte. 6. fol. 169. f.
 Judei quō hoc exponāt: Ad nūmū calozē trāsi-
 et ab aquis nūmū rē. pte. 3. fol. 49. d. f.
 Judei dicūt vehemētē ē aīal incredibil⁹ magnitu-
 dinis int̃itū q̃ i vna die depascit herbas mille
 mōtū rē. et q̃ i resurrectiōe de⁹ interficiat illud: et
 iusti carib⁹ ei⁹ vrescent rē. pte. 3. fol. 77. f. g.
 Judei inter ceteras fabulas sine scripturę aucto-
 ritate: dicunt hyrā regem tyri mille annis vi-
 xisse. parte. 4. fol. 251. f.
 Judei dicūt q̃ ad i centū trib⁹ annis qbus cōti-
 nuat se ab vxore sua rē. demones succubi iūge-
 bant ei: et p̃cipiebāt ab eo rē. et salomon p filios
 tales seducit rē. Ecce cecitate iudeoꝝ. pte. 2
 Judeoꝝ fabulosa deliramenta: vide i (fo. 105. c
 Actus et in Loruus et in Luna et in Og rē.
 Judeoꝝ quidā error: dicētū deū esse corporeū
 et esse in loco determinato. f. i occidēte: et vñ tra-
 hit originē. parte. 2. fol. 263. f.
 Judeoꝝ erronea opinio de pphetarū illumina-
 tione. parte. 4. fol. 82. b.
 Judei in veteri testamēto dicebant hereditas et
 p̃s diu: sed ad p̃dicationē christi et apostolorū
 remiserūt obstinati i infidelitate. Gētilēs rece-
 perūt fidem christi deuote: ideo gētilēs merito
 dicunt hereditas christi. parte. 3. fol. 89. d.
 Judeis ad fidē christi p̃uersis magna glia est q̃
 christus fm carnē natus ē de eis. pte. 5. fo. 131. g
 Judeis conuersis ad christianismū cōgruit val-
 de p̃bri nouū testamētū per vetus: et quare.
 parte. 5. fol. 203. a.
 Judeoꝝ in eterna b̃titudine iā receptoꝝ: figura
 sūt sorores lagari resuscitati. pte. 5. fol. 218. b.
 Judeo notus est deus: et verū est: sed iudeo int⁹
 nō in carne. parte. 3. fol. 194. a
 Judei tpe aploꝝ erāt subditi romanoꝝ: et q̃ nō li-
 cebat eis interficere quēq̃: tradēbāt eos i consi-
 liis romanoꝝ ad occidendū. parte. 5. fol. 37. c.
 Judei simplices et illiterati sūt vocati ad fidē:
 sed litterati et sapientes remiserūt i infidelitate:
 primoꝝ humilitas: alioꝝ fuit supbia. pte. 5. fo.
 40. b. Item parte. 6. fol. 35. d.
 Judei fuerūt q̃ ceteris inuitati ad b̃tudinē ce-
 lestē p pphetas: q̃ christū p aplos: q̃ venire no-
 lētes loco ipsoꝝ vocati sunt gētilēs. pte. 5. fol.
 161. c. Itē parte. 5. fol. 189. f.
 Judei sūt filij dei bñficio: et filij iniquitatē vicio.
 parte. 4. fol. 4. b. Interf.
 Judei q̃ ceteris gentibus fuerunt sublimati. pte
 6. fol. 7. g. Item pte. 1. fol. 335. c.
 Judei fuerūt p̃mi fm ordinē vocatiōis dei: nō
 fm hereditatē et bñdictionē. pte. 3. fo. 4. b.

Judei et greci habebant quandā dispositionem p̄
ceteris gentilibus ad suscipiendū euāgelij ve
ritatem. parte. 6. fol. 5. c.

Judei dei peccatis suis offenderunt: ideo dice
bant romani/oppressimus eos: et p̄cio eorū diui
tes facti sumus. pre. 4. fol. 419. e. Interl.

Judei licet fuerūt dediti idolatrie: tamē semper
aliq̄s eorū remansit in fide et cultu vni⁹ dei: et ab
illis sit pp̄rie denotatio. parte. 5. fol. 165. b.

Judei fuerūt ingrati deo: et quō. pre. 4. fol. 4. a.

Judeis quō christ⁹ sacerdotiū et regnū abstulit:
et quō figuratū est. parte. 3. fol. 8. a.

Judei quō murmurauerūt in primitiua ecclesia
contra gentiles. pre. 5. fol. 62. d.

Judei aliq̄n noie legis accipiūt totū vet⁹ testa
mentū: et nō solū q̄nq̄ libros moysi/q̄ appropi
are dicunt lex. pre. 5. fol. 223. b.

Judei tubis utebant i opib⁹ miscōie sic christia
ni campanis in aliq̄bus locis. pre. 5. fol. 24. c.

Judei quō false opinati sunt. i. p̄ decē p̄cepta/so
la exteriora phiberi. pre. 5. fol. 20. b.

Judei p̄ illud p̄ceptū: Nō cōcupisces vxorē pri
mi tui: intelligebant signa exteriora tñ. phibi
ta. Et sūt p̄ceptū: Nō mechaberis: intelligebāt
actū mechie tñ esse phibitū: et sic cōcupiscētia
latens oīmo in corde/nō exp̄resso signo vel fa
cto nullū esse peccatū. Sed hoc est irrationabi
le et. parte. 5. fol. 21. d.

Judei dicunt filij fornicarie et adulteri: nō solū
qui fuerūt aī captiuitatē babilonis/ sed etiā il
li q̄ fuerūt tpe christi. pre. 4. fol. 93. b.

Judei sp̄ fuerūt ad auariciā p̄ni. pre. 4. fol. 14. c.

Judei fuerūt sp̄ auari/et oīno vicio cupiditatis
excecati/et sp̄ elōgati ab agnitōe veritatē: vī pa
tet ex decursu vtriusq̄ testamēti. pre. 5. fol. 44. c.

Judei licet nō fuerūt idolatre tpe christi: tñ fue
runt valde cupidi. parte. 6. fol. 7. b.

Judei vocati sunt generatio adultera et pecca
trix: q̄ descenderūt a patrib⁹ ab idolatria decli
nantibus. pre. 5. fol. 105. g. et fol. 43. c. d.

Judeorum societas est vitanda: quia corrup
puit. parte. 3. fol. 330. e.

Judeorū puerbiū erat: vñ⁹ seminat/alius metit:
quare et q̄ dicebat. pre. 5. fol. 199. b.

Judei compani arbori/cui⁹ radix siccata nō fa
cit fructū. Sic iudei vagi in nationib⁹ nō habēt
templū vel altare vel ciuitatē. pre. 4. fol. 344. e.

Judei significant p̄ abiatthar/q̄ a sacerdotio ex
pulsus/nō tñ occisus est. parte. 2. fol. 128. a.

Judei significant p̄ absalonē i quercu suspēsus/
et triplici lancea cōfossus: quē dauid. i. christ⁹
deset et. quare et quō. pre. 2. fol. 116. a. b.

Judei p̄ nabal significant/qui vir durus et pessi
mus/et quare. parte. 2. fol. 90. e.

Judeorū corda sup̄ba p̄ gelboe significantur/et
quare et. parte. 2. fol. 98. a.

Judeorū populus significat per ioab: qui semp
inimici fuerūt p̄dicatoz: et fidē christi vbiq̄ p̄se
cuti sunt. parte. 2. fol. 110. a.

Judei aspidi compani: quia inherētes terrenis
nec locum et gentem perderent metuentes/ chri
sti p̄dicationē repulerunt venenati venenato
rum filij. parte. 4. fol. 96. e.

Judeorū populus per adam et euan folijs sete
gentes significant: qui p̄sentia dñi vocātis de
clinabāt/trasgressionis consci: sic iudeorū po
pulus in aduētū saluatoris/ qui eos vocatur⁹
venerat/ exutū se virtutibus cognoscēs/ p̄bra
p̄sciētie formidās erat p̄fusus: x̄boz fluētū ve
lut folioz velaminib⁹ adopt⁹. pre. 5. fol. 160. b.

Judeis credentibus in fine/ quidā christū p̄fes
sione/ antichristū sequūtur opere: et de hoc figu
ra. parte. 2. fol. 204. a.

Judeorū reuersio ad fidē circa finē mūdi: signifi
cat p̄ reportationē arce i iudeā. pre. 2. fol. 69. b.

Judei detecta falsitate antichristi cōuertent⁹ ad
christum. parte. 4. fol. 419. g.

Judei i fine mūdi p̄ helia et enoch ad christū cō
uertent⁹. pre. 4. fol. 318. e. et fol. 152. d. et fol. 419. g.

Judex quē scit innocētē: si p̄ falsos testes cōuin
ciat: an sine p̄cto ferre possit sententiā mortis cō
tra illū. pre. 1. fol. 172. b. c. et fol. 174. a. c.

Judex an nō debeat audire vñā partē sine alia/
q̄n et quō. pre. 1. fol. 174. a. c.

Judex mortalis q̄ nō cognoscit corda: q̄ hō vi
det tñ q̄ parent: aliq̄n punit innocētes cū pec
cantibus. parte. 1. fol. 290. b.

Judex contra innocentē quomodo debet ferre
sententiā/vel dimittere officiū anteq̄ condem
net. parte. 1. fol. 172. b. c.

Judex nō debet ferre sententiā iniustā ad satisfā
ciendū turbe vel multitudini. pre. 1. fol. 171. b.

Judex inferior et superior quibus contentus de
bet esse. parte. 1. fol. 172. d.

Judices prohibentur assecurare falsum testem.
parte. 1. fol. 172. d.

Judices p̄ iusticia ruēda ordināf. pre. 1. fol. 349. f.

Judicis est/ aduocatū pupillo dare/ et causā eius
dirigere. pre. 4. fol. 119. f. Interl.

Judices et gubernatores populi antiquitus voca
bant⁹ p̄ntes cōscripti. pre. 1. fol. 357. g.

Judices populi et sacerdotes aliquādo vocant⁹
angeli. parte. 4. fol. 329. f.

Judices ordinarij apud iudeos: per quē/ quan
do/ et quare/ ac vbi instituti erant: et cuius au
ctoritatis fuerūt. parte. 5. fol. 49. b. et fol. 70. g.

Item parte. 1. fol. 282. c.

Judices qua ex causa suscitauit dñs sup popu
lum israel. parte. 2. fol. 31. d.

Judices in porta ciuitatis antiquitus sedebāt/
vt cito inueniri possent. pre. 4. fol. 414. g. et fol.
364. b. c. Itē pre. 3. fol. 16. g. et fol. 55. a. et fol. 310.
c. et fol. 317. c. et fol. 340. c. d. Itē pre. 1. fol. 349. g.

Judices in populo israel p̄erāt p̄ modū directi
onis et cōsili/ nō p̄ modū dominij: p̄pter quod
nō habebant efficaciam corrigendi: sed reges et
successores habuerunt auctoritatē et potestātē
subditos coercere. parte. 2. fol. 52. c.

Judices reuerunt populū israel vsq̄ ad tempus
saulis regis: nō per modum imperij/ sed tñ per
modum ministerij/ exhortationis et cōsili. par
te. 2. fol. 31. c. d. et fol. 46. a.

Judicū qui p̄fuerūt successiue p̄p̄o israel et. vs
q̄ ad quartū annū salomonis/ nomina et tem
pus quo iudicauerunt. parte. 2. fol. 132. g.

Judex qui p̄erat tempore rutb: an fuerit heli/

Postilla et Additiones aliorum Repertorium alphabetici.

tractant opiniones parte. 2. fol. 56. c. d. f.
 Iudices regis babylonis qui ignorabant legem in
 deorum executione inferre non poterant nisi de spe-
 ciali mandato regis et auctoritate: et ideo senes
 suam in diffamantes a populo regis lapidati
 sunt. pre. 4. fol. 328. f. et fol. 150. d. f.
 Iudices insignes cum filiis et nepotibus suis asce-
 dentes super septuaginta pullos asinarum. i. mulos
 fuerunt: primum ab eis de berbloe: secundum ab alio:
 tertius fuit abdon et c. pre. 2. fol. 48. f.
 Iudicium tempus quanto. f. tempore quisque iudica-
 uerit. f. quot annis: supputat versus ad templi pmi
 edificationem parte. 2. fol. 46. f. g. Et debinc versus
 Iudicium numero quere non (ad tpa belie. fol. 66. c.
 interfuerant moyses et iosue. parte. 2. fol. 2. b.
 Iudicium libri quis in vnu compegerit. parte. 2
 Iudicis bonum actum (fol. 2. b. pre. 1. fol. 15. c.
 impediunt duo. primum est confusio negotiorum: se-
 cundum est cupiditas munerum. parte. 3. fol. 398. c.
 Iudicis actum bonum promouet duo. Ibidem.
 Iudices omni hora debent iudicare et discordes
 reconciliare. pre. 1. fol. 161. a.
 Iudex bonus constans est in opibus equitatis: et si-
 gnificat per dan. parte. 1. fol. 375. b.
 Iudicis est aduocatum pupillo dare et causam eius
 dirigere. parte. 4. fol. 119. f. Interf.
 Iudex iustus debet esse immunis ab illis qui pu-
 nut in iustis. pre. 6. fol. 122. b.
 Iudex non debet cessare a correctione si viderit
 fratrem magis peiorari quam meliorari: et ad h. ro. pre
 Iudex scilicet qui pietatem et bonitatem (3. fol. 349. g
 et sui iudicis semper inspicit. pre. 3. fol. 379. f.
 Qui i causis iudicat in personam abominatur iudi-
 cium et recta peruertit. pre. 4. fol. 380. a.
 Iudex malus fauens parti fortiori significat per
 festum: et a tali iudice potest et debet quilibet inno-
 cens grauatus exemplo pauli appellare: non solum
 propter sui periculum cuiusdam: sed etiam ne iusticia
 pereat et concutatur. pre. 6. fol. 20. a. b.
 Iudices ecclesiarum sunt hodie quibus datum est
 iudicium animarum: sed nescio si quis dignus sit spi-
 ritui dei repleti. parte. 2. fol. 34. e.
 Iudicis primi orthoniel. f. magna laus est quod spiritus
 domini factus est super eum: et per spiritum dei iudicauit
 populum: quod de alio dictum non valde me-
 mini. parte. 2. fol. 34. c. e.
 Iudices temporales et ecclesiastici / seculares et
 religiosi / documentum habent compatiendi puni-
 tis per eda: et reparandi defectus put potest fieri
 bono modo. pre. 2. fol. 55. b.
 Iudex bonus temporalis vel ecclesiasticus / secu-
 laris vel religiosus: humano timore sublato non
 omittit facere debitam iusticiam de personis que sunt in
 seculari communitate: licet sint alii status: et si-
 gnificant per phineas. pre. 1. fol. 311. b.
 Iudices docent per iudicium salomonis inquire-
 re veritatem per circumstantias et aliqui per mode-
 ratas questiones. pre. 2. fol. 130. b.
 Iudices hominum non precedant ad sententiandum
 donec causam examinauerint diligenter: et de
 hoc figura. pre. 1. fol. 58. b. et fol. 71. b. d.
 Iudices boni propter timorem humanum nihil de
 contingentibus omittentes: dignitatem cele-

stis curie consequent: in qua omnes sunt reges
 et sacerdotes. pre. 1. fol. 311. b.
 Iudicandi preterea qui habent de omnibus dicuntur dii. pre. 4
 Iudices seculares homicidas notori (fo. 282. c
 occiderunt: qui per ecclesiasticos iudices in magnis
 populis scandalum liberant. pre. 5. fol. 179. b.
 Iudices falsi qui pretendunt se diligere iusticiam:
 et tamen iudicia falsa proferunt: talibus repro-
 bando dicunt: Si vere iusticiam loquimini:
 recte iudicate. parte. 3. fol. 166. f.
 Iudicis venturi vox terribilis erit contra repro-
 bos: sic ut cardines celorum et terrarum fundamen-
 ta quatiant: et ipse seuerus malis suis erit spes
 liberans eos. parte. 4. fol. 357. b.
 Iudex artificiosus somnium / quas conditiones
 et proprietates debeat habere / enumerant per phi-
 losophum. parte. 4. fol. 296. g.
 Iudicare simpliciter accipit. Alio modo principali-
 ter: sicut iudex qui prefert sententiam. Alio modo per se-
 dere in loco eminenti iuxta iudicium. Tertio modo lar-
 ge per sententiam iudicis approbare. pre. 5. fol. 60. b. c.
 Iudicare potest aliquis malum et primo multiplici-
 ter: et aliqui est peccatum / aliqui non. parte. 5. fol. 27.
 b. Item parte. 6. fol. 215. d.
 Iudicare alios: vir iuuenis aliquis ab hoc vicio
 alienus: quia unusquisque suis fauens / aliena fa-
 cile reprehendit: et aliena grauius tolerando quam
 sua: sumit auctoritatem arguendi sine exemplo sue
 emendationis. pre. 5. fol. 28. b.
 Iudicare de ignotis cordis mei vel aliorum / pe-
 riculum est. Quanta enim profunditas creden-
 da est esse in homine / que lateat etiam ipsum ho-
 minem in quo est: ut in petro profunditas in-
 imitatis latebat: cum se domino committitur / pmit-
 Iudicare quomodo potest (tebat. pre. 6. fol. 38. f.
 quisque de alio: cum de se aut non omnino / aut vir
 possit verum ferre sententiam: parte. 6. fol. 38. f.
 Qui seipsum si iudicat quod in alio recte iudicat igno-
 Iudicare sine picto non potest (rat. pre. 2. fol. 54. e
 de illis: de quibus incertum est quid alio fuerit. pre. 5. fol.
 27. f. et fol. 142. e. pre. 6. fol. 29. a.
 Iudicare se debet homo iudicio discussionis / sed non
 iudicio absolutionis a culpa. pre. 6. fol. 38. b.
 Iudicare propria auctoritate soli deo conuenit: ho-
 minibus autem ex diuina commissione tam in foro eccle-
 siastico quam seculari. Et illa commissio non extendit se
 ad occulta sed ad manifesta: et hoc dupliciter. pre. 6. fol.
 Iudicare temere qui non metuntur: nec (215. d.
 causas iusto examine perpendunt / admonentur.
 Omnis enim nihil sine deliberatione et mensura fa-
 cit: iusto examine cuncta perpendit qui perfecte
 omnia nouit. pre. 4. fol. 186. d.
 Iudicari nullus debet nisi ab eo qui est omnis et
 qui est solus deus. parte. 6. fol. 29. d.
 Iudicare primorum facta qui prius quam utriusque ple-
 naz causam nouerit: inordinate festinat: se di-
 gnus confusione monstrat. pre. 3. fol. 326. e.
 Iudicare de aliena conscientia periculosum est: de al-
 consilio quibus iudicis iudicium nostri cordis erga
 primum dirigere debeamus. parte. 3. fol. 328. a. b.
 Iudicatur in eo unusquisque in quo inuenitur.
 parte. 4. fol. 237. c.
 Iudicat deus hic duobus modis: vel penam im-

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon in Nico. de ly.

mittit: q̄ nō mutatos ad eternā trahit: vñ p̄ hāc
penā extinguit. pte. 3. fol. 26. e.
Judicat aliter passionati quādo sunt extra pas-
sionem q̄ passione detenti: sicut iratus inq̄rū
talis iudicat statim vindicandū: sed ara autē
ira iudicat tempus et locum expectandū. Sic d̄
ebrio. parte. 3. fol. 31. c.
Judicaturus dñs (vt multi autumāt) sup̄ mon-
tē sion: ex quo ascendit: in aere sedebit: in nube
veniet. parte. 4. fol. 47. a.
Judicandas intelligimus a dño omnes creatu-
ras: nō solū super terrā sed et in mari et i celesti-
bus. pte. 4. fol. 108. a.
Judicabunt tā cogitationes q̄ opa: et accipiūt
qd̄ meruerunt. pte. 4. fol. 108. a.
Judicandorū in iudicio extremo duplex ordo:
electorū scz et reprobōrū. Et electorū alij iudi-
cabunt alij iudicabunt. Item reprobōrū alij q̄
extra ecclesiā sunt nō iudicabunt: alij qui iudi-
cabunt. parte. 5. fol. 77. e.
Judicabit auctoritative in iudicio futuro tota
trinitas sed christus inq̄rūz homo executiue:
et huius ratio. pte. 5. fol. 202. b.
Sciens iudicat dñs quē nescit: i. non approbat.
parte. 3. fol. 30. e. Interl.
Judicialia p̄cepta quare data: et an et quō abolē-
da vel continuāda sint. pte. 6. fol. 77. b. c. Et de
eorundē impfectione. fol. 132. c.
Judicialiter sua repetere: quibus/qñ/ qualiter/ et
quō cōuenit. pte. 6. fol. 40. f.
Judiciū multipliciter dicit. pte. 5. fol. 27. b.
Judicialia p̄as petro tradita et ceteris apls: q̄/
qualis et quanta. pte. 5. fol. 52. c.
Judiciū aliqñ significat discretionem/ aliquādo
penam. pte. 6. fol. 176. a.
Judiciū aliquando p̄ damnatione accipitur.
parte. 3. fol. 51. d.
Judicia dei semel fixa/ mutari nequaq̄ possunt.
parte. 3. fol. 48. a.
Judiciū duplex est. s. occultū in p̄senti. Aliud est
apertū: quod erit in futuro. pte. 4. fo. 300. g. Itē
quare sic dicat. pte. 5. fo. 222. b.
Judicia duo sūt. Unū occultū: pena. s. qua nūc
vnusquisq̄ homo/ aut exerceat ad purgationē/
aut mouet ad cōuersionē: aut si cōtemnit vocā-
tem/ exerceat ad cōdemnationē. Alterū/ manife-
stum: quovēturus est iudicare viuos et mortu-
os etē. pte. 6. fol. 222. e. Itē pte. 3. fol. 98. e.
Judiciū duplex ē. Unū damnationis: alterum
discretionis. pte. 5. fol. 213. a. Itē pte. 4. fo. 53. g.
et clarius fol. 103. g. et fol. 106. b.
Judiciū duplex: particulare scz et vniuersale: et
in vtroq̄ christus adueniet. parte. 5. fol. 165. d.
Item parte. 6. fol. 154. a.
Judiciū duplex est: scz condemnationis/ quo
soli mali iudicabunt. Aliud retributionis: quo
oēs generaliter iudicabunt: mali ad penā/ iu-
sti autē ad gloriā. pte. 6. fol. 29. f.
Judiciū dies dupliciter accipit in sc̄ptura. Uno
mō p̄ ip̄a die iudicii generalis i fine mūdi. Alio
mō p̄ die iudicii pticularis: q̄ est dies mortis cu-
iuslibet hominis. parte. 6. fol. 112. d.
Judiciū duplex est. s. vñ discretionis: quod est

vocatio aliquorū ad fidē alijs dimissis/ iudicio
dei occulto tamē iusto. Et istud factū est in p̄-
mo aduentu. Et istud iudiciū q̄tū ad suū sta-
tum potissimū incēpit a principio p̄dicationis
christi. et factū est executiue p̄ p̄dicationē apo-
stolorū/ aliorūq̄ discipulorū. Aliud discussiōis/
cuiusmodi erit i fine mūdi: quo dei iudicio red-
dunt p̄ne ac p̄mia p̄ peccatis et meritis. s. in fi-
nali iudicio. pte. 4. fol. 103. g. et fo. 106. b. et fol.
426. d. Itē pte. 3. fo. 98. b. et fo. 99. b. h. et fo. 231. d.
Judiciū extremi quinq̄ cōditiones. s. ei⁹ inuita-
bilitas/ generalitas/ claritas/ iudiciaria pote-
stas/ iudicis sublimitas. pte. 6. fol. 67. d.
Judiciū die/ quinq̄ p̄sonis genus humanū discu-
tiendū signat. parte. 5. fol. 172. f.
In iudicio humano audim⁹ obiecta/ et ad ea re-
spondemus/ et audimur: sed in iudicio dei ipse
nos audit: quia videt om̄ia quē agim⁹: sed nō
audim⁹ eū: q̄ quod ei displicet/ plene nō intel-
ligimus. parte. 3. fol. 66. a.
Judiciū futurū q̄ esset valde p̄pinquū/ etiā tpe
ap̄lorū: error ille tūc pullulabat: sed p̄ aplm ex-
cludit. pte. 6. fol. 226. g. et fol. 114. g.
Judiciū futurū negat/ q̄ diuinā p̄uidētā ad act⁹
humanos nō se extēdere dicebat: et s̄r negātes
immortalitātē aie. pte. 6. fol. 226. g.
Judiciū futuri tpe. s. tempore antichristi/ errores
de iudicio futuro renouabunt. parte. 6. fo. 226.
g. hōr ratio dat. Ibidē.
Judiciū futuri efficacia ostēdit 3 plures inuiles
aduersus hoc obiectiones. pte. 6. fol. 227. a. b.
In iudicio extremo quatuor erūt ordines. Alij
iudicabunt et nō iudicabunt/ vt perfectissimi.
Alij nec iudicabūt nec iudicabunt/ vt damna-
ti infideles. Alij iudicabunt et saluabunt/ vt me-
dioeriter boni. Alij iudicabunt et pereūt/ vt fi-
deles mali. pte. 3. fol. 87. e.
Pro diuersitate p̄cti disponitur ordo iudicii. pte
Quot peccatorū genera/ tot iudi- (4. fo. 32. a.
cia. parte. 4. fol. 43. a.
Judiciū futurū quīs terribile sit iniust⁹: tñ iust⁹
erit materia exultationis. pte. 3. fol. 99. b.
Judiciū differt/ vt sancti viri merita/ et aduersa-
rij pena crescat. pte. 3. fol. 40. f.
In iudicio detegēt cogitatiōes. pte. 3. fol. 43. e.
Admirabilissime qdē cogitatiōes ei⁹ i iudicio (Interl.
dicio/ nec vba tenuissima q̄ apud nos viluēt/
indiscussa remanebunt. pte. 3. fo. 58. b.
Tanto min⁹ ad iudiciū hō trepidat: quāto i bo-
nis actibus solidius stat. pte. 3. fol. 29. a.
In iudicio boni hilarescent: nec compatiuntur
damnatis/ et quare. pte. 3. fol. 17. f.
Judiciū q̄nto magis differt/ tanto graui⁹ futurū
est: sicut q̄nto plus retro tēdit/ tāto impetuos⁹
sagitta in priora fert. pte. 3. fol. 169. b.
Judiciū dei neminē trāsibit impunitū. pte. 4. fo.
Nullus quīs sanctus/ secur⁹ pergit ad (58. a.
iudicem/ et quare. parte. 4. fol. 151. a.
Judiciū electorū et reprobōrū magnā distantia
habet. Illos dñs corripit/ et emendet: hi super-
bi et perfidiē penas luunt: vt contra domina-
torem omniū se repugnare nō posse cognoscāt.
parte. 3. fol. 379. f.

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

Judiciū futuri similitudo videt ostendi in eo q
populus israeliticus p. xl. diem delicto. xl. an
nis cruciat in deserto: nec terrā sanctā introire
permittit. parte. 1. fol. 288. b.

In iudicio puto (ait origenes) inquirendū: vtrū
culture hominū agel⁹ defuerit: an culture angelice
si digne hūana segnicies rident. pte. 1. fol. 194. e.

Judiciū dies cūctis retro correptionib⁹ seu enoꝝ
declarat in vindicta. pte. 4. fol. 167. e. f.

Judiciū diē nō est opus scire post qntū tps futu
rus sit. sed quō. pte. 6. fol. 112. e.

Judiciū mundi in vtroq; aduentu christi consi
deratur. parte. 4. fol. 53. g.

Judiciū dei humana nō potest scire fragilitas:
nec de penarum magnitudine vel mensura fer
re sententiā: quod domini arbitrio derelictum
est. parte. 4. fol. 47. f.

Judiciū futurū licet sit horrendū reprobis: tū est
desiderandū electis. pte. 4. fol. 103. d. f.

Judiciū ira tāto districtioꝝ portabit: quāto nūc
minus timeat. pte. 3. fol. 335. f.

In iudicio formidabūt peccatores: quē hic aduer
santes cōtēperant. pte. 2. fol. 65. a.

Judiciū finale erit iustū cōsolabile: si mal⁹ terribi
le. pte. 6. fol. 215. g. Itē pte. 3. fol. 99. b.

Judiciū futuri et generalis locus vbi erit: et quo
mō. parte. 4. fol. 356. b.

Judiciū diē nō est opus scire post quātū tps fu
turus sit: sed quo mō. Ut curēt filij lucis esse: et
parato corde vigilare: q nōlūt ab illa hora sic a
nocturno fure cōprehēdi. pte. 6. fol. 112. e.

Post iudiciū magna eius seueritas: cui⁹ ē as in
effabilis misericordia. pte. 2. fol. 70. f.

Judiciū diē vel sue mortis multi supbi: vt iusti vi
deant: dicūt se desiderare: vticipiāt eē cū chri
sto. Sz istis dicit eē vt: q; nullus sine peccō: i b
q sibi nō timēt digni sūt supplicio tē. pte. 4. fol.

Judiciū p arcū intelligit quo quisq; nūc (364. f
percutiū vt corrigat: aut mitraliter puniat: aut
diu tendit: vt cum peccata cōsummata fuerint
ad puniendū grauius relaxet. In arcu diuerse
sunt sagitte tē. pte. 4. fol. 185. e.

Qis q pueria agit: corpso quo hoc despiciat: esse
dei iudiciū nescit. pte. 3. fol. 42. a.

Judicioꝝ suoz iacul de⁹ ferit cū iā mal⁹ ad iudi
ciū rapit: et meminit q; male cōcupiuit: et cupi
ta peius cōgregauit: et mō dolet q; congregata
deferat: et cū ignē sentit vltioꝝ: quē ne bñ viue
ret puidere cōtempnit. pte. 3. fol. 43. b.

Judiciū corā deo ponere est intra secretū mēt⁹ p
fidei cōtēplationē ad tremēdū eramē illū ocu
los nre cōsideratiōis apire: qd peccōi hō merca
tur atēdere: et occult⁹ nūc et tacit⁹ iudex q; terri
bil⁹ post appareat cōsiderare. pte. 3. fol. 47. e.

Judiciū iustoz diadema dicit: q; p hoc nō i ter
renis et in infimis: sed sursum remunerari cōcu
piscunt. parte. 3. fol. 55. e.

Judiciū dei occultū p pharetrā designat. Cum
enī dñs peccata videt: et tñ manū ad vindictāz
nō cōmouet: quasi clausam pharetrā tenet: sed
feriendo indicat quātū ei i nobis displicuit. qd
diu videndo tolerauit. pte. 5. fol. 57. a.

Judiciū occultū adiutorūz pōt designari circuli

noie: vñ circulus dicit potestas iudiciū: q; vn
diq; stringit sicut salt: q; intra se colligit: et nul
latus euitat. pte. 3. fol. 78. f.

Judiciū dies hyemi comparat: quia nulla relin
quet facultas laborandi p vitā: sed tñ cogef
quisq; de hōre pūscet actionis quod recondi
dit pferre. pte. 3. fol. 315. b.

Judiciū dies octonario numero typice exprimit:
q; hoc seculū qd agit septē diebus: sequit dies
iudiciū p octaua tē. parte. 2. fol. 137. b.

Judiciū dei siue i correctione electorum: siue in
dñatōe maloz: sūmē edat: pfectio ē. pte. 3. fol.

Judiciū subuertere et iudiciū auferre (379. a.
differunt. parte. 3. fol. 64. b.

Judicioꝝ strepitib⁹ et tumultuosissimis pplexita
tib⁹ adesse augustin⁹ querit. pte. 6. fol. 40. e.

Judiciū hñe ē alterū delictū ē. pte. 6. fol. 40. f.

Judiciū anteq; fiat nos debem⁹ iudicare. i. cōde
scēdere i iudicio: aut faciēdo vti discretioꝝ: et b
hoc exemplū i saluatore nostro. pte. 5. fol. 210. e.

Subueniēdū ē misens i iudicio: si causa cor⁹ est
bona: et nō alit. parte. 4. fol. 6. f. Interf.

Judiciū temerariū est: quādo quibus cōmissum
nō est iudicāt: siue sit de manifestis: siue de oc
cultis. pte. 5. fol. 27. f.

Judiciū temerariū cauendū ē in duobus. Sunt
enī quedā media et incerta quo alio sūt: q et bñ
et male pñt fieri. In his enī duobus temerariūz
est iudiciū: et vel superbia ē vel inuidētia. par
te. 5. fol. 27. f. Item parte. 6. fol. 29. e.

Judiciū magistro ecclesie vel principibus terre
cōmittit. Ibi ergo si de manifestis iudicāt: quē
scz sunt cōficta vel cōfessa: nō temere iudicant.

Si autē b ierit: temere iudicāt tē. pte. 5. fol. 27. f.

Judiciū ē faciēdū i domo dñi: nō i discretēf ma
liuola mēte: s; fm q; scptura reuelauerit: et inten
tione bona: et amore fraterno. pte. 2. fol. 70. f.

Judiciū rmo mō est actus iusticie: qui pertinet
ad iudicē secularē vñ ecclesiasticū. Alio mō ac
cipit iudiciū: put aliquis aliqbus signis male
iudicat de primo. pte. 5. fol. 27. b.

Judiciū hominis quādo peccatum est: et quādo
nō. Iudicium enī importat firmā sententiā de
aliquo: aut ergo pcedit ex euidentia facti: vel
pcedit ex probabilibus seu leuib⁹ signis tē.
parte. 6. fol. 215. d.

Judicium recte rationis peruerit affectio mala
iudiciū: videt Domin⁹. (pte. 5. fol. 212. g.

Judiciū alterius irritare cōtingit duplici⁹ vñ qz
excellētia scientie: fm quā pōt manifestare in
iusticiā alteri⁹: vel ex excellētia potētie fm quā
euacuat alterius iudiciū. pte. 3. fol. 79. e.

Judicio mētis tāto citi⁹ absolui⁹mur: qnto nos
districtius reos tenemus. pte. 3. fol. 64. f.

Judicium secretūz: vñ est phalic publica potesta
te constitutū est: nō ad inquirendū: sed solum
in notorijs procedendū: sine strepitu inquisiti
onis. parte. 1. fol. 174. c.

Judith historia contigit tempore cambysis filij
cyri fm cōmunem expositionem doctorum no
strorum. pte. 4. fol. 428. g.

Judith liber apud chaldeos inter historias cō
putat: et apud hebreos oīno inter apocrypha.

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon in Nico. de ly.

Si ergo in plogo sup iudith alicubi legi inter
agiographa/viciū scriptoris ē. pte. 2. fo. 292. b. et
fo. 294. a. et fol. 295. b. Itē pte. 1. fol. 2. c. d.
Iudith librum nicena synodus auctenticauit.
parte. 2. fol. 293. b.
Iudith de q tribu fuerit/an videlicet de tribu sy
meon/vel de tribu ruben. parte. 2. fol. 292. b. c. d.
Iudith an errauerit mendaciter loquēdo holo/
feru. parte. 2. fol. 300. f. g.
Iudith an peccauit se omādo/vr holosemē alli/
ceret p interfectiōe eiusdē. pte. 2. fo. 299. f. g. h.
Iug Iuge sacrificiū: vide in Sacrificiū iuge.
Iugis sacrificij perpetuitas/que et quot figura/
bat. parte. 1. fol. 316. d.
Iugum durissimū filiis israel/ quibus r quō im/
positū fuit. parte. 2. fol. 150. b. c.
Iugū christi est charitas: iugū diaboli ē iniqui/
tas: et dicit a iugendo rē. pte. 6. fol. 69. c.
Iugū christi quō suaue: cum alibi dicit: Arta ē
via q ducit ad vitā eternā. parte. 5. fol. 40. e.
Iugum christi suaue et onus leue: r quibus mo/
dis. parte. 5. fol. 40. e.
Iugū quortuplex. Est enim graue iugum super
filios adē: est iugū infidelitatis: est iugum do/
mini leue releuatū spe remunerationis eterne.
parte. 4. fol. 192. c.
Iugū habet christ⁹ sed suaue: r diabolus sed im/
portabile onere. parte. 4. fol. 24. c.
Iugū terrenor operū qui portat/ legē sustinens
quasi iugū dicit bos. pte. 1. fol. 215. a.
Iul Iulianus impator/apostata a fide christiana/p/
secutor fuit ecclesie: fuit an christianus r subdi/
aconus ordinatus rē. pte. 2. fol. 310. d.
Iulian⁹ apostata/a lectore ad psecutionē ipsius
ecclesie excitat⁹: vsq ad finē vite hosti trucidat⁹
in cepta malicia pseuerauit. pte. 4. fo. 459. a.
Iulianus impator r apostata pcepit ecclesias
claudī/ phibēs diuinū officium solenniter cele
brari. parte. 6. fol. 252. d.
Iulian⁹ impator facultates et patrimonio aufe/
rebat christianis sub colore verbi christi. parte
4. fol. 436. d. Itē pte. 1. fol. 47. b.
Iulian⁹ apostata sub q factū ē silētium magnū:
paulū r iohannē interfecit. pte. 6. fo. 252. d.
Iulianus impator quō perijt. parte. 4. fol. 75. f.
et fol. 88. c. et fol. 350. e. Itē parte. 3. fol. 90. b. et
fol. 99. b. et fol. 195. d.
Ium Iumēta significāt pigriores sensu: r volatilia cē
li significāt sapiētes sublimia. pte. 3. fol. 30. a.
Iumēta sūt hoies carnales/ sēu tardiores: q ad
onera portāda frangē necessitatē dorsū mētlicū
Iun Iuniores solent maiorib⁹ (nāt. pte. 2. fo. 243. a
pulchriores esse. parte. 4. fol. 295. b.
Iuniperus. parte. 4. fol. 350. e. Itē pte. 3. fol. 56.
f. Item parte. 2. fol. 157. b.
Iur Iunonē vocāt alio noie astharten. pte. 2. fol. 33. e
Iuramentū pferre/ est voto nos diuino alliga/
re. parte. 1. fol. 221. b.
Omnis sermo dei p iuramento debet accipi. pte
4. fol. 362. f. Interl.
Iuramentū quare est introductū rē. parte. 1. fol.
172. f. Item pte. 3. fol. 409. g.
Iuramentū licitum tres habet comites: r quoli

bet subtracto reddi illicitum. pte. 4. fol. 117. b.
Itē pte. 5. fo. 22. d. Itē parte. 6. fo. 4. e. et fo. 216.
d. Itē pte. 1. fol. 338. g. Itē pte. 5. fol. 21. b.
Iuramentū est triplex. f. fallum: qd caret verita/
te: r iuramentū iniquū/ qd caret iusticia: r iura
mentū incautū/ qd iudicio discretionis caret. p/
te. 6. fol. 292. g. h. Item parte. 4. fo. 117. b.
Iuramentū mēdat/ r iuramentū illicitū/ r incau/
tū/ quō seruāda sūt fm opinionem iudeor. Et
ostendit erronea eorū i hoc deuiatio. pte. 5. fol.
21. b. et fol. 22. c. Itē pte. 3. fol. 409. g.
Iuramentū r votū vtrūq est obligatorij: sed
votū ex sua ratione magis est obligatorium q
iuramentū. pte. 1. fol. 317. b.
Iuramentū vel votū de illicito factū nō est obli/
gatorium. pte. 5. fol. 21. b.
Iuramentū dū fit/ nō fit sine malo: et quō hoc itel
ligēdū. pte. 5. fo. 22. d. Itē pte. 6. fo. 4. e.
Iuramentū debite facto/ cōcurrētib⁹ trib⁹ comiti/
bus: q sūt iusticia/ veritas/ r iudicium: fit deo
reuerētia. pte. 5. fol. 22. d. Itē pte. 6. fo. 4. e.
Iuramentū nō ē frequētādū/ r qre. pte. 5. fo. 22. d.
Itē pte. 6. fol. 58. f. et fol. 216. d.
Iuramentum est faciendum in necessarijs. par/
te. 6. fol. 4. e. Item parte. 3. fol. 382. b. Itē pte. 1.
fol. 338. g. Item pte. 5. fol. 21. b.
Iuramentū assuefactio vtrū sit bona? Arguit p r
cōtra/ cū respōsionib⁹ r solutiōib⁹ argumētōrū.
pte. 3. fol. 409. f. g. h. Itē pte. 6. fol. 282. b.
Iuramentū diuinū solēne sup his q ad mysteria
christi vcturi ptinebāt: nō simpliciter s3 ad ma/
iorē solennitatē cū additamentū facta sūt patri/
bus veteris testamēti. pte. 1. fo. 79. c. d.
Iuramentū obseruatio vt adimpleat⁹/ debet adhi
beri diligentia magna. pte. 1. fol. 150. d.
Iuramentū ioseph fuit p creaturā fm aliquos:
sed dicit alij q iurauit p deū q erat salus pha/
raōis effectiue: nec illi iuramentū suberat falsū:
qz intēdebat sic rē. pte. 1. fol. 108. g.
Iuramentū de federe cū gabaonitis/ vtrū ioseph
et principes tenebant seruare? Arguit contra
et pro/ cū respōsione r solutionibus argumen
torū. parte. 2. fol. 15. a. b. c. d.
Iuramentorū fractioni nimis faciliter vt videt
dispensatio nūc dat i plurib⁹ loc. p. 4. fo. 342. d.
Iuramentū quod fecit dñs dauid/ an r quomo/
do debet intelligi: vt videlicet an de successio/
ne salomonis/ vel an de alio. parte. 3. fol. 285. f.
g. h. et folio. 286. d.
Iuramentū deorū fuit prohibitū propter duplex
peccatū: sc3 faciēdo reuerentiā idolo/ r fidem
frangend o. pte. 2. fol. 29. f.
Iuramentū gētilis ē suscipiendū. pte. 1. fol. 172. g.
Iuramentū p templū est maius q iuramentū p
domū vel altare. pte. 5. fol. 71. g.
Iurans tacendo veritatem/ p cuius declarati/
one adducunt testes: delinquit dupliciter. par/
te. 3. fol. 409. b. et fol. 410. a.
Iurans sine necessitate incurrit malū culpe: r re/
quirens iuramentū/ incurrit malū pēne/ et ali/
quando vterq. pte. 5. fol. 22. d.
Iurandum est per creatorem/ et non p creaturā/
et quare. parte. 5. fol. 22. a. b. c.

Posillā et Additiones alioꝝ Reperoriū talphabeticū.

Jurare per creaturas an et quō liceat. parte. 3. fol. 109. f. g.
 Jurare quid ē pte. 6. fol. 109. f. (172. f. g.)
 Jurare ē actus lāticidō soli deo cōuenit. pte. 1.
 Jurare cōtrūgū (sistū si dicat: Per (fo. 172. f. g.)
 deū: vel Testis est de. pte. 6. fol. 109. f.
 Jurare per nomen dei quare pceptū est in lege.
 pte. 5. fol. 22. c. Item pte. 1. fol. 172. c. et fol. 338. c.
 Jurare dñs nō iubet sed p alterius dei nomē iu/
 Jurare nō ē pñm vñ (rare pñb3. pte. 1. fo. 338. c.
 perfectio et causa rōnali. parte. 6. fol. 21. b.
 Juravit christus qñ aplis certissima veritate p/
 misit. pte. 3. fol. 105. a.
 Jurare frequenter hoim consuetudo est: de aut
 semel iuravit. pte. 4. fol. 457. a.
 Jurare qui audit aliquē et scit eū falsum iurare et
 tacet: an et quō peccet. pte. 1. fol. 221. a.
 Jurasse nos aliquid incaute forte si cōtingit qd
 seruatiū. f. peiorē veritatē i extrū libere illud cōsi/
 lio salubriori mutādū nouerim. p. 5. fo. 47. b. e.
 Adhuc ē oīno nō iurare: nō q mala sit iuratio ve/
 ra. q ne facilitate iurandi in pñm cadao. Qui
 em iurat perire pōt. Qui aut oīno nō iurat
 longe a pñrio est. pte. 1. fol. 338. c.
 Jurare per idolum/ an et quō liceat iducere gen/
 titem. pte. 1. fol. 172. g.
 Juravit elieper ponens manū sub femore abraā
 et tradunt hebēi q in scificatiōe eiua. l. in cir/
 cūcisiōe iuravit: nos aut dicim eū iurasse i se/
 mine abraā. l. in christo. pte. 1. fol. 80. c.
 Juratio est duplex: puma. f. falsa: scōa. q est sine
 causa debita: et per vtrūq sit irreuerētia ipi deo
 assumendo nomē ei ad cōfirmatiōē falsitatē:
 vel frustra. pte. 1. fol. 164. c.
 Juratio per nomē dei q frequērandā sit/ etiā si/
 ne necessitate dixerunt aliq iudē: sed errātes
 hoc dicunt. pte. 1. fol. 338. g.
 Jus naturale dicit multis modis: et quē hoc iu/
 re agant. pte. 5. fol. 60. c.
 Jus gentiū qd sit: et quē ex illo descenderint. par/
 Jus ciuile et humanū: et quē ex (te. 5. fol. 60. c.
 illo descenderint. Ibidem. c.
 Jus naturale hospites cōseruare pcepit. pte. 1.
 Jus primogeniturē ad quos trans/ (fol. 72. f.
 scribat. pte. 1. fol. 64. d.
 Jus primogeniturē i duobus pñsit. pte. 1. fo. 353. c.
 Jus primogeniturē ablatū est a tribu ruben pro/
 pter pñm suū et. et translatū fuit ad tribū iuda
 quātū ad dignitatē regiā: et ad tribū ioseph qñ
 tum ad duplicē portiōē quē debebat pmo ge/
 nitis. pte. 2. fol. 20. b.
 Jus hereditatē in duobus pñsit. pte. 1. fol. 313. b.
 Jus regis duplex ē. l. in necessitate: et extra neces/
 sitatem. pte. 2. fol. 71. a.
 Iura hūano iudicio mala pmittit incorrecta p/
 pter maiora mala vitanda/ q tñ diuino iudicio
 sunt corrigēda. pte. 5. fol. 243. d.
 Iura iniquissima habet iudē cōtra alienigenas
 et enumerant quedā. pte. 4. fol. 411. f.
 Iussio dei peruenit nō solū ad homines/ pecudes/
 aues/ sed etiā ad pisces: q etiam ad vermiculū:
 cū iussa per angelos ministrant. pte. 1. fol. 38. c.
 Iusticia ad oēs ptes aīe pñet. pte. 1. fo. 37. b.
 Iusticia est duplex. vno modo accipit perfecte.

Alio mō imperfecte. pte. 6. fol. 10. c.
 Iusticia duplex ē. l. hūana et diuina pte. 6. fo. 23. a.
 Iusticiā pñi diuidit in tres ptes. vñ in deū. al/
 terā in parētes/ vel reliquū hūanū genus. tētiā
 in mortuos. pte. 5. fol. 142. b.
 Iusticia ē duplex. f. cōmutatiua/ et distributiua:
 et circa quid vnaqūq proprie verset/ et ad quem
 pertineat. pte. 4. fol. 292. f. g.
 Iusticia corripit per excessum et defectū: sicut
 liberalitas per prodigalitātē et per auariciā in
 deficiendo. pte. 3. fol. 349. b.
 Iusticię distributiue cōtras in q pñsit. pte. 6. fol.
 Iusticia et iudiciū differūt. p. 4. fo. 140. g. (211. b.)
 Iusticia difficile sine tiore custodit. p. 5. fo. 131. b.
 Iusticia humana/ diuine comparata iniusticia
 Iusticia homis in hac vitārie (est. pte. 3. fol. 15. f.
 iuniū/ elemosyna/ et oratio/ q illis duabus aliis
 volat ad deum. parte. 3. fol. 147. a.
 Iusticia habet duas partes: scz. Declinare a ma/
 lo: et facere bonū. Etia iniusticia habet alias du/
 as partes: scz. deserere bonū: et facere malū. par/
 Iusticiā verā si habere vis/ (te. 5. fol. 390. c.
 et nō fictā: q verbis ostēdis factis imple. pte. 5.
 Iusticia est in bonis faciēdis: in oē (fo. 142. f.
 tia in malis declinādis. pte. 3. fol. 95. c. Interf.
 Iusticia vera compassionē habet: falsa vero in/
 dignationē. pte. 5. fol. 145. d. et fol. 164. b. Item
 parte. 3. fol. 299. d.
 Iusticia absq misericordia crudelitas est: et ideo
 debet inesse bonis rectorib/ iuste consulens mi/
 sericordia: et pie sequens disciplina: ne iusticia
 sit aspera/ et pietas sit remissa. pte. 3. fol. 119. g.
 Iusticia sine misericordia est crudelitas: et mise/
 ricordia sine iusticiā ē pusillanimitas. pte. 3. fol.
 119. f. et fol. 329. b. et fol. 349. b.
 Iusticia dei est q gratis iustificat impiū per fidē
 sine operib/ legis. pte. 6. fol. 5. a.
 Iusticia fidei est ne dubites de spe dei: q in chri/
 sto est ne diffidat christum spoliasse internū et.
 Iusticia et misericordia quō reu (pte. 6. fol. 23. a.
 cēt in operibus dei. parte. 2. fo. 285. g.
 Iusticię diuine stathera ad materialē statherā
 compaf: in quā vna parte depressa/ altera eleua/
 tur: et conuerso. Sic in stathera diuine iusticię
 decretū est/ vt qui eleuant per superbiam in pñen/
 ti: deprimant et. pte. 5. fol. 170. b.
 Iusticia dei: cū suppliciu a reprobis pro pueris
 actib/ erigit: eis mala vsq ad verborū retribu/
 tionez reddit. pte. 3. fo. 43. c.
 Iusticia originalis est quedā humane nature
 rectitudo per quā corpus erat animę subditum
 et vires inferiores rationi quādiu anima cēt sub/
 dita suo creatori. pte. 6. fo. 13. g. b.
 Iusticia originalis fuit gratis data/ per quā cor/
 pus erat subditū rōni: similiter et vires inferio/
 res. pte. 1. fo. 41. d.
 Iusticia originalis qre sic dicat. pte. 6. fol. 13. b.
 Iusticia originalis nō erat naturalis ipsi homi/
 sed ex gratuito beneficio dei: cuius tamē subtra/
 ctio ppter pñm fuit penalis. parte. 1. fo. 41. g. b.
 Item parte. 6. fol. 13. a. Elide etiam in pecca/
 tum originale.
 Iusticia original: vtrū post primū et secundū pec/
 7

In Glosas ordinariā Interl. q5. necnon in Nico. de ly.

catum remāserit i muliere / et an fuerit in primis
parentibus subtracta gratia gratūfaciente. par
te. 1. fol. 41. d. et fo. 43. f. b. et fol. 44. c. d
Iusticia originalis multos habuit effectus. Tñū
principālē. Alios secundarios / et qui illi sūt. Et
horū effectū dīposita. pte. 1. fol. 44. g. b
Iusticia nō est in abstinēdo vī manducando : s
in equanimitate tolerādi inopiā / et temperātia
non se corrumpe di per abundantia. pte. 5. fol.
Iusticia aploz quātū debe (39. e. et fol. 144. f.
at abundare plus q̄ phariseoz. pte. 5. fo. 21. b
Iustificatio accipit dupliciter: Proprie et large.
Iustificatio ē mor⁹ ad iusticiā (pte. 6. fo. 10. c
sicut albatio ē motus ad albedinē. Et iste mo
rus potest accipi duplīr. pte. 6. fol. 12. c
Iustificatio aīe et ecclie ex solo dō ē p. 4. fo. 187. e
Iustificatio hoīm per grām facta est a tota trini
tate p cognitionē dei : et amorē supernaturalē
ad quā eleuati sunt patres sancti ex electiōe di
uina. pte. 3. fol. 411. d. f
Iustificare impiū malus est q̄ iustificatū gloriā
care. Et hui⁹ ratio assignat. parte. 6. fol. 12. g
Iustificaciones q̄ntiles sint rōne videm⁹: sed i
firmitate p̄pediti: aliqui nō desideram⁹. P̄ueno
lat intellect⁹: sequit⁹ nullus / vel tardus affect⁹:
scimus bonū nec delectat agere: et cupimus vt
Iustificatio sumit (delectet. parte. 3. fo. 264. a
denominatiōe a grā ad quā terminat⁹: et nō a
culpa vel impietate a qua incipit. pte. 6. fol. 12. c
Iustificatiōes nō bonas dedi cis: in quib⁹ nō vi
uant: quō hoc intelligendū. pte. 4. fol. 237. c
Iustificaciones quattuor in q̄ttuor cortinay co
loribus exprīmūt. In bisso retorta: castitate re
nitens caro. In biacyntho: mēs superna cupi
ens. In purpura: caro passionib⁹ subiacens. In
cocco bis tincto: mens inter passione dei et pro
ximi dilectione p̄fulgens. parte. 1. fol. 180. f
Iustificatus an quis sit per grām / occultū est et
incertū hominib⁹ / manifestat tñ a deo duplici
ter. parte. 3. fol. 157. b
Iustificat⁹ deus per baptismū / dñ hoīes propria
pctā p̄stendo se iustificat⁹: et iustificat in eo / qui
nō per contumaciā confutat⁹: sed per iusticiam
dei munus cognoscit. pte. 5. fol. 144. f
Iustinianus imperator cepit imperare anno do
mini quingentesimo vicesimo octauo / et fuit hō
litterat⁹ et leges romanos abbreviauit: et inyno
volumie compilauit: quod dictū est Loder in
stiniani rē. pte. 6. fol. 255. g
Iustin⁹ senior impator qñ cepit regnare. Ibi d. c
Iustinus iunior gothos expugnauit et italiā ab
eis liberauit rē. pte. 6. fo. 257. b
Iustus iudex dī recordari de malis iploz / iserē
do debitū suplicii pte. 4. fo. 121. b. et fo. 122. c d
Iustus nō pōt eē aliq̄s sine grā dei: loquēdo de
iusticia p̄fecta q̄ facit hominē dignū vita eter
na: potest tñ aliquis esse iustus iusticia politica
per obseruationē legī nature / et iusticia legali p
obseruationē legī mosaice. pte. 6. fo. 9. c
Nā pōt esse iniustum quod placet iusto. parte. 3.
fol. 65. a. Interl.
Iustus ē qui bona mundi / sine eterni p̄mij cōmu
nia reputat. pte. 6. fo. 72. c

Iustus sibi alterū p̄ponit / q̄ plus sua mala scit
q̄ alteri⁹: quozū cognitio sibi gloria ē. Gaudet
enim dñ cognoscit morbū suū / quē sanare desi
derat. pte. 6. fol. 88. b
Iustus nūq̄ desinit orare / nisi desinat iustus eē.
Semper orat / qui semp bene agit. Ipsum enim
desideriū bonū / oratio est: et si continuū ē desi
derium / continua ē oratio. pte. 6. fol. 113. a
Iustus et si aliqñ delinquendo loquit⁹: nō est di
gnū tamen vt a prauis iudicet. pte. 3. fol. 49. f.
Iustus omīs attendēs alioz bonū / quasi de sin
gularitate nō superbit. pte. 3. fol. 76. f
Iustus regnū suū bñ regens quantū ad vires in
teriores: et sensus et actus exteriores cū dei ad
iutorio / ille coronabit in celo: et ei⁹ inimici. f. de
mones puniunt in inferno rē. pte. 3. fol. 113. f
Iustus q̄libz ex obedientia ad deū persecutiōes
iniustas patienter tolerat: et vicia persecutorū
arguens corā deo memorat: et equitatē diuine
retributionis p vtrīsq̄ expectat. pte. 3. fo. 171. g
Iusti cum ab hominib⁹ iniuste impetunt: testē
sibi deū requirunt pte. 3. fol. 65. b
Iustus quilibet in persecutione hominū posīt⁹ /
qui tamen fouet de diuinis consolationib⁹: cu
ius aduersarij finaliter destruunt⁹: letat in dñor:
nō celo p̄prie vindictē / s iusticiē diuine. pte. 3.
Iustus vel iniustus iudicat hō apud (fo. 172. f
deū fm numerū meritorū et demeritorū: Quid et
quō de hoc hebrei sentiant. Vide: Tenēt enim
oēs cōmuniter nemine contradicente hanc sen
tentiā erroneā. pte. 4. fol. 237. b.
Iustus in interioribus semp cōsistit. et oīs gloria
filie regl. i. regalis anime intrinsecus est: sed de
us educit eum foras / cū res postulat et rex vī
bilium ratio. parte. 1. folio. 313. b.
Iustus eē nō potest in conspectu dei / q̄ sibi nō p
dilectionē sed p formidīnē seruit. pte. 3. fol. 32. b
Iustus totus dexter est / et nō habet sinistrā: quō
et qualiter. parte. 5. folio. 22. f.
Iustus p̄destinat⁹ si aliqñ derelinquat a deo pro
pter suū pctm / tñ recipit finaliter ad statū gra
tie. pte. 3. folio. 137. b.
Iustus a minoribus incipit et gradatim ad ma
iora progreditur. parte. 1. fol. 97. b. Interl.
Iustus qui ab iniquis vsq̄ ad mortē calumniā
sustinet / et p sua iusticia subito diuin⁹ libera
tur / et cuius aduersarius damna: de illo expo
nitur psalmus rē. pte. 3. fol. 173. f. g
Iust⁹ i hūilitate glīat⁹: aliq̄ i alijs. pte. 3. fol. 272. f
Iustus quasi virens foliū: fructus quos nondū
ostendit signat affuturos: et spe saluus factus /
in fide ac virtutum gratia proficere non cessat.
parte. 3. fol. 320. b
Iustus non ē in terra / sed super terram: conuersa
tionē hīs i celis: Nec puenit ei dici: Terra es et
in f. abis: s celū es et i celū ibis. p. 4. fo. 174. g
Iusti / sua facta / si dñio placeant sedula meditati
one dijudicant: ne ipis min⁹ sollicitis / supernus
iudex cōtra eos inuisibiliter aduersa disponat
Omīs qui vere iustus ē vbi (pte. 3. fol. 320. f.
errantiū pctā cōspicit: primo seipm īspicit: dñq̄
sollicitus se accusauerit / alios benigne corrigit
parte. 3. fol. 326. f

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

Iustus in aspectu dñi stat: et stabit i futuro. Adh
ut conditoris potentia ad se reducat: et sic fide/
liter uiuat. In futuro: ut veraciter coronā vite
accipiat. pte. 2. fo. 154. a

Iustus in omib⁹ q̄ agit per fidē et charitatē deo
placere contēdit: qđ significat in adipib⁹ obla/
tis. parte. 1. fol. 45. b

Iustus septies cadit in die: quō et per q̄. pte. 3. fo
Iustus vir saluabit: et quare (lio. 332. b.

hoc. pte. 6. fol. 222. e

Iusti hominis est esse sine querela: nō sine pctō. p/
Iusti cum de hac vita transeūt (te. 6. fol. 113. b
et sūt in statu gratiē: quare aliqui eoz moriunt i
maximis tormētis: et alij leuiter hanc vitā trās/
eunt: pte. 4. fo. 54. a

Iusti nō soluz legē implere: vey etiā superare pten/
dunt ut debitis voluntaria addant. Et ostēdis
exemplis multoz. pte. 4. fo. 159. a. b

Iustum aū peccatōrē sicut nō grauāt antiq̄ deli/
cta: sic pctōrē ante iustū: veteres iusticiē nō ad/
iuuant. Unusq̄sq̄ em̄ in quo inuenit in eo iu/
dicatur. pte. 4. fol. 237. e

Iusti etiā a desiderijs quieti: dum tñ in corpore/
molestia sue corruptiōis ligati sunt: corpus em̄
grauat anīm et repugnat caro spiritui. pte. 3. fo

Iusti cum redarguunt: semp iustī (lio. 12. e
mitatis sue conscij interius compatiunt: qz illi
us solius est peccato hoīm sine compassiōe dis/
cutere: qui ex nature sui omnipotentia ignorat
peccare. pte. 3. fol. 31. e

Iusti plerūq̄ tribulatiōe deprehēsi: tardari ma/
nū subuenientis estimāt: cū se persequentū im/
manitas paulo longius angustat: et cōcita qui/
dem sunt ereptiois remedia: sed tarda dolori
vident. pte. 3. fo. 57. b

Iustos in p̄sentia confutare: est faciē eoz cōspue/
re: et in eoz contumelias fluxa verba q̄si desue/
tes saluas mittere. pte. 3. fol. 56. b

Iusti nō p sua laude: s̄ vt attentos faciant suos
auditores: laudant aliq̄i qđ dicūt: vnde et sup
bi sua laudant: s̄ alio corde. pte. 3. fol. 66. b

Iustoz labor: est vt semetipos inueniāt: inueniē/
tes sciendo atq̄ corrigendo ad meliora pducāt.

Iustoz mens sepe ad altiora (pte. 3. fol. 32. b
contēplanda suspendit: vt exterius eoz facies
obstupuisse videat: sed hāc contēplatiōis vim
reprobi per hypocrisim fieri putāt. Qđ em̄ in se
est: in alijs putant. pte. 3. fo. 34. f

Iusti aia ē sedes dei. pte. 4. fol. 184. g. Interf.

Iusti et iniusti sepe eadē habent verba: et vnde
illi placēt: hi offendunt. Ibidem.

Iustis nōnunq̄ ampli⁹ placet ex aduersitate ma/
la perpeti q̄ ex prosperitate terrene dispēsatiōis
cura fatigari. pte. 3. fol. 38. e

Iustoz corda: de stulta cogitatiōe se rephendūt

Iustoz corda nunq̄ secura sūt: (pte. 3. fo. 32. a
s̄ turbata timore iudicij: que tñ consolant bo/
nis q̄ acceperunt. pte. 3. fol. 48. a

Iustoz mentes p intētiōē suā oīporēti deo affi/
stūt i sc̄ptura q̄si os ei⁹ intuent. pte. 3. fo. 48. a.

Iustoz verba qui ad p̄pū sensū semp rapere co/
nant: vt per hoc peruersis filijs panē erroris pa/
rent: ad p̄dam vigilare dicunt. pte. 3. fol. 48. e

Sicut iustoz labor est videre praua nec corrigē/
re: ita grauis est labor arrogantū si qđ sapiunt/
nō ostendūt. parte. 3. fol. 61. c

Iusto nunq̄ est hic par cū corpore: semp pugna/
cum vicijs et. pte. 3. fol. 133. a

Iusti plerūq̄ necessitate aliq̄ sua cogunt opa fa/
teri: qđ cum iusti audiūt: elationē putāt: ex su/
is em̄ cordib⁹ dicta iustoz p̄fāt. pte. 2. fo. 180. a

Iustoz perfectio i hac vita hec vt q̄ deliquerint
penitēdo per grām diuine ispiratiōis castigent
et deinceps se i dei et pimi dilectiōe i bonis opi/
bus adornēt. pte. 2. fol. 261. a

Iusti omnes qui mortui fuerūt ab adam qui pe/
nituit vsq̄ ad iacob qui fuerunt multi. scilicet
abel serb et mlti alij: et noe et melchisedech: et mu/
lieres sc̄e potuerūt p̄ls dei dici. pte. 1. fol. 120. c

Iusti licet bonis tpalibus prauati iudicent mise/
ri ab illis qui solū bona tpalia considerāt: tamē
fm veritatē sunt in maiori p̄speritate constitu/
ti p̄p̄ bona sp̄salia i qđ abūdāt. pte. 3. fol. 52. f.

Iusti sicut pro operibus iusticiē p̄miabunt: ita
impij p operibus iniusticiē punient. pte. 3. fol.
137. f. et fol. 138. b.

Iusti nō petunt a dño nisi simpliciter bona gra/
tiē et virtutē q̄ semp danē petentib⁹ qñ petūt p
se et perseueranter. pte. 3. fol. 176. b

Iusti saturabūt p adeptiōē sūmi boni: et impij
damnati esurient p carentiā oīs boni. pte. 3. fol.

Iusti quō intelligunt q̄ fuerūt in suffici (137. f
enti nūero ad orandū p p̄lo vt deus parceret/
seu miseret. pte. 4. fol. 243. f

Iusti viri intelligunt per iacob pastore et sacha/
riā sacerdote. pte. 5. fol. 72. g.

Iuuamus nosmetipos non dñm in omni qđ bñ **Iuu**
agimus. pte. 3. fol. 46. a

Iuuare cum vident homo vel angelus: de⁹ per
eos hoc facit: qui eos p modo eoz bonos facit

Iuuare quid me pōt q̄ nihil (pte. 3. fol. 260. e
locutus ē: qđ legam cur⁹ me fmo nō instruit: et
significat p infātes ad bellū ieptos. pte. 2. fo. 5. a

Iuuenilis etas i doctore quē vita et discretio cō/
mendat nō est despicienda. pte. 3. fol. 430. e.

Iuuenis bone indolis et bñ disponēs regnū anīe
sue p debitā subiectionē virū sensitiuū regi/
mini rōnis recte significat per oīā regē et. par/
Iuuenis seculari vel religiosus (te. 2. fo. 230. b

aptus ad omne bonū ille facit officia humilita/
tis: et cū humilib⁹. Et significat p ioseph pascē
et gregē cū filiis ancillarū. parte. 1. fol. 101. b

Iuuenis secularis hūiliter et deuote seruies pa/
rentibus sicut dominis suis plerūq̄ retrahitur
ingressu religionis amore parētū: et petulantia
carnis: et contrahere matrimoniū induat et tūc
debet relinquere secularē habitū: et fugere ad lo/
cum religiosū. pte. 1. fol. 105. d. g. et fol. 118. b.

In iuuenib⁹ et adhuc solidioris etatis (q̄ sc̄z la/
bore et ardētissimo studio vite quoq̄ sanctimo/
nia: et orōnis frequentia scientiā cōsecuti sunt)

nō friget sapientia: pte. 2. fol. 125. b. Itē pte. 1. fo

Iuuenes i statu potissimo iuuetur (lio. 177. b
existētes solēt de facili ad vicia declinare: et ad
bonā monitiōē de facili penitere. Et significā/
tur per nīuitas. pte. 5. fol. 155. b.

Iuuenes sunt q nulla pñlij grauitate fulciunt:
Senes/morū grādeuitate maturi. pte. 3. fo. 55. a
Adagñū ē aut iuuenib⁹ se a vicijs abstinere ⁊ lu
brice ⁊ pplexie vie errore fugere. pte. 4. fo. 192. c.
Iuuenes insolētes iuuenē castū eis dissimilem/
verbis exasperāt: dicentes eū mollē ⁊ nullū va
loris. Et significant p fratres ioseph. pte. 1. fol.
Iuuenes nō sunt ad honores pmouē (119. d
di/ donec fuerint virtutib⁹ pbatī. Et de h nota/
bile dixit eli⁹ adrian⁹ impator. pte. 4. fo. 455. b.
Iuuenes/ scriptura nō semp iuxta etatē appellat:
sed iuxta instabilitatē animi. pte. 2. fol. 150. a.
Iuuenes plerūq sicut dicunt/ qui nulla consilij
grauitate pñiunt: ita senes. nō eos scriptura vo
cat/ qui sola grauitate tempoz/ sed mox graui
tate maturi sunt. pte. 1. fo. 282. a.

Iuuentib⁹ bñ sunt aliqua permittenda rōne sug
etatis: q tñ nō decent maturitatē senectutis. p/
Iuuentus regnat inter oēs etatē (te. 3. fol. 6. c
tes: ⁊ ipa ē firmamētū oīm etatū. pte. 1. fo. 22. b.
Iuuentutis flos per vigesimū (et fol. 26. f.
et quintū annum oriz. parte. 1. fol. 278. e.
Iuuent⁹ ille stat⁹ ē periculosior q senilis: ⁊ nota
Iuuentutē meli⁹ ē puenire cor (qre. p. 4. fo. 192. c
rectiōe q p lapsū recordatiōe desiere/ ⁊ dicē:
Delicta iuuentutis meē tē. parte. 3. fol. 263. b.
Iuuentus ppli iudaici fuit in exitu de egypto: et
ista iuuent⁹ fuit qdāmō reio uata in liberatiōe
pplī de captiuitate babylonica. pte. 3. fo. 147. b
Iuxta: ppositio aliter ⁊ aliter accipit tē. pte. 3. fo
Ixon ē auis alba minor miluo: ⁊ ē d (lio. 334. c
genere vulturis q pascit cadauerib⁹. pte. 1. fol.
Ixon significat viciū hypocrisis: q p (346. d
pter laudem hūanā ptendit exterius albedinē
sanctitatis: ⁊ interius pascit cadauerib⁹ iniqui
tatis. parte. 1. fol. 346. d

Ita

R Alendas indei cele
brant/ hostijs/ epulis/ requie. pte. 2.
fol. 86. a. Interl.
Kalendas celebram⁹ qñ ex dei grā
bona opa incipim⁹. pte. 2. fol. 244. a
Karol⁹ magn⁹ dicit⁹ ē sol: q sicut sol pcellit alios
planetas/ sic ipse fides magnanimitate resulges
pcellat cūctos reges frenos. p. 6. fo. 265. a. b.
Karol⁹ magn⁹. 30. ānis regnauit sup frācos: ⁊ p⁹
ipator fuit fact⁹ ⁊ ipauit. 33. ānis. p. 6. fo. 264. g.
Karol⁹ magn⁹/ dicit⁹ magn⁹ a magnitudine ope
rū: qz prim⁹ de regib⁹ francoz adept⁹ ē romanū
Karol⁹ magn⁹ anno (imperij. pte. 4. fo. 294. f.
dñi. dcc. lxxv. ad pces adriani pape intrauit ita
Karolus magn⁹ anno ter (liā. pte. 6. fo. 263. d.
tio iperij sui debellauit totalit⁹ mauros: q ⁊ hu
ni dicūt: ⁊ mltas frās christianoz affligētes de
populauerāt: ⁊ mltos occidef: inf qd erāt aliq
pediti scititate ⁊ dono pphie. pte. 6. fol. 264. g. h.
Karolus magnus inuitat⁹ a eato iacobo pur
gauit viā ad ei⁹ sepulchrū pri⁹ ignotū: eo q to
ta hispania erat a saracenis occupata: qd cum
mstris laborib⁹ ⁊ bell⁹ karol⁹ ptim occidit: pri fu
gauit: ⁊ pti fidei christianē sbiecit. p. 6. fo. 265. c.
Karolus magn⁹ collecto exercitu magno adijt
terrā scām: ⁊ infidelib⁹ ptim occis/ partim su

gatis pñarchā depulsi in sede sua collocauit/ ⁊
terrā sanctā christianis restituit in bono statu
reformaui. pte. 6. fol. 265. c
Karolus magnus fecit inquiri diligēter obit⁹ et
actus martyriū ⁊ aliorū sanctorū: ⁊ inuentū est/
q diebus singulis occurrebant plus q trecēta
festa: propter h statutū est/ vt in fine martyriolo
gij adderet illa clausula: Et aliorū plurimozū
sanctorū tē. pte. 5. fol. 35. b

L Aban nifus ē retine Lab
re iacob ne recederet ab eo: quia vi
debat moram ipsius iacob sibi vri/
lem. pte. 1. fol. 93. c

Labia bibentū aquā si fuerint idolatre ita iun/
geban⁹ q nō poterāt ab iuce separari: ⁊ p hoc
cōuinceban⁹ seu cognosceban⁹/ sic tpe moysi p
potum aque vbi puluis vituli aurei fuit cōmi
tus. pte. 2. fol. 70. d. Itē pte. 1. fol. 199. f.
Labia sicut polluant loquendo qd nō decet: ita
etiā tacēdo qd dici debet. pte. 4. fol. 17. c
Labij vnius dicitur hō qñ similiter loquit de p/
rimo in pñtia ⁊ absētia ei⁹: Et liget diuerse/ qñ
bona loquit in pñtia primi: ⁊ mala ipso absen
Labijs peccam⁹ duob⁹ modis: (te. p. 1. fo. 58. h.
cū nō iusta dicim⁹: vñ cū iusta tacem⁹. p. 3. fo. 9. f
Labia nra sunt cymbala bñ sonātia: q cordi cō/
cinna in laudib⁹ dei bñ sonāt. pte. 3. fol. 307. a.
Labia dicunt dei iudicia per q aperta quasi la/
bia/ suā voluntatē ostendit hominib⁹ q latet i
occultis dispositionib⁹. pte. 3. fol. 28. b
Labientes post vite sanctitatē ad vetustatē pte/
ritozū viciozū ⁊ qui corruptione veteris nequi
tie delectāt: acetū bibete dicūt. pte. 1. fo. 274. c.
Labun⁹ discretus ⁊ indiscretus: sed different/ et
quo modo. pte. 3. fol. 430. f
Labif homo de facili ad vicia nisi fortiter per tē
morē dñi se teneat ptra impulsū fomitis: est em
homo sicut nauis in flumine currente: q nisi for
titer sursum impellat seu detineat: statim descen
dit p impetū flumīs. pte. 3. fol. 415. b
Labun⁹ alij a statu iusticie ⁊ locū vite alij illis
cadentib⁹ fortunē. pte. 3. fol. 64. f
Laboris pmo dia debet quisq dñio cōsecrare: et
de domesticis disciplinis quas in se quisq soler
ter exercet/ inchoationē bone volūtatis dñio cō
Labor: cūtilē q impedit (secrare. pte. 1. fo. 289. c
primis i ecclesia dei: offert bouē. pte. 1. fo. 276. f
Labores maiores frēqnter faciunt hoies ad pñ/
ciendū peccata/ q iusti ad iusticie opa pte. 3. fo.
Labore manū operemini vnde vi (372. b
uatis/ vel elemosynā faciatis/ omnib⁹ pri⁹ spre
tis et venditis p dñio. pte. 5. fol. 158. b
Labore ⁊ sanguine simpliciū qui nutrit ⁊ potat:
sicut est malus dñs per tyrānidē: ⁊ quilibet de
cepto: per fraudē: ⁊ vsurari⁹ per cupiditatem: si
gnificat per damascū: que sanguinē bibens in
terpretat. pte. 4. fol. 37. d
Al laboribus tñ aliqui libere posset vacare hō: ex
ysu tñ ad eundē laboris vsu/ etiā nō compul
sa reuertit⁹ ita vt assueta fatigationib⁹/ a iugo
seruitutis mūdang cessare nō libeat/ etiā si lice
at. pte. 3. fol. 56. g

Posillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū.

Laboris fructu priuari magnū infortuniū repu/
Laboris fortitudo in eq̃ (taf. pte. 4. fo. 105. g
 vngula monstra. parte. 3. fol. 75. f.
Laboris anxietas significat per gyrum circūi.
Labores fructuū quare dicunt: (pte. 3. fol. 6. f
 et nō fructus laborum. pte. 3. fol. 272. b.
Laborare potes cōtra vicia sed nō vincere: deo
 desistente ab auxilio. pte. 3. fol. 247. a
Laborat frustra qui verbum sapientiē inculcare
 nitit: et qui audire contēnit: sapientiōrē se do/
 ctore et maiōrē credēs. pte. 3. fol. 318. a.
Lac **L**ac nutritiōis et semen pcreandis pueris: ex eo/
 dem fonte manat. parte. 5. fol. 155. e
Lactis potus aggrauat corpus hominis: et idu/
 cit somnū. pte. 2. fol. 36. f.
Lactis cibus dicit in scripturis sancti doctrina/
 que incipientib⁹ velut paruulis tradit. Ibidē. e
Lac ecclesię est incipientiū paruulorū prima ele/
 mēta: vt sunt minorū correctio et disciplinē emē/
 datio. parte. 2. fol. 36. e.
Lachrymarū mltę sunt differētię. pte. 4. fol. 178. f
Lachrymarū effusio triplex. f. lachrymarū contri/
 tionis: et recordatiōe peccatorū propriorū: effu/
 sio secunda ē lachrymarū compassionis: tertia ē
 lachrymarū deuotionis et dilatione premiorū.
Lachrymarū gratia cū magno (pte. 2. fo. 156. d
 gemitu gēnda est a creatore pte. 2. fo. 22. f
Lachrymę pondera vocē habent: que impetrāt/
 nō supplicant. pte. 2. fo. 298. e. Itē pte. 3. fo. 195. b.
Lachrymę quales et quō pro defunctis sunt fun/
 dende. pte. 6. fol. 111. f. et fol. 112. b
Lachrymas frequenter hīc nō ē ab hoīe: s⁹ a gfa
 diuine inspiratiōis. pte. 4. fol. 188. c
Lachrymę deducende sunt quasi torrens: quō i/
 telligendū et q̃liter possibile. pte. 4. fol. 188. c. e
Lachrymas penitentū designat altare holocau/
 sti: lachrymas gaudiū altare incēsi pte. 1. fo. 196.
Lachrymarū est chriſtus i cruce: nō habet (b. c
 de euangelio: potest tamen haberi per simile p/
 te. 6. fol. 142. d. Itē pte. 4. fol. 195. f
Lachrymę corporales siue mentales non erunt
 in electis: nec dolor in corpore siue in mente: s⁹
 plena delectatio vtrorūq̃. Et in reprobis: an et
 quō hec cessabunt. parte. 4. fo. 48. f
Lactantiū error: dicentis resurrectionē nō eē fu/
 turā oīm simul s⁹ successiue fm dignitates. par/
 te. 6. fol. 60. b.
Lactuce agrestes designauerunt amaritudines
 quā filiū israel sustinuerunt in seruitute egypti:
 et hē lactuce indifferenter sumuntur p herbis
 amaris: nec plus fuit pceptum de lactuci: q̃ de
 alijs herbis. pte. 1. fol. 146. b
Lacus frequenter accipit i scriptura pro carcere: q̃
 aliq̃ sit sup terrā: aliq̃ sub terra pte. 3. fo. 216. g
Lacus magnus salissimus: et valde spissus ē fa/
 ctus ille locus vbi erant quinq̃ ciuitates: sub/
 uerse: et vestimenta ibi proiecta magis sordi/
 dantur q̃ lauēf. Et in alio loco vocatur mare
 mortuū. parte. 1. fol. 63. c
Rai **R**aicos multos q̃tidie videm⁹ magnis vite me/
 rit⁹ excellere: et alios a pma etate spūali studio
 feruentes: ad extremū ocio torpescere. pte. 5. fo.
Raici frequenter retrahūf a bono ppter (108. g

maliciā clerici: et ppter h̄ venit defect⁹ deuotiōis i
 puis: mediocrib⁹ et magnis. parte. 4. fo. 403. d
Raici qui pctis inficiunt clericorū dicūt. Quare
 nō facerem⁹: q̃ clerici et religiosi talia faciunt
 q̃ sunt doctores nri: pte. 4. fol. 62. b
Raicus bonus: nō habens p̄dicādi officiū q̃uis
 nō sequat⁹ chriſtū per statū religionis et clerica/
 tum: bonis tñ verbis et exēplis agit ad expulsi/
 onē demonis de cordib⁹ proximorū. Et signifi/
 cat per eū qui nō erat de societate apostolorū: et
 tñ eiecit diabolū. pte. 5. fol. 107. d
Raici oēs per sacerdotes et alios ecclesię mīstros
 ad diuina sūt applicandi p exēpla sancte vite et
 per verba sanę doctrine. Et p quid b significat.
Raici simplices significat pla (pte. 2. fo. 266. d
 pides q̃ ponunt in fundamēto: inq̃ntū ex labo/
 re cetera mēbra ecclesię sustētant. pte. 2. fol. 131. d
Ramech primo introduxit bigamiā s⁹ nature in-
 stitutionē: q̃ fuit vni⁹ cū vna: et in vxorib⁹ suis
 punit⁹ fuit. Per q̃ em̄ q̃s peccat rē. et q̃re et quō
 pte. 1. fol. 46. f. g. h. et fol. 47. c. g. h. et fol. 48. c. d
Ramech prim⁹ s⁹ naturā et morē adulteriū cōmi/
 sit. pte. 1. fol. 46. e. Interf.
Ramech aiunt hebrei diu viuendo caliginē ocu/
 lorū incurrisse: et adolēcentē rectorē itineris ha/
 buisse rē casuq̃ cain inter fruteta latentē sagit/
 rādo interfecit. parte. 1. fol. 46. e. f. g. et extēsi.
Ramech interfecit cain et vñū puer: p (fo. 47. f
 priū. f. filiū tubalcain: vt dicūt hebrei: q̃ fuit di/
 rector: ipſius lamech in occasione cain. pte. 1. fo.
Ramech cecutiens duc⁹ ē ad venādū (46. h
 nō p caribus: q̃ illis nō vefcebanf hoīes: sed
 pro pellib⁹ quib⁹ induebanf. pte. 1. fol. 46. g.
Ramenta hieremię recte cantica dicunt: et econ/
 uerſo: sicut em̄ i p̄senti sine miseris nulla sūt
 gaudia: ita sine lamentis: aut pauca: aut nulla
 sunt cantica. parte. 4. fol. 199. f
Ramenta hūilitatis faciunt aīam corā deo can/
 dēre: dñi nec aliū despicit: nec ptra deū murmu/
 rat. parte. 3. fol. 25. f.
Ramentatio est: aut ex merore p̄sent⁹ vite: aut ex
 desiderio eterne vite cordib⁹ hūanis dōno spī/
 ritus sancti infusa cōpunctio. pte. 4. fol. 179. a
Ramentationes: quare et super quo scripsit hie/
 remias. parte. 4. fol. 419. e.
Ramētationes scriptę sunt metricę eo q̃ tpe hie/
 remię talis mod⁹ erat scribēdi. pte. 4. fol. 179. d
Ramētatiōes hieremię mēbro orōnis patz maxi/
 me distingui vel dissoluto colorari. Ibidem. a.
Ramentationū versib⁹ quare litterę hebraicę p/
 ponunt: an ad significandū sententiā versuū et
 quasi tituli eis pponant. parte. 4. fol. 179. c. Itē
Ramētationū liber quō et q̃liter (pte. 1. fo. 17. d
 ac quare partim incisus et combustus ē p regē
 ioachim. parte. 4. fol. 160. c. g.
Ramētrices q̃ dicunt. Et permanet is mos vs/
 q̃ hodie in iudea vt sparsis criminib⁹ mulieres nu/
 datis pectorib⁹ voce modulata plm transfun/
 dant in lachrymas. pte. 4. fol. 125. e. f
Ramia crudelior suis sctibus q̃ ceterę bestię di/
 citur. pte. 4. fol. 196. b.
Ramma diſtio hebraica qd et quō significat qñ
 dñi heli lāma aqabtani. pte. 5. fo. 85. b

In Glosas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

Lan Languor egyptius est diligere mundū et que in mundo sunt: obseruare mēses/tempora: stella- rum cursib⁹ adherere: seruire carni: luxurie ope- ram dare / et delictis vacare. pte. 1. fol. 155. f.

Languor nō designat infirmitatē incurabilitatē: quimo debilitatē ratiū significat q̄ cōtingit sine graui infirmitate rē. pte. 5. fol. 220. g. et fo. 221. a.

Languores aīe multi sūt. scz auaricia/ superbia/ iactantia/ formido/ inconstantia: et similia. par- te. 1. fol. 323. b.

Lanificium ad faciendū vestes quis primū adin- uenit. Prius em̄ homines pellibus animalū te- gebant. pte. 1. fol. 46. f.

Lap Lapidēs tres quos assumpsit iacob fuerūt facti vnus lapis vt dicunt hebrei: et dicunt q̄ hoc fu- it in signum q̄ dominus vniret cum eum asso- ciando eum. Hos autem melius possumus ex- ponere q̄ hoc fuit in signum vnitatē essentie in deo et trinitatis personarū. Et in signum triū naturarum in christo. scz corporis / et aīe / et dei/ tatis in vnitate personę. pte. 1. fol. 89. g.

Lapis cum dicat. En lapis iste rē. p quo accipia- tur: an lapis audiuit virtute diuina vt hebrei di- cunt fm̄ sensū litteralē: an vel pro hominib⁹ exi- stentibus circa lapidem illum rē. parte. 2. folio. 30. b. et fol. 31. b.

Lapides duodecim a iordane deducti/ ad quid fuerunt/ et vbi sunt repositi. pte. 2. fol. 13. b.

Lapides positi intra alueum iordanis tempore transitus populi israelitici fuerūt ita magni q̄ poterant apparere super aquā quando erat par- ua. parte. 2. fol. 7. g.

Lapidem quē reprobauerūt edificantes rē. quō ad istam exponendū est de christo: et nō de lapi- de in edificatione templi salomonis. parte. 5. fo- lio. 67. g. Item parte. 6. fo. 92. b. Item pte. 3. fol. 260. a. b. Et solū h̄ luent dictū a magistro petro comestore i historia scholastica. hec lyra. et fo. parte. 3. fol. 261. c. Item pte. 4. fol. 53. b. et fo. 298. b. Item pte. 5. fol. 66. f.

Lapides vocant viros iustos in ecclesia militan- te in diuersis gradibus: ex quib⁹ edificat eccle- sia triumphas/ vbi isti lapides sunt beati in di- uersis mansionib⁹ et gradibus glorie collocati. parte. 4. fol. 91. g.

Lapis sine manibus abscissus de mōte quomō si- gnat christum. pte. 4. fol. 298. h. et fol. 409. b.

Lapis signat christum: oculi septē dona spūs san- cti/ vel vniuersitatē angelorū. pte. 4. fol. 409. d.

Lapides quos demonstrauit iohānes / de quib⁹ dicit. deum posse suscitare filios abraę / fuerunt illi quos filij israel de fundo iordanis abstule- runt. pte. 5. fol. 14. d. Item pte. 2. fol. 7. g.

Lapides preciosi sunt ipsius inuenientis: quia de alicuius possessione nunq̄ fuerunt. Alia sūt que aliquando fuerunt in possessione alicuius/ sed tantum tempus est elapsū q̄ non est me- moria/ sicut thesauri antiquitus in terra occul- tati. Et idem iudiciū deberet esse sicut de predi- ctis: sed propter pacē hominū statutū fuit anti- quitas vt medietas inuentoris esset/ et medie- tas illius cui⁹ est ager. pte. 5. fol. 46. d.

Lapides dicūt clamasse ad deū adinuicē se scin- dentes in passione christi/ suis discipulis tacen- tibus eius laudem propter meritū iudeorū. par- te. 5. fol. 173. f. et fol. 86. b. c.

Lapis de edificatione templi reiectus pluries/ si- gnat christum gentiles et iudeos in vnā ecclesi- am coniūgentē. pte. 6. fol. 92. b. Item parte. 5. fol.

Lapis dicitur lex vetus/ et q̄re. pte. 3. fo. 224. e. (66. f. dei fm̄ eorum proprietates conuenientes. par- te. 6. fol. 273. c.)

Lapides preciosi notant duodecim articulos fi- /

Lapides viui esse dicimur omnes qui in christū credimus. parte. 2. fol. 13. f.

Lapides viui: ex quibus altare fit vt offerat ie- sus super eos holocausta et sacrificia salutis/ q̄ et quales esse debent. pte. 2. fol. 13. g.

Lapides viui ordinant sup̄ fūdamētū ē qd̄ chri- stus: sic q̄ primo validiores vt apostoli primi iaciunt in fundamento/ vt ipsis superponi pos- sit edificij pondus: secundi vero et paulo inferio- res sunt paulo superiores rē. parte. 2. fol. 13. f.

Lapidee fuerunt tabule decem p̄cepto rē / et q̄re parte. 1. fo. 164. e.

Lapsus fidelium in culpā mortale plangendus est valde/ quanto anima est melior corpore: et ma- rime q̄ est p̄ctm̄ p̄lati vel principis: ad qd̄ se- quif malū cōmunitatis. pte. 2. fol. 97. b.

Large dat qui affectum largiendi habet: et si ni- hil habet qd̄ largiri possit. pte. 6. fol. 72. a.

Largiens escam vel vestimentū pauperi/ et tamē animę vl̄ corporis iniquitate polluit: hic q̄ sua sunt dat deo: et seipm̄ diabolo. pte. 3. fol. 394. g.

Lasciuia p̄ vitulū q̄ ē petulans animal signifi- cat. parte. 2. fol. 284. d.

Lateres signat reges israel: sub quib⁹ regnū fuit attritū scz iochaç et ante: et pluribus alijs. par- te. 4. fo. 25. f.

Latera due scale quā vidit iacob (te. 4. fo. 25. f. figurabant iustos et peccatores: quia christ⁹ ex vtriusq̄ descendit fm̄ carnē / et pro vtriusq̄ natus et passus. parte. 1. fol. 89. b.)

Latini nō ita proferunt aspiratiōes/ nec litteras gutturales sicut hebrei. pte. 1. fol. 130. d.

Latitudo terre. Et de in Terre latitudo

Latria debet dō/ dulia dñio. pte. 3. fo. 145. a. Inf.

Latria nō debet impendi homini/ igit nulli cor- poris celesti. An et quomō valet illa consequen- tia. pte. 1. fo. 335. d. et fol. 336. b. d.

Latrię cultus in duobus cōsistit: scz in sacrificij oblatione: et debita orōne. pte. 3. fol. 422. g.

Latrię actus cōmuniō: et oratio. pte. 5. fol. 24. c.

Latrię actus exterior et signū actus interioris est oblatio sacrificij: et illa seruitus soli deo exhibē- da est rē. parte. 2. fol. 309. b.

Latrię act⁹ exterior per cōsuetudinē introductā obseruat circa p̄sonas excellētes: s̄ per itētiōnē exhibentis et recipient/ tollit pp̄ietas actus i- terioris latrię. parte. 2. fol. 309. b.

Latrones dicunt timidi/ q̄ semper timent dep̄hen- di. pte. 3. fol. 329. f. et fo. 335. f.

Latro cui secū crucifixo dñs ait: Hodie me eris in para. nō sine sanctificatione inuisibili tanta felicitate donatus ē. pte. 1. fol. 252. c.

Lar

Laf

Lar

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

Latrones cū christo suspensi duo genera homi-
nū q̄ artionū vitę continētā apphēdūt signāt:
sed dispartī sine t̄ intētiōe. pte. 5. fol. 85. b.

Lauacri cōpūctiōis pctōꝝ nostroz macul' exhi-
bet lēx dei: q̄ que sanctę animę supno spōso dis-
plicuerunt. parte. 1. fol. 211. f.

Lauant quidā t̄ mundi non fiunt: quia cōmissa
fiere nō desinūt: et rursus flenda committunt.
parte. 5. fol. 423. a.

Lauationi habilē nitrū reddit aquā: crepit autē i
aq̄ q̄si calx viua: t̄ deperit. pte. 5. fol. 333. c.

Laudare deū quō debem⁹: siue manducem⁹ siue
bibam⁹: siue qd aliud agam⁹. pte. 6. fol. 48. e.

Laudare deum vt puocemur assignatur triplex
ratio. Ex dei fidelitate: ex infinita dei potesta-
te: ex gubernationis seu dominij generalitate.
parte. 3. fol. 130. d. f. g.

Laudare debemus deū ex opibus suis: q̄ mens
humana nō attingit naturaliter ad eius notici-
am: t̄ fm ordinē creationis creaturaz pceden-
dum est. parte. 3. fol. 241. f. b.

Laudat deus hominē quando per aliquem effe-
ctum vel signū p̄bet ei virtutis testimonium.
parte. 3. fol. 132. c.

Laudat deus credentem / non carne circunci-
sum. parte. 6. fol. 8. b.

Laudat nomen domini / qui virtutes eius p̄di-
cat. parte. 3. fol. 255. a.

Laudant creaturā quidam eloquētes: creatoris
obliti. Sācti dō laudatores: si opa amant t̄ lau-
dant: magis operatorē: t̄ ppter hęc illū amant.
parte. 3. fol. 301. a.

Omnis creatura / nō voce: sed opere laudat de-
um: t̄ quare. pte. 4. fol. 302. e.

Laudant deum irrationalia t̄ insensibilia / in q̄-
tum sunt materia diuine laudis intelligibilib⁹
creaturis. parte. 3. fol. 301. f. b. et fol. 304. f. Item
parte. 2. fol. 205. b.

Laudare monemur: q̄ / quem t̄ q̄diu / vbi: qua-
re. parte. 3. fol. 255. a.

Laudat semper / qui semper bene operat⁹: qui ma-
le agit / blasphemāt: hęc laus perficit in eternā
gloria: ad quā pueniunt exerceamur in hac lau-
de bonoz operū. pte. 3. fol. 303. a.

Laudare deū nō pōt qui delictoz mortī subdit⁹
iacet iniquitatib⁹ inuolutus. pte. 2. fol. 239. b.

Laudat deus in diebus vitę: in dieb⁹ autē mort⁹
nō pōt laudari. pte. 2. fol. 239. b.

Laudare deū quomodo dicunt celestia corpo-
ra: licet em̄ sint inanimata: tamen dicuntur lau-
dare in q̄tū ex sua pulchritudine t̄ virtute di-
cunt homines in cognitionem et laudē ipsius
dei. parte. 3. fol. 304. b.

Cū videmus aliquid in mundo pulchrū t̄ hone-
stum: inde deū laudare: t̄ ei referre gratias de-
bemus. parte. 4. fol. 302. a.

Laudandus est deus cū formidinet eo q̄ nō pos-
sunt sufficienter laudare. Illa autē opera solēt
homines cū formidine facere q̄ nesciunt suffi-
cienter agere. pte. 3. fol. 69. g.

Laudant nō nisi mirabilia dei: In omī em̄ mi-
sericordia perditoz in iustificatione impioꝝ /
quid laudam⁹ nisi mirabilia dei: Elides homi-

nem heri voraginē ebrietatis / hodie omamen-
tum sobrietatis. Elides hominē heri cenū luxu-
rie / hodie decus temperantie: heri blasphemā-
toꝝ dei / hodie laudatoꝝ dei. Elides hoīez he-
ri seruū creature / hodie cultorē creatoris. hęc
sunt mirabilia q̄ cōstitent celi. pte. 3. fo. 218. e.

Laudare christū dicunt omnes creature t̄ irati-
onales t̄ vita carentes: in q̄tum sunt materia t̄
ocasio laudādi ipsū: q̄ intellectuales creature
p eas ascēdūt ad cognoscēdū: t̄ p psequens ad
ipm laudādū t̄ glorificādū. pte. 6. fo. 248. g. h.

Laudant merito omniū gentiū voce / qui recte
fidei tenēt confessionē: vt id impleāt ope quod
p̄dicāt ore: t̄ veniūt ad eos: fausta acclamātes
p custodia mādatoꝝ dei beatificātes / fm illd:
Beatū dixerūt ipm cui hęc sūt: beat⁹ ip̄s cui⁹
est dñs deus eoz. pte. 4. fo. 441. f.

Laudare dicunt angeli / qui tam tante claritatis
latitudinē in sublimibus vidēt. Iubilāt dō ho-
mines: q̄ adhuc in inferioribus oris sui angu-
stias sustinēt. parte. 3. fol. 70. f.

Laudare aliquē volētes diuina scēptura docen-
te: nō solū mores illius / sed etiam parētes opoz
tet laudari: vt q̄si hereditario iure puritatē ha-
bere videant illi q̄s laudam⁹. pte. 5. fo. 122. f.

Laudari a turpibus tā triste tibi sit / q̄ si lauder⁹
ob turpia. pte. 5. fol. 138. d.

Laudare se p̄prio ore in aliquo casu / bonū est et
necessariū: vtpote quando taciturnitas p̄pue
laudis vergit in p̄iudiciū veritatis: t̄ in detri-
mentū salutis / primi / et honoris diuini. pte. 6.
fol. 73. b. Item parte. 3. fol. 47. f.

Laudat multi / p̄ceptozes seculi / t̄ dicūt
beatos esse: sed q̄ species concupiscibiles eoz
obturibus p̄sentant: mox recedunt ab eis quic
quid recte cogitauerāt. pte. 5. fo. 146. e.

Laudans proximū sermonibus / parat ei insidi-
as quibus in periculū verbi aut operis securi-
or incidat. pte. 3. fol. 336. a.

Nō laudat ipsa res a scēptura vndecūq; dā si
multitudo: vt de iniquo iudice qui rogantē vi-
duam vir audiuit. pte. 3. fol. 166. a.

Laudis confessio reddenda ē deo principaliter
ex duobus. Primo ex sua bonitate ineffabili in
seipso. Secūdo: q̄ ex sua misericordia alios fa-
cit bonos. pte. 3. fol. 261. b.

Laus diuina nō tollit a sanctis p mortē / sed ma-
gis perficit. parte. 3. fol. 302. p.

Laudes dei p̄prie p̄ficiunt a creatur' intellectua-
libus: que sunt capaces ipsius ad cognitionē.
parte. 3. fol. 304. b. et fol. 305. b. c. d.

Laus vera / laudabilis non est ex homine / sed ex
gratia dei. pte. 6. fol. 8. b. Interf.

Laudis verbū t̄ cōfessionis nō habēt carnales:
q̄ infirma apud deū penit⁹ silent: sed fortia illū
magis laudāt t̄ tremūt. pte. 3. fol. 134. a.

Laudes terrenas q̄ appetit ex eo quod agit / re-
stem in terra querit: qui autē in suis actib⁹ omī-
potenti placere festinat: testē se habere in cēlo
considerat. pte. 3. fol. 37. e.

Laus hoīm nō debet appeti sed subseq: vt ex-
plo alios inuitet. pte. 5. fo. 24. a.

Prouocare ad laudem dei proximū / magni me-

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

riti est. parte. 6. fol. 31. c.
Laudem nō cupere/ si cuiq̃ facile est dum nega-
 tur: difficile est tamen ea nō delectari cū offer-
 tur. parte. 6. fol. 109. c.
Laus quē extollit/ vituperatio deprimit. Quā-
 tum quisq̃ de laude hominū letatur/ tantū de
 opprobrio tristat. pre. 5. fol. 19. b.
Laus nō est pfecta/ fugere vituperāda/ nisi seq̃n-
 tur laudāda. Quo ordine creuerūt in pmo/ re-
 mouent a secundo. parte. 3. fol. 87. a.
Laus puri cordis plus placet q̃ mactatio pecu-
 dum. parte. 3. fol. 182. f.
Laus puerorū christo exhibita/ cū nō essent litte-
 rari: qui ex scientia legis et pphetarum possent
 cognoscere diuinitatē christi/ et sic confiteri: vi-
 det ista laus pcessisse a spūs sancto/ linguas eo-
 rū mouente: Et pfectioni mō laus ista facta fu-
 isse declarā q̃ locutio asine balaā/ angelo lin-
 guā illius mouente. pte. 5. fol. 97. g.
Laus decāda ē i oblatiōe eucharistie/ q̃ est ho-
 stia pacificans oīa q̃ in celis sunt et in terris: et p
 quid figurat. pte. 3. fol. 234. d.
Laus dei est beatitudo nostra: iō laudare: quo-
 niā bonū est laudare. Hec est tōra merces lau-
 dantium. pte. 3. fol. 303. a.
Laus dei oīs/ ex noīe quasi ex locis et seminib⁹
 trahit: et enumerant. pte. 3. fol. 301. a.
Laudantes deū vite mūdiciā habent: i morib⁹ et
 actibus concupit. parte. 2. fol. 218. f.
Laudādus est deus ppter se: q̃ qui ppter aliud
 laudat/ ex necessitate laudat: si illō haberet. nō
 laudaret. parte. 3. fol. 161. b.
Laus nō est magna quod dicit salomon: Sup-
 gressus sum opibus omnes qui fuerunt aī me i
 hierusalē. Nā salomonem cū regnauerūt saul:
 cui⁹ tpe regnū cepit: et dauid/ sub quo sat/ par-
 uū erat regnū. pte. 3. fol. 344. b.
Laus perfecta veritatis/ est destruere falsitatē.
 parte. 3. fol. 288. e.
Laudes diuine in templo a leuitis vocibus hu-
 manis cantabant/ et etiam musicis instrumen-
 tis. parte. 3. fol. 130. d.
Lautius viuere i dieb⁹ solēnib⁹ q̃ alijs tpi⁹ lici-
 tum est/ quare et quō. pte. 2. fol. 262. b.
Lax **L**axare aliquid de propositi rigore licet infir-
 mis. parte. 6. fol. 186. f.
Lax **L**azarus habuit sepulchrū quo ad modū anti-
 quorū patrū. pte. 5. fol. 219. f.
Lec **L**ectio ipsa lux est et vita. pte. 1. fol. 350. e.
Lectio (licet obscura) diuini sermonis: cū ad au-
 res nostras illabit: nō parū utilitatis confertur
 anime. Si enī a gentilibus credis/ q̃ p carmina
 quedā (que p̃cantationes appellāt: quib⁹ istud
 artis ē susurrātes) nominib⁹ quibūsdā compul-
 latis: et cū his que nec illi qui inuocant/ noīūt:
 ex solo tamen vocis sono sopiūt serpentes: vel
 etiā de cauernis trahunt et. quanto magis to-
 tius p̃cantationis et carminis validiorē dūcen-
 dam credimus quamcūq̃ scripture sancte vel
 sermonum vel nominū appellationē. parte. 2.
 fol. 21. f. et fol. 22. a.
Lectionis diuine x̃tute/ si quis intra nos est cō-
 trarie x̃tutis serpēs: si patienter feras. i. si nō te-

dio auditū auertas: scripture carminib⁹ depellit/
 sicut fit incātado serpentē et. pte. 2. fol. 22. b.
Lectionē vel sermonē visitātes nō vt edificent/
 sed vt p̃dicatoz vel lectori insidient: p̃ istos si-
 gnificant q̃ venerunt ad christū nō addiscendi
 gratia sed malignādi. pte. 5. fol. 51. b.
Lectiones sonoras et cantica spiritualia sancti
 patres ad instructionē ecclesie christo vero pa-
 cifico p̃pararūt: et significant p̃ eis pondus in-
 numerabile. pte. 2. fol. 208. a.
Lector diuine legis vt doctor/ ab ope suo nō de-
 sinit: nec tñ cōtaminat sabbatū. Apud iudeos
 aut faber et structor/ et hmoi opifices ociant in
 die sabbati. pte. 1. fol. 315. b.
Lectoris officium nō dedignatur christus susci-
 pere: qui nō venerat ministrari sed ministrare.
 parte. 5. fol. 137. a.
Lectus. i. quies cōtemplationis/ in qua quiescūt
 sancti. pte. 2. fol. 306. Interl.
Lecti qui ex funibus vt institis interunt: solent
 molliores fieri/ q̃ ex ligno vel ex qualibet alia
 materia. pte. 3. fol. 316. e.
Lectus og gigantis cōtinebat nouem cubitos
 longitudinis. i. decē octo pedes cōmunes: et ta-
 lis lect⁹ fuit ferreus/ et q̃re. pte. 1. fol. 333. g. h.
Legnas ferociores esse aut/ q̃ de bestiaz sc̃psere
 naturis: maxime si catulos nutriāt: et semp i coi-
 tū gestire. parte. 4. fol. 309. a. c.
Legna quō capis i fouea. pte. 3. fol. 27. a.
Leg **L**egalis operatio ordinat ad vitā politicā et
 domesticā. pte. 1. fol. 358. c.
Legalia aliqua seruata sunt ante legē/ sicut ob-
 seruatio sabbati. parte. 1. fol. 52. h. et fol. 104. d.
 et fol. 125. d. e. f. et fol. 126. b.
Legalia/ maxime ceremonialia fuerūt obseruan-
 da vsq̃ ad passionē christi: nā post passionem
 christi/ et publicationē euāgelij fuerūt mortife-
 ra. pte. 6. fol. 29. c. Itē pte. 5. fol. 30. c.
Legalia habuerūt cursū suū et obligationē vsq̃
 ad christi passionē. pte. 5. fol. 93. a. et fol. 30. c.
Legalia q̃tum ad ceremonialia obseruauit chri-
 stus vsq̃ ad passionem. parte. 5. fol. 34. d. et fol.
 93. a. Itē parte. 6. fol. 29. c.
Legalia veteri testamēti q̃ erāt euacuāda/ pbāt
 tres auctoritates sat̃ efficaces. pte. 6. fol. 81. h.
Legaliū obseruationē/ maxime quo ad cerimo-
 nialia et earum cessationē/ distinguit augustin⁹
 p tria tpa: s3 hieronym⁹ ponit tñ duo. pte. 6. fol.
 46. d. et ad longū fol. 81. a. b. c. d.
Legaliū cessatio tria bona affert. pte. 6. fol. 87. c.
Legat⁹ missus ad gētes fuit instinc⁹ diuin⁹/ ex-
 citās aduersarios idumeorū ad deuastādū eos
 ppter peccata eorū. parte. 4. fol. 371. c.
Legere scripturas nō satis est: sed et fruct⁹ operū
 demonstrare oportet. pte. 3. fol. 196. a.
Legētes obscura que possunt varijs exponi sen-
 tentijs: nullam precipitanter affirmem⁹: ne for-
 te velimus eam esse scripture sententiā que no-
 stra est: cū potius scripture sententiā debeam⁹
 facere nostram. pte. 1. fol. 22. g.
Legis. gi. gem. ge. ges. gū. gibus. in Lex.
Legio pprie dicitur numerus determinat⁹ arma-
 torū in exercitu: et continet sex milia sexcentos

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

sexaginta sex. pte. 5. fol. 98. g.
Legislatoꝝ moyses: p puerū quinqꝝ hordeaceos habentē panes significat: cuius lex neminē ad pfectū pduxit. pte. 5. fol. 204. a.
Legislatoꝝ eminentia ostenditur in quattuor. Prīmū est benignitatis amor. secundū pote- stati terroꝝ. tertiu pietatis dulcoꝝ. quartū seue- ritatis rigor. pte. 1. fol. 335. b.
Legumina non fuerūt phibita iudeis: nec aſi le- ge nec sub lege nec paternis traditiōibus: nec fiebat oblatio idolis de eis. pte. 4. fol. 295. e.
Leo et catulus leonis nullū aīal timet: sed cūcta sunt eis subiecta. pte. 1. fol. 306. f.
Leo quia carnibus vitur: nō culpāre habet her- barum abundantia creatam: nec dicet supflu- am. parte. 1. fol. 321. e.
Leonis catulus cum fuerit natus (vt aiūt phyſi- ci) tribus diebus dormit: et tribus noctibꝝ: de- inde patris fremitu tremefactꝝ cubilis locꝝ: ex- citat dormientē. pte. 1. fol. 117. e.
Leo qū famē patit: si videt pda dat rugitū: qua voce audita fere ſtant ſiro gradu stupefacti: et se mouere nō pſit. pte. 4. fol. 361. f. et fo. 347. a.
Leo nō verſat in conſtitis agnis vel vineis vel li- gnis pomiferis que deū laudāt: sed in filuis et inculta humo. pte. 4. fol. 361. f. Interl.
Leonē et leūculi: neqꝝ in cōſtructiōe tabernacu- li: neqꝝ i edificatiōe tēpli vſpiā legū ſacti: niſi q i tēplo celatura facta narraſ. pte. 2. fo. 213. a. c.
Leonū et pardozū cubilia erant in montibꝝ ter- re iude: nō tamē nocuerūt filiis iſrael: ſicut nec ſerpentes horribiles in deſerto exiſtentes: per quod filiū iſrael tranſierunt. parte. 3. fol. 361. d.
Litem parte. 1. fol. 341. f.
Leo imperauit anno dñi ſeptingenteſimo octa- uo: et imperauit annis viginti quattuor: et anno imperij eius tredecimo: papa gregorius tertio pſuit eccleſie. pte. 6. fol. 262. f.
Leo papa recuperans in ſpiritu loquelā: petiuit auxiliū a karolo: denūciando animi ſui amari- tudinē: eo q iniuſte et in dei contemptū fuerat excecatus: et lingua priuatus: et d petri ſede de- lectus. parte. 6. fol. 265. a.
Lep **L**epia ſex modis accidit. Aliquādo eſt in cute: aliquādo in viuā carne: aliquādo in vlcere: ali- qū i vulnere: aliqū i barba et capite: aliqū in ca- pill et ceſarie. pte. 1. fol. 236. d. et fol. 237. b. e.
Lepia alia nimis vel moderate obſcura: alia ni- mis clara et perſpicua: cuius aperta cognitio. parte. 1. fol. 236. e.
Lepia eſt corroſiua piloz. pte. 1. fol. 239. c.
Lepiam habens dupliciter ſanari dicebaſ. Vno modo ſm apparentiā: alio modo ſm veritatē. pte. 1. fol. 238. f. g.
Lepie diuerſos colores aſſignāt: pallidā rubeā/ albā liuidā nigrā et florefcētē. pte. 1. fo. 237. e.
Lepie varie ſpēs et colores: diuerſa vicia ill aſſi- mulata demōſtrant. pte. 1. fo. 237. e.
Lepie plaga frequenter infligitur pro peccato. parte. 1. fol. 239. d.
Lepia aufert viuacitatē ſenſuū. pte. 1. fol. 238. g.
Lepia aufert viuacitatē coloris: et aſſert fetorem carnis. pte. 1. fo. 238. b.

Lepia dicit cādēs ſic nix: et quō. pte. 1. fol. 285. b.
Lepia domꝝ an et qū dicit. pte. 1. fol. 240. b. c. d. e.
Lepia in quibus partibus corporis humani cō- munit eſt. parte. 1. fol. 236. d.
Lepia animę ſiue ſpūalis ē multiplex: et quomo- do curat. parte. 1. fol. 239. b.
Lepiam in carne viuā geſtat: qui de anima que vita carnis eſt: aliquid falſum exiſtimat. par- te. 1. fol. 237. a.
Lepiā in barba gerunt: qui de apłs et diſcipulis chriſti puerſe ſentiunt: et falſa pꝛedicare conſin- gunt. parte. 1. fol. 237. b.
Leproſus eſſe iudicabaſ aliqꝝ tribꝝ ſignis cōcur- rētibꝝ: et que illa ſint: et ex quattuor pditioni- bus ſeparaſ ab alijs. pte. 1. fol. 236. f.
Leproſum quare tenet chriſtus: cū hoc eſſet in lege phibitū. pte. 5. fol. 30. c.
Leproſos et ſemine ſuentes: et alios extra caſtra poſitos interfecit amalech: vt tradunt hebrei. parte. 1. fol. 361. f.
Leproſus ppter lepiā ſegregatus ab alijs: dicit dupliciter ſanari. Vno mō ſm apparentiam. et alio mō ſm veritatē. pte. 1. fol. 238. f.
Leproſus ſignat pctōē: q licet ſit curatꝝ a lepra p contritiōē: tamē adhuc tenet ſe oſtēdere ſa- cerdoti p confeſſiōē. pte. 5. fol. 30. c.
Letari eſt racitę mentis ſuauiſſimē mulceri: et dif- fert ab exultare. pte. 3. fol. 129. a.
Leti ſepe triſtiū meminimus: et ſani dolorū ſine dolore: et inde leti et grati ſumꝝ. Sic itaqꝝ et mi- ſeric recordatio nil beatitudinis detrahit. par- te. 3. fol. 218. a.
Letitia vera eſt q corde bilari concipit: et alacri ſermone pferit. pte. 3. fol. 106. b. Interl.
Letitia ex vino et muſica cauſata ē in pte ſenſiti- ua. Delectatio pueniēs ex ſapiētiā ē i pte itelle- ctua: q eſt ſupior et melior. pte. 3. fol. 429. b.
Letitia ſicut ē diſpoſitio viuificatiua: ſic triſti- cia ē paſſio mortificatiua. pte. 3. fol. 419. a.
Letitia animi aliquando corporis dolores mi- tigat: et ſi accedat languor: mentis duplicatur infirmitas. pte. 4. fol. 4. c.
Letitia magna et admiratio mentis redūdat ad vires corporis. pte. 3. fol. 134. b.
Letitia corporalis et ſpiritualis eſt tentatio poſſi- denti: et vtraqꝝ poteſt dici vanitas: et quare. parte. 3. fol. 343. e. f.
Leticiam et mēroꝝ in vniuſcujuſqꝝ electi animo tribus modis alternari inuenimꝝ. i. cōuerſiōe/ pbatōe/ morte. pte. 3. fol. 63. b.
Leticie occaſiōē damus deo et angelis: cum ſu- per terrā ambulantes/ conuerſatiōē in celꝝ ha- bemus. Elereoz ne econtrario mala conuerſa- tio noſtra nō ſolum terris: ſed et celo lamenta- tiōes inducat. pte. 1. fol. 314. f.
Leuare in celum vel attollere manū dei: eſt po- tentiā eternitatis ſuę ſuper omnia excellentem oſtendere. pte. 1. fol. 371. b.
Leuemus corda noſtra cū manibus ad deum: quia deū ad iracundiā prouocauimus: quia p- terita abundant: preſentia peccata nō ceſſant. parte. 4. fol. 193. c.
Leuathan quomodo interpretatur: et quem ſi-

Let

Leu

In Glosas ordinariā Interl. q3: necnon in Nico. de ly.

gnificat. parte. 4. fol. 50. f. Item parte. 3. fol. 11. g. et fol. 14. c. et fol. 78. f.
Leuiathan dicunt hebrei esse vnum piscem singularē incredibilis magnitudinis: et deus creauit masculinum et feminā: sed feminā occidit: et quare: et sale condidit: reseruans iustis post resurrectionem. Et q̄ deus tribus horis ludit in die cum leuiathan etc. parte. 3. fol. 241. c. Elide in Iudeorū fabulosa deliramenta.
Leuiathan sumitur pro pisce vel diabolo. parte. 3. folio. 11. g.
Leui quomodo interpretatur. parte. 5. fol. 33. a. Item parte. 1. fol. 270. b.
Leui tribus et tribus isachar: vt hebrei asserunt: soli dabant idoneos ad docendū de lege diuina etc. parte. 6. fol. 118. a. c.
Leui tribus fuit p̄mo diuisa in tres partes fm̄ tres filios leui: scz gerson/ caath/ et merari. De caath dō descendit aaron/ qui fuit summus sacerdos: et de eo descenderūt alij sacerdotes: et isti vocati sunt aaronite: et alij descēdentes de caath/ retinuerunt sibi nomē comune: et vocati sunt caathite: ita q̄ in tribu leui fuerūt sic quattuor partes: videlicet aaronite/ caathite/ gersonite et merarite. parte. 2. fol. 196. c. Item parte. 1. fol. 271. d.
Leui filij p̄mogeniti nō sunt fm̄ carnē: sed p̄ p̄mogenitis assumunt: vt sit plus p̄ p̄mogenito assumi q̄ p̄mogenitū nasci. parte. 1. fol. 269. f.
Leuitas p̄ p̄mogenitū filiorū isrl̄ q̄re sibi deputat de/ cū nō sint p̄mogeniti. parte. 1. fol. 269. e.
Leuitas quidā fuerūt simplices leuite: alij cū b̄ sacerdotes/ sicut aarō et filij ei⁹ q̄ erāt de tribu leui: et q̄ officia singulorū fuerūt. parte. 2. fol. 196. e. f.
Leuite incipiebāt exerceri in operibus: vt ponebant ad discendum ministeriū leuitarū a vicesimo quinto anno et supra: sed in tricesimo anno instituebant ministri/ qui p̄ experientia videbant apti: et repellebant inepti. Et ratio quare non instituebant ante tricesimū annū. parte. 1. fol. 271. d. et fol. 278. f. Item parte. 2. fol. 244. b. et fol. 234. f.
Leuite nō fuerunt recessi cū filiis israel: sed eorum habet segregatus et p̄cipuus numer⁹/ quo referunt omnes simul vigintiduo multa reperi/ ti/ nec plus nec minus: et non sine mysterio. Vigintiduo quidē numerus in scripturis diuinis principalibus causis ascriptus sepe reperitur: et enumerant. parte. 3. fol. 270. f.
Leuitarū numer⁹ quot comprehendebat: et de hoc distinctio. parte. 1. fol. 270. b. et fol. 269. g.
Leuite post edificationē templi: q̄ nō habuerūt ita graua officia sicut añ/ qñ tabernaculū cum pertinentibus ad ipsum portabat de loco ad locū: in minori etate instituebant. f. vicesimo anno: et p̄ aliq̄d tēpus añ accipiebāt experientia de ipsis. parte. 2. fol. 234. f.
Leuitas officia circa tabernaculū etc. diuidunt i quattuor pres/ et quō. parte. 1. fol. 271. b.
Leuite dupliciter dicuntur. Vno mō generaliter omnes illi qui sunt d̄ tribu leui. et sic sacerdotes dicunt leuite. Alio mō specialiter: prout leuite distinguunt contra sacerdotes: et sic sacerdotes dicunt aaronite: alij dicunt simplices leui/

te. parte. 2. fol. 251. c.
Leuite fuerunt dispersi p̄ omnes tribus multipli ci ratione. Primo/ ne cultus dei ad vnā tm̄ tribū ptinere viderēt. secūdo/ ne vna trib⁹ vel duē etc. de sustentatione eorū nimis grauarent. tertio/ q̄ tenebant docere populū. quarto/ q̄ cultui diuino seruientes/ a comuni populo sustentari sunt etc. parte. 2. fol. 27. b.
Leuite inter tabernaculū et ceteros filios isrl̄ excubantes: q̄ et quō diuisi fuerūt. parte. 1. fol. 265. b.
Leuite et sacerdotes quid operarentur in domo dei moyses scripsit. Elides dō leuitarū et ordines sacerdotū p̄ sortēs. xxiiij. nō moyses sed dauid rex cū pphetis/ sacerdotibus et leuitis sui tēporis descripsit. parte. 2. fol. 248. b.
Leuite inuabāt sacerdotes/ eis ministrādo i oblationibus sacrificiorū. parte. 2. fol. 242. d.
Leuitis neq̄ moyses neq̄ iesus dedit hereditatem: inuenitur tamen aliqua differentia in his que moyses distribuit/ et in his que iesus etc. parte. 2. fol. 20. b. c. f.
Leuitica tribus fuit adiuncta duabus tribubus/ scz beniamin et iuda i diuisione regni: quia hie/ roboā primus rex israel cultorū idolorū aureorū sacerdotes et leuitas dñi elecit de regno suo: et sic venerūt in regnū iude. parte. 4. fol. 263. b. c.
Leuite put distinguunt a sacerdotibus aaronitis: an et quomō fuerūt culpabiles in fabricati/ one seu adoratione vituli. Sicut an et quō culpabiles fuerūt in occisione christi etc. parte. 1. fol. 201. c. Item parte. 5. fol. 220. g. h. et fol. 221. c. et fol. 207. g. et fol. 269. g. et fol. 278. c.
De leui filiis nullus erat culpabilis in fabricati/ one vituli: vt dicit Ra. Sa. et vnde hoc trahit. parte. 1. fol. 199. b. et fol. 201. c.
Leuitica liber q̄re sic dicit. parte. 1. fol. 214. a. d.
Leuitas eorū qui omni vento circūferunt/ significat p̄ nauem. parte. 3. fol. 338. b.
Lex scripta est dictate spūs sancto: et p̄ eā septē gratie de celo descēdūt ad hoīes. parte. 4. fol. 409. e.
Lex est nullo p̄uato cōmodo sed p̄ cōmuni vtilitate oīm cōscripta. parte. 1. fol. 123. b.
Lex nō dat p̄prie vni p̄sonē sed cōmunitati ppli adunati. parte. 1. fol. 23. a. et fol. 329. c.
Lex scripta/ diuina vel humana/ ē quedā determinatio legis naturalis: et ideo si est legi naturali consona/ bona est. parte. 6. fol. 17. d.
Regē naturalē scripsit deus digito in cordib⁹ hominū quā dedit humano generi: et in cunctorū mentibus scripsit: vñ initia sumimus et semina quedā ad perscrutandā veritatē: que si bñ excolamus: fructū vite afferēt nobis. parte. 1. fol. 293. f.
Nō derelinqm̄ legē naturalē q̄ scripta ē i cordib⁹ nostris/ q̄ ē vox/ nostra/ et q̄re. parte. 4. fol. 425. e.
Lex habet vim duplicē/ scz regulatiuā et coactiuā. parte. 6. fol. 116. b.
Lex cuius dicit iudicare latronē/ inq̄tū oñdit eū dignū iudicio et cōdēnatione. parte. 5. fol. 223. g.
Lex diuina differt a lege humana: q̄ lex humana est tm̄ vniuersalis: applicatio autē in factis particularib⁹ cōmittit iudicibus i his q̄ sūt inter hominē et primū: et hoc iō: q̄ legislator: nō potuit cōsiderare oēs particulares casus et cir/

Lex

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

distancias. Deus autē considerat omnia ope-
ra humana etiam q̄ntū ad minima: et ideo lex ei⁹
prius est in mēte ipsius: se extendit ad omnia/
etiam particularia. parte. 3. fol. 28. c.

Lex diuina pōt dupliciter accipi. Primo mō p le-
ge eterna q̄ est summa ratio: et imprimis ratio/
nali creature: in q̄ntū inest ei naturalis inclina-
tio ad id quod ē cōsonū legi eterne. Secundo
mō accipit p lege naturalis: q̄ scripta est in cor-
dibus hoīm: sic q̄ eam nulla delet iniquitas: et
hoc q̄ntū ad principia prima et cōmunia legis
naturalis. parte. 3. fol. 29. d. g.

Lex quelibet que cōueniēter data est: quattuor
debet habere cōditiones. Legis enim p̄p̄riū ē vi-
cia extirpare: mores seu actus hominū ordina-
re: inducere ad felicitatē: plane et lucide trade-
re veritatē: et q̄ differēter lex euāgelica/lex hūa-
na/lex mosaica ista tradit. pre. 5. fol. 2. a. b. c. d.

Leges alię oēs p̄ter euāgelicā p̄mittunt aliqua
mala. parte. 4. fol. 49. c.

Legis datio p̄supponit adunationē plebis: cui
lex est danda. pre. 1. fol. 329. c.

Lex debet mores et actus humanos ad bonū or-
dinare: sed lex humana hoc reperit defectiua/
sistit et lex mosaica: et declarat. pre. 5. fol. 2. b.

Lex triplex: scilicet lex moysi/lex fidei/et lex peccati.
parte. 6. fol. 18. a.

Lex q̄ die et mēse fuerit data moysi. p. 1. fo. 162. c.

Lex quare nō illico post casum hominis data fu-
it. parte. 6. fol. 83. b.

Lex data fuit populo israel satis cito post exitū
de egypto. parte. 3. fol. 218. f.

Lex data fuit moysi in mōte sinai quinquagesima
die ab exitu de egypto. pre. 4. fo. 154. d.

Lex diuina tria in se habet que sunt consideran-
da. Primū est fides vni⁹ dei. Secundū ē ipsa
lex vel corpus legis: quod consistit in ipsi⁹ mā-
datis vel monitiis. Tertium est eius finis: et de
istis tribus lex mosaica inuenitur imperfecta.
parte. 6. fol. 131. f.

Legē necessario esse obseruandā ab omnibus di-
xerūt scribe et pharisei: sed falsum dicūt: q̄ mul-
ti gētiles sunt saluati tē. parte. 5. fol. 71. f.

Lex mosaica nō fuit publicata omnibus natiōi-
bus: sed tñ iudeis: et ideo alię gētes ad eā nō
tenebant: sed ad legē euāgelicā omnes obli-
gantur. parte. 3. fol. 215. b.

Lex tñ vni populo cōmittēda fuit euāgelij gra-
tia omnib⁹ p̄dicāda. Ad accipiēdā legē sol⁹ moy-
ses monte ascēdit: apli x̄o oēs cū turbis euā-
gelij audierunt. parte. 1. fol. 175. a.

Lex vetus data fuit post duo milia annorū vel
circa a principio mundi: et populus christia-
nus cepit esse postea p duo milia annorū vlt cir-
citer. parte. 3. fol. 271. b.

Lex (vt fingunt iudei) fuit creata aī mundus p
duo milia annorū. S3 hoc patet manifeste fal-
sum. parte. 4. fol. 411. b. et fol. 410. b.

Lex fuit data ob quattuor causas. parte. 6. fol.
83. b. Adhuc alię cause. f. et fol. 116. f.

Lex moysi data fuit (vt sancti dicunt) ista cau-
sa inter ceteras: propter legis naturalis offusca-
tionem. parte. 6. fol. 13. c.

Lex vetus vt dicūt aliqui doctores nostri: p̄bi-
bebat manū et nō animū. an et quomodo hoc
verificet. parte. 1. fol. 165. d. et fol. 166. g. h. Itē
parte. 3. fol. 2. b.

Lex diuina q̄ dāda ē p̄p̄lo sub cultu vni⁹ dei: du-
pliciter dat. Primo mō generalis et succinctor: et hoc
mō ei⁹ datio describit. Exo. xx. et hoc q̄ntū ad p̄-
cepta moralia/iudicialia et cerimonialia. Alio
mō magis p̄cularis et explicite: et sic dat i leuiti-
co. pre. 1. fol. 214. c. d. et fol. 123. c.

Lex diuina vocat intellect⁹: q̄ ei⁹ x̄itas ē certis-
sima certitudine adhesionis: licet nō certitudi-
ne euidentie tē. pre. 1. fol. 334. b.

Lex que cōtinet in quib⁹ libris moysi: quō diui-
dit. parte. 1. fol. 329. c. et fol. 23. a.

Lex mosaica data ē a deo mediātib⁹ angelis: lex
autē euāgelica immediate p ipsū deū incarnatū.
parte. 5. fol. 18. b. et fol. 2. d. Item parte. 3. fo. 111.
b. Item parte. 6. fol. 83. d.

Legē veterē q̄ dederit de⁹ p seipsum/ arguit iu-
dei: sicut nos dicimus de noua: et assumunt ar-
gumēta eor⁹ et soluiunt. pre. 6. fol. 136. a. b.

Lex vetus tribus temporibus in iudaica plebe
ante aduentū christi latuit: hoc est/ sub iudici-
bus sub regibus/ sub sacerdotibus: et de hoc si-
gura. parte. 1. fol. 125. a.

Lex dicit a ligādo: q̄ filij israel eā susceperunt p se
et p poster⁹ suis: et sic ligabat oēs p̄ntes et ab-
sentes futuros. pre. 3. fol. 197. g.

Legē (vt hebrei fingētes dicunt) dñs primo ob-
tulit idumeis et hismaelitis: sed ipsi noluerunt
eam accipere: et tunc dedit eam filiis israel i mō-
te sinai. parte. 1. fol. 373. c.

Lex vet⁹ distinguit s̄m p̄cepta moralia/iudicialia
et cerimonialia. pre. 6. fol. 10. c. et fo. 131. g. h.

Legis iusticia suo tpe obseruata: non solū bona
terre/ s̄ vitā eternā dabat. pre. 5. fo. 59. et fo. 171
b. et fol. 108. b. c. Itē pre. 4. fol. 240. g.

Legis veteris imperfectio est: q̄ in ea p̄mittēbant
terrena: similiter comminabant transgressores
per penas temporales/ non perpetuas: sed lex
christi tanq̄ perfecta/ bona sempiterna et spiri-
tualia p̄mittit. S̄m et de p̄nis perpetuis cōmī-
nat. parte. 3. fol. 223. a.

Legis veteris imperfectio ostenditur quo ad tem-
plū materiale/ et etiā quo ad sacrificia in tēplo
oblata. parte. 4. fol. 108. b.

Legis mosaice imperfectio ostēdit multipliciter.
pre. 6. fol. 131. f. h. et fol. 132. a. b. c. d. e.

Lex moysi i trib⁹ fuit imperfecta. s̄ i fide/ s̄ i corpore/ le-
gis/ et in fine. pre. 6. fol. 131. f. g.

Legis puteum fodit moyses/ dauid/ salomon/ et
p̄phete libros scripserunt veteris testamenti:
quos terrena et sordida impleuerat iudeor⁹ in-
telligētia. parte. 1. fol. 86. e.

Lex nō ē traditio dei s3 hominū. pre. 6. fo. 106. a.

Qui deum diligit: legē eius diligit. (Interl.
parte. 3. fol. 268. f.)

Semp̄ dies ē meditāti i lege: q̄ aut i ea nesciunt
esse semp̄ illis nox ē. pre. 3. fol. 268. f.

Quicq̄d sc̄tē agit meditari legē ē. p. 3. fo. 269. a.

Nisi meditarer i lege/ perissem: sed q̄ p legē viuō/
nō pōt a memoria elabi. pre. 3. fo. 268. e. Interl.

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

Lex dedit deus moysi innoctie nostre et agnitionis sue: q̄ in decē v̄bis cōstitit: scripta i tabulis lapideis digito dei. pte. 1. fol. 163. c.

Legis figurā tenet moyses: cui⁹ tergū populus iudaicus aspiciēbat: q̄z nihil mysticū/ nihil spirituale in lege voluit intelligere/ sed sup̄ficiē tñ litterē: ideo eius facies abscondita erat. i. vera et mera cognitio. pte. 1. fol. 202. b.

Lex triplex ē. Prima pars de sacramēto diuinitatis. Secūda cōgruit legi naturali: que peccatū interdicat. Tertia: festoz legis. i. sabbata/ neomenie/ et circūcisio. pte. 1. fol. 341. e.

Reges quinq̄ sunt humane nature date. Prima in paradiso aī peccatū in phibitione ligni. Secūda/ post p̄uaricationē et expulsiōē de paradiso/ de multiplicatione hūane ppaginis. Tertia/ noe aī diluuiū de fabricāda arca. Quarta post diluuiū et. Quinta/ abraā de circūcisioe: et significat p̄ q̄nq̄ viros et. pte. 5. fol. 198. c. f.

Lex legitime vtēdi multiplex ē modus: vt fm aliud iustus/ et fm aliud iniustus recte dicat legitime vtī lege. pte. 6. fol. 117. a.

Legis opera bipertita sunt: partim in sacramentis/ partim in moribus accipiunt: et horum declaratio. parte. 6. fol. 82. b.

Legis triplex vtilitas. Prima est punitio peccatorz. secūda/ hoīm cōclusio sub pctō. tertia in troductio ad fidē christi et. pte. 6. fol. 83. d. g. h.

Legis sub titulo oīa q̄ subscribunt/ in lege querere debeo. parte. 1. fol. 294.

Lex diuina sub cultu vni⁹ populi data/ dupliciter dat. parte. 1. fol. 214. c.

Lex dupliciter dicit. Generaliter oīa hęc/ mādatum/ iustificatiōes/ p̄cepta/ testimonia/ iudicia/ lex dicunt. Specialiter aut̄ aliqua ps eoꝝ q̄ i lege scripta sunt. pte. 1. fol. 294. b.

Lex mosaice explanatio/ an et quomodo facta est in yndenario dierū/ eundo per viam: cū talis explanatio requirit quietē doctoris et auditoris. parte. 1. fol. 329. g.

Lex cū daret in monte sinai a dñio: ceperunt audiri tonitrua/ et micare fulgura: et nubes densissima operuit montē: et realiter mons tremuit: et ex nube dēsa fluxerūt aque: et descēdit dñs sup illū mōtē: et qd ista figurabāt. pte. 2. fol. 37. d.

Legis v̄ba terminant i denario numero. Denarii em̄ p̄stat ex denario et binario/ vel ex septenario et ternario/ vel ex senario et quaternario: et horū singuloz mysteriū. pte. 1. fol. 342. f.

Lex fm hebreos cōtinet multa p̄cepta. s. sexcenta et yndecim: ideo difficile ē obseruare ea absq̄ delicto. parte. 3. fol. 111. c.

Legis antiquę firmitas/ v̄l duricia: significat ferro: q̄ sicut ferrū oīa metalla domās: cōtumaces in rigore iusticie/ v̄l domuit corripēdo/ vel puniuit conterēdo. parte. 1. fol. 375. f.

Legis veteris homines/ ad eiusdē obseruationē inducebant p̄tēporales p̄missiones et cōminationes. Noue v̄o legis homines/ et p̄cipue i primitiua ecclesia ad cōtēptū tempaliū inducebantur/ quare et quomodo. pte. 6. fol. 89. c. Itē parte. 5. fol. 20. d.

Lex vetus scripta ē digito in tabulis lapideis:

noua lex diffusa in cordibus: et quō diuersa efficiat. pte. 6. fol. 64. f. h.

Lex p̄ moysen significata: mystico velamine est coop̄ta/ et infidelibus occulta: habet et cornua duoz testamētoꝝ: q̄bus cōtra dogmata falsitatis incedit armata. pte. 1. fol. 206. f.

Lex moysi sacrificiū ē sacerdotis: q̄ i duas ptes diuidit. s. i litterā et sp̄m: littera offert mane/ vesp̄ra dat sp̄s. pte. 1. fol. 224. a. b.

Lex vetus ordinabat actus exteriores: de motibus aut̄ interiorz parū se intromisit: lex aut̄ noua illos ordinauit et. pte. 3. fol. 111. b.

Lex vetus nō p̄ducebat ad vitā beatā: lex autē noua sic. pte. 3. fol. 111. b.

Lex licet fuerit data populo israel specialiter: tamen data est omnibus generaliter: in q̄tum ad eas admittēbant in his que sunt necessaria ad salutē. parte. 3. fol. 404. g.

Lex p̄mo fuit cōbusta p̄ ammonitas/ s. fuit p̄ esdrā reparata. parte. 4. fol. 181. b.

Lex antiq̄ dicit lex timoris et seruitutis/ sed noua amoris et libertatis. parte. 6. fol. 211. f.

Lex vet⁹ data ē in terrorib⁹/ noua aut̄ sedēdo et deterideo dicit lex amoris. pte. 5. fol. 18. b. et fol. 123. b. et fol. 226. d. Itē pte. 4. fol. 336. c. d.

Lex vet⁹ habuit q̄si statū pueri respectu nouę legis: et p̄pter hoc erat lex timoris: lex aut̄ euāgelica ē lex amoris. pte. 5. fol. 20. b.

Lex fuit pedagogus/ tutor et actor/ et quare. parte. 6. folio. 84. a.

Lex dicit porta angusta p̄pter artitudinē struē q̄ consistit in medio. pte. 5. fol. 28. b.

Lex antiqua duo p̄cipiebat fieri circa pueros natos. s. sacrificiū et redēptionē. pte. 5. fol. 131. c.

Lex p̄cepit spicas dimitti pauperibus in messe. parte. 1. fol. 247. c. d.

Lex cōcessit de fructib⁹ tñ ad esū: et phibuit excessū. s. de p̄tationē extra. pte. 1. fol. 358. f.

Lex vet⁹ sicut p̄ sanguinis effusiōē p̄firmata ē: sic cōfirmatio noui testamēti facta est p̄ effusiōē sanguinis christi. pte. 5. fol. 235. d.

Lex vet⁹ cōfirmat p̄ nouā. pte. 6. fol. 10. a.

Lex et p̄phete dati sunt pp̄lo iudaico: q̄z christ⁹ fm carnē erat nascitur⁹ inde. pte. 6. fol. 8. f.

Qd lex ventur⁹ p̄mittebat/ fides euāgelij iā aduenisse testat. pte. 6. fol. 10. a.

Lex vetus excludit ē q̄tū ad ceremonialia et iudicialia/ nō aut̄ q̄tū ad moralia. pte. 6. fol. 10. b.

Lex moysi dicit lex mortis/ et q̄re. pte. 6. fol. 16. d.

Qui sine lege peccauerunt/ sine lege peribūt. parte. 6. fol. 13. a. Interl.

Lex mosaica fuit imperfecta respectu leg⁹ nouę/ q̄ p̄mitiua. pte. 6. fol. 16. b. Itē pte. 1. fol. 162. d.

Lex quō sit bona/ et quō mala. pte. 6. fol. 17. c.

Lex vetus nō ē causa peccati p̄ se: et ostēdit hoc ratione. parte. 6. fol. 16. g.

Lex aliqualis fuit occasio peccati ex pte nostra dupliciter. Vno mō ab interiori. alio mō ab exteriori. parte. 6. fol. 16. b.

Lex antiqua fuit puocatiua ire diuine dupliciter. parte. 6. fol. 11. g.

Lex quadruplex nature mēbroꝝ/ peccati/ moꝝ/ si. parte. 6. fol. 18. a.

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

Lex moysi dicitur lex mortis et q̄re. pte. 6. fol. 16. d.
Lex mosaica fuit imperfecta respectu legis noue: q̄ primitiua. pte. 6. fol. 16. b. Itē pte. 1. fo. 162. d.
Lex quō sit bona et quō mala. pte. 6. fol. 17. c.
Lex vetus nō est causa peccati per se: et ostenditur hoc rōne. pte. 6. fol. 16. g.
Lex aliquāliter fuit occasio pcti ex parte nostra dupliciter. Uno mō ab interiori. Alio modo ab exteriori. pte. 6. fol. 16. h.
Lex antiqua fuit puocatiua ire diuine dupliciter. parte. 6. fol. 11. g.
Lex vetus fuit quedā dispositio ad nouā et ordi nata ad ipsam. pte. 6. fol. 10. b.
Lex noua dicitur nouitas spūs et quare. pte. 6. fol. 10. b.
Lex moysi est lex spūs. i. spiritualis: (lio. 16. b. q̄ prohibet peccare sed nō vitē: q̄ nō viuifica uit remissis peccat. pte. 6. fol. 18. a.)
Lex vetus vtrū suo tempore iustificabat. Arguitur p et contra cum responsione et solutiōe argumentoz. pte. 6. fol. 10. b. c. d.
Lex moysi sancta et dei: que ostendit malū et nō tollit. Lex spūs que est lex fidei et gratie: malū tollit. parte. 6. fol. 18. a.
Lex vetus et si nō conferebat gratiā tamen pctm ostendebat. parte. 1. fol. 358. b.
Lex moysi vocatur littera. Doctrina autē christi verbum: q̄ moyses doctrinā suā tradidit scriptum: nō autē christus: q̄ lex euangelica est lex amoris: et ideo primo fuit scripta in cordibus. aploꝝ rē. pte. 5. fol. 203. g.
Lex noua respectu veteris dicitur veritas: q̄ illa fuit figura et ymbra illi. Dicitur etiā gratia respectu ei: q̄ quīs lex vetus ex liberalitate diuina fuerit illi p̄lo data: propter qd potest dici gratia large rē. nō tamen conferebat gratiā iustificatē. pte. 5. fol. 188. g.
Lex vetus dicitur lex factor: lex autē noua dicitur lex fidei: non tñ sic intelligendo q̄ patres veteris testamenti fuerint sine fide rē. pte. 6. fol. 82. g.
Lex vicissitudinē imperat vltionis: euangelium iūctis charitatē: odijs benignitatē: maledictis vota: persequentib⁹ patientiā: esurientib⁹ etiā grām remuneratiōis imp̄tit. pte. 5. fol. 142. a.
Lex: iusta est malis/ quos punit: bonis autē spiritualis est. pte. 6. fol. 17. a.
Lex spiritus: est spiritus sanct⁹ qui docet quid sit agendū/ et quid nō: qui est dator vitē: et hoc p christum q̄ dat spiritū. pte. 6. fol. 18. a. b.
Lex vetus carnaliter gustata affert mortē: q̄ cōmissa/ dura animaduersione dstringit: et q̄ culpa docet: sed nō delet. pte. 3. fol. 18. f.
Lex in quinq; libris/ est quasi piscina in portibus quinq; egros habz: nec sanat: sed cū angelus. i. christus venit: turbat aqua. i. iudei crucifigunt: et sanatur eger vnus. i. vnitas corporis christi. pte. 3. fol. 185. b.
Lex est baculus per seruū helisei missus: quo nō surgit mortuus: sed venit ipse heliseus. i. christ⁹: et cum viuus/ et adultus contrahit magnitudinē suaz/ seipsum exinanēdo / et coaptat se puero mortuo/ et surgit mortuus. pte. 3. fol. 185. b.
Lex vetus dicitur testimoniū: eoq; decem p̄cepta decalogi fuerunt scripta in tabulis lapideis vt

in posterum essent in testimoniū diuine locutionis cum populo. pte. 3. fol. 197. g.
Lex testimoniū p̄ceptū/ et mandatū/ differenter dicunt. pte. 3. fol. 262. f.
Lex p̄ceptū/ testimoniū/ iudiciū/ iustificatio inter se differentiā habēt: et quā. pte. 1. fo. 294. b.
Lex hūana sicut dirigit in operib⁹ iusticie: sic fides in operib⁹ iusticie diuine. pte. 3. fol. 264. b.
Lex et mandatū differunt. Lex em̄ habet ymbra futuroꝝ: nō ideo mandatū vel iusticie/ vel iudicia/ ymbra sunt futuroꝝ. pte. 1. fol. 294. b.
Lex sapientis fons dicitur dupliciter. Uno mō/ q̄ data est a sapiente. Alio mō q̄ obseruat a sapiente. parte. 3. fol. 322. b.
Lex vetus significat per aquā amarā: cui si confessio crucis et sacramentū iungat: potabilis efficitur. parte. 3. fol. 425. e.
Lex significat per loth: quā quidā ex illa pcreati et sub illa positi male intelligendo quodā mō iebant/ eaq; non legitime vtendo/ infidelitatis opera pariunt. pte. 1. fol. 74. a.
Lex veteris et noui testamenti dicitur ignea: q̄ reuelatione spiritus sancti qui diuinus est ignis fuit inspirata. pte. 1. fol. 4. d.
Lex vetus per lac significat. Tradiderat em̄ illis legis mandatū dñs quasi lac de vberib⁹ duarū tabularū expressum. pte. 1. fol. 70. b.
Lex vetus designat per moysen q̄ latebat clausa intra tegmina/ pice/ et bitumine lunita/ viliū. f. et tetrīs iudeoꝝ sensibus fordebat oblita: vsq; quō ecclia veniret et assumeret eam de luteis/ et palustrib⁹ locis intra sapientie/ aulas/ et regia lia tecta. pte. 1. fol. 125. e.
Lex per moysen virga castigantē egyptū: significat: que mundū decē plagis mandatorū corripit. parte. 1. fol. 140. a.
Lex si alicui displicet fm litterā: q̄ in multis nō videt habere consequentiā: ostendit ei moyses petrā que est christus/ vt inde bibat et sitim resiciat. pte. 1. fol. 158. f. g.
Lex cū mystice intelligit passio christi spūaliter pensat: diabolus vincit et fugat. Cū autē remittunt manus. i. p̄cepta legi minus studiose exerceant: hostis victor insequit. pte. 1. fol. 159. e.
Lex et pphetia significant per lagana: euangelium per panes. Quātrū em̄ distat inter soliditatem panis/ et tenuitatē lagani: tantū inter euāgelium et verba legis et pphetaz. pte. 1. fol. 217. b.
Lex moysi: q̄ adulteriū morte punire iubet: an ideo crudelis: euangelium dō nō corporaliter punire iubet: an iō in deter⁹ resoluat: ad hoc responso. parte. 1. fol. 250. c. d.
Lex dicitur domus iacob et tabernacula isrl possimus dicere pphetas. pte. 1. fol. 307. f.
Lex ex aliq; parte obseruatur i fide christiana vt sūt p̄cepta. Sacerdotiū dō illud et sacrificia nullam partē tenēt hodie fidei christiane. Et de h figura. pte. 1. fol. 314. b.
Lex vetus myrrhe comparatur: em̄ amara in quib⁹ libris comp̄hesa nemī parcēs. pte. 1. fo. 328. b.
Lex et sacerdotiū iudeoꝝ mortua sūt: et figurantur per moysen et aaron qui nō potuerūt ad terrā pmissionis ascendere/ nec credentē pplm de

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon in Nico. de ly.

solitudine huius seculi educere. pte. 1. fol. 331. e. et
Lex et circūcisio vsq; ad christū et ba (fo. 368. c
prismi sacramentū pcessit: ubiq; cōclusa est: qz
finis legis christus. pte. 1. fo. 371. e
Lex tpe suo gloriosa fuit: sed comparata euāge/
lio abscondita videt̃ et humilis. pte. 1. fol. 377. a
Lex scda quō et quare dicit̃ deuteronomi⁹ / cū nō
sit alia ab illa q̃ data fuit in mōte sinai. pte. 1. fo.
Lex vet⁹ et noua dicunt̃ abyssus et cō (366. b. d
cordant per doctrinā prophetarū et aploz: de q̃
bus fluentia dei manāt. pte. 3. fo. 146. b
Ad legis obseruationē tria faciūt. f. Imploratio
diuini auxiliij: conat⁹ libri arbitrij: euitatio ma/
li confortij. parte. 5. folio. 28. d
Legis sciētia q̃ gloriānt̃ et lucem euangelij non
capiūt significānt p noctuā. pte. 1. fo. 346. f
Legem cū euangelio seruare volēs: cū patre iu/
deo ingredis ad puellam: Ita et pater: iudeus
et imitator christi: vna fornicatione cōtami/
nant̃ / christi purātes isufficiēt. pte. 4. fo. 360. f.
Legis obseruantia / tpius gratie / superuacua i/
sinuaf. pte. 4. fol. 441. b
Legem spūale intelligens cōuenire fmonib⁹ iesu
et in pphetā absconditā dei sapiam / ille videt
moysen et heliā in glia cū iesu. pte. 5. fol. 53. b
Legi: mandatū christi nō est contrariū: sed lati⁹
legē i se p̃inet: et declarat̃ exēplo. pte. 5. fol. 20. e
Legi figurā habet iohes baptista q̃ p̃nūcia chri/
sti / pectorib⁹ p̃idoz: q̃si carcerib⁹ luce vacuat̃
in clusa tenebat: ne plenū testioniū dīuce dispē/
satiōis sine euāgelij attestatiōe pferret. pte. 5.
Legi et euāgelij triplex ordo. f. or (fo. 144. a. b
do tpiis: et dignitatis: et virtutis. Prioritate tē/
poris: lex vet⁹ prior est q̃ noua: prioritate autē
dignitatē est ecōuerso tē. parte. 6. folio. 132. b.
Legis noue et veteris triplex differentia videlicet
ex tempore / ex legiflatore / ex modi tradendi di/
uersitate. pte. 6. fo. 133. g. b
Lex noua saluat / et nō vet⁹. pte. 6. fol. 152. a.
Legem si spiritaliter intelligam: nō vetus testa/
mentū nomino. Illis tñ lex / vetus est testamē/
tum qui eā carnaliter intelligunt. Illis vetus ē
et senuit / qz vires suas obrinere nō pōt. Nobis
autē qui eā spiritaliter exponim⁹ semp noua ē:
et vtrūq; nobis nouū testamentū est: nō tempo/
ris etate / s̃ intelligētij nouitate. pte. 1. fo. 291. g.
Legis noue eminentia respectu veteris ostendi/
tur p similitudinē artificis superioris seu p̃sidē/
tis ad inferiores materiā pparantes. pte. 6. fol.
Legis et euangelij differentia timor / et (136. a
amor. Timor aut respicit conditionē seruilem.
Amor autem liberam. pte. 6. fol. 211. g. Item p/
Legis euangelice perfectio (te. 1. fol. 217. b
ostendit̃ multipliciter. parte. 6. fol. 132. e. f. g.
Legi noue pfectio figurata ē per hoc q̃ dicit̃ p/
fecta ē domus dñi in oī opere suo. Ibidem. b
Legis noue mysteria comparant̃ ceteraq; tunc
lucem reddit cū calore dissoluif. pte. 3. fo. 114. f.
Legis amaritudo per grām euangelij dulcorata
est: Et qd in sacramentis legalib⁹ latebat / in lu/
ce positum ē. Vbi em̃ latet ecclesia christi et ve/
ritas: parte. 3. fo. 166. a
Legis doctrina ante aduētū christi in gente iu/

dea licet fuerit: tñ per doctoꝝ negligentia i mul/
tis corruppebat / donec veniret ipse qui legem
dedit / et per sancte trinitatis fidē / decalogū in
moysi et prophetarū scriptis spiritaliter obser/
uandū doceret. pte. 2. fol. 172. a.
Legi mosaice litterā quā ille populus legalis as/
sidua lectiōe resonabat / ac p magno habebat:
redēptor noster p̃truit: ac sensū spūale in ea in/
telligere eos docuit. pte. 2. fol. 177. a.
Legem dei cum audis recitari: inquiras semp: et
dicās doctoꝝ. Quid est hoc? Et vnde hoc
trahitur. parte. 1. fol. 156. e.
Legi vba q̃ audit et assistit vultu atq; oculis i/
tentus: corde tñ et cogitatione vagatur: auer/
sus est. parte. 1. folio. 206. g
Legis sermo in vultu cū velamie signatur: quia
scientie gloriā habet: sed occultam: nihil perfe/
cti oculis ad iustificatiōē habuit. Et significa/
tur per vultum moysi habentem cuius vultus
in lege gloriatur / sed manus intra sinum mul/
sa / leprosa facta est. Et quid per vultum et ma/
nū designat. pte. 1. fo. 206. b
Legem significat ficus / sicut botrus figurā salua/
toris gestat: qz nec christ⁹ sine lege / nec lex sine
christo: parte. 1. fol. 331. c
Legis finiende tps et modus in sola dei presciē/
tia sunt abscondita: nec pfunditas sapie dei / v/
secretū consilij alicui patet. Et de hoc figura in
moysi: cuius sepulchrū nō cognouit homo vs/
q; in presentē diem. parte. 1. fol. 377. a
Lex euangelij christi nullū malū permittit sicut
Lex noua et testa / (alię leges. pte. 4. fol. 49. d
mētū sempiternū dupliciter. parte. 4. fol. 204. a
Lex vetus / per nouam non est abolita / sed magis
perfecta. pte. 4. fol. 205. a
Lex euangelica dicit̃ iugū a iungo gis: quia iun/
git fideles ad inuicem. f. iudeos et gentiles. par
Lex noua dicit̃ nouitas spūs: (te. 5. fol. 40. f
qz nō fuit scripta per christum / sed impressa cor/
dibus apostoloꝝ p spiritū sanctū renouantē cor/
da apostoloꝝ et linguas eorum fm prophetiam
hieremie. parte. 6. fol. 16. d
Lex noua fuit et est perfecta respectu fidei / respec/
tu pceptoꝝ: et respectu finis circa mediū. par
Lex noua pōt ē veteri dignita (te. 6. fo. 132. e. f
te et virtute: nō aut tpe. parte. 6. fol. 132. b
Lex noua (que ē lex amoris) debet eē i corde scri/
pta: propter qd a christo scripta nō fuit in tabu/
lis lapideis vel carbis: s̃ in cordib⁹ credentiū
per spū sanctū. pte. 1. fol. 338. d.
Lex christi: vtrū debuit tradi sc̃pto sicut lex mo/
saica. Et arguit̃ p et cōtra. Cum respōsiōe et so/
lutionib⁹ argumentoz. pte. 5. fol. 114. f. g. Itē p/
te. 6. fo. 3. b. et extens⁹ fol. 148. g. b. et fo. 149. a. c
Item. pte. 4. fo. 155. c. et fol. 282. f.
Legem et prophetas vtrum christus impleuerit
et non soluerit Et arguit̃ pro et contra. Cum re/
spōsiōib⁹ et solutiōib⁹ argumētōz. pte. 5. fo. 19. b
Legē euāgelicā christ⁹ nō sc̃psit i pellib⁹ v/
lis materialib⁹ s̃ i hūanis cordib⁹ p. 4. fo. 154. d
Lex: per belicābet: sacerdotiū iudeoz / per gacha/
riam sacerdotem: et quō iohānes annūciat / cō/
cipit / nascit̃: mystice exponit. pte. 5. fol. 124. a. b

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

Lex noua quādo aplis data ē et q̄s differenter ad veterem legem. parte. 6. folio. 148. f.

Lex veteris testamēti per arcturum significatur esse in lege; et esse sub lege/ quō (pte. 3. fol. 72. c. differunt parte. 3. folio. 87. a.

Lex (que sub percussione vltionis ipsū tenuit: et sub q̄ timore fuit) designatur per h q̄ dicit ppheta: Adhū tuā lōge fac a me. pte. 3. fo. 32. a

Lex euāgelica septiformiter est signata. Primo reuelatione spiritus sancti ipsā dictando. Secūdo signauit christus eam in cordib⁹ apostolorū eā scribendo. Tertio signauerūt eam euangeliste in volumine scribēdo. Quarto apli rē. Quinto martyres. Sexto doctores sacri. Septimo religiosi rē. parte. 2. fol. 264. b. et fol. 265. c.

Lex euāgelica significatur per butyrū. Est enim vberissimū pinguissimū euāgelicū testimoniū: qd̄ velut oleū fidelib⁹ i signū dat. pte. 1. fo. 70. b

Lex dicit aliq̄ndo generaliter vetus testamētū: aliquando psalmi lex vocant. pte. 6. fol. 9. a

Legem dei esse in manu serui illius. Adhū q̄ inuenit verbū hoc in epistola artaxerxis/ quo pphete solent vti. Et quare in pphetis ponitur. parte. 2. folio. 250. b.

Regis diuine meditatio in Adeditari.

Reges aliquē fuerūt dare a deo moysi et causis emergentib⁹ ppter illas quas dedit p ordinari one operi in cōmuni: sicut imperator condidit leges. parte. 1. fol. 313. b. et fol. 314. d.

Reges humane multa permittūt et etiā statuunt q̄ p diuinū iudiciū sunt puniēda pte. 1. fo. 360. d

Lex diuina nullū excludit/ etiā extraneū a cultu dei et ab his que pertinent ad anime salutem.

Regem statuens quō illi (parte. 1. fol. 357. g. subiectus sit/ et quō nō. parte. 5. fol. 70. g.

Lex infernalis regni est q̄ ibi nullus a culpa/ nec a pena potest liberari/ nec regredi: s̄ semp in p̄senti vita possunt homines a culpa per penitentia sanari et per grām iustificāte ad immortalitatem gl̄ie deduci. pte. 3. fol. 369. c.

Lex mabumeti a gladio incepit: et per gladiū tenet: et gladio terminabit. pte. 4. fol. 417. c

Lex mabumeti fm aliquos debuit durare per se ringentos sexaginta sex annos quod improbat parte. 6. fol. 260. b. c

Ria Ria affligebat ex quattuor. s. qz videbat omnib⁹ abiecta: a rachele despecta: viro extranea: et a deo neglecta. et iō dñs dedit sibi q̄druplicē cōsolationē. s. de q̄ttuor filiis. pte. 1. fol. 91. b

Lib Libamen quid est. parte. 4. fol. 94. c. et fol. 122. f. Item pte. 1. fol. 194. d

Libamētū dicit oblatio pprie de liquidis vt de vino et oleo. pte. 1. fol. 223. b.

Libanus mons in phenicia. Est et alius vbi hebras habitabat in terra pmissionis. Et quid significat. parte. 4. fol. 55. b. et fol. 71. a. et fol. 98. c

Lex pte. 3. fol. 412. a. Et ab eo denominata est terra q̄ est circa montē illū. pte. 1. fol. 330. c

Libanus significat replū qd̄ erat in hierlm qd̄ in plurib⁹ scripturis veteris testamēti dicit liban⁹: eo q̄ factū fuit de lignis libani. pte. 4. fol. 235. b

Libanus apud grecos et hebreos mons dicitur thus. pte. 4. fol. 350. b

Libanus est etiā arbor aromatica ramosa et valde gratiosa. pte. 3. fol. 363. b. et fol. 412. c

Libano in terra pmissionis nihil est excels⁹/ aut nemorosius. parte. 4. fol. 417. b

Libellus repudiij nō fuit concessus vt per se esset licitus/ sed ad maius malū euitandū. pte. 1. fol. 358. g. b. Item pte. 4. fol. 425. g

Libellū repudiij q̄re moyses pmisit. pte. 5. fo. 21. b

Libellus repudiij quare dar⁹ fuit/ et ob quas causas. pte. 5. fol. 60. b. et fol. 61. a.

Libelli conscriptio repudiantib⁹ erat iniuncta: licet repudiatio nō esset iniuncta/ sed tñ pmis/ sa. pte. 1. fol. 358. g.

Libelli repudiationis forma q̄ erat: et an causa repudiij in libello erat scripta. pte. 1. fo. 358. g

Libellum separationis apud hebreos dabāt vxoribus suis viri pcedentes ad bellum vt liberi possent contrahere si viri in p̄lio morerentur. Sed quid veritatis hoc dictum contineat aduertere. pte. 2. fol. 108. b. et fol. 109. a

Libellus repudiij pro vxore dimittenda quō fuit licitus. pte. 5. fol. 21. b.

Liber habet similitudinē speculi/ qz sicut in speculo apparent forme sensibiles: sic in libro reuoluent intelligibiles/ dītares/ vnde et diuina p̄sentia/ in q̄ reuoluent oēs virtutes liber vocat: in quo libro legerunt sancti apli et prophete et alij sancti. pte. 1. fol. 3. d

Liber dei dicit q̄qz noticia diuina generaliter sumpta/ prout se extēdit ad p̄destinationē et scientiam vbi oēs sunt scripti. pte. 3. fol. 292. b

Liber vite potest dici tripliciter sicut et liber militie. pte. 1. fol. 201. c. g.

Liber vite est p̄destinatio a qua nullus scrip⁹ simplr delect/ qz finaliter saluabit: tñ fm qd̄ delectur q̄ cadit a iusticia/ et rescribit gratia recuperata. pte. 6. fol. 245. f. et fol. 102. e. h. et fol. 224. f. et fol. 271. b.

Liber viuētū ē p̄destinatio diuina/ et an aliq̄s possit deponi de illo libro. pte. 3. fol. 182. f

Liber vite quid sit/ et q̄ sūt in eo scripti fm diuinā p̄destinationē: et qui fm p̄sentē iusticiā. pte. 6.

In libro vite dicunt aliq̄ scribi diu/ (fo. 102. b) pliciter. Vno mō simpliciter. Alio mō fm quid parte. 1. fol. 200. b

Libro vite in scribi vel ab eo deleri: quō et quando fiat. pte. 6. fol. 22. b

Libri de quo delect p̄ctōres et iniq̄ nō ē let/ vt dicit Rab. Sal. s̄ liber vite. pte. 1. fol. 200. b.

Libervite dicit p̄destinatio: sic et sacra scriptura diuinit⁹ reuelata liber vite dicit. pte. 2. fo. 283. f.

Liber diuine p̄destinationis dicit liber vite agnitione deitatis/ et etiā rōne humanitatis in q̄ntum oēs p̄destinati saluant in fide mediato/ ris. parte. 6. fo. 259. b

Liber diuine p̄destinationis in die iudicij aperietur: sic dicit metaphonice: qz tunc apparebit manifeste omnib⁹ qui erunt ad beatitudinē assumendi et qui nō. pte. 6. fol. 271. b.

Liber mortis an dicendū sit sicut liber vite. parte. 3. fol. 294. b. f

Liber vite et mortis quis sit/ et q̄ in eo scribunt. parte. 3. fol. 292. b

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

Libros sanctos scripserunt episcopi et doctores/ qui ordinati fuerunt per singulas vrbes: quib⁹ abundare fame verbi et deficientib⁹ doctorib⁹ indigentia nostra reficerem⁹. pte. 1. fol. 107. a
Libros pulchros nonnulli magis habere volunt q^m emendatos. pte. 3. fol. 2. a.
Libri a philosophis traditi si comparentur ad li- bros sacre scripture magis dicendi sunt libri mor- tis q^m vite propter finē quem habent: et quare/ et quō. pte. 1. fol. 3. a. f
Libri philosophici a greco i latinū trāslati mltā retinēt vocabula grecā sic hyle cenith etc. pte. 3.
Libri sacre scripture dicuntur libri vite (fol. 13. d. generaliter. pte. 1. fol. 3. a.
Libri sacre scripture sunt reuerenter tractādi et exemplo iudeor⁹ qui magnā reuerentiā faciunt li- bus veteris testamenti. pte. 5. fol. 137. c. d.
Libris vete. test. iudei hanc reuerentiā faciunt q^m nullo modo sederent iuxta illos sedēdo ita al- te sicut illi sunt positi. pte. 5. fol. 137. c
Libros dei sciunt comburuntq³ igni/ qui per cupiditatis ignē legis dei sinceritatē heretica prauitate discindūt. pte. 4. fol. 432. a.
Libros gentilium damnator⁹ aliqui christiani rep- hensibiles non solum reuerentius tractant q^m li- bros veteris testamenti: sed etiam q^m nouum/ et etiam q^m sacra euangelia. pte. 5. fol. 137. d
Libris suis hebrei a principiis libro⁹ nomen im- ponunt. pte. 5. fol. 5. a. Itē pte. 3. fol. 303. c
Libri omnes diuine scripture/ q^m consentiūt/ vn⁹ liber sunt. pte. 3. fol. 398. a
Libri veteris et noui testamenti septuagintaduo sunt. pte. 2. fol. 208. e. et fol. 210. a.
Libri canonici veteri testamēti sunt vigintiduo ad numerū vigintiduarū litterarū hebreorum. parte. 1. fol. 2. b
Libri veteris testamenti quare respondent i nu- mero litteris alphabeti et nō libri noui testamē ti. pte. 4. fol. 331. b
Libri veteris testamenti correspondēt libris no- ui testamenti. pte. 1. fol. 23. a
Libri hebreorum notabiles vete. test. sic habent scripti q^m in vna colūna ponit hebraici puri: et chaldaicum scripturā a ionathan litteri hebrai- cis in altera: et vtrūq³ iudei isto chaldaico qua si p^r expositione/ et q^mre. pte. 6. fol. 275. f
Libri hebreorum q^m sunt extra bibliā pro magna parte scripti sūt in idiomate syriaco/ litteris tñ hebraicis: quod de facili potest fieri: quia littere hic et ibi sunt eiusdem numeri et soni: differētes tñ characteribus. pte. 6. fol. 165. g.
Libri vigintiquattuor apud hebreos qui sūt in canone scripturarū signant^r p^r vigintiquattuor seniores in apocalypsi. parte. 2. fol. 239. f. Itē parte. 1. fol. 2. b
Libri veteris testamenti ab hebreis diuiduntur in tres partes. s. in legem/ in prophetas: et in agi ographa. pte. 1. fol. 2. b. Itē pte. 2. fol. 6. b. in ter.
Libri canonici veteris testamenti a iudeis rece- pti: sunt apud eos multipliciter conscripti. Vno modo pure hebraice. Alio mō hebraice: sed nō pure: videlicet sermone chaldaico: sed litteris hebraicis. pte. 6. fol. 275. f

Libri veteris et noui testamētor⁹ fm aliquos la- rinos diuidunt^r in libros legales: historiales/ sa- pientiales/ et prophetales. Quot et qui in sin- gulis istis comprehendunt^r. pte. 1. fol. 2. e. et fol. 23. a. Itē pte. 6. fol. 275. a.
Libri canonici/ et non canonici: q^m et qui dicant- tur. parte. 1. fol. 22. b. d. e. f
Libri nō canonici differētiā inf se hñt. Sūt ei ali- qui maioris auctoritatis: et aliqui minoris: et q^m sint tales. parte. 1. fol. 2. b. c. Itē pte. 2. fol. 283. f.
Libri sacre scripture q^m canonici nuncupant^r/ tan- te sunt auctoritatis: q^m quicqd ibi p^rtinetur: ve- rum tenetur firmiter et indiscusse. parte. 2. folio. 283. f. Itē parte. 1. folio. 2. a.
Libri q^m nō sunt de canone: recepti sunt ab ecclia vt ad morum informationē in ea legant^r: tamē eorū auctoritas ad p^rbandū ea q^m in cōtentionē veniunt minus idonea reputat^r. parte. 2. folio. 283. f. Itē parte. 1. folio. 2. a.
Libri qui non sunt de canone sunt isti: scilz liber sapiētie. Ecclesiastic⁹: Judith: Tobias: et libri machabeor⁹: liber baruch etc. parte. 2. fol. 283. e.
Libri noui testa. omēs nō semp eiusdē auctori- tatis recepti fuerunt ab ecclia. pte. 1. fol. 2. f
Liber numeri quare sic dicitur litteraliter et my- stice. parte. 1. folio. 265. b. f.
Liber deuteronomius in templo repertus est de cimooctauo anno ioseph. parte. 2. folio. 183. e. Itē parte. 4. folio. 209. f.
Liber deuteronomij fm hebreos fuit scriptus a moyse: excepto vltimo caplo qd scripsit iosue post mortem moysi. parte. 1. fol. 329. d.
Liber iob totus est rhetoricus/ cuius mod⁹ est sententia: eandem pluribus modis explicare. parte. 3. folio. 26. b.
Liber psalmorū totam scripturā cōtinet per mo- dum laudis/ q^m scriptus ē per esdrā pphetā/ qui legē cōbustā a chaldeis repauit. pte. 3. fo. 83. e. g
Liber vnus est/ liber duodecim pphetar⁹ apud hebreos. Augustin⁹ vero duodecim libros no- minat. parte. 6. foli 0. 177. e.
Libri duodecim prophetarū in vno volumie co- artantur. Et quare. parte. 1. fol. 15. e.
Libros legis et pphetarū prius ignotos/ christ⁹ post resurrectionē mane factā ad instructionē ecclesie concessit. Et dicunt panes: sed ipse est panis in euangelio. parte. 1. fol. 157. b.
Libri dauid: daniel: iob/ q^mre inter pphetales li- bros nō cōputat^r: nec iter legales. pte. 3. fo. 85. f
Libri prophetales fm hebreos incipiūt a libro io- sue: sed fm expositores nostros incipiūt libri hi- storiales. parte. 2. folio. 3. g. f
Liber tobie licet recipiat^r in ecclia ad legendum pro edificatione: tamē nō est efficax ad probati- onē alicuius dubij. parte. 2. fo. 81. b. Et non est de numero illorū nouē que pprie dicunt^r agio- grapha. pte. 1. fol. 2. c. d. Itē parte. 2. fol. 283. b
Liber sapiētie nō est de canone/ ideo nō sumitur efficax argumentū de eo. parte. 3. fol. 385. d.
Liber enoch de quo iudas apostolus assumit te- stimoniū apocryphus deputat^r. pte. 6. fo. 238. f.
Liber canticorū fm hebreos/ est de deo et ecclia israel: de egypto educra per ipm. pte. 5. fol. 5. b

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

Liber canticorū totus procedit parabolice: nec
rū apparet lucide quibꝫ psonis determinate para
bole fm sensū lralē sint applicāde. pte. 3. fo. 355. c
Liber ecclesiasticus post reditū captiuitatis ba
bylonice scriptus est. parte. 3. fol. 438. c
Liber hieremie cōbustus est cuiꝫ causa habetur
parte. 4. folio. 160. b. c.
Libri machabeorū ab ecclesia recipiuntur propter
auctoritatē: et nō libri iosephi. pte. 4. fol. 429. c.
Libri machabeorū quous nō sint canonici tū ma
ioris auctoritatē sūt qꝫ iosephi. pte. 4. fol. 429. c
Liber secundus machabeorū est quedā abbrevi
atio cuiusdā magni volumis a iasone cyreneo
cōscripti habentis quinqꝫ libros partiales in q
bus facta iude machabei et eius socioꝝ diffuse
tractantur. parte. 4. folio. 460. b.
Liber secūdo machabeorū quantū ad eiꝫ pꝫatio
nē reputat a multis apocryphꝫ. pte. 4. fo. 462. b.
Libri per esdram pphetā restaurati post vasta
tionē bibliothecę a chaldeis: sunt pauci vnde
nō habent: Liber iustorū: Liber belloꝝ dñi: Li
ber carminū salomonis etc. pte. 2. fol. 97. c. f. b. et
fol. 198. f. et fol. 214. b. et fol. 231. d.
Liber belloꝝ dñi qꝫ sit. pte. 1. fol. 299. b
Liber iustorū de quo. 2. Regl. 1. sit mentio nō ha
betur apud nos: nec multi alij libri. parte. 2. foli
97. b. et f. 98. b.
Libri nathan pphete et abie silonitis nec apud
nos: nec apud iudeos habent. pte. 2. fol. 221. g
Libros legis domini fm Rab. Sal. cum achaz
quereret ad comburendū liber deuteronomij
fuit absconditus in muro templi: et sic cum re
pararentur muri templi fuit inuentꝫ parte. 2. fo.
183. c. Item pte. 4. fol. 209. f
Liber qui dicit de infantia saluatoris reprobatꝫ
est tanqꝫ ab hereticis confictus vt patz in decre
to Gelasij. pte. 5. fol. 194. d
Libri de hebraicis questionibꝫ sup genesim edī
dit hieronymꝫ sed liber hebraicarū questionū
super libros regū dicit nō ēē hieronymi sed cu
iusdā iudei etc. pte. 4. fol. 5. c. Item parte. 2. fol.
74. a. Et expressi qꝫ illiꝫ auctor fuerit. fo. 230. b
Libris veteris testamenti: videlicet legalibꝫ hi
storialibꝫ sapientialibꝫ et prophetalibꝫ qꝫ libri
correspondent noui testamenti. parte. 1. fo. 23.
a. Item pte. 6. fol. 239. c
Libri quinqꝫ legi figurant per qnqꝫ equites qui
in equis apparuerūt cū frenis aureis decori: et q
re. parte. 4. fol. 473. a.
Libri quinqꝫ designant per quinqꝫ vectes: qui ta
bular tabernaculi cōtinēt. pte. 1. fo. 183. b. et fol.
Libri quinqꝫ moysi per quinqꝫ panes (213. f
significantur. pte. 5. fol. 149. d.
Libri quinqꝫ moysi per colūnas quinqꝫ taberna
culi designant et qre. pte. 1. fol. 185. a. d
Libri quinqꝫ de quo mystice tractent et conside
rent. pte. 1. fol. 203. f
Libri legis quare diuisi sunt cū historia tempo
re indiuisa sit. pte. 1. fol. 213. g. et fol. 214. a
Libri sacri per spicas significant in quibus sunt
semina verbi dei. pte. 5. fol. 94. b
Liber propheticꝫ dī duobꝫ modis. pte. 2. fo. 61. b.
Liber mulieris triplici modo dicit et quomodo.

parte. 1. fol. 201. c.
Libri signant per digitos: et qre. pte. 1. fo. 178. a
Liberam voluit dñs ēē nostrā religionē sed ma
licie cleroꝝ adeo scrulibꝫ premunt oneribꝫ vt
tolerabilior sit conditio iudeorū. Qui nō hūa
nis psumptiōibus sed diuinis sub iiciunt insti
tutis. pte. 4. fol. 419. d
Liberū arbitrium fm sententiā sanctorū tempore
naturę lapsē nō potest diu vitare peccatū mor
tale anteqꝫ reparetur p gratiam. pte. 6. fo. 153. d.
Liberū arbitriū hō ita violauit: vt iam sine dei
gratia bonum per se agere non possit: enitā la
borare ad virtutes. pte. 1. fol. 199. a
Liberū mōstratur homines arbitriū. Dei est vo
care nostrum et credere: ipso tñ adiuuante vt iu
sti voluntatē premiū consequant. pte. 4. fol. 84. a.
Liberum arbitriū nihil agere i mentorio opere:
sed totū esse a deo etc. Error est. pte. 6. fol. 64. g.
et folio. 78. a
Homo nō pōt regi libero arbitrio sine misericor
dia et iusticia dei. pte. 4. fol. 125. f
Liberū arbitrium seruat: nec ex presciētia dei qñ
facere quid vel non facere necessitate cogitur.
parte. 4. fol. 146. c. f.
Liberum arbitriū et angelo et homini deus pmi
sit ad vniuersa et quare. pte. 4. fol. 208. f
Liberi arbitrij habilitatem ad bonum diminuit
multiplicatio peccatoꝝ. pte. 4. fol. 230. c
Libertatē arbitrij in christo non tollebat qꝫ scie
bat passionē suā determinatā a deo patre: a cuiꝫ
determinatiōe nō poterat decliare. pte. 5. fo. 80. d
In liberalibꝫ studiis cū locū recitare vel locutio
nem vel laudē vel alias per ordinē materias au
dierimus ex materie nomine profectum adole
scētis aduertimus. parte. 1. folio. 324. g.
Liberalitas politica habet mediū: sed infusa ex
cedit hoc mediū. parte. 6. folio. 71. b.
Liberalitas est mediū inter auariciam et prodi
galitatem. parte. 3. folio. 419. d.
Liberare homines de famis periculo meliꝫ est qꝫ
sacrificiū deo offerre. parte. 5. folio. 41. a.
Liberare a demone hoies possunt: sed in dei ver
bo resurrectionē mortuis imperare soliꝫ est di
uine potestatis. parte. 5. folio. 137. g.
Liberatio duplex. Prima iudeorū a captiuitate
babylonica Secūda fidelū omniū Et prima fi
gura secunde est: et secūda tertie. parte. 4. fol. 82.
d. Item. parte. 3. folio. 211. f
Liberatio babylonica an fuerit gloriosior et cō
pēdior: egyptiaca. parte. 4. fo. 134. b. et folio.
135. c. d. et folio. 142. g.
Liberatio populi christiani mirabil a saracenis
a signo celitꝫ dato. parte. 3. fo. 194. d. et fo. 190. d
Liberata a deo magnifice cōmunitas fidelis vel
persona singulari de afflictione magna corpora
li temporali vel spiritali ex hoc ad dei laudē
deuote exciteretur. pte. 3. fol. 195. b. et fo. 196. f. g.
Liberatus ab aliquibꝫ tentatiōibus demonis et
timēs de futuris agat gratias de liberatione p
cedēti et oret liberari de seqnti et agat ad hoc
psalmus. cxiiij. parte. 3. fo. 257. b. et fo. 258. b
Liberatio hominū a periculis spūalibꝫ scz a cul
tura idolorū ab heresi a desperationē a periculo:

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

- qđ est in regimie ecclie / 7 pro eisdē inuitatio ad
diuinā laudem. pte. 3. fol. 246. b.
- L**iberatio a captiuitate babylonica fuit figura li
berationis p christū fiende. parte. 3. folio. 221. b.
et folio. 222. b.
- L**iberatio regni iudee a psecutiōib⁹ fuit signū fi
guratiuū saluariōis mūdi fiende p christū pte. 4.
- L**iberatio populi israel de babylone (fo. 20. a
facta per cyrum fuit figura liberationis a pote
state demonis per christū facte. pte. 4. fol. 82. g.
- L**iberatio populi israel per cyrū fuit signū 7 figu
ra liberationis fiende p christū. pte. 4. fol. 155. d.
- L**iberatio particularis fuit figura 7 signū libera
tionis generalis toti⁹ ipsi israel fiende per ma
num moysi qui nō peccauit egyptiū propter he
breum interficiendo. pte. 6. fol. 176. b.
- L**iberatio christiani populi 7 ecclie p orōnes bo
noz de persecutionibus imperatorū romanorū
sūm opere efflagitat. pte. 3. fol. 195. d. et fo. 208. d.
- L**iberatoz diuinū a periculis 7 angustijs inui
tatio ad gratiax actionē / vt sūt deuatio / capti
uatio ab hostib⁹ / infirmitas corporalis / tempe
stas in mari a deo imissa 7c. pte. 3. fol. 246. b.
- L**iberat deus sepe per hoies: et liberat aliqñ per
semetipm. pte. 3. fol. 439. b.
- L**ibertas pđicandi 7 confessiones audiendi par
perū religiosoz frequenter rescindit / 7 impedit
in p̄iudiciū cōmunis ppli. pte. 4. fol. 418. d.
- L**ibertas domū facit: fuit⁹ carcerē. pte. 3. fo. 298. c.
- L**ibertatē cura magna ē apud israelitas. Et nos
qui serui pcti sumus / in libertatē i septenario re
uertamur. pte. 2. fol. 14. f. g.
- L**ibertas q̄ liberati sum⁹ a christo / ē pctoz remis
sio / et fide per dilectionem operantis iustifica
tio. pte. 6. fol. 86. b.
- L**ibertas marime ē desiderabilis a creatura rati
onali. parte. 5. fol. 112. b.
- L**ibertas arbitrij i malis iminuit: 7 virtutes au
ferit: qđ nō sit in bonis. parte. 3. fol. 201. a.
- L**ibya est quedā pars q̄ pprie dicit libya / q̄uis
b nomen vniuerse africe cōpetat. pte. 2. fo. 15. f.
- L**ibye pls qui erat subiect⁹ regi assyrioz. 7 est in
extremo fluminū egypti vocat musca: et qua
re. parte. 4. fo. 20. d.
- L**ibidinis vi / mens in corpore carnalis fornicati
onis / intātū captiuat / submergit 7 absorbet vt
in ipso momēto nihil aliud cogitare homini li
ceat. parte. 6. fo. 41. f.
- L**ibidinē 7 carnis concupiscentiā apls nō lauda
uit / dicens vsū femine ēē naturalē. pte. 6. fo. 5. f.
- L**ibidinis reumatib⁹ si quis inundat et luxurie
estib⁹ circūlit / nō dī stare s̄ sedere p. 1. fo. 304. c.
- L**ibidinū incentiuu frequenter impetūt castita
tem. pte. 1. fol. 105. e. Interl.
- L**ibidinōsū aliqñ turpis sermo demonstrat. par
Librarij et antiquarij qui dī (te. 4. fol. 223. a
cunf. pte. 2. fo. 239. c.
- L**icentiā redeundi in iudeā dedit cyrus iudeis.
- L**icere pōt aliqd 7 nō expedit (pte. 4. fol. 204. a
re: expedit aut qđ nō licet / nō pōt. pte. 6. fo. 41. a
7 sup b qđā distinctio. Ibidē.
- L**icere nunq̄ dicit qđ prohibet. Ibidē. b.
- L**icent multa ratione necessitatis / que alias nō
licerēt parte. 2. fo. 233. b. g.
- L**icitum aliqd de se sit illicitū rōne alicuius cir
cūstantie. pte. 2. fol. 309. c.
- L**icinius primo fuit christianis pacificus / tñ ci
ro postea factus ē psecutor eoz. pte. 6. fo. 250. g.
- L**icinius post mortē constantini persecut⁹ est ec
clesiā: 7 postea iulianus apostata. Licini⁹ in bel
lo fuit deuictus 7 apud tessalonicā capite trū
catus: iulianus a sancto mercurio lancea fuit
transfixus. pte. 4. fo. 88. b. c.
- L**icium ē aliqñ sentire contrariū in dictis scōz
sed quō. pte. 5. fo. 53. g. b.
- L**idda ē ciuitas palestine in litore maris magni **Lid**
sita. pte. 4. fol. 451. a.
- L**ignū pomiferum denotat omnelignū faciens **Lig**
fructum. pte. 1. fol. 25. b.
- L**ignū vite in medio paradiso 7c. quō 7 qualiter
sit. parte. 1. fol. 36. f. g.
- L**ignum vite homi dātū est ad restaurandū vi
tā ei⁹ 7 ad impediendū senectutē. pte. 3. fo. 36. b.
- L**ignū scientie boni 7 mali dictū est / vt per illud
homo experiret quanta esset distantia inter bo
nū obediētē 7 malū inobediētē. pte. 1. fo. 37. d.
- L**ignū scientie boni 7 mali erat corporale sicut
alię arbores / nec cibo noxiū. Qui cū fecit oīa
bona valde: nihil mali in paradiso statuit 7c.
parte. 1. fol. 36. g.
- L**ignū ēē scientie boni 7 mali quō intelligere po
tuit hō: q̄ vsū mali nesciebat oīno. pte. 1. fo. 37. g.
- L**igna sethim ad faciendū tabulas tabernaculi
7 arce 7 mense: 7 aliq̄ alia quā iacob fecit aspor
tare i desertum 7 vnde habuit. pte. 1. fol. 176. c.
- L**ignū ostensū moysi fm aliquos erat de natura
sua amarū: 7 sic fuit ibi mai⁹ miraculū inquātū
per eius imissionē dulcorate sunt aque: 7 facte
potabiles. pte. 1. fol. 155. b. Itē pte. 3. fol. 360. d.
- L**igna libani pro tabernaculo / vnde / et a quo dī
cta sunt. pte. 3. fol. 360. d.
- L**ignū offensionis dicit vetitū: per cui⁹ concupi
scentiā humanū genus icurrit mortē sic per cō
cupiscentiā auri icurrit cupidi mortē pcti. pte. 3.
- L**ignū p̄cisū de vite signat hoies iba (fo. 419. d
bilem ad bonū. pte. 4. fol. 230. c.
- L**ignum viride quod desiccātū est / significat po
pulū iudaicū p maiori parte manentē in sua i
fidelitate / sed lignū aridum frondescēs: signifi
cat gentilem populū fructificantē per fidei susce
ptionē. pte. 4. fol. 236. b.
- L**ignū vite est christus q̄ beati fruunt. pte. 6. fol.
243. g. et fol. 275. b.
- L**ignum dominice crucis q̄liter est inuentum / 7
a q̄b⁹ psonis / 7 etiā vnde ortū habuit. pte. 5. fol.
- L**ignū sancte crucis: vbi et per quē (201. c
plantatū / 7 de ei⁹ mirabili opatione. Ibidē. c.
- L**ignum iesu christi missū in panē quō sermonē
siue verbum 7 aquam amarā / legem. scz dulco
rauit. pte. 4. fo. 128. e. f.
- L**ignum propter tropheū dominice passiōis cō
gruit sacramētū. pte. 2. fol. 262. b.
- L**igno: nō est in hebreo: ne in greco: nec in tras
latiōe hieronymi: cum dicit in psalmo. Dicite i
gentib⁹: quia dominus regnauit. Sed est addi
tio 7c. Quare hymni ecclesiastici versus: Im

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū.

plera sunt que cōcinit dauid 22. fm additionē
conscriptus ē. pte. 3. fol. 231. c.
Ligna altaris holo causti quō tāto igne vicino/
incōbusta pmanere potuerūt 22. pte. 1. fol. 186. c.
Lignū quoddā. f. anchiton: cū plus arserit mun
dius sit. parte. 1. fol. 186. c.
Lil lilii comitāte odoris gfa: cādidū colorē sours/
intus aurosum ostendit. pte. 2. fo. 141. b.
Lim Limbus sanctorum est superior pars inferni. par
te. 1. fol. 103. b.
Limbus sanctorū ante iacob iam receperat mul
tos. parte. 1. fol. 120. c.
Lim limbū inferni descendebāt sancti patres: q̄s/
uis essent mūdātī ab originali t actuali pctō/et
quare. parte. 6. fol. 18. b.
Lin Linea accipit p chorda latomi. pte. 4. fo. 367. b.
Linea quā posuit deus i isrl q̄ fuerit: nā p ipsam
designat diuina iusticia tortuositatē culpe emē
dans p pnam. pte. 4. fol. 367. c.
Linamenta vniuersa et ruge vestis iesu in saro
tanq̄ sculpta cernunt: vt dicat/ dum p mediū il
lor de rupis cernice descēderet. pte. 5. fol. 137. g. b.
Linamenta corporis nō sūt i deo/ sicut intellexerūt
iudei/ t aliq̄ christiani simplices: qui anthropo
morphite dicti sunt. pte. 4. fol. 106. d.
Lingua serpētis fuit mora ad loquēdū stute de
monis: Sed lingua asine balaā mouebat p bo
num angelū: neuter tamē intelligebat vba for
mata: sed solū angeli mouētes linguas eoz ad
formationē verboꝝ. pte. 1. fo. 40. b.
Lingua p adā pmutata. i. hebreica māsīt i pfusi
one linguaz i ea pte hoīm q̄ nō angeli vel pnci
pis sed dei portio est. pte. 1. fol. 294. f.
Lingua hebreica sola fuit ante confusionem tur
ris. parte. 1. fol. 38. e. Interf.
Lingua hebraica fuit pma t cōmunis omnibus
vsq̄ ad edificatiōē tur̄ babel. pte. 4. fol. 40.
In linguaz diuisione nihil nouū fecit de
us: sed dicēdi modos t formas loquelaz diuer
sis gentibus diuisit 22. parte. 1. fol. 59. a.
Lingua impssit vnus angelus vni homini: ali
egyptiā/ alius grecā: t sic fortasse diuersaz gen
tū ipsi pncipes fuerūt: qui lingue t loquele vi
debant auctores. pte. 1. fol. 294. f.
Linguas diuersas in hominib⁹ t loquelas diuer
si angeli operati sunt (vt putandū est) in confu
sione linguaz. Venite (inqt deus) ad angelos/
cōfundamus linguā eoz. pte. 1. fol. 294. f.
Lingua vnaqueq̄ aliqd̄ pprietatis habet quod
apud alias videt̄ viciōsū. pte. 1. fol. 309. f.
Lingua hebraica maxime distat a lingua roma
na. parte. 1. fol. 366. c.
Lingua hebraica t syriaca sunt valde ppinque:
t homines notabiliter litterati magis vtebant̄
lingua syra q̄ hebreā: vnde t libri eoz qui sunt
extra bibliā: p magna parte scripti sunt in illo
idiomate/ litteris tñ hebraicis: qd̄ de facili pōt
fieri: q̄ littere hic t ibi sunt eiusdē nūeri t soni:
differētes tñ characteribus. pte. 6. fol. 165. g.
Lingua hebreica licet sit vna: tamē variā fm di
uersitatē puinciaz: et vnaqueq̄ puincia et re
gio habet ppriū loquēdi sonū quē mutare non
possit. pte. 5. fol. 82. c. et fol. 117. e. g. Itē parte. 2

fol. 53. b. Itē parte. 6. fol. 165. e.
Lingue principales fuerūt tres. f. hebraica/ gre
ca et latina. Et istis tribus titulus positus sup
christū crucifixū scriptus est. parte. 5. fol. 180. b.
et fol. 239. a. Itē pte. 2. fol. 60. a.
Lingue sicut p rebellionē ad deum fuerūt diuī/
se: sic per infusionē spiritus sancti fuerunt vni
te. parte. 6. fol. 167. c.
Lingua deseruit in duobus. f. gustu t loq̄la: q̄b⁹
punitus est diues. pte. 5. fol. 167. b.
Lingua eo q̄ sita est in lubrico: male corrigibi
lis est a multiloquio/ et per cōsequens a stulty
cia. parte. 3. fol. 336. g.
Lingua cum non restringit̄/ nequa q̄s vbi cecide
rit/ accet: sed semp ad deteriora descēdit. pte. 3.
Lingua/ membrū scz quod moue/ (fo. 46. a. b.)
mus in ore/ cū loquimur: signa rerū dantur/ nō
res ipse pferunt. pte. 6. fol. 55. a.
Lingua suauiter docēs multo pl⁹ pfortat itelle
ctū q̄ vinū t musica cor. pte. 3. fol. 429. a.
Lingua erudita q̄ scit fratres instruere et corrige
re: est bona merces. pte. 3. fo. 439. a.
Lingua inflāmata a gehēna qui murmurant/ vel
detrabunt: ignis dñi iuste vltionis in futuro il
los excruciat. pte. 1. fol. 281. a.
Linguas aduersantiū incipit pati: q̄ seculo con
tēpto/ soli herēs deo cogitat pficere: has q̄ non
patit̄/ nōdū pficere conat̄. pte. 3. fo. 275. f.
Lingua in fluxa eloquia relaxare/ est aquam di
mittere. parte. 3. fol. 325. e.
Lingua mēdar quicqd̄ simulat: hoc q̄si vex esse
manus opis ostentat. pte. 4. fol. 314. a.
Lingue adulantiū/ in Adulantiū lingue.
Lingua inter epulas splēdidas magis relaxatur
ad loquēdū inepta. pte. 5. fol. 167. b.
Per linguā cuncta fere facinora aut cōcinnant/
aut patrant/ aut defendunt. parte. 6. fol. 213. f.
Lingue vel loquacitatis malū ostendit ex quat
tuor: q̄ inficit cōmuniter/ multipliciter/ incurā
biliter et innaturaliter. parte. 6. fol. 213. b.
Lingua prauoz bestijs/ ferocitate: volucib⁹ le
uitate: serpētib⁹ virulētia pcellit. pte. 6. fo. 216. a.
Lingua qui laxat in fluxu loquēdi/ caput ē iur
gioꝝ. parte. 3. fol. 20. b.
Lingua post q̄ leuitate vsa conuincit: qd̄ restat
nisi vt cōticēdo refrenet̄: pte. 3. fol. 76. f.
Lingue ostiū sit/ quod modo claudat̄/ mō ape
riatur. parte. 3. fol. 20. b.
Lingua tertia vel media q̄ mala ē: t quot mala
ex ea pueniant. parte. 3. fol. 417. b.
Lingua iuriat̄/ cū ad detractiōē pferēdā appli
cat̄: q̄ p hoc pēnā meret̄. parte. 3. fol. 368. b.
Lingua inficit multipliciter: quod pbaf per tri
plex exemplū. f. animale/ artificiale/ et natura
le. parte. 6. fol. 213. a.
Perfectus est vir qui non peccat in lingua. par
te. 3. fol. 140. e. Interf.
Lingua christi vel dei dicunt̄ apli t edicatores.
parte. 3. fol. 14. f. et fol. 135. a.
Lingua angeloz q̄ t qlis dicat̄. pte. 6. fol. 54. b.
Lingua loqui quid sit/ vt apostolus ait: et quot
modis contingit. parte. 6. fol. 55. b. c.
Non frustra est lingua in verbo: quia facile la

In Glossas ordinariā Interl. q5: necnon in Nico. de ly.

- bitur. parte. 3. fol. 140. e.
Lingua leuis ad loquendū ē signū leuis mētē: et hoc est malū: et nota quare. pte. 3. fo. 159. b. e.
Lingua qui non refrenat/ concordiam dissipat. parte. 3. fol. 325. e.
Qui in lingua magis delinquit: in ea plus arsurus esse perhibet. pte. 3. fol. 328. e.
Linguis malorum nō multum attendendū est. parte. 3. fol. 350. a.
Lingue in signū sunt non fidelibus/ sed infidelibus. parte. 5. fol. 95. f.
Linguarū donū representat p epistolā et euangeliū. Et in hoc seruatur in ecclesia consuetudo de numero loquentiū. parte. 6. fol. 56. f.
Linguarum varietas qualiter est et qualiter nō. parte. 6. fol. 56. a.
Linguis varijs loquuntur et orantes et p̄dicantes/ et quō. pte. 6. fol. 166. b.
Linguis varijs locuti sūt ap̄li: et q̄tuplici mō b̄ intelligi possit. pte. 6. fo. 167. a. b.
Lingua dicitur loq̄la p linguā formata. pte. 1. fo. 366. e.
Lingua potest dici quelibet signorū. platio/ quā mens aliquid cōcipit. pte. 6. fol. 55. a.
Lingua christi in eo q̄ dixit: Sermonē quē audistis nō est meus etc. nō mouebat ad loquendū ex cōceptione aīe/ nisi f̄m q̄ aīa mouebatur ab ipsa diuinitate. parte. 5. fol. 229. c.
In lingua vna sola. f. hebreā p̄dicabat christus: apostoli autem p̄dicabāt in omnibus linguis: et ideo p̄dixit christus: Et maiora horum faciet. parte. 5. fol. 228. f.
Lingua et digitus metaphorice dicuntur i anima/ bus separatis. pte. 5. fol. 167. b.
Linū de terra p̄creatū multo labore ad candorē vestis puenit. pte. 2. fol. 103. e. et fol. 203. f.
Linū signat mortificationē carnis. pte. 3. fo. 339. e.
Lip In lipis pupille sang sūt: sed hūore defluēte palpebrę grossescūt: cuius crebra infusione acies etiam pupille vitiantur. pte. 1. fol. 252. e.
Lyr Lyrā quid et vnde dicat. Et significat ecclesiā: q̄ in varietate diuersarū disciplinarū/ historie/ allegorice/ tropologicē et p anagogen: suauem sonū exprimit. pte. 2. fol. 203. e.
Lit Litigiosi et inquieti a spiritu sancto resiliunt. parte. 1. fol. 140. b.
Litare et sacrificare differt/ et quō. pte. 3. fo. 423. a.
Lithostratus. i. pauimentū siue lapidū structura grece: hebraice golgotha: et fuit loc⁹ aī do/ mū pilati. pte. 5. fol. 238. b.
Litigare/ et morem irę suę gerere/ muliebri est. parte. 2. fol. 75. b.
Litigiosi in disputationibus magis volunt obtinere iniurijs clamoribus q̄ veris ratiōib⁹. parte. 3. fol. 20. c. et fol. 28. b.
Lis p̄pū est rusticoz. pte. 6. fol. 119. e.
Litibus eum interesse i foro/ culpa nō caret: qui in cathedra moysi magister vult appellari. parte. 5. fol. 112. b. et fol. 175. a.
Littere dicuntur elementa q̄si alimēta/ ad similitudinē mūdi elemētōz etc. pte. 2. fol. 60. b.
Littere oēs apud grecos xba et numez significāt. pte. 6. fol. 260. a. Itē pte. 2. fol. 305. b.
Litteris vtuntur nūc hebrei q̄s hebreas inuenit: et nō antiq̄s littere moysi/ et q̄re. pte. 2. fol. 60. b. c. et fol. 249. e. b. Itē pte. 1. fol. 370. e.
Littere priores hebreoz quas moyses eis tradidit: remāserūt apud samaritanos: quib⁹ illos q̄n q̄s libros moysi/ quos solos de sc̄ptura s̄cta receperāt/ scribere solebāt. pte. 2. fol. 249. e.
Littere hebraice i libro threnorū p̄ponūt singul⁹ xba f̄m ordinē alphabeti. pte. 4. fol. 179. c.
Littere hebraice a chaldeis nō sono sed charactere t̄m distinguunt. pte. 4. fol. 296. g.
Littere grece et latine vt plurimū deriuatę sunt ab hebreis litteris/ quę antiquiores fuerūt. parte. 6. fol. 131. f. Itē pte. 2. fol. 60. c.
Litterarum radices amare/ fructus dulces. Eleus sententia est. pte. 4. fo. 111. e.
Littera c. sicut ponit p cētū/ et l. p q̄ngua/ et sic d̄ aliq̄bus: ita sūt i greco litterę aliq̄e ponunt p numeris. parte. 6. fol. 260. c.
Littere in tabulis decē p̄ceptorū quomodo fuerunt. parte. 1. fol. 206. d.
Littere helie p̄phete de occisione fratris quę fuerunt oblate ioram post translationem helie. parte. 2. fol. 228. b.
Littere cōmisit a rege corobabel/ fuerūt de quatuor: de securo transitu/ de lignis habendis de libano/ de libertate concessa/ d̄ pecunijs a rege concessis. parte. 2. fol. 273. a.
Littere antiquitus annulo p̄prio signabantur. parte. 1. fol. 104. f.
Litteras diuinas quis nostrū tanto labore et studio querit quāto quesuit humanas: Alij cum recitāt/ audierint/ discedūt. Alij nec si recitētur sciūt: sed in remotioribus ecclesie locis secularibus fabulis occupant. pte. 1. fol. 206. b.
Littere legis p̄ma facies amara est: q̄ circūcisio/ nē p̄cipit et sacrificia/ et cetera: q̄ oīa tāq̄ amara nucis cortice p̄ice. pte. 1. fol. 292. c.
Litteralis si aliq̄ stare p̄sit: et etia3 necessariū sit vt allegorice intelligant. pte. 1. fol. 294. b.
Littere operimentū veteris legis discute: in quo tegit sacramētū icarnatiōis christi: et cū cognoueris: inde tibi salutē p̄missā hūiliter ad auxiliū ei⁹ cōfuge. parte. 2. fol. 58. e.
Littera legis humi posita ē et deorsū. Itē q̄ ascēdit q̄ hominē legis sequit. Sed si ascēderis ad sp̄m de littera: ascēdis locū excelsū: quē a deo in hereditatē accipies. pte. 2. fol. 4. b.
Littera occidit: quę/ qualis et quare. parte. 6. fol. 64. f. Itē parte. 1. fol. 6. g.
Littera legi d̄ vas fictile/ et q̄re. pte. 1. fol. 292. c.
Item res ac sensus propter litteras/ sed litterę ad manifestationes ob manifestationē sunt repperit. parte. 2. fol. 186. f. Interl.
Littera et spiritus alio modo dicitur lex et gratia. parte. 6. fol. 64. f.
Littere papales hanc habent clausulam: Nulli omnino hominū liceat etc. si quis autē attentare p̄sumpserit etc. pte. 2. fol. 248. d.
Litteralis sensus in Sensus litteralis.
Litterati hoies si debēt despiciere simplices christianos circa terrena occupatos. pte. 1. fo. 357. b.
Litteratus hō in scripturis diuinis non solū debet docere verbo/ v̄l p̄dicādo vel legēdo/ s̄ etia

Posillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

Scripto: vt sic nō solū p̄sentib⁹ p̄ficiat: sed etiaꝫ
absentibus ⁊ futuris. pte. 4. fol. 159. b.

Litterans hoib⁹ nō solū licitū ē s̄ meritorū sa
cr̄ ⁊ exponere scripturā fm̄ fidei tenorē: ⁊ ei⁹ ob/
scura min⁹ intelligētib⁹ declarare. pte. 1. fol. 330. d.

Litterari carnales nō sunt mittēdi ad p̄dicandū
⁊ docēdū inter seculares: q̄ plus nocerēt mala
vita q̄ p̄ficerēt doctrina: eo q̄ i moralib⁹ magl
mouēt facta q̄ verba. pte. 1. fol. 334. e.

Locale dicit q̄ circūscribit fm̄ ptes loci supra ⁊
infra: aut retro dextera ⁊ sinistra. pte. 3. fo. 364. a.

Loculos habuit dñs cui angeli ministrant: infir
mis compatiens: quo mitteret pecunia a fide/
libus data victui necessaria: quos cōmēdauit
inde ⁊c. pte. 6. fol. 45. e. Itē pte. 5. fo. 221. e.

Locuples p̄ iecur intelligunt: q̄ i ecclia curi ⁊
voluptatib⁹ deseruiūt. pte. 4. fo. 187. b.

Locus p̄p̄ius oīm cōpositor ex elemēt: vbi na
turalis q̄scūt ē terra. pte. 5. fo. 76. g.

Locusyn⁹ cū munit⁹ nō ē de q̄ patet hosti adit⁹/
cetera incassū munita sunt. pte. 3. fol. 55. e.

Loc⁹ nō erat sc̄tū i q̄ moyses stetit: s̄ p̄sētia dñi
qui erat in eo sc̄tificauerat locū. pte. 2. fol. 9. b.

Loc⁹ nō local sapie p̄f ēniū illd: Ego i p̄fē. pte. 3.

Loc⁹ hoi dar⁹ p̄ habitatiōe pueniēs (fo. 54. a
fuit paradisi⁹ voluptatis: id ē deliciostatis et
amēnitatis a principio. s̄ tertio die q̄n primo p/
ducte sunt plantę. pte. 1. fol. 36. g.

Essō dei loco ⁊ angeloz ⁊ aīe hūang: quō disse
rētē dicant. pte. 3. fol. 364. a.

Locus hominis deus est: qui eum creauit vt in
se consisteret: quē homo peccādo deseruit: sed
deus fugitiuū p̄ incarnationē requisit. pte. 3.

Locus dei est misericordia: a qua vi/
derur egredi: quando punit fm̄ rigorem iusti/
cie. parte. 4. fol. 377. d. f.

Loc⁹ sanctificat ex p̄sētia dei q̄ sc̄tis assistit. pte

Locus maloz est mūdus: qui ⁊ dis (2. fol. 9. b
soluel. parte. 3. fol. 138. a.

Loc⁹ adoratiōis i mōre garissim⁹: a quo iſtitut⁹ fu
it: de quo duplex opinio. pte. 5. fol. 198. b.

Loca sc̄tā i hierlm. s̄ passionis christi ⁊ sepultu/
re: iclusa fuerūt itra ciuitatē p̄ dilatatiōē mu/
ri ex illa pte: q̄ pri⁹ extra fuerūt. pte. 4. fol. 98. f.

Loca domine passionis ⁊ sepulture iclusa fu
erunt intra hierusalē p̄ adrianū: quādo restau/
rari fecit ipsam ciuitatē prius destructā per ro/
manos. parte. 4. fol. 154. g.

Locus vbi crucifixus est dñs specialit⁹ vocat so/
doma ⁊ egyptus. pte. 4. fol. 85. e.

Loca seruituti christi dedicata aī tempora cō/
stantini ita fuerunt deserta: q̄ nullus christia/
nus nisi furtim audebat accedere: sed constan/
tinus per totū orbē iussit ea aperiri. pte. 4. fol.
88. g. Et idē etiā in Cōstantinus.

Locus beatoꝝ dicit templū. pte. 6. fol. 169. b.

Locus ap̄us iudeis ad capiendū christum: ex
tribus. Primo: q̄ erat a ciuitate remotus. Se/
cundo: quia erat clausus. Tertio: q̄ erat cogni/
tus p̄ditori. parte. 5. fol. 236. b.

Locus in quo christus dormiuit somno mortis
est ipsa crux sancta. Locū autē istū notare ē chri/
sti passionē deuote cōsiderare. pte. 2. fo. 58. h.

Locū petit a nobis iesus christus quē edificet i
quo habitet. pte. 2. fol. 27. e.

Hora quō christ⁹ dī loc⁹. pte. 3. fol. 54. a. Interf.
Loc⁹ hilari cordis est delectio vite p̄sentis. pte.
Sapia si pōt loco teneri nec rebus (3. fo. 68. a.
emi. parte. 3. fol. 53. b.

Locus anime spirital⁹ est iusticia/ veritas/ sapi/
entia/ sanctificatio: ⁊ omnia quę christus est lo
cus anime est. parte. 1. fol. 315. b.

Locoz nomia quędā scribi diuina sapiētia dis/
pensauit: quę mysticā interpretationē contineāt/
quibus indicat: q̄ hec certis rationib⁹/ nō ca/
su fieri dispensant. pte. 2. fol. 25. e. f.

Locus omnis in iudea/ mons/ ciuitas ⁊ vic⁹/ cer
tis noib⁹ designat: quib⁹. s̄ aut chananei i lo/
cis suis/ aut phereſei/ amorrei/ euei/ v̄l bebei/ no
minauerunt. parte. 1. fol. 326. a.

Locus vnus atq; idē aliqñ pluribus nominib⁹
nūcupat. parte. 4. fol. 154. b.

Locus quis ⁊ qualis dicit⁹ fuit/ vbi postea beth/
leem fuit edificata: vbi angelus nato christo
apparuit pastoribus vigilātib⁹ super gregē:
⁊ modo vocat⁹ angelus ad pastores: vbi funda
ta est ecclesia. pte. 1. fol. 99. g.

Locus sacrificij nō poterat esse nisi vnus/ ad vi/
randū periculū idolatrię: ad quam populus iu
deoz erat pronus. pte. 1. fol. 165. f.

Locus inferni debet demonibus: permittunt ta
men inter homines vsq; ad iudiciū: vt glorio/
sior sit electozū victoria in demonū tentantiū
superatione. parte. 5. fol. 99. b.

Loc⁹ superior: (sine quo regi populus nō potest)
et si teneat et administret vt decet: indecenter
appetit. parte. 6. fol. 119. e.

Locusta qd ⁊ vnde dicit. pte. 4. fol. 60. e.

Locusta ⁊ bruchus differūt sicut p̄fectū ⁊ imp̄fē/
ctū in eadē specie. parte. 4. fol. 352. d.

Locusta/ erugo ⁊ bruch⁹/ et etiā rubigo: quid si/
gnificent. parte. 4. fol. 352. d.

Locuste/ de q̄bus scribit moyses: p̄cussa fuit egy
ptus: an ⁊ quō grauiorē fuerūt q̄ ille de q̄bus
scribit iobel. pte. 1. fol. 144. c.

Locuste/ de quibus iohannes comedit: fm̄ ali/
quos sūt animalia parua/ quę ad vsū antiqui/
tus deputabant. pte. 5. fol. 13. g.

Locuste qñ p̄ flagello mittunt: non solū sup do/
mos ⁊ muros discurrūt/ sed etiā p̄ interiora do/
moz huc illucq; volāt. parte. 4. fol. 354. a.

Qñ nutu dei locuste de loco ad locū transeunt:
sua multitudine solent radios sol⁹ a terra exclu/
dere: ⁊ eā qñ nubes obumbrare. pte. 4. fo. 354. a.

Locuste qñ a deo mittunt: itatū magnū sonū fa
ciūt: vt a sexto miliario audiri possit sonit⁹ ear:
sicut tradūt illi in q̄z fines cōsueuerunt venire.

Locustas solet adducere au/ (pte. 4. fo. 354. a.
ster nō aquilo/ ⁊ q̄re. parte. 4. fol. 355. a.

Locustaz agmē tpe beati hieronymi totā iudeā
terit: q̄ orationib⁹ sanctoz p̄p̄itate sūt i mare: s̄
ad litora refuse/ fetoz noxi⁹ eruiūt: ⁊ homib⁹ p̄/
silentiā intulit. parte. 4. fol. 355. a. b. c.

Locuste si venerint in principio serotini imbris:
id ē verno tpe qñ cūcta virēt: cūcta pene consu
mūt. pte. 4. fol. 366. e. Itē pte. 1. fol. 144. e.

In Glosas ordinaria Interl. q3. necnon in Aico. de ly.

- Locustar** natura ē: vt in frigore torpeat / i calo / re volitet. pte. 4. fol. 388. g. et fol. 389. b.
- Locustarū** varie sunt species / vt dicunt aliqui: vt potius fm alios diuersi gradus eiusdē species. parte. 1. fol. 234. d.
- Locusta**: qz lōgiora retro crura habet / vocaf locusta / quasi longa hasta. pte. 1. fol. 144. a.
- Ex locusta** bruchus nascit: et quousqz alas habeat sic vocaf. pte. 4. fol. 60. c.
- Locutionū** omnium generalis vis hec est: vt quē admodū ipse lingue nō intelligunt / nisi audiēdo vel legendō discant: ita nec modī locutionum. parte. 2. fol. 50. e.
- Locutio** impropria fm regulas grāmaticas si est in sacra pagina / nō est curandū: qz illis nō subiacet theologia. pte. 5. fol. 105. g.
- Locutionis** duo genera notia sunt. Vnū quod pueris laudat. aliud quod recta vituperat: ibi fauor / hic ira. parte. 3. fol. 20. a.
- Locutionis** simplicitas magnę virtutis laus est quā qz arrogātes nō habēt: habere se asserunt / vt securius audiant. pte. 3. fol. 61. f.
- Locutionis** finis sapientium esse solet: vt vsqz eo dicant / quousqz aduersarij silentiū imponent. parte. 3. fol. 61. b.
- Locutionis** sicut intelligentie / auctor est deus.
- Locutio** que peruersior / qz (parte. 3. fol. 73. a. ad supra persuaderi. parte. 3. fol. 311. b.)
- Locutiōis** quedā peccata detestant: vt ē peccatū blasphemie: pccatū locutiōis irreuerētis: peccatū locutiōis iniurijs. pte. 3. fol. 410. b.
- Locutionis** integritas quid pdest / si audiētem nō edificat: p nihilo em loquimur si ab his ppter quos loquimur nō intelligimur: verbum ergo nimis obscurū vel ambiguum vulgi mori debet dici: vt intelligatur etiā ab indoctis. parte. 1. fol. 280. b.
- Locutio** incorporeę nature nō vno modo ē: aliter em de angelis / aliter angeli deo / aliter animis.
- Locutio** angelis que (mg rē. parte. 3. fol. 6. f. et qualis et quomodo sit. parte. 6. fol. 53. b.)
- Locutio** dei ad diuersa et diuersimode accipit. parte. 1. fol. 44. b. d. e.
- Locutus** de deo / omnibus armet virtutibus: quaz qtuor generales sunt: iusticia / castitas / fortitudo / sapiētia rē. pte. 1. fol. 242. b.
- Locutus** quomō est deus ad adā: an p suā substantiā / an p creaturā subditā sibi? parte. 1. fol. 37. f. et fol. 41. f. et fol. 42. a.
- Locutiones** de sapientia genita vel creata sunt cauendę magis qz extendēde: qz vident fauer errori arrij. pte. 3. fol. 388. c.
- Locutio** synecdochica ē: qm minor ps accipit p maiori: vel p toto. pte. 1. fol. 72. f.
- Locutio** hyperbolica ē ad designandū abūdan
- Loganimitas** dei q. (tia reni. pte. 1. fol. 117. b. parte. 6. fol. 6. f. Item parte. 1. fol. 142. f.)
- Longinquitas** in ppheta inqntū annūciat ea q sunt longinqua ab hominū cognitione / potest dupliciter intelligi. pte. 5. fol. 210. c.
- Logitudo** ois vite pntis punctus esse cognoscit / cū fine terminat. pte. 3. fol. 44. a.
- Logitudo** terre pmissionis et latitudo fm diuer
- sas ptes quō accipit. pte. 4. fol. 283. c.
- Longobardi** cum rege suo multū affligunt ecclesiam / anno dñi septingentesimo sexagesimo
- Longobardoz** regnū (tertio. pte. 6. fol. 263. c. qñ et p quē defuit vel defecit. Ibidem.)
- Loquar** / vt vel sic verecūdiā tegat qñ criminosus nō sit / alios criminat. pte. 3. fol. 28. a.
- Loquaces** magis solent esse vt appareant / pascientes et parū valentes in quacūqz arte vel facultate. pte. 3. fol. 323. c.
- Loquacitas** infructuosa quasi xboz folia a diuinis refecit: dñi in templo dei nemus plārari phibet. Indignū ē vt verba celestī oraculi restringant sub regulis donati. pte. 3. fol. 4. g.
- Loq̃la** et sermo quō differūt. pte. 3. fol. 110. e.
- Loqui** praua q refugit / et mysteria celestia exponit: auditoribus p dei adiutorij piū laborem explens: ad montē fortitudinis. i. christum feliciter ascendit. pte. 1. fol. 312. a.
- Loquimur** p nihilo / si ab his ppter quos loquimur / nō intelligimur. pte. 1. fol. 280. b.
- Loqui** tm norūt qui sub diabolo agūt: sed inania loquunt / vtpote astrologi aliqz et phi. fideiū aut regnū quod a deo ē: nō in sermone sed i virtute dei. pte. 1. fol. 301. b.
- Loquunt** hoies foris: tamē deus solus intus aperit: intus instruit veritatis cognitione et amore. parte. 5. fol. 206. a.
- Loquit** dñs vel sathan nō statu voc / cū sint incorporei: vt nos qui et in secreto cordis quasi post parietē corporis stamus / donec p linguam egredimur. pte. 3. fol. 6. f.
- Loquit** deus ad diabolū quattuor modis. Elías eius arguit: electoz suoz iusticiam contra illū pponit: tentandā innocentia ei permittit: id est ad probationē fidelij malicia eius contra eos latat: aliquādo ne tētare audeat / prohibet. parte. 3. fol. 6. f.
- Loquit** diabolus ad deū tribus modis. Elías hominis insinuat: innocētes fictis criminibz accusat: et rimas nocēdi querit / et tentandā innocentia postulat. pte. 3. fol. 6. f.
- Loquunt** arrepticij aliquādo idioma eis ignotum: et hoc est manifestū signū / q sic loquens sit demoniacus: sed an et quomodo possibile? parte. 5. fol. 34. b. et fol. 35. a.
- Loquitur** recte ille solus / vel dñm cōfitemdo / vt alijs pdicando: cuius auditū vt celestibus possit auscultare et obsecū dare mādatis / diuina gratia referat: cuius linguā dñs tactu sapiētie q ipse est / ad loquendū instruit. pte. 5. fol. 104. a.
- Quam** ratione loquitur / qui in ea quietus exercetur. parte. 3. fol. 195. f.
- Quicūqz** sic credit vt loquit: et si nō vera loquitur / tm fideliter loquit. pte. 4. fol. 68. b. a.
- Ad cor** loquit qui mēstem consolāt: sicut de sichen dicif. parte. 4. fol. 70. a.
- Facundius** loquitur / qui obstupescendo tacet. parte. 3. fol. 24. e.
- Qui** loq̃ / iudicio auditori. Ibidem. pte. 3. fol. 20. b.
- Loqueris** deo qñ oras: quādo legi / deus loquit tibi. parte. 3. fol. 213. e.
- Loqui** sapienter qui nitif: timeat ne ei eloquio

vnitas confundat. pte. 1. fol. 191. a.
 Loquitur stulte/ qui inter flagella se innocentē
 dicit. parte. 3. fol. 8. e
 Loquitur ad hoc solum deus nobis per totam
 sacram scripturam: vt nos ad suum et proximū
 amorem trahat. parte. 4. fol. 215. a.
 Sunt multi qui loqui tarde incipiunt/ sed mo-
 dum in cēpro non ponūt indiscrete loquendo:
 et cum bona intentione veniunt: bona pie men-
 tis p̄ceptis locutio viciat. pte. 3. fol. 10. b.
 Deus aperit ora eorū qui verba dei loquuntur
 eorū qui loquunt̃ mendaciū/ falsū testimoniū
 et diabolus et. parte. 1. fol. 132. e.
 Loquimur cū omnipotente/ dū eius misericor-
 diā deprecamur. pte. 3. fol. 31. b. et fol. 32. b.
 Loquimur deo cū faciē ei⁹ per desiderii postu-
 lamus. Respondet loquētib⁹ cū nobis se amā-
 tibus apparet. parte. 3. fol. 32. b.
 Loqui nostrū ad dñm est promptis ad illū desi-
 deriū inhiare. parte. 3. fol. 82. a.
 Loqui christum pro nobis/ est se pro nobis ho-
 minē ostendere. p̄ter quē nullus equus inue-
 niret/ qui sine peccato pro peccatoribus inter-
 cederet: per hoc ergo q̄ se nobis similē ostēdit/
 et in formē veritate nō discrepare: patri pro no-
 bis loquit̃. parte. 3. fol. 65. f.
 Loqui nostrū est hominibus occultum sensum
 aperire: loqui nostrū ad diuinas aures: ē mo-
 tum mentis etiam expressione actionis osten-
 dere. parte. 3. fol. 76. f.
 Gratiā bñ loquēdi est a deo. parte. 1. fol. 132. f.
 Loquēdi cōstātiā duo impediūt i hoīe. scilicet dolor
 de p̄senti/ et timor de futuro. pte. 3. fol. 32. c.
 Loquendi vsus recte per collū exprimit̃: q̄ vox
 in collo est. parte. 1. fol. 190. g.
 Loquendi libertatem solet auferre terror cōuen-
 tiū. parte. 5. fol. 157. c.
 Loquendū est caute: sed si tamen ex verbis tu-
 is aliquis scandalizabitur: habeto consolati-
 onem in eo: ex cuius dicto multi scandalizati
 sunt: qui hoc fecit/ vt tibi esset exemplū. parte
 Loquendi facundiam ille bene (5. fol. 207. a.)
 accipit qui bene viuit: nec conscientia loquētē
 p̄pedit. parte. 3. fol. 18. a.
 Loquendi scientiā si quis habet nō sibi sed deo
 imputet: timeat ne p̄ter voluntatē dei vel au-
 ctoritatem sanctarū scripturarū/ vel p̄ter vti-
 litatem fratrem doceat: nec quod dicendū est
 taceat. parte. 6. fol. 222. a.
 Loquendi artes a nostris ad philosophos: non
 ab illis ad nostros ascendisse perpendendum
 est. parte. 4. fol. 199. f.
 Loqui veritatē est rationabiliter loq̄. Vanitatē
 loqui/ strepere est. parte. 1. fol. 139. e.
 Qui sub diabolo agit/ tñ loq̄ norūt/ s; inania
 loquunt̃: vt pote astrologi et. pte. 1. fol. 301. b.
 Loquendi quattuor genera sunt. Alij enī ampli
 sunt ore et sensu: qui laudandi sunt: alij vero
 vtroq̄ stricti/ qui miserandi: alij sensu ampli:
 sed nō possunt eloqui: qui sunt adiuvandi: alij
 sensu inopes/ sed lingua torrentes/ qui despi-
 ciendi. parte. 3. fol. 23. e.
 Loquens altiora minus capaci: nō vtilitatē/ sed

sui ostentationē facit. pte. 6. fol. 35. e.
 Per loquendi consuetudinē nescio quomō ait
 Augustinus imbutis sensibus hominū: sepe
 plus videt quod singulariter q̄ quod plurali-
 ter dicit. Verbi gratia. Est illic miles q̄ sunt
 milites illic: est illic piscis: plus significat q̄ sūt
 illic pisces. parte. 1. fol. 140. f. g.
 Loquendi modus ē sancte scripture quādo in-
 telligis de bonis dicit populus dñi vel popu-
 lus meus: vel quid huiusmodi determinās ad
 bonū. Quando autē de malis dicit absq̄ de-
 terminatione. parte. 1. fol. 281. f.
 Loquendi originē de hereticis trahimus: q̄ no-
 bis ad loquendū quasi argenti vene sunt: reuo-
 cant q̄ ad sacre auctoritatē paginas: vt si vere
 loq̄ desiderāt: inde qd loquant sumāt: et nō de
 eloqui nitore superbiant. parte. 4. fol. 121. e.
 Quod loquimur transit: quod vero scribimus
 manet. parte. 4. fol. 32. e.
 Loqui quomō potuerūt proparētes: vel loquē-
 tem intelligere: qui nō didicerāt inter loq̄ntes
 crescēdo vel magisterio? pte. 1. fol. 37. f.
 Oramentū est cōgeries lignorū ad inuicē cōglu-
 tinatorū: et ponit i fundamēto dom⁹: eo q̄ ē de
 difficili solubile. pte. 3. fol. 409. b.
 Orō/ quāto q̄ndie deteriores fiebāt sodomitē/
 tanto iustior apparebat. pte. 1. fol. 291. e.
 Orō vidit angelū vespē i pditionē sodomē. p/
 Orō qualiter cognouit cō/ (te. 6. fo. 242. a
 cubitum filiarū suarum. parte. 1. fo. 74. b.
 Orō p hoc q̄ scribit: Et nesciuit q̄ dormissent
 cū eo rē. nō excusaf. Apungunt enī desup he-
 brei obelo quasi superfluum: quasi incredibile
 sit: quia rerū natura nō capit coire quempiam
 nescientē. parte. 1. fol. 74. a. b.
 Orō habitauit in sodomis. Hoc hebrei expo-
 nūt i vituperiū ipsi⁹ orō rē. Catholici autē hoc
 exponūt in laudē ei⁹. pte. 1. fol. 62. f.
 Orō vtrū peccauit offerēdo filias suas luxuri-
 osis. Arguit p et cōtra cū respōsione et solutiō-
 bus argumentorū. pte. 1. fol. 72. f. g.
 Orō tangens mortificia quę fuerit/ et etiam
 qualis. parte. 1. fol. 234. g.
 Orō pedū apostolicorū p christū figuraliter q̄/
 ostensa est. parte. 2. fol. 40. a. b.
 Orō manuum de qua discipuli christi sunt re-
 darguti a phariseis et scribis vnde habuit ori-
 ginem. parte. 5. fol. 49. b.
 Rubrica vita elati onocētauri nomie signaf. pte
 Lucas: quis/ qualis/ quā/ (4. fol. 63. b.
 tus/ cuius et quotēnis fuerit. pte. 5. fol. 121. e. f.
 et fol. 122. b. Item pte. 6. fol. 163. a.
 Lucas partus christi filij dei scripsit genealogi-
 am. pte. 5. fol. 122. b. et fol. 135. c. d. b.
 Lucas q̄ sacerdotiū christi ceteris ampli⁹ expo-
 nendū suscepit: pulchre hoc in tēpli deuotione
 cōpleuit. pte. 5. fo. 183. f. et fol. 132. b.
 Lucā pleriq̄ tradunt vt pselytū hebreas litte-
 ras ignorasse. parte. 1. fol. 113. e.
 Lucas euangelista tñi psequit in actib⁹ aposto-
 lorū pdicationē petri et pauli: tum q̄ precipui-
 tū q̄ istorū facta vidit maxime pauli: cui⁹ fuit
 indiuiduus comes. parte. 6. fol. 167. d.

In Glosas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

- L**ucas actus apostolorū grēco sermone conscri-
psit. parte. 6. fol. 182. g.
Lucas imagines christi et beate marie virginis
primo descripsit. parte. 6. fol. 264. e.
Lucis ci. cem. ce. in Lux.
Lucere tñ est vanū/ tñ ardere parū: ardere et lu-
cere pfectū. parte. 4. fol. 396. g.
Lucerna et quasi lucerna differentiā habent. Jo-
hānes lucerna erat: qz erat angelus lucis: dia-
bolus quasi lucerna: qz transfiguratur se in ange-
lū lucis. parte. 2. fol. 17. g.
Lucerna lumē in testa est. parte. 3. fo. 39. b. et fo.
109. c. Item parte. 2. fol. 121. c.
Lucerna sumitur dupliciter. Uno modo lumen
naturale intellectus humani postum in cor-
pore terreo dicitur lucerna domini: quia lumen
naturale rōnis ē quedā impressio diuini lumi-
nis. Itē deus ē pñs homini p gratiā suā: et di-
citur eius lucerna et. parte. 2. fol. 121. c.
Lucerna dicunt apli et pdicatores et omnes ho-
mines. parte. 3. fol. 109. b.
Lucifer dicitur christus: et nota grē. parte. 3. fo. 72. f.
Lucifer voluit alijs angelis pñe indebite et nul-
li subesse: non tñ simpliciter sed qñ ad regulā
agendorū. parte. 4. fol. 33. b. c.
Luciferiani heretici dicunt alaz de carnis substā-
tiā ppgatā. parte. 1. fol. 237. a.
Lucius eps et arrianus grassatus est in sanctos
patres egyptios heremitas. parte. 4. fol. 263. b
et fol. 418. g. et fol. 446. d.
Luctari necesse est eū cū diaboli ministris q vult
exire de regno eius. parte. 1. fol. 300. g.
Lucta iacob cum angelo an fuerit corporalis vel
spiritualis: vtro qz modo declarantur opintiones
multorū. parte. 1. fol. 96. c. f. g. h.
Lucta iacob cum angelo fuit vt asscuraret de
esau/ quē nimis timebat: ppter qd dixit sibi an-
gelus: Si cōtra deū fuisti fortis: quāto magis
cōtra hoies pualetis. parte. 3. fol. 377. c. d.
Lucta vel hastiludii seualiqd hmoi qd semel fi-
ebat in qñq annis dicitur agon: et fiebat i vene-
ratione herculis. parte. 4. fo. 65. b.
Luctus mortuorū moderatur et honestus pcedens ex
pietate naturali bene licet et decet: sed immo-
deratus prohibetur. parte. 1. fol. 346. c. d. Et de
etiam in flere licet et.
Luctus pro morte moysi durauit triginta die-
bus. parte. 2. fol. 3. b.
Luctus beatitudo omnia concupiscibilia abdi-
cat: et luctum voluntarie assumit p transgres-
sione culpe commissę et pro dilatione celestis pa-
tris. parte. 5. fol. 18. f. g.
Luctum spirituale est magis diligendū q ami-
cus: sed magis est diligendus amicus q luctū
temporale. parte. 3. fol. 321. d.
Lucus a cōtrario dicitur q minime luceat: et abū-
dare quod nō est. parte. 2. fol. 35. a. et fol. 152. c.
Item parte. 1. fol. 324. a.
Lucus: vide in Arbores.
In ludis honestis exercitare pueros ad virtutē
inducitibus et retrahentibus a vicis exped-
iens est. parte. 5. fol. 39. f.
Lud Ludere fm hebreos est equiuocū ad ludere et
occidere/ et etiam ad quedā alia. parte. 1. fol.
75. b. Item parte. 2. fol. 99. c.
In ludo litterario vbi pueri elemēta suscipiūt:
alii dicunt abedarij/ alij syllabarij/ alij nomia-
rij/ alij calculatores dicunt. Et cū audierim hęc
oia: pueros pfectos agnoscam. parte. 1. fol. 324. g.
Ludentē cū vidisset fara filiū egyptie et. dupli-
citer exponitur. parte. 1. fol. 75. f. et declaratiū
ibidem. b. et fol. 76. b.
Ludus circulatorū qd dicitur. parte. 1. fol. 14. e.
Ludus circēsis qd et vñ dicitur. parte. 1. fol. 14. e.
Ludonicus rex francie coronā regni francie val-
de iuuenis suscepit. Eius typū tenuisse videt
iosias rex et. parte. 2. fol. 183. d.
Lugēde sunt a toto ppo psonę cōmunes mari **Lug**
me deputatę ad dei cultū. parte. 1. fol. 231. b.
Lugere nō audebāt filij isrl existētes i chaldeis:
ne viderent dolere de regibabylonis victoria:
et sic durius tractarent. parte. 4. fol. 246. b.
Lugētū mos ē ferre cibos et pparare cōuiuū: q
parētia dicunt: eo q a parētib ista celebran-
tur. parte. 4. fol. 134. a. et fol. 135. c. d.
Lugentes/ lacertos incidere mos fuit apud ve-
teres: et vsqz hodie permanet in quibsdā iu-
deorum. parte. 4. fol. 134. e.
In lugentibus multa volumina sunt: duz quid
apud deū decernat/ nesciūt: dñ pñta sua reco-
lunt/ futura pertimescūt: et in bonis suis ne er-
rent/ verent: quos dñ flagella dei corripunt: se
offendisse suspicant. parte. 3. fol. 12. g.
Lumbi mentis sunt voluntas et intellectus: et **Lum**
quibus pcedunt cogitationes male. Sed lum-
bi carnis sunt in quibus viget motus luxurie: et
vtriqz pcingēdi sunt. parte. 5. fol. 158. g.
Lūbus dñtē significat. In lumbis quoqz ope-
ratio generationis. parte. 1. fol. 218. f. g.
Lumen est triplex. s. lumen rationis naturalis/ et
lūmē cognitionis diuinorū/ quod fuit in veteri
testamēto/ et lūmē cognitionis euangelice. Et
oia deficiūt a perfecta lucis veritate/ et quare.
Lux autē diuina dicitur vera lux: quę ē lux p ef-
sentiam. parte. 5. fol. 187. c.
Lumē naturale intellectus humani positi i corpe
terreo: bñ dicitur lucerna. parte. 3. fo. 109. c.
Lumen verū est/ vbi non aliud lumen/ aliud vi-
ta. parte. 3. fol. 63. b.
Lumen proprie quod ex se lucet/ non est nisi de-
us. parte. 3. fol. 269. c.
Christus lumen est et lucerna: Sed lumen ē chri-
stus/ dñ ore nostro recenset: lucet em in nobis
tanqz in vase fictili. parte. 3. fol. 269. e.
Lumen naturale intellectus humani/ est quedā
impressio diuini luminis: eo q homo fm partē
intellectuā est ad imaginē dei. parte. 3. fol. 91.
b. et fol. 328. b. Itē parte. 2. fol. 121. c.
Lumē naturale cōparū ad deū tenebra ē. parte. 3.
Lumine duplici anima nostra il- (fol. 109. d.
luminat: scz vero siue eterno/ et temporali siue
falso. parte. 2. fol. 32. g.
Lumē cognitiois naturalis/ lūmē cognitiois di-
uinorū in veteri testamēto/ et lux cognitiois euā-
gelice/ quomō deficiūt differēter in cognitione
diuinorū. parte. 5. fol. 187. c.

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

Lumen contēplationis ignorans/pſent/ vitę te-
nebris preſſus dū venturā lucem diligenter nō
conſpicit neſcit quo pōnigat operis gremium.
parte.1. fol. 252. e

Lumē prophetiū ſicut a ſolo deo tearchice cre-
atur: ita ab eo ſolo multiplicat/ diffundit/ et tra-
ditur: quia a creatura hierarchica per illumina-
tionē miniſterialiter deriuatur: nō effectiue et.
parte.1. fol. 284. f

Lumen intellectuale quō requirit ad prophetā/
ad intelligēdū viſiōis ſignificatū. pte. 6. fol. 55. b

Lumen diuine eſſentie videbimus in lumie crea-
to glorię et. pte. 3. fol. 136. a

Lumen ſacre ſcripturę lucerna dicitur. pte. 3. fol. 54. f.

Lumen diuinū quale potuit eſſe ante creationē
ſiderū. pte. 1. fol. 26. e.

Lumē fuit inſorme aliq̃ modo vſq; ad quartum
diem. pte. 1. fol. 26. c.

Lumen creatū quomodo videbit in lumine di-
uine eſſentie. parte. 3. folio. 136. a.

Lumen ſapientię increate ē ſimpliciter per oēm
modum incorruptibile: ſed lumen ſapientię cre-
ate nō eſt ſic incorruptibile per omnē modum.
parte. 3. fol. 373. b

Lumini rebelles ſunt/ qui ſua deſideria ſequen-
do bonū deſpiciunt qđ nouerunt. pte. 3. fo. 49. a

Luminaria dicitur pia cordis itentio vniūſas errorū
tenebras expellēs. pte. 2. fol. 302. b. Interl.

Luminaria celi licet ſint facta principaliter pro/
pter gloriā dei: tamen facta ſunt conſequenter
ad vtilitatē hoīm: ſed primā hāc rōnū moſes
ſubtrahit/ et quare. pte. 1. fol. 26. d

Luminaria celi deſeruiūt homini ad quattuor.
Primo inquantū faciunt viciffitudinē tēporis
apti ad operandū/ et ad quieſcēdū. Scđo quia
et ipſis accipit ſignificatio pluuiōſi tēpis vel ſe-
reni. Tercio diſtinguit diuerſas partes tēpis. ſ.
veris/ eſtatis et. Quarto deſeruiūt homini qñ
tum ad viſum qui eſt directiuus in operib; hu-
manis et. pte. 1. fol. 26. d.

Luminaria celi omnia a ſole illuſtrant. pte. 1. fo.
Luminaria hec corpora vtrę ſola (24. d. g. h)

ſint/ aut habeant rectores ſpūs et ab eis vitali-
ter iſpirent/ ſicut per alas animalū carnes ani-
mant: Sed tam de obſcura re nihil temere cre-
dendū. parte. 1. fol. 26. b

Luminaria in firmamēto celi ſunt in ſigna et tē-
pora: qđ et quō. pte. 1. fo. 26. b. et fol. 32. d. e.

Luminariū celeſtium propuertes et vtilitates
plures dant. pte. 1. fol. 32. d. e

Luminaria celi ab antiquis dij vocabant. pte. 1.

Lun Luna vocat diana: et pingebat (fol. 24. g. h)

antiquitus in figura virginis tenētis in manu
ſagittas tanq̃ radios emittētis. pte. 6. fo. 197. d

Luna dicebat a gentilibus preſes viarū: qđ eas
oſtendit de nocte. pte. 6. fol. 197. b

Lunam quidam dicunt lumen ſuum habere/ ſed
globum eius dimidiū lucere: dimidiū obſcurū
eſſe et. Alij dicunt qđ non habet lumen niſi a ſo-
le. pte. 3. fol. 101. f. et fol. 431. e

Luna an et quō poſſit dici regina celi. pte. 4. fol.
123. d. g. et fol. 166. d

Luna obſcurat trib; modis: et ſimiliter eccleſia

parte. 3. fol. 101. f

Luna q̃ equalis vniūſq; magnitudinis cū ſole
cernit: hinc eē aiunt qđ multo longinquior a ter-
ris atq; atq; altior qđ luna incedit. pte. 1. fo. 26. c

Luna cū plena eſt tunc noctis in exordio vide-
tur/ alias nō: et per diem incipit videri ante ple-
nitudinē et in pgreſſu noctis. pte. 1. fol. 26. c

Luna poſt equinoctiū vernale/ vespere plena pre-
cedens/ paſchalē terminū facit: que regula vſ-
q; hodie viger. parte. 1. folio. 26. b.

Luna vtrū plena/ et an prima facta fuerit. pte. 1.

Luna cū ad noſtros creſcit oculos: (fo. 26. b.)
paulatim a ſole recedit: cū vero ad celos: pari-
bus ſpacijs redit. pte. 1. fo. 279. a.

Luna nō demonib; ſeruit: ſed demon- lune cur-
ſum obſeruās corripit homines/ vt luna infameſ-
et per eam ei; creator. pte. 5. fol. 54. e. g. et fo. 17. f

Luna. xiiij. in imolatione anni prefiguratur tā tps
paſſionis chriſti qđ tempus institutionis ſacra-
menti eucharistię: licet in effectu fuerint abin-
uicē quaſi per vnam diem naturalem diſtancia
parte. 1. folio. 151. b

Luna et ſol vt hebrei fabulant in principio ſue
formationis erant equales in lumine: ſed qđ lu-
na voluit habere ſingularē gloriā et. ſ. deus
motus contra lunā minorauit lumen eius: de-
dit tamen ſtellas et. ſed per hoc nō pacificata/
dixit de;: Offerte p me expiationē et. Ecce iu-
deorū cecitas: imo infania. pte. 1. fol. 315. g. h.

Luna quō oſtenſio temporis/ ſignum eui/ et diei
feſti. parte. 3. fol. 431. e

Luna quare comparat eccleſię. parte. 3. fo. 364. f

Item parte. 1. fol. 374. e

Lunatico aſſimilat inſtabil/ et q̃re. pte. 5. fo. 54. b

Lupanar ſuum in omnib; viarū principijs fabri-
cat qui doctrię testimonijs male abutiſ. pte. 4.

Lupi natura comemorat (fol. 232. f.)
pte. 5. fol. 151. f. Lupus Quidē Adorbus regius

Lulus maioris ad minorē illuſio eſt et deceptio
parte. 6. folio. 86. b

Lutū eſt cū aqua terrā infūdīt. pte. 3. fol. 26. f.

Luto inſigi dicitur qđ dupliciter. pte. 3. fol. 131. g.

Lux ſolaris que facta dicitur prima die/ adhuc fuit i-
formis quantū ad aliqua/ vſq; ad quartā diem
parte. 1. folio. 24. g. h

Lux fuit quedā nubes lucida. pte. 1. fol. 26. g.

Lux in prima die facta/ licet nō eſſet ita perfecta
ſicut lux ſolis: habebat tñ perfectionē ſibi perti-
nentē quantū ad illud pro quo facta fuit. ſ. diuī-
ſionē noctis et diei. pte. 1. fo. 30. d. h. et extēſe fo.
31. a. et fol. 32. g. h. et fol. 33. g. h

Lux quō circūire poterat ad exhibendā diuinā
nocturnāq; viciffitudinē: nō ſolū ante lumina-
ria/ ſ. aſi factū firmamentū. pte. 1. fol. 34. g

Luce q̃re oportuit fieri pma die. pte. 1. fol. 24. d

Lux primo die facta/ ſpiritalis vel corporalis itel-
ligitur. parte. 1. fol. 24. b

Lux corporalis vbi facta eſt: cū abyſſus oēm terre
altitudinē tegeret. pte. 1. fol. 24. b.

Lux corporalis qđ facta eſt ante ſolem: quenam
eſt illa quā cum ſol occiderit videre non poſſu-
mus. parte. 1. fol. 24. c.

Lux duplex: vna iniquorū: que conuertit ſe ſicut
A

Lup

Luf

Lut

Lux

In Glosas ordinaria Interl. q3. necnon i Nico. dely.

angelum lucis: Altera ptraria est illi q dicebat:
Ego sum lux mundi. pte. 1. fol. 304. f
Lux exterior si incaute diligis a luce inuisibili
cor extra inhians cecat. pte. 3. fol. 59. b.
Lux magis pprie dicit in spiritualibus q in cor
poralib. pte. 5. fo. 210. h
Lux iter oēs sensibiles effectus spūalior ē vnde
efficacior est ad pducendū intelligibiliū cogni
tionē. pte. 3. fol. 68. c. Itē pte. 1. fol. 30. h.
Lux morientū ē quā corporeis oculis cernim.
Illuminā aut a luce viuētū / q despecto tpali
lumine ad splēdorē interne claritatis recurrūt
vt ibi viuant. parte. 3. fol. 63. b
Lux vera quō dicit christus: cū apls dicat: Hūc
aut lux in dño. Et sic ratio lucis conuenit cū li
ber iusto. parte. 5. fol. 187. b
Lux gratie dupl accipit in scriptura. Vno mo/
do per essentia. Alio modo per participationē.
Luce quis sciret bonam eē nū (pte. 5. fo. 187. b
si tenebras sentiremus. parte. 1. folio. 291. c
Lucem maiorē qui ex se emisit vtz paulus an
petrus: bartholomeus / an iohannes solius dei
nosse est. parte. 2. folio. 33. b
Lucem diuinoz mysterioz iudei nō intelligūt/
sed abhorēt in lege. pte. 1. fol. 206. e. Interl.
Luce sparsa estus diuidit dū dona spūs dispari/
liter quib. accēdant singuli accipiūt rē. pte. 3.
Luxuria pudicitia infestare tentat: (fo. 71. g
sed vir castus bona sibi collata ad memoriā re/
ducit et tentationē qua pulsāt euincit. parte. 1.
fol. 105. b. Interl.
Luxuria hamus est quo capiunt indifferentē p
diabolū de qlibet statu hoies. pte. 4. fol. 391. h
Luxuria quedam est carnis: qdam cordis. pte. 3.
Luxuria turpius coīgnat corp. q (fol. 70. b
alia pctā: r nullū pctm tantū debonestat cor
pus. pte. 8. fol. 41. e. f
Luxuria viger in lumbis virozum: et in vmbili/
co feminarū. parte. 3. folio. 77. b
Luxuria eo magis erubescūt homines: q simul
oēs turpem nouerūt. pte. 2. fol. 108. f
In luxuria multi per vel post superbā corruen/
tes: ex aperto casu malū culpe latētis erubescūt
r maiora corrigūt cū prostrati in minimis gra/
uibz cōfundunt. Reos eū se inter minora cō
spiciunt qui se liberos inter grauiora credide/
runt. parte. 2. folio. 108. f
Luxurie r voluptatibus corporis si quē videris
deditū in q nil animus valet: sed totum libido
possidet: dicito q deuorauit eū terra. pte. 1. fol.
Luxurie malū aut cogitationē perpe (154. f
traf aut opere. pte. 1. fol. 42. f
Luxuriosis nō est alia cura nisi vt ventrē suū im
pleant quoz de venter est. parte. 5. fo. 165. a
Luxuriosi idolum est adultera sua vel concubi/
na. parte. 3. folio. 201. d
Luxuriosi valde dolēt qn in eis incipit deficere
potētia coēfidi. Et de b figura. pte. 4. fol. 223. h
Luxuriosi qui latibula querunt ad exercitiū sui
peccati dicunt idolatrare subter ligna frondo/
la vel in lucis. pte. 1. fol. 344. h
Luxurioso qui se coniūgit in malis actib. cū iu
mento dormire dicit. parte. 1. folio. 363. g.

A dictio hebraica Abz
quid significat: r quottupliciter Abac
exponit. pte. 4. fol. 69. f. g
Abacedonia est quedā regio in
grece fm oēs historiographos. pte. 2. fo. 308. d
Abacedones r amalechite an sint eadem gens.
parte. 2. folio. 308. d.
Abacedonius heresiarcha: et quē ei heresis. par
te. 6. folio. 252. g. h. Contra hūc congregata fuit
quedam vniuersalis synodus in constantino/
nopoli. cl. episcopo r. pte. 6. fol. 253. b
Abaceratio carnis per ieiunia / vigiliā / et cetera
exercitia p quē retrahit caro a delictarū aq. si/
gnificat per moysen. parte. 1. fol. 368. d
Abacrationē carnis deo acceptā faciūt septem
conditiones. Prima q sit voluntaria. Scda q
sit in carne ppria. Tertia q sit concupiscentie
mortificatiua. Quarta q sit bonoz operum p/
ductiua rē. pte. 6. fo. 26. h
Abaceria quid sit. pte. 6. fol. 91. f. Item pte. 3. fol.
Abachabeoz septe fratru se (358. g. et fo. 171. a
sū i ecclesia celebrat / et quare. parte. 4. fo. 469. d
Abachabei septe fratres in antiochia martyriū
gloria coronati sūt cū matre sua atq sepulti cū
magna veneratione ibi requiescunt. Sed nunc
ad coloniā agrippinā translati referunt vbi i ec/
clesia sanctimonialiū: ad machabeos dicta: co
lunt. parte. 4. fol. 428. d
Abachabeoz liber secundus: et maxie quantum
ad prefationē reputat a multis multū apocry/
phus. pte. 4. fo. 462. h. Receptus tamen ad le/
gendū ab ecclesia. fol. 466. a.
Abachabeoz liber 13 nō sit canonic: m maioris
auctoritatis ē q sit iosephus. pte. 4. fol. 450. g.
et fol. 453. h. et fol. 457. h. Item pte. 1. fol. 37. e
Abachabeoz libri quo mō in ecclesie vsu acce/
pri sunt. pte. 4. fol. 428. b
Abachabeoz tpe plures gerit reipublice romē.
Abachinātes dāna alijs ipi qn / (p. 4. fol. 445. f
q primi incidūt in ea. pte. 2. folio. 115. b
Abachinātes malū innocentib. et per diuersas vi
as p q. significatur: s dño disponēte maluz sup
eos reuertitur. Et de b exēpla. pte. 1. fo. 304. h.
Abachine mūdi sūt qtuor. pte. 3. fo. 239. f. g
Abacula anialis imolandi / qn / et qn nō imolati/
onē impediuit. pte. 1. fol. 348. b.
Abadian citas a q vocata r vbi sita. p. 2. fo. 191. b
Abadianite dicit r hismaelite. pte. 1. fo. 102. f
Abagdalene dū fuerunt vna foroz lagari / alia
peccatrix. Gregorius tamen dicit q fuit vna so
la. parte. 5. fol. 120. f. g.
Abagedan / dalmanuta r modan idē representant
pte. 1. fol. 325. g. et fol. 375. g. Item pte. 5. fo. 50. h
et fol. 104. d. Item parte. 2. fol. 185. c. et fo. 237. e
Abageddo ē locus in q iofias occurrit regi egypti
pri et vulnerat. pte. 5. fo. 50. h
Abagi dicūt q superstitione diuināt per astra.
parte. 1. folio. 248. f
Abagi et augures in superstitionib. suis obser/
uāt loca et tpa. pte. 1. fol. 305. b
Abagi sunt intelligibiles / q in nomie dñi falsa p
phetar. pte. 1. fol. 250. a.

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

Abagorum differentie sunt: alij em plus valent
ali minus. pte. 1. fol. 302. b

Abagi vtunt sanguine humano ⁊ contactu mor
tuor in maleficijs et diuinationib⁹. Arioli solis
vrbis. i. incantationib⁹ diuinat. pte. 2. fol. 94. a

Abagi pharaonis curi tertia plaga defecisse di
cunt: poterant em in primo signo deficere: sed
comendat fortasse trinitas. pte. 1. fol. 140. c. f

Abagi pharaonis an post tertiā plagā nō cessa
uerūt resistere moyſi. p. 1. fo. 140. d. et fo. 141. d. g

Abagi resistentes moyſi et dicētes: Digitus dei
est hic: cōfessi sunt diuinā virtutē vt communiter
dicitur: s alij aliter videf. pte. 1. fol. 140. d. g

Abagi q̄rentes iesum (q̄ ⁊ dicti sunt reges) a sciē
tia ⁊ regimine dicti sūt nō a magica arte. pte. 5.

Abagi in hierlm intrantes duplici de (fo. 11. d
causa puerum iesū quesierunt natum regem iu
deorum. pte. 5. fol. 11. d

Abagi a demonib⁹ docti: vel iuxta pphetiā ba
laam intelligentes natū filiū dei q̄ magica de
strueret artē: in berthelem venerūt et puerū ado
rauerunt et quare. pte. 4. fol. 39. e

Abagi puero iesu tria munera obtulerūt. s. aurū/
thus ⁊ myrrhā et quid significāt. pte. 5. fo. 12. c

Abagi cū tria munera obtulisse dicunt: nō idō
nō plures fuisse q̄ tres pbanē. Tū tot fuerūt p̄n
cipes qui multos duxerūt in suo comitatu. par

Abagi an singuli singula: an (te. 5. fol. 11. a
vnusquisq̄ tria dño obtulerit munera. par. 5. fo

Abagi in puero iesu diuinitatē itel (lio. 12. a. c.
lecerunt: qd patz in latrē adoratione. Ibidē. c

Abagor genus ⁊ institutio ex balaā in partibus
orientis vigere ferf. pte. 1. fol. 303. a

Abagor magistri sunt spūs maligni: nullus em
scrōꝝ spiritū obtemperat mago pte. 1. fo. 302. c

Abagicā artē designat scriptura vt eā p̄hibeat
sicut demones eē significat. s. coli vetat. Ibidē

Abagica virtute possunt aliq̄ miracula fieri / ra
men illa pertinent ad curiositatem tñ et vani
tatem. pte. 5. fo. 42. b

Abagias artibus bene sūt aliqua curiosa et iu
tilia sed sanitates q̄ sunt ad reducendū hoies
in deum sūt tñmō vtute diuina. pte. 5. fol. 203. b

Abagicā artū consultationes ⁊ pacta cum de
monibus similiter auspici ⁊ augur: deputant
societati demonū. parte. 6. fol. 48. a.

Abagias artib⁹ possunt aliq̄ queri a demonib⁹
aerem caliginosum inhabitantib⁹: sed nō sic de
substantijs formaliter separatis tē. parte. 4. fo.

296. b. et fol. 297. b

Abagicā artē siue magos in infirmitatibus vt
alijs necessitatib⁹ constitui requiretes: cui assi
milant: et magnas expensas faciunt et nullū cō
modū s. mag⁹ oppositū reportāt. pte. 1. fol. 302. d

Abagister qui prius esse desiderat q̄ discat / stul
tie nōrā nō declinat. pte. 3. fol. 326. e

Abagister eruditus margarite fulgenti compa
tur: quia dum emēdationē morū / dum superno
rum sciētiā pie querentib⁹ aperit: q̄si aureo oz
natui maiore isuper gratioꝝq̄ fulgoꝝe gemme
ardentis annectit. pte. 3. fol. 333. b

Abagister q̄i p̄cipit / idicū ē obaudient: si de
misso audiat capite. Si tergum vertat / contem

nentis. parte. 4. fo. 114. a.

Abagister in discipulo audif ⁊ in filio pater ho
/ **A**bagistri q̄ sūt ⁊ needū (nōrāf pte. 5. fo. 152. c

puncto hoꝝ discipuli fuere i arrogantiā (q̄ est
ruina diaboli) incidunt. pte. 6. fol. 119. f

Abagistri solent legere in habitu ad hoc disposi
to fin dispositionē facultat⁹ sue. pte. 5. fo. 225. c

Abagistroꝝ vita si iure reprehēdit oportet vt
subditi eos etiā cū displicent venerent pte. 2. fo

Abagistri ecclēsie omniū virtutū (lio. 224. b
cultu et decore sapientiē illustrati honorantur

diademate regie dignitat⁹ tanq̄ mēbra summi
Abagistri merces crescit (regl. pte. 2. fo. 311. a

ex prouentu discipuli. parte. 1. fol. 247. c.

Abagistri peruersi dogmatis significant per io
/ ab: qui ad altare fugit: qui ob hoc q̄ ecclēsiasti

cos p insidias perimunt: ab altario fidei expul
si perpetua morte puniēf. pte. 2. fo. 128. a

Abagistri scia vigilātes s. vita dormiētes / audi
tores suos q̄s p vigilias p̄dicationis nutriunt:

dum qd dicunt facere negligunt per somnū toꝝ
poris occidunt. pte. 3. fol. 129. f

Abagistroꝝ spūaliū p̄sona signat pibices q̄ i pe
tris pariūt: q̄ i doctria patz q̄ petre vocati sūt /

ad conuersionē aīas gignūt tē. pte. 3. fol. 74. a.

Abagister: qualiter dicitur deus: et qualiter hō.
parte. 5. fol. 71. a

Abagisterij vel doctoratus nomē: an q̄re et quō
desiderandū sit. parte. 5. fol. 71. b

Abagificari dñs deus quo mō dicat. pte. 5. fol.
126. b. d. Item pte. 3. fol. 412. d

Abagificētia an quō / vnde locū habeat i deo.
Sic et de ceteris virtutib⁹. pte. 3. fol. 186. a. c

Abagificētia consistit in vtute ⁊ sapientiā coꝝ
per ista duo sūt magna facta. parte. 3. fol. 97. f

Abagifici modus ē facere maiora q̄ sit. digni
tas recipient. parte. 2. fol. 105. f.

Abagificus iclūat ad dandū illud qd petitur
q̄i beneficia prius p̄stita per eum allegantur.

parte. 4. fol. 203. d.

Abagifici p̄prium ē et audire illū qui recogno
scit p̄teritū bñficiū et suā potentiā. p. 3. fo. 213. b.

Abaginitudo diuinor opoz nec ex qualitate va
let discuti / nec ex q̄ntitate mīerari. pte. 3. fo. 17. a

Abagitudinis solis ⁊ lune magnū est argumē
tum q̄ omnib⁹ hominibus idē orbis eozū vi
detur tē. pte. 1. fol. 26. c.

Abaginitudo fidei abrae ex h̄ patet q̄ statim ad
verbū domini iuit ad terrā alienā: et ibi per to
tā vitā suā habitauit peregrinus: ⁊ de generati
one isaac credidit: nec risit sicut sara vxor sua.

parte. 6. fol. 155. d. f. g

Abagimetus de paupertate ad diuitias eleua
tus cogitauit fieri rex hismaclitarū de quo p̄lo

ipse erat q̄ p̄prie dicunt agareni. p. 6. fol. 259. d.

Abagimet⁹ quō vsus est osilio / ⁊ auxilio cuius
dam monachi nomine Sergius: cui adhesit vt

propositū obtineret. pte. 6. fol. 259. d

Abagimetus qualiter finxit se eē prophetam et
legis diuine latorem: vbi etia tractant multa

alia de eo. pte. 6. fol. 259. e. f

Abagimet⁹ dic se missū a deo: ⁊ conat p̄bare ex
euāgelio. pte. 5. fol. 234. c. Itē pte. 6. folio. 260. e

Abag

In Glossas ordinariā Interl. q3. nection i Nico. de ly.

Abahumet epilentia passus quod illud obscura/
re conabatur. Dixit se esse hoc fuisse passum propter
presentiam angeli. parte. 6. fol. 259. f.
Abahumet vixit. lxxij. annis tñ. parte. 6. fol. 260. a
Abahumet lex per potentiam gladii incepit et p
eam tenet. parte. 5. fol. 204. f. Item parte. 6. fol.
35. d. et fol. 57. c. et clarius fol. 60. f. et fol. 261. a.
Et sic est per gladium terminata ut docet. dicunt
pte. 4. fol. 184. b. et fol. 382. c. et fol. 417. c. et fo-
lio. 43. d. b. Item parte. 3. fol. 93. d
Abahumet secta prior modo introducta est ad legem
christi. pte. 6. fol. 261. a. et fol. 57. c. et fo. 60. f
Abahumet secta nihil tradit credendum nisi quod
de facili a quolibet mediocriter intelligente natu-
rali ingenio cognosci possit. pte. 6. fol. 261. a
Abahumet secta quod incepit et quod confecta fuit.
parte. 6. fol. 259. c. d. et fol. 260. b. c. d. et fo. 262. b
Item parte. 3. fol. 276. c
Abahumet licet varia dicantur a diuersis: sed eo
tamen conuenientius tenet quod incepit sectam suam
circa finem temporis eradij. pte. 6. fol. 259. c
Abahumet multos errores posuit circa christi-
smum. pte. 6. fol. 260. f. g
Abahumet ut plurimum secutus est in credendis et/
rores famosorum hereticorum. Similiter de speran-
dis falsa et heretica tradidit. pte. 6. fol. 260. f. g.
Abahumet in suo alchorano nefando dicit christum
se quod iesus non fuit suspensus nec mortuus: sed quod
sic assimilabatur videntibus. scilicet per apparitionem phan-
tasticam non veram. pte. 4. fol. 90. f
Abahumet dicit iudeos corrupisse legem moysi
et prophetas: et euangelium christianos: et veritas
habeatur in suo alchorano etc. Sed reprobat. par
Abahumet quare suis interdixit (te. 6. fol. 260. g. h
vinum bibere cum in alijs voluptates relaxaue-
rit. parte. 6. fol. 261. b
Abahumet tamen quare et quod ieiunium obseruat. Ibi.
Abahumet tamen circuncisionem et baptismum obferuat:
quare et quo modo. pte. 6. fol. 260. e. f.
Abahumet pseudopropheta in suo alchorano quod
dam precipit quod non vult fieri. pte. 3. fol. 276. e.
Abahumet tamen expectat in alia vita in volupta-
tibus carnalibus et diuitijs gaudere. p. 6. fol. 260. f
Abahumet tamen frequenter et communiter appellat ma-
hometum prophetam et apostolum dei et quare. Ibidem. d
Abahumet vocat apostolos christi viros de abla-
tos eo quod vult sunt vestibus non lanceis sed lineis.
parte. 6. fol. 249. b
Abahumet et antichristus sunt latrones non in-
trantes postium. id est sacram scripturam in ouile
ouium. pte. 5. fol. 216. b
Abahumet lex cuius sit erronea et viciosa quod est
tante duratiōis. pte. 6. fol. 261. b. c. d. e
Abahumet secte quod tanta multitudo hominum ad-
heret cum contineat tot errores et vicia enormia.
pte. 6. fol. 260. b. et sequenti
Abahumet errores et vicia multiplicia scribit in
suo tractatu frater Nicolaus ordinis predica-
torum: qui in ciuitate famosissima saracenorum que
dicitur Baldacum: vbi generale studium eorum ha-
bet linguam et litteram arabicam didicit et legem seu se-
ctam eorum diligentissime studuit etc. pte. 6. fol. 260. f
Abahumet assurgere: Naturalis consuetudo est

assurgere. parte. 1. fol. 92. f. Interl.
Abahumet conditiones: ad inferiores et subditos
que sunt. pte. 5. fol. 71. a
Abahumet est iniquitas mea quod ut veniam merear. Do-
ctores catholici desperatiue et affirmatiue expo-
nunt. Doctores vero hebrei exponunt interrogati-
ue et negatiue. pte. 1. fol. 45. b
Abahumet in regno dei non acquiritur per ambitio-
nem et preteritum: sed per humilitatem. pte. 5. fol. 63. d
Abahumet melchisedech ad ipsius abraam quod me-
dio probetur. pte. 6. fol. 147. b. d.
Abahumet simul et minores nostrorum temporum secor-
dia ledit: hos a predicando verbu illorum ab audi-
endo: utrosque a faciendo impedire. Et horum ra-
tio. parte. 2. fol. 244. f
Abahumet suos cum populus eligit magis par populi con-
seruatur. Elident enim omnes quasi aliquam partem habe-
re in principatu unde et omnes tale ordinationem
amant et custodiunt. pte. 1. fol. 283. h. et fol. 284. a
Abahumet quod et difficilia discernere et iudicare de
bet maiores: parua et facilia minores. pte. 1. fo.
Abahumet bona deo dat quibusdam et non mihi (330. e
nora: ut semper animus earum habeat unde se rep-
bendat: et dum perfecti esse appetunt nec possunt mi-
nime se extollant in his quod habent: quod per se parua
non habere valent. pte. 1. fol. 340. e
Abahumet mihi videtur si homo in carne positus fragi-
lis et caducus: fide tamen christi et verbo eius arma-
tus superet demonum legiones: quia ipse sit qui
vincit in nobis: plus tamen esse dicit quod per nos
vincit. pte. 1. fol. 287. f
Abahumet interpretatur angelus domini: et quod di-
xerunt alii quod fuit angelus in corpore assumpto:
alii vero quod eldras: Sed improbant. pte. 4. fol. 423. g.
Abahumet Elide in Eldras: et in Angelos pu-
bale dicere deo est de eius munere (fuit etc.
sibi ipsi gloriam habere. pte. 3. fol. 6. b.
Abahumet creaturis deus et nos maledicere pro-
hibemur: quia dicit apostolus: Benedicite et nolite
maledicere etc. et quare hoc ab hominibus non
vult fieri deus: cum tamen hoc ipse faciat quod ex-
plum vite hominibus ponit. pte. 1. fol. 305. a.
Abahumet assimilatur qui fauore superfluo lau-
dis proximis extollit: vel malis fauendo vel bo-
na pro equo laudando et quare. pte. 3. fol. 335. a
Abahumet deum suum et nominare nomen do-
mini: an et quomodo differunt. parte. 1. fol. 257.
f. g. et fo. 258. a.
Abahumet patri aut matre debet maior pena
quod percussio eorum: et si percussio simpliciter
considerata sit grauior quam maledictio. parte. 1.
fol. 168. d. et fol. 169. f. b
Abahumet sancti viri: non desiderio vindicte: sed
ultione iusticie. Intus enim sublimis dei iudici-
um aspiciunt: et mala foris exurguntia quod male-
dictio debeant ferri cognoscunt: et non peccant:
quia ab interno dei iudicio non discordant. p-
te. 1. folio. 43. b
Abahumet terra in peccato adeo: non adam:
ipse vero cam maledicatur: et quare. parte. 1. fo.
43. a. et folio. 45. e
Abahumet cum et prophetia dicunt: non de malo vo-
to sunt: sed predicant. pte. 1. fol. 365. e

Abal

Postilla et Additiones aliorum Repertorium alphabeticum.

Inter maledicta q̄ iudeis merito supbie accide-
runt: nihil peius q̄ videre suā vitam. i. filiū dei
pendentē: et nō credere ei. parte. 1. fol. 365. e
Maledicti in corde q̄ recta opera: nō recta intē-
tione facit. pte. 3. fol. 6. b
quō soboli noceat ostēditur. parte. 3. fol. 390. a
Nōnulli q̄ adūsarios estumāt maledictiōe feri-
unt: q̄ x̄tute nequaq̄ possunt. pte. 3. fol. 59. c
Maledictiones seu cōminationes in leuitico et
in deuteronomio differentiā habent: qm̄ ille in
leuitico ad captiuitatē babilonicā referunt: vt
Ra. Moy. gerund. declarat. et alię ad hodie-
nā captiuitatē iudeorū: quā ipsi romanā vocant
parte. 1. folio. 262. g. h. et fol. 365. f. g. h
Maledictio mulieris adultere: quę et quō et qua-
lis fuerit. parte. 1. fol. 274. a
Maledictio hoīm tpe hieremie: q̄cūq̄ maledi-
cebat alteri: dicebat: Sic accadat tibi sicut acci-
dit sedechie regi et ipso ei. parte. 4. fol. 144. g.
Maledictio gemina ē culpe. i. et pene. Sic etiā
maledictū duobus modis dicit. i. actiue et passi-
ue. et. pte. 6. fol. 82. f. Item parte. 1. fol. 43. b
Maledicti duobus modis dicit. i. iudicio iusti-
cie: et liuore vindicte. pte. 3. fol. 10. e. et fol. 334. a
Maledicti comes peccati est. Maledictus er-
go oīs qui in ligno pender. parte. 1. fol. 355. c
Maledicti frustra prolati nō veniet super illū i
quē profert sicut auis vaguolans ad locū cer-
tum non vertit. parte. 3. fol. 334. c
Maledictus a deo erit qui a malis sacerdotib⁹
benedicit: q̄ benedicūt inique agentib⁹: et adu-
lant peccatib⁹ dūm diuites sint. p. 4. fol. 426. a
Maledict⁹ oīs q̄ non reliquerit semen sup terrā.
Quod de semine spiritualis operi dicitur: nō p-
lis. parte. 4. fol. 93. a
Maledict⁹ oīs q̄ pendet in ligno. et. Apofuerūt
iudei deo: vt Maledictus omīs deo qui pen. i
ligno: qm̄ et quare. pte. 6. fol. 82. f
Maledici dicunt qui vtuntur inuocationib⁹ de-
monū. parte. 4. fol. 81. f
Maledici dum per incatationē diabolozū aliqd
efficere conant: discunt per mundū et subito
semina eoz: de quibus hoc agit afferunt: sic q̄
ex illis permittente deo nouas rerum species p-
ducunt. parte. 1. fol. 138. a
Maledici qui prestigijs magicę artis et diaboli-
cis figmentis agunt: et etiā heretici: a cōsortio
fidelīū excomunicandi sunt donec maleficiū er-
roris in eis moriaf. parte. 1. fol. 170. c
Maledicia est quando quis damnum molitur ali-
cui. parte. 6. fol. 6. a
Maledicia: malo delectat alieno. pte. 6. fol. 218. c
Maledicia suā q̄ dei bonitatē excedere putant: ve-
re in spm̄ sc̄m peccant. pte. 6. fol. 7. a
Maledicia dicit afflictio. parte. 4. fol. 70. a. et fol. 78. c
Maledicia ledens ore: i. fidelis. i. testimonio locuste
comparat. parte. 3. fol. 200. a. b
Maledicia hoīm vti deus: vt ostendat fortitudi-
nem suā: quō vt accipiat causaliter vel conse-
cutiue. pte. 1. fol. 142. g. et fol. 143. e. g. et fol. 145. g.
Malediciā nō fecit deus: tñ cum ab alijs inuen-
tam prohibere possit: nō phibet: sed cū ipsi vti-
tur ea ad necessarias causas: et quō. Et exempla

de hoc. parte. 1. fol. 303. c. d.

Maledicia inueniens de⁹ et puidens q̄ sit illi inu-
tilis q̄ ea vti facit tñ vtilem his aduersum q̄s
exercef. parte. 1. fol. 303. e
Maledicia ne vtiq̄ in nobis inueniat: refugere oī-
no debem⁹. In alijs vero vincere nō eā perime-
re studendū est: quia illi in quib⁹ est aliquid ne-
cessarij opis pferunt vniuersitati. pte. 1. fol. 303. e
Maledicie subtilitatē qui celat: sub locutione ino-
cētie iduif veste et lana et lino. pte. 1. fol. 356. b. d
Maledicia affectus exerceat noticiā intellect⁹: ma-
xime in moralib⁹: quia qualis ē vnusquisq̄ ta-
lis finis sibi videt. pte. 3. fol. 370. b.
Maledicia mulieris excedit omnē maliciā homis
id est sicut tristitia cordis siue dolor ei⁹ excedit
omnē plagā corporis: sic malicia mulieris exce-
dit oēm maliciā. pte. 3. fol. 414. d
Maledicia nō vincit sapiētiā: q̄s patet verē esse de
sapientia creata et increata. pte. 3. fol. 374. b
Maledicia duplex imponebat illi qui in pmitiua
ecclesia instituebat ipso prelatus: malicia dico:
sc̄s sui et ip̄i: et quō. pte. 4. fol. 99. g
Maledicia sacerdotū et doctorū facit errare pplm̄ p-
pter eoz scandalū. parte. 4. folio. 425. c
Maledicia homis licet sit odienda: nō tñ eius na-
tura: q̄ possibilis ē beatificari. pte. 5. fol. 22. b
Maledicia phariseoz contra christū conspirantiū
fuit q̄druplex. pte. 5. fol. 68. b. et fol. 69. b
Malignantes s̄ q̄ mala primis agūt p. 3. fol. 121. a
Maligni omēs sunt filij diaboli. Et sicut diabo-
lus aliqui trāffigurat se in angelū lucē vt decipi-
at: sic homo malign⁹ fingit: aliqui sanctitatē vt
ascendat. pte. 4. fol. 459. d
Maligni spūs animos fidelīū a meditatiōe
sacre lectionis priuant: ne vel ipsi per exercitiū
resistēdi fiduciā sumāt: vel alios qui legē nesci-
unt ad resistendū vicijs accendant. Et de hoc
figura. pte. 2. folio. 185. e. f
Maligni spūs absq̄ dei pmissiōe: nō solū nō pos-
sunt dare responsū hoīb⁹: sed nec etiā hoīes pos-
sunt hoc querere. pte. 1. fol. 307. d
Maligni spūs: vel prauū dogmat⁹ auctores: per
vni⁹ anī corruptionē multas corrūpere nitun-
tur. parte. 1. fol. 98. a. Interl.
Maligni spūs cert⁹ quibusq̄ vicijs singuli obse-
quunt: q̄ sup mentē pueri vadūt et veniūt quē
et si aliq̄ mala deserūt: alij occupāt. p. 3. fol. 43. b
Maligni spūs bonis mentib⁹ sunt horribiles pa-
uendi atq̄ fugiendi. pte. 3. fol. 43. b
Malignus spūs vocatur vetus vrens: q̄ eū quē
nūc succenderit igne peruerse cōcupiscentie: ra-
pit postmodū ad flāmas gehēne. pte. 3. fol. 52. b
Maligni spūs dicunt nfi vicini eoz habitāt no-
biscū in b̄ aere caliginoso. Dicunt etiā inimici
nfi: q̄ semp machinant ad malū nfm. pte. 3. fol.
Malignis spiritib⁹ iuste dat licētia: vt (202. d
q̄s volentes in peccati laqueo strāgulant: i. p̄ci-
penā etiā nolentes trahāt. pte. 6. fol. 226. a
Malignū spiritū si senseris loqui i corde tuo: vt
te ducat ab aliq̄ peccati opus: itellige q̄ vult
te obsecrare alicui demoni vt suscipias myste-
ria diaboli. parte. 1. fol. 311. c
Malignitas dicit quasi mala igneitas: quę con-

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon in Nico. de ly.

sistit in ardore concupiscentie in qua consumit
iniquitas. pte. 3. fol. 372. c.
Maligras/est mala voluntas: cum vltra non
potest vel de beneficijs gratia nō referre. pte. 6.
Malogranatū dicit eo q multa gra (fol. 6. a.
na fructus eius habeat: et ē arbor medicinalis:
cuius poma rubea: et ad edendum amara. par/
te. 4. fol. 352. f.
Malogranatum dicitur sancta crux que est ar/
bor fructifera: ad designandū fructum crucis q
est innumerabilis. pte. 3. fol. 366. b.
Malogranatū propter nimia multitudinē gra/
noꝝ et intertextū mēbris diuersas cellas: sed
oēs vno cortice comprehēdas: semp in scripturis
sanctis: in psona ecclesie ponit. pte. 4. fo. 405. a.
Malū facit volūtas nō natura. pte. 4. fol. 33. f.
Ex bonis incurie vicio mala nascuntur: et quō.
parte. 4. fol. 153. b.
Malū est duplex. s. pene et culpe. pte. 6. fo. 158. f.
Malum culpe siue pētm nō facit ad dei gloriā:
sed deus punitionē peccatoꝝ per malū pene or/
dinat ad declarationē suę iusticie. pte. 6. fo. 9. b.
Malū pene/ cuius deus auctor est: imittit ppter
diuersas causas. pte. 6. fol. 97. b. Item pte. 2. fo.
Malum pene quedā medicina est. (285. g.
parte. 6. fol. 159. d.
Mala que fideles pie perferunt: prosunt/ vel ad
emendandā/ siue demenda peccata/ v/ ad exer/
cendā probandāq iusticiā: vel ad demonstnan/
dam huius vite miserā. parte. 6. fo. 19. f.
Mala nobis illata in aliquo casu nō expedit su/
stinere: qñ scz per hoc malis dā audacia male/
faciendi. Aliqñ cum temporalia bona a nobis
quidam rapiunt sunt tolerandi: quidā obserua/
ta charitate phibendi. pte. 6. fol. 27. b.
Mala penalia patiēter tolerem⁹ nris demerit⁹ et
si alienis attribūdo exēplo osidit. p. 4. fo. 236. d.
Mala oīa sunt a nobis: bona dō sunt ex miseri/
cordia dei. pte. 3. fol. 135. c. Item pte. 1. fol. 175. g.
Malū sit a deo non in eo q malū/ sed in eo q iu/
stum. pte. 4. fol. 67. b. Interl.
Malum quicqd nobis accidit/ vicij nostri ē: nō
dei qui dulcē deum vertim⁹ in amaritudinē: et
cogimus seuire nolentē. pte. 4. fol. 117. f.
Malorum quando tanta incūbit necessitas vt
oīu ploratu maior sit/ vnusquisq de sua nece
solicitus/ ad alioꝝ (quis proximi sint) nō in/
gemiscit miseras. pte. 4. fo. 246. f.
Mala que querit diabolus contra iustos: vertit
deus ad diaboli confusionē et iustoꝝ gloriā tē.
parte. 4. fol. 382. b.
Malum si quando infertur homini/ duplex pōt
hēre contra hoc remediū. Vno mō per se. Scdo
modo per amicos bonos si sibi remāserint. par/
Malum omne procedit ex aliq (te. 3. fol. 19. d
ignorantia. pte. 3. fol. 353. a.
Malum/ nisi experimento nō sentiremus: quia
nullum esset/ nisi fecissemus: qz malū natura nō
est/ sed amissio boni sic vocata ē. pte. 1. fo. 37. g.
Mala hominū non ante credamus q probem⁹.
In malo peior est qui nō/ (parte. 1. folio. 71. a.
cet/ q qui non prodest. parte. 1. folio. 104. b.
Malū quō/ et quō nō/ dō a deo eē. pte. 1. fo. 198. g

Item parte. 3. fol. 243. a.
Malum et idolū nihil sūt/ nulla sua natura sub/
sistunt. Tamen quicquid mente concipit/ dicit
esse/ hoc mō peccatū pōt esse. parte. 5. fol. 186. a.
et fol. 143. b. Item pte. 6. fol. 44. f. et fol. 142. e.
f. et fol. 211. c. Item parte. 4. fol. 78. a. Item par/
Mala quare deus in hoc mūdo (te. 1. fo. 37. g
fieri permittit. pte. 6. fo. 19. f. Itē pte. 3. fol. 421. f.
Mala que a dño inferunt/ aut supplicia meritoꝝ
sunt/ aut causa futuroꝝ bonoꝝ. pte. 4. fo. 192. g
Item parte. 3. folio. 30. e.
Mali quicquid sustinem⁹ pro peccatis nostris
accidere manifestū est. pte. 4. fol. 219. f.
Malū maius in separatione bonoꝝ cōmittim⁹
q in maloꝝ cōmixtione fugimus. i. dum corpo/
raliter separamus nos a bonis ppter malos q
fugimus. i. in coniunctione maloꝝ nō remanen/
tes. i. q sit illud qd fugimus fugiendo cōiuncti/
onem maloꝝ. pte. 6. fol. 69. e.
Mala nostra solūmodo nostra sunt/ bona autē/
et omnipotētis dei sunt et nostra. Ipse em aspi/
rando nos puenit vt velimus: adiūuādo pte/
quitur/ ne inaniter velim⁹. parte. 4. fol. 214. a.
Malū implere etiam per pñtia qui conat⁹/ in per/
uersi consilij cathedra sedet/ et magna iniquita/
tis elatione attollit. pte. 4. fol. 140. b.
Mala cū reprobi cogitant mala: deus ne cōtra
bonos pualet/ viros tollit: vt effectū careant
Malum nō vitat/ nisi in (opis. pte. 3. fol. 17. b
quantū cognoscit esse malum. pte. 6. fol. 16. g.
Malum odit/ qui non solū voluptate nō vincit
sed odit opera voluptatis. pte. 4. fol. 364. e.
Malum est peccare: peius est perseuerare: pemi/
tiosius defendendo se/ in deum culpam refun/
dere. parte. 3. fol. 193. b.
Malū min⁹ an sit eligendū. parte. 1. fol. 72. f. g.
Nullus aspiciens ad malū operat⁹: sed semp aspi/
cit ad bonū/ verū vel apparens. pte. 3. fol. 329. c.
Malum min⁹ est nō esse simpliciter q esse dāna/
tum: qz et si nō sit minus malū ratione pene ad/
iuncte/ que nō priuat totū esse creatū: minus tñ
malū est ratione culpe mortalis. pte. 5. fo. 79. d.
Malū sustinere aliqñ non necessitat⁹ ē/ sed super/
erogationis. parte. 5. fol. 23. g.
Malū tpale sit trib⁹ modis: cruciatu corpoꝝ: dā/
no rerum: angarijs operū. parte. 5. fo. 22. e.
Mala que ex abundātia diuitiaꝝ veniūt sunt qe/
tuor. s. ociositas/ gulositas/ ebrietas/ et comestati/
onis celebritas. parte. 5. fol. 157. g.
Malum culpe mortalis est pūatio boni diuini
quod est infinitum: sed malū pene sensibilis est
priuatio boni creati ppter quod min⁹ habet de
ratione mali. pte. 3. fol. 417. c. d.
Malum aliqd pmittere: ppter maius malū cui/
randū/ nō facit illud licitū. pte. 1. fol. 359. b.
Mala que contigerūt iudeis in generali fuerūt
quattuor pte. 5. fol. 73. d. f.
Mala que contigerūt christi discipulis in speci/
ali fuerūt qtuor. pte. 5. fol. 73. f. g.
Mala q in absentia neemie pullulauerūt in hie/
rusalē fuerūt quattuor. pte. 2. fol. 268. c.
Mala quattuor a quib⁹ galathe euaserūt ppter
legis obseruantia. pte. 6. fol. 86. g

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

Abal^{us} et si lingua tacet/vita blasphematur. si hym-
nu carat/ tamē multos intuetes mala/ mittit i
blasphemias. pte. 3. fol. 238. e.
Abalus omnis viuit: vel vt corrigat: vel vt per
eū bonus exerceat. parte. 3. fol. 161. e.
Abalus q̄libet/ qui tanq̄ effeminar^{us} p mulieres
seduct^{us}: cōtra deū ad pessima se cōuertit: signi-
ficat p ochoḡiā seductū p cōsiliū athalie. pte. 2.
Abalus pmittunt i b mūdo cū bonis: (fo. 228. d
vel p q̄s exerceant: vel quoz cōpatione nitant
ad melius. parte. 5. fol. 45. e.
Abalus qdā tolerādi sunt p pace: nec corpalit^{er} ab
eis recedendū sed spūaliter. pte. 6. fol. 69. a.
Abalus sicut quedā bona non p̄ficiunt/ sic que-
dam macule si sunt leues/ nō impediunt ad co-
ronam. parte. 6. fol. 17. f.
Abalus nō temere t quolibet modo/ sed per iudi-
ciū auferendi sunt ab ecclesie cōmunionē: aut
si per iudiciū auferi nō p̄t/ tolerent^{ur} potius:
ne peruerse malos euādo quisq̄ ab ecclesia
discedens: eos quos fugere videtur: mittat ad
gehennam. parte. 6. fol. 40. b.
Abalorū consortiū qui aliquo effectu carnali
exire dissimulant: crebra bonorū admonitione
cogendi sūt ne bonos mores corumpāt exem-
plo maloz. parte. 1. fol. 73. b. Interl.
Abalus q̄s i vētū plata displicet cūtra q̄ in scriis
sentiant: nec bonoz verba dicta rōnis/ sed sti-
mulos furoris existimāt. pte. 3. fol. 34. e.
Abalus impetunt bonos duobus modis: dicen-
tes eos vel praua dicere/ vel bona que dicūt nō
tenere. parte. 3. fol. 14. e.
Abalus nō solum bonos arguunt de ficta bonita-
te/ sed etiā de crudelitate: t nō solū diffamāt in
p̄sonis p̄p̄is/ sed etiā i sibi cōiunctis: vtpote in
proximis t familiis. pte. 3. fol. 14. b. et fol. 15. d.
Abalus volētes aliquādo bona quasi extra se tē-
si ad cōsuetā mala tentari replicant: vel et si ali
quādo victa vna nequitia pedē leuāt: regnās
altera/ t ad eam quam vicerāt implicat: vt qui
iā sp̄eta auaricia adhuc luxuriosus est: p p̄cio
luxurię ad auariciā redit. pte. 3. fol. 19. f.
Abalus plerūq̄ eo magis contra deum eleuant^{ur}/
quo ab eius largitate t contra meritum ditan-
tur. parte. 3. fol. 30. a. d.
Abalus nihil est/ quicquid de virtutibus bono-
rum vident: et si quādo eterna cogitant/ dele-
ctatio transitoria tollit. pte. 3. fol. 57. b.
Abalus querūt sapiētiā quā tū oderūt: sed si ode-
runt/ quō querūt? Querūt nō ppter ipsā/ sed p/
pter aliud qd amant tē. pte. 3. fol. 272. b.
Abalus omnis iniqu^{us}: q̄ vel sibi vel aliq̄ nocet:
licet quidā mali nō vident^{ur} iniqui: q̄ nō sūt se-
ui/ nō asperi/ nō persequentes/ t p̄ssuras homi-
nibus facientes: sed tamē luxuriosi/ ebriosi/ vo-
luptatibus dediti: qui et si alijs nocere nō vidē-
tur: sibi tamen nocent. pte. 3. fol. 295. a.
Abalus plurimū prestat qui se regere nesciūt: cū
sibi metipsis nō cōmittunt/ sed serui sūt scōꝝ:
t subiacēt melioribus. parte. 2. fo. 5. e.
Abalos cur creauit deus/ quos tales futuros p̄-
sciebat? parte. 1. fol. 40. e. f.
Abalus sunt inimici bonoz: et ab eis repant^{ur}: et si

nō loco/ tamē animo. parte. 3. fol. 94. e.
Abalus hoies licet nolint viuere vita iustoz: ape-
runt tū mori morte eoz. pte. 1. fol. 305. d.
Abalus dū bonū aliq̄ agūt/ qd tū nō perficiunt:
superbe inter ipsa q̄ etia plenissime perpetrant
mala/ confidunt. parte. 1. fol. 305. e.
Abalos nec bona imp̄fecta adiuuāt/ nec bonos
mala incōsumata cōdemnāt. pte. 1. fol. 305. e.
Abalus sepe eterna iudicia admirat^{ur}: p̄dicatio/
nē celestis patrię cū audit/ diligit: et opa diui-
nē dispositionis obstupescit. pte. 1. fo. 308. f.
Abalus homines sicut semetipsos associant i cri-
mine: sic sociabunt^{ur} ad inuicē in pena gehēne:
t de hoc figura. parte. 2. fol. 228. d.
Abalus/ his duobus obseruat^{ur}/ nō se maculat:
si nō p̄sent^{ur}: t si redarguit. pte. 6. fo. 95. e.
Abalus nō potest habere pacem ad proximum/
nec ad seipsum. parte. 3. fol. 323. g.
Abalos sustinet deus vt ordinate disperdat: et
vritur illis tanq̄ instrumento ad salutem bo-
norum. parte. 6. fol. 22. b.
Abalorū estimatione in nihilo redigimur: quā-
do ea que quasi summa diligunt bona tempo-
ralia/ nō tenemus. parte. 3. fol. 57. b.
Abalus quare bona conueniāt: bonis mala: nō po-
test facile sciri. parte. 3. fol. 189. a. b.
Abalus sūt quidā ex necessitate/ alij ex abūdātia.
Abalus ē solatiū/ vitā bono/ (pte. 3. fo. 188. e.
rū carpere. parte. 2. fol. 63. a. Interl.
Abalus dicūt se delinquere/ vel fato/ vel cōstella-
tiōe/ vel necessitate/ puidēte: sed error ē. pte. 3.
Abalus tacens miracula confide- (fol. 135. e.
rat: quia dei potentiā sciendo pensat: sed viuē-
do nō amat. parte. 1. fol. 308. f.
Abalus vtendo patientia dei/ corda obstinatorū
durefcunt. parte. 1. fol. 144. e.
Abalorū vita que peccatorū tenebris est obscu-
rata: significat p egyptū. pte. 3. fo. 341. b.
Abalorū vita aquis deliciarum irrigat^{ur}: t p quid
significatur. parte. 1. fol. 343. b.
Abalorum operatio diuersitate secernitur nu-
merosa. parte. 2. fol. 238. g.
Abalorū p̄cedētū generale iudiciū magnitudo/
est figura sequentiū incōpabiliter grauioꝝ. pte.
Abalus dicunt^{ur} vel amatores secu- (5. fol. 113. b.
li/ vel apli respectu dei q̄ solus bonus: ex q̄ oēs
boni. parte. 5. fol. 28. f.
Abalorum cogitationū generatio que p̄cedit
ex corde facit obliuisci operis dei magni. par-
te. 2. fol. 33. a. Interl.
Abalus dicūt etiā lignū longū quod i medio tē-
toꝝ erigit^{ur}/ sicut malus i nauī. pte. 4. fo. 61. g.
Abalus nomen est hominis potentis illi^{us} ter-
re: quo denominat^{ur} vall^{is} ista: et iste fuit sede-
ratus cū abzā. pte. 1. fol. 62. g. et fol. 69. f. et fol.
Abalus nomen est demonis et di- (100. a.
uitiarum: t vtriusq̄ auarus seruit dominis. par-
te. 5. fol. 26. f. g. et fol. 166. e. g.
Abalus nomen est demonis nomen tentātis de di-
uitijs male acquisitis. t quid sit facere amicos
de māmona iniquitatis. parte. 5. fol. 166. g.
Abalus huius sunt due dictiones: t significat quid
hoc: t subintelligit^{ur} est. Et sic exponit ioseph^{us}.

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon in Nico. de ly.

Ra. Sa. autē et hebrei moderni dicunt qd man
nō significat qd: sed significat pparationē: vel
magl ppterē pparatā ad esū. pte. 1. fol. 157. g.
Ab in erat quasi semē coriādrī in figura et qnti/
tate: sed nō in colore. pte. 1. fol. 281. b.
Aban habebat triplicē sapore. vn° erat natural.
ali° supnatural: et hic duplex tē. pte. 1. fol. 281. b.
Abanasses neqssim° fuit. Esaiā serra lignea secu/
it: amon filiū suū pignē traduxit ad honorem
idolorū et tophet. pte. 4. fol. 132. f.
Abancipia vnde dicunt. pte. 1. fol. 114. a
Abadatū pceptū/lex/ testimoniū/iudiciū: diffe/
rentiā habet. pte. 1. fol. 294. b. Itē pte. 3. fol. 262. f
Abandata decalogi omnia ordinant ad actum
diligendi: quia pcepta prime tabule ad de/
um diligendū: pcepta xpo secunde ad diligē/
dum proximū. parte. 6. fol. 28. g.
Abandatū primū phibet surreptionē. secundū
errore. tertū interficit seculi amore. quartū im/
pietate. quintū crudelitatem. sextū fornicationē.
septimū rapacitatem. octavū pimit falsitatem. no/
nū mundi cupiditatem. decimū adulterij cogni/
tionē. pte. 1. fol. 164. b. c. et fol. 337. b. c.
Abandatū pmiū pmet ad patrē. secundū ad fi/
liū. tertū ad spm sanctū. pte. 1. fol. 337. a.
Abandatorū aliqua sūt negatiua a malo retra/
hentiā: aliqua xpo affirmatiua ad bonū indu/
centia. pte. 2. fol. 256. b. et fol. 258. d.
Abadata dei nō pueris/ nō iuuenib° pmo cōmu/
nicat moyses sed seniorib°: qz in senib° est sapi/
entia/ et in multo tpe prudētia. pte. 1. fol. 147. e.
Nō pfuisset antiqz dilexisse mādata/ nisi christ°
q ē salutare dei eos liberasset. pte. 3. fol. 27. e.
Abadata dei sūt fidelia his q implēt: et nō diffi/
dūt de pmissis. pte. 3. fol. 253. e. Interl.
Abandatis obtemperare diuinis cupiunt mul/
ti in populo dei: sed inopia temporalium rerum
retardant. parte. 2. fol. 259. e.
Abandata celestia qui maiore animi dulcedine
custodiunt: et auditoribus suis crebris exhor/
tationibus custodie cōmittunt: per cātores si/
gnificantur. parte. 2. fol. 243. a.
Abandatū dilectionis dicit nouū ab effectu: p/
tanto. qz animā renouat: et quia differentiā no/
ui testamenti et veteris constituit. parte. 5. fol.
226. b. d. h. et fol. 227. b. c. d.
Abadatū charitatis dicit latū: qz ē tāte latitudi/
nis q se etiā extendit ad inimicos. pte. 3. fol. 268. h
Nihil est mirabilius in mandatis q diligere ini/
micos. parte. 3. fol. 263. f.
Abadata christi graua non sunt: qz nō trahunt
deorsum ad talentū plumbi: sed sursum vehit cu/
stodia mandatorū dei. pte. 6. fol. 234. b. d.
Abandatū si seruet/ vitā: si nō seruet/ mortē ge/
nerat. Nō seruātibus ergo dicunt mādata nō
bona: sed admixto ligno crucis in dulcedinem
versa/ et spiritualiter intellecta/ sunt mandata
vitę. parte. 1. fol. 155. f.
Abandata dei custodientes vitā triplici premi/
abunt: scz vitā nature/ vitā gratię/ vitā glorie.
parte. 1. fol. 245. c. et fol. 246. e.
Abadatis rectis dei atq arduis hūana nō com/
parat infirmitas/ nisi pueniēs eius adiuet

charitas. parte. 3. fol. 263. b.
Abandatū complere est diabolū et exercitū ei°
supare. Nihil enim nobis poterit nocere/ si ppe/
cepta dñi nostri iesu christi seruemus. parte. 1.
fol. 300. g. et folio. 333. a.
Abandata si quis seruet. vt videtur dicere do/
minus: nullaz egritudinē pariat: vide de qui/
bus egritudinibus et infirmitatibus hoc intel/
ligendum sit. parte. 1. fol. 155. f.
Abandata que videntur esse minima in habitu
legis: si ppter vitam celestem fiant multū pro/
ficient. parte. 1. fol. 290. a.
Abandata dñi quedā data sunt vt fiant: quedā
vt nō fiant. parte. 1. fol. 220. g.
Abadato christi cōtraueniēs/ an et quādo pec/
cauerūt. pte. 5. fol. 34. g. et fol. 93. a.
Abandatū dei irritū fecistis ppter traditionem
vestrā: quō intelligendū sit hoc dictū fm verū
intellectū et enucleatū. parte. 5. fol. 51. b.
Abadata hoīm in multis locis maior sollicitu/
dine et cura seruant/ licet frequēter nō sint mala
nisi qz phibita/ qz dei mādata. pte. 5. fol. 49. d.
Abadata i tria genera distigunt: moralia/ iudi/
cialia et ceremonialia. pte. 6. fol. 116. b. et seqn. b. c
Abadata octo fuerūt circa māna. pte. 1. fol. 158. c
Abandragora poma sunt/ vt dicūt aliqui: q ac/
cepta in escam/ adiuuant in mulieribus struē/
concupiēdi. pte. 1. fol. 92. e. et fol. 93. a.
Abadragore sunt poma pulchra et odorifera et
valde rara: p q intelligunt excellētes viri in ec/
clesia christi/ odorē fame p sanctā vitā et sanam
doctrinā dantes in ecclesia dei. pte. 3. fol. 366. f.
Abanducās nō manducat/ et: Nō manducans
manducat. Itē ppositiones simul possunt esse
vere tē. parte. 3. fol. 254. c.
Abaducem vt euāgelicem: nō euāgelicem vt
māducem. pte. 5. fol. 27. e. Itē pte. 6. fol. 46. b.
Abaducasse legit christ° cū pctōrib°/ cū amicis fa/
miliarib°/ cū cognatis paupibus/ cū phariseis
supbiētibus: et de singul ratio. pte. 5. fol. 145. c.
Abanducatio christi fuit alijs exemplū conde/
scētionis et misericordię. pte. 5. fol. 39. b.
Abane fm scripturam/ est hora apta ad faciēdū
vindictam de peccatoribus tē. Itē illa hora
surgebat fm legem antiquam sacerdotes: et
leuite disponebant se ad offerendū sacrificium
matutinū. parte. 3. fol. 93. c.
Abane et vespere qd significet. pte. 3. fol. 125. a.
Abane est letū post tristitiā noctis: et signat p/
speritatem. parte. 3. fol. 174. b. et fol. 16. a.
Abane et initū diei est vnicuiq nostrū: tempus
quo illuminamur/ et ad lucē fidei accēdimur. p/
Abane orto sole dare omnia cir (te. 1. fol. 157. a.
cumquaqz videmus: vespere caligamus: ideo
q lumine lucernę indigemus. pte. 1. fol. 195. c.
Abanicare latīnū verbum esse mihi nō occurrit:
ait Augustinus. pte. 2. fol. 44. b.
Abanicheus posuit duo principia. Tnū simpli/
citer bonū: aliud simpliciter malū: et ab isto di/
cit pcedere corporale creaturā. pte. 5. fol. 186. c.
d. et fol. 45. b. et fol. 16. c. Itē pte. 1. fol. 29. e.
Abanicheus negans veram carnē/ sed phanta/
sticā in christo fuisse: et conabatur probare ex di-

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabietcū

etis apostoli pauli: s; reprobat. pte. 6. fo. 67. b. et fol. 68. b. et fol. 143. b. Itē pte. 1. fol. 236. b. et fol. 237. b. Itē parte. 5. fol. 204. g.

Abanicheus dicebat naturā bonā a deo creatā: malā vō a diabolo. pte. 4. fol. 130. f.

Abanichei dicunt q; diabolus est dñs istoz cor- poraliū inferiorū: sicut factor et creator eorum. Sed hoc patet esse falsum: vt deducit rē. pte. 5.

Abanichei error confutaf: qui dicit (fol. 16. c. vetus testamentū a diabolo esse datum. parte 5. fol. 193. d. Itē pte. 1. fol. 374. f.

Abanichei dicunt q; plenitudo spūs sancti nō fu- it completa in apostolis: sed in ipso manicheo/ qui fuit posterior: ipsis: et sic nō recipiūt librum actus apostolorū: quia ibi expresse ponit missio plenitudinis spūs sancti sup aplos: et iprobaf error pdictoz. pte. 5. fol. 233. b. et fol. 234. a.

Abanna fin grammaticā cuius generis et decli- nationis. parte. 1. fol. 156. b.

Abanā qñ tibi et ad qd datū fuit. pte. 3. fo. 177. f.

Abanna generabat in aere: et propter hoc voca- tur aibi panis de celo: quia in celo aereo est ge- neratus: et a deo datus et formatus: non virtute nature. parte. 1. fol. 158. d.

Abanā dicit panis angeloz: nō q; ipso vescerent: q; nō indigēt cibo corporali: sed q; in descēsu mā- ne cooperabant angeli. parte. 1. fo. 158. d.

Abanna quō dicit panis angeloz: cū angeli nō comedāt cibū corporalē: Responso hebr̄ozū doctorū: qui inter se diuersificati sunt: quoz ali- qui dicunt: qd valde applicabile est ad nostrū verū mānā. f. sacramētū eucharistie: sed nolunt intelligere vt bñ agerēt: dicētes qd penit' ē ipos- sibile et implicās contradictionē. pte. 1. fol. 159. g.

Abanna quomodo in terrā cadebat: et quomō inter duo stramēta seruabat munde custoditū. parte. 1. fol. 157. d. et fol. 281. b.

Abanā triplicē hēbat sapore rē. pte. 1. fo. 281. g. b.

Abanna habebat omnē saporis suauitatē. Sed hoc intelligēdū est: q; nō erat ex natura māne/ sed ex merito scōz hoīm q; eā comedebāt: qd sapiebat sicut desiderabāt. pte. 1. fol. 158. d.

Abanā fuit cibis valde sapid' bonis: s; mal' in- sipid': sic etiā vestimēta bonoz nō sūt vetusta/ te cōsūpta: sed tñ maloz. pte. 2. fol. 264. a.

Abanna quibusdā fuit sapidū/ et aliqbus econ- trario: et habuit triplicē sapore: et q; cadebat in terrā tripliciter et differenter. pmo vt pruina quasi stramentū māne: postea mānā: tertio ros quasi eius operimentū. pte. 1. fol. 281. g. b.

Abanna nō fuit ver' panis pprie: sed figura pa- nis spūalis: nec descendit de celo sidereo et em- pyreo: sed de celo aereo vt ros v' pruina. pte. 5.

Abanna figurale/ corpale et mani (fol. 205. d. e. f. festū datū fuit filiis israel in deserto: sed verū mānā est ipse christus: et dicit absconditū hoī- bus p̄sentis vite rē. pte. 6. fol. 244. g.

Abanā qdū filij isrl' māducabāt: qñ et quō de- struerunt. parte. 1. fol. 158. a.

Abanna precessit et fuit data ante educationem aque de petra. parte. 3. fol. 199. b.

Abaniones q̄ fuerūt i arca noe. pte. 1. fol. 51. g.

Abaniones filiorum israel fuerunt in vniuerso

quadragintadue: fm q; enumerantur triplici- ter. parte. 1. fol. 324. b.

Abanio vna fuit in sina/ sed inter omnes mari- ma. Ibi em̄ lex accepta/ tabernaculū erectum: ibi Exodus/ et maxima ps leuitici: oēsq; libri le- gis pene scripti sunt. parte. 1. fol. 161. e.

Abaniones quadragintadue computant a pri- ma que fuit in ramesse vsq; campestria moab super iordanē. parte. 1. fo. 265. b. g. et fo. 324. b.

Abaniones populi israelitici nō (et fo. 239. a. b. minatum ponunt: et que dñs operatus est histo- rice et mystice elucidat. parte. 1. fol. 265. g. b. et fol. 274. e. et fol. 280. c. et fol. 282. a. et fol. 283. a. b. et fol. 297. e. et fo. 298. a. et fol. 299. a. e. f. et fo. 301. b. et 322. c. d. e. f. g. h.

Abaniones q̄dragintadue quas ab egypto vsq; ad iordanē habuerūt. triū tñ cōgruere vident curriculum ānoꝝ/ et hoꝝ deductio. pte. 1. fo. 330. c. f.

Abanionū celestiu distributio p nouissimi ade cōtemplatione futura esse credif fm diuisione terre pmissionis p tribus israel. Quis ita bñs vt fors eius in hierusalē veniat: vt sit ibi tēplū dei: imo ipse sit vt tēplū dei. pte. 1. fo. 326. b.

Abaniones in celestibus siue distincti grad' bea- titudinis significant p fortes. pte. 1. fol. 368. d.

Abanio pōt accipi indifferēter p stare/ iacere vel sedere. parte. 4. fol. 222. f.

Abanuetudo ē x̄tus ire rep̄siua: q; inter alias v- tutes maxime in dauid apparuit: et ppter quam deus ipsum in bonis temporalibus et spūalib' multiplicauit. parte. 3. fo. 132. c.

Abanuetudo est quedā tractabilitas mētis: p- pter quod ē debita dispositio ad recipiendū im- pressionē vbi diuini: sicut cere tractabilitas ad impressionē sigilli. parte. 6. fol. 211. f.

Abanuetudo imaginē dei i nobis seruat: sp tran- quillus ē: sed ira dissipat. pte. 3. fol. 16. e.

Abanueti sūt q; sequit' voluntatē dei: mutes q; nō erigūt ceruicē: neq; recalcitrāt cū iugū eis ipo-

Abanuetudo si dei ē: dē cle (nif. pte. 3. fo. 119. e. mēta: si nra ē domitatio: et nō. qre. p. 3. fo. 222. b.

Abanuetudine q; suauis est: et moderatus ē i ver- bis et i factis: monēdo alios nō vti' verbis co- rumeliosis. pte. 3. fol. 321. b.

Abanuetudo et humilitas gratiā: superbia et fu- ro: pariunt ruinā. parte. 3. fol. 390. f.

Abanuetudo neminē spernit: humilitas se om- nibus subijcit. parte. 3. fol. 391. f.

Abanuetus esto: nō sit tumultus in corde tuo/ volitantib' per corruptionē phātasmatibus et pungentibus te. parte. 1. fol. 140. b.

Anos p iusticia mansuetudinē/ p mansuetudine iusticiā derelinquimus. pte. 3. fol. 5. b.

Aban' ē organū organoz: et designat opus diui- nū: ita q; op' miscōie dicit man' dextra/op' iu- sticie sinistra. pte. 3. fol. 107. c. et fol. 118. c.

Abanus dei quid est. pte. 6. fol. 135. a.

Aban' ē tēdere ē bñficia dare. pte. 6. fol. 24. b.

Abanus vel pes vel oculus/ v' aliud mēbz: q̄lis sit licitū/ vel nō/ abscondi. pte. 5. fol. 56. c. d.

Abanus lauare tenebant iudei ex statuto iudi- cū ordinariōz. Quare hoc statutum sit/ et quō per phariseos falsitate pmixtum fuit: volentes

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

q per hoc acquireretur quedā mundicia spiri-
tualis. parte. 5. fol. 49. b.
Abanū lotio ante comestionem vel cibariorū
appositionē facit ad quandā honestatē et mūn-
diciā corporālē. parte. 5. fol. 49. b.
Abanus vnus iungit manui alterius i pactis et
pmissis ad confirmationē. pre. 1. fol. 171. g.
Abanus nomie potest amicus intelligi. parte. 5.
Abanus dicitur scriptura per manū (fol. 21. c.
facta: vñ dicimus: probata et electa est manus
eius. parte. 1. fol. 355. b.
Abanus que lutum tenent: superiectas sordes
tergere non valent. parte. 2. fo. 104. e. et fo. 205.
e. Item parte. 3. fol. 20. a.
Abanum lex vetus prohibebat: et non animū:
quomodo hoc intelligendum sit. parte. 1. fol.
167. g. h. et fol. 44. c. d.
Abanus leuat q bonis opibus insistentes tēsis ma-
nib⁹ i figura crucis deū adorat. pre. 3. fol. 172. a.
Abanus ad deum rogaturus p peccatis exten-
dit frustra: qui has ad pauperes pro posse non
extendit. parte. 5. fol. 140. g.
Abanus porrecta ad dandū cōmēdat orationē/
nō collecta ad recipiendū. pre. 5. fol. 112. b.
Aban⁹ tēdere cōtra deū ē i opatiōe praua despe-
ctis eius iudicijs pseuerare. pre. 3. fol. 35. e.
Abanum leuare dei vel attollere in celū: est po-
tentia eternitatis sue sup oīa excellentē osten-
dere. parte. 1. fol. 371. b. Item pre. 3. fo. 172. a.
Abanus in deo qui spiritus est: dicitur eius vir-
tus operatiua. parte. 5. fol. 167. b.
Abanus impositio super caput hostie quare fie-
bat: an q offerens denotaret se esse dignū occi-
sione p suis peccatis: an ad resignationē spōta-
neā sui iuris. pre. 1. fol. 216. e. g. et fol. 219. b.
Abanus suas sacerdos supponebat manib⁹ offe-
rentis: et tenēt pmissas suas: et eleuabat sursum:
et retrahēbat deorsum: postea vertēdo se ad qd
tuor ptes orbis: et quare. pre. 1. fol. 362. c.
Abanus eliecer posita super femur abrag prece-
pro sui fuit signū fidelitatis ratione circūcisio-
nis fm hebreos. Sed fm catholicos fuit signū
q chris⁹ fm carnē nasceretur de femore abrag.
Aban⁹ dextra et sinistra: bona (pre. 1. fol. 80. d.
spalia et spūalia notāt. pre. 3. fol. 113. c.
Abar Abara natha sunt due dictiones: et prima valet
in latino: dñs noster: secunda idē est quod ve-
nit: sed ppter ignorantia idiomatis et longitu-
dinē tēporis due dictiones cōiuncte sunt simul:
et vltima littera dictionis ē submōta. pre. 6. fo.
61. a. b. et liquidi⁹ declarāt eodē fol. c. d.
Abarath a filiis israel dictus est ppter amaritu-
dinem aque. pre. 1. fo. 155. g.
Abarcillus papa idolis thurificauit metu mor-
tis: sed tamē respuit. pre. 6. fol. 250. c.
Abarcialis a brō petro missus i galliā: pdicauit
lemonicensib⁹ fidē catholicā. pre. 5. fo. 55. g.
Abarcion hereticus duos deos posuit. vnū bo-
num: alterū iniustū. alterū visibiliū: alterū inui-
sibiliū conditorē: quorū prioz lucē fecit: secūdz
tenebras. pre. 4. fo. 78. a. et fo. 223. e. f. et fo. 427
b. Item pre. 1. fo. 132. f. Item parte. 2. fol. 33. a.
Abarcus publicus cū inuenisset antiochum epi-

phanē in litore maris: qui volebat intrare egyp-
tum: qui romanis erat confederati: pcepit si-
bi vt discederet ab amicis romanoz: tunc anti-
ochus petijt sup hoc deliberationē: et tunc mar-
cus publicus fecit circulū in arena cum baculo
quem tenebat in circūitu antiochi: dicens: Se-
natus pcepit vt respondeas anteq creas de
hoc circulo zē. pre. 4. fol. 325. c.
Abarcus primus patriarcha ecclesie alexandri-
ne. parte. 6. fol. 249. d.
Abarci euangelii designat in nomine leonis: et
hoc propter tria. parte. 5. fol. 88. c. d.
Abarcus licet de omnibus chusti factis scribat
sicut et alij: tamē circa ei⁹ resurrectionē et regnū
specialiter immorat. parte. 5. fol. 88. c.
Abarci euangelii designatur i noie leonis ppter
tria q in chusti resurrectione reperiunt: et ppter
eraticus leonis assimilant. pre. 5. fol. 88. c. d.
Abarcum assumpsit barnabas: quē paulus q se-
mel recessisset: dicebat nō debere assumi: qui ta-
mē intantū claruit: vt fieret vnus de quattuor
euangelistis. parte. 1. fol. 264. f.
Abarcus petri discipulus prim⁹ alexandrie ep⁹.
Abardocheus quor et quibus (pre. 5. fol. 88. f.
rōnibus renuit exhibere honore ipsi aman: cui
esset in statu excellenti. parte. 2. fol. 309. d.
Abardocheus quomodo sciuit intoxicationem
asueri fiendā. pre. 2. fol. 308. c.
Abare appellat apd hebreos oīs cōgregatio aq-
rū: siue salia: siue dulcis. parte. 1. fol. 25. e. g.
Abaria multa constat esse: in vnū tamen locum
dicunt cōgregare aque: quia cuncta magno
mari iungūtur. Si qui lacus in semetipsis stric-
ti videntur: occultis tamē meatibus in mare
reuoluunt. parte. 1. fol. 25. e.
Abare an et quomodo distet a centro equaliter
circumquaq. parte. 3. fol. 248. g. h.
Abare artat intra ripas suas a deo ne effluat et
submergat habitātes in arida. pre. 3. fo. 21. b.
Abare caspiū sub aqlonis plaga ab oceano ori-
tur: cui⁹ vtraq circa oceani litora loca deserta
incultaq habent. pre. 2. fol. 251. a.
Abare mediterraneū dicit magnū respectu ma-
ris mortui: et maris cenereth: quē sunt quidaz
lacus. parte. 2. fol. 14. d.
Abare mortuū terminat ad orientalem angulū
terre pmissionis versus desertum egypti. par-
te. 4. fol. 355. c. Item parte. 2. fol. 7. c. c. Item
parte. 1. fol. 63. a. c.
Abare mortuum dicit: eo q nullus piscis potest
ibi viuere: quia aque sunt excessiue salse: et ideo
alibi in scriptura vocat mare salissimū. Item qz
aque sunt ita spisse: q sūt quasi lutū: ppter qd
vestimēta ibi piecta magis sordidant q lauē-
tur. pre. 2. fol. 7. c. Item pre. 1. fol. 63. c.
Abare salis vñ mortuū nūc dicit et lacus asphal-
ti: et salinarū vallis: quē prius dicebat conual-
lis illustris. pre. 1. fol. 60. e. Interl.
Abare salissimū quod et quis lacus: et in q par-
te mundi habet. parte. 1. fol. 334. a. et fol. 325. b.
et fol. 63. c. Item pre. 2. fol. 7. c.
Abare mortuū dr mare salis. pre. 1. fol. 63. c.
Abare solitudinis: est magnus lacus per quem

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

transit iordanis fluius: et vocat sic fm. modū loquēdi hebraicū. pte. 2. fol. 7. c.
Ahare solitudinis mare mortuū est: quod in latitudine per stadia. dicit. vsq; ad coarctas arabie: in longitudine cl. vsq; ad vicinia sodomorum progredit. parte. 2. fol. 174. a.
Ahare rubrum dicitur: nō q̄ aque sint rubee de natura sua: sed quia terra in ripa ē rubea: et cōmiscetur aque: et sic videt aqua rubea: maxime ppe litus. parte. 1. fol. 151. d.
Ahare rubrum an fuit diuisum in duodecim locis: ita q̄ quilibet tribus habuit viam p se diuinctam ab alijs. parte. 3. fol. 289. e. g.
Ahare galilee quod est tyberiadis: est quidā lacus habens centum stadia lōgitudinis: et quadraginta latitudinis: per quod transit iordanis fluius. Et dicitur mare more hebraico. pte. 5. fol. 17. c. et fol. 103. b. et fol. 203. g. b. Itē parte. 4. fol. 452. b. d. Item parte. 2. fol. 7. c. Item parte. 1. fol. 325. g. et fol. 334. a.
Aargarita licet sit nomen speciale lapidis preciosi: tamē accipit generaliter p quolibet lapide pioso. pte. 6. fol. 273. g.
Aargarita dicit vna: et piosa: et significat vitam contemplatiuā: quē dicit vna: quia hominē vnuit: actiua autē magis diuidit. Dicit etia piosa: et quare. pte. 5. fol. 46. f.
Aaria soror moysi an fuerit pphetissa. pte. 1. fo. 155. d.
Aaria quare non dicit soror moysi filii? (155. d. cut et soror aaron: hebrei assignant duplicem rationem. parte. 1. fol. 155. d.)
Aaria soror moysi: vocata est alio nomine fm quosdā ephrata. parte. 2. fol. 194. d.
Aaria filia egra: alia fuit a sorore moysi. parte 2. fol. 194. d.
Aaria soror moysi an fuerit: (2. fol. 194. d. or caleph: habentur opiniones. parte. 2. fol. 191. b. et fol. 192. b. c. d.)
Aaria virgo et dei genitrix nata ē de isaac: q̄ p filius suū gaudiū attulit mūdo: qd significauit natus sare. i. gaudiū. pte. 1. fo. 75. f.
Aarie caro et christi: licet i lumbis ade et abrae fuerit: differēter tamē ad matrē et filiū traducta est: et huius notabilis declaratio. pte. 1. fol. 38. g. et fol. 355. c. Itē parte. 6. fol. 145. e. f.
Aaria de eadē tribu fuit cū ioseph: et pbat ratione. pte. 5. fol. 124. g. et fol. 7. g.
Aaria virgo (similiter et eius spūs ioseph) xginitatis votum emiserunt post desponsationē. pte. 5. fol. 125. d. et fol. 7. b.
Aaria virgo desponsat anteq̄ impregnat multiplici causa. pte. 5. fol. 124. e. f. et fo. 7. g. b.
Aaria virgo desponsata ioseph cōcepit christū et nō aī: et quare. pte. 5. fo. 124. f. g. b.
Aaria dixit āgelo: Quō fiet istd/ qm̄ vir nō cognosco: quō et q̄lit itelligēdū. pte. 1. fol. 282. c. e.
Aaria xgo felici? cēpit deū mēte p fidē: q̄ corpore p carnis assumptionē. pte. 5. fol. 155. f. b.
Aaria xgo q̄re nō reuelauit cōceptū christi ipsi ioseph esse de spūs sancto: et quare etiā ioseph nō petiuit ab ea de hoc. pte. 5. fol. 8. c.
Aarie xgini indicat helisabet steril paritura: vt credat virginē cōcepturā. pte. 5. fol. 148. b.
Aaria virgo fuit pphetissa: et probatur ratioi-

bus. parte. 4. fol. 22. b.
Aaria virgo in suo cantico tria beneficia reco- lit data sibi singulariter: et toti mūdo generali- ter: et israeli specialiter. pte. 5. fo. 126. c.
Aaria virgo an fuerit in partu helisabet: est duplex opinio. parte. 5. fol. 126. g.
Aaria virgo anteq̄ dolorē partus sentiret: pe- pent: qz sicut virgo concepit: ita sine dolore pe- pent. parte. 4. fol. 107. c.
Aaria virgo in partu obstetrices non habuit: nec indiguit: cum christū in gaudio pepererit: et p seipsum puerum natum recepit: inuoluit: et reclinauit. parte. 5. fol. 129. f.
Aaria si a pastoribus discit: debemus a sacer- dotibus discere. Si maria ante apostoli pcep- tum tacet: debemus post apli pceptū magis doceri q̄ docere. parte. 5. fol. 130. e.
Aaria virgo purgatione nō indiguit: qz ex vi- rili semine nō concepit. pte. 5. fol. 131. c.
Aarie virginitas in partu: et q̄ filiū peperit cō- tra cursum nature: ostendit et littera dictionis: hebraice: et quomodo. pte. 4. fo. 25. c.
Aaria dicit mulier ppter sexū: nō propter cor- ruptionem. parte. 6. fol. 165. a.
Aaria virgo i nuptijs ex corde pssimo voluit puenire totale defectū: ne appareret pfusio: ideo inuitauit filiū quem sciebat ad hoc potentē: nō tamē ipsum inuitauit ad miracula ante etatem perfectam etc. parte. 5. fol. 192. d.
Aaria virgo licet i passione filij sui multū affli- cta fuerit: tñ in fide semp immobilis fuit: et disci- puli quantumcūq; solidi dicunt dubitasse: sed nō maria virgo. pte. 5. fol. 131. b.
Aaria virgo plus q̄ martyr fuit: qz i parte im- passibili passa fuit. pte. 5. fo. 131. b.
Aaria dicit virginē brā: de oib; gentib;: qz de omnibus gētib; sūt aliq; christiani. pte. 4. fol. 22. b. Itē pte. 5. fo. 126. d.
Aaria virginē laudat ppheta bestialis sarace- noꝝ mahumer. pte. 4. fo. 22. b. Itē pte. 5. fo. 126. d. Item parte. 6. fol. 281. e.
Aarie scititas pbat ex scripturis infidelium et he- braicor. pte. 6. fol. 281. c. d. e.
Aaria etsi mulierū pulcherrima fuit: a nullo ta- men hominū fuit vnq; concupita: et huius ra- tio. pte. 6. fo. 281. c. d. e.
Aaria cū corpe et anima credi ingressa fuisse in regnū celozū. Similiter et ab aliq; de ci; mini- stro iohāne euāgelista. pte. 4. fo. 49. b.
Aaria nō solū sup oēs viros: s; etiā sup oēs an- gelos i celis credi exaltata. pte. 1. fol. 313. b.
Aarie beatę xginis assumptio significat p depor- tationē arcē testamēti. pte. 2. fo. 143. b. et fo. 218. b. Etia etiā i Assumptio beatę virginis.
Aaria virgo brā habebat sex gradus virtutū. Prim; oratio solitaria. scōs xginal; verecūdia. tertius discreta prudētia etc. et duodecim fruct; et sex dona spūs sancti. pte. 2. fo. 147. b.
Aaria brā virgo sex vtutes habuit excellētes: et sūt hūilitat; tenor; paupertat; amor; honesta- tis decor; pietatis dulcor; lōganimitat; vigor; charitatis seruos. parte. 2. fol. 148. b.
Aaria beata virgo assimilā throno salomo-

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon in Nico. de ly.

nis: et quare. parte. 2. fol. 148. b.
Maria designat p bether. pre. 2. fo. 307. d. et fol.
Maria p arcā tabernaculi designat: q̄ i (310. b. d
 se plura cōtinebat: et q̄re. pre. 1. fol. 176. d.
Maria figurat p virga aarō: q̄ germiauit sicca:
 floruit et fructū ptulit. pre. 1. fo. 292. d. f.
Maria accepit christū sicut vellus gedeonis ro
 rem. parte. 3. fol. 186. f.
Maria a monte moria: nō inconueniēter intitu
 lat: quomō et quare. parte. 1. fol. 78. f.
Maria figurat per terram lacte fluentē ad nutri
 tionem paruulorū in fide: et melle reficiēdo pfe
 ctos in contemplatione. pre. 1. fol. 338. d.
Maria significat p lunā. pre. 1. fol. 374. b.
Maria xgo brā significat p iabel. pre. 2. fo. 36. d.
Maria virgo dicit thronus: que speciali modo
 coniuncta est deo ratione maternitatis: et dicit
 pprie thronus ipsius: quia i gremio eius sede
 bat quādo recepit munera. parte. 4. fol. 302. a.
 Item parte. 5. fol. 12. c.
Maria ē via q̄ christ⁹ vēit i mūdū. pre. 3. fo. 109. e
Maria dicit speciosa porta: et q̄re. pre. 6. fol. 169. b.
Maria virgo signat p stellā. pre. 5. fo. 11. d.
Maria est mater nō solum christi: sed totius ec
 clesie. parte. 3. fol. 366. f. g.
Maria virgo dicta est terra. parte. 3. fol. 212. d.
 Item parte. 4. fol. 78. g.
Maria iacobi et salome fuerūt sorores beate vir
 ginis et parte matris: de qua certū est q̄ descē
 dit de stirpe dauid: et aliorū regum a dauid de
 scendentium. parte. 3. fol. 149. g.
Maria magdalena q̄ q̄lis fuerit: et q̄t b noie vo
 cate sūt. pre. 5. fo. 120. g. et fol. 146. c.
Maria magdalena an fuerit soror lazarī: vlt alia
 est duplex opinio. parte. 5. fol. 146. c.
Maria magdalena ter iuenit accusata. Primo
 a phariseo. secūdo a iuda. tertio a sorore: et to
 tiens p christū excusata. pre. 5. fol. 153. f. g.
Maria soror lazarī bis eodē officio functa ē: q̄
 q̄lis/vbi: et q̄d fec. pre. 5. fo. 145. b. et fo. 218. b. d.
Maria magdalena: quare nō audebat tangere
 christum. parte. 3. fol. 167. a.
Maria magdalena significat p mulierem emor
 roissam: que multo tēpore fuit peccatis pollu
 ta: sed tangēs pedes (qui significat p simbiā)
 humanitatis christi (q̄ est velut eius vestimen
 tū) fuit mundata. parte. 5. fol. 99. d.
Marithus adulterē mulieris christo oblate cum
 esset adulter: quare nō est adductus ad ierum
 p lapidatione. parte. 5. fol. 210. f.
Marmor parium candidū: paros insula gignit.
 parte. 2. fol. 132. c. et fol. 213. d.
Marmoris due sunt species diuersorū colorū ad
 decorem pauimenti rē. parte. 2. fol. 36. b.
Martin⁹ papa dānauit heresim monocholitarū
 negatiū duplicē naturā esse i christo. pre. 6. fol.
Martyrē nō facit pena sed causa. par/ (262. f.
 te. 6. fol. 20. b. Item parte. 3. fol. 135. a.
 Per martyriū saluant martyres minores: qui so
 lā fidē habēt trinitatis sine opibus: et sine vlla
 dilectione. parte. 6. fol. 249. e.
Martyr fieri nō potest q̄ extra vnitatē ecclie pa
 ti: sed potest quidē pati. pre. 4. fol. 121. e.

Martyres christi licet terrena gloria resplende
 at in pompa seu varia in cruciatibus tormēto
 rum incandescat genera: tamen impetriti ma
 nēt: et adherēs lateri christi: vincūt atq; pster
 nūt impiorū audaciā. pre. 4. fol. 443. a.
Martyres sācti hoc semp orauerūt: ne infructu
 osus esset posteri sanguis eorū: vt inde crederet
 segēs vnde putabat peritura. pre. 3. fo. 203. a.
Martyres si tāta patiunt in iuste: quāta tormen
 ta manēt tortores: parte. 3. fo. 320. e.
Martyres sancti animati apostolorū exemplo:
 fortes facti sūt i bello: et significant p. xxiij. mi
 lia pugnatorū. parte. 2. fol. 211. b.
Martyres sicut nūc generalē vitam iustorum in
 agone martyriū transeūt: ita tunc generalia
 eorum: p̄emia sublimioris dono remuneratio
 nis antecēdunt. pre. 2. fol. 267. c.
Martyres sunt defensores ecclesie cōtra tyran
 nos: et aliqui sustinent mortem corporalē: ali
 j seruitutē: que est mors ciuili: ali j exiliū: et per
 que ista significant. parte. 1. fol. 180. b.
Martyres q̄ cū mulieribus nō sunt coindnati:
 p̄mirē xō ecclie p̄sit dici x̄gines: decimē xō q̄
 post cōiugiū cōtinētes sunt. pre. 1. fol. 294. b.
Martyres dicunt iuuenes: ppter eorū animosi
 tatē: ad cōsequendū martyriū palmā: et p quos
 significant. parte. 1. fol. 174. b.
Martyres signant p orionē: q̄ hyeme orit: et suo
 ortu tēpestates excitat: sic illi tpe infidelitatē p
 dicāt incredulis: et excitāt cōtra se tēpestatē ple
 cutiōis. pre. 4. fol. 364. a. Item pre. 3. fo. 24. d.
Martyres significant p cleazarū: qui mori volu
 it vt malos deuiceret: sic illi tyrannos moriē
 do deuicerūt. pre. 4. fol. fol. 443. d.
Martyribus adaptat moraliter expositus psal
 mus: Dixit dñs domino meo rē. quomodo et
 quare. parte. 3. fol. 251. d.
Martyres tēpore diocleciani et maximiani tot
 fuerunt morti dati: q̄ p homines nō poterāt ad
 certum numex reduci: nam infra triginta dies
 legunt decemseptē milia promiscui sexus mar
 tyricati. parte. 6. fol. 250. e.
Martyriū reputāt infideles dementiā. pre. 2. fol.
 Per martyriū passionē remissionē p̄torū (164. a
 fieri sciens diabolus: nō vult nobis p̄secutionē
 gentili publicā mouere: quia inuidet glorie nō
 stre: vel fortassis scit nos deus idoneos nō esse
 martyrio. h̄ec Origenes. pre. 1. fol. 293. b.
Martius est primus mensis apud hebreos: fm
 ordinē festorū: tamen septēber est prim⁹ fm or
 dinē negotiorū rē. pre. 4. fol. 403. g.
Masculus nascens p̄fert gemēdo a femina xō
 e. quasi conquerēs de primorū parentū trāsgres
 sioē: ppter quā nascunt filij et filie ire et miserie
 et de hoc versus rē. pre. 3. fol. 373. f. g.
Masculus sexus precipiebat antiquitus im
 molari propter perfectionē ei⁹: et nō femella. pre
Masculi tribus tēporibus in an (1. fol. 146. f.
 no apparebant in hierusalē coram dño. f. in pa
 scha/pentecoste/ et festo tabernaculorum. par
 te. 5. fol. 132. d. Item parte. 1. fol. 349. d. et fo. 173
 b. Item parte. 2. fol. 62. b.
Massa tota humani generis iuste corrupta: et

Posillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū.

luta fā ē: si inde vas in honore / misericordia ē:
si in contumeliā iustum est: qz hoc erat ex natu
ra. parte. 6. folio. 22. a

Affam humani generis conditor in manu sua
habet: et fm voluntatem suā vasa fingit rē. et
omnia iuste et ordinate facit. Scit em̄ cui debe
at miseri fm p̄scientiā et p̄destinationē suā et
quē debeat i durare fm iusticiā. pte. 3. fol. 421. b

Aat

Athathias p̄legit viuere herbis i deserto / q̄
legem transgredi. pte. 4. fo. 433. g

Athematicoꝝ dicta ostendēs esse falsa / et qui re
spuit supputationes nataliū: q̄ docet Inscrutabi
lia dei iudicia: nec ab omnibus posse cōprehēdi:
et q̄ asserit sidera nō ēē causas eorū q̄ fiunt sup
terra: p̄cipue eorū q̄ christianis accidūt / p̄ceptū
dñi exequit. parte. 4. folio. 173. f

Ather ad exprimendū excellentē amorē quē ha
bet ad filium vti plurib⁹ nominib⁹: vocans eū
aliqui filium suū: aliqui cor suū: aliqui dñm suū: et
sic de plurib⁹ alijs. parte. 3. fol. 412. d.

Ather que p̄ncipiū passuum in generatiōe de
signatur per lunam quē habet dominiū sup bu
mida. parte. 1. fol. 102. d

Athris p̄ māmilla panis de mensa traicit vt sic
pueniat idem alimētū ad parvū infantē. pte. 3.

Ath moysi q̄ fuerit. p. 1. fo. 125. b (fo. 284. b

Ather autū cū filiis nō erat recipienda: s̄ dimit
tenda ppter idolatras qui matrē cū filiis imo
labant fm eorū ritum. pte. 1. fo. 254. f. et fo. 355. b

Atheria quō substantiua per suū posse vel po
tentiā. parte. 1. fol. 26. b

Atheria corpis celestis nobilior ē materia mi
xta vel elementis: nō per aliquā formā vel actū i
formantē (si considerat omni forma subtracta)
sed per relationē / seu aptitudinē ad nobiliores
actum. s. forma. Ibidem. f

Atheria oīs informis intelligit / cū dicat: Terra
erat inanis et vacua. Et hoc fm Augustinū. licet
alij aliter sentiant. parte. 1. fol. 30. c. d

Atherie isomitas oīno an tpe p̄cessit forma
tionem eius. pte. 1. fol. 30. e

Atherie corpaliū naturā diuersi diuersimode
describunt. Dicunt em̄ quidā q̄ in corporib⁹ ce
lestibus nō est materia p̄prie dicta / quē est pars
substantie composite. Alij dicunt q̄ in corpori
bus celestibus ē materia / q̄ est pars substantie
compositę. Tertij dicunt q̄ in corporib⁹ celesti
bus est materia: et q̄ est eiusdē rationis cū ma
teria generabiliū et corruptibiliū. parte. 1. fo. 23. c

Atheria corporū celestium q̄ et q̄lis. Ibidem. c. d

Atheria corporū celestium et materia elementorū
et corpora mixtorū quō et qualiter differūt. par
te. 1. fol. 23. c. d. et fol. 26. f

Atheria vel natura subtiliū corporū dicat q̄ si ni
hil eo q̄ nō ē palpabilis eo mō loquendi q̄ aer
nihil vocat ppter suā subtilitatē. pte. 4. fo. 71. c.

Atheria quō sit in potentia et p̄prie nihil: ita tñ
q̄ nihil pōt excogitari intermedii. pte. 1. fo. 23. c

Atheria in corporib⁹ celestib⁹ si est alterius rō
nis q̄ i elementis oportet q̄ sit nobilior: et sic ma
gis recedit a nihilo et per consequēs perdit rō
nē materie: et accipit rōnē forme. pte. 1. fo. 23. c. d

Atheria corporū celestium ē nobilior materia mi
xtorum: et declarat. parte. 1. fol. 23. d. et fo. 26. f

Atheria et forma nō est i angelis: cū angelus sit
forma simplex / nō habens partē nec materiā sic
habet eam in virtute sua / sed solus deus potest
eā pducere. parte. 1. fol. 138. c

Atheria oīm corpaliū / excepto celo empyreo
pducta fuit sub vna cōmuni forma: propter qd
vocat plurib⁹ nomib⁹. s. terra. abyssus / et aqua
rē. parte. 6. fol. 226. b

Atheria corpis nō subijcit virtuti angelice qñ
tum ad transmutationē: sed subijcit: quantum
ad motū locale. parte. 1. fol. 138. c. d

Atheria contemplatiui ē duplex. s. hūana mise
ria diuina vt se humiliet: et excellentia diuina vt
deus magnificet. pte. 3. fol. 430. h. et fo. 428. c. d

Atheria p̄alterij ē sp̄sus et sp̄sa. pte. 3. fo. 86. g

Atheria petitionis danielis fuit duplex. s. amo
tio mali: et collatio boni. pte. 3. fol. 315. d.

Atharhan et mathar quō et qualiter vterq̄ eorū
dicat ēē p̄ ioseph p̄is putatiui christi. pte. 1. fo.

Atharhan et mathar descēderūt a dauid (361. b
q̄ vna vxorē successiue habuerūt. pte. 5. fo. 7. c.

Atharhan vel mathar an sit nomen propriū vi
ri: et quid significat. pte. 2. fol. 74. d

Atharbusalem quō fm annoꝝ cōputationē post
diluium viuere potuit: cū oēs p̄ter eos q̄ in
arca ingressi sūt pierūt. pte. 1. fol. 49. a. c. et fo. 53. c

Atharbusalem vixit nongentis sexaginta nouem
annis. parte. 1. folio. 49. b

Atharbus quō interpretat dat⁹: qz inter alios euāge
listas primo datus est a deo ad scribendū euan
gelium. parte. 5. fol. 3. b.

Atharbus euāgelii hebraice p̄tra iudeos chri
stū ēē vey nāgarenū negātes sc̄psit pte. 5. fo. 4. g

Atharbus quō sine dilatione christum secutus
est: et fecit ei conuiuiū. parte. 5. fol. 33. c

Atharbus quadrupliciter declarat christū vey
deū et verū hominē fuisse. pte. 5. fo. 5. c

Atharbus in genealogia saluatoris ponit salo
monē filiū dauid: et lucas ponit nathan filium
eiusdē / duplici rōne. pte. 5. fo. 122. b. et fo. 7. c

Atharbus euāgelicā suā historiā: libꝝ genera
tionis appellat: cū multa in se contineat / in qui
bus nulla generatiōis mētio fiat. pte. 1. fo. 21. f.

Atharbus quō interpretat. pte. 5. fo. 33. a.

Atharbus hūilis et fidelis successit in locū duo
decimū ne vacuus remaneret: et per quem signi
ficatur. parte. 2. fol. 212. b

Atharmonij ē personarū legitimarū coniūctio:
indiuia. i. indiuia retinēs p̄suetudinē: et pōt
dissolui ex causa fornicatiōis p̄bata: quantum
ad thoz et cohabitationē. pte. 6. fol. 42. b. et fo.

Atharmonij diffinitio quō detur (110. 43. b. c
pte. 5. fol. 60. g. et fol. 61. c. Itē pte. 6. fol. 42. a. b.

Atharmonij causa efficiens q̄ est. Et causa pro
pter q̄ cōtrahi debet. pte. 6. fol. 42. a

Atharmonij institui: prima necessitas fuit pro
pter procreationē prolis. parte. 6. fol. 42. b. Eli
de etiam in Ruptiē.

Atharmonij veteris testamenti ad matrimoni
um noui. test. differētia. pte. 5. fo. 60. g. et fo. 61. c

Atharmonij quā et qualē cōiunctionem dicat.
parte. 5. fol. 61. c.

In Glossas ordinaria Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

Abatrimonij indiuisibilitas nō solū ē de iure di-
uio. s. etiā de iure naturali. parte. 5. fol. 58. f. Et
vltior de hoc declaratio fo. 60. d. e. f. g. h. et fo
Abatrimonij indiuisibilitatē (lio. 61. b. c
per totam vitā seruandā iudei per libellū repu-
diij licet falsē: purabāt dissolui. pte. 5. fol. 21. b
Abatrimonij materia ē masculus et femina. pte. 5.
fol. 58. f. et formale eiusdē. Ibidem. g.
Abatrimonij an sit qualitas iustificatiua coit-
proueniētis: instinctu nature et an ex lege natu-
re generaliter. pte. 5. fol. 60. f. et fol. 61. f
Abatrimonialis actus cū nō sit malus quō dicit
apls: Hoc autē dico fm indulgentiā: cū idulgē-
tia nō sit nisi de malo. pte. 6. fo. 42. a. f
Abatrimonialis actus aliqui est sine omni culpa:
et est meritorius. Aliqui fit causa reddēdi debi-
bitum. Aliqui fit ad satisfaciendū concupiscētie
et. pte. 6. fo. 42. f. Item pte. 1. fol. 241. c.
Abatrimonialis actus licet sit licitus: tñ annexā
h3 qndā turpitudinē quā oportet excusari p bo-
na matrimonij. pte. 1. fol. 162. c. et fol. 282. g
Abatrimonij nō est imputandū qd extra decre-
tum dei factū est: sed cū cognoscit: emēdandū
pte. 6. fol. 43. a. b. Item pte. 1. fo. 284. b
Abatrimonio legitimo qui vtrū non patit vxo-
rem peccare: sed accendit celo ad seruandā ca-
stitatē matrimonij vt possit legitimū fieri pater.
A matrimonio iste dūc psonę (pte. 1. fol. 163. b
pater. f. et mater exclusę fuerunt ppter reueren-
tiā naturālē. pte. 1. fol. 39. d. Item pte. 6. fo. 39. g
Abatrimonio iunctę persone per iuga boum in-
telligunt: viuētes honestę: laborātes p sui sta-
tus honestate seruāda: et pro prole ad dei fuiti-
um educanda. parte. 3. fol. 5. b
Abatrimonij contemnit ppter virginitatē: nō
tanq; malū simpliciter: s. tanq; minus bonū ma-
ioris boni impeditiū. pte. 5. fol. 18. d. et fol. 31. f.
Abatrimonij mysteriū dicit apls in christo et ec-
clesia esse. pte. 5. fol. 58. b
Abatrimonij iter iacob et liam nō fuit verum:
qñis cognouerit carnaliter: nisi septimo die cō-
uiuij quib; transact; acq̄uit placito. Nam ad
matrimonij requirē vtriusq; partis consensus
de presenti. parte. 1. fol. 91. g
Abatritas prelatozū ecclesie tanta debet esse q
quasi nunq; videant ridere: etsi aliqui hoc con-
tingat: debz cū tali maturitate fieri q nullo mō
debeant verecundari. pte. 3. fo. 56. c
Abatutina hora dicit illa hora in scptura: apta/
scz ad faciendū vindictā de pctōib;. Item ho-
ra illa qua disponebāt se sacerdotes ad offeren-
dū sacrificiū matutinū. parte. 3. fol. 93. c
Abax Abaxilla pcutiēti ē prebenda nō quātū ad exte-
riorē effectū: s. solū ad pparatiōē animi. Et a-
simili ē intelligendū de tunica si auferat. pte. 5.
fol. 22. g. et fol. 142. c
Abaximiani et dioctetiani tpibus infra triginta
dies legunt decēseptē milia martyrū martyrica-
ti: et sub eisdem legio thebeoz passa est: et iudi-
ces in diuersis partib; de mandato istoz impe-
ratorū tot iterfecerūt christianos q nō poterāt
sub certo nūero redigi. pte. 6. fol. 251. f
Abec Abeghator q illā duxerit quō intelligat: an de di-

missa ppter fornicationē: an d ducta post adul-
teram dimissā. parte. 5. fol. 60. h. et fol. 61. g
Abeghia quid sit et quō phibet. pte. 1. fo. 164. b
Abeghie nomie vtrū etiā fornicatio teneat. Ibid
Abeghia quedā ē in appetendo (dē. e. f. b
vxoze alienā: qñ cui nō sufficit sua: etiā alienā
tentare: nihil em tā dolet patiens: nihil tā nolit
pati faciens. pte. 1. fol. 144. f
Abediator dicit christus: qz participat inter ali-
q extrema: nā habebat duplicē naturā in vno
supposito. f. diuinā et hūanā: vnā sibi naturalez:
aliā p nobis assumptā. parte. 5. fol. 52. b. Item
parte. 6. fol. 118. c. f
Abediatores esse nō possunt angeli neq; boni ne-
q; mali: et quare. pte. 6. fol. 118. f
Abediator dei et hoim signat nomine statheret:
in q equa lance merita nra pensant: et in cui; p-
ceptis agnoscim; quid in nra vita minus habe-
amus. parte. 3. fol. 58. c
Abedicamine diuine dispensatiōis agit vt exte-
riorib; dolorib; internū vuln; adurat: et flagel-
lorum sectionib; repellat ea q mentē occupare
poterat interior putredo vicioz. pte. 3. fol. 79. b
Abedicine scia a deo eē pbat. Que em scientia
mag; ē a deo q sanitat; in q etiā herbarū vires
et succoz q̄litates ac differentie noscunt; pte. 1.
Abedicine vlt philosophię disciplinā (fo. 308. f
vt quis consequat; separat se ab omnib; actib;
non tñ cōtinuo ita perfect; ē vt nō peccet in ali-
quo: imo plurima delinquēdo vit ad perfectio-
nē peruenit: et tñ cū ad hmoi scholas se tradide-
rit: certū est cū iter medicos et phos numerari.
Ita q mācipat studijs scitatis fm h q pposu-
it sanctus appellat. parte. 1. fol. 293. c
Abedicine duo officia sunt. f. morbu sanare: et sa-
nitatem custodire. parte. 3. fol. 95. f
Abedicina ois habet ad tps amaritudinē: s. fru-
ctus doloris sanitate monstrat. pte. 4. fo. 220. f.
Abedici amarissimū antidotū solēt dare stomā-
cho nauseanti: vt noxios humores euomat / et
possit coctos cibos atq; digestos in aliu trā-
mittere: q̄s fleumatū magnitudo digeri non si-
nebat. parte. 4. folio. 87. c
Abedici quasda amaritudines medicament; infe-
runt pro sanitate languentiū. pte. 1. fol. 322. g
Abedicus putrib; non parit carnib; vt sana mē-
bra seruent: nō parit vt parcat / crudelis est vt
miseret; nec p̄siderat patienti dolorē s. vulne-
ris sanitatē. pte. 4. fol. 246. e
Abedico vulneratus videt qdā mō q se subdit ei
vt sanet; vt i eo medicinē opus impleat. pte. 1.
Abedic; sepe prudēs accedit ad lan (fo. 369. b
guentē: et qntū ars patit et industria medicinē;
nō cessat: s. si egritudo tāta sit vt repugnet cura-
tiōi: aut eger p ipatiētā doloris p faciat qd iu-
bet; relinqt eū desperās medic; ne expiret inter
man; ei; / et mortū videat reus. pte. 4. fol. 175. b
Abedic; qñq; si p̄mpta ē curatio mittit fuū: ali-
qñ mittit discipulū: et aliqñ ipē p se venit fm va-
rietatem curandoz vulnerū. parte. 4. fol. 174. f
Abedici tradūt q senex de femina puectionē eta-
tis: tñ muliebria ptingat ei; generare nō possit:
de iuuenula aut possit. parte. 1. fol. 70. c

Abed

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

Medici sunt duplices: corporales et spūales: et
vtriq; honorandi sed spūales preferendi. pte. 3.

Medicus spūalis est honoran (fol. 425. e.
duo triplici de causa. pte. 3. fol. 426. b. f. g.)

Medici prebent aliquando cibum vel potiū ad
discutiendū caliginē oculorū: nec tamen in edē
do vel potando sentimus q̄ p̄sit: sed cum trāsi
ent oēs vna ⁊ altera ⁊ tertia: suo tpe per ocul
tos meat⁹ relata ad visum: cibi v̄l poculi virt⁹
paulatim purgat aspectū. pte. 2. fol. 22. b.

Medicis frangit torum: vt fiat postea rectum
parte. 3. folio. 303. b.

Medicus aniar: christus. f. oia q̄ ad proximorū
salutem valere possunt tolerare ꝑcipit quos ad
curandos primos instruit: vt tanq; a filiis egro
tantibus ⁊ freneticis si salus illorū hoc exigit:
multa patiant. pte. 5. fol. 142. a

Medio critate contēti (que ē art virtutum) qui
turbulentia huius seculi transcendendo nō ap
petunt: significan per israelitas qui trans ior
danē possessionē acceperūt. pte. 2. fol. 211. b

Meditari debet homo in his q̄ ad dilectionem
dei pertinent in tpe quietis ⁊ in tpe laboris. Si
multiter in ingressu lecti ad dormiendū ⁊ i egres
su ad vigilandū. pte. 3. fol. 293. e. et fol. 315. f

Meditatio frequens diuine legis extirpat viciū
pte. 3. fol. 268. g. et fol. 269. c. et fol. 272. c

Meditatio est dispositio ad grām habēdā: ⁊ ha
bitam ad augmētandā. pte. 3. fol. 267. g

Medius stat q̄ peccatū nō fecit: nec inuēus est
dolus in ore eius. pte. 1. fol. 269. f.

Nihil est mediū: q̄cquid facis: aut ex amore dei/
et seruitute diaboli facis. pte. 5. fol. 26. f

Medius: alius ē malus: q̄ separat amicos. Ali⁹
bon⁹: q̄ reconciliat inimicos iesu christi. pte. 6.

Medorum regnū significatū fuit p (118. f.
argenti q̄ in illo regno multū vacabāt sapien
tie et eloquentie. parte. 4. fo. 298. d)

Mel omniū rerū copā significat. pte. 1. fo. 370. a

Mel significat lasciuie dissolutionē. parte. 1. fo.

Mellis dulcedinē q̄ nō nocet nisi (lio. 217. d. b.
gustasset amaritudinē. pte. 1. fol. 291. c)

Mellis oblatio: an et quomodo faciēda fuit.
parte. 2. fol. 234. d.

Mel et fermentū ab omni oblatione excludunt
q̄ istis idolatry i suis sacrificijs utebant. pte. 1.
folio. 217. g. b. et fol. 324. c

Mel siluestre quale iohānes baptista comedit ē
foliū arboris in deserto iudeꝝ aptum comestio
ni. parte. 5. folio. 13. g

Melchisedech fm hebreos fuit sem filius noe ꝑ
mogenitus: et q̄ vsus est regia dignitate erat
trecentorum ⁊ nouē annorū. Et quō fuit figura
christi. parte. 6. fol. 145. b. c

Melchisedech tradit hebrei qm abraā nat⁹ ē ha
buisse trecētos nonaginta ānos: ⁊ abraꝝ vt ne
poti obuiasse: et panē in refectionē eius ⁊ suoz
obtulisse: et vt sacerdotē dei decimas recepisse.
pte. 6. folio. 145. a. Itē pte. 4. fol. 72. a. b

Melchisedech obtulit panem ⁊ vinū pro sacrifi
cio offerēdo: qd̄ p̄tinet ad sacerdotē officiū. Et
an fuerit sacerdos dei altissimi. Et quō ap̄s di
cit q̄ nō habuerit patrē et matrē neq; initū di

crum neq; finē vitę. pte. 1. fol. 64. c. d

Melchisedech maioritas ad abraā quo medio
probat. pte. 6. fol. 147. b. d

Melchisedech fuit rex salē q̄ ciuitas postea di
cta est hierusalē et est metropolis in regione il
la: et fm omnes hebreos sem nominat⁹ est mel
chisedech ppter bonitatē sui regiminis: q̄ mel
chisedech interpretatur rex iusticie: et noe post
diluuium ordinauit q̄ sem filius suus haberet
terrā illā. pte. 1. fol. 60. g

Melior est tibi qui animi fraternā dilectione v̄l
fo cietate cōnectit: q̄ germanus frater q̄ fidei et
pietatis iura tecū habere cōmunia negligit. par
Meliores illis sic nō vidi ait: (te. 3. fol. 335. a
Aug⁹. qui in monasterijs p̄fecerunt: ita nō vidi
deteriores illis qui i monasterijs defecerunt. par
te. 2. fol. 15. d. Vide in Religiosi

Melioris deiectione q̄ multa fecerat bona: dia
bolus magi gloriā q̄ de mltorū mediocriter vi
uentiū. Et de hoc exemplū. pte. 2. fo. 293. b.

Mellus faceret iudeus in agro suo aliquid vti
le q̄ in theatro seditiosus existeret: et melius se
mine eoz die sabbati lanā faceret q̄ tota die i
neomenijs suis ipudice saltārēt. pte. 1. fo. 164. g

Mellius est vt paucorū dānatione plurimi liberē
tur q̄ eoz absolutiōe plurimi perderent. pte. 3.

Mellius est misere vitę tormēta et (fol. 271. f
tribulatiōes ⁊ labores monēdo euadere: q̄ ad
hec nasci et sustinere. pte. 4. fo. 349. a

Mellius est tibi nō habere qd̄ tribuas: q̄ impru
denter petere qd̄ nō habes. parte. 3. fo. 418. a

Mellius est tenuem victū sub vili tugurio sume
re cū securitate: q̄ splēdidas cū fatigatiōe i cer
tis locis q̄rere. parte. 3. fol. 418. a.

Mellius ē vt seruato dei timore egeas opibus/
vel etiā quotidiano victu: q̄ vt desiderio plura
acq̄rēdi dei timorē deferas. p. 3. fo. 323. f. Interf.

Melior est victus spūalis sensus: q̄ sub vili te
gmune litterarū a paupere ip̄so in ecclesię vnita
te habet q̄ ambinoſe delicias philosophorū q̄ in
diuersis libris sub incerta opinione continent:
vbi labor ⁊ superflua cura. pte. 3. fol. 418. a.

Mellius est nomen bonū q̄ delitię mltę. Ibidē.
Mello erat q̄dam vorago q̄ erat ante foralitiū
in q̄ dauid edificia cōstruxit. pte. 2. fol. 102. b

Melodia multū ad hoc facit vt reficiant vires
animales quiete ⁊ recreatione: indigent enī de
te ⁊ recreatione sic mēbra corpis. pte. 6. fo. 118. a

Melodie diuerſe excitant diuersas passionēs in
homie: aliq̄ audaciā: aliq̄ deuotionē: aliq̄
leticiā: aliq̄ fletum ⁊ lamentationē. pte. 2. fo.

73. g. et fol. 164. b. et fol. 203. b. et fol. 303. g. Itē
parte. 5. fol. 34. d. f

Melodie virtute vtrum demones possint expel
li a corpibus obsessis. pte. 2. fol. 80. g. b. et fol. 81.

Melota est vestis facta de pelle tauri (a. b. c. d
que hirsuta est et deformis: et tali veste vsus ē
iohānes bap. ⁊ helias ppheta. pte. 6. fol. 157. g.

Item pte. 5. fol. 13. g. b. Itē parte. 2. fol. 161. g

Mel littera hebraica duplex est. f. vna est clau
sa/ altera aperta: et quale mysteriū incarnationis
christi per virginē nascituri per eam designetur
pte. 6. fol. 277. d. et fol. 281. c. d.

Mem

In Glosas ordinariā Interl. q5: necnon in Nico. de ly.

Adem clausa littera hebraica semp ponit in fine
dictionis fm hebreos: et nunq in medio: nec i
principio. Sed in dictioe lemarbe qd significat
qd multiplican. iū: ponit ptra naturam suā ad
denotandū q christus de quo loquit scriptura
natus sit contra nature cursum de virgine clau
sa. parte. 4. fol. 25. c. Itē pte. 6. fol. 277. d.
Adembra corpis sunt a deo. et ideo non est in po
testate alicuius persone abscindere sibi mēbrū:
sicut ne se occidere nisi in casu/ qsi. f. vnum mē
brū ppter sui corruptionē est in periculū toti
corporis. pte. 5. fol. 56. c. et fol. 89. f. g. h.
Adembrū aliquod sibi abscindere ppter pecca
tum euandū nō est alicui licitū ppter causas
et enumerant. pte. 5. fo. 56. d. et fol. 89. b.
Adembris co:poris per frequentationē boni opis
imprimis aptitudo: per quā reddunt prompte
mobilia ad opus bonū. pte. 6. fo. 15. c.
Adembris co:poris ex frequentatione operi ma
li/imprimis aptitudo ad male opandū. Et ostē
ditur per simile: sicut per frequentē actum car
pertadi/ sit impressio artis in manu artificis: aptas
eam ad recte et faciliter percutiendū. Ibidem.
Adembra oia concurrunt ad integritatem vni
us: compositi et perfecti ex multis organis/ de
seruiētibz diuersis aīe potētis. pte. 6. fol. 53. b.
Adembra et humani affectus deo locutioe ascri
bunt/ vt fm capacitatē nō strā conformenē elo
quia diuina. pte. 3. fol. 379. a.
Adembra corpori/ vt manus et oculus in deo sic
nominant/ qui nō forma corpis nō circūscribit/
vt ex mēbroz vocabulis effectus sue potentie de
signent. parte. 3. folio. 363. b.
Adembra exteriora/ ordinata seruat interior cu
stodia: et qui mentis statim perdidit: foris inco
stantia motionis fluit: atq: exteriorū mobilita
te indicat: q nulla interius radice subsistat. par
Adembra deseruiētia concu (te. 3. fol. 315. c.
bitui dicunt verenda. pte. 1. fol. 245. g.
Adembris genitalibus cur nō credamus homi
nes ante pcris imperare potuisse sicut ceteri/ q
in quolibet opere/ ania sine molestia vlla/ et pri
ritu voluptatis habet. pte. 1. fo. 38. b.
In mēbro genitali circūcisiō ponit: vt i illa car
nis sit iminutio q tegit pudicitie secretum: et q
per omnes progenies erat seruanda/ in genitali
membro est posita. pte. 6. fol. 176. a.
Adembroz castratio per continētiā laudabilis
est et meritoria: nō p amputationē. p. 5. fol. 56. f.
Ademento vt diem sabbati sanctifices quomō
intelligis. parte. 1. fol. 164. c. d.
Ademento: quare ponit in tertio pcepto/ cum
dicis: Ademento vt diē sabbati sanctifices. par
te. 1. fol. 164. d. et fol. 166. f. g.
Ademento vt diem sabbati san. Sic dicis in pri
ma traditioe. Et in scda dicis: Obserua sabbatū
et. quam differentiā in hoc hebrei assignent/
et an sustinenda sit. pte. 1. fo. 337. f.
Ademento et obserua: quā differentiā inter hec he
brei ponāt. pte. 1. fo. 337. f. g. Itē pte. 4. fo. 428. a.
Ademinimus nos pueros fuisse: infantes nō me
minimus. parte. 1. fol. 22. b.
Ademoria dicis venter: que noticias rerū/ quasi

escas retinet. parte. 3. fol. 126. e.
Ademoria suā qsi cinere posuit/ qntūlibz qd pro
memoria sui nomis laborat. pte. 3. fol. 31. f.
Ademoria passionis christi q caput demonū su
it deuctū/ est efficax gladius cōtra demonū in
sultum. Et de hoc figura. pte. 2. fol. 87. b.
Ademoria passionis dñice dicis clypeus: et si cō
stanter teneat in manu bonę opationis: debel
lat insultus carnis vti somit. pte. 2. fol. 13. d.
Ademoria sanctorū patrū defunctorū nō debet in
religione per obliuionē cōsumi: sed per iugem
meditationē quotidie renouari: et significat p
calciamenta de pellibz animalū mortuorū: nō at
trita. parte. 1. folio. 366. b.
Ademoria iustorū est immortalis et simpliciter fm
quid. parte. 3. fol. 371. b.
Ademoria pferitorū. f. bonorū habitorū tpe infor
tunū ē valde tediosa et afflictiva. pte. 3. fol. 378.
Ademoria mortis debet haberi (b. et fo. 25. g.
ne hō peccet in eternū. i. nunq. Et ponit exem
plum de nauta sedeti in vltima parte nauis vt
dirigat eam. parte. 3. fo. 395. f.
Ademoria peccatorū cedit ad bonū sanctorū i q
senti per gratiā sanctificantē: nam talibz pcrā in
bonū pueniunt. pte. 6. fol. 19. b.
Ademphis ciuitas est egypti q nūc damiata ē:
vbi nilius diuidit: vbi apīs templū: et consulta
rident oracula. pte. 4. fo. 254. a. d. et fo. 343. c. g.
Ademdaciū est falsa significatio in voce: vti alio
signo q tenet vicē vocis. parte. 6. fol. 27. g.
Ademdaciū non debet dici vbi non est duplex
cor. parte. 3. folio. 93. b.
Ademdaciū meditari pcrā ē q loq: nā loq plerūq
picipitatiois ē: meditari/ studiose puitat. pte. 3.
Ademdaciū nō est substantia vel (folio. 51. c.
natura/ sed de eo qd nō est. pte. 3. fo. 93. a.
Ademdaciū semp imitat veritatē: aliter enim nō
potest decipere. pte. 4. fol. 143. e. et fol. 149. a.
Ademdaciōz duo sunt genera: q nō sunt sine cul
pa/ sed nō cū magna: vt mēdaciā qdam p salu
te/ vti cōmodo alicuius: nō malicia/ sed benigni
tate: et mēdaciū loco qd nō fallit: scit enim cui
dicis causa loci dici. pte. 3. fol. 93. b.
Ademdaciū illud ē leuionis culpe cū quis mētē p
stans bñficiū. pte. 1. fol. 124. c. Itē pte. 3. fo. 368. f.
Ademdaciā a mendaciō serio agunt: non loco.
Cum aut que non sunt/ tanq loco dicunt: non
putant mendaciā. pte. 1. fol. 111. a.
Ademdaciū licz sit fugiendū ab omnibz: maxi
me tñ a iudicibz qui sunt in statu et officio con
seruandę veritatē. pte. 1. fo. 172. b.
Ademdaciū: diuitiarū aggregationē seq: mēdacio
enī diuitie augeri solēt. pte. 2. fol. 383. b. Interl.
Ademdaciū omne vtrū phibitum sit. parte. 1.
folio. 165. a. et fol. 247. a. b.
In mendacio permissio duo cōmuniter occur
runt vicia. Primū est patens. f. falsa vocis signi
ficatio. Aliud est latens. f. intētio fallendi: q in
corde cōstitit soli deo nota. pte. 4. fol. 341. b.
A mendacio matine officioso excusare ptes ve
teris testamēti nō videt magna necessitas. Cer
tum est enī q apī nō fuerunt imunes a peccato
parte. 1. folio. 87. b. et fol. 97. f. et fol. 108. f.

Adm

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū.

Mendacia obſetriciū hebreꝝ vtz approbata ſūt auctoritate diuina: qꝫ ſcriptū ē: deū bñficiſſe obſetricibꝫ. parte. 1. folio. 124. c. et folio. 247. a. b.
Item parte. 3. fol. 368. f.
Mendax iudicandus nō eſt q̄ dicit falſū qđ putat verū. Contra. Mendax ille q̄ dicit verū qđ putat falſum/ nec eſt liber a mendacio/ qui ore nesciens verū loquitꝫ: ſciens aut nō eſſe verū/ voluntate mentis. pte. 6. fol. 62. e.
Mendax ōr diabolꝫ/ et pꝫ mendaciꝫ. pte. 5. fo. 212. b.
Mendax ille dicit/ nō tñ pater mendaciꝫ/ q̄ mendacia ab alijs inuenta ſolū refert: ſed mendax ē et pater mendaciꝫ: q̄ nō ſolū refert mendacia/ ſed etiam ea fingit. parte. 5. fol. 212. b.
Mendicantiū ordinū fratres quidā impudēter ſe ingerūt ad curias principū nō vocati: aliqui vt fugiant ordinis paupertatē: et aliq̄ vt per ſpꝫ pmoueāt ad aliquā dignitatē. pte. 4. fo. 244. d.
Mendicantiū ordinū frater arguebat quosdam monachos de declinatiōe religiōis ſue. Et vnꝫ reſpondit: Quando moneta veſtra tantū cucurrit ſicut noſtra/ tūc erit mltū deleta. parte. 4.
Mendicatus nō ē ſed poteſtas qꝫ (fol. 244. d. euangelizans ſibi neceſſaria ſumit ab eis in q̄bus deo militat: et q̄s tāqꝫ cultor vineā exercet: vel tanqꝫ gregē paſcit. parte. 6. folio. 124. e.
Mendicus: qui petit: pauper qui ſibi non ſufficit. parte. 3. fol. 143. e.
Mendicus et indigens oſiino nō erit inter vos: dictū eſt iudicis in veteri teſtamento de mendicante publice/ qđ nō debebāt permittre iudei. Sed in lege chriſti q̄ amoris eſt lex/ quid facien dū ſit animaduertant diſpenſatores miniſteriorum chriſti. parte. 1. fol. 347. b.
Mens et ſpūs differūt. parte. 6. fol. 55. e. f.
Mens dicit facies ſpūalis ad modū faciei corporalis. pte. 6. fol. 65. f.
Mentē hominis iuxta ſubſtantiā nihil implere pōt niſi creatrix trinitas: qꝫ tantūmō fm operatio nem et voluntatis inſtinctū anima de his q̄ creata ſunt implet. pte. 6. fol. 172. e.
Mens hūana nō pōt deū cōtemplari niſi cōdeſcendat ei. pte. 1. fol. 205. e. Interl.
Mens eſt templū et domus dei et conſciētia fidelium: que ſi in leſione proximī peruerſas cogitationes proferat: q̄ in ſpelūca latrones reſident et ſimpliciter gradientes interficiunt: et ſic mēs iam nō domus dei: ſed ſpelunca eſt latronum. parte. 5. fol. 110. f. Item pte. 6. fol. 256. b.
Mens in q̄ habitat deus per gratiā/ per templū designat. Hoc aut templū polluit per pctā: et maxime ſi fuerit per aſſuefactionē continuatū/ quō purgat. pte. 2. fol. 232. d.
Mentis puritas et corporis marie diſponit hominē ad cognitionē diuinorū. pte. 5. fo. 242. g.
Mens penſare nō valet/ inuiſibilis virtus/ quibus ſibi meatibꝫ inſuat quibꝫ ad ſe modis veniat/ et quibus recedat. parte. 3. fol. 68. e.
Mentē hominis deꝫ dū in ſuo timore format/ cōcipit: dum ad apertas virtutes prouehit gignit: ſed ſi extolluntur/ relinquit: et frigidi de vtero exeunt. i. a viſceribꝫ pietatis. parte. 3. folio. 72. b.
Mentes ſpūs ſancto repletas dicit ſcriptura aqꝫ:

quia ſancti qui ſpūitu leuante ad ſūma rapiuntur ne aliqua elatione ſuperbiāt/ quibusdā tentationibus reprimunt. pte. 3. fol. 54. b.
Mentes iuſtoꝝ per intentionē ſuā omnipotentī deo aſſiſtunt/ atqꝫ in ſcriptura quaſi os eiꝫ intuentur. pte. 3. fol. 48. a.
Mens iuſti ſtudet vni ſemp herere: iniqꝫ varia tur: qꝫ pter deū nil ſufficit. et ideo quod mō perit/ mō ſaſtidit. pte. 3. fol. 67. b.
Mens dū ad deum anhelat/ et omnia ſecularia deſpicit/ omnia mō ei vertunt in tentationē/ et eam aſſigunt/ ſed dum tranſitorio labore atteritur/ a perpetuo liberaſ. pte. 3. fol. 17. e.
Mens circūcluſa (ſicut aqua) ad ſupiora vnde exit redit: et laxata p̄ ima deperit. pte. 3. fol. 20. b.
Mens hominis qꝫ ſtare nōluit cū potuit: iam non poteſt ſtare/ etiam cū velit: ſed ſemp deſiderijs variatur: vt quietus actionē deſideret: occupatus quietē. pte. 3. fol. 21. b.
Mens hominis in libertate condita dū carnis deſideria nutrire voluit: in foueā deceptiōis p̄ fetido cibo cecidit: per gratiā aut reuocata ad veniā/ carcere ſemp ſtringit: ne per deſideria vagetur. Et ponitur de hoc exemplū de captura legiſ. parte. 3. fol. 27. b.
Mentes noſtre ſunt domus in quibꝫ per cogitationem habitamꝫ. parte. 1. fol. 146. e.
Mens tabernaculū vocatur: in q̄ apud nos abscondimur/ cum foris in ope nō videmur. pte. 3. fol. 28. f. et fol. 54. f.
Mens perfecta ſolēter inuigilat vt nō ſolum puerſa agere renuat: ſed oſiē etiā qđ in ſe per cogitationes turpiter ligatur tergat. pte. 2. fol. 39. b.
Mentis aditus tota virtute muniendus ē ne eā hoſtes penetrēt foramine neglecte cogitatiōis. parte. 2. folio. 101. a. d.
Mentē custodia forti qui nō eſt munitꝫ/ vir conſuſionis eſt: qꝫ dum virtutes ſe agere eſtimat: ſubintrantia vicia neſcientē necāt. Ibidem. d.
Mente innocenti plerūqꝫ quilibꝫ res reſpicitur/ ſi in ipſo conſpectu animꝫ concupiſcentie gladio conſoditur. parte. 2. folio. 108. b.
Mens electoꝝ dum inter aduerſa vlt pſpera manet inſota/ quadratā ſibi inſeſe virtutū figuram monſtrat. parte. 2. fol. 244. c.
Mentis pfecte indicium eſt/ cum qđ p generali ſidelium ſoſpitate/ quaſi vnitatis et fraternitatē memor/ ſupernę pietati ſuplicat. pte. 2. fol. 252. b.
Mens qñ ex ſui conſideratiōe qđ in alterꝫ faciat colligit/ lignū fm ſpecie ſuā ſemen pducit/ et recti operis germen parit. pte. 1. fo. 25. f.
Mens puecta in actiōibꝫ turbulentī ſeculī/ inci p̄t ppter vtilitatē fraternę ſocietati/ et de corpora libꝫ agnitionibꝫ pducere opa q̄ pſunt animis viuīs/ et fortiffimas agnitiones quibꝫ fluctus ſeculī dirumpūtur et contemnūtur. Et de hoc ſigura. parte. 1. fol. 27. e.
Mentes vſui vitę carnalis inherentes/ euelli ab inſimis nō poſſūt niſi gradatim ducta predicatione proſciant. parte. 1. fol. 145. b.
Mentes carnaliū p amore ſeculī dura qđam/ q̄ ſi quedā mollia et delectabilia ferre paratę ſūt: dum in hac vita rerū culmina apprehendere co-

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

nanf. pte. 1. fol. 281. e
Abens vesana iniquorū / quibus cessationē a mun-
 di labore dñs imperat / et quietis dulcedinē per-
 suadet tamen plus assequi aspera carnaliter / q̄
 tenere blanda spiritaliter gaudet. *Ibidem*
Abentes hominū in mundo. magne naues i ma-
 ri dicunt: *Uenti a quib⁹ minant / appetitus mē-*
tium: gubernaculū / cordis intentio: qua boni /
transgressis secū fluctib⁹ salutē portū petūt repro-
bi q̄ si scylla vel carybdi intēreūt. pte. 6. fo. 213. f.
Abens quando a cogitationum carnaliū fluxu
 vacuatur quasi ius ex carne liquatum in petra
 funditur. pte. 2. fol. 39. b
Abens cum concepta desideria sequitur / seruire
 reb⁹ p̄uincit / q̄q̄ amore superat. pte. 6. fo. 41. b
Abens que quiescunt prius / magna putabat / vilis
 abiectaq̄ in actionis ostentatiōe cognoscitur
 dum inani ministratiōe operis turpitudine de-
 nudatur. parte. 4. folio. 81. b.
Abens prauis desiderijs dedita: huius seculi la-
 borū relinquit: vt foris mundo velut ancilla ser-
 uiat: quia intus deum nequa q̄ vt filia amat. p.
Abentis quies sequitur ad cessā / (re. 4. fo. 81. f
 tionem peccatorū. parte. 4. fol. 96. b
Abentis statim qui perdidit / foris inconstantia
 motionis fluxit / atq̄ exteriorū mobilitate indi-
 cat q̄ nulla iterū radice subsistat. pte. 3. fo. 315. e
Abens humana cū maligni hostis suasionibus
 instigat tunc dicitur olla succensa: sed cum per
 consensū in desiderijs prauis persuasione accē-
 dit dicit olla feruens. pte. 3. fol. 80. b.
Abentes terrenorū hoīm quas humor carnalis
 concupiscentie fluidas facit dicuntur loca hu-
 mentia. parte. 3. fol. 78. c
Abētes seculariū temporali glorie dedit: ap-
 pellatione calami designant. Qui tanto apud se-
 meripfos intus manescunt quanto alti et niti-
 di exterius ostendunt. pte. 3. fol. 78. b.
Abentes seculariū dum ad exteriorē gloriā p̄ su-
 perficiem tendunt et defluūt: nulla intus firmi-
 tate solidant. pte. 3. fo. 78. b.
Abens hominis est mare. Quasi fluctus maris
 sunt cogitationes mentis. pte. 3. fol. 33. e
Abens praua semp in laboribus est: sicut bona
 semper tranquilla: q̄ aut molis mala q̄ inferat:
 aut metuit ne sibi hec ab alijs inferantur. pte. 3.
Abentib⁹ prauis nihil est laboriosius (fo. 35. b
 q̄ si in huius mundi laboribus non laborare p̄-
 cipiantur. parte. 4. fol. 215. b.
Abentibus bonis et si vsq̄ ad tentationē cordis
 flamma ardeat / vsq̄ ad consensum tamen tēta-
 tio non exurat. parte. 4. fol. 301. e.
Abens nisi ab exteriorib⁹ abscondatur interna
 non penetrat. parte. 3. fol. 15. b
Abentes iniquorū quia damna sua considerare
 negligunt innocentia perdunt. Amittunt nāq̄
 a corde innocentia: ab ore veritatē: a carne con-
 tinentia: et per accessum t̄pis ab etate vitā / sed
 hec se perdere non conspiciunt curis seculi oc-
 cupati. parte. 3. fol. 15. g
Abentis domus est quelibet res per quam dile-
 ctionem habitat anim⁹. parte. 3. fol. 33. b.
Abentis dispositio p̄ vbi⁹ ois aperit. p. 3. fo. 60. d

Abentis domus quattuor angulis consistit / id ē
 prudentia / temperantia / fortitudine / iusticia: et in-
 mente que his quattuor erigit / ceterę virtutes
 quasi cordis soboles se inuicē pascunt: et quo-
 modo. parte. 3. fol. 7. f. g
Abentem que quattuor virtutib⁹ cardinalibus
 erigitur: spūs ante omnia eandē contra singula
 tentamēta septē virtutib⁹ instruit. *Ibidem. g*
Abentis fames est silentium verbi dei: quo sub-
 tracto tētatio carnis inualefcit: q̄ est bellū. par-
 te. 3. folio. 17. e
Abens iusti in amaritudine est semp etiam in p-
 speris quam amaritudinem aduersitas ingemi-
 nat. parte. 3. fol. 47. b.
Abentis secretū intrare postpositis exteriorū tu-
 multibus: ē ad tabernaculū redire. *Ibi enī dñs*
consultitur et quod foris agendū est publice: in-
tus silenter audif. parte. 1. fol. 279. c.
Abens nostra a carnis delectatio est separanda:
 nō a carnis necessaria cura: ne curam carnis fa-
 ciamus in desiderijs. pte. 1. fol. 221. g
Abentibus foris sparsis ad seipsum redire cuiq̄
 difficile est quia praua itinera semel captos tā-
 to delectabiliter tenent quanto qd libenter non
 licet. pte. 1. fol. 127. e.
Abentē peccatoris post peccatū incipientis do-
 lere diabolus delinit blanditijs ne ad debitam
 penitentia perueniat. *Abodo enī aliorū facta*
grauiora: modo nihil esse quod factum est: mō
miseri cordē deum loquitur et t̄ps a penitentia
pollicet / vt dum per hec decepta mēs ducitur /
penitentia differat / et tunc plenus absorbeat
supplicijs que nūc gaudet in delitijs. parte. 1. fo-
lio. 97. f. et folio. 98. d. e. f
Abens libidinis vi in corpore carnalis fornicā-
 tionis / intantū captiuat / submergit et absorbet.
 vt in ipso momento nihil aliud cogitare homi-
 ni liceat aut intendere: quia ipsam mentē capti-
 uam subdit ipsa submersio et absorptio libidi-
 nis et concupiscentie carnalis. pte. 6. fol. 41. f
Abentes peruersę dulcia gratie per quietē dona
 despiciunt: et pro carnalibus voluptatibus la-
 boriosa huius vite itinera etiam lachrymis ple-
 na concupiscunt. pte. 1. fol. 281. e
Abentes peruersę contemnūt habere: vbi spūali-
 ter gaudeant: et desiderantes aperunt / vbi car-
 naliter gemant. pte. 1. fol. 281. e
Abētib⁹ prauis ac pollutis / nō sunt secreta do-
 minice incarnationis credenda / sed his qui ad
 fidem veniētes cor mundauerūt. pte. 1. fo. 296. f
Abentis inique consiliū quando vanum ē p-
 batur quo se impune peccare arbitrabatur: tūc
 caput inimicorū nudari dī. pte. 1. fol. 371. e
Abentis ciuitas si murū silentij nō habet: patet
 inimici iaculis. pte. 3. fo. 333. f.
Abentem tāto inimicus sine labore superat / q̄n-
 to et ipsa que vincit contra semetipsam p̄ mul-
 tiloquium pugnat. *Ibidem*
Abens cum se per verba extra semetipsam iacit /
 apertā se aduersario ostēdit. pte. 3. fol. 333. f
Abentis interior afflictio magis apparet in oculo
 q̄ in partibus alijs. pte. 3. fol. 38. b. *Unde etiā*
in Lordis dispositio

Posillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeti

Astus humane p̄prium hoc sibi fieri suspicari quod facit. Arbitratur enī se despici qui bonos despiciere consuevit: et ex suspitione contēptus ad indignationem profilit et contumelias ingerit. parte. 1. fol. 39. a.

Astus vebemēs motus gaudiū vel doloris redundat ad corpus. pre. 4. fol. 117. b.

Astus magis retinet quod visu percipitur: q̄ quod auditu. parte. 4. fol. 137. f.

Astus dicit v̄ter et quare. pre. 4. fol. 183. e. Itē pre. 3. fol. 329. a. Itē parte. 4. fol. 214. f. Itē parte.

Astus quod valde amat sepius (2. fol. 228. c. replicat. parte. 3. fol. 12. e.

Astus oculos si ab humani generis exordio ducimus vsq; ad hoc t̄ps: omne qd finiri potuit: q̄ breue fuerit videmus. pre. 3. fol. 42. a.

Astus que corpis et anime salute fouetur: et in vñ vtriusq; motus colligit: non debet diuidi. parte. 1. fol. 215. e. Interf.

Astus leuis: p̄ceptio dictio: nō ante cogitat q̄ loquatur. parte. 3. fol. 159. b.

Astus electorū infima desideria spernent: et celestium contemplationi inherēt: signifi- cat abies. parte. 1. fol. 135. b.

Astus electorū p̄ spherulas significat: et q̄re. pre. astentē per caput intelligimus: (1. fol. 179. a. quia sicut caput corpus: ita mens actiones re- git. parte. 1. fol. 221. g.

Astus hūana p̄ puerperā significata: tūc parit q̄ aliquid p̄conceptū pducit. Itē dō cōcept⁹ po- test esse dupliciter. parte. 1. fol. 235. d.

Astus humana per domū domini edificandaz significatur: que in quiete voluntatis bone edi- ficatur. parte. 2. fol. 241. b.

Astus elata q̄ hūilitat: bonū qd tenere debet ab afflictā carne memorat: infans hō a subiugali muto corripit. parte. 1. fol. 303. g.

Astus eadē pollet ex virtute: lassat ex infirmi- tate: vt dū q̄nt qd habere non valet: qd habet: humiliter seruet. parte. 1. fol. 340. e.

Astus nostra est arca aurea: in qua sunt tabule testamenti: in qua legem dei descriptam habe- re debemus: et debet esse aurea: id est pura: pre- ciosa. parte. 1. fol. 293. f.

Astus p̄ compunctionē eleuata: omnia sub se cer- tius iudicat. pre. 3. fol. 6. a.

Astus per lion montē significatur: et si quid i ca- per fraudem hostis pollutū est factū: instāt nī- su expurget. parte. 4. fol. 438. a.

Astus fideiū quasi deo dicat: virgines sūt. p̄. Astus deo plena sub exuūis (te. 4. fol. 201. b. corpus vegetatur: sicut in vestitu ouiu sunt lupi rapaces. parte. 5. fol. 173. b.

Astus q̄litate idicat icōpositio corpis. p. 6. fol. 6. a.

Astus immūda si nō fuerit in meli⁹ mutata: nece- bis morte eterna. pre. 1. fol. 206. a. Interf.

Astus duplicatas: callide se defendētis: per he- ricū significat. parte. 4. fol. 63. a.

Astus humana infēcūda dicit filia babylonis: et quare. parte. 4. fol. 81. a.

Astus fidel dicit arcōla: et q̄re. pre. 3. fol. 364. b.

Astus hōis intelligit p̄ altare cōcauū et quadrā- gulū: et quare. pre. 3. fol. 261. f.

Astus infirma et indiscreta dicitur mulier. par- te. 3. folio. 430. f.

Astus dicitur latere in homine sicut viscera ei⁹. parte. 3. folio. 72. b.

Astus securitas est in obitu retributionis ini- tium. parte. 3. fol. 17. f.

Astus furor ebug omne rectum quod dicitur/ peruersum videtur. parte. 2. fol. 92. a.

Astus hoim grossas significant saga cilicina: q̄ occulto dei iudicio: q̄uis dure preferunt: q̄ ser- uire curis tēporalibus nō timēt: vt tēratōe v̄- tos et pluuias portent. pre. 1. fol. 181. c.

Astus hūana cū illa supiora et celestia v̄tūq; in enigmate spicit: iā claustra corpe habitatio/ nis p̄ subleuatā cogitationē erit. pre. 1. fol. 202. b.

Astus cōcept⁹ interior duplex. Un⁹ informis et imperfectus. alius formalis et p̄fectus. pre. 5. fol.

Astus eleuatio inducit ad contem/ (185. d. ptū vite p̄sentis. parte. 5. fol. 170. c.

Astus solis que a piscatoribus in mulesia regi- one extracta est: que fuerit: vel qualis dicatur. parte. 1. fol. 11. d. e. f.

Astus p̄positionis q̄re dicebat. pre. 1. fol. 178. g.

Astus fortune parare quid sit: vt faciūt dicen- tes stellarū cursu vel varietate fortune oia gu- bernari: et nihil ad deū p̄tinere credunt. parte. 4.

Astus ad alienam qui frequēter (fol. 105. a. cōuenit: ocio deditus: adulec necesse est pascē- ti se. parte. 6. fol. 115. f.

Astus octo sūt de q̄b⁹ rāq; de mēsis spūalib⁹ refi- ciē tot⁹ p̄s christianus. pre. 4. fol. 292. a.

Astus magnorū imponebat aliqua portio d̄ im- molatis illis. parte. 4. fol. 295. c.

Astus vnde dicit. pre. 3. fol. 431. e.

Astus apud hebreos incipit a prima lunatio/ nez fm lunę cursu cōputat: qui apud nos ca- lendis: monis idibusq; deuoluitur. parte. 6. fol. 274. e. Itē parte. 4. fol. 108. e. et fo. 253. a. Itē parte. 1. fol. 5. c. et fol. 146. c.

Astus mensem nō accipi in bonam partem: et liber Regum: et hieremie narrat historia. par- te. 4. fol. 404. a. et. f. g.

Astus p̄m⁹ ani apd diuersos alit accipit. pre. 4. fol. 209. b. Itē pre. 1. fol. 53. d. et fo. 146. b.

Astus non⁹ ab apli/ q̄ p̄m⁹ ē apud hebreos: de- cēber est apud nos. pre. 4. fol. 404. f. g.

Astus primus apud hebreos apuli deputat: et quare. pre. 3. fol. 431. e. Itē pre. 1. fol. 53. d. Itē alibi martius dicitur p̄mus. parte. 1. fol. 146. c. Extensius fol. 149. f.

Astus p̄m⁹ apud hebreos semp incipit a p̄p̄in- q̄ori lunatiōe eq̄no ctio x̄nali: qd ē. xij. die mar- tij/ siue sit añ equinoctiū siue post/ siue i ipso eq̄- noctio. parte. 2. fol. 248. d. et fol. 146. c.

Astus apud hebreos antiquos nominabant- fm ordinē numeralē t̄m/ scz primus mensis/ se- cundus mensis et. sine aliquo nomine p̄prio: et hoc durauit vsq; ad captiuitatē babylonica: aliter autē post et. parte. 1. fol. 149. b.

Astus duo attribuntur cuilibet tempori. Est enī tempus sementis/ tempus frigoris/ tempus hyemis/ tempus messis/ tempus estatis/ et tem- pus estus. parte. 1. fol. 55. c.

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

Amens/ vt doctores antiq̄ hebreorū dicūt: rece-
perūt principiū ⁊ nominationē a mēse i quo fu-
erūt redempti: ⁊ hoc ostēdit in redēptione egypti-
aciā ⁊ babylonica. parte. 1. fol. 149. b.
Amēsis nouorū dicebat mēsis p̄m^o i q̄ celebrabat
pascha: ⁊ quare sic dicebat. pte. 1. fol. 172. g.
Amēses nullos excepti lunarib⁹ habet hebrei: ⁊ i
ortu lune eos incipiūt. pte. 2. fol. 244. a.
Amēsis septēbris quasi totus est festiū apud iu-
deos ppter q̄ttuor festa. pte. 3. fol. 179. d. et fol.
262. c. Itē pte. 1. fol. 256. d. et fol. 255. b. Itē pte
2. fol. 218. d. et fol. 243. d.
Amēsis caslei correspōdet decēbri fm iudeorū
opinionē. parte. 4. fol. 431. b.
Amēses vacuos habet ecclesia i infirmis/ q̄ ter-
rena agūt sine vitē p̄mio. pte. 3. fo. 21. a.
Amēses septem etatis mundi sunt: et assignan-
tur. parte. 1. fol. 258. e.
Amēstruatē mulieres cōcipiētes pariunt cecos
claudos/ leprosos ⁊c. ⁊ q̄ parētes nō erubuerūt
in cōclau/ aperte redarguunt in paruulis. par-
te. 4. fol. 103. e. Itē parte. 1. fol. 241. c.
Amēstruatā cognoscēs/ q̄n/ ⁊ quādo nō fm legē
morte puniendus sit. pte. 1. fol. 241. e.
Amēstrua in mulieribus q̄n incipiūt/ ⁊ quando
desinunt. parte. 1. fol. 241. c.
Amēstruum patiunt cōmuniter mulieres quo-
libet mense. parte. 1. fol. 241. c.
Amēsurarū hebraicarū quātitates certas ⁊ de-
terminatas nō habem⁹/ ⁊ quare. pte. 2. fol. 141.
b. Itē pte. 1. fol. 158. e. et fol. 171. e. et fol. 179. b. et
fol. 194. d. et fol. 55. d. et fol. 282. d.
Amētiendū vtrū sit p salute ⁊ cōpensationē ali-
qua vbi nemo ledit: ⁊ hoc pene omib⁹ videt. p/
Amētiētes obstetrices he (te. 1. fol. 247. a. b.
bzeor ⁊ raab/ quomō ⁊ quare scriptū est eas be-
ne fecisse. parte. 3. fol. 368. f.
Amētini ē loq̄ cōtra hoc qd aio sentit. pte. 3. fol.
Ameritarū que officia fuerūt circa ta/ (93. b.
bernaculum sederis. parte. 1. fol. 276. b.
Amercatores christiani (vt ego audiui ait Lya/
a fratre fidedigno) ppter lucrū tēporale terram
sacerdotū frequētes: impleuerūt naues pu-
eris christianis/ a parētib⁹ eorū pauperū emē-
tes: ⁊ sic vendiderūt eos soldano p magno p-
cio: qui eos faciebat instrui in lege mahumeti:
vt adulti facti ⁊ christianos pugnarent. pte. 6.
Amercēnari⁹ dies cito trāsire optat: (fo. 267. f. g
vt ad laboris p̄miū veniat. parte. 3. fol. 20. f.
Amercennarius de grauitate operis lassascit/ ni-
si spe finis releuaretur: sed illo viso nihil putat
quod sentit. parte. 3. fol. 21. a.
Amerces/ an possit dici gloria celestis ⁊ p̄miū san-
ctorū. parte. 5. fol. 216. d. f. et fol. 218. c.
Amercedem equalem habent/ diues qui multū
dat/ et qui parum pauper/ si equa voluntas.
parte. 6. fol. 71. f. g.
Amercimonia regiōis nfe q̄ sūt: ⁊ qd mercator/ ⁊
qd dat/ ⁊ quid accipit. parte. 6. fol. 138. b.
Amercurius dicit fuisse eloquētissimus: ⁊ ideo a
gentilibus dicebat deus eloquētiē: et q̄ eā da-
ret hominibus. parte. 6. fol. 190. a. c.
Amercuriū quasi medio currentem. id ē inter au-

res ⁊ linguas latini vocant: greci vero interpre-
tem. parte. 6. fol. 190. a.
Amercurius dicitur apud gentiles deus ratioci-
nationis. parte. 3. fol. 334. c.
Ameretrix ⁊ sermonis suauitatē et formositatem
corpis ad capiēdos miseros q̄rit. pte. 3. fo. 314. b.
Ameretrix mod⁹ ē p oēm viā ⁊ modū inducere
ad actū cōcupiscētiē carnalis. pte. 3. fol. 316. g.
Ameretrix fouea phunda est: q̄ multi cadūt i eā/
iuuenes/ viri/ ⁊ senes. parte. 3. fol. 331. e.
Ameretrix dicitur pute⁹ angust⁹: q̄ de pctō luxuriē nō
exit hō nisi cū difficultate. pte. 3. fol. 331. f.
Ameretrix dicitur latro: q̄ insidiat q̄si latro bladi-
cijs ⁊ oscul⁹ icōtinētes attrahēdo. pte. 3. fo. 331. g.
Ameretrix speciosa ⁊ grata compas ad niniuet: q̄
ad amorē sui pene cūctos diuersis malicijs tra-
hit. Hec vendit gentes in fornicationibus/ dū
amore temporalī ⁊ redio bonorū/ qui fuerant
membra christi/ fiunt mēbra meretricis: ⁊ alios
secum trahunt. parte. 4. fol. 388. a.
Ameretriciū publice venalis est turpitudine. pte. 1.
Ameretrices quare permittunt in ci (fol. 358. a.
uitatibus. parte. 1. fol. 72. b.
Ameretricium an sicut duellum permittendū vt
prohibendū sit. parte. 2. fol. 84. c.
Ameret illō aliqd de cōdigno/ qd ei fm viā iusti-
ciē ē reddendū: ⁊ hui⁹ ratio. pte. 6. fo. 12. g.
Amereri vitam eternā homo ex puris naturali-
bus nō potest. parte. 1. fol. 77. c.
Amereri an homo ex naturali virtute possit p ali-
qd op⁹ qd facit/ qd cōdigno ⁊ pgruo de⁹ det si/
bi gratiā. pte. 3. fol. 263. b. et fol. 275. a. d.
Ameriti p̄ncipiū simpliciter est a deo/ ⁊ nō a libe-
ro arbitrio: ⁊ ad illud natura humana de se nō
potest assurgere. parte. 6. fol. 215. c.
Ameritū duplici pōt cōsiderari. f. de cōdigno et
de cōgruo: ⁊ quō aliquis meref gratiā primā al-
teri. pte. 5. fo. 35. c. Itē pte. 6. fol. 246. c. d.
Ameritū duplex ē. f. pgrui ⁊ cōdigni: ⁊ qd vtrūq̄
istoz sit/ ⁊ qd actus suus. pte. 3. fol. 363. b.
Ameriti quātitas nō accipit fm quantitatē doni
absolute/ sed p cōmpensationē ad facultatem dan-
tis/ et promptitudinē sue voluntatis et deuot-
ionis. parte. 5. fol. 112. b. et fol. 113. b. c.
Per aduersa/ viriutū merita patefiunt. parte
3. folio. 62. c. Interl.
Amerita sanctorū quo modo ad posteros descē-
dunt: sic peccatorū flagitia si liberi nepotēq̄ si/
milia gesserint/ ad posteros perueniūt. parte. 4.
fol. 132. f. et fol. 236. a. b.
Amerita sufficientia ad vitā eternā nō habet qui
viuit in hoc seculo. parte. 6. fol. 71. e.
Pro meritorū qualitate quotidie dominus/
alijs ascendit/ alijs descendit/ quomodo ⁊ qua-
liter. parte. 5. fol. 149. f. et fol. 150. c.
Ex singulorū meritis p̄mia vel pene sequunt/ et
nō ex p̄iudicio dei. pte. 4. fol. 6. a.
In futuro iuxta merita erit retributio. pte. 4. fo.
Ameritū vitē eterne licet nō pos (427. f. Interl.
sit esse virtute nature: potest tamen esse virtu-
te gratie diuine. parte. 5. fol. 60. b.
Amerita p̄scita siue meritorū p̄scientia/ an ⁊ quo-
mō sint causa p̄destinationis. parte. 6. fol. 21. f. g.

Postilla et Additiones aliorum Repertorium alphabeticum.

Plena perfectio hominis ex gratia et non ex merito possidetur. parte. 4. fol. 285. e.

Per terrena opera meremur ad quod non reuertemur post resurrectionem. parte. 3. fol. 37. e.

Merita aliorum si plura sunt numero quam peccata in suis est: et cuius peccata plura sunt numero quam merita impiorum. hoc dicit iudei etiam moderni: et vehementer errant. parte. 4. fol. 237. g. h.

Merita hominis non sibi soli valent sed etiam alijs: ex hoc vocantur relique. alijs relictis. parte. 1. fol. 364. d.

Merita iustorum non dant oblivioni sed registrantur coram rege celesti: ut remunerentur tempore competentis. parte. 2. fol. 38. c.

Adventus et perfectus esse discretus in populo fidelium declaratur. parte. 1. fol. 319. f. g.

Subiectorum merita doctoribus non equantur. parte. 4. fol. 270. a. Interf.

Merita rectorum et plebium ita iuncta sunt: ut sepe ex culpa pastorum deterior fiat vita plebium: et ex merito plebium melior fiat vita pastorum. parte. 2. fol. 116. c.

Meritum et demeritum principis redundat in subditis: sicut in corpore naturali bona et mala dispositio capitis redundat in membris infirmis. parte. 3. fol. 283. b.

Adherescentes ut homo in se semper iuveniat dignum deum: qui relictus creatore in se gaudium querebat. parte. 3. fol. 34. b.

Abel Abesaleth est dictio hebraica equocia: et significat ludentem idolatram et occidentem: et cocuntem siue lascivientem. parte. 1. fol. 75. b.

Abesopotamia nomen civitatis in capite syrie: est constituta ad aquilonem: et alio nomine dicitur charran. Est etiam nomen regionis. parte. 6. fol. 175. d. g. Item parte. 3. fol. 168. f. h. et fol. 169. f. et fol. 219. g. Item parte. 2. fol. 34. d. Item parte. 1. fol. 80. g. et folio. 83. f.

Abessias hebraice christus grece: et vinctus latine: idem significant. parte. 2. fol. 65. g. Elide etiam in christus.

Abessias consolator dicitur: ut habet glossa hebraica: Elogar est a me consolator. parte. 2. fol. 25. a. b.

Abessie spiritus inuivis per antiquos expositores hebreorum notabilissime et copiosissime: cum exposuerunt illud: Spiritus domini ferebat super aquas terre. Et quod secundum catholicam veritatem insertum: quod spiritus sanctus ibi intelligitur qui est spiritus messie terre. parte. 1. fol. 30. g.

Abessie sex benedictiones que venturę erant super eum: figurate erant per sex menses quas ruth collegit: de quibus per david et genealogia regis nascitur erat terre. hec Ra. Sa. parte. 2. fol. 59. b.

Abessie adventus est tanquam finis ad quem universi prophetę verba sua ordinaverunt terre. parte. 3. fol. 424. b.

In messie adventu elevatio domus domini erit: intelligendo secundum magnitudinem signorum et mirabilium que fuerint ibi. Sic dicit Ra. Sa. Et ex hoc suo dicto arguit contra eum et iudeos. parte. 3. fol. 215. b.

In diebus messie inquit Ra. Abdo. non deficiet aliquid de via huius seculi: vel innovabitur aliquid de operibus sex dierum: sed ibit mundus iuxta solitam viam. parte. 4. fol. 28. b.

In diebus messie sic erit de credituris: sicut mersuratus est egressus de egypto in ingressu in terram promissam: quod duo terminus de sexcentis milibus ingressi sunt. hec glossa hebraica super illud: Assu-

ma vos unum de ci. terre. parte. 1. fol. 287. d.

In messie adventu (ut dicit quedam glossa hebraica) civitas hierusalem dilatabitur usque ad fines terre. Et quomodo hoc verificetur secundum catholicos: quod de aliqua civitate materiali inveniri non potest: ut iudei fingunt. parte. 4. fol. 422. c.

Abessie tempore pueri israelitici sunt demonstrati deum digito terre. sic dicit Ra. Abdo. gerundum. Que quidem verba manifeste consonant catholicę veritati terre. parte. 1. fol. 262. f.

Abessia quem venturum expectant iudei moderni dicunt hominem fore purum: prophetam tamen sanctissimum: etiam moysen sanctiorē: et qui regnabit super omnes gentes quas subiciet sibi et iudicet: et edificabit civitatem et templum materialiter terre.

Abessias dum venerit (ut in parte. 4. fol. 290. f. h. dei dicitur) reddet eis arca testamenti et altaria holocaustorum et incensum et cetera ad cultum veteris legis pertinentia et vasa sanctuarii. parte. 4. fol. 116. c. Item parte. 3. fol. 190. b.

Abessias exaltabitur plus quam abraham: et elevari plus quam moyses: et sublimis erit valde plus quam angeli superiores. Illa concedit iudei: christiani inserunt ergo: ipse est deus terre. parte. 4. fol. 89. c.

Abessias qui eductus sit captivos de obscuritate limbi: probatur per glossam hebraicam terre. parte. 4. fol. 349. f. g.

Abessiam quem expectant iudei futuri: hominem purum (moysen tamen sanctiorē) credunt: ne cogatur illius divinitatem cōfiteri. Istam fugam querunt: sed stare cogunt. parte. 4. fol. 142. f.

Abessias promissus in lege et prophetis: qui sit verus deus et verus homo: probatur ex scripturis auctenticis hebreorum. parte. 6. fol. 276. g. h. et sequentibus. Item parte. 4. fol. 290. f.

Abessiam iudei expectant futurum et dominaturum toti mundo temporaliter: et educturum eos de captivitate: et positurum eos in maxima gloria et honore super omnes gentes. parte. 5. fol. 137. c. Item parte. 2. fol. 4. d. et fol. 65. f. et fol. 210. d. et fol. 243. c.

Abessie adventus quare tardatur secundum hebreos: et quomodo acceleraretur et statim veniret filius david. christus. parte. 6. fol. 140. c.

Abessie tempus esse de primo erat opinio famosa tempore predicationis iohannis baptiste: et maxime in hierusalem. parte. 5. fol. 188. b.

Abessia expectant iudei liberaturum eos de captivitate quanta que templum destructum: et civitas et populus captivatus sub nro et vespasiano. parte. 4. fol. 103. b.

Abessias (ut moderni iudei dicunt) fuit natus eadem die que fuit destructum templum per romanos terre. quare eos non liberat: et ubi sit querunt christiani terre. parte. 4. fol. 107. b. c. Item parte. 6. fol. 275. f.

Abessias qui dicitur christus: qui venerit: probatur et reprobat per prophetias iudeorum: et ostendit veritas. parte. 1. fol. 117. f. g.

Abessie dicitur collectio frugum: et ad similitudinem huius messis spiritualiter dicitur vocatio hominum ad fidem. parte. 5. fol. 199. g.

Abesses duo. Prima fuit in presenti vita: et est per quam homines ducuntur ad fidem: et in hac messe messores fuerunt apostoli. Sed ultima messis erit iudicio: et messores erunt angeli. parte. 5. fol. 199. b.

Abesraim fuit filius cham: a quo denominata est egyptus. Et ubi in toto veteri testamento ponitur

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

egyptus in hebreo habet mesraim. parte. 1. fol. 57. b. Item parte. 3. fol. 200. g.
Abeta terrarū et camporū nō debebat transferri in damniū alterius. parte. 1. fol. 353. b.
Abetalla igne conflagata sordem in se alienā atq; inutilem nō retinet. pte. 3. fol. 137. e.
Abetallū conflatū metaphorice punitionē filiorum israel notauit. pte. 4. fol. 242. c. b.
Abetaplasmus quid est: et an etiam sit mutatio dictionis i dictionē sicut syllabę in syllabā. pte. 4. fol. 99. h.
Abetreta est quedā mensura cōti. (4. fo. 99. h. nens decem ferrarios. parte. 5. fol. 192. b.)
Abetrificantes quotiens vno versu vel duobus sensum explere nō possunt: in pncipio vel i medio alteri distinctiones faciūt. pte. 4. fol. 188. c.
Abetrice plures libri veteris testamenti conscripiti sunt. parte. 4. fol. 2. c.
Abetrū qd sit: et vnde dicat. parte. 4. fol. 2. c.
Abetu presidentis plerūq; sit obediens potestati qui est saluti ingratus: vt necessitatē sobrietatis agnoscat/ qui noluit ac nequiuit gratiā pietatis agnoscere. parte. 1. fol. 352. g.
Abetus iudicii ianua est conuersionis/ si addat discretio dilectionis. pte. 3. fol. 253. e.
Abichaelis i officiū et societate vt assumat satage/ et quo mō. parte. 1. fol. 303. f.
Abichael significat representat eas in lucem sanctam/ quam olim tē. vnde hoc trahit. parte. 3. fol. 265. b. Itē pte. 1. fol. 65. c.
Abichael sicut modo est princeps ecclesie: sic tēpore danielis fuit princeps synagoge. parte. 4. fol. 321. b. et fol. 326. b.
Abichael nō fuit ausus blasphemare demonem ppter eius naturā bonā. pte. 6. fol. 238. c.
Abichael vt angelus superior ppsit toti populo iudeorum. parte. 4. fol. 407. c.
Abichael et angeli eius designat eracium et eius exercitū: et per draconē et angelos eius notatur cosdroe. parte. 6. fol. 258. a.
Abichael archangelus/ ex pcepto dei interficiet antichristū/ et magnā pte sibi adherēt: vt dicūt scī doctores. pte. 4. fol. 91. h. et fo. 418. f.
Abicheas et vias occisi sunt ppter pphetias p mulgatas. parte. 4. fol. 147. d. c.
Abichol dicit sola vxor dauid: quia eam dauid in adolescencia sua sortitus est vxorē: et i partu dicit occubuisse. pte. 2. fo. 99. e. g.
Abigma quid sit. Dicit tamen Lyra: Quid autem intellerit Hieronymus p migma/ nescio. Sed in hebreo habet sic: Abixtum forte comedent tē. parte. 4. fol. 57. f.
Abil Abiles sine oculis dicebat quātumcūq; fortis/ carens sapientia. pte. 3. fol. 328. g.
Abiliti vnicuiq; qui a prima cōuersatione pfectus/ deus ppsidet. parte. 3. fol. 76. a. b.
Abilites antiq; p quatuor pres nocti i exercitiis vigilabāt. pte. 5. fol. 48. d. Itē. pte. 3. fol. 221. b.
Abilites ad tria cōmuniter sunt pni. f. oppressio/ nē paupis/ ad impositionē falsi criminis: et non sūt pteri ppiis stipēdijs. pte. 5. fo. 134. g.
Abilites dicunt angeli: q; decertāt p acreas ptātes nō labore sed imperio. parte. 3. fol. 50. a. c.
Abilitum status significat per neptalim: et eorū

labore respublica conseruatur/ ac etiam dilatur. parte. 2. fol. 26. g.
Abilites distinguit dauid p duodecim cohortes: et i quibet erat viginti quatuor milia bellatorū: vt regi fm vices deseruēt. parte. 2. fol. 211. f.
Abilites solent habere lineas quas camisas vocant: sic aptatas/ membris et strictas: vt expediti sint dirigendo iaculo/ tenendo clypeo. parte. 1. fol. 191. e. et fol. 227. f.
Abilitie christianę princeps esse debuit spiritualis: qui primo legif predicasse gentilibus: et de hoc figura. parte. 2. fol. 200. h.
In militia christi est dare locū ire: de loco i locū fugere: si in psecutione inferiorē se virib; cōtra tyranni crudelitātē videris. pte. 2. fo. 40. e.
Abilitant quidā in populo dei: et tamē non obligant se secularibus negocijs: et bi pugnant orationibus/ ieiunijs/ iusticia/ pietate/ mansuetudine/ castitate: et fruunt laboribus bellatū imbelles: et de hoc figura. parte. 1. fol. 319. e.
Abilitantiū ppiū ē i tabernaculū habitare: vnde et cōtabernales milites dicunt. pte. 3. fo. 105. e.
In militātib; deo nō corpis sed anime fortitudo querit: q; nō iaculis ferreis/ sed orationū et victoriā acquirif. parte. 4. fol. 40. c.
Abilitum rusticorū et agrestium et altitū cibis est. parte. 4. fol. 218. e.
Abilo (vt dicit cōmentator) comedebat i die bouem integrum. parte. 1. fol. 157. g.
Abillenari pfectionē significat. pte. 4. fol. 470. b. d. Itē pte. 2. fo. 217. b. et fol. 257. c.
Abilius auis rapacissima: et quid per eundem significet. pte. 4. fol. 410. f.
Abimi p subtilitatē manū et localē motū aliq; sic trāsmutat/ q; hoies nō picipiūt: et multo fortius demōes h pnt/ et mltō maiora. pte. 1. fo. 138. d.
Abingens ad parietē denotat canē vel infirmū/ vel masculū. pte. 2. fol. 91. f. et fol. 152. a.
Abima q; spnit paulatim deficit. pte. 1. fol. 290. a.
Abinister dñi debet pfectionibus morib; instrui/ q; multitudo plebis. parte. 1. fol. 278. e.
Abinister dei nō debet contentus esse populari disciplina/ moribus et doctrina separatus et spectabilis debet esse. parte. 1. fol. 278. b.
Abinistri dñi ppiio labore initia bonorū operū dño cōsecrare festināt: vt siue penitētia sit agēda/ siue studia virtutū exercēda efficaciter perficiant. parte. 1. fol. 278. b.
Abinistri ecclesie diuidunt i quatuor pres: sc; plos/ sacerdotes/ religiosos/ et clericos simplices: et q; sint officia eorū. parte. 1. fol. 269. b.
Abinistri ecclesie/ quidā sunt fideles/ quidā infideles. parte. 6. fol. 38. g.
Abinistri fideles ecclesie sūt q; diuina ministrant et docent ppter gloriā dei. Sed sunt infideles q; hoc faciunt ppter lucrū temporale vel ppiam laudem. parte. 6. fol. 36. g.
Abinistri ecclesie oēs generaliter habere debēt in se quatuor virtutes: et quę iste sūt: et p quid significant. Ppter has debent esse alię quatuor in epis/ et enumerant: et per quid significant.
Abinistrozū ecclesie pfectio (pte. 1. fo. 188. d. e. qualis debeat esse. parte. 3. fol. 104. b.)

Abim

Abim

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeti

Qui in domo dñi ministrat: decalogū i duobꝝ ꝑꝑtꝝ
ꝑꝑtꝝ charitatis debet seruare: et fm ea officiū ge
rere. parte. 2. fol. 209. b. Interf.

Ministri ecclesie monent ne securitate torpeant:
licet scientie lumen perceperint: desideria car
nis mortificauerint: nō dñi ad pfectā suauita
tē. i. ad grāā bñitudinē pueniūt. pte. 1. fo. 270. e

Ministri tabernaculi debent concupiscentiā fuge
re: carnalia desideria dei adiutorio mortifica
re: diē vltimū et finē laborū expectare: et qre. pte
Ministri ecclesie debent diligēter orare (te. 1. fo. 270. c
dinē suū seruare: nec maiora appetere qꝫ ppriū
locꝝ exposit. parte. 1. fol. 270. b.

Ministri dñi videant qꝫ necessariū sit eis officiū
sui iura custodire: nec terrenis lucris vel volu
ptatibus inhiare: quibus ppriū est tabernacu
lo deservire: alioquin et se et populū in perditio
nem precipitāt. pte. 1. fol. 278. e.

Ministris ecclesie in veteri et nouo testamento
pceptū est de oblationibus et decimis viuere:
nec terrenis possessionibus acquirēdis cōcessū
est inhiare. parte. 1. fo. 350. e. et fol. 351. b. Elide i
Seruientes cōmunitati.

Ministris altaris in vtroqꝫ testamēto oblatio
nes et decime ad necessaria tribuūt: ne terrenis
possessionibꝫ audeāt inhiare: nec lucrū de mini
sterio qꝫrere. pte. 1. fol. 295. a. et fol. 350. a.

Minister ē dei qꝫ malos pcutit i eo qꝫ mali sūt. ꝑ
Ministri ecclesie debent sempꝫ et (te. 4. fol. 224. a.
vbiqꝫ deū laudare. pte. 2. fo. 209. b. Interf.

Ministri ecclesie debent cōsci totū tꝑꝫ vitę suę: et
ꝑ quid hoc designat. pte. 1. fol. 194. d.

Minister dei adueniat se et peregrinū in mūdo
cognoscit et patiens ē: verbū dei dente discretio
nis molit fm auditorū capacitates: et seculū si
bi amarū ostendit: alios a voluptatibus reuo
cat. parte. 1. fol. 270. b.

Ministri altaris et doctores et plebs christiana:
cū i suis gradibꝫ deo fidelitꝫ seruiūt: i ciuitatibꝫ
suis habitare dicunt. parte. 2. fol. 243. c.

Ministri veri lucis debent instare: et a via iusti
cię nō declinare. pte. 2. fol. 208. e.

Ministroꝝ quidā adulantꝫ supioribꝫ rōne timo
ris: quidā rōne cōsequēdi honoris: qdā rōne fa
uoris habēdi i causis: quidā rōne valoris tēpo
ralis: vt paupes: quidā ratiōe affectus carnalis
amoris: quidā rōne decoris: quidam ratiōe li
uoris: et sic de alijs. pte. 4. fol. 303. b.

Ministri ecclesie nō debent ꝑpter pecuniā sua offi
cia administrare. Nec tñ ꝑhibent quod ex offi
cio suo debet accipere: ad necessitatē: nō ad lu
ruriam: alioquin vbi quondā erant ample do
mus: et absqꝫ nūero acerui frugū: ibi parua vix
erit casula: seruans speciē ciborū: refectionē aie
nō habētū. pte. 4. fo. 380. b. Itē pte. 3. fo. 226. b.

Ministri altaris pleriqꝫ in tanta flagitia vel ne
fanda dogmata decidūt: vt et si penitēdo ad sa
lutē aie redeāt: nō tñ digni sūt qꝫ ad sacꝫ gradū
restituāt: et de hoc figura. pte. 2. fol. 242. e. f.

Ministri ecclesie quidā aliquid sibi sumūt de su
percalio phariseoꝝ: vt damnare innoxios: vel sol
uere se noxios putāt: cū apud deū nō sententia
sacerdotū: sed reoꝝ vita querat. Nō em̄ solue

re pñt nisi viuat quem soluunt. Sed ad qd sol
uēdi potestare accipiūt: cū iā a deo liberatꝫ et vi
uificatꝫ quē soluūt: querit. parte. 5. fol. 52. c.

Ministri ecclesie qꝫ debent adherere capiti chri
sto: significant ꝑ crines: et debent cōdiscrimina
ti. i. ꝑ ordines debite distincti: et officijs suis in
tenti. parte. 2. fol. 300. d.

Ministroꝝ ecclesie et ppli cōis iuitatio ad dei lau
dē i oblatione eucharistie qꝫ cū diuinis laudibꝫ
debet offerri deo patri. parte. 3. fol. 234. f.

Ministros noui testamēti fecit deꝫ ꝑ spm nō ꝑ lit
terā: qꝫ littera occidit: dñs vō adest viuificans
spūs: hoc ipsū intꝫ cōscriptū facit diligi qd foris
scriptū lex faciebat timeri. pte. 6. fo. 64. f.

Minister iudicis si occidit eū quem iudex ꝑeci
pit: ministeriū facit: sed si id sponte faciat: ho
micida est: etiā si eum occidat quē scit a iudice
occidi debuisse. parte. 1. fol. 145. a.

Ministri ecclesie: vide in Ecclesie ministri.

Ministeriū sacꝫ qui indignꝫ accedit: penā ꝑsu
ptionis nō euadit. parte. 1. fol. 267. e.

Ministerio diuino qꝫ se exhibet maxime habere
debent sinceritatē integritatis fidei: vt pfectio
nē boni opus: et obseruatiā legi: et significat ꝑ de
cimas qꝫ eis tribuunt: et qre. pte. 1. fol. 295. a.

Ministeriū principatꝫ ille bene seruat qꝫ studet
manere in visione pacis: vt tumultꝫ seculi et vo
luptates carnis fugiat. pte. 2. fo. 199. b.

Ad ministeriū altari qꝫ indoctꝫ et temerariꝫ acces
sit: in nouissimo gratiā remunerationis qꝫ bñ mi
nistratibus ꝑmittit ꝑdet. pte. 3. fol. 328. e.

Ministeriū christi quō dicat non esse circa aliqꝫ
terrenū: cū caro eius de terra sit quā pro nobis
obtulit. parte. 6. fol. 148. c.

Ministeria angelorū supꝫ gētes singulas: vel etiā
hoies ordinata vbi significant. pte. 1. fol. 369. e

Ministeria aploꝝ qꝫ infideles adducti sūt ad fi
dē fuerūt tria. f. scilicet cōuersatio sana ꝑdicatio: et
ꝑ miracula cōfirmatio: et ꝫ signāf. pte. 4. fol.

Ministrat tibi periculose mulier cuiꝫ (108. d.
vultū frequēter attendis. parte. 3. fol. 430. e.

Ministrat deo nō solū boni qꝫ adiuvāt: sꝫ et mali
qꝫ redire nolētes grauāt. parte. 2. fol. 226. a.

Si qꝫ mihi ministrat: me sequat: et vbi ego sum
et. Et bñ dicit: ego sū: qꝫ extūc erat in pfecta be
atitudine qꝫtū ad animā. parte. 1. fol. 281. c.

Miniores debent superioribꝫ subiectionē: subuen
tionē et dilectionē. parte. 6. fol. 28. d.

Minoreꝫ maiora monstrant. parte. 4. fol. 223. a

Miniores discant maioribus obedire: et maiores
adiuti a minoribus possunt dignius officiū ex
plere. parte. 2. fo. 209. a.

Miniores fratres: in fratres minores.

Minus ē mala nō agere: nisi etiā qꝫqꝫ studeat et
bonis operibus insudare. pte. 3. fol. 262. b.

Minus ē abnegare qd qꝫ habet: sed valde mul
tū est abnegare quod est. parte. 3. fol. 367. c.

Minutores vngūt oleo oliuę lāccolas suas: vt
meliꝫ possint venā ꝑungere: sic adulatores et ꝑro
ditores. parte. 5. fol. 111. b.

Minus malū est cōsiliū dñi nō querere qꝫ quesi
tum respuere. parte. 4. fol. 164. g.

Minrabile dicit alicui: quod transcendit cogni

Min

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon in Nicō. de ly.

tionē eius. parte. 3. fol. 289. d.
 Mirabilia sūt quedā simplicibus: que tamē nō
 sunt mirabilia sapiētibus. Alia sunt mirabilia
 simpliciter siue magna: q̄ trāscēdūt facultatem
 totius nature create. pte. 3. fol. 289. d.
 Mirabile triplex in corpibus celestibus. Unum
 q̄ stelle fixę habēt sitū ita determinatū et motū:
 q̄ nūq̄ appropinquāt sibi ad inuicē magis vno
 tēpore q̄ in alio. Aliud est in motib⁹ planetarū.
 Tertio q̄ ex motu corporū celestiu sequit⁹ varie/
 tas effectū in elementis. pte. 3. fol. 72. d. g.
 Mirabilia que fecit deus israel p liberationē eo/
 rum/ tam a captiuitate babylonica q̄ egyptia/
 ca. parte. 3. fol. 196. c. d.
 Mirabili⁹ nihil ē ī mādat⁹ q̄ diligere inimicos:
 hoc ē dare bona p malis. pte. 3. fo. 263. f.
 Abeli⁹ est bñ viuere q̄ mirabilia facere. pte. 3. fol.
 Miraculū ē op⁹ excedēs oēm vtutē cre (323. e
 atq̄: et cōuenit soli deo. pte. 5. fol. 214. f.
 Miracula facere vtrum deo cōueniat pprie fm
 significationē huius nominis tetragramaton.
 parte. 1. fol. 130. b. et fol. 131. f.
 Miraculū miraclo an/ quomodo/ et quod/ mai⁹
 dicat. parte. 2. fol. 181. e.
 Miracula pnt considerari tripliciter. Vel ex pte
 virtutis actiue/ vel q̄tū ad rē factā/ vel q̄tū ad
 modū faciēdi. pte. 6. fol. 173. b.
 Miracula cōsiderata ex pte virtut⁹ actiue/ vnū
 nō est maius alio: sed q̄tū ad rem factam/ et q̄/
 tum ad modum faciēdi: sic vnū est maius al/
 tero. parte. 6. fol. 173. b.
 Miraculū diuine virtutis ē manifestatiuū/ sicut
 sigillū epistolę appensū/ volūtatis ipsius scribē/
 tis est declaratiuū. pte. 5. fol. 33. c.
 Miracula vt aliquis faciat/ requiritur fides/ vel
 saltē signū fidei: q̄ etiā aliq̄ mali legunt⁹ fecisse
 miracula ad inuocationē christi. pte. 5. fo. 65. c.
 Verba non sufficiunt ad credendum miraculis.
 parte. 3. fol. 67. f. Interl.
 Miraculū frustra foras ostēdit/ si deest q̄ intus
 op̄erē: q̄ lingue in signū sunt/ non fidelib⁹ sed
 infidelibus. pte. 5. fol. 95. f.
 Miracula faciēdi qualis virtus sit/ an virt⁹ mā/
 sua p modū habitus/ vel per modū passionis
 transeuntis. pte. 5. fol. 100. b.
 Miracula operandi virtus nō est principal⁹/ sed
 tñ instrumentalis. pte. 5. fol. 100. b.
 Miracula facere/ cū sit accidēs extrinsecū/ nō se/
 quēs de necessitate spm̄ pphetici: nō variat ra/
 tionē/ nec gradū spūs pphetię. pte. 3. fol. 86. a.
 Miracula q̄ differenter facta sunt an tps moysi
 et tēpore moysi. parte. 1. fol. 136. f.
 Miracula in populo israel/ aliqua erant transe/
 untia/ aliqua vero permanētia: et enumerantur
 quedam. parte. 1. fol. 271. b.
 Miracula fuerunt ostensa filiis israel exēdo de
 egypto/ et signāter duo. pte. 6. fol. 156. b.
 Miracula facere cōcedit hoi pncipaliter ad cō/
 firmādā veritatē quā aliq̄ docet. pte. 1. fo. 336. f.
 Miracula duplici modo fiunt. s. palā et clā. Cū
 em fiunt ad confirmationē multitudinis in fī/
 de/ vel eius consolationē fiunt in palā. Cū autē
 ad consolationē singularis psonę fiunt cōmu/

niter magis secrete. pte. 2. fol. 164. f.
 Miracula opandi virt⁹ efficacior inuenit i hūa/
 nitate christi q̄ i q̄buscūq̄ alijs. pte. 5. fo. 100. c.
 Miracula fecerūt christus et sancti/ sed differen/
 ti mō. parte. 5. fol. 33. c. et fol. 144. b.
 Miracula christi ad duo ordinabant⁹: ad mani/
 festationē sue diuinitatis/ et ad confirmationē
 sue doctrine. parte. 5. fol. 194. c.
 Miraculorū operationē distulit iesus vsq̄ post
 baptisimū. s. ad tricesimū annū/ et q̄re. pte. 5. fol.
 Miraculū puerionis aq̄ in vinū fuit (194. c.
 p̄mū q̄ iesus fecit. pte. 5. fo. 192. g. et fo. 194. b. c.
 Miracula vtrum christus fecerit sola diuina v/
 tute. Arguit⁹ p et cū misione. pte. 5. fol. 99. g.
 Miracula quo iesus (vt iudei dicunt) fecit/ blas/
 phemiā in eū iaciētes. Elide in Iesus.
 Miracula christi fecit impando cōmunis: licet
 aliq̄ i miracul⁹ faciēdis orauerit/ vt i suscitari/
 onē laqari. pte. 5. fo. 188. b. et fol. 204. d.
 Miraculum de filio reguli/ et sanatione serui cē/
 turionis/ an sit idem et de eodē/ vel aliud. pte. 5.
 Miracula multa sancti fecerunt: (fol. 200. f. g.
 imo de⁹ i eis fecit: sed nullus sicut christ⁹ in vitā
 eternā surrexit. parte. 3. fol. 175. a.
 Miraculū ē q̄ totūz orbē rē a morte efna
 erexit/ q̄ q̄ mortuos suscitauit. pte. 3. fol. 232. e.
 Miracula qui habēt ppter nomen christi: maxi/
 me cauendū est a talibus: q̄ cū ppter infideles
 dñs fecerit: monuit tñ ne a talib⁹ decipiamur:
 putantes ibi esse inuisibilē sapientiā/ vbi est vi/
 sibile miraculū. pte. 5. fol. 29. c.
 Miracula ad exemplū operationis trahēda nō
 sunt. parte. 4. fol. 209. c.
 Miracula facientes viri sancti: an operati sunt
 p aliquā virtutē in eis existentē: non q̄ pncipal⁹
 ratio agēdi/ sed tñ instrumenta. pte. 5. fol. 99. g.
 Miraculorū operatio aliquādo p malos fit ad
 inuocationē nois christi: nō ppter merita inuo/
 cantū/ sed ad fidei christi confirmationē. parte
 5. fol. 29. c. e. f. et fol. 152. e.
 Miracula p q̄ cōfirmata ē doctrina euangelica/
 sunt i triplici differētia. parte. 6. fo. 136. b.
 Miracula quid prosunt/ nisi vt deus timeatur/
 Quid timor/ nisi vt misericors escā det timen/
 tibus. parte. 3. fol. 253. a.
 Miraculis martyriū post mortem clarescentib⁹:
 maior ad cōfessionē fidei populus confluebat/
 donec ipse aper mundani imperij christi iugo
 collū subdidit. pte. 2. fo. 266. f.
 In miraculosis operibus concessa est sancti/ ali/
 qua virtus diuinitus et posita in animab⁹ ipso/
 rum sanctorū virozum/ defunctorū vel viuē/
 tium. parte. 5. fol. 100. b.
 Miraculū grande ostensū fuit in morte chore: et
 habent⁹ opiniones. pte. 1. fo. 312. f. Itē pte. 3. fol.
 Miraculū i sūmo gradu an de⁹ fecit ar (150. f. g.
 ca sanationē ezechie: vbi videbat⁹ sufficere vnū
 de minimis. pte. 2. fo. 181. c. et fo. 182. c.
 Miraculū q̄ sit in statione et retrogradatione
 solis: an summū teneat gradum in miraculis.
 parte. 2. fol. 181. e. et fol. 182. g.
 Miraculum in retro cessione solis tpe ezechie/ et
 statione solis tpe ioseph/ et in eclipsi solis tēpore

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū.

passionis christi / quare nemo grecorū / aut bar-
barorum reliquit in scriptis suis. parte. 2. fo. 181.
f. et folio. 182. b. c.

Miraculum factū tpe ioseph in statione solis / an-
minus vñ maius censendū sit miraculo in retro
cessione solis tpe ezechie. pte. 2. fol. 181. g. et fol.

Miracula fieri per malos nō ē inconue (182. c.
nīcā fieri p malis. pte. 1. fol. 68. a.

Miracula aliq̄ possunt fieri p artē magicā: s̄ illa
ptinet ad curiositatē tñz et vanitatē p. 5. fo. 42. b.

Miracula aliqua possūt demones facere / nō tñ
possunt facere ea q̄ excedunt totam facultatem
nature. pte. 5. fol. 217. a. b.

Miracula helisei in dupla pportione ad miracu-
la helie: et q̄t et que vterq̄ fecit. pte. 2. fo. 162. f.

Miracula plura fecerunt sc̄i noui testamēti dei
virtute / ignorātes penit' nomē tetragramaton:

et absurdissimū videt creaturā institutā a deo
assignare p rōne sub q̄ pprie fiant miracula. p.

Miraculoꝝ diuinitē subtrahunt (te. 1. fol. 131. f.
a sancta ecclia prius q̄ i illo dānato hoīe (quē

assumer) leuiathan appareat. pte. 3. fo. 80. e.

In miraculis fictis a sacerdotib': vel eis adherē
tibus ppter lucrū tpale / aliqñ sit in ecclēsia ma-
xima deceptio ppli. Et talia sūt extirpāda a bo-
nis prelatis. pte. 4. fol. 330. b.

Mirādū marie iter oīa q̄ hō terren' et corruptibi
ad spūaliū vñ celestiu possessionē pueniat pte. 3.

Mirari est aliq̄ mō videre / vt clausus (fo. 68. c.
oculus sentit lucem. parte. 3. fol. 62. b.

Mirica qd significat / et q̄ ei' pprietas. pte. 4. fol.
Mirū in modū vsq̄ hodie glia dñi (37. e

(q̄ templū deseruit) stat super montē oliueti: et
in signo crucis rutilans spectat tēplū in cineres

dissolutū. parte. 4. fol. 226. f. Interl.

Myrmicoleon quid sit. pte. 3. fol. 15. a

Myrtha est nomē arboris aromaticę: et inde p-
cedit duplex gutta. vna per modū sudatōis / et

illa vocatur prima. alia per incisionem corticis
talīs vocat myrrha secūda / et est minoris effica-
cię q̄ prima. parte. 1. fol. 196. g.

Myrtha arbor est arabie: altitudinis qnq̄ cubi-
toꝝ silis spice quā achantū vocant cuius gutta

viridis atq̄ amaraynde nomē accepit myrrha
pte. 3. fo. 357. a. et fol. 412. b. Itē parte. 1. fo. 196. f.

Myrtha est carnis amari / (g. et fol. 328. g.
tudo q̄ pellit vermes maloz desiderioꝝ et male

conscientię: et seruat a putredine vicioꝝ. pte. 3.
fol. 49. e. et fol. 362. a. c.

Myr' qd significat / et eiusdē mysticatio. pte. 4.
fo. 70. a. et fo. 92. e. et fo. 405. b. et fol. 407. b. b.

Misceri coniugib' nō est pctm / sed qd sit de car-
ne penali sit: et qd de corpore mortuo ppter pec-

catū seminaf: cū vinculo pcti nascit' / et morit'.

Misceri nō licere in paradiso (pte. 3. fol. 157. f.
ad gignēdos filios qui sentiūt: forte putant oē

connubiū peccatum esse. pte. 1. fol. 37. b.

Miser est mundus q̄ tot homines alligat vicijs et
retinet. Sed quis intelligēs hāc miseriam con-

dolet mūdō: imo in morte a complexib' auellī
non possunt. parte. 4. fol. 388. b.

Miser q̄ nullus sit / meli' est: q̄ vt tu facias mise-
ricordiā. parte. 3. fol. 281. a.

Miseros q̄ optat eē vt faciat miscōiam crudelē
bz miscōiaz: sic crudel' ē medic' / q̄ vt exerceat ar-

tē suā optat multos esse egros parte. 3. fol. 281. a.

Miseri de rebus tpalib' gaudēt: sed tñ dñi dispē-
sare eadē sine tribulatiōe nō valēt / ea cura pun-

gunf miseri q̄ premunt. pte. 3. fol. 56. g.

Miseroꝝ propriū est tanto maiorē estimare suū
dolorē / quanto alienū minus intelligere studu-

erunt / et quo magis dolorē suū sentiūt / alienū
sibi equari nō consentiūt. parte. 4. fol. 181. g.

Miseratio est anxietat' supportatio: qz sic i cor-
poralib' duo simul iuncti leuius portāt on' / q̄

vnus solus: sic suo mō cōpatiēs alteri supponit
se cū eo suo oneri. parte. 6. fol. 99. g.

Miseratoꝝ et misericors dicif de'. Primū intelli-
gī de creatiōe: s̄m quā natura creata pducitur

de nō esse ad esse. Scdm de his q̄ addunt super
naturā. parte. 1. fol. 208. b. et fol. 288. b.

Miseratio simulata / infructuosa ē. pte. 4. fo. 161. e.

Miserere mei de' et psalmus qnq̄ gesimus / qua-
re plus frequenter. pte. 3. fol. 157. a. b.

Misereri / parcere: cōdonare: ē ppriū dei opus:
Irasci xō et punire nō suū sed alienū ē. parte. 4.

fol. 53. a. d. et fol. 54. c.

Miseria grandis: vt qz desperat' emēdatio / non
adhibet correctio. pte. 4. fol. 338. b.

Miseria humana duplex est. Vna in vite pgres-
su. Altera in egressu. pte. 3. fol. 428. d.

Miseria hominis quedā ē ptracta / et quedā p ipm.

Miserijs et penalitatib' hui' (acta. Ibidē.
vite subiectus ē hō: qz ipso peccante / iuste sub-

tractum ē ab eo donū originalis iusticie p qd
liber ab oib' istis miserijs fuisset. p. 4. fo. 428. d.

Miseriā heu quantā incidimus qui ipm bonuz
ferre nō possum': ad qd videndū creati sum'. p.

Miserie mulierū in statu inno / (te. 4. fo. 213. f.
cētie nō fuissent. pte. 1. fol. 43. d.

Miserie iudeoꝝ duplici de causa fuerūt. Prima
fuit occisio innocentū. Scda vana confidētia

in auxilio egyptioꝝ. pte. 4. fol. 197. b.

Misericordia prius est in mente q̄ in opere. par-
te. 2. folio. 286. f. Interl.

Meritas sine misericordia non potest sustineri.
parte. 4. fol. 337. e. Interl.

Misericordia sine v̄itate negligētes facit / et qui
his caret / nec scientiā dei habet. Ibidem.

Misericordia pprie loquēdo est actus interior
miserant'. **M**iseratio xō effect' exterior. pte. 3.

fol. 119. f. et folio. 157. b.

Misericordia in duobus consistit scz in dando /
et dimittendo. Qui enim dimittit et si peccauit /

dimittet ei. Qui dat / dat ei. pte. 3. fo. 299. c.

Misericordię opa facere ipediūt duo hoīes. Pri-
mū est ex nimia dilatiōe: cogitans q̄ veniet tps

magis oportunū ad distribuēdū pauperibus.
Scdm impedimentū puenit ex estimatiōe lon-

gitudinis vite pprie. parte. 3. fol. 353. f.

Misericordię diuine impetratiua / et conseruari-
ua sunt q̄ttuor. Primū proximi vera cōpassio.

Scdm innocentie cōseruatio. Tertium deuota
oratio. Quartū est extremi iudiciū trepidatio.

pte. 3. fo. 404. b. et sequēti

Misericordię diuine impetrationē quot et q̄ im-

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon in Nico. de ly.

pediunt. parte. 3. folio. 405. d.
Ad misericordiam dñi qñq; vult p̄dicare alijs: pri-
 mo se p̄tinenti viuedo dignū exaudiri p̄beat: et
 sic oret nec prospere euentura que postulat du-
 bitet. parte. 2. fo. 251. e.
Ad misericordiam quicumq; pauperib; nō impendit/
 vel ab eis q; nō habent velut iuste erigit: de do-
 mo sua excutit. i. de cetū ecclesie: in q; putabat
 se perpetuo manere: et de laborib; suis scz in fru-
 ctibus in quib; se laudabiliter laborasse puta-
 bat: nūl p̄orū laboris recipiet: labores enim
 sine pietate nō possunt apud deū fructuosi esse.
Ad misericordiam pertinere ad (pte. 2. fol. 260. a
 hanc vitā estimo tpalem: magnā autē misericor-
 diā remuneratiōi cōcurrere sempiternę. pte. 2. fo.
Ad misericordiam bona est: sed nō de- (fo. 239. b
 bet esse cōtra iudiciū. Iudiciū autē dicit qđ iu-
 stum est. parte. 1. fol. 171. g.
Ad misericordiam dei est oib; gratuita et spontanea.
 Cum enim miseref gra ē: cū idurari permittit iu-
 sti iudiciū ē q̄uis occultū. pte. 1. fo. 203. a. Inf.
Ad misericordiam sine iusticia remissio et tepiditas/
 iusticia sine misericordia seueritas et austeritas
 dicitur. parte. 5. fo. 18. e. h. Item pte. 3. fo. 329. b.
 Item parte. 2. fol. 15. c
Ad misericordiam nūq; implet: q; etsi miserearis qñ
 tū potes: plus tñ debes velle. pte. 1. fol. 217. a
Ad misericordiam licet oib; impendēda est: maxie tñ illis
 q; christi nobiscū sunt mēbra. pte. 1. fol. 347. b.
Ad misericordiam omnib; impendēda ē: in q; p̄ponē-
 di sunt iusti q; sunt ex fide tē. pte. 6. fol. 80. e
Ad misericordiam plenitudo ē virtutū. pte. 5. fo. 134. e
Ad misericordie corpālis opera quot sunt: et datur
 sufficiētia cōiundē. pte. 5. fo. 77. g. Itē pte. 2. fo.
Ad misericordie opa corpālia et spūalia x̄sib; (116. d
 cōphendunt cū expositiōe. parte. 1. fol. 90. b.
Ad misericordie spūalis opa christus iudicaturus
 nō adducit: sed misericordie corpālis opera: et qua-
 re. parte. 5. folio. 78. b.
Pro misericordie opibus specialiter et p̄ qñdā appro-
 priationē dicit reddēda b̄ritudo: licz p̄ operib;
 vniuersis generaliter sit dāda. pte. 3. fo. 254. g. h
Ad misericordiam facere cū egenis: et iusticiā cū iniuste
 oppressis magl placet dño q; victime. pte. 3. fol.
Ad misericordie operib; intento congru- (329. c
 it psalmus qđragesim⁹. pte. 3. fo. 144. d
Ad misericordie opa mystice charitatē corpālia inuūt.
Ad misericordiam nō idigēt celi: vbi nlla (pte. 5. fo. 77. e
 est miseria. pte. 3. fo. 130. b. et fo. 165. e. et fo. 170. e
Ad misericordie celestī opem frustra expectas: si aliene
 virtutē fructib; inuides. pte. 5. fol. 137. e
Ad misericordie diuie ē vt mūdi hui⁹ peat abūdantia.
 pte. 4. fo. 252. e. et ē ei⁹ male facta subuertē. fo.
Ad misericordiam et iusticiā quō sint in p̄ (254. a
 miatiōe sc̄tōz et dānatiōe maloz. pte. 3. fo. 119. g
Ad misericordiam magna deū de celo deposuit: cor-
 pore induit: vt pateref: moreref: qđ q; nō potest
 dare: cū fm se rogaf de⁹ ignoscere. p. 3. fo. 157. b
Ad misericordiam iter dei p̄prietates tenet qñdā ex-
 cellentiā: p̄pter qđ dicit q; miseri ē ei⁹ p̄p̄riū.
 parte. 3. fol. 135. g. et extensius fol. 136. b. c. d
Ad misericordiam ostensā vt videāt sunt multi q; nō
 sunt sanati: Sz quō cēci videbūt etiā ostensazē

Bene si velint: q; ipsa lux ē salutare tē. pte. 3. fo
Ad misericordiam an p̄mū reuelata sit (lio. 212. a
 mo vsq; et nulli aī eū q; nō legunt p̄clamasse mi-
 sericordias dñi: etiā in casu in quo multum vi-
 debatur requiri. parte. 1. fol. 208. b. e.
Ad misericordiam dñi in seculū seculi. Trigintis sex vicib;
 nominat fm Ra. Sal. et etiā hebreos: ad demō-
 strādū. xxvj. generatiōes q; p̄cesserūt a p̄ncipio
 mūdi vsq; ad dationē legē in mōte sinai: in qđ
 mūd⁹ fuit sustentat⁹ sola diuina miserationē et nō
 ex alicui⁹ legē datē a deo obseruatōe. parte. 3.
Ad misericordiam dei pleno fluuiō (fol. 289. c. d
 comparaf. parte. 3. folio. 174. b
Ad misericordiam post bonā dispensationē bonoz vi-
 te p̄sentis: bona celestis patrie possidebit. par/
Ad misericordiam dicēdus esset de⁹ si (te. 1. fol. 375. b
 semel indulgentiā tribuisset: nūc autē cū frequē-
 ter delinquentib; misericordiam impendit: mul-
 tū misericordiam appellaf. pte. 2. fol. 238. f.
Ad misericordiam esse deū scā b̄si in generali: nesci-
 tur tamē cui miseref in p̄riculari. pte. 3. fol. 27. d
Ad misericordiam dicit aliq; qui miseriā alterius acci-
 pit corde ad releuandū. parte. 4. fol. 354. f.
Ad misericordiam iudeoz dicit nubes matutina q;
 alitq; dissoluit orētē sole sine pluuia tē. sic illo-
 rū misericordia ē sine effectu: et per consequens
 ficta. parte. 4. fol. 340. d
Ad missam nō celebrat in vespere nisi ex aliq; necessi-
 tate: vt in ordinib; et potissime sabbato sc̄tō p̄-
 pter p̄tractionē officij tē. Et in natali dñi cele-
 brat missa de nocte: et q̄re. pte. 4. fol. 286. c
Ad missę ordo: qđ ē gen⁹ speciale orōnis ostēdē quō-
 scz debeāt missaz solēnia celebrari. p. 6. fo. 118. a
Ad missę tres celebrant in die natalis dñi: et q̄re. p/
Ad missarū officia q; in die festiui (te. 3. fo. 291. g
 tat⁹ natal dñi cantāf. s. i. gallicātū: i. auroz: et in
 die: qđā sequentib; dieb; repetunt⁹: et qđam nō:
 et quare. parte. 3. fol. 292. a
Ad missio spūsancti in signo visibili fuit signū eūi
 dēs gl̄ificatiōis christi: et stabilitiōis i regno ce-
 lesti. Et hec missio facta fuit ad lram in mōte si-
 on sup cētū viginti credētū nola. p. 3. fo. 89. b. c
Ad missio filio et spūsc̄tō puenit. s. i. visibilis. Et hec
 missio sapientiē genitē a patre pōt dici p̄ceptū
 loquendo large. pte. 3. fol. 411. f.
Ad ysteria occulta designabāt aliq; p̄p̄etē p̄ l/
 solitum modū scribendi: sicut poetē p̄ figuras
 grāmaticales signāt aliquid subtiliter intelligē-
 tibus: qđ est vulgarib; et simplicibus occultan-
 dū. pte. 6. fol. 277. d. et fol. 281. d
Ad ysticos sensus si nō omnia gerunt non mirū:
 quia nec omnes rami arboris fructum ferunt.
 parte. 1. folio. 78. e. Interl.
Ad ysteria ingentia designant in omnibus pene
 veterū gestis. parte. 2. folio. 40. f.
Ad ysteria et subilia fidei vt sint oib; indiffere-
 ter p̄ponēda. Arguit p et p̄. Lū responsiōe et so-
 lutionib; argumentoz. pte. 6. fol. 142. b
Ad ysteria legis diuine omnia: nō sunt omnibus
 patefacienda: s; p̄ c̄ptu ingenij q̄rilibet et p̄fe-
 ctu sciētię atq; virtutū. pte. 4. fol. 438. f
Ad ysteria nō sunt reuelanda iurisperitis et blas-
 phemis. pte. 5. fol. 99. c

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

Aysteria ecclesie nō sunt ppalanda nisi sūma-
ribus vitiis. parte. 1. folio. 265. c. et fol. 328. g.

Aysteria eadē ecclesie multū figuris repetunt: s
repetita noui semp aliqd afferūt. pte. 3. fol. 361. a

Aysticorū obscuritas significat p noctē. pte. 4.

Aysteriū christi absconditū fuit (fo. 406. f.

a seculis et generationib⁹: recte horum scientia

putei dicuntur. parte. 1. folio. 300. a

Aysteriū eterne generationis filij dei et sue sacre

incarnationis notat. pte. 3. fo. 337. d. et fo. 338. b. c.

Aysteriū incarnationis per qd oēs homines redu-

cunt ad vitā beatā est illud qd principaliter pti-

net ad diuinā pdestinationē. pte. 3. fo. 142. g. b

Aysteriū christi fuit in ve. tes. occultū. pte. 4. fo.

Aysteriū incarnationis diuine quō (47. c.

longinquū a cognitiōe nra. pte. 4. fol. 110. b.

Aysteriū incarnationis est causa principalis effi-

cacie baptismalis per quā filius dei vniuit sibi

hūanā naturā i mūdū descēdēdo. p. 5. fol. 195. f.

Aysteriū christi per esaiā ostēsum fuit ad deie-

ctionē supboꝝ et exaltationē hūillū. p. 4. fo. 3. b

Aysteriū regni celoꝝ est secretū ecclesie militā-

tis a christo ap̄lis concessū. pte. 5. fo. 4. 4. g.

Ahitescere solet vir iniquitatē comestatiōib⁹. pte. 3.

Ahitis est quē mentē asperitas seu (fol. 162. b

amaritudo nō afficit: s simplicitas fidei ad om-

nē iuriā sustinēdā instruit parietē. pte. 5. fo. 18. b

Ahitis est quē nō rancor vel ira afficit: sed omia

equanimiter sustinet. Ibidem

Ahites sunt qui malis morib⁹ dñant. Ibidem.

Ahitis anim⁹ nō est inter diuitias/curas/odia et

hui⁹ incendiū materia vix ad puz delectat. pte. 5.

Ahitis nō est qui pri⁹ pauper nō fuit (fol. 18. e

erat. Prius ē contempt⁹ seculi cui dñat eterna:

inde mores tēperat māsfuctudo et lenitas: et im-

possibile ē scdm gradū ascendere nisi primū ap-

prehenderis. parte. 5. folio. 18. e.

Ahitaris quasi magne virtutis magistrū se fa-

cit dñs: quod nō faceret nisi via sūmę perfectio

nis ista virtus esset. pte. 5. fol. 18. b.

Abitra pontificalis habz duo cornua: Et quare.

parte. 3. fol. 123. e. Itē pte. 5. fol. 46. g.

Abiti ad iustificationē homis per grām dicitur

trī filij et spūsanctus: et nō pater: Et quare: licz

tota trinitas iustificet hoīem. pte. 3. fol. 411. f

Abiti conuenit filio et spiritui sc̄to nō solū visibi-

liter sed etiam inuisibiliter. Ibidem.

Abitum ex elementis non est aliquod elemento-

rū nec ipsa simul sumpta qz tunc mixtū nō esset

aliquod vnū. pte. 5. fol. 187. g.

Ahna grece vel mina. lx. sidos bz. i. obolos mille

ducentos. parte. 4. fo. 284. a. Itē pte. 2. folio.

147. g. Itē pte. 1. fol. 212. b

Ahoab tā vrbis qz puincie nomen est. pte. 2. fol.

Ahoab ē puincia arabū (158. f. et fol. 323. a.

parte. 4. fol. 168. f. Itē pte. 1. fo. 16. b.

Ahoabitaz rex vt tradūt hebrei imolauit filium

sūū. Et quare et quid inde factū est. pte. 4. fol.

360. a. b. Itē pte. 2. fo. 164. d. e. g. Itē p. 1. fo. 16. b

Ahoabitas et ammonites phibitos esse intrare

eccliam dei triplici mō intelligit. pte. 2. fol. 268.

d. Itē parte. 1. fol. 357. d. Itē parte. 4. fol. 181. b

Ahobile primū nominat diuersimode ppter di-

uersitatē eoꝝ q sibi cōpetūt. pte. 1. folio. 30. e.

Ahodesse agendū cū potentib⁹ huius seculi qui

frequenter derident inno centiū simplicitatē: qz

bus nū debitu honore conferre debemus: s non

contra deū vel ptra mādata ei⁹. pte. 3. fo. 400. a

Ahodicum primū et secundū de q iesus locutus

est discipulis suis: quō siue pro quo accipienda

sunt. parte. 5. fol. 232. g. b

Ahodu vel mensure sex hoꝝ dei ipsius ruth quid

signant. parte. 2. fol. 59. b. c.

Ahodos tres colligit deuota persona et simplex

sermones audiēdo et opere adimplēdo. Et sūt

sanctitas meditatiōis: veritas locutiōis et sin-

ceritas bone operatiōis. pte. 2. fol. 58. c

Ahodus debitus est vniū qd ē cōmune oīm vir-

tutū. Et hoc declarat in agibilibus et in specu-

labilibus. parte. 3. fol. 391. a

Ahodus viuendi alicui⁹ consuet⁹ vulgariter di-

citur tunica eius. parte. 3. fol. 362. b

Ahodus antiquoꝝ fuit post fēdera inita simul

comedere. parte. 2. fol. 14. b

Ahodus hoīm facientiū pacē ad inuicē est dare

mutuo dexterās manus. pte. 4. fol. 443. b.

Ahodus depressor ē incedere in dīnato capite: et

qñ liberant caput eleuare. pte. 1. fo. 261. c.

Ahodus est hoīm q sunt attoniti et meditabūdi

imponere surā vni⁹ cruris super femur alterius.

parte. 2. fol. 50. f. et fol. 51. a.

Ahodus antiquitus erat q in vna parte chartę

scribebat dos: et in alia parte donū ppter nu-

ptias et inter duas scripturas fiebat signa: per

quoꝝ mediū scindebat charta: et dabat vna ps

viro: et altera mulieri. parte. 2. fol. 289. b.

Ahodus erat antiquoꝝ et specialiter hebreoꝝ

nō ingredi sc̄tā loca pedib⁹ calciatis. Et inde ē

q saraceni non audent intrare locū ordnis nisi

discalciati. parte. 1. fol. 127. g

Ahodus fuit antiquoꝝ sapientiū scribere diuina

metrice vel per modū laudis. pte. 3. fol. 67. g

Ahodus erat antiquit⁹ q captiui ducebant nu-

datis capitibus ad maiore eoꝝ confusioem et

victorie declarationē. pte. 1. fol. 351. f

Ahodus veniendi ad plūm ē venire vnite et cō-

iunctim: et modus fugiendi ē vagari per diuer-

sas vias. parte. 1. folio. 364. c

Ahodu optim⁹ siue dispositio optia bellatū ē q

p nimia sepiationē aduersarij: nō igrediā acie:

et p nimia cōiunctionē vn⁹ nō impedit alii ad

aduersarios inuadēdos. parte. 4. fol. 354. c

Ahodus inuidi ē q bonū alioꝝ sibi maius vide-

tur q sit. parte. 1. fol. 123. g

Ahodus superbi est q astutiā serpentinā suā pu-

ter sapientiā: cū tñ sapiētia nō possit esse nisi re-

spectu finis boni. pte. 1. fol. 123. g

Ahodus testificandi virginitatē mulieris fuit p

matronas fidedignas q ad petitionē parentū

videbat vginē secrete qñ debuit tradi viro. par

Ahodus hebreoꝝ p victorijs (te. 1. fo. 356. g

habitis fuit canere canticū. pte. 2. fol. 50. g.

Ahodus pugnandi gedeonis et ei⁹ exercit⁹ quis

fuerit. parte. 2. folio. 41. f.

Ahodus afflictiois alicui⁹ in cruce apud antiq̄s

quis fuerit de quozum numero christi afflictio

In Glossas ordinariā Interl. q5: necnon in Nico. de ly.

in cruce fuit horribilis. pte. 3. fol. 115. b.
Athodus triplex ē diuine locutionis/ siue respon-
 sionis. parte. 3. folio. 62. c.
Athodus contemplandi philosophorū et sancto-
 rum: quomō differunt. pte. 3. fol. 268. b.
Athodus antiquorum sapientū fuit in vacatio/
 ne ipsius cōtemplatiōis et doctrine legis/ vitā si-
 ad expressiōē amoris mutui/ et loq̄ ecōtrarijs.
 Sicut sponsus dicit aliqñ spōse p̄dilectę. Ela-
 de nō curo de te. pte. 3. fol. 364. d.
Athodus feruenter amantū ē estimare q̄ oēs co-
 gitāt de eo qđ hñt cordi. Et daf de h̄ exemplū.
Athodus luxurie erat apud (pte. 5. fo. 241. d.)
 idolatras. Athulieres cingebāt se fune superi⁹ q̄/
 si ligate/ sedētes in via p̄ quā trāsibāt hoies p̄ce-
 dētes ad idola/ et si extra viā aliq̄ trahēbat/ co-
 gnoscebat carnaliter/ et a crimine liberatā se pu-
 tabat/ et rediens ad sociā exprobrabat ei q̄ non
 fuerat digna sic ab idolo visitari p. 4. fo. 207. b.
Athodus mulieris parturientis est ponere man⁹
 suas ad lumbos. parte. 4. fol. 151. c.
Athodus iudeorū est/ ex dolore scindere vestimē-
 ta: marie ppter blasphemā dei. pte. 4. fo. 66. c.
Athodus regū assyriorū fuit: transferre gentē sibi
 subiectā de terra sua natiua ad aliā. Ibidem. b.
Athodus romanorū fuit scribere causā crucifixorū
 super lignū crucis. pte. 5. fo. 239. d.
Athodus docendi idē nō cōuenit omni doctrine.
 Et quis sit modus docendi sacra scripturā siue
 sapientiā diuinā. pte. 6. fol. 34. g.
Athodus debitus docendi veritatē ē primo hau-
 rire in aīo/ post effundere ipso in p̄dicatiōe. par/
Athodus docendi p̄p̄ius ipsi⁹ (te. 6. fo. 225. g.)
 dei ē: illuminādo. f. corda iteri⁹. pte. 6. fol. 148. f.
Athodus cognitiōis hūane naturalis ē ex sensibi-
 libus ad intelligibilia. pte. 5. fo. 201. b.
Athod⁹ loq̄ndi eorū q̄ sc̄pturas canonicas sc̄pse-
 rūt ē de se in persona alteri⁹ loq̄. pte. 5. fo. 225. g.
Athodi annunciantiū christū tpe pauli fuerūt q̄t-
 tuor: quorū duo mali: et duo boni. pte. 6. fo. 98. h.
Athoi **A**thoy si multa nomia danť ppter diuersos act⁹.
Athoy si mater q̄ fuerit. par/ (pte. 2. fo. 194. b.)
 te. 1. fo. 125. b. c. d. et fol. 126. f. et fol. 127. a. et fo.
Athoy ses quō l aq̄s luer⁹: et lactātes ali (132. b.)
 q̄s respuit: et vnde nomē accepit. pte. 1. fo. 125. a.
Athoy sen adultū adduxit filia pharaonis ad pa-
 trē: cui ille coronā suā imposuit: quā statim mo-
 yses proiecit/ qm̄ ibi sculptū simulacrum vidit:
 vnde sacerdos qui ibi aderat voluit interficere
 eū/ s̄ filia pharaonis liberauit eū. pte. 1. fo. 125. f.
Athoy ses quō et q̄re occidit virū cū nō esset con-
 stitutus iudex eorū/ et si iudex: tñ videt penā iū-
 stā intulisse. pte. 1. fol. 126. b. et fol. 127. a.
Athoy ses vt hebrei dicūt de interfectiōe egyptij
 accusat⁹: et decollari adiudicat⁹: quō cūasit. p-
 te. 1. fo. 126. c. et fol. 532. b.
Athoy ses occidēdus p pharaonē quō mirabilis
 liberat⁹ fuit fm̄ hebreos: spiculatorē pharaone
 et seruis suis plagat⁹. pte. 3. fol. 198. f.
Athoy ses p̄ p̄ceptū regl egypti fuit saluat⁹. pte. 1.
Athoy ses vt dicūt hebrei/ habuit (fo. 125. d. g.)
 gracile vocē: et fuit incircūcisus labijs: quō hoc

sit intelligendū. pte. 1. fol. 132. g. et fol. 137. a. c.
Athoy ses quō fuit nutrit⁹/ et in filiū adoptatus.
 Item quare sic vocatus. pte. 1. fol. 125. g. b. et fo.
 126. b. c. et fol. 132. b.
Athoy si vxor q̄ fuerit: doctores hebrei et catholi-
 ci varie dicūt. Aliq̄ em̄ filiā regis ethiopū. Alij
 dō sephorā fuisse. pte. 1. fol. 284. g. b. et fo. 285. a.
Athoy ses se sepauit q̄ ad thoriū ab vxore/ vt dicit
 Ra. Sal. et q̄re. pte. 1. fo. 284. b. Et quō hoc ino-
 tuit aaron et marie forori et⁹. pte. 1. fo. 285. b. h.
Athoy ses cur petijt se subtrahendū a regimie po-
 puli dicens. Nō possū solus tē. cū cōmuniter in
 alijs excessibus ppli misericorditer se habebat.
 parte. 1. fo. 283. f. g.
Athoy si/ deus non in sua substantia apparuit/ sed
 per angelicā visiōē. pte. 1. fo. 277. e.
Athoy si licz visio diuine cētie non fuerit p aliq̄
 tpe concessa: tñ alias fuit sibi concessa in vita
 p̄senti. parte. 1. fol. 203. d.
Athoy si qm̄ dixit dñs. Non te ex noie? pte. 1. fol.
Athoy ses vt cōueniēter exequeret⁹ (204. b.)
 regimē ppli duo erāt necessaria. pte. 1. fo. 204. c.
Athoy si videt de⁹ duo concessisse/ vnū q̄ regimē
 ppli eēt p deū et nō p angelū: scdm̄ q̄ de⁹ ambu-
 laret cū ipso per cohabitationē in tabernaculo.
 pte. 1. fol. 204. d. et clar⁹ de h̄ fol. 205. a.
Athoy si q̄dū vixit nō legi aliq̄ mentio de ange-
 lo loquente sibi: vel ei apparēte. pte. 1. fo. 204. d.
Athoy sen dicē ductorē synagoge immediatū sine
 alicui⁹ angeli p̄sidentia: et potiorē q̄ petr⁹ pasto-
 rē ecclesie: an fidei nostre fauere videat⁹ hoc di-
 ctum. parte. 1. fol. 205. a.
Athoy ses videns angelū/ et audiens dñm/ quare
 nō legi adorasse. Athos em̄ sanctorū erat in hu-
 iusmodi visiōib⁹ seu apparitiōib⁹ adorare.
 parte. 1. fol. 128. f. et fol. 130. f.
Athoy ses quare discalcian iubet. pte. 1. fo. 127. e.
Athoy si imolatio super mōtē p dñm insinuat⁹/ su-
 it duplicis effect⁹/ duplex signū. pte. 1. fol. 130. g.
Athoy si nō petenti nec dubitanti/ sed insufficiēti
 am suā recognoscēti daf signū p sui confortati-
 one. pte. 1. fo. 128. g. et fol. 130. g. fo. 133. g.
Athoy ses quō: quare/ et ppter quid quesit⁹ a do-
 mino. Si dixerint mihi: Qđ est nomē ei⁹: quid
 dicam⁹? parte. 1. fo. 128. b. et fo. 129. a. b.
Athoy si indicauit de⁹ nomen tetragramaton: nō
 solū quantū vocē/ sed etiā quantū ad significa-
 tū. pte. 1. fol. 135. g. et fol. 136. c. f. et fol. 137. a. c.
Athoy ses maximus ppheta totū q̄cquid scripsit
 ordinauit ad christū tē. parte. 1. fol. 145. b.
Athoy ses quō dixit inter cetera. Et ostendā p̄ce-
 pta dei/ et leges eius: cum lex dei adhuc nulla es-
 set scripta. pte. 1. fol. 160. f.
Athoy sen cū quo tanta et talia loquebat⁹ de⁹: cur
 ab alienigena passus ē admoneri? Ibidem.
Athoy ses recedēs de castris p̄misit se reditur⁹ q̄/
 dragesimo die/ hoc non fecit/ et quare: et inde
 ppli idolū fec. Ficticiū iudei de h̄ fabulant⁹. p. 1.
Athoy ses nō ita videbat deū familiā/ (fo. 198. b.)
 ri/ aspectu vt desiderabat: et q̄ mō. pte. 1. fo. 202. e.
Athoy si vbi et quando fuerit concessa talis visio
 scz diuine cētie: nō vidi (ait lyra) determinatū
 ab aliquo doctore. parte. 1. fol. 285. d.

Posillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

Moysi pcessū fuit in pſenti vita videre dei cēti-
nā vt dicit Aug⁹. et vnde h trahit. Sed fm be-
bicos nō vidit diuinā eſſentiā. pte. 1. fo. 203. b. d
Moyses vnde poterat q̄ ab ori/ (et fol. 285. d
gine mundi gesta sunt: vel in fine gerenda nar-
rare nisi spūs dei inspiratiōe: vnde potuisset de
chusto pphetare: parte. 1. fol. 340. b
Moyses an ⁊ quō ipso legē explanauit vnde cū
diebus cūdo per viā/ cū talis explanatio requi-
rat quietē doctoris ⁊ auditoris. pte. 1. fol. 329. g
Moyses quadragenas tres vt hebrei dicunt ser-
uauit: catholici dō expositores tenent q̄ fecit i
mōte tñ duas q̄dragenas pte. 1. fo. 342. b. c. d. g
Moyses in monte sina qñ legē (et fol. 343. c
primitus accepit/ itrauit nubē vbi erat de⁹: Et
q̄re tabernaculū intrare nō poterat: descendēte
nube et implēte tabernaculū. pte. 1. fol. 213. e. h
Moysi facies cornuta dicitur: erat cū qdā radij miri
splendoris pcedentes in altū ad modū cornuū
parte. 1. fo. 206. h. et clarus. fol. 208. c.
Moyses quare nō habuit faciē cornutā i primo
descensu sicut in secūdo. Ibidem.
Moyses in toto pentateucho non legif pcepisse
vt credereſ chusto/ nisi i hoc loco tantū vbi di-
citur: pphetā suscitabo eis de medio fratruꝝ
et conformiter ad hoc euangelici. Si crederet
moysi/ crederetis fo: si. et mi. pte. 1. fol. 362. c
Moyses et ceteri patres veteris test. per spiritū
in altitudine cōtēplationis leuati: puidere po-
tuerūt gſam noui testamenti/ sed cā in carne ex-
pectare nō potuerūt: i fide aut et spe mortui sūt.
Moyses cur de solo sabbato (pte. 1. fo. 377. a
postq̄ descendit p̄lm monuit. pte. 1. fol. 207. b
Moyses quō dicitur: Hō possū solus sustine-
re vos et cū alibi scriptū est: q̄ ietro sacerdos
madiā cognat⁹/ h ipi suggesserūt pte. 1. fol. 330. a
Moyses dicens: nō possum vltra egredi ⁊ ingre-
di et an ppter corpalem impotentia corporis
hoc dixerit et. parte. 1. fol. 368. b. et fol. 369. c
Moyses quō conquerit q̄ solus sustineret onus
p̄li: cū de cōsilio ietro cōstituerit tribunos ⁊ cē-
turiōes. parte. 1. fol. 282. c. d. et fol. 283. e.
Moyses dicens nunqd de petra ista pducemus
aquā vobis et cū loqueret hec: nō d spūs sancto
sed de spū p̄li loquebat. pte. 1. fol. 282. g. h
Moyses iniquis. Sexcentamilia et. ⁊ tu dixisti
carnes dabo eis et. an hoc diffidendo dixerit/
an querendo et. pte. 1. fol. 282. b
Moyses dicens: Dominator dñe de⁹ me⁹/ et mi
sericors ⁊ clemēs et. an sint verba quib⁹ expu-
mis forma orōnis ipſi⁹ moysi: vel an poti⁹ sint
verba dei docent⁹ moysen vias suas: itavt non
sint intelligēda in sensu vocatiui casus s̄ nomi-
natiui et. pte. 1. fo. 207. d. e. f. et fol. 208. a. b. d. et
Moyses quare dicitur: cur imposuisti (fo. 288. g
pondus p̄li hui⁹ sup mer: videt cū q̄ impositū
fuit moysi h petēti/ seu volēti. pte. 1. fo. 283. f. g.
Moyses cū dicitur: Hō possū sol⁹ sustinere et. pe-
tendo hoies adiutores cū hoc nō posset solus/
aut cū societate implere/ nisi per potentia diui-
nam: quē posset cū moysē solo/ sicut etiā cum so-
cys. parte. 1. folio. 283. f. g
Moysi cur fuit electio cōmissa septuaginta viro

rum de senibus p̄li: cum senectus ad lſam itel-
ligatur: nō numero annoꝝ computata/ sed senē-
ctus mentalis: q̄ a solo deo vere conspiciat qui
cor intueſ. parte. 1. fol. 283. h
Moysi electio q̄re p̄l⁹ cōmissa fuit q̄ ipso: cui p
hoc q̄ ipſi eligit suos maiores magi par popu-
li conseruaf. pte. 1. fol. 283. b. et fol. 384. a
Moyses in spūs distributiōe ad lxx. viros an se
habuit effectiue/ ita vt reuelando veritates cō-
fortaret lumen naturale in illis/ an materialiter
et ministerialiter. pte. 1. fol. 284. b. d. f.
Moyses quare obiurgat⁹ fuit per aaron ⁊ mari-
am eius sorore diuerſe cause a diuerſis tradun-
tur. parte. 1. fo. 284. g. h. et fol. 285. b
Moyses et aaron/ an quare quādo/ et vbi pecca-
uerunt. pte. 1. fol. 297. b. et fol. 298. b.
Moyses et aaron/ an dicendi sint guaricatores.
parte. 4. fol. 76. f. h.
Moyses dicens: Audite rebelles et increduli: an
et quomō hoc dicens/ peccauerit. parte. 1. folio.
Moyses quō dicitur: Eū (297. h. et fo. 298. g. h
de mihi carnes vt dem multitudini et. cū ipſi nō
videant h petuisse a moysē. pte. 1. fol. 283. f. g.
Moyses nō solū docuit aaron et filios ei⁹ legē/
sed totū p̄lm: ⁊ iō pater totū p̄lū vſ saltē docto-
rum legis debet reputari. pte. 1. fol. 271. c.
Moyses quō cōsecrauit aaron. cum non esset sa-
cerdos. pte. 1. fol. 228. b. et fol. 229. c.
Moyses per capitula et partes libros distinguit
cū indiuisa et eadē sit historia. Et q̄re. pte. 1. fo.
Moyses licet credendus est in ma/ (213. g
gna perfectione: postq̄ vocat⁹ ē: tamē nihilomi-
ninus tenendū ē cū postea profeciſſe tam in vi-
ta cōtemplatiua q̄ actiua. pte. 1. fol. 204. a.
Moyses nihil in lege glorioſū habet nisi solā fa-
ciē: in euāgelio aut tot⁹ glificat. pte. 1. fol. 207. a
Moysi corpus vel ania: similiter ⁊ helie nō apa-
ruit circa transfigurationē dñi/ s̄ ex aliqua sub-
iecta creatura illa corpora formata fuerūt. p̄dōt
etiam credi angelico ministerio illud factū ē:
vt angeli eoz psonas assumerēt. pte. 5. fo. 149. g.
Moyses an non solum in bono. pphetiē excede-
bat alios in hoc q̄ ore ad os loquebat ei dñs: s̄
etiam in h q̄ ipse habebat reuelationes ppheti-
cas qñ cūq̄ volebat. pte. 1. fol. 286. a. b
Moysi cōmēdatio hyperbolica per paulū Bur-
genſem rephēdit in correctorio. pte. 1. fo. 286. b.
Moysi excellentia inter ceteros prophetas ostē-
ditur. parte. 1. folio. 284. b. c
Moysi humilitas declaraf/ et in quo/ et ad q̄s.
Moyses loquēs cū dño ppter (Ibidem. c
diuinā reuerētiā faciē abscondit. pte. 1. fo. 127. g
Moysi scripta omnis qui male intelligit: et spi-
ritalem legem carnaliter suscipit: detrahāt ei: q̄
de verbis spūs/ carnalis sentit. pte. 1. fol. 284. f
Moysi detrahunt nō solum iudei heretici/ q̄ nō
recipiunt legem et pphetas: sed qui impingūt
ei q̄ homicida fuit/ quia egyptium interfecit.
parte. 6. fol. 284. f
Moysi qui derogant et euangelia suscipere vi-
dentur/ illis dicitur: Quare nō timuistis detra-
here seruo meo moysi. Et merito arguuntur/ et
quare. parte. 1. fol. 285. b

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

Moyses derogandi materiā parant q legē nō spi-
ritualiter exponūt. pte. 1. fol. 285. b.
Moysi ne derogerē danda est opera/ vt lex spiri-
taliū intelligat. pte. 1. fol. 285. b.
Moysen de^o sciebat: quia deo pte omnib^o place-
cebat. parte. 1. fol. 202. e
Moysi vultus ne deformis videatur/ sed deco-
rus et gloriōsus: cōuertamur ad dñm / vt auferat
a nobis velamē lfe: vt nō obrectem^o: sed p ma-
gnitudine sensuū eū gloriōsem^o. pte. 1. fo. 285. b
Moysen et aaron intra nubē q receperit dñs nō
legim^o: nec q obtererit nubes tabernaculū/ nec
q apparuerit maiestas dñi/ nisi cū ipsi in eos sur-
rexerit et lapidare voluit. Ecce vtilitas persecuti-
onis rē. pte. 1. fol. 291. f
Moyses et aaron sancti sunt et pfecti/ et magis
euangelij q legis discipuli ostendunt. pte. 1. fo-
lio. 291. g. et fol. 298. h.
Moyses intelligebat q esset vera circūcisio: qd
verum pascha: q verē neomeniē: et vera sabba-
ta: et tamen ea per rex corpaliū species adum-
brabat. parte. 1. fol. 272. c
Moyses sanctificauit visibilib^o sacramentū per
ministerium sacerdotes: sed vbi ipse fuerit sacrifi-
cans/ vel oleo sanctificat^o nō ostendit: inuisibili-
ter xō sanctificatū nemo negat. pte. 1. fo. 252. b
Moyses in nouissimis tēpibus solutus^o erat cal-
ciamētū suū vt alius arriperet sponsā/ et illa vo-
care^o domus discalearū vsq; in pñs. pte. 1. fo.
Moysi litteras remoto velamine/ (207. a.)
ita intelligam^o: vt singulis dici videant^o: vt si i-
telligant auditores et obseruent/ nō eant in lo-
cum tormentorū rē. pte. 1. fol. 320. b
Moyses quare nō fecit expressam mentionē de
pductione angelorū/ nec de creaturā spirituali-
bus et inuisibilibus. pte. 1. fol. 23. b
Moyses vt imbecillitati rudīū / seu simplicitati
audientiū condescenderet: ptermittit inuisibili-
bus tā celestīū q terrestriū: de visibilib^o tñ mē-
tionē facit. pte. 1. fol. 30. a
Moyses de celestib^o ptermittit: celū empyreū/ et
angelicā naturā: et de terrestrib^o ptermittit duo
elementa. s. aerē et ignē/ eo q nō ab omnib^o per-
cipiuntur. parte. 1. fol. 30. a
Moyses an habuit totiens/ et ita cōmuniter illu-
strationes ppheticas sicut dauid. specialiter itel-
lectuales. pte. 3. fol. 85. c. d. et fol. 86. c
Moyses plus q abraā/ et pphete pl^o q moyses/
et apostoli plus q pphete/ dei scientia eruditi
sunt. parte. 4. fol. 269. b.
Moyses ppter denunciationē fuit ppheta vti-
lior: sed dauid ppter illustrationes mētales fu-
it excellentior. pte. 3. fol. 86. a
Moyses et samuel ceteris patrib^o in postulatio-
ne qre pferunt. pte. 4. fol. 132. e. et fol. 229. e
Moyses oīa q nobis mystice facienda designa-
uit in altaris et tabernaculi constructiōe/ pñ in
illa celesti conuersatiōe/ in q cum dño quadra-
ginta diebus fuit/ facta in supernis ciuib^o pen-
ni obfusiōe vidit. pte. 1. fo. 177. b. et fo. 184. b.
Moyses quō audacter petiuit a (et fol. 186. e. f.)
dño q ostēderet sibi faciē suā. parte. 1. fol. 202. b
Moyses quō potuit petere deleri de libro dei ni

si dñs remitteret pctm pñi/ parte. 1. fol. 200. c
Moyses an et quō potuit permittere libellū re-
pudiij. pte. 1. fol. 358. b. et fol. 359. b
Moyses an tentauit dñm orando contra ranas
Moyses cur posuit tps oro/ (pte. 1. fol. 139. g.)
nis in regl arbitrio. parte. 1. folio. 140. c
Moyses quis a dño assecratus de pñio/ tamen
orabat pro illo. pte. 1. fo. 153. b.
Moyses quo die ascendit ad dñm p legis susce-
ptione. pte. 1. fol. 162. c. et fol. 174. f
Moyses quo die edificauit altare domino: et an
edificauerit. xij. altaria: aut vñū pñse. pte. 1. fol.
Moyses i pñis tabulis (165. e. f. et fo. 174. f. g.)
nihil ē opatus s in secundis. parte. 1. fo. 205. d
Moyses et aaron ingressi sunt tabernaculū du-
plici de causa. parte. 1. fol. 230. b
Moyses an dubitauerit super verbi dñi impleti-
one. parte. 1. fol. 132. h. et fol. 282. b
Moyses inducit homines ad legis reuerentiā du-
plici. parte. 1. fol. 330. b
Moyses et aaron et maria cōdēnati ne intrarēt
terrā pmissionis/ et quō mortui. pte. 4. fo. 417. f.
Moyses vidit totam terrā pmissionis oculis
corpaliibus a termino eius australi vsq; ad aq-
lonarē/ et ab orientali vsq; ad occidentālē. par-
Moyses terram pmissionis vi (te. 1. fo. 334. c.)
dit/ sed non ingressus: et in lege pñdixit christi
grām futurā/ s pñtē nō vidit eū. pte. 1. fo. 371. e
Moysi ostendit deus in momēto totā terrā pro
missionis/ virtute deitāt. pte. 5. fol. 16. a
Moyses an petebat visionē terre pmissiōis spi-
ritualē tñ/ vel corpalem tñ/ vñ fm vtrāq; et q/
re sic desiderabat. pte. 1. fol. 334. b. e. g
Moysi pena nō fuit vt a pñisq; putat / nō itra-
re terrā pmissionis/ in quā et miseri intrauerūt:
sed figura/ q qui sub lege essent et sub gratia eē
nollent/ nō intrarent in requiem. pte. 3. fol. 233. f
Item parte. 2. fol. 4. c
Moyses ppinquus morti suē scripsit filiis isra-
el deuteronomiū duplici de cā. pte. 1. fol. 329. b.
Moyses mortu^o ē in mōte abarim. Sepult^o autē
ministerio angelicorū/ et nemo cognouit ei^o sepul-
chrum ne iudei eū colerēt tanq; deū ppter ma-
gnitudinē signorū eius. pte. 1. fol. 377. c
Moyses fuit sepultus in forte gad: et h cessit ad
magnū honore et dignitatē illius trib^o q in par-
te sua esset doctor repositus. pte. 1. fol. 375. c
Moysi sepulch^o abscondit dñs/ et qre. Itē diabo-
lus altercabat eū āgelo volēs sepulturā reuēla-
re. Moyses famul^o me^o mor (te. 2. fo. 4. b.)
tuus ē et iesus obtinuit pñcipatū. Hoc mystice
ad synagogā et eccliam iesu saluatori trahit. p/
Moysi et aaron planct^o exhibet (te. 2. fo. 4. b.)
rē. sed iesus naue sepultus refert et nō desletus:
et de hoc mysteriū. pte. 1. fo. 377. b.
Moysi eā causā mort^o dicit dñs quā et frat^o ei^o
et quid figurat per hoc. pte. 1. fol. 314. b
Moyses qre mutauit iosue nomē. p. 1. fol. 286. g
Moysen vt dicunt iudei rogauit venire secū sa-
muel vt esset sibi testis q fuisset legē/ q timuit
ad iudiciū euocari qñ p phytomissā vocabat. p/
Moyses fuit saluar^o et nō dā (te. 6. fo. 276. c.)
natus vt aliqui opinati fuerunt. pte. 2. fol. 4. c

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

Adytes scripsit de christo exp̄sse et manifeste/ et aliquo mō figuratiue. parte. 5. fol. 203. f. g.
Adytes duo difficillima ad sustinendū pelegit sustinere et fide: et enumerant. pte. 6. fol. 156. f.
Adytes bis eruit de egypto. pte. 6. fol. 156. g.
Adytes multiplicē habet significationem. lha/ bet enī figurā iudaici populi: et legē significat. christi quoq; psonā gerit. parte. 1. fol. 275. e.
Adytes dicit archisynagogus/ synagoga eius filia/ et quare. parte. 5. fol. 34. a.
Adol asinaria/ fm ritū dicit puidē: vbi ista pe/ na ē maior criminū. pte. 5. fol. 56. a. c. et fol. 107.
Adle due sunt. f. spes et timor: (b. et fo. 168. b. inter quas molitur christian⁹ vt fiat panis chri/ sti. parte. 3. fol. 213. f.
Adolere coegerūt philistei sanfonē erutis ocul. hebrei dicit. i. cū mulienbus suis coire rē. par/ te. 4. fol. 81. b. Itē parte. 2. fol. 51. b.
Adollicies: qdā species pcti cōtra naturā. pte. 6. fol. 41. c.
Adollicies et fragilitas illoꝝ qdā p̄dica/ (fol. 41. c. nōis officiū suscipiūt: et se minus idoneos reco/ gnoscūt et timēt: designat p̄vtrē. pte. 3. fo. 362. f.
Adoloch idoli/ cui⁹ oblatio horribil fuit: et cui⁹ forme extitit. pte. 4. fol. 123. b. et fo. 232. d. et fol. 365. b. et fol. 240. b. Itē pte. 2. fo. 175. f. et fo. 184. d. Itē pte. 1. fo. 246. c. et fo. 249. b. et fo. 345. f. g.
Adomentū dupliciter accipit. parte. 6. fol. 60. b.
Adomento ipso quo viuimus/ a vita trāsimus. de infantia ad puericiā. parte. 1. fol. 43. b.
Adomentū sicut nullū est quo nō vtrāq; homo vt fruatur dei bonitate: ita semp in memoria de/ bet p̄sens esse. parte. 3. fol. 403. e.
Adon **A**donachi q̄lia opa antiq; faciebāt. pte. 3. fo. 2. c.
Adonach⁹ plāgēt habet officiū. pte. 4. fol. 164. c.
Adonachi et eremite et alij in vno loco degētes sūt thron⁹ dei: quoz qet cordib⁹ insidet de⁹. pte. 4.
Adonachis abūdaucant regiones (fol. 310. b. quedā p̄ omnib⁹ alijs: et ideo bñdici meruerūt. parte. 4. fol. 41. a. et fol. 79. a. et fol. 418. g.
Adonachi antiq; horridū habitaculū querebāt: nō vbi viriditas arborū/ nec cant⁹ auuū/ sed tñ solatiū diuinū: fm illud: In terra deserta inuia et inaquosa: sic in sc̄to appa. tibi: vt vi. virtu. tu. et gloriā tuā. parte. 4. fol. 159. d.
Adonachi omnibus mundi negocijs sp̄etis/ p̄e/ miū eternū disticta vita voluptate mortifica/ ta quērit: et pompā mūdi calcātes/ soli deo pla cere cupiunt. parte. 1. fol. 266. f.
Adonachi duo tēpe caroli magni in p̄bia valde eruditi/ clamauerūt parisijs: Si quis cupidus est sapientiē rē. parte. 1. fol. 108. d.
Adonarchie q̄tuor mūdang p̄ q̄ significent. pte. 4. fo. 212. e.
Adonarchia alexādri magni post (4. fo. 212. e. eius mortē i quattuor regna fuit diuisa: quō et quibus/ vide in Alexander magnus.
Adonarchia imperij romani p rhinoceronē si/ gnificatur. parte. 3. fol. 74. b.
Adonaſteria q̄ magnifice cōstruūt: obseruādū ē his vt i ill⁹ doctores instituāt q̄ ad opa dei p̄lm hortent: nō suis voluptatib⁹ seruāt. parte. 2. fo. 248. g.
Adonaſterij h p̄pe cōuenit: Ecce q̄ bo (248. g. nū rē. l3 oib⁹ christianis cōgruat. pte. 3. fo. 286. e.
Adonaſtica vitā q̄ hūana laude vt aliq; viciōū

corruptiōe elegerit/ relinq̄ a deo. pte. 5. fo. 75. e.
Adonaſtica q̄ ē ps actiue vite/ cōſtitit in acqui/ one moralū virtutū: q̄ reducunt ad quattuor virtutes cardinales. parte. 3. fol. 375. c.
Adonere q̄ nō desinit alios quoscunq; potest ad bona opa: bene ad deū cū cibis bonorū operū pergit. parte. 1. fol. 87. f.
Adoneri ſolet: qd cū ſciaf/ aliqñ subterfugit aio: aut negligēter habet. parte. 6. fol. 30. e.
Adonetē et pōdera auri et argēti multū variātur fm tpa et varias regiones. Sic etiā mēſure liq/ doꝝ aridoꝝ. pte. 2. fol. 141. b. Itē pte. 1. fol. 158. e. et fo. 171. e. et fol. 179. b.
Adonaſiales quare tondent/ cū naturale ſit muli/ eri vt comā nutriat. pte. 6. fol. 49. d.
Adonaſtio debet p̄cedere ſentētiā: vt p hoc redu/ cant hoies pctōres ad veritatē. et ſi monitio nō ſufficit: ſerāf ſnā/ ne mali inſoleſcāt. pte. 6. fol. 47. b.
Adonaſ oliueti ab antiquis/ monſtriū (77. b. luminū dicebat. parte. 6. fol. 164. f.
Adonaſ oliueti dicit mōs offenſiōis: qz ſalomō of/ fendit deū edificādo ibi tēpla idolorū p vtrū/ bus ſuis. parte. 2. fol. 148. c. et fol. 104. g.
Adonaſ oliueti (vt iudei ſequētes litterā dicunt) ſciſſuras aliq; habebit: qñ/ q̄lis/ et q̄re. pte. 4. fo. 421. a. c. et fo. 422. e.
Adonaſ oliuay diſtat a hic (421. a. c. et fo. 422. e. ruſalē p vnu militare. parte. 6. fol. 164. b.
Adonaſ ſinai et mōs ſina nō ſūt idē. pte. 2. fol. 21. h.
Adonaſ tres dicit ſāci apud hebreos. pte. 3. fol. 215. b.
Adonaſ tres quidā ſunt ſāci: quidā ſunt i (215. b. quibus eſt om̄is altitudo/ extollēs ſe aduerſus ſcientiam dei. parte. 1. fol. 304. f.
Adonaſ gelboe vberimū aū maledictionē fuerit: qz hacten⁹ maledictiōi ſubiaceſe ſerūt: nec vn/ q; pluerē ibi teſtanf. parte. 2. fol. 98. a.
Adonaſ mōte dñs videbit. Sic dicunt iudei qñ ſunt in anguſtia cōſtituti. Id ē: Sicut in monte vi/ dit afflictionem iſaac/ cum liberando: ſic nos li/ beret. parte. 1. fol. 78. c.
Adonaſ media ps ſciſſa ē ad occidētē et ſua volu/ bilitate p quattuor ſtadia p̄cedēs ad orientālē reſtitit montem: vt vias clauderet/ et regias vr/ bes opprimeret. Volunt hebrei in anno viceſi/ mo quinto oge hoc accidīſſe. pte. 2. fo. 231. b.
Adonaſ tēſlatū fuiſſe legif p̄cibus gregoriū ne/ ocefareꝝ ponti ep̄i. parte. 5. fol. 110. f.
Adonaſtra in ſpecie humana/ quare et vnde naſcan/ tur. parte. 5. fol. 214. b. Itē parte. 6. fol. 146. b.
Adonaſtrum i cōſinio normāniē et britāniē/ anno abeccexxij. nate fuerūt due mulieres i vno cor/ pore: ita tamē q oia ſupiora vſq; ad vmbilicū erāt duplicia rē. parte. 1. fol. 28. g.
Adonaſtanus heretic⁹ dogmatizauit p̄phetas nō habere intelligentiā eoz q̄ p̄dixerunt/ ſed more infantitiū loq. pte. 4. fo. 2. a. et fo. 389. e. g. Itē
Adonaſ mētra licet apta ſint tpe (pte. 3. fo. 219. g. paſſiōis chriſti: nō tamē mortui ſurrexerūt an/ te q̄ dñs/ et quare. parte. 5. fol. 86. a. b.
Adonaſmentū chriſti fuit ad modū cuiuſdā do/ mūculē: in cuius medio erat ſepulchrū: et in illa domūcula erat quoddā oſtiolū/ ad habendū illuc ingreſſum. parte. 5. fol. 86. g.
Adonaſ aliqua an fuit inter creationem et lapſum

Ador

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

angeli. parte. 4. fol. 34. f. g. h.
Athoralia q̄ sūt de agēdis/ sub vna cōi regula sic
 artari non p̄t/ q̄n aliq̄s oporteat agere p̄ter illā
 regulā ex rationabili causa. parte. 6. fol. 73. h.
Athorboz pestilētiū sūt duo genera. parte. 3. fol.
Athorboz regi^o v̄l hydropis v̄l labor cal (225. c. d.
 culi/ t̄ h̄mōi: imittit̄ aliq̄s si ex natura elemēto/
 rū/ sed ex diabolo p̄cutiēte. pte. 4. fol. 388. a.
Athorbus regius/ qui et lupus dic̄t/ ap̄s cōtraria
 putant̄/ vel sumpta in cibo/ vel apposita corpi/
 quecūq̄ sunt dulcia. parte. 2. fol. 180. e.
Athoria mōs est: qd̄ nomē trāslatoz: interpretari vo
 luit p̄ hoc nomē visiois: qd̄ nō de p̄p̄quo/ sed
 valde longe hoc sonat. parte. 1. fol. 78. e.
Athoria triplicē interpretationē habet: et quelibet
 illarū triū it̄p̄tationū cōueniebat illi mōti cō/
 munit̄ seu large/ rōne tēpli edificandi. pte. 1. fol.
Athori cōmuni lege nature/ t̄ dei occu (78. e. f.
 buisse sentētia/ differit. parte. 4. fol. 134. a.
Athori q̄s vult: p̄or̄sus nemo. parte. 6. fol. 111. e.
Athori corporaliter melius est hōi q̄ ad aliq̄d pec
 catū mortale ex suo malo exēplo aliū facere ru
 ere in p̄ctiū mortale: q̄ ex hoc meret̄ mortē eter
 nā/ q̄ ē grauior morte tempali. pte. 5. fol. 56. c.
Athorieris o hōi: b̄ certū ē: sed vbi/ v̄l q̄n/ vel quō:
 icertū ē: mors vbiq̄ te expectat. pte. 4. fol. 220. h.
Athoriedi necessitas i nobis nō impedit habita
 tionē christi i nobis p̄ gratiā. parte. 6. fol. 18. g.
Qui morimur/ de carceribus corporū liberamur.
 parte. 4. fol. 149. b.
Athorimur t̄ post baptisimū p̄ originali. pte. 3. fol.
Athors ē digna retributio p̄ p̄ctō: s̄ vita (25. f.
 et̄na sola gr̄a dat̄ p̄ christū. pte. 6. fol. 15. e.
Athors q̄ fuit adē naturalis ex cōditiōe: ē sibi fa
 cta penalis ex p̄uaricatione. pte. 6. fol. 12. h.
Athors q̄ intrauit in oēs homines fm̄ p̄nā t̄ cul
 pā p̄ adam: quomō hoc probat̄ iudeis qui hoc
 negant. parte. 6. fol. 14. b.
Athortē spūs t̄ corpis euidentissime apparet homi
 nē meruisse p̄pter peccatū. pte. 6. fol. 18. e.
Athors hōis quā p̄ctō meruit: indicat eū nō mo
 riturū si nō peccasset. pte. 1. fol. 35. f.
Athortē deus nō fecit. parte. 4. fol. 208. f.
Athortis auctor dic̄t̄ diabolus/ quia peccatū/ ex
 quo mors. parte. 6. fol. 138. b.
Athortē timere humanū ē. pte. 4. fol. 328. f. Interl.
Athortē horret natura: nec mors homini accide
 ret nisi ex p̄cedenti culpa. parte. 6. fol. 111. e.
Athortē nō incurrisset corp^o adē si seruasset donū
 original̄ iusticie: licet esset cōpositū ex p̄trarijs.
Athortē corpis nō expiri/ qua (pte. 6. fol. 12. h.
 re nō dedit deus credentibus cū hoc facere po
 tuisset. parte. 6. fol. 111. f. et fol. 138. a.
Athorti dānata ē tota posteritas adē in ei^o lūbis:
 q̄ an p̄uaricationē nō ē i loco vitę de massa se
 parata/ sed post i exilio generata. pte. 1. fol. 44. f.
Athors cōis nll̄i ex volūtate venit. pte. 1. fol. 285. f.
De morte cōmuni/ que de lege nature venit/ ne
 mo laudatur. parte. 1. fol. 285. f.
Athors ex p̄na peccati est: vnde t̄ peccatū dicta
 est: nō q̄ peccet homo dū morit̄/ sed q̄ ex pec
 cato factū est vt moriat̄. pte. 1. fol. 335. b.
Athors non fuit inducta in gen^o hūanū p̄ eū nisi

suggerēdo adē comestione ligni. pte. 6. fol. 58. c.
Athorte morieris cum dic̄t/ duplex mors signifi
 cat/ anime. f. vel corpis. parte. 1. fol. 37. b.
Athors carnis p̄mi peccati p̄ctū ē/ sicut infernus
 peccatū animay p̄na p̄petua. pte. 3. fol. 438. e.
Athorte morieris si comederis dictū ē hōi: t̄ nō ē
 dictū mortal̄ cris. **A**thortu^o est em̄ hō in aia cū
 peccauit: q̄ recessit ab illo de^o/ q̄ ē vita aīe: quā
 secuta est mors corpis. parte. 1. fol. 37. g.
Ad mortē meritis nostris generati sum^o: sed sua
 miscōia christ^o nos regenerauit ad vitā. pte. 6.
Athors p̄ se nō est appetibilis/ s̄ rō/ (fo. 217. b.
 ne premij sequentis. parte. 3. fol. 33. c.
Athors p̄ se nō ē eligibil̄ aut diligibil̄: sed q̄ dili
 gūt iordinate delectabilia mūdi t̄ carnis homi
 nes: t̄ ad illō sequit̄ mors culpe t̄ gehēne. pte. 3.
Athortes esse multas apostolus si/ fo. 317. b.
 gnificat. parte. 1. fol. 250. d.
Athors quadruplex est. f. corpalis/ sp̄ialis/ tem
 poralis/ et eterna. parte. 1. fol. 359. g.
Athors humani generis fuit q̄druplex. f. mors cul
 pe/ nature/ gehēne/ t̄ mors ciuil̄. pte. 5. fol. 4. b.
Athortes dug: vna corpis/ alia aīe. pte. 3. fol. 408. e.
Athortes tres aīe: t̄ p̄ qd̄ significat̄. pte. 3. fol. 86. h.
Athortes tres. f. nature/ culpe t̄ gehēne: t̄ sūt ma
 la/ peior̄ pessima. pte. 3. fol. 133. c. Et p̄trariā tri
 plici vitę. f. nature/ gr̄e t̄ glorię. fo. 421. g. et fol.
Athortis p̄p̄ietas est: vt eam p̄ius ti/ (420. b.
 meamus: inde cōtemiscamus. pte. 3. fol. 161. f.
Athort̄ dispositiōes aliq̄ sūt p̄p̄inque/ qd̄a remo
 te: t̄ h̄ay vltior̄ diuissio v̄l sufficiētia. pte. 6. fol.
Athors vera dic̄t̄ q̄ sepa^o aīa a deo: v̄m (20. d.
 bra q̄ caro ab aīa. parte. 3. fol. 11. a. et fol. 27. e.
Athortis dies quattuor sunt: t̄ enumerant̄: t̄ q̄ p̄
 ipsa mortificant̄. parte. 5. fol. 218. e.
Athortis dies nō necessitate singul̄ p̄scita ē/ s̄ vo
 lūtate dei t̄ ignot̄/ causis mortalib^o/ v̄l viuit ali
 q̄s v̄l morit̄. pte. 4. fol. 68. c. Itē pte. 2. fol. 180. b.
Athors que debet nature post peccatū/ in tunice
 pelliceis figurat̄. parte. 1. fol. 43. c.
Athort̄ meditatioi tria associant̄: t̄ q̄ ista sūt. pte
Athortē p̄p̄inquā esse qui gaudet: (1. fol. 268. d.
 t̄ qui iudicē letus t̄ securus sustinet: ille conse
 stim aperit domino. parte. 5. fol. 158. e.
Athortē vel casum aliorū qui desiderat̄: significā
 tur per tyrios. parte. 4. fol. 248. d.
Athortem non dicit petrus/ sed depositionez ta
 bernaculi. pte. 6. fol. 224. b.
Athors iustoz designatur per egressum noe de
 arca. parte. 1. fol. 54. d.
Athors significat̄ p̄ iordanis trāsitū/ t̄ q̄re. parte.
Athors i sacra scriptura equiuoce (2. fol. 48. d.
 t̄ diuersimode accipit̄. pte. 1. fol. 264. b.
Athors iſt̄gebat̄ i lege/ t̄ q̄bus. pte. 1. fol. 168. b. c.
Athors non debet iſt̄gi de rigore p̄ro (d. g. h.
 furto simplici. parte. 1. fol. 94. b.
Athors iustoz quīs sit penalis: t̄ ē gl̄iosa: mors
 aut̄ impiorū ē ignominiosa. parte. 3. fol. 370. c.
Athorte moriat̄ oīe qd̄ d̄no consecrat̄: quō hoc
 intelligendū: q̄ multiplici modo et in diuersis
 fiebat cōsecratio. parte. 1. fol. 264. d.
Athortis periculū euadēte ex dei b̄nificio: t̄ speci
 aliter b̄ro petro i carcere recluso: p̄grue moralis.

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

et ponēdo adaptat psalm^o. lviij. pte. 3. fo. 166. b.
Adhors enoch dilata est tpe legis nature: et mors
 helie tpe legi moysi: et quare: et qd signat. pte. 6.
Adhors et illis qd amant^o qd cōtriste (fo. 155. b.
 mur et cōsolemur habem^o. parte. 6. fol. 111. e.
Adhors et bñ occurrūt angeli sc̃i qd dicūt viri isrl̃
 et iuda: et de bñ figura de dauid. pte. 2. fo. 117. d.
Adhors vel vitę breue verbū ite venite.
 Dicitur reprobia ite venite probis.
 parte. 4. fol. 36. c.
Adhors christi pfutura erat sc̃is patrib^o et pphet̃
 i limbo detē: nō aut diabolō et angel^o et. pte. 1.
Adhors christi reconciliatio est (fo. 354. b.
 mundi. parte. 5. fol. 43. b.
Adhors christi et nre qd diu sum^o i volubilitate vi
 te p̃sentis memores esse debem^o. pte. 5. fo. 55. d.
Adhors maxime pfusibile sustinuit christ^o: et ista
 cōfessio apparet ex quatuor. parte. 6. fol. 158. b.
Adhors christi illis qd sepe penitēdo et iter delin
 quēdo qñ insulāt mortu ieli: et nō solū i peccā
 rib^o mori: sed etiā crucifigē et illudif. pte. 2. fo.
Adhors talitas christi significat p serpen^o (33. c.
 tem: et quare. parte. 1. fol. 132. a.
Adhorsali ex carne sit mors: sicut ex vmbra decli
 nante sit nox. parte. 3. fol. 250. f.
Adhorsalitat^o nostre decursus significat p tigrim
 fluuiū: i quo latebat piscis imanis. s. diabol^o. p/
 De mortalitate carnis semel de (te. 2. fo. 288. a
 us sententiā fixit: que vsq ad vltimū mutari
 nō valebit. parte. 3. fol. 32. e.
Adhorsalitat^o p̃ditio quā peccādo meruim^o ē pa
 ries: qd ab aspectu sp̃s̃i nos seducit. p. 3. fo. 358. d.
Adhorsificationē christi si i te suscipias: et morti
 fices mēbra tua p̃ctō: multiplican^o in te sensus
 boni et sp̃uales: et de bñ figura. pte. 1. fol. 123. a.
Adhorsificationē qui appetunt thesaur^o fodienti
 bus comparan^o. parte. 3. fol. 12. f.
Adhorsificationes viciōrū et concupiscentiarū si
 gnant per citharam. parte. 6. fol. 248. e.
Adhorsus est: hec clausula quare nō addit in se
 rie generationū sem: sic in etate eorū que p̃ces
 sit diluuiū. parte. 1. fol. 59. b. c. d.
Adhorsus corp^o qre descedūt sup eo p̃ristidū sit.
 pte. 6. fo. 111. f. g. Vide in flere: et in luctu.
Adhorsus: qd et qualia quibusq et qñ p̃stet adiu
 toria q a viuis offerunt. pte. 6. fol. 111. f.
Adhorsus an et quō liceat deslere. pte. 6. fol. 111. f.
Adhorsus cura est de suis: nō ra (g. et fo. 112. b
 men ideo consequēs eos scire que circa charos
 agunt hic. parte. 3. fol. 250. b.
Adhorsui nesciunt etiā sancti: quid agāt viui/eti
 am eorū filij. parte. 4. fol. 102. c. Interf.
Adhorsus imperare i dei verbo resurrectionē: so
 lius diuine ē potestatis: liberare a demone etiā
 homines possunt. parte. 5. fol. 137. g.
Adhorsus cōstat oēs fuisse in adā: p quib^o mor
 tuus est christus: vt eos a morte liberaret: q: ex
 charitate p nobis mortuus ē. pte. 6. fol. 67. e.
Adhorsus dicit ap̃s christū fideles aut dormien
 tes: et qre. pte. 6. fo. 111. g. et fo. 178. f. Itē pte. 3. fo.
Adhorsus cur flevit christus: cōtinuo eo (12. c.
 iubente victurū: parte. 6. fol. 111. e.
Adhorsus tres suscitauit iesus: et tropologia de

eisdē. pte. 5. fol. 219. a. et fo. 99. f. et fo. 116. e. et fo.
 34. e. et fo. 43. b. et fo. 144. a. Itē pte. 3. fol. 12. a.
Rogantibus discipulis vt quartū mortuū susci
 taret: dixisse serf: Dimittite mortuos sepelire
 mortuos suos. parte. 3. fol. 86. b.
Adhorsus ē ille qd i ecclia fideren^o p̃seuerā/ crimi
 nib^o capitalibus obnoxius ē. pte. 2. fo. 153. a
Adhorsus fidelib^o triginta dieb^o p̃ieratis officia
 psoluūt: vñ illa cōsuetudo orta sit: pte. 1. fo. 298
Adhorsus i funeribus multe gē (f. et fo. 377. e
 tes incidūt se vsq hodie. parte. 1. fol. 346. c.
Adhorsui antiquus cum diuitijs recondebantur.
 parte. 3. fol. 12. f. b.
Adhorsui an et quomō dicant omnes in deserto/
 qd egressi sunt de egypto. parte. 1. fol. 336. e.
Adhorsus dicebant similitudinarie in veteri lege
 ciuitates destructę. parte. 1. fol. 264. b.
Adhorsus vel mori dicebant res inanimate cōse
 crate i lege moysi: sicut possessiones ecclie di
 cunt amortigatę. pte. 1. fol. 264. b.
Adhorsus ponit p vsura: et cū qd^o erat licita. pte
Adhorsus quod est p se mortu (1. fol. 171. c.
 um: erat abominabilius rāgere qd illud qd iter/
 ficiebat vt comedere. pte. 1. fol. 134. g.
Adhorsula tēporis inter creationē angelorū et eorū
 lapsum fuit modica. pte. 1. fol. 25. d.
Adhorsus arbor describit^o et eius fructus. parte. 5.
 fol. 168. f. Itē parte. 3. fol. 200. b.
Adhorsus doctrina ois suauis ē: in q eminet psal
 mus. cxvij. parte. 3. fol. 262. d.
In moralibus magis mouent facta q verba. p/
 te. 4. fol. 30. b. et fol. 138. b.
Adhors pulcher et salubr^o i ecclia et doctrina patrū
 inoleuit: vt et his q cathegant^o qtuor euāgelii
 orū sacramētū explanet. pte. 2. fol. 249. g.
Adhors ille pulcherrim^o vñ i ecclia inoleuit: vt p
 singulas horas diuine psalmodię lectio de ve
 teri et nouo testamento dicat^o et nocturnis cū a
 ceteris laborib^o cessat/ officia psoluāt. pte. 2. fo.
Adhors fidelū est ab omi iniuria hospiti (269. b
 tes defensare. parte. 1. fol. 72. e. Interf.
Adhors beluinos et ferinos debes omnino peri
 mere: vt puenias ad māsuetudinē brōꝝ mortifi
 cata toti iracūdię feritate. pte. 1. fol. 318. f.
Adhors in meli^o cōmutare non sufficit: et a malis
 recedere: nisi et de his q facta sūt satisfiat. pte. 6.
Adhors hominū actus et volūtates (fo. 77. e.
 pungunt in animalib^o ex quibus sūt mūdi vel
 immundi. parte. 1. fol. 233. a. d.
Adhors erat antiquorū (vt dicūt aliqui) in ventila
 tione messis facere cōuiuiū messorib^o: et dormi
 re de nocte in area. parte. 2. fol. 58. d.
Adhors fuit apud veteres/ vt p̃ciosa omamēta re
 gū post obitū eorū p erequis in pira vterentur/
 sed sine cadaveribus. pte. 2. fol. 225. a.
Adhors erat et adhuc ē i plurib^o terr^o q oculi mortu
 orū claudunt p amicos p̃pinqs. pte. 2. fo. 292. b
Adhors erat antiquorū q psona p̃dilecta claude
 bat oculos defuncti. pte. 1. fol. 113. b.
Adhors peccātū est/ cū vota implent/ deo gratias
 agūt sed nō i corde. pte. 3. fol. 154. e.
Adhors fuit antiquus/ vt adepta de hoste victoria
 formices sibi engerent in quibus virū suarum

In Glosas ordinaria Interl. q3. necnon in Nico. de ly.

laudes describerent. parte. 3. fol. 328. f. b.
Abos ē sc̄tis de se q̄si de alijs loq̄. pte. 3. fo. 24. f.
Abos humane locutionis ē cui de se coaptat: vt
 humane infirmitati cōueniat. pte. 1. fol. 71. a
Abos sc̄tōz ē vbi aduersari⁹ vincit/ hymnū deo
 glorificationis offerre. parte. 1. fol. 153. f.
Abos sc̄tū in pfundū maloz pertunaces tra-
 hunt. parte. 1. fol. 63. e. Interl.
Abos terre de facili accipiūt homines/ in qua
 habent habitare. parte. 1. fol. 245. b.
Abot **Abotum** fuit triplex quare iacob recessit a la-
 ban. parte. 1. fol. 94. b.
Abotus cū sit prior ipso tpe: quare de tpe sit mē-
 tio inter primo creata de tpe ⁊ nō de motu: vel
 vbi de ipso innuat. pte. 1. fol. 30. c.
Abotus corporoz celestīū facit varietatē effectūū
 in elemētis: q̄rū rōnes in celo p̄sistētes/ nō p̄sūt
 ab hoibus plene cōprehendi. pte. 3. fol. 72. h.
Abotus celi ordinat⁹ ad cōpletionē numeri ele-
 ctorum. parte. 3. fol. 237. c.
Abotus capitis vel manūū sicut sibilus solet si-
 gnificare diuersos affectus. pte. 4. fol. 187. g.
Abotus sensuales rationē ad cōsensū mortalis
 peccati trahētes/ sunt totaliter extirpādū: sed q̄
 rationi deseruiūt/ in ope virtutis sunt seruādū:
 ⁊ de hoc figura. parte. 1. fol. 319. d.
Abotus fortis anime redundat ad corpus. par-
 te. 4. fol. 117. b. Itē parte. 3. fol. 210. c. et fol. 331.
 c. Et de in Lordis dispositio.
Abot maiores repellūt miores. pte. 4. fo. 134. b.
 In motu oī vel accessu rōnabili/ mobile duo itē
 dit. s. terminū mor⁹ ⁊ causā q̄re mouet. parte. 6.
Abou **Abouere** pōt natura spūalis natu (fol. 155. b.
 rā corpālē ad motum localē. pte. 5. fol. 34. b.
Aboueri hoies nō debēt ad motū passiōis/ s3 ad
 instinctū rōnis: q̄ est quedā participatio diuini
 luminis: ⁊ de hoc figura. pte. 1. fol. 279. b.
Abul **Abulaz** generationē ex equo ⁊ asina q̄s p̄m⁹ mo-
 dū adinuenit. pte. 1. fo. 100. f. et fol. 101. b.
Abulier quādoq3 sexum significat/ quādoq3 in-
 firmitatem. parte. 3. fol. 430. f.
Abulieres vsus hebreꝝ locutionis dicit/ nō cor-
 ruptas sed feminas. parte. 6. fol. 84. e.
Abulieris formatio exprimit⁹ per modū edifica-
 tiōis/ ⁊ quare. pte. 1. fol. 39. c. f. et fol. 40. c.
Abulier de costa viri facta est/ ⁊ hoc ppter mul-
 tiplicē rationē. pte. 1. fol. 28. b.
Abulier quare de hominis latere siue costa fuit
 formata. parte. 1. fol. 38. b.
Abulieris formatio de costa/ vtrū fuit p additi-
 onē alterius materie/ an p multiplicationē eius-
 dem materie. parte. 1. fol. 39. c.
Abulier quare nō de pede vl de capite sed de co-
 sta formata est. parte. 1. fol. 39. c.
Abulier est formata in adiutorīū viri in pcreati-
 one. plior ei nutritiōe ⁊ etiā i cohabitatiōe. pte.
Abulier ē creata ppter viri: q̄rū fa/ (3. fol. 403. f.
 cta i adiutorīū viri: et sic naturaliter ē subiecta
 viro: in cuius signū subiectiōis debet caput ve-
 latum habere. parte. 6. fol. 49. g.
Abulieres nō debēt dñari nec regere ppter dese-
 ctū discretiōis ⁊ cōstantie. pte. 1. fol. 160. b.
Abulier quō s3 viri prāte tradita ē: cū ⁊ aū p̄m⁹

facta est vt vir ei dñaret. pte. 1. fol. 42. f.
 In mulieribus solet magis vigere deuotio: fm il-
 lud quod canit ecclesia: Intercede p deuoto sg-
 mineo sexu. parte. 3. fol. 363. c.
Abulier quelibet quē ad verbū p̄dicatoris cōci-
 pit spiritū deuotiōis: ⁊ relinqt fastū secularē at-
 q3 luxū: chris̄to desponsat⁹ per obseruationē ca-
 stitatis. parte. 1. fol. 82. b.
Abulier quē nō est discursiua de domo i domū/
 est exemplū pulchritudinis spirituales ⁊ exteri-
 oris honestatis. parte. 3. fol. 415. f.
Abulieres habuit dñs i comitatu suo q̄ mistra-
 bant ei: sic ⁊ apli ⁊ quare. pte. 6. fol. 45. c. g.
Abulierū plactus sup passionem dñi quare ma-
 gis describit⁹ q̄ viroz: cū ⁊ multi viri dolerēt. p/
Abulier bona ⁊ casta viro suo q̄ (te. 5. fo. 180. e
 bet honorē in oib⁹: cuiusq3 x̄tutib⁹ ipa domū bñ
 regēs/ q̄si gratiā addit coronā. pte. 3. fol. 320. e
Abulier est gloria viri ⁊ nō imago viri: ad desi-
 gnandū q̄ rā vir q̄ mulier imediate sūt ad ima-
 ginē dei fm naturā intellectuāle/ vir tamē per-
 fectius. parte. 6. fol. 49. g.
Abulienis in fronte ornamentū p̄ciosissimū est
 verecundia. parte. 3. fol. 395. c.
Abulieres sancte discāt quā sedulitatē p̄gnanti-
 bus debeāt exhibere cognatis. pte. 5. fo. 125. e. b
Ad mulier gratiositatē multū facit q̄ mature ⁊
 honeste icedit/ ⁊ calciat⁹ pedib⁹. pte. 3. fo. 365. d.
Abulienis naturalis diuersus ē a viri color/ mo-
 tus/ incessus/ vires. pte. 1. fol. 355. c.
Abuliez p̄p̄e ē pulchritudo. pte. 1. fo. 118. f. Interl.
Abulieribus p̄phetiā actus est phibitus: licet
 q̄tum ad illuminationē mētis nō repugnat se-
 xui muliebri. parte. 6. fo. 56. b.
Abuliebri sexui p̄solatio in b̄ daf/ p delborā scy-
 ne p infirmitate desperet se p̄phetiam posse su-
 scipere. parte. 2. fol. 35. f.
Abulieres cū apostolis spiritūs sanctū recipiētes
 similis p̄phetauerunt: quod patet de quattuor
 virginibus philippi. parte. 6. fol. 167. b.
Abulier aū esū de ligno peccauit. pte. 1. fol. 41. d.
Abulier sicut auctor culpe fuit viro ⁊ vir execu-
 tor erroris: ita mulier prior post resurrectionē
 vidit: ne p̄petui reat⁹ opprobriū apud viros su-
 stineret. pte. 5. fol. 182. b. et fol. 120. c.
Abulieribus phibitū est querere i ecclesia p mo-
 dū disputationis. pte. 6. fol. 56. b.
Abulieribus audire/ nō loqui datū ē: discere/ nō
 docere. pte. 5. fo. 120. d. Itē pte. 4. fo. 51. e. Itē p/
Abulier dicit⁹ edificari d costa in/ (te. 2. fo. 5. a.
 star dom⁹: q̄ sicut domus nos defendit ab in-
 cōmodis/ imbrib⁹/ caumatibus ⁊c. Itā mulier
 cōstructa ē vt sit dom⁹ ⁊ receptaculū naturalis/
 simi effect⁹ nature. s. generatiōis: i q̄ p̄seruet ab
 incōmodis: foueat nutritiōē. pte. 1. fol. 40. c.
Abulieribus opprobriū ē nō habere filios: nō ha-
 bere p̄mia nuptiarū. parte. 5. fol. 124. b.
Abulier i generatione plis licet habeat rationē
 passiui/ ministrādo materiā: tamē in alio se ha-
 bet in ratione actiui. s. materiā p̄parādo ⁊ cōte-
 ptū sctū fouendo. parte. 2. fol. 271. b.
Abulier facta est propter filios procreādos. par-
 te. 1. folio. 38. a.

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū.

Abulier sic subdit viro in domestica vita: ita ad virū ptinet pcurare necessaria vite p se et vxore sua et familia. parte. 1. fol. 43. d.
Abulierū ordinē in generatiōib⁹ terere vtrū cōsuetū sit i scripturis. parte. 5. fol. 9. a. b. et fo. 135. b. Itē pte. 6. fo. 12. f. Itē pte. 1. fo. 161. e.
Abulieres in genealogia iesu christi possit qles fuerint: sancte. f. vel peccatrices: et quare ibi cōnumerant. pte. 5. fo. 5. f. g. et fo. 6. a. et fo. 8. f. g. h. et fo. 10. c. d. e. f. Itē parte. 6. fol. 280. b.
Abulier purgatio siue purificatio post partū qre magis mulieri q viro picipit: et de q et qre purificatio pcepta est. parte. 1. fol. 236. b. d.
Abulier post partū quor diebus erat immūda: et quare immūda iudicaf: et qd sit moralis signifi catiū. parte. 1. fol. 235. b. et fol. 236. c.
Abulier p oblationē mūdabaf a culpa que con trahit in conceptu. parte. 1. fol. 235. b.
Abulieres singul mēsb⁹ nature reddūt tributa. p/ **A**bulier quo tpe patit mēstruū (te. 1. fo. 241. b. et quor diebus phibebat intrare locū sacriū: nec habitare cū hominibus: nec cōmunicare cū alijs in cibo et lecto. parte. 1. fol. 241. c.
Abulieres lz nō succederēt i hereditate: tñ qñ vt or post maritū defūctū sine liber remāebat: ipa tenebat pte hereditatē ad vitā: et illā poterat vē dere: inqstū erat sui iuris. pte. 2. fol. 59. d.
Abulier puectē etatē: et si adhuc muliebris pti gāt ei: d seniore parere nō pōt: d iuvene pōt. pte **A**bulieres tpibus pstinis habitati/ (1. fo. 70. c onē habebāt cū puell separatim i domib⁹ viroz: vbi faciebāt opa q cōpetūt mulierib⁹: et tal di cebat domus matris sue. pte. 1. fo. 81. d.
Abulier exercere nō debet act⁹ vinles/ vt pdicare/ docere et silia. Nec vir act⁹ muliebris: vt filare et lauare pānos et silia. parte. 1. fol. 355. b.
Abulieres nō debēt ferre arma viroz siue vasa/ nec viri ecōuerfo et qre. parte. 1. fol. 355. g. h.
Abulieres ne exerceant opus aduocandi in iure cautum est. parte. 6. fol. 56. b.
Abulier languida corpaliter delectaf floꝝ et po moꝝ odoribus et spōsi amplexib⁹: p q designan tur metaphonice diuie cōsolatiōes/ q danē spe rantibus in dñm. parte. 3. fol. 357. b.
Abulier dāda est hōi sensato. Etñ themistocles: **A**halo filie meę virū qui egeat pecunia/ q pecu niā que egeat viro. parte. 3. fol. 395. d.
Abulier siue vxor siue filia nō debet discurre re euagādo sic dñs filia iacob. Itē nec est secretū cordis cōmittēdū ei/ sic sanfon dñle patefecit. **A**bulieres docent pueros su/ (pte. 3. fol. 395. d os ppuos mores. parte. 4. fol. 425. f.
Abulier siue vxor sicut nō nimis ē artāda/ ita nec etiā nimis laxanda. parte. 3. fol. 396. c.
Abulier de adulterio pōt accusari duplir: vel añ vel post cōtractū matrimonij. pte. 1. fol. 356. f.
Abulieres vtrū essent xgines/ cognoscebant i ar ce trāstu. pte. 1. fol. 319. c. Itē pte. 2. fol. 56. a.
Abulier si sciēter cōtrahat cū frigido nō potente eam cognoscere/ vt doctores dicunt: nihilomi nus tenet contractus. parte. 2. fol. 125. f.
Abulieres figurant/ q libidinis cā miscenē viris ad tēporale questū/ que pstat et vestimētū: sz

pelles veterate pūciunt: et muliebris puetudo veterascēte amicitia respuif. pte. 1. fol. 241. b
Abulier insolens quantūcūq restringaf: vias tamē ad male agendū adinuenit: et ē sicut oleū in manu compressum. parte. 3. fol. 335. c.
Abulieris lubrice captus amore/ p partes con sumit. Unde: femina/ corpus/ opes/ aiaz/ vim/ lumina vocē: polluit/ annubilat/ necat/ eripit/ orbat/ acerbatur. parte. 4. fol. 246. d.
Abulier lubrica significaf p ollā enēā rubigiatā: et pōt dici olla vulcani. parte. 4. fol. 245. b.
Abulierē nō tāgere est homini bonū qstū ad in diuiduū ratione triplici. parte. 6. fol. 42. b.
Abulier stulta in aquis furtiuis et pane prohibi to: et illicita pnubia dulciora esse asseuerat. pte **A**bulieris decipula fortissimi capti (3. fo. 318. e sunt: Salomō/ sanfon/ dauid. pte. 3. fol. 316. f.
Abulier familiaritas cautissime declināda ē ex casu sanctissimoz hoc expimētū dāte. pte. 4. fo. **A**bulierū familiaritates maxime su/ (254. b. spectaz/ hō qlibet quantūcūq sapiēs et etiaz se ner: fugere docef ex tā miserabili casu salomo nis sapientissimi. parte. 2. fol. 148. b.
Abulieres gētiliū ad honorē idoli pstituebāt se: et i tali luxuria credebāt sacerdotib⁹: eo q nō fa ciebat ppra cōcupiscētia moti/ sed magis ad ho nozem idoli. parte. 2. fol. 184. c.
Abulieres idolatrantiū modū luxurię habebāt: nam fune cingebāt se superius/ quasi ligatē ali quo magno crimine: sedentes in via per quam transibant homines pcedētes ad idola: et quo modo p coitū se liberatas a crimine sperabant: alijs exprobrantes q nō fuerāt dignē sic ab ido lo visitari. parte. 4. fol. 207. b.
Abulierū familiaritas quantū ē horrenda atq; fu giēda: ostendit nobis p hoc q balaā nō potuit debellare filios israel p demones: et tñ eos cōsu dit et affixit p mulieres. pte. 1. fol. 308. d.
Abulieres hebrę qñ pharao voluit ipedire mul tiplicationē populi p generationē: oppmendo viros laborib⁹ ne vacarēt amplexibus: vxores eoz cōponebāt se ad specula et qre. parte. 1. fol. **A** mulieribus monemur nos elōgare: (211. g. ne verbis eaz/ signis et aspectibus decipiamur: et de hoc figura. pte. 1. fol. 310. b.
Abulieres tñ garrūt/ fabul pstreput: nec sinunt esse silētū de infantib⁹ suis: aut de lana/ aut d ne cessarijs cogitāt: discūt circūire domos/ nō solū xbose/ s curiose loqntes q nō oportet. pte. 1. fol. **A**bulieres ingressę in egyptū/ aliq di/ (208. b. cunt nullā computari. pte. 1. fo. 113. f.
Abulieres nō numerant i libro numeroꝝ/ et qre: neq; serui nec egyptij. parte. 1. fol. 325. a.
Abulier inoria a celotypia/ an xtute aque i quā sacerdos maledicta cōgessit: potuit cōcipe etiā absq virili semine: vt aiūt dicere hebreos. pte **A**bulieres alienigene fuerūt in (1. fo. 274. a. c. duplici gradu. parte. 2. fol. 128. g. h.
Abulieris manus aprehendētis verenda hoīs: vt liberet maritū suū de manu secū litigantis: picipi amputari. parte. 1. fol. 361. g.
Abulieres gentiles in sacris martis portabāt ar ma viri. parte. 1. fol. 355. b.

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

Abulieres antiquis in lamentationib⁹ vocabā-
tur: carnē lugubre p̄cinētes/ ad cōmouendū ali-
os ad fletum. parte. 4. fol. 125. f.
Abulieres i p̄uio asueri segregate comedebāt
a viris: et p̄uio due rōnes/ et q̄re. pte. 2. fo. 305. c.
Abulier quedā de vltra iordanē venerat in hie-
rusalē: et cū alijs fuit ibi obfessa/ et angustia fa-
mis constricta corit. p̄p̄iū filiū et comedit. par-
te. 4. fol. 51. f. Itē parte. 5. fo. 173. g.
Abulieres p̄gnātes p̄ angustijs et doloribus pa-
riebāt aī tempus fetus imperfectos: et sic statim
moriebantur/ et a matribus comedebant. parte
4. fol. 188. g. b. et fol. 201. a.
Abulieres i obsidiōe samarie comederūt filios p̄
famīs magnitudie. pte. 4. fo. 118. b. et fo. 197. d. b.
Abulier nata paup̄ime: a viro magno educata
misericorditer: et tandē o. nata/ et sibi matrimo-
nialiter despōsata: q̄ tū oim ingrata/ exposuit se
omni adultero inuerecūde: significat metapho-
rice magna flagitia p̄p̄iū iudeorū. pte. 4. fo. 230. g.
Abulier quedā nutries paruulū: q̄ eodē lecto cū
ea iacebat: et cū decimū etatis annū impleffet:
et illa fuisset calefacta vino: iduxit puerū ad car-
nalē copulā: et sic alijs noctibus sequētib⁹: que
de eodē concepit. parte. 2. fol. 148. g.
Abulieres tres. s. thamar/ raab/ et ruth: fuerūt viri-
suis ex q̄b⁹ cōceperūt accidētālīs cōiūctē. pte. 5.
Abulieres iudeas q̄ ex frēq̄nti p̄u et (fo. 5. g. b.)
labore itinerē erāt deturpate: iudei reuertētes d̄
babylone cōtempserunt eas: et dūxerunt mulie-
res alienigenas: que docebāt filios a iudeis ge-
nitos idolatrare. parte. 4. fol. 425. f.
Abulier emorroissa fuit curata in via duplici de
causa. parte. 5. fol. 34. c.
Abulier q̄ dñm iesū ch̄stū beatificauit et lauda-
uit p̄ vituperiū iudeorū: fuit b̄ra marcella famu-
la sancte marthe sororis laçari. pte. 5. fo. 55. d.
Abulieres lōge erāt i ch̄sti crucifixiōe/ respectu
militū ch̄stū crucifigētū/ sed p̄pe respectu ali-
orū astātū. pte. 5. fol. 86. c. et fol. 181. c.
Abulieres emerūt aromata ad ch̄stū yngēdū
feria sexta/ ante q̄ intraret solēnitās sabbati/ q̄/
diu erat eis licitū aliqd emere et parare. pte. 5.
Abulti (vt salomō) bene incipiūt/ et (fol. 181. g.)
male desinūt. Dicis beat⁹ Aī obitū nemo sup̄
maç funera debet. parte. 2. fol. 221. g.
Abulti qui docent verbis/ malis destruūt exem-
plis. parte. 4. fol. 187. f.
Abulti p̄ baptisimū ad fidē transeūt: sed ad cele-
stē patriā paucissimi pueniūt: et d̄ b̄ figura. pte. 1.
Abulta sūt hoi sano impossibilia/ q̄ sūt (fo. 313. c.)
hoi furioso possibilia. parte. 4. fol. 304. d.
Abultiplicatio seminis agar/ nō fuit completa i
bonis p̄missis abraç/ sed in saracenis: et agare-
ni dicuntur. parte. 1. fol. 67. c.
Abultiplicatio pōt fieri a deo dupl̄. Uno mō p̄
additiōē. alio mō sine additiōe. pte. 2. fo. 165. g.
Abultiplicatio peccatorū nō incepit tēpore noe/
sed ante. parte. 1. fol. 50. b.
Abultiplicatio terrenascētū sequit̄ ex influētia
corpis celestis tāq̄ ex cā efficiēte/ et ex bona dis-
positiōe terre tāq̄ ex materiali cā. pte. 1. fo. 88. d.
Abultitudo quādoq̄ tenet collectiue/ quādoq̄

diuissue. parte. 1. fol. 146. g.
Abultitudo credētū differētiā h̄z. pte. 6. fo. 11. b.
Abultitudo filiorū abraç stell̄ cōp̄at q̄tū ad bo-
nos/ et arene q̄tū ad malos. parte. 6. fo. 155. g.
Abultitudo q̄dā est laudabilis. pte. 1. fo. 313. b.
Abulus ex asino et eq̄ gignit̄: mula ex equo et asi-
na. parte. 2. fol. 243. a. Itē pte. 1. fol. 100. f.
Abūdare nos debem⁹ i q̄dragesima instāte dñi/
ca resurrectiōis/ ab omī inquinamēto carnis et
spūs: et de hoc figura. parte. 2. fol. 254. a.
Abūdare eos a quotidiano opis exercitio neces-
se est: q̄ portas sensuū ab incurſu turbulēte co-
gitatiōis custodire cupiūt. parte. 2. fol. 269. b.
Abundatio sacerdotū fiebat p̄ ieiunia/ et cōtinē-
tiā ab vxoribus/ et p̄ aspersiōē aque lustratio-
nis. Emūdatio x̄o populi p̄ aspersiōē aque lu-
stratiōis tñ. Leuitarū autē medio mō: q̄ leuite
faciliori ritu mundant̄ q̄ sacerdotes. pte. 2. fol.
Abūdare a lepra a ch̄sto fuerūt missi (267. c.)
ad sacerdotē p̄pter iudiciū sacerdotis: et p̄pter
sacrificiū determinatū in lege. parte. 5. fol. 169. c.
Abūdicia ē duplex. s. interior et exterior. pte. 2. fol.
Abūdicia interior et exterior req̄nit ad (156. c.)
debitū obsequiū ch̄sti. parte. 3. fol. 230. b.
Abūdicia cordis custodire volētib⁹ exteriorū sen-
suū disciplina seruāda est. parte. 1. fol. 41. c.
Abūdicia corpālē diligit deus: ideo p̄cepit nihil
sedū remanere in castris. parte. 1. fol. 357. f.
Abundiciā cordis an p̄cedat fides tāq̄ p̄uū p̄n-
cipiū mūdicię cordis/ et sicut cā effectū: an seq̄-
tur eā tāq̄ rep̄missa. parte. 5. fol. 23. e. g.
Abundana oia abiciūt q̄dā: et nudi poti⁹ dñō fa-
mulari volūt/ q̄ mūdo adherēdo materiā tēra-
di/ et a deo reuocādi aduersarijs dare. pte. 5. fol.
Abūdani homines vidēt iustos et im- (116. f.)
pios/ sapientes et stultos sūt mori: reputāt q̄ nō
sit alia vita post mortē in qua isti p̄mient/ et illi
puniantur. parte. 3. fol. 154. f. g.
Abūdani ch̄stū i trib⁹ ipugnauerūt: et iō de his
trib⁹ arguit eos spūs sc̄tus. pte. 5. fo. 234. c.
Abundus dicere esse eternum/ an tanq̄ p̄blema **Abundus** sub
neutrū apud catholicos recipiāt. parte. 5. fol. 192. a. et fol. 191. g. Itē parte. 6. fol. 129. c.
Abundū fuisse creatū/ cōmunis ē opinio iudeo-
rū/ in mēse qui vocat̄ apud eos tisari: et partim
corespōdet septēbru nostro/ et partim octobri.
Et dicat ille mensis simpliciter primus apud
hebreos. parte. 2. fol. 255. d. Itē parte. 1. fol.
149. f. et fol. 53. d. et fol. 146. b.
Abūdus (ait Beda) p̄fectus est et ornatus verno
tēpore: in quo solent herbe virētes apparere: et
ligna pomis onusta: et hoc patet his v̄bis: Ser-
minet terra herbā virēte. parte. 1. fo. 25. f. Licet
aliq̄ dicant in septembri. Ibidē. b.
Abundi principia quidā tria: quidā x̄o duo po-
suerunt: sed moyses his et huiusmodi errorib⁹
obuiat: et mundū a creatore deo factū narrat.
parte. 1. fol. 21. b. et fol. 22. a.
Abūdū et āgelos et aīaz d̄ nihilo fecit de⁹: hōiem
et creaturas ceteras de aliquo. pte. 1. fol. 23. f.
Abundi dextrū et sinistrū quō accipit fm philo-
sophū/ et fm cōmunē modū loquēdi/ quē mag⁹
sequit̄ scriptura sacra. pte. 2. fol. 283. b.

Abun

Abundus sub
stantiue

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

Abundi postitōes sex enumerant. Et quō. pte. 3.
Abundus vt iudei fabulant̃ erit per (fol. 221. c
 sexmille annos: duo milia vanitatis: duo milia
 legis: et duo milia messie. pte. 6. fo. 275. g.
Abundus post diluuiū dicit̃ q̃si aliū: q̃ ille mū
 dus aqua perijt: et rota facies terre ⁊ totus ille
 aer altitudine aquarū mutar̃ ē. pte. 6. fo. 225. b.
Abundus aliq̃ accipit̃ p̃ essentis rerū: aliq̃uā/
 do p̃ malicijs hominū. pte. 5. fo. 187. a.
Abundi finē p̃dicere nitentes: fatuitatē suā ostē/
 dunt: et oēs qui hoc attentauerūt mēdaces in/
 uentū sunt. pte. 4. fo. 327. b.
Abundi finē apli credebant p̃p̃inquū q̃n heliaz
 viderant in trāfiguratione dñi iuxta dictū ma/
 lachie 2ē. parte. 5. folio. 54. d. f.
Abundi cursum imitari in aliq̃ tpe messie: nō est
 intelligendū fm̃ antiq̃s doctores hebreorū. par/
Abundi finis q̃nto accedit̃ (te. 4. fo. 97. b
 tanto magis frigescit charitas: crebescunt ma/
 la. parte. 5. fol. 204. e.
Abundi subuersio generalis per tribulationē an/
 tichristi: ⁊ per ignē conflagrationis: aduentū iu/
 dicis p̃cedentē denunciat. pte. 4. fo. 46. b.
Abundus in finali iudicio fm̃ doctores catholi/
 cos innouabit ⁊ meliorabit ad augmentū glo/
 rie electorū. pte. 4. fol. 57. g.
Abundus minor dicit̃ hō: et quō ille renouat̃. p.
Abūdi nomine in sacra scriptura (te. 6. fo. 271. d
 frequenter designat̃ pcti deordinatio. Et sic di/
 cit̃ christ̃: Ego nō sum de hoc mūdo. Ad̃ itelli/
 gitur 2ē. pte. 5. fo. 211. g.
Abundū ante aduentū dñi infidelitate tenebro/
 sum significat̃ egypt̃. pte. 4. fol. 39. e. et fo. 40. e.
Abundi nomine aliq̃n boni: aliq̃n mali designā/
 tur: q̃ vna massa ē q̃ tota in adā perijt. pte. 5. fo.
Abundus iste dicit̃ tenebre ⁊ nox: p̃ his (231. c
 qui in ignorantia viuunt: nec lumen veritatis re/
 ciunt. pte. 1. fol. 342. b.
Abundum in maligno eē positiū declarat̃ p̃ mū/
Abūduz dicit̃ ciuitas: et q̃s (ta. pte. 4. fo. 169. g
 eius primarius sit. pte. 1. fo. 309. a.
Abūd dicit̃ ciuitas circūstātie ⁊ q̃re. p. 3. fo. 127. a. e.
Abūduz dicit̃ ciuitas fortū: s̃ destructa: qui q̃n/
 dā malignorū spiritū tyrānidi seruebat 2ē. p.
Abundus dicit̃ ciuitas sangui (te. 3. fol. 329. f
 nū: q̃ ē mendax peruersitate doctrinarū q̃b̃ mul/
 tos dilacerat et rapit. Imūdo est vox flagello/
 rū quib̃ iusti afflictī clamāt: q̃n alijs ira: ali° li/
 bidine: ali° odio: ṽl inuidia torquet̃. Et de mul/
 tis alijs declarat̃. pte. 4. fo. 387. f. et fol. 388. a.
Abundi falsa pulchritudine q̃ nō irretit̃: et turpi/
 tudinē eius intrinsec̃ videt̃: reslit̃ ab eo: et oīa
 terrena bona digna planctu iudicis dicit̃: Abi/
 ser est mūduz qui tot homines alligat vicijs ⁊ re/
 tinet. Sed quis intelligēs hanc miserā cōdolet̃
 mundo: Pauci sunt q̃ etiā in morte sua a com/
 plexib̃ speciose meretricis possūt auelli pte. 4.
Abundus dicit̃ meretrix speciosa (fol. 388. b
 ⁊ grata: que ad amorē sui pene cunctos diuer/
 sis maleficijs trahit. pte. 4. fol. 388. a. b.
Abūdi spēs carnalib̃ pulchra videtur: q̃ carnis
 sue in eo explere cupiūt desideria p. 4. fo. 449. e.
Abūdū hō plerūq̃ mēte nō tenet ⁊ tū mūd̃ eū in

suis occupationib̃ astringit. pte. 6. fol. 89. a.
Abundo mori volunt aliq̃ penit̃: et mūdus ipse
 adhuc viuūt dū eos nō amat̃ amās: quibusdā
 occupationib̃ astringit. parte. 3. fol. 11. f.
Abundo mori nemo perfecte: nisi intra mentis
 inuisibilia a visibilib̃ abscondat̃. pte. 3. fol. 11. f.
Abundū nec paulus concupiuit: nec mūdus eū:
 et ideo se mūdo: et mūdū sibi crucifixisse glo/
 riatur. parte. 6. fol. 89. a.
Abundus dicitur carcer vel spelūca vbi omnia
 vana. parte. 3. folio. 297. f.
Abundus dicit̃ mare qui gustatus amarus est:
 et vicioꝝ fluctib̃ inquietus: sed ab ipso domio
 eripiunt̃ p̃destinati qui amara dulcificat̃: tri/
 stia conuertit in gaudiū: egritudinē in salutem
 pte. 5. fo. 96. f. Item pte. 4. fol. 24. d. et fol. 309. c
 et fol. 417. a. Item parte. 3. fo. 174. a. et fol. 432.
 a. Item parte. 1. fol. 375. a.
Abūduz dicit̃ vmbra mortis. pte. 5. fol. 127. g.
Abundus dicitur galilea: qui est superbus: ⁊ ad/
 ima semper rotat̃. pte. 5. fol. 17. e.
Abundus dicit̃ desertū: q̃ adhuc incultus ⁊ ste/
 rilis: i quē nō est ita p̃deundū: vt hoīes men/
 te carnis inflatos: et virtutis vacuos: et de fra/
 gilis mundi gloria iactantes: putem̃ esse imitā/
 dos. pte. 5. fol. 144. c. Item pte. 4. fol. 41. b.
Abūduz significat̃ per hiericho q̃ luna interpre/
 tat̃ pte. 2. fo. 5. d. et fo. 9. f. et fo. 10. a. e. f. et fo. 12. b.
Abundi malicia et superba eius menia: ē prima
 ciuitas q̃ nobis expugnāda ostendit̃. pte. 2. fo. 7. e.
Abūdo presente quicūq̃ vritur (f. et fo. 154. b
 vt tabernaculo: in eo pōt festiuitatē habere ⁊ le/
 tari spe futuri seculi. parte. 1. fol. 256. b.
Abundus dicit̃ ager: in quo christus egressus ē:
 q̃ visibilis apparere dignatus ē. parte. 1. fol. 82.
 e. et fol. 88. c. et fol. 90. e. et fol. 294. c.
Abundus esse negligit̃: qui post lachrymas vite
 innocentia nō custodit̃. pte. 3. fol. 423. a.
Abundus ille solus perfecte est: qui diuino iudi/
 cio mundus est. parte. 6. fol. 227. e.
Abunda sunt omnia naturaliter: sed comparati/
 one melioris nature: quedā dicunt̃ imunda: s̃/
 cut bos leone melior: quia homini necessarios
 ppter quē creati sūt oīa. pte. 1. fo. 53. a. Interl.
Abunera carnalia pmittunt̃ carnalib̃ cōmertijs
 quibus delectata corrupta anima parcius cor/
 reptioni instat̃. pte. 1. fol. 98. a. Interl.
Abunera q̃ deo offerūt de spoliis: ⁊ rapinis: non
 sunt illi grata: et nō suscipit̃ phibitus lachry/
 mis spoliatorū. pte. 4. fol. 425. e.
Abunera nos debemus cauere: ne ab illis accipi/
 amus qui de lachrymis pauperū congregāt di/
 uitias ne sim̃ focij furū: et ne dicatur nobis. Si
 videbas furem currebas cū eo. pte. 4. fol. 6. b.
Abunera quomō excecāt oculos iudicū siue sa/
 pientū. parte. 1. fol. 149. g.
Abunera recipere p̃ iudicio nō est licitū: licet p̃
 labore bono et iusto iudices possint recipere sti/
 pēdia ad victū honestū et decētē. pte. 2. fo. 70. b.
Abunera tres acceptiones sunt: ad quas ex frau/
 de festina: quia aut tacita cordis hūani gra:
 aut fauoris aura: aut res quolibet exterior: desi/
 derat̃. pte. 4. fol. 169. a.

Abundus
adiectiue

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

Adunus ē a corde: captata gratia a cogitatione.
Adunus ab ore: gloria per fauorē. **A**dunus ex manu: p̄miū per dationē. pte. 4. fol. 169. a
Adunere ab omni iustus manus excutit/ quia in eo qđ recte agit/ nec ab hūano corde inanē gloriā: nec ab ore laudem nec a manu querit recipere dationē. pte. 4. fol. 169. a.
Adunus suum qui deo placere optat/ prius charitatem primo exoluat. pte. 5. fol. 20. g.
Adunus nullum acceptabile est deo extra ecclesiam catholicam. pte. 1. folio. 345. a
Adunus deo oblatum non proficit offerenti/ nisi sit in charitate. pte. 5. fo. 21. c
Adunus oblatum ponimus in altari de terra si actus nostros dominice incarnationis fide solidamus. parte. 1. folio. 165. e
Adurenula piscis est filius anguille. Et dicitur concipere a spente: et aiam h̄re in cauda. p. 3. fo. 3. b
Adurmur ipsi q̄le fuerit/ t̄ q̄re. pte. 1. fo. 281. f. et fo
Adurmurare ē irasci t̄ dedignari. (lio. 283. c. 3 deū: t̄ prope blasphemare pte. 3. fo. 137. a. Inf.
Adurmurare tanto minus de flagello quo castigamur debemus: quanto certius in eo paterne dilectionis pignus tenem⁹. pte. 1. fol. 312. a.
Adurmurat q̄sq; tanto amplius t̄ conquerit de p̄sentibus ecclesie laborib⁹/ quanto minus in se carnis desideria extinguit. pte. 6. fol. 238. f.
Adurmuramus contra deū cum de celesti intemperie: fructuū infecunditate: imbrū raritate: t̄ de prosperitate aliorū: t̄ aliorū improsp̄ritate causamur. parte. 1. fol. 156. c.
Adurmuratores contra potentiā vel equitatem diuine iusticie: ignis gehenne comburet. Et de hoc figura. parte. 1. fo. 281. d.
Adurmurantes iuste p̄tra bonos superiores/ puniunt/ nisi peniteāt/ igne gehēnale pte. 1. fo. 291. b
Adurmurantes fratres per impatientiā/ si absq; culpa aliquid eis infertur a fratrib⁹/ noxios se reddūt q̄ hacten⁹ videbant innoxij. p. 6. fo. 221. a
Adurmuratores inuadere permittit dñs et ignē p̄cupiscētiē forti⁹ in eis ascēdere. pte. 1. fo. 299. d
Adurmurauit p̄ls israel contra dominū decies. Et enumerant vices. pte. 1. fol. 288. c. d.
Adurmuris in primitiua ecclesia grecorū aduersus hebreos figura habet: et sopitor siue consolator. parte. 2. folio. 259. b
Adurus nouus leuiter cadit: qui siccat⁹ nec arietē cedit. parte. 3. fol. 23. e.
Adurus ecclesie vbi collecti ad fidem nouis populis: v̄l correctis his qui errauerāt/ edificatus fuerit/ mox ponende sunt value regularis discipline ne diabol⁹ i ouile dei possit irrupere. p. 2.
Adurus triplex. s. interior/ medius: (fo. 261. a et exterior. parte. 4. fol. 267. b. et fol. 268. a
Adusach et corbonan quā differentiā/ et significationē habeant. pte. 2. fol. 176. a
Adusca isolens t̄ inquietū aial ē. pte. 1. fol. 140. f.
Adusca quid est: et q̄t sūt ei⁹ p̄tes. pte. 1. fol. 13. g
Adusice inuentor fuit tubal: hunc iosephus scripsisse musicā in duab⁹ columnis narrat: vna lapidea: altera latericia t̄c. pte. 1. fol. 46. e. f.
Adusica q̄re inuenta fuerit. pte. 1. fol. 47. g.
Adusica a deo esse p̄bat. pte. 1. fol. 308. c

Adusice hanc esse naturā dicunt/ si letum inuenierit/ letiorē facit: si tristem tristiorē reddit. pte. 4. fol. 46. b. Item pte. 2. fol. 303. g
In musicis instrumentis si harmonia chordarū p̄sonat apta/ suauē sonū reddit: si aliq̄ sit dissonantia/ carnis dulcedo corripit. p. 1. fol. 320. a
Adustum vnde/ t̄ quare lagunculas corrumpit absq; spiraculo. parte. 3. fol. 61. d.
Adutabilia omnia oportet ad vnū principii immutabile reducere: nam aliter eēt p̄cessus in finitum: qđ est impossibile. pte. 3. fo. 380. d
Adutabilitas est in omni creatura: quod patet i angelis: in celis: t̄ in elemētis. pte. 6. fo. 135. d
Adutatio vestis exteriori denotat mutationē vite interioris ad statū vite melioris. pte. 1. fo. 99. b
Adutatio nominis facta a deo/ semp facta est ex aliq̄ speciali gratia/ quā a deo consecutus est ille cuius nomen mutatur. Et datur exemplū de iacob et abraam. parte. 5. folio. 190. b. Et de etiā in Nomen quotiens hominib⁹ t̄c.
Adutationes quinq; siue diminutiones a perfectione in chustiano populo. Prima: penuria respectu abundantie p̄terite: quo ad comunicatiōem eucharistie. Secunda: a mundicia in imundicia. Tertia a scientia in stulticia. Et hec mutatio reperitur in plurib⁹ theologis moderni temporis t̄c. Quarta a bonitate in malicia. Nam p̄mi rectores optimi fuerunt. Sere in oībus ecclesijs deus faciebat miracula/ corū meritis. Sed modo multi faciunt mirabilia: quia p̄ modos lexcogitatos t̄ mirabiles surripiūt simpliciū bona. Quinta in ministris ecclesie: q̄ nec vbo p̄dicationis: nec exēplo bonę actiōis faciūt liberos in ecclesia dei: sed magis per suam malam vitam faciunt filios inferni. Et de hoc figura. parte. 4. fol. 343. b. et sequenti. d
Adutulare seipm v̄t̄ alicui licitū sit. Arguit p̄ t̄ cū respōsione. pte. 5. fo. 89. f. g. h. d. et fol. 56. d
Adutire est in silentio loqui quantū ad homines: et latrare quantū ad canes. pte. 1. fol. 145. g
Adutuādū ē. S3 cui t̄ i necessitate. pte. 1. fo. 171. c
Adutus factus cū obfessione demonis: nō legit aliquis in veteri testamento curatus: lic3 legatur arrepti a diabolo. parte. 5. fol. 35. a.
Adutus est etiam quedā species ranę: quę prolecta in os canis facit eum tacentē et nō potest latrare. pte. 3. fol. 407. d
Adutuū quibus et quo ordine fieri debet fm Rab. Sal. pte. 1. fol. 171. c
Adutuū debet dari ex charitate: q̄ est p̄ncipium merendi apud deū/ nihil tñ sperando. i. nihil extra sortē nec seruitiū/ nec aliud. pte. 5. fo. 142. d.
Adutua filiarū cū discipulis copulatio/ seductarū t̄ seducentium animarū/ ad diuersa schismata p̄stitutio est. pte. 1. fol. 98. a. Interl.

Nas interpretat serpens/ t̄ significat diabolu q̄ filius israel. i. fidelib⁹ inimicū. p. 2. fol. 75. b
Naa son fuit princeps tribus iudei deserto post patrem. pte. 5. fol. 5. b.
Naa son nomē ē ciuitat. Est etiā nomen p̄p̄iū principis tribus iude. parte. 2. folio. 283. g.

Adut

Naa

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

- Ab** Abal debet inclinari ad exauditionē petiti-
onis dauid. Et hoc dñs rōnib⁹. pte. 2. fol. 91. b
Ababo ē ciuitas nobilis in q̄ erat chamus idoli/
q̄ et beelphegor. pte. 4. fol. 168. f
Aborb maluit mori q̄ facere vt paterna here-
ditas: et possessio antiqua in regis impij muta-
ret delicias. pte. 4. fol. 41. b
Abuchodonosor: h̄ nomie plures nomiatī sunt
pte. 4. fol. 294. f. et fol. 296. b
Abuchodonosor: dictus est primus et secundus.
parte. 4. folio. 294. f. et fol. 296. c.
Abuchodonosor: magnus dicit a magnitudine
operū: q̄ regnū chaldeorū q̄ ante ipm̄ fuit par-
uū valde ampliāuit et monarchiā fecit. pte. 4.
fol. 294. f. Et fuit potentissimus inter reges ba-
Abuchodonosor: quō ab (bylonis fol. 32. f.
euctū h̄ noie vocat⁹ ē: et de nomis interpretatiōe:
et de mirabili et⁹ educatiōe. pte. 4. fol. 294. f.
Abuchodonosor: oblitus fuit somniū suū: p̄ pha-
rao nō fuit oblit⁹: nā integrū retulit ipi ioseph:
rationes assignans. pte. 1. fol. 107. c
Abuchodonosor: p̄mo regnauit in chaldaea: et
postea obtinuit regnū assyriorū et factus est mo-
narcha: et anni ei⁹ varie cōputant. p. 2. fol. 186. g
Abuchodonosor: rex assyriorū oēs deos p̄cepit
exterminari: vt solus ipse deus diceret: et simili-
ter sennacherib. parte. 3. fol. 424. b
Abuchodonosor: nō debellauit iudeos p̄pria
virtute sed dei. parte. 4. fol. 139. b
Abuchodonosor: quomō intelligit placuisse i
oculis dñi. parte. 4. fol. 148. c.
Abuchodonosor: venit 3 iochim: p̄ cā h̄ p. 4.
Abuchodonosor: per supbiā p̄pter (fo. 294. f.
monarchie adeptionē: voluit sibi vsurpare ho-
nozem diuinū. et ideo fecit statuā magnā aureā
in qua adoraret. pte. 4. fol. 299. d. e.
Abuchodonosor: triplici interrogatiōe som-
niū suū p̄posuit. pte. 4. fol. 296. f
Abuchodonosor: quare sapientibus tam durā
sententiā dedit parte. 4. fol. 297. b
Abuchodonosor: q̄re danielē adorauit. pte. 4.
Abuchod. destruxit (fo. 298. b. et fol. 299. b
ciuitatē q̄ dicebat no nutrit: quā alexāder ma-
gnus reedificauit. pte. 4. fol. 388. d. g
Abuchodonosor. h̄istoria an sit vera h̄istoria: vel
pabolica: et an: et quō in bestia mutatus sit: Ar-
guitur contra q̄ nō intelligat ad istam de nabu-
chodonosor: sed de diabolo tē. Sed rōnes sol-
uunt. parte. 4. fol. 304. c
Abuchodonosor: post amētiā restituit regno:
dubitaf a quibusdā vtrū fuerit saluatus. Argu-
itur cōtra: sed soluuntur rōnes. pte. 4. fol. 305. d.
Abuchodonosor: quō post (et fol. 12. f. g
mortē suā per filiū suū euilmerodach cōsilio io-
achim iussus ē erhumari et in multas partes di-
uisus vulturib⁹ dari vt sic ipsis auolantib⁹ ptes
nō possent itez congregari: ne resurgeret a mor-
te sicut redierat de amentia. parte. 4. folio. 33. d
Item parte. 2. fol. 187. d. e.
Abuchod. dicit⁹ ē leo et colūba. pte. 1. fol. 146. g.
Abuchodonosor: dicitur columba nō p̄ simpli-
cite sed p̄ stulticia. pte. 4. fol. 173. a
Abuchodonosor: dicit aper et singulari serus.
Et q̄re. pte. 4. fol. 35. g. et fol. 117. c. et fo. 191. a
Adab et abiu q̄ fuerunt saluati argumentū ha-
betur. parte. 1. fol. 231. b
Adame ciuitas galilee in secūdo miliario a tba
Adapta qd sit. p. 4. fol. 301. e (boz. pte. 5. fol. 143. f
Adetar et nephi idem idioma est: et interpreta-
tur purificatio. pte. 4. fol. 462. f.
Adardus qd significet. pte. 5. fol. 114. b
Adardus dicit expellere tumores: fugare frigis:
et afferre calozē. pte. 3. fol. 357. a. et fol. 362. a.
Adarrant aliter visa: aliter audita. pte. 1. fol. 188. c
Adascentia omnia tene denotant per ista tria. f.
frumentū vinū et oleū. pte. 3. fol. 92. b
Adascentia de corpōib⁹ mortuorū anialia: absur-
dū est dicere: cū animalib⁹ ipsa creata esse: nisi
q̄ potentialiter in ipsis et materialiter erant p̄se-
minata. parte. 1. fol. 27. f. g
Adasamur toties ex diabolo q̄tiens peccamus:
Iustus nō semel tñ sed per singula virtutū opa
semp ex deo nascit. parte. 4. fol. 128. a.
Adascunt hoies ex deo: nec mir⁹ q̄ deus ex homi-
ne natus ē. parte. 5. fol. 187. e
Adascit in oi re quod ei⁹ exterminat. pte. 5. fol. 70. b
Adascunt peruersi de sanctis et bonis viris: et ecō-
uerso boni de malis. Et de h̄ figura p. 2. fol. 70. b
Adaso odores fetoresq̄ discernim⁹. p. 1. fol. 252. e.
Adatale solum diligere naturale ē: et nihil patria
dulcius. pte. 4. fol. 121. f. Interf.
Adatalis sui diem soli herodes et pharao legunt
celebasse: et vterq̄ solēnitatē sanguine sedasse
Adati sum⁹ cū cōcupiscētia (parte. 5. fol. 100. c
anteq̄ nostra debita addamus: de illa dānatio-
ne: q̄ nascimur/morimur. pte. 6. fol. 231. e. f.
Adati sumus oēs i peccato et ex carnis delectati-
one concepti: culpā originālē nobis cōtraxim⁹
Adati in deserto de filijs israel (pte. 1. fol. 151. a
fuerūt circūcisi. Et quō fuerūt circūcisi. Et vtz
secūdo circūcisi fuerūt: Et an hō possit bis ba-
ptizari. parte. 2. fol. 8. f
Adatio filiorū israel dicta est grandis: nō numero
vel corpali q̄ntitate: s̄ dignitate. pte. 1. fol. 335. c
Adatiuitas impedit dupl. Uno mō q̄ si ser⁹ mo-
rit post animatiōē. Alio mō as. pte. 3. fol. 12. c
Adatiuitas prima siue carnalis ex adā et eua: est
ad mortē. **Ad**atiuitas secunda siue sp̄s alis q̄ ex
deo et ecclia: est ad vitā. pte. 5. fol. 194. f
Adatiuitas christi ostēsa ē pastorib⁹/homib⁹ sim-
plicib⁹: nō curiosis: nec sapiētib⁹ pte. 5. fol. 129. b
Adatiuitatis diem pharao et herodes celebra-
uerunt: quia ex hora natiuitatis se reges fuisse
putauerūt. parte. 1. fol. 106. a
Adathan qui et ionathan: et vbi p̄pheta vocaf:
nathan scribit: nō ionathan. pte. 2. fol. 191. e
Adathanael q̄re si fuit vocat⁹ ad ap̄latū: cū a chri-
sto sup alios cōmendat⁹ fuit. pte. 5. fol. 191. f
Adathinnet portabant ligna et aquas ad locū di-
uini cultus. parte. 2. fol. 242. d
Adatura mater omniū est. Sub hac omne genus
hominū (s. iustorū et peccatorū) ē septem diebus
i. presentis vite seculo oportet cū sustinere iu-
ra nature: sed octaua die resurrectionis sub hac
matre nō erit. parte. 1. fol. 254. e
Adatur dedit de⁹ vt etiā ex his h̄c fieri possent:

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon in Aico. de ly:

non vt in naturali motu haberent. Habet autē
in se absconditas quorundā futuroꝝ vel facto-
rum causas/ quas rebus conditis nō inseruit:
easq; implet nō opere prouidentie/ quo nature
subsistunt vt sint: sed quo illas administrat vt
voluit: q3 vt voluit condidit. parte. 1. fo. 38. e
Nature omnis cursus habz naturales leges: fm
quas et spiritus vite habet appetitus suos quo/
dāmodo terminatos: et elementa mūdi corpo-
rei diffinitā vim qualitātēq; suā/ quid qd3 va-
leat vel nō/ qd de q fieri vel nō. pte. 1. fo. 38. e
Nature id est quod deus facit: et nihil facit con-
tra naturā/ sed contra consuetam nobis. pte. 6.
fol. 26. a. Item pte. 1. fo. 36. a
Nature mater dicitur: et consuetudo/ soroz/ et qre.
Vel vermes dicuntur/ et qre. pte. 3. fo. 38. e
Nature in homine dicitur illa q ad imaginē et simi-
tudinē dei facta est. Alia omnia q sunt in homi-
ne/ inferiores partes hoīs sūt: et qdāmō extra ho-
minē. parte. 5. folio. 187. a
Nature humane mentis/ q ad imaginē dei sine
peccato (qualem christ⁹ assumpsit) solus maior
est deus. parte. 6. fol. 137. b
Nature hūana sup oēs alias creaturas inferiores
est spēaliter a verbo illustrata. pte. 5. fo. 186. f
Nature humana nō solum coniuncta est deo p
cognitionē et amorē sicut i alijs/ sed etiā per re-
alem vnionē. pte. 5. fol. 188. b.
Nature tres in supposito filij sunt vnite per incar-
nationē. s. natura diuina: anima rōnalis: et caro
christi purissima. parte. 4. folio. 292. c.
Nature hūana i incarnatione filij ē exaltata: et fuit
minorata in passione eiusdē. parte. 6. fol. 137. d
Nature hūana christi fm se accepta ē minor an-
gelica/ tñ in quātū vnita diuinitati in supposito
filij/ est effecta excellentior. pte. 6. fo. 104. b.
Nature hūana primo fuit pducta in vnico idi-
uiduo: et i sexu virili: ppter qttuor rōnes/ et assi-
gnantur. parte. 1. fo. 28. b
Nature spūalis pstat corpeē quā mouet/ regit/
sensificat et. et vicina ē substantie dei. p. 3. fo. 302. b
Nature spiritalis ad creatorē cōuersa: format
et illuminat. pte. 1. fo. 23. a. Interl.
Ad naturā diuinā referunt qñq; hec nomina/ lu-
men: gloria: qñq; ad personā. pte. 6. fo. 134. a. b
Nature aliqua sunt possibilis/ et aliqua sunt im-
possibilis nature: possibilis tñ deo. Et ista sunt
in duplici gradu et. pte. 4. fol. 291. f
Nature corporea tota administrat angelica cu-
stodia: et maxime motus orbū: que quidē cu-
stodia intelligit per cherubin. pte. 1. fo. 43. b
Nature humana longo tempore et tractu indi-
get nutritiōe parentū anteq; necessaria sibi pos-
sit acquirere. parte. 3. fo. 370. g
Nature quare puidit alijs animalibus de auxi-
lijs ad vitam conseruandā vt de comib⁹ et vn-
gulis et alijs huiusmodi ad sui defensionē/ et nō
hominib⁹. pte. 6. fol. 49. d
Nature quare nō potuit prouidere homi de te-
gumento et defensione sic aialib⁹. pte. 5. fo. 26. b
Nature que est sagax emittit impuritātē alimen-
ti suscepti/ et retinet purum ad corporis nutri-
mentum. parte. 5. fol. 103. c.

Nature sicut nō deficit in necessarijs/ ita auctor
nature nō deficit per prophetas nunciando ea
que sunt necessaria cognosci: et nō possunt via
humana sciri. parte. 4. fol. 362. b
Nature et ars sicut in operib⁹ suis procedunt de
imperfecto ad perfectū ita in pcessu diuinay reue-
lationū et pmissionū. pte. 1. fol. 68. c.
Nature rectitudo quo ad qd in baptismo refoz-
matur: et quando integrit: et q differenter ad re-
ctitudinē ptoplastoz istaurabit. pte. 6. fo. 14. a
Nature bona quadruplicia sunt. s. claritas intel-
ligentie: capacitas memorie: viuacitas sensuū
exteriorū: et integritas et sanitas membroꝝ: qui-
bus hō pōt bene et male vti. pte. 5. fo. 166. d
Nature irreuerentia attenditur in prohibendis
gradib⁹ in matrimoniali ptractu. pte. 2. fo. 22. g
Nature conditione nō est q prauum sapit muli-
er: sed accidentis stulticie est. pte. 3. fo. 9. f.
Nature pditor nō ē iniqu⁹ iudex culpe: et impie
nō flagellat/ q mira ex nihilo fecit. pte. 3. fo. 15. f.
Nature plus valet apud piam mentem q notu-
cia. parte. 3. folio. 59. a.
Nature hūana etiā inf vicia bona ē. p. 6. fo. 65. e
Naturale desiderii hoīm ē relinquere post se p-
lem: in q quodāmō maneat. pte. 3. fol. 57. d
Naturale est ortis infantibus primū vmbilicum
pescindi: deinde ad diluendū sanguiney aqua
lauari: tertio humorē paruulorum sale sicari.
parte. 4. folio. 230. f.
Naturale est in possessionum emptione letari: in
venditione lugere: sed in captiuitate vanū est
vtrūq; parte. 4. fol. 221. b
Naturale est vt omnes qui volunt rem ei com-
parare: ex eis reb⁹ sumant comparationes q3 sūt
expti et i qb⁹ nutriti. pte. 4. fo. 358. g. et seqnti. a.
Naturalis cursus rerū est quedam motio creatu-
re ad preceptū diuinū. pte. 3. fo. 76. d. g
Naturalis consuetudo est assurgere maioribus.
parte. 1. fol. 94. f. Interl.
Naturalis historie scriptores tam bestiarum et
volucrum q arborū et herbarū principes apud
gregos sunt aristoteles et theophrastus: apud
nos plinius secundus. parte. 4. fo. 136. a
Naturalia sicut in demonibus remanserunt: ita
in damnatis hominib⁹. pte. 4. fol. 257. b
Naturali ratione multa non sunt inuestigabilia
nobis ad plenum: licet et philosophi de causa
istorum aliqua dixerunt in generali: tamē hoc
fuit obscure et imperfecte. Et quedam sūt si ali-
quis non vidisset/ nullo mō crederet dicēti: vt
q de aq tā mollī/ glacies dura sit. pte. 3. fol. 72. d
Naturali dono pleriq; sunt casti/ patientes/ mo-
desti/ liberales: iusticie/ et sapientie amatores:
orationibus/ et elemosynis instantes: et nō ba-
bētes legem: q legis sunt faciūt. pte. 2. fol. 241. e
Nauigator dicitur institutor/ et qre. parte. 3. fol. 339. f
Nauigationis utilitas duplex ē. pte. 5. fo. 380. h.
Nauis istitoris per eum oneratur mercimonijs/
q in patria sua abundant: et per mare portat: vt
venditis que attulerat/ chariora domum repor-
tet. parte. 3. folio. 339. f
Nauis sub quo rege: et quando pphetare cepit/
et qñ pphetiam conscripsit. pte. 4. fo. 385. b. c

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

- Naum** vaticiniū habuit contra niniven et assyri-
os: q̄ decē trib⁹ (q̄ vocant israel) vastauerūt. p.
te. 4. fol. 389. g. et fol. 390. f.
- Naum** pphetavit de subuersione ciuitatis nini-
uitarū postea q̄ ad vomitū redierūt. pte. 4. fol.
- Naurarum** opatione aq̄ sepi⁹ illustrā. (385. f.
tur q̄ in pfundo mersi (misso ex ore oleo) aq̄s si-
bi illustrāt. pte. 1. folio. 24. b.
- Naꝝ** Naꝝareni dicebant christiani aliq̄ tempore p op-
robrio. parte. 6. fol. 203. e
- Naꝝareni** etiā dicti sunt quidā heretici/qui chri-
stum filiū dei credunt de maria natū: passū etiā
et resurrexisse/ oīa veteris legis mandata custo-
dientes: sed dum volūt iudei et christiani esse/
neutrū sunt. parte. 6. fol. 203. e
- Naꝝareth** vicus est in galilea iuxta montē tha-
bor. parte. 5. fol. 16. e
- Naꝝareus** vouet semetipm: et hoc votū est super
omne votū. parte. 1. folio. 317. f.
- Naꝝarei** fuerunt aliqui ad totū tps vite sue: alij
dō fuerūt naꝝarei ad tps determinatū: et isti vo-
to peracto redibant ad vitā cōmunē alioꝝ. par
- Naꝝarei** in veteri lege qui et (te. 1. fo. 274. d
vnde dicebant. pte. 3. fol. 286. b
- Naꝝareus** nūq̄ in ppheticis scripturis legi nī-
si tñ in vno loco. pte. 3. fo. 286. c
- Naꝝareus** et naꝝareus habēt differentiā: et quā:
parte. 3. folio. 286. c.
- Naꝝarei** iudei christū vocant in scripturis suis
mendaciter impioꝝ: et nō naꝝareū: ad ex-
cludendū ab eo naꝝareitatē q̄ significat psecra-
tionē et sanctificationē. parte. 3. fo. 286. c.
- Naꝝareus** vocabit: vt allegat mattheus: vnde
originaliter hęc habet auctoritas. pte. 5. folio.
13. d. Item. parte. 3. fo. 286. b. c.
- Naꝝareorum** votum: in aliquib⁹ erat perpetu-
um: in aliquib⁹ temporale. pte. 1. fol. 274. d
- Naꝝarei** tpe sue cōsecrationis nō poterāt radi: sed
sancti fuit psecrat⁹ p totā vitā suā. p. 2. fo. 48. g
- Naꝝareoꝝ** oblatio in cōpletiōe voti sui fiebat p
triplex sacrificiū: et q̄ fuerūt. pte. 1. fol. 275. d
- Naꝝarei** quare capillos crescere pmittebant: Et
q̄n radere licebat. pte. 1. fo. 275. c
- Naꝝarei** capillos nutriunt et voto cōpleto rade-
bant et capillos in ignē sacrificij ponere iubent
Et de mystificationē. pte. 3. fol. 8. b. Itē pte. 4. fo.
361. a. Item pte. 1. fol. 275. b. d
- Naꝝareus** p totā vitā suā debebat legē suare na-
ꝝareoꝝ et oib⁹ dieb⁹ vite sue: mater aut vsq̄ ad
natiuitatē pueri tñ. pte. 2. fo. 49. b
- Neb** **Neb** mons esse dicūt in terra moab contra hie-
richo supra iordanē in supercilio phasga iuxta
montem phogor: a q̄ circa eum regio vsq̄ nunc
phasga appellat. pte. 1. fo. 371. e. g. et fo. 377. c
- Nebula** pinguedo aeris ē. pte. 4. fol. 363. f
- Nebula** implens domū dñi in parte quomō itel-
ligitur q̄ dñs dñs habitare i ipā nebula. pte. 2. fo.
144. d
- Nebula** quō tegebat totā terram (144. d
in formatiōe rerū. parte. 3. fol. 411. c
- Nec** **Nec** necessaria procurare vite p se/familia/ et vxore
sic ad virū ptingit: ita in domestica vita mulier
subdit viro. parte. 1. fol. 43. d
- Necessaria** sibi suisq̄ si quē iustoz aliq̄s viderit
procurare nō debet scandalizari nec iudicet cū
de castino cogitare. pte. 5. fol. 27. f
- Necessariū** est aliqd ad salutē: nō ex natura sui/
s ppter pceptū dei vñ pñ. pte. 5. fo. 225. b
- Necessarioꝝ** duo sūt genera: Cñū quo emuntur
necessaria. Aliud: ipā necessaria. pte. 5. fo. 36. e.
- Necessaria** sumere a subditis permittit dñs: non
iussit. parte. 6. fol. 45. e
- Necessitates** pñs vite sunt arma ferrea: q̄ du-
re premūt et vitā inopis isequunt. pte. 3. fo. 43. b
- Necessitates** sunt infirmitates: nescire cor alterius: su-
spicari nō bñ de amico fideli/ vñ bene de infideli:
nescire qualis cras eris: nolle mori/ et tamē mo-
ri: sequi veteres cōsuetudines. parte. 3. fol. 126. a
- Necessitas** institutionis matrimonij fuit duplex.
1. pcreatio plis/ et culpe remediū p. 6. fo. 42. b. c
- Necessitas** facit aliqd licitū/ qd alias ēēt illicitū
qd necessitate fit cito sol. (parte. 5. fol. 41. c
uis: qd voluntate pseuerat. parte. 4. fol. 341. a.
- Necromātia** fm ei⁹ interpretationē ē diuinitio p
mortuos. pte. 2. folio. 95. b
- Necromantici** q̄ timore pñe corp̄alis impediū-
tur suā docere doctrinā pestiferā in publico. sed
eam docent in suis conuenticulis in occulto si-
gnificant per balaā. pte. 1. fol. 308. d.
- Nectanebus** p illusiōes magicas sub specie hā-
monis dei libye cognouit matrē alexandri ma-
gni: et cū genuit. pte. 4. fol. 415. d
- Necemias** i. cōsolator. Dytinā vt aliq̄s in dieb⁹
nostris a dño veniēs mores nros cōpescat: et p-
cordia nra ad amorē diuinū accendat: et man⁹
nras a pprijs voluptatib⁹ auertēs/ ad cōstruē-
dū christi cōuertat ciuitatē. pte. 2. fol. 259. e. b.
- Necemias** dicit⁹ ē atherfata/ et q̄re. pte. 2. fo. 242. f.
- Necemias** sic excussit sinū suū orando q̄ sic eua-
cuaret bonis suis et eijceret de cōmunitate ppli
qd cūq̄ nō consensisset verbo et facto in remissi-
one ablatoz. pte. 2. fol. 260. c
- Negare** nomen christi vel fidē semp ē petm mor-
tale. Siliter et nō confiteri/ seu tacere aliq̄s est
peccatū mortale. parte. 5. folio. 38. c.
- Negat** nūq̄ primo quod necessariū conspiciat/ q̄
vere comparat. pte. 3. fol. 57. f.
- Negatiōes** diuini auxilij intelligēde sunt sub cō-
ditione. 1. si nō vere peniteant illi q̄ sunt in affli-
ctione positi. pte. 2. fol. 45. c
- Negatio** postposita huic signo vniuersali omnis/
eq̄ pollet signo vniuersali negatiuo: vt ois non:
valet nullus. pte. 5. fo. 74. d.
- Negatio** petri fuit triplex. pte. 5. fo. 82. b. c
- Negatio** petri prima et secunda facta ad vocem
ancille est: sed tertia ad vocē multoz existenti-
um ppe ignē. parte. 5. fol. 237. b. c
- Negligens** non sis de paruo peccato: qm̄ vnum
petm aliud gignit. parte. 1. fol. 315. f
- Negligētes** q̄ et q̄re sic dicunt. pte. 6. fol. 159. b
- Negotiatiōis** vicia hoīs sūt: nō artis: q̄ sine his
agi possunt. pte. 3. fol. 185. b.
- Negotiatores** qui de regno in regnū discurrūt/
libere post passionē domini trāsierūt de egypto
in assyrios: et egyptij in assyriā. pte. 4. fol. 41. a
- Negocio** cuiuslibet requirit tps debitū ad hoc q̄
bene fiat: q̄ conditio tps est quedā circūstātia

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

- actus debiti. pte. 5. fol. 27. g.
- N**egocia terrena / qui et quales: qñ et quo mō do
ni spiritualib⁹ dotati tractare debent. parte. 6. fo
lio. 40. e. f. Itē pte. 3. fol. 394. f.
- N**egocijs secularib⁹ q implicat⁹ et a terra non le
uat significat⁹ p struthionē. pte. 1. fol. 346. f.
- N**egocia terrena per babylonē signant⁹: q semp
confusa sunt / vicij⁹ egyptū affligentia et chal
deam. pte. 4. fol. 173. f.
- N**emo mūd⁹ a sordē: neq⁹ infās cui⁹ ē vni⁹ diei
vita. / Qui hoc verbū sit. pte. 6. fo. 229. c.
- N**emo repēte sit sūmus. pte. 4. fo. 268. e. Itē par
te. 2. fol. 269. b. Itē pte. 1. fol. 187. d. et fo. 196. c.
- N**emo deū cadens adorat. Demones autē et ido
la adorāt cadentes. parte. 4. fol. 299. e.
- N**emo pprie ad seipm habere charitatē dicat⁹: s
dilectio: se in alterū tendit / vt esse charitas pos
sit. pte. 4. fol. 445. e.
- N**emo quātū pfecerit / (sit. pte. 4. fol. 445. e.
nisi iter aduersa cognoscit. parte. 3. folio. 62. f.
- N**emo sapiens facit qd nō itelligit pte. 3. fo. 152. a.
- N**emo sibi inotescit / nisi tētar⁹. pte. 3. fol. 170. a.
- N**emo cū mltū pfecerit dicat⁹: Abibi sufficit: ex
iuit eū de via ante terminū. pte. 3. fol. 266. b.
- N**emo ita piger ē / vt vel comedēdo manū ad os
ducere laborē putet. pte. 3. fol. 327. f.
- N**emo peruenit ad premiū / nisi qui p robur men
tis fiducia spei tēdit ad celeste pmiū. pte. 2. fol.
- N**emo cogit spūale donū accipere: nisi / (212. a.
lios vult deus: nō seruos: voluntatē vult nō ne
cessitatē. pte. 2. fol. 306. a.
- N**emo altera lingua quēlibet vocans: etymolo
giā vocabuli sumit ex altera. pte. 1. fol. 68. f.
- N**emo bona facit / in q fides nō pcessit. pte. 1. fol.
- N**emo est cui saltē pauci nō remaneāt (148. a.
capilli. parte. 1. folio. 237. g.
- N**emo cognoscēs deū ad ei⁹ regnū ingredī / ni
si prius bñ opere. pte. 1. fol. 167. a.
- N**emo nouit filiū: quō itelligit. pte. 5. fol. 40. d.
- N**emroth quō interpretat⁹: et qd per illū figurat⁹. p
te. 4. fol. 382. a. Itē pte. 2. fol. 190. a.
- N**emroth vt dicūt oēs hebrei erat binomi⁹: et fuit
dictus amraphel: rex sennaar. pte. 1. fol. 60. c. Et
etiā chodorlahomor. fol. 62. b. et fol. 63. d.
- N**emroth iduxit posteritatē noe ad faciendū ci
uitatē / et turrim babel cōtra dñm: et erat robu
stus venator. i. oppressor hoīm. pte. 1. fol. 57. b.
- N**eomenia vnde et quid dicat⁹. parte. 4. fol. 5. g.
et fol. 108. e. Itē pte. 3. fo. 206. a. Glide in Tuba
rū festū. Item pte. 1. fol. 315. c. d.
- N**eomenie festū in festū neomenie
- N**ephol dictio hebraica: est verbum / qz signifi
cat idē quod cecidit: p quo trāslator noster po
suit / obit⁹: et significat idem qd tentoriū vel
tentoriū fuit. pte. 5. fol. 83. b.
- N**eptalim nomen equiuocū ē ad significandum
vnā tribū de duodecim tribub⁹ israel. Et ad si
gnificandū quā dā galilee ciuitatem de qua fuit
tobias. parte. 2. fol. 283. g.
- N**eptem accipere in vxorē / an liceat / et an sit con
tra legem nature. Et q liceat pbat⁹ de abra
am qui accepit sarai filiā frat⁹ sui aram. Itē de
othoniē. pte. 2. fol. 22. g. et fol. 23. d.
- N**equitia qñ dicat⁹. pte. 6. fol. 6. e.
- N**equitia subito oborta mutat nōnullos ad p
petradā nequiciā / sed tñ hūana verecūdia reuo
cat. parte. 3. fol. 40. b.
- N**equitia prauis opib⁹ sanat occultū vuln⁹ dolorē
Itē reprobos / triture mo / (pte. 3. fo. 329. a.
re / electos vitā quasi grana a paleis separas / p
mit vt purget. pte. 3. fol. 65. e.
- N**equitia ad missā nōnulli plangūt et cōfiteudo
proijciunt: quā tñ post confessionē dñi appetunt
resumunt. Et assumilant canī. parte. 3. fo. 334. b.
- N**emo parte. 6. fol. 226. e.
- N**equitie spirituales subtiliores sūt: et plus valet
ad decipiendū / q infirmitas ad sustinendū. par
te. 1. fol. 340. b.
- N**er quō dicat⁹ pater et frater dñi / patris saul. par
te. 2. fo. 198. e. et fo. 199. e.
- N**ero quōt annis im / (te. 2. fo. 198. e. et fo. 199. e.
peritū tenuit / et q sub eo gesta sūt. p. 4. fol. 460. f.
- N**ero ex crudelitate matrē / ppriā / vxorē: fratē:
et sororē / et senecā suū pceptorē fecit occidi. p
te. 6. fol. 249. c.
- N**eronis anno vltimo id est / (te. 6. fol. 249. c.
xxx. post passionē dñi / martyriū passi sunt petr⁹
et paulus. parte. 6. fol. 191. a.
- N**eroni attribuit⁹ prima persecutio ecclesie respe
ctu imperator⁹ / et qre. pte. 6. fo. 249. c.
- N**ero nequissim⁹ quē rex regū exaltauit ad subli
mitatē imperij romani: significat⁹ p aman. parte.
- N**escire dei / reprobare ē. p. 3. fol. 6. f. (2. fo. 308. d.
- N**escire / ignorantia ē: scire noluisse / superbia est
parte. 3. folio. 64. g.
- N**estorius in Felicianā heresis
- N**ico demus quomō interpretat⁹: et qui per eū si
gurantur. parte. 5. fol. 194. c.
- N**ico demus qre nocte venit ad christū. Ibidē
- N**ico dem⁹ de plurib⁹ doceri meruit per christū.
- N**icolaitarum heresis que su / (Ibidē.
it. parte. 6. fol. 243. f.
- N**icolaus de lyra cōmendat⁹: et etiā notat⁹. pte. 1.
fol. 6. d. et fol. 7. d. et fol. 8. f. g.
- N**icolaus de lyra ponit datā annoz dñi ad tem
pus suū q vixit / et postillā scripsit. pte. 4. fol.
53. d. et fol. 75. b. et in alijs plurimis locis
- N**icolaus de lyra in sua postilla litterali de do
ctorib⁹ recentiorib⁹ allegat alexandrū de ales
pte. 4. fol. 57. b. et fol. 75. d. Albertū magnū. par
te. 4. fol. 296. g. et 72. Sanctū thomā aquinatē. p
te. 4. fol. 101. d. Sanctū bonauenturā. pte. 3. fol.
349. d. et 72. Bartholomēū in de pphetis rerū
pte. 2. fo. 147. c. Librū catholicon. pte. 4. fo. 62.
g. et 72. Henricū de gandauo. pte. 1. fol. 370. d.
- N**icolaus de lyra recedēs ab opinione beati hie
ronymi in quodam dicto / excusationē assignat
pte. 5. fol. 5. b. Item parte. 4. fol. 111. g. et fo. 345.
d. et fol. 351. f. et fol. 353. d. e. g. Itē pte. 3. fo. 153. b.
- N**icolaus hereticus vxorē pulchram habens il
lam exposuit illicitis vrbibus dicens: Vxores eē
cōmunicandas sicut alias res. Alibi dicitur q
ipse vixit sancte et caste: sed alij incontinētes b
dixerunt. pte. 6. fo. 243. f.
- N**igredo capillorum attestatur fortitudinē et
iuuenturā. parte. 3. fol. 363. g.
- N**ihil tā periculōsū q glie cupiditas et iactātia:
et anim⁹ psciētia xrtū tumidus. pte. 1. fo. 324. f.

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

Nihil voluptuosū: nihil suauē placet deo: s̄ qđ
h̄s aliqd mōdācitātē: t̄ seueritatē. p. 1. fo. 217. f.
Nihil sine causa sit sup̄ terrā: et in magna dei re/
publica nihil sine puidētia dei sit. parte. 4. fo.
Nihil homi hominē proximius (lio. 183. b.
est. parte. 4. fol. 236. f.
Nihil vita carēs comedit. pte. 4. fol. 330. e
Nihil leone fortius: nihil panthera veloci. par/
Nihil bonū nisi virtus: nihil (te. 4. fol. 339. f
malū nisi viciū. parte. 4. fol. 28. f
Nihil nos certius habere credim⁹ qđ quod in si/
nu tenemus. parte. 3. fol. 41. f
Nihil mūdi cupe magna ē securitas. p. 3. fo. 59. e
Nihil tutū apud amatores mundi qđ mirabilia
sequunt et cū illis mutant. pte. 3. fo. 400. a
Nihil laboriosius qđ terrenis desiderijs estuare:
nihil q̄tius qđ in seculo nihil appetere. pte. 1. fo.
Nihil grauius qđ visione dei pu/
uari. parte. 1. fol. 370. e.
Nihil quō exponit illo dicto. Sine ipso factū ē
nihil tē. et quō maniche⁹ itellerit. pte. 5. fo. 186. c
Nilus qui et geon fluius imensus p ethiopiam
veniens: t̄ per egyptū fluens: anteqđ diuideretur
magno sonitu p montana descendēs: sonitū si/
milē sonitui alariū grandīū auius dabat. pte. 4.
fo. 38. c. Itē pte. 3. fo. 413. a. Itē pte. 1. fol. 37. a
Nilus ingreditur mare mediterraneū: transiēs p
egyptum. parte. 4. fo. 29. b.
Nilum alexander magnus in septē riuos diuisit
qđ aī lineabilis erat. pte. 4. fol. 29. f
Nimis solet poni p plus qđ oportet: sed et p val/
de. parte. 3. fol. 251. a. et fol. 254. b. et fol. 162. f. et
Ningere tempore messis videt (fol. 274. f
importunum. parte. 3. fol. 333. b.
Nimue vrb̄ ē assyrioz: t̄ sit duē. pte. 3. fo. 373. a
Nimue ciuitatis circuitus: quomō tribus dieb⁹
perficiebat. parte. 4. fol. 375. g. b.
Nimue quando t̄ quotiens t̄ sub quibus/ et per
quos euerfa fuit. parte. 4. fol. 385. c.
Nimue pulchras puellas aliarū gentiū captas
exponebat p̄stibul⁹ p p̄cio: t̄ idē faciebāt d̄ pul/
chr̄ iuuenib⁹ i vicio sodomitico. pte. 4. fo. 388. c
Ninus rex cōditor: nimue fuit inuētor: idolorū/
quō t̄ quale idolū. parte. 5. fol. 154. b. et fo. 37. e
Itē parte. 4. fol. 72. c. f. Itē pte. 3. fo. 381. c. d. Itē
parte. 2. fol. 292. e. Itē pte. 1. fol. 304. f. g.
Nivis thesauri dicuntur exhalationes humide.
Nobilitas sola est: quē animū (pte. 3. fo. 71. b
mo ribus ornat. parte. 4. fol. 429. b.
Nobilitas generis prouenit ex generatione: no/
bilitas x̄o virtutis ex opatione: q̄tum ad vir/
tutes acquisitas: t̄ ex datione diuina q̄tum ad
infusas. parte. 4. fol. 468. g.
Nobilitas morū t̄ generū: quādo altera alteri co/
pulat: quasi gēna carbunculi in ornamēto au/
ro sociatur. parte. 3. fol. 353. b.
Nobilitas generis q̄ntū est de se: videt ipsa no/
bilibus q̄ndā necessitatē imponere: ne a maior
suoz p̄bitate degenerēt. pte. 1. fo. 330. g.
Nocendi voluntas inest cuiq; a se: sed potestas
a deo. parte. 1. fol. 40. b.
Nocēdi cupiditatē malicia hominū p se habet:
potestatē autē si deus nō dat: nō habet. parte. 6.

fol. 28. a. Item parte. 3. fol. 130. e.
Nocēdi p̄as daf ip̄obis: t̄ q̄re. pte. 6. fol. 28. a.
Nocentes deus ex cruciat: sed vt pater tormen/
tis clementiā miscet. parte. 4. fol. 208. f.
Nocere nil potuerūt creata: si causa nō fuisset: vt
tenendorū puniendorūq; viciorū/ vel pbande
t̄ p̄ficiēde virtutis. pte. 1. fol. 27. g.
Nocēt plus in mēbris detrahētes ch̄risto: q̄ anī/
mas credituroꝝ interficiūt: q̄ qui carnē ei⁹ mox
resurrecturū peremerunt. parte. 3. fol. 249. e.
Nocer hō duobus modis: videlicet si facit mise/
rū: t̄ si deserit miserū. parte. 3. fol. 334. f.
Noctis cti. ctem. cte. tē. in Nox.
Nocturnis tribus in matutinis: representant tres
vigiliē noctis: t̄ dicebant nocturni diuissim fm
tres vigiliās. parte. 6. fol. 56. f.
Nocturnū tempus ppter eius quietudinem ma/
gis est aptum ad percipiendū ea quē reuelant/
qđ diurnū quod inquietat tumultibus actionū
humanarū. parte. 5. fol. 15. d.
Nocumenta sunt quattuor: quē nocent p̄mis:
sc̄z superbia: astutia: mala manifesta: t̄ persecu/
tio aperta. parte. 6. fol. 27. g. b.
Noe dicif perfectus i generationibus suis: hoc
dupliciter exponit. Elno modo ad diminutio/
nē laudis sue: alio modo ad augmentū laudis
sue. pte. 1. fol. 50. g. et fol. 291. d.
Noe dicif dedisse requiē hoībus: nō ppter repa/
tionē seculi post diluuiū: sed q̄ anī tps noe ho/
mines multū laborabāt i agricultura: q̄ p̄ijs
manib⁹ t̄m̄i colebāt terrā: sed noe adinuēit ar/
tē arādī: i qua plus laborāt aīalia qđ boīes. pte
Noe quingentoz annoz erat (1. fol. 49. d.
quādo cepit generare: t̄ quare tantū tardauit:
cum p̄cedentes eum circa centesimū annū ge/
nerauerunt. parte. 1. fol. 49. g.
Noe sexcentoz annoz erat quādo diluuiū in/
undauit. parte. 1. fol. 53. d.
Noe an timere habuit qđ mali homines illi⁹ tem/
poris interficerent eū: si viderent ipsum intrare
arcam. pte. 1. fol. 52. d. b. et fol. 53. g.
Noe cum filiis suis seorsum ingressus est arcā/
et vxores eorum seorsum: sed mixtum viri cum
mulieribus egressi sunt: et quare. parte. 1. fol.
53. a. b. d. et fol. 55. a. b.
Noe intra arcā existens: nō potuit extra ostium
bituminare: sed domin⁹ suppleuit quod homo
nō potuit. parte. 1. fol. 53. g.
Noe ad hoc misit coruū de arca: vt p suū reditū
haberēt aliqd signū de siccatiōe aq̄z: qđ nō ob/
tinuit: t̄ sic emisit colūbā. pte. 1. fol. 54. b.
Noe sicut ingressus fuit arcam de mandato do/
mini: ita expectauit dñm ad egrediēdū fm mā/
datum eius. pte. 1. fol. 55. a.
Noe annū fecit in arca: t̄ ipsa die qđ ingressus fu/
erat/ egressus est. pte. 1. fo. 54. f. et fol. 55. a.
Noe edificauit altare dño: t̄ obtulit sacrificiū:
odoratusq; est dñs tē. in quo ostenditur acce/
ptatio diuina: t̄ p cōsequēs noe bonitas et de/
uotio declarāt. parte. 1. fol. 55. c.
Noe post diluuiū inebriatus est: q̄ forte nescie/
bat vino posse inebriari: nec aī diluuiū legunt
homines vino ysi. pte. 1. fol. 56. e.

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

Noe adhuc viuēte ex trib⁹ filiis suis nati sunt q̄t
tuordecim milia viroz & cētū: extra mulieres &
puulos habētes sup se duces rē. pte. 2. fo. 190. e
Noe vixit non gētis q̄nq̄ginta annis. pte. 1. fo. 57
Noe ex fide q̄nq̄ fec. pte. 6. fol. 155. d (a. i textu
Noe daniel & iob q̄re pl⁹ iducunt ad p̄rectionē
fr̄e ab ira dei q̄s abraā/isaac/iacob/ & moyses/ &
ceteri. pte. 4. fol. 229. e. et fol. 230. b. c.
Noema foroz tubalcain adinuenit lanificiū ad
faciēdū vestes: cū prius homines pellibus ani
malū regerent. parte. 1. fol. 46. f.
Nol **Nolite** cogitare de crastino: h̄ christ⁹ dixit: s̄ lex
iubet ne cogitēt de trib⁹ annis. pte. 1. fo. 259. a.
Nom **Nomē** duplex est. Unū impositionis. aliud na
ture. parte. 4. fol. 20. b.
Nomina imponunt a p̄prietatibus rerū: & hoc
cōtingit multis modis. pte. 5. fol. 130. h.
Noia oīa hebraica sūt ideclinabilia/ sicut apud
nos cornu & gelu. pte. 4. fo. 161. g. et fo. 276. b. et
fol. 23. g. Item parte. 2. fol. 215. d
Nomina p̄p̄ia hebraica q̄n transferunt ad lati
nū: frequēter accipiūt hāc syllabā us/ in fine: vt
saul saulus/ iacob iacobus/ iair iairus rē. parte
5. fol. 148. d. Itē parte. 4. fol. 443. c.
Nomina p̄p̄ia hebreā frequēter variantur in
principio vel in fine. parte. 2. fol. 218. c. Itē pte. 1
fol. 298. f. et fol. 190. h. Itē parte. 4. fol. 42. b.
Nomina hebreā scripta litteris latinis min⁹ p/
p̄rie scribunt cōmuniter. pte. 1. fol. 264. b.
Noibus pluribus nominat i sacra sc̄ptura frequē
ter eadē p̄sona. parte. 2. fol. 190. h. Et p hoc p̄nt
solui dissonātiē apparētes. fo. 198. h. et fo. 270. a.
b. Itē notabiliter parte. 1. fol. 100. a.
Nomē plurale ap̄d hebreos sine additiōe p̄positū
signat binariū. pte. 4. fol. 285. g. Item pte. 5. fol.
Nomē dei tetragrāmaton fm docto/ (174. g
res hebreoz: est appropriatū summo creatori: &
ideo nō potest cōuenire alicui homi puro: & p/
pter sui sanctitatē nullus audebat nominare nisi
solū summi sacerdotes: nec tñ vbiq̄/ s̄ tñ in tē
plo in b̄ndictiōib⁹ f̄d̄dis: ideo loco hui⁹ nois p/
nunciā/ adonai. pte. 4. fo. 142. b. d. et fo. 301. h.
Itē pte. 3. fol. 123. h. Itē pte. 1. fo. 135. f.
Nomē dñi tetragrāmātō nō dicit (vt aliq̄ dicūt)
d̄ deo tñ mō/ sed etiā de alijs: & oñd̄ iualidū b̄
dictū. pte. 4. fo. 142. d. f. et fo. 144. b. c.
Noia aliqua q̄ de deo dicunt: aliq̄ dicunt p re
spectum ad creaturas: alia dicunt de deo p mo
dū qualitātū circa diuinā essentiā/ alia p modū
q̄ntitatū rē. pte. 1. fol. 135. f. Itē pte. 6. fol. 276. h
Noia dei q̄re in sc̄pturis manifestant: si illi q̄ no
minant/ puniunt. parte. 1. fol. 258. a.
Nomen dei vnū est: licet in p̄senti noies a nobis
pluribus noibus: q̄ in cognitionē dei deueni
mus ex p̄fectionib⁹ creaturarū/ q̄ sunt plures et
distincte. Sed in patria videt p̄ seipsum imme
diatē: et sic nominat vno simplici noie ab vna
simplici p̄fectione. parte. 4. fol. 421. g.
Nomē donauit de⁹ christo q̄s ē sup oīe nomē:
an fm q̄ de⁹/ v̄l an fm q̄ hō. pte. 6. fo. 100. b. c.
Nomē dñi q̄s quō polluerē d̄. pte. 4. fo. 279. e. f
Nomine suo aliquē vocari/ indicū est familia
ritatis. parte. 6. fol. 181. c.

Nomen quotiens hominibus a deo vel impo
nit vel mutat: singularis meriti est indicū. par
te. 5. fo. 123. e. Itē parte. 4. fo. 144. a. et fol. 295.
a. Item parte. 2. fol. 25. e. f.
Nois mutatio facta a deo/ semp facta est ex aliq̄
gratia speciali. parte. 5. fol. 190. h.
Nomine alio voluit dñs apostolorū principē vo
cari/ & quare. pte. 5. fol. 35. e. et fol. 141. b.
Nomina quedā gentiū vel principū/ sicut ad an
gelos malos referunt: ita q̄ de sanctis viris & d̄
gente religiosa scribuntur/ ad sanctos angelos
referuntur. parte. 1. fol. 294. f.
Nomina digna p̄nt imponi indignis ratione of
ficij: vt instrumentis diuine p̄sidentie & correctio
nis. Et sic p̄nt dici sanct⁹ ex officio/ immo sc̄ssim
mus/ ex p̄sonalib⁹ vicij idign⁹. pte. 4. fo. 213. g.
Nomen idē in sacra scriptura ex diuersis p̄p̄ie
tatibus/ nō solū accipit p diuersis/ sed etiā ali
quādo p contrarijs: sicut deus leo dicit ratiōe
magnanimitatis. Et iā diabolus leo dicit rati
one rapacitatis. parte. 3. fol. 363. d.
Nomen in p̄motione alicuius ad dignitatē p̄nt
mutari: exemplo christi/ qui eligens ap̄los im
posuit eis nomina. pte. 5. fo. 141. b.
Nomina si bene imponant/ a p̄prietatibus rerū
imponi debēt: & aliq̄ ex tēpore/ vel ex cognati
one/ vel ab euentu/ vel qualitate/ vel dono dei
gratuito. parte. 5. fol. 130. h.
Nomen abraē mutatū fuit/ quādo cōstitut⁹ ē pa
ter multarum gentiū. pte. 1. fol. 68. c.
Nomē iacob mutatū est/ ad designandū trāsitiū
ip̄i iacob de vita actiua i vitā p̄tēplariā. pte. 1
Nomē q̄n duplicat/ vt iacob iacob (fo. 99. c. d
est signū diuine dilectionis. pte. 1. fol. 112. h
Nomē cōmune ē adā apud hebreos/ significans
idē quod homo: sed tractū est ad significandū
primū hominē. parte. 3. fol. 423. f.
Nomen israel et iacob cōmunicant gentilib⁹ ad
fidem conuersis. parte. 4. fol. 77. c.
Nomē israel fm rē & veritatē trāsīt ad populū in
christo regeneratū: & p cōsequēs nomia duode
cim tribuū isrl/ ad duodecim ap̄los noui testa
mēti: q̄ cornidēt. xij. patriarchis. pte. 6. fo. 251. c.
Nomē iudeoz fm veritatē significati/ trāslatū ē
ad christianoꝝ gentē. pte. 4. fol. 260. g.
Noia ap̄loꝝ duodecim dicunt i sūdamētis scri
ptarū: q̄ p̄mo publicauerūt fidē christi p̄dicādo/
& p ipsa moriendo. pte. 6. fo. 272. f.
Nomē hoc/ alma/ qd signat ap̄d hebreos. pte. 4.
fo. 19. e. f. g. et fo. 20. a. b. Elide etiā in Alma.
Nomē iesus ē nomē p̄p̄iū/ & appellatiū. pte. 4
Noia electoꝝ i libro vite dupliciter (fo. 395. e
scribunt. f. fm p̄senti iusticiam/ & fm p̄destina
tionem. parte. 5. fol. 153. g.
Noia angeloz q̄ mittunt i misterij: variant fm
legationes ad q̄s mittunt. parte. 2. fol. 49. c
Nomina locoꝝ & gentiū plerūq̄ solent vetusta
te mutari. parte. 1. fol. 285. a.
Nomina locis & gētib⁹ reliquerūt filij noe a q̄
bus populata est terra post diluuiū: ex q̄b⁹ post
ea mutata sunt plurima. parte. 2. fol. 189. h
Nomen idem aliquādo ponit p loco/ villa/ v̄l ci
uitate: aliq̄ndo p regione: sicut mesopotamia/

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

- babylon samaria. parte. 6. fol. 175. d.
Roia multa mutata sunt. f. terrarū villarū / et insu-
 larū ppter lōgitudinē tēpōis: et qz multa nomina
 sunt equiuoca. pte. 6. fol. 206. b.
Romina p rebus aptant / etiam apud gentiles et
 barbara. parte. 1. fol. 318. f.
Romina regū decē tribuū / et nomina regū dua-
 rum tribuū. pte. 4. fol. 333. a.
Roia fortū dauid q̄t et q̄ fuerūt. pte. 2. fo. 122. g.
Romen eius nō debet ex israel et potest intel-
 ligi nō q̄ nomen eius puer accipiat: sed qz nō
 sine posteritate mortuus esse videbit: et ideo p-
 manebit nomen eius. pte. 1. fol. 361. b.
Romē gētes cōmuniter accipit p gētilib⁹: q̄ nō
 erāt s̄ filijs isrl: sed nomē ppli: indifferēter acci-
 pit p iudeis et gētilibus. parte. 3. fol. 151. f.
Rō erūt tibi dī alij pter me: q̄re magis dictū est
 q̄: Rō sint tibi dī alij pter me: cum absolutior
 sermo videret. pte. 1. fol. 163. e.
Rō oīa possumus oēs. pte. 1. fol. 221. f.
Rō aufere sceptrum de iuda: nec dux de sēmo-
 re eius donec veniat qui et per iudeos extor-
 exponendo defensatur: sed multipli ceterimpro-
 bat ut. parte. 6. fol. 274. g. b.
Romania quē est pars galliē: accepit modum
 quo cōiuuantes nimis importune inducebant
 hoīes ad bibendū a barbaris habitantibus ppe-
 polum arcticum. parte. 2. fol. 306. c.
Rosce / vlt scito teipm: a q̄ pmo adinuētū sit hoc
 dictū: et vtile sit. parte. 4. fol. 193. b.
Roscere deus quō dicit. pte. 3. fol. 148. d.
Rotarij et scribe christi sunt apli: eius verba si-
 gnātes in tabulis cordis. pte. 5. fol. 46. f.
Rotica et amor faciunt familiaritatem cum ali-
 quo. parte. 5. fol. 233. d.
Rotica p faciē designari solet. pte. 3. fo. 80. e.
Rotica et elegancia scpturę p faciē q̄ ē nobilioꝝ
 pars corpis designat. parte. 5. fol. 121. c.
Rotica recipit nobilitatē ab obiecto. pte. 3. fol.
Rotica occultoꝝ / i occultoꝝ noticia. (344. d)
Rotica christi triplex: vide in *Christus*.
Rotica dei oīa intuerē q̄libet diligēter p̄sideret
 et attēdat ipsum vbicq̄ p̄sentē: et sic assurgat ad
 dei scōrū q̄ eius reuerētiā. pte. 3. fo. 293. d.
Rotica fidei ē enigmatica: cognitio vero ange-
 loꝝ: qui cognoscunt res in x̄bo / est clara et abs-
 q̄ enigmatē. parte. 2. fol. 38. g.
Rotica quadruplex notat de christo in quattu-
 or animalibus figurata. pte. 5. fol. 2. f.
Rotica patris et filij et spūs sancti / diffusa ē p to-
 tum orbē p passionē filij diuulgatam / et p aplo-
 rum p̄dicationē. parte. 5. fol. 222. g.
Rotica et amor ipellētes ad aliqd agēdū / spūs
 similitudinariē nominant. pte. 6. fol. 36. f.
Rouatianus et quidā alij heretici dicunt hoīem
 post peccatū nō posse p penitētiā reformari in
 pristinū statum. pte. 4. fol. 355. e. Item nuptias
 damnāt. pte. 1. fol. 236. e.
Rouale quid est. pte. 4. fol. 117. b.
Rouē ordines angelorū cōueniēter possunt in-
 telligi per nouem principes terram pmissionis
 diuidentes. pte. 1. fol. 325. b.
Rouercā nullus accipere debet in vxorē: quia hoc
 reuertit in verecundiā patris: cū vir et vxor sint
 vna caro. parte. 1. fol. 357. c.
Rouitij vlt de nouo p̄felli: q̄ nō sūt adhuc bñ fir-
 mati: nō sūt mūtēdi int̄ sectares. pte. 1. fo. 334. e.
Rouitij i fide vlt religiōe nō debēt hinc inde eua-
 gari: et p qd significat. pte. 2. fol. 69. b.
Rouilunij omnibus faciebant hebrei festū /
 ppter beneficiū diuine gubernationis / et qua-
 re tunc. parte. 3. fol. 206. b.
Rouissimi dies sūt dies messie: sic dicit Ra. 480.
 gerūden. Scdm em̄ cōmunē opinionē nouissi-
 mi dies / dies messie sūt. Et sūt x̄ba notāda: licet
 frequēter maliciose negent. pte. 1. fo. 120. a.
Rouissimi qui cōuertent iuxta finē mundi: pos-
 sunt scabellū vocari. pte. 2. fol. 221. b.
Rouissimū accipit duplicat. f. simpliciter et absolu-
 te. alio mō respectiue. pte. 4. fol. 8. f.
Rouū testamentū cōfirmatū est p asperionem
 sanguinis chusti: sicut et vetus p asperionē san-
 guinis animalū: vt figuratū correspondet fi-
 gure. parte. 6. fol. 151. c.
Rouū testamentū p pphetas ē pphetatū: sed q̄
 ipso nomine noui appellet: in veterib⁹ libr⁹ aut
 nusq̄ aut difficile inuenit: pter hūc locū et. pte
 6. fo. 148. b. Itē pte. 1. fol. 197. b.
Rouū testamentū in Testamentū nouū.
Rouit christus solus / quid locutus est dñs ad
 moysen. Nemo enim sic intellexit legem. par-
 te. 2. fol. 21. a. Interl.
Rouitas vocū pphana / quādo et quomodo p-
 hibeatur. parte. 6. fol. 123. e.
Rox q̄rtuor vigilijs antiq̄r distinguebāt i exer-
 citibus. pte. 5. fo. 48. d. Itē parte. 3. fol. 221. b.
Roxis opibus q̄ dedicant: vt sunt fornicatio /
 immundicia / idolorū cultus / et similia: p nycti-
 coracē que nocte repit opera / significat. pte. 1.
Rox horribilis est de se: sed multo (fol. 346. f.)
 horribilioꝝ ē quādo supuenit vltus pcello sus
 et aer caliginosus. pte. 3. fol. 11. d.
Roctē inducere dñs dicit et quō. pte. 3. fo. 64. f.
Rocte exēit bestie / et querūt a deo escā. pte. 3. fo.
Rocte media tūc spūales neq̄tie om̄e (266. a.)
 nefas suadere cōtēdūt: tūc varias disceptatio-
 nes pectorū dormiētis infundūt. pte. 3. fo. 266. e.
Roxilla i q̄ christ⁹ nat⁹ ē: ex claritate diuina fuit il-
 lumina / sic si ēēt dies clarissima. pte. 5. fo. 129. b.
Roctibus duabus et vna die / christ⁹ i sepulchro
 iacuit / et quare. parte. 5. fol. 182. a.
Roctē nūc sequit dies: p̄us diē nox p̄cessit: et qū
 ista pmutatio supuenit. pte. 5. fo. 86. f.
Rox habet consiliū / p tanto q̄ somnus immu-
 tat scientiā / disponēs cōtrariū eius quod face-
 re disposuerat. pte. 3. fol. 428. f.
Roxa publica / publico eget remedio. Leuī au-
 tem / secreta possunt deleri penitētia leui et se-
 creta. parte. 5. fol. 99. f.
Roxū ē cū p̄ctōibus viuere. parte. 4. fol. 17. a.
Rox nūc nūc nūc nūc: gr̄co idiomati latina
 cōsuetudo nō respōdet. parte. 5. fol. 112. c.
Rubet melius alteri intacta q̄ vidua / q̄tum ad
 feminā pertinet. parte. 1. fol. 353. e.
Rubes generat et exhalatiōib⁹ hūidit: q̄ marie
 eleuant a mari. pte. 3. fo. 70. b. et fo. 312. g.

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnoni Nico. de ly.

- Nubes** cū aerē pterunt: sū i celū oculos attollimus: nō ipsū celū: s3 nubes intuemur. pte. 3. fol. 67. f.
- Nubes** in alta eminet: sed hanc ad cursum status impellit. parte. 3. fol. 57. b.
- Nubes** ad alta leuat: desatādo ipellit vt currat: calore dissoluit vt euanescat. pte. 3. fol. 21. e.
- Nubes** multū calefacta sub sole: imittit calores inferius sup terrenāscētia: ex quo aliqui subito marcescunt et desiccant. pte. 4. fol. 48. d.
- Nubes** qdā lucida: qdā tenebrosa. p. 4. fol. 193. c.
- Nubes** nō ampli⁹ decē stadijs a terra in sublimē leuari aiunt pbi. parte. 4. fol. 85. f.
- Nubes** licet esset extensa sup totū exercitum ad refrigeriū estus: tamē speciali mō p modū cuiusdā columnę erat sup arcā: vbi erat tabulę integre tempore quietis. parte. 1. fol. 281. c.
- Nubes** dñi q̄ erat p diē sup pplm isrl: tpe motōis erat sup exillū iude qd pcedebat. pte. 1. fol. 281. c.
- Nube** vestit cor nōstrū tumultuosum cogitatioib⁹: q̄ ne in eternā quietē pure spiciat: inde tudinis sue cōfusione tenebraf. pte. 3. fol. 71. b.
- Nubes** glōsa q̄ operuit tabernaculū: fuit signū diuine acceptatiōis et p̄sentie ei⁹. pte. 1. fol. 213. g.
- Nudas** ēē mīeres turpi⁹ ē q̄ viri. pte. 4. fol. 231. d.
- Nudare** bona i choātia ab occulto rōnis tegmine: ē p̄mogenita ouis tōdere. pte. 1. fol. 348. a.
- Nul** **Nullus** aspiciens ad malū opaf: s3 semp aspicit ad bonū verū vel apparēs. parte. 3. fol. 329. c.
- Nullus** est qui nō ex p̄uicationis peccato natus: necesse habeat in christo renasci: et spūs ei⁹ igne mundari. parte. 1. fol. 195. f.
- Nulli** crimen maculat nescientē. pte. 1. fol. 76. e.
- Numer** **Numerare** et recolere debemus corā deo p̄cā nra q̄ sunt opa mortua: et opa bona q̄ sūt opa viua: et q̄re: et de h̄ figura. pte. 1. fol. 312. d.
- Numerationes** et distinctiones leuitarū factę sūt erūt quadagesimo anno regni dauid: qui fuit vltimus annus vite sue. parte. 2. fol. 211. d.
- Numerus** binarius nō est infamis: sed laudabilis. parte. 1. fol. 25. d.
- Numerū** minorē suputāt iudei añ: et post maiorem: vt abraā vixit. v. lxx. c. annos. Mos econtra dicim⁹: vixit. c. lxxv. annos. parte. 4. fol. 317. e. Item parte. 2. fol. 131. c.
- Numerus** certus fm heb̄eos assignat vnicuiq̄ litterę. parte. 1. fol. 130. b.
- Número** de impare gaudet. pte. 1. fol. 136. a. b. d.
- Numerari** inter filios dei qui et quales merent. parte. 1. fol. 265. b. d. et fol. 325. a. f.
- In numero sacratio esse nō meremur: dñi inest alii cui nōstrū puerilis vel lubricus sensus: vel feminea et resoluta segnicies: dum barbaros et egyprios gerimus mores. parte. 1. fol. 325. a. et fol.
- Número** indigni sunt sexus (265. d. et fol. 328. e. fragilis et minor etas. pte. 5. fol. 48. b.)
- Numerus** pluralis absq̄ determinatiōe alicui⁹ numeri i heb̄eo: signat cōmuniter binariū. pte. 1. fol. 174. g. Itē pte. 4. fol. 245. g.
- Numerus** qdrat⁹ dicit q̄ resultat ex ductu vnius numeri in seipsum semel. pte. 6. fol. 272. g.
- Numerus** quadratus significat stabilitatē beatitudinis: sicut corpus quadratū firmiter stat i quolibet latere: propter quod etiam virtuosus compatur quadrato. parte. 6. fol. 272. b.
- Numerus** quaternarius est prim⁹ numer⁹ qdra tus: q̄ pfectionē designat. pte. 5. fol. 184. d.
- Numerus** denarius est prim⁹ digitus vel prim⁹ limes numeroꝝ: vñ et numeri sequētes cōponū tur: ppter quod aliqui pbi dixerunt: q̄ numeri nō pcedunt in infinitū: sed solū vsq̄ ad decē. p.
- Numerus** duodenarius ē ex de (te. 5. fol. 76. c. nario et binario composit⁹: et signat duodecim pphetas. parte. 4. fol. 332. f.)
- Numeri** isti cētesimus septuagesimus primus et vicesimus tertius: sacris pleni sunt mysterijs. pte. 4. fol. 455. e. f. Item et numerus ternari⁹. pte.
- Numeri** summā solidā p tempo (2. fol. 254. a. ra scriptura ita solet numerare: vt quod summa numeri paululū excrestat: aut infra est nō computetur. parte. 1. fol. 65. e.)
- Numerus** aduersariū virtutū videt esse inflatus: quia per singulos pene homines aliqui sunt spiritus: qui diuersa peccatoꝝ genera mouentur. parte. 2. fol. 18. f.
- Numeri** partiales populi redeuntis de captiuitate: si coniungantur nō ascendūt tantū: sicut in textu exprimit: sed desciunt: et vnde hoc proueniat. parte. 2. fol. 243. d.
- Numerus** personarū quę egressę sunt de iacobe: et cū hoc ingressę sunt in egyptū: quantus fuerit. parte. 1. fol. 113. a. d. e.
- Numerus** credentiū ad p̄dicationē petri principis apostolorū: fuit octo milia hominū. p̄mo duo milia: vel fm alios tria. secūdo quinq̄ milia. parte. 6. fol. 170. b.
- Numerus** septuaginta hebdomadaꝝ an intelligat a prima destructiōe tēpli facta p nabuchodonosor: vsq̄ ad tertiā factā p titū et vespasiā nū. pte. 4. fol. 317. b. et fol. sequenti.
- Numerus** annorū iniquitatis domus iuda incepit a manasse. pte. 4. fol. 218. c.
- Numer⁹** annoꝝ ab incarnatione dñi vsq̄ ad terminū vite mahumeri fuit. 666. pte. 6. fol. 260. b.
- Numerus** vide in Quā et in Quā.
- Nūc** p̄sentis tēpis: nōnūq̄ stantē semp in p̄senti. i. eternā quietē designat. pte. 3. fol. 12. b.
- Nūcius** dicit tripliciter bonus. f. ratione mittētis: rōne boni quod p ipsum nunciat: et ratione modi nūciandi. parte. 4. fol. 3. c.
- Nūcius** stult⁹ puocat eū ad quē mittit ad irā: et sic negociū peiorat. pte. 3. fol. 334. c.
- Nūcij** missi ad iohannē baptistā fuerunt solennes et quattuor. pte. 5. fol. 189. b.
- Nuptias** dicētes esse peccatū et illicitas: error ē. pte. 5. fol. 192. d. Itē pte. 1. fol. 28. e.
- Nuptiaꝝ** bonū triplex ē. pte. 6. fol. 42. a. Itē pte.
- Nuptiarū** malū nō est: quod est p. (1. fol. 38. b. ter intentionē generationis: sed veniale ppter nuptiarum bonū. parte. 6. fol. 42. a.)
- Nuptię** vident ēē p̄cā si fm indulgētiā et veniā cōcessit ap̄s. Elide de hoc pte. 6. fol. 42. a. b. c. f.
- Nec** nuptię nec alimenta: sed immoderatus licitorum vsus arguit. parte. 5. fol. 75. e.
- Nuptiarū** premiū est ex duobus vna caro. parte. 5. fol. 58. c. et fol. 108. a.
- Nuptiarum** operibus et coniugijs nō debemus

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

seruire tribulationis tpe. pte. 4. fol. 419. f.

Rupriarū regula pponit et ostendit qua natu-
re secunditas decoratur: incontinētie prauitas
regitur. parte. 1. fol. 38. b.

Rupriarū secundariū cōtractus improprie vel lar-
ge vocat pmissio: inq̄tū consiliū qd̄ dat de mi-
nori bono (timore ne maius bonū male confer-
uet) vocat pmissio. parte. 1. fo. 359. b. c.

Ruprie scōe nō phibēt: s̄ q̄sdā. pte. 6. fol. 44. e.

Ruprie honorabiles potuerūt esse. ptoplastis i
paradiso: et thorus imaculatus sine ardore libi-
dinis sine labore pariendi. pte. 1. fol. 38. a.

Ruprie inf̄ patruos et nepres nōdū fuerūt. phibi-
te tpe abia: q̄ in p̄ncipio etiā inf̄ frēs et sorores
sunt celebratę. parte. 1. fol. 59. e. b.

Rupriarū conuiuiū apud veteres durabat se-
ptem diebus. parte. 1. fol. 91. g.

Ruprie de q̄b̄ ch̄st̄ p̄ponit similitudinē/ significāt
incarnationē ch̄st̄i et iudeoꝝ reprobationē/ et
gentiliū vocationē. pte. 5. fol. 68. b. d. g.

Ruprie sunt licite: q̄ si essent illicite: iesus et ei⁹
mas ac discipuli nō fuissent in illa societate. pte
Nutrimentū et vestimentū requirunt (5. fo. 192. d.
ad sufficientiā vite p̄sentis. pte. 5. fol. 26. c. d.

Nutritiua v̄t ordiāt ad p̄seruationē indiuidui/
siēvis generatiua ad p̄seruationē sp̄s. pte. 6. fo.

Ruc: fruct⁹ p̄mo idumēto amar⁹: secū⁹ (42. b
do munif: tertio pascit. parte. 1. fol. 292. c.

Rur dulce fructū habet intus: qui nisi fracta te-
sta nō ostendit intus. parte. 1. fol. 179. c.

Obdurare aliquē quo
mō dicat deus. parte. 6. fol. 22. a. Irē
pte. 1. fol. 133. d. et fo. 137. a. b. e. et fol.

Obduratio cordis vtrum (142. f
sit attribuenda homini. Arguit cōtra et pro cū
responsione. parte. 6. fol. 140. b.

Obduratio cordis humani in malo/ nō puenit
p̄mo ex pte dei/ sed ex pte liberi arbitrii/ homi-
nis a deo se auertentis. pte. 3. fol. 230. c.

Obduratio et excecatio nō est a deo directe/ s̄ a
liberi arbitrii d̄fectibilitate: et tal obduratio fu-
it in iudeis secuta p̄ excecationē ad p̄dicationē
ch̄st̄i p̄ magna pte eoꝝ. pte. 4. fol. 17. g.

Obduratio diuersimode deo et hoi attribuit: q̄
hoi attribuit inq̄tū est culpa: deo aut inq̄tū
est pena iuste afflictā. pte. 6. fol. 140. b.

Obduratio licet sit aliquo mō a deo: tamen p̄n-
cipiū eius est a libero arbitrio/ inclinante se ad
peccatum. pte. 6. fol. 139. g.

Obduratio pharaonis fuit tam detestabilis/ q̄
ex ea fuit multiplicatio signoꝝ: sc̄z mors p̄mo/
genitoꝝ/ diuisio maris rubri/ et submersio egypti/
priorum. parte. 1. fol. 145. g.

Obediēt hoi oīa aī peccatū: post p̄ctm̄ v̄o pu-
gnat cōtra eū orbis terraz. pte. 3. fol. 428. a.

Obediām⁹ cui⁹ bona et alta imperāti: sed p̄cipi-
tare volenti cōtraeamus. pte. 5. fol. 136. e.

Obediendum est maioribus/ si veritati conco-
dant et iusticie: nec aliter/ sed p̄ recta fide et ve-
ra religione. parte. 3. fol. 392. a.

Obediētia laudabil reddid ex tribus. f. si sit p̄m-
pra/ volūtaria/ et discreta. pte. 6. fol. 15. f.

Obediendū est malis p̄latis: et sunt habendi
in reuerentia: nisi in his que sunt contra deum.
parte. 5. fol. 70. g.

Obediendū est deo p̄mptē: et ostendit per mul-
ta exempla et beneficia per ea representata. par-
te. 3. fol. 123. b. et fol. 124. f.

Obediē ip̄rio dei ē eū honorare. pte. 3. fo. 233. d

Obediētia vt esset virtus merēdi: oportebat vt
homo sub domino positus/ ab aliquo phibe-
ret: vnde eū homo se habere d̄m cogitaret/ ni-
si eū aliquid iubere/ pte. 1. fol. 36. g.

Obediētia aliquando si de suo aliquid habet/
nulla est: aliquādo aut minima/ si etiā suum ali-
quid nō habet. parte. 2. fol. 78. e.

Per obediētiam nunq̄ debet malū fieri: aliquan-
do autem bonum quod agitur/ debet intermit-
ti. parte. 2. fol. 70. e. et fol. 82. f.

Obediētie meritū demonstrat. pte. 3. fo. 82. f.

Obediētia inferior alialiū respectu hūanę natu-
re q̄ debebat ei fm naturā institutā i penā p̄cti
subtrahat ē: sicut et obediētia virtū inferior respe-
ctu rōnis/ et corpis respectu aīę. pte. 1. fol. 28. d.

Obelus qd̄ et vnde dicat. parte. 1. fol. 20. d.

Obiectū timoris est malū: qd̄ est duplex. f. p̄nē
et culpe. parte. 3. fol. 388. f.

Obitus sanctorū dicat/ quando exeunt obuiam
sponso. parte. 6. fol. 224. b.

Obitus felix beati iohānis euangeliste: ostēdi-
tur ex diuina reuelatione: et quia nō sensit do-
lorem mortis. parte. 5. fol. 185. b.

Obiurgationes raro/ et nō sine magna necessita-
te sunt adhibende: et nō nisi respectu dei. parte
5. fol. 28. b. et fol. 142. f.

Obiurgatiōis moysi causa. ppter sephorā/ vñ or-
tū habuit. pte. 1. fo. 284. g. h. et fo. 285. b.

Oblatio eucharistie q̄ q̄die offert i ecclesia/ nō ē
sacrificij reiteratio/ sed vni⁹ sacrificij i cruce ob-
lati quotidiana cōmemoratio. pte. 6. fo. 152. d.

Oblatiōū receptio nō ē sacerdotib⁹ onerosa. p̄
Oblatio vnde cūq̄ sit mlti ho (te. 1. fol. 293. d
die sūt tales q̄ hoc nō curāt/ cōsulētes sue aua-
ricie: sicut de quodā legif. pte. 4. fo. 152. a.

Oblatiōes et sacrificia nō placent deo sine deuot-
ione mētis/ et vita virtutis. pte. 4. fol. 382. b.

Oblationes ch̄stianozū excedere debēt ea que
apud veteres offerebantur/ in quibus et quali-
ter. parte. 6. fol. 27. b. et fol. 28. c.

Oblatū bono alo acceptabile ē deo: q̄ nō offerē-
tū substantiā/ sed p̄fat p̄sciētia. pte. 5. fol. 113. a.

Oblatio est i mente/ nō i rebus: vbi paup equa-
tur diuiti. parte. 3. fol. 182. f.

Oblatio aliqui fiebat p̄ p̄cti remissioe: aliqui d̄vi-
uētib⁹/ aliqui de nō viuētib⁹. pte. 1. fo. 214. b.

Oblatio aliqui fiebat de viuētib⁹: et tal oblatio
vocat p̄prie sacrificiū. pte. 1. fol. 214. g.

Oblatio p̄prie est d̄ nō viuētib⁹/ aridis tñ/ vt de
pane et similia: et talis oblatio retinebat sibi no-
mē rōne oblationis. pte. 1. fo. 194. d. et fo. 214. g.

Oblatiōes et sacrificia votiuā licitū fuit hebreis
offere alibi q̄ vbi erat arca: aīq̄ ponere arca
d̄m i silo: et post destructionē silo/ vsq̄ ad edifi-
cationē templi salomonis. pte. 3. fol. 201. b.

Oblatiōes et sacrificia in quibus locis licuit fieri

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon in Nico. de ly.

filij israel. parte. 1. fol. 345. a. b.
 Oblationes quas et quales abel et cain dederit.
 parte. 1. fol. 45. d. et fol. 47. b. et fol. 48. a.
 Oblatio farine coctę poterat fieri quadruplici-
 ter. parte. 1. fol. 217. d.
 Oblatio simile qualitercūq; coqueret seu pista-
 ret/erat sacerdotis offerētis. pre. 1. fol. 225. c.
 Oblatio fermenti et mellis excludebatur ppter
 idolatriā: quia istis idolatre in suis sacrificijs
 utebantur. parte. 1. fol. 217. g.
 Oblatio omnis sacrificij debebat habere sal: et
 quid designat. parte. 1. fol. 217. h.
 Oblatio de diuersorū panū generib⁹ ideo pone-
 bas: qz talia erant sacerdotes accepturi postea
 a populo. parte. 1. fol. 192. h.
 Oblatio q̄ ponebat sup altare fuit absq; fermen-
 to: illa autē q̄ nō ponebat sup altare fiebat cum
 fermento: et sic panis fermentat⁹ offerebat cum ho-
 stia pacifica ad esum carnū. parte. 1. fol. 225. h.
 Oblatio alicui⁹ aialis ad immolādū dñō/qñ fie-
 bat: pmo offerebat manib⁹ sacerdotis: et postea
 sacerdos offerebat dñō: et de quib⁹ aialibus ipse
 participabat: et de q̄bus nō. pre. 1. fol. 242. d.
 Oblatio de aliquibus erat interpolate/ de aliq-
 bus cōtinue. i. omni die. De p̄mis aliqua offere-
 bant ex mera deuotione: aliqua p bñficiū impe-
 tratiōe: aliqñ p p̄cti remissione. pre. 1. fol. 214. g.
 Oblationes p̄mitay vñ sacerdotes et leuitę pul-
 chras laudes deo reddebāt: ortum habuerunt
 ex sorte neptalim: quia in illa terrenascētia pri-
 us crescebant et maturecebant/ q̄ in alijs sorti-
 bus. parte. 1. fol. 118. g.
 Oblatio principij in erectione tabernaculi fuit
 duplex. parte. 1. fol. 275. b.
 Oblatio pauperū apud deū reputat⁹ ac si obtu-
 lisset animā suā. i. vitā. pre. 1. fol. 216. h.
 Oblatū quod quisq; offert dominū nō latet. qz
 gloriosus est tibi si dicat: in templo dñi aurum
 istud quo arca testamenti tegitur/ illius est: ar-
 gentum ex quo bases et columnę sunt/ illius est
 et c. parte. 1. fol. 208. f.
 Oblatum a te si nihil cognoscat dñs/ et nihil mu-
 neris tui inueniat visitās tabernaculū: q̄ inde-
 corum et q̄ miserū. Sic indeuotus/ sic infidelis
 visitat: vt nihil memorie tue in templo dñi po-
 sueris. parte. 1. fol. 208. f.
 Obligatio voti et iuramenti vnde causat. pre. 1.
 Obligatio qua mulier est sub lege (fol. 317. h).
 viri: cessat p mortē viri vñ mulier: nā altero re-
 surgente nō tenet alteri nisi de cōdecētia et sup-
 ueniente nouo cōsensu. parte. 6. fol. 16. c.
 Oblivio causat in memoria ex motione humo-
 rum: ppter quod pueri et multū senes sunt im-
 memores. parte. 4. fol. 296. d.
 Oblivio vmbra mortis dicit⁹: qz ita tollit rē a sen-
 su/ sicut mors a vita. pre. 3. fol. 64. f.
 Oblivio q̄ ex infirmitate originalis p̄cti venit/
 opposita est meditatio. pre. 3. fol. 263. f.
 Oblivio et recordatio nō cadūt i deo: sed loquif
 scriptura fm modū nostrū loqñdi. pre. 1. fol. 54. b.
 Oblivisci dicit⁹ deus quādo tardat: et memor eē
 cum cito dat. parte. 3. fol. 265. f.
 Oblivus est absentia detrahēre/ et dolose mor-

dere. parte. 3. fol. 148. a.
 Obolus ē vicesima pars sc̄li. pre. 1. fol. 196. c.
 Obscura quedā esse in scripturis voluit deus/ et
 quare. parte. 3. fol. 330. e.
 Obsecratio est p necessitate districta oratio: et ē
 p sacra ad deū adiuratio. pre. 6. fol. 4. c. g. et fo.
 118. a. Itē pre. 4. fol. 308. b. Itē pre. 3. fol. 298. d.
 Obsecratio est deprecatio p rē sacrā: sicut in fine
 oratiōis dicit⁹: Per dñm nostrū iesū ch̄stū et c.
 vt p sanctitatē illi⁹ obtineam⁹/ qd̄ obtinere nris
 meritis nō valemus. pre. 2. fol. 236. b.
 Obsecratio et deprecatio et postulatio quō differt.
 et etiā quō sunt oratio et actus orandi bipertiti: et
 quid sit oratio. parte. 6. fol. 118. c. d.
 Obsequiū cepit gradatim potius puebat⁹/ q̄ p
 inconsiderantiā minuaf. pre. 6. fol. 122. a.
 In obsequiū q̄ assumit⁹: añ oculos dei a cunctis
 carnis cogitationibus/ mundus debet appare-
 re: ne illicitas cogitationes mēs pferat: et pul-
 chrā animi speciem quasi pilis fuscantibus defor-
 mē reddat. parte. 1. fol. 278. a.
 Obseruantia diez/ mēsiū/ et annorū i lege p̄cepit
 deus fm solis et lune cursum. pre. 3. fol. 421. a.
 Obseruatia paschalis an fuerit iudeis aliq̄ añ le-
 gē data eis. parte. 1. fol. 72. e. f.
 Obseruatia cerimoniarū puta circūcisōis et sab-
 bati ante legem fuit. pre. 1. fol. 72. f.
 Obseruatia multorū añ legē fuit: q̄ p̄tinet ad ma-
 trimoniū. pre. 1. fol. 104. d. et fol. 122. d.
 Obseruatia legis plangit vitam: quod ostendi-
 tur ex hoc: qz legis violatores p idolatriā fue-
 rūt oēs mortui: et obseruatores viuebant. pre. 1.
 Obseruantia legis nō fuit necessa- (fol. 334. f).
 ria omnibus ad salutē: vt patet de multis gen-
 tibus. parte. 5. fol. 71. f.
 Obseruantia mandatorū quib⁹ sit necessaria ad
 salutē: tamen maior pfectio consistit i observa-
 tione consiliorū. parte. 5. fol. 108. d.
 Obseruatio p̄ceptorū cerimonialiū post pmul-
 gationē euangeliorū euacuata est: et ea seruare
 mortiferū est. parte. 1. fol. 167. c.
 Obseruatio p̄ceptorū iudicialiū sic euacuata est
 qnō obligat in lege noua: ea tñ obseruare non
 est mortiferū. parte. 1. fol. 107. c.
 In obseruationibus ecclesiasticis sūt que omi-
 bus facere necesse est: nō tamen ratio omnibus
 patet. parte. 1. fol. 312. c.
 Obseruata fuerunt multa de ill⁹ q̄ tpe moysi fue-
 rūt sc̄pta añ dationē legis moysi. pre. 1. fol. 86. b.
 Obsessi ad insaniam deducti/ aliter loquunt⁹ et ta-
 cēt/ q̄ spm phrytonicū habētes: et hui⁹ ratio. pre.
 Obsorū immūdiā nō timeo/ sed (4. fo. 389. f)
 cupiditatis. parte. 5. fol. 49. a. Interl.
 Obstetrices inquirunt de tēpore cōceptus muli-
 erū/ numerādo menses: vt melius p̄noscēt de
 tpe partus earū. parte. 3. fol. 74. d.
 Obstetrices in egypto p pharaonē constitutę su-
 per occidendis masculis hebreorū: quot/ que/ et
 quales fuerunt. parte. 1. fol. 124. d.
 Obstinatio ē iduratiō i malicia mētis p̄tinacia/ p
 quā sit homo impenitēs. pre. 6. fol. 7. a.
 Obstinatus in malis/ negat deum factis/ et si nō
 verbis: Et significatur per nabuchodonosor.

Obolus
Obs

Postilla et Additiones aliorum Repertorium alphabetici.

parte. 3. folio. 103. b. et fol. 104. e.
Obstinatio i peccatis et ingratitudo de beneficiis ac-
 ceptis fuerunt conditiones aggravantes in popu-
 lo israel. parte. 4. fol. 315. c.
Obstinatio iudeorum fuit ex duobus. scilicet ex desperati-
 one et iusta murmuratio de deo. p. 4. fo. 257. g.
Obtrectandi et derogandi viciu refectur diuine
 scripture sermonibus velut quibusdam gladibus
 vtrinque acutis. parte. 1. folio. 284. e.
Obtrectantes quantum beneficii conferunt in moy-
 se cognoscere possumus. parte. 1. fol. 285. h.
Obrulit se christus et ideo quod defecit sacerdos dignus
 iustus et sanctus. pte. 6. fol. 147. e. f.
Obrulerunt tria munera magi et nos eadem my-
 stice offeramus. parte. 5. fo. 12. a. c.
Omnium obrulerimus quod ex nobis sunt consequemur quod
 ex deo sunt: cum enim nostram fidem et affectum obruleri-
 mus: tunc ipse largitur diuisa dona spiritus sancti. pte. 1. fo.
Occasione venditionis ioseph fuit triplex. (110. 300. c.
 scilicet fratrum suorum accusatio: patris dilectio: et fu-
 turoz premissio. pte. 1. fol. 101. g.
Occasione suscitandi iudices in populo israel fuit eo
 quod populus recedens a deo affligebatur et penitus
 liberabatur. parte. 2. fol. 31. d.
Occasione spoliatiois miche fuit missio explora-
 torum a filiis dan: qui eundo ad locum explorandum di-
 uerterunt in domum miche ad hospitandum ibi: quod
 erat diues et potens. pte. 2. fol. 53. a.
Occasione captiouis siue destructionis hierusalem fuit
 duplex. Prima fuit peccatum regis et populi dei. Secunda
 fuit peccatum sedechie in rege babilonis. pte. 4. fo.
Occasionem calumniandi contra amos fuit (177. d.
 erunt due. scilicet directa et indirecta. pte. 4. fo. 366. g.
Occasione venditionis christi duplex fuit. scilicet sacerdo-
 tum inuidia: et iude avaricia. pte. 5. fo. 114. g.
Occasione denunciationis et traditionis christi fuit
 duplex. parte. 5. fol. 225. f.
Occasione vulnerationis christi mortui fuit propter
 festum pasce ne corpora remanerent in cruce. pte. 5. fo.
Occidere seipsum an et quando liceat. (239. h.
 pte. 4. fol. 478. a. b. c.
Occidere quod lex iubet pecus cum quo quis coierit:
 cum nec rationale nec legem capax sit. pte. 1. fo. 250. e.
Occidere animalia et comedere que sunt imolantia:
 non solum licitum erat extra templum sed etiam extra hie-
 rusalem: sed occisio que fiebat per modum sacrificii
 vel oblationis non fuit licita extra atrium templi
 postquam templum fuit edificatum per salomonem: nec ex-
 tra atrium tabernaculi ante templum edificationem. par-
Occidere aliquem capitali peccato (te. 1. fol. 244. c. d.
 na propter comestione modici adipis: vel languis:
 aut per inuentionem modici fermenti in ali-
 cuius domo in pasceat. an et quomodo secundum legem in-
 telligendum sit. pte. 1. fol. 227. b. c. d. et fo. 246. g.
Occidere filios pro peccatis parentum vel innocentes
 propter delinquentes: an et quomodo liceat. pte. 1. fo.
 359. g. h. et fol. 360. b. c. d. et fol. 361. a.
Occidi si aliquis pro maiore parte iudicium decernit:
 non interficiendus est. Si autem maior pars libe-
 retur: est liberandus. pte. 6. fo. 212. g.
Occisio animalium extra templum que fuit licita. pte. 1. fol.
Occisio consideratur dupliciter. Primo ut (244. c. d.
 pena tamen: secundo ut est medicina. parte. 1. fol. 359.

h. et folio. 360. b.
Occisio est maximum nocumentum circa consisten-
 tiam persone. pte. 1. fol. 164. b.
Occisio iudeorum tempore antiochi duras per triduum
 fuit octoginta milia interfectorum. p. 4. fol. 467. d.
Occultanda sunt que agimus ne hec in huius vi-
 te itinere incaute portantes latrocinantium spiri-
 tuum incurfione perdamus. parte. 2. fol. 181. b.
Occultorum notitia multi desiderant in hac vita:
 in tantum quod propter hoc ponunt se ad artes magicas/
 non solum in ale preiudicium sed etiam in corporis pe-
 riculum. pte. 3. fol. 349. g.
Occultorum notitia quedam est bona quedam curio-
 sitatis et superstitionis et est spernenda. p. 3. fo. 348. g.
Occupatio patriarcharum fuit in pascendis ouibus.
 parte. 1. fol. 45. c. et fol. 113. b.
Ochogias trinominus dicitur est enim ioachab ocho-
 chas agarias. parte. 2. fol. 228. d.
Ocia vacationis nostre maligni spiritus ad cogi-
 tationes illicitas pertrahunt: et sic deludunt et de-
 rident sabbata nostra etc. parte. 4. fol. 181. a.
Ocia dicitur viui hominis sepultura. pte. 4. fol. 263. f.
Ocia scilicet querit charitas: sed negocium iustum su-
 scipit necessitas charitatis: quam sarcinam si nullus
 imponit: contemplatione veritati vacandum est: si autem
 imponit suscipienda est propter charitatem necessi-
 tatem. pte. 6. fo. 119. e. et fo. 124. g. Item p. 3. fo. 394. f.
Ociose qui vult vitam agere cum possit labore ferre
 venit in reprehensionem. parte. 6. fol. 116. a.
Ociosus esse nullus sic debet: ut in eodem ocio uti-
 litatem non cogitet proximi: nec sic actiuosus ut con-
 templationem dei non requirat. pte. 6. fo. 119. c.
Ociosus non est qui verba dei tamen studet: nec pluris
 est qui extra operatur quam qui studium cognoscende
 diuinitatis exercet. pte. 3. fol. 267. f.
Ociosi et qui non se exercent in plio tentationes in-
 currunt frequenter varias peccatorum enormitates et
 per que significant. pte. 2. fol. 107. h.
Ociosum nihil est apud deum vel bonum vel malum:
 ita sapientia dei omnia disposita sunt. pte. 1. fol. 303. c.
Ociosus in contemplatione non inerti vacatione de-
 lectare debet sed vel in quiete vel in inuentione veri-
 tatis ut in ea quod proficiat: et quod iuuenit al-
 teri ne inuideat. parte. 6. fo. 119. c. e.
Ocio turpi marcens significatur per paralyticum ia-
 centem in lecto. pte. 5. fol. 93. f. h.
Ocia quantum noceat probatur de dauid. Et poeta
 dicit: Ocia si tollas periere cupidinis arcus. p/
Octaua secundum hebreos instrumentum est (te. 2. fo. 107. h.
 musicum octo chordarum in quo canebant laudes. La-
 tini vero aliter exponunt passum istum ubi sic acci-
 pitur. parte. 2. fol. 203. g. h.
Octogenarius cum in malo accipitur temporalium cu-
 ras et implicamenta designat. pte. 3. fol. 364. e.
Octonario summa concluditur salubriter cadentium
 pte. 4. fol. 435. e. Item pte. 2. fol. 203. e.
Octonarius numerus nouo testamento congruit et quare.
 pte. 3. fo. 222. b. et fol. 275. e. Item pte. 2. fo. 244. f.
Octonarii tot sunt in psalmo. cxviii. quot elemē-
 ta apud hebreos. scilicet viginti duo. pte. 3. fo. 262. d. f.
Octonarius duplicatus. In lege carnalis circū-
 cissio octaua die celebrabatur: In euangelio vero in
 E

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

senti circūcisio cordis: et futuro corporis. pte. 2.
Oculi potissime apparere faciūt dis (fol. 209. f)
 positionē cordis: et plus q̄ in alijs partib⁹ cor-
 poris: q̄ vigent ibi oēs sensus. pte. 3. fol. 400. f.
 Et in cordis dispositio.
Oculorū officia declarant. parte. 4. fol. 193. g.
Oculi qui quasi quidā raptōres sūt ad culpā re-
 primendi sunt: et a lasciuia voluptatis suę fuā-
 di ne mens mūda in cogitatioē lubrica verſet:
 nō q̄ debem⁹ intueri quod nō licet cōcupisci. p/
Oculus gyronagus ē impudici (te. 1. fol. 41. c)
 cordis nūcius et occasio ruine. pte. 4. fo. 396. d
Oculi impudici nō norunt aīe pulchritudinē cō-
 siderare: sed corporis. pte. 3. fol. 430. e.
Oculorū exaltatio signum est superbi cordis: et
 huius ratio. pte. 3. fol. 329. c
Oculorū tentatio nō est nisi in mēdacio oculorū:
 putat hīc rem: dicitatē nō habet. pte. 3. fo. 288. b
Oculus quē puluis grauat: nō pure maculā i mē-
 bro considerat. parte. 2. fol. 104. e
Oculorū acies fumo saucia. pte. 3. fol. 80. b.
 In oculis virtus ē. Et ostendit in plurib⁹: vt de
 lupo et basilisco rē. pte. 3. fol. 267. b. c
Oculi duplices sūt. i. aīe et corporis. pte. 3. fo. 270. f
Oculi alij sunt carnis: q̄ aperiuñt ad malū: alij
 mentis q̄ tranſeūt in vñū: vt sit vna mens cum
 deo: alij oculi ecclīe: q̄ habet duos oculos: imo-
 ralem et mysticū. Mysticus acutior: moralis/
 dulcior. parte. 4. fol. 193. g.
Oculi spūaliter sunt christi virtus cognitiua q̄
 bus respicit fideles suos eos approbādo: q̄ sunt
 pleni aq̄s misericordię sicut piscine. p. 3. fo. 366. c
Oculos mentis partim habet aptos: partim clau-
 sos q̄ mysteria futura agnoscat: sed errorem nō
 corrigit. parte. 1. fol. 307. b
Oculorū nostrorū offēsiōes abijciamus: ne ea q̄
 oblectabant: mō nos capiāt. A spectaculis the-
 atrozū: imo offēsiōib⁹: remoueam⁹ oculos/
 et ab omib⁹ q̄ anīe contamināt puritatē: et per
 sensus ingrediūt ad mentē. pte. 4. fo. 239. e
Oculo interiori cecit⁹ iusto retributiōis examīe:
 q̄ exteriori negligētē vti. pte. 2. fol. 108. b.
Oculos claudit a rebus visibilib⁹: q̄ ad interio-
 ra intelligenda rapit. pte. 1. fol. 39. a
Oculus multiplex. i. supliciorū: tentatiōis: vel he-
 di vt vitule et oculus generatiōis: qui: et quare
 sic dicantur. parte. 4. fol. 193. g
Oculus ecclīe debet esse clerus: q̄ tñ depreda-
 tur castitatē mulierū q̄si ybicūq̄ est habitatio
 clericorū: et ide surgit ifamia clericorū. pte. 4. fol.
Oculi protoparentū quō videbant: et (193. b)
 quō clausi erant. parte. 1. fol. 41. c. f. b. Et ibi im-
 probatur error iosephi et Ra. Sa.
Oculi alij sunt qui per p̄uaricationem aperiuñt/
 alij quib⁹ adā et eua ante p̄uaricationē videbāt/
 quib⁹ mulier vidit lignū: q̄ bonū ē ad comedē-
 dū. Et q̄ sint hīc oī oculi. pte. 1. fol. 307. b.
Oculi q̄ meliores sunt in p̄ctōrib⁹: illis nō vidēt:
 sed illis vidēt q̄ sensus carnis dicūtur: et q̄ cōſi-
 lio serpentis aperti sunt. pte. 1. fol. 307. b.
Oculus potest dici: dilectus: amicus: et consili-
 arius. parte. 5. folio. 21. b. c.
Oculi q̄tuor: anīaliū perspicacitatē intellectus

designāt: vnde hoīes sapientes et astuti sūt mo-
 dū cōmunē loquēdi dicūt oculati. p. 4. fo. 225. c
Oculus erudus ē metaphorice ppter concupi-
 ſcentiā illicitā ab actu vidēdi reprimendo. Et
 dicūt erui oculus: vel manus p̄ſcindi per actū
 illicitū: duplici intellectu. pte. 5. fol. 21. g.
Oculus beati stephani a corpore christi existen-
 tis in celo fuit imutatus ad visionē humanitatē
 christi. parte. 6. fol. 178. b
Oderunt peccare mali formidine p̄nē: Ode
Oderunt peccare boni virtutis amore.
 parte. 3. folio. 205. b.
Odiū habebis inimicū tuū. In toto corpore le-
 gis nō ē scriptū hoc: sed deprauatio iudeorū ē.
Odiosus deo et hoīb⁹ de cui⁹ (pte. 5. fol. 25. f)
 morte null⁹ tristat rē. p̄ quē significat. p. 4. fol.
Odire inimicū dixerūt iudei: et argue (467. d)
 bant a cōtrario sensu illi⁹ p̄cepti: Diliges proxi-
 mū tuū sicut teipm: S3 falsū ē. pte. 6. fo. 283. a. b
Odiffe simul et diligere possum⁹ vt et cognatio-
 ne cōiunctos: ex diuio p̄cepto diligam⁹: et aduer-
 sarios i via dei: odiēdo: et fugiēdo nesciam⁹. p/
Odiū est passio part⁹ concupiscenti (te. 5. fol. 163. e)
 bilis sicut et amor rē. parte. 1. folio. 35. 4. f
Odiū fraternū ē occasio mltorū malozū. p. 3. fol.
Odiū et inuidia faciūt interpretari facta: (133. c)
 in deteriorē partē: et p̄uerti iudicia pte. 5. fo. 35. a
Qui nō oderit patrē et matrē rē. diſſonare vide-
 tur ab illo. Diligite inimicos vros. Et ab illo q̄s
 i lege p̄cipit de honorādis parētib⁹ p. 3. fo. 270. a
Qdiū p̄ xpm fuit multiplicatū i passioē p phariſe-
 os: scribas: sacerdotes et ipſm. iō petierūt libera-
 tiōē barrabę: s3 crucifixiōē iesu christi. p. 3. fo.
Qdiū et inuidia p̄ christū: q̄ publice p̄di (180. g)
 cabat p̄ p̄ctā iudeorū fuit cā ruine eorū. pte. 6. fo.
Qdor p̄ nares trahit: et ducto flatu h̄ agit (35. c)
 vt res etiā q̄ lōge ē posita cognoscat p. 3. fo. 78. e
Qdor suauitat⁹ dñi sepe d̄ sacrificium de victi-
 mis pecorū: nō q̄ deus delectet fumi odore: sed
 q̄s his significat spūaliter deū delectat: cum
 spūaliter exhibet: sicut odor dei spūaliter i
 telligit. parte. 1. folio. 193. e. f.
Qdor notat bonā famā: liliū castitatē: thus ofo-
 ffendit sepe de⁹ ne offēdat (nē. p. 3. fo. 438. b) Off
 amicus: amabili beniuolētia. pte. 1. fol. 43. e.
Offendi timef ille inter hoīes q̄ ē familiar⁹ regi
 mortali: et mltro pl⁹ deb⁹ timeri offēsa amici dei.
Offēse remissio fit trib⁹ modis. (pte. 1. fo. 285. d)
 Et quo mō et q̄ nō de⁹ remittat. pte. 3. fo. 129. e.
Offenſa licz sit semp remittēda: nō tñ iniuria: si ex
 remissioē iūrie et p̄nē debite seq̄ret p̄nitās ad
 faciū peccādū. pte. 5. fo. 57. c. p̄te p. 3. fo. 416. g.
Offendit aliter iustus: aliter malus: licet in mul-
 tis offendimus oēs. pte. 6. fol. 213. e
Offerentiū diuersitas ē ad ecclīe edificationē
 spūaliter. Aliud em̄ offēnit doctores. Aliud i-
 nocentes. Aliud predicatorēs. Aliud contēpla-
 tiui. Aliud p̄p̄iam carnem macerantes. Aliud
 martyres. Aliud vita p̄fessor. Aliud misericor-
 des. Aliud bona exēpla p̄bētes rē. Et p̄ q̄ ista si
 offerētēs nō pure sacrifici (gurā. p. 1. fo. 208. b.)
 ciū: q̄z ofo sit in p̄ctm: significat p̄ mortē cor-
 poralē galileorū rē. parte. 5. fol. 160. a

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

Offerre deo melius ē q̄ subuenire parentib⁹ in necessitate positis: nūq̄ apud hebreos assertū inueniū. Immo cōmunis tenet q̄ meli⁹ ē elemo-
synas largiri q̄ sacrificia volūtaria offerre. par/
Offerit fidelis holocausta dñō cū (te. 5. fo. 51. a
corpus castigando macerat ⁊ desideria carnis
igne spūscī consumere festinat. pte. 2. fo. 146. e
Offerre debem⁹ omnia bona nra in fide trinita-
tis sancte. pte. 1. fo. 206. b. Interf.
Offerim⁹ dñō irā quā temperam⁹: vñ cum p deo
irascimur: et irā in eius causā reflectimus. pte. 1.
folio. 218. b. Interf.
Offerimus appetitū gula: cū dei amore refrena-
mus. parte. 1. folio. 218. e. Interf.
Offerimus nos ipsos sacrificiū deo: cū vitā nram
ei dicam⁹. Adhēbra hostie frustatim concisa sup
ignē ponim⁹: cū vitę nre opera virtutib⁹ distin-
guentes imolamus. parte. 1. fol. 215. f. g.
Offerimus nos deo hostiā pacificā de boue ⁊ de
oue cū fortitudinē nram in diuis laborib⁹ exer-
cemus: sed de oue cū cauda hostiā facim⁹: cū in
innocentia perseueram⁹. pte. 1. fo. 218. d
Nemo offert suū aliqd dñō: s̄ qd dñi est: nec tā
offert q̄ reddet. pte. 1. fol. 314. f
Offerit q̄ spūali grā replet⁹: sciam duorū testamē-
torū docēte spūscō verbis ⁊ exēplis docet au-
ditores suos: nō p tpali lucro: sed pro vitę eter-
ne pmiū. parte. 1. folio. 315. b. c.
Offerre semetipm deo: nec alieno labore: s̄ pro
prio placere perfectius ⁊ eminenti⁹ ē omnibus
votis. parte. 1. fol. 317. f
Offerunt deo digne sola opa bona ⁊ virtutes p
quib⁹ solis decet eū ppitari. pte. 1. fo. 320. a.
Offerētis mentē: nō oblationē dñs attēdit: que
placet ex mūdicia mētis. pte. 1. fol. 45. a. Interf.
Que de deo offerim⁹: nobis manēt: s̄ expetitur
vt affect⁹ noster ⁊ fides pbeet. pte. 1. fol. 300. e
Offerit p pctō nihil digne deo pōt: ⁊ nulla hūili-
tas: vel sanguis animalū sufficit delere maculas
criminū. pte. 4. fol. 382. f.
Offerit se q̄ndie scātis: nō vacuus quidē: qm mā-
data dilecti ⁊ in hoc si offert. pte. 3. fo. 273. a
Offerimus nō solū pro bonis virtutib⁹: sed et pro
mundanis sordib⁹ viciō. pte. 2. fol. 248. g
Offerit recte: cū agit recta intētiōe: s̄ recte nō di-
uidit: si nō qd pie agit subtiliter discernat. par
Offerre debet vnusq̄sq̄ initia q̄ (te. 1. fo. 45. c
intra se sunt: ⁊ a seipo sumere vt aliquid offerat
deo: ⁊ nō qd extra se est. pte. 1. fo. 208. e. f
Offerre nō poteris deo aliquid de sensu tuo vel
de verbo: nisi prius que scripta sunt corde con-
ceperis: qd est verbū dei. Ibidem. e
Offerre pmitias deo quō debeāt sensus nř et in-
tellect⁹ ac sermo ⁊ oīa q̄ itra nos sūt. Ibidem. f. g.
Offerre deo pōt: mēte liber et tot⁹ intētus: ⁊ ali-
ter nullus. parte. 1. folio. 208. f
Offerim⁹ vitulū cū carnis supbiā vincim⁹. Agnū
cū irrationabiles mor⁹ corrigim⁹. Ihdum: dū
lasciuia superamus. Columbā: dū simplices su-
mus. Turturē: dū casti sum⁹. parte. 1. fo. 218. b
Offerre nō potest omnia hō animalis: qui ania no
minat: vnde ⁊ qre. pte. 1. fol. 216. f
Offerēbant q̄nos in sacrificiū de terrenascētib⁹

scz panis sub q̄ continet oblatio farine ⁊ spica/
rū. Vinū oleū sal et thus. p. 1. fol. 217. b. ⁊ seq̄nti
Offerre si nō valet man⁹ alicui ouem q̄ offerat
par turturū: aut duos pullos columbarū: vtz b
vbz accipiendū sit. pte. 1. folio. 222. a
Offerit pceptū p ipso sex pecora quorū q̄rtuo:
memorauit: scz hircū p pctō: ⁊ agnū annicu/
lū in holocaustū: duo xō media arietē ⁊ vitu/
lū ambigue posita ⁊ ⁊. pte. 1. fol. 232. f
Offerri deo ⁊ dei ē: differūt ⁊ quō. p. 1. fol. 263. c.
Offerit victimas fidelis cū vota labiorū in lau-
dem dñi expandit. pte. 2. fo. 146. e
Offerit fidelis ips in trib⁹ solēnitatib⁹ numū ma-
nuali oblatiōe: interiorē significās: ⁊ qd spūalis
numus sit. pte. 3. fol. 261. f
Offerre extra tabernaculū vel tēplū vel imolare
sacrificiū fuit phibitū: ad vitandū idolatriā: s̄
si aliqui sancti legunt obtulisse extra b: fuit per
reuelationē. parte. 1. fol. 244. g.
Offerentiū nomina nūc publice recitant: et redē
prio peccatorū in laudē mutat: necenāgelice vi-
due mēoria celebrat p. 4. fo. 128. b. et fo. 236. g. b
Offerēt manib⁹ ⁊ tenēt pmitias suas: sacerdos
man⁹ suas supponebat ⁊ eleuabat sursum: ⁊ retra-
hebat deorsū: ⁊ postea vertit se ad q̄rtuo: ptes
orbis: et quare. pte. 1. fol. 362. c
Offerre Elide etiā in Oblatio
Officiū ē p qd dignitas pstat. pte. 6. fo. 53. a.
Officiū nō officio: s̄ sine pensat. pte. 3. fo. 265. a.
Officiū impositū alicui dñi onus ei⁹ fm cōmunē
modū loquēdi. pte. 4. fo. 423. d
Officiū episcopo ⁊ p̄sbytero ⁊ diacono: q̄ sit
vtilē: dum tñ bene militent in regimine: nā ali-
nihil ē difficilius: periculosius i hac vita. pte. 5.
Officiū sacerdotali reddunt idigni (fo. 46. c.
plurimi: et enumerant ⁊ ⁊. parte. 1. fo. 252. g. b
Officia ecclesie oīa per sūmū pontificē ⁊ platos
ecclesie sunt disponēda. pte. 1. fol. 273. a
Officiū ecclesiasticū cū per ministros agit i me-
morā chūsti: ips ad laudē dei puocatus pro/
sternit se in faciē. parte. 3. fol. 438. a
Officiū pastorale valentissimi viri legunt recu-
sasse: s̄ multi valde insufficiētes mō se ingerunt
impudēt sicut auicula festinās ad p̄dā ⁊ ⁊. par
Officio ecclesiastico q̄ indigni (te. 4. fo. 111. d
fungant⁹: nō vult chūstus: s̄ eruditi scia et morū
honestate spectati. pte. 2. fo. 203. b.
Officio sacro mancipati si ad secularitatē speciē
deducti: verbo ceteros destruunt vel exēplo: to/
lerabilior pena cruciare eos inferni si sub exte-
riori habitu degissent. pte. 5. fo. 170. d. et fo. 56. a
Officiū sacerdotū veteri legis erat offerre sacri-
ficia ⁊ officiū lenitaz ministrare sacerdotib⁹ in
sacrificijs offerendis. pte. 1. fol. 269. d
Officia ministroꝝ veteris testamēti q̄liter figu-
rabāt officia ministroꝝ noui. pte. 2. fo. 209. e
Officiū sūmi sacerdotis est orationib⁹ et sacris-
cijs impetrare prolongationē vitę ⁊ diuinitatē
placare. parte. 1. folio. 327. d
Officiū pcuratiōis circa tpalia miorib⁹ debz cō-
mitti vt maiores ⁊ p̄dicatiōi ofoni itēdāt. p. 6.
Officiū pietat⁹ ⁊ hūanitāt⁹ q̄libet (fol. 174. g
hō tenet proximo impendere i necessitate: ali-
L 2

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon in Nico. de ly:

- tenet debito honestatē et pgruitatē. p. 5. fo. 225. c.
- Og** rex basan vt dicit falsitas aliquoz iudeozū ppter sui magnitudinē et fortitudinē euasit di/ luvū. pte. 1. fo. 53. g. et fol. 63. g. Et de ei^o longe/ uitate ac ei^o cuna ferrea et alia multa deliramen/ ta cū confutatiōe eorundē extense. fo. 333. f. g. h.
- Og** regis magnitudo et fortitudo enarra^t i qdā libro q apud iudeos dicitur liber bñdictionū. Et dicit q eradicauit vnū mōrē spaciū trīs miliarū ter/ re occupatē et posuit sup caput suū rē. Et de de/ lramētū et qre expressum ē. parte. 1. fol. 31. f.
- Ole** Olei natura lucē mistra ē et labor et dolorū sola/ mē. pte. 5. fo. 64. a. Itē p. 1. fo. 187. g. et fo. 273. g.
- Oleum** oliuariū ppter dicit oleū. Oleū aut nuci et alterius materie cuiuscūq dicit tñ oleū par/ ticipatiue et diminutiue. pte. 1. fo. 187. b.
- Oleum** solet fieri myrthinū/raphaninū/ō nuce/ de lino: et de diuersis speciebus. pte. 1. fol. 187. g.
- Oleum** in manu retentū/quantūcūq restringan/ tur exit. parte. 3. folio. 335. c.
- Oleum** offerre iubent filij isrl: sed cū distinctiōe de arborib^{us} oliuarū. Et nullū offerre licet in ta/ bernaculo dñi/ nisi qd de oliuis sit. p. 1. fo. 187. g.
- Oleū** tritū cū pilo vtebant hebrei i sacrificio qd erat sancti^{us} alijs et ē purius illo qd terebat i mo/ lis: et figurabat eternitatem agni immaculati iesu christi. parte. 1. fol. 194. c.
- Oleū** vnde lucerne debebant impleri vbi accipi/ ebatur. parte. 1. folio. 256. b.
- Oleū** famā nomis et famā bonitatē dei significat q diffusa ē ad alios ppos ppter mirabilia q fecit deus pro filiis israel in egypto et in mari rubro.
- Oleū** significat gaudiū q nutrit (p. 3. fo. 355. b. et fouet ignē charitatis. parte. 5. fol. 76. d.
- Oleū** nec thus ponebat in oblatione p pctō/ qz pctōz nō debet seipm assecurare q pctm sit sibi dimissū: vel q munus suū sit deo acceptū: s de/ bet semp timere. ppter oleū em designat dei mi/ sericordia. ppter thus acceptatio diuina. pte. 1. fo.
- Oli** Olympiades per quem institutē (lio. 222. b. sunt. parte. 4. folio. 465. e.
- Oliua** cū i flore est/ si imoderata nebula tangit/ a fructu vacuat. pte. 3. fo. 36. a. et fol. 412. a.
- Oli** Oliua s duplici metaphora notat ppter isrl. s. ppter afflictionē et ppter desolationē. pte. 4. fo. 246. b.
- Omen** Omen est verbum ex insperato platur: et q sequi/ tur bonū alicui^{us} vel aliquoz: et tñ dicit: omen illi^{us} vel illoz. pte. 2. fol. 158. g.
- Oia** alia a deo eo ipso q sunt de nihilo/ hñt pñci/ piū sui esse et sūt vertibilia i nihil. pte. 1. fo. 128. c.
- Omnia** ad monadē reducunt: et hui^{us} exempla/ ris ostensio. parte. 1. fol. 313. b.
- Omnē** quod voluit in se replicat. pte. 3. fo. 19. f.
- Omnia** sunt subiecta christo ab eterno fm natu/ rā diuinā fm dispositionē sciendoy in tpe: nō tñ executiue fm naturā humanā: s auctoritatiue ppter vnionē adverbū: executiue aut ei subijci/ ent in fine mūdi bonos pmiando/ et malos pu/ niendo. parte. 6. fol. 168. b.
- Oia** sūt subiecta christo fm diuitatē et subijciē/ fm hūanitatē i futuro seculo triplici rōne. p. 6.
- Oia** donauit de^{us} pat^{ri} cū illo. s. filio: (fo. 158. c. f. superiora: qilia: inferiora rē. pte. 6. fo. 20. b.
- Omnis** q credit in eū nō pereat s habeat vitam eternā. Ex hoc errauerūt aliq heretici dicentes q credentes nō dānabunt etiā si moriant i pctō mortali: Sed redarguunt. pte. 5. fol. 195. b.
- Oēs** ordines angeloz pñstunt in deo tanq in exemplari/ et oia pñstūt i eo sic in cā efficiēte et in eo descunt sicut in fine. parte. 6. fol. 104. b.
- Ois** qui patrie celestis cuius ē peregrinus ē mū/ di toto tpe vite pñst. pte. 1. fo. 95. e. Interl.
- Omnēs** hoies vult de^{us} saluos fieri. Hoc multipli/ cē habet expositionē. parte. 6. fol. 118. b. d. e.
- Omnēs** hi filij isrl^{us} vel illi^{us}: vbiq in lege scri/ bit: aut pro meritoz excellētia ē: aut pro meri/ toz deterioratione. pte. 2. fo. 197. b.
- Omnipotēs** est et bon^{us} deus. ideo q frequenter vti^{us} malis voluntatib^{us} et actib^{us} hoim in execu/ tiōe ordinatiōis sue. Et dñs exēplū. p. 2. fo. 153. f.
- Oipotētia** diuine virtutis/ p circulū designat. pte. 3.
- Onager** est asinus siluestris/ q nascit^{ur} (fo. 78. c. in campo: et sic nō nascit^{ur} oneribus portandis. p/ te. 3. fol. 28. b. et fol. 74. d.
- Onager** significat eos qui in solitudine moran/ tur. parte. 3. folio. 74. c.
- Onyx** lapis pñciosus: et ei^{us} moralitas. pte. 4. fol. 251. b. Itē p. 1. fo. 37. b. d. et fo. 190. b. et fol. 197. a.
- Onocrotalus** quid et vnde dicit. pte. 4. fo. 62. g.
- Onus** euangelicū de q dicit: Onus meū leue si/ gnificat per superhumeralē. pte. 1. fol. 189. a.
- Onera** portamus in humeris. pte. 1. fol. 189. a. et fol. 228. b. et fol. 374. b.
- Olla** et ooliba due sorores turpiter fornicātes: minor post maiorē: significat samariā et bierlm et per consequens regnū israel et regnū iuda: q/ rum fuerūt metropoles que fornicatē sūt enor/ miter p idolatriā: ppter q sunt condēnada. par/ te. 4. fo. 243. b. et fo. 244. b. c.
- Operari** nō possunt res cōstitutē in esse naturali sine dei motione generaliz: quia causa prima pl^{us} influit in causatū q secūda. pte. 1. fo. 341. b.
- Operat^{ur}**: q agit bonū qd pñcipi^{us}: sed qd opat^{ur} non custodit/ cū s surrepit qd phibet. pte. 1. fol. 37. c.
- Operat^{ur}** hō terrā nō vt faciat eā eē terrā: sed cul/ tam et fructuosā. Ibidem. c.
- Operari** corporaliter vult apl^{us} suos dei/ vnde vi/ uant. pte. 6. fo. 116. a.
- Operat^{ur}** quilibz delectabiliter fm habitū: siue sit habitus bonus siue malus. pte. 3. fo. 324. b.
- Operari** et custodire paradisu: duplt^{er} exponitur. Vno mō vt referat^{ur} ad deū actiue. Alio mō vt referatur ad hominē. pte. 1. fo. 37. b.
- Operarij** pauciores inueniunt in nostris actiōi/ bus que altioris sūt meriti: in inferiorib^{us} vero plures sunt operarij. parte. 3. fol. 365. c.
- Operarius** cū gaudio laborat/ qñ attendit arbo/ res/ et fruct^{us} videt. parte. 6. fol. 162. a.
- Operarij** tres in fabricatione idoli de metallo p malleationē sunt necessarij. parte. 4. fol. 72. f.
- Operatio** hūana/ que et vnde dicitur: et qñ ma/ la et qñ bona dicitur. parte. 1. folio. 44. b.
- Operationem** exercuisse hominē in paradiso po/ situm/ non laboriose sed delitiose credibile est: et mentē prudentis magna et vtilia communia/ isse. parte. 1. folio. 37. c.

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū.

Opatio ois electoꝝ p gram spūs incipit et perfici-
at: ois/ respectu et intentione future q̄tis et im-
mortalitatis peragif. Et assimilaf structure tē-
pli. parte. 2. folio. 244. f.

Operatio bona de genere/ que bñ fieri pōt et ma-
le/ spe mercedis eterne in deū ordinari debet: et
significaf p filiā veditā i famulā. pte. 1. fo. 167. b.

Operationis intētio inflexibilis ita p palmū ex-
primif/ sicut p manū opatio. pte. 1. fol. 189. b.

Opatio aperta p melle intelligenf. pte. 3. fo. 39. f.

Operatoria virtus dei et si nō videt/ tñ ex operi-
bus suis estimaf: operatorēq; sua opa prodū-
it intelligaf q̄ nō comp̄hēdit. pte. 1. fo. 352. f.

Operiri q̄ p̄cipiunt in tabernaculo ve. test. septē
species de talib; enumerant: et nihil hoꝝ nudū
relinquif. Et q̄ illa sint. pte. 1. fo. 271. f.

Operis ri. re. ra. rum. rib; in **O**pus.

Opes q̄ augere ambit/ p̄ctm negligit: more auitū
captus cū escam terrenā avidus inspicat/ q̄ strā/
gulef p̄cti laqueo nō agnoscit. pte. 3. fo. 336. a.

Ophel: in Turris ophel.

Ophir nomē ē puincie in india: ab ophir vno d̄
posteris heber nominaf: q̄ et terra aurea appel-
latur. parte. 2. fo. 146. f. et fol. 174. a. d.

Opinio qualis sit apud homines de nobis serui-
temur semp/ exēplo christi. pte. 5. fol. 51. b.

Opinione paucorum/ sententia maioris partis
excludit. parte. 5. fo. 183. a.

Opiniones esse in studiis ecclesiasticis cōtrarias/
expedit ad exercendū ingeniū: et excutiendū pi-
griciam studentū. pte. 2. fo. 95. c.

Opinio eoꝝ videt falli/ qui dū arduū et periculo-
sum iter virtutis exponunt/ nec incipiendū in-
dicant. parte. 1. folio. 152. e.

Opinio duplex est quō adam intelligif eē collo-
cat; i paradiso terrestri vt oparet rē. pte. 1. fo. 37. b.

Opinio antiquoꝝ fuit q̄ qñ excellentes persone
moriebāf/ trāsferebāf ad vitā deoꝝ. p. 5. fo. 52. d.

Opinio vulgaris de immortalitate anie et resurre-
ctione fuit multiplex. pte. 5. fol. 52. c.

Opinio famosa tpe p̄dicationis iohānis bap. fu-
it in hierusalē q̄ tps messie erat de proximo vē-
turū vel completū. pte. 5. fol. 188. b.

Opinio d̄ christo q̄ haberet demonē priuatum:
principaliter fuit ppter feruorē p̄dicandi: et etiā
ppter q̄dā alia/ q̄ numerant. pte. 5. fol. 96. d. g.

Opinio simpliciū iudeoꝝ fuit q̄ hō videns deū
vl angelū sibi apparentē in specie aliq̄ sensibili:
deberet cito mori: qd tñ error erat. pte. 2. fo. 39. f.

Oportuit quā necessitatē/ et an eandē importet
ad vtrūq; cū dicit: hęc oportuit facere/ et illa non
omittere. parte. 1. folio. 362. c.

Oppressio innocentū phibet: in q̄ comeditur su-
dor et sanguis eoꝝ. parte. 1. fol. 244. b.

Oppressores innocentū significant p idumeos: et
palliant suā neq̄tiā iusticia. pte. 4. fol. 247. b. et

Opprimi te nō cognosce fuitute egi/ (fo. 359. d.)
pri: nec corde ingemiscis: nec vociferaris ad do-
minū vt liberet te: nisi moriar i te rex egypti. p/

Opprobrium: qd obijcit ini- (te. 1. folio. 126. e.)
micus. parte. 3. folio. 182. a.

Opprobrium magnū est toti christianitati/ et po-
tissime p̄cipib; christianis q̄ isideles possidet

loca nostre salutis. pte. 4. fol. 200. d.

Opprobrio aliene vite q̄ se inebuat/ potib; va-
care dicunt. parte. 3. folio. 331. b.

Opprobriū viduitat/ et cōfussio/ adoleſcētie et gē-
tilitat/ et iudee/ qñ initū accepit. p. 4. fol. 51. c. d.

Optantis est semel dicere: nimis desiderant/ re-
petere. pte. 3. fol. 187. f.

Optanda sunt inimic/ bona ḡfe et glorie: terre-
na non nisi in generali. parte. 5. fol. 23. b.

Opulentia in trib; ostēdit. f. in exercitu bellico: **O**pu
in apparatu nautico: i excessu mercatū. pte. 4.

Opus nature efficac/ ē ope art/ et (fol. 249. c.)
plus delectat. parte. 3. fol. 429. b.

Opus triplex. f. creatiois: distinctionis: siue for-
mationis: ornat/ siue dispositiois: primis sex di-
ebus creatiois mūdi describit. parte. 1. fo. 23. b.

Opus minus necessariū/ pōt p̄poni mag/ ne-
cessario qñ iminet casus. pte. 5. fo. 231. g.

Operis bonitas dependet ex rectitudine itētiois.

Oper/ boni inchoationē eē a (pte. 6. fo. 108. b.)
nobis: cōsumationē autem esse a deo/ pelagij
error est. parte. 6. fol. 64. g.

Opera ex gratia: nō ex operib; gratia. hō igitur
nō de virib; suis p̄sumat. pte. 6. fo. 91. e.

Opera meritoria nō sunt prima cā ppter quā ali-
q̄ p̄mianf in vita beata: nec etiā meritorū futu-
roꝝ p̄uissio: imo p̄paratio ḡfe in tpe p̄cedit ex
eterna p̄destinatione p. 1. fo. 131. b. Itē p. 3. fo. 131. b.

Opera exteriora viuificant et meritoria efficiunt
tur ab aia bñ disposita ad gram/ sic a corde car-
neo p̄cedunt spūs q̄ sūt cā mor/ pte. 3. fol. 314. c.

Operū bonoꝝ p̄cipia sunt primitie frugū vel p̄-
mogenitoꝝ: vel ipsa volūtas q̄ pōt ē ope. pte. 3.
fo. 423. a. Item parte. 1. folio. 362. a.

Operis boni structurā q̄cūq; inchoauerit: neces-
se ē vsq; ad tectū bone p̄fectionis p̄ducatur: et mu-
num custodie solert/ adhibeat. p. 2. fo. 257. a.

Operib; bonis aponēde sūt valuer: vt primi n̄fi
hec vidētes gl̄ificet p̄fem q̄ in celis est: et ipi q̄q;
p̄ exēpla n̄fi v̄tutū incedere discāt. Siliter et ve-
ctes aponēdi: p̄ isidias hostiū rē. p. 2. fol. 257. a.

Opa nō solū bonoꝝ/ s; etiā maloꝝ/ nobis in exē-
plū sūt trahēda: quō et q̄re. pte. 1. fo. 226. b.

Opa q̄ ex mente viciata p̄deunt nihil in se pie p̄-
fessionis ostēdūt/ s; gentile poti; stulticiā q̄ ec-
clesiasticā castitatē sonāt. pte. 2. fol. 269. c.

Oper/ cuiuslibet boni in p̄cipio: de; q̄ est pater
noster p̄ creationē: et beata virgo q̄ ē mater n̄fi
p̄ pietatē: debēt deuote salutari. pte. 2. fo. 287. b.

Opa celestia / q̄ nō celestis intētioe mercedis: s;
tpalis fauoris aut cōmodi faciunt/ sententia irē
celestis feriunt. pte. 1. folio. 185. f.

Opera bonoꝝ initia siue p̄cipia volūtati: me-
dia/ et cōsumatiōes eorundē: sūt deo attribuē-
da tāq; oim bonoꝝ auctori. Et significant per
primitias et decimas. pte. 1. fol. 171. d. e. et folio.

Opa rōne indigēt/ et rō op/ (175. b. et fo. 347. b.)
bus: vt quod mente concipimus: opere perpe-
tremus. parte. 1. fo. 227. f. et fol. 228. d.

Opis boni p̄mordia cū laudant/ nō debet b̄pa-
scere animū opant/ ne dū laus suauif capif/ fru-
ctus boni opis itēpestiue comedaf. p. 1. fo. 248.

Opa recta q̄ fac sine corruptiōe vanē glo/ (a. d.)

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

rie: et madata miscōie sine pcti admixtione/ acy
ma comedit. pte. 1. fol. 279. e
Opeꝝ pfectio nō sine fine ē. pte. 1. fol. 307. e
Opa faciens cructa et nefaria/ proximos scanda
ligando et spiritualiter interficiendo: polluit ter
ram habitatiōis sue. pte. 1. fol. 327. e.
Opera bona q̄ intuitu tpalis cōmodi: vel fauo
ris: vel delectatiōis agim⁹: aut inter mala sunt
reputāda: aut ab infima intētiōe secernēda: et
p celesti tñ retributiōe faciēda. p. 2. fo. 254. c. e
Opera salutē sine fama boni odoris nō sat relū
cet auditorib⁹: nec fama sine ope p̄ficat. p. 5. fol.
Opa bona q̄ agit/ affert yngētū/ q̄b⁹ op̄i (17. e
bus ecclīaz odore bone opinionis respergit. p/
Opera dicunt fructus/ et qui (te. 5. fol. 145. a.
fruct⁹ sunt bone arboris. pte. 5. fol. 29. b
Opa q̄ vident p̄babilia/ pter fidē: sic sunt vt ma
gne vires et cursus celerim⁹ extra viā. parte. 6.
Opeꝝ boni quicqd facit/ vel iude⁹/ (fo. 30. b
vl heretic⁹/ vl gētilis absq̄ fide christi/ sine mer
cede agit. parte. 4. folio. 414. b
Opera vitē in rectitudine p̄firmare: in aliena pe
na conspiciendo quid timeat/ ē manus cōstrin
gere. parte. 3. fol. 52. b
Opa solida stutū/ in ossib⁹: iymbilico iſirma ad
huc et iſpecta bonoz actio d̄signat. p. 3. fo. 312. a
Opera sc̄toꝝ interitura nō sūt: sed vbi coronā iu
sticię acceperint: cessabūt officia laborioſe ope
rationis. parte. 2. fol. 217. g
Opa patrū eximia itueamur: q̄ ampli⁹ de animi
nri pusillanimitate p̄fundamur. pte. 2. fo. 244. f
Opera sanctorū doctoꝝ bona nūq̄ obliuioni tra
dent: s̄ in mēoria eterna erit iust⁹ pte. 2. fo. 310. e
Opeꝝ nfoꝝ visa claritate: proximi p̄uertunt ad
officiū pietat⁹: q̄ et ip̄i bñ viuēdo dñio cōsecrant.
Et de hoc figura. parte. 2. fol. 250. b.
Opera iustoz mētes inuentiū exēplis illumināt:
et dicunt lucerna i domo dei. pte. 1. fo. 187. f.
Opa bona/ cū q̄si in pila cordis occulta discussi
one tundimus et subtiliter retractam⁹: in tenuis
simū puluerē aromata cōterim⁹. pte. 1. fol. 197. a
Opeꝝ bonis qui studēt in ymbra p̄sent⁹ viter
in itinere p̄seruet/ ne p̄dāt laborē. pte. 1. fo. 327. f
Opera q̄dā licz min⁹ placeāt deo: p̄sunt tñ deo:
et deo offerri nō possūt/ comedi possunt. pte. 1.
Opus pcti ē marie seruile. f. fuitute (fo. 348. a
diaboli: et marie impedit vacare diuisiō: iō maxi
me itelligit p̄hibitiō eē rtio p̄cepto p. 1. fo. 164. g
In opibus nris bonis si est aliq̄s defectus: attri
buēd⁹ ē nfo defectui: et d̄ b̄ figura. p. 1. fol. 348. b
Opera iusticię ne in crastinū differam⁹: s̄ hodie.
id ē dū viuim⁹: oia q̄ ad perfectionē sunt/ imple
re festinemus. parte. 2. fol. 8. a.
Opus primū dei in edificatione spūale/ est eradi
care mala: spinas et tribulos vicioꝝ. Secundū
opus est plantare rē. pte. 2. fol. 16. g
In opere spūali multū desudans plurimos fru
ctus facit/ sed si negligat et post laborē p̄liuis
ad voluptatē x̄gat/ oia libidine corrupēda dat
Opeꝝ bonoz initia p herbā signifi (p. 2. fo. 38. e
cant/ q̄ demones nutunt destruere. Ibidem. h
Opa nra lignis compant⁹: bona fructiferi: praua
aut salicib⁹ et incēdio dignis. parte. 2. fo. 248. a.

Opa solēt designari p vestimēta q̄b⁹ induimur
ad glīaz si mūda/ vl ignominia si imūda. pte. 2.
Opeꝝ bonis vsq̄ ad finē insi/ (fol. 252. e.
stere: ē tunica hiacynthina vsq̄ ad pedes vesti
ri. parte. 1. fol. 190. g
Opus oē dñi magnū ē/ p capacitatem eoz q̄bus
opaf si sibi inuicē cōparent⁹: magna opa dñi di
cunt vel parua. pte. 2. fol. 33. b
Opa q̄ de terrenis rebus ad supernā grām exten
dunt⁹: p cittharā significant. pte. 3. fo. 427. e
Opa q̄ p hoies sūt thuri cōpan⁹. Ibidem.
Opeꝝ in omnib⁹ inuenies quandā oppositi
onem diuersimode: et quō parte. 3. fo. 421. f. g.
Opera exteriora eoz qui iā sublimia appetūt de
signant⁹ per cortices arborū. pte. 3. fol. 56. e
Opa nouē sūt creatoris/ de q̄b⁹ opib⁹ laudemus
opantē: et sūt potētia magnificētia/ sc̄titas rē.
Opera ista q̄ p̄tinere vident⁹ (pte. 3. fo. 301. a
ad opificiū/ vtrū tribuenda sunt dono spiritus/
sancti. parte. 1. folio. 196. a
Opera operū quare dixit moyses/ qñ de officiis
leuitarū sermonē fecit: s̄ vbi de opib⁹ filioꝝ isrl
loquebat⁹/ sola opera dixit: et quē istoz mystica
intelligentia. pte. 1. fol. 272. f
Opa/ et opa opeꝝ sūt/ sic sc̄ta et sc̄tāctoz. Ibidē
Opus oē i corpe/ qñq̄ sensib⁹ corpis explet. par
Opus p̄latoꝝ ecclīe vel do/ (te. 1. fol. 313. e.
crozum significat p holocaustū de armēto. i. de
bobus. parte. 1. fol. 214. b
Opera legis vt erant cerimonialia nūq̄ value
runt p̄scientiā mundare/ etiā si cum charitate et
deuotione fiebant. pte. 6. fol. 9. b.
Opera designant p man⁹. pte. 3. fol. 121. b
Opus meritorū p manū significat. p. 5. fol. 95. d
Opera sapientię dei duplicia: publica: et secreta.
Et quē illa sint. pte. 3. fol. 28. b
Opa cōdescensōis et imp̄fectiōis q̄ patēt i fuga
et loculis/ et p̄uersatiōe cū pctōib⁹/ i chusto/ nul
lā arguūt imp̄fectionē. pte. 5. fol. 194. e.
Opa voluptuosa vl loca genitalia/ sunt loca hu
mētia/ q̄ loca luxuriā corpis d̄signat. p. 3. fo. 78. e
Opa aīe vegetatiue duo sūt. f. generare: et alimē
to vti. Elus aut alimēti/ duo respicit: nutritio/
nē. f. et augmentū. pte. 1. fol. 247. g
Opib⁹ aliq̄b⁹ magis ē aptū tps pluuiosū/ aliqui
b⁹ do sicci/ aliq̄b⁹ calidū/ aliq̄b⁹ frigidū. p. 3. fo.
Opa miscōie sex sunt/ q̄ sūt necessaria ex (68. b
parte corpis/ et eoz sufficiētia. pte. 5. fo. 77. f. g
Opa miscōie sunt mag⁹ accepta deo q̄ victimę.
Opa diuina licet sint mirabilia/ tñ (p. 5. fo. 41. d
nō sunt nisi q̄dā modica scintilla bonitat⁹/ et ex
cellentię diuine. pte. 3. fol. 431. e
Opa seruilia/ siue corpalia impediētia reuerētiā
sabbati nō fuerūt licita: tñ opa corpalia quę nō
poterant bono modo differri/ nec anticipari: si
cut ad aquare aīalia: et pabulū eis p̄bere et simi
lia: poterāt licite fieri. pte. 4. fo. 136. f
Opa q̄ licite possunt fieri i die sabbati/ et q̄ nō. p/
Opa vite actiue iducūt sollicitudi (te. 5. fo. 95. c
nē et distractionē mēt⁹/ s̄ opa vite p̄tēplatiue re
spiciūt vnitatē mēt⁹ in deū. pte. 5. fol. 153. g
Opus dei per qd̄ assequit⁹ cibis spūalis est fides
manēs in aīa. pte. 5. fol. 205. c. d.

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

Opus rectū est quod nō erit a limitibus recte rationis: sed opus obliquū erit: et est exemplū de tibia claudicante. parte. 6. fol. 159. g.

Opa carnis dicunt illa ad q̄ caro inclinā: et sūt hec pprie opa luxurie et gula. pte. 6. fol. 87. f.

Oraculū tēpli p q̄ et p q̄b accipiēdū sit. pte. 2. fo. parte. 1. fol. 176. b. et fol. 177. c.

Orare veraciter ē amarus i orōne ge- (216. g. mitus vel i cōpūctione gemitus: et nō composita verba resonare. parte. 3. fol. 79. f.

Orare cum solemus maxime tētare niti diabolus: vt musce morientes perdant suauitatē vnguenti. parte. 3. fol. 183. f.

Orare deū quare docemur: cū p orōnē nihil sibi manifestet: nec anim⁹ ei⁹ aliquo mutat: et ideo videt q̄ frustra orat. pte. 5. fol. 24. g. b.

Orat bñ qui mandata dei seruat: talis deprecatio corā oculis dei inuenit grā: q̄ bñ operādo seruat iusticiā. parte. 3. fol. 423. a.

Orat i oib⁹ opib⁹ suis q̄ bñ operat cū intentione perueniendi ad deum. pte. 3. fol. 361. f.

Orat bene qui deū orando querit a terrenis ad superiora p̄grediēs: verticem curiē sublimioris ascendit. parte. 5. fol. 101. g.

Orat semp q̄ sp bona agit: nec desinit orare nisi cū desinit iustus esse. parte. 5. fol. 170. b. d. et fol. 176. d. Item parte. 6. fol. 113. a.

Orandū est deuotius in ecclesia: et ad hoc multiplex ratio dat. parte. 3. fol. 123. b.

Orares nō debem⁹ a dño querere nisi qd ipse iussit: q̄ se daturū pmisit: nec aliud de illo credere q̄ ipse docuit. parte. 1. fol. 195. e.

Orautes deuote significant p sagittarios: tales enī orationes sunt sagitte spūales impugnationes demonū repellētes. pte. 2. fol. 201. d.

Oradi actus vt fiat tna requirunt. Primū ē accessus orātis ad deū qui orat. secundū ē ppositio eius qd i orōne petit. tertiu ē illud p quod oratio fit exaudibilis. parte. 6. fol. 118. c. d.

Orandi officiū quibus cōueniat: qualiter et p q̄bus et q̄re et vbi. pte. 6. fol. 118. b. et fol. 119. a.

Oradi forma nobis tradit: vt nō i multiloquio sed in compunctione cordis et effusione lachrymarum oremus. parte. 2. fol. 63. b.

Orare p populo quibus interest: videant ne sit i eis plaga disperdēs: alio qn et se et populū in pditione precipitant et dicat eis: Adunus nō suscipiā de manu vestra. parte. 1. fol. 278. e.

Orares nō exaudiunt: quia non cōsentimus nobis p omnia super terraz nec dogmate nec conuersatione. parte. 5. fol. 58. b. c.

Oraffe legi qdā patrū sic: fili dei/ fili dei/ sicut seis/ et sicut vis miserere mei. pte. 2. fo. 298. e.

Orabat dñs sol⁹ i mōte et isaac typ⁹ dñi fuit. pte. Orauit dñs ter in horto tpe passi/ (1. fol. 82. c. onis et quare. parte. 5. fol. 80. e. g.

Orauit christus i cruce et p quib⁹ et p q̄b nō. pte. Orauit christus p nobis et etiam (5. fo. 180. b. p seipso. pte. 5. fo. 154. c. et fol. 219. g.

Orare patrē cōuenit christo inq̄tum hō et aduocatus noster. parte. 5. fol. 228. f. g.

Orare nō puenit christo fm diuinitatē/ s̄ magis ora

ri: q̄ sic ē eq̄lis deo patri: fm hūanitatē aut i q̄ minor ē p̄e/ p̄cit ei orare p se et alijs. p. 5. fo. 234.

Oratū siue deprecatiū distinctio. p. 5. fo. 110. f. (b.

Orandū est p p̄ctis fidelū post eritū vitę p̄sentis: ac elemosynarū opus agendū vt a peccatū soluantur. parte. 4. fol. 476. b. c.

Orare p salute aiarū est bñficiū: qd a qlibet qn/ tūcūq̄ paupe pōt exhiberi: et iō p loco et tpe tenemur exhibere etiā inimicis. pte. 5. fol. 142. c.

Orare p q̄busdā frīb⁹ nō iubemur. pte. 5. fol. 23. a. Itē pte. 6. fo. 235. c. d. Itē pte. 4. fol. 132. a.

Oradū ē p regib⁹: nō solū bonis/ s̄ etiā p mal⁹: vt deus cōuertat eos ad se. pte. 4. fo. 444. g.

Orare p regib⁹ admonuit eccliaz ap̄s/ et p oib⁹ sublimib⁹: sic et hieremias fecit. pte. 6. fo. 118. b.

Oradū ē nō solū p p̄ncipib⁹ christianis/ s̄ etiā p infidelib⁹ qd manēt christiani. pte. 6. fol. 118. d.

Oradū ē p p̄sc̄ntib⁹/ optādo eis bona grē et glorię: alia aut bona i sp̄ali optare vel facere: nō ē necessitatis sed superogatiōis. pte. 5. fo. 23. c.

Oradū nō ē p damnato/ et si ipso viuēte sciret q̄ esset de p̄sc̄tis: posset tñ orari p eo vt min⁹ peccaret: et p cōsequēs minus puniret i inferno: sed q̄ hoc nescit/ q̄ quilibet peccator q̄diu uiuit/ pōt redire ad gratiā: ideo p omib⁹ p̄ctōib⁹ ad huc viuētib⁹ orandū est. parte. 6. fol. 235. d.

Orare nō possū q̄tiēscūq̄ vroz debitū reddo. pte. 6. fo. 220. e. Itē pte. 2. fo. 288. f. et pte. 1. fo. 282. b.

Orare sancti in patria quō dicunt: et q̄ de exaudir eos anteq̄ clament. parte. 4. fol. 106. b.

Orando plus valet vnus sanctus/ q̄ innumerī peccatores p̄stando. pte. 1. fo. 318. e.

Oratio dñica exprimit q̄cqd decet hoīes petere a deo: et q̄cqd decet deū dare hoī: et ordinatissimē hoc describit. pte. 5. fol. 24. b. et fol. 25. f.

Oratio christi i horto osidit p̄fecta q̄ntuplici cā. Ratio qd ē. parte. 5. fol. 24. b. (pte. 5. fo. 80. f.

Orationis conditiones et orantis vt sit accepta coram deo. parte. 5. fol. 58. a. c.

Orationis ptes quot et q̄ sunt. pte. 6. fol. 103. c.

Oratio ē duplex. s. publica et priuata. Publica q̄ fit a ministris ecclie. Priuata: et talis debet fieri i secreto: duplici de causa. parte. 5. fol. 24. d.

Orationis efficacīa duo maxime faciunt. s. instantia et humilitas. parte. 5. fol. 170. c.

Orationis vere x̄rus ē celsitudo charitatis. pte. 4.

Oratio ē exaudibil trib⁹ p̄currētib⁹: (fol. 132. e. et enumerant. pte. 5. fol. 28. d. g. et fo. 154. d.

Oratio ē exp̄ssio desiderij. parte. 6. fol. 19. g.

Oratio est desiderij bonū: et si cōtinuū ē desiderij/ cōtinua est oratio. pte. 6. fo. 113. a.

Orationis clamor est ppter impletionē desiderij clamantis. parte. 4. fol. 106. b.

Ofo ē qdā tributū spūale: qd offert aīa deo de visceribus suis. parte. 5. fol. 24. d.

Oratio debet esse secreta/ intenta/ perseverans/ et continua/ cum reuerentia/ et deuota. parte. 4. fol. 308. d. Itē parte. 1. fol. 297. g.

Oratio virtutis p̄dus nō habet quā p̄seuerantia nō tenet. parte. 1. fol. 305. e.

Orationis deuote q̄tuor sūt cōditiōes. s. vera hūiliatio/ salubrē postulatio/ mēt̄ attentio/ et debita p̄tinuatio: et p qd significant. pte. 1. fo. 195. b.

Orationes deuote que sunt i ecclesia: p quid si/
gnificant: quibus etiā cantus addēdus aliqñ t
melo dia/ t quare. parte. 2. fol. 203. b.
Orationis domū primo intremus: cum ad loca
i qb tal sit diuertim. pte. 5. fo. 110. d. et fo. 64. b.
Orationē facere debem. p tria vicia i pspet/ t p
tria vicia in aduersis. pte. 3. fol. 92. f.
Orationibus ne audiant a dño/ duo sunt q obli
stunt/ incorruptus. f. t permanēs error/ t cor in/
penitens. parte. 4. fol. 122. b.
Oratio ē maximū remediū i triblatōib. pte. 4. fo.
Oratio q multis cogitatōib. quatit. (50. g.
et si audis/ repellit timef. pte. 3. fol. 24. f.
In oratione possunt verba multiplicari duplici
de causa. parte. 5. fol. 24. g.
Oratio ē que facit peccatū. Qui em de diuitijs
vel honoribus seculi/ aut certe de inimici mor
te sollicit. obsecrat: ipse in infimis iacens/ viles
ad deū pces mittit. pte. 2. fol. 176. b.
Orationis tēpore ne sabbatū nostrū inquietet:
inutiles de corde nostro et ineptas phantasias
excludam. pte. 2. fol. 269. a.
Orationis tpe hoīes modū imponāt cogitatio
nibus: t a transeūtiū rerū curis abstineāt. Nec
tamē alijs tēporalibus vbi oportunitas dicta
uerit: ab his que ad victū t vestitū pertinet/ p
sus intuitū auertant/ sed congruo moderamē
ne dispensent. parte. 2. fol. 269. a.
Orōnis seruor t eius plixitas inducūt obliuio
nem potus t cibi. pte. 2. fol. 286. b.
Orationis in sacrificio ingerūt se importune co
gitationes/ rapere vel violare cupiētes: si manu
facte discretiōis debem. custodire. pte. 1. fo. 65. e
Oratio corā deo est t odor suauitatis/ quicquid
amore dei agit. parte. 3. fol. 438. a.
Orationes iustoz quomō t quare coram vel aū
dum offerre dicunt angeli/ quasi ad aliqd ma
nifestandū: cū omnia sint nuda t aperta oculis
dei. parte. 2. fol. 291. c. d. Itē pte. 6. fo. 103. a.
Oratio sanctor suauissimū incensū ē dño: quia
ab omī terrena sorde defecata/ celesti desiderio
ignita: quasi thymiana i cōspectu dei flagrat:
t qñ holo caustū ab ara pī cordis flāma deuot
ionis in celum subuolat. pte. 1. fol. 374. a.
Oratio anime passiōes sanat: oculos interiores
curat/ ab ignorantia: lachrymas ex egritudine
peccati accedētes fugat. pte. 1. fol. 217. a.
Oratio illa vocē h3 q digna ē audiri. pte. 3. fol. 93. a.
Oratio ecclesie contra infideles terrā sanctā oc
cupantes. parte. 3. fol. 92. b.
Oratio ecclesie cōtra demones/ fideles suis ten
tationibus psequētes. pte. 3. fol. 93. g.
Oratio penitētis q reuelatiōe dei vlt pbabili pie
ctura sentit grauiā pctā sibi eē dimissa. pte. 3. fo.
Oratio positi i afflictione corpali ex pte (128. d.
cutione iniusti/ vel in afflictione spūali ex tenta
tione demonum. parte. 3. fol. 96. d.
Oratio cuiuslibet vere penitētis/ t deuote veni
am postulantis. pte. 3. fol. 157. d.
Oratio iusti in psecutione: cōtra quē etiā ab in
gratis fabulant machinatiōes dolose: petētis
deuote ab istis liberari. parte. 3. fo. 163. c.
Oratio cuiuslibet innocēt i piculo mort/ positi

p sua euasione deprecantis. pte. 3. fo. 163. b.
Oratio cuiuslibet pctōis vere penitētis/ et pctā
sua corā deo p sua humiliatione petētis/ et ve
nie postulatione. parte. 3. fol. 138. b.
Oratio cuiuslibet fidelis q positi i mortis periculo
orat deū deuote p sua liberatione: t a deo exau
dit. agit grās deo tāq grat. pte. 3. fo. 164. f.
Oratio ecclesie p pso catholico/ q aliqñ p demones
detinet in captiuitate peccati. pte. 3. fol. 192. a.
Oratio ecclesie ptra infideles t hostes visibiles/
sancta loca destruentes t prophanantes. parte
3. fol. 202. d. et fol. 203. c.
Oratio ecclesie p hostes inuisibiles. pte. 3. fol. 203. b.
Oratio ecclesie cōtra hostes fidelū/ petētis deuot
te vindictā: exemplo maloz antiquoz a deo
iuste punitorū. parte. 3. fol. 209. c.
Oratio cuiuslibet fidelis in afflictione spūalis p
demonē excitata: vel corporis per hominē ma
lum: qui est demonis instrumentū. parte. 3. fol.
213. d. et fol. 214. c. et fol. 294. b.
Oratio pctōis p sua liberatione de seruitute dia
bolica. parte. 3. fol. 216. d. et fol. 283. d.
Oratio viri fidelis orāt p sua t alioz salute. pte. 3
Oratio cuiuslibet fidelis: q vt ora/ (fol. 221. d.
tio sua sit exaudibilis/ recollit bñficia humano
generi prestita. parte. 3. fol. 222. b.
Oratio fidelis/ relapsi tamē p peccatū in seruitu
tem demonis: in qua petit iterū liberari. parte. 3
fol. 275. b. et fol. 276. c.
Oratio pro bono statu populi/ de peccato p pe
nitentiam reuersi. parte. 3. fol. 276. b.
Oratio sanctor p liberatione fidelū ab antichri
sti persecutione. pte. 3. fo. 279. d.
Oratio viri ad pctā lingue pni/ petētis ab hoc diu
nitus liberari. pte. 3. fo. 296. d. et fol. 297. b.
Oratio p pinqūatis ad mortē. pte. 3. fo. 297. d.
Oratio fidelis i magna afflictione existētis/ expli
cantis corā deo anxietatē animi sui: petēdo de
uote ab ea diuinitus liberari. pte. 3. fo. 298. b.
Oratio boni plati psecutionē patiētis ab aliquo
filio suo spūali. parte. 3. fol. 298. d. g.
Oratio ecclesie psecutionē iudeoz in ecclesia p
mitiua sustinentis. parte. 3. fol. 161. b.
Oratio p liberatione christianoz a persecutiōe
facta frequenter tēpore iudeoz et imperatorū
romanoz. parte. 3. fol. 282. b.
Oratio iude traditoris/ qñ ita orare potuit vt fi
eret in pctm/ queri potest. pte. 3. fol. 250. b.
Oratio q nō sit p christū: nō solū nō delet pecca
tum/ sed fit in peccatū. parte. 3. fol. 250. b.
Oratio pure directa de corde fidelis/ tanq d ar
sancta incensum surgit. pte. 3. fol. 296. a.
Orōnes fidelū significat incensū: qd ex quattuor
odoratissimis generib i maximā subtilitatē cō
minutis cōponit/ t qre. parte. 1. fol. 197. a.
Oratio deuota significat p fenestrā/ t qre. pte. 1.
Orationē debet comitari sacra ope/ (fol. 51. d.
ratio. parte. 3. fol. 266. d.
Orationes ecclesie non solū sunt exaudibiles p
virtutē passionis christi t cruc/ sed p meritū be
atē marie virginis. parte. 3. fol. 367. b.
Oratio christi fuit perfecta/ humilis/ deuota/ re
cta/ t charitativa. parte. 5. fol. 80. f.

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

Oratio omnis christi pcedens ex voluntate de/ liberatiua fuit exaudita. pte. 3. fo. 143. f.

Orationes sanctorū per diuersas vasorū speci/ es significant. parte. 2. fol. 241. e.

Oratio sanctorū de salute alioꝝ: aliquādo im/ peditur/ nō ratione orantis/ sed illius pro quo fit. parte. 5. fol. 230. f.

Orationes deuote ad deū in p̄mōtione alicui⁹ ad dignitatē debēt p̄mitti/ exemplo christi qñ elegit duodecim ap̄los. parte. 5. fol. 141. b.

Oratio debet fieri in p̄ncipio p̄dicatiōis ad ipe/ trādū ḡf̄az dei: nō solū a p̄dicante/ sed etiā a to/ to ip̄lo. pte. 2. fol. 262. d. Itē pte. 1. fol. 80. b.

Oratio general̄ q̄ et qualis sit. pte. 5. fol. 55. a.

Orationi et hospitalitati vel alijs virtutibus et fragilitate carnis/ nō semp̄ insistere possumus: aliter est de charitate. parte. 6. fol. 222. a.

Oratio et obsecratio/ cōmuniter p se vel alijs de quibuscūbet. p̄tentio de reb⁹ nominatim neces/ sarijs. parte. 6. fol. 103. a. et fol. 118. a.

Oratio est cōmuniō inter omnes actus latrē: et ideo quod dicit̄ de ipsa/ intelligit̄ etiā d̄ alijs latrē actibus. parte. 5. fol. 24. c.

Oratio ē illud p qd̄ hō cōsequit̄ gratiā et gloriā ex diuina ordinatione. parte. 5. fol. 24. b.

Ofo ē eleuatio mētis in deū: qd̄ melius sit cū hō sequestratus est ab alijs. pte. 5. fo. 80. f.

Oratio est explicatio pp̄rie volūtatis apud deū vt eam impleat. parte. 5. fol. 154. c.

Ofo moysi corā d̄so eo trāseunte/ i nube gl̄iosa eum representāte/ q̄ fuerit. pte. 1. fol. 205. f.

Oratio aaron vt magis esset exaudibilis/ cōme/ morat iuramētū dei factū abraē: et testamētū i mōte sinai datū. pte. 3. fol. 385. g. b.

Ofo daniel fuit cū magno tractu t̄pis et medita/ tiōis: et tal̄ ofo ē deo acceptabil̄. pte. 4. fo. 315. g.

Orationes et sacrificia ad hoc fiebāt i mōte sion/ vt exaudirent̄ in celo. parte. 3. fol. 90. g.

Orb **O**rbis dicit̄ immobilis fundatus: et intelligit̄ hoc dupliciter. parte. 2. fol. 205. b. d.

Orbis vniuersus p tabernaculū veteris testamē ti designabatur/ et quo mō. pte. 1. fo. 185. c.

Orbē portare dicunt̄ potestates gentiū vel an/ gelice virtutes. parte. 3. fol. 24. f.

Orbis quodāmodo duplicat̄ fm diuersitatē sta/ tus: ita q̄ dicit̄ orbis p̄sens/ fm statū qui currit vsq̄ ad iudiciū. Dicit̄ aut̄ orbis futur⁹ fm statū qui erit post iudiciū. pte. 6. fol. 137. c.

Orbis fm statū p̄sentē/ subiect⁹ ē qdāmodo ip̄is angelis: et quare: s̄ orbis futurus nō erit angel⁹ subiectus: quare et quō. parte. 6. fol. 137. c.

Orbis totus p ornamenta summi sacerdotis fi/ gurabatur: et hoc quo mō. pte. 1. fo. 192. c. d.

Orbis vniuersus iussus est describi p augustū/ et quare. parte. 5. fol. 129. d.

Ord **O**rdinatio diuina de aliq̄ futuro accipit dupli/ citer. Vno mō. put̄ ē i diuina p̄sciētia: et sic ē im/ mutabilis. Alio mō fm dispositionē secundariā causā: et talis est mutabilis. pte. 2. fol. 76. g.

Et ordinatio diuina oportet hoīes agere: vt effe/ ctus a deo instituti impleant̄ rē. Et: quō accipit causaliter vel cōsecutiuē. pte. 1. fol. 143. e. g.

Ordi nationis diuine effectū impedire volentes

hoīes p astutias suas: p̄ter intentionē suā pmo uent̄ cū: et de hoc exemplū. parte. 1. fol. 103. b. et fol. 105. a. et fol. 122. b. Itē parte. 3. fol. 17. b. d. Itē parte. 5. fol. 86. g. b.

Ordinationē diuinā nō possunt impedire scien/ tia speculatiua et practica: sed magis p̄mouent p̄ter intentionē. parte. 3. fol. 329. b.

Ordinās nos deus/ iuxta merita disponit et ter/ minum vite. parte. 3. fol. 46. f.

Ordinatio dei de morte singuloꝝ dicit̄ testamē tū inferoꝝ: qz iusti ante christi passionē descen/ debant ad limbū. parte. 3. fol. 40. b.

Ordinatio bona ppli triplex ē. p̄ma viri ad p/ ximū. sc̄ba ppli ad p̄ncipē: et tertia vtroꝝ ad deū. pte. 1. fol. 312. c. et fo. 314. d. et fo. 315. b.

Ordinatio populi vt bona sit/ requirit diuīso pos/ sessionū inter se. parte. 1. fol. 312. c.

Ordinādī i eccl̄ia p̄mo debēt lauari aq̄ cōtritio/ nis ad ablutionē p̄cedētiū p̄cedētiū: et aq̄s deuō/ tionis ad desiderii supnoꝝ. parte. 1. fo. 192. b.

Ordo triplex debet esse in hoīe. pte. 5. fol. 229. f.

Ordo dilectionis quis et qualiter habēdus et ser/ uandus est. parte. 6. fo. 116. f.

Ordinē seruare i omnib⁹ decētissimū ē. pte. 3. fol. 421. a.

Ordinīs ignorātia p̄turbar negotioꝝ. parte. 3. fol. 264. b.

Ordinē suū quisq̄ agnoscat: et quid sit dignum suo ordini intelligat: et ita libret actus et sermo/ nes/ incessum quoq̄ et habitū: vt ordinis sui p/ fessionē conueniat. pte. 1. fo. 268. b.

Ordinē seruare qd̄ sit: et q̄ oīs hō debet incedere fm ordinē suū/ sacerdos/ diacon⁹/ d̄go: et q̄cūq̄ in p/ fessione religionis videt̄. pte. 1. fo. 268. b.

Ordo nullus i infemo: nō q̄ de⁹ nō ordinet toꝝ mēta fm merita singuloꝝ: qz est vna gehenna/ nō oīs vno mō sentient. parte. 3. fol. 27. e.

Ordo nature est pcedere ab imperfecto ad p̄fectū in natura humana. parte. 6. fol. 59. g.

Ordo fm prius et posterius/ licet nō sit i actu co/ gitandi diuino/ cū sit vnicus et simplicissimus: tamē in effectibus ab eo p̄cognitis ē ordo tem/ poris et dignitatis. parte. 2. fol. 283. f.

Ordo fidei nō est in annis. parte. 5. fo. 190. e.

Ordo legis et euangelij triplex. s̄. tēporis/ digni/ tatis/ et virtutis. parte. 6. fol. 132. b.

Ordinib⁹ distinctis angeloꝝ congruit distincte cōuersatiōes hoīm: et in eoꝝ sortē p cōuersatio/ nis similitudinē ascendūt. pte. 1. fol. 369. f.

Ordinē celi nosse quid est. parte. 3. fol. 72. f.

Ordines tres sunt i vtroq̄ testamēto: p̄dicatoꝝ/ cōtinentiū/ et cōiugatoꝝ. pte. 4. fol. 269. b.

Ordo nō tēporis sed dignitatis erit i resurrecti/ one generali. parte. 6. fol. 58. d.

Ordies q̄ttuor erūt i iudicio finali. pte. 3. fo. 87. e.

Ordines sacerdotales noui testamēti/ p sacer/ dotes et ministros veteris testamēti quomō fi/ gurabantur. parte. 2. fol. 209. e.

Ordines fratrū p̄dicatoꝝ et alioꝝ ad idem opus sunt ordinati: quomō in apocalyp̄si p̄fesi/ gurati dicūtur/ fm aliquos. parte. 6. fol. 271. g.

Ordines p̄dicatoꝝ et alioꝝ ad idem opus sunt ordinati: quomō in apocalyp̄si p̄fesi/ gurati dicūtur/ fm aliquos. parte. 6. fol. 271. g.

Organū est generale nomē oīm vasorū musico/ rum: licet vsu dicat̄ organū qd̄ inflatis follib⁹

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

perio suo: sed postq̃ zacharias cognomēto in-
telligens obijt: lepra in fronte percussus est: et q̃
re. parte. 2. fol. 231. a.

Ogas cū in toro corpe fuerit lepra percussus: q̃re
magis sit mentio de fronte: pte. 2. fo. 231. c.

Ogas trinomi fuit: dictus em̃ fuerat ogas et za-
charias et agarias. pre. 2. fol. 230. b. et fol. 231. c.

Pab **P**abulus animalibus
prebere: et ea adaquare: et silia: licite
potuerunt fieri in die sabbati et. p/
te. 4. fol. 136. f.

Pac Pacia. ci. cem. ce. in Pax.
Pacisci sunt qui oēs motus animi componūt:
et rationi subiungunt. pte. 5. fol. 18. f.

Pactū quid est et unde dicit. pre. 3. fo. 273. a.

Paeti alicuius stabilitas designat nomine pa-
eti salis. parte. 1. fol. 295. c.

Pag Pagani pueroꝝ capita demonibus student of-
ferre: et in honore demonū cinnos nutrire et
fouere. parte. 1. fol. 248. b.

Paganus si cōuerterit se ad primā causā: cuius p se/
ipsū pōt habere aliquā noticiā: rogādo vt diri-
gat eū ad salutē suā: et caueat a pctis: deus reue-
labit sibi de fide catholica q̃ntū necessariū ē ad
salutē: vel mittere sibi doctore. pte. 6. fo. 183. c.

Pagani: quicqd eos delectabat: deos appellare
nō timuerunt. parte. 6. fol. 224. b.

Pagani pncipatū habētes: et ecclias dei grauissi-
mis infestātes psecutiōib: significat p lysiam
iudeoꝝ hostē seuissimū. pte. 4. fol. 473. f.

Pal Palatia molliū debet declinare rigida vita et p-
dicatio: que frequentat molliū induci adulā-
tes. parte. 5. fol. 39. a. et fol. 144. e.

Palatiū celeste nullus ingredi pōt induit sacco
mortalitatis humane. pte. 2. fo. 309. b.

Palestini sūt philistei: et vñ dicant. pte. 1. fol. 11. d.

Palestina ē mōtuosa: egyptus plana et dep̃ssa. pte

Palestinis mos erat in festis ca (1. fol. 370. a.
pui vngere. parte. 5. fol. 26. a.

Palestinorū mos i tecti formādis. pte. 5. fol. 37. f.
b. et fo. 93. b. Itē pte. 4. fol. 397. g. Itē pte. 2. fol.

134. b. et fo. 262. a. Itē pte. 1. fol. 356. b.

Palestini ad mortē p̃demnatos: ligato saxo ad
collū p̃cipitabant in mare. pte. 5. fol. 56. c.

Palme nomine significat victoria: eo q̃ victo-
res in p̃lis ramis palme in capite et manib: or-
nabant. parte. 1. fol. 361. d.

Palme arboris que p̃prietas: et eiusdem morali-
tas. parte. 3. fol. 55. f. et fol. 412. a.

Palmo qui aliqd metit: sūmo conamine erpas/
sis digitis manū extēdit: vt possit mensurā quā
q̃rit: plene et certe inuenire. pte. 1. fo. 189. b.

Pallore abstinentie qui insciunt ad hūanos oeu-
los: vt gloriā capiant ab hominibus: vuapassa
vescuntur. parte. 1. fol. 274. e.

Palpat q̃si i tenebr̃ q̃d t̃agit nō videt. pte. 3. fo.

Pam Pamphilus p̃dyter eusebij cesariē. epi (31. a

necessarius. pte. 2. fol. 2. g. et fo. 188. b.

Pan Panis nomē i sc̃ptura itelligit ois cib. pte. 1. fo.

Panes pluralis dicere scriptura magis (81. d.
amat q̃ singularis pena. parte. 1. fol. 156. f.

Panis hordeaceus cibis est iumētoꝝ maxime:

rusticorūq̃ ac seruoꝝ. parte. 5. fol. 101. e.

Panis et aque nōle. in sc̃ptura frequēter itelligit
cibus et potus generaliter. parte. 3. fol. 418. c.

Panis corporis et spūal̃ differētia. pte. 5. fol. 205. g.

Panes erāt in triplici gradu apud hebreos. Ali-
qui dicebant panes p̃positionis: q̃ erāt liciti sa-
cerdotibus t̃m. Aliqui panes oblatiōis: qui of-
ferebant in altari holo caustorū: et illis vtebant
leuite. Aliq̃ panes cōmunes: q̃b idifferēter po-
terāt vti: et dicebant panes laici. pte. 2. fol. 87. d.

Panes p̃positionis quare sic dicebant: et cuius for-
me. Dicebant etiā panes facierū: et q̃re. parte. 1.

Panes acymi maxime debebant (fol. 178. g.
imolari i cōsecratiōe sacerdotū: et qd hoc figu-
rabat. parte. 1. fol. 192. g. Itē pte. 6. fol. 40. c

Panes p rege et nobilibus p̃sonis: de farina de-
licatissima tritici et purgatissima fiebat: q̃ dicit
simila. parte. 2. fol. 130. f.

Panū multiplicatio quo mō et unde facta est p
saluatore nostrū. pre. 5. fo. 48. c. d. et fo. 204. c. d

Itē parte. 2. fol. 165. g. Itē pte. 1. fol. 39. c.

Panis pollutus fm aliqd dicebat: eo q̃ erat de tri-
tico p rapinā acq̃sito format. pte. 4. fol. 424. c.

Panis p̃positiōis debebat p manū sacerdotis pi-
stari/ formari/ et decoqui: et si alit̃ fiebat/ dicebat
pollutus fm quosdā. parte. 4. fol. 424. c.

Panes calidi i die sabbati p duodecim trib: le-
uit̃ ponebāt i mēsa p̃positiōis: et i b̃ signabāt q̃
sacerdotib: d̃bebat a p̃lo vici. pte. 4. fo. 430. g

Panē acq̃sitū in sudore laboratiū q̃ aufert: q̃si
qui occidit primū suū. parte. 3. fol. 422. e.

Junior sui et. nec semē eius querens panē et. de
quo pane intelligat. parte. 3. fol. 138. e. g.

Panē si dederis tristis pauper: et panem et meri-
tum perdidisti. parte. 3. fol. 147. c.

Panis ē christus: nō solū fm verbū q̃ viuūt oia/
sed etiā fm carnē assumptā p mūdi vita. pte. 5.

Panis verus dicit christus/ datus (fol. 206. b.
de celo/ vere et p̃prie dicto rōne deitatis/ et rati-
one humanitatis. parte. 5. fol. 205. f.

Panus tardius corrumpit p seipsum: q̃d sit pu-
treſcendo q̃d corrupat a tinea: q̃ corrūpit ipsū
aliquē etiā in nouitate sua. parte. 4. fol. 339. g

Panus is̃at̃ pedes ac brachia p̃stringit: ne huc
atq̃ illuc dissoluta libertate iactent. pte. 3. fol.

Papa vbi est/ ibi roma. pre. 3. fo. 429. c. (70. f. **Pap**

Papa vel legatus visitas vnā puinciā/ pōt reci-
pere sumptus ab illa. parte. 6. fol. 74. f.

Papilio est tentoriū/ a similitudine volatilis di-
ctum. parte. 1. fol. 202. Interf.

Parabola quid est/ et unde dicit. parte. 5. fol. 96. **Par**

g. Itē pte. 3. fo. 309. a. d. et fo. 355. d. et fo. 197. e. et
fo. 307. b. Itē parte. 1. fol. 304. b.

Parabola est duplex. f. vbi et facti. pte. 4. fo. 174
c. et fol. 176. g. et fol. 235. b.

Parabolas ponit d̃s: vñ fm similitudinē/ vel p
similitudinē. parte. 5. fol. 170. b.

Parabolarū liber a quo editus: a q̃b collectus/ et
in vnū librū redactus: et q̃t collectiōes habuit.

pte. 3. fol. 309. b. c. Itē pte. 2. fol. 130. b.

Parabole nō oēs a salomone plate/ repositę sūt
in ista triplici collectione. pte. 3. fol. 309. c.

Parabolarū libri plog/ nō ab ipso salomone/ s̃

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

ab eo qui primaz collectionem fecit/ appositus videtur. parte. 3. fol. 309. d.
Parabolaz liber salomōis nōgēros ⁊ qndecim cōtinet versus in hebreo. parte. 2. fol. 130. b.
Paradisus dicitur tertiu celuz. Itē p̄sens ecclesia. Itēz loc⁹ i q̄ adā corpalit vixit. pte. 6. fo. 76. b. d.
Paradisus est terra hominis i qua innocēs pmā sisset: sed per culpā ad vndas mutabilitatē veniunt. parte. 3. fol. 25. e.
Paradisus ē loc⁹ amenissim⁹/ fructuosus arboribus magn⁹ ⁊ magno fonte fecund⁹. pte. 1. fol. 36.
De paradiso tres generales sentē (e. et fo. 62. e. tie sūt. Una eoz qui corpaliter tñ intelligi voluit. Alia eoz qui spūaliter tñ. Tertia eorum qui vtroq; modo. parte. 1. fol. 36. e.
Paradisum possumus cōiungere i oriēte sūtū: vbi cūq; aut sit: scimus eū terrenū esse: ⁊ interiecto oceano ⁊ mōtib⁹ oppositis/ remotissimū a nostro orbe. pte. 1. fol. 36. e. f. g. h. Et loc⁹ remot⁹ ē a cognitiōe hoīm. fo. 37. b. et fo. 39. e. f. et fo. 40. a.
Paralipomenon grece: verba dierū dicimus latine. parte. 2. fol. 187. f.
Paralipomenō tñ de regibus iuda agit: sed in libris regū agit de vtroq; regno. i. iuda ⁊ israel.
Paralipomenō q̄s sc̄pserit ignorat: (Ibidē. vñ inf apocrypha deberet cōputari: tñ inf agio grapha cōputat. pte. 2. fo. 187. f. et fo. 189. f.
Parasceue grece pparatio latine. Hoc nomie iudei inf grecos morantes sextā sabbati appellabant ⁊ quare. pte. 5. fol. 119. b.
In parasceues die nō offerit hostia corporis ⁊ sanguinis chusti ⁊ q̄re. pte. 4. fol. 186. b.
Parcedū licet sit cōmunitati in multis casib⁹: nō tamen in casu idolatrie vel heresis est parcēdum. parte. 1. fol. 346. c.
Parētes p̄mi si nō peccassent: nō p mortē/ sed p dei virtutē in meliorē statū mutati fuissent: imo magis q̄ enoch ⁊ helias: q̄ in adā mortui: ⁊ gestātes i carne ppaginē mort⁹ trāslati sūt: vbi nec morbo nec senectute deficiēt. pte. 1. fo. 38. b.
Parētes p̄mi nō coierunt i paradiso: q̄ formata muliere modicū steterūt in paradiso. Tū q̄ licet datum esset p̄ceptū de multiplicatione in generali: expectabāt tamē determinationē dei i speciali. parte. 1. fol. 44. f.
Parētes monent nō min⁹ gfas agere p ortu sanctorū filioz q̄ p meritis. pte. 5. fo. 123. f.
Parentes sobolis suę curā gerere debēt ⁊ cū disciplina nutrire: ⁊ ne lasciuie ⁊ voluptati frena relarent. parte. 3. fol. 430. e.
Parētū honoratio nedū in reuerētia/ sed i administratione necessarioz intelligit. Et quō sacerdores cupidi sua falsa doctrina b̄ excludebant. pte. 5. fo. 49. b. Itē pte. 1. fo. 164. g.
Parētes filijs ⁊ filij parētib⁹ differēter tñ/ tenēt puidere sibi inuicē. pte. 5. fo. 31. b. et fol. 49. c.
Parētes qñ et quādo nō/ religionis ingressū impedire possunt. parte. 5. fol. 31. g.
Parētib⁹ nō licet ingredi religionē/ omīssa cura filioz omnino: aliter de filijs. pte. 5. fo. 31. b.
Parētes an/ quō ⁊ qñ sūt odiēdi. pte. 3. fol. 270. a
Parentes aliqñ in filijs monstruosos puniunt ex diuina iusticia. parte. 5. fol. 214. b.

Parisiēse studiū quō ⁊ p quē incepit. p. 1. fo. 108. h.
Parisiēsis vniuersitat⁹ theologica facultas hūc modū tenet in deliberationib⁹/ q̄ incipiūt ab illis q̄ sunt minores i magisterio: ne minores for midēt decliare a sentētia maioz. pte. 1. fo. 171. b.
Parissus et in plurib⁹ ciuitatib⁹ alijs hoc impletū videt⁹/ q̄ filij stulti vendūt hereditatē patris/ nā saltē in parte: ⁊ frequēter illis qui prudenter seruiunt patri. pte. 3. fol. 325. g.
Pars siue quātitas p̄mitiarū frumētū vini ⁊ olei ⁊c. nō fuit determinata p scripturā/ s̄ p sapiētes hebreoz fuit determinata triplici mō ⁊c. pte. 1. Pars dñi dicit⁹ p̄ps israel: q̄ fuit deo (fo. 351. b. specialiter dedicatus. pte. 1. fol. 369. g.
Partes iusticie sicut sūt due. f. declinare a malo ⁊ facere bonū: sic sūt due p oppositū ptes iusticie. f. deferere bonū ⁊ facere malū. pte. 3. fo. 390. c.
Particeps erit sine dubio resurrectionis chusti/ q̄ firma fide rāgit mortē chusti ⁊ spem suā veraciter i eo collocat. parte. 2. fol. 173. e. f.
Participes vnius simplicis essentie/ quō sūt plures/ q̄s explicet: participes q̄liter erimus cū partes nō sūt apud deū. pte. 3. fol. 303. c.
Partus sequit⁹ ventrē. pte. 1. fol. 167. f.
Partum distat vtrū facinus cōmittas/ an admittas. parte. 1. fol. 75. a. Interl.
Parū nō erit simpliciter ⁊ absolute in patria celesti/ s̄ respectiue: in q̄tū vn⁹ mai⁹ p̄miū habebit alio fm diuersitatē psonaz. pte. 6. fo. 72. d.
Parua si curare negligim⁹ insensibiliter seducti/ etiā maiora audēter ppetram⁹. pte. 1. fo. 198. a
Parui: possunt dici formosi ⁊ cōmensurati/ non tamen pulchri. parte. 3. fol. 149. d.
Paruipensio iniusta fm estimationē paruipensio est causa ire. parte. 3. fol. 416. b. Elide etiam in gram pprie causant ⁊c.
Paruitas ⁊ magnitudo distinguunt fm pspirationes ⁊ aduersitates hui⁹ vite: quib⁹ p mortē sublati/ remanēt hoīes equales. pte. 3. fol. 12. g.
Paruuli si ē pfe p̄ctores/ sic ⁊ p̄uicatores. pte. 3
Paruulus si nō voce/ re tñ ipsa lac (fol. 270. b. tñ requirit. parte. 1. fol. 321. e.
Paruuli etiā interfici iubent⁹ in bello ppter enormitatē criminis. parte. 1. fol. 318. b.
Paruulus est i oculis suis: q̄ dū se cōsiderat: imparē alienis meritis pensat. pte. 2. fol. 279. a.
Paruuli i diluuiō ⁊ i sodoma/ an fuerūt p̄ticipes peccatis parentū suoz. pte. 1. fol. 359. g. b.
Pascha quod hebraice dicit⁹ phasce: nō a passiōe/ sed a trāsitu nola. pte. 5. fol. 78. a. Item parte 6. fol. 40. a. Itē pte. 3. fol. 277. b.
Pasche dies quare institutus est. pte. 4. fo. 468. b. Item parte. 1. fol. 255. b.
Pascha iudeoz dicit⁹ trāsitus/ s̄t ⁊ pascha christianoz ⁊ quare. pte. 5. fol. 224. f.
Pascha pprie solus dies dicit⁹/ quo agn⁹ ad vesperā occidebat. Sed indifferēter ⁊ pascha pro diebus agymoz ⁊ dies agymozū p pascha accipiūt. pte. 5. fo. 78. b. et fo. 114. c. et fo. 176. c. ⁊ fo.
Pasche celebratio p̄ma ⁊ alię sequē (224. b. tes tpib⁹ alijs. nō sūt vniiformis cōditiōis i omībus: sicut nec celebratiōes sacramētoz nouę legis: sunt vbiq; vniiformes. pte. 1. fol. 146. b.

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

Paschal' celebratio ve. legi quō pbādū sit q' p'ceptū d' illo nō obliget sempiternalit'. p. 1. fo. 150. c.
Paschaliū ceremoniarū obseruatiā sicut p'cepta est: ita etiā tps quo pascha agi p'ceptū ē sacra mysteria redolet. parte. 1. folio. 278. g.
Paschalis solēnitās q' nobis eterne beatitudinis lumē p'mittit tūc marie celebret: cū sol annuo p'ficit incremento. parte. 1. folio. 278. g.
Paschali solēnitare primā stolā et p'mū regnū: a q' in longinquā regionē discessimus: nos recepturos speramus. parte. 1. fol. 278. h.
Paschalis festiuitatis celebratio filij isrl' tpe determinato p'cipit sub pena mortis. Ibidem.
Pascha celebrare tpe determinato ab ecclia tenent omnes catholici: tunc debet recipere sacramentū eucharistie: aliter incurrunt mortale peccatū. parte. 1. folio. 278. h.
Paschale tps tribus indicij in ve. te. obseruat: Quarta regula nobis a resurrectione christi imposita. Ibidem. g. et fol. sequenti. a. b.
Paschali festo ascendisse in hierusalē legi / christus his. parte. 5. fol. 193. a.
Passeres abūdāt in terra p'missionis: et iō de ipis fiebat oblatio pauperū. pte. 5. fo. 38. b.
Passerū sacrificiū vel oblatio nō erat cōmunis: nisi in emendatione leprosoꝝ. et iō alijs sacrificijs nō cōnumerat. parte. 1. fol. 65. f.
Passio et passio quid sint / et quō differāt. pte. 5.
Passio p'ens et foris peruenit iudiciū (fo. 21. b. rōnis: sicut patet in cōtinēte: q' p'esente passioe iudicat esse fornicandū: tū extra passionē positus iudicat contrariū. pte. 5. fo. 196. c.
Passiones animi sunt q'tuor: et quō distinguantur: et per quid significent. parte. 4. fol. 352. a. et fol. 388. a. et folio. 407. c.
Passionati aliter iudicāt qm sunt extra passionē q' passione detenti. parte. 3. folio. 31. c.
Passiones et motus mentis redūdant in corpus exterius. parte. 3. fol. 53. h. Itē pte. 2. fol. 302. f.
Passiones odij et ire marie apparet in facie: et in oculis potissime. pte. 3. fo. 134. g. et fol. 323. h.
Passioes amoris odij / vel timoris et h'mōi successe mirabiliter inuāt corp'. pte. 2. fo. 110. c.
Passiones irascibilis part' oriunt' ex passionib' concupiscibilis: et in ipis terminant' / q' oriunt' ex amore et odio / et terminant' in delectationē et tristitiam. pte. 1. fol. 354. f.
Passiones diuerse in hominib' ex diuersis melodijs excitant'. parte. 4. folio. 299. g.
Passiones et p'secutiones differūt sicut actio et passio: q' passiones sunt in corpe proprio: et p'secutiones ab alio inferente. parte. 6. fol. 126. f.
Passiones quattuor principales / rōnē multipliciter perturbātes / intelligunt' per q'tuor tribulationes quas habuit israel. pte. 3. fol. 103. d.
Passiones hui' temporis possunt dupliciter cōsiderari. parte. 6. fol. 19. d. et fol. 20. d.
Passiones arma dicimus: q' per ipsas ab aduersarijs liberamur. pte. 1. fo. 82. e.
Passiones siue affectiones vt dolor et tristitia furor / obliuio / ira / penitudo / et cetera quō in deo esse dicant'. pte. 4. fo. 104. c. et fol. 122. f. et folio. 385. g. Itē pte. 3. fol. 57. c. h. et fol. 327. c. et fol.

363. h. Itē pte. 1. fol. 50. g. et fol. 54. b. Itē pte. 6. fol. 284. h. Itē pte. 2. fo. 20. g.
Passiones an verius et tutius dicant' eē fm similitudinē in deo: vel de deo. pte. 1. fo. 52. d. g.
Passiones christi dupl'r dicunt'. Vno mō in se in corpore p'prio. Alio mō i mēbris. pte. 6. fo. 105. d.
Passiones in christo existentes q'les fuerint: virtuosae. vel virtuosae. parte. 5. fol. 219. d.
Passio christi incepit a sua paupertate: quā pati cepit ab hora natiuitatis. pte. 3. fol. 144. c.
Passio christi ē vna / sed duo nobis impetrauit: expiationem. s. a peccatis: et sanctificationē / vt nos offerret deo. pte. 1. fol. 178. a.
Passio christi ostendit distinctionē temporalium bonoꝝ siue carnalium / et spiritualium / atq' eternoꝝ et nō est certior distinctio: in cui' morte claruit nō trāsitoria felicitatē p magno munere sperandā et optandā / cū vnigenito filio / quē tanta patri voluit / longe aliud deus a se peti et expectari aperta distinctioe declarauit. pte. 1. fol. 295. e.
Passio christi siue meritū incarnationis iustificauit p'fcs veteri legi in q'ntū erat ab eis credita et desiderata. parte. 6. fol. 154. c.
Passionē christi tegimus. i. sacramento honoramus: eiusq' mysterij rōnē reddentes: a iudeoꝝ detractioe opim'. Figura de sem / et iaphet. par
Passionis dñice mysteria celebra' (te. 1. fo. 56. e. res. nō solū passionis: s. et resurrectionis debem' recordari. parte. 5. fol. 182. a.
Passionis hui' opus christus fecit: ipse consummauit. parte. 1. fol. 219. f. Interl.
Passionis dominice consummationē per cinerē intelligimus. parte. 1. fol. 185. e.
Passionē christi deplorat hieremias in threnis multis versculis. parte. 4. fol. 195. e.
Passus quantū spacij continet: et q't passus faciunt stadium / et quot stadia miliare. parte. 1. folio. 326. f. Itē parte. 4. fol. 290. e.
Passus vnus sacre scripture vete. test. fuit corruptus inter alios. parte. 4. fo. 332. h.
Pastoris boni sunt duo signa. pte. 5. fol. 216. f. g.
Pastorū modus ē cum virga nūterare aialia egredientia de caulis ad pastū: et similiter cū reuertunt' ad caulas. parte. 1. fol. 264. h.
Pastores i terra iuda sibilādo attrahunt gregē ouiu': et ille sequit'. pte. 5. fol. 215. h. et fol. 216. b.
Pastorib' ouiu' faciebāt antiq't' dñi earundē magnū conuiuiū / et quare. parte. 1. fo. 104. d. Itē parte. 2. folio. 91. b. et fol. 110. g.
Pastores detestabant' ab egyptijs quia percussērunt aliqua animalia quē tanq' dii ab egyptijs colebant'. parte. 1. fol. 113. g.
Pastores pecoꝝ dicuntur fuisse antiqui patres: nō reges hominū. parte. 1. fol. 55. f.
Pastores fuerunt aliq' p'li isrl' fere de oib' tribubus: Et exemplū de hoc. pte. 2. fol. 104. f.
Pastoris habitū vt creator demonstraret assumpsit virgas duas vel baculos. pte. 4. fol. 417. f.
Pastores q' p'positi in ecclesia dei constituunt' vt oues dei sana fide / bonis q' exemplis ad viriditatem celestis patrie adducāt / significant' p cleagar q' cognominabat' abaron. pte. 4. fol. 432. g.
Pastor dum bonis discipuloꝝ obediētiū morat'.

In Glossas ordinariā Interl. q5: necnon in Aico. de ly.

bus pfeceat et eorū laudabilia facta cernit et agnoſcere vellerib⁹ dicat veſtiri. parte. 3. folio. 335. b
Paſtor tam ſedulo doctrine inſta/ vt etiā quos/ dā penitentes ad officiū docendi prouehat: et per illos ſine dolo lac verbi paruulis ſenſu mi/ niſtreſ. parte. 3. fol. 335. b
Paſtores mali cū que ſciētia tenēt: ope et doctri/ na perficere negligūt: neceſſe eſt vt plebē ſibi cō/ miſſam antiquis hoſtis cū ſuo exercitu obſidi/ one circūdet. Et de hoc figura. parte. 2. fol. 186. a.
Paſtoris vita delinqt ſepe pro malo gregis. Et de hoc figura. parte. 2. folio. 207. e.
A paſtore cū ſpūale aliqd qñſ/ ignominioſū eſt tūc qñrat cū qñſione debet enodare. p. 1. fo. 176. e
Paſtor pia mēs/ qz nō ppriā gloriā/ ſed auctoris qñrat: ab oib⁹ vult iuuari qd facit. parte. 1. fo. 283. a
Paſtor bon⁹ a filio ſpūali perſecutionē paties: poteſt dicere pſalmū moraliter intelligēdo/ De us in adiutoriuū et. parte. 3. fo. 183. b
Paſtor bonus pcedit in ſua dioceſi manere in perſecutione qz dimittere gregē in periculo ſpi/ rituali. parte. 3. folio. 170. b
Paſtor inutilis ecclie dicitur idoli. parte. 2. fol. 52. d
Paſtor verorū penuriā patimur ppter pctā nſa: qñre hodie et qñdie nobis eſt plorandū/ qz dignus deo ſacrificiū nō reddim⁹. parte. 4. fol. 301. a
Paſtor ecclie debet ſuos ſubditos triplici pabu/ lo fouere. ſ. veritatē/ vbo/ vite bonę exēplo: et tē/ porali ſubſidio. parte. 5. fol. 243. c
Paſtor eccleſie an debeat fugere tpe pſecutiōis an nō. Elide in fugere vtrū licitū ſit et.
Paſtor verus fuit chriſtus: cū oues in paſſiōe diſperſe ſunt. parte. 4. fol. 420. f.
Pater in filio manet qdāmō/ et ſic gaudet de bo/ no filij ſic de ſuo pprio. parte. 3. fol. 331. c. Itē p. 4.
Pres duplices habem⁹. Una ſpecies (fo. 462 a eſt peſſimorū patrū. Alia optimorū. p. 4. fo. 128. a
Patri vel matri nullo mō contradicere debem⁹: dicant/ faciant/ q volunt. Quomō poſſumus vi/ cem gratie illis reddere a quibus geniti ſum⁹/ nutriti/ eruditi/ quibus auctoribus deum agno/ uimus: parte. 1. folio. 250. b
Patris inſenſati/ dñi/ aut magiſtri eſt/ obedienti/ am que ad ſe pertinet/ ſubditos nō docere et eo/ rum vitā vt operent⁹ ſm legem nō diſponere. p/
Pater carnalis et ſpiritualis du (te. 1. fo. 264. a plici differentia ſecernunt. parte. 6. fo. 159. c. d
Pater carnalis filijs peccantib⁹ indulgentius qz ſeruis parcere cōſueuit. parte. 6. fol. 218. a.
Pater ſepe per nequā ſeruos emendat filios: cū illis penā/ his pparat hereditatē. parte. 3. fol. 260. f
Patris ſui prauā actionē imitando ne quis diſ/ ſamet/ et ignominiam eius ne reuelat prohibe/ mur. parte. 1. folio. 363. e
Patres nolite puocare filios ad indignationē: et quare. parte. 6. fol. 108. d
Patres tenent filios ſuos erudire per ſe/ vel per alium/ de his q ſunt neceſſaria ad ſalutē. Et vn/ de hoc trahit. parte. 1. fol. 150. f. et fol. 338. d
Patri filia/ nec filius matri cōiungi debet matri/ monialiter/ et eſt contra reuerentiā naturalem.
Pater ſpiritualis/ de⁹. ſ. ſeruos (pte. 5. fo. 58. g. obediētes/ imo et hoſtes manu ſibi dantes/ ſi/

bi adoptat: pte. 6. folio. 218. a
Patrem et matrē oportet diligentia adhibere ſu/ is domeſticis ne peccent. In his peccantibus/ ipſi neceſſario polluunt. pte. 1. fol. 251. c
Patrum ſanctorū vita cognoscere nos facit qd ſ/ ſcriptura intelligere debeamus: quorum nobis actio aperit/ qd in ſuis pſedicationib⁹ pagina te/ ſtamenti dicit. pte. 4. fol. 215. f
Patres ſancti orationibus nos iuuant/ et exēplis hortant⁹ et confirmāt/ et ſcripturis ſuis que ad memoriā reliquerūt/ inſtrunt nos quō aduer/ ſus inimicas ptates pugnem⁹. pte. 1. fol. 321. b
Patribus ve. te. aſi legē deus duo pmiſit. ſ. terre magnitudinē: et plis multitudinē. pte. 1. fo. 330. b
Patru antiquorū vitas et ſententias per ſcriptu/ re ſeriem in exēplū plis p̄bere/ eſt virgas popu/ leas aſi oculos gregū ponere. pte. 1. fol. 93. e
Pres ſcri hūiles intelligunt p cōualles. pte. 3. fo.
Patrem priores nec extra fidē et ſalutem (56. b trinitatis fuerunt/ neqz integre et perfecte/ et q/ re. parte. 2. folio. 5. a.
Patres ve. te. ſcripturis ſuis ſenſus p̄funditatē/ et eloquiū venuſtatē inſerebāt. pte. 2. fo. 28. b
Patres antiqui cū hereticis diſceprabāt magis ſignis et virtutibus qz verbis. Exemplum po/ nitur et. parte. 6. fol. 125. c
Patrum ve. te. mendacia/ an et quō veniūt ex/ cuſanda: Elide in Abendaciū.
Patres ve. te. decedentes non ſtatim admitte/ bant⁹ ad gloriā: erant tñ admittendi ſuo tpe. ſc3 amoto impedimento p chriſtū. pte. 4. fol. 205. a
Pater in trinitate eſt vita/ nō nāſcendo: filius eſt vita ex patre nāſcendo. parte. 5. fol. 202. e
Patrī et filij pſonalis diſtinctio oſidit. pte. 5. fol.
Pris et filij pſubſtācialitas pbaſ. Ibid. b (186. a
Patrī et filij cōternitas declaraf. Ibidem
Pater in diuinis: quando dicit pater chriſti ſm diuinitatē/ dicit pater glorię: ſm hūanitatē p/ ter dñi noſtri ieſu chriſti. pte. 4. fol. 92. a
Pſ eſt in diuinis: qz in diuinis eſt filius/ et p cōſequēs pater/ qz dicunt⁹ relatiue ad iuicē. pte. 6. fo. 283. e
Pater et fili⁹ ſūt vnū i natura/ diſtinguunt⁹ aut i pprietate relatiua. p. 5. fo. 223. g. Itē p. 3. fo. 411.
Pater operaf p filiū ſic per artē/ qz fili⁹ eſt ars (c. d oipotent⁹ dei plena rōnib⁹ oim. pte. 6. fo. 133. b.
Si qñ nō fuit fili⁹/ fuit pater ſine vitate/ ſine via/ ſine vita. parte. 3. fo. 259. f. Interl.
Pnititas duplex: vna cōis: alia ſpēalis. pte. 6. fo.
Pati chriſtū p dilectorib⁹ ſeculi/ facili⁹ eſt/ (58. g qz dilectores ſeculi ad chriſtū cōiūti. p. 5. fo. 171. b.
Pati ſe fidel⁹ plis denūciat q eos qz diligit/ pati Patibulū gehēne ſignifi (dolet. pte. 3. fol. 57. b. caſ per arborē in q ſuſpēſus fuit abſalon. Tres lanceę: tres penas ſignificāt. ſ. penā ignis/ penā vermis/ et penā carēne viſiōis. pte. 2. fol. 116. d
Patiētia pprie eſt fortitudo anie per quā eq̄nūmi/ ter tolerat aduerſa. pte. 3. fol. 325. d
Patiētia pfectior eſt qz deſenſio/ etiā licita. p. 5. fo.
Patiētia vera que eſt. parte. 5. fo. 175. f (178. c
Patientia dei. pte. 6. fo. 6. f.
Patientia copioſa q eſt. pte. 6. fol. 6. e
Mobile vincendi genus eſt patiētia: Elincit
Qui patit⁹: ſi vis vincere diſce pati. p. 6. fo. 63. b

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū.

Patientia virtus significat p camelū/qui est ani
mal assuetū onerib⁹/que est necessaria p̄dicato/
ribus. parte. 1. folio. 80. a

Patientia scōꝝ dolor v̄get in vocē/ et dilati vt
p̄ficiant/ tunc ne deficiat. parte. 3. fol. 57. e

Patientia assumere debem⁹/ exēplo scōꝝ. pte. 6.

Patientia n̄sam exercent si con/ (folio. 216. a.
tumeliosa verba/ si rex damna/ si inferūt tormē
ta: nō nocent. pte. 6. fo. 220. e

Patientia vt amplectemur/ frequēter inuitamur:
quia ipsa quodā mō ē sustētamentū virtutū/ si ē
fides est fundamētū caritātis. pte. 6. fo. 240. b

Patientie scūtū/ ad modū scuti militari/ debz eē
triangulū. pte. 4. fol. 167. d

Patientie virtute quantūcūq; hō exercitat⁹ sit/
per defectibilitatē liberi arbitrii potest ab ea ca
dere. parte. 4. folio. 192. g

Patientia sanctorū sepe mitigat furoꝝ persecutē
tiū/ et mansuetudo humiliū p̄sternit audaciaz
superborum. pte. 4. fol. 435. e

Per patientiā qd vincit maius ē q̄ vbes expu
gnare: q̄ a se anim⁹ superat⁹/ et seipm sibi metip̄i
subijcit. parte. 3. folio. 325. b

Patientia trib⁹ modis exercef. Nā a deo flagel
lamur/ a proximo p̄secutiones sustinem⁹: ab ad
uersario tentam⁹. pte. 3. fo. 389. e

Patientia: humilitas: et p̄batio conficiē ex mor
tificatis spiritu/ sicut ex pelle mortua fit vtētile
aliquid. parte. 1. fo. 238. b

Patientes cōtra oia aduersa in munimine virtu
tū inuicti perseuerant. pte. 1. fol. 266. f.

Patens vere est q̄ et aduersis atterit⁹/ et tñ a spei
rectitudine nō curuat⁹. pte. 3. fol. 31. f

Patientes debem⁹ eē ad oēs/ ad quos: quō: qua
liter/ et quando. pte. 6. fol. 113. c.

Patientia scōꝝ/ auro cōparat⁹: q̄re. p. 6. fo. 217. e g

Patientiū quidā imitant⁹ christū: quidā latronē
dexterū/ quidā sinistrū. pte. 6. fol. 221. a

Patientis p̄fecte modus ē/ penā inflicta in iuste
nō retinere/ sed aliqñ addere. pte. 3. fo. 9. d

Patria in superiori q̄ mō: et penes qd inter ciues
celestes distinctio accipiat⁹. pte. 2. fo. 136. c. d

Patria q̄ p̄sentit p grām christi/ in p̄sentib⁹ (vbi
nescij ridet⁹) gemit⁹/ pensans iudicia dei quib⁹
affligitur. parte. 3. fol. 18. e

Patrie celestis similitudinē haberi deus voluit
in nostro orbe/ ad quā possidēdā creati sumus/
vt ad redeūdū vicino nos moneret exēplo. par

Patria celestis designat⁹ p terrā (te. 1. fol. 37. a
lacte et melle manantē: nā in ea implet totū de
siderium. pte. 1. folio. 338. d.

Patriarche vocant⁹ christi. i. vñcti. s. vñctiōe gr̄e/
vel q̄ de ipsis reges exierūt/ et sacerdotes/ q̄ per
vñctionē instituebant⁹. Et tales patriarche ha
buerūt spiritū p̄phetie. pte. 2. fol. 204. g

Patriarche fuerūt q̄si radices plebis iudaice. p. 6.

Patriarche duodecim/ fuerūt filij ia (fo. 25. g
cob: alio nomie dicti isrl. pte. 4. fol. 381. b.

Patriarchaz nomia/ trib⁹ de causis inter sacri
cia portabat aaron semp i humer⁹/ scē et i pecto
re/ et quare. parte. 1. fol. 189. e. et fol. 190. a

Patriarchaz et p̄phetaz est quedā familia ho
spitalis/ cui p̄est ab̄ā. Est et alia castitat⁹: cui

p̄est ioseph. Est et alia mansuetudis/ cui p̄est
moyses. pte. 1. folio. 258. f

Patriarche: p̄phete: apostoli: doctrina/ exēplo/ et
bene operando/ deo grata munera obtulerūt/ et
ad constructionem ecclesie q̄cquid boni potue
runt leto animo contulerunt. Et significat per
principes. parte. 1. fol. 276. a.

Patriarche q̄ttuor magni sūt sepulti cū vxorib⁹
in hebron/ q̄ locus dicebat⁹ antiquit⁹ cariat⁹
be. pte. 5. fo. 85. b. Itē pte. 6. fol. 176. b. d. e. f.

In patriarchis cōmendat⁹ q̄ pecorū nutritores
erant a puericia sua/ et a parentib⁹ suis/ q̄ hec ē
iusta fuit⁹ cū pecora hoī fuit⁹. pte. 1. fol. 114. a.

Patriarche habuerunt spūm propheticiū vt pa
tet de abraā. parte. 2. fol. 204. g

Patriarchales ecclesie q̄ttuor itelligūt p quattuor
anialia. Et q̄ sunt ille. pte. 6. fol. 247. c. d. f.

Patriarcha alexandrin⁹ ē in ciuitate magna que
dicit⁹ alchayra fungens officio patriarchatus/
quem etiā honorat soldanus/ et permittit q̄ re
git fideles. parte. 6. fo. 261. e

Paucitas saluādoꝝ est ex difficultate penitendi
et operis virtuosū. parte. 5. folio. 161. d.

Paula matrona duas habens filias/ de roma ad
hierlm veniens cenobiū monialiū in bethleem
construxit. pte. 3. fol. 341. d. Item de eius prosa
pia et vita. pte. 2. fol. 3. b. c

Paulina fuit pulcherrima femina decepta per sa
cerdotē in phano isldis tpe tyberij cesaris. Sed
quō et quā terribil⁹ snia secuta ē. pte. 1. fol. 248. f

Paulus ap̄lus inter om̄es epistolariū scriptores/
excellit singulariter in trib⁹. pte. 6. fol. 3. a. c

Pauli apli sapiētia p̄ncipaliter cōsistit in cogni
tione dñi n̄si iesu christi p redemptione huma
ni gener⁹ passi. parte. 6. fol. 2. g

Paulus an fuerit beatus propter lumen eleuās
animā eius ad videndū in raptu diuinā essentia
am: cum fuerit eiusdē rationis cū nomine eleuā
te anias beatoꝝ. parte. 5. fo. 53. b.

Paul⁹ dupl⁹ legi fuisse segregat⁹. pte. 6. fo. 6. f.

Paulus quāto p christo durissimos labores to
lerauit tanto libenti⁹ christus in illo requieuit:
et tanto artius amplexus est q̄nto ab illius am
plexu nullo terrore auulsus ē. pte. 1. fo. 374. b

Paulus dicif habuisse potestātē vt dum aliqñ
a stulticia nō posset amouere: diabolo traderet
parte. 6. fol. 39. e. f. et fol. 117. f

Paulus non crudeliter: sed amabiliter sathane
tradidit: sicut moyses: sicut helias: sicut petr⁹.

Paulus aliq̄ dicens aliqñ ad sui cō/ (Ibidē. f
mendationē q̄re hoc fecit. pte. 6. fo. 73. g.

Paulus q̄ viderit diuinā essentiā vnde b ostēdi
possit ex verbis apli. pte. 6. fol. 77. f

Paul⁹ quare euāgelii sūt cū alijs aplis cōfirma
re et cōmunicare voluit. parte. 6. fol. 80. a. b

Paulus q̄re/ quo mō/ et qualiter reprehendit pe
trū. pte. 6. fol. 80. f. b. et fol. 81. a.

Pauli p̄suetudo ē vt verba duplicet v̄l triplicet
vñū habētia intellectū. pte. 6. fo. 111. a

Paulus an scripsit eplāz ad hebreos: an alter.
Arguitur contra et pro cū responsione et solutio
nib⁹ argumētōꝝ. pte. 6. fol. 133. c. d. et fol. 131. e. f.

Vide etiā. parte. 4. fo. 23. a. Itē pte. 1. fo. 18. f.

Pau

In Glosas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

Paulus quando hoc nomē acq̄sivit/ relicto no/
mine saulus: et q̄ electus ad magisteriū genti/
um. parte. 6. fol. 187. e. et extensus fol. 188. a. b.
Paul⁹ q̄ anno cōsūsus/ et q̄ anno (et fol. 3. e. g. h
passus. parte. 6. fol. 191. a. et fol. 208. e. f
Paulus cur infidelē infirmū sanauit et infirmos
fideles nō sanauit. pte. 6. fo. 208. e
Paulus p̄dicator veritatis in no. test. signat⁹ fu/
it mystice per hieremiā q̄ fuit magnus p̄dicator
in ve. testa. parte. 4. fol. 138. b
Paulus ap̄lus significat p̄ leonē quē sanfon oc/
currentē lacerauit. pte. 2. fo. 49. b
Paulus ap̄ls qui fuit vas electiōis sapientia dei
pleni⁹ signat⁹ per /cyphū argenteū in sacco ben/
iamin positi⁹. pte. 1. fol. 110. b. et fol. 111. a
Paulus per beniamin quē rachel peperit: allego/
rice significat. pte. 1. fol. 99. b. et fol. 374. d
Paulus figuratus per beniamin tanq̄ lupus ra/
par. parte. 1. folio. 119. e
Paulus forte inueniet fortior aliquib⁹ angelis:
q̄ iudicabunt forte aliqui cū paulo: et conferē/
tur laborib⁹ et fructib⁹ eius q̄ et multitudie cre/
dentiū veniūt. pte. 1. fo. 294. e. f.
Paulus an nō videt⁹ vt aries vel hircus holocau/
stum se obtulisse p̄ ip̄so israel cū diceret: Opta/
bam anathema eē rē. pte. 1. fo. 315. g
Paulus ap̄ls de adriano poeta sumpsit hoc:
Corrumpunt bonos mores colloquia mala. Et
de Arato: In ip̄so viuim⁹/ mouemur/ et sumus:
ip̄si em̄ et genus sum⁹ rē. pte. 1. fol. 354. e
Paulus magister gentiū vniuerso mūdo p̄futu/
rus/ vt inter magna eccl̄ie mysteria p̄dicaret⁹ di/
gnū erat/ sicut dñi p̄cursor p̄phetali oracu/
lo p̄dictus est. pte. 1. fol. 374. b
Paulus nō minus fecit q̄ alij apostoli: Et b̄ de/
claratur. parte. 6. fol. 74. d
Paulus ap̄lus oriundus in ciuitate tharssis me/
tropolī vnde descenderāt cilices. parte. 1. folio.
57. b. Item parte. 6. fol. 201. d.
Paulus an etiam p̄dicauit in hispanie parti/
bus habent opiniones. pte. 6. fol. 31. d. f
Paulus anno q̄ passus est christus/ fuit conuer/
sus circa finem annorum imperij tiberij cēsaris
rē. parte. 6. folio. 76. c
Paulus torondit caput ad modū nazarcorū ad
vitandū scandalū iudeorū: sicut etiā voluit cir/
cūcidi timotheū. pte. 6. fol. 196. f
Paul⁹ a patre suo habuit q̄ fuit ciuis roman⁹:
licet incognitū eē iudei donec christū p̄dicans
accusabat apud ips̄dem. pte. 6. fo. 203. a. b. et fo.
Paulus Burg. ep̄s suā cōuersionē de (127. f
iudaismo ad fidē christianā/ eiusq̄ conuersatio
nē filio suo alphonso notificat: se q̄ ex leuitico
sanguine p̄pagatū p̄nunciat. pte. 1. fo. 4. g. h. et
Paulus Burgen. ep̄s eccl̄ie sue p̄sides (fo. 9. a
correxerit in lectione q̄dā de annūciatione qd̄ aū
eū lectū erat. f. q̄. incarnatio verbi diuini p̄cessit
salutationē angelicā. pte. 5. fol. 128. f. g
Paulus Burgen. assignans t̄ps duratiōis secte
mahumetec/ dicit: Et hodie. f. anno dñi. 48. cc/
cc. xxx. iam transierūt octingenti et quattuor
fere anni rē. pte. 6. folio. 261. c
Paulo samosetanus et fatim⁹ licet sanctū/ et cun/

ctis virtutib⁹ excellsum: christū p̄dicant homi/
nē tñ. parte. 4. fol. 135. e
Paulo laudatas ostēdit pēnas pte. 2. fo. 221. e
Paulonū caro si siccata fuerit/ imputribilis p̄ma/
nere dicat. parte. 2. fol. 147. f
Paulore anim⁹ alienat⁹ sic i excessu. pte. 3. fo. 68. a
Pauper est multū/ q̄ fatuus vel indoctus. pte. 3.
Pauper proximo suo odiosus est/ (fo. 319. d.
et quare. parte. 3. fol. 323. b.
Nemo se contemnat paup in cella: diues in con/
scientia: securior dormit in terra/ q̄ auro diues
in purpura. parte. 6. fol. 71. a
Paupes emētes defraudabāt dupl̄r apud iude/
os vendātes merces et sabbatū. p. 4. fol. 368. g
Pauperes quinq̄ modis euacuantur a diuitib⁹
cupidis. parte. 3. fol. 399. b.
Pauperū vite nullus insidiat⁹: diuites aut i nul/
lo loco sunt securi: et in omni cibo et potu timēt
intoxicari. pte. 5. fol. 157. g.
Pauperes si q̄ reprehensibilia in se habere vidē/
tur: despiciere nō debem⁹/ et q̄re. pte. 5. fo. 167. e.
Pauperib⁹ q̄ bona sua tradidit/ nō tñ ip̄so tpe fit
oīno perfect⁹/ s̄ ex illa die incipit speculatio dei:
adducēs eū ad oēs virtutes. pte. 5. fo. 59. b.
Paup maledicēs homini nō danti sibi elemosy/
nā: quō sit exaudibilis a deo. pte. 3. fo. 391. g.
Pauper hō cū diuite vel potentiorē nō debet se
iungere/ vel se nimis elongare: sed reuerenter et
caute se habere. parte. 3. fol. 399. g
Pauperes et medio cres persone maḡ currūt ad
sermōnes q̄ magne. pte. 5. fol. 101. d.
Paupertas ē sapientiē reparatrix. pte. 3. fo. 347. c
Paupertas est sciē reperitrix. pte. 3. fo. 426. g
Paupertatē quare christus p̄legit/ cū tñ diuitie
sicut sunt impedimēta reprobis: ita p̄bis sunt
adiumenta virtutis. pte. 5. fol. 31. f.
Paupertas spiritus voluntarie assumpta ad li/
berius sequendū christū: illa est virtus excellēs
seu perfecta. parte. 5. fol. 18. d
Pauprati voluntarie maḡ attribuit iudiciaria
pt̄as p̄ modū assessoris/ licet conueniat viris p̄fe/
ctis rōne sue perfectionis. pte. 5. fol. 60. c
Paupertati q̄uis thesaurus in celo pollicet⁹: nō
inde sequit⁹ q̄ sit maior virtus q̄ continētia v̄l
obedientia. parte. 5. fol. 59. g
Paupertas voluntaria operat⁹ instrumentaliter
ad p̄fectionē: s̄ nō cōsistit eēntialit̄ p̄fectio chri/
stiane vite i pauprate voluntaria. p. 5. fol. 224. b.
Paupertas absoluta nō dicit nisi carentiā diuiti/
arū: qd̄ non est virtuosum/ sed pōt esse in malis
hoib⁹ vt patet ad sensū. pte. 5. fol. 18. d
Paupertatē vt frequēter comitat⁹ impatientia et
mēdaciū/ sic superbia diuitias. pte. 4. fol. 250. b
Pax duplex est. f. in hoc seculo: et in futuro: pax i
hoc seculo est: i qua manētes hostem vincim⁹:
iucē diligim⁹/ et de occult⁹ iucē nō iudicam⁹ rē.
Pax ē sūmū bonū i vita ista. p. 4. (p. 5. fo. 229. c
fol. 124. d. Itē pte. 3. fol. 124. f. et fol. 366. b.
Pax pax et nō erat pax. hoc sacerdotes et docto/
res dicunt q̄ diuitib⁹ et honoratis repromittūt
p̄spira et elemētē p̄dicāt deū: maḡ illos suppli/
cio et dei iracūdiē p̄parātes. pte. 4. fol. 120. e.
Pax ē trāq̄litas ordis: sed i hoīe triplex ē ordo.

Postilla et Additiones aliorum Repertorium alphabeticum

ad deum: ad seipsum: et ad primum. pre. 5. fol. 229. f.
 Pax et tranquillitas post persecutionem magne de-
 litie reputant. pre. 3. fol. 366. b.
 In pace vbiu solet fieri: vt lasciuia etas iustis et
 choreis gaudia celebrat. p. 4. fol. 414. a. Insi.
 Pax communis frequenter impedit et turbat per li-
 rigia iniusta. parte. 1. fol. 361. c.
 Pax impedit principaliter ex temeritate propria:
 et hoc fit tripliter. parte. 3. folio. 395. f. g. b. et fol.
 Pax tanta et securitas erit vt dicunt iudei (396. b
 tpe christi sui qd lupi et agni: leones et boues ser-
 ptes et hoies comorent. pre. 4. fol. 106. a.
 Pax maria erit post mortem antichristi: et cultus di-
 uinus augmentabit. pre. 4. fol. 422. b.
 Pax mundi ad qd ordinat. pre. 5. fol. 229. f.
 Pax fuit necessaria in diebus salomonis vt edifi-
 caret templum ppter multitudinem operariorum et
 magnam expensam. parte. 3. fol. 436. g.
 Pax ante christi natiuitatem in iudea durauit per
 viginti annos et vsq post eius mortem per quadra-
 ginta annos. pre. 4. fol. 9. b. d.
 Pax per angelos nuntiata in christi natiuitate:
 que principaliter per prophetas predicta fuit
 futura in aduentu christi: erat pax interior bo-
 ne voluntatis. Et pax temporalis que fuit in
 aduentu christi fuit figura huius pacis princi-
 paliter intente. pre. 5. fol. 130. d.
 Pax veram non habet cum aliquo nisi cum di-
 pace faciente. qd iacit. (ligat. pre. 6. fol. 87. e
 et b semine: seminat et pparat in pace eterne be-
 atitudinis fructus. parte. 1. fol. 212. e.
 Pax qd hic studet: et terra cordis sui openb^o pa-
 cis quasi semine aspergit: iustus est vt habeat
 eternam pacem quasi fructum huius seminis. Ibidem.
 Pax triplex. Interna qntu ad conscientiam: et fra-
 terna quantum ad proximum: et pax suprema. scz in
 gloria. pre. 3. fol. 321. b.
 Pax duplex e. s. interna et fraterna. pre. 4. fol. 291. b.
 Pax interna tria facit. pre. 4. fol. 292. a.
 Pax fraterna similiter facit tria. Ibidem.
 Pacis turbatiua qd et q sunt. pre. 3. fol. 395. f. g. b.
 Pacis tpa pliora hebrei habuerunt qd salomo-
 nis tpe. Sub aiorh eñ octoginta anni pacis fu-
 erunt. pre. 2. folio. 205. f.
 Pax quod a nobis incipit: et quod tunc ad alios deri-
 uat vt pax cu oib^o habeam^o. parte. 5. fol. 19. a.
 Pax perfecta est nulla velle vindicta: qua facit
 gratia euangelij: q iubet non tñ nihil mali reddi:
 nec resisti vt sustineat: bonu q repedit. p. 5.
 Peccandi finē qz voluntas non ha- (fol. 22. b. e
 buit: quis cu sine peccauerint: iuste non habet fi-
 nē vltionis. pre. 5. fol. 28. a. Itē pre. 3. fol. 335. a.
 Peccat multi altitudine: multi necessitate. pre. 6.
 Peccare in deū qñ dñ. pre. 1. fol. 75. a (fol. 20. e
 Peccam^o vel ignorantia: vel infirmitate: vel stu-
 dio. Et qd istoz grauius. parte. 3. fol. 64. g.
 Peccans per simplicitatem vel ignorantiam et pec-
 cans p maliciā magnā differētiā hñt. parte. 3. fo-
 Peccas non deo peccat. l. no cet. sed (lio. 406. a
 sibi. parte. 1. fol. 369. b.
 Peccante vno quod et quare ira super totū popu-
 lum venit. parte. 2. fol. 11. a.
 Peccandi auctores q fuerunt: in tormentis sunt

primi. parte. 4. fol. 132. b.
 Peccantib^o ppiū ē deo tribuere velle vnde ac-
 cūsant et qre hoc est. pre. 1. fol. 42. b.
 Peccantes in proximum in deū peccam^o. pre. 1. fol.
 Peccantes vel q secularia curāt (75. a. Interl.
 in uno sūt: qui deo placere desiderāt ad celestia
 suspirēt: oēs pompas mudi et illecebras: eterno
 rñ amore transcendant. pre. 2. fol. 241. b.
 Peccando qui sic ab ecclesia discedit vt nūq ressi-
 piscat alijs pmissa sibi pnia relinquit. Et de b
 figura. parte. 2. fol. 243. d.
 Peccare deo et peccare in deū quod differit. p. 1.
 Peccat non eodē mō in vix et in deū (fo. 369. b
 et quare. parte. 2. folio. 66. a.
 Non peccare solius dei est. pre. 1. fol. 232. c.
 Oderunt peccare mali formidine pñe:
 Oderunt peccare boni virtutis amore.
 parte. 1. folio. 162. d.
 Peccare ipsum nemo vult: ppter aliud fit: qd
 vult qui peccat. Oēs eñ qui scientes faciūt qd
 non licet: vellēt licere: vsq adeo ipm peccare ne-
 mo appetit ppter hoc ipm sed ppter illud quod
 ex eo consequit. pre. 1. fol. 289. e.
 Peccauerunt vsq et in delicto nati sunt geni-
 tali heredes nimirū adq: sed gratia gratis pte-
 uenti: sine pctō sunt constituti: qui erant de pec-
 catorum semine ppagati. pre. 2. fol. 238. f.
 Peccavi spiritu: peccavi cogitationib^o. Non le-
 ui pronūciatione doloris hęc verba sunt relegē-
 da: sed cum eadē grauitate qua dicta sunt a p-
 cante. pre. 2. folio. 239. a.
 Peccarem^o vix aut nūq si dñm pñentē et oia vi-
 dētē: et vindicantē cogitarem^o. pre. 4. fol. 223. b.
 Peccat cogitatio: actus: et vbi docēdo. p. 3. fol.
 Peccem^o licet cogitādo loquēdo agē (87. a
 do: tñ cū prosperitate leuat anim^o per hęc tria
 effrenatus anim^o rapit. pre. 3. fol. 13. a.
 Peccat semp maliciosa intentione i studijs: i fa-
 ctis vō sepe infirmitate: sepe negligētia. p. 4. fol.
 Peccanti non oñi iubemur dimittere (140. b
 sed penitentiā agent. parte. 5. fol. 168. e.
 Peccator fremere debet et turbari in se: quare et
 de quō et christus in eo. pre. 5. fol. 219. a.
 Peccator non est blādictijs dissoluendus: sed aspe-
 re increpandus et redarguendus. Et de hoc fi-
 gura. parte. 1. folio. 173. b.
 Peccatori si annus ascribit ad penā p vni^o diei
 peccato: et fm rationē dñe quibus peccat totū
 dem annoz numerus in supplicijs consumit: ve-
 reor ne ipsa secula aut etiā secula seculoz suffi-
 cere possint ad penas luendas. pre. 1. fol. 288. a.
 Peccatore non debet iustus abominari: qz fuit ad-
 uena i ei^o terra. i. pctō: sic ipē. pre. 1. fol. 357. b.
 Peccatores quosdā retrahit deus ad penitenti-
 am ab adlone: qñdo respectu sue clemētie dat
 spem venie: quosdā ab occidente. s. prope mor-
 tem: quosdā a meridie dans voluntatē satisfa-
 ciendi: quosdā ab oriente qñ ad deplorandum
 peccata iuuentur inducit. pre. 1. fol. 367. b.
 Pctōes graues sūt: et iō mergunt in pfundū qñ
 plumbū. Scti vō ambulant sup aqz et qre. pre. 1.
 Pctōz punctiones signant nomie (fol. 154. b
 sentium. parte. 3. fol. 56. g.

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon in 'Nico. de ly.

Peccatoribus quibusdā mala displicēt / et ducti
penitentia exire laborāt; alijs placent mala et
fumentes de misericordia sarcinam cumulant.
Alij auidet qm nimis graua et desperat p. 6. fo.
Pctōrum tres gradus fm excessū. Prim⁹ (7. a
dum impunitatē promittit. Secundus et graui
or; qz contemnis donū dei. Tertius et grauiſſi
mus; qz ignoras te cōtemnere. pte. 6. fol. 6. f
Peccatoris natiuitas ē per culpaz. In q natiui
tate diabolus est pater; et cōcupiscentia per di
abolū excitata ē mater; dies huius natiuita
tis ē cui maledicif. pte. 4. fol. 139. d. et fol. 230. b
Pctōres conuersi ad penitentia quō caute nutri
endi sunt ne scandaligent. pte. 5. fol. 168. d.
Peccatoris mala omnia nūerat deus et grauita
tem peccatorū numerat; et tandē animā et cor
pus separat. pte. 4. fol. 306. b
Pctōres effeminati ruunt de pctō in pctm; sicut
reti inuolūt; qñ vult surgere iterū cadit. pte. 3.
Peccatorē tribus vicibus recipit de⁹ (fo. 19. b
ad penitentia; sed si quarto recidiuerit nō recipi
tur amplius; sed reſeruatū ad gehennā. Sic di
cit. Rab. Sal. Sed erroneum est dictum suū
parte. 3. fol. 63. c. g. et fol. 73. e. f
Peccator dñi diuine gracie aspiratiōe tangit; in
telligit q cuncta q agit districti iudicis aniad
uersione puniant. parte. 3. folio. 68. a
Pctōr duob⁹ modis respiciē a dño; dñi aut a pec
cato conuertit; aut ex pctō punif. pte. 3. fo. 77. b
Peccator obstinatus est qñ quidā diabolus qui
nullo timore a peccatoris actib⁹ refrenat. pte. 3.
fol. 80. b. et fol. sequenti. d
Pctōres ex flāma neq̄tie fumiferas actiōes pdu
cunt; et ipsa elatione deficiunt. pte. 3. fo. 177. a
Peccator misericordiā cōsecutus; ad dei laudē
inuitatur pro beneficio exitus de peccato. par
te. 3. folio. 256. d. et fol. 257. f.
Peccatores sunt duplices. s. pctōres terre; et pec
catores celi. Peccat in celū qui celi incolā; celū
relinquit. Peccator terre est dñi terrenis inuolui
tur delictis. parte. 3. fol. 270. b
Peccatori omnis creatura hostis est; et iusto ser
uiunt omnia. parte. 2. folio. 6. c
Pctōrem aliquē vocari seniore et plenū dicitur;
obserua sicubi inueneris; qz de pctōribus dici
nō potest. parte. 2. folio. 19. e.
Pctōrum remedia fuerūt tria ante baptisimū. scz
fides parētalis; circūcisio carnalis; et oblato le
galis. Post baptisimū sūt tria tē. p. 2. fo. 26. g. h
Pctōres reuertentes de⁹ aliqui magis diligit; q
remanētes in iusticia; quare et quibus rationi
bus. parte. 5. folio. 56. g
Pctōres sunt i duplici differētia; et significant p
duos eunuchos pharaonis; quorū vn⁹ p tria li
berat; alter ppter tria cōdēnat. pte. 1. fol. 106. d
Pctōres in pctis pscitos esse; nō pparatos; penā
aut pparatā inesse fm q psciti sūt. Hec regula
in cōmuni tenēda est. parte. 6. fo. 20. a
Pctōres terre reputauit oēs puaricātes. Non so
lū qui scriptā legem contemnūt; sed etiā q ino
centiā naturalis legi corrupit. pte. 6. fol. 231. b
Pctōr pedes in scptur sacri sp dicitur mouētes;
sanctorū vero stare dicunt. parte. 4. fol. 131. f

Peccatores obstinati secū trahūt alios quantū
possunt ad tenebras peccati; sicut ecōtrario ho
mines boni student secū trahere alios ad ope
ra meriti. parte. 4. fol. 165. d.
Peccatores quantū possunt bonos destruunt;
quia setoz verboz et operū eorum corrumpit;
et est sicut sepulchrū. pte. 6. fo. 9. a. Interl.
Pctōrū multitudo vbi fuerit; peccātes indigni
sunt vt a dño corrigant. parte. 4. fol. 216. g. h
Peccatorū est magna pars pene; sua scelera non
modo non arguit; sed insuper q bene gesta lau
dari. parte. 5. folio. 141. f
Pctōr per lagaz fetentē significat. pte. 5. fo. 219. e
Pctōr qlibz pot dici regul⁹ diminutiue. pte. 5. fo.
Pctōr penitēs; significat per camelū / (200. d.
et quare. parte. 3. fol. 5. b
Peccator qui aculeis peccatorū cruciat; signifi
catur per tyrum ciuitatē destructā et iterū recedi
ficatam. parte. 4. fol. 44. d
Peccator mortu⁹ per mortale peccatū dicit de
funct⁹ qui effertur. pte. 5. fol. 143. b
Peccator a pueritia male nutrit⁹ significatur p
demoniacū. parte. 5. folio. 150. d
Peccator significatur per hominē descendētē
ab hierusalem in hiericho. pte. 5. fo. 153. d
Peccatoris penitentis typū tenet iob qui iuxta
magnitudinē dei pensare debet quantitātē sui
delicti. parte. 3. folio. 81. b
Peccatori obstinato in malis suis licet confitea
tur deū verbis; negat tamen factis; potest mo
raliter exponendo adaptari psalmus. Dixit in
sapiens in corde tē. pte. 3. fol. 160. f.
Peccator qui veraciter penitet et reuertit de ca
ptiuitate peccati; de eo moraliter potest expo
ni psalmus tē. pte. 3. folio. 192. b
Peccator dicitur leuiathan; serpens et etiam tor
tuosus. parte. 4. folio. 50. b
Peccatorum reuersio de seruitute diabolica per
quid significatur. pte. 3. folio. 211. b
Pctōr quilibet infectus per mortale peccatū si
gnificatur per naaman. pte. 2. fo. 166. b
Peccator aliquando corā hominib⁹ videtur bo
nus; et tamen corā domino ē malus; et significa
tur per sedechiam. pte. 2. fol. 186. d.
Peccatores obstinati qui ad verba predicatorū
a malis suis non reuertunt signant per baasa et
eius filium. parte. 2. folio. 153. d.
Peccatores vel peccata significant per siluam;
quē est latibulum ferarū; in quib⁹ est habitatio
demonū. parte. 1. folio. 352. d
Pctōres priuant spe; cōtinuando semp pctā; co
gitātes in fine ad deū per pñiam clamare. Hac
em aniaduersione pcutit pctōr tē. pte. 3. fol. 51. g.
Pctōres quando abutunt diuitijs; a veritate de
clinantes per prodigalitātē seu auariā incur
runt anxietatē. parte. 3. folio. 137. d
Peccatores damnati erunt cum demonibus. Si
cut em consentiunt eis in culpa; sic associabun
tur in pena. pte. 6. fol. 271. c
Pctm originale qd sit. pte. 6. fo. 13. b. et fol. 14. e
Pctm originale ideo vocat; qz pctm adē impu
tat oib⁹ ab eo descendētib⁹ fm vim generati
uā; qz sic sunt mēbra eius. pte. 6. fol. 12. b

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

Peccatū originale varijs nominibus appellat: scz fomes peccati/qui dicit cōcupiscētia vñ cōcupiscibilitas/sive lex membroru/sive languor nature.parte.6.fol.11.a.
Pecm originale duplex est. Unū ppagationis: cuius princeps adā. Alterū imitationis/ cuius princeps diabolus.parte.6.fol.12.f.
Peccatū originale qualiter contrahit.pte.6.fol.13.b. Itē parte.3.fol.33.b.et fol.157.g.
Pecm originale dicit pētm mūdi:quod ē cōmune toti mūdi: quo tota humana natura simul et semel cōdita/leges diuinas p inobedientiam trāsgressa est in paradiso.pte.5.fol.189.f.
Peccati originalis pōdus dicit massa corrupta/ ex qua habem⁹ debitū mortis et necessitatē moriēdi: ppter quod sepatio aīe a corpore nō subiacet simplici nostre volūtati. Alij de chusto fm vtrāq naturā tē.pte.5.fol.211.f.g.
Pecm originale an et quō possit dici qdā habit⁹ corrupt⁹ et nō tñ pura pūatio.pte.6.fol.14.c.d.
Pecm originale dicit naturale et quare.parte.6.
Peccati originalis tabes in omnes (fol.91.d. transijt: sed qui gratia sunt liberati: nō portant iniquitatē patris.parte.4.fol.200.g.
Pecm originale cōtrahit i mīs vñre.pte.4.fol.
Pecm originale nō est volūtariū/nisi (420.a. voluntate primorū parentū.pte.3.fol.406.f.
Peccati originalis miseria exprimit:quo genus hūanū pollutū/etiā insensata polluit.pte.1.fol.
Pecm originale nō fuisset inductū/i (241.b. adā stetit eua peccante.pte.6.fol.58.d.
Pecm originale puenit ex carne causaliter: s; tñ in anima est subiectiue et formaliter: et declarat hoc exemplo.parte.6.fol.14.a.
Peccatū humani generis nature nō est: q̄uis in nobis sit.parte.1.fol.220.a.
Peccatū originale quomodo p gratiā baptisimi tollitur.parte.6.fol.14.a.
Peccatū originale abstulit christus p sacramentum baptisimi/et actuale p sacramentum penitentie.parte.4.fol.350.c.
Pecm si nō fuisset: nō necesse erat dei filiū agnū fieri: et i carne positū iugulari.pte.1.fol.315.g.
Peccati originalis culpa carere pueros et sine illa nasci: et p cōsequens q a culpa illa nō purgatur aqua baptismali: dixit Pelagius heresiarcha.parte.6.fol.253.b.
Peccatū originale quod iudei negant: quomodo cōsultandi in hoc sint: et quomodo ex scriptis suis hoc pbandū sit.pte.6.fol.14.b.c.
Pecm originale si credūt saraceni.pte.1.fol.241.b.
Pecm originalis occasione agn⁹ occasus ē specia/ li mō: licet tulerit oīa pētm.pte.5.fol.189.b.
Peccati originalis culpa per leprā significatur: que per carnalē generationē ad posteros deriuatur.parte.5.fol.92.b.
Pecm originale q tñ habēt et nullū addiderūt: mitissima oīm est eorū pena.pte.5.fol.159.a.
Pecm generale sicut p aduentū chusti in carnē ablatū est: ita p aduentū eius i mētē tollit peccatū omniū psonale.pte.4.fol.317.b.
Pecm adē quomodo posteris ad penā et cū hoc etiam ad culpā imputat.parte.6.fol.13.b.

Pecm duo sunt que ad posteros transferūt: et penę illis peccatis correspondentes.parte.4.fol.
In peccato omēs nati sumus et ex car (76.f.g. nis delectatione cōcepti: culpā originale nobis contraximus.parte.1.fol.151.a.
Peccati origo duplex est. s. leuitas cordis/ et loquacitas oris.parte.3.fol.405.g.
Peccatū ē trāsgressio legis diuine et celestii inobedientia mandatorū.parte.3.fol.28.c.
Pecm mortale qd ē.pte.5.fol.224.a. Itē parte.3.
Peccatū triplex est detestabile. s. cu/ (fol.28.c. piditas/gulositas et adulteriū et q̄tm ad virū et mulierem.parte.3.fol.410.c.
Pecm solui et dimitti pētm nō ē idē.pte.4.fol.70.a.
In peccato sunt duo remittēda. s. culpa et pena: et qualiter et quomodo.pte.5.fol.145.e.
Pecm sunt quasi restis: quam trahūt q implicare sanctos volunt.parte.3.fol.266.b.
Pecm causa an sit de⁹? Arguit q sic cū respōsōe et solutione argumēti.pte.3.fol.402.b.c.
Pecm causa ē aliqd dupliciter.pte.3.fol.402.b.c.
Pecm q̄tuor modis ppetrat in corde: et q̄tuor modis cōsummat in ope.pte.3.fol.402.a.
Pecm nostra q sūt opa mortua: et opa bona que sūt opa viua: debem⁹ recolere et corā deo numerare et q̄re: et de hoc figura.pte.1.fol.312.d.
Peccatū nō tñ opus malū (quod pena dignum est) sed ipsa mors que peccato facta est appellatur.parte.1.fol.355.b.
Peccatū a carne nostra expulso: cauendū ē ne forte insurgat spiritalis bestia. i. iactantia/superbia vel vana gloria: q̄ difficult⁹ extirpant q̄ carnaliavicia.parte.1.fol.340.e.
Peccata aliqua puniunt grauius: nō soluz ppter maiore peccati grauitatē sed ppter prouitatem reprimēdā: ne homines nimis ad talia se laxent.parte.1.fol.170.b.
Pecm qui fateet et veniā petit: nā quasi p debito pignus dedit: si in se delinquēti ignoscit.pte.1.
Peccata nolentiū que sint: vñ q̄ (fol.171.a. a nescientibus cōmittunt: an que facere compelluntur? parte.1.fol.289.c.
Peccata dici sacrificia p peccatis: vsus est veteris testamenti.pte.6.fol.68.a.
Peccata sanctorū appellant sacrificia p peccatū: et dicunt pētm sanctorū nō que sancti cōmittūt sed ab eo q sūt sancta.pte.1.fol.293.a.
Peccatū qui declinat quantū valet sapiens est: stultus autē cōtemnit et peccat/ blandiens sibi: quia aut post peniteat: aut post mortē fortiter penas ferat.parte.3.fol.322.f.
Pecm multa deus nō p̄mittit: sed ita iudiciū i nostra correctione incipit: vt in reproborū damnatione quiescat.parte.1.fol.56.f.
Pecm nō parat: q; sine vindicta nō laxat. Delicta eīn nostra/ vñ p nos vel p seipm de⁹ rescat: etiā cū relaxat.pte.2.fol.109.e. Itē parte.3.fol.25.f.
Pecm nequaq; in hac vita p exercitationē iusticie deserit: vt i ipa scōcuisse maneat: et b figurat p hoc qd dicit: facta ē lux.pte.1.fol.24.f.
Sine pētm vir aliqd agim⁹. p.1.fol.215.e. Interl.
Peccatum incorrectū non remanebit inultum.parte.1.fol.75.a. Interl.

In Glosas ordinaria Interl. q3. necnon in Nico. de ly.

Peccatū est duplex. Unū leue et quoridianū. ali-
ud est ad mortem. parte. 6. fol. 235. a. b.
Pctm ad mortē ē cū post agnitiōē dei p gratiā
christi/opugnat aliqds fraternitatē rē. pte. 5. fo.
Pctm nō ad mortē ē: si qd nō amorē a frē (23. a
alienauerit: sed officia fraternitati debita p ali-
quā animi infirmitatē nō exhibuit. Ibidē.
Pctm qd p penitētiā nō diluit: mor suo pōdere
ad aliud trahit: et sit pctm et cā pcti. pte. 6. fo. 5. e
Peccatū vnu vtrū possit esse alterius peccati pe-
na. Arguit contra et pro/ cū respōsione et soluti-
onibus argumentorū. parte. 6. fol. 6. d.
Pctōrū remissio nō dat alicui sine ppria fide: li-
cet sanitas corporalis vel aliqd hmoi det propter
alienam fidem. parte. 5. fol. 32. g.
Peccata antiqua cū deflemus et a vicijis recedi-
mus: tunc ieiunia et pces et victime et holocau-
sta proficiunt. pte. 4. fol. 132. a.
Pctōrū pteritoz remissio nō sufficit: nisi qsq de-
inceps bonis opib' insisterit. pte. 2. fo. 217. a.
Pctm qd cōmittit studiose et sciēter: magis delinqt
q ille q ignorat et ex fragilitate. pte. 4. fo. 140. b
Pcti gen': obstinatis p'dicare. parte. 3. fol. 263. b
Peccatū in spm sanctū sit duob' modis. s. p obsti-
nationē vel desperationē. pte. 6. fol. 7. a. b.
Pctm in spm sanctū quo mō et qua ratione di-
cit irremissibile. parte. 5. fol. 42. g.
Peccati in spm sanctū sex sunt species et ea-
rundē sufficientia. parte. 5. fol. 42. g.
Nō oīa pctā oib' remittūt: s' his q i vita penitēt:
cōtra nouatianū et origenē. pte. 5. fol. 41. e
Pctā quedā sunt ptra naturā: alia cōtra mores/
alia cōtra pcepta. parte. 1. fo. 91. b.
Pcti 3 naturā tres sunt species. pte. 6. fol. 5. b.
Pctōrū tria genera sunt q ppter sui grauitatē di-
cunt ad deū clamare. pte. 2. fo. 119. d. Itē pte. 1.
fol. 70. b. et fo. 71. b. Itē parte. 6. fol. 215. b.
Pctm occultū fratri si fuerit in iudiciū cōmu-
nitatis vel heresis: nō est expectāda secreta cor-
reptio vel admonitio rē. parte. 5. fol. 57. c.
Peccata quedā cognoscebant an legem/ quedā
per legē: quedā etiā grauiora p legem cognita
sunt q an putabant. parte. 6. fol. 9. e.
Peccata habēt quadraturā suā. s. quattuor pas-
siones anime: his quadrant itenera nostrorum
peccatorū rē. parte. 4. fol. 190. g.
Peccatū omne mendaciū est: qz contra legem et
veritatem. pte. 3. fol. 226. a.
Pctm cū voce/culpa est i actiōe: pctm xō cū cla-
more/culpa cū libertate. pte. 1. fo. 71. a
Pctōrū qrlibet cōpensatio/ vtrū sit admittēda
vt faciam' mala ne fiat grauiora. pte. 1. fol. 72. e
Pctm pui qui habet: nō vsq ad celū et sidera iu-
diciū suū effert: qui xō crescit in scelere: crescit
et i iudicio: siml' q cū vicijis auget et pena. pte. 4
Pctā qntū faciunt vide deū: i quo (fol. 175. e.
nullus ire affect' nullus passibil' mor' ad irā p/
nocare dicunt: sed ille manet imutabil'. ego cū
pecco/ irā mihi ascisco. pte. 2. fo. 33. b. Interl.
Pctm dimittēbas in vete. testa. in oblatione sa-
crificij p peccato: nō virtute illius sacrificij fin-
se: sed inqstū sacrificiū erat quedāz ptestatio
christi passi. parte. 6. fol. 9. f.

Pctō subiect' facit qd nō vult. pte. 6. fol. 17. b
Pctā quō qbusdā pueniūt i bonū. pte. 6. fo. 19. b
Pctā dicūt opa tenebrarū et qre. pte. 6. fo. 28. b.
Pctm ex malicia ptingit duplici. pte. 6. fo. 40. c
Pctm nullū instantū debonestat et coindnat cor/
pus vt fornicatio. parte. 6. fol. 41. e. f.
Pctm veniale qualecūq sit et qntūcūq parū:
dū placet mortale sit. Si xō mortale: dū displi-
cet nullum iudicat. pte. 6. fol. 51. c.
Pctā/et si ad horā delectat: verā tamen satietatē
nō prestāt. parte. 3. fol. 279. f.
Peccata carnalia sunt duo potissime/ scz luxu-
ria et gula: q pficiunt i delectatiōe carnali. pte. 6
Pcti actus inqstū actus ē aliquod (fol. 159. b.
bonū: s' inqstū malus ē puatio: nec habet cau-
sam efficientē sed deficientē. pte. 6. fol. 211. c.
Pro pcti qualitate vnusquisq sibi ignē accēdit:
et in pctōibus diuersa pcti materia plus vel mi-
nus succendit. parte. 4. fol. 86. a.
Peccati ppetratio tpis longinquitatē nō compe-
scit: hec ipa vite longinquitas pctōi ad culmē
maledictionis crescit. parte. 4. fol. 105. e.
Peccata negare et defendere/ grauius est q face-
re. parte. 4. fol. 114. b.
Peccata nō solū nō cauere/ s' nec intelligere vel/
le pctā: grandis impietas est. pte. 4. fo. 120. f.
Pctm pmū mala cogitare: secū dū cōsentire: ter-
tiū ope implere: qrtū nō penitere. pte. 4. fo. 359. b.
Pctm suū qsi sōdōma p'dicat: nec abscondit qui
pcti sui exēplo tāq fetore alios corrūpit. pte. 4.
Pctm leui' ē apte peccare qz scitātē s' (fo. 11. e
mulare: si fiat inf ista cōpatio. pte. 4. fol. 37. b.
Peccatū quattuor modis sit in corde: quattuor
in ope cōsummat. pte. 3. fo. 11. f.
Pctm qdruplici mō sit: quoz tres modi facilius
corrūgunt/ quartus difficilius. parte. 3. fol. 12. a.
Peccata omnia alia ad ista quattuor reducunt:
quia dicunt aut inqitates aut peccata/ aut sce-
lera/ aut delicta. parte. 3. fol. 32. d.
Pctā quedā ex se noxia sunt: qdā ex adiacētib'/
vt coniugiū et potentia. parte. 3. fol. 66. b.
Pctm fundamētū nō habet: qz nō ex ppria natu-
ra subsistit/ s' i bono nature coalescit. pte. 3. fol.
Pctm cū nō sit substantia sed puatio bo/ (66. f.
ni/ quō habitat rē. parte. 6. fol. 17. b.
Peccata que dam si quis fugere velit: diabolica
pcedente suggestionē callida: sine aliquo pec-
cati laqueo nō potest nec pōt ab vno solui/ nisi
alio alligatus. parte. 3. fol. 77. f.
Pctā oīa eē ex vicio nature et creatiōis nre: bo-
na xō ex libero arbitrio/ error est. pte. 3. fo. 135. c.
Peccatū quod prius fugere nequimus/ semp in
memoria habeamus: vt nos ab eo saltē tempe-
remus. parte. 3. fol. 138. f.
Pctm oīe trib' modis p'trahit. pte. 3. fol. 250. a.
Peccata mō delectāt: sed dicunt maledictio: qz
tormenta parant. parte. 3. fol. 250. e.
Pctm an excuset cecitas mētis. pte. 5. fo. 215. d.
Pcti vetustas quō renouat. parte. 4. fol. 71. e.
Pctōrū spediēmēta p sanā doctrinā et ordinatiōes
sacras/ intelligunt p sepea. parte. 4. fol. 96. b.
Peccata populi qui et qn comedere dicunt. par-
te. 4. fol. 337. f. et fol. 338. d.

Posilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

Petrū pncipū sacerdotū doctoꝝ ⁊ religiosoz: si
gnificat p oīa sepulta ⁊ etiā exhumata ⁊ ad so
lē exposita quō ⁊ quare. pte. 4. fol. 123. b.
Petrū in yulua morit/ qñ cōsensus malus añ fa
ctū p penitentiā diluit. parte. 3. fol. 11. b.
Petrū dicif spina ⁊ quare. parte. 3. fol. 56. f.
Petrū carnis stercoꝝ dicunt. pte. 5. fo. 160. f.
Petrū mortale cōpaf palysi/ ⁊ qre. pte. 5. fo. 32. b.
Petrū intelligunt p folia ficulne. pte. 5. fo. 160. b.
Peccata leuioꝝ defunctoꝝ post mortē possunt
absolui ⁊ quibus modis: sed hoc ⁊ añ iudiciū:
sed qui se post iudiciū liberandos putant/ fal
lunt. parte. 3. fol. 319. f.
Petrū cadauerib⁹ mortuoꝝ significant. pte. 1. fol.
Peccatū grauissimū est nolle penitere: (115. a.
nec peccata elemosynis redimere: sed petrū pec
catis addere. parte. 3. fol. 399. a.
Peccatū seu actus viciōsus duo facit. f. actuali
tatē ⁊ viciōsitatē. parte. 3. fol. 402. c.
Petrū carnis q̄ ⁊ q̄ inducit: ⁊ p qd significat: ⁊
est cautela noranda. parte. 1. fol. 333. b.
Peccati causam p̄bere longe grauius est q̄ pec
care. parte. 1. fol. 318. e.
Petrū pfectū ⁊ diuturnū nō nisi pfecta penitētia
emendat: i qua ieiuniū/ oīo/ ciliciū/ elemosyna/
⁊ lachryme pagunt. pte. 1. fol. 259. b.
Petrū patrū i filios quō dicif visitare de⁹ vsq̄ in
tertiā ⁊ q̄tā generationē. pte. 1. fol. 164. a. b. c. d.
Peccatū multiplex cōmissum fuit p pplm israh
eliticū in deserto. pte. 1. fo. 331. d. et fo. 342. b.
Peccatū carnis fuit vltima causa subuersiōis ci
uitatum sodomoz. parte. 1. fol. 72. b.
Petrū pperratū a pte alicui⁹ cōmunitatis/ bñ im
putat toti cōmunitati q̄tū ad penā infligendā/
vel q̄tū ad boni subtractionē. pte. 1. fo. 200. b.
Petrū q̄ impedierūt filios israh ab ingressu terre p
missionis/ fuerūt quinq̄. pte. 1. fo. 331. d.
Peccatū nullū est quod in p̄senti vita nō possit
expiari. parte. 1. fol. 249. b.
Peccatum dicif irremissibile: nō quia nō possit
simpliciter remitti: sed q̄ de difficili est remissi
bile. parte. 2. fol. 66. b. Item parte. 5. fol. 42. g.
Item parte. 4. fol. 359. c.
Peccatū sic est voluntariū: q̄ si nō est voluntari
um nō est peccatū. pte. 3. fol. 407. b.
Peccatū licet sit voluntariū: tamē in ipso consi
sit maxima seruitus. parte. 5. fol. 212. c. d.
Pectoꝝ tunsio quid significat. pte. 3. fo. 303. b.
Peculium est paruius cēsus extra hereditatē: de
quo potest filiū familias facere quod vult sine
licentia patris. parte. 1. fol. 161. g.
Pecunia vnde dicif. pte. 3. fol. 55. c.
Pecuniā multi habēt ⁊ nō amāt: ⁊ multi/ nō ha
bēt ⁊ amāt. Item alij ⁊ habēt ⁊ amāt: alij xō nō
habere nec amare se gaudēt. pte. 5. fo. 108. e.
Pecunias habere ⁊ amare: multa distātia inter
illa est. parte. 5. fol. 108. b.
Pecunie ad vsus necessarios a sanctis referuari
nō phibet. parte. 5. fol. 158. b.
Pecunie portatio in via ⁊ habere aliqua mobi
lia in cōmuni/ an ad pfectionē pertineat. parte
5. fol. 221. f. et fol. 224. a. b.
Pecuniā alicui repetere pcedif: s̄ debita pctōis

petēti veniā nūq̄ iuste negam⁹. pte. 5. fol. 25. e.
Pecunia qdā ē q̄ ad vsurā dari phibet: altera ē
quā ad vsurā dare debemus. pte. 1. fo. 358. b.
Pecus quō reū est/ ex quo iubet occidi si q̄s euz
eo coierit: cū nec rōnale nec legis capax sit. pte
Pedagogi boni qui pueros indu (1. fol. 250. e
cunt ad bonos mores fin capacitātē illi⁹ etati:
spicas adhuc virentes offerūt. pte. 1. fol. 217. d.
Pedago go cū tradit puer: si minus dignus im
burus appareat disciplinis: culpa ad pedago
gū refert: nec ita puer a pfe vt pedago⁹ argui
tur: nisi durus ⁊ lasciu⁹ ⁊ pteru⁹ pedagogi salu
taria monita spreuerit. parte. 1. fol. 311. c.
Pediculi macri morsus est pessimus: sic vulga
riter dicif. parte. 3. fol. 335. g.
Pediculi (vbi latini habent scynipheas) vt dicūt
hebrei ⁊ iosephus: in tanta multitudine creue
runt sup hoīes ⁊ bestias: q̄ nullo medicamine
eis poterat subueniri. parte. 1. fol. 140. d.
Pedis di. dem. de. dea. dibus. In Pes.
Pei⁹ est in nequitia nocens q̄ non proficiens. **P**et
parte. 1. fol. 104. a. Interl.
Pelagius heresiarcha errauit circa gratiā spūs
sancti: asserens q̄ sine ea poterat homo ex pu
ris naturalibus mereri vitāz eternā. parte. 6. fo.
253. b. Item parte. 4. fol. 475. g.
Pelagij error: qui posuit hominē ex sola liberta
te arbitrij posse mereri. pte. 5. fo. 601. b. Item pte. 2.
fol. 248. g. Item parte. 1. fo. 187. e.
Pelagian⁹ taceat: q̄ absq̄ gra dei null⁹ ē loc⁹ sa
luti. pte. 3. fo. 329. a. et fo. 417. e. Item parte. 1. fol.
Pelican⁹ vt dicif (et si nō certū sit) ro/ (331. f. g.
stro pullos suos occidere ⁊ triduo lugere: tunc
rostro sanguinē suū sup eos fundere/ vnde illi
reuiuiscunt. parte. 3. fol. 236. a. d.
Pellio d hostia holocausti que tota incēdebat:
erat sacerdotis offerentis. parte. 1. fol. 225. c.
Pelles vnde dñs tunicas pelliceas fecit: qualif
vel quo operante ab animalib⁹ deducte sint/ q̄
rere: stulta questio est. parte. 1. fol. 43. c.
Pellices dicūt meretrices ⁊ qre. pte. 6. fol. 326. a
Pena oīs quā patimur/ ira dei ē. pte. 5. fol. 211. e.
Pene relaxatio signū ē mitigationis ire. parte. 3
Pena q̄ ex pctō venit pductio: ē q̄ (fol. 211. g
culpa: ⁊ qre sic infligif. parte. 5. fol. 243. b.
Penarū met⁹ reuocat a malis. parte. 3. fol. 366. a.
Pene mensura pro peccato metienda est: prout
quisq̄ sibi in hac vita/ vel minus vel plus pec
cando quesierit. parte. 1. fol. 288. e.
Ad penaz si peccatoꝝ annus ascribit p peccato
vni⁹ diei: vereor ne forte nobis q̄ q̄tidie pecca
mus: nec ipsa secula/ aut etiā secula seclor⁹ suffi
cere possint ad penas luēdas. pte. 1. fo. 288. a.
Pena maxima quib⁹ scelerib⁹ seruet disputādo.
Et respōdet ratiocinando/ q̄ his q̄ p ebrietatē
deuoluunt ad luxuriā. parte. 3. fol. 331. e.
De penarū magnitudine vel mēsurā damādo/
rum/ sententiā ferre: nec de iudicio dei eorū dē:
nō potest humana fragilitas scire/ quod dñi ar
bitrio derelictū est. pte. 4. fol. 27. f.
Penarū nullus finis sperabit in futurū: iō semp
timor pmanet cū penis. pte. 3. fo. 27. e.
Pena ignis eterni gebēne/ sicut ⁊ pmiū regnum

Ped

Pet

Pel

Pen

In Glosas ordinaria Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

celozū in antiquis documētis minime inueniū
sicut in euangelio. parte. 5. fol. 23. g.
Pena mortis quęcūq; aliqñ significat p ignē in
scriptura. parte. 4. fol. 328. f. et fol. 150. f.
Pena inferni ē duplex. Una ē ex pte mētis. f. tristi
cia vehemēs. alia ex pte corpis. pte. 5. fo. 46. c.
Pena gehēnal dicat pparata ab heri. i. a scōa die
creatiōis mūdi/ vt dicūt aliq rē. pte. 4. fol. 58. c.
Pena demonū ex pena reproboꝝ auget: q in in
ferno erūt reclusi: sicut ecōuerso/ gloria angelo
rum augmentabit ex gloria electoꝝ. pte. 4. fol.
58. b. Itē parte. 1. fol. 42. f. g.
Pena mitissima oīm ē eoꝝ q originale pctm tñ
habēt: r nullū addiderūt. pte. 5. fo. 159. a.
Pena inflicta vel infligenda significat i scriptu
ra per calicem. parte. 3. fol. 193. f.
Pena: vtrū possit esse peccatum vnum/ alterius
peccati. parte. 6. fol. 6. d.
Pena extrinseca iponit adē/ mlieri dō intrinseca.
Pene sūt i duplici genere: qz ali (pte. 1. fo. 43. b
que corpales/ aliq spūales. Itē corpaliū/ qdā
tēporales/ quedā eternę. parte. 4. fol. 236. c.
Penis corpaliibus r tēporalibus bene punitūtur
filij a deo r ab homine p parentibus/ sed nō p
nis spiritualibus. Ibidem.
Pene infligēte sunt homini ex trāsgressione pceꝝ
pti ad totā vitam vsq; ad mortē/ r trāsfuse i po
steros: quia quales facti sunt pmi parentes vel
pctm: tales filios genuerūt. pte. 1. fol. 43. d.
Pena hoīs defecti est triplex. Prima q sit fugiti
uus d loco ppro. Scōa ē puatio sue substātie.
Tertia qñ priuaf sua ple. parte. 3. fo. 35. g. b.
Pene a deo subito immissę ad modū sagittarū/
vocant sagitte diuine. pte. 1. fol. 370. g.
Pena multiplex cōminat pplo israelitico. pte. 1.
Pena qdruplicis mortis imponit le (fo. 335. g
gis trāsgressoribus. parte. 2. fo. 57. c.
Pena quadruplex fuit inflicta iudeis successiue
r fm diuersa tpa: r p quid fuit designata. pte. 4.
Pena hereticoꝝ erit maior pena de/ (fol. 118. g
monū post iudiciū: r hoc ppter pctm infidelita
tis: r addunt rōnes. pte. 6. fol. 225. f. g. b.
Pene sūt arbitrarię i noua lege/ r foro cōsciētie/
fm iudiciū discreti cōfessoris: nisi p supiores ec
clesie aliud fuerit determinatū. pte. 1. fol. 222. g
Pena occisiōis/ mutilatiōis siue talionis: q fuit
apd hebreos. pte. 1. fol. 167. p totū: r seqntibus.
Penitens aut tacitus labijs/ stertibus indulgen
tiam silentio deprecet: aut etiā si loquendū ali
quid/ ex dolore contriti pectoris/ suadet: pauca
loquat. parte. 2. fol. 239. a.
Penitentiū arma sūt cinis r cilitiū. pte. 3. fo. 304. b
Penitētiā hūilitas ē vallis lachrymarū. parte. 3.
Penitentibus triplex est difficul/ (fol. 210. b.
tas ad opera virtutū. pte. 5. fol. 161. d.
Penitentē libetē suscipit dñs: occurrit fili o/ ino
piat squalore pfecto: gñz reddit reuertēti: si tñ
cū ploratu r vlulatu redeat ad patrē. pte. 4. fo.
Penitens. parte. 1. fol. 373. b. Item par/ (116. e.
te. 3. fol. 76. d. et fol. 169. g. et fol. 173. b. et fol.
174. f. et fol. 193. g. et fol. 235. b. et fol. 11. b. et fo.
20. b. Itē parte. 2. fol. 57. d. et fo. 100. d. et fo. 117
d. Itē parte. 4. fo. 355. c. et fol. 472. d.

Penitētia vtrū i cadētibz habeat locū post ba
ptismū: Arguit cōtra r p/ cū respōsione r solu
tionibus argumentoz. parte. 6. fol. 144. f. g.
Penitētie veręvñ dies tantū valet qntū mille
anni/ sicut latroni. parte. 6. fol. 227. a.
Per penitētiā incassū corp atterit/ si inordinat
motib mēs vicijs dissipat. parte. 4. fol. 95. b.
Penitētia si i reprobo placuit: r in eo q timebat
amittere pñs seculū: qz grata ē spōanea affli
ctio p culpis i eis qui placēt. parte. 4. fol. 215. f.
Penitētia cur pñdicat/ si gratis in baptismo sit re
missio peccatoꝝ/ pte. 5. fol. 13. e.
Penitētia vera de pñtis/ r cautela cōtra recidi
uū p futuris/ sufficit deo. parte. 5. fol. 210. b.
Penitētie graue pōd penitētibz imponentes:
ipsis peiorādi occasio sūt. Immo si errādo mo
dicā penitētiā imponūt: nōne meli ē ppter mi
sericordiā rōne reddere qz ppter crudelitātē. p/
Penitētie pfectę duo modi/ cō/ (te. 5. fol. 70. b.
fessio r emendatio. pte. 3. fol. 139. f.
Penitētia agere i fauilla r cinere qd ē. pte. 3. fol.
Penitētia sera scelex dñm. p. 1. fo. 395. a. (82. a
Penitētie austeritas significat p altare holocau
storū: in q caro pproa dñō sacrificat: r hec obla
tio tanto ē melior r placetior/ qnto caro pproa
charior homi q aliena. parte. 2. fol. 216. b.
Penitētie triplex est modus. Primus: errores
r oīa mala aī baptisimū abrenūciare r cōdēnā
re. Secundus/ post baptisimū lapsus p penitētiā
renouari. Terti/ q facti qñdie a talib purgant
pctis: sine qb vita nō agit. pte. 5. fol. 13. e.
Penitētie virtus timore concipit: qui est initi
um sapientie. parte. 5. fol. 13. e.
Penitētie desertū aggrediēs forti tentat ab ho
Penitētie austeritas qbus/ (ste. pte. 5. fo. 15. d.
dā cōpat: q licet molesta: sine tñ grato habent.
parte. 5. fol. 91. f. Itē pte. 4. fo. 167. a. et fo. 218. b.
Penitētiā tarde assumētē significat p asinā. pte
Penitere/ est anteacta deslere: r desle (3. fo. 5. b
da nō cōmittere. parte. 5. fol. 13. e.
Penitere volentibus/ grauiā onera imponentes
reprehendunt. parte. 5. fol. 70. b.
Penitere sero q i tenera etate noluit. p. 3. fo. 336. e.
Penitere videt de dñ op mutat/ volūtate tñ r
dispositiōe imobili pmanēte. pte. 1. fo. 50. e. In/
Percussor pñs vel matr/ morte moriat: (terl. Per
r quō hoc sit intelligendū. parte. 1. fol. 168. d.
Percussio oīs diuina/ aut purgatio est nobis vite
pñtis/ aut initiū pene sequētis. pte. 4. fo. 118. e
Percussi aduersitate qdā a voce pñsis silent:
alij vocis sensum ignorant. parte. 3. fol. 19. b.
Percutientem arguere ē de percussione murmu
rare. parte. 3. fol. 76. f.
Percutit aliter amicus/ aliter inimicus: aliter pa
ter/ aliter hostis. parte. 4. fo. 151. e.
Perdere h3 duplicē significatiōē. pte. 5. fo. 53. b.
Perditoꝝ hoīm (q tāqz bruta aīalia/ q sūt pñtia
amāt/ despiciūt futura) hec vox ē: Exiguū r cū
tedio est tempus vite nōstre rē. pte. 3. fo. 369. a.
Perditio cuiuslibet si ecclesie damnu est: quāto
magis sacerdotū est: parte. 1. fol. 231. a.
Perdix fouet oua que nō peperit: furatur est ali
ena oua: r fouet ea: sed pulli inde nati/ discunt

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticum.

runt tē. parte. 4. fol. 136. a. b.
Peregrinos qui moribus et vita se esse profitentur in hoc mundo: spiritualiter celebrant solennitatem tabernaculoꝝ. pte. 2. fol. 243. b.
Peregrini dicti sunt patres priores/ patriarche. f. et quare. parte. 2. fol. 204. f.
Peregrini nō solū sūt iurādi ad hospitium supfici alit et leuit/ s. cū instātia magna. pte. 1. fol. 72. e.
Perfectio vel cōpletio duplex ē alicuius rei. p. ma/ q. si assequit formā debitam. Alia q. si ex in operatione sibi debitā. pte. 1. fol. 34. d.
Perfectio nō cōsistit in dispositione materie/ sed in introductione forme. pte. 6. fol. 23. d.
Perfectū dicitur aliquid dupliciter. pte. 5. fol. 77. c. Itē pte. 6. fol. 105. g. et fol. 229. g.
Perfectio maior in hac vita esse q. pōt/ q. mūde multitudinis vnitas. parte. 2. fol. 149. a.
Perfectionē opēꝝ nostrōꝝ ad dñm referre p. capi/ mur: et hoc i decimis insinuat tē. pte. 3. fol. 423. a.
Perfectio apostoloꝝ et doctoꝝ ecclie p. m. tūq. in hoc notat: q. in breui tpe p. orbē publicauerunt fidē christiā. parte. 4. fol. 470. d.
Perfectio dilectionis dei ex toto corde/ tota aīa tē. cur p. cipit homini haberi: q. uis eā in hac vita nemo habeat. pte. 6. fol. 102. c. Itē pte. 1. fol. 338. a. et fol. 339. g.
Perfectū mentē prius stutib. exerceat: et eā post ea in horreū quietis cōdat. pte. 3. fol. 18. b.
Perfectio vita ē pfectio alioꝝ. pte. 3. fol. 126. e.
Perfectionē nihil sic impedit vt supbia. parte. 3.
Perfectiones vitę actiue et cōtēpla. (fol. 167. e. tūc sunt cōnere. pte. 3. fol. 263. d.)
Perfectionib. iusti aspectus leticia ē. p. 3. fol. 267. c.
Perfectio licet vna sit nobis generalis: si tū vna stutū specie integre potuerim implere: ē ipsi v. tutis sua queq. pfectio. pte. 2. fol. 8. a.
Perfectus et sine macula nullus viā vitę icedere pōt: sed fm hui. t. p. modū pfecti et immaculati vocant. pte. 2. fol. 134. e. et fol. 143. g.
Perfectoꝝ ē et maxie eoꝝ quib. cura ouīū ē cōmis sa/ renūciare oībus q. possidet. pte. 3. fol. 360. f.
Perfectionis magne est/ cū quis humilitate adeo pficit: vt erratus suos viuaciter inspicere/ et effici cacter valeat expurgare. pte. 2. fol. 257. c.
Perfectionis mensura hec est: p. posse suo queq. p. dñō laborare: et statū ecclie p. mo i se: deinde in primis cōfirmare. pte. 2. fol. 243. a.
Perfecti igne tribulationis decocti: adeo vt v. r. i. s. t. u. b. decocti: significant p. pauos. pte. 2.
Perfectiones q. sunt i creaturis diuer. (fo. 147. f. se et distincte/ sunt i deo vnite. pte. 3. fol. 30. f.)
Perfusio sāguinis i carne p. pria fuit illicita/ q. ta lia erāt signa pactorū cū demōib. p. 1. fol. 248. d.
Pericula sunt sex q. cōmuniter accidunt hominib. in quibus liberant. parte. 3. fol. 246. b.
Periodus idē est quod eras: maior em fuit per iodus vitę humane aī diluuiū q. post. parte. 4. fol. 297. c. Est etiā punctus. fol. 2. d.
Perire dupliciter dicitur: nō esse/ vel male esse. pte.
Pereunt pari sentētia qui declināt (3. fol. 10. e. iusta principis: et qui opera mala velle contē dunt. parte. 3. fol. 280. e.)
Peribit de medio ppli sui tē. An vbiq. i lege b

dicat: trasgressor p. iudiciū hūanū iterfici debe/ at/ si fuerit p. uict. p. 1. fol. 227. b. c. d. et fol. 246. g.
Peribit vel interibit de pplō suo/ cū dicit i lege/ fm hebreos noīant triginta sex casus: quoz alii q. sunt in qbus iudicio humano cōuicti erāt rei morte corpali/ alii xō nō. parte. 1. fol. 246. g.
Peritia omnis que vel erga aliquā artē vsui hu mano necessariā habet/ vel cuiuslibet rei scien/ tia: a deo data est. parte. 1. fol. 308. e.
Periurij puerstas et malicia. pte. 4. fol. 235. f.
Permissio sit duplicis. Elno mō de minori malo ad vitandū maius malum. Alio mō de minori bono/ p. hoc q. maius bonū nō percipit. parte. 6 fol. 42. f. Itē parte. 1. fol. 359. b.
Perpetuitatē britudinis diuine pcedūt hebrei: (q. tū maxie litterā sequūt) sicut et nos. pte. 1. fol. 316. d.
Perpetuitas nō potest significari a nō (316. d. bis/ nisi p. ptes tēpōis. pte. 4. fol. 421. g.)
Perpetuū erit cultus. Itē clausula spūalit/ nō car nalis intelligēda ē et exponēda. pte. 1. fol. 188. a.
Persariū gēs et regio/ vnde et vbi esse dicta sit. pte.
Persariū reges semp cū munerib. (4. fol. 428. d. bus solēt adorare vt dicit: q. more et magi mu nera obtulerunt. parte. 5. fol. 12. a.)
Persarū regib. legis mori fuisse: vt i cūcti agēdis vl. discernēdis septē p. filio vteret. p. 2. fol. 250. a.
Persarū p. suctudo erat q. p. iuges/ maxie nobilitū: nō dabāt se aspectib. alioꝝ viroꝝ. pte. 2. fol. 306.
Persarū reges oēs ptolemei et arfacide ap. (c. f. pellabāt: hēbāt tū p. p. a. v. o. c. a. b. l. a. pte. 1. fol. 123. b.)
Persarū regnū ante cyruz ignobile fuit et nullius dignitatis. parte. 4. fol. 42. e. f.
Persarū reges isti. f. A. b. y. s. e. s. a. s. u. e. r. / cyr. / d. a. r. i. u. s. / i diuersis locis i biblia et i historiis/ inueniunt no miati plurib. et diuersis noib. ppter qd idē rex videt aliqui esse plures. parte. 2. fol. 245. g.
Persarū regū post cyrū catalog. pte. 4. fol. 309. e.
Persecutio sit tribus modis: odio cordis/ dicti/ factis. parte. 5. fol. 19. c.
Persecutionū ecclie mltā genera. pte. 3. fol. 280. c.
Persecutiones ecclie p. romanos impatores des/ gnant p. decē plagas egypti. pte. 1. fol. 143. f. g.
Persecutiones ecclesie quot fuerūt/ et sub quib. impatoꝝ. parte. 6. fol. 249. c. d. f. g.
Persecutio ecclie an ei p. sit vl. oblit. p. 6. fol. 261. f.
Persecutionē tyrānoꝝ conuertit dñs i ecclie au/ gmētationē: et ad b. danf figure. pte. 4. fol. 381. d.
Persecutio christianozū per saracenos cōtra sa/ ladinū et eius populū per quid signatur. parte 3. fol. 147. d. et fol. 190. d.
Persecutio quottuplex: et q. et quādo sit fugien/ da/ et quando nō. pte. 5. fol. 37. f.
Persecutionis tpe ponēda est aīa: et i pace frangē/ da sunt desideria terrena. pte. 5. fol. 149. e.
Persecutionē meli. ē deuitare q. i ea succūbere.
Persecutio christianis quantā (pte. 1. fol. 353. f. afferat vtilitatē tē. parte. 1. fol. 251. f. g.)
Persecutio antichristi siue tribulatio durabit. pte. 4. fol. 314. e. f. et fol. 327. e. f. g. h. et fol. 328. a. b. Itē pte. 6. fol. 270. c. Elide etiā in Antichrist.
Persecutore tuum si videris nimis seuerē: scito quia ab ascensore perurge: et ideo seuius est et truculentus. pte. 1. fol. 153. b.

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon in Nico. de ly.

Persecutores christi et ecclesie. parte. 3. fol. 88. h. et fol. 179. d. **P**te parte. 5. fol. 231. d. **P**te parte. 6. fol. 250. a. g. et fol. 249. c. d. g. h. et fol. 74. c. **P**te pte. 5. **P**ersecutiō sūt duo genera. f. vi. (fol. 231. d. tuperantiū: et adulantū. pte. 3. fol. 183. f. **P**ersecutiō cū bono opī addit/ decime dant. parte. 1. fol. 64. b. **I**nterl. **P**ersona quid est. parte. 5. fol. 186. a. **P**ersonarū pluralitas/ licet in exordio creatiōis mundi et deinceps/ cū essentīe unitate innuat: nō tamen numerus determinatus vsq; ad tempus abiat. parte. 1. fol. 71. g. **P**ersonarū pluralitas siue suppositorū in unitate diuine essentīe astruit contra iudeos/ cum solutionibus argumentorū p eos adductor. parte. 6. fol. 265. h. et fol. 276. a. b. c. d. e. f. **I**n psona filij q natura humana et diuina sūt unita: ita q ipse est verus deus et verus homo. robo/ rat aduersus iudeos ex suis scripturis. pte. 6. fol. 276. g. h. et fol. sequenti. a. b. c. d. e. f. **P**ersonarū acceptio quādo reprehensibilis/ et qū irreprehensibilis. parte. 6. fol. 212. c. **P**ersona eadē nōnunq; pluribus nominibus nominat. Et hoc reperit frequēter in veteri testamento ac nouo. parte. 1. fol. 100. b. **E**lide in pluribus pluribus nominat rē. **P**ersonę plures aliquando p vna persona reputantur. parte. 1. fol. 64. f. **P**ersonę i diuersis officiis et statib; ecclie: significat p diuersa vasa. pte. 1. fol. 178. d. et fol. 185. e. **P**ersonę potētes bñ opari/ sed nō docere: significat p filios iob/ et qre. parte. 3. fol. 5. b. **P**ersona qūq; deuota instinctu spūs sancti: exit ciuitate/ vel villā suā/ ppter defectū panis: q defectus cōtingit in terris interdicto suppositis/ significat p mulierē rē. pte. 2. fol. 168. h. **P**ersonę nulli in ecclesia quantūcūq; ppinque parcendū est in pñdia heresis si fuerit obstinata: et maxime si studeat ad subuersionē alior. p. **P**ersonę notabiles fuerūt se/ (re. 1. fol. 346. b. pte: quę bene se habuerūt p sapientiā diuinā: et enumerant. parte. 3. fol. 376. g. **P**ersuasio praua facile aliquē capit: cuius vis dolous ingrauescit. parte. 3. fol. 9. d. **P**ersuasio est quadruplex p impetranda remissione. parte. 3. fol. 157. d. **P**erturbatio an et quomō cadat in animū sapiētis: et de hoc exemplū. pte. 1. fol. 65. e. **P**erturbatio a quiete contemplationis est duplex. f. ab extrinseco/ vt a demonib;. Alia ab intrinseco. f. ab hūana fragilitate/ ppter quam hō quantūcūq; iustus concutit. pte. 3. fol. 273. c. **P**eruersi similiū societate gaudent. parte. 1. fol. 76. **P**eruersi cum in hac vita potē/ (e. **I**nterl. stas tribuit: quid aliud q; ianua erroris aperitur/ parte. 3. fol. 57. b. **P**eruersi verborenius bona optāt/ vt benigni videant: et vt quę in pñti sunt/ mala esse ostendantur. parte. 3. fol. 28. a. **P**eruersitas humana pna ē ad excusationē suę: et quod merito sustinet: sibi iuste videtur sustinere. parte. 4. fol. 114. b. **P**eruersa agendo diligimus: sed hęc visa i alijs

dijudicamus: vnde ad nos reuerſi/ de huiusmodi erubescimus. parte. 3. fol. 19. f. **P**eruersitas morū in mente amara: ē lepra i veste linea: vnde quidā p iusticiā seuiunt: et peccatorē pl^o ad desperationē q; ad sanitatē trahūt. **P**es scale quā vidit iacob i som (pte. 1. fol. 238. b. nis/ tangebāt terrā/ et cacumē eius celū: et quid designabat. parte. 1. fol. 89. h. **P**edes solēt itineris asperitate lacerari. pte. 3. fol. **P**edes peccatorum q; semp moueant/ (55. a. dicat in sacris scripturis: sanctorū vero stare dicuntur. parte. 4. fol. 131. f. **P**edes quos lauit iesus: et nisi lauerit nō habebimus partē cum illo: qui sint. parte. 2. fol. 9. c. **E**lide etiam fol. 40. a. b. **P**edes discipulorū qre dñs lauit: et nos iuicē lauare iussit. pte. 4. fol. 181. e. **P**te pte. 2. fol. 40. a. b. **P**edibus calciatis nō ingrediebant loca sancta antiqui/ et specialiter hebrei: et etiā nūc saraceni adhuc tenēt hunc modū. pte. 6. fol. 177. c. **P**estilentia tristi dñi quā dāuid elegit: quanto tpe grassata est. parte. 2. fol. 124. g. **P**etenti qui dat bñ facit: qui tacentē intelligit/ beatus sine dubio. pte. 3. fol. 144. a. **P**etitionibus septē oīa bona pñtis vite vlt future cōtinent. pte. 5. fol. 25. a. f. **P**etitionū triū primariū orōnis dñice impetratiōes i eterna vita sūt: reliquę quatuoꝝ ad istā vitā pertinet. parte. 5. fol. 25. a. c. **P**etitiōib; ipetram; dona i donis vt opemur: de opatione beatitudines sequunt. pte. 5. fol. 25. a. f. **P**etitionibus septē dona spūs sancti et beatitudines coaptant. parte. 5. fol. 25. a. b. c. **P**etitio in oratione vt habeat efficaciam tria requirit. f. q; aliquis petat pie/ p se/ et p seueratē seu cōtinuet/ et declarat. pte. 5. fol. 154. d. **P**etra quę est christus/ mundat aquas nisi percussa: percussa vō fontes producit. **P**ercussus em christus/ et in cruce mactatus: noui testamenti fontes pduxit. parte. 1. fol. 158. f. **P**etrę cū singulari numero nominat: i sacro elo/ quio christus accipit: cū plurali/ sancti viri exprimunt. parte. 3. fol. 76. e. **P**etrus dicit filii bariona. i. columbe/ et qre. pte. 5. **P**etri negatio quādo et quare facta (fol. 52. a. est. pte. 5. fol. 80. a. c. et fol. 82. b. **P**etrus quādo dixit: Et si omnes rē. nō fuit mēdaciū/ nec temeritas: sed fides et ardens dilectio. parte. 5. fol. 80. a. b. c. **P**etrus et paulus duces christiane plebis sunt: sicut anetes sunt duces gregis. pte. 1. fol. 193. h. et fol. 197. b. **P**te pte. 4. fol. 372. e. **P**etrus apłs de multis quę de eo dicunt. pte. 2. fol. 117. c. et fol. 200. h. et fol. 308. c. d. et fol. 242. d. **P**te pte. 5. fol. 224. b. et fol. sequenti. b. et fol. 243. d. et fol. 226. e. et fol. 228. d. f. **P**te pte. 6. fol. 80. b. et sequenti. b. c. d. et fol. 172. g. et fol. 173. b. c. **P**etrus eremita ambianesi. diocelisi: quomodo passagiū ad terram sanctā multū sollicitē procurauit. parte. 6. fol. 265. g. h. **P**erulantia carnis/ cui sine cessatione dominatur in mente scabiem iugem habet moraliter. parte. 1. fol. 256. f.

Pes

Pet

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

Phagoledorus qđ significet/et vnde dicit. par/
Pharan nō ē spēale nomē māsi (te. 4. fo. 208. b
onis: sed solitudinis plures mansiones conti-
nentis. parte. 1. folio. 286. b. c

Pharan solitudo decē et octo mā siones ptinet:
in quā p̄ltima reuerſi exploratores ad moysen
renūciauerūt q̄ viderūt. pte. 1. fo. 287. a.

Pharaonē vel egyptios fuisse male nature ⁊ nō
ex libertate arbitrij esse deductos: hoc qđ dicunt
creatorē deum accusant tanq̄ seū qđ homines
vertat in lapides. pte. 1. fol. 154. f.

Pharao: apud egyptios hoc nomē regia digni-
tas significat/ sicut apud romanos cesares au-
gusti reges eoꝝ dicunt. Apud cyros antiochi:
apud persas arfacide: apud philistiūm abime-
lech: et post alexandrū in egypto ptolemei. par-
te. 4. fol. 252. b. Itē pte. 1. fo. 61. c. et fol. 123. b.

Pharao nō fuit oblitus somniū suū/ sed integre
retrulit ipsi ioseph: sed nabuchodonosor sic de-
dit obliuioni qđ nō potuit referre pte. 1. fol. 107. c
Item parte. 4. fol. 296. d.

Pharetrā suā deus tūc cōtra iob aperuit qñ dia-
bolo dedit licentiā percutiendi eū in bonis ex-
teriorib⁹ et in prole. pte. 3. fol. 57. c.

Pharisaica secta iter iudeos post tēpus macha-
beorum incepit. pte. 4. fol. 411. b

Pharisaica doctrina et cōmuniter iudei sic tenēt:
licet false: qđ ille qđ plura mā data numero seruat:
et tamē in paucis transgredit/ nihilominus est
iustus apud deum. parte. 6. fol. 213. d

Pharisei cōuersione victu ⁊ habitu/ quodam
mō ab alijs distincti erāt. pte. 5. fo. 33. d. et fo. 71.
a. b. Et mūdicia corporali. fo. 72. c. et fo. 189. d.

Pharisei ⁊ scribe omisso studio legis ⁊ ppheta-
rū: studebāt in matematicis: ⁊ potissime i astro-
logia: ⁊ vsq̄ hodie aliqđ sūt valde curiosi. pte. 5.

Pharisei per astra volebant p̄noscicare (fo. 51. f
de aduentu christi. parte. 5. folio. 51. f

Pharisei omnia fecerunt ppter lucra: et dicebāt
sanctiora oblata q̄ templū. pte. 5. fo. 71. c.

Pharisei pro magna parte erant de tribu sime-
on. parte. 5. fol. 200. b.

Phariseoꝝ et scribaꝝ due familie esse dicunt ex
quib⁹ descenderūt: quoz progenitores fuerunt
samai et helles: qui nō multo prius qđ dñs nati
sunt in iudea: et successoz nomina vsq̄ ad ca-
pituitatē romanā ponunt. pte. 4. fol. 23. a

Pharisei significant ⁊ ⁊. pte. 2. fo. 89. d. f. et fo. 102
d. et fo. 151. b. et fol. 163. d.

Pharisei in mēbranulis decalogum scribebant
⁊ ligatum in frōte portabāt: qđ vsq̄ hodie faci-
unt babylonij vt putent religiosi. pte. 1. fo. 338. e

Pharisei/spūalia dicta pphetaz (et fo. 356. b.
de cordis ⁊ corporis castigatione/ carnaliter de
solo corpore accipiebant. pte. 5. fol. 49. a.

Pharisei et scribe suaserunt populo iudeorum:
ne christo crederēt: Et figurant p exploratores
qđ terruerūt p̄lm ne crederet posse haberi terrā
a dño. pmissa. pte. 1. fo. 286. g

Pharisei per hypocritism corrumpebant triplicē
veritatem. scz doctrine/ iusticie/ et vite. parte. 5.

Phase quid/ et quare sic significat. (fol. 71. c.
parte. 1. folio. 147. c.

Phase nec quisq̄ de cunctis regib⁹ israel feci/ si-
cut iofias ⁊ ⁊. quō intelligendū: cū tpe dauid et
salomonis regnū fuit vnitū et nulla trib⁹ capti-
uata. pte. 2. fol. 237. d. g. et fol. 263. b

Phenēna habuit septē filios: Et dicūt hebrei qđ **Phē**
nato samuele/ mortuus est primogenitus fili-
us phenēne: ⁊ singulis annē nascētib⁹ filijs/ sin-
guli phenēne sunt mortui. pte. 2. fo. 64. f.

Phenice regio ē tyri ⁊ sidonis. parte. 1. fol. 158. b

Phiala prius de vitro facta est: hialin em grece/ **Phi**
vitru latine: et in sūmo lata. parte. 1. fo. 276. c

Philadelpia metropolis filioꝝ ammon: a phi/
ladelpho qđ arabia tenuit sic vocata ē: prius di-
cta rabbath. parte. 4. fol. 247. b

Philistiūm per quos progeniti sunt/ et per quem
modum. parte. 2. folio. 190. d.

Philistiūm qui hodie palestini/ qz p litteram ser-
mo hebreus non habz: pro ea hebrei phi greco
vntur. parte. 4. folio. 9. e.

Philistiūoꝝ terra est supra mare mediterraneū:
et sunt ibi portus et naues. parte. 4. fol. 29. g

Philistiūoꝝ ciuitates i signes qñqz fuerūt. pte. 2.

Philo iudeus natiōe alexādrinus (fol. 206. a
de genere sacerdotū fuit/ et scripsit libz sapiē ⁊
vnde excerpſit. pte. 3. fo. 3. e. et fo. 368. c

Philo iude⁹ deceptus fuit/ credens eādē linguā
esse chaldaicā ⁊ hebraicā. parte. 4. fol. 295. c

Philosophia in tres partes diuidit: logicā: phy-
sicā: et ethicā. i. rōnalem: naturalē et moralē:
et quid q̄libet sit. pte. 1. fol. 87. a

Philosophiā extollunt magnifice tria/ et enume-
rant: ⁊ eorundē fructus. parte. 3. fol. 308. g

Phie nomē pythagoras cōmutauit p nomē sa-
piētia/ et quare. pte. 1. fo. 86. d. et fol. 137. b

Philosophia ois mūdāna a grecis exordiū sum-
psit. pte. 6. fol. 4. f. Item pte. 3. fo. 316. f.

Philosophia diuie legi nec in omnib⁹ p̄traria ē:
nec in omnib⁹ consonat. Abulti em phoz vñū
deū qđ cūtra creauit scribunt. pte. 1. fol. 86. g

Phia moralis ⁊ physica pene oia qđ nfa sunt/ sen-
tit: dissidet xō/ cū dicit materiā esse coeternā
deo: et alia plura. pte. 1. fo. 86. g

Phia mundi imbuti cū ad fidem christi conuer-
runt/ ad destruendā stulticiā atqz errorē gētiliū
ap̄toꝝ atqz habilioꝝ sūt. pte. 4. fo. 474. f. g

In philosophia hūana qđcūqz cōsidunt despiciē/
tes ecclie fidē ⁊ doctrinā simplicē in exitu vite
confundunt/ probantes nihil profuisse studiū
suum. parte. 4. fol. 169. b.

Philosophoꝝ duo genera tradunt. Unum: itali-
cum: alterū ionicū ⁊ ⁊. pte. 1. fo. 10. b

Philosophi mlti/ et anti qđ patres multū labora-
uerūt in inuentiōe scientiaꝝ ⁊ artū: quib⁹ poste-
ri reficiunt absqz tali labore. parte. 3. fol. 322. d

Philosophi antiquitus portabāt virgā i signū
doctrinē. parte. 1. fol. 292. d

Philosophos et hereticos spoliari his que i ver-
bis vel scriptur/ eoꝝ/ tabernaculo dei (i. ecclie)
congrua reperiunt: figuratū ē. pte. 3. fol. 242. f.
Itē pte. 2. folio. 11. b. Itē pte. 1. fo. 145. d

Philosophoꝝ et hereticoꝝ adinventiones (que
recte idola nuncupant ⁊ simulacra egypti) abij-
ciamus ne nos polluant. pte. 4. fol. 239. b

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon in Nico. de ly.

Philosophi et poete senserunt de diuinitate q̄ hu-
milia: et deo indigna sunt. parte. 2. fol. 22. e
Philosophorum presumptio elidit q̄ nihil recipere
volunt nisi probatū fuerit hūana rōne: que tñ ē
valde deficiens. pte. 5. fol. 186. d
Philosophorum et hereticorum doctrina oīs/q̄ fragil
est et inutilis a veritate conerit et dissipat. par
tē patriarche hereticorum ecclesie (te. 4. fo. 170. a
punitatē pueris maculaue doctrina. p. 2. fo. 199. f.
Philosophorum contemplatio/que et qualis fuit:
et quis illius finis. pte. 5. fo. 144. b
Philosophus mundi q̄ vbertate verborum et faci-
lie patrocinio delectat/dicit diues: cui dicit.
Eseruitamen ve vobis diuitib⁹. pte. 5. fol. 141. f.
Philosophi et heretici sine fide christi cōgregāt
diuitias prauē dignitatē/q̄ nihil p̄ficiūt eis: im-
mo penā cōferūt eternā. pte. 3. folio. 400. e
Philosophi ex siderū cursu suspiciāt p̄uide regi-
celestia: et contemni terrena: quasi nihil recti in
ita ordinē gerat in terris. parte. 4. fol. 223. e
Philosophi licet aliqua dixerint de natura toni-
trui/iridis: et aliarū impressionū que generant in
nubib⁹: hoc tamen fuit in generali tm̄ et valde
imperfecte. parte. 3. folio. 64. g. et folio. 69. d. et
clarius folio. 72. b.
Philosophorum libros si reuoluas/inuenies partē
de dogmatib⁹ vitatē apud/nō oīa: vt platonē/
fabricatōrē mundi/deum. Apud cenonē: iseros
et imortales animos: et vnū bonū/honestatem
et c. pte. 4. fol. 294. e. Item parte. 1. fol. 86. g. Vi-
de etiam in Plato.
Pbi rōne naturali ex effectib⁹ sumpta multipli-
ter pbauerūt vnitatē dei pte. 6. fo. 190. f.
Pbi licet deum cognouerunt quantū ad eēntie
vnitatē: nō tamē q̄ntū ad psonalē distinctionē
Pbi seu sapiētes posuerūt vnā (pte. 5. fo. 235. b.
causam primā hominibus p̄sidentē: et illā dire-
runt esse deū deorū/et illū p̄ ceteris honoraue-
rūt. Eserūt cum vulgari⁹ hominib⁹ vt cōmu-
niter adorabant idola in tēplis. pte. 4. fo. 126. c.
Philosophi q̄ ponebāt mundū eternū/ ponebāt
vnā causā efficientē oīm: vt paret de auicēna. li-
cet auerrois neget deū habere rōnē causē effi-
cientis: s̄ h̄e rōnē causē finalis. pte. 6. fol. 195. c. d.
Philosophi quidā. f. epicuri ponebāt felicitatē i
voluptatib⁹: et stoici ponebāt in virtutib⁹: vtri-
q̄ tamen negabant resurrectionē/ et per conse-
quens aliā vitā. Paulus aut posuit felicitatē in
aia: et corpe/et h̄ in vita futura. pte. 6. fo. 194. f
Philosophi quidā cōtempserūt voluptates et di-
uitias hui⁹ vite: licet resurrectionē negarent: et
quo sine hoc fecerūt. parte. 6. fol. 58. b
Pbi quidā resurrectionē concesserūt/ s̄ q̄ mō. par-
te. 6. fol. 59. b. Itē pte. 3. fol. 21. d. et fol. 33. g.
Pbi in q̄ posuerūt finē b̄titudis. pte. 5. fo. 198. d
Philosophice rōnes: p̄tra fidē christi sūt inanes
et sophisticę/et q̄re. parte. 6. fol. 106. a. c.
Philosophi verbū crucis stulticiā estimātes de-
ridēt passionē christi: et ecclesie martyriū demē-
tiam existimāt. pte. 2. fol. 264. a
Philosophice rationes q̄nto apertius excrecūt
viliores fiunt. pte. 5. fol. 97. f
Philosophus et c. parte. 3. folio. 337. d. Item par-

te. 2. fol. 90. b. et sequēti. d. et fol. 221. e
Philosophi et sancti seu catholici differentē ha-
buerūt cognitionē de deo/et q̄ mō. pte. 1. fo. 3. b. c
Philosophi sūmi gentiū quantū i eorum litteris
indagat/sine spiritu sancto philosophati sunt:
quis de patre/et filio nō tacuerūt. pte. 1. fo. 140. f
Pbortū doctrina dī sanguis. Ibidem. b
Pbs eruditus p̄ simplicē virū catholicū/ s̄ igna-
rū victus et conuersus ē. pte. 3. fo. 337. d
Pbs quilibet superbus significat p̄ nabal: q̄ stul-
tus interpretat. pte. 2. fol. 90. b. et fol. 91. d
Pbortū ars dī maceria. pte. 3. fol. 300. b.
Philosophorum erratica dogmata p̄ aquas egypti
pti designant: q̄ paruulos sensu et intelligentia
decipiunt. parte. 1. folio. 138. f
Philosophi multi propria reliquerunt: et mūdā
ac pauperē vitā agentes/holocaustū facere vi-
debant s̄ defecerunt/et q̄re. parte. 2. fol. 243. f.
Philosophus qui arriū seduxit quasi melchisue
occidit: qui macedoniū/ ionathan: q̄ maniche-
um/abinadab. parte. 2. fol. 199. f
Phinees an et quō fuerit nepos aaron. Ibid. a. c
Phyica q̄d facies: metaphysica vidua fies.
Si lucas morit: logica destruit.
Phos x̄sus fecit q̄dā p̄sumptuosus. pte. 3. fol. 29. h
Phyton et dephytonica diuinatione. pte. 6. fol.
193. a. c. Item parte. 4. fol. 23. e
Phyithonicus spiritus solet diuinare que mūdi
sunt coniecturis. parte. 6. folio. 36. e
Phyithonib⁹ dracones et alij serpentes ministra-
re perhibent. parte. 1. fol. 306. f. et fol. 351. c
Phyithonisse et obfesse ad insanā deductę/diffe-
renti mō loquunt et tacēt. Et horū rō. pte. 4. fol.
Pietas est cultus deo debitus. Et p̄ p̄ns (389. f
Impietas est vicium auferens cultum deo de-
bitū. parte. 4. folio. 221. d. et folio. 465. h. et fo-
lio. 315. b. Item parte. 6. folio. 5. d
Pietas accipit dupl̄. pte. 6. fo. 120. g
Pietatis et humanitatis officiū proximo impen-
dere tenet q̄libet in casu necessitatis. Extra ta-
lem casum tenet debito honestatis et congrui-
tatis. parte. 5. folio. 225. c
Pietas sine sciētie discretionē quomō misereat
ignorat. parte. 3. fol. 5. f
Pietatis species ad crudelitātē ducit/si per disci-
plinā puniri culpā prohibet vt post eternaliter
puniat. parte. 3. fol. 10. a
Pietatis et simplicitatis opera q̄ proximis impē-
dunt per lanā significant. pte. 3. fo. 339. f
Piger. i. negligens et remissus in operatione bo-
ni/lapide luteo. i. cōfusibiliter et dure puniri de-
bet. parte. 4. fol. 408. d.
Pigri pleriq̄ sunt in inocentia et desides/ q̄ nec
ppriam vitam curando/offendunt: sed post oc-
cidentē ruinā admoniti: etiā fraternę salutē cu-
ram gerunt. parte. 2. folio. 244. g
Pignitia nutrit ēgestatē et penurię. p. 3. fo. 315. e.
Pigrum dicimus frigus/ eo q̄ pigros facit. par-
te. 1. folio. 78. a. Interl.
Pigriores sensu p̄ iumēta itelligūt. pte. 3. fo. 30. a
Pigmei sūt hoīes cubitalis magnitudinis. Et dī
de eis q̄ pugnat cōtra grues: et vir se possūt ab
eis defendere. p. 4. fo. 249. h. Itē pte. 1. fo. 49. c. d.

Pie

Pig

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū.

Pignoris cōditiones q̄ et q̄t sūt. pre. 6. fol. 63. b
Pignus quare accipiebatur ita frequēter et restitu-
 ebat in veteri testamento. parte. 1. folio. 171. d.
Pilatus an p̄p̄iū vel an cognomen: et an nomē
 compositū ex pila et atus. pre. 5. fol. 83. g.
Pilar vnde erat oriundus. pre. 5. fol. 133. g.
Pilarus multū studiū dimitendi iesū habebat.
 parte. 5. folio. 180. a. et fol. 84. c.
Pilatus grauiter peccauit: minus tñ peccauit q̄
 iudei et quare. parte. 5. fol. 84. f. b.
Pilatū in eriliū misit gaius imperator. pre. 6. fol.
 249. b. Item pre. 4. fol. 86. c. et fol. 460. c. d.
Pilosi qui dicant. pre. 4. fol. 31. f. b. et fol. 32. b.
Pillis rasis in carne radices remanēt et crescunt
 vt iterum recidant. pre. 1. fol. 278. a.
Pilus species emortua: exanguis et exanimis.
Pinguis ceruix et opulēta supbia (p. 1. fol. 209. f.
 affluētib⁹ reb⁹ q̄s mlti carib⁹ fulta. p. 3. fol. 35. c.
Pingues dicunt diuites tpaliter: sicut donum
 gratie pinguedo nominat. pre. 1. fol. 218. b.
Pinnacula tēpli dicunt tabulata: ad quid: et an
 mos fuerit doctorib⁹ vt ibi sedētes ad turbā i-
 ferius loquerent. parte. 2. folio. 234. a.
Piorum est cū ab aduersarijs patiunt: nō tā ad-
 iram q̄ ad preces moueri. parte. 3. folio. 41. e.
Pis
Piscū genera eē centū quināgintatria aiunt: q̄
 de animāntiū scribere natur. parte. 4. fol. 287. e.
Pisces oēs nō nisi aq̄s viuere possūt. p. 1. fol. 27. c.
Pisces sicut quidā putāt nullius sunt mēoꝝ: s̄
 certissimū ē eos habere mēoꝝ. Ibidem. b.
Piscis nullus habet collū: nisi generans sicut ē
 cetus. pre. 3. folio. 80. d. f.
Pisces qui pinnulas habēt et squamas: dare sal-
 tus super aquas solent. pre. 1. fol. 233. f.
Pisces habēt squamas et pinnulas: sūt tempe-
 rate complexionis: q̄ carnes eoz nō sūt nimis
 humide: et p̄sequēs magi sang. pre. 1. fol. 233. g.
Pisces sunt testam. p pelle habētes: quoz squa-
 ma auferri nō pōt. pre. 1. fol. 233. f.
Pisces triplici mō capiunt. parte. 4. fol. 391. b.
Pisab q̄ adam nomia imposuerit nō dicitur: sed cre-
 dibile est paulatim cognit⁹: p diuersitate genti-
 um imposita eē. parte. 1. fol. 38. c.
Pisces nō fuerūt mortui i diluuiō sicut alia ani-
 malia et aues: nec positi erāt in arca: et q̄re. pre. 1.
 De pisce māducauit chabstus post re- (fo. 51. b.
 surrectionem: non de terrestri animali: et qua-
 re. parte. 1. folio. 43. b.
Piscine due erant in hierusalē. Inferior que ab
 hostibus capi poterat. Superior que non pote-
 rat. parte. 4. fol. 44. a. Item parte. 2. fol. 256. e.
Pitac legislator statuit circa ebrios ampli⁹ pu-
 niēdos: nō respiciēs ad pcti grauitatē: s̄ ad ppli
 cōmunē vtilitatē. pre. 5. fol. 215. g.
Pythagoras nomē sapient⁹ refugies ne notā ar-
 rogantię incurreret p̄hm se esse nōdit. i. amato-
 rem sapientię. pre. 3. fol. 308. g. Item pre. 1. folio.
 137. b. et folio. 86. d.
Pythagoras vnde oriundus. pre. 1. fol. 10. b. c.
Pythagorici dixerūt ex p̄portione motū cele-
 stiū sonū harmoniacū causari. parte. 3. fol. 73. c.
Pythagore disciplina est per quinquenniū tace-
 re et postea eruditos loqui. parte. 3. fol. 345. e.

Placere dñio qui nō nouit merito spe bonoz ca-
 rens ne citi⁹ adueniat metuit. pre. 6. fol. 118. a.
Placere qui q̄runt per mendacia potentib⁹ et pla-
 tis nō sunt fauorabiliter aut benefice audiēdi:
 sed magis puniendi: exēplo de dauid. pre. 2. fol.
Plagay factay p aaron et moysen in cō (97. b.
 uincēdo egyptios: q̄s ordo: et quō attendēdus
 sit: et de compatione carū dē. pre. 1. fol. 141. d. b.
Plagis q̄tuor p̄ls iude tradit⁹ ē. pre. 4. fol. 132.
 e. et alie terre sicut his plangat. fol. 229. b.
Plage sicut sunt egyptijs a deo: ministerio q̄s
 oīs generi creaturay. s. q̄tuor elementoz: cor-
 poray celestiy: hoim: et angeloz. pre. 1. fol. 138. g.
Plage decē inflige egyptijs per que factę sūt: et
 correspondēt ad afflictioēs hebreoz ab eis dē il-
 las. De prima plaga et scōa. pre. 1. folio. 139. f.
 De tertia fol. 140. d. De quarta. Ibidem. h. De
 quinta. fol. 142. c. De sexta. Ibidem. d. De septi-
 ma fol. 143. d. De octaua. fol. 144. c. d. De nona
 Ibidem. g. De decima. fol. 145. g.
Plage decē quib⁹ egyptus p israelitas verberat⁹
 possunt romani regni compari tpib⁹. pre. 1. fol.
Plage egypti celit⁹ exhibite: signāt (143. f. g.
 spūaliter q̄ mala q̄tidie prauas mētes feriāt. pre.
Planete septē h̄nt p̄p̄ios mot⁹ (1. fol. 144. b.
 distinctos a motu firmamētū. pre. 1. fol. 26. c.
Planete varietates h̄nt i circūitiōe. Et an et quō
 hoz possit rō dari. parte. 3. folio. 72. g.
Plangere ille perfecte nouit pctā et operis et co-
 gitationis: vel malū qd fecit: vel bonū qd debu-
 it et nō fecit: qui mundū plene contemnit: et se/
 ipsum holocaustū deo tribuit. pre. 4. fol. 272. b.
Planctus peccatoris deb⁹ q̄ fuit in demonis ser-
 uitate. pre. 3. folio. 290. d. g.
Planctus exhibet moysi et aaron: et sup stepha-
 nū fit planct⁹ magnus: sicut de iacob legit. Je-
 sus naue sepultus refertur: non defletus: et sup
 hoc mysteriū. parte. 1. fol. 377. b.
Planctus magnus fiebat in morte notabilium
 personarum. parte. 6. folio. 179. b.
Plante nouę tactu arescūt. pre. 3. fol. 23. e.
Platanus qd et vnde dicitur. pre. 3. fol. 412. a.
Plato dixit de socrate magistro suo. Amicus q̄/
 dē socrates: magi amica ē v̄itas. pre. 5. fol. 196. b.
Plato ne modū excederet per iram: seruū se offē-
 dentē alteri cedēdū. pre. 6. fol. 95. b. Item pre. 3.
Plato solebat liberos suos intitulari (fol. 430. f.
 nominib⁹ discipuloy suoy: vel eoz quos intro-
 ducebat. parte. 1. fol. 21. b.
Plato posuit fabricatorē mūdi deū. pre. 4. folio
Plato dixit deum causam efficientem (294. e.
 mūdi: et etiam ex tempore. parte. 6. fol. 195. d.
Platonici libri continēt: In principio erat ver-
 bū rē. Sed illud. Verbū caro factū ē: nō legit⁹.
 parte. 6. fol. 105. e. Item parte. 1. fol. 12. b. et folio
 20. g. Elide etiā fol. 10. c. et fol. 12. b.
Plebs hebreā dicitur mater dei: eo q̄ nasciturus erat
 de ea fm carnē p x̄ginē mariā. pre. 3. fol. 360. b.
Pleiades vnde dicte sunt. parte. 3. folio. 72. c. d.
 e. Item parte. 2. fol. 177. b.
Plenitudo et vacuitas virtutū in sc̄is penes qd
 et quō accipi debeat. pre. 5. fol. 192. c.
Plenitudo gratie quō sanctis in scriptura attri-
 buitur.

In Glosas ordinariā Interl. q3. nection in Nico. de ly.

- buatur. parte. 5. fol. 191. b.
- Plu** Plenitudo spū sancti quo mō / r qñ data est apo
stolis. pte. 5. fol. 233. b. et fol. 234. a.
- Plenitudinis nomē in bono solet accipi. Et de
hoc exempla. parte. 2. fol. 286. a.
- Plenitudo gratie incepit in christi cōceptiōe / de/
riuando ad alios post christi ascensionem / r nō
ante. parte. 5. fol. 234. a.
- Plen^o gratia dicit^r christus: maria: et sancti / sed
different^r. parte. 5. fol. 188. c.
- Plenū tot modis dī: qñ modis vacuū. Ibidem. c.
- Plumbū imisces metallis q sunt adulterata vt
aliena separetur materia: et si forte purgata fue
rint / plumbū oīno cōsumit. pte. 4. fol. 121. b. c. f. g.
- Pluralitas personarū / r unitas eēntie in diuinis
ostendit^r ex veritate hebraica. pte. 4. fol. 143. b.
- Pluribus intent^o minor est ad finē / (et fo. 424. b
gula sensus. parte. 3. fol. 398. a.
- Plus valuit apd sodomitas malū inolitū q bo
nū inolitū. parte. 1. folio. 73. a. Interl.
- Pluuias ipso tpe pluuiarū cum israelite maiores
solito cernerent: reuersi ad conscientia: peccat^r
suis hoc imputauerūt: et irā celestē superuentu
rā timuerunt. Sed nos turbatis element^r / r ipso
iudice per aperta indicia vim sue ire minitāte:
nihil de correctiōe morū requirim^o / rē. pte. 2. fo.
Pluuia cōmuniter sequitur toni / (lio. 253. f.
trium. parte. 3. fol. 72. c. b.
- Pluuia gfe descendit abundans sup aplos i die
pentecostes post septē christi mysteria: sicut he
lias septē vicib^o oras pluuiā impetravit. pte. 2.
- Pod** Poder^o est vestis rē. pte. 6. fo. 242. (fo. 256. e
b. d. Item parte. 1. fol. 227. g.
- Poe** Poeta aliqui dicūt etiam propheta large accipiē
do hoc nomen. parte. 6. folio. 128. f. b
- Poetarum carmina / r doctine seculares / cibus
sunt demonū et siliq^r sterili suauitate resonan
tes. pte. 5. fo. 165. a. Item parte. 4. fo. 174. g
- Poetarum carmina per ranas significant^r: q in
ani et inflata modulatiōe vel ranarū sonis / r cā
tibus mundo deceptionis fabulas intulerunt.
parte. 1. fol. 139. e. et fol. sequenti. b
- Poete / astrologi / pbi / qui inania loquunt^r / r iver
bis tñ confidunt deū ad amaritudinē puocant.
Regnum enim dei nō est in sermone / sed virtu
te. parte. 1. folio. 332. f.
- Poetas et pbos cū legim^o vt diuinā scripturam
sapientius / r facundius legam^o / argentū / r auz
ab egyptijs petimus. pte. 1. fol. 128. c.
- Pol** Pollicitatione bona securior: ne videam^r cū fa
cis mala: nec de mala cōminatione diffidas si
conuersus facias meliora. pte. 2. fol. 238. f
- Polluit diabolus tribus modis ea que corā ho
minib^o bona sunt. pte. 3. fol. 6. b
- Pollutio i sonis an / r qñ pctm sit. p. 1. fo. 357. f. b.
- Polluti nō celebrāt / vel cōmunicant in crastino
nisi necessitas vel diei solēntas recompēset / vt
probabiliter credat^r q a diabolo talis pollutio
procuref. parte. 1. fol. 357. b
- Pollus arctic^o / r antarcticus q / r qles dicunt^r. par
te. 3. fol. 24. f. g. et fol. 68. b. Itē parte. 4. fol. 33. c.
- Pom** Poma qui portat odore fruitur: sed alijs cibum
fert. parte. 3. folio. 25. e
- Poma q possunt manu colligi / primo colligunt^r
/ r postea illa q non possunt capi / nisi cū vncino:
q rami attrahunt. pte. 4. fol. 367. g. b. Itē pte. 1.
- Poma solent paleis misceri / vt ille / (fo. 16. c
sa vsq^r ad terras ferant. pte. 3. fo. 25. e
- Poma pulcherrima in locis maris mortui nata
que et qualia sint. pte. 6. fol. 225. b. Et horū my
stica significatio. Ibidem.
- Poma mādrazore q petiuit rachel cui^o efficacie
pte. 1. fo. 92. g. Elide etiā in Mādragoza.
- Pope viget i qñtatur: vasis: / r ferul^r vt de alijs
taceam^o / in ecclijs / r cenobijs / vbi plati fuerunt
valde boni paucisq^r contēti. pte. 1. fo. 56. b
- Pompeius qñ / r per quē hierosolymā venit: / r vt
be capta / r templo reſerato vsq^r in sanctaſcōrū
accessit / rē. iudeasq^r tributariā romanis fecit. p
te. 4. fol. 459. g. Item pte. 5. fo. 69. d
- Pondus oīe candelabri i tabernaculo erat vt
dicit^r Rab. Sa. pondus centū / r viginti librarū /
fm pondus colonie. pte. 1. fol. 179. b.
- Pondera antiquit^r fiebant cū lapidib^o sicut mō
fiūt p diūſas portiones metalli / rē. p. 3. fol. 324. b.
- Pontificis vestimēta sunt opera virtutū: sapien
tia: doctrina. parte. 3. fol. 433. e.
- Pontifex primo oīm totus sit castitate vestitus:
quod indumentū vsq^r ad pedes / regens totum
corpus / significat. parte. 1. fol. 210. c
- Pontificis tanta debet eē scientia vt gressus ei^o
et motus / et omia vocalia sint: et veritatē quā
mēte cōcepit / habitu resonet: quicqd agit / qd
quid loquit^r / doctrina sit. parte. 1. fol. 228. b
- Pontifex necesse ē vt timidus / r erubescens / que
ipse nō fecit: alijs faciēda p̄dicet. pte. 2. fol. 262. b
- Pontifex ad statū pmoueri dign^o ē doct^o cui^o
xga germinat / floret / r facit fructū. p. 1. fo. 292. d
- Pontifices / r sacerdotes de nouo cōsecrati / a se
ptē debēt abstinere / et q illa sunt: q facto debēt
offerre septē: / r q illa sunt. parte. 1. fo. 229. g.
- Pontifex stat in gradu ligneo / cū singulari imi
tatione dñice passionis altiorē se ceteri facit. Si
enī nō imitat^r passionē dñi: nōdū gradū ligneū
vnde alijs p̄mineat / ascendit. pte. 2. fo. 262. b
- Pontifices concedūt plerūq^r d facultatib^o eccle
sie principib^o / r suos aduersarios: q nō sūt ad b
ordinatē: et sic incurrit malū offensę diuine. Et
de b figure. parte. 2. folio. 225. b
- Pōtifer sūm^o i determinatione negotiorū fidē vt
mores tangētū p se / r p alios ad b idoneos de
bet inuestigare qd d b sentiāt sacre sc̄pturę: / r fm
b negocia fm̄are. Et de b figura. p. 2. fo. 247. b
- Pōtifer sūm^o cū suo collegio remediū adhibere
debet: nō solū in statutis platorū inferiorū / r etiā i
suis si nimis graua videant^r. parte. 6. fol. 191. d.
- Pontifices nostri et curari: facto b clamāt. Non
habem^o regē nisi cesarē: dimittētes ecclesias in
gerunt se curijs principū. parte. 2. folio. 239. d
- Pōtifer debet orare p toto mūdo: / r per qd hoc
significat. parte. 3. fol. 385. e. f
- Pontifices summus: scz et ceteri debent esse sol
liciti vt loca sue iurisdictionis clausa sint virtu
tum muris: et q ibi sint sacerdotes et clerici ar
mis sacre scripture et orationis deuote muniti.
parte. 2. folio. 225. d

Postilla et Additiones aliorum Repertorium alphabetici.

Pontifices in nouo testamento et curati et etiam clerici/seculares vel religiosi statim quando nudant vestibus virtutum/mortui sunt spiritualiter: licet adhuc uiuant corporaliter. Et de hoc figura. parte. 1. folio. 298. f.

Pontifex dicitur christus et quare. parte. 6. fol. 139. b.

Pontifex siue pontifices. parte. 2. fol. 313. b. et fol. 204. d. et fol. 33. g. Item parte. 6. fol. 255. d. Item parte. 4. fol. 478. b. Item parte. 3. folio. 148. b. et fol. 260. d. Item parte. 1. fol. 243. f.

Pontificum iudaicorum a fundatione primi templi catalogus: scilicet et eorum qui post captiuitatem babilonis in gente iudea fuerunt: et sub quibus regum tribus pontificatum habuerunt. parte. 4. folio. 463. e. f. et fol. 428. b.

Pontifices iudeorum a seleuci nicanoris regno usque ad iudam machabenum enumerantur. parte. 4. fol. 467. e.

Pontifices iudeorum tempore persecutionis christi erant de tribu leui: et pharisei pro maiori parte erant de tribu symeon. parte. 5. fol. 220. b. g. h. et fol. 221. c.

Pontifices fuisse omnes primogenitos a noe usque ad aaron aiunt hebrei. parte. 1. fol. 64. a.

Pontifices veteris testamenti quod consecrati sunt post mortem aaron. parte. 1. fol. 228. b. et fol. 229. c.

Pontificale officium: quomodo/quare et quando assumendum. parte. 6. folio. 142. b.

Pontifex nomen proprium est: et pilatus cognomen. parte. 5. fol. 83. g.

Populos duos exprimitur duo filii. (te. 5. fol. 83. g. l. i. ad eum iudaicum. s. natu maiorem: et christianum minorem. 4. maioris sacrificium de terrenis operibus reprobatur. parte. 1. fol. 45. a.)

Populi iudaici priorem honorem si consideres: pontificalem ordinem: insignia sacerdotum etc. et eos cum celestibus in terris habere consortia etc. Illi autem multo dedecore horrescunt sine templo/sine altari/sine sacrificio/sine propheta/sine sacerdotio/sine celesti visitatione/unde patet quod pater conspuens perfudit vultus eorum ignominia. parte. 1. fol. 285. g.

Populus israel deus gubernauit: (te. 1. fol. 285. g. et dicitur tripliciter. parte. 2. fol. 31. c.)

Populus israel consuetudo fuit ut quicquid dubitaret: a domino per prophetas quereret. parte. 4. fol. 238. e.

Populus totus israel licet diceretur dei filius/et sacerdotes ad eius ministerium deputati dicebantur filii et serui modo speciali. parte. 4. fol. 424. b. c.

Populus israel dicitur segregatus ab alijs populis/et solus: et quare/per quod et quod. parte. 1. fol. 305. d. et fol. 373. c.

Populus israel vocatus est hereditas domini: et quare. parte. 3. folio. 201. g.

Populus israeliticus commendatur in prophetis balaam secundum quadruplicem statum: in quorum vno quodque multipliciter laus eius explanatur. parte. 1. fol. 310. b. c. d.

Populus sub lege a deo data ante prophetiam debebat cultui diuino applicari sub nomine tetragrammaton. parte. 1. fol. 130. c. et fol. 121. g. et fol. 136. g.

Populus israel sponsa nomen intelligitur. parte. 3. fol. 355. g.

Populus iudaicus fuit desponsatus per suspensionem legis/et principales populi imposuerunt sibi coronas in die dationis legis/et ideo fuerunt coronati ad modum sponsae. parte. 1. fol. 202. d. et clari fol. 203. b.

Populus iudaicus coronas non deposuit ad ostendendum quod volebat esse subiectus legi/sed quod peccauerat per idolatriam etc. ad eorum confusionem preceptum

per dominum eas deponi. parte. 1. fol. 202. d.

Populus totius mundi in tres partes diuisus est post passionem christi et publicationem euangelij: quarum una est iudeorum obstinatorum: alia est gentium in infidelitate remanentium: tertia est christianorum. parte. 4. fol. 420. f.

Populi israelitici status quadrupliciter distinguuntur: in domum israel: in domum aaron: in domum leui: et in timores domini: et quod per hos significatur. parte. 3. fol. 274. d.

Populus israel pollere debuit specialiter sanctitate pre ceteris et prerogatiua. parte. 3. folio. 304. f. g. Item parte. 1. fol. 369. f.

Populus israeliticus ostenditur laudabilis in duobus.

Populus iudaicus significatur (parte. 3. fol. 387. a. per duodecim lapides de iordanis fundo exportatos. parte. 2. fol. 7. d.)

Populus israel post ingressum terre promissionis habuit triplicem modum gubernationis: videlicet per iudices et per reges et per pontifices etc. parte. 2. fol. 62. b. Et de etiam in Canthe drin/et in Dominus.

Populus iudeorum iudaicus. s. et gentilis/per duos baiulos botri figuratur: quorum prior cecus et auersus: ignarus presentis gratie: posterior credens christum/ante oculos habens/semper quem portat videt: et quasi seruus domini: et discipulus magistri sequitur. parte. 1. fol. 286. f. et fol. 331. b. c.

Populus iudaicus antequam peccaret deceptus ab exploratoribus incedebat recte versus montem seir/sed post peccatum declinauerunt a via recta et magno tempore fuerunt vagabundi per desertum: et postea redierunt versus montem seir. parte. 1. fol. 332. b.

Populus iudaicus christum ligno crucis affligens/non credidit esse dei virtute/sic moyses cum petram percussit de virtute dei dubitauit/et figuratur moyses populum sub lege positum. parte. 1. fol. 331. f.

Populus iudaicus a principio fuit murmuracionibus assuetus/et significatur per ananiam. parte. 2. fol. 107. d.

Populus israel decem vicibus tentauit: et enumerantur. parte. 1. folio. 288. c. d.

Populus multitudo est: cum ergo dicitur. Appositus est iacob ad populum suum: queritur de quo populo dicitur cum pauci fuerant. s. abraham et isaac etc. parte. 1. folio. 120. a. c. et folio. 121. a. b.

Populus dei exulta/audi tue nobilitatis insignia: vocatur/et non ut plebs/sed ut rex. Sed discere quod agendo quisque fiat rex. parte. 2. fol. 37. b.

Populi duo/gentilis. s. et iudaicus: nomine duorum debitorum significatur quare et quod. parte. 5. fol. 145. b.

Populus nationum liber et lasciuus: cui nullus romanus doctor frenum correctionis posuit/per apostolos ad dominum adducitur. parte. 5. fol. 173. a. b. et fol. 64. a.

Populus qui in campo fidei nulli officij lotis ligatur/significatur per onagrum. parte. 3. fol. 18. f.

Populus ecclesie in duplici differetia est. Qui dam spirituales percipiunt sapientie et scientie dulcedinem. Alij sunt carnales/umentis et pedibus similes: crassis et stolidis sensibus abundantes. parte. 1. fol. 321. c.

Populi deuoti licet nunc sint aduenae patriae celestis: tamen libenter volunt audire de ea predicatione verbi diuini: sicut quilibet aduenae libenter audit bonos rumores de patria sua. parte. 1. fol. 86. d.

Pops christianus et multo fortius clerici/principes/et p
lati singulis diebus intendat cultui diuino aliq
ad opera ppria manu mittat. pte. 1. fo. 210. c.
Populus christianus et principes tot et tanta ob
tulerunt p'lati et ministris ecclesie q' ascendit
vltra necessitate: imo etia contra vtilitatem p
pter abusum inde sequentē. Ibidem. h.
Populus peccadi argumentū assumit a peccat
sacerdotū dicens/Quare non facerem hoc/ex q
sacerdos meus facit hoc/pte. 1. fol. 219. b.
Populus sicut sequit' sacerdotē in malū: ita seq
debet in bonū. parte. 1. folio. 220. d
Populus cōmunis in nouo testamento arcend
est a cancello vel choro vbi diuinū officiū cele
braf. Et de hoc figura. pte. 1. fol. 293. d
Populus tenet puidere seruietib' deo de victu
et vestitu. Et ostendit hoc ex vtroq testamēto.
Et istud etia obseruati fuit ab antiq apud gē
tiles. parte. 1. folio. 293. b. et fol. 294. c. Et de eti
am in Seruientes cōmunitati.
Populi ordinatio vt bona sit requirit possessio
nū inter se diuisio. parte. 1. fol. 312. c
Populus subditus cōmuniter habet tres status
vel ordines. s. agricolas/milites/et deo seruien
tes. parte. 1. fol. 266. c
Porcina caro et omnia quor' esus erat illicit' in
veteri lege/erunt tpe messie licita/ostenditur ex
hebraica glosa. parte. 4. fol. 109. c
Porphyrus hereticus/ quō et qualiter danielis
pphetia de christo/et alijs calūniari nitebat. p
te. 4. fol. 294. a. Et sepe sepius reprehēdit signā
ter. fol. 310. e. g. et fol. 326. e. et fol. 355. f.
Porphyrus calūniā struit ecclesie/suā ostendēs
imperitiā dū euangeliste matthei nititur argue
re falsitatē. pte. 2. fol. 237. g
Porphyrus impij stulticiā caueamus ne matrone
et mulieres sint noster senatus: q' dominant' in
ecclesijs/et d' sacerdotali gradu fauor iudicet se
minarum. parte. 4. fol. 12. a
Porphyrus dixit q' sola ala esset beatificabilis:
et corpus omnino esse fugiendū: et sic nō idem
ipse homo resurgeret q' compositus est ex ania
et corpore. parte. 3. folio. 41. h
Portis adhibent' value/serge vectes/et q're. pte. 6.
Porte ciuitat' hierl'm pncipales sex qd' (257. a
mystice significēt. pte. 2. fol. 258. d
Porta gregis in hierl'm a sacerdotib' prima edi
ficata vel sanctificata esse videt: i' vicinia ipsi
templi: et hoc congruere videtur: et quare sic di
citur. pte. 2. fol. 256. e. vocata est etiam porta ne
gociatorum. Ibidem. g
Porta piscium in hierl'm respicit iopen: vicini
or mari inter cunctas vias hierusalē: et nūc por
ta dauid serf appellari: et esse prima portar' ad
occidentē montis sion. parte. 2. fol. 256. f. h
Porta vetus in hierusalē nomiaf alibi porta iu
diciaria/et quare. parte. 2. folio. 257. d
Porta speciosa rēpli/ vbi et a q' cōstructa. pte. 2.
fo. 175. c. e. et fol. 231. e. Itē parte. 6. fol. 169. f
Porte equor' fuerūt due. pte. 4. fol. 154. b
Portam fuisse in hierusalē que porta acus dicta
sit in nulla auctentica scriptura inuenit: sicut q
dā exponit illd/ Facili' ē camelū rē. p. 5. fo. 60. b

Porte quattuor erant in atrio templi fm quattu
or partes orbis: et erant quattuor portarij/ siue
ianitores. Prima erat oriētal' ex qua pte erat
ingressus templi: secunda occidētal' ex q' par
te erat posterior pars templi q' dicebat' scimlan
croz: alię due aquilonaris et australis/ erant ex
lateribus templi. parte. 2. fol. 210. e. f.
Porte templi clausurunt se/ cū sacerdotes portā
tes arcā vellent eā transferre de tabernaculo da
uid rē. quando et propter quid aperiebant'. par
te. 3. fol. 124. g. h. et fol. 125. f. et folio. 285. b. c. d.
Item parte. 2. fol. 219. g. h
Porte per quas fit ingressus ad ecclesiā militan
tem/ sunt exorcismus/ cathecismus/ et baptism'.
Porta militantis ecclesie ē (pte. 3. fol. 215. d. h
baptismus porta triumphantis est extrema vi
ctio. parte. 4. folio. 101. b.
Porte dicunt' oēs articuli fidei: et etia sacramē
ta ecclesie/ et nō habēt efficaciam nisi ab vno chri
sto q' dicit' porta in singulari. pte. 3. fol. 261. b
Porta regni est dies iudicij in quo electi intrant
ad gloriam. parte. 3. fol. 16. f.
Porta mort' vicia: porte vite/ stutes rē. pte. 4.
Porte inferi q' sint. pte. 5. fo. 52. b (fo. 49. a.
Porte due sunt p' q's tentat diabolus. s. cupidita
tis et timoris. Eisdē in contrariū versis strit de
us. pte. 6. fol. 95. a. Item pte. 3. fo. 126. a
Porte due/ oculorum scz et aurium. In his duo
b' sensib' maxie peccat: hō puniet. p. 4. fo. 398. a
Portenta q' dicunt'. pte. 4. fo. 156. c.
Portenta aliqñ portendūt p'spera: aliqñ p'refigu
rant aduersa. pte. 4. fol. 466. f
Portio virilis/ q' et qñ dicit'. pte. 1. fol. 20. c.
Portus in iudea super mare mediterraneum est
in ioppe. pte. 4. folio. 373. b
Positio manus dei super aliquē significat occul
tationem sui: et subtractio manus ei' denotat
revelationem. pte. 1. fol. 175. d
Positura quid sit: et quō sub distinguif. p. 4. fo.
Possessiones ecclesie dicuntur amor' (2. d. e
tigat: sicut res inanimate consecrate dicebant'
mori vel mortue. pte. 1. fol. 264. b
Possessiones ecclesie distrabi nō debent/ cū a re
gibus deo sint mancipate. et iō in nulli' bonis
computandē. pte. 1. fo. 114. f. Interl.
Possessionem habet quisq' fm virtutem et con
uersationem sanctam: alius virginitatem ha
bet: alius continentia pollet: ille pauperum p
trocinio. parte. 1. folio. 259. b.
Possessio dei qui vult esse/ duas habeat vxores:
scz gratiā et emendationē morū: hē generāt fru
ctus rē. parte. 2. folio. 62. e
Possident fideles dñm p fidē et dilectionē et de
possidet eos per gratiā. pte. 4. fo. 175. f.
Postilla Nicolai de lyra tribus cōmendatur/ et
ex tribus insufficiētia ascribitur. parte. 1. folio.
6. e. f. Sed excusatur. of. 9. d.
Postillam suā correxit vltimate Nico. de ly. an
no. 48. ccc. xviij. parte. 4. fol. 316. f
Postulationē faciendo quare moyses et samuel
ceteris patrib' p'ferunt. pte. 4. fo. 132. e.
Potatio vini imtemperate est causa vt eueniant
mala. parte. 3. folio. 14. f

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

Potari nimis multivulnera p̄ tumorē acceperit: q̄ nulla ferri causa ptulerit. pte. 3. fol. 331. e.
Potētatus isti mundi p̄ qd significat. pte. 4. fo.
Potentes assimulant accipitri q̄ mā (474. g.
 fuctus videt. parte. 1. fol. 346. f.
Potētes huius seculi designant p̄ rhinocerōtē. pte
Potentes et principes magis sunt (3. fo. 74. f.
 solliciti seruare honestatē iter extraneos q̄ in
 ter domesticos. parte. 3. fol. 234. g.
Potentes dicunt in alijs gentibus in prelio: qui
 corporis robore fortiores sunt in israel x̄o qui
 iustiores. parte. 2. fol. 37. e.
Potētes seculi q̄s cōsortes habent nature/pedi/
 gnā h̄e p̄fortes ḡe: et honorē quē soli deo de/
 buerāt: in sese trāsferre cōtendūt. pte. 2. fo. 308. a
Potētes huius seculi diabolus studet incitare
 ad odiū amicoꝝ christi: et nō solū ad odiēdum
 in corde sed etiā ad psequendū in ope: et p̄ quē
 significat. parte. 2. fol. 84. b.
Potēti et iniq̄ q̄cūq̄ adheret: ip̄e q̄s de ei⁹ poten/
 tia velut ex pinguedine tumet. pte. 3. fol. 35. e. g.
Potens maliciosus habens multos auxiliato/
 res in suis malis: sc̄z diabolū/consiliarios/con/
 sanguineos/adulatores/ministros suos/ et sibi
 confederatos. parte. 4. fo. 252. b.
Potētes cōsumptis bonis in roto vel i pte i ebri/
 etatib⁹ et cōuiuijs: frequēter se cōuertūt ad spo/
 liandū ecclesiās iocalibus. pte. 4. fo. 305. b.
Potentes maliciosi significant rē. parte. 4. fol.
 338. d. et fol. 305. b. et fol. 390. b.
Potētes antiquitus lectos habebāt argēteos et
 aureos exterius: sed interi⁹ de alia materia. pte
Potentia a quo sit et quomodo: (3. fol. 333. c.
 et p̄ quid laudabiliter vel reprehensibiliter pos/
 sideatur. parte. 6. fol. 28. b.
Potētia diuina q̄ manifestata fuit in veteri lege
 p̄ miracula subuertētia inimicos/et liberātia po/
 pulū dei: in noua lege ostensa fuit p̄ mirabilem
 patientiā sanctorū. parte. 3. fol. 197. a. b. c.
Potentia creatoris ostendit pulchritudo firma/
 menti p̄ claritatē siderū. pte. 3. fo. 431. a.
Potētia dei gloriosa relucet in solis opib⁹: q̄ sūt
 illuminare cetera corpa: renouare terrā herbis
 et floribus: terrenāscētia folijs et fructib⁹: et sic d̄
 alijs eius effectibus. pte. 3. fol. 431. a. b.
Potentia dei patris apparet i duobus. f. in crea/
 turarū pductione et cōseruatione/et impiorū ius/
 tificatione. parte. 6. fol. 134. d.
Potestas bona et mala a deo ē rē. pte. 6. fo. 28. a.
Potestas non est cuiq̄ nisi a deo equo: et si te la/
 teat equitas. pte. 3. fol. 171. e.
Potētis noīe interdū accipit ptās ipsa: aliq̄ ipse
 hō habens potestatē. pte. 6. fol. 28. a.
Potestas nō ē a diabolo/ sed obnoxia tñ isidijs
 diaboli: nec ideo mala ordinatio potestatū: q̄
 malo sūt obnoxie potestates. pte. 5. fol. 136. e
Potestatis ordo nō i crimine ē/ sed elatio tumor rē.
Potestati quādo et quādo nō (pte. 6. fo. 28. b.
 obtemperandū sit. pte. 6. fo. 28. b.
Potestates seculares licet inter fideles ppter ca/
 tholicam confessionē annumerent: sepe tamen
 tales fraudem moluntur negocio regni terre/
 stris. parte. 4. fol. 452. a.

Potestas tunc solum bene regit: cū nō amando
 sed timendo retinet: et oportet vt ministrari re/
 cte valeat/ q̄ nō cupiditas/ sed necessitas hanc
 imponat. parte. 3. fol. 64. e.
Potestate p̄ cōmuni vtilitate accepta: qui aut
 nō vritur/aut abutit: suo se gladio confodit: et
 quo ab hoste defendi debuerat/ hostem potius
 iuuat. parte. 2. fol. 96. e.
Potestatē accipiēs i populo fm̄ magistratū di/
 uinē legis: vitam suā et subditorū ordinet atq̄
 regat. parte. 1. fol. 314. e.
Potestas demonis tāta est/ q̄ nulla stute homi/
 nis/ carminibus/ herbis/ lapidibus/ characteri/
 bus/ et similib⁹: arceri et stringi potest. pte. 3. fol.
 79. b. Vide etiam in Demones.
Potestas diaboli quodāmodo fuit eiecta a po/
 pulo iudaico p̄ legis dationē: et trāsijt ad gētilē
 sine lege rē. sed adueniente christi p̄dicatiōe et
 aploꝝ/redijt ad pplm̄ iudaicū. pte. 5. fol. 45. f. g.
Potestas christi fm̄ naturam diuinā cū sit inu/
 nita: nec deprimi potest/ nec etiā sublimari: fm̄
 vero naturam humanā sublimata est/ et adhuc
 sublimabit. parte. 2. fol. 65. b.
Potēs spūal: q̄ dicit clauis/ ē duplex. Una ē dis/
 cernēdi vlt iudicādi p̄ctm̄ a nō p̄ctō: alia admit/
 tēdi vel excludēdi a celesti regno. pte. 5. fo. 52. g
Potus et cibus i sacra scriptura generalit̄ noīe p̄
 nis et aque intelligunt. pte. 3. fol. 418. c.
Potus vini p̄ tempore fuit simpliciter phibitus
 sacerdotibus: quo debebant ad ministeriū ta/
 bernaculi et altaris accedere: vt haberēt scienti/
 am discernendi. pte. 1. fol. 232. c.
Potio cathartica q̄ d̄. p. 4. fo. 145. e. et fo. 244. a
Potū q̄ dat sitiētī/ vel calicē diuini verbi porri/
 git errātī: ob id vt a deo remuneratore/ vel terre/
 nū cōmodū/ vlt terrenā sapiam expectet: huius
 crater nō est torna factus. pte. 3. fol. 365. e.
Prauoꝝ mos ē/ ne videant nescij: bona oib⁹ nō/ **Pra**
 ta iactāter dicere q̄si incognita. pte. 3. fol. 22. e.
Prauoꝝ mos ē/ recte dictū nō cōsentire: sed e di/
 uerso respondere. parte. 3. fol. 28. a
Prauoꝝ societate infirmi declinēt: ne mala que
 frequēter aspiciūt/ et corrigere nō valent: imita/
 ri delectent. parte. 4. fol. 214. b.
Praui cū bonos mori p̄ tormēta aspiciūt: ab eis
 similitudinē maledictionis sumūt. pte. 3. fol. 56. g.
Praui corde qui dicant. pte. 3. fol. 130. a.
Prauos actus cohibēs/ et celo bono destruens:
 s̄z tñ delectationē carnalē i abscondito pectoris
 celat: significat p̄ illū qui seminā in predam de
 bello seruat. parte. 1. fol. 319. a.
Preambulū ē explicatio modi: p̄ quē dedit dñs **Pra**
 p̄cepta decalogi. parte. 1. fol. 336. g.
Precans inclinata ceruice in terra prius fundit:
 Qui x̄o tergū vertit: gestu corporis idicat se ne/
 gligere cōmūantē. pte. 4. fol. 156. e.
Precantes deū/ et nō de eo bñ sentiētes/ sonū ha/
 bent: qui bñ/ vocē. pte. 3. fol. 295. b.
Precellētes alios in aliqua grā speciali in eccle/
 sia dei: vtpote in auro sapie rē. oēs istas grati/
 as puertere debēt ad edificiū ecclie i bonis mo/
 ribus et fide: et de hoc figura. pte. 2. fol. 213. b.
Precetoz vn⁹ p̄esse debet alijs i choro caratib⁹:
 64

In Glosas ordinaria Interl. q. necnon i Nico. de ly.

sicut in qualibet ecclesia cathedrali vn^o e^o p^o r^o vnde hui^o trahit exemplū. pte. 2. fol. 210. d.
Preceptoꝝ i lege triplex differentia. Quēdā em^o moralia/ quēdā iudicialia/ quēdā ceremonialia parte. 5. fol. 20. b. Item parte. 6. fol. 131. g. h. et h^orum imperfectio. Ibidem.
Precepta ceremonialia habuerūt cursū suū vsq^{ue} ad christi passionē: et iō vsq^{ue} tūc ea christ^o obseruauit. pte. 5. fol. 30. c. et fo. 20. b. c. Itē pte. 6. fol. 117. b.
Precepta ceremonialia a rpe publica/ tionis euangelij sunt mortifera. Iudicialia nō obligant/ nisi de nouo fuerint instituta. Adora/ lia dō remanēt tē. parte. 1. fol. 205. d.
Precepta tot quare iudicis data fuerūt. parte. 1. fol. 235. c. et fol. 241. a.
Precepta legis veteri sūt sexcēta et tredecim. pte. 2. fo. 57. b.
Precepta quēdā sunt circa mores: (2. fo. 57. b. et dicunt pcepta: quēdā sunt circa modū colen/ di: et dicunt ceremonie: qdā sūt circa iustū hoīs conuictū: et dicunt iudicia. parte. 1. fol. 337. b.
Precepta iudicialia et ceremonialia euacuata sūt p nouā legē: alit tñ et alit. pte. 1. fol. 167. c.
Precepta iudicialia sic sunt euacuata/ q nō obli/ gant in lege noua: ea tñ obseruare nō est morti/ ferū: quomō et quare. parte. 1. fol. 167. c.
Precepta moralia manēt in noua lege: quia ius naturale est immutabile. Precepta dō iudici/ alia et ceremonialia euacuata sunt per nouā le/ gem. parte. 1. fol. 167. c.
Precepta ceremonialia et iudicialia non fuerunt simpliciter inobseruabilia: sed dicuntur inob/ seruabilia: quia de difficili obseruabilia: sicut dicit aliquid intrāsbile/ quod de difficili ē trāsbile. parte. 6. fol. 191. d.
Precepta ceremonialia reducunt oīa ad pceptū de obseruātia sabbati: et oīa iudicialia et mo/ ralia ad alia pcepta. parte. 1. fol. 164. b.
Precepta quēdā in scripturis sunt obseruāda in hac vita/ et in futura ppetuo. Alia q̄ toto tēpore hui^o vite iubent^{ur} obseruari. Alia sunt q̄ in vete/ ri testamēto obseruata sunt: sed iam cōsumē/ te euangelio/ nō iuxta litterā/ sed fm mysticum sensum obseruant. pte. 1. fol. 179. g.
Precepta decē sunt quasi quēdā cōclusiones im/ mediate sequētes ex principiis iuris naturalis: quē statim capiunt et iā a parū intelligētibz: et talia erant pponēda toti populo in cōmuni. parte. 1. fol. 164. g. et fol. 167. c.
Precepta alia a pceptis decalogi sunt in dupli/ ci gradu: qz aliqua se habēt ad pcepta decalogi sicut principia eoz. Alia autē se habēt ad ea si/ cut quēdā conclusiones elicite ex pceptis de/ calogi. parte. 1. fol. 338. b.
Precepta oīa legis mosaice reducunt ad tria ge/ nera pceptoꝝ. i. ad moralia/ ceremonialia et iudi/ cialia. pte. 2. fo. 255. b. Itē pte. 3. fo. 233. f.
Precepta moralia et iudicialia iustificabāt tē. p/ Precepta moralia et ceremoni/ (te. 6. fo. 10. c. d. alia et iudicialia quomō euacuānt. parte. 6. fol. 131. g. h. et fol. sequenti.
Precepta decalogi dicta sūt vba vite: qz seruan/ tes ea nō incurrēbāt pēnā mortis corporalis: quē transgressoꝝ inligēbāt. pte. 6. fo. 177. g.

Precepta decalogi omnia ordinant ad actū di/ ligendi. parte. 6. fol. 28. g.
**Precepta de dilectione dei et primi inq̄tū sunt de necessitate salutis: in veteri lege ad plenū cō/ tinent: sed q̄tum ad pfectionē et tanq̄ consilia continent in noua. parte. 6. fol. 231. b. c.
Precepta charitatis cur iter pcepta decalogi nō ponunt: cū tamē sint pma et maxima in quibus tota lex pender et prophete. parte. 1. fol. 229. d. et fol. 166. b. c. d. et fol. 339. b.
Precepta decalogi data fuerūt de faciliōz ad affectū/ et notioz quo ad intellectū/ nō autē de difficilibz. pte. 1. fol. 166. c. et fol. 339. b.
Preceptū de dilectōe dei put i lege tradit: ē dif/ ficillimū: pceptū etiā de dilectōe primi nō mo/ dice difficultatis ē/ et quibus. pte. 1. fo. 166. d.
Precepta dei significant p specula mulierū: i q/ bus aīe sp̄ aspiciūt: et si quē in eis sunt fedtatis macule/ dephendūt. pte. 1. fol. 211. f. b.
Preceptū charitatis qualiter sit intelligendum: q̄liter sit primū/ qualis splēdū. pte. 5. fol. 70. b. et quō implet/ vel hic vel i futura vita. Ibidē. c.
Precepta decalogi quot i vna de duab^{us} tabulis scripta fuerūt. pte. 1. fol. 198. a. et sequēti. c. et fo. 200. f. et fol. 276. b. et fol. 337. c.
Precepta decalogi quare et quomodo i lege po/ pulo israelitico per moysen secūdo sūt data/ si/ ue iterata. parte. 1. fol. 249. a. b. c. d.
Precepta dei nō sunt discutienda quare illa pce/ pra/ sed faciēda. pte. 3. fol. 350. e.
Precepta dei omnia/ licet dicant testimonia: tñ illa pprie quibus addit pmissū v^{el} pena. pte. 3. fo. 434. b.
In pceptis q̄ ad vitā p̄tinēt/ et sūt p̄spi (434. b. quomō debem^{us} q̄rere allegoriā: ne queram^{us} nō/ dum in scirpo. parte. 4. fol. 122. e.
**Precepta omnia ordinātia hoīem ad primū/ nō sunt nisi quēdā cōclusiones deriuare ex isto p̄n/ cipio: Oīa q̄ q̄cūq^{ue} vultis tē. pte. 5. fol. 28. b.
Precepta decalogi sunt quēdā conclusiones p/ me p̄ncipioꝝ i opabilibz. Alia autē sunt/ quēdā cōclusiones secundarie/ deducte ex p̄dictis p̄ncipiis mediantibus pceptis decalogi. par/ te. 1. fol. 338. b. c. et fol. 367. g.
Precepta quattuor ordinātia ad deum ponunt hebrei: et erga primū ponūt tñ sex: alit docto/ res catholici. parte. 1. fol. 165. c.
Preceptū p̄mū hebrei binēbraliter diuidūt p af/ firmatiuū et negatiuū. pte. 1. fol. 164. c.
Precepta tria dant in decalogo/ tñ ordinantia ad deū: et huius ratio. pte. 1. fo. 163. d.
Precepta omnia negatiua quibus phibent iniri/ rie vel no cumenta primo inferenda: an et quo/ modo possint impleri sine hoc q̄ homo diligit proximū. parte. 1. fol. 249. b. c. d.
Preceptū de vnitate dei/ quē necessitas fuit to/ tiens repetendū in deuteronomio: cū p̄us i exo/ do positum fuit. pte. 1. fol. 339. a.
Precepta legis diuine ordinant ad dei dilectio/ nem et primi. parte. 1. fol. 214. c.
Preceptū de dilectione dei/ an et quomō possit dici lex. parte. 1. fol. 337. c. f. Et an illa cōsequen/ tia valeat: hoc ē mandatū magnū in lege: igitur est pprie lex. Ibidem. b.****

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

Preceptū de dilectione proximi (put in lege diuina tradit) an sit de pceptis iuris naturalis pmo et p se notis. parte. 1. fol. 249. c. d.
Preceptū charitatis siue de dilectione dei: qtuor locis tradit i scripturis. pte. 5. fo. 70. b.
Precepta charitatis cū sint duo: p vtroq vnus sepe ponit: qliter et quare. pte. 6. fo. 28. e.
Precepta de credendis an fuerint data in veteri testamēto. parte. 6. fol. 84. b. c. d.
Custodire pceptū et memoriā habere de pcepto siue de lege/ differētiā habet. pte. 4. fo. 424. a.
Preceptū de sabbati obseruatione/ partim ē morale/ et partim ceremoniale/ quādo et quomodo. parte. 1. fol. 163. d. et fol. 164. d. g.
Preceptū de obseruantia sabbati cōtinet plures obseruantias. parte. 1. fol. 155. b.
Preceptū de cōcupiscētia vtrū sit vnū pceptum vel duo. parte. 1. fol. 165. b. c.
Precepta decē scribunt/ sicut decē plagis percutiunt egypti. parte. 1. fol. 164. e.
Precepta moralia/ iudicialia/ et ceremonialia: quomō christus adimpleuit: q: nihil ad pfectū adduxit lex. parte. 3. fol. 203. b.
Preceptū an viro soli/ vel etiā femine deus dederit de abstinentō a fructu ligni scientie boni et mali. parte. 1. fol. 37. f.
Preceptū trāsgressio an nō fuit totalit cōsumata vsq ad comestione vni. p. 1. fo. 43. b. et fo. 44. c.
Precepta nō bona: que/ quare et quomō sic dicantur. parte. 4. fol. 239. e. f. g. h.
Preces qui p vnaquaq virtute deo immolat/ ille offert p singulos. pte. 3. fol. 6. a.
Preces sanctorū ire dei pnt obistere. pte. 4. fol. 122. b.
Preces pliras ad deum habet multi (122. b.) intra ecclesiā: vitā precantū nō habent: et i oratione lachrymant/ sed in tpe tentationis cū superbia pulsan/ fastu intumescunt. parte. 1. fol. 305. e. Item parte. 3. fol. 79. f.
Preces ecclie potissime exaudibiles sūt p virtutē passionis christi. pte. 3. fol. 366. h.
Preces et orōnes ecclesie nō solū sunt exaudibiles p virtutē crucis/ sed etiā per meritum beate virginis. parte. 3. fol. 367. b.
Preda p iudeos facta de egyptiis fuit duplex: scz de armis/ et omnibus pciosis/ et de vasis aureis et argenteis. pte. 3. fol. 377. f.
Predestinatio quid est: et quō differt a psciētia. parte. 6. fo. 4. a. c. et fo. 19. f. et fo. 89. e. f. h. Item p/
Predestinatiōis et gratie pclaris (te. 3. fo. 232. h.) simū lumen est ipse mediator dei et hominū hō christus iesus. parte. 6. fol. 4. b.
Predestinatiōis et reprobationis diuine causa/ an et quomō sint merita pscita/ siue meritorum psciētia. parte. 6. fol. 21. f. g.
Predestinatiōis nō est alia causa/ nisi volūtas diuina. parte. 6. fol. 21. h.
Predestinatio diuina/ est pparatio gratie in presenti/ et glorie in futuro. parte. 5. fol. 24. h.
Predestinatio licz sit certa: tñ nō tollit libertatē arbitrii. pte. 5. fol. 74. f. Item pte. 6. fo. 89. h.
Predestinatio sine psciētia esse nō potest/ s3 bñ ecōuerso. parte. 6. fol. 91. e.
Predestinatio dei in bono ē: eiusq effectus bo-

nus est. parte. 6. fol. 91. e.
Predestinator i viuēdo diuersitas. parte. 6. fol. 125. b. e.
Predestinatus nullus perire in ppe/ (125. b. e.) tuū potest. Si qñ in cōfusione peccatorū adducit: diuina puisione p societate iustoz ad pacē ecclie reducit: et de h figura. pte. 2. fo. 241. f.
Predestinatio regni celestis ita ē dispensata: vt ad hanc electi et labore pueniāt: vt postulādo mereant accipere: quod eis deus an secula disposuerat dare. parte. 1. fo. 84. a.
Predicādi forma dat: vt scz p suo quisq mō instruat: neq infirmis altiora cōmittant. pte. 5. fol. 105. c. Item pte. 3. fo. 426. e. Item pte. 1. fo. 169. e et fo. 178. c. e. et fo. 276. c. e. et fo. 280. b.
Predicans nō amore eterne patrie/ sed p miorū ambitu: salutē audientibus/ quasi in itinere salutatur. parte. 5. fol. 151. f.
Predicandi officium significat p artificio pscandi. parte. 5. fol. 242. a.
Predicandi gratiā vel ecclesiā officiādi habēs: quādo cessat ab istis instigāte diabolo: sit mutus spūaliter. parte. 5. fol. 154. b.
Predicantis vtrū vel sapia multū valde pferūt i p dicatione: alit ē i baptizate. pte. 6. fol. 34. f.
Predicās q min⁹ capaci altiora loquit: nō vtilitātē sui ostentationē facit. pte. 6. fo. 35. e.
Predicādi libertas et cōfessiones audiendi pauperū religiosoz frequēter rescindit et impedit i p iudiciū cōmunis populi. pte. 4. fol. 418. d. Item pte. 2. fol. 152. h. et fol. 245. h. et fol. 259. h. Item parte. 1. fol. 282. e. et fo. 298. d.
Predicādi vel legendi actū exercere q psumūt: et tamen sunt inepti ad hoc p qñ significent. pte 4. fo. 441. b.
Predicans omis verbū dei/ mo (4. fo. 441. b.) net/ obiurgat/ terret/ triturat areaz: et bouis implet officii. parte. 3. fol. 281. f.
Predicans populo/ nec solū increpandis reatibus/ nec solū referendis scripturarū secretis debet instare: ne tñ de correctione pctōrū disputans minus audiat: vel mysteriorū tñ secreta referans minus pscit. parte. 1. fol. 189. b.
Predicare cepit iesus qñ erat i etate triginta annoz: an quā nemo debet assumi ad sacerdotiū vel p dicationis officii. pte. 1. fo. 109. a. Interf.
Predicare impfecti an tps nō psumant. parte. 5. fol. 183. e.
Predicare misit christus nedū apo (fol. 183. e.) stolos duodecim/ sed etiā septuaginta duos discipulos/ sed differēter ab aplis. pte. 5. fol. 35. g.
Predicat christū nō solū q fidē astruit: sed q mores quib⁹ i eo viuūt instruit. pte. 6. fo. 35. e.
Qui facto destruit qd p dicit/ ptenit. parte. 5. fo. 137. g.
Predicare q se disponit: necesse ē vt pui (137. g.) us ad agēda ea q p dicit/ assurgat: ne alijs p dican/ ipse reprobus efficiat. pte. 3. fol. 362. f.
Qui p dicit pctōrū: rāta dispesatione p dicare debet: vt nō relicta spe timorē subtrahat: nec subtrahat spe timorē relinquat. pte. 1. fo. 359. a.
Predicatio sit turbis stādo et clamose: claustralibus et capitulis sedēdo et magis remisse. hoc vnde inoleuerit. parte. 5. fol. 209. d. et fol. 225. c. Item parte. 2. fol. 40. b.
Predicatio et rigida vita/ debet palatia molliū declinare. pte. 5. fol. 144. e. et fol. 39. a.

In Glosas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

Predicatio et doctrinatio p̄xigit perfectā etatē.
Est autē perfecta etas triginta annorū. parte. 5.
fol. 14.4. c. Itē parte. 4. fol. 209. c. d.
Predicationis officio idoneus si suscipere renu-
ent/ v̄l susceptū nō bñ gerit/ dicēs: Sufficit mi-
hi vt de me rationē reddā: cur alijs predicē? pe-
cuniam in sudario reponit. parte. 5. fol. 172. f. et
fol. 77. b. Item pte. 4. fol. 43. a.
Predicationē p quiete tua nō debes dimittere:
qz christus qui i magna quiete erat cū p̄re: q̄tē
quodāmo p̄dicationē intermisit. pte. 3. fo. 358. f.
Predicationis officiū alij laudabiliter appetūt/
vt esaias: ad quod alij laudabiliter cogunt/ vt
hieremias. parte. 4. fol. 111. a.
Predicationis officiū tūc declinat: qz difficile
est cognoscere se esse purgatū. Ibidē. b.
Predicationis sermo subtrahit aliquādo vicio
p̄dicantis: aliquādo p vicio audientis: aliquā-
do p auditoribus dat sermo doctoribus/ etia3
malis. parte. 4. fol. 216. g.
Predicatiōi et doctrine intēdūt aliq̄ sollicitē/ p̄n-
cipaliter ppter questū/ v̄l famā holm. pte. 4. fo.
Predicatio verbi dei sana quattuor (462. h.)
debet habere cōditiones. pte. 6. fol. 64. c.
Per paucorū ē p̄sare q̄ labor sit in p̄dicationib⁹
parrū: q̄ntis ve dolorib⁹ aias in fide et cōuer-
satione recta parturunt. parte. 6. fol. 85. e.
Predicatio euāgelij dicit noua doctrina forma/
liter et effectiue. parte. 6. fol. 194. b.
Predicatione celesti qui v̄tit: ima iam terreno/
rūm operū deferens: tāto facilius subditos ad
meliora p̄trahit: quanto p vite meritum de su-
pernis clamat. pte. 4. fol. 70. e.
Predicationes significant p̄ fabros cornua dei3
cientes: ad quas. f. p̄dicationes oportet quattu-
or cōcurrere/ sicut in corporali fabricatione: et q̄
illa sint. parte. 4. fol. 407. g.
Predicationi qui aperte contradicere nō p̄esu-
mit/ cū malicie tēpus eruperit: his qui nūc me-
tuens derogat/ ad contradicendū ante faciem
venit. parte. 3. fol. 36. b.
Predicationis sanctę v̄ba sustinem⁹/ cū vera hu-
militate ariditatē cordis n̄ri agnoscim⁹: vt po-
tu sanctę p̄dicationis irrigemur. pte. 3. fol. 56. a.
Predicationis vox quo alios ad bñ operandū et
viuendū excitat: eo ad bñ agendū opa p̄dicati-
onis seipsū ligat: ne extra sermonē actio transe-
at: nec voci vita cōtradicat. pte. 3. fol. 311. f.
Predicatio sc̄a certissima ē interfectio sp̄ualiu3
hostiū/ si pseuerant agē tē. pte. 2. fol. 173. a.
Predicatio sic est tēperāda/ vt i om̄ibus vtilis si-
at: nulli noceat: et inter om̄iū vicia quasi gladi-
us anceps transeat. pte. 2. fol. 306. a.
Predicationis studiū voluptatib⁹ carnis ante-
ferre: est gladiū sup femur ponere: vt cū sancta
quis studet dicere: curet suggestiones edoma-
re. parte. 1. fol. 199. c.
Predicationis diuine iniriū christus ē/ et passio
eius. Si hec nō fuisset/ ab errore tā gentili q̄ iu-
daico homines nō liberasset: de diuinitate p̄ris
loqui nō posset. parte. 1. fol. 242. b.
Predicatio christi et ap̄lorū tribus de causis fa-
cta est iudeis inutilis et infructuosa: non ppter

defectum doctrine sed ppter impedimentū sue
malicie. parte. 5. fol. 45. c.
Predicatio cū subtilior et minutior tractat: au-
ditorū mentes ad tentationū certamina arden-
tius excitat. parte. 1. fol. 280. a.
Predicationis labor/ p quē auditores ad fidē et
deuotionē trahunt: significat p̄ dentes q̄ cibuz
ad interiora traiciunt. pte. 1. fol. 377. d.
Predicator vbi diuini nō debet cessare a p̄dica-
tione: licet videat paucos p̄ficere. parte. 5. fol.
Predicatoris debita dispositio que sit. (44. c.)
parte. 5. fol. 91. d. et fol. 136. d.
Predicator p̄us debet orare vt sermo dei currat
et fructificet i auditorib⁹. pte. 1. fol. 80. f. Interl.
Predicator euāgelij habet p̄mittere/ et etiā post
sermonē facere orōnē: quo mō et q̄liter. pte. 5. fo.
151. d. e. g. Itē parte. 4. fol. 214. b.
Predicatores euāgelij p̄ius debent trāsmigrare
de carnalibus ad sp̄ualia/ et de terrenis ad me-
ditandū celestia. parte. 5. fol. 91. b.
Predicatores euāgelij incipe debent sermonē a
sacra sc̄ptura: nō a poetis verbis aut philoso-
phicis. pte. 5. fo. 90. d. Itē pte. 1. fol. 118. b.
Predicatorū in ecclesia due differentie/ eorū. f. q̄
sincere christū annūciāt: et eorū qui verbum dei
adulterant. parte. 5. fol. 75. e.
Predicatores instruit iesus/ etiā terrena subsidia
subdit/ ministrare: et sic ad regnū trahere. pte. 5.
Predicatores moderni quare nō fa- (fol. 17. e.)
ciunt signa/ sicut quondā in primitiua ecclesia/
et dat ratio. parte. 5. fol. 35. g.
Predicatores euāgelij nō querāt vindictā d̄ in-
iurijs sibi factis. pte. 5. fol. 137. b.
Predicatori tāta debet esse fiducia in deo: vt et
si nō p̄uideat sumptus: tamē sibi nō defecturos
certissime sciat. parte. 5. fol. 151. f.
Predicatores questuarij multi sūt: s3 gr̄tes tñ-
animarū salutē sunt pauci. pte. 5. fol. 151. b.
Predicator verbi diuini facit conuiuium sp̄ua-
le: et hoc vel ppter honore/ vel ppter lucrum/ vel
animarū salutē: et ppter hoc diuersos consequi-
tur fines. pte. 5. fol. 162. b.
Predicatores q̄nq3 debent annūciare. pte. 6. fo.
Predicatores/ quid/ vel q̄/ quos/ quomō (56. b.)
et q̄n/ cōmpere debent. parte. 6. fol. 122. d.
Predicatores q̄dā ex hūana fragilitate declināt
p̄dicādi laborē: et loca libetē accedunt/ vbi bo-
nū conuiuiū p̄parat. parte. 4. fol. 373. b.
Predicatores qui in illis locis p̄dicant/ vbi spe-
rant se habere lautū conuiuiū/ vel tēporale lu-
crū: et loca vbi maior necessitas ē/ declināt/ no-
tant. parte. 6. fol. 187. b.
Predicatores solliciti sint nō tñ de peccatorū3
cōuersione/ sed etiā de confirmatione eorum in
bonis. parte. 6. fol. 190. b.
Predicator soci⁹ euāgelici debet ēē boni nois:
et idoneus in sciētia et vita. parte. 6. fol. 192. b.
Predicator vt diuersis verbis (nūc em̄ amaris/
nūc dulcibus) ad idē tendētibus: vtrūq3 facere
possit difficile est. parte. 6. fo. 214. a.
Predicatores paup̄at/ paupes cōtēnunt p̄ cle-
ricos et sacerdotes p̄uof. pte. 4. fol. 51. b. et fo.
137. b. et fo. 150. g. h. et fol. 361. d.

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

Predicatores annūciādo virtutes et p̄mia bonoꝝ debēt sū denūciare vicia p̄nasq; maloꝝ. pte. 4. fol. 55. f.
Predicator vt p̄ctōres iducat ad cele (fo. 55. f. rē cōuersionē pponat fragilitatē humanā et p̄nas obstinatoꝝ in peccatis. parte. 4. fol. 138. b.
Predicator nō solū debet p̄dicare verbis/ s; etiā sensibilib; exemplis. In moralib; etiā magis mo/ uēt facta q̄ vba. pte. 4. fol. 138. b. et fo. 30. h.
Predicatores auditorib; ipendūt spiritalia: a q̄bus accipiūt carnalia. pte. 1. fol. 81. b. Interl.
Predicator q̄s p̄ questu diuitiū palliat mala: sa/ cerdos i sanctuario occidit. pte. 4. fo. 188. b.
Predicator q̄ annūciare debēt sunt duo. f. fides et opatio. parte. 4. fol. 216. b.
Predicatores debēt publice nūciare accelerati/ onē mortis: vt homines cessent a peccato/ saltē timore seruili. parte. 4. fol. 220. b.
Predicator/ doctor/ vt p̄latus quicūq; qui plus appetit cōmodū suū. f. fame vel pecunie/ q̄ au/ ditorū vel subditoꝝ bonū sp̄iale: significat per ionam pphetam. parte. 4. fol. 376. d.
Predicatores sancti/ licet aliqñ ad seculi actus moderādos et indisciplinatoꝝ infestationes tē perādas se pōnigāt: tñ nullo mō sui iuris mini/ steriū ordinare intra ecclīaz cessant. pte. 4. fol. 452. a.
Predicatores sancti facta p̄cedentiū (452. a. patrū ac finem gloriosū ad exemplū p̄sentibus cōmemorando ostendāt: et exemplo cuius id fa/ cere debent. parte. 4. fol. 454. e.
Predicator cōsciū sibi de peccato mortali de/ bet a p̄dicatione cessare: donec purgat; sit vera cōfessione/ vel saltē cōritiōe: aliter indigne tra/ ctaret verbū dei. parte. 4. fol. 17. d.
Predicator veritatis crescētibus vicijs per defe/ ctū charitatis: debet plus solito magis austere viuere: vt efficacius p̄tra vicia p̄dicet verbo et ope: et p̄ quē significat. pte. 4. fol. 41. d.
Predicatores frequēter ex sua p̄dicatione appe/ tunt cōmendari. pte. 3. fol. 6. d.
Predicator loquendo vitam doceat: quia ex se mine boni operis/ yberes fructus p̄dicationis colligit. parte. 3. fol. 18. a.
Predicator p̄fectus nō est qui p̄pter contempla/ tionis studiū operāda negligit: vel p̄pter oia/ tionis instantiā contemplāda postponit. pte. 1. fol. 80. a. Item parte. 3. fol. 18. a.
Predicator vanus et loquat semp vult loqui de alioꝝ defectibus: et si modicū tāgāt: statim ad impatiētiā puocat. parte. 3. fol. 28. d.
Predicator van; de bona doctrina se iactat at/ q; vita: cum tamen in vtrāq; multa sint argu/ enda. parte. 3. fol. 28. d.
Predicatorib; questuarijs q̄ multa falsa dicunt vt questū extorqueāt a simplicibus: pōt dici il/ lud: Nūquid deus indiget vestro mēdacio. pte. 3. fol. 31. h.
Predicator studiosus nō vult diu (3. fol. 31. h. inter carnales manere: q; animas a gentilitate cōuersas/ ad societate spiritaliū nūtiū velocissi me p̄ducere. pte. 1. fol. 82. a. Interl.
Predicator caueat/ ne verbis nō congruant fa/ cta: et ne deformet opera magisteriū discipli/ ne. parte. 3. fol. 265. e.
Predicatores docti vbi nō sūt: frustra ad audi/

endū p̄fluūt fideles: vbi plurimę opatiōes appa/ rēt: patet q; p̄dicator p̄ verbi fruge laborauit: et verbū casto ore ruminauit. pte. 3. fol. 322. e.
Predicator ille vere suis auditoribus vias vite aperit/ qui exercet quod ipse p̄dicat. parte. 3. fol. 325. a. et fol. 438. a.
Predicatorū illa solū verba ad virtutū spiritu/ aliū incrementa p̄ficiunt: quę ex interna anime dulcedine p̄cedunt. pte. 3. fol. 325. a.
Predicator desidiosus non vult hoc operari qđ dicat: et est similis pigro/ cui labor est manū ad os porrigere. Adanū etiā ad os porrigere/ ē vo/ ci opa concordare. pte. 3. fo. 327. f.
Nemo ad p̄dicandū idoneus fratrē simplicē de/ spiciat: q; si min; idoneus ad docēdū/ p̄mptus tñ ad discēdū et ad implēdū. pte. 3. fol. 328. e.
Predicatores dū faciūt suas p̄dicationes hoib; q̄s sapidas escas apponūt. pte. 3. fol. 360. f.
Predicatoris vita sp̄i alto debet firma p̄mane/ re: vt incurtus malignoꝝ longe p̄spiciat: vt cul/ pā pus q̄ veniat dep̄hedat. pte. 3. fo. 365. f.
Predicator in domibus hospitū debet esse tam exemplaris vite: q; filij hospitū: id est opera eo/ rum/ videant mortua in compatione ad opera p̄dicatoꝝ. pte. 2. fo. 154. b.
Predicatoꝝ sermonē vel cōuersionē diabolus maculat: et turpia facta q̄ p̄suaserat/ i ocul; hoim reuelat: et de hoc figura. pte. 2. fol. 206. e. f.
Predicatores cementarijs assimilātur: qui eos quos bonis opibus instituūt: copula charitatē adinuicē nectunt. parte. 2. fol. 244. c.
Predicatores hoies i gl̄ia q̄ndā seculi sublimes securi sermōis dei de statu p̄mę p̄uersatiōis de/ iiciūt: et i ornatu ecclīe erigūt. pte. 2. fol. 244. c.
Predicatores tales sūt p̄stituēdi/ q̄ decalogū nō solū faciēdo auditorib; oñdāt/ s; etiā puritate cordis intemeratū custodiāt. pte. 2. fol. 244. f.
Predicatores vocāt canes: q; dei domū et eius substantiā/ et oues sp̄iales a furib; et bestialib; spiritib; et hereticis defendūt. pte. 2. fo. 288. a.
Predicare aperte/ exemplis instruere/ forium et doctor est: infirmoꝝ et insipiētū discere/ et sub/ ditos esse. parte. 1. fol. 70. b.
Predicatores nō debent suis hospitib; dicere fri/ uola/ sed edificatoria: ex quibus cōcipiāt et pa/ riant opus bonum. pte. 1. fol. 70. b.
Predicatores cum auditorum vitam obtinent: deo de cuius munere hoc habent/ nō sibi pre/ bent. parte. 1. fol. 82. b.
Predicator post p̄dicationē ad deum redire de/ bet p̄ gratiarū actionē: et attribuere sibi p̄dicati/ onis fructum. parte. 1. fol. 82. d.
Predicator diligēs p̄dicare nō debet de fabul; et ficticijs/ sed de sacris sc̄pturis. pte. 1. fol. 118. b.
Predicatores sancti q̄ studiosi; corda purificāt. plura inueniūt q̄bus seip̄os rep̄hedāt: et signifi/ cant p̄ saga cilicina. parte. 1. fol. 181. e.
Predicator cū alta de deo loquit; et sup̄ne habi/ tatiōis iā vt cūq; tabernaculū ingredit; cui; p̄dī cationis virtutē si infirmi plene p̄sare nō p̄sūt: ta/ men velut terga aspiciūt. pte. 1. fo. 202. b.
Predicatores vt test. quia p̄ allegoꝝiaz ymbꝝas de celesti mysterio obscura dixerunt quasi sine

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

luce sonitū dedit: et cōpanē cri. pre. 1. fo. 269. d.
Predicatores nō testa. apte lo cuti sunt: et signifi-
 cant p argentū. pre. 1. fo. 209. d.
Predicator curiosus et vaniglosus xba mltipli-
 cas ad sui ostērationē: vñ ad qstū/ et nō ad vtili-
 tatē audiētū: dñ vir seminiflu. pre. 1. fo. 240. h
Predicator q nō intrēdit nisi questū vel fauorem
 hoīm: frequēter cū bonus q dicit/ prumpit i ma-
 la verba et inhonestā. pre. 1. fol. 240. h.
Predicator fidelis oprat (si fieri valeat) vt veri-
 tatez: quā solus loqui nō sufficit: ora cunctorū
 sonent. parte. 1. fol. 283. a.
Predicator vel platus siue curat: qñ xbo malo
 vñ facto ecclīaz chūsti pñs sui spōiā polluit: cū
 vroz patris sui dormit. parte. 1. fol. 363. g.
Predicatores studere debēt: ne districtionis re-
 gulam sibi molientes: eos quibus vñ bñ dei p-
 dicant: districtionib⁹ pceptis quasi grauiorib⁹
 pōdenbus obruant. parte. 1. fol. 361. f.
Predicator verbi diuini nō debet ad loca mala
 et suspecta declinare: qz p hoc impediret doctri-
 na eius tanq̃ suspecta. parte. 5. fol. 36. g.
Predicatores siue curati/ siue alij ministri ecclē-
 się: licet sint multi: tñ pauci iueniunt apti ad p-
 dicandū rōne vite sanctę et sanę doctrine. pre. 5
 p̃eisse qui cupit: oportet eū alijs (fo. 151. h.
 perfectiorē esse. parte. 6. fol. 213. c.
Preest bñ q vicij pot⁹ dñaf qñ sñb⁹: qz p vicij
 platus est/ nō p natura. parte. 3. fol. 66. b.
Prelatiōis cessabit/ collectis hoīb⁹ post iudi-
 cii finale: sed iā angeli angelis pñt/ demones
 demonibus/ hoīes hominibus/ ad vtilitatē vel
 deceptionē viuētū. pre. 6. fo. 58. b. et fo. 94. d.
 Item parte. 4. fol. 421. g.
Prelatiōis status sublimior ē statu religionis:
 et p consequēs ceteris panibus/ eorū peccata sūt
 grauiora. parte. 4. fol. 238. h.
Prelatorū cōtēplatio cōsistit in duob⁹. s. i. medi-
 tatiōe sacre scripturę et in cultu latrę. pre. 3. fol.
Prelat⁹ bon⁹ dicit seru⁹ fidelis: q. s. sub. (422. c
 duos suos pascit pabulo sacre scripturę et eucha-
 ristie. parte. 5. fol. 75. h. et fol. 47. h.
Prelati debēt esse excellētes p ceteri ad q̃tuor.
Prelatus bonus dicit suscitari (pre. 5. fol. 19. d
 ab oriente ppter splendorē sapientię/ et iust⁹ p-
 pter rectitudinē vite. pre. 4. fol. 72. d.
Prelat⁹ ponit i statu pfectiōis exercēde. Ibidē.
Prelatus bonus luget casum populi sibi subie-
 cti. parte. 4. fol. 224. h.
Prelato necessariū est vt i eo scientia et bonavi-
 ta sint iuncta. pre. 4. fol. 263. d.
Prelatus bonus qui stat sup custodiā gregi sui:
 quę et qualia facere debet. pre. 4. fo. 391. h.
Prelatū bonum de⁹ aliqui pmittit tpaliter affligi
 ad augmentū sui meriti. pre. 4. fol. 420. d.
Prelatus bonus debet inducere populū suū/ vt
 nō querant in vita pñti pñiū de debellatiōe
 aliq̃z viciorū: sed post bellū: qd i morte iusti fi-
 ni: et tñc pñiū secure accipit. pre. 4. fo. 437. c. h
Prelat⁹ bonus vidēs ecclēsiā vicij deforma-
 tam: habito competentī tempore debet statim
 eam visitare: et eius reformationi instare. par-
 te. 4. fol. 438. d.

Prelatus bonus nō soluz debet ecclēsię dissipa-
 tiōē lamētari/ sed etiā insistere eius reformati-
Prelatus bonus ecclēsię militat⁹ (oni. Ibidē.
 mittit p se et populo suo duos legatos ad que-
 rendū pacem/ et amicitia sempiternam: et qui illi
 sunt. parte. 4. fol. 445. g. h.
Prelatus bonus monet populū sibi subditū re-
 sistere spiritibus malignis p orationum suffra-
 gia procedentiū ex firma fide: et p quem signifi-
 catur. parte. 4. fol. 476. h.
Prelatus bonus habens ad populū sibi cōmen-
 datū paternę pietatis affectū/ et vitā exemplarē
 ad opa virtutū inducentē: significat p ratiā. p/
Prelati p seraphim intelligūt: (te. 4. fo. 477. h
 qui sup curam ecclēsię debent stare/ et nō exteri-
 us vagari. parte. 4. fol. 16. h.
Prelat⁹ bon⁹ vel doctor vel cōfessor magis dele-
 ctat extrahēdo ipios a malicijs suis/ qñ sugēdo
 lac diuine cōtēplatiōis. parte. 4. fol. 29. d.
Prelat⁹ bon⁹ rex ē i spūalibus. pre. 3. fo. 186. d.
Prelat⁹ bon⁹ q desiderat edificatiōē ecclēsię i mo-
 rib⁹ et fide: et bonū successorē habere significat
 p dauid. parte. 3. fol. 284. d.
Prelat⁹ bon⁹ ad laudandū deū excitet se pmo: et
 cōsequēter pplm christianū. parte. 3. fol. 300. h
Prelatus siue doctor ē honorandus triplici de
 causa. parte. 3. fol. 426. b. f. g.
Prelator quis et qualis modus corripiēdi tenē-
 dus sit ad subditos. parte. 2. fol. 11. a.
Prelati bonas ordinationes pdecessorū suorum
 custodire debēt: sed multi studēt eas totaliter
 dissipare. parte. 2. fol. 13. h.
Prelat⁹ bonus secularis vñ religiosus debet esse
 sollicitus de confessione laudis i obsequio di-
 uino. In quo debent esse tria specialiter notan-
 da. parte. 2. fol. 21. h.
Prelatus bonus/ secularis vel religiosus/ tēpo-
 re mort⁹ sue debet suos subditos monere de p-
 seuerantia in bono: et causa quare: et significat
 per iosue. parte. 2. fol. 29. h.
Prelati debēt scire vetus et nouū testamētū: et
 significat p duos cherubim. pre. 1. fol. 211. c.
Prelati ex officio p salute populi sui corporālē
 vitam exponere tenent/ si calius necessitatis oc-
 currerit: et ideo gemina charitas euidentius ser-
 uere debet. parte. 1. fol. 211. c
Prelati sp debēt intēdere suarū ecclīarū regimī-
 ni: et nō stare i curijs regū vel pñcipū/ nisi i casu
 necessitatis/ et ad hoc vocati. pre. 1. fo. 211. d.
Prelati sint sicut angeli ascendētes et descendē-
 tes in scala iacob. Sed aliqui eorū sūt sicut mil-
 ui: qui nō descendūt nisi ad cadauera rapiēda:
 sic isti ad bona tpalia querēda. pre. 1. fol. 211. d.
Prelati quātūcūqz sancti debent se pctorēs re-
 purare: et p bñficijs a deo sibi collat⁹ gfas age-
 re: et celo fidei p ceteris seruire. pre. 1. fol. 275. h.
Prelat⁹ ridens timeri/ et irat⁹ amari debet: ne ni-
 mia licentia vilē/ vñ imoderata seueritas odio/
 sum reddat. parte. 3. fol. 56. a.
Prelat⁹ bon⁹ in q ē potestas regēdi atqz etiā cor-
 rigēdi: significat p dñā. hñc germinat bonitate
 psciē: frōdet veritate doctrine: floret celebrata
 fame: et fructificat sciitate vite. pre. 1. fol. 292. b.

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

Prelati curati et doctores q̄ p malā doctrinā suā vel vitā simplices faciunt peccare/ cecos in itinere faciūt errare. parte. 1. fo. 363. g.

Prelatus cū sorore sua filia p̄ris sui dormit/ q̄ sapientia a dño sibi datā: imūdia vite polluit/ et contemptibilē alijs reddit. Ibidem. h.

Prelati qui portē dicunt ecclesie p maiore parte corruerunt per superbiam. pre. 4. fol. 131. d.

Prelati magis student ad congregandū diuitias q̄ sciētia: et clamor et murmur ipsi ascendit/ eos: et si tacerēt lapides clamare deberēt. Ibid.

Prelati/ clerici/ religiosi plurimi sunt/ q̄ laute uiuunt de patrimonio crucifiri: et tñ cōtra christū leuāt calcaneū in mēbris suis: affligentes ea calūnijs et etractionib⁹ iniustis. pre. 5. fol. 225. d.

Prelatorū ecclesie bona opa nō solū requirunt ab eis in ppria persona/ sed etiā in aliena. s. in subditis eorū quos tenentur inducere ad bonum. parte. 5. fol. 172. h. et folio. 77. c.

Prelatus potens vel p̄nceps qui sicut de⁹ vlt⁹ pl⁹ aliquando vult reuereri/ per quem significatur. Et qui tales sint. parte. 4. fol. 251. d.

Prelati ecclesiarū aliquando in ecclesia dei cōsurgunt insaniā vt quicūq̄ sequit eos: illaqueetur ad casum. pre. 4. fol. 343. f.

Prelati ecclesie nō hnt mō vinū charitatiue correctionis: et oleū pietatis. pre. 4. fol. 352. h.

Prelatos tentat aliqui de⁹ de nimis aspera correptione sub specie celi iusticie: aliqui de nimis parua sub specie misericordie. pre. 6. fol. 63. g.

Prelatus puerum in lupanari ponit/ et puelam vendit pro vino/ qui videt implicitos luxuria et alijs vicijs et non arguit gratia turpis luxurie. parte. 4. folio. 356. b.

Prelatus egredit⁹ de sua ciuitate quando parū curat de subditorū suorū salute/ et multū anxiat⁹ de bonorū tpaliū amissione. pre. 4. fo. 376. d.

Prelati qui nō fuerunt reges s̄ tyrāni: nec p̄positi sed leones: nec magistri sed lupi ouium: q̄ rogātes noluerunt audire/ nō audient a dño cum venerit dies vltionis. pre. 4. fo. 379. f.

Prelati quidā de spūali edificatio ecclesie/ qd̄ fit p sanā doctrinā parū curant/ sed de leuandis pecunijs magnā sollicitudinē habent. parte. 4. folio. 402. h. et folio. 133. d.

Prelati et curati mali gaudent de sūma pecunie leuare: et nō de salute subditorū. pre. 4. fo. 417. h.

Prelati plures et curati circa negocia principū et magnatorū sunt occupati/ suas ecclesias et parochias sine sufficiēti regimine relinquentes. p.

Prelati mali lz sint i arce digni/ (te. 4. fo. 425. h.) tatis ecclesiastice/ tñ impediūt aliqui pplm ab accessu ad ecclesiā per excommunicationes et interdicia irrationabilis fulmiata. pre. 4. fol. 442. h.

Prelatus malus destruere nitit⁹ sacras obseruationes ecclesie. pre. 4. fol. 447. h.

Prelatus malus destruit paup̄tatē apostolorū: bona paup̄erū sibi retinēdo: et eorū humilitatē: vltra modū superbiendo: et eorū exemplaritatem statum aplīcū fedis operib⁹ maculādo. Ibidem.

Prelati et pontifices mali q̄ bona ecclesie expendunt in curijs regū et principū/ significānt per iasonē pessimū pontificem. pre. 4. fol. 465. b.

Prelati et doctores ecclesie mali per noticiā scripturarū exploratores sunt terre viuentiū: sed p suam vitā malā ab eius ingressu deficiūt/ et etiam alios impediunt. parte. 1. folio. 286. d.

Prelati et mali clerici sicut fuerūt i statu altioris: sic erūt i loco gehēne p̄fidiorū. pre. 1. fol. 370. h.

Prelū intra te ē: intra te edificatio mala: et subuertēda. hostis tuus de corpore tuo procedit. De corde em̄ exeunt rē. pre. 2. fol. 7. f.

Ad preliū christum seq̄ volētes/ per tria si in eis fuerint vincere possunt. Et nominantur. pre. 2. fol. 40. h. et fol. 41. c. e.

Premiatio beatorū et punitio malorū in futura vita nō potest sciri certitudinaliter per inq̄sitionē humanā/ s̄ tñ ex diuina reuelatione. parte. 3. folio. 189. c. et folio. 348. g.

Premiatio electorū quantū ad gloriā anie cepit a tempore passionis christi: et punitio reproborū in asa/ nō solū ex tñc/ s̄ etiā an. pre. 4. fo. 103. g.

Premij spes/ solaciū ē laboris. pre. 6. fol. 190. e. et

Premiū in opere non in sponsione (fol. 239. h. est. pre. 4. folio. 156. b.)

Premia eterna q̄ i celis preparare desiderat: malū esse dicit/ qd̄ secū agit: et malū eē qd̄ in p̄senti debet sustinere. Cum aut recesserit celi emptor/ letabit⁹ se sapienter emisit. pre. 3. fol. 328. e.

Premia correspondentia singulis octo beatitudinib⁹ declarant. pre. 5. fol. 18. d. f. g. h.

Prenominati legunt⁹ duo anteq̄ nati in v. te/ stamento/ et in vtroq̄ miraculū fuit rē. In nouo testamento filiter duo p̄nominati legunt. s. iohes ba. et iesus christus. parte. 1. fo. 67. d. et fo.

Preoccupatio qñ est vel d̄. p. 6. fo. 88. a. (69. a)

Preordinatiōes dei due: quaz vna de p̄senti ad iusticiā: altera de futuro ad glia. p. 6. fol. 89. e. f.

Preosticare in p̄ronosticare.

Preparatio ad consequendū premiū vite eterne est triplex. parte. 6. fol. 67. d.

Preparatio in agendis vel suscipiendis diuino oraculo multis modis facta legif. pre. 2. fo. 11. h.

Preponderat futuris p̄ntia: serijs iocunda/ et letitia tristib⁹/ et p̄prop̄era tardiorib⁹. pre. 1. fo. 232. e.

Prepositionib⁹ diuersis vnumur loquēdo de trinitate quō et qñ. pre. 6. fol. 26. e.

Prepositorum vicia/ subiectis sunt offendiculū

Prepositorū dignitatē nemo appetere debet nisi q̄ p̄fectiōi et doctrine suadet. p. 2.

Prepositi et iudices an et q̄ officio distīn. (208. e. cū fuerunt. parte. 2. folio. 208. h.)

Prepositorum tumor de subditorum timore nō superbiat. parte. 1. fol. 55. f.

Prepositorū mala sic displicēt bonis subditis: vt ab alijs nota occultent: dijudicantes factum: et venerantes magistrū/ nolunt videre qd̄ tegūt. Et de hoc figura. pre. 1. fol. 56. f.

Preputia arborū. i. primi flores seu gemme debent auferri ne erumperēt in fructus: duplici de causa. parte. 1. folio. 248. c.

Presbyteri et seniores nō pro longeva vita dicuntur: sed p maturitate sensus et grauitate vite veneranda. parte. 2. fol. 19. e.

Presbyteri dicunt⁹ seniores: filiter epi et doctores/ et q̄re. pre. 6. fo. 222. g. Itē pre. 3. fo. 391. g.

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

Presbyteri et epi olim eiusdē nominis erant. par/
Presbyteroꝝ ordo et forma in (te. 6. fo. 190. e.
septuaginta duobꝝ discipulis ē. pte. 5. fol. 151. e
Presbyterū quid ē. pte. 6. folio. 120. h
Prescientia quō ibi accipit cū dicat. Quos pre/
sciuit et predestinavit. pte. 6. fo. 20. c.
Prescientia aliqñ accipit p pdestinatiōe pte. 6. fo.
Prescientia diuina licz sit certissima: nō (217. c
tñ tollit contingentia a rebus. pte. 2. fol. 89. f
Prescientia futuroꝝ qñtū ad ipsam rem spectat
mediū quiddā ē videl. i. neqꝫ propie bonum/
neqꝫ propie malū. pte. 1. fo. 306. c
Prescientia diuina vocat liber in quo legerūt san/
cti apli et ppbr: et quō itelligēdū sit. pte. 1. fo. 3. d
Presentia dei antecedit oīa: et qdqd sit tpalis/ ei
sine tpe presens est. parte. 3. fol. 427. e.
Presepe vacuū dicat: vno mō ad lram: alio mo/
do moraliter tē. pte. 3. fo. 322. f. g
Presidentia aliter cōuenit chusto fm naturā hu/
manā et aliter fm diuinā. Et declaraf. pte. 4. fo.
Presidentie diuine superemissēs statꝝ (208. e.
sue virtutis describit. parte. 4. fol. 212. f
Prestādi duo genera sunt. Vel em̄ beniuole da/
mus: vel reddituro cōmodamꝝ. pte. 5. fo. 22. f
Presul lucē scientie desiderantibꝝ aperiat et rubi/
ginē pctōꝝ in contemptoribꝝ increpādo combu/
rat. Et per quid hoc significat. pte. 1. fol. 189. a.
Presul cum dulcia scripturarum arcana expo/
nit velut i habitu suo fulgore lucē ostendit. Quā/
do vltione superbos percutit quasi terrore flā/
me vorantis ostendit. pte. 1. fo. 189. a
Presul vel doctor in omnibꝝ quē agit pcedenti/
um patrū factū consideret et ad eoz imitationē
dirigat vitā. Et de hoc figura. Ibidem. e.
Presul nunqꝫ subditoꝝ curā intermitrat: sꝫ vitā
eoz consolādo: increpādo: exhortādo pfortet:
et tutandā dñō crebus orationibꝝ satagat con/
mendare. parte. 1. folio. 190. e
Presules et doctores ecclesie cōmunē electoꝝ vi/
tam singulari mentē culmine transcendere: hoc
est de medio filioꝝ dei ad moysen applica/
ri eos qꝫ functuri sunt sacerdotio. pte. 1. fo. 188. b
Presumentes de sua fortitudine/ et de sua sapiē/
tia seculari: et perseverantes in odio fraternali fa/
tue agūt/ et quare. pte. 4. fol. 371. b.
Presumens de virtutibꝝ: mira dispensatio parat
ei aliquid/ quo delectatus corruat: vnde per se
nō erit/ sed cognita infirmitate/ quasi vinctum
deus educit. parte. 3. folio. 27. b.
Presumptuosi/ maxie de sua scientia se solos ho/
mines esse reputant: ppter qd frequenter alios
bestias vocant. parte. 3. fol. 29. b
Presumptuosus i scia reprimis/ qñ spretꝝ ab eo:
equaliter scire declaraf. pte. 3. folio. 31. d
Presumptio nulla permissior qꝫ de ppria iusti/
cia aut scientia superbire. pte. 3. fol. 394. e
Presumptio hūana reprimis qꝫ credit oīa qñtū/
cūqꝫ ardua posse attingere: qꝫ minime rei nō pōt
oēs proprietates cōprehendere. Et si dei effectus
naturales non pōt comprehendere ad plenum:
multo minꝝ pōt effectꝝ supnaturales comprehē/
dere. parte. 3. folio. 427. f
Presumptio diabolica: qꝫ et qñ ē. pte. 6. fol. 47. e

Pretentiaꝝ rex exhibitio/ futuraz ē certitudo. p/
Preuaticatio nō ē vbi nō ē lex: et (te. 1. fo. 334. b
nō oēs hñt legem scriptā: habent tamen natu/
ralem. parte. 3. fol. 270. b
Preuideri eternaliter cōuenit omni creature qñ
tūcūqꝫ minime: et ergo in hoc nō est aliqua pre/
rogatiua. parte. 3. folio. 411. g.
Priapi idoli cuiꝝ figure/ et qñ inter deos assum/
ptus a gentilibꝝ. parte. 4. fol. 232. c. et fol. 338. b.
Item parte. 3. fol. 311. d. Item pte. 2. fol. 152. g. et
fol. 224. e. Item pte. 1. fol. 68. d. et fol. 165. f. g
Priapo idolo faciebant cultū viri et mulieres qꝫ
incedebant nudi: et fiebāt talia quē nō faceret
modo meretrices. parte. 3. fol. 130. b
Primatū tenet chustus nō solū respectu hoīm:
sꝫ etiā oīm angeloz quō et qliter. p. 6. fol. 104. b.
Primatū dignitatē in ecclesia nō pōt qd ascribe/
re iudaismo nisi fm pōritatē tēpis: qꝫ prius tpe
insertus radici grē qꝫ gētilitas. pte. 1. fol. 376. b.
Primitię per plenitudinē intelligunt in aridis fl/
cut est triticum et hordeum: et per lachrymā in
liqdis: sicut ē vinū/ oleū/ et hñmōi. pte. 1. fol. 171. d
Primitię ter in anno reddebant/ et qñdo. pte. 1.
folio. 217. b. et folio. 255. b
Primitię quantū ad terrenascentia dabant tñ
vt dicit Rab. Sal. de septem rebus/ et nominā/
tur: tamen poterāt homines de alijs dare ex spe/
ciali deuotione. pte. 2. folio. 234. d. Item parte.
1. folio. 362. c. et fol. 255. b.
Primitiarū quantitas nō fuit determinata in le/
ge: sed primo fuit facta voluntarie fm deuotio/
nē dantiū: postea vero ppter auariciā crescē/
tē p sapiētes hebreoz fuit determinatū tē. pte. 2.
Primitię in quota parte dari debeāt/ (fo. 234. d
et qñ de aliquibꝝ pars minor: et de aliquibꝝ ma/
ior: et etiā qñ dāde sunt pmitie. p. 4. fo. 284. d. g
Primitię quomō fm legem obseruantur cum sa/
cerdotes accipiūt/ nō vt custodiant/ sed vt con/
sumant: parte. 1. folio. 293. f
Primitię pmitiaz chustus ē: Cornelius pmitie/
gentiū: alij pmitie ecclesiaz. parte. 1. fo. 294. e. b
De primitijs suaz frugum et sue substantie dñm
honorat/ qꝫ qdqd boni agit nō sibi/ sed ei tribuit
pte. 3. folio. 312. a. et fo. 423. a. Itē pte. 1. fo. 175. g
Primogenita sunt qꝫ vuluā aperit: et spēaliter
pmogenitū filiis debent. pte. 1. fol. 84. e. Interl.
Primogenitū qd et qñ. pte. 5. fo. 8. e. f. Itē pte. 1.
Primogenitꝝ sicut antiquitꝝ frequ (fo. 347. g.
ter obseruatum fuit et adhuc seruatur nomīa/
patris nomine. pte. 5. folio. 127. b
Primogenitos omnes functos officio sacerdo/
tum et fuisse sacerdotes tradunt hebrei et habu/
isse vestimentum sacerdotale: quo induti victi/
mas offerebant anteqꝫ aaron i sacerdotium eli/
geretur. Et vnde hoc trahunt parte. 1. folio. 84.
e. g. et folio. 87. f. g. et folio. 89. a. b. d. et fo. 278. d
et fol. 269. b. Itē parte. 6. fol. 159. f
Primogeniture ius in duobus consistebat: Et
enumerant. pte. 1. fol. 355. c.
Primogeniti omnes filioꝝ israel fuerunt deo
obligati: ex quo pculsit pmogenitos egyptio/
rum: et loco illorum voluit deputari sibi omēs
masculos de tribu leui tē. parte. 1. fol. 269. g.

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticum.

Primogenita israelitarū offerunt pro primogenitis egyptiorū: et pro primogenitis filioꝝ israel leuite in seruitium dñi assumunt / et q̄re. pte. 1. fol. 278. c.
Primogeniturę ius bene transire / (lio. 278. c. bat ad filiū post natū ex ordinatione patrī: maxime de voluntate dei: sicut iacob ius primogeniturę transiit / et. pte. 1. fol. 64. d.
Primogenita animalū qualia imolabantur: et quę non. parte. 2. fol. 265. b.
Primogenita animalū imundorū q̄dā nō redimebant sed interficiebant: aliq̄ nō redimebant pecunia sed p eis ouis offerebat. pte. 1. fol. 295. c.
Primogenita et primitiua quō differūt. Et de quibus sunt. pte. 2. fol. 265. b. Item pte. 1. fol. 347. g.
Primogenita tanq̄ pecora nostra sunt: q̄ nobis obediūt: filiū / serui / et discipuli. Sed horum primogenita sunt / q̄ sic obediūt vt alijs p̄beant exemplū et magisteriū. parte. 1. fol. 264. a.
Primogenitū hominis fm̄ Ra. Sal. debebat redimi post. xxx. dies: et primogenitū bouis debebat seruari apud dñm suū. xxx. diebus: et tñc dari sacerdoti: et primogenitū ouis quinquaginta diebus. parte. 1. folio. 171. c.
Primogeniti in antiquis fuerunt animales et nō spirituales sicut cain et hismael et esau et multi alij. parte. 6. folio. 59. b.
Primū nominat bene aliquid in aliquo genere: non quia sit primum simpliciter: sed propter aliquem notabilē euentū. Et hoc est videre in annis et mensibus. parte. 1. fol. 53. d.
Primū dicitur aliquid dupliciter: origine scy et dignitate. pte. 5. fol. 70. c.
Princes laudat si in eo sedet speciositas corporis: eloq̄ntie claritas et probitas. pte. 3. fol. 149. c.
Princes bon⁹ sicut aduersari⁹ debet impugnare sic ad beniuolos agere grates et amicitia cōseruare. parte. 4. fol. 475. b.
Princes q̄libet se habeat fm̄ formā a dauid traditā: deuote se hñs erga deū et. pte. 3. fol. 235. d.
Princes instituti sūt vt mala puniāt. pte. 6. fol. 28. b.
Princes mundi tō sunt vt dominent⁹ (28. b. minorib⁹ suis et eos subiciant seruituti. Prin- cipes ecclesie sunt vt seruiant ministris suis: et suas utilitates negligāt et illoꝝ p̄curent: et mori nō recusent pro salute inferiorū. pte. 5. fol. 63. d.
Princes terre pulchritudinē ecclesie dilexerūt: omnia quę habebant in obsequium christi derunt. parte. 1. fol. 75. b. Interf.
Princes debent gerere vices patrū: et prelati qui debent nutrire verbo et exemplo vices magistrorū: sed tam isti q̄ illi paruum / aut nullū ponūt remediū. pte. 4. fol. 200. d.
Princes quidā sicut deus volunt reuereri / vel plus aliquādo: per quē significant⁹ / et qui tales sint. parte. 4. folio. 251. d.
Princes nostri q̄ moderamine se regere debēt et quo ad subditos. pte. 4. fol. 284. a.
Prinipiū familiares et consiliarij aliqui inducūt eosdem ad faciendum aliq̄ statuta pessima sub specie q̄ celēt pro principib⁹: cū tamē aliud intendant vt et eoꝝ transgressione innocētes accusare valeat: et in rebus vel personis damni- ficare. parte. 4. fol. 307. g. b.

Princes capiunt per diabolum et suos mini- stros hamo tyrānidis. pte. 4. fol. 391. b.
Princes iniquus et pontifex prophanus quan- do coniungunt ad inuicem faciunt in ecclesia magnā stragem. pte. 4. fol. 445. d.
Princes multos habet diabolum / q̄ hic sūt ser- ui peccati eius per culpā: et in futuro subicien- tur ei nisi penituerint p penā. pte. 4. fol. 147. b.
Princes in regimine temporali operant⁹ ad sa- lutem populariū: ipsi tamen a salute priuantur in personis proprijs suis operibus et intentio- nibus peruersis. parte. 1. fol. 321. b.
Prinapis meritū et demeritū redundat in sub- ditis sicut in corpore naturali / bona et mala dis- positio capitis redūdāt i mēbris. pte. 3. fol. 283. b.
Princes quantūcūq̄ sapientes: et p̄lati quan- tūcūq̄ litterati debent habere secū aliquos sa- pientes cum quib⁹ conferant de agendis. pte. 3. fol. 420. g.
Princes q̄les viros sibi aptos de- bet aduocare / et apud se habere. pte. 2. fol. 73. b.
Princes quando q̄s electus ē: debz aliter viue- re q̄ prius. f. virtuosius. parte. 2. fol. 73. b.
Princes bonus vel prelatus q̄ habet alios iudi- care / debet eos in sapia superare. pte. 2. fol. 122. b.
Princes vir bonus vel p̄latus q̄d facere debet circa subditos / et circa seipm. pte. 2. fol. 173. d.
Princes bon⁹ i his q̄ sunt cōtra honorē dei par- cere nō debet cuiusq̄ persone sibi p̄pinque. Et de hoc figura. parte. 2. folio. 224. f.
Prinipiū nō recte operantiū in plebe duo gene- ra sunt. Unū q̄ obest. Alterū q̄ nō pdest. par
Prinapis p̄ctm̄ est plenum infir- mitatē et scandali. pte. 1. folio. 220. b.
Princes et capita multitudinis debēt conue- nire: vt qui p̄sunt ceteris fide et dilectiōe vni- ti: de salute suā et suoꝝ fideliter disputent / pacis et concordie exemplū demonstrent. pte. 1. fol. 280. a.
Princes dicunt⁹ sodales dei vt dicit Ra. Sal. qz cū eo participāt in noīe dicunt⁹ em̄ dñi et p̄n- cipes sicut ipse deus et. pte. 3. fol. 356. g.
Princes nō tantū pro suis arguunt delictis: p populo em̄ cogunt reddere rōnē / ne forte nō do- cuerint nō monuerint: nō sollicitē arguerit eos qui primū peccauerunt ne contagio disperse- ret in populos. pte. 1. fol. 311. c.
Prinipatus nō ambirent hoīes / si cogitarent / q̄ reddere rationē p populo cogunt: sufficit cui- q̄ p peccatū p̄p̄is argui et rōnē reddere. Ibiō.
Prinicipari bñ / qui sibi et alijs didicerit: quantū pōt ad lucrandū proximis: et opus acceptum deo agendū: studiose et deuote ereq̄ debet. par
Prinipatus duplex ē. f. tempe- (te. 2. fol. 213. e. ratus: et viciatus. parte. 2. fol. 72. c. d.
Prinipatus sanguine nō meret sed meritis: et i- utiliter regnat qui rex nascit⁹ et nō meret. pte. 4. fol. 455. b.
Prinipatu appetere absolute vel q̄ / (fol. 455. b. rere viciōsū est / et q̄re. Suscipere tñ in casu neces- sitatis licitū est. parte. 3. fol. 394. f.
Prinipiū et initū differūt. parte. 4. fol. 331. g.
Prinipia prima speculabiliū sūt sunt p se nota: ita et operabiliū / ex quibus possunt deduci con- clusiones in lūmīe natural rōnis. parte. 3. fol. 91. b.
Prinipia prima agibiliū sunt imp̄ssa intellectu

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

practico/ ex quib⁹ deriuant leges qñ quedā cō-
clusiones: sicut intellectui speculatiuo impressa
sunt prima principia speculabilia ex quib⁹ deri-
uant scie⁹ tāq⁹ qdā vitates p⁹cluse. pte. 6. fol. 7. f.
Principiū quoddā ē extrinsecū et quoddā intrin-
secum. parte. 3. fol. 388. g. b
Principia mundi quidā tria posuerūt: desū/ exē-
plar/ materiā. Alij duo tē. hīs et hōmō errorib⁹
obuiat moyses tē. parte. 1. fol. 21. b. et fo. 22. a
Principiū. hęc dictio cōmuniter intelligit^r rela-
tiue respectu principati: idcirco in sacra scriptu-
ra cōmuniter vbi principiū seu initiū legis: ad-
iungit aliud respectu cuius dicitur principium
tē. parte. 1. folio. 22. f.
Prioritas duplex est. s. durationis et auctoritat^r
siue dignitat^r. parte. 3. folio. 388. b
Prioritas dignitat^r nō formaliter arguit^r ex pri-
oritate t⁹pis: alias bestie essent digniores homi-
ne tanq⁹ prius t⁹pe creat⁹ a deo. pte. 1. fol. 376. b.
Prioritas et posterioritas in resurrectione referen-
da est ad quietē in christo per bonā mortē: et nō
ad prioritatem dignitatis vel ad actum resur-
gendi. parte. 6. fol. 112. c.
Piscallianistę heretici: dicūt q⁹ facta christi et ali-
orum hominū subiacent fato siderū. Et vnde
hui⁹ occasione traxerunt. pte. 5. fol. 192. g.
Priuationis graduales modi quō accipiant^r. pte.
Privilegia singulor⁹ cōmunē legē (5. fol. 192. c
facere nō possunt. parte. 6. fo. 166. a
Prius dicit^r aliquid dupliciter/ vel fm cognitio-
nē nostrā: vel simpliciter. pte. 6. fo. 147. b
Prius et posterius possūt dupl^r cōsiderari. Vno
modo fm diuersa t⁹pa. Alio mō in eodē tempo-
re fm diuersas sui partes. pte. 3. fo. 349. d.
Pro Probare dicunt^r differenter et hō deus. pte. 3. fo.
291. h. et fol. 293. c. Itē pte. 2. fol. 213. g.
Probari nō possunt efficaciter per rationem ea
que sunt fidei: quia excedunt facultatem intel-
lectus nostri. parte. 6. fol. 134. f.
Probatica piscina vnde et quare sic dicebat^r. p-
te. 5. fol. 201. b. Et que in illa fiebant: Et quare/
Ibidem. c. d. Item parte. 2. folio. 256. c
Probatio nō valet ex sensu mystico/ s⁹ tñ ex sen-
su litterali. parte. 3. fol. 88. g
Probatio efficax ad disputandū cōtra iudeos:
hereticos/ et alios infideles/ an et quomō posset
fieri. parte. 6. fol. 275. g.
Probatio duplici mō dī. pte. 2. fol. 299. b
Procedens/ posterius esse duratione eo a q⁹ pce-
dit hoc contingit multipl^r. parte. 5. fol. 186. b
Processiones p salute exercit⁹. pte. 4. fol. 206. c. d
Processus creaturar⁹ duplex. pte. 3. fo. 411. c
Processus in diuinis nō est vni⁹ p⁹sonę ad alterā
fm motū locale vel separationē reale/ tñ est ibi
p⁹cessus fm originē. pte. 6. fo. 285. c
Processus de peccato in peccatum vsq⁹ in infer-
nū p septem significat^r. Et de hoc figura. pte. 2.
Processus debitus per accusationē (fo. 186. d
coram iudice requiritur in lapidatiōe blasphe-
mi. parte. 5. folio. 210. f. g.
Procreationis carnalis et alitionis t⁹pa: siliiter et
spūalis: narrant^r et explicat^r. pte. 3. fo. 284. a
Pro creatio filiorum: in hebreo edificatio dicta

est. parte. 1. folio. 66. f.
Prodesse plus debemus t⁹paliter his cū quibus
vicinius coniungimur. pte. 1. fol. 373. f
Prodesse qui vult alijs necesse ē cū multa pati/
et cuncta patienter ferre. parte. 1. fol. 323. f
Prodesse quid tibi potest si habeas aliquid et
vri nescias: neq⁹ cognoscas quomō vnumq⁹q⁹
in suo tempore/ et in suo loco/ aptare debeas et
proferre. parte. 1. folio. 210. f
Prodesse alijs qui non curat donis spiritualib⁹:
huius etiam bonis ecclesia exprobrans/ quasi i
faciē iactat saluā. parte. 1. fol. 361. c
Prodigiū qd significet/ et qre sic dī. p. 5. fol. 200. e
Prodire ex ore altissimi: et per modum geniti v⁹
nati est proprium filij: qui est sapientia genita.
parte. 3. folio. 388. c. et fol. 411. b.
Profectuū t⁹ps periculosum ē. pte. 1. fol. 322. f.
Proferūt clar⁹/ q⁹ clar⁹ cognoscūt. p. 6. fo. 228. f.
Professio religiosa non absoluit a pcepto/ bñ tñ
absoluit ab aliq⁹ mō implendi. parte. 5. fol. 49. d
Professionis fiende a populo iudaico causa tri-
plex: prima est beneficiū educationis d egypto:
scda est sustentatio in deserto: tertia est pfecti-
onis in consilio. parte. 1. folio. 366. d. f
Professionis nostre principiū est in puluere os
ponere/ et momētis singulis q⁹ sumus puluis co-
gitare. parte. 4. fol. 192. e.
Proficiat aliq⁹ quantūcūq⁹/ habet tñ mortalis
carnis affectū circa hęc terrena: et ab hac morte
q⁹tidie reuiuiscit. pte. 3. fol. 264. b
Proficere pōt i tātū i hac vita hūana natura: vt
in resurrectione mortuor⁹ nō solū stellaz/ s⁹ etiam
solis splendori valeat equari. pte. 1. fo. 267. f
Proficiscentes ad terrā viuentiū que est terra fi-
delibus pmissa: sequi debēt instinctū solis iu-
sticie dñi nři iesu christi/ cui⁹ vita in terra disci-
plinā mortū fuit. parte. 1. folio. 281. c.
Profunditas quanta credēda est in homie q⁹ la-
tet etiā ipm hominē in q⁹ est. pte. 6. fol. 38. f
Profundū oceanū: s⁹ sit mensurabile vel mensu-
ratū in aliquib⁹ locis/ nō tñ in omnibus. Altitu-
do xō celi/ et latitudo terre mēsurari nō possūt.
Prohibitio esus animalū/ vo (pte. 3. fo. 388. b
lucru/ et piscium/ quare facta fuit hebreis. pte. 1.
fol. 233. d. et folio. 234. g. b
Proijci et abijci differunt. parte. 4. fol. 174. f.
Proijci vsualiter aliquis dicitur ab eo cum quo
erat/ ne ab illo videatur: aut cū illo maneat. p-
Prolem post se relinq⁹re ē hoim (te. 1. fol. 76. c.
desideriū/ in q⁹ qdāmō maneat. parte. 3. fol. 57. d
Proles iob quando et quomō intelligitur ē du-
plicata. parte. 3. fol. 82. b
Prologus in librū et prologus in libro differunt
Prologus galeatus ponit^r in (parte. 1. fo. 19. b
principio libri regū. parte. 4. fol. 111. d. f. Et qua-
re dicit^r galeatus. parte. 2. fol. 61. c
Promissiones diuine in ve. test. de bonis futur⁹/
et cōnationes de penis infligendis intelligū-
tur sub conditione frequēter/ s⁹ scribant^r absolu-
te. pte. 4. fo. 291. d. et fo. 241. d. et fo. 314. b. et fo.
Promissiones factę in vete. le. an solū (149. c
erant de terrenis/ vel etiam de celestibus. pte. 5.
fol. 167. c. Item parte. 6. fol. 141. f. g

Posillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū.

Promissio triplex antiquis facta est. Una: terre sancte. Alia spiritualis: qua promittitur sancta vita beata &c. Tertia singularis qua pmissū est cuilibet aliq̃ bonū p̃ticulare. pte. 6. fol. 157. d.
Promissiones abraę factę de tpalibus quō intelligende sunt: et quō in processu s̃m maiore ex̃p̃sionem diuinariū reuelationū et pmissionū factę sunt. parte. 1. folio. 65. b. c. et folio. 66. a. et folio. 68. b. c. Item parte. 2. folio. 213. g.
Promissi seminis abraę duplex est significatio. Ostensis stellis: gens ch̃ustiana significat: ostēsa x̃o arena: gens iudeoꝝ. pte. 1. fol. 65. a.
Promissio abraę facta: q̃ dictū ē: Sic erit semē tuū: nō solū de tpalibus: sed p̃ncipaliter de eter nis bonis intelligendū ēē p̃bas trib⁹ rōnib⁹. par
Promissio abraę q̃ dicitur: Semini (te. 1. fol. 66. d. e. g. tuo dabo terrā hanc: fuit completa in salomo ne. pte. 2. fol. 130. f. Itē pte. 1. fol. 66. d.
Promissiones abraę factę differentes sunt: quia in vltima: q̃ pmissa confirmant diuino iuramēto: etiā maiora sibi pmittunt. pte. 1. fol. 79. b. c.
Promissiones diuine nostrā superant imbecillitatem: quę nec s̃monibus explicari: nec oculis possunt contemplari. parte. 2. fol. 238. e.
Promissio infidelis: q̃ dicitur: et q̃ pmissio stulta. p
Promissū nullus p̃t implere de (te. 3. fol. 347. g. re q̃ dependet ex voluntate alterius sine ei⁹ p̃sensu: aliter fieret iniuria. pte. 1. fol. 317. b.
Promittūt multi multa deo positi in afflictioe: sed extra piculū positi retractāt. pte. 1. fol. 140. d.
Promotio ecclesiastica: q̃ nō fit per scientiā et x̃tutem: sed per generā nobilitatē: per quid signifi cat: et quō emendanda. pte. 4. folio. 456. d.
Promotioes frequentē pl⁹ ambiūt indigni q̃ illi qui sunt digni. pte. 2. fol. 43. d. et fol. 44. d.
Promoti per diabolu in ecclesia: cuiusmodi sūt oēs male promoti: bonos infamāt: et persequū tur: et per eos pax et concordia inter p̃ncipes dissipat: et p̃ quē designant. pte. 4. fol. 477. d.
Promouere indignū qui nitunt: et contentioes et brigas mouēt: p̃ impio p̃fusione reportāt fre quēter: et vtiā ēē sp̃: exēplo abner. p. 2. fol. 99. d.
Inter p̃mouentē indignū et ipsum promotū dei iudicio frequēter oul̃ dissensio ex qua sequitur vtriusq̃ ruina: exēplo abner. pte. 4. fol. 99. b.
Promotus aliq̃s ad aliq̃ officiū s̃m deū: dat ei grām de⁹ etrequendi debite suū officiū nisi po nat impedimentū. pte. 2. fol. 73. b. et fol. 76. b. et
Promotiū ad perfectionē vitę acti (fo. 8. h. uē ē triplex. s̃. fides dirigēs: spes subleuās: chari tas stimulans: et per hoc fit remotio triplici im pedimenti &c. parte. 3. folio. 264. b.
Pronosticare de futurū p̃cedentib⁹ ex causa na turali per motū auiū/animaliū/sue pisciū/an et q̃ sit licitum ṽl illicitū &c. pte. 1. fol. 248. d.
Pronunciare suauiter per eloquentiā bona mul ti possunt amantibus et fauentibus: quę ipsi nō amant. pte. 3. folio. 325. a.
Propagande mortalitatis vsus abolef in contē platiuis. pte. 1. folio. 96. b. Interl.
Propagatio debita hoīm impeditur dupliciter. Vno mō illegitimitate personarū. Alio mō ex i ordinata copula carnali. parte. 1. fol. 245. c.

Propheta vnde dicitur. pte. 3. fol. 83. h. Item pte. 1. fol. 301. g. sed quia prodit occulta. pte. 4. fol. 208. g.
Prophete dicunt vidētes. parte. 4. fol. 3. c. et fol. 228. a. Item parte. 2. folio. 210. d.
Prophete veri et falsi differentiā habent. pte. 4.
Propheta verus vt quis dicat duo (fo. 209. c. requiruntur. parte. 5. folio. 200. e. f.
Prophetā vocat vnūquēq̃ varicinatiōis sue et sermonis: idioma sc̃pturę. pte. 4. fol. 227. c. f.
Prophete fuerūt nō solū de hebreis: s̃ etiā de gētilibus vt iob: sibylle: et ceteri. pte. 3. fol. 374. g.
Prophetas oēs fuisse in monte sinai et ibi acce pisse a deo prophetias suas sicut moyses legē: error iudeoꝝ est: et improbat. parte. 4. fol. 82. b. Item parte. 6. folio. 276. e. f.
Prophetay: quidā sunt p̃phete actu: sed nō offi cio: quidam officio et non actu: quidam vtroq̃ modo. parte. 4. fol. 112. b.
Propheta tripli p̃siderat: vt videlz sit p̃pha: of ficio: missioe: ṽl g̃ra. pte. 3. fol. 85. f. Itē pte. 2. fol. 61. b. In p̃phetis duo sunt. s̃. illuminatio mē tis prophetę: et illuminationis sibi factę pronū ciatio. parte. 6. fol. 56. g.
Prophete antiqui⁹ denunciabant aliq̃ futura nō solum verbis: s̃ etiā factis. parte. 5. fol. 187. a. Item pte. 4. fol. 41. d. et fol. 123. b.
Prophete ad magis mouenda corda audientū aliquando p̃phetabant non solum verbis: sed etiam sensibilibus signis. parte. 4. folio. 263. b. Itē pte. 2. fol. 260. c. Item pte. 5. fol. 73. b.
In p̃phetis sicut verbis res: ita nō nunq̃ rebus verba exponunt: vt eoꝝ nō solum verba: sed et res geste: prophetię sint. parte. 4. folio. 215. g. et folio. 218. c. et folio. 228. f.
Prophete domini grauiā et alijs derisibilia legū tur vicisse de mādato dñi: sicut hieremias por tauit in collo catenas. Item esaias et ezechiel aliq̃ fecerunt. pte. 4. fol. 147. g.
Prophete reputant infamē eo q̃ contēnebant bona hui⁹ mūdi: et q̃ loquebant frequēter talia q̃ videbant alijs aliena. pte. 2. fol. 169. g.
Prophetarū visiones quadam sp̃uali creatura factę sunt: quibus deum vidisse p̃hibent. par
Prophete mēs vario tactu tan (te. 5. fol. 188. e. gif: aliq̃ d̃ p̃senti tñ: aliq̃ de futuro tñ: aliq̃ de p̃senti et futuro simul: aliquādo de p̃sen ti p̃terito et futuro. p. 3. fol. 84. c. d.
Prophetis nō semper spiritus sanct⁹ reuelat sen sum plenarium visionis: sed solum quantū ex p̃diens est pro loco et tempore et personis pro quibus fit reuelatio. pte. 4. fol. 314. d. et fol. 41. g.
Propheta non habet in potestate semp q̃ possit tacere: imo aliq̃ sp̃s mouet ip̃m ad loquēdū p̃tra voluntatē suā. pte. 6. fol. 56. h.
Prophetarum corda nō tangit spiritus: q̃ sunt actu maculati: macula carnaliū voluptatū. par te. 3. fol. 234. g. Itē parte. 1. fol. 284. b.
Propheta idē vt frequēter: a p̃ncipio nō habuit ita clarā cognitionē s̃c̃ postea. pte. 2. fol. 67. c.
Prophete posteriores ad tempus christi appo pinquātes habuerunt clariores reuelatiōes de christo q̃ priores. pte. 2. fol. 67. c.

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

Prophete oēs locuti sūt ad dies messie fm̄ Ra.
Sal. qd̄ intelligendū est de pncipali intentiōe.
parte. 6. fol. 8. f. Item pte. 4. fo. 110. c. et fol. 405.
b. et fol. 408. g. Itē parte. 3. fo. 224. b. Itē pte. 1.
Prophete oēs vno et eodē spū reple (fo. 145. b.
ti: 13 diuersa pphetabāt tñ ad idē tendebant:
quapropter cū quouis eorū oēs alij cōcordabāt
pte. 5. fol. 206. b. Item parte. 2. fol. 142. a.
Prophete nō ita clare scripserunt mysteria chri/
sti de futuro/ sicut euangeliste scribentes histo/
riam de pterito. pte. 4. fo. 314. d.
Prophete mutant personas: et hoc difficilem fa/
cit intellectu: quē si in suis locis et causis et rē/
porib⁹ reddent/ plana sient q̄ obscura videbant
pte. 4. fo. 35. f. et fol. 124. b. et fo. 153. e. et fo. 192. a.
In pphetis et maxie in ezechiele et hieremia/ ne/
q3 rerū/ neq3 temporū ordo seruaf. pte. 4. folio.
130. f. b. et fo. 144. e. et fol. 146. e. et fo. 150. b.
Prophetarū nullus tā apte de christo scripsit vt
daniel. parte. 4. fol. 294. a.
Prophete clausa tenētes sacramēta/ excussi sunt
a p̄dicatozibus accedente eorū diligentia. pte. 3.
Prophetarū scripture et si satis sint (fol. 281. f.
euidētes ad mysteriū diuinitatē christi ostēdē/
dū/ nō tñ ex his sumit̄ efficax argumentū rē. ex/
cedit em̄ capacitatē hūanā rē. pte. 5. fol. 67. d. e.
Prophete priores p̄scierunt gētes vocādas/ s̄ h̄
latuit/ q̄ sine lege salus eis per fidē. f. christi. par
Prophetarū sermones sunt clausi (te. 6. fo. 92. b.
vt dicunt doctores moderni hebreorū. Et cogū/
tur illā euasione fingere: q3 multi doctores eorū
q̄ p̄cesserūt/ determinauerūt tps aduent⁹ mes/
sie: vñ post aliū et oēs defecerūt/ q3 tpa ab eis
p̄hira transferūt. pte. 4. fol. 54. b.
Prophete plures erāt tpe p̄mi tēplis: tpe xpo se/
cūdi templi nō legunt̄ habuisse iudei nisi agge/
um/ ezechariā et malachiā. pte. 4. fo. 64. b.
Prophetas nō habuerūt iudei per. ccc. annos et
amplius ante aduentū christi vsq3 ad tps iohā
nis baptiste. parte. 4. fol. 64. b.
Prophete diuerso tpe p̄dicauerūt: aliq̄ añ capti/
uitatē babilonicā: aliq̄ iminēte captiuitate: aliq̄
post captiuitatē. parte. 4. fol. 110. f.
Prophetauerunt eisdē t̄pib⁹ osee et esaias et io/
hel et amos et abdias et ionas et micheas de ca/
ptiuitate decē tribuū: et destructionē illi⁹ regni
quidā eorū viderūt. parte. 4. fol. 333. a.
Prophetas extitisse tradūt hebrei oēs patres vl/
auos vel p̄pinqs p̄pharū/ q3 nomina in p̄nci/
pijs illoz p̄ponūt. p. 4. fo. 333. c. d. et fo. 334. b. c. d.
Propheta an fuerit christus. Elide argumēta et
responsionē. pte. 5. fol. 210. b. c. et fo. 64. a. Item
pte. 6. folio. 133. f. et fol. 137. f. Itē pte. 3. fol. 85. e.
Prophetarū erimus vtrū fuit dauid. Arguif cō/
tra et p cū responsiōe et solutionibus argumē/
torum. pte. 3. fol. 83. b.
Propheta vtrū fuerit vere caiphas. Arguif pro
et contra cū responsiōe. parte. 5. fol. 220. c. f.
Propheta falsus qui non est audiendus/ sed ma/
gis interficiendus: duplex ponitur de eo mo/
dus. parte. 1. folio. 351. e. f. g.
Prophete demonū q̄ dicant: et per quid differāt
reuelationes sibi facte a reuelationib⁹ factis a

bonis angelis. pte. 1. fol. 301. b. et fol. 345. g. b.
Prophete falsi fingebāt se esse raptos a sensibus
ad fingendū magnitudinem reuelationis sibi
facte. parte. 4. folio. 143. g.
Prophetia qd̄ ē. pte. 4. fol. 110. d. et fo. 384. f.
Prophetia rerū euent⁹ immobili veritate p̄nunci/
at. Et quō deus sententiā (quā seruis suis mani/
festat) mutat: nō tñ cōsiliū. pte. 4. fol. 68. a. b.
Prophetia ē duplex. f. p̄destinatiōis et cōminati/
ōis: et quid vtraq3 sit. pte. 4. fol. 32. b. et fo. 68.
d. f. et fol. 137. b. c. et fo. 374. b. Itē pte. 2. fo. 292.
g. Itē pte. 3. fo. 86. f. Item lati⁹ pte. 1. fol. 351. g. b.
Prophetia an et qñ sit habitus p̄pheticus p̄ mo/
dum forme. pte. 3. fo. 85. e.
Prophetia s̄ sit diuersis modis/ ita et diuersis
temporibus. parte. 3. fol. 86. f.
Prophetie gratia multū modis data ē. pte. 6. fo.
Prophetie tempora tria sunt. f. p̄teritū/ (86. e.
p̄sens et futurū: sed tñ differēt nomē p̄phe/
tie in his dici. pte. 4. fol. 208. f. Et quō sibi con/
cinūt ad p̄bationē. Ibidē. g. Itē pte. 3. fo. 84. c.
Prophetie vsus accipit qñq3 p̄ p̄ponere xbi ex/
hortationis ad plebē sacras scripturas exponē/
do vt in primitiua ecclia. pte. 6. fo. 56. g.
Prophetia vt tradūt iudei cessauerat añ finē se/
cundi templi per. xlii. annos: qd̄ tps cōcurrit cū
passione christi. pte. 6. fol. 135. b.
Prophetia fuit clausa donec venit christus qui
aperuit libz et soluit signacula ei⁹: pte. 1. folio.
Prophetie munere nō sūt exper/ (106. a. Interl.
tes q̄ hnt grām interpretandi. parte. 6. fol. 274. e.
Prophetie spūs nō semp inerāt p̄phet. pte. 3. fo.
8. e. Item parte. 6. fo. 56. g. Item parte. 4. fo. 112.
c. et fol. 259. f. et fol. 295. g.
Prophetia ois/ et veritatē et obscuritatē habet:
vt discipuli intrinsecus audiāt: vulgus ignobi/
le et foris positū nesciat qd̄ dicat. p. 4. fo. 284. a.
Prophetia nō necessitatē eorū facit quē p̄dicat: s̄
signū est p̄scientie dei. pte. 5. fol. 8. b.
Prophetia et diuinitas in diuina scriptura disse/
runt: diuinitas penitus abdicat: ope em̄ et mi/
nisterio demonū implet. parte. 1. folio. 302. f.
Propinquus paruulorū et pupillorū dñs appel/
lat/ et quare. parte. 3. fol. 331. a.
Propitiatorū qd̄ dicebāt sedes dei/ erat sup ar/
cam: ita q̄ operculū arce erat qñ scabellū dei se/
dentis super p̄pitiatorū. pte. 3. fo. 284. b. Itē p
te. 2. fol. 212. g. Itē pte. 1. fol. 176. b. et fo. 177. c.
Propitiū fieri hominib⁹ deum p̄pter aurū/ absur/
dū et impiū iudicat. pte. 1. fo. 320. b.
Propitius ignoscendo: et p̄pitius vlascēdo nō
dicat nisi peccatis. parte. 3. fol. 333. e.
Propositio. f. Iste hō creauit stellas: christo de/
mōstrato ē vera. Ita hec p̄positio: de⁹ est mo/
tuus est vera: quare et quō. pte. 5. fol. 235. b.
Propositio aliq̄ cōditionalis ē vera cui⁹ vtraq3
pars est falsa et impossibilis. parte. 6. fol. 20. f. et
fol. 79. c. d. Item pte. 4. fol. 139. b.
Propositū sc̄i vñ q̄ mō et q̄t modis q̄liter veñt
Propetates oēs creaturaz/ etiā (at. p. 3. fo. 265. f.
de modico folio arboris nō possunt inuestigari
per hominē: vt quare sit tante q̄ntitatis vel ta/
lis figure aut virtutis. pte. 3. fol. 28. g.

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

Propriū est sanctorū montes diligere et incolere: quorū queratio ēi cēl. pte. 1. fol. 161. e. Interf.
Prosa quid et vnde dicat. parte. 3. fol. 3. f.
Proselyti sūt de gentib⁹ i synagogā recepti. pte. 5. fol. 71. e. Itē pte. 6. fol. 217. a. et fo. 218. f.
Prospera et aduersa tria respiciūt: scz supbiā vi/ te/ cupiscētiā carnis/ et cupiscētiā oculoꝝ. pte. 3. fol. 68. g.
In pspis nō tēperat ab igluuie iumē (6. fo. 68. g. torū ism⁹: nō nō ē fort⁹ i aduersis. pte. 3. fo. 65. f.
In pspis timeam⁹ vt nō sint data ad maiorem excecationē nō ad cōsolationē: et ne sit i aduer/ sis iniriū pēne. parte. 3. fol. 13. a.
Prospitas tēpalis significat p floritionē xgē: ex q̄ frēqnter pcedit elatio mētis. pte. 4. fol. 221. d.
Prospitas i peregrinationis miseria/ et si nō iu/ stū penitus opprimt: tñ mētē i amorē dei/ et in dispensatione sui diuidit. pte. 3. fol. 12. f.
Prospitas vite p̄sentis nō est testis innocētie: qz et hac vñ p̄erit/ et flagellati liberat. pte. 3. fo. 44. a. c.
Prospitas bene viuēdi cū arriserit/ (44. a. c. hō aridet ac hilarit: at ipsa hilaritas animū velut desiderabilē cib⁹ reficit. pte. 3. fol. 62. e.
Prospitas malorū consistit i bonis tempora/ libus trāsitorij et corruptibilib⁹: pspitas au/ tem iustorū consistit pncipaliter i bonis aīe que sunt incorruptibilia. parte. 3. fol. 137. a.
Prospitas qua quis p̄spat in via sua: quan/ do obrinet quod intēdit/ est magis aduersitas q̄ pspitas. parte. 3. fol. 137. b.
Prospitas iustorū est maior q̄ malorū et admi/ tione malit: qz pspitas malorū semp habet ma/ lū pēne annexū: et vnde hoc contingit/ qz ex du/ plici causa. parte. 3. fol. 137. c.
Prospitatis p̄sentis inordinatus appetitus fa/ cit contemptū et parupensionē de futuro iudi/ cio. parte. 3. fol. 154. d.
Prospitātē mali estimāt tps esse pacis/ nō bel/ li: cū hōi p̄sens vita cōcedat/ vt p bonū certamē pueniat ad beatitudinē. parte. 3. fol. 428. e.
Prospitatis maioris causa/ sepe ē psecutio. pte. 3. fol. 357. d.
Prostitutio filiarū fuit phibita iu (1. fo. 357. d. deis: quod exponit de pstitutione ad fornicā/ tionē spūalem vel corpālē. Notat etiā quomō sacerdotes nocte decipiebāt puellas dijs conse/ cratas a parētibus. parte. 1. fol. 248. d. f.
Protectio dei minus necessaria credit/ si semper habet/ vñlter aliquādo subtrahit/ vt q̄ sine ea nihil est hō/ ostendat. pte. 3. fol. 62. f.
Prouerbiū quid ē. parte. 5. fo. 216. c. Itē pte. 5. fo. 307. e. Itē parte. 2. fol. 61. c. et fo. 85. f.
Prouerbiū apud hebreos exiuit: vt in angustijs cōstituti/ et dei optātes auxilio subleuari dicāt: In mōte dñs videbit/ vñ videbit. i. sic abrahe mi/ set⁹ ē rē. pte. 1. fo. 78. a. c. h. et exp̄ss⁹ fol. 79. a. b.
Prouerbiū erat apud hebreos: Num et saul in/ ter pphetas? Sic et nūc: Bernardus factus est monachus. parte. 2. fol. 85. b.
Prouerbiū erat ab antiquo: Ab impijs egrediet/ impietas: et quō intelligit. pte. 2. fol. 90. f.
Prouerbiū erat apud iudeos tpe hierem⁹ de si/ lijs p peccato parētū punitis: Patres comede/ runt vñā acerbā rē. Qd durauit a pncipio mū/ di vsq̄ ad christi passionē: qz p p̄cto pmoꝝ parē

tū oēs descēdebāt ad inferna. parte. 4. fo. 154. c.
Prouerbiū ē d his q̄ i anxietatib⁹ p̄munt: Inter malleū sunt et incudē. parte. 4. fol. 173. b.
Prouerbiū currebat tpe iob istud: Ihoies impij vocabant/ glareē coceyti: sicut mō tales hoies dicunt/ stipulē inferni. parte. 3. fol. 45. b.
Prouerbiū prauorū: Sic veniat tibi sicut illi tru/ cidato. parte. 3. fol. 56. g.
Prouerbiū erat apd hebreos: Hec faciat tibi de⁹ et hec addat. pte. 2. fol. 67. e. f.
Prouerbiū est: Lecus et claudus nō intrabunt i templū. parte. 2. fol. 102. b.
Prouerbiū iudeorū erat: Un⁹ semiat/ ali⁹ metit: quare et qñ dicebat. parte. 5. fol. 199. b.
Prouidentia diuina omnia quantumcūq̄ mini/ ma disponunt. parte. 4. fol. 376. f.
Prouidentia diuina licet generalit⁹ se extēdat ad oia q̄ntūcūq̄ minima: tñ intellectual creatura speciali mō illi subijcit. pte. 6. fol. 45. g.
Prouidentia dei aliqui antiq̄ philosophorū ne/ gauērūt: alij dixerunt incorruptibilia et supiora regi diuina puidencia/ et nō inferiora. pte. 3. fol. 4. b. et fo. 188. d. Itē parte. 2. fo. 205. c.
Prouidentia diuina est p̄mū pncipiū salut⁹ ho/ minū/ tam in corp'alibus q̄ in spū'alibus/ tēpo/ ralibus et eternis. parte. 3. fol. 131. c.
Prouidentia diuina aliqui amouerūt a singula/ rib⁹ generabiliū et corruptibiliū. Alij etiā amo/ uerūt eā circa res humanas. pte. 3. fol. 226. b.
Prouidentie opatio duplex est: naturalis et vo/ luntaria. Naturalis p occultā dei administra/ tionē: volūtaria p angelorū vel hominū admi/ nistrationē. parte. 1. fol. 37. c.
Prouidentia diuina impedire volentes: p illam viā p quā impedire nitunt/ eā implere cogunt/ et p̄mouent illā contra suā intentionē: vt patet in ioseph vendito/ et pōtificibus iudeorū. parte. 1. fol. 103. b. et fol. 105. a. et fol. 122. b. Itē parte. 3. fol. 17. b. d. Itē parte. 5. fol. 86. g. b.
Prouincie vni toti sicut p̄est vnus angelus bo/ nus q̄st pnceps/ ad pcurādū bonū illi⁹ p̄uincit: ita p̄est vnus angelus malus. pte. 4. fol. 321. g.
Prouisū ē infirmitati hoim: vt circūscire sole diei noctisq̄ vicissitudine/ ppter vigilādi et dormiē di vicissitudinē potirent. parte. 5. fol. 26. a.
Proximū dilige/ infirma ei⁹ tolerādo: et de primo/ rū sollicitus esto salute. pte. 5. fol. 201. c.
Proximi salutē spūalē sollicit⁹ curare debemus q̄ p̄p̄ā necessitatē corpālē. pte. 5. fol. 199. f.
Proximus ois hō: cū nullo male agendū est: p/ ximus p̄me natiuitatis cōditione est ois hō. Lar/ nis cognatione amici et cognati. Adiscōie com/ passione beneficus quilibet. pte. 3. fol. 106. a.
Proximorū vicia i derogatiōis collo cūtiōe vicis/ sim dicere: et carnes ad vescēdū cōferre. parte. 3. fol. 331. b.
Proximi nostri licet omnes sint: ma/ xime tñ illis miseria impendēda est/ qui christi sunt nobiscū mēbra. parte. 1. fol. 347. a. b.
Prudēs publice tacet/ occulte castigat. pte. 3. fo. 319. f.
Prudencia est virtus directiua operū (319. f. humanorū in finem debitū: et ideo dicitur aunga virtutum. parte. 5. fol. 76. g.
Prudentes sepe grauitatē sensus in ipso frontis

In Glosas ordinariā Interl. q3: nec non i Nico. de ly.

hospitio pmonstrat: sed stulti ad imitandū ocu-
los nō attollūt. pre. 3. fol. 326. a

Prudentie cōnectunt oēs virtutes morales. pte
Prudentie actus est eligere ea q̄ (3. fol. 388. c.
sunt meliora. parte. 3. fol. 349. b.

Prudentie aliq̄ deriuant ad aīalia bruta z aues/
ad aliq̄ opa determinata. pte. 3. fol. 73. b. c.

Prudentie sug innitit/ q̄ ea q̄ sibi agēdayt dicēda
vident: patrū dictis pponit. pte. 3. fol. 311. e.

Prudentia secularis in qua pbi z heretici consi-
dunt/ dicūt ciuitas. pte. 2. fol. 164. a.

Prudentia/ bellica z exercitio armor/ z in nullo
alio legūt romani orbē terre subiecisse sibi: Pā
greci erāt eis astutiores/ hispani ferociores/ teu-
tonici corpore maiores z fortiores/ gallici vero
pluriores. parte. 4. fol. 445. c.

Pla Psallit qui cū hilaritate bene facit. Qui cū tri-
sticia/ de eo fit: nō ipse facit: z portat psalteriū:
nō cantat in eo. parte. 3. fol. 226. a.

Psalmus Prenotandū/ q̄ psalmus quilibet/ maxime i po-
stilla Nico. de ly. sūt z in glo. ordi. exponit litte-
raliter/ vel historialiter/ vel allegorice/ vel my-
stice/ vel moraliter: z qñq; duobus vel tribus mo-
dis/ z frequentius i fine mystica/ allegorica/ vel
moralis expositio annexit.

Psalmoz liber an z quomodo vnus liber dica-
tur. parte. 6. fol. 165. g. Itē pte. 3. fol. 86. g. et fol.
307. b. Item parte. 2. fol. 61. c.

Psalmoz libri quis in vñū collegit: z an dauid
oim psalmoz auctor extiterit. pte. 3. fol. 83. e.

Psalmoz libri subiectū/ qd̄ est. pte. 3. fol. 83. f.

Psalmoz liber continet totā sacram scripturam
p modum laudis. parte. 3. fol. 83. e.

Psalmoz libri q̄ materia. pte. 3. fol. 86. g.

Psalmoz ordinē male qd̄ iuxta textū historie
i psalterio requirūt. pte. 4. fol. 144. e. et fol. 253. a. et
fol. 254. b. Itē pte. 3. fol. 86. g. et fol. 118. b.

Psalmi quo mō z ordine i psalterio ordiati sūt.

Psalmoz tituli fm cōmunē opi (pte. 3. fol. 87. b
nōnē latinorū appositi fuerūt p cōdrā. parte. 3.
fol. 84. g. et quare. fol. 86. d.

Psalmoz tituli parū sunt curādi/ nisi p quanto
ac capiunt immediate ab hebreo vel trāslatione
hieronymi iuxta hebraicū: q̄ i alijs multa sunt
apposita fm phātasias expositoꝝ. pte. 3. fol. 171. b

Psalmoz tituli diuersa ratione z significatione
appositi sunt. parte. 3. fol. 217. g.

Psalmus primus sine titulo est/ et quare. parte
3. fol. 86. b. et fol. 87. c.

Psalmus primus an psalm⁹ sit: vel sicut plog⁹ li-
bri psalmoz appositus. parte. 3. fol. 84. g.

Psalmorum decem auctores nominantur/ z plu-
res. parte. 3. fol. 87. b.

Psalmos differenter scripsisse declaraf dauid et
cātores quos instituit. s. asaph z ceteri. Clel/ An
solus dauid psalmos sc̄psit/ vel an etiā aliq̄. p-
te. 3. fol. 88. c. et fol. 217. e. f. et fol. 222. b.

Psalmoz numer⁹ mystica rōne declaraf. pte. 3.

Psalmi decēseptē sunt sine titu/ (fol. 307. a. b
lo: z aliq̄ sūt intitulati/ z a qbus. pte. 3. fol. 84. f.

Psalmoz aliq̄ versib⁹ pponunt littere hebraici
alphabeti/ z q̄re. Et in illos ē pm⁹: Ad te dñe
leuauī. s. psalmus. xxiiij. pte. 3. fol. 119. b.

Psalmi alphabetici sunt: psalmus. xxiiij. psalm⁹
xxiiij. et psalmus. cxviiij.

Psalmi alleluatici dicunt aliqui psalmi/ qbus
pnotaf Alleluia: Et est pmus inter illos psal-
mus. cxiiij. pte. 3. fol. 242. a. c. z sūt nūero viginti.

Psalmos duos tm̄ intitulatos p octaua genera-
tiōe fecit dauid/ z q̄re. pte. 2. fol. 193. d. et fol. 203. e

Psalmos die noctuq; canere: z vt i fine psalmoz
dicere: Gloria patri z filio zc. instituit Dama-
sus papa. parte. 6. fol. 252. d.

Psalmi cur pte alijs scriptis in ecclesia legātur.
parte. 3. fol. 86. d.

Psalmos in officio ecclesiastico applicauit br̄s
Gregori⁹ ad diuersa festa: qz aliq̄ decātant i fe-
stis aploꝝ/ aliq̄ in festis virginū zc. parte. 3. fol.

Psalmoz distinctio fit p quinquage/ (275. g.
nas/ z quare. parte. 3. fol. 86. g.

Psalmoz pmus qnquagenarius est de peniten-
tia. secūdus de misericordia z iudicio. terti⁹ de
laudibus dei i sanctis eius: z quid p hoc innui-
tur. parte. 3. fol. 307. b.

Psalmi penitenciales septē sūt/ z quare. Ista est
eorū forma. A lachrymis incipit: z in gaudio fi-
nis est. parte. 3. fol. 298. a.

Psalmi graduales quare tpe qdragesimali fre-
quentant in ecclesia. pte. 1. fol. 15. b.

Quindecim psalmi graduū mystica expositione
explanant fm virtutes incipientiū/ p̄ficiētiū/
z perfectoz/ z p triplicem quinariū. parte. 3. fol.

287. d. e. f. g. Item parte. 1. fol. 15. g.

Psalm⁹. xi. hoc numero tacite designat/ q̄ hoies
duplici lingue z cordis: nec decalogi p̄cepta cu-
sto diāt: nec aplicā gfaz p̄cipiāt. pte. 1. fol. 118. e.

Psalmus. xvij. solus in libris regum reperitur/ et
quare. parte. 2. fol. 120. a.

Psalmus vicesimus octau⁹ de cōsumatione ta-
bernaculi inscribit/ z quare. pte. 1. fol. 180. f.

Psalmū. xc. ecclesia per totū annū/ z maxime in
quadragesima/ z quotidie in completorijs fre-
quentat/ z quare. parte. 3. fol. 224. f.

Psalmus. xciiij. inter hebreos in qualibet quarta
feria legit. parte. 3. fol. 229. g.

Psalmus. cxviiij. tria singularia habet: q̄ i nullo
alioꝝ inueniunt. pte. 3. fol. 274. b. d.

Psalmū irrissōis inf inimicos christi excitat for-
nicatoꝝ corpā z spūal/ z nō canticū laudis: z si-
gnificat p cambri. pte. 1. fol. 312. a.

Psalteriū quid est. parte. 3. fol. 86. b. et fol. 306. f.
et fol. 427. e. Item parte. 2. fol. 203. e.

Psalteriū ē organū qd̄ a sursum sonat zc. pte. 3. fol.

Psalteriū intitulaf liber hymnoz/ vel (185. f.
liber soliloquioꝝ z quare. pte. 3. fol. 86. b.

Psalteriū quare ex centū z qnquaginta psalmis
compositū est. parte. 1. fol. 86. f.

Psalteriū fm hebreos inter agiographa est prin-
cipale: z illa dicebant esse scripta a spūscō. par-
te. 6. fol. 138. g. Itē parte. 3. fol. 83. e

Psalteriū ter trāstulit br̄s hieronym⁹. pte. 3. fol.

Pseudo pphete q̄ dicunt. pte. 4. fol. 149. (84. f. pte
f. et fol. 420. b. Item parte. 1. fol. 345. g.

Pseudo pphete i scripturis sanctis vocant etiā
pphete. parte. 3. fol. 148. b.

Pseudo pphete significant per nicanorē: z qui

Postilla et Additiones alioz Repertoriū alphabeticū

sint tales. parte. 4. fol. 444. f.
 Ptolemeus philadelphus vir fuit studiosus/ et
 librorū cupidus/ viuius dei cultor/ libertati re/
 stituit plus q̄ centū milia iudeoz/ qui seruierāt
 in regno suo. parte. 1. fol. 20. g. h.
 Pub Pubertatis signa que sunt. pte. 1. fo. 168. b.
 Publicani q̄ dicunt. pte. 5. fol. 23. b. et fo. 57. a. et
 Publicanoz et ethnicoz. i. gentiliū (fo. 134. e.
 salus/ nec ideo negligenda est/ et si i numero fra/
 trū nō deputamus/ sed semp eoz/ salutem in/
 quiramus. parte. 5. fol. 57. a.
 Pudicitia nisi p̄mū sedcat i mente/ nulla pfectio
 sequet in opere. parte. 6. fol. 214. b.
 Pudicitia corpis quid pdest/ si mente corrupta/
 vel si stutes defuerint. pte. 4. fol. 121. f.
 Pudicitia est in voluntate animi/ nō in debilita/
 te corpis. parte. 3. fol. 370. e.
 Pudicitia sola nouit cōscientia/ et humani oculi
 certi esse nō possunt. pte. 1. fol. 242. b.
 Pudor ē si radi solis i stratu ociosū luemur/ p̄mi/
 tias cordis et oris q̄ridie deo sacrificia. pte. 3. fol.
 Pudoris signū notat i genis/ sicut i p̄. (272. a.
 dicatozibus mos recte viuēdi. pte. 3. fol. 356. f.
 Pue Puella q̄ sunt i domo paterna/ et nō attigerūt an/
 nos discretiois/ nō p̄nt vouere. parte. 1. fo. 317. b.
 Puella que sunt maritare/ licet sint adhuc et ma/
 neant cum patre/ sunt tamen emancipare/ et sui
 iuris. parte. 1. fol. 317. b.
 Puella habebant plures vias exeuendi de serui/
 tute q̄ masculū. pte. 1. fo. 168. b.
 Puellam vendit p̄clatus pro vino/ et puerū i lu/
 panari ponit/ qui videt implicitos luxuria/ et
 alijs vicijs/ et non arguit gratia turpis lucri. pte.
 Puella de genere machabeozū (4. fol. 356. b.
 voluit sibi copulare herodes ascalonita/ et q̄re/
 sed illa p̄ dolore se iterfecit. Ille aut ea mortua
 abusus est. pte. 4. fol. 298. g.
 Pueri aliqui nascunt in mense septimo/ et aliqui
 in nono/ et aliqui i decimo/ et isti sunt magis vi/
 tales. parte. 3. fo. 373. e. f.
 Puer cū nascit/ vagit/ et quare. pte. 6. fol. 211. e.
 Pueri nati inuoluuntur pannis vel pellibus/ et
 postea indumentis/ quia natura nō dat eis tē/
 gumentū/ sicut puidet animalibus de sufficien/
 ti tegumento. parte. 3. fol. 373. g.
 Pueri magis mouent timore p̄ne q̄ amore bo/
 ni. parte. 3. fol. 330. g.
 Pueri et senes sūt imēores/ et q̄re. pte. 4. fo. 296. d.
 Pueri erudiendi quo mō et quo ordine primo a
 magistro assumunt. parte. 2. fol. 37. a.
 Pueri vocant frequenter in sacra scriptura sub/
 di et famuli/ licet sint puectē etatis. pte. 1. fol.
 78. b. h. et fo. 79. d. e. et fo. 202. f.
 Pueri eo q̄ parum habent de rationis vsu/ pos/
 sunt intelligi p animalia bruta/ quozū pedago/
 gi significant p illos qui erant sup nutritionem
 animalū. parte. 2. fol. 212. e.
 Pueros expedit exercitare in ludis honestis/ et
 inducentibus ad virtutem/ et retrahentib⁹ a vi/
 cijs. parte. 5. fol. 39. f.
 Pueri hebreozū habebant ludos ad virtuosam
 vitam inducentes. Ibidem.
 Pueri in veteri lege de toto regno iudeozum ad

templū portabant/ et circa pueros natos duo si/
 ebant in templo. pte. 5. fol. 131. a. c.
 Pueri apud hebreos inducebant ad portandū
 ligna ad coquēdū sacrificiū/ vt nutriti in talib⁹
 nō recederēt i senectute/ iuxta illud/ Adolefcēs
 iuxta. pte. 4. fol. 122. f.
 Pueri apud hebreos et latinos alphabetū addi/
 scūt/ p̄mo ordine recto/ pcedēdo de p̄ma litte/
 ra ad vltimā/ secūdo ordine retrogrado/ incipiē/
 do ab vltima littera ad p̄mā redeūdo. pte. 4. fo.
 Puer si loquit/ aīos n̄fos ad auditū elo (146. b.
 qui puerilis applicam⁹/ nec pl⁹ i his q̄ dicunt q̄
 puer sentire poterat/ expectam⁹. pte. 1. fol. 320. b.
 Pueri dicunt felices/ nō q̄ exerceāt act⁹ strūtū/ s̄
 ppter bonā dispositionē. pte. 5. fo. 18. c.
 Puer p̄us q̄ sciat bonū aut malū/ cōtemnet mā/
 liciā/ vt eligat bonū/ quomō qd̄ nefas/ aut con/
 temnit/ aut eligit/ parte. 1. fo. 37. g.
 Pueri incircūcisi/ qui pactū dei irritum nō fece/
 runt/ sed qui eos circūcidere neglexerūt/ quare
 perire debent/ parte. 1. fol. 98. f.
 Pueris manibus impositis iesus benedixit/ et
 quare. parte. 5. fol. 59. d.
 Pueri multi de christianis vēditi p paupes parē/
 tes/ et nauib⁹ abducti p mercatores/ vt vēderēt
 soldano p magno p̄cio. pte. 6. fol. 267. f. g.
 Puercia post septē annos infantie incipit. pte. 5.
 Puercie nomine humilitas et imo (fol. 131. e.
 centia intelligit. parte. 5. fol. 171. d.
 Pugillus et palm⁹ qd̄ significēt. pte. 4. fo. 70. f.
 Pugna ē duplex/ christianis pfect⁹ aduersus p̄n/
 cipatus et potestates/ inferioribus contra carnē
 et sanguinē. parte. 2. fol. 16. a.
 Pugne aduersus ecclesiā tria sunt genera p̄inci/
 palia/ et q̄ sint. parte. 3. fol. 262. a.
 Pugnare p ecclesiā/ et inimicis veritatē resistere/
 qui dogmata ecclesie opugnare/ vel voluptati
 et luxurie docent opera dare/ quō animādi sunt
 p̄sidentes. parte. 1. fol. 319. f.
 Pugnātes fortiter contra inimicos/ et fortiter p/
 mētes tētationis stimulos/ nec femineū vī mol/
 le in se dominari permittētes/ significant p ben/
 iamin. parte. 1. fol. 266. g.
 Pugnator bonus contra diaboliū/ nō debet per/
 mittere q̄ ingrediat terrā cordis per delectati/
 onē/ vel consensum/ sed in principio tētationis
 ipsum repellere. parte. 4. fol. 476. b.
 Pugnā quō et cū quibus instaurāt antiqui pos/
 sessores. f. demones cōtra animas/ libertatē suā
 et imaginē recuperare conātēs. pte. 2. fol. 17. e.
 Pulchritudo cōsistit i viuacitate coloris et ppo/
 rione mēbroz/ cū debita pfectiōe q̄ntitatis. pte.
 Pulchritudo mulieris i genis di (3. fol. 149. c.
 cis esse q̄ plurima. parte. 3. fol. 356. f.
 Pulchritudo p̄prie ē mulier. pte. 1. fol. 118. f. In/
 Pulchritudo omniū conditoz vox est (terf.
 contentiū in attēdentibus. pte. 3. fol. 305. b.
 Pulchritudo celestis visionis quomō attendē/
 da est. Si em̄ decorē flām asq̄ astroz/ multifa/
 riam nubū specie/ et ipsam irim cōsideras/ mille
 trahentem et varios auerso sole colores/ multo
 plures et pulchriores q̄ in velo tabernaculi i q̄
 lo picturas notabis. parte. 1. fol. 184. b.

Pug

Pul

Pulchritudo vniuersi sicut ex diuersis gradib⁹
creaturarū resulat: sic pulchritudo reipublice
ex diuersis gradibus hoīm. parte. 3. fol. 372. c.
Pulsiuorū quidā desiderabat habere lōgū col-
lū ad modū grūis: et quare. pte. 3. fol. 42. g.
Puluis obscurās aerē p modum nebule dicit a
pedib⁹ dei pcedere: qz pcedit ex terra. pte. 4. fo.
Pun Puncta nō sūt de substantia littere apd (385. b.
hebreos: nec fuerūt a pncipio litterarū: sed inue-
ta postea ad faciū legēdum. pte. 2. fo. 169. b.
Itē parte. 4. fo. 344. d. Itē pte. 1. fol. 356. c.
Punctoꝝ diuersitas describit. f. cōma/colon/pe-
riodus: et quid singulū hoꝝ sit: et vnde dicat: et
vbi assignat. parte. 4. fol. 2. c. d.
Puniēdi duo modi maloz christianoꝝ parte. 6.
Punire: an dicendum sit magis p/ (fo. 263. d.
pue alienū opus esse dei/ vel nō esse ppiū deo.
parte. 3. fol. 53. b. et fol. 54. c.
Punire non differt deus vsqz in futurū/ qñ electi
cadunt in peccatū: sed punit in pñti et cito de
cursu cōmuni. parte. 3. fol. 189. b.
Punient mali cū infidelib⁹/ sed differēter: alif q
sciēt: alif q ex ignorātia peccāt. pte. 5. fo. 159. a
Punient pctōres i finali iudicio: nō vniūm/ s
grauū et leuū fm demerita. pte. 4. fol. 53. f.
Punitio malicie plebis chūstiane significat per
punitiōē iudeoꝝ: qz quinqz que excellēter fue-
runt in chūstianis in primitiua ecclesia: muta-
ta sunt: et versa sunt i scōriā rē. pte. 4. fol. 242. d
Punitio vltima nō ē in vita pñti: nec afflictio
iustoz p pctō pñti solū/ s3 magi p pñti reci-
piēdo i futurū fm patiētie meritū. pte. 3. fo. 18. g.
Punitio innocētis fieri pōt fm duplicē causam:
qz vel ppter maliciā punitis/ vel ppter ignorā-
tiam veritatis. parte. 3. fol. 26. d. g.
Punitio duplex notabilis facta fuit sup populū
in deserto. parte. 3. fol. 229. b. d.
Puniendi sunt iniqui/ nō animo vltionis/ sed vi-
lectiōis: vbi potētiō occurrerit: nec potes cor-
rigere vel monere/ tolera securis: quia non erit
impunitus. parte. 3. fol. 238. a.
Puniēd⁹ venit qsqz tot pñtis fm ordinē iusticie
quorū hoīb⁹ ē causa culpe. pte. 3. fol. 394. d.
Puniūf sceleratissimi hoies i pñti vita modū
cū iusti multū/ et quare. pte. 3. fol. 18. g.
Puniūf leuius q post pñas negat/ qz q sine neces-
sitate chūstū abnegat. pte. 4. fo. 43. c.
Punitio impioꝝ ē infinita: nō intēsiue: qz hoc ē
impossibile/ sed extēsiue. parte. 3. fol. 370. f.
Puniēd⁹ videt eē psecutor p delicti mō/ q pñā
cruciatu sanctis ingessit. pte. 2. fo. 238. g.
Puniuntur acius illa que in vsum veniunt fre-
quentius. parte. 1. fol. 169. f. b.
Punire cū deus scelera carnis decreuisset: qñta
te vltionis innotuit macula criminis: vt in p-
mis pctōib⁹ et sodomitis clauit. pte. 1. fo. 73. e.
Punire iniquitates patrū sup filios in tertiā qñtā
generatiōē/ quō intelligat. Elide in vltimate.
Pup Pupilla oculi tui/ et orat et impetrat cōpūcta di-
uina inspiratione. pte. 4. fol. 188. c.
Pupilla nigra videt: alba tenebrosa est. parte. 2
fol. 290. f. Item parte. 1. fol. 252. e.
Pur Purgatio ab imūdicia licet nō sit i āgel: tñ ē ibi

purgatio a nesciētia: et declaraf. pte. 3. fo. 81. g.
Purificātes i nobis dicta/ facta/ vel cogitata: vt
efficiamur mūdi corde. et desū videre possimus:
tūc tridui iter de egypto pñscimur. pte. 1. fol.
Purificationes due erāt in lege. Una (134. d.
ab imūdicia spūali: q contingit ex pctis. Alia
erat ab imūdicia corpali: q cōtingit ex tactu
alicuius rei imūde. parte. 1. fol. 295. d. g.
Purificatio maior requirebat i immolatiōē qz in
comedētibus in veteri testamēto: sicut et i noua
lege maior: scitās reqñt i sacerdote psecrāte qz
i iplo cōmunicāte. pte. 2. fo. 233. f. et fo. 234. a. b.
Purificatiōe indigent nō solū q in terra sūt/ sed
etiā que in celis. parte. 1. fo. 316. a.
Purificationis festum vbi/ et quare institutum
fuit. parte. 6. fol. 257. b. c.
Puritas mētis et corpis maxime disponit hoīem
ad cognitiōē diuinorū rē. pte. 5. fol. 242. g.
Purat: verbū/ quō accipiendū sit in euāgelio/ cū
dicat: Scrutamini scpturas/ i quib⁹ putat vos
vitā eternā habere. parte. 1. fol. 3. f.
Puteoꝝ soliores hoc probāt/ qz omnis tellus p
inuisibiles venas aquis repleta est: quib⁹ ex ma-
ri principiū est. parte. 1. fol. 25. e.
Puteos fodiebāt pueri abraā: sed operiebāt eos
terra philistei: nō tamen ausi sunt replere dū vi-
ueret abraā/ aut inijcere terrā: s3 eo mortuo in-
ualuerunt rē. parte. 1. fol. 300. b.
Putredo et vermes habēt quandā affinitatem et
ppinquitatem. parte. 3. fol. 38. g.

Quadrageas an du-
as vel tres moyses i mōte seruauit.
pte. 1. fol. 342. b. c. d. g. et fo. 343. c.
Quadrageas numero vniuersi-
tas tēporis designat. pte. 4. fol. 436. a. Itē pte. 3
fo. 230. b. Itē parte. 2. fol. 142. c.
Quadrageas siue quadragenarius numer⁹ af-
flictionis est: et p multa ostendit. pte. 4. fol. 252
f. et fo. 274. a. et fol. 375. f. Itē pte. 2. fol. 135. c. et
fo. 221. e. et fol. 292. a. d. Itē pte. 1. fol. 53. c. et fol.
122. a. et fol. 263. a. et fo. 329. c. f. et fo. 361. b.
Quadrageas etiā nūer⁹ leticie ē. pte. 1. fo. 122. a.
Quadrageas anni post quos absalon ptra da-
uid patrē suū se erexit: varie cōputant a diuer-
sis ex pte principij illoꝝ annoꝝ accipiēdi. pte. 2.
fol. 112. f. g. et fol. 213. f. g. b.
Quadrageas due māfiones i deserto/ et quadra-
gintaduo gradus virtutis: et quadrageas due
generationes ab abraā ad ch. istuz. parte. 5. fol.
265. b. g. et fo. 321. f. g. et fol. 328. f.
Quadrageas lex. hoc numero redificatio tem-
pli sub corobabel pficif. hic numerus cōuenit
pfectioni dñici corpis: hic numerus in litteris
ade inuenit. hoc nūero corp⁹ chūsti i vtero ma-
tris edificat: et qd p b significet. pte. 1. fo. 193. f.
Quadrās qd sit/ et quottuplex. parte. 5. fol. 21. b.
Quadrantē vocāt calculatores qñtā pte cuiusqz
rei. f. loci/ tps/ pecunie. parte. 5. fol. 113. a.
Quadratū omne quo cuiqz vertic fixū stare con-
suevit. parte. 4. fo. 448. g.
Quadratura inter figuras nihil firmitus est. par-
te. 1. fol. 265. b.

Pur

Qua

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū.

Quadrāga qua uehamur ad ethera vt belias? parte. 5. fol. 91. f.

Quadringenti anni sunt a natiuitate isaac vsq; ad exitū filioꝝ israel de egypto: et horum annorum supputatio: quibus abrahe semen peregrinū fuit in terra non sua. parte. 1. fol. 65. b. et fol. 66. a. b. Item parte. 6. fol. 175. b.

Qual vnusq; ē talis sibi finis videt: et ad illū cōsulit. pre. 4. fol. 383. g. Itē pre. 3. fol. 196. c.

Qualitas rerū solet ex tpe notari. pre. 6. fol. 242 a. Item parte. 3. fol. 356. e.

Qualitas rei et terminus expmī i exordio. pre. 3. fol. 6. b.

Qdū filij israel steterūt i cultu vni? (fol. 6. b. veri dei: possederūt pacifice terrā pmissionis/ si bi collatā: et qñ declinauerunt ad idolatriā/ fuerunt ab alijs impugnati. pre. 1. fol. 65. d.

Quāta largiunt quidā aspiciūt: sed nō quāta rapiunt: et in sacculo prouo mercedes mittunt. pre. 3. fol. 422. e.

Quāto quantū offeras/ sed ex quantū desiderat deus. vnusq; qdrantē pōt offerre: et est voluntas pmpria. pre. 5. fol. 113. a.

Quantitas meriti nō accipit fm quantitatē doni absolute/ sed p compationē ad facultatē dātis/ et pmpitudinē sue voluntatis et deuotiōis. pre. 5. fol. 112. b.

Quāritas doni in his que dant p/ pter christū/ nō tantū pensat quantū quantitas bonę voluntatis. pre. 5. fol. 38. g.

Quantus q; prudens q nullo labore suo de meritis gloriatus ē. pre. 1. fol. 88. e. Interl.

Quaternarius numerus significat primo et principaliter perfectionē. pre. 5. fol. 184. d.

Quaternarius numerus fuit multipliciter in lege figuratus. parte. 5. fol. 88. b.

Quaternarius est primus numerus quadratus. parte. 6. fol. 209. a. Itē pre. 2. fol. 263. d.

Quaternarius est numerus materialis/ quasi qdratus et solidus. parte. 4. fol. 178. f.

Quaternario plura sūt compbēsa: et numerant. parte. 4. fol. 178. f. Itē parte. 1. fol. 265. b.

Quaternario mltiplici significant quattuor epistolę canonice. parte. 6. fol. 209. a.

Quaternarius: euangelicā doctrinā/ et principalū virtutū significat. parte. 2. fol. 211. a.

Quattuor aialia significant quattuor patriarchales ecclesias/ et quare. pre. 6. fol. 247. c.

Quattuor aialia ezechielī ostēsa vario mō expōnunt: theologice. s. philosophice/ medicinalit et poetice. pre. 4. fol. 210. e. f. g. et fol. 213. e. f. g.

Quattuor regna iudeos affligētia qb? significet/ et quare. pre. 4. fol. 212. e. et fol. 296. d.

Quattuor animi passiones/ et qb? cōpanē. pre. 4. fol. 388. a.

Quattuor i domo sūt. s. porta/ ascē (fol. 388. a. sus/ tricliniū/ cubiculū. parte. 3. fol. 355. f.

Quattuor sunt euāgeliste firmitate fidei solidati. parte. 1. fol. 212. a. Interl.

Quere arbor durissima et fortissima. parte. 4. fol. 361. a.

Quercus abrahe (q etia terebinth?) vsq; ad cōstātinī regis imperiū mōstrata fuit: in hebron cōstituta. parte. 2. fol. 99. a.

Querela cōmunis sanctorū ad deū. Cur iudices seculares acceptis muneribus damnet insonitē et liberent reum? parte. 4. fol. 390. e.

Quērēs i suis semp actib? que laudent/ in prio

que vituperent/ diuersū pōdus et diuersā mēsurā dicat habere in domo. pre. 3. fol. 328. a.

Querere verbū i latina lingua accipit ppositiōnē/ et acqrit dicat: qd satis aptū ē. Sine ppositiōne etiā querere intelligit acqreter: ex quo lucra vocant quęstus. parte. 2. fol. 76. e.

Quest sapias boni et mali/ s. differēt. 27. pre. 3. fol. 272. b.

Questio grauis inf scribas et phariseos. (272. b. Qd eet primū mādātū et maximū in lege. Et diuersi diuersa assignabant. parte. 5. fol. 112. a. c. d.

Questio mota ab aduersario/ discēdi existit ocasto. parte. 6. fol. 50. a.

Questuarius pdicatoꝝ/ q multa falsa dicūt vt questū extorqueant a simplicib?: pōt dici illud: Hūquid de idiget vfo mēdacio? pre. 3. fol. 31. b.

Qui est: an et quomodo sit nomen dei ppue p/ prium: et an equaliter cū nomine tetragramatō apud hebreos. parte. 1. fol. 129. f.

Qui cito dat/ bis dat. pre. 3. fol. 312. b.

Qui offenderit in vno/ factus est omnium reus/ quomodo intelligendū. pre. 6. fol. 213. d.

Quid ē hoc/ aut qd ē illud: ad qd valet hoc/ illud? q. ad nihil. Sic dicūt hoies fatui de aiali/ bus venenosis et cōsiliis. parte. 3. fol. 427. g.

Quid prodest p peccatis ieiunare/ et itez peccare? Quid pdest lauare et itez inqñari? pre. 2. fol. 4. a.

Quidā nō dī: nisi de eo que expmēre nolu (4. a. mus/ vel nō possumus. pre. 3. fol. 15. e. f.

Quies hominū deliciosa est in nemorib? pre. 1. fol. 35. f.

Quies nulla est vbi spūssancti conso/ latio deest. parte. 4. fol. 193. f.

In qeter silētio lex discit. pre. 1. fol. 134. b. Interl.

Quies in tpe/ et silr in tpe laboris/ meditari debet homo que ad dilectionē dei ptinēt. Similit/ ter in ingressu lecti ad dormiendū/ et in egressu ad vigilandum: et enumerant quattuor: et vbi illa tangunt. pre. 3. fol. 293. e. et fol. 315. f.

Quies inchoat in via/ sed perficit in patria: vbi charitas cōsummat. pre. 5. fol. 40. f.

Quies dei et beatorū eadem ē realiter et obiectiue accepta: sed formaliter differūt sicut creatū et increatum. pre. 4. fol. 140. b.

Quiescere i cubili v? domo hoiem tria nō sinūt: fumus/ stillicidiū/ mala cōiūx. pre. 3. fol. 135. e.

Quiescit in futuro qui quiescit a malo opere. p/ te. 4. fol. 108. e. Interl.

Quinari sicut sapientes indicat et insipientes: ita cētenarius fideles et infideles. pre. 1. fol. 261. a.

Quinari simplex/ sicut solet qñq; sensus significare: quoz ministerio bona foris operari debemus: sic p seipsum multiplicatus/ eosdē maiori pfectione demonstrat. parte. 2. fol. 260. e.

Quinario numero filij matathie pponunt: et silr quinq; species denotant in illis psonis qd diuina vocatio ad magisteriū ordinauit ecclesie: et quō ista simul coaptent. pre. 4. fol. 432. f.

Quindecim gradibus ascendebat ad templum salomonis: et totidē ascendit ad celeste tēplū: et qui sunt illi gradus. parte. 3. fol. 275. e.

Quindenarius ex septē et octo conficit. Septem ad sabbatū refer/ octo ad circūcisionē. Si xō ad nouum testamentū respicias/ habes septem dona spiritussancti/ et in octauo resurrectionē

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnoni Nico. de ly.

christi. parte. 1. fol. 377. b.
 Quingenti anni vñ circiter fluxerūt a tpe eiaie
 vsq ad tempus christi. pte. 4. fo. 53. b.
 Quinio an 7 qd significet. pte. 4. fo. 396. c.
 Quinquagenarius siue quinquagesimus nume-
 rus/ quid mysterij habeat: 7 que sub illo nume-
 ro facta sunt. parte. 6. fol. 166. c. et fo. 197. c. Itē
 pte. 4. fo. 11. a. b. Itē pte. 3. fol. 5. b. b. Itē pte. 2.
 fol. 135. g. et fol. 216. a. et fol. 220. e. et fol. 260. c.
 Item pte. 1. fol. 51. b. et fo. 71. a. et fo. 162. a. et fo.
 258. e. et fo. 263. a. et fol. 272. c.
 Quinq̄gita 7 qngēti cognat̄ ē numer⁹: decades
 em̄ qnq̄ginta faciūt qngētos. pte. 1. fo. 272. g.
 Quinq̄ libri moysi pprie dicunt̄ lex: licet nomi-
 ne legis iudei accipiunt aliquando totū verus
 testamentū. parte. 5. fol. 223. b.
 Quinq̄ scribit iohannes euangelista in sui euā-
 gelij pncipio: p que elidunt̄ qnq̄ errores circa
 filij dei humanatū. pte. 5. fol. 185. b.
 Quinq̄ debēt annūciare p̄dicatores. f. credēda/
 agēda/ vitēda/ timēda 7 sperēda. pte. 6. fo. 56. b.
 Quinq̄ sensus q̄ superat/ fm legi doctrinā (q̄ qn-
 q̄ libros habet) restringēdo carnis cōcupiscen-
 tiā/ victoriā capiet saluberrimā/ 7 triūpho gau-
 debit nobilissimo. pte. 4. fol. 438. a.
 Quinq̄ pertita est continentia in carnalibus il-
 lecebris. parte. 5. fol. 76. c.
 Quintusdecimus numerus mystice quid repre-
 sentat. parte. 5. fol. 183. c. f. Item parte. 2. fol. 298
 a. Item parte. 1. fol. 256. c.
 Quinq̄ psonis genus hoim in die iudicij discu-
 tiendum signat. pte. 5. fol. 172. f.
 Quis nō impossibile/ sed difficile i scripturis sc̄is
 sepissime significat. parte. 3. fol. 346. b.
 Quis pleriq̄ nō p nullo/ sed p raro 7 p eximio
 habet: vt cū dicit̄: Quis cognouit sensum dñi/
 aut quis consiliarius tē. pte. 1. fol. 308. c.
 Quis est iste q̄ venit de edom tinctis vestib⁹ de
 bosra: quō 7 de quo exponēdū ē/ scholastice dis-
 quirif. pte. 4. fol. 101. c. d. f. et fol. 103. b. c.
 Quis audeat dicere q̄ hec que scribunt̄ p verbū
 dñi/ nihil habeāt vtilitatis aut salutis/ sed solā
 narrent historiā. pte. 1. fol. 321. f.
 Quisq̄: quō exponit̄ cū dicit̄: Nō qz patrē vidit
 quisq̄ nisi is tē. parte. 5. fol. 206. c. d.
 Quoadusq̄: hec dictio aliqui tenet finite/ aliqui
 indefinite: 7 de b̄ danf exēpla. pte. 6. fo. 251. b. c.
 Quod quisq̄ sup omnia diligit et colit: hoc illi
 deus est. parte. 2. fol. 33. b. Interl.
 Quod deo p̄cipiente est factum/ nō est inhone-
 stum. parte. 1. fol. 128. e. Interl.

Quo

Ra

Rab quandoq̄ ē no-
 men pprium: qñq̄ est nomen appel-
 latiuū. parte. 3. fol. 215. e.
 Raab q̄ 7 qñs fuit. pte. 6. fo. 157. b. c.
 et fo. 281. c. Itē parte. 2. fol. 5. f. et fol. 6. b.
 Raab accepit duos viros/ 7 abscondit eis: expo-
 nit̄ tripliciter p hebreos. parte. 2. fol. 5. g.
 Raab q̄ erat de genere chananeorū quō cōiūcta
 fuit ipsi salomon in matrimonij: qz erat phibitū
 filijs israel tē. parte. 5. fol. 5. h.
 Raab quō adiūcta ē domui isrl vsq̄ i hodiernū

diē: an mfi posteritas ascribit. parte. 2. fol. 11. a.
 Rabbi salomon ordinauit glosas hebraicas su-
 per totū verus testamentū. parte. 2. fol. 101. b.
 Rabbi salomonis expositio i expositiōe hebdo-
 madari septuaginta danielis: tātē est auctori-
 tatis apd hebreos/ q̄ nō p̄t ab ea deuare/ nec
 qualitercūq̄ ab eis dē recedere: sed tenenda sūt
 tanq̄ in textu sacre scripture contenta. parte. 4.
 fol. 318. f. et fol. 345. d.
 Rabbi salomon reputat̄ apud hebreos solēnis
 doctor in thalmudicis: nō tamē in his que per-
 tinēt ad fidei 7 sacre scripture expositionē/ sed
 alij tē. parte. 1. fol. 6. f. et fol. 8. g.
 Rabbi salomon dicens/ q̄ in aduētū messie gen-
 tiles dicēt: q̄ iudei afflictiones q̄s mō sustinēt i
 hac captiuitate: fuerūt ppter pctā gētiliū tē. in
 hoc sibipsi cōtradicare ostēdit. pte. 4. fo. 90. h.
 Rabbi salomon 7 alij hebreorū expositores sepe
 corumpūt verū intellectū scripturarū/ psequē-
 do litterā plus q̄ oportet. parte. 2. fol. 108. h.
 Rabbi moysi egyptij summa/ apud iudeos est
 sollemnissima: qui scribit de auctoritate thalmu-
 dice doctrine. parte. 4. fol. 63. b.
 Rabbi abenhagra/ iter alios expositores hebre-
 os fuit pfectior in sua grammatica. parte. 3. fo.
 217. g. Et inter hebreos fuit maxim⁹ expositor
 ad litterā. fo. 246. d. Itē parte. 1. fol. 6. f.
 Rabbi abenhagra declarās istud verbū: Et ostē-
 dā illi salutare meū tē. dicit verba notādissima
 in testimoniū fidei. parte. 3. fol. 225. f.
 Rabbi moyses gerundē. sic dicit: q̄ i futuro tpe
 sc̄z messie: pueri israelitici sūt demonstraturi deū
 digito. Que quidē verba manifeste cōsonāt ca-
 tholice v̄itati tē. Utinā iste auctor intellexisset
 seipsū vt bñ ageret. pte. 1. fo. 262. c. f.
 Rabbi moyses gerundē. sup illo: Istud est ceri-
 moniū legis: p̄cipe filiis israel tē. sic ait. Nos
 aut̄ qui p peccatis nostris sumus cōtaminati i
 hac captiuitate/ ignoramus mūdiciā sanctita-
 tis/ donec veniat sup nos spūs de alto: 7 effun-
 dat deus aquas mūdās sup nos/ et mūdēmur:
 amen: sic fiat in diebus nostris. h̄ec ille. Utinā
 iste rabbi sc̄per/ 7 seipsū intelligeret. parte. 1. fol.
 Rablaces (vt cōmunif dicit̄) erat apo (297. d
 stata a fide iudeorū/ conuersus ad gentilitatē.
 Et dicunt aliqui q̄ fuit filius eiaie. parte. 2. fol.
 235. c. g. Item parte. 4. fol. 18. g.
 Racha verbū hebreū: 7 interpretat̄ cenos. i. va-
 cuus: quod dicimus sine cerebro: quod est ma-
 gna contumelia. parte. 5. fol. 20. f.
 Rachel fuit pncipal mulier iacob/ lia vñ minus
 pncipal: qz i secundā pmo cōsenserat. parte. 1. fo.
 Rachel afflicta est: eo q̄ desiderabat ha-
 bere filios a iacob/ de quo christus erat nascitu-
 rus. Et inuidit sorori: nō q̄ illa habebat filios/
 sed qz ipsa carebat filiis. parte. 1. fol. 92. b. c.
 Rachel idola p̄tis sui furripuit/ nō ad colēdū/ s̄
 ad retrahēdū patrē suū ab idolatria: 7 iō nō cō-
 misit furtū pprie loquēdo. pte. 1. fo. 94. d.
 Rachel mortua/ sepulta fuit in via: qz sepulchra
 antiquitus extra ciuitates erāt. pte. 1. fol. 99. g.
 Elide etiā. pte. 4. fol. 152. h. et fol. 153. c.
 Radeban i veteri testamēto sacerdotēs: vt sic

Rab

Rac

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

- carnis vicia deposuisse viderent. pte. 3. fo. 143. e
- Radiare** debet ecclesia quasi aurū tā interi^o vite splendore q̄ exterius sapientie z doctrine claritate. pte. 1. fol. 211. a. Interl.
- Radices** arboris sunt ori similes per alimēti susceptionē. parte. 5. fol. 111. d
- In radice** substantie simul sunt: que nō simul p̄deunt per temporis incrementa vt fructus z semen in herba. parte. 1. folio. 22. h.
- Radici** sanctitas qua p̄ls gentilis insertus est ramis: nō est patriarcha: nō propheta: nec opus eoz fm legem: sed fides christi p̄ tunc venturi z sanctitas fuit et radix. pte. 1. fo. 376. h.
- Ram** Rama est nomen equiuocū: vno mō est pprium nomē loci: et alio mō est nomē appellatiuū. par
- Ran** Rana ad nihil aliud vtile est. (te. 4. fol. 152. h) nisi q̄ sonū vocis improbis et importunis clamoribus reddit. parte. 1. folio. 139. e.
- Ranarum** tria sunt genera: vnu fluuiale z vocale: alterum minimū: tertium maximū pessimū z venenosum. pte. 1. folio. 139. e
- Rana** significat loq̄cē vanitatē. pte. 3. fol. 200. a.
- Rancorosi** significat p̄ palestinos. p. 4. fo. 248 b
- Raphaelis** (q̄ medicinē p̄st) i officiū z societate vt assumaris satage: z q̄ mō. pte. 1. fo. 303. f
- Rapina** ois/ violentie mixta ē. Et est sancta violentia z optabilis rapina. pte. 4. fo. 236. g.
- Raptores** significant p̄ pisces. parte. 4. fo. 397. h
- Raptores** sunt boni et mali zc. pte. 1. fo. 223. a.
- Raptus** importat q̄ndā violentiā alicui^o rei cōtra motū sibi cōnaturalem: Quod potest esse dupliciter. parte. 6. fol. 76. c.
- Rarus** est: dñō ppter dñm seruiens. Quis christi nō ad lucrū/ s̄ amore christi pascēs: prudēs: in futuro sibi puidēs. pte. 5. fo. 75. f
- Rara** omnia rara p̄ciosa. parte. 4. fol. 31. e. f.
- Rasa** capita habet supstitutio gētil. p. 4. fo. 282. b.
- Rasura** barbe z capit/ sacerdotib^o z nazaris p̄ bibebat i detestationē idolatrie pte. 1. fo. 274. g
- Ratio** naturalis ē defectiua i cognitionē diuinorū: z huius rō. pte. 5. fol. 187. b. et fol. 186. f
- Ratio** hūana nō comprehendit foliū arboris vel aliq̄d h̄mōi q̄ntū ad oēs p̄ditiones. s̄. q̄re sit talis figure/ coloris/ z h̄mōi. pte. 5. fol. 188. d
- Ratio** superior intelligit p̄ mulierē. Ratio inferior per filiā: quare et quō. pte. 5. fo. 50. d
- Rationis** vsum et acendi habebat fruct^o arboris sciētie boni et mali vt dicit iosephus. S3 dicitū suū improbat. pte. 1. fol. 36. h. et fo. 41. g. h
- Rationis** vis que intra nos est/ princeps potest dici. parte. 1. fol. 220. e.
- Ratio** deliberatiua aliter mitigat seu minuit dolorē interiōrē anie/ et aliter dolorē sensibile exteriorē in carne. parte. 3. fol. 114. g
- Ratio** quā p̄mis operib^o de^o cōcreauit: an id habuit: vt fm ipsā et viri latere semina fieri necesse ē: an hoc tantū vt fieri posset: pte. 1. fol. 38. e
- Rationē** reddere debemus de spēnsa et fide duobus modis. pte. 6. fol. 221. a.
- Rationē** in terra ponere qd ē. pte. 3. fol. 72. f
- Rationabilissimū** fm veritatē/ frequenter irratiōabilissimū iudicat ab ignorāte. p. 5. fo. 224. b
- Rationale** iudiciū vestis sumi sacerdotis: et fuit habitus pectoris. parte. 1. folio. 188. e. Et quare sic dicitur. folio. 189. g. h
- In rationali** iudiciū erat doctrina et veritas fm translationē nfam: i hebreo habet vnum tunum zc. et erat quidā fulgor p̄cedens de lapidib^o rationalis/ Ra. Sal. diē fuisse nomē dei tetragramaton. parte. 1. fol. 188. g. Elide etiā fol. 190. f. h. et fol. 192. d. g. Item pte. 2. fo. 242. g. h
- Rationale** iudiciū: nō solū illa vestis legalē indubat pontificem sed etiā p̄nunciabat euangelicum. pte. 1. fo. 190. f. et fol. 227. h
- Ratiocinatio** etiā dicit^r cōpositus: in q̄ antiquitus vtebant homines lapillis/ sicut mō denariis plumbeis vel stācis. pte. 3. fo. 334. c. Itē pte. 2.
- Raucedo** vnde nascit^r. p. 3. fo. 180. f (fo. 245. h)
- Reatus** similis q̄s concordi p̄nacia sociat: etiam defensio pueris cōstipat. pte. 3. fo. 80. a.
- Reatus** sepe fit criminis/ qd putat^r causa stur: dum quod bono studio agim^o: discernere caute negligimus. parte. 1. folio. 45. c
- Reatus** omnis contra decalogū cōmittit p̄niuersum hominē. pte. 1. fo. 53. a.
- Rebecca** quo iuit vt consuleret dñm/ cū nondū essent prophete vel sacerdotes tabernaculi aut templi dñi. parte. 1. fol. 84. a. et fol. 85. a.
- Rebellio** corporis et animā/ z oim viriū inferiorū ad partē anime superiorē: z difficultas acquirēdi scientias z virtutes ex peccato ade in totam naturā hūanā propagata ē pte. 3. fo. 350. e
- Recanare** propriū ē asinorū. pte. 4. folio. 176. c
- Recedere** a p̄suetudine/ difficile ē. pte. 1. fol. 134. f.
- Recidui** ad corpālē infirmitatē/ (Interl. similiter ad spūalem egritudinē. s̄. in p̄cā: curatur difficulter. parte. 1. fol. 288. b
- Reciduiatio** ad infidelitatē z alia vicia ppter i/ gratitudinē diuini beneficii p̄cepti aggrauat peccatū. pte. 6. fo. 226. d
- Reclusio** in carcere itelligi pōt p̄ hastā. pte. 3. fol.
- Recordatio** bonorū/ malorū causas laimē (80. b) tabiles facit. parte. 1. fol. 304. c
- Recordatiōe** p̄teritorū bonorū mala p̄sentia mitigari asserit stulta sapia epicuri. pte. 4. fol. 69. a
- Recordari** z obliuisci qñ et quō dē de^o. pte. 1. fol. 54. b. et fol. 56. b. et fol. 135. b
- Rectitudinis** z hūilitatis subtilis via tenenda: vt sic magistrorū facta displiceant: vt subditorū mēs a magisterij reuerētia nō recedat. pte. 2. fo.
- Rectoribus** bonis inesse debet iuste cō (124. b) sulens misericordia: z pie seruens disciplina. pte. 2. fol. 35. b. et fol. 55. b. Itē pte. 1. fo. 375. b
- Rectores** dati sūt ne mala fiāt. pte. 2. fol. 28. b
- Rectoris** illa ē p̄ditio vt i eo misceat^r z regēdi auctoritas/ z benignitas p̄solādi: vinū z oleū. par
- Rector** supbus totiēs ad culpā (te. 3. fol. 56. a) apostasie dilabit^r/ quotiēs p̄esse hoib^o delectat^r: z honoris sui singularitate letat^r. pte. 3. fol. 64. c
- Rectores** boni q̄ridie b̄ faciūt: cū se res dubias discernere nō posse cognoscūt ad secretū mentis velut ad quoddā tabernaculū recurrētes diuina lege p̄specta q̄si corā posita arca dñm p̄sūt
- Rector** cū se ad loq̄ndū p̄parat (pte. 1. fo. 279. c) q̄ caute loquat^r attēdit: ne inordinate loquēs: corda audientiū errare faciat. pte. 1. fo. 191. a

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

- R**ectores sunt mali q munere ⁊ dono diuio ab/
utunt ⁊ falso sibi nomē iusticie vsurpāt. pte. 2.
Rectores mali per negligentia suā (fo. 186. a
principes tenebray puocant in ecclesiā q scien
tia scripturay ⁊ opera x̄p̄i subtrahūt incau
tis ⁊ desidiolis. pte. 2. fo. 222. e
Rector potens tribuit a deo in ecclesia p meritis
p̄li: aut si malū facit p̄lis talis ecclesie iudex da
tur sub quo famē verbi dei ⁊ situm populus pa
riatur. parte. 2. folio. 35. e.
- Red** Reddere bona pro malis: Non reddere mala p
malis. Non reddere bona pro bonis: Reddere
mala pro bonis. Reddere bona p bonis: mala
p malis. Sex differentie sunt ⁊ quales sint i bo
nitate ⁊ malicia. parte. 3. fol. 250. a.
- R**edemptionē hūani generis qui fidedigna nō
celebrauerit: ⁊ vitā suā i meliora nō cōuerterit/
ad resurrectionis gl̄iam nō p̄inebit. p. 1. fo. 279. f
- R**edemptor absolute intelligit ille q est redem
ptor antonomastice. i. christus. parte. 3. fo. 111. f.
- R**edemptorē diabolus venisse senserat ⁊ ppter
humilia q passus ē q̄qd de deitate suspicāt? ⁊/
ei in dubiū euenit p sua supbia ⁊. pte. 3. fo. 6. g
- R**edemptor n̄ mōsaice legi l̄am/ quā ille p̄lus
legalis resonabat assidua lectiōe p̄truit ac sen
suum sp̄iale i ea itelligere eos docuit. pte. 2. fo.
- R**edemptor/ quē ego ex vobis suscitabo (177. a
sine patre erit: Sic ait quidā rabbi iudeor. Eli
delatius. pte. 3. fol. 252. d
- R**edimere est per doctrinā ⁊ formulā vitę famili
am liberare: et quicqd sanctimonie obuiat di
luere. parte. 1. fol. 263. e.
- R**edimit q p̄dit vt dāns numū p vino. Das nu
mū ⁊ emis vinum. Aliud das/ aliud accipis ali
quid amittis/ aliqd acquiris. pte. 6. fo. 96. a
- R**edeūtes de negociatiōe aut pegrinatiōe/ amī
ci suscipere debent/ prius deo gr̄as agendo q̄ d
rumorib⁹ ⁊ nouitatib⁹ itrogādo. p. 2. fo. 290. h
- Ree** Reedificatio ciuitat⁹ hierl̄m p̄t dupl̄ itelligi.
Vno mō quantū ad domos ibabitantiū. Alio
mō quantū ad mores ⁊ portas ciuitat⁹. Et his
duob⁹ edificata ē ciuitas hierl̄m ⁊. p. 4. fo. 79. b
- Ref** Refectio dei ⁊ sc̄oꝝ ē salus pctōꝝ. pte. 5. fo. 165. e
- R**efectionē eandē habituri sunt i eterno conui
uio b̄ti: ⁊ qui maiora habēt merita/ et qui mino
ra. Et de b̄ figura. pte. 6. fol. 71. f
- R**efectio beatorū nō intelligit a nobis nisi per si
militudinē corporaliū. Ad refectionē autē cor
poris duo requirunt. s. cib⁹ ⁊ pot⁹: ⁊ ista quō erūt
in patria. parte. 6. folio. 274. b. c
- R**eficit d̄s: primo qnq panib⁹ qnq milia: secu
do septē panib⁹ quattuor milia: tertio discipu
lis carnis ⁊ sanguis mysteria credidit. Ad vlti
mū dat electis vt edant ⁊ bibāt super mensā in
regno suo. pte. 5. fol. 101. e. et fol. 149. a
- R**efugium vnicū ecclesie contra hostes est hoc:
oratio. s. ad deum: et industria doctorū: qui die
noctūq in lege eius meditantē/ corda fidelīū
premiunt. parte. 2. folio. 258. f
- Reg** Regalia insignia apud gēiles fuerūt q̄ttuor: pur
pura. s. phibula vel torques aurea/ annulus et
diadema. pte. 4. fol. 36. b.
- R**egeneratiōes due sunt: ita ⁊ due adoptiones:
⁊ due resurrectiōes. pte. 5. fol. 60. a.
- R**egentiū ordines q̄ttuor accepit sancta eccle
sia ad eruditiōē fidelīū. pte. 4. fol. 272. a
- R**egentes populū debent vigere intellectu/ pui
dentia et sciētia. parte. 2. fol. 240. b
- R**egentiū acta disponunt p qualitatib⁹ subdi
torum ⁊ sepe fit vt pro culpa gregis vere boni
delinquat vita pastoris. pte. 1. fol. 198. d
- R**egere deū superiora quibuscūq̄ vsū fuit ⁊ hec
inferiora despiciere/ ⁊ q a casibus regerent. Sed
error esse ostendit. parte. 3. fo. 305. a.
- R**egere licz possit de oia imediate per scīm: it̄
ad seruandū vniuersitatē pulchritudinē ⁊ ordi
nē/ regit inferiora p media. pte. 2. fo. 32. b. et fol.
- R**egimē nullū p̄t b̄i procedere sine his (62. c
tribus. scz constantia contra malignos insulr⁹:
diligentia diuini culti: perseverantia in bonis
actibus. parte. 3. fol. 121. b
- I**n regimine ecclesie nō decet eum iustis p̄ferri q
adhuc est seruus peccati. pte. 3. fo. 327. b
- R**egimini gradum qui prius q̄ subesse didice
rit/ p̄posterus accipit: in nouissimo mercede
retributionis/ quē bonis rectoribus debet/ ca
rebit. parte. 3. folio. 328. e
- R**egimē qui in populo dei suscipiunt/ sed dege
nerantes relabuntur in viciorū seditatem/ et
se et subditos conuertunt ad impietate: signifi
cant per sedechiā. parte. 2. fo. 237. g. et fol. 238. a
- I**n regimine seculari vel ecclesiastico non est ali
quis ponendus ppter maiore etate nisi conditi
ones alie ad regendum requisite concomiten
tur. parte. 1. fol. 115. b
- A**d regimē ecclesie et ad spiritalem militiā se nō
habilem esse cognoscat/ qui carnalibus deside
rijs se obligat. parte. 1. fo. 359. a
- A**d regimē ecclesie ille est aptior qui est vere hu
milior. parte. 5. fol. 177. d.
- R**egimis dignitatē refugientiū tria genera ho
minū sunt: ⁊ p q̄s significānt. pte. 2. fol. 43. b
- R**egimini temporali et spiritali tria sunt neces
saria: quę per contenta in arca veteris testamē
designant. parte. 2. fo. 103. d
- R**egimini populorū q virtute laboriosa accō
modi sunt: etsi scientie vacare delegerant: su
scipiant experientiam tentationum pro vtilita
te cōmuni. parte. 1. fol. 92. f
- R**egimē et cura aīaz (q̄ i actiōe cōsistit) ⁊ cōtem
platiōis stat⁹ an simul b̄i possint: ⁊ q̄. p. 5. fol.
- R**egimis iura oīf q̄ i cōmissis fidelib⁹ pol (153. g
sident/ qd aliud q̄ fr̄a icolēdā tenet: p. 3. fo. 59. f.
- R**egine solent molles esse ⁊ delicate nec seipsas
ferentes p teneritudine. pte. 4. fol. 81. b
- R**egine sexaginta quomodo Rab. Sal. hoc ex
ponit. parte. 3. folio. 364. g
- R**egio suprema in ciuibus suis et parte damna
pertulit: ex parte fortiter stetit: vt electi angeli
dū alios per superbiā cecidisse aspicerēt: tanto
robustius quanto humili⁹ starēt. pte. 1. fo. 340. e
- R**egiones vt cosmographi scribūt a flumie indo
qui est ab oriente vsq̄ tigrim/ qui ab occasu he
sunt: Aracusa/ parthia/ assyria/ persida/ ⁊ media
⁊ montuose et aspere. A septentrione habēt cau
casum montē ⁊. pte. 2. fol. 293. e

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

Regiones indie pꝛe ceteris plinius dicit venis aureis abundare. parte. 1. fol. 37. b. d.
Regio elementaris tota subiecta ē lationi astro rū yꝛoꝝ vitꝛ et inde gubernet. pte. 2. fol. 65. b
Regio pentapolis est quinqꝫ ciuitatū subuerfa rū a dñō pꝛer pꝛm̄ p̄ naturā rē. pte. 3. fo. 377. b
Regnat nō eras sed mores. parte. 5. folio. 170. b et fol. sequenti. a. et fol. 108. b
Regnū dī singulꝫ a tyrānde per b qꝫ tyrānus p pꝛiā vtilitatē querit per subditoꝝ opꝛessionem rex autē bonū cōmune qꝛit rē. pte. 3. fo. 149. g
Regnū chꝛisti vtrū sit vñs de illis qꝫ danieli ostē sa sunt. Arguit contra et pꝛo cū responsione et solutionibꝫ argumentoz. pte. 4. fo. 311. d
Regnū meū nō est hic: sic nō dicit: sed nō ē hinc/ et quare. parte. 6. fol. 104. e.
Regnū chꝛisti esse tꝛpale credebant iudei sicut et apli ante ascensionē dñi. parte. 5. fol. 172. d.
Regnum quare nō acceptauit chꝛistus cū iꝛus cum in regem rapere voluit: et cū esset suū ex di uina pꝛmissione. parte. 5. fol. 204. f
Regnū chꝛisti cōfirmatū est per duo. Prīmū: qꝫ inter persecuciones atrocissimas creuit numerꝫ chꝛistianoz. Secundo/ fuit multitudo et magni tudo miraculoꝝ rē. pte. 3. fol. 227. g. b
Regnū iudeoz cessasse oīdīf nato iesu chꝛisto. Regna qꝫ tuoz successiue po/ (pte. 5. fo. 11. a. c. pullū iud a iꝛus affixerunt. parte. 4. fol. 209. d. et folio. 212. e. et folio. 352. a. b. et folio. 353. g. et fol. 407. e. Item parte. 3. folio. 103. b
Regna qꝫ tuoz qꝫ in paruo tꝛpē fuerūt valde pꝛspe rara et per qꝫ dī significāf. parte. 3. fol. 338. g
Regna significare per cornua/ consuetudo ē scri pturarum. parte. 4. fol. 404. e
Regna omnia cōtra se inuicē superbiētia destri xit admiranda dei pꝛouidentia: et enumerantur/ quō et per quos. parte. 4. fol. 41. e
Regnū cōferit a deo malis hoībꝫ/ aliqñ ad pu nitionē pꝛctōꝝ: aliqñ hoc fit etiam ad exercitiūz flagellationē sanctoꝝ. pte. 4. fol. 297. f.
Regnum isꝛael anteqꝫ fuit in manu dauid sim pliciter: fuerat multipliciter afflictum et vasta tum. parte. 3. folio. 169. c.
Regnum sacerdotale dicebatur in veteri testa mento. Hunc vero in nouo dicit regale sacer dotiū et qꝫ. parte. 6. fol. 220. b
Regnū gꝛecoz et regnū romanoꝝ pbanē eē di uersa cōtra quēdā hebreū conantē pꝛbare eo rundeni identitatē. parte. 4. fol. 311. b.
Regnum chꝛisti et regnū romanū nō esse vñū et idem pꝛbat. parte. 4. fol. 312. a. b
Regnū nullū pditionē habz vitē pꝛis. pte. 5. fo. 39. a.
Regnū celoꝝ duobꝫ modis accipit: aut (21. f supemū in qꝫ nondū sumus: aut pꝛesens ecclia i qꝫ adhuc vñūm et iā qꝫ dāmō regnamꝫ. pte. 5. fol. 39. a.
Regnū celoꝝ qꝫ modis accipit. pꝛi (39. a. mo pꝛo ecclia militante. secundo pꝛo ecclia triumphante. tertio pꝛo lege moysi. quarto pꝛo euāgelio chꝛisti. qꝫto pꝛo ipso chꝛisto. p. 5. fo. 36. c
Regnū celoꝝ nō fuit pꝛmissum in lege mosaica in pꝛmiū: sꝫ in terrena. In lege autē gratiē b fuit expꝛesse ore chꝛisti pꝛmissū. pte. 3. fol. 257. g
Regnum eternū omnibꝫ indifferenter dāf: sed p

qualitate accipiētiū singulis distribuit/ et signi ficat per coronā interaꝫlem. pte. 1. fol. 178. b
Regnū celoꝝ quō vim patit a diebꝫ iohānis ba ptiste: Huiꝫ essent inde aliqꝫ expellendi nūqꝫ di ceret per vim esse diripiēdo et nisi cum aliqui bus nobis eēt pꝛelium/ nō diceret apls: Nō est nobis col. ad. car. rē. parte. 1. folio. 287. a
Regular disciplina dī: sagena/ et qꝫ. p. 5. fo. 46. b
Regule religiosoz dicunt auree. Et hanc furaf malus religiosus quō et qꝫ. parte. 2. folio. 11. d.
Regula scripturariū est. Tbi manifestissima pro phetia de futuris tꝛit/ per incerta allegorie nō extenuare qꝫ scripta sunt. parte. 4. fo. 424. b.
Regule ponunt sub quibꝫ significatiōibꝫ no minū/ ad quas tribus per prophetas sermo do mini dirigat. parte. 4. folio. 332. a
Regule due exponēdi sacra scꝫpturā p. 3. fo. 142. f
Regule septē exponēdi sacra scꝫpturā tradunt: et vocant ab aliquibꝫ clauē/ et qꝫ. pte. 1. fol. 3. b
Regule qꝫ tuoz sunt sacre scꝫpture quibꝫ qꝫ qꝫ tuoz totis tota diuina scꝫptura voluit. pte. 1. fol. Indignum est vt verba celestis oraculi (21. b restringant sub regulis Donati. parte. 3. fo. 4. g
Regulis bene operandi nō semp artabimur: sed completa operatiōe bona palma beate retribu tionis est speranda. Non em vasa semp in for mis argille tenent inclusa. parte. 2. fol. 217. g
Regule quattuor generales pro obseruatiā ob lationū in ve. le. tenendē: quid/ quibus/ et quō cedebat. parte. 1. folio. 225. c.
Regulus qui et basiliscus et omis aspidis gene rat. parte. 4. fol. 96. e. et fol. 29. a. et fol. 34. a.
Regulus quō alif accipit. pte. 5. fol. 200. d. f
Relatores solēt plꝫ dicere qꝫ sit i vitare. pte. 2. fo. 88. c.
Relaxant qꝫ dā i futuro: Qd de minimis (88. c. intelligendū est. parte. 5. fol. 96. e
Religio a religando nomē accepit. pte. 4. folio. 369. a. Item parte. 1. folio. 149. d
Religio omnis vnde exordiū habuit. pte. 6. fol. 169. d. et fol. 179. d. Item parte. 4. folio. 149. b
Religionis pꝛfessione firmatū/ pꝛpositū cauendi recidiū: et etiā obseruatū: sꝫtudinē hꝫ ad an gelicā vitā. parte. 5. folio. 69. b
Religio est vitea spūalis: cuiꝫ dñs chꝛistus ē: p curator/ pꝛsident illi religiōi. parte. 5. folio. 61. b
Religio qꝫlibꝫ pōt dici tēplū: qꝫ sic destruit qꝫ nō manet lapis super lapidē qꝫ nō remanet ibi cō formitas aliqꝫ ad pꝛmū fundatoꝝ. pte. 5. fo. 113. d
Religio quolibꝫ approbata potest dici vitꝫ: agri cola religiōi pꝛsident. Huiꝫ aut vitis palmi tes sūt religiōnē intrātes: quozū qꝫ dā nō manēt in vite sꝫ apostatant: aliꝫ remanēt et fructificant rē. parte. 5. folio. 230. d
Religionem ingrediens/ quomodo/ et qualiter debet se habere. parte. 6. fol. 172. d.
Religionis status/ significatur per vas petro ap parens. parte. 6. fo. 183. b.
Religio pꝛctōi ē abominatio. pte. 6. fol. 231. f
Religio oīs qꝫtūcūqꝫ bñ steterit in obseruatijs regularibus: tū multū declinasse videt a pater nis traditionibꝫ. pte. 6. fol. 243. d
Religiones due in generali: qꝫ vna est possessi ones habētiū: alia mēdicantiū: significant sub

Rel

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon in Nico. de ly.

metaphora duarū mulierū adulterarū z vnius
matris filiarū. Et vtrāq; nō reliquit mores se-
culi. parte. 4. fol. 243. b.

Religiones due sunt possessiones habētes. f. mo-
nachi et canonici regulares quorū tpalia bona
freq̃nter vsurpare nitit̃ terrena p̃tās. pte. 4. fol.

Religionis statū valde dedecet pompe (260. d
in equitaturis z familijs. parte. 4. fol. 243. b.

Religionē ingressus z acidiosus existēs/ signifi-
cat per ep̃m laodicensem. pte. 6. fol. 246. d

Religionē intrantes deuote: q̃ cōsilio chasti di-
mittunt tpalia et ibi viuūt sancte: cōsolationes
recipiunt a dño gratie in p̃senti: et glouē i fu-
turo. parte. 4. folio. 226. b

Religionē intrātes: aliqui ibidem proficiūt: ali-
qui deficiunt. parte. 4. fol. 24. d

Religiosis claustrū/ per diabolū (quē antiochus
epiphānes figurat) subuertit/ z ille multa abstu-
lit a religiosis. parte. 4. fol. 430. b

Religio significat p galileā/ z q̃re. p. 4. fo. 440. d

Religionis christiane tres status notant̃: duo i
p̃senti vbi meremur: tertius in futuro vbi tri-
umphabimus. parte. 3. fol. 246. b. et multiplicat̃
illi tres status figurant̃. Ibidem.

Religionis diuine tanta est sanctitas: vt eā ple-
rūq; etiā qui foris sunt venerent̃: et cum his pa-
cem habeant q̃s deo seruire perfecte cōsiderāt:
quibus religione discordent. pte. 3. folio. 314. e

Religionē nō putāt hoies esse sine auro et argē-
to/ q̃ in his delectant̃: et horū nutor: perstringit
oculos eorū. parte. 3. fol. 380. a.

Religionē eē i diuitijs arbitratur ē apud vetu-
stos. hic error: vsq; ad nos puenit. p. 4. fo. 126. a

Religio est vel credit̃ apud multos/ q̃s cupidi-
tas hūana mirat̃: vt quāto ornatiora sunt tem-
pla: z pulchriora simulacra/ tanto pl⁹ maiestat̃
habent vel habere dicunt̃. pte. 3. fo. 380. b.

Religionē ingredienti debet p̃elat⁹ oīa grauiā
religionis exp̃mere: z si fuerit p̃rompt⁹ ad susti-
nendū: recipit ei⁹ sacrificiū/ q̃s facit de seipso p
religionis ingressum. parte. 1. folio. 160. d.

Religionē si prudentes z litterati homines ingre-
diunt̃/ consiliū eorū p̃pter nouitatē nō ē cōtēnē-
dum sed gratat̃er accipiendū. parte. 1. fol. 161. c.

Religionem ingredi/ ad offerendū dño/ persone
nōnullę inepte sunt: Et figurant̃ per animalia
inepta ad sacrificiū. parte. 1. fol. 253. b

Religionis ab igressu q̃ deuotos q̃ntū possunt/
impediūt: z ingressos/ per se et per alios impedi-
re nitunt̃ ab actu p̃fessionis/ tales p̃uiri merē-
tur ab ingressu patrię celestis. pte. 1. fol. 357. b.

Religionis ingressū vel nouū sacerdotiū q̃ icho-
at/ domū nouā edificat. pte. 1. fo. 356. d

Religiosis habitu deuote accipiētib⁹/ tāta g̃ra
dāf̃ q̃nta fidelib⁹ i baptismo dāf̃. pte. 1. fo. 60. d

Religionē intrās tentat z pbat de⁹ per internaz
inspirationē sicut abraā/ dicens: Tolle isaac. i.
mundanū gaudiū aufer a te zc. pte. 1. fol. 78. d

Religiosis habitu q̃q; insignes: abdita septuraz
(vt ē mystica scia in p̃phet̃) illustrato corde pe-
netrāt/ z assidue legūt z meditāt̃. p. 2. fol. 258. a.

Religionis stat⁹ extractus de delitijs mūdānis:
significat per moysen qui fuit extractus de aq̃s

parte. 1. folio. 134. d.

Religionis status per iacob peregrinantē i iheru-
salem: in q̃ austeritas z altitudo sunt zc. Altitu-
do religionis per scalā significat: cui⁹ latera sunt
lectio et oratio deuota: gradus autē scale/ sunt
penitentię opera. parte. 1. fol. 89. b.

Religionis in deserto nō solū decalogi p̃cepta/
s̃ etiā euāgelij p̃silia saltē aliq̃ sūt fuāda. p. 1. fo.

Religio significat p desertū. p. 2. fol. 156. b (366. b

Religionis status intelligitur per solitudinē. p/
Religionis status significat per (te. 1. fo. 341. f

margaritā: et est vna zc. parte. 5. fo. 46. f. Item
per sagenam. Ibidem. b.

Religio significat p torcular/ z q̃re. p. 4. fo. 378. d

Religio est q̃dā mors ciuilis: z iō religiosi dicūt̃
tur mundo mortui. pte. 2. folio. 46. b

Religionis ardua q̃ statū facere volūt/ z nō po-
tentes recedūt a religione/ significant̃ per illū q̃

q̃rebat de primitate dignitat̃. parte. 5. fo. 112. d.

Religionē intrātes possessiones habētū nō ex de-
uotioe: sed vt ex pauperib⁹ diuites fiant/ z ex cō-
temptibilib⁹ honorati/ significant̃ per scribāz/ q̃

dixit christo: Abagister sequar te zc. parte. 5. fo.
31. d. et folio. 215. b.

Religionis duplicis transgressio. f. possessiones
habentiū et mendicantiū: significat per gentes
israel z iuda. parte. 4. fol. 115. d.

Religionis castra q̃ ingredi ad pugnandū con-
tra demones: et iō egredi de tenebris mūdāne
conuersatiōis/ significat per istos qui egressi fu-
erūt de egypto ad pugnandū p̃ chaldeos zc. par.

Religionis desertū z potissim⁹ (te. 4. fol. 160. b.
me mendicantiū ingredienti: dicere p̃grue psal-

mus/ Dñs regit me zc. parte. 3. folio. 113. b

Religiosis medicant̃/ locū iheru- z fugiēs a secu-
lo tanq̃ a loco periculoso/ cōfidēs de diuina p̃ui-

sioe dicere h̃z psalmū/ Dñs re. merz. p. 3. fo. 114. c

Religionē q̃retes cū morib⁹ secularib⁹/ significā-
tur per gabaonitas. pte. 2. fol. 14. b

Religiosis claustrū p̃fessus: q̃ postea egredi p
tentatiōes diaboli/ mūdi/ vel carnis: significat̃
per semei. parte. 2. fol. 128. c

Religiosis habitu multi p̃diti sunt z ab eis qui
bus p̃sunt importabile vectigal seculariū renu-
erūt/ z nihil saluti eorū/ vel verbo/ vel exēplo/

vel pietat̃/ ope cōplēt aut p̃ferūt. pte. 2. fo. 259. e

Religiosis cuiusq; p̃bate p̃r pōt puenient̃ signifi-
cari p manassen: q̃ interpretat̃ obliuio: quā q̃libz i/
grediēs obliuisci debet ipsi sui z dom⁹ p̃ris sui.

Religionē ingredi parētib⁹ nō licz (p. 1. fo. 334. d
omissa cura filiorū oīno. parte. 5. fol. 31. b

Religiosis igressū pōt vouere filius familias duz
ad annos pubertat̃/ venerit: sic et matrimoniū
pōt p̃trahere: q̃ extunc est sui iur̃ in his q̃ perti-
nēt ad personā suā. parte. 1. fo. 317. b.

Religionis ingressum q̃ parētes impedire pos-
sunt/ et q̃ nō. pte. 5. fo. 31. g.

Religionis voto emissio/ an filius teneatur exire
claustrū/ p̃pter necessitatē parentū/ etiam cōtra
voluntatē sui superioris. parte. 5. fo. 49. c

Religionē intrare pōt licite alter coniugum aq̃
carnalem copulam. Et vnde illud ecclesia tra-
xit. parte. 5. folio. 192. d.

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

Religionē ingredientū vocatio et secularibus hominib⁹ significat per vocationē matthei ad apostolatū et quare. pte. 5. fol. 33. d.
 Religiosi debent habere habitū distinctū fm p/ fessionē ad quā sunt per votū astricti/ sic iudei habuerunt habitū distinctū in signū electionis Elide de h compationē/ quare et quō. pte. 1. fol.
 Religiosoz tres regule per tria sata si/ (290. a gnificantur. parte. 5. folio. 46. d.
 Religiosi debēt vti cibis frigidis et vestib⁹. par Religiosi et hoies spūales debēt (te. 1. fo. 269. h. in asperitate et austeritate viuere/ et nō in molli cie delitiaz. parte. 5. fo. 136. d. Itē p. 2. fol. 269. h.
 Religiosi ad memoriā reducitur seruoꝝ deuotiois sue in religionis ingressu vt conuenienti us arguat tepoz et remissio in pgressu. p. 4. fol.
 Religiosi debent orare p pace ciuitatē (112. h. vel regni in quib⁹ habitāt. parte. 4. fo. 149. h
 Religiosus bon⁹ in claustro religiōis significat p hieremiā clausū in atrio carceris/ et qre. pte. 4.
 Religiosi quidā scām et honestā ha/ (fo. 155. h bent consuetudinē vt qui est hebdomadarius/ per totā hebdomodā maneat intra claustrum. Et vnde hoc initū habuit. pte. 5. fol. 124. d.
 Religiosus bonus contēplationi diuine inten/ dens tribulatione super pīm iminēti debet fer uenter orare vt de⁹ eā auertat. pte. 4. fol. 366. h.
 Religiosi boni omnia dimittentes amore chri/ sti debent esse purgati et colati ab omni impu ritate peccati. parte. 4. folio. 426. h
 Religiosi vnū patrem vel fratē rē. dimittētes: possessiones et agros relinquētes: recipiūt mul tos patres et fratres: et ex possessionib⁹ omniū sustentant. pte. 5. folio. 108. g
 Religiosi viri moribus et scientia impugnat arcē superbie: sed aliqui impediunt quando ptās eo rum restringit/ vel suspendit/ et significat p io/ nathan. pte. 4. fol. 450. h. Itē pte. 2. fo. 259. h
 Religiosi pauperes necesse habent petere a po/ tentib⁹ hui⁹ seculi elemosynarū subsidia: et ecō uerso potētes a religiosis orationū suffragia. p/
 Religiosus bon⁹ nō debet fuge/ (te. 4. fo. 451. h re labore in monasterij vel ecclesie regimine/ qñ ex boni prelati morte iminet periculū religiōis: monasterij vel ecclesie. parte. 4. fol. 454. d
 Religiosi possunt intelligi per inhabitantes hie rusalem. parte. 4. fol. 23. d
 Religiosi siue sint nobiles genere vel de humili plebe/ pnti sint esidē cibū sumere. p. 4. fo. 29. d
 Religiosi significant per domū israel. pte. 3. fol. 257. d. et folio. 260. d.
 Religiosis mos est septem vicibus laudem dice re domino. parte. 3. folio. 273. b.
 Religiosi medicātes a longo tpe plura sc̄pserūt in theologia q̄ ali/ et qre. pte. 3. fo. 426. g. Item
 Religiosi medicantes inter (pte. 2. fol. 24. g. alios magis obliuisci debent temporalū: et per quid hoc figurat. parte. 2. fol. 24. g
 Religiosoz pauperū patres et eoz filij nō habēt imobilia bona: nec victū delicatū/ nec mansio nē stabillē/ et qre/ et per quē significat. pte. 2. fol.
 Religiosoz status bona nature et for (170. g. h tunc exponit p mercede regni celoꝝ/ et signifi/

catur per isachar. parte. 2. fol. 26. d
 Religiosus bonus per obseruationē triū votoꝝ efficit triplicat⁹/ et p quē significat. p. 2. fo. 123. d
 Religiose conuersationis/ et simplicis fidei prima elemēta sunt moꝝ correctio/ et discipline emen dano. pte. 2. folio. 36. e
 Religiosi predicatorēs in claustro vacare debēt contemplatiue vite per studiū et orationē et ex terius actiue docendo populū exemplo vite et verbo doctrine. parte. 1. fol. 374. b.
 Religiosi ad edificationē alioꝝ apti/ ad predicā dum et confessiōes audiendum/ a suis superio ribus sunt mittendi. parte. 1. fol. 334. d
 Religiosus bonus verbo et exēplo/ superbos re ducit ad hūilitatē bonoz/ et sic vertit nomina eoz/ et facit eos habitacula dei rē. et per quē si gnificatur. pte. 1. folio. 334. d.
 Religiosi docēdo pīm xbo et exēplo: et p bono statu pīm deprecando: dati sunt a deo qñ mur⁹ defensionis post p̄latoꝝ ecclesie populo chisti/ ano. parte. 1. folio. 272. h
 Religiosus qui sub habitu religioso seculariter uiuit/ per qd significat. pte. 1. fol. 247. b
 Religiosoz in pgregatione seu alioꝝ bonoz/ nō debet eē aliq̄s bonis opib⁹ stent. pte. 1. fo. 173. b
 Religiosi et clerici deputati ad cultū dei/ signifi cant per aues volantes. pte. 1. fo. 214. b
 Religiosi multi christiani i cenobijs magnis du centoz: trecetoz/ et ampli⁹ monachoz p gladiū saracenoz transierūt ad regnū celoꝝ. pte. 6. fol.
 Religiosi q̄ gemē debēt p pctis p̄p̄is (262. b ac etiā p̄li: significat p turtures. pte. 1. fo. 214. b
 Religiosi dicunt mortui mūdo/ sic leuē p̄secri ti diuio cultui dicebant mortui. p. 1. fo. 264. h
 Religiosi habitātes i amaritudine p̄nie et luctu/ significant p merantas. parte. 1. fol. 269. b
 Religiosoz noui testa. figura p̄cessit in naga/ reis et in quibus. pte. 1. fo. 274. d
 Religiosus postq̄ profecit in doctrina seculari ad claustrum redire debet: ad agendū deo gra tias: et orationi studio q̄ vacādū. pte. 1. fo. 62. d
 Religiosus subditos malos et rebelles debz ab alijs separare per reclusionē vel eiectionē de or dine: durum tñ debet esse prelato q̄uis hoc co/ gal facere ratione. pte. 1. fol. 76. d
 Religiosi mendicantes tres puteos foderunt p quos significant p̄dicatio/ confessio/ lectio/ pro duobus primis contenderunt pastores ne in su is ecclesijs p̄dicarent. pte. 1. fol. 86. b.
 Religiosos paupes impugnat plerūq̄ sacerdo/ tes et clerici et subditos suos impediūt ne pro cō fessionib⁹ recurrāt ad eos ad habendū sanū cō/ silij: et p q̄s significant. parte. 2. fol. 152. b. Item
 Religiosi pauperes sunt (pte. 4. folio. 418. d parati fructificare in ecclesia dei. Sed clerici et diuites religiosi mali dissecant eos: impediē tes p̄dicatiōes eoz: et p̄silia p̄fessionū. p. 4. fol.
 Religiosi boni intelliguntur per bo/ (360. c. nas ficus: et e regione per malas ficus mali reli giosi. parte. 4. fol. 144. g. Itē pte. 2. fol. 15. d
 Religiosi primi in desertis habitauerunt: Sed nunc migrauerunt ad habitandum in ciuitati/ bus. parte. 4. fol. 180. c

In Glosas ordinaria Interl. q3. necnon in Nico. de ly.

Religiosi primi contemplatiōi vacantes/tumul-
tus seculariū fugerunt: s̄ mō mutati ē p̄dicamē-
tū: q̄ mlti se ingerūt negocijs seculariū vt ascē-
dāt ad plationis statū. parte. 4. fol. 131. b.
Religiosi possessionē habētes/silicet mendicātes/
nō cōueniūt i ecclia ad solēnitatē/ r̄ q̄re. pte. 4.
Religiosi dicunt cor/ r̄ q̄re. S3 nūc ē (fo. 180. d
subuersum/et quō. pte. 4. fol. 183. b.
Religiosi q̄ in claustrō debēt esse clausi: et positi
sūt tumultib⁹ seculariū negociorū. p. 4. fo. 195. b.
Religiosi multū solliciti sūt de receptiōe nouici-
orū: r̄ postea nō curāt de bona nutritiōe eorū. p/
te. 4. fol. 196. d. S3 faciūt eos peiores multipl̄.
Religiosi alios ad religiōis ingressū (fo. 359. b.
inducētes/ r̄ postea sua peruersa vita scandaliz-
cantes/assimulant hypocritis. pte. 5. fo. 71. f. b.
Religiosi mēdicātes citi⁹ declinauerūt vt videt
a perfectiōe patrū suorū q̄ alij. pte. 4. fo. 244. d.
Religioso cuidā p̄dicāti s̄ vanitates mūdi: qdā
mordaciter r̄dit. Frater cōpatiamī mundo: q̄
vanitas etiā religiōnē itrauit. parte. 4. fo. 373. b.
Religiosi frēq̄nter operant̄ ad salutē populariū
psulēdo p̄lis/et p̄dicādo x̄bū dei: ipsi tñ hac sa-
lute priuant̄ in p̄sonis proprijs/suis operib⁹/ et
intentionib⁹ peruersis. pte. 1. fo. 321. b.
Religiosi carnales q̄uis sint litterati/ nō tñ sunt
inter seculares mittēdi/ q̄ plus nocerēt malavi-
ta q̄ p̄ficerent doctrina/ eo q̄ in moralibus ma-
gis mouēt facta q̄ verba. parte. 1. fo. 334. e.
Religiosus vel clericus p̄ patēti crimine isamis
effect⁹/ cadauer dicit̄. Et d̄: pendēs in ligno. i. i
aperto: nā ex eo maior scandalū nascit̄ q̄ ex lai-
co. r̄ iō debet sepeliri p̄ clusione. pte. 1. fo. 355. f.
Religiosi mali r̄ clerici ad dei cultū deputati: cō-
cupiscētijs mūdanoz vidētes/inducūt ex h̄ di-
luuiū vicioz. Nā laici imitant̄ mala eorū/dicen-
tes: Quare nō facerem⁹ talia/cū sacerdotes/le-
rici/ r̄ religiosi faciāt ea? parte. 1. fol. 50. d.
Religiosi: officium religiōis assumentes/nō p̄
augendis virtutib⁹: sed p̄ requirēdis subsidijs
temporalib⁹/ p̄ quē designent̄. pte. 5. fo. 205. d.
Religiosi qdā christū relinq̄ntes cui elegerūt ser-
uire/ q̄rūt excellētijs cū militib⁹/ r̄ pecunijs cū
mercatorib⁹/ r̄ delitijs cū carnalib⁹. p. 4. fo. 113. d.
Religiosorū inuerecūdia arguit̄ sub metaphora
meretricis inuerecūde/ qui gerunt se sicut secu-
culares. parte. 4. folio. 114. b.
Religiosorū malicia videt̄ minus curabilis q̄ se-
culariū cōmuniū r̄. pte. 4. fo. 116. d. et fo. 144. g.
Religiosi mali et ingrati q̄ nō sūt cōtenti cōuen-
tualib⁹ sibi mīstrat/ cū tñ frēq̄nt talia r̄ paucio-
ra sufficēnt eis i seculo. pte. 3. fol. 198. b. Item
pte. 2. fo. 165. b. et fo. 297. b. Itē pte. 1. fo. 156. b. et
Religiosi quidā paupes ex defectu vi (fo. 281. b.
ctus et vestit⁹ iniuste murmurāt s̄ suos superi-
ores/emēdare nō potētes: cū tñ in religiōis in-
gressu ordinis grauiā diligēter eis fuerūt expli-
cata. Et de hoc figura. parte. 1. fol. 294. d.
Religiosi quidā modica diligēter obseruant/ et
negligunt maiora: vt magis ponderant silentij
fractionē vel inclinatiois omissionē q̄ defrau-
datiōez primi/ v̄ aliqd̄ h̄mōi p̄ monasterij sui
utilitate spali. pte. 5. fol. 71. b. et fol. 156. d.

Religiosi multi p̄fitem̄ suare magna. s. euāgeli-
ca consilia cū tñ nō obseruēt etiā p̄cepta: p̄pter
q̄d seculares etiā p̄ctōres/ tñ postea penitentes/
eis corā dño p̄ponunt. pte. 5. fol. 65. d.
Religiosi frustra gloriānt̄ q̄ sint filij fm̄ habitū
alicui⁹ sancti/ nisi opa sua fm̄ possibilitatē imi-
tentur. parte. 5. folio. 212. b.
Religiosi multi/ magis adherent aliquibus opi-
nionibus: eo q̄ sūt opiniones magistrorū sui or-
dinis/ vel patrie/ q̄ pro ipsa veritate. Et signifi-
cant̄ per discipulos iohānis bap. pte. 5. fo. 196. b.
Religiosus p̄fessus q̄ per blāditias mulierū de-
cept⁹ trahit̄ ad impudicos tact⁹/ r̄ amplexus: si/
gnificat̄ p̄ sanfonē deceptū a dalila. p. 2. fo. 51. d.
Religiosi ad bonum opus repidi qui ante religi-
onis ingressum erāt fortes r̄ agiles ad luctādū
et salrandū: significānt̄ p̄ sanfonē qui ante ton-
sionē capillozū fuit fortissim⁹. parte. 2. fol. 51. d.
Religiosi pingues redditib⁹/ in cupiditate clez-
imitates/ per q̄s significānt̄. pte. 4. fol. 417. d.
Religiosi mali qui reuertunt̄ post professionem
ad modū viuendi secularē: per quem significā-
tur. parte. 4. fol. 343. d. et fol. 430. d.
Religiosi cōtumaces r̄ apostate mlti/ reuertunt̄
magi coacti fame r̄ nuditate q̄ deuotiōe. p. 4.
Religiosorū p̄ctā grauiora sunt q̄ (fol. 117. d.
seculariū ceterū parib⁹. parte. 4. fol. 238. b.
Religiosi p̄prietarij monētes ecclesiastica sepul-
tura carebunt. pte. 6. fol. 172. g. b.
Religiose persone viri vel femine proprietatis
vicio deprauate/ per ananiam et vxorem ei⁹ si-
gnificantur. parte. 6. fol. 172. b.
Religiosi proprietarij significantur per ephrai-
tas. parte. 2. folio. 48. d.
Religiosus mal⁹ furat̄ regulā aureā r̄. pte. 2. fo.
Religiosi rebelles r̄ clerici faciētes lingua (11. d.
r̄ appellatiōes/ declinat̄ a v̄itate euāgelica. par/
Religiosus v̄l seculari iufficiēs (te. 4. fo. 128. d.
scia parit̄ r̄ vita cū ad ecclie regimē eligi/ ē q̄ si
lignū q̄d s̄ salu accipit̄ vt iōe fiat idoli p. 4. fo.
Religiosi debēt obliuisci domū p̄ris (lio. 126. c.
sui/ s̄ sunt inter eos aliq̄ valde mali. vñ Aug⁹.
Sicut nō inueni meliores his q̄ in monasterio
p̄fecerūt: ita nō inueni deteriores illis q̄ in ip̄is
defecerūt/ et per q̄d significānt̄. pte. 1. fo. 320. d.
Religiosi permulti licet habeant malā vitā: mul-
ti tñ corū habent sanā doctrinā/ et sic per bonā
doctrinā alios ad terrā viuētū inducūt r̄ ab ea
seipsos per malā vitā excludūt. Ibidem
Religiosorū stat⁹ significat̄ p̄ hortos. pte. 4. fol.
370. a. Et per naçareos. fol. 436. b. Et per ligna
cedrina. parte. 2. fol. 131. d. Et per filios p̄pheta-
rū. fol. 165. b. Et per vberē oliuā. pte. 4. fo. 128. d.
Religiosi nō dimittētes mores r̄ gestus parentiū
seculariū: inaniter habitū sumūt religiosū. Et
plū s̄ asino q̄ assūpsit pellē leonis. pte. 1. fo. 60. d.
Relinquit multū q̄ cū re possessa/ etiā cōcupiscē-
tijs renūciavit. parte. 5. folio. 60. d.
Relinq̄re oia/ r̄ renūciare oib⁹ differūt. pte. 5. fol.
Relinq̄re oia sic etiā soçrates fecit: nō sal- (164. c.
uat/ sed etiā se q̄ oportet christū. pte. 5. fol. 60. d.
Reliquie cogitationis dicunt̄ memorie de aliq̄
facto. parte. 5. folio. 194. f.

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

Rem

Reliquie israel in extremo crediture p quem si-
gnificantur. parte. 2. fol. 43. e. et fol. 98. a.
Remedia contra pctā fuerit tria añ baptismū / z
tria post baptismū. pte. 2. fo. 26. g. h.
Remedia ppter que deus parit populo siue cō-
munitati sunt quattuor: scz populi iusticia / sa-
cerdotum sanctimonia / templi sanctitas / et do-
ctoꝝ veritas. parte. 4. fol. 118. f.
Remigius qui fecit libꝝ d̄ interpretationibus no-
minū hebraicorū: videt parū sciuisse de hebrai-
co: qz i plurib⁹ interpretationib⁹ defecit: ppter qd̄ hic
ronym⁹ frequēter eū redarguit. pte. 1. fol. 113. c.
Reminisci licet debeam⁹ bonorū actū nostrorū:
tamē peccatorū nostrorū frequēti⁹ debem⁹
memorari / dolendo de ipsis / et veniā postulan-
do / z quare. parte. 1. fol. 341. b.
Reminisci debem⁹ n̄se p̄me cōditionis: z dū h̄ co-
gitam⁹ qd̄ p̄m⁹ pater facit ē d̄mis z cinis: z nos i
cineres redituros nō dubitam⁹. pte. 1. fo. 216. f. g.
Remissibile ē peccatū hominis: s̄ remissio actu-
alis est occulta nobis. pte. 3. fol. 27. d.
Remissiones q̄ntē sūt i euāgelis audi. Prima i
baptismo. secūda i martyrio. tertia p elemosy-
nā. quarta qz fratribus remittim⁹. quinta zc. se-
pta zc. septima zc. parte. 1. fol. 217. e.
Remissio p̄ne z culpe q̄ differēt: z p qd̄ signi-
ficent. parte. 3. fol. 238. c. et fol. 239. a. b.
Remissiois culpe impedimentū est eius celatio
sub sanctitatis specie. pte. 3. fol. 128. f.
Remissio offense quot modis fiat: z quo mō de-
us remittat. parte. 3. fol. 229. e.
Remissio offense est de necessitate / s̄ nō remissio
iniurie. pte. 5. fo. 111. b. Itē parte. 3. fol. 416. g.
Remissio pctōꝝ nō dat alicui sine ppria fide: s̄
sanctas z aliquid h̄mōi dari h̄i potest alicui p-
pter fidem alienā. parte. 5. fol. 32. g.
Remissionis duplex effectus / scz carere pena / et
frui gloria. parte. 6. fol. 9. f.
Remittere nō imputare / regere: eiusdē ratiōis z
sensus sunt verba. parte. 6. fol. 11. a.
Remota a naturali cognitiōe hūana sūt i tripli-
ci gradu / z hōꝝ subdiuisio. pte. 3. fol. 83. b.
Renasci hō duob⁹: aq̄ z igne spūs: sicut duob⁹
cōstat. 1. corp⁹ z aīa. pte. 5. fol. 15. a.
Renatus nisi q̄s fuerit ex aqua zc. qz pctā vni⁹
trāsit i oēs adeo legislator virū de q̄ egredit se-
mē p generādis filiis: sed z mulierē que pcepit
lauari pcepit. Corp⁹ em̄ ab originali sordidum /
semē trāsfundit immūdu zc. pte. 1. fo. 241. a.
Renes sūt genitaliū seminū ministeria / cū vētre
z femorib⁹ cōmunicantes. pte. 1. fol. 218. e.
Renū z cordis ē qd̄ affinitas. pte. 1. fol. 218. e.
In renib⁹ carnis delectatio accipit. p. 1. fo. 147. a.
Renib⁹ ppagatio carnal⁹ / z i fide virtutū genera-
tio spūalis designat. parte. 4. fol. 191. c.
Renouabil⁹ corp⁹ hūanū i resurrectionē ad imor-
talitatē: ad quā z quo mō. pte. 1. fol. 28. b.
Renouatio hominis i septenario potest figura-
ri / z quomodo. parte. 3. fol. 423. b.
Renūciare his q̄ possidēt nō sūt pleriq̄ idonei /
etiāsi z morib⁹ pfecti: z cōmunicēt sacramētū ec-
clesiasticis z spūalib⁹ magistris. pte. 2. fol. 300. a.
Renūciare q̄ mūdo z prauis opib⁹ volūt: iugiu-

Ren

rib⁹ rērationib⁹ a diabolo spūgnat. pte. 1. fo. 134. f.
Renunciantibus omnibus / z renunciare predi-
cantibus dicif: Elidete quomō seducunt ho-
mines / z peruertunt adolecētes ne militēt zc.
Quid ē seruire deo: laborare nōlūt / z ocij occa-
siones q̄rūt zc. z de hoc figura. pte. 1. fol. 134. e. f.
Renūciationis initiū illi nō accipiāt: quib⁹ me-
lius ē vt in actiua vita consistant: q̄ tepide cō-
tēplationē exequentes / maiori se discrimini in-
uoluant. parte. 1. fol. 353. e.
Renunciaturum seculo retardat duplex retina /
culum. parte. 1. fol. 19. d.
Repetere sua: an / quando / q̄liter / z quo mō licet
pfectis z religiosis z impfectis. parte. 6. fol. 40.
f. h. et fol. 113. c. Itē parte. 1. fol. 19. f.
Repetit sepe qd̄ p gaudiū dicif. pte. 3. fol. 15. a.
Rephēdere si vis aliquē: p̄mū vide vtrum simi-
lis sis ei. Qz si es: pariter ingemisce. Qz si non
es similis: tamen quia olim fuisti vel esse potu-
isti cōdescende: et nō ex odio / sed ex misericor-
dia argue. parte. 5. fol. 28. b. et fol. 142. f.
Reprehendendus nō est aliquis tempore quo ē
vehementer contristatus / z ad irāz dispositus:
qz als videt rephensor potius querere subuer-
sionē q̄ correctionē. parte. 3. fol. 20. f. et fol. 10. c.
Reprehensibile se esse tanto am-
plius quisq̄ cognoscit / quanto maioris gratie
lumen p̄cipit. pte. 3. fol. 82. d.
Rephensor iustus ille qui nō habet in se quod
reprehendat. hic est inter homines solus chri-
stus. parte. 3. fol. 157. e.
Rephensor quō possit a detractioe excusari: et
quot z que illa sint. pte. 3. fol. 20. f.
Reprobatio dei i punitiōe iniustorū z malorū nul-
lā habet iniusticiā: z accipit duplicif. Uno mō
large. alio mō ppue. pte. 6. fol. 21. b.
Reprobi cū redarguere electos ex infirmitate acti-
onis si valēt: ex crimine tñorū accusāt. p. 3. fo. 28. f.
Reprobi pleriq̄ eo magi p̄ deū supbiūt q̄ ab ei⁹
largitate z p̄ra meritū ditanf. pte. 3. fol. 30. a. d.
Reprobi celū rectitudinis / vel spūalē gratiā san-
cte p̄dicationis infantiā furoris estimat. parte. 3.
Reprobi cū de iniquitate sua corri-
piunt: quibus valent tergiuersationib⁹ se excu-
sare conant: z quasi quasdam defensionis squa-
mas obijciunt. parte. 3. fol. 80. a.
Reprobi nō tm̄ virtutes nō assequi / sed z perse-
qui: z quantum valent in bonis obruere festi-
nant. parte. 3. fol. 329. e.
Reprobis hic licet ad deū venire in iudiciū:
quod nō tunc / etsi desiderarēt. hoc iudiciū est:
quo hic nos iudicamus. pte. 3. fo. 64. f.
Reprobi nō resurgēt ad gloriā / sed ad penam et
ignominiam. pte. 4. fol. 49. b.
Reprobi z heretici tempore antichristi / detecta
eius falsitate: omnes finaliter ad christū con-
uertentur. parte. 6. fol. 126. f.
Repudiare vxorē quādo z quot modis fieri po-
tuit. pte. 5. fol. 60. b. Itē pte. 1. fo. 358. e.
Repudiū libell⁹ an z quō licit⁹ erat. pte. 1. fo. 358. e.
Repudiū libellū q̄re moyses p̄misit. pte. 5. fol. 21.
Repudiū libellus quare dat⁹ fuit ob q̄s (f. g.
causas. parte. 5. fol. 60. b. et fol. 61. a.

Rep

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon in Nico. de ly.

- Repudio** factu sꝑ manet vinculu: sꝑ i veteri testa
mēto vterqꝑ pmutabatur nubere/ r qre. pte. 5. fol.
Repudium/ an sit de expreso mandato (61. g.
dei. parte. 5. fol. 60. b. et fo. 61. g.
Repudiū sꝑue repudiatio vxoris in lege antiqꝑ
r nunc/ quomodo sit vel fuerit licita. pte. 1. fol.
358. b. et folio. 360. e.
Requies mēse ē refectio satietatꝑ interne: qꝑ pin
guedine plena dicit. parte. 3. fol. 67. a.
Req **Requies** duobus modis dicit. s. vel a cessatiōe
ab opere/ vel p completionē desiderij: r fm hoc
dicit requies sanctorꝑ. pte. 1. fol. 34. d. b.
Reques tres enumerant. Una sabbati. scda i pa
lestina. tertia vera/ qꝑ in celo. pte. 6. fo. 139. a.
Requies beatorꝑ vtrū fuit pfigurata p requiem
filiorū israel in terra pmissionis. Arguit contra
r pro/ cū responsione r solutionibus argumen
torum. parte. 6. fol. 41. f. g.
Requies scitis i hoc mūdo nō esse pmissā p nouū
testamentū/ significat colūba. pte. 1. fo. 54. e.
Requies patrie celestꝑ significat p annū qꝑnqua
gesimum: ppter quod dicebat iubilꝑus rē. et
quare. parte. 1. fol. 258. b.
Requiescere quomodo dicit deus: r multꝑ mo
dis intelligit. pte. 3. fol. 34. c. d. e.
Requiescere quō dicit deꝑ i die sabbati ab opibꝑ su
is: cū nō videamus vel tūc factū esse i die septi
ma: vel etiā nūc fieri. pte. 1. fol. 315. c.
Requiescere in seipso quō dicit deus in die septi
mo: cū scriptū sit: Et requieuit deus die septi
ma: quasi nō in seipso. Quid ē ergo dies septi
mus: r quomō requieuit in die septimo quē nō
fecit. parte. 1. fol. 34. f. et fol. 39. e.
Requiescere licet dicit deus a faciendis generi
bus creature vsqꝑ nūc: tamē operat administrationē
eorundē generū/ quę tunc instituta sunt.
pte. 1. fol. 34. c. d. et fol. 315. b.
Res **Res** vna multis sermonibꝑ dicit. pte. 4. fo. 238. a
Res naturalis quilibet coipso qꝑ naturali desi
derio appetit aliquod bonū/ quodāmodo cla
mat ad deum. parte. 3. fol. 73. d.
Res eadem significat diuersa/ r aliqui opposita/
ppter diuersas sui pprietates. parte. 3. fol. 289.
b. Item parte. 2. fol. 51. d. et fol. 135. e. Itē parte. 1
fol. 24. d. Itē parte. 5. fo. 51. g.
Res ac sensus ppter litteras: sꝑ litterę ob ma
nifestationē rerꝑ sūt repte. pte. 2. fo. 186. f. Interl.
Rerū substantia simul creata ē/ sꝑ nō simul p spe
cies formata ē: r sꝑ extitit p substantiā materie:
nō sꝑ apparuit p speciē forme. pte. 3. fol. 404. a.
Res duas fecit deus añ omne tps: angelica cre
aturā/ r materiā informē. pte. 1. fol. 23. e.
Rebus corporeis insūt p oīa elemēta qꝑdā occulte
seminariē rōnes: quibꝑ cū data fuerit oportu
nitas tpalis atqꝑ causal: pꝑrūpūt i species debi
tas/ suis. s. modis r finibus. pte. 1. fol. 138. a.
Rex oīm formatio r distinctio duplici mō a do
ctoribꝑ daf. pte. 6. fol. 226. b. et fol. 227. c.
Res aliqꝑ de duobꝑ modis pſiderat. s. fm meri
ta/ r fm rei naturā/ r fm suū pſiliū. p. 4. fo. 68. b.
Res quę est figura vel signū alicuius/ potest tri
pliciter cōsiderari. pte. 6. fo. 134. b.
Res cōcussa huc r illuc agit. pte. 3. fol. 71. e.
Res nulla seipsam gignit/ vel ad esse producit.
parte. 3. fol. 411. b.
Res p dīf qꝑ nō attingit pꝑriū r debitū finē: qꝑ
patet de medicina/ r vita pſenti. pte. 5. fo. 38. f.
Res dicit demonstrari/ quādo de nouo alijs in
notescit. parte. 5. fol. 202. d.
Res quilibet sepe p historiā virtus est/ p signifi
cationē culpa: sicut aliqui culpa in facto/ in scri
pto pphetię virtus. parte. 2. fol. 108. b.
Res alienā qꝑ cupis occulte/ interꝑ fidem pdis: ser
uis em nō charitate sed fraude: velut amās cū
quē mori desideras vt succedas. pte. 1. fo. 148. a
Res tān valet quantū vēdi pōt. pte. 1. fol. 114. d
Res aliqꝑ i sacra scptura dicit fieri fm acquisitio
nē alicuiꝑ dispositionis accidētāl. pte. 1. fo. 25. c.
Res temporalis sit in itinere: desideret eterna i
peruentione. parte. 2. fol. 298. e.
Reseph vt tradūt hebrei: nomē ē demonis qꝑ pꝑ
cipatū tener int alios: ipsūqꝑ eē qꝑ i paradiso mlie
ri locutꝑ sit/ r qre sic dictus. pte. 4. fol. 394. f.
Resina quid sit/ r quottuplex sit: r ad quid vale
at. parte. 4. fol. 167. a. et fol. 124. g.
Resina cedrina liniti libri nec tinea nec senectut
te deficiunt. pte. 3. fol. 412. a.
Resistere malo r nō resistere malo: quādo bonū
vel malū est. pte. 6. fol. 282. b.
Resistere malo aliqui ē pceptū/ r aliqui consiliū: r
aliqui nō resistere est malū. pte. 5. fol. 22. g.
Respicere dei quid sit. parte. 3. fo. 54. a.
Respicit plerūqꝑ res qꝑlibet innocētī mēte: sed i
ipso cōspectu animꝑ cōcupiscētē gladio confo
dit: r de hoc exemplū. parte. 2. fol. 108. b.
Respiratio in hominibus licet fiat p os r per na
res: tamē illa quę sit p nares est melior: r est re
spiratio vitę humane saluatio. parte. 4. fol. 198
b. Item parte. 3. fol. 51. g.
Respondere nostrū ad vocationē dei qꝑd est. par
te. 3. fol. 32. b. r qꝑ ipse rīdet. Ibidē. r fo. 82. a.
Rīdere ē factꝑ digna recōpēlare. pte. 3. fol. 26. b.
Responde stulto iuxta stulticiā suā: r: Nō respon
de stulto rē. nō sūt cōtraria. pte. 3. fol. 334. a
Respōdēs inepto verbo irā discordiāqꝑ fraterno
ex corde puocat: r qꝑ vltra modū emūgēs vbe
ra/ elicit sanguinē. pte. 3. fol. 338. f.
Respōdēs prius qꝑ audiat stultū se esse demon
strat. hoc duplici exponit. pte. 3. fol. 334. a.
Responsioni accingit se/ qꝑ nequit recta pati: ne
gligens corrigi. parte. 3. fol. 28. a.
Responsionis diuine triplex modꝑ. pte. 3. fol. 62. c
Responsū accipit gratū/ qꝑ modeste primū allo
quit: r quasi de vberibꝑ i quibus lac querebat/
butyrū exprimit. parte. 3. fol. 338. f.
Restitutio in veteri lege/ quare precipit in bo
bus r ouibus: cū in alijs rebus sufficiat redde
re duplum. parte. 1. fo. 170. b.
Restitutio x̄tutis r gratię adiunat p quattuor.
Primū ē pura cōfessio. secūdū pſeruatō a reci
diuo. tertū boni opis multiplicatio. qrtū pꝑe
pſcie testificatio rē. pte. 3. fo. 169. g. et fo. 170. a.
Resurgēt corpa in qntitate/ in mēsurā etatis ple
nitudinis christi. parte. 6. fol. 94. b. e.
Resurgētū p dīo r gradꝑ. Itē eorūde diuersi
tas qꝑrū ad electos r reprobos. pte. 4. fo. 327. b

Posillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

Resurgere idē numero quō fieri possit: cū corru-
ptibile et corruptibile genere differat et. parte
6. fol. 60. d. Itē parte. 3. fol. 41. b.

Resurrectio quid est. pte. 6. fol. 163. f.

Resurrectiones due sunt. parte. 5. fol. 60. a.

Resurrectio duplex anime. f. et corpis. pte. 6. fol.
4. c. et fol. 125. a. Itē pte. 3. fol. 87. c.

Resurrectio hominis futura ostēdit p rationē.

Resurrectionis necessitas acci- (pte. 3. fol. 33. d.
pitur ex tribus. parte. 6. fol. 60. c.

Resurrectionē futurā pcesserūt qdā pbi et etiam
iudei: sūt et saraceni sed aliter et aliter. pte. 6. fol.
59. b. Itē parte. 3. fol. 21. d. et fol. 23. g.

Resurrectionē futurā nō esse omniū simul dixit
Lactantius: sed error est: sed successiue fm di-
gnitates. parte. 6. fol. 60. b.

In resurrectione unusq̄sq̄ aut in tribu ruben spi-
ritalib⁹ indicij ascribit⁹: q. f. aliquid in actibus
vl i morib⁹ sile et cōsanguineū habuit. Alii i tri-
bu symeon et quare: et sic de reliq̄s tribub⁹. pte. 1
fol. 265. e. et fol. 325. b. et fol. 326. a.

Ad resurrectionē bonorū q̄ vult puenire: offerat
vero sacerdoti. i. christo: castitatē mētē et corpis/
et simplicitatē i fide catholica. pte. 1. fol. 274. f.

Resurrectio nra pōt triduo nūero signari: qz
dn̄s die tertia resurrexit. pte. 2. fol. 248. e.

Resurrectio dn̄i in floritione virge aarō figura-
tur: cūctis enī virgīs in ariditate remanētib⁹ v-
ga leui ad florē redijt: sic corp⁹ dn̄i i mortu aridi-
tate positū: i florē resurrectionis erupit. pte. 1. fol.

Resurrectionis dn̄ice solēnia singul an (292. f
nis celebramus et quare. pte. 4. fol. 455. f.

Resurrectionis dn̄ice festiuitas significat p solen-
nitatē paschalē veteris legis. pte. 1. fol. 348. b.

Resurrectio dn̄i p circūcisionē figurat. pte. 5. fol.

Resurrexit christ⁹ prim⁹ ad vitā imor (127. a. b
talē: lazar⁹ et alij resurrexerūt ad vitā mortalē:
ideo rursus mortui. pte. 6. fol. 58. c. et fol. 104. b.

Resurrectio christi pbat fuisse vera ex pte corpo-
ris et ex pte anime. parte. 6. fol. 163. f. g.

Resurrectio christi vtrū debuit argumētis pro-
bati. parte. 6. fol. 163. f. et fol. 166. d.

Resurrectio spūalis a morte culpe ad vitā gra-
tie: que est arra glorie. parte. 5. fol. 69. b.

Ret **R**etrabentia a malo tria sūt spēalif. f. vicij fetoz/
iudicij terror suplicij horror. pte. 2. fol. 253. b. et

Retribuere de⁹ nobis dicat et nō tri (fo. 258. d
buere et quare. parte. 3. fol. 258. f.

Retribuit deus dupliciter: hic in presenti et in
futuro. parte. 3. fol. 109. a.

Retribuit de⁹ aliq̄ p alios vel pūgēs vel medi-
cās p dolorē: aliq̄ p se et. pte. 4. fol. 174. f.

Retributio pfecta nō ē i aia sine corpore: ad qd in-
formādū habet naturālē inclinationē. pte. 3. fol.

Retributionis initiū est in obitu secu- (33. c.
ritas mentis. parte. 3. fol. 17. f.

Retributio finalis an possit dici seminatio vel
fructus seminū. parte. 4. fol. 54. a. c.

Retribuunt mala p malis vel bona p bonis: vl
bona p malis aut mala p bonis. Due priores

ptinēt ad iusticiā tertia ad misericordiā: quar-
tam nescit deus. parte. 3. fol. 263. f.

Reu **R**euclare possunt veritates aliquas hominibus

angeli boni et mali sub differentia tamē. parte
1. fol. 301. b. et fol. 345. g. b.

Reuclatio qd ē. pte. 6. fol. 55. e. et fol. 75. b.

Reuclatio ē qdā diuine psciētie impressio. pte. 4.
(fo. 322. d.

Reuclationes diuine sunt sermo- (fo. 322. d.
nes dei: que sūt pmo angelis supioribus et p il-
los medijs et p medios inferioribus et p infero-
res sanctis hominibus. pte. 3. fol. 238. g.

Reuclatio de diuinis in ye. testa. erat imperfecta
sub velaminibus et figuris. pte. 5. fol. 187. b.

Reuclationes diuine fm pcessum tpis pcedunt
de imperfecto ad pfectū sicut ars et natura. pte. 2.

Reuclatiōes factę p sūb ve. te. de my (fo. 67. c
sterio christi et futura bñtitudine clariores factę
sūt posteriorib⁹ q̄ p̄mis. pte. 1. fol. 90. b. et fol. 119. f.

Reuclatio veritatis que sit a deo et angelis bo-
nis: nō solū sit hominib⁹ bonis sed etiā aliq̄a-
do malis. parte. 1. fol. 301. b.

Reuclatio q̄ sit a deo et ab angel sc̄tis nullā cōti-
net falsitatē: sed illa q̄ sit a demonib⁹ frequē ha-
bet admixtā falsitatē. parte. 1. fol. 301. b.

Reuclatio cui sit hominibus p demones: tales
dicunt pphete demonū. Qu autē a deo sit: im-
mediate vel mediantibus sanctis angelis dicū-
tur pphete dei. parte. 1. fol. 301. b.

Reuclatio pphetica est qdā impressio cognitiōis
diuine facta in mēte pphete: futurū aut contin-
gēs dupliciter cognoscit. parte. 1. fol. 351. f.

Reuclatio pphetica lz fiat mult⁹ modis: tñ duo
modi sūt magis generales. parte. 2. fol. 122. c.

Reuclatio aliq̄ sit p visionē corporalē: aliq̄a-
do p visionē imaginariā: aliq̄a do p visionem
intellectualem tñ. parte. 6. fol. 133. b.

Reuclatiōes diuine solēt fieri mētib⁹ q̄tat⁹ et a p-
turbatiōib⁹ passionū sedatis. pte. 1. fol. 62. g.

Reuclationes diuine sunt habitantib⁹ in deser-
to penitentie. parte. 5. fol. 189. b.

Reuclationes ad instructionē hoīm frequētius
dant de nocte q̄ de die: qñ aia nō est impedita
exterioribus tumultibus. pte. 3. fol. 65. b.

Reuclatiōes falsę designāt p oculos ceti: q̄s tāq̄
veras recipiūt pphete diaboli. pte. 3. fol. 80. d.

Reuclatiōes indebito mō factę pctorū occultoz
et psonarū ad diuersoz statū psonas designāt-
tur et phibentur. parte. 1. fol. 245. d. e.

Reuclatio et idebita detectio criminis sit duode-
cim modis: et enumerant. pte. 1. fol. 246. c. d.

Reuclationes diuine circa dimissionem peccati
sunt plures. parte. 3. fol. 128. d.

Reuclationē clariorem an habuerit iacob s m-
ysterio christi et futura bñtitudine q̄ ip̄e abraā. p-
te. 1. fol. 119. c. f. et fol. 120. g. b. et fol. 121. f. g.

Reuertentia honor et gloria: habent se per addi-
tionem. parte. 3. fol. 313. b.

Reuertentia ē qñ aliq̄s desert honorē alicui q̄cū-
q̄ causa: etiā ex timore hoc faciat. Ibidē.

Reuertentia aliq̄ seu seruit⁹ exterior vna vel plu-
res est soli deo exhibēda seu exhibēde. In hoc
doc. hebrei et latini pueniūt: sed que sit illa vel
ille varie dicat. parte. 2. fol. 309. b.

Reuertenti ē cū timore honorē sp̄dēre. pte. 5. fol.

Reuertentes de negotiationibus seu (159. a.
peregrinationibus prius debent gratias agere

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

Rex

de diuina ptectione q se ponant ad narrandū
rumores et truhbas. pte. 2. fol. 290. g.
Rex qd iudicat qd qd cōfessus est lingua: volun/
tate se ptulisse negat. pte. 1. fol. 237. c.
Rex institutus p vnctionē: ē filius epī i spūalib⁹:
et eius dñs in tpalibus. pte. 5. fol. 112. d.
Rex a regendo dictus est: si ergo i te animus re/
gnat: et corpus obtēperat tē. merito rex voca/
ris. parte. 2. fol. 37. b.
Reges sunt qui tentationū suarū motibus non
consentiēdo succumbere sed regendo pesse no/
uerunt. parte. 3. fol. 66. e. b.
Regē te oim esse facis si regnat christ⁹ i te. pte. 2.
Reges dicunt sancti: quia adhuc (fol. 37. b.
vuentes in terris domuerūt motus sensualita/
tis. parte. 2. fol. 163. h. et fol. 209. f.
Rex vocat qd cūq scit⁹ qd vicioz bella i se vince/
re: gulta malicie nouit extirpare. p. 3. fo. 329. a.
Reges et pncipes dicunt sodales dei: eo q cū eo
pticipāt i noie. Dicunt eñ reges et dñi sicut ipse
de⁹: vt dicit Ra. Sa. parte. 3. fol. 356. g.
Rex bonus vel princeps q se recognoscat esse fa/
ctur⁹ dei: et i pncipio regni sui erigit animū suū
ad grēdū honorē dei: et bonū pñi sui sibi cōmis/
si: significat p ala regē tē. pte. 2. fol. 223. b.
Rex bonus debet esse gratus subditis sibi de fa/
cto fidelitatis et pietatis. parte. 2. fol. 98. g.
Rex bon⁹ null⁹ pōt esse i regimine sui et alioz nisi
abiciat a se supbie viciū. pte. 2. fol. 79. b.
Rex malus tpe malicie sue nō est fm veritatem
rex dicendus sed tm equiuoce: sicut oculus la/
pidis aut depictus. pte. 2. fol. 76. d.
Rex bon⁹ vel pñat⁹ q rex ē i spūalib⁹: de eo mora/
lī exponit psalm⁹ cētesimus. parte. 3. fo. 234. b.
Regis clementia: in Clementia.
Reglad pudentiā bonā nō solū ptinet hfe diuī/
tias artificiales: s et iā naturales. pte. 2. fo. 212. d.
Reges et pncipes magis sunt solliciti de pserua/
tione diuini cultus et boni cōmunis: q de perso/
nis ppijs et sibi pñctis: exemplo ioachin regl/
et codri regis athenien. parte. 2. fol. 185. b.
Reges in necessitate positi: et extra necessitatem
positi: alia et alia iura statuūt in subditos: an et
quomō liceat. parte. 2. fol. 71. a.
De regis iure i necessitate positi: ppter bonū cō/
mune sūt oia: et exponēda vlt expēdēda p bono
cōmuni: et d b sile i corpe naturali. pte. 2. fo. 71. a.
Reges quomō plures vxores habere poterant/
et sub conditionibus. pte. 1. fol. 350. f.
Reges si plures vxores vel cōcubinas nunc ha/
bent peccatū ē: q figurē trāsterūt: p quib⁹ hoc
aliquādo veniale fuit. parte. 2. fol. 102. a.
Reges olim nō accedebāt ad vxores suas de no/
uo acceptas nisi post āni circulū. pte. 1. fo. 61. b.
Rex vel pnceps ad qd et q pmo et pncipalit de/
bet inducere filios suos. pte. 2. fol. 127. d.
Reges antiq⁹ nō pmittebāt aliquē assistere sibi
nisi mundū et honestū. parte. 3. fol. 33. d.
Reges antiq⁹ i currib⁹ et elephātib⁹ portātib⁹
castra lignea pugnauerūt. pte. 4. fol. 430. g.
Reges facit et sacerdotes apud iudeos vnctio:
apud romanos diadema. pte. 4. fol. 78. a. Apd
gētiles qrtuor insignia. s. purpura/ phibula/ an/
nulus et diadema. fo. 36. a. b. et fo. 450. d.

Regē quare popul⁹ israel petijt sibi dari a deo.
parte. 2. fol. 62. d. et fol. 65. g.
Regē cū desiderauit pñs iudaic⁹/ cur b displicat
it deo: cū alibi inueniat esse pmissus. pte. 1. fol.
Regē petendo sup se filij israel: vtz (350. a. c. g.
peccauerunt? Arguit pro et cōtra/ cū respōsione
et solutionibus argumētōz. pte. 2. fol. 71. b. c. d.
c. f. g. h. et fol. sequenti. a. b. c. d.
Reges d esau descēdētes regnauerūt vsq ad tps
dauid: q fecit sibi idumeā tributariā. pte. 2. fol.
Regibus (vt hebrei tradūt) fiebant (191. b. c.
reuerētie causa cōbustiones pñosarū vestiū si/
mul cū aromatibus. parte. 2. fol. 225. a.
Regū ornāmēta pñosa post obitū eorū pro ere/
quijs in pyra vrebant⁹ s sine cadaueribus. Hic
erat mos apud veteres. pte. 2. fol. 225. a.
Reges decē tribuum omnes per idolatriā a deo
recesserunt. parte. 4. fol. 344. c.
Reges nō habebant iudei toto illo tpe post ca/
ptiuitatē nisi aliquos paucos parū aū tempus
christi: et pprie loquēdo nō fuerūt reges: q nō
fuerūt p diuinā electionē et p sacrā vnctionē in/
stituti. pte. 4. fol. 63. f. et fol. 100. c. d. et fo. 241. d.
Elide plene et extēse fol. 459. e. f. g. h. et fol. 365.
b. Item parte. 2. fol. 193. d.
Reges tres iudeoz fuerunt cōfusibiliter tracta/
ti: qui et quo modo. parte. 4. fol. 203. a.
Reges infideles qui onagi dicunt: quomō af/
ficerunt iudeos. pte. 4. fol. 60. b.
Reges egypti oēs vocabant pharaones: sicut et
aliq tpe oēs impatores vocabant cēsaes. pte. 1.
Regum assyriorū et medorum sup (fol. 61. c.
putatio. parte. 2. fol. 292. e. f.
Regū liber in duas partes fm hebreos diuidi/
tur: ita q ibi duo tm sunt libri. pte. 2. fol. 62. d.
Apud latinos in quattuor volumina distri/
guitur. parte. 1. fol. 15. d.
Regū libros quis conscripserit. parte. 2. fo. 60. g.
h. et fol. 61. a. Itē parte. 1. fol. 15. d.
Regū liber pñ⁹ sicut rōnabilis attribuit samue/
li: sili mō pñt attribui secūdus et tert⁹ regū na/
than. pphete seu gad. pte. 2. fol. 214. c.
Regū liber secūdus quomō dicit ipsius samue/
lis sicut et primus: cū tamē nō potuerit scribere
post mortem tē. parte. 2. fol. 90. b.
Rex messias fm hebreos/ cū venerit erit eqtatu/
rus illū asinū q portauit ligna holocausti/ cum
abraā filiū suū isaac imolare voluit. parte. 1. fo.
Reges suos singule nationes ante ad (133. c.
uentū dñi habebant: nec licebat de vna regio/
ne transire ad aliā: Romani autē omnes i vnā
redegerunt. parte. 4. fol. 41. a.
Reges catholici nō debēt esse supbi/ nec lubrici/
nec cupidī aut ignaui/ sed humiles. Debēt etiā
esse cōrinētes/ liberales/ et diuine legē celatores/
et iusticiā omib⁹ pseruātes. parte. 1. fol. 350. d.
Regē instituit de⁹ pater filiū i assumpta p nobis
humanitate: et figura de hoc. pte. 2. fo. 212. b.
Rex christus dum nos regit/ et sensus mētis no/
stre/ q et qualia opes i nobis. Ecōtra rex egypti:
id est diabolus: si regnauerit sup nos: qūa nos
agere opera cogit. pte. 1. fol. 123. c.

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

Rba Rhamnus genus herbe/pius mollis: sed post i spinas vertitur: et eius moralitas. parte. 3. fol. 166. b. Item parte. 2. fol. 44. a. c.

Rbe Rhetor: circa tria genera causarū versat: et que illa sūt. parte. 4. fol. 351. d.

Rhetorica rullu/ cuius facundia et subtilitatem sermonis pauci intelligūt: nullā in se habet sapientia q̄rum ad diuina. pte. 4. fol. 62. b.

Rbi Rhinoceros est indomitę nature: qui si captus tenet ilico morit. parte. 3. fol. 74. f. b.

Rhinoceros vel rhinoceron diuersos habet acufatiuos. Ibidem.

Rhythmus quid est. parte. 3. fol. 3. d.

Rhythmus h3 nō determinatū numerū pedū: s3 p voluntate cōditoris ptendit. pte. 3. fo. 3. d.

Rid Ridens fara arguit/ et nō abraā cū similiter riserit/ et quare. parte. 1. fol. 70. e.

Ridere dei ē afflictioi nolle misereri. pte. 3. fo. 25.

Rin Rinocorula/ flumi/ q̄ diuidit pale (b. et fo. 56. a. stina et egyptū. pte. 1. fo. 66. a. Interl.

Rinocorula riuus est nō magnus/ et etiā ciuitas. pte. 4. fol. 51. e. g. Itē pte. 2. fol. 145. g. Item pte.

Rit Ritū sacrificiorū cum pleriq̄ au (1. fol. 325. d. diunt: obseruantia sabbatorū/ vel similia in ecclesia recitari: offendunt/ et dicūt: Quid prosūt nobis precepta iudaica? Iudei s̄ his viderint et. parte. 1. fol. 285. b.

Ritus purificationis leuitarū in quattuor continet. pte. 1. fol. 277. b. et fol. 278. c.

Rix Rixa pastorum abraę et loth quare fuit: et assignatur ratio. parte. 1. fol. 62. d.

Rixa inter maria sororem moysi/ et ethiopissam eius vxorē quare fuit: et tangunt opinioes. pte.

Rob Roboam nō erat iuuenis etate/ (1. fol. 284. g. sed sensu: qui quadragesimo pmo etatis sue anno cepit regnare. parte. 2. fol. 222. a.

Robur hois in corpe pficiat vsq̄ ad annū tricesimū/ et mēte vsq̄ ad quinquagesimū: et tūc incipit fortitudo corpis debilitari. pte. 1. fol. 271. d.

Robur exercitus in pncipe p̄stitit/ sicut vtus naturalis in corde. pte. 2. fol. 303. a.

Rod Rodit qd̄ comedi nō potest. pte. 3. fol. 65. e.

Rog Rogat frustra pro aliquo q̄ nō meretur accipe. Rogatur/ p peccatis frustra (pte. 4. fo. 128. b. manus ad deū expandit: qui has ad pauperes p posse nō extendit. parte. 5. fol. 41. e.

Rom Roma vocat babilonia. pte. 6. fo. 223. b. c. d.

Rome reges fuerūt a pncipio vrbis cōdite vsq̄ ad tarquiniū superbū: deinde psules: post b̄ tribunos plebis et dictatores habuit: et rursus psules vsq̄ ad iuliu cēsare et. pte. 4. fol. 445. f.

Rome tēplū pacis edificauerūt titus et vespasianus captiuat/ iudeis: in quo vasa tēpli et vniuersa donaria cōsecrauerūt. parte. 4. fol. 356. e.

Romani interpretantur sublimes/ siue conantes/ et quare. parte. 6. fol. 3. b.

Romani de gente galloꝝ quos ceperant et feminabant: vt qui romā ceperāt/ hac ignominia ferirent. parte. 4. fol. 338. b.

Romanorū legiones instructę syro milite custodiebat egyptū: et vtraq̄ gēs sibi inuicē exhibuit seruitium. parte. 4. fol. 41. a.

Romani diuersis tēporibus alia et alia idola as-

sumpserunt/ et quare. parte. 6. fol. 5. e.

Romani antiqui diu coluerūt deos absq̄ simulacris. parte. 1. fol. 163. b.

Romani audientes q̄ nabuchodonosor rex assyrioz incuiterat malivolētiā et rebellionē subditoz: eo q̄ oēs deos eoz exterminari iusserat: ppter qd̄ ad dilatationē sui iperij statuerunt oēs deos diuersarū gentiū coli. pte. 6. fol. 5. g.

Romani q̄suerūt dominū toti terre et orbis: nō multitudine ip̄li/ nec fortitudine s̄ sapiētia p̄siliū exercitio armoz/ et bono regimine. pte. 6. fol. 5. d. Itē pte. 4. fol. 298. f. et fol. 445. c.

Romani postq̄ acquisierūt dominū toti mundi: et deo ingrati supbierūt: et cecitate mētis incurrerūt: et pctā grauiā cōmiserūt: ppter ea puniendi erāt ex diuina iusticia. pte. 6. fo. 5. d.

Romani impatores sicut vocati sūt cēsares a iulio cēsare pmo impatore: sic noiati sunt augurist: et adhuc nominant ab augusto cēsare: eo q̄ multū auxit imperiū. parte. 6. fol. 204. g.

Romani quō se eis pacifice s̄ddētes donabāt: et libertatib/ suis gaudere faciebāt. pte. 6. fo. 127. c.

Romani ciues oēs īgeni erāt. pte. 6. fo. 202. c.

Romani constitutionē fecerunt: tēpore belli q̄ cūq̄ aliquē occidisset infantē/ capitali sentētia puniretur. parte. 4. fol. 170. b.

Romani destruxerunt ciuitatē et tēplū hieꝝ solymitanū et. nō tamē ea intētiōe q̄ christus occidisset: sed vt iudeos debellarēt tanq̄ rebelles romano imperio. parte. 3. fol. 192. c.

Romanus pnceps cū suo exercitu veniēs ptra hieꝝ rusalē/ q̄ occidit pphetas dñi/ et tādē dñm pphetarū: p quē significat. pte. 2. fol. 169. b.

Romanū imperiū somniant iudei subire: quicquid contra idumeam dicūt. parte. 4. fol. 372. b. Item parte. 1. fol. 101. d.

Romanū imperium cōmuniter intelligūt iudei romanā ecclesiā. parte. 4. fol. 372. g.

Romanū imperium iudei asserunt esse vnum et idem euz regno christi seu ecclesie: quod tamē manifeste est falsum/ et ab eis maliciose fictum et. parte. 1. fol. 85. a. et fol. 101. d.

Romanū regnū p bestia significat: nō tamē illa nominat ppro nomine: sed hebraice glose dicunt ipsum nequā. parte. 4. fol. 309. f. g.

Romanū regnū quō apls velate innuit ante antichristum destruendū. pte. 4. fol. 146. a.

Romanū regnū depopulabit messias/ vt iudei dicūt: et multos de habitatorib/ orbis interficiet: et omnes residos iudeis subijciat. pte. 4. fol. 101. b. et fo. 372. g. Itē pte. 3. fol. 97. b. Itē parte.

Romani regni temporibus p̄sit (1. fol. 309. c. d. compari decem plage: quibus egyptus p israelitas verberatur. parte. 1. fol. 143. f. b.

Romana ciuitas tpe bti pauli p̄nabat toti mundo: et eoz fides annūciabat vniuerso mūdo. pte. 6. fo. 4. g. Et de etiā pte. 4. fol. 41. a.

Romanis quare et vnde paulus epistolas scripsit. parte. 6. fol. 3. b. d. et fo. 4. g. b.

Romulus nominis sui condidit ciuitatē in italia: et duodecimo anno sui regni cepit egechias regnare in hierusalem. parte. 4. fol. 3. f.

Romulus romani imperij cōditor/ nat/ ē eo tpe

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon in Nico. de ly.

quo esaias vidit visionē. parte. 2. fol. 231. b.
Romuli nomē confirmatū ē i memoria hoim ex
 edificatione ciuitatis romane. pte. 3. fo. 429. b.
Ros et pluuia quomō differūt. pte. 3. fo. 72. c.
Ros tenuis aqua vñ tra germinat. pte. 3. fo. 286. f.
Rostrū suū quō adla renouat. pte. 4. fol. 71. e.
Rota dicit etiā qdā spēs tribulū seu herbe: quē i
 sumitate facit qndā spherā albā lanugini silez:
 q ad modicū statū vñ dispigif. pte. 3. fol. 209. c.
Rote imper? ē i mūdo: cū hoies ignari vbi sal?
 vbi piculū huc et illuc discurrūt. pte. 4. fo. 388. a.
Rotunditas figura pulcherrima est/ etiam apud
 phos: et in plurib? ostēdit. pte. 4. fol. 275. e.
Rub Ruben natus est liberare fratrem suū ioseph: ostē
 dendo fratribus horrore fratricidij/ et offensam
 dei/ et antietatē patris. parte. 1. fol. 102. g.
Rub Ruben fuit absens in venditiōe ioseph: nā abi
 erat ad querendū meliora pascua: vt fratres su
 os faceret elongare a fouea in qua erat ioseph:
 vt sic ipsis absentibus/ posset eū liberare et red
 dere patri. parte. 1. fol. 103. b.
Rub Ruben an ppter enormitatē facti potius videt
 dedisse ipi iacob materiā patientiē q iusticiē:
 et an occasione dedit iacob/ q de cetero cessaret
 ab actu generationis. pte. 1. fo. 100. c. et fo. 116. g.
Rud Rubescit et ardescit facies hois irati. pte. 3. fol.
 Rudentes sunt funes quibus nauis (363. b.)
 vela suspendunt. parte. 6. fol. 225. b.
Rud Rudibus solet pberi moralis scientia: bi lectio
 nem in qua nihil est obscurū libeter accipiunt.
 Clerbi gratia: hester/ iudith/ tobiā/ et mādata sa
 pientie. Si legat eis leuiticus: pūno offendit
 anim?/ q si nō sit abusus suus. parte. 1. fol. 321. e.
Rud Rudimenta iudeoz (qui primis imbuebant ele
 mentis) molesta nobis vident/ cū pmo audiū
 tur. Vult em quisq discere de his quē ad salu
 tem pertinent. parte. 1. fol. 315. f.
Rud Abeliis est ruere vt pēteat/ q sub specie religi
 onis superbire. parte. 3. fol. 209. b.
Rum Ruminatio signū est temperatę complexionis/
 et quare. parte. 1. fol. 233. f.
Rum Ruminat moralit? q meditatio legis pūmā ha
 bet intētiōē. pte. 1. fol. 233. e. et fo. 263. b.
Rus Rusticitas facta solū sibi pdest: et qntū edificat
 ex vite merito ecclesiā chusti: tantū nocet si de
 struentibus nō resistat. pte. 4. fol. 263. d.
Rus Rusticoz arrogātia nihil ipudēti? q garrulita
 tē auctoritatē putāt/ et parati ad lites. pte. 6. fo.
Rus Rustico q crucifixū adorare nolebat: (119. f.)
 eo q lignū creuerat in horto suo: assilant iudei
 saluatoris nostri patriā i colētes. pte. 5. fo. 100. d.
Rut Ruth de qua pgenie/ et cui? filia fuit. pte. 5. fo. 56
 g. b. et fol. 88. c. Itē parte. 1. fol. 357. b.
Rut Ruth cū fuerit moabitia: quō intrauit ecclesiā/
 cōtrahendo cū booz. parte. 1. fol. 357. b. c.
Sab **S**aba est ciuitas in fi
 nib? ethiopie sita. parte. 4. fol. 75. a
 f. et fol. 133. a. Alibi dicit regio. fol.
 Sabbati obseruatio/ an et (356. f.)
 quādo legif fuisse statuta a principio creatio
 nis. parte. 1. fol. 39. e. et fol. 290. b.
 Sabbati obseruatio et sanctificatio/ an cerimo/

niale vel morale: et quando et in quibus obser
 uatur. parte. 6. fol. 107. b.
 Sabbatū triplex. s. tpis/ eternitatis/ et mētis. pte
 Sabbati bñdictio et sanctificatio (3. fo. 225. f.)
 quō est intelligenda. parte. 1. fol. 39. e. b.
 Sabbatū vñ ē ab oī malo cessare. p. 1. fo. 246. f.
 Sabbatū ita custodiri pceptū ē: vt si necessitas
 fuerit nō sit re? q violauerit. parte. 5. fol. 95. a.
 Sabbato act? qdā facere nō licet: et si in genere
 entis boni sit: act? dō bonos i genere moris li
 cet facere/ et etiā laudabiliter. pte. 5. fol. 95. c.
 Sabbato requirit dñs: sex dieb? pmo opat? sed
 ill? nō tñ sed vsq mō opat. pte. 5. fo. 201. e.
 Sabbato bñ possunt fieri opa corpalia quē sunt
 ad dei honore. parte. 5. fol. 201. f.
 Sabbat? maxie chust? sanat et docet: nec soluit
 lex si sit renouatio hois iā labēt. pte. 5. fo. 137. g.
 Sabbati sanctificatio requirit cessationē ab ope
 ribus peccatoz/ q sunt maxime seruilia/ et occu
 pationē et meditationē circa diuina. pte. 4. fol.
 96. b. c. et fo. 136. f. Itē parte. 2. fol. 269. b.
 Sabbatū dñs cōsecratū agim? cū ab hui? mūdi
 curis ad tps sepati orōnib? vacam? et celestiu3
 cogitatione mentē suspēdim? pte. 2. fo. 269. a.
 Sabbati die ligna colligēs punitus est: et signifi
 cat est q hodie i chusto signatus/ inuenit age
 re carnale opus (id est cōtrahere ligna/ fenum/
 stipulā in escā ignis eterni) qui si fuerit dephen
 sus/ lapidatur. parte. 1. fol. 290. a.
 Sabbati obseruatio fiebat in memoriā beneficii
 creationis. parte. 1. fol. 315. d.
 Sabbati obseruatio qualis debeat esse chustia/
 no relinquēti iudaicū sabbatū. pte. 1. fo. 315. a.
 Sabbato q fuerūt licita fieri. pte. 1. fol. 164. d.
 Sabbato non obseruat cū tanto rigore vacatio
 ab operibus manualibus sicut i veteri lege: qz
 pnt parari cibaria. parte. 1. fol. 164. g.
 Sabbati i die (vt hebrei tradūt) tenet qlibet ter
 māducare. s. vñ pādū et duas cenas: afferen
 tes q oēs hoc obseruātes sunt securi a iudicio
 gehēne: qd ē valde ridiculosū. pte. 1. fol. 166. g.
 De sabbato debet homo habere memoriā i omī
 re piciosa/ vt dicunt hebrei: vt si habeat nouam
 vestē et debet expectare diē sabbati: vt pūmo
 tunc vtaf ipsa. pte. 1. fol. 164. c.
 Sabellius hereticus posuit in deo vnitatē pso
 ne sicut et essentia: amius ecōtrario posuit diuer
 sitatē eēntia3 sicut et psonaz. pte. 5. fo. 217. d. et
 Sacculus facilius cōtemnif q cō/ (fo. 186. d.) **Sac**
 cupiscentia vel voluptas. parte. 5. fol. 108. e.
 Saccum et perā qui phibuit/ sumptus ex pēdica
 tione cōcedit: sic tamē vt oblato cibo et potu
 sint contenti. parte. 5. fol. 152. a.
 Saccus vestis aspera i vsū laboris vel tpe tristi
 cie cōcessa/ vt miniutis et. parte. 3. fo. 125. e.
 Sacerdos quis et qualis tybi eligendus est ad
 sacerdotium. parte. 1. fol. 227. e.
 Sacerdotis nomine nō solū epi vel pbyteri sed
 et omnes qui altitudine cōuersationis et doctri
 ne salutar? peminēt solēt appellari. parte. 2. fol.
 137. f. et fol. 217. e. Itē parte. 1. fol. 296. c.
 Sacerdotes oēs sum? vel oēs sacerdotes imita
 ri debem? pte. 5. fo. 41. a. Itē pte. 1. fol. 215. c.

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticum.

Sacerdotes dicunt filij dei speciales: l3 oēs chri-
stiani sunt filij dei p baptisimū. pte. 4. fo. 423. b
Sacerdos dñi ordinat nō infundit habitus sciē-
tie de nouo / sed imprimis character sacerdota-
lis in q fundant he due potestates: discernēdi
scz et ligandi seu soluendi. parte. 5. fol. 53. d
Sacerdos minister sacramenti / tñ pferit verba:
nō in ppria persona sed in persona christi in sa-
cramento eucharistie. In alijs aut sacramentis
vtrū xps suis vel ecclesie. pte. 5. fol. 206. d. Itē
parte. 4. fol. 100. h. Item pte. 1. fol. 230. a
Sacerdotes nō ppria virtute benedicūt: sed qz
figurā christi gerūt: et per eū q in ipsis est bñdi-
ctionis plenitudinē tribuunt. pte. 1. fol. 230. f
Sacerdotū pās ligandi et soluendi q et qualis.
pte. 5. fol. 52. e. f. Et qñ liget. Ibidem. g.
Sacerdotum sententia apud dñm nō querit sed
reorum vita. parte. 5. fol. 52. h.
Sacerdotibus ecce mūdus plenus ē / et tñ in mes-
se dei rar⁹ valde iuenit operari⁹ qz officiū sacer-
dotale suscipimus: sed opus officij non imple-
mus. parte. 5. folio. 151. b.
Sacerdotū culpa: ruina ē pñ. pte. 4. fol. 185. a
Sacerdotes et doctores in ecclesia sanguinē iu-
storū effundunt q iusti esse possent nisi eorū ne-
gligētia deperissent. pte. 4. fol. 197. g
Sacerdotes habent exemplū nō solum flendi et
orandi / sed etiam ieiunandi pro his qui pecca-
uerunt. parte. 2. fol. 253. e
Sacerdotum bona conuersatio et deuota diuio-
rum celebratio / pncipes inducit ad dei reueren-
tiā et honore ecclesie: et diuini cultus ampliatio-
nem. parte. 4. folio. 463. b
Sacerdotes nō solū p suis pñtis rōnē reddituri
sunt: s p oim donis qb⁹ abutūt. pte. 4. fo. 282. f
Sacerdotes discāt qz ppter scelera puniūt / et sub-
ditoꝝ culpa illis imputabit. pte. 2. fol. 65. e
Sacerdotes q ecclesie qñ nutritiū pponunt dñi vi-
olant templū spūs sancti magis in ecclesia oppro-
briū sunt: qz decus. pte. 4. fol. 186. a
Sacerdos in scrinārio occidit qñ ab eo indigne
sacramētū eucharistie celebrat. pte. 4. fo. 188. h.
Sacerdotū capita vult dñs operiri nō aliq extri-
secus velamēto / sed sua naturali cesarie: nō ad
ornatū atqz luxuriā sed ad honestatē. pte. 4. fo.
Sacerdotes qñqz in se debent habere: (282. b.
et illa significant p qñqz. pte. 4. fo. 262. e
Sacerdotes putant in administratiōe eucharistie
nō esse inquirenda vitā sacerdotū sed tñ solēne
orōnē / et impie agūt i legē christi. p. 4. fo. 400. a.
Sacerdos noue legi accedens ad altare. primo
debet cōfiteri se pccatōrē eē. pte. 1. fol. 230. d
Sacerdotes noui testamēti q cū igne cupidita-
tis et luxurie misceant in altari pcutiunt morte
culpe: nra pcutiūt morte gehēne. pte. 1. fo. 231. d
Dic sacerdos: dic clerice: quid tibi cū feminis q
quotidie die ad altare cū dñō confabulari quō-
tidie labijs deoscularis filij virginis quib⁹ de-
osculatus es filiā meretricis. pte. 1. fol. 231. d.
Sacerdotū malorū qñqz sunt defect⁹ p qñ subdi-
tis bona debita subtrahunt. pte. 6. fol. 254. d
Sacerdotes abluant lachrymas act⁹ et incessus:
et manus ad contingenda dei mysteria deinde

pferant: et sic ad altare accedant. pte. 1. fo. 196. e
Sacerdos ad tantā excellentiā deuote conuer-
sationis perueniat vt nihil in eo nisi splendor et
flos varius bonorū operū videat: nihil aliud cū
os operit q suauissim⁹ bonorū son⁹ audiat. pte. 1.
Sacerdotis ore vel ope nihil vile ac (fol. 191. a
sordidū appareat: sed cuncta q agit loquit: co-
gitat: corā hoib⁹ pclara oportet eē et gloriofa. par
Sacerdotibus nostris / qui quoti- (te. 1. fol. 188. e
die esse pccato debent altari / perpetua castitas
indicitur. parte. 5. fol. 124. b
Sacerdotū vestimēta sūt recta opa. p. 1. fol. 191. b
Sacerdos quisqz in lege diuina velut in speculo
se inspiciat si videat se fm eā ornātū / et in scien-
tia et actib⁹ vel in doctrina talē ac tantū: vt nō
solū nomine sed et meritis sacerdotiū possit ob-
tinere. parte. 1. folio. 228. f
Sacerdotis operatio nō solū vtilis sit / s etia sin-
gularis / nec inter nos tantūmō recta faciat / sed
bene operātes / sic ordinis honore / ita morū vir-
tute transcendat. pte. 1. fol. 229. b
Sacerdos mēs consecrata deo dñi / et qre. pte. 1. fo.
Sacerdotis negociū est deo orōnē fun- (259. f
dere: et pro iustis ne cadāt / et pro peccatoribus
vt resurgant. parte. 1. fol. 292. b.
Sacerdotes et marie curā animarū habentes / per
exempla bonę vite / et hortamenta sanę doctrine /
et opa miscōie: debent portare fideles. pte. 1. fol.
Sacerdotib⁹ et ministris ve: q gradus (343. f.
sui sumpt⁹ delectant a pñs sumere: sed nihil p
eius salute laborare: nec aliqd sacri ducatus re-
cte viuendo prebere sed peruerse agendo ianu-
as supernę ciuitatis occludere. pte. 2. fol. 267. g
Sacerdos quiuis pōt solēni ministerio fungi ad
pñm: pauci aut sunt q ornati morib⁹ / doctrina /
sapia ad manifestandū idonei. pte. 1. fo. 228. e.
Sacerdotes noue legis qñqz in se habere debēt.
Et significant per quinqz que portabant sacer-
dotes ve. test. et enumerant. pte. 1. fol. 271. h
Sacerdotū et principū ecclesie ob iniquitates /
mala crebescunt q legē in publico peruertunt:
iudicia inuertunt: et sanguinē sanguini addunt
repleti dolis. parte. 4. fol. 197. f.
Sacerdotes aliq in tantū cupidi sunt q a paupe-
rib⁹ sibi satisfacere nō potentib⁹ accipiūt ab eis
vestimenta necessaria p pignore / cū gratis de-
berent eis remittere. parte. 4. fol. 361. d
Sacerdotū pncipes ex auaricia diuersis astutijs
populū excoꝛiāt et excoꝛiāt. pte. 5. fol. 64. e. f
Sacerdotū ingratitudo arguit: de patrimonio
crucifixi laute viuunt et pauci officium debitū
faciunt. parte. 4. folio. 424. d.
Sacerdotes ve. te. poterāt oēs fm legem accipe-
re viduas quascūqz in vxores: l3 antea nō fu-
sent sacerdotū vxores: excepto sumo sacerdote
Sacerdotes iudeorū l3 nō ha- (pte. 4. fo. 283. b
berent hereditates ad excolendū / habebant tñ
domos ad animalia nutriendū / et ad manendū:
tpe q nō vacabāt cultui diuio. parte. 5. fol. 64. c
Item parte. 2. fol. 128. a.
Sacerdotes ve. te. Elide in David
Sacerdotalis dignitas intelligit per filios leui.
pte. 4. fol. 426. e. Item parte. 1. fol. 267. e. h
R

In Glosas ordinariā Interl. q3: necnon in Aico. de ly.

Sacerdotalis dignitas et spiritalis agonis milita quib⁹ commissā est sepe per cupiditatē terrenā mag⁹ auaricie sue satisfacere volūt q³ christi voluntatē pugnādo explere. parte. 4. fol. 472. f
Sacerdotalib⁹ tubis videm⁹ robur mūdi et munita eē destructa: cultū. f. idoloꝝ: cōmēta augurū/auruspiciū/et magoꝝ. pte. 2. fol. 10. b
Sacerdotaliter qui viuūt (quoz pars est dñs) illi veri sacerdotes et leuitę dñi/qui legem portāt in humeris/implendo opere. pte. 2. fol. 13. g
Sacerdotiū christi multiformi excellentia pfer⁹ sacerdotio leuitico. pte. 6. fol. 145. per totū
Sacerdotiū ve. test. requirebat sanctitatē/inno- centiam/impollutionē/segregationē a coinquinatis. pte. 6. folio. 146. b
Sacerdotiū ante legē fuit annexum primogeni- ture. parte. 1. folio. 87. g. et fol. 116. f
Sacerdotio christi subdi debemus humiliter et deuote duplici rōne. pte. 6. fo. 145. b.
Sacerdoti vñū nomē ē/ñ nō vna p vite merito vel anie virtutib⁹ dignitas. parte. 1. fol. 228. e
Sacra aliq³ fuerūt quibus nō erat licitū vti. Alia erāt sacra q³ nō poterāt venire i vsū hoim. pte. 1.
Sacre res et abusu maloꝝ sacrodo (fo. 222. d) tū nō sunt cōtaminatę. parte. 1. fol. 231. d
Sacra veteris legis dicunt⁹ ymbra et etiam exem- plar/et quare. pte. 6. fol. 147. f. b.
Sacramentū quid est? Similit⁹ et mysteriū. pte. 6.
Sacramenta secretiora q³ rudes nō (fol. 120. a) capiunt perfecti inquirunt. parte. 5. fo. 149. b
In sacrament⁹ tria sunt. f. ipm sacramentū: et res signata et contenta: et res signata et non contē- ta. parte. 6. folio. 33. b.
Sacramenta veteris legis quottuplicia/et q³ sūt. Et de eorūde impfectione. pte. 6. fol. 132. b. Et quō idoneos faciebāt ad cultū diuinū. Ibidē.
Sacra et sacrificia ve. le. vtrū iustificabāt. Et ar- guit⁹ p et ptra cū rōne rē. pte. 6. fol. 154. b. c. d
Sacramenta conferendo/an requirāt sanctitas ministri ea conferentis. pte. 6. fol. 147. b
Sacramēta in duplici forma sunt: qdē impmūt characterē: qdā nō. pte. 6. fol. 157. f
Sacramēta pro tempoz rōne discrepāt: fides tñ vna eadēq³ concordat. pte. 6. fol. 171. a.
Sacramētoꝝ celebratiōes nouę legi nō sūt vbi- q³ vniiformes: nec etiā omnib⁹ tpib⁹ quantū ad ea q³ sunt de solēnitare. parte. 1. fol. 146. b.
Pro sacramentoꝝ administratione et p⁹dicatiōe et pro spūalibus actib⁹ et consimilib⁹/non debet aliquid accipi quasi p⁹rium. parte. 5. fo. 36. f
Sacramenta nouę legis/tanq³ instrumenta diui- ne misericordie agūt ad inductionē gratie ipaz instrumentaliter attingendo vel saltē aliquam dispositionē ad ipam. pte. 5. fo. 100. b. Item par
Sacramentū omne cū intel- (te. 6. folio. 18. c) ligis/vel ad contemplationē veritatē/vel ad bo- nos mores refer⁹. parte. 6. folio. 82. b
Sacramenta visibilia nihil prosunt sine sanctifi- catione inuisibili. Tolerabilius est tamen si q³ dixerit: sine illa istam non esse q³ si fuerit non p- desse. parte. 1. fol. 252. b.
Sacramenta fidei populo p⁹dicare nō est oīm: sed eoz tñ qui castitate fidei/et exercitio operis

ad filiū sūmi sacerdot⁹ dei pban⁹ p⁹tinere. pte. 1.
Sacramenta ineffabilia qui contingit (fo. 188. a) extenuat⁹ nisi meritis et scientia in sacerdoti gradum p⁹motus fuerit. pte. 1. fol. 271. e
Sacramēta etsi habuerunt precones vtriusq³ te- stamenti pro tpe differentia: tamen eadē habēt in emūdatione pctōꝝ/et perceptione celestis vi- te in grā dei per iesū christū. pte. 1. fo. 186. g
Sacramentū passionis ips⁹ antiquus in carne et sanguine victimaz: nos vero in oblatione pa- nis et vini celebrām⁹. pte. 1. fol. 181. a.
Sacramenta fidei q³ cōmittit min⁹ instructis nec vicia deferentibus/quali altare dñi in terra sine basibus ponit. pte. 2. folio. 243. f
Sacramētū mlti sumūt et nō rem/et mlti sacramē- tū et rem sacramenti percipiūt. pte. 3. fol. 261. f
Sacramenta nouę legis et maxime sacramentū baptis⁹mi dicunt⁹ porte. pte. 3. fol. 304. d
Sacramentū aque visibile/necessariū est ad ab- lutionē visibilis corporis/sicut ē necessaria do- ctina inuisibilis fidei ad sanctificationē anie inuisibilis. pte. 5. folio. 194. f
Sacramenta quattuor per quattuor portas tem- pli significant⁹: q³ et quō/et q³re. pte. 2. fo. 210. g. b
Sacramētū altaris qd³ q³tidie in ecclia offert nō est sacrificij reiteratio: sed vni⁹ sacrificij in cruce oblati q³tidiana cōmemoratio. pte. 6. fol. 152. d
Sacramentū eucharistie an et quō possit cōgrue dici memoriale operū dei mirabiliū pfiguranti- um ipsam eucharistiā. parte. 3. fol. 254. a. c
Sacramentū eucharistie differt a ceteris sacra- mentis. Et quomodo differenter sumit⁹ a sacer- dote et laico. parte. 5. folio. 206. f
Sacramentū regit christus verbis vt iudei et eti- am aliqui discipuli non credentes verbis illius magis scandalizant⁹: et apostoli humiliter cre- dentes pben⁹. parte. 5. fo. 206. b
Sacramētis dñice passionis p⁹ resicimur q³ cor- poralib⁹ escis p reuerētia tanti sacramēti: licet christus post cenā instituerit. pte. 5. fo. 79. e
Sacramentū eucharistie duo in se habet q³ inter alia maxime sunt attendenda. Unum est pote- stas instituentis: alterum vtilitas huius sacra- menti in ecclia. pte. 3. fo. 286. b.
Sacm eucharistie tria i se hz. Unū qd³ tantū ē sa- cramentū: alter qd³ ē sacm et res: tertium qd³ est res et non sacramentū. pte. 6. folio. 50. e.
Sacramenta omnia nouę legis ad sacramentū eucharistie ordinant⁹. parte. 3. fol. 156. c
Sacramentū eucharistie perficitur in consecrati- one materie: et non in vsu ipsius. Alia vero sa- cramenta perficiunt⁹ in vsu et non in consecrati- one materie. parte. 6. fol. 50. b.
Sacrificiū ecclie qd³ ē eucharistia nō est licitū of- ferre nisi i debis vestimēt⁹ ppter sacri reuerētiā
Sacm eucharistie vtrū meli⁹ (pte. 2. fo. 295. g) sit sumere frequēter vel raro. parte. 6. fol. 51. f
Sacramētū eucharistie. Elide in Eucharistia sacrificari seu imolari deo an p⁹prie p⁹lineat fm significationē hui⁹ nomis tetragramaton. par- te. 1. fol. 130. b. et fol. 121. g
Sacrificia ve. le. figura fuerūt vni⁹ sacrificij perfe- cti. f. eucharistie. p. 4. fol. 121. d. Itē p. 1. fo. 375. d

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū.

Sacrificiū in lege fiebat triplici de causa. pte. 6. folio. 151. f. b. Item parte. 1. fo. 214. d. Et notabiliter folio. 306. g. b.

Sacrificiū solēne i lege duplex erat. p. 6. fo. 152. b. Sacrificiū nō fuerit pcepta pto israelitico ex intentione pncipali q̄si fuissent p se intēta a deo/ sed secundo q̄si per accidens indirecte: vt p hmoi retraherent a sacrificijs idolorū. pte. 5. fol. Sacrificia in ve. le. fuerunt multa. par. (51. a. te. 1. folio. 214. d. et fol. 216. d)

Sacrificiorū tanta multitudo et sub tot modis sacrificandi pōt secundo intelligi fuisse figuratiua multitudinis sacrificiorū martyru rē. pte. 1. folio. 216. e. et folio. 241. b

Sacrificia iussa sunt offerri per pplm israel/ sicut libellus repudiij pmissus fuit: et nō fuit voluntatis dei. parte. 1. fol. 306. g. b.

Sacrificiorū demoniorū viri p sacrificia deo oblata depellitur. Ibidem. b.

Sacrificia veteris testamenti prestabant diuinitatē mediatoris: et q̄ et qualia fuerūt illa. Item et humanitatē representabāt/ et per quē et qualia ista fiebant. parte. 1. fol. 65. f. g.

Sacrificia veteris legis et duobus fuerunt accepta. parte. 4. fol. 106. f. et fol. 121. c. et fol. 340. g. et fol. 382. g. Itē pte. 3. fol. 158. e. et fol. 423. d.

Sacrificiū quare fiebat deo de tribus speciebus animalū tñ. f. bouis/ ouis/ et capre. De duabus speciebus auium. f. turturis et columbe. parte. 1. fol. 216. c. d. et fol. 65. d. f. Itē pte. 4. fol. 106. f

Sacrificiū triplex fiebat in lege de qualibet specie p̄dicta. Unū vocabat hostia. Aliud hostia pacifica. Tertium holocaustū. pte. 1. fol. 65. f

Sacrificia maiora fiebant de istis tribus. f. de bouibus/ hircis/ et arctibus. Minora autē fiebant de auibus. parte. 3. fol. 175. g

Sacrificiū vel oblatio de passeribus nō erat cōmunis nisi in emundatiōe leprosi. pte. 1. fol. 65. f

Sacrificiū q̄re nō fiebat de piscibus: sicut de alijs viuētib⁹. parte. 1. fol. 216. c. d.

Sacrificia q̄dā erāt/ de quibus si quid in altero die fuabat oblatū in iudicabat. p. 4. fo. 363. a

Sacrificiū iuge quale et quare sic dicit. parte. 3. fol. 123. g. Item parte. 1. fol. 223. d. f. et fol. 256. b. et fol. 314. b. et fol. 316. c. d

Sacrificiū matutinū et vespertinum quē et qualia. parte. 1. folio. 223. g

Sacrificiū iuge nunq̄ ppter aliqua alia sacrificia intermittebat. Licet em̄ erant quedā supradicta iugi sacrificio: tñ iuge sacrificiū matutinū primo offerebat ante oīa alia: et vespertinū vltimo post oīa alia. pte. 1. fol. 230. g. et fol. 315. d

Sacrificiū iuge nō p̄mittebat in sabbato propter speciale oblationē sabbati: sed eodē die fiebat sicut in alijs. parte. 1. fol. 315. d

Sacrificiū iuge ex q̄b⁹ sumptib⁹ fuit. p. 1. fo. 223. d

Sacrificiū indefinēs imped it bis q̄ cōiugio seruunt quō et qualiter. pte. 1. fol. 315. a

Sacrificiū indefinēs videt ille solus offerre qui deuotus est perpetue castitati. Ibidem.

Sacrificiū holocausti p̄fectissimū qd fuit. pte. 1. In oī sacrificio h erat generaliter (fol. 214. d. obseruandū q̄ animal oportebat esse immacula-

tum. In sacrificio dō holocausti hoc erat speciatim q̄ offeret masculinū tñ. pte. 1. fol. 253. b

Sacrificiū q̄tuor requirebat. Primo pecuniā p expensis. scdo lauatoū. tertio vnguentū. quarto thymiamā. parte. 1. fol. 195. b.

Sacrificia quē fiebant a singularib⁹ personis/ fiebant de eoz expensis p̄p̄is: sed illa q̄ fiebat p cōmunitate fiebant de expensis totius ppli. Et q̄ liter in hoc exponebant diues et pauper cū redidit. parte. 1. fol. 195. b. et fol. 156. c

In sacrificijs et oblationib⁹ rē tria generaliter cludunt. f. thus/ oleū/ et sal. Et duo generaliter excludunt. f. mel et fermentū. parte. 1. fo. 217. d. g

Sacrificiū p̄p̄ue vocat oblatio q̄ fiebat de viuētib⁹. pte. 1. fol. 194. d. et fol. 214. g.

Sacrificium ex terrenascentibus quinq̄ requirebat. parte. 1. fol. 217. b. et fol. 218. a

Sacrificia in tribus locis p̄parant. In dibano/ in sartagine/ in craticula. pte. 1. fol. 225. e.

Sacrificia in ve. le. fiebant in tabernaculo/ accipiendo tabernaculū p atrio sacerdotū qd erat q̄si tabernaculū moysi. pte. 4. fol. 91. b. Item par sacrificij locus nō poterat esse (te. 2. fo. 129. c nisi vnus/ et quare: et in quibus locis deputat⁹ fuit successiue. Licet aliqui sancti sacrificauerunt alibi: et h fuit ex cōsp̄ali. pte. 1. fol. 195. f.

Sacrificij locus fuit artus tpe ve. test. qz nō erat licitū offerre sacrificiū nisi in hierlm: nec in tota ciuitate/ s̄ in monte sion vbi erat templū. pte. 4. fol. 91. b. et fo. 103. b. et fo. 106. g. Itē p. 1. fo. 165. f

Sacrificiū quare gedeon ausus fuit offerre pter locū vbi iusserat de⁹. Tempore em̄ gedeonis tabernaculū erat in silo rē. pte. 2. fol. 39. b. c.

Sacrificia ve. le. quā et cuius figura habeant in noua lege ostendit breuiter. pte. 1. fol. 230. e.

Sacrificiorū magnifica/ et reuerēte plena religio/ q̄ primo aspectu stupefaceret aspicientē: qz nō putaret plenissimū hunc eē ritū q̄ de⁹ coleretur creator oīm. parte. 1. fol. 314. e.

Sacrificia arctū/ hircorū/ et vitulorū cū recitāt/ nihil vilitatis inesse q̄sq̄ putat: s̄ si possit ve. test. velamen remouere: videbit q̄ magnifica sint q̄ sup̄flua et sup̄sticiosa dicunt. pte. 1. fol. 315. f

Sacrificia singula/ imo singulas pene syllabas et vestes aaron/ et totū leuiticū ordinē/ celestia dicit hieronym⁹ spirare sacra. pte. 1. fol. 314. b

Sacrificia iudeorū deus nō diligit et ex scriptura ostendit. parte. 1. fol. 24. e. f

Sacrificiorum differentia diuersitatem virtutū designat. parte. 1. folio. 218. b

Sacrificia fm euangelij nō offerim⁹ i nobis venius et perfecti⁹ q̄ iam fm legē nō potest offerri israel. parte. 1. folio. 217. e. f.

Sacrificiū placens deo ē corporū nostrorū mortificatio: q̄ et a pctis abstinem⁹: et virtutes acquirimus. pte. 1. fol. 214. g. et fol. 215. a

Sacrificiū aliter nō accipit nisi meditatiōe legis cōdiat⁹: et sic holocaustū et odor suauissimus domino efficitur. parte. 1. fol. 216. c

Sacrificijs diuisis q̄b⁹ venia p̄stabat an melius agebat cū antiqs q̄ apd nos vbi vna tñ venia pctōꝝ p̄staf p baptisimi lauacrū. pte. 1. fol. 217. e.

Sacrificia et instituta legalia si vsq̄ i p̄sens m̄a

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. dely.

fissent euangelij fidem exclusissent: quare/ et q/
modo. parte. 1. fol. 314. e.
Sacrificia legis veteri licet iuueniat scriptū q nō
erant deo accepta/ nō tamē ita expresse legunt
phibita in alijs pphetis q nō offerrent sicut in
esata/ r quid p hoc inuif. pte. 4. folio. 6. f
Sacrificia fuerunt omiffa longo tpe cū pps erat
i deserto/ r tū illis cōtulit multa bñficia rē. par
Sacrificia veteris legis habu/ (te. 4. fol. 365. d
erunt cursum vsq; ad mortē christi/ sed ex tunc
fuerunt mortua rē. pte. 3. fo. 156. d.
Sacrificia deo oblata p pctō et sacrificia pacifi/
cor quā differentia habuerūt. pte. 3. fo. 435. c
Sacrificia gētilitat/ oia eē abolēda/ solūq; iā sa/
crificium passionis christi p redemptione ppli
deo offerēdū/ per quē/ r q designatū fuit. pte. 2.
Sacrificium diuine laudis magis (fol. 39. e.
est deo placitū q sacrificium animalū/ etiam
a tempore veteri legi. pte. 3. fol. 182. b
Sacrificiū purū r sine omni corruptiōe debet eē.
parte. 1. folio. 206. b. Interl.
Sacrificium valde detestabile ē quod orbatī pa
tris dolori compaf. pte. 3. fo. 422. e
Sacrificiū deo nullū maius q celus animar. par
te. 4. fol. 217. b. Item pte. 1. fo. 224. b
Sacrilegiū scelere condēnat q sub euāgelio for
nicat/ et si nemo eū stupri arguit. pte. 2. fol. 8. e.
Sacrilegus crudelis q sequit īstinctū demonis
rē. significat p lyf machū rē. pte. 4. fol. 466. f.
Sacrilegus q dicebat/ r qd eor officiū. p. 2. fo. 211. c
Sad Saducei dixerūt aiām mortālē r negabāt resur/
rectionē. pte. 5. fo. 69. d. Item parte. 6. fol. 173. a.
c. Vide notandū fol. 174. d. Et vnde errori sui
occasione acceperunt. fol. 202. f. g. Et vnde sibi
nomen traxerunt. fol. 173. c
Sag Sagittandi artē quare dauid pcepit vt docerēt
filios iuda. parte. 2. fol. 97. b. et fol. 98. f.
Sagitta tanto impetuosius in priora ferē qnto
plus retro tendit. parte. 3. fol. 169. b
Sagitte illē quarū ferra igniunt aūq; pūciant
grauius nocent. parte. 3. fol. 96. c.
Sagitte dicunt filie pharetrē fm modū hebrai/
cum: q; sicut filie a matre custodiūt/ sic secrete
r i pharetra p custodia reponūt. pte. 4. fo. 191. d
Sal Sal sterilē facit terrā: cibos cōdit: carnes siccāt:
r boz mystic⁹ sc̄sus. pte. 5. fol. 194. a. et fo. 19. c. d
Sal q sapiām significat duplex ē. pte. 2. fo. 250. e.
Sal a corruptione pseruat. parte. 1. fo. 217. b
Sal in oi sacrificio recipit r qre. Ibidem.
Sal reddit terrā sterilē: r ideo qñ aliquis destru/
ebat fundit⁹ aliquā ciuitatē spargebat ibi sal in
signū perfectē victoriē. pte. 2. fol. 44. f
Salis in statuam vxor loth versa ē/ alia r alia rō/
ne fm hebreos r fm catholicos. pte. 1. fol. 73. g
Salem est ciuitas q alio nomie dicit hierlm: ē etiā
aliqui nomē cōmune r nō ppiū. pte. 1. fo. 97. f. g
Salix arbor infructuosa/ cito crescit. Et si quis
eā sumpserit/ vel cibo/ vel potu/ sterilē facit. par
te. 4. fol. 35. e. et fol. 77. a. Item eiusdem morali
tas. Item parte. 1. fol. 210. d
Saluicula quid. pte. 4. fol. 90. e
Salomon trib⁹ nomib⁹ vocat⁹ est r fm b triavo
lumina composuit. pte. 3. fol. 34. l. f. et fol. 354. e.

f. g. b. Item pte. 1. fol. 18. a
Salomon quō dixit de se: Ety nigenitus coram
matre mea: cū r alios filios habuit bethsabea.
parte. 3. fol. 313. c. Item pte. 2. fol. 193. c
Salomon tria volumina edidit quib⁹ tria hoim
genera exprimit. pte. 3. fo. 354. b
Salomon habuit duplicē sapiām ifusā. pte. 3. fo.
Salomon vtrū peccauit accipiens in (373. c
vxorē suā filiā pharaonis cū esset alienigena.
Arguit pro et contra cū responsione r solutiōe
argumētōz. parte. 2. fol. 138. g. b
Salomoni cum dicitur/ Dedi tibi cor sapiens vt
nullus ante te similis tui fuit: quomodo intelli
gendū sit. parte. 2. fol. 129. c
Salomon licz fuit coronatus in regem adhuc
viuente dauid: tamen nō fuit firmiter stabilit⁹
in regno vsq; post mortē dauid. pte. 2. fo. 104. b
Salomon regnante patre regnare cepit qd nulli
alioz regū contigit. pte. 2. fol. 205. f
Salomonē fuisse tñ duodeci annor qñ cepit re
gnare: vnde b tenētes trahunt. pte. 2. fol. 208. c.
et fo. 213. d. Immo habuit viginti vel plures an
nos in principio regni sui. pte. 2. fol. 148. f
Salomonē genuisse roboā qñ erat vndecim an
nor/ extraneum videt a xtute nature. pte. 2. fo.
Salomon q tpe incepit regnare scriptura (148. e
nō exprimit nec annos tot⁹ vite sue. Ibidem. f.
Salomonem habuisse vxores qñ reginas septin
gētas itelligi p ad lraz duob⁹ modis. Ibidem. b. c
Salomōis mulieres multe pleriq; mltā dogma/
ta nomari opinant: qui singulari vir sapiētissi
mus scrutari r agnoscere vellet voluisset/ ita le
gis diuine regulā tenere se nō potuit: decepit euz
moabitica philosophia. parte. 1. folio. 311. b
Salomon fecit tria edificia. Unū pro habitati
one sua: aliud pro habitatiōe vxoris sue. f. filie
pharaonis: et tertiu quod vocabatur dom⁹ sal
tis libani. parte. 2. fol. 138. c.
Salomon maius tempus apposuit in edificati
one istarum domorū q in edificatiōe domus
domini. parte. 2. fol. 138. f.
Salomon q; idolū edificauit i hierusalē: vbi nī
fallor ostendit: q; nunq; pfecte penituit: q; ido
la q edificauerat nō deleuit. pte. 4. fol. 10. f. Itē
pte. 2. fol. 105. c. d. g. b. et fol. 184. e
Ad salomonē merito meretrices venerūt quem
postmodū deceperūt. pte. 2. fo. 129. e. Interl.
Salomon q pñiam egerit iudei p suā expositio
nē ostendere conant/ b deficere ostendit in plu
rib⁹ illa expositio. pte. 3. fol. 337. c. d. Item pte.
Salomon licz i senectute grauissi/ (2. fo. 184. e
me peccauerit tñ añ spiritū sc̄tm habuit: alit⁹ ei⁹
libri nō ponerent in canone. pte. 3. fol. 337. d
Salomon quomō dicit⁹ senex qñdo deprauatus
per mulieres fuit si tñ duodecim annorū erat
quando incepit regnare/ r regnauit. xl. annis/ r
sic vixit tñ quinquaginta duob⁹ annis parte. 2.
folio. 148. d. et sequenti. f. g
Salomonē nemo dicit nisi in spiritū sancto iudi
cia iudicasse: vel templū domino construxisse:
aut rursus in spiritū sancto demonibus tem
pla fecisse: aut impis mulieribus latera flexis
se. parte. 1. folio. 282. g.

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

Salomonē arguit vehemēter scriptura nihilq; de
pnia ei⁹ vel indulgētia dei cōmēorat. pte. 2. fol.
In salomōis psona apparet mira excellē (148. a
tia: mira subuersio stenda vorago. Ibidem.
Salomon penitentiā egit scribēs puerbia i qd⁹
ait: Homissime ego egi penitentiā ⁊ respecti vt eli
gerem disciplinā. pte. 4. fo. 279. f. Item pte. 3. fo.
341. g. et fol. 244. c.
Salomon Elide in Exorcismi modos ⁊. Et in
Ecclesiastes. Et in Liber.
Salomonis puerbia multa: neq; carmina: neq;
disputatiōes hodie eē pstat. pte. 2. fo. 131. a.
Salomon psalmos quosdā pphetice cōposuit:
⁊ etiā libꝝ canticorū pphetice sc̄psit. pte. 3. fol.
Salphaad fuit lapidat⁹ ppter col/ (373. d. e. f. g.
lectionē lignorū in sabbato: nec habuit filios: p
qd⁹ eius filie acceperūt partē hereditarij loco pa
tris ⁊. parte. 2. fol. 197. e. Item pte. 1. fo. 313. g.
Saltū fecit christus de celo in vterū: de vtero in
psepe: de psepe in crucem: d cruce in sepulchrū:
de sepulchro rediit in celū. parte. 3. folio. 358. c.
Saluari solū melius est: q̄ damari cum pluri
bus. parte. 5. folio. 56. e.
Saluatores duo iudeorū licz impfecti in ve. test.
pcesserunt tanq̄ figure saluatoris pfecti: qui de
nouo nati inuenti sunt in magna paupertate ⁊
nominant. parte. 5. folio. 130. b. c.
Saluatorē nrm fuisse deū et hoīem vtrū ex scri
pturū receptis a iudeis: possit efficaciter pbari.
pte. 6. fol. 275. e. et sequētib⁹
Saluatoris passio: lacus est factus iudeis: genti
bus portus salutis. parte. 4. folio. 193. e.
Saluator sciens populū negaturū ⁊ se crucifige
dum quare nihilominus ad penitentiā cōmo
nebat. parte. 4. fol. 140. b.
Saluatus nullus hoīm vnq̄ fuit nisi in fide me
diatoris: in quo est duplex natura. scilz diuina
et humana. parte. 1. fol. 65. f.
Saluat null⁹ / fin nullū tps/ nisi p christū: Et ista
salus dupliciter applicat hoīb⁹. parte. 6. fol. 18. c.
Salus iudeorū ⁊ gentiliū licz sit p viā gratie sim
pliciter: tñ differēter. pte. 6. fol. 30. g.
Salus: quō intelligit dicēdo dñi est salus. f. p il
la q̄ salui sunt q̄ ipse saluat: vel pro ea qua do
minus salus est. pte. 6. fo. 68. a.
Salutē ē p̄ p̄ctā nosse ⁊ cōfiteri. pte. 4. fol. 116. e.
Salus anie ē in adequatiōe moꝝ: sicut salus cor
poris cōsistit i adequatiōe humorū. pte. 3. fo. 418. g.
Salus corporalis ⁊ spūalis oīm depēdet a deo pri
nuer: ⁊ iō debet recognosci q̄tidie. p. 2. fo. 204. g.
Salutis eterne prudēs expectator: nō pauco tpe
sed oīm tpe vite sue laudat deū. pte. 2. fo. 239. b.
Salutē nre custodiā ⁊ dux ē doctria p. 1. fo. 242.
Salutē p̄ma viā ē d turba educi. p. 5. fo. 103. f. (a
Salus in vno filio hoīs est ⁊ in ipso sperare. Mō
q; fili⁹ hominis ē sed q; filius dei est. Non ppter
illud qd⁹ suscepit ex te sed ppter illud quod ser
uauit in se. parte. 3. folio. 302. e.
Salutis humane maior cura deo est: q̄ diabolo
perditionis. parte. 1. fol. 311. c.
Salutare ē salutē optare. parte. 6. fol. 162. b.
Salutare in viā quare et quomō vtrūq; domin⁹
apostolos. pte. 5. folio. 151. f.

Salutari in foro: primo sedere: nō vetat eos dñs
qui huius officij sunt: sed q; hoc amātes/ docet
eē cunēdos/ animū nō gradū redarguens. par
te. 5. folio. 112. e. et folio. 175. a.
Samarita quandoq; est nomen gentis vel regio
nis: quandoq; nomen ciuitatis/ sed destructe.
Reedificatē iterū/ s mutato nomine. pte. 5. fol.
198. b. Item pte. 6. fo. 175. d. Item pte. 4. fo. 333. f.
Item parte. 2. fo. 60. a. c. et folio. 153. e. et fo. 158.
a. Item clarius pte. 1. fo. 15. e.
Samarita quandoq; accipit stricte pro ciuitate/
aliqñ magis large pro toto regnō decem tribu
um. parte. 2. fo. 294. a. b. et fol. 295. c.
Samaritani q̄s ⁊ q̄lis p̄ls fuit. pte. 5. fol. 213. b.
Samaritanos abominabant specialiter iudei: ⁊
quare parte. 1. folio. 198. c.
Samaritani erant in suspensio de aduentu chri
sti/ de proximo / ppter causas. pte. 5. fo. 199. f.
Samuel minorenis ad tabernaculi ministeriū
assumpt⁹ fuit: ⁊ h ex sp̄ali cā. pte. 2. fol. 234. f.
Samuel vtrū apparuit in suscitatione: vel mali
gnus sp̄s in ei⁹ specie. Arguit p et contra/ cuꝝ
respōsione ⁊ solutionib⁹ argumentorū. parte. 2.
fol. 93. f. g. h. et fol. 94. b. c. et fol. 95. a. b. c. d.
Sanasse legi chustus omnes quos sanauit/ in
teriori sanatione et exteriori. Aliter in ceco na
to accidit/ et quare. pte. 5. fo. 214. a.
Sancta dicunt vasa ministerij: ⁊ sancta vestimē
ta: loca q̄q; in vrbibus/ vel suburbibus/ sacer
dotibus deputata sancta dicunt/ ⁊ p̄mogenita
boū vel pecorū. p. 1. fo. 246. e. Elide in Inaniata
Serāscorū prout accipit cōiunctiue pprie dice
bat p parte interiori templi in q̄ erat arca testa
menti: qñ accipit disiunctiue ⁊. pte. 2. fo. 234. e.
Scitificare ⁊ sc̄m esse differūt. pte. 1. fol. 263. c.
Sanctificatio dupliciter accipit: proprie ⁊ large
parte. 1. fol. 150. d. et fol. 151. f.
Sanctificationis multe sp̄s sunt. pte. 1. fo. 222. c.
Sanctificata si irreuerēter tractant: in talib⁹ pec
cat: vt q; in sacro loco aliqd irreuerēter vsurpat
vel res diuinas indigne tractat. Ibidem.
Sanctificatio inuisibilis sine visibili pdest: et plu
res legunt iuisibile sanctificationē habuisse et eis
p̄fuisse sine visibilib⁹ sacramētis. pte. 1. fo. 252. c.
Sanctificatio duplex. f. visibilis ⁊ iuisibilis ⁊ de
corū effectū ⁊ differentia. Ibidem. b.
Sanctificatio in hebreo frequenter accipit p r/
paratione. parte. 1. fol. 282. d.
Sanctificatio cū maledictiōe/ aīa maledictiōe pster/
nif/ qñ ara cordis nri pphanat/ et mēs et cōsciē
tiā p̄stituta vicis polluit. pte. 4. fol. 186. b.
Sanctificatio vel pparatio in agendis vel susci
piendis fiebat mult⁹ modis. pte. 2. fol. 11. b.
Sanctificatio quandoq; idem est quod applica
tio ad diuina obsequia: et sic res inanimatē
cultui diuino applicatē/ dicuntur sancte/ vñ san
ctificatē. parte. 1. folio. 34. b.
Sanctificari in vtero indigēt baptismo christi ad h
vt sint christo icorporati pte. 5. fo. 14. b. Itē pte. 6.
Sanctificauit dñs diē septimū (110. 281. g.
in quo requieuit: et nō diē quo faciēda incho
auit/ nec illū in q̄ fecit ea. pte. 1. fo. 34. e.
Sanctimonialis si habeat ornamēta vxoris: vel

Sam

San

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon in Nico. de ly.

vtor gerat speciē virginis: lineis vestibus lana
vel purpurā miscet. parte. 1. folio. 356. b.
Sanctimoniales tondē i signū q̄ immediate de/
spōsanē christo/et nō sibi cūf viro. p. 6. fo. 49. d.
Sanctimoniu dicitur tabernaculū dei vel tēplū: eo q̄
sanctificat accedentes. parte. 1. fol. 155. b.
Sanctuariū dñi nō introducā⁹ aliquē: q̄uis si
liuē q̄uis cognatus tē. si incircūcisus corde vl
carne est: nec christi ministros nros faciamus
ministros. pte. 4. folio. 381. e.
Sanctuariū vt fieret q̄ sibi dñs materialiter of/
ferri pcepit: nos spūaliter offerre debemus: vt
ipse habitare in corde nostro et sibi māsiōe cō
secrare dignet. pte. 1. fo. 175. b.
Sanctitas spollens debet eē in clericis seculari
bus et religiosis ad dei cultū deputari: et p quid
hoc significat. parte. 1. fo. 150. d.
Sanctitatis speciē habens quicūq̄ sit/ si xō vel
exemplo elatiōis vel alteri⁹ vicij/ causa ruine fu
erit infirmo/ cui nos consulere oportet/ expedit
vt suspendat mo. asi. pte. 5. fol. 56. a
Tantū interest inter cruditā scitātē et scām ru/
sticitātē q̄ntū distant celū et stelle. p. 4. fo. 327. a
Scitātē pbatio nō est signa facere: sed vnūq̄
q̄ vt se diligere: de deo vera: de proximo vero
meliora q̄ de seipso sentire. pte. 3. fol. 56. b
Scititas maior requirit in noua lege in sacerdote
consecrante q̄ in p̄lo cōmunicante: sicut in ve/
teri lege maior purificatio requirebat i imolan
tibus q̄ i comedētib⁹ tñ. pte. 2. fo. 233. f. et folio
Sanctitas non est in reb⁹ materia/ (234. a. b.
libus nisi inquantū ordinant ad cultum diui
num. parte. 1. folio. 71. f
Sanctos frustra honorant q̄ sanctitātē spernūt.
Sancti nō sūt amici inimic⁹ dei. pte. 5. fo. 72. b
Sanctorū in congregatiōe nō possunt permane
re/ nec digni sunt introitu regni celoꝝ/ oēs q̄ mol
liter viuūt/ nec virile op⁹ p̄ficiūt. pte. 1. fo. 357. a
Sancti viri q̄diu in hui⁹ vite tabernaculis de/
gunt/ in terra saluaginis habere tabernacula p/
bident. parte. 3. fol. 74. e. Itē parte. 2. fo. 156. e
Sancti veteris testamēti vicerūt regna. Sancti
xō noui test. vicerūt mūdū: per quid et q̄ modo
parte. 6. fol. 158. c. d. e. g. et fol. 135. g
Sancti desiderāt sepe ab oī vita tpalis glorie se
extinguere: sed occulto dei iudicio sepe cōpel
lunt occupari iniunctis honoribus vel in regi/
mine p̄esse. parte. 3. fo. 11. f
Sancti hic agenda bona crescūt: estus sentiunt
demū i fine retributionē q̄rūt. pte. 3. fo. 23. b
Sanctorū corda sublimia q̄ iam solida contrēpla
tiōe pascunt: p fraternā charitate ad hūilia q̄/
dicationis xba descēdere debent/ et significan
tur per nūtem. pte. 3. fo. 68. f.
Sanctorū vnusq̄sq̄ statu spiritus sancti tactus cō
calescit: et vsum vetustē conuersatiōis abiciēs
nouī hoīs formā sumit. pte. 3. fo. 76. c
Sanctorū merita in pressuris patent sicut in tor/
cularib⁹ fruct⁹ vl vne oliuē emanat p. 3. fo. 209. f
Sancti nō vere in miseria sunt/ spe iā salui. pte. 3.
Sancti occidi possunt sed flecti (folio. 232. b.
nequeunt. pte. 3. fol. 292. e
Sancti contra incentores pctōꝝ pugnātes et vin

centes vnūquēq̄ minuit exercitiū demonū et ve
lut plurimos eq̄s interimūt. parte. 2. fol. 18. g
Sancti oēs ambidextri dicunt: diabolus et p̄ci
pes eius ambisiniistri. pte. 2. fol. 34. f.
Sanctorū mentes/ imo vniuersa eorum conuer/
satio x̄tutū gratiā p̄tendit nec aliq̄ hora vacua
p̄terit in qua nō vacent p̄is opib⁹ et fmonib⁹
vel cogitatiōib⁹. pte. 2. fol. 141. f
Sancti neglectis temporalib⁹ cupiditatibus: to
ta intentione celestia q̄runt: et corpore tñ terrā
incolunt/ sed tota mente in celo sunt. Et de hoc
figura. parte. 2. fol. 218. a.
Sanctorū gesta pleraq̄ talia sunt/ vt cū audim⁹/
mirari quidem velut diuina debemus: sed qua
si posse imitari nō valem⁹. parte. 2. fol. 250. c.
Sancti merito affigunt si per negligentia eorum
qui multis prodesse poterant/ et qui alijs doctri
na et exemplo prodesse debuerāt: exemplū mor
tis viuendo fiunt. pte. 2. fol. 255. a
Sancti q̄nto magis diuinitatē interna p̄spiciūt/
tāto mag⁹ se nihil eē p̄spiciūt. pte. 1. fol. 71. a.
Sancti viri qui exterioribus officiis defuere co
gunt/ studiose semp ad cordis secreta p̄fugiūt:
ibiq̄ cogitationis intime cacumen ascendunt.
Sanctorū nullus repudiā/ (pte. 1. fol. 174. c.
dus est: nec facile discerni pōt inter sanctos q̄s
bonus/ quis melior: parte. 1. folio. 264. f.
Sanctorū quattuor ordines in celis scribit apls.
Moyses xō q̄ttuor castra p̄lm diuisū scribit in
terris. Itē oēs ad omnes accedūt/ si aliq̄ ad mō/
tem sion tē. qui aut supra oēs/ accedūt ad ecclē
siam primitiuoꝝ. pte. 1. fo. 270. a
Sancti quō aliqui dicunt et tamen de pctis eoz
scribitur. parte. 1. fol. 293. b
Scitū q̄ statim esse ceperit: nō vt quidā putant:
peccare nō pōt: et p̄tinuo sine pctō ē. Ibidem.
Sancti dicūt pctōres q̄ se deo vouerūt et separa
uerunt a vulgo vitā suā: vt dñō seruiant. Et de
hoc exemplū. pte. 1. fol. 293. c
Sancti sunt q̄ penitentiā p pctis gerunt: vulne
ra sua sentiūt: lapsus suos intelligūt: sacerdotē
requirūt et purificationē p pontificē. Ibidem
Sanctus quilibet ve. test. subleuat⁹ in montē cō
templatiōis/ vidit futurū mysteriū christi/ ad q̄
tamen nō peruenit/ licet desideraret. Et signifi
cat per moysen. parte. 1. fol. 377. d.
Sandalia q̄ dicant. parte. 5. fol. 100. g
Sanies oīs iuxta artē medicōꝝ siccationibus sicis
atq̄ cōtusiōis i cutis sup̄ficiē puocat p. 2. fo. 180. e
Sanies corrupta degenerat. pte. 4. fol. 236. f
Sanies putredo sanguis. pte. 3. fol. 9. b.
Sansoni fortitudo nō erat ex cōplexiōe seu x̄tu
te naturali: s̄ erat q̄dā ḡfa grati data. pte. 2. fol.
Sansonis matrē quā suspiciant cēbe/ (49. g
brei de stirpe iude generatā. pte. 2. fol. 193. e
Sanson fuit consecrat⁹ dñō licet nō esset de tri
bu leui sed dan. parte. 1. fol. 264. d.
Sanson an virtute nature tñ fuerat conceptus
a matre: et an fuerat sanctificat⁹ sicut iohannes
baptista. parte. 2. folio. 48. g
Sanson an peccauerit mulierem alienigenā co
gnoscendo/ et vtrum cognouerit ex contractu
matrimonij. parte. 2. fol. 49. f.

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticum.

Sāson an se occidēdo peccauerit. pte. 2. fo. 52. b.
Sapere qui plus appetit q̄ decet: plerūq̄ offen-
sionem heretice stulticie temerarijs tractatib⁹
incurrunt. parte. 3. fo. 327. a.
Sapere q̄ vult pfecta post p̄ctm: debet cōuersari
sicut q̄ nō peccauerit aī. pte. 1. fol. 218. f.
Sapiens dicif/ qui vltra cōmunē cognitionē ho-
minum transcendit. parte. 4. fol. 297. b.
Sapiens est apud semetipsū/ q̄ in illis q̄ ex patrū
magisterio potuit recte cognoscere: seīp̄ ceterū
quasi doctor extollit. pte. 3. fo. 311. a.
Sapiēs et prudēs aliqñ celat sciētā: vel nō valēs
loq̄ quasi spūalib⁹: vel nolēs sc̄m dare canib⁹/
vel p̄icere margaritas. pte. 3. fol. 321. a.
Sapiens nō solū quod loquit: sed etiā oportuni-
tate loci/ et tēporis/ et p̄sonē cui loquit/ diligēter
inquirīt. parte. 3. fol. 324. a.
Sapientis nulla lex prior est qua mortē vitare et
vitam acquirere debet eternā/ q̄ habere timo-
rem domini. pte. 3. fol. 323. a.
Sapiētes quomōdō actus et sermones: ita mētē q̄
mor⁹ examināt et castigāt. pte. 3. fol. 334. e.
Sapiētes antiq̄tus vtebāt torque aurea i signū
sapientie. pte. 3. fo. 309. b. et fol. 313. g.
Sapientes apparēt i dēte qñ loquunt/ qñ legūt:
sed veniēte tēpestāte oīa hūana cōsilia desciūt
qd agendū sit nō videt. parte. 3. fo. 347. e.
Sapientū oīm cetus vnanimis ē: errantiū dissi-
milis vita et dogma. parte. 3. fol. 309. e.
Sapientes vulgo falsi dicuntur: insipientes in-
fusi. parte. 4. fol. 231. a.
Sapiēt/ pfecte ē dephēdere astutias decipiētū/
et simplicitates ab eis deceptor. pte. 3. fo. 30. g.
Sapiētū acūm p fol/ radios designāt. pte. 3. fo.
Sapiētes i tpalib⁹ si fuerint auari: dō dādo (81. b)
cōsilio multū timere debēt. pte. 2. fol. 57. d.
Sapiētis hōis dei iudicio nobis occulto a sapiē-
tis cadentis/ figura est salomō. pte. 2. fol. 148. d.
Sapiētes latino sermone pprie i bono accipiūt:
astuti vō male cordati. parte. 1. fol. 40. b.
Sapientes maliciofi sunt: et de illis scribitur et.
pte. 4. fol. 118. a. et fol. 247. b.
Sapientia quid est. parte. 3. fo. 289. e.
Sapientia pprie est cognitio diuinorū: pruden-
tia agibilium humanorū: scientia autē speran-
dorum. parte. 3. fol. 311. c.
Sapientia cū sit inuisibil: nō nisi inuisibilis inue-
nit: et dicif trahi: et quare. pte. 3. fol. 53. f.
Sapientia nō querit vocis testimoniū/ sed ope-
rum. parte. 5. fol. 39. e.
Sapientia vera ē q̄ cū timore dei iungit: vbi autē
insidie et tergiversatio ē/ nō sapientia/ sed vilitas
et calliditas vocat. parte. 4. fol. 118. a.
Sapientia de celestibus ē/ scientia de terrenis: disci-
plina/ ordinata mor⁹ correctio. pte. 4. fol. 297. e.
Sapientiam vt quis cōsequat: tria sunt ad hoc
disponētia. parte. 4. fol. 294. d. e.
Sapientie lūmē intueri nō p̄it/ q̄ p̄urbatiōib⁹ ob-
uoluunt: et que sint. pte. 4. fol. 352. b.
Sapientia mundanā atq̄ secularē diligētes: ve-
ram sapientiam que de celestibus venit imitari
nesciunt. parte. 4. fol. 474. f.
Sapiunt multi eterna/ sed ea quidē intelligere

nequeunt. parte. 3. fol. 5. e.
Sapientia est in antiquis/ et quare. pte. 3. fol. 30.
c. Item parte. 2. fol. 125. b.
Sapientia melior est q̄ arma bellica: et ideo i bel-
lis maxime valent cōsilia. parte. 3. fol. 112. e. et
fol. 329. g. et fol. 331. b.
Sapientia querūt boni et inueniūt: sicut et mali q̄/
runt: qui tñ nō oderūt sapientia. Sunt et mali q̄
querūt sapientia: et tñ oderūt. S3 quomōdō que-
runt si oderunt? pte. 3. fol. 272. b.
Sapientia viri dicif vxor: q̄ ē v̄vitis fertil: cuius
dom⁹ cogitatio/ parietes duo testamēta et. pte
Sapientie principiū intrinsecum (3. fol. 282. b.)
est timor filialis: timor vō seruilis est principi-
um extrinsecum. parte. 3. fol. 318. d.
Ad sapientie percipiēde spem nihil magis men-
tes erigit/ q̄ cū eos quos in sapientia iaz clare-
scere miramur: aliqñ paruulos et indoctos fuis-
se meminimus. pte. 3. fol. 313. a.
Sapientie et doctrine est terrena calcare/ nō con-
gregare. parte. 3. fol. 344. e.
Sapientia et eruditio idē est habitus: sed diuer-
sis rōnibus sic nominat. pte. 3. fol. 349. f.
Sapientia et iusticia quādoq̄ pro eodē accipiū-
tur: et hoc dupliciter dicif. Vno mō vt p actus
humanos acquirūt. Alio modo prout a deo in-
funditur. parte. 3. fol. 368. d.
Sapientie create lumen quō pōt dici inextingui-
bile et incorruptibile? pte. 3. fol. 374. b.
Sapientie pncipiū duplex ē. pte. 3. fol. 387. g.
Sapientia duplex ē. f. diuina et hūana. parte. 3. fo.
Sapientia duplici via acq̄rit. f. p viā (387. g.)
humanā et diuinā. parte. 3. fol. 427. b.
Sapie decor cōpaf pcoque vne. pte. 3. fol. 439. a.
Sapientia i q̄busdā iuuenilib⁹ inuenit: q̄ i plerisq̄
senib⁹ etate marcescit. pte. 2. fol. 125. b.
Sapientie et sciētie dei qui studet: quāto ampli⁹
accesserit/ tanto p̄fundiora inueniet: incōprehē-
sibilis est eī sapientia dei. parte. 1. fol. 307. e.
Sapientia celestis assimilaf torqui auree: q̄ sicut
circulus nec initio nec fine claudif. parte. 1. fol.
Sapientie liber quare sic inscribi/ (107. f. Interf.)
tur: a quo editus: cuiusq̄ auctoritatis in eccle-
sia sit. parte. 3. fol. 308. b. Itē apud hebreos non
recipit/ et quare. parte. 2. fol. 61. e.
Sapientie libri salomonis tria q̄ philosophiā ex-
tollunt/ continent. parte. 3. fol. 308. g.
Sara alio noīe vocata fuit iescha. pte. 1. fo. 59. b.
Sara: sup hoc noīe pleriq̄ multas suspicant in-
eptias: cū et vtrūq̄ velint vocabulū cōmutatū:
nō grecā sed hebraicā debet habere rōnē. pte. 1.
Sarā qui putant/ primū per vnū r. (fol. 68. f.)
scriptū fuisse: et postea additum esse alterū r: ex-
rant/ et quare. parte. 1. fol. 68. f.
Sarā qdā pessime suspicāt pus leprā fuisse voca-
tā/ et postea pncipē/ et q̄re. parte. 1. fol. 68. f. g.
Sara erat iunior abrahā. et annus tñ. pte. 1. fo. 59. d.
Sarā vxorē abrahā q̄re abimelech rex cōcupiuit:
cū iā eēt nonagenaria et vetula: et nō videbatur
pulchra. pte. 1. fol. 74. f. g. Elide clari⁹ fo. 79. f.
Sarai (vt dicunt hebrei) habebat angelū custo-
dem corporis sui: sicut de beata Agnete legif.
parte. 1. fo. 61. d. et fol. 75. c.

Sar

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

- S**ara cur añ voluit d̄ ācilla filiū suscipere: aut cur cū matre nūc iubet expelli: pte. 1. fol. 75. f.
- S**ara (vt hebrei dicunt) ita munda et innocēs fuit viginti annorū: sicut cū fuerat septē annorum tñ: et ita pulchra centū annorū sicut viginti rē.
- S**araceni (qui melius agareni pte. 1. fol. 79. f. dicerent) quare et vnde hoc nomen ysurpauerunt. parte. 4. fol. 43. a. et fol. 74. e. et fol. 171. f. g. Item parte. 2. fol. 90. e.
- S**araceni circa finē imperij eracti: cū mahumeto duce eorū: et hōmaro ei⁹ discipulo/ plurimas terras occuparunt. parte. 6. fol. 262. b.
- S**aracenoꝝ gēs qdā manet i tētorijs: et vbi noꝝ coegerit sedes habet: et armēta multaz pecora/ camelozūq; greges rē. pte. 4. fo. 171. f. g.
- S**araceni diuisi sūt inf se i duas sectas: et qñ vna posuit sedē suaz i egypto: alia i perfidia regno. parte. 6. fol. 265. f. Et saladinus concordauit eos. parte. 6. fol. 265. f.
- S**araceni nō ingrediunt locū diuini cultus/ nisi discalciati pedibus. parte. 6. fol. 177. c. Item parte. 1. fol. 67. a. c. d. et fol. 127. e.
- S**araceni habent suū generale studiū in ciuitate famosissima/ que dicit Baldacū in partib⁹ orientaliū remotis sita. parte. 6. fo. 260. f.
- S**araceni nō cogūt fideles ad apostatandū a fide: dñ soluit eis tributū. pte. 6. fol. 261. e.
- S**araceni execrant imagines: et dicunt iesum filiū marie virginis esse hominē purū: negantes eā esse dei matrē. parte. 6. fol. 264. e.
- S**araceni circa baptisimū duplicē errorē habent. Prim⁹ ē. Nō credunt mortē christi. scōs ē: qz nō credūt originale pctm̄ esse. pte. 1. fol. 141. f.
- S**araceni p̄cipiunt a suo pseudo ppheta custodire legē mosaica et euāgelicā. pte. 1. fol. 141. f.
- S**araceni simulātes obseruationē euāgelij/ se baptizāt seu abluūt/ f̄ erronee i multis. Ibidē.
- S**araceni qui mō terrā egypti inhabitāt: abluūt/ onibus vtunt ad emundationem pctōꝝ: et forte tenēt hoc ex ritu antiquorū egyptioꝝ rē. parte. 1. fol. 140. b. et clarius fol. 141. e.
- S**araceni exemplo hismaelis a quo pcesserunt: circūcidūt filios. xij. annorū/ trāsgrediētes for/ mā p̄cepti. pte. 1. fo. 69. c. et fo. 141. f. e.
- S**araceni impugnat ecclesiā p̄ter exteriorē tribulationē/ etiam unpugnatione spūali: et hoc duplici rē. parte. 3. fol. 276. e.
- S**araceni in principio ortus sue secte/ consueuerūt aspicere in iudicijs astroꝝ: et fm̄ ea dirigere bella sua et alia facta publica. pte. 3. fol. 277. g.
- S**aracenoꝝ regnum videt cōnumerandū tanq; vnū de magnis. Occupāt enī totā aphricam/ et magnā partē asie/ et aliq; p̄uincias in europa: et longo tpe durauit. parte. 4. fol. 311. d. e.
- S**ardonys lapis preciosus/ et ei⁹ moralitas. pte. 6
- S**artago igne nō cōsumit: cibos (fo. 273. b. d. suppositos aut statim/ aut lōgo interuallo esui reddit aptos. parte. 1. fol. 217. b.
- S**artatecta quid dicat. pte. 2. fol. 183. c.
- S**athan ptātē p suos in carnē christi habuit: nō q; tenter/ sed q; nō superet. pte. 3. fol. 9. a.
- S**athan forte tanti putādi sunt/ quāti sunt qui opera eius faciūt. parte. 2. fol. 19. a.
- S**atisfactio penitentie quid est. pte. 2. fol. 70. a.
- S**atisfactio que sit omni posceti/ dupliciter potest fieri. parte. 6. fol. 220. b.
- S**atrape dicunt quasi parua regna/ quib⁹ satrapē p̄erat: quod nomē in illis partib⁹ cuiusdā hōnoris est vel fuit. parte. 2. fol. 34. a. Interl.
- S**atā genus est mensurę iuxta mōrem palestine rē. pte. 5. fo. 161. b. Itē parte. 2. fol. 91. a.
- S**aturn⁹ p̄mū idolū babylonioꝝ: inde ad alias gētes trāslatū i tāra veneratiōe habitū ē: vt etiā filios suos ei imolarēt. pte. 4. fo. 80. a. Interl.
- S**auinian⁹ vn⁹ de septuaginta discipul⁹ in gallia p̄dicauit: et ciuitatē senonesi. ad christū p̄uertit rē. et ibi ecclesias p̄struxit. pte. 5. fol. 73. b. Itē pte. 6. fol. 24. b. Itē pte. 4. fo. 23. b. et fo. 369. f. et fol. 372. c. Itē pte. 3. fo. 111. g. Itē parte. 2. fo. 233. b.
- S**aul vtrū iurando peccauit: Arguit p et p/ cū rñsionez solutiōib⁹ argumētōꝝ. pte. 2. fo. 77. f. g.
- S**aul quō/ q; graui⁹/ q̄ttuplīter peccauit. pte. 2
- S**aul decept⁹ arbitran⁹ esse ambi/ (fol. 76. f. g.) iurante qdā dictionis hebraice: qñ de amalech interfecit om̄e masculinū. pte. 4. fol. 49. e.
- S**aul esse damnatū dicit cōcordis doctores nostri. hebrei dō dicunt ipsum esse saluatū. parte. 2. fol. 96. f. Et extēsus de hoc disputat fol. 97. a. b. c. d. e. et fol. 200. c. d.
- S**arones vnde et a quib⁹ traxere originē. parte. 2
- S**arones debellauit karolus ma/ (fol. 309. g. gnus: et multi fuerūt occisi: et alij baptisimū suscepunt. parte. 6. fol. 264. f. g.)
- S**aronie in mōtib⁹ qui sunt versus aquilonē: om̄ia metalla fere fodiunt p̄ter stannū: et hoc ē etiā mirabile rē. pte. 3. fol. 69. g.
- S**arum sursum labore impellitur: facile ad ima relabitur. parte. 3. fol. 19. e.
- S**cabellū dicebat arca testamēti q̄ erat p̄picia/ tonū: qd erat qñ sedile dei. pte. 3. fo. 233. f.
- S**cabies vni⁹ pecudis (iuxta vulgare puerbiū) totū cōmaculat gregē. pte. 6. fo. 86. f.
- S**cabie feruor viscerū ad cutē trahit. pte. 1. fol.
- S**cabiosum animal a caulis ouis est (252. f. repellendū. parte. 6. fol. 86. f.)
- S**cabrones p quo accipit fm̄ hebreos et fm̄ latinos. parte. 2. fol. 30. c.
- S**cadalgare qd ē. pte. 5. fo. 56. b. et fo. 231. b.
- S**cadalgantē se/ quantūcūq; sibi vtilē in tēporalib⁹/ a societate sua expellere: ē manū abscondere/ oculū eruere. pte. 5. fol. 107. d.
- S**cadalgāt populares hodie multi de omnib⁹ statibus: sue principū/ p̄latorū/ doctorū/ p̄dicatorū/ sue religiosorū. peccant nāq; publice et inuerecunde. parte. 4. fol. 123. b.
- S**cadalgātes pusillos in anima: quō penis talionis subiiciant. parte. 1. fo. 169. a. b.
- S**cadalō vñ scādālū qd significat. pte. 5. fo. 49. e. et fo. 107. b. Itē pte. 2. fo. 84. g. et pte. 1. fo. 144. b.
- S**cadalū quid sit et quōtriplex. pte. 5. fo. 52. b. et fol. 56. b. Itē parte. 4. fol. 425. c.
- S**cadalū ē duplex. sc̄ceptū et datū. p. 6. fo. 35. c.
- S**cadalū primi i bono ope n̄so/ aliqñ cauendū/ aliqñ p nihilo habendū. pte. 5. fol. 107. b.
- S**cadalū primi lōtū potes sine pctō/ vitare debet. q; si d̄ veritate: p scādalo vitas relinq nō

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetiꝝ

debet. pte. 5. fol. 56. a. et fo. 107. b. et fo. 168. b.
Scandalū si de vitare oriū: recti^o oriū pmittit/ q̄
 q̄ veritas relinquit. parte. 5. fol. 49. g.
Scandalū vel offensionē sacerdotū/ scribarum et
 phariseorū/ vtrū christus in p̄dicatiōibus suis
 debuit vitare. Arguit pro et contra/ cum respō/
 sione. parte. 5. fol. 111. b. c.
Scandalū pusillorū vt caueat/ que dimittenda
 sunt: an bona spiritualia et etiā tēpalia. Arguit
 pro et contra/ cū responsione et solutionibus ar/
 gumentorū. parte. 6. fol. 29. g. h.
Scandalū ex malicia oriū/ quale fuit phariseo/
 rum/ est cōtemnendū. Scandalū ex ignorantia
 emergens est vitandū. pte. 5. fol. 55. d.
Scandala quo ordine declinare/ et v̄e perpetuū
 euitare possimus. pte. 5. fol. 168. b.
Scandalū de casu hominis litterati grauius q̄
 simplicis. parte. 3. fol. 391. c.
Scandalū qui faciūt ecclesie male viuēdo: dant
 christo amarū potum. pte. 3. fol. 182. b.
Scandalū qualecūq; an in christo potuit locus
 habere. pte. 5. fol. 52. b. et fol. 55. d.
Sce Sceleratus orauit ad dñm/ antiochus sc3: sed ei^o
 misericordiā nō est cōsecutus q̄tū ad remissio/
 nem p̄ne nec culpe. pte. 4. fol. 471. b.
Scelus soler sequi penitudo. pte. 3. fol. 190. e.
Scelus et iniquitas quō differūt. pte. 4. fol. 85. g.
Scenophegiā quō nos obseruare/ et i tabernacul
 manere debem⁹. pte. 2. fol. 262. f. et sequēti. a.
Scenophegia qd sit. pte. 5. fol. 207. e. et vñ dicif.
Sibidē. b. Item pte. 4. fol. 406. a. Itē parte. 2. fo.
Sch Schismata nō erunt nisi quedā veri/ (244. a.
 ratis simulatio p̄cedat. parte. 1. fol. 329. f.
Schismatici simulāt q̄ celo iusticie moueāt: in/
 cautos ad suū schisma trahere nitunt⁹: p̄ qd in/
 cauti/ aliqñ decipiunt. pte. 4. fol. 474. b.
Schismatici et heretici fraudis et malicie venenū
 corde gestātes: 3 vitatē p̄siliant. pte. 2. fol. 308. a.
Schismaticorū cōciliabulū p̄ quid significatur/ et
 vnde dicif. parte. 4. fol. 474. e.
Schola/ scholastici et discipuli/ quid vnūquodq;
 istorū significet. parte. 6. fol. 219. e.
Schola phariseorū qñ p̄ q̄scepit: et p̄tinuata fu
 it vsq; ad captiuitatē. pte. 4. fol. 23. a. et fo. 411. b.
Scholares audientes a doctoribus i scholis si/
 gnificant p̄ riuos. parte. 1. fol. 341. d.
Scholares theologi q̄ ad h̄ studēt/ vt de p̄pinq̄
 valeāt p̄dicare vbi dei: offert dñs farina: q̄ est
 materia panis. l. vbi a p̄pinq̄. pte. 1. fol. 216. b.
Sci Sciēs qui vigilat/ sed nihil operādo torpescit:
 pigro comparatur. parte. 3. fol. 327. e.
Sciētes sc̄pturas et nō obseruātes eas/ graui⁹ de/
 linquūt: et grauiorē penā incurrūt. pte. 5. fol. 215. d.
Scientia quid est. parte. 3. fol. 289. e.
Scientia dicif occupatio mala/ p̄ accidēs tamē/
 et quare. parte. 3. fol. 343. c. e.
Scientie prior gradus dñs scire nescire se qd prius
 videbāt scire. parte. 3. fol. 189. a.
Scientia p̄ se inutilis est/ cū charitate vtilis: p̄ se
 inflat in superbiā. parte. 6. fol. 44. f.
Scia sine vita/ par aut nihil reputat. pte. 4. fol.
Sciētia ē adit⁹ elatiōis vñ de⁹ tētan si/ (263. d.
 nit vt infirm⁹ humilicif. parte. 3. fol. 67. e.

Scientia maior dñi quosdā erigit: ab alioꝝ soci/
 etate disiungit: et quo plus sapit: eo plus a cō/
 cordie virtute desipiunt. pte. 5. fol. 107. f.
Sciētia nō caret qui deū timer. pte. 5. fol. 19. e.
Sciētie gen⁹ summū ē scire deū tāta p̄stare/ q̄ hu/
 man⁹ sensus nō valet attingere. pte. 3. fol. 226. a.
Sciētia maiori p̄ditis euenit sepe/ vt ad vltimū
 plus volētes sape q̄ fragilitati hūane p̄cessū ē:
 in insipientie fouea decidāt. pte. 3. fol. 333. f.
Scientia acquisita quecūq; modica est et imper/
 secta. parte. 3. fol. 343. d.
Sciētia vite celestis aīe humane necessaria ē: qz
 sine ea beata esse nō pōt. pte. 3. fol. 327. a.
Scientia vna eminēti⁹ est siue honorabilior al/
 tera duplici de causa. parte. 1. fol. 3. b.
Sciētia speculatiua dicif alia dignior et duob⁹.
Sciētia an/ quomō/ que et qualis (pte. 1. fol. 6. d.
 destruetur. parte. 1. fol. 19. b.
Scientiarū aliq̄e sunt speculatiue: et significan/
 tur p̄ aues: et aliq̄e practice: et significantur p̄
 pisces. parte. 1. fol. 27. d.
Scientia veteris testamēti dicif aqua putei/ quā
 lapis claudebat: quia littera legis spiritualem
 sensum in eo celabat: sed veniente christo lapis
 remotus est et. pte. 1. fol. 90. e.
Sciētia veteris legis p̄ farinā hordeacea signifi/
 cat: q̄ bñ hordeo compā. pte. 1. fol. 273. e.
Scientia triplex. p̄ima/ parua eruditio schola/
 ris vel liberaliū litterariū. Altera/ dñi diuine legē
 eruditione erudimur. Tertia/ qñ multo subli/
 miora/ q̄ nō i enigmate/ sed facie ad facie vide/
 bim⁹ et. p̄ qd significant. pte. 2. fol. 9. a. b.
Scientia secularis (p̄ moab de incestu et ebrieta/
 te conceptū signata) auctore sui sensū habet: et
 qz ex dei cōditione generat: videt nasci de pre:
 sed qz adulter ē et aduersari⁹ ppli dei: de incestu
 et spelūca et nocte generat. parte. 1. fol. 301. b.
Scientia christi: Vide in christus.
Scientia dei eruditi sunt/ plus moyses q̄ abra/
 am: et p̄phete plus q̄ moyses: et apostoli plus q̄
 p̄phete. parte. 4. fol. 269. b.
Scia quō et q̄liter p̄terigat ad susceptionē clauis
 ecclesie/ et vsum earundē. pte. 5. fol. 53. d. e.
Sciē infuse et sciē acq̄sire an idē sit habir⁹: dispu/
 tat ad vtrāq; partē. parte. 1. fol. 133. b. c. d.
Scia diuina dicif liber: et ponit i deo duplex scia/
 vel poti⁹ vna duplici mō. pte. 6. fol. 247. g. a.
Scientia scripturarū nō notū deo facit/ quē ope/
 rū iniquitas indignū ostēdit. pte. 5. fol. 161. e.
Scio q̄ nescio/ dixit socrates. pte. 4. fol. 277. b.
Scire est sciētie scire q̄ nescias.
Scire infirmitatē nrāz meli⁹ ē q̄ naturas rer. p. 6.
Scyniphes h̄ aīal p̄nis suspēdit p̄ (fol. 44. f.
 aera volitās: h̄ ita subtile et minutū/ vt oculi vi/
 sū (nisi acute cernēt) effugiat. pte. 1. fol. 140. b. d.
Scintilla parua res est: et pene dñs cernit non vi/
 det: sed si fomitē cōphēderit: menia: v̄bes la/
 tissimas consumit. parte. 6. fol. 86. f.
Scintilla duo facit. parte. 3. fol. 370. a.
Scyrp qd significat et d̄ ei⁹ p̄p̄erati⁹. pte. 3. fol.
Scyrthe pene vniuersā tenuerūt asiā: (23. a. b.
 vt legit in gentiū historia. parte. 2. fol. 32. b.
Scyrthe populi sunt/ quos limes persicus ab ar/

In Glosas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

mensis diuidit. parte. 1. fol. 10. b.
Scopuli super protensi super aquā: quomō filijs
israel inclinari sunt: et de hoc expositio hebreo/
rum illudenda. parte. 1. fol. 299. b.
Scorpio genus est flagelli: et quare sic dicit. par/
te. 4. fol. 17. g. Item parte. 2. fol. 150. a. c.
Scriba est qui de moribus vel actibus precepta
dat. parte. 6. fol. 34. e. Item parte. 2. fol. 192. f.
Scribe et pharisei p lege et pphetas missi sunt: vt
p scripturę inuestigationē christi specularentur
aduentū: sicut exploratores missi sunt p moy/
sen ad explorandā vberē terrā. parte. 1. fol. 331. b. et
Scribere vel pdicare merita iusto. (fol. 286. g.
rum prior ad aliorū informationē/est sepulchra
patrū edificare. parte. 4. fol. 454. b.
Nō omnia scribunt. parte. 1. fol. 99. c.
Scripserunt apostoli et pphete: sed apłi plenius
scripserūt: qui completū ostēderūt quod illi nū
ciabant futurū. parte. 1. fol. 217. b.
Scripsit moyses de christo dupliciter. Vno mō
expresse et manifeste. Alio modo figuraliter et
occulte. parte. 5. fol. 203. g.
Scripta p verbū dñi/ q nihil habeant vtilitatis
aut salutis: sed solā narrent historiaz/ quis hoc
audet dicere? parte. 1. fol. 321. f.
Scripta fuit lex in lapide p duricia illius popu/
li: nūciā inclinatus in boie: ipse latoz legis scri/
bit in terrā q fructū reddit. parte. 5. fol. 210. a.
Scriptura sacra sub sensu litterali/ sensus habēs
mysticos/est ager. parte. 5. fol. 46. d.
Scripturis canonicis quis honor et q reuerentia
debet. parte. 5. fol. 10. f. Item parte. 1. fol. 2. a.
Scriptura canonicę quanto pponderent scriptu
ris et doctrinis sanctorū in afferendis testimo/
nijs. parte. 5. fol. 53. b. Item parte. 1. fol. 2. a.
Scriptura quadruplicē vtilitatē nobis confert.
parte. 6. fol. 30. f. Scriptura diuina edificat lectrā:
sed multo plus pdest/ si de litterē mutat i vocē.
Scriptura sacra dicit liber scri/ (parte. 6. fol. 85. e
ptus intus et foris. parte. 6. fol. 247. b.
Scriptura sacra qdruplicē sensū habet. parte. 6. fol.
85. b. Item parte. 1. fol. 178. b. et fol. 225. e.
Scriptura sacra qtuor habet excellētijs/ qb oēs
scripturā aliā excellit. parte. 1. fol. 3. b. c. d. e. f.
Scriptura sacra autentica est pte ceteris: et hoc
ppter septem. parte. 6. fol. 247. b.
Scripturę sacre intellectū vt haberēt: multi ma/
gis pfecisse legunt p orationem q p studiū exer
citationem. parte. 6. fol. 248. d.
In scriptura sacra nihil pñet quod nō sit indu
ctiuū ad bonum. parte. 6. fol. 274. b.
Scripturaz triplex itelligētia ē: et q ille sint. parte. 4
Scriptura ad nūcē compas fm tripli/ (fo. 363. a
cē eius expositionē: et in oibus scripturis illi tri/
plices sacramēti ratio pcurrit. parte. 1. fol. 292. e.
Scriptura sacra nō est occultāda/ sed magis ex/
plananda et predicanda/ locis tamen et tempo/
rib⁹ debitis. parte. 6. fol. 274. b.
Scripturę pphetaz sacre sūt clause et obscure. parte
Scriptura sacra inducit ad consi/ (6. fol. 247. f
derandum. ppta peccata/ superna gaudia/ et ge
benne pñalia/ et quare. parte. 4. fol. 214. b.
Scripturę sacre verba/ lapides qdri sūt: q vbiq

firmiter stāt: nūq̄ repñēdunt. parte. 4. fol. 272. b
Scripturā tarditate mētē nō intelligētib⁹ remanet
spes salutis. Qui autē intelligere nolūt et inuet/
rūt qd intelligūt/ nulla spes ē. parte. 5. fol. 96. e.
Scripturę sacre et rationi magis consonū: tenēdū
est de his q trāscēdūt humanā inuestigationē.
Scripturę sacre multa dicūt (parte. 5. fol. 207. e
iuxta opinionē illius tēpis quo gesta referunt/
nō iuxta veritatē rei. parte. 4. fol. 149. a.
Scripturas qcuq; nō itelligit vt veritas habet:
vūā acerbā comedit. parte. 4. fol. 154. a.
Scripturā sacra studētes/ nō solū debent docere
verbo/ sed etiā scripto/ fm gratiā a domino sibi
datam. parte. 4. fol. 392. d.
Scriptura dicit cib⁹ et potus/ sed differēt. parte
5. fol. 161. e. Item parte. 4. fol. 11. a. et fol. 92. a. Et eā
comedite audiēdo/ loqndo/ legendo/ meditan/
do/ operando/ corde retinendo. fol. 196. e. et fol.
368. b. Item parte. 3. fol. 365. e.
Scriptura sacra est panis: est pulmentū: est vinū
lētificās cor hominis: est etiā oleū: est etiā cib⁹
lactis. parte. 4. fol. 404. b. Item oppositas pditiones
habēt mali in doctrina sua. Ibidem. e.
Scriptura sacra nō sp sequit ordinē tēpis/ s frequē
pus facta vltimo narrat. parte. 4. fol. 421. g.
Scripturę sacre mos ē: vt a singulari numero ad
plurālē subito trāseat/ et ecōuerso. parte. 3. fol. 65. f.
Scripturaz obscura ne accusēs/ q fecit de⁹ vt exer
ceat: neq; dicas: sic meli⁹ dicere/ et. parte. 3. fol.
Scriptura sacra dicit mulier foris. Spō/ (303. e.
sus eius/ doctor: et proles eius/ populus catho/
licus. parte. 3. fol. 339. d.
Scripturę sanctę vel sermonū vel noim appellati/
onē validiorē ducendā credim⁹/ q totū pñat/
tionis et carminis pñicationē. parte. 2. fol. 22. a.
Scriptura ex multis nominib⁹ cōtexta/ nō cum fa
stidio legēda est/ et viliis putanda: et hui⁹ rō. parte
Scripturę diuine passus dubius vlt/ (2. fol. 25. f
obscurus: p alium qui certus est/ determinat/
debet declarari. parte. 2. fol. 46. f.
Scriptura sacra significat per agrū: quę est ager
plenus optimis sententijs et sensibus/ tanq; bo/
nis fructibus. parte. 2. fol. 57. d. b.
Scripturę sacre dicta cū pñam⁹/ arcū itēdim⁹: cū
vba doctrinę dam⁹/ sagittas emittim⁹. parte. 2. fol.
Scripturę pfunditas dicit puteus. cui⁹ (173. a.
nomē est videntis et viuētis: p quā intelligit sp
viuēs/ et oia videns. parte. 1. fol. 82. b. Interl.
Scriptura sensu celestis sapiētie refulget: et qui
eā condiderūt/ pñati fuerunt vita et sermone.
parte. 1. fol. 177. e. Interl.
Scriptura in diuina si aliquid esset positiū dubi/
um: hoc esset a spiritu hūano/ et nō a spiritu di/
uino. parte. 2. fol. 297. d.
Scripturę sacre eminentia est ista: q in historia
fundata: spūalis sensus caput inter nūbila cō/
dit: dū scientie magnitudinē/ ab oculis homi/
num abscondit. parte. 2. fol. 231. e.
Scripturę gentiliū pphoz pprores alienigenas si/
gnificat: quę nō vt dñe/ sed tm modo vt ancil
le maneāt apud theologos. parte. 2. fol. 252. b.
Scriptura sancta/ sanctis et ignorantia suā faten/
tibus lumē est: iniquis nō et sciētia iactantibus/

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

nubes: q̄i cecidit eos. pte. 1. fol. 213. e.
 Scripturę sanctę quattuor regule sūt. f. historia/
 allegoria tropologia / et anagoge. His quattu/
 or quasi quibūsdā rot / tora diuina sc̄pturay vol/
 unt: et declaraf cū exemplo. pte. 1. fol. 21. b.
 Sc̄ptura sacra dicit̄ nudus: in quo cōtemplatiui
 qui dicunt aues celi requiescūt: mater habens
 pullos / sensus dicit̄ litteralis: pulli vero sensus
 mystici: q̄ sub littera nutriūt et crescūt. pte. 1. fo.
 Sc̄pturę quedā loca sunt / que histo / (355. f. b.)
 rialiter fidē imbuūt: q̄dā moraliter sanctā puer/
 sationē instruūt: q̄dā nō fm̄ historiā / s̄ fm̄ alle/
 goriā venerāda mysteria osidūt. pte. 1. fo. 358. e.
 Sc̄pturā sacra discere volētib: necessariū ē inci/
 pere ab intellectu sensus litteralis. pte. 1. fo. 3. g.
 Sc̄ptura sacra licet habeat quadruplicē sensu: /
 nō tñ i q̄libet sui pte. Alicubi em̄ habet tñ sen/
 sū litteralē: alicubi vō nō h̄ litteralē sensū. p̄pe
 loquēdo rē. pte. 1. fol. 4. b. et fol. 5. e. f. g. h.
 Sc̄ptura sacra quādoq; exponit̄ quattuor sensu/
 bus / quādoq; trib: / q̄nq; duob: / q̄nq; vno tñ.
 Que quomō et q̄n. parte. 1. fol. 5. f.
 Sc̄pturā q̄cūq; aliter intelligit̄ q̄ sensus spūsc̄ti
 efflagitat / a q̄ sc̄ptā ē: heretic: appellari pōt: quō
 et qualiter hoc ē intelligēdū. pte. 1. fol. 5. d.
 Sc̄ptura sacra multa tradit pabolice. f. sub s̄litu/
 dine rex corpaliū: et h̄ p̄p̄ duo. pte. 1. fo. 6. b.
 Sc̄pturę sacre studiū recte ordinatū incipit ab ar/
 ticul fidei: q̄ fūdan̄ i sensu l̄ali. pte. 1. fol. 7. a.
 Sc̄ptura sc̄tā i tāta mltitudine diuinorū librorū: q̄/
 q̄lis et quō legēda sit. pte. 1. fol. 21. f. et fo. 22. g.
 Sc̄ptura tota diuidit̄ i duas ptes. f. i ver: et nouū
 testa. Prima ē de deo tāq; de creatore et guber/
 natoze. Sc̄da de deo tanq; de redēptore et glori/
 ficatoze. pte. 1. fo. 23. a. Elide etiā Libri.
 Sc̄ptura fluēta nobis apta sunt p humilitatē:
 q̄ est via passionis christi. parte. 1. fol. 82. b.
 Sc̄pturę p̄nūditas nō pateret / nisi christ: icama/
 tus rē. crucifir: ac mortu: fuisset. pte. 1. fol. 82. b.
 Sc̄pturę alta q̄ intelligit̄: sublimes sensus nō ca/
 pientibus p silentiū tegat: ne p scandalū mētis
 eū q̄ credere potuisset / interimat. parte. 1. fo. 169
 e. Et de hoc figura Ibidem.
 Scriptura parū loquit̄ de confirmatione in bo/
 num de angelis rē. parte. 3. fol. 411. d.
 Scrutamini sc̄pturas: in quib: putatis vos vitā
 eter. ha. quō intelligendū sit: An vt iudei extra/
 berent de sacris litteris sensum spūalem / an lit/
 teralē. Et declaraf q̄ referendū est ad sensu lit/
 teralē. parte. 1. fol. 7. b. et fol. 8. a. b.
 Sc̄ptura histriata est q̄ aliq; rerū historias imi/
 tat. parte. 2. fol. 141. a. et fo. 217. a. b.
 Sc̄ptū duplex / p̄fidie. f. et sc̄ptū electorū rē. pte. 4.
 Secreta cordis / motu corporis et ge / (fol. 195. c. d.)
 stibus indicant̄. parte. 4. fol. 223. a.
 Secretū necessitat: nature excusat. p. 1. fo. 229. g.
 Secreta diuina nō sunt omnibus reuelanda: s̄lt
 nec vulgaribus rē. parte. 4. fol. 327. c.
 Secreta diuinitatis tūc agnoscimus: cū ab hui:
 mūdi tumultuosa cōcupiscētia intra mētis no/
 stre cubilia segregamur. parte. 3. fo. 62. b.
 Secreta mysteria vulgare indignis viciū ē: q̄
 sit vel adulatione / v̄l auaricia / vel iactantia / v̄l

loquacitate. parte. 3. fol. 263. b. c.
 Secreta diuina hominib: de seculari sapiētia p/
 sumentibus abscondunt̄: et illitteratis atq; sim/
 pliabus reuelant̄. parte. 1. fol. 303. b.
 Secretū duplex fuit in christo: sc̄s p̄sonę et tem/
 poris. parte. 4. fol. 47. c.
 Secreta libri geneseos i p̄ncipio eiusdē libri / et se/
 creta libri cānticoꝝ / et secreta ezechiel: quō disse/
 rēter dei secreta annūciāt. pte. 4. fo. 213. e.
 Secretū iudiciū / vestphalie institutū ē publica
 ptate nō ad inq̄rēdū sed solū i notorijs pceden/
 dū sine strepitu inq̄sitionis. pte. 1. fo. 174. c.
 Secta quid dicit̄. pte. 6. fol. 225. a.
 Sectę tres erāt apud iudeos: et noiant̄: et q̄d sen/
 serint. pte. 6. fol. 101. d. et fol. 191. c.
 Sectę oēs nomē trahūt d̄ suo auctore. pte. 6. fol.
 Sectares q̄dā inf̄ malos statū rectitudis (186. a)
 tenēt: cū vō ad altitudinē vitę ascēdūt: negligē/
 tiores facti / grauior peccāt: sicut loth i sodomis
 iust: i mōte peccauit. pte. 1. fo. 74. a. Interf.
 Seculari vitę circūit: et labor p molā asinaria s̄/
 gnificat. parte. 5. fo. 107. b. d. et fo. 56. a. c. et fol.
 Seculariū mentes designant̄ per ae / (205. e.)
 rem. parte. 3. fol. 69. e.
 Seculares oēs ita vicijs sūt enervati / vt nihil vi/
 rile habeāt: et inimici. f. demones v̄l vicia: p ap/
 tos corporeos sensus itrogredi sūt rē. pte. 4. fo.
 388. f. Et subiungit̄ hui: medicamen.
 Seculū ē hoc p̄sens q̄d voluit̄: seculū seculi eter/
 nū: cū illud imago est. pte. 3. fo. 99. a.
 Seculū cōiter accipit̄ i sacra sc̄ptura p reuoluti/
 one q̄nquaginta annorū. pte. 3. fol. 191. c. Itē pte
 Seculū plerūq; i scripturis p eter / (1. fo. 155. d.)
 nor: et eternū p seculo ponitur: et vnde hoc con/
 tingat. parte. 3. fol. 221. e.
 Seculi generationē sc̄ptura significat esse factaz
 trib: modis. Aut em̄ sola volūate aliqd dicit̄
 factū: aut volūate s̄lt et voce p̄ceptiua rē. pte. 1.
 Seculū apud hebreos sic et apud nos / (fo. 21. b)
 latinos: ponit̄ p quolibet spacio t̄pis determinā/
 tis alicui: vitę durationē. pte. 1. fo. 150. c.
 Seculū vñū vocāt antiqui hebreorū totū tēpus
 duratiōis mosaice legis: et aliud seculū. f. futurū
 t̄pis messie: et fm̄ eos illō sc̄dm seculū ibi incipit.
 pte. 1. fol. 150. c. d. Itē pte. 6. fo. 280. d. et fol. 184.
 Seculū aliud dicit̄ s̄m̄ abrag: vt i lagaro: (b. c)
 vel paradisu: vt i latrone: vel siqua nouit de:
 esse alia loca vel māstones: p que transit anima
 deo credens. pte. 1. fol. 320. b. c.
 In seculū: quoties dicit̄ / lōgitudo q̄dē t̄pis: sed
 esse finis indicat̄: etsi i aliud seculū dicat̄ / aliqd
 lōgi: indicat̄ / s̄ tñ finis ponit̄. Et q̄tiēs sc̄tā se/
 culoꝝ noiant̄: fortasse l3 ignot: nobis: tñ a deo
 statut: aliq; termin: indicat̄ rē. pte. 1. fo. 155. b.
 In seculū seculi et vltaz: q̄d p h̄ sinuef. Elide re/
 gulā hebreorū. pte. 3. fo. 149. g. et fo. 211. b. c.
 Securis q̄ntūcūq; acuta scindere nō pōt nisi mo/
 ueat manu carpētoris. pte. 1. fol. 341. b.
 Securitas negligentia / negligentia contemptū
 parit. parte. 4. fol. 49. f.
 Securus ne sis aliqñ de futuro: q̄: etsi hodie ser/
 uis dño / q̄lis esse i futurū possis: quō vitā finire:
 p̄sus videre nō vales. parte. 3. fol. 334. e.

In Glosas ordinaria Interl. q3. necnon in Nico. de ly.

Sed coniunctio repetita nō parū pondus dat
sententię. parte. 6. fol. 41. a.
Sedechias malū passus est: qđ p seprē exprimit.
Prīmū q̄ obsessus fuit rē. pte. 2. fo. 186. v.
Sedechias reddidisset se chaldeis/ nisi timuisset
illud a iudeis q̄ trāsfugerāt ad chaldeos. p/
Sedechie captiuitatē i typū pce (te. 4. fo. 222. c
dere saluatori si ē agruū/ r qre. pte. 4. fo. 227. a
Sedechias prius interfecit filijs/ cecatus ē: r q̄/
si fera cauea clausus/ in babyloniā translatus.
parte. 4. fol. 235. e. et fol. 43. e.
Sedechias (vt hebreus ait) ductus i babylonē:
quadā die in celebri cōuiuio/ obtulerūt sibi po/
tionē qua in fluxū ventris soluere: et introdu/
ctus aī: hora epulantiū subito fluxu vētris so/
lutus est. parte. 4. fol. 393. a. c.
Sedere q̄scētis ē/ surgere certantis. pte. 3. fo. 8. a
Sedere ad dexteraz patris: Istud pōt referri ad
christū rōne deitatis/ vel rōne humanitatis. pte
5. fo. 121. b. Itē parte. 6. fol. 134. v.
Sedere dicit deus in celo/ terramq̄ calcare. quo
modo r qualiter. parte. 5. fol. 22. a
Sedere sup soliu: ppiū est habētis auctoritatē
discernēdi/ iudicādi/ ac etiā corrigēdi. pte. 2. fo.
Sedere dicit r nō stare/ si quis reuma/ (240. b
ribus libidinis inundatur/ r luxurię estibus cir/
cumlinū. parte. 1. fol. 304. e.
Sedet dñs sē rex i corde/ r quō. parte. 3. fol. 56. b.
Sedes dicit vbi cōmorationē habēt hoies. Iba/
bitatio quippe hoc nomē accepit. pte. 1. fo. 229. e
Seducere quoscunq̄ p̄it maligni spūs: r pueri
hoies p̄tēdūt: q̄bus necesse ē vt milites christi
currāt ex aduerso ne forte p̄sentiat rē. pte. 4. fo.
Seg **Segetē** primi licitū erat itrare r come (452. c
dere: nō tñ merere falce. parte. 5. fol. 41. c.
Sei **Seir**: Uide in Edom.
Sel **Selach**: hec dictio in hebreo/ in tota sacra sc̄ptu
ra nō inuenit nisi i psalterio/ et i cātico abacuk:
r mysteriū innuit. parte. 4. fo. 395. f.
Sellū an r quō dicat terti⁹ et quart⁹ fili⁹ iosep/ di/
uersis respectibus. parte. 2. fol. 192. v.
Sem **Sem** quō biēnio post diluuiū centū esse annoz
dicat: cū quingentesimo anno noe natus asse/
raf: r sexcentesimo anno eiusdē noe diluuium
venisse legat. parte. 1. fol. 59. b.
Sem fm omnes hebreos nominatus est melchi
sedech ppter bonitatem sui regiminis. pte. 1. fo.
60. g. Et fm cōputationē annoz ostēdūt eū vs/
q̄ ad isaac virisse. pte. 1. fol. 64. a. c. d.
Sem p̄cipalis fuit i reuerētia patris: r ipsuz ia/
phet ad hoc induxit. parte. 1. fol. 57. c.
Sem qñ a patre suo noe b̄sidictionē accepit: pas/
ip̄i dñs b̄ndixit/ r quare. parte. 1. fol. 57. c.
Sem cū nō fuit primogenitus noe: quare p̄po/
nit alijs filijs noe rē. pte. 1. fo. 49. g. et fo. 58. c. et
Sem maior natus ipse ē iudaic⁹ p̄p̄s/ (fo. 64. v.
et q̄ patriarche/ p̄phete r ap̄li. pte. 1. fo. 35. e.
Semen in aīalibus masculinis defluit a renibus
ad mēbra genitalia. parte. 3. fol. 77. b.
Semē viri (vt aiūt physici) candidū: r mulierē ē
sanguinolentū: quoz cōmixture certis spacijs
corpus format rē. parte. 3. fol. 373. c.
In semine qđā materialis i formata: q̄ formata

corpus hominis redditura est. pte. 1. fol. 357. f.
Semen humanū habet in se corpulentā substan/
tiā r iuisibilē rationē: r vtrūq̄ cucurrit ex abra/
am/ vel etiā ex ipso adā vsq̄ ad corp⁹ marie: ali/
ter in filiū eiusdē. parte. 6. fol. 145. e. f.
Seminis suscitatio per fratē defūcti/ quare sta/
tura fuit. parte. 1. fol. 361. v.
Semē christi sunt omnes qui ei fideli mente cre/
diderunt: quia in ip̄is futurū regnūz seminatū
est. parte. 4. fol. 457. b.
Semen (quod est verbū dei) qñ in terrā iactam⁹
siue seminam⁹: qñ sit herba: qñ spica p̄fert: r qñ
plenu frumētū i spica facit: r tandē tps mitti/
de falcis quādo est. parte. 5. fol. 97. b.
Sementis frugum r arborū semē hominū r ani/
malium/ seminiū vel sementū cuiusq̄ rei exor/
diū. parte. 1. fo. 25. f.
Semina i decēbz latitāt i terra: nec futura fecun/
ditas coniectari pōt. pte. 4. fol. 404. g.
Seminali virtute descendēs ab adā significat p
claudū: q̄ nascit cū fomite pcti: q̄ facit eū a re/
citudine rōnis declinare. pte. 6. fo. 190. v.
Seminam⁹ fm sp̄m aliqñ: r nō p̄it inimici semi/
nata corripere v̄l insidiari agriculture n̄fē. Est
aut qñ fata nostra corumpunt. pte. 2. fol. 38. e.
Seminare (s nō colligēdū erat a seminātib⁹) se/
primo anno hebreis p̄ceptū erat/ r qre. Alit io/
seph⁹ r hebrei dicūt. pte. 1. fo. 172. a. et fo. 258. v.
Seminariū coitus viris in lūbis esse/ semi (f. g
nis in vmbilico phibet. parte. 3. fol. 77. e.
Seminis quare i lege indicta fuit purgatio:
an q̄ pcti/ vel qua de causa. pte. 3. fol. 357. f.
Seminiuerbi⁹ vel seminatoz verborū dictus est
paulus rē. parte. 6. fol. 193. e.
Semita angustior est q̄ via. parte. 3. fol. 32. e. et
fol. 49. a. Itē parte. 1. fol. 118. b.
Semita redēptiois sicut ē hūilitas/ ita semita se/
culoz supbia. pte. 3. fol. 46. f. et fo. 119. b.
Semp aliquid boni facito: vt te diabolus inue/
niat occupatū. pte. 2. fol. 108. v.
Senari⁹ numer⁹ ē p̄fect⁹. pte. 4. fol. 470. b. v. Itē
pte. 2. fo. 221. b. et fo. 260. e. Itē pte. 1. fo. 172. a.
Senario vite opatio r discursus signat. pte. 3. fo.
17. e. Itē pte. 2. fol. 221. f. Itē pte. 1. fo. 167. a.
Senarius bonum opus ministeriorū dei signifi/
cat. parte. 2. fol. 211. a.
Senecia v̄l senecio qđ significat. pte. 4. fo. 208. c
Senect⁹ vnde i aīali causat. parte. 1. fol. 36. b.
Senex si haberet oculū iuuenis videret sicut iu/
uenis: cui etiā est reuerentia exhibenda: nec p/
pter paupertatē est dimittenda. parte. 3. fol. 391
g. Itē parte. 4. fol. 468. a.
Senes nō eos scriptura vocat qui sola grauita/
te tēporū/ s mox grauitate maturi sūt. pte. 1. fo.
Seni exhibe reuerentiā debitā: r nō di (282. a.
mittas ppter eius paupertē. pte. 3. fol. 391. g.
Senes circumueniūt multa incommoda. parte
Senes nō valent bene dormi/ (3. fo. 354. a. b. c
re. parte. 3. fol. 354. a. c.
Senes excitant p̄mo galloz cātū: q̄ nō p̄it reti/
nere vinā sicut i iuuetute. pte. 3. fol. 354. c.
In senib⁹ oēs pene v̄tutes corporis mutāt: r crescē
te sola sapientiā decrescūt. parte. 2. fo. 125. a.

Sen

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

Seniorum verba/hoīes moderati et religiosi cū reuerētia debēt audire. pte. 3. fo. 60. d
 Senioꝝ aut multe peritig ac pbatē q̄ in eruditio ne cōsequit/ si loquit/ longe in eō maior habet doctor expectatio q̄ in alio. pte. 1. fol. 320. b
 Senibꝝ remediū ē peccare desinere: s̄ stimulant eos pcrā: eragitat cōscientia: et cōsuetudo pcrī instabiles facit. pte. 4. fol. 193. c
 Senes quantūcūq; possunt contrahere: licet nō possint generare. pte. 2. fo. 125. f.
 Senes aptiores sunt ad tales nuptias talēq; so/ bolem vbi nō ē odor peccati sed iusticie/ suau/ tatis/ misericordie rē. pte. 1. fol. 83. b
 Super senes intellexi quō et an intelligendū q̄ semper posteriores scri modernoz tempoz sint magis illuminati de his q̄ pertinet ad fidē. par te. 1. fol. 119. f. et fo. 120. b. et fol. 121. g. et fo. 177. b
 Senes vel presbyteri per danielē conuicti quō et per quē condemnati/ cū iudei in babilone erāt fui/ et nō habebant aliquā iusticiā: nec per con/ sequēs pcrā pdenādi ad mortē. p. 4. fo. 150. b. d
 Senes in dulcedine sapiētie debent delectari. p pter qd etiā pbi circa finē vite sue dimissis occu pationibus alijs/ vacabant cōtemplationi pri me cause. parte. 3. fol. 394. c
 Seniores/ q̄/ qles/ et quō corrigēdi sūt. p. 5. fo. 111.
 Sennaar campus chaldeoz vbi edificata (b. c est babilon. pte. 4. folio. 410. g. h
 Sennacherib rex nominibꝝ dictꝝ fm hieronymū pte. 4. fo. 41. b. Et quō mortuus. pte. 3. fo. 209. d
 Item angelus rasi caput et barbā ipsius senna cherib quod erat valde ignominiosum in terra illa. parte. 2. fol. 235. e.
 Senonis qndā metropol frācie. Vide i Sauini/ Sensibile cognoscit tripl. pte. 6. fo. 54. g. (an.
 Sensitiue partis nō est aliquid ad finem referre: sed solius rationis. pte. 3. fo. 10. g.
 Sensualitas mulier dicat. Et tunc menstruata ē qñ vicijs est corrupta. Ad quā vir accedit/ quā do ratio i malo sibi assentit/ et inde sequit part menstruatus. parte. 1. folio. 24. d
 Sensualitas significat per vrozem iob. parte. 3. fol. 9. b. Item per socru petri. pte. 5. fo. 31. d
 Sensualitatē motus nō est pcrā: sed materia ex ercende vritus si ei resistat p rōnē. pte. 5. fo. 21. g
 Sensus vi^{vis} ym^{anice} est cerebri: sed in aure et in ore/ et i ce teris diuersis instrumenti qñ diuersus: diuerso modo discernit. parte. 3. fol. 30. b.
 Sensus magis apparent in facie q̄ in alijs parti bus: sicut apparet i visu: auditu/ olfatu/ et gustu. Tactus autem per totum corpus diffusus ē. p/ te. 1. fol. 36. d. et fol. 191. f. Itē pte. 5. fol. 88. c.
 Sensus exteriores hominis possunt intelligi pla/ bia/ eoq; enunciant aliquo modo dispositiōes animi parte. 1. folio. 58. b.
 Sensus est in corde: voluptas fm physicos est in iecore. parte. 1. fol. 226. f
 Per sensus interiores et exteriores conuenit ho/ mo cū animalibꝝ brutis: differunt tñ in b q̄ in ho mine pars sensitiua deseruit virtuti inquantū ē obediēs rōni q̄ nō ē in brut. pte. 1. fol. 364. d
 Sensus rōnalis q̄ est i me/ cōmendatꝝ mibi ē: vt vtar ad intelligentiā diuinor. pte. 1. fol. 223. a.

Sensus: nō sexus in vicio ē. pte. 3. fol. 9. f.
 Sensus corporis ad nullā voluptatē verterent: malā. si adā in obediētia pseuerasset. pte. 6. fo. Sensus et si nō pbet etas vsum tñ eret/ (266. f. cet vehementer. parte. 3. fol. 60. f
 Sensus exteriores sunt quasi qdam corpis fene/ stre: per quas tentationes qñ latrones ad inte/ riora Igrediunt/ bona gē rapiētes. p. 2. fo. 108. d
 Sensus qñq; corpis q̄ fortiter ducit in via vita/ tis/ et a peccatis compescit/ et simplicitatē exēpla pponit offert arietes. pte. 1. fol. 276. g
 Sensus qñq; corpis pugnātes p dictamē rōnis: significant per qñq; reges pugnātes p ioseph rē. Et per quattuor expugnātes: Et sunt noranda pte. 2. fo. 15. b. et fo. 16. a. b. Itē pte. 1. fo. 62. b.
 Sēsus qñq; dicunt porte ciuitatē mystice. f. ani/ me p hierlm significat: et nō debēt he porte de nocte aperiri/ s̄ ad calozē solis. i. ad faciendum opera charitatē. Vide q̄ mō. pte. 2. fo. 261. d. Et in die sabbati claudere iubemur. fo. 269. b. d
 Sensus qñq; dicunt qñq; viri adultere. pte. 5. fol. Sensus interni/ per dentes significan/ (198. f. tur/ quare et quō. parte. 3. fol. 31. f.
 Sensus corporis qñq; dicunt qñq; dies. pte. 2. fol. 298. a. Item dicunt iuga. pte. 5. fol. 163. b
 Sensus qñq; habemꝝ/ si per quēlibet peccaueri/ mus: primū est ab illo pcrā omnino abstinere/ ne vltra in malo sensum illum exerceamus/ sed deo consecremꝝ. parte. 1. fol. 222. f. g
 Sensus ad virtutes retorquere debemꝝ: sicut in sacrificio dei turturis caput ad pennulas retor quetur. parte. 1. fol. 221. g
 Sensus qñq; hoc modo possunt restitui/ si eis i secularibꝝ abusi fuerimus et in his q̄ nō sunt fm deū gessimꝝ: ipos sanctis acribꝝ restituiamꝝ. par Sensus hūane cogitationis/ si (te. 1. fol. 223. b stultū vlt se pcrā itelligit: cognitionē itime cla ritatis apprehendit. Si candorē iusticie vel sa pientie sibi attribuit: a supema cognitiōe se ex cludit. parte. 1. fol. 252. e
 Sensem et voluntatē si vides scortantē cū dia/ bolicē cogitationibꝝ: ne parcas: ne dissimules: statim percute: pcrā perime: secreta nature dis cutiens: ipm fomitē reseca/ ne vltra cōcipiat et generet rē. Et de hoc figura. parte. 1. fo. 311. f.
 Omnis q̄ qñq; sensus corporis libidine tracta/ uerūt/ futuro icēdio sūt cremādi/ sic qñq; ciuita tes igneis imbrubꝝ sunt cōbuste. parte. 1. fo. 71. b
 Sensus litteralis q̄s dicat. pte. 4. fol. 152. g. Item Sēsus alioꝝ pte. 3. fol. 297. d. Itē parte. 1. fo. 5. d. et fo. 9. c. Uli de etiā pticulā addēdā ad diffinitionē. fol. 33. e.
 Sensus litteralis in sacra scriptura aliqñ est du/ plex. pte. 1. fol. 4. b. Item pte. 4. fol. 312. d. Item parte. 3. fol. 131. h. et folio. 65. c
 Sensus sacre scripture ē duplex scz litteralis seu historicus: et mysticus seu spūalis. Qui subdi uidit in triplicem: et horum sufficiētia. parte. 1. folio. 3. e. et fol. 4. d. e. et fol. 178. b
 Sensus litteralis qñq; vt iacet/ erroneus ē vltm possibilis: et tunc allegoria et moralitas accipi enda est. parte. 3. folio. 4. f. et folio. 183. g. Item parte. 1. folio. 7. b. et fol. 179. f.
 Sensus littere qñq; qui negligit veritatis lumē

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon in Nico. de ly.

sibi abscondit dū intrinsecus querendo: qd for-
tis est perdit. parte. 3. fol. 4. f.
Sensus l'alis vtz ceteri sensib' sacre scripture sit
dignior. Arguit contra et p: cum misione et solu-
tionib' argumētoz. pte. 1. fo. 5. b. c. 22. et fo. 6. c. d.
Sensus litteralis dignior et virtuosior ē ceteris
sensib'. pte. 1. fo. 5. c. Et peminet eis et pluribus
considerationib': quor et qb'. fol. 6. d. e.
Sensus litteralis alijs sensib' aliqñ p'eminet et
dignior est: aliqñ ē equalis dignitatē: aliqñ etiā
minorē dignitatē. p. 1. fo. 6. d. et fo. 7. e. f. et fo. 8. d.
Sensus l'alis an sit dignior alijs sensib' ex parte
extēstōis/ eo q' qñlibet ppositio sacre scripture h3
sensū l'ale vey: nō aut mysticū. pte. 1. fo. 8. c.
Sensus l'alis et alioz mysticoz dignitas/ penes
qd accipiēda sit/ an penes maiorē vtilitatē/ q' cō-
sequit maiorē certitudinē pte. 1. fo. 7. d. et fo. 8. e.
Sensus litteralis magne est capacitatis et virtu-
tis et p'inet vtraique oia ad fidē seu ad bonos
mores et virtutes pertinētia. parte. 1. fol. 5. b.
Sensus litterales plures vnius passus/ quot/ q/
mō/ et qñ sint et possint dici. pte. 1. fo. 5. b.
Sensus l'ales cū plures de vna auctoritate tra-
dunt/ qd illoz alijs sit p'cedus. pte. 1. fol. 6. a. b.
Sensus litteralis duplex ē qdā p'mari' / quidā se-
cundarius: cui' certitudo a certitudine p'mi
sensus dependet. parte. 1. folio. 6. a. d.
Sensus litteralis pōt comparari ad alios sensus
dupl'r. Vno mō/ vniuersaliter: alio mō particu-
lariter: et quo mō sensus l'alis sit eiusdem digni-
tatis/ vel ceteris dignior. parte. 1. fol. 6. c. d.
Sēsus l'alis an ceteri sensib' sit cōmunior et vni-
uersalior: et ista vniuersalitas quomō accipietur
da sit ad alios sensus sacre scripture
Sensus l'alis sacre scripture l3 et significat p vo-
cē accipit/ multi tñ in ei' acquiritōe errauerūt:
et ideo indiget scrutinio. pte. 1. fol. 8. a.
Sensū l'ale q' per significationem rez p voces si-
gnificatāz habet/ accipit plerūq' sacra scriptu-
ra/ et nō illi qui per significationē p'marie intelli-
git. Et hoc sit multipliciter. pte. 1. fol. 7. b.
Sensus litteralis vbi per voces significat/ aliqd
pprie/ et aliquid figuratiue/ est ipsuz figuratū: et
non ipsa figura. parte. 1. fol. 6. b.
Sensus litteralis se habet ad sensus spūales sic
fundamentū ad edificiū. parte. 1. fol. 3. f. g. et fol.
5. b. et sicut ianua. Ibidem. g. et fol. 6. b.
Sensum spūale seu mysticū intelligi solū p spūa-
lem intelligentiā/ excluso sensu litterali: sic q' in
eo nō sit spūs vite/ manifesta deuatio a verita-
te sacre doctrine ē. Et declarat. pte. 1. fol. 7. f. g.
Sensū alioz sacre scripture tota certitudo de-
pendet a certitudine sensus l'alis. pte. 1. fol. 6. d.
Sensus litteralis nō vniiformiter accipit in oī lo-
co sacre scripture. parte. 1. fol. 4. e.
Sēsus sacre scripture ad hoc q' litteralis dicat/
tria requirunt. parte. 1. fol. 5. d. e.
Sensu litterali tradunt omnia q' sunt de necessi-
tate salutis/ siue credenda/ siue etiam consilia
agenda. parte. 1. fol. 6. g. et fol. 7. g.
Sensus litteralis excellētia i h' patet: inquātū in
eo includunt circa cognitionē q' ē per fidē/ et ita
la q' se habēt i alijs scientijs vt p'ma p'incipia q's

illa q' se h'nt vt scientia et c. parte. 1. fol. 7. a.
Sensus l'alis diuidit in tres species. f. historica/
etymologica/ et anagogica. p. 1. fol. 5. g. et fo. 8. e.
Sensus etymologicus in sacra scriptura quis et
quando dicat. pte. 1. fol. 5. g.
Sensus l'alis et mysticus an inter se possint h'ce
comparationē. parte. 1. fol. 7. d. et fol. 8. c.
Sensus mysticus litterali contrarius/ vt sc3 per
perniciosa significēt virtuosam: non videt bene
conueniens. parte. 2. fol. 300. d.
Sēsus parabolic' ē l'alis large loqñdo. pte. 1. fo.
Et sensu l'ali qñbz sacre scripture (4. e. et fo. 6. b.)
an possit sumi efficax argumentū. pte. 1. fo. 6. b.
Sensus l'alis in qbusdā locis/ cū nō sit idē apud
oēs: argumētū validū ex eo sumi nō pōt egle
apud omnes. parte. 1. fo. 6. c.
Sensus litteralis modernis diebus multū offu-
scatus est/ et quare. parte. 1. fol. 3. g.
Sententia quid est. parte. 4. fol. 331. g.
Sentētie cū nominant: nisl etiā male dicantur/
male sentiri nō possunt. In bono etiā sentētiās
accipimus/ que sine adiectione reprobationis
ponuntur. parte. 3. fol. 60. f.
Sententiā in hoīb' mutat terror. pte. 1. fol. 305. f.
Sententiā veram certāq' de ipsiis rebus non ha-
bem' / qui non possumus hominū indagare cō-
scientiam. parte. 6. folio. 38. f.
Sententia maioris partis/ opinionem paucorū
excludit. parte. 5. folio. 183. a.
Sententia in concione pponit/ per quā tumultu-
ose turbe seditio comprimif. pte. 3. fol. 341. f.
Sententia nullius hominis cuiuscūq' sit aucto-
ritatis tenēda est/ si contineat manifeste falsita-
tem vel errorem. pte. 1. fol. 350. c.
Sententia iudicis vt hebrei dicunt sic tenenda
est: Si dixerit tibi q' dextera sit sinistra/ vel sin-
istra/ dextera: talis sententia est tenenda. Quod
tamen patet manifeste ē falsū. pte. 1. fo. 350. c.
Sententia cōtra eain oblata fuit grauior: q' sen-
tentia q' adam lata in trib'. parte. 1. fol. 47. e.
Sententiā maledictionis cū iusti pferunt/ nō ad
hāc ex voto vltionis/ si ex iusticia erumpūt. par
Sentētiā in nos latā q' anio ferre (te. 6. fol. 179. f.)
debem' / si ob aliqd peccatū de congregatione
fratrum/ et de domo dei eijcimur/ nec debem' re-
luctari. parte. 4. folio. 235. a.
Sentētia dñi scōz p'cab' frangit. pte. 4. fo. 228. a.
Sententiam libenter mutat dñs/ videns muta-
ta opera. parte. 4. fol. 43. b.
Sententia eterna ere figuratur: et arcui compa-
ratur. parte. 3. fol. 43. b.
Sententia diuina l3 aliqñ mutat/ tamen eius cō-
siliū nō mutat. Et penes quid/ et quō consiliū
dei/ et sententia accipiant. parte. 3. fol. 130. b.
Sentētie infrigibiles in diuinis scripturis sūt
ppugnacula. pte. 3. fol. 361. a.
Sentire contrariū dictis scōz est licitū: nō tñ in
determinatis p sacra scripturā. pte. 5. fo. 5. b.
Sentit creatorem omnis creatura: et quo modo
Non sentiunt demoniaci vel (pte. 5. fol. 147. a.)
mente capti si vulnerent/ et q're. Sic vicij in-
briati nō sentiūt qñta vulnera/ qñtas cōtritiōes
anime peccando acquirimus. parte. 1. fol. 288. e.

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

Separari debent fideles ab infidelib⁹ multiplici ratione. parte. 6. fol. 69. c.
Separare quō nos debeam⁹ a malis. Ibidem. e.
Separat hō quando p desiderio scōe vxoris p mīa dimittit. Deus autem separat quādo ex cōsensu propter cultū dei sic habemus vxores q̄si non habentes. parte. 5. fol. 58. e.
Sepeliendo corpora q̄si sacrosanctū depositum terre cōmendam⁹: q̄ reddenda/glozificāda i resurrectione credim⁹. pte. 2. fol. 286. e.
Sepelire mortuos/est opus meritorū apd deū/ tanq̄ opus pietatis ⁊ misericordie. parte. 6. fol. 179. d. Item parte. 1. fol. 335. d.
Sepelit actiua vita a prauis operib⁹ mortuos: contemplatiua perfectius: que a cuncti actiōibus funditus diuidit. pte. 1. fol. 80. a.
Sepeliunt sacerdotes noue legi cū vestib⁹ sacerdotilibus: et vnde b habet. pte. 1. fol. 231. b.
Sepelire quō summus sacerdos potuit aliquē/ licuit sibi interesse sepulturis. pte. 1. fol. 298. e. f.
Sepes materiales edificare est officium pauper ⁊ rusticorum. parte. 4. fol. 96. b.
Sephorayxor moysi et hiopissa dicitur q̄re parte. 1. fol. 284. g. b. et sequenti. b. b.
Sephorum opidum fuit vnde fuit oriūda anna mater beate virginis. parte. 4. fol. 373. e.
Septem qualitates spiritus/ diebus septem creationis coaptantur: ⁊ affectus/ contrarios/ sua dona excludentes/ quomō enervat ⁊ illuminat. parte. 5. fol. 112. b. c. et fol. 104. b.
Septē mulieres apprehendēt virū vnū: Exponit et trahit ad diuersa. pte. 5. fol. 112. a. b.
Septem vicia capitalia notant per septē alia. pte. 4. fol. 132. b.
nionē est prim⁹ mensis simpliciter q̄ in eo creatus fuit mūdus. Sed ex isto notabili beneficio scz exitu de egypto tā mirabili martius primus mensis est dict⁹. pte. 1. fol. 146. b.
Septenarius ⁊ septuagesimus perfectam significat penitentiam parte. 4. fol. 46. b.
Septenario numero quid representat: et per exemplā ostendit. parte. 4. fol. 436. a. et fol. 469. b. c. d. Item parte. 3. fol. 5. b. et fol. 423. b. Itē pte. 2. fol. 261. b. Item pte. 1. fol. 359. f.
Septenarius ⁊ denari⁹ numerus ppter sabbatū ⁊ decalogū iudeis familiaris est. pte. 4. fol. 12. f.
Item parte. 3. fol. 222. b. et fol. 275. e. Itē pte. 2. fol. 244. f.
Septenarius interior ⁊ exterior (fol. 244. f.) hominis substantiā comprehendit/ ⁊ quō. pte. 3. fol. 423. a. Item parte. 1. fol. 164. e.
Septenarius virtutū/ In Virtutū septenarius Septenarij beatitudinū/ donoz spūsancti ⁊ petitionū orōnis dominice congruentia ⁊ conuenientia ad inuicē. pte. 5. fol. 18. a. b.
Septimus dies i exequijs defunctorū obseruat/ et q̄re. Et vnde hoc trahit. pte. 1. fol. 122. b.
Septuagesime tres in ecclesia memorant. Una significata: due significantes. parte. 3. fol. 173. e.
Septuagenario numero linguaz diuersitas ⁊ libroz vtriusq̄ testamenti series comprehendit. pte. 2. fol. 207. e. et fol. 210. a.
Septuaginta interpretes diuinos p cellulas trasulisse legē veterē/ mēdaciū eē astruit. pte. 2. fol.

188. c. Itē pte. 1. fol. 20. b. et sequenti. b. et fol. 122. a.
Septuaginta interpretes excusant iudei dicentes q̄ de industria tacuerūt aliq̄: aut aliter oīa interpretati sunt/ vbi cūq̄ veritas hebraica facit mentionē de patre et filio ⁊ spiritus scō. pte. 1. fol. 20. g. Item pte. 6. fol. 277. a.
Septuaginta duo fuerūt interpretes: tñ cōter septuaginta dicunt/ ⁊ q̄re. pte. 1. fol. 2. f. g. et fol. 20. b.
Septuaginta anni captiuitatē iudaice q̄rit a quoniam sumptum. parte. 2. fol. 240. f.
Septuaginta duo discipuli ad predicandū missi sunt: ⁊ de hoc mysteriū. parte. 2. fol. 208. e. Item pte. 1. fol. 123. a. et fol. 156. a. et fol. 191. c. et fol. 265. b.
Septuaginta septē transgressionē omnimodā signat: q̄ tñ numero in euangelio penitenti diuinitas p̄cipit. parte. 1. fol. 46. f. et fol. 181. e.
Sepulchrū ē vltima dom⁹ cuiuslibet hoīs. pte. 3. fol. 57. g.
Sepulchroz construendorū mor/ tuis et cura sepeliendi/ quomō et qualiter possit licere. parte. 6. fol. 111. f.
Sepulchroz p̄cium qui nō a cogentib⁹ sed a volentibus accipiunt/ sciant mutari nomē suū: et perire aliquid d merito eoz etiā reprehēdā: cū qui inuitus accepit. parte. 1. fol. 80. a.
In sepulchris potentū ponebant p̄ciosā: ppter qd clauderant fortiter/ et cū diligentia/ ne a latronib⁹ extraherēt. pte. 4. fol. 206. f. Itē pte. 3. fol. 57. g.
Sepulchrū christi est gloriosū licz mors (12. h) ei⁹ fuit contemptibilis. parte. 4. fol. 29. d. Item pte. 5. fol. 86. c. d. et fol. 240. b.
Sepulchrū dñi dispositio p. 5. fol. 119. e et fol. 241. e.
Sepulture officiū antiq̄ patres cū magna sollicitudine ⁊ solēnitare celebrabāt/ ⁊ quare. pte. 1. fol. 99. g. et fol. 100. a. et fol. 115. a. b. et fol. 122. b.
Sepulture loca erant antiquit⁹ extra ciuitates/ et quare. parte. 5. folio. 143. b.
Sepulture locus semper fuit inter sacra reputatus. Abeli⁹ potest dici q̄ locus sepulchri nō ē res spūalis: s̄ ius sepeliendi. pte. 1. fol. 79. f.
Sepultura p̄cio nō ē soluēda: neq̄ emenda: fundus tñ et ius i fundo i q̄ ē sepultura emi pōt exēplo abrag. parte. 1. folio. 79. f. et fol. 80. c. d.
Sepultura christi an fuit honorata vel inhonorata: nō obstat q̄ dicat/ Sepulchrum eius erit gloriosum. parte. 4. fol. 90. f. g.
Sepultura christi fuit nobilis ⁊ sumptuosa licet mors eius fuerit ignominiosa. pte. 5. fol. 86. c. d. et fol. 240. b. Item pte. 4. fol. 29. d.
Sepultura christi mystica. pte. 5. fol. 86. e.
Sepultura nō sunt priuadi condemnati ad mortē vt suspensi in patibulo: decollati/ et lapidati. licet eoz vita fuerit odiosa. pte. 1. fol. 355. d.
Sepultura rebecca/ similiter ⁊ lie/ q̄re nō sic memorat sicut delboꝝ nutricis rebecca: de q̄ tāta fit mentio q̄ vocatū est nomē loci sepulture illius/ Quercus fletus tē. pte. 1. fol. 100. a.
Sequens christū si sicut lumē solis in medio peccatoꝝ incedas nō te infundet humor peccati/ nulla libidinis vnda resperget. parte. 1. fol. 155. b.
Sequentib⁹ christū est totaliter dimittēdus carnalis affectus. pte. 5. fol. 31. b.
Sequitur dñm q̄ imitator est eius/ ⁊ per illius vestigia gradit. pte. 5. fol. 59. b.

Seq

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

Sequebant christum multi/ s̄ tamē diuersis rati
onibus ad hoc sunt moti. pte. 5. fo. 17. f. et folio.
29. f. et fol. 30. b. et fol. 35. d.
Sequi christum volentes qdā dīcīf apti/ et qdā
inepti/ quō/ et per quid discretio accipienda sit.
Ser Seraphin p̄ter hunc locū (pte. 2. folio. 40. b
ait hierony. me legisse nō memini. pte. 4. fo. 16. e
Seraphin faciē dei et pedes velant/ et q̄re. pte. 3.
Seraphim p̄ m̄ in masculino genere: (fo. 343. a
p̄ n̄ in neutro genere p̄ali dicim⁹. Seraphin tñ
singulariter dici pōt sicut cherubin et cherub.
Serico et purpura indutē/ chri (pte. 4. fo. 17. b
stū induere nō possunt. parte. 6. fo. 220. a
Sermo indicat cogitationē. pte. 6. fol. 460. a
Sermo et vox quō differūt. parte. 1. fol. 208. g
Sermo quid est/ nisi semen/ qui dū ordinate mit
tūt/ audientis mens q̄si cōcipientis vter⁹ ad bo
ni operi/ prolem secundat. Si importune deslu
it/ pollutēs emittētē/ generādī p̄dit stuit. pte. 1.
Sermo per quem in audientib⁹ nasci (fo. 240. f
scientia debuit si inordinate prodeat/ etiam q̄
recte sensit/ sedat. Ibidem.
Sermo doctorum temperandus est fm̄ qualita
tem auditorū. parte. 1. fo. 280. b
Sermone qui facit ad populū temperet sermonē
vt celestīū secretorū pandat suauitatē: et morū
correctionē demonstrat. pte. 1. fol. 189. b
Sermo salutis semp debet patere cunctis fidei
bus/ nec vnq̄ deesse oportet in ecclia verbū so
laciū: et significat per panes/ p̄positiōis. Ibidem
Sermo dei est vermis/ alijs efficiē ignis/ quomō
et quibus et q̄ diuerso mō. pte. 1. fol. 157. b.
Sermo diuin⁹ ē vt fluui⁹ planus et altus in quo
agnus ambulat/ elephas natat. pte. 3. fol. 4. f
Sermo diuinus vult vt corrigat/ nō exunt vt p̄
dat. parte. 3. folio. 271. f.
Sermo diuinus dīcīf aduersarius noster/ quare/
et q̄ mō. pte. 5. fo. 21. a. et fol. 159. f.
Sermones scripturarū sunt vestimenta verbi et i
dumenta diuini intellect⁹. parte. 5. fol. 149. g.
Sermo dñi panis est/ sed multiformis. Alius pu
blicus est/ alijs secretus parte. 1. fol. 257. b.
Sermo omnis qui pietatē/ iusticiā/ et veritatē do
cet/ deo imolatus est. Qui autē impudiciā/ inu
sticiā/ impietatē/ idolis/ et q̄ eum recipit/ idolis
imolata manducat. pte. 1. fol. 311. b
Sermo dei q̄ inmundicias cordiū circūcidit ma
chera petrina/ nō ex arte grāmatica venit et sed
ex illa petra descendit q̄ de monte sine manib⁹
abscisa orbē terre impleuit et. pte. 2. fol. 27. f
Sermōes nūc magi frequētāt populares et pede
stres q̄ diuites et equestres/ sicut etiā turbe sūt
secutę iesū pedestres. pte. 5. fo. 47. b. et fol. 148. f
Sermones boni prolari de aliquo/ si ipsos audi
at vel sciat/ de facili eleuant eū in superbiā/ et si
mali desiciūt p̄ irā et odiū p̄ferēt. p. 3. fo. 350. b
Sermones compositos p̄ferre studentes/ magis
q̄ sensu saluari repletos cui cōparent. pte. 5. fol.
Sermo pedestri/ q̄s dīcīf. pte. 1. fo. 15. b (72. b
Sero an accipit p̄ tempore gratis christi/ vel si
nemundi. pte. 5. folio. 62. c.
Sero malorum p̄nitet qui in tenera etate no
luit. parte. 3. fol. 336. c

Serpentes q̄ trahunt de latebris verbis marso
rum/ diabolica vis est/ quod permittit ad pu
mi facti memoriā. parte. 1. fo. 42. c.
Serpentes per incantatores et solo vocis sono
sopiūt/ vt etiā de cauernis trahūt pte. 2. fo. 22. a
Serpentis astutia quē est/ et allegoria de hoc. par
Serpens tentans protoparētes (te. 5. fol. 37. a
an statura pedibus incedendo accesserit. pte. 1.
folio. 44. b. c. g. et folio. 42. b.
Serpens tentator an habebat faciē gratiosam et
virginē et. parte. 1. folio. 40. d. et fol. 42. b
Serpens per quem seducti sunt p̄toparētes/ an
et quō puniri debuit. parte. 1. folio. 44. a. b. c
Serpentis linguā mouit diabolus ad formatio
nem verborū in deceptione protoplastorū/ et ver
ba formata non intellexit serpens. parte. 1. fol.
40. b. et folio. 42. c.
Serpens nō proprie dīcīf sapiens/ sed spiritu di
abolico/ non rationali anima/ posset sapientiss
mus dici/ et quare. parte. 1. folio. 40. b.
Serpens nō interrogat q̄ fecerit locutionē ad p̄
mos parentes et. pte. 1. fol. 42. d. e. et fol. 44. a
Serpens eneas fuit figura passionis christi/ et q̄
modo. parte. 5. fol. 195. f. g. b
Seruientes cōmunitati in spiritualib⁹/ iure na
turali et diuino et etiā humano a cōmunitate p̄
uident in temporalibus. parte. 5. fol. 36. g. et fo
lio. 37. b. Item parte. 1. folio. 293. b. et fol. 294. c.
et folio. 350. e. et sequenti. b
Seruiens deo in operib⁹ bonis ad hoc p̄ncipali
ter q̄ tueat vita vel sanitas sui corporis/ peruerso
ordine et amore p̄cedit et. pte. 3. fol. 8. b
Seruire deo deuote in simplici cōuersatiōe meli
us est q̄ multis abundare virtutib⁹ et proximo
rū facta despicere. pte. 3. fol. 329. f.
Serui sibi vult deus prudenter/ nō vt nimietate
debiles fiant/ et post medicorum suffragia re
quirant. parte. 6. fol. 122. a
Seruire offenso qui nullo placat obsequio gra
ue est. parte. 3. fol. 245. f.
Seruitio diaboli mancipati et vitā sacrilegā tem
poraliter s̄nīctes/ eternis cruciatib⁹ p̄sumunt/ et
q̄sq̄ pro suo merito. pte. 2. fol. 236. c.
Seruit⁹ bona/ et bona libertas q̄ lace appendūt.
pte. 6. fol. 43. g. et fo. 52. h. et fo. 97. b. et fo. 122. g
Seruitus est mors ciuilis. pte. 4. fol. 263. e. et fol.
401. b. Itē pte. 1. fo. 102. b. et fo. 109. c. et fo. 180. b
Seruit⁹ cepit ex pctō. pte. 6. fo. 96. f. et fol. 67. b.
Seruit⁹ babylonica an fuerit durior/ egyptiaca
et. parte. 4. fol. 134. b. et fol. 135. c. d
Seruitus duplex. parte. 6. folio. 98. a
Seruitus peccati miserabilior est seruitute cor
porali/ et quare. pte. 5. fol. 212. d.
Seruitus dei consolabilis est et suavis seruitus
autem humana quasi importabilis. parte. 2. fo.
222. b. Item pte. 4. fo. 468. f.
Seru⁹ ē pcti q̄ facit pctm̄: et hui⁹ rō. pte. 5. fo. 212. c
Seruorū: qdā ē finis q̄ et fili⁹. Et ē seruus q̄ timet
penā/ sed nō diligit iusticiā. parte. 6. fol. 18. f
Seruus q̄s et vnde dīcīf. parte. 1. fol. 114. a
Seruorū conditionē multū glorificat petrus q̄s
beneficientes affirmat/ imitatores dñice passi
onis. parte. 6. fol. 219. f

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

Seruus si ppter deū patiens a dño verberat in-
iuste cum ei bene seruiat ⁊ sustinet: hec ē ratio/
⁊ per h̄ efficitur gratus deo. pte. 6. fol. 219. f.

Seruus si est corporali dño contumeliosus: deū
quodq; inhonorat: q; carnali dño nomē suū accō-
modat. parte. 1. folio. 250. b.

Seruos bonos et ancillas bonas: affectu filio-
rū ⁊ filiarū prosequi debēt dñi. pte. 3. fol. 395. b.

Serui bonū regimē in tribus est / cōformiter ad
bonū regimē asini. pte. 3. fol. 421. b.

Serui si beniuoli sint ⁊ obediētes / vt fratres ha-
bendi sunt. parte. 3. folio. 422. a.

Quasi seruos ⁊ ancillas in perpetuū acquirim⁹:
quos conuertimus de gentibus / aut de iudeis
⁊c. parte. 1. folio. 260. a.

In seruis cñs despecta est conditio / virilitas vi-
get. In ancillis autem cū conditione pariter se-
rus iacet. parte. 3. folio. 79. a.

Seruum hominē homini / vel iniqtas / vel aduer-
stras: Iniquitas sicut chanaan: aduersitas sicut
ioseph. parte. 1. folio. 114. a.

Seruus nō potest aliquid vouere / vel implere p
qđ impediāt opus sui dñi. pte. 1. fo. 317. b.

Seth est nomen ciuitatē in terra moab / vt dicit
Rabbi nathan cū p̄lm totaliter destruxit da-
uid. Et sic accipit cum dicit vastabitis omnes
filios seth. parte. 1. fol. 308. b.

Seth filij / oēs hoies. Ab eo omne hūanū gen⁹ de-
scendit. Qui enim de cain fuerant diluuiū per-
ierunt. parte. 1. folio. 308. g.

Seueritas dei tripl̄r ostēdit. parte. 4. fol. 334. b.

Seueritas multa erat in v̄bis ioseph ad fratres:
multa in corde tranquillitas / vt hinc doceatur
quanta his beniuolētia debeat / quos forte pl⁹
equo corripim⁹. parte. 1. fol. 109. a. Interl.

Seuitie mos ē / qñ ratio deficit / dentib⁹ frender:
⁊ qđ vult / tacens ostēdit. parte. 3. fo. 134. c.

Sex primus numerus perfectus est / et quid signi-
ficat. parte. 6. fol. 260. a.

Seraginta qđ significat moraliter. Ibidem.

Seragenarius numerus sicut senarius perfectio
nē significat. pte. 1. fo. 333. b. et fol. 349. d.

Sexus masculinus perfect⁹ ē. pte. 1. fo. 348. b.

Serui fragilis et minor etas / sunt numero indi-
gni. parte. 5. folio. 48. b.

Si Si dauid mentiar. Si negatiue positū est: qđ eti-
am cōmunis vsus habet. pte. 4. fo. 457. a.

Sibilant et fremunt ita iridentes cū quemlibet
corruisse viderint / sicut boni charitate compun-
cti / stupore permoti / dolentes sibilant et caput
agitant. parte. 4. fol. 188. a.

Sibilatio subitū et improuissū dolentis ⁊ admi-
rantis affectū indicat. pte. 4. fol. 187. g.

Sibylla p spūm phytomicū locuta ē. p. 6. fo. 36. e.

Sichem vno mō ē nomē ciuitatē: alio mō ē ppri-
um hois. parte. 6. fol. 176. g. Itē pte. 1. fol. 97. c.

Sichima iuxta grecā ⁊ latinā consuetudinē de-
clinata est: hebraice sichem dicitur: licet viciose si-
char legat. pte. 1. fol. 116. a.

Sicut: nō semper designat equalitatē / s; correspo-
dentia dicit aliqui rei figurare ad figurā. pte. 4.
fol. 426. g. b. Item pte. 3. fo. 280. e.

Sidera priusq; fierent: ordo temporū nullis nō /

tabatur indicis / vel meridiana hora / vel queli-
bet alia. parte. 1. fol. 26. b.

Siderum singuloꝝ positio et situs videt quibus-
dam / q; dici ciuitas vel haberi possit in celo: qđ
ego inqt origenes desinere nō audeo. pte. 1. fol.

Sidon: ciuitas sita in terra pmissionis (326. b
prope montē libani. pte. 5. fo. 49. b.

Sidones duas esse nō comperi: vnā paruiam ⁊
aliā magnā qñtū ad terrenum pertinet locum.

Sed mystice: capiuntur anime quedam in ma-
gna / quedā in parua. pte. 2. fol. 17. f.

Sub sigillo aliquid claudim⁹ / vt cū tps erit / pfer-
et signaculū ponim⁹ (ram⁹. pte. 3. fol. 24. b.

Christum super cor cū ea q; dixit ita discimus q;
si diuine veraciter sint v̄ba sapie. pte. 3. fol. 367. a.

Significācias veteris testamenti nemo putet ne-
gligendas. parte. 3. fol. 268. e.

Significationibus diuersis ⁊ aliqui etiā contra-
rijs / res vna exponit mystice / ⁊ quare. pte. 5. fol.

44. a. et fol. 51. g. et fol. 45. b. Itē pte. 4. fo. 234.
e. b. Item parte. 3. fol. 363. c. d.

Significare bonū typice malū: ⁊ mala significa-
re bonū: si aliqui contingat: nemo miret. Si enī
hoc nō liceret: nunq; nigro atramento / sed sem-

per auro lucido nomen dei scriberet / q; de⁹ lux
est: s; si nomen diaboli calculo cādido scribas /

nihilomin⁹ tenebras significat. pte. 2. fo. 285. a.

Signum solemus aliqđ digito vel brachio allū-
gare ⁊ circūferre: q; admoneamur illius rei cui⁹
freqntiorē h̄re volum⁹ mēoriā. pte. 3. fol. 367. a.

Signa proprie dicuntur que significant aliquid
de presenti. parte. 4. fol. 156. c.

Signū: qđ in qñq; tpe aliqđ significat: ⁊ ē pro-
digij genus. parte. 6. fo. 76. e. et fol. 77. b.

Signū ve. tel. circūciso in latenti carne: signum
nouī crux i libera frōte: quō ⁊ qre. pte. 6. fo. 88. b.

Signa facere nō est probatio sanctitatē: s; vnum /
quēq; vt se diligere / d deo aut vera: de proximo
vero meliora q; de seipso sentire. pte. 3. fo. 56. b.

Signum petere an et quo modo liceat. pte. 2. fo.
39. b. Item pte. 1. fol. 80. c. f.

Signa petunt a deo mlti modis. pte. 4. fo. 20. b.

Signū duplex ponit alicui⁹ aduent⁹. Cñs pro-
nosticiū qđ est indicatiū futuri effect⁹. Aliud re-
memoratiū effect⁹ p̄teriti. pte. 4. fo. 19. b.

Signa fecit dñs: ⁊ discipulis facere dedit: vt p h̄
certius euangelio credat / dum q; celestia pmit-
tunt terrenis: celestia et diuina opera operent
in terra. pte. 5. fol. 92. b.

Signa q; sicut in cōsumatione seculi / similia sūt
⁊ fere eadē his / q; ante excidiū hierusalem facta
sunt. pte. 5. fol. 73. b. et fol. 113. b.

Signū maximū ad confirmandū doctrinā chri-
sti fuit declaratio ipi⁹ diuitatē: q; māifesta facta
est p spiritū sanctū aplis datū. parte. 5. fol. 232. g.

Signa sunt celestia luminaria: quomodo ⁊ quo-
rum. parte. 1. fol. 126. b. et fol. 32. d.

Signa propria habent homines in motibus ani-
mōꝝ / et virtutibus anime: sicut propria que-
dam castitas est petri: ⁊ alia castitas pauli cñs
eadem videat. pte. 1. fol. 268. c.

Silentiū cultus iusticie ē. pte. 3. folio. 28. a.

Silentiū est mentis murus / intra quem tā nimis

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. dely.

aliqui artat et dum eloquio imoderate compescitur itus feruet cogitationibus: aliosque loquentes despiciunt libenter. parte. 3. folio. 20. b.
 Silentij celsura ad sui cognitionem redit sed superuacuis verbis extra se dispergit et tota hosti detegitur. parte. 3. folio. 20. b.
 Silentium triplex: scilicet ante legem: sub lege: et in gloria. parte. 6. folio. 83. c.
 Non silere dei: vel non tacere est orantem postulatorem efficaciter exaudire. parte. 3. folio. 123. d.
 Silo dictio hebraica est proprium nomen loci. Significat etiam in alio sensu missionem: et sic est nomen commune. parte. 1. folio. 117. f.
 Siloa fons est ad radicem montis sion. parte. 5. folio. 214. a.
 Siluam que in nobis est emundem: inutiles. et infructuosas arbores: et faciamus ibi noualia que semper inouemur: et fructum capiamus. parte. 2. folio. 24. e.
 Sim verbum ut hebrei aiunt: vlcus sonat: non vulnus. hoc insinuat: illud sponte nascitur. parte. 2. folio. 180. e.
 Symboli fidei per duodecim apostolos. (180. e.)
 los ordiatur est. parte. 2. folio. 251. g. Item parte. 3. folio. 331. b.
 Simeon patriarcha que non habuit benedictionem. pars.
 Simia est animal ingeniosum. (re. 1. folio. 376. b. c.)
 hominis imitatorum. parte. 2. folio. 21. e.
 Similes ei erimus cum dicimus: similitudo hec non ad naturam et substantiam sed ad gratiam reuocatur: sicut pictura est similis ei cuius imago in ipsa exprimitur sum. parte. 1. folio. 154. e.
 Similes sumus deo: sed est propria cuiusque distinctio: vel in vultu: vel in statura: vel in habitu: vel in positione. parte. 1. folio. 268. b.
 Similitudines reum in sacra scriptura frequenter nominantur nomibus reum. parte. 2. folio. 94. c.
 Similitudo bona et similitudo pueri. parte. 3. folio. 185. e.
 Similitudo: equalitas: et imago differunt. parte. 6. folio. 65. f. Item parte. 4. folio. 251. a.
 Similitudo per se est causa dilectionis: per accidens tamen est aliqui causa odij. parte. 3. folio. 66. d.
 Similitudo sicut est causa dilectionis: ita dissimilitudo causa odij et abominacionis. parte. 3. folio. 336. b.
 Simon magus. parte. 1. folio. 252. b. et folio. 245. b.
 Item parte. 4. folio. 459. a.
 Simonie vitium potest dici abominatio desolationis. parte. 5. folio. 113. b.
 Simonia est que per quam ecclesia conuertitur se ad tondendas oues. id est ad rapiendum bona simplicium per exquisitiones malicias et fraudes. parte. 1. folio. 104. d.
 Simoniacus. parte. 6. folio. 179. b. et folio. 197. b.
 Item parte. 4. folio. 455. d. et folio. 465. d.
 Simpler vir et iustus ecclesiasticus est qui non habet scientiam scripturarum sed que iubentur facit. parte. 4. folio. 360. e.
 Simples et laici in ecclesia aliquando sunt deuotiores. parte. 5. folio. 210. c. et folio. 187. b. et folio. 34. b. Item parte. 4. folio. 4. d.
 Simples homines que christi primo vocauit ad predicationem euangelij. parte. 5. folio. 17. d. Item parte. 6. folio. 35. d.
 Simples in campis nutriti frequenter inueniunt necessaria ad salutem videre clari que illi que quasi die audiunt sermones in ciuitatibus magnis. parte. 6. folio. 230. b.
 Simpler quilibet aut rusticus que arbor. (fo. 230. b.)
 cana sapientie comprehendere nequit: si tamen exempla sapientium viuendo sectatur iure inter sapientes numerabit. parte. 3. folio. 322. a.

Simplicis vite innocentia cum charitate seruare: multo utilius est que virtutum exterius fulgere in raculis: et interiora mentis ab odio et forde non expurgare. parte. 3. folio. 323. e.
 Simpler auditor verbi dei si ea que in scripturis intelligit operando perficit melior est que eruditus si ad heresim predicanda labia detorquet. parte. 3. folio. 327. a.
 Simples seculares que sunt vite exemplari: siue etiam frater simplex officium predicandi non habens: tales sua exemplari vita plus perficiunt sibi et alijs que predicator verbosus. parte. 2. folio. 57. b.
 Simplicitas non gerit ollas carniui. parte. 1. folio. 84. e.
 Simplicitas sine rectitudine dissoluta. (Interl. et stulta. Rectitudo autem sine simplicitate austera et dura: sed vtraque virtus coniuncta perfectum reddit hominem. parte. 3. folio. 311. e.)
 Simpliciter conscientie quam iniusti velut infirma abiecta que despiciunt: iusti in virtutis sacrificium vertunt. parte. 1. folio. 141. a.
 Simpliciter excolentes recti puritatem ac mansuetudinem deo imolant: quam abominabiles reprobi fatuitatem putant. parte. 1. folio. 141. a.
 Simplicitas non solum sufficit ad salutem seruandam: sed cum simplicitate pariter debet esse prudentia. parte. 4. folio. 459. b. Item parte. 1. folio. 289. b.
 Simplicitas debet a nobis haberi: ut nemini nocuamus. Debet et prudentia ne decipiamur ab alijs. parte. 4. folio. 459. b.
 Simulacra gastrimargi sunt imaginaciones de cibis et potibus: et simulacra superbi sunt imaginaciones de honoribus. parte. 4. folio. 8. d.
 Simulacra dicuntur homines parui aut nulli valoris: quos tamen superbus potens promouet ad statum honoris. parte. 4. folio. 393. d.
 Simulacra egypti corruerunt cum ioseph et maria fugerunt in egyptum. parte. 4. folio. 39. e.
 Simulatores significant per pardum et quare. parte. 4. folio. 311. c. Item per struthionem: et quare. (parte. 3. folio. 58. a.)
 Simulans se bonum et corrumptum alios: peior est que non simulans se bonum sub habitu exteriori. parte. 5. folio. 107. b.
 Simulata innocentia non est innocentia: simulata equitas non est equitas: sed duplicatum peccatum. parte. 6. folio. 108. a. Item parte. 4. folio. 114. f.
 Simulatorum fraudulentia quadruplicem finem habet. parte. 4. folio. 309. b.
 Sin vocatur omnis eremus vsque ad montem sinai: et ex tota prouincia: etiam locus vnius mansionis nomen accepit: sicut et moab tam vrbis que prouincie nomen est. parte. 1. folio. 158. f. et folio. 297. f. et folio. 322. b. et sequenti. a. et folio. 331. a.
 Sin sancta interpretatur per antiphrasim. parte. 1. folio. 324. a.
 Sina interpretatur mensura mea vel amphora mea. parte. 1. folio. 175. e.
 Synagoga est mater christi. parte. 3. folio. 8. b.
 Synagoga vna pene eadem etate nasci et gressus ceperunt idolatria sedari. parte. 5. folio. 99. a.
 Synagoga est locus vbi conueniebant legisperiti et communis populus ad audiendum doctrinam legis. parte. 5. folio. 92. b.
 Synagoga quatuor habuit ordines ad eruditionem suorum. scilicet principes sacerdotum seniores: pharisaeos et scribas. parte. 4. folio. 272. a. b.

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū.

Synagoga dicitur vroz dñi in legis federe cama-
li ei intelligētia subiecta. parte. 3. fol. 41. b.
Synagoge sacerdotes qz dñi ab intellectu icama-
nōis dei pñdia sua obscurati sūt: veri sacerdotij
misteriū pdiderūt: et de h figura. pte. 2. fo. 218. g.
Synagoga dñi chriſtū purz hoiez credēs: ad ulte-
rino cōplexu pstrigere voluit ipe regimē lfe o cu-
lis ei obiectat tē. figura de ioseph. pte. 1. fo. 105. e
Synagoga de ecclia hanc mercedē accipit: vtvl
tra idola nō colat. Elidēs enī gētilē ita ad deū
cōuerfos: erubescit vltra idola colere. pte. 1. fol.
Synagoga significat sara: que in ym- (125. e.
bra sacramentoz se absco dens: chriſtū venisse
nō credit. parte. 1. fol. 70. e. Interl.
Synagoga p diuerſa signat siue figuratur. pte. 1.
fo. 358. e. Itē pte. 2. fol. 306. d. et fol. 228. e. et fol.
171. a. c. et fo. 154. e. et fo. 62. b. Itē pte. 3. fo. 75. c
Itē pte. 5. fo. 99. a. b. c. et fo. 148. a. et fo. 112. b. et
fo. 160. b. et fo. 210. a. e. et fo. 31. a.
Synagoge matrī p agar significat: ceruicē gra-
uauit populus inspiēs dicēs: Sanguis eius sup
nos tē. et de hoc figura. parte. 1. fol. 76. a.
Synagoga dicēda ē idumetica/ a qdā idumeo:
sic ecclia dicit aplīca ab aplīs. pte. 4. fo. 63. b. et
Synapis granū oēm noxiū humo- (fo. 372. g.
renū de capite purgat. parte. 5. fol. 168. e.
Syndereſis dicit aduerſari: et qre. pte. 5. fo. 159.
b. et figurat p ioseph. parte. 2. fol. 29. b.
Singularitas nō recipit distinctionē. parte. 1. fo.
Synodus vnde dicit tē. qz aut dicit (295. b.
synodus quasi sine nodo/ fm illū versiculū/ De
sancta synodo redeūt burſe sine nodo: potius
etymologia qz deriuatio. pte. 2. fol. 293. c.
Synodos qttuor habuerūt aplī/ et de qb. pte. 6.
Synodi quattuor habent vene- (6. fol. 200. e.
rabiles inf cetera cōalia. parte. 2. fol. 293. b
Sinus abrae in abrae sinus.
Sio Sio et hierlm dicit qttuor modis. pte. 4. fo. 84. e
Sion accipit qñqz p ecclia militate: et qñqz p ec-
clesia triumphante. parte. 3. fol. 183. b
Syr Syria est oſius regio ab euphrate vsqz ad mare
magñū. parte. 5. fol. 17. e. et fol. 129. b.
Syre regū post alexandriū magñū catalog. pte.
4. fol. 323. a. p totū. et fol. 430. a.
Syrroꝝ mos erat p parabolas loq. pte. 5. fo. 57. b
Sit Sitis tribus modis dicit: et quo modozū accipi-
tur cū dicit: Qui bibent ex hac aqua tē. parte
5. fol. 198. f. et fol. 200. g. b.
Sites diuerſe sunt. parte. 1. fo. 158. f.
Sma Smaragdus lapis pſoſus quor eius genera: et
vbi et quō repit. parte. 6. fol. 273. a. b. c. et ei mo-
ralitas. Ibidem. Itē parte. 4. fol. 251. b. Itē pte
3. fol. 420. a. Itē parte. 2. fol. 306. a.
Sob Sobrius intellectus omnib. optimus ē: q reficit
alam: nec grauat mentē. parte. 3. fol. 391. a.
Sobrietas magna in sacerdotib. noue legis re-
quirit: et de hoc figura tē. pte. 1. fol. 231. b. et fol.
Soc Societas nulla potest pmanere absqz (366. b.
iusticia: etiam illoꝝ qui odiunt iusticiā/ vtpo-
te latronum. parte. 1. fo. 349. f.
Societas tota dicit facere/ quod vnus d aliqua
societate facit. parte. 5. fol. 78. f.
Ex societate malozū penas temporales sustinet

aliqui iusti. parte. 1. fol. 63. f. Interl.
Societas dei et hominis inchoat in charitate in
via: et cōseruat in patria. pte. 6. fol. 230. c.
Societate malozū debent fugere infirmi: ne ma-
la que frequenter aspiciūt: et corrigere nō valēt/
incipiant imitari. parte. 3. fol. 330. e.
Socrates dixit: hoc tñ scio q nescio. pte. 3. fol.
69. b. et fol. 345. b. Item parte. 1. fol. 18. d. Elide
etiā parte. 4. fol. 74. a. et fol. 91. e.
Sodoma et gomorra dupliciter in ignem reda- **Sod**
cte sunt. parte. 6. fol. 225. b.
Sodomite et si in vicis exardebant/ et inhospita-
les erant: tamen remissius erit eis q quibus/
dam ciuitatibus qui pphetas et predicatorēs
habent. parte. 5. fol. 152. b.
Sodomam fabulant iudei in aduētū chriſti sui
restituendā: vt sit qñ paradisu dei: et samaria
in felicitatē pſtinā. pte. 4. fol. 234. b.
Sol est medius planetaz. pte. 3. fo. 110. g. **Sol**
Sol spiritus dicit: quia animat/ et inspirat/ et vi-
uificat omnia: sicut in vere singulis annis vi-
demus. parte. 3. fol. 342. d. e.
Sol pōt intelligi oꝝri duplici. pte. 5. fol. 119. b.
Sol maiori lumine lunā stellazqz ne terrā illumi-
nēt/ impedit: vñ et sic vocat: qz solus obtusa luna
stellisqz ceteri p diē fulgeat terrā. pte. 1. fol. 26. b.
Solis magnitudo in adagnitudinis solis.
Sol visibilis viginti qttuor hori orbē illustrat: et
suo ambitu nocti tenebras fugat. pte. 1. fo. 311. g
Sol dicit spēs celī: sic nobilioz et sapientioꝝ cuius
dicit spēs et decor ciuitatis. pte. 3. fol. 431. d.
Solē dicūt iudei tpe messie statuz: et cetera mul-
ta tpalit iplēda: sed iprobanē. pte. 4. fol. 94. b.
Solē nō retrocessisse/ nec diem fuisse lōgioꝝ nec
breuioꝝ tpe egechi: an et quō pbari possit. pte
2. fol. 181. g. b. et fo. 182. a. b. d. e. g. Elide etiā in
Dies. et fo. 17. a. b. c. d. Itē parte. 1. fol. 332. g.
Solatia tpalia q deuoti populi pdicatorib. cō-
pēſant: vt sine cura et impedimēto diuino vacēt
obsequio: significant p plaustra. pte. 1. fo. 276. a
Solatiū ē miser/ habere socios i pena. pte. 4. fo.
321. e. Sed 5. Epulo petebat ne veniret frēs in
locū tormētoꝝ. Solutio ad h. pte. 4. fol. 257. b.
Soldan ē maxim. inf saracenos. pte. 6. fo. 261. e.
Solennitates septē veteris testamēti: scz sabba-
ti/ pentecostes/ tubarū/ expiationis/ tabernacu-
loꝝ/ egrus: et qd figurauerūt i nouo testamēto.
parte. 1. fol. 254. b. et fo. 315. a. b. c. e. f.
Solennitates legis pene oēs i septenario numero
sūt: et de hoc exemplificatio. pte. 1. fol. 345. a.
In solennitatibus solēt hoies lauti comedere et
bibere/ et p psequēs iurgari de facili: et inter iur-
gia prumpere ad blasphemias. pte. 1. fo. 257. g.
Solennitates sacerdotū hodie sunt cōmuniter i
conuiujs et potationibus excessiuis/ et dissolu-
tionibus ineptis. parte. 4. fol. 425. d.
Sollicitudine moderata sollicitari ad querēdū
ea q nō dedit hoim natura/ vt vestes/ et arma/ et
similia: nō est interdiciū. parte. 5. fol. 27. d.
Sollicitudinē oſiuno circa necessaria vite nō ex-
cludit saluator. parte. 5. fol. 27. g.
Sollicitudinē recepta tpaliū sſidiosi/ qntūlibet
eximi. doctoꝝ difficile vitat pcrū. pte. 3. fo. 362. f

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon in Nico. de ly.

- Solicitus** est quilibet magis circa rem ppriā q̄
circa cōmunē. parte. 2. fol. 24. b.
- Solitudinē** alax regēdaz q̄ assumit: restat vt
quib⁹ eterna p̄dicat: ad puidenda q̄z eis t̄paliū
necessitatū subsidia inuigilet. pte. 3. fo. 362. f.
- Soliloquiū** q̄n t̄ quid dicit. pte. 3. fol. 86. b.
- Solitudo** quomodo accipit fm pprietatem he-
braici sermonis quādo dicit in Job: Qui edifi-
cant sibi solitudines. pte. 3. fol. 12. c. d.
- Solitudinis** loca qui querūt: hec scire debent q̄
tot animaz rei sunt: quot in publicū p̄deuntēs
p̄desse potuerunt. parte. 2. fol. 157. d.
- Solitudo** i loco secreto t̄ remoto inf vix t̄ muli-
erē etiā valde p̄pinquos genere ē fugiēda: ignē
em cōcupiscētiē carnalis diabolus accēdit/ ex-
emplo thamar. parte. 2. fo. 110. d.
- Soluēdi** p̄tātē ad qd accipiūt ministri ecclesie:
Vide i Ecclesie ministri/ t̄ i Ministri ecclesie.
- Solus**: hec dictio addita alteri qd excludat: t̄ i
diuinis qd t̄ q̄liter excludat. pte. 3. fo. 411. c. d.
- Solus** de⁹ ē i quo p̄ctm nō cadit. pte. 3. fo. 298. b.
- Somn⁹** subtilior ē i parco victu. pte. 3. fo. 419. c.
- Somn⁹** vnde t̄ quo mō causat. pte. 5. fo. 178. d.
- Somn⁹** a requie tēpōz venit ad oculos: q̄ doz/
muturis tēpōza grauari incipiūt. pte. 3. fo. 284. e.
- Somnus** operātis cui simplex cibus t̄ modic⁹: t̄
diuinis qui distentus nimietate gulari/ ad in-
uicem comparant. parte. 3. fol. 348. a.
- Somn⁹** ne saltē a passionis ḡmō vacet: de⁹ beni-
gne p̄mittit vt diabolus sc̄tōs q̄ min⁹ valet vi-
gilātes/ graui t̄tēt dormiētes. pte. 3. fol. 21. f.
- Somniorū** imagines sex modis tangūt animū.
Vt sic. Somniorū sex sunt manentes. parte. 3.
fol. 422. a. Item parte. 4. fol. 198. a.
- Somnia** quib⁹ futura significant/ solius dei no-
ticiē reseruant: t̄ nō patēt cōlectoribus t̄ mun-
di sapientibus. parte. 4. fol. 298. a.
- Somniorū** causa est nonnunq̄ sollicitudo p̄ce-
dens in vigilia. pte. 4. fol. 298. b.
- Somnia** interpretādi ars/ dicebat sc̄ia diuina. pte
Somnia nō est vbiq̄ credēdū: (4. fol. 303. f.
13 pharao t̄ nabuchodonosor volūate dei/ iu-
dicio sōniorū futura cognoscūt. pte. 4. fo. 374. b.
- Somniorū** interpretatio p̄ ea iudicādo de futuris:
vtrū sit licita/ Arguit cōtra t̄ p: cū respōsione t̄
solutionibus argumentorū. pte. 1. fo. 106. e.
- Sōniorū** cā est duplex i generali. f. intrinseca t̄ ex-
trinseca: t̄ quēlibet subdividit. pte. 1. fol. 106. f.
- Somniū** inquietū habēt mali hoīes: t̄ phantas-
mata terribilia occurrunt sibi: boni dō habent
phantasmata bona. parte. 3. fol. 312. b.
- Son** Sonorū tria genera sunt. f. voce/ statu/ pulsu. pte
Son⁹ magn⁹ fit i ecclesia/ q̄n or̄itib⁹ (3. fo. 307. a.
sacerdotib⁹ t̄ b̄ndicētib⁹ r̄idet oīs populus:
Amen: qui sonus t̄ ad clamorē vocē q̄ ad de-
uotionē cordis pertinet. pte. 3. fol. 436. b.
- Sonorū** diuersorū rōnabilis moderatusq̄ cōcēt⁹:
ecclesie vnitatē significat. parte. 2. fol. 8. e.
- Sop** Sophismata dialecticorū dicunt scyniphes: que
oīa mundū decēperūt. pte. 1. fo. 140. b.
- Sopor** t̄ somn⁹ quō distinguūt. pte. 3. fol. 91. a. c.
- Sopor** adē nō fuit naturaliter causat⁹/ sed a deo
immissus/ t̄ quare. parte. 1. fol. 38. b.
- Sor** quō interpretat. pte. 4. fol. 248. a.
- Sordes** cordiū expiant p̄ tria. parte. 1. fol. 268. d.
- Sordes** pedū q̄ sunt. parte. 4. fol. 181. e.
- Sordes** nostras ex dei mūdicia agnoscim⁹: q̄n/
to plus ei primamus. parte. 3. fol. 26. a.
- Sordib⁹** viciorū q̄ nō metuit pollui/ hūc necesse ē
p̄ merit⁹ ignib⁹ gehēne tradi. parte. 1. fol. 331. f.
- Sors** p̄ quo accipit: t̄ quid significet. pte. 6. fol.
90. b. et fo. 104. b. et fol. 165. d. Itē pte. 3. fol. 127
a. Itē extēse parte. 2. fol. 25. a. b. c. e.
- Sorib⁹** an/ q̄n/ t̄ quō vtēdū sit: t̄ q̄tuplices sūt.
Itē quotiēs t̄ quō in his peccat. parte. 6. fol. 166
a. b. c. Itē parte. 4. fol. 374. b. d. g. Item extēse
parte. 3. fo. 325. d. f. Itē pte. 2. fo. 209. f. Itē par-
te. 3. fo. 325. b. et fol. 326. c. d.
- Sors** alia dicit diuisoria: alia p̄sultoria t̄. pte. 1
fol. 326. c. Itē q̄ istorū sit licita. pte. 4. fol. 374. d.
- Sorte** cū aliquid diuidit/ in cōsuetudine homi-
nū est: fortuitū videt sors illa ad illum/ vel alia
ad alium cadere. pte. 2. fol. 25. a.
- Sors** quomodo i scriptura sancta accipiat: t̄ q̄
in terris nō solū est/ sed etiā in celestibus: t̄ etiā
de his x̄tutibus idē putandū ē q̄ mūdi ministe-
ria susceperunt. parte. 2. fol. 25. a. b. c. d. e.
- Sortes** vigintiquattuor erāt sacerdotū/ leuita-
rum/ t̄ ianitorū: t̄ habebant totidem pontifices
qui seruebant in templo successiue per hebdo-
madas. pte. 2. fol. 171. e. g. et fol. 209. f.
- Sortiū** i descriptione vbiq̄q̄ vtrū sc̄ptura b̄ ver-
bo: egredit/ vergit/ vel reflectit/ vel aliq̄ b̄mōi:
quid p̄ hoc denotet. parte. 2. fol. 21. g.
- Sortiū** descriptio p̄ certa loca t̄ ciuitates: nō ē b̄si
intelligibilis illis q̄ nō viderūt terrā p̄missiōis:
vel saltē ei⁹ descriptiōē depictā. pte. 2. fol. 23. g.
- Sortilege** siue diuinatrices (vt sūt verule) aliq̄si
singūt q̄ de nocte vadūt cū aiab⁹ defūctorū: t̄ di-
cūt p̄spera aliq̄b⁹/ alijs aduersa. pte. 4. fo. 228. b.
- Sosi** pater pyr̄bi/ vel Sosipater pyr̄bi: subau-
dis filius. parte. 6. fol. 198. e.
- Sosanim** nomen hebraicum (vt iudei moderni
dicūt) significat rosas in plurali. Hieronym⁹ au-
tā transfert lilia: t̄ in toto veteri testamēto trās-
fert liliū vel lilia t̄: quia iudei suo tēpore illaz
dicebant significationē illi⁹ dictionis. pte. 3. fol.
148. g. et fol. 169. b. et fol. 203. f.
- Spaciū** mille passuū t̄ duorū miliū cubitorū/ an
sit idē/ inquiri: t̄ solui. pte. 1. fo. 326. f.
- Spartes** lingua p̄lica canē signat. pte. 4. fo. 78. b.
- Sparciare** an t̄ quomō fuerint de genere abraā.
parte. 4. fol. 452. f. g. h. et fo. 453. c.
- Species** multe subalterne/ ac etiā specialissime:
sunt in piscibus t̄ auib⁹ et brutis aīalib⁹: aliē
de humana natura. parte. 1. fol. 27. d.
- Species** n̄ra est primus: in q̄ videm⁹ qd sumus:
quē visitat qui ad eū passib⁹ amoris tēdit: t̄ ex
se viso illi cōdescendit. parte. 3. fol. 18. e.
- Speciositas** optie sedet i p̄ncipe. pte. 3. fo. 149. c.
- Speciositas** i q̄ t̄ q̄t p̄p̄e p̄sistit. pte. 3. fol. 149. c.
- Spectacula** theatrorū: imo oēs offēsiōes q̄ aīe
p̄amināt puritatē remoueam⁹. pte. 4. fo. 239. b.
- Specula** sua quorū capse erāt eneē: obtulerūt mu-
lires deuotē hebreorū ad labz enēū tabernacu-
li/ t̄ quare. parte. 1. fo. 211. g. et fol. 212. d.

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

Speculatio duplex fuit i christo. f. diuina et hūa/
na: et quilibet est excelsa. pte. 2. fol. 62. d.
Sperant homines spalia cū bestiis: sed facti mi/
sericordiā celestē. parte. 3. fol. 135. f.
Spes quid est. parte. 3. fol. 349. b.
Spes galee compas/ et quare. pte. 6. fol. 112. h. Itē
ancoꝝ. fol. 130. b. et fol. 144. d.
Spes pmiū solatiū sit laboris. pte. 6. fol. 239. h. et
Spes sine meritis non est spes: sed (fo. 190. e.
presumptio. parte. 3. fol. 32. b.
Spes an et quō fuerit i christo. pte. 3. fol. 105. g. et
Spnere nō debem⁹ ea q̄ cōstat creato/ (fo. 113. b.
re ad utilitatē nostrā fecisse. parte. 3. fol. 425. e.
Sphera omni parte voluit. parte. 5. fol. 179. a.
Spi Spicas vellētib⁹ aplis iesu in die sabbati an pec/
cauerunt. parte. 6. fol. 283. f. g.
Spine et tribuli/ et quedā ligna infructuosa/ cur/
vel quādo creata sunt/ cū deus dixerit: Germi/
net terra herbā. parte. 1. fol. 25. f.
Spine erant an peccati: sed nō vt laborē homi/
ni inferret: cui post peccatū fuerunt ad laborē et
afflictionē/ sicut serpentes et quēcūq; noxia/ an
erant innoxia. parte. 1. fol. 43. b.
Spiramentū viuimus: sine quo nō sapimus/ sed
per quod. parte. 3. fol. 50. e.
Spūalis creatura pcellit corpale dignitatē: sicut
lumen sua claritate pcellit obscuritatem ne/
bule. parte. 3. fol. 411. a.
Spūalia qui ministrāt: nō licet illis aliquid exi/
gere vel accipere ex pacto: quous licitū est accipere
si spontance offerunt. pte. 4. fol. 299. b.
Spūalis sensus qui sub vili regimine litterarū ha/
bet: est melior victus q̄ ambitiose delicias pbo/
ri: q̄ in diuersis libris sub incerta opinione pti/
nent: vbi labor et supflua cura. pte. 3. fol. 418. a.
Spūales auari nō putāt amicos nisi q̄ donant:
quorū nō os sed man⁹ iudicat: et tñ quorū maritu/
pia exhauiunt/ sanctos iudicat. pte. 4. fol. 6. e.
Spūs vocat vis aīe/ inferior mēte: vbi corporaliū
rerū similitudines impmunt. pte. 6. fol. 55. e.
Spūs hoīs i scptura accipit ipsa aīa/ vī ipsi⁹ ani/
me potentia rōnalis. parte. 6. fol. 36. e.
Spūs hoīs: q̄ quasi aīe maritus: aīalē affectionē
tanq̄ coniugē regit. parte. 6. fol. 49. a.
Spūs importat quēdā impulsū vitalē/ p̄grediē/
tē a corde in exteriora mēbra. pte. 6. fol. 36. f.
Spūs human⁹ dicitur quier⁹: et hoc p̄ strates mora/
les: et dicitur modest⁹ p̄strates opatiual. pte. 6. fol.
Spūs cū sine additamento ponit: tota (220. d.
trinitas frequēter intelligit. parte. 6. fol. 241. a.
Spūs vbiq; i ve. vī nō. testa. sine additamento
ponit: in bonā pte accipit. pte. 4. fol. 379. a.
Spirituū superiorū numerus in cognitione hu/
mana nō est. parte. 3. fol. 50. a.
Spūs quō accipit cū dicit: Et spūs dñi ferebat
sup aq̄s. Itē em de spū mūdi/ de spūscō intel/
ligendū est. parte. 1. fol. 24. a. et fol. 30. b. Et ex/
tenſe deducitur Ibidem. f.
Spūs vbi vult spirat: et ponit de spū materiali/
vel de spū sancto. parte. 5. fol. 195. f. g.
Spūs idem: sed ppter diuersa opa dissimilit ap/
pellatur. parte. 6. fol. 18. f.
Spūs dona varia sunt: et quare dant: et p que ad

vitam eternam veniūt. parte. 1. fol. 8. e. f.
Spirituū sancti dona quorū sunt: et horum suffici/
entia. parte. 4. fol. 28. f.
Spūs dñi quomō differēter dicitur esse in pphet/
aplis/ et super christū. pte. 3. fol. 8. e. f.
Spūs sanctū acceperūt pphete apliq; an resurre/
ctionē: sed erat alius modus donationis futu/
rus post resurrectionē. pte. 5. fol. 209. f.
Spūs sancti plenitudo/ vtrū debuit dari immediate
post ascensionē christi. Arguit p et p/ cū rñsione
et solutionib⁹ argumētōꝝ. pte. 5. fol. 233. g. b.
Spūs sanctus vt accipiat q̄tuor disponit. f. diuio/
rū bñficiōꝝ gratitudo et. pte. 1. fol. 161. d.
Spūs sancti dono vtrū opa ista tribuēda sūt/ q̄ pti/
nere vident ad opificiū: pte. 1. fol. 196. e.
Spūs sanctus ira sanctus est vt non sit sc̄tificat⁹:
nō em aliū de accedit ei sanctificatio: nec initiū
sanctitatis accepit. pte. 1. fol. 293. g.
Spūs sanctus agit festū: cū i his q̄ couertunt/ videt
sibi templa parari. parte. 1. fol. 314. f.
Spūs p̄tinuo opat: nec ocīū parit/ vbi operādē
materia digna supeditat. pte. 1. fol. 282. f.
Spūs dñi requiſisse describit sup christū septēplē
a x̄tute: q̄ vno nomine nō poterat/ diuersis vo/
cabulis explanat. pte. 1. fol. 282. f. g.
De spū tuo auferā et. quō intelligendū. pte. 1. fol.
282. a. b. d. et fol. 284. a. b.
Spūs idem: et dñi appellat/ et malus. Dñi p licen/
tiā iuste potestatis: malus p desiderii inuiste/
voluntatis. parte. 2. fol. 80. e. f.
Spūs malus quēcūq; arripit: intellectū et rōnē
tollit. Spūs bon⁹ q̄scūq; gra repleuerit/ vi/
dentes et intelligētes facit. pte. 1. fol. 40. b.
Spūs malū esse in corde cuiusq; in tpe peccati: et
agere partes suas/ certū est: cuius sc̄z dat ei loc⁹ p
cogitationes malas et p̄cupiscentias. parte. 1. fol.
Spūs nos seducētes diuersi sunt. Est (282. f.
em spūs fornicationis: est spūs ire: est ali⁹ aua/
ricie: est alius supbie. pte. 2. fol. 18. f.
Spūs vnus fornicationis ē: et innumeri q̄ hoc of/
ficio ei parēt. Sūt iracūdie pnceps vnus ē: et in/
numeri sub ipso. Et ex illis sunt qui in britānia
seducūt/ et i india: q̄ licet diuersi sint: sub vno tñ
pncepe et magistro totū militie. pte. 2. fol. 18. f. g.
Spolia egyptioꝝ submersoꝝ (vt hebrei dicunt) **Spo**
fuerūt maiora et p̄ciosiora q̄ illa que asportauē/
rāt d egypto p accommodationē. parte. 1. fol. 155. e
Spoliatores eccliarū et hoꝝ p̄suafores p q̄s signi/
ficant: et quō et p q̄s puniūt. pte. 4. fol. 463. b.
Spōsa i cāticl cōpat horto/ et q̄re. pte. 3. fol. 361. f.
Spōsavit de ecclia/ q̄n et p q̄s. pte. 4. fol. 336. g.
Spote septē fragmētū plene/ septē dieb⁹ creatio/
nis/ et septē donis spūs sancti coaptant. pte. 5. fol.
Spuere in faciē alicuius: signū est cō/ (112. b. **Spu**
temptus et indignationis. pte. 1. fol. 285. b.
Spuiunt in faciē christi qui hodie credūt: sed p/
uersis actibus verba eius et pmissa regni despi/
ciunt quasi fabulosa. parte. 5. fol. 84. e. b.
Squalidi calamitate et miseria phibent: q̄ et mo/
rū sūt p̄nicie/ et sensuū prauitate despecti. pte. 3. **Squ**
Squaleret null⁹ si i suis necessitatib⁹ (fo. 56. e.
miseria voluptatis nō adderet. Ibidē.
Squalidi vicijs sunt heretici et erroribus macu/

In Glosas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

lati: ideo a societate et a consortio sancte ecclesie
separant. parte. 2. fol. 231. b.
Squalentibus diutina vicioz sordet: et in oppro
briū religionis sic iacētibus succurrēdū ē conti
nuis luctib⁹ et orōnibus: vt miserāte deo ad pri
stinā erigant sospitatē. pte. 2. fo. 255. a.
Sta Stabilitas viri xruosi in bono p quā acqris eter
nitas regni celestis: moralis i psalmo describit/
qui de hoc deum laudat. pte. 3. fo. 218. b.
Stabilitatis et glorificationis christi signū cui/
dens in regno celesti: fuit missio spūs sancti i sy
gno visibili. parte. 3. fol. 89. b.
Stadiū est octaua pars miliarij. pte. 5. fol. 182. b.
Stē pte. 6. fol. 272. e. Stē parte. 4. fol. 290. e.
Stagnū genefareth idē dicunt esse qd mare gali
lee vel mare tyberiadis: sed tamē hoc est disse
rēti rōne. pte. 4. fo. 452. b. Stē parte. 2. fol. 7. c.
Stannū alia metalla ab igne defendit: et cum sit
es vel ferrū natura durissimū: si absqz stāno fue
rit: vult et cremat. parte. 4. fol. 410. a.
Stare vt vestis dicit: quod nō posse stare mon
strat. parte. 3. fol. 71. e.
Stat q stabili cōsistit gradu. parte. 4. fol. 408. e.
Strathera dolosa triplicis dicit. pte. 3. fol. 319. e.
Statio christi corā principibus sacerdotū: sedē
tibus in consilio ad iudicandū figurat p abra
am sedentē tē. parte. 1. fol. 69. f. h.
Status ecclesie: in Ecclesie status.
Status quicunqz pspet tēporalis vel spūalis in
telligit p arborē: et de vtroqz declarat. pte. 4. fo.
Status tres excellentes in ecclesia: (305. d. e. f.)
scz platoz principū et status religiosoz: p quos
significant. parte. 1. fol. 321. g. h.
Stat⁹ vel ordies tres sūt cōmunis i pso sūdito. f.
agricole: milites et deo seruientes. pte. 1. fo. 266. e.
Statuta grauiā et iniqua suggerūt fieri cōsiliarij
cupidi pncipū et platoz: vt ex eozū transgressi
one innocētes accusare valeāt: et i rebus vel p/
sonis damnificari. parte. 4. fo. 307. g. h.
Ste Stella glibet h3 fortitudinē. f. potētiam et stutē
actiua ad insuēdū i istis inferiorib⁹. pte. 4. fol.
Stellas noiant astrologi noie alieno: f. (72. c.)
dñs noie suo vocat eas. pte. 3. fo. 303. b.
Stella que venit supra vbi erat puer: et stetit: in
christo permāsit: et nunqz ab eo recessit: et deita
tis eius indicij illam stellam fuisse arbitroz ait
Origenes. parte. 1. fo. 308. g.
Stelle claudunt duob⁹ modis. pte. 3. fo. 24. d.
Stellio species reptil⁹ habet: maculas i cute lucē
tes. pte. 3. fo. 338. g. Stē pte. 1. fol. 234. b.
Stephan⁹ mortu⁹ ē anno ascēsiōis dñi. pte. 6. fo.
Stercora boiū desiccata in campis col
ligunt: et inde fit ignis in aliquibus terris vbi ē
defectus lignozū. Et idem posset fieri de sterco
ribus humanis. parte. 4. fol. 218. e.
Stemuratio vnde i hoie causat. pte. 3. fo. 80. a. c.
Stibiū qd dicit. parte. 2. fo. 213. d. et fo. 214. b. c.
Sti Stigma quid sit. parte. 6. fol. 89. a.
Stimulos primos et secundos cogitationū: sine
quibus nullus hominū esse potest: an et quādo
deus punit. parte. 4. fol. 236. b.
Stimulos carnis qui celo dei compunctus con
temnit: cōprimat: vel subiectos ne lasciuat cor:

rigit: sempiternū sacerdotiū acquirit: ptingē ad
eundē de quo dicit: Tu es sa. in eter. tē. cū quo
regnū possidebit. pte. 1. fol. 311. g.
Stipēdiū vnde et qre sic dicit. parte. 6. fol. 15. f. h.
Stoici phi sūt: et qd docuerūt. pte. 6. fol. 194. e. f.
Storax arbor arabie. pte. 3. fol. 412. b.
Struthio pēne auis similitudinē h3: f. volat⁹ corū
celeritatē nō h3. pte. 3. fol. 75. a. c. d. et fo. 58. c.
Studentiū vniuersitas i doctrina gētiliū signifi
cat p mulierē gentile. parte. 5. fol. 198. d.
Studentes nouelli quō athenis pbabant de xru
te patiētiē: et q impatiētes repellebāt. pte. 1. fo.
Studio literariū incumbere que tē (108. b.)
pora magis conducant. pte. 3. fo. 426. f.
Studiū sacre scripture dicit vterus. parte. 4. fo.
110. h. Item parte. 2. fol. 39. d.
Studiū sacre scripture ad h ordinari debet: vt di
abol⁹ spoliē alab⁹ qd decept. pte. 4. fo. 22. b.
Stulticiē viciū graue est: sed nō leuius verbos/
tatis. parte. 3. fol. 336. e.
Stulticia alicui⁹ magis apparet qsi positus est i
statu sublimi: sicut turpitudine simiē magis ap
paret quando ascendit. parte. 3. fo. 338. b.
Stulticia parua pōderosior: vel pciōsior est q sa
piētia et gloria: quō hoc construat et intelligat
fm hebreos et latinos. pte. 3. fo. 352. d. e.
Stultus vnde dicit. pte. 3. fo. 16. h.
Stultus si tacuerit sapiens reputabit: si cū alijs
signis nō prodas. pte. 3. fol. 31. e.
Stultoz exultatio ignominia. Sic ex septoz vi
cio habet: Nam hebraica veritas habet: Stul
toz exaltatio ignominia. pte. 3. fol. 313. b.
Stult⁹ reputat flagella: labia sui corrector. pte
Stultus ardescit desiderio gule p/ (3. fol. 319. c.)
pter vilem cibum. parte. 1. fol. 84. e. Interl.
Stultos q ppter stulticiā amat: quia mimi sunt
vel histriones tē. licet sapiens videat: stultozū
damnatione tenebit. pte. 3. fol. 322. a.
Stult⁹ est ois pccōr: qui terrenis actib⁹ dedit: in
futurū nihil pūdet. pte. 3. fol. 323. e.
Stultoz cor dissile ē sibi pspici varijs cogitaciōib⁹:
et nunqz idē manet. pte. 3. fol. 323. e.
Stult⁹ docēs vel pdcās ē sicut ebu⁹ habēs spinā
qui pungit se et alios. pte. 3. fol. 334. d.
Stultus totū spū suū pferit impatientia impel
lente. parte. 3. fol. 336. e.
Stultus ad vltionē suam tre perturbatione sue
cendit: sapiens autē paulatim eam maturitate
consilij extenuat et expellit. Ibidem.
Subdiaconi qui nūc sunt i ecclesia in officijs leui
tax: oblationes i tēplo suscipiētes a populo: p
nathinēos designant. parte. 2. fol. 242. c.
Subditorum inordinatio redundat in verecun
diam prelatoz. pte. 3. fol. 323. c.
Pro subditoz qualitatibus disponunt acta re
gentiū: vt sepe p malo gregis etiā vere boni de
linquat vita pastoris. pte. 2. fol. 224. b.
Subditi boni: etsi ppter infirmitatē se abstinere
vix possunt ab obsecratione ppositozū: tamen
humiliter loquunt: et de hoc figura in dauid. p/
te. 2. fol. 90. a. b. Item parte. 3. fol. 65. a.
Subiecti inuicē estore: nō solū auditores plat/
sed etiā plati subditi. Nā etsi dignitas maior

Sto

Stru

Stu

Sub

Posillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

est/ administratoria tñ est. parte. 6. fol. 96. a. Itē
Subiecti boni q̄ supiorē delin/ (pte. 1. fol. 55. f.
 quentē cū debita reuerētia monēt charitatiue:
 aq̄s ecclie denūciēt: significat p̄ istos q̄ verēda
 p̄ris operuerit. pte. 1. fo. 56. b. Itē pte. 2. fol. 89. d.
Sublimū vitā discere z admirari simplices gau
 dent: z q̄s stutis imitatioe nequeūt: p̄e vene
 rationis amplectunt affectu. pte. 2. fol. 137. f.
Substātia dī illud qd ē q̄s res. parte. 3. fo. 180. e
 Substātia eternā hō oibus phātasīs abiectis
 aliq̄ten cōspicit: z si nō qd sit apphēdit: agno
 scit certe quid nō sit. parte. 3. fo. 15. f.
 Substātie spūales nec loco nec tpe cōtinent. pte
 Subtilia/ curiosa z inutilia querē (3. fo. 345. a.
 tes audire: significat p̄ illos qui quēsierunt si
 gnū de celo. parte. 5. fol. 51. b.
Subueniēdū ē p̄rio p̄ accōmodationē/ p̄ elemo
 syne dationē/ z p̄ fidei iussione. pte. 3. fol. 417. f.
Subuertit de celū/ isernū/ terrā/ mare/ z quo mō.
Suc Successionis gradus i participa (pte. 3. fo. 28. e
 tione hereditatis/ z corporalis z spūalis exprimū
 tur. parte. 1. fol. 313. f. et fo. 314. a.
 Successores discāt ecclie p̄ncipes sibi signa
 re testamēto: nō p̄pinq̄rate carnis s̄ dei iudicio
 successoris electionē pmittere. pte. 1. fol. 314. c.
Sud Sudor christi fact⁹ ē sicut gutte sāguis: quo mō
 vel an supnaturaliter. pte. 5. fol. 178. d.
Sue Sudor mortis delitē viuētis. pte. 3. fo. 344. e
 Sue: nō est nomē v̄oris iudē patriarche vt ali
 qui credūt/ z male: sed ē nomē patris illius v̄ro
 nis. parte. 1. fol. 103. b. et fo. 104. d.
Sug Suggestio prima diaboli mollis est: sed recepta
 vsu roborat. parte. 3. fol. 77. f.
 Suggestionū diabolicarū qdā callida argumen
 ta ita sūt p̄p̄era: vt si q̄s p̄cā velit fugere: sine
 aliq̄ p̄cā laqueo nō possit: nec possit ab vno sol
 ui nisi alio alligatus. pte. 5. fol. 77. f.
 Suggestiois sue dēte pterere mūdā vitā spūali
 um diabol⁹ q̄rit: qd p̄ualer i his q̄ ex illa placere
 deo nō appetūt sed hoibus. pte. 3. fo. 77. e.
Sum Sum: verbū substātiū duplicē habet significa
 tionē: z q̄re sic dicat. pte. 5. fol. 185. f.
 Sūmū ius sūma iniuria ē. pte. 3. fo. 349. f. Interf.
 Sūmā electoꝝ suoz/ nō solū eoz q̄ i fidei mūdicia
 pseuerāt dñs i lib. et̄ne mēorie p̄terit: s̄ etiā eoz
 q̄ respiscēdo ad fidem redeunt. pte. 2. fo. 241. f.
 Sūma gratie veritatē/ ē cognitio ipsi⁹ trinitatē.
 Om̄is summa discipline nostre (pte. 1. fo. 188. e
 i misericordia z pietate est. pte. 6. fo. 120. e.
Sun Sunamitis ista q̄ est: v̄roz/ z virgo tā feruens vt
 frigidū calefaceret: tā sancta/ vt calente ad libi
 dinē nō puocarer. parte. 2. fol. 125. b.
Sup Supbia dicif initū ois p̄cā: sūt z auaricia dicif
 radix ois p̄cā: z quo mō. parte. 6. fo. 123. a. g.
 Supbie seminariū est saturitas panis/ abundan
 tia rerum/ z ocū. parte. 4. fol. 233. f.
 Supbia sequit diuitias z scientiā. pte. 4. fo. 98. e
 Supbia post oēs virtutes seuit. pte. 5. fol. 16. a.
 Supbia sola in recte factis cauēda est: cetera vi
 cia tñ in male factis. parte. 6. fol. 76. e.
 Supbia cit⁹ magis apparet i ocul⁹ q̄ i alijs p̄ti
 bus corpis. pte. 4. fo. 26. g. et fo. 27. a.
 Supbia inf vicia ē regina: alia sūt duces: z illos

moz multa vicia sequunt. parte. 3. fol. 76. b.
 Supbia intrinsecus se celat: z inde fiunt aperta
 mala: sicut radix inferi⁹ regis: s̄ ab illa rami ex
 terius pandunt. parte. 3. fol. 81. e.
 Superbia comes est inuidie: nec fieri pōt vt su
 perbus nō inuideat. parte. 3. fol. 167. e.
 Superbia occulta in moribus/ cū se putat aliqd
 esse qui nihil est: comparat aure noxiē: q̄ laten
 ter nocet fructibus. parte. 3. fol. 200. a.
 Supbie elatio ibi nō deerit/ vbi cōmunis nature
 p̄ misericordiā nō cōsiderat eqlitas: s̄ mūdant
 fauoris appetit vanitas. pte. 4. fol. 442. f.
 Inter supbos z arrogātes nunq̄ vnitas z firma
 cōcordia seruari pōt. parte. 4. fol. 446. a.
 Supbie vicio laborare pōt etiā pu⁹ vt mīm⁹/ etiā
 si nulla dignitate vsus. pte. 2. fo. 34. b.
 Supboꝝ modus ē de alijs p̄ceptibilis loq̄. pte. 2
 Supbi modus estimare q̄ null⁹ nisi (fo. 303. b.
 ipse debeat honorari. parte. 2. fol. 311. b.
 Supbi indignātes solent labia mordere: attoni
 tos habere oculos: z p̄sentia nō videre: dū taci
 ti sedula mēte ptractat. parte. 3. fol. 325. b.
 Supbie soboles sūt. vij. p̄ncipalia vicia. pte. 1. fo.
 Supbie q̄ttuor sūt spēs. pte. 5. fo. 170. e. (173. e.
 Supbi se hūiliare faciūt q̄ttuor. pte. 4. fo. 172. b
 Superbo est remediū: vt quod nō potest trans
 gredi/ despiciat. parte. 3. fol. 81. e.
 Supbire solēt electi in quibusdā actibus: sed p̄
 us q̄ vitā finiāt: ab elatioe corda cōmutāt: im
 pius v̄o dieb⁹ om̄ib⁹ supbit. parte. 3. fo. 35. a.
 Supbia q̄n diabolū deiecerit: vt naturā sibi bo
 nā pua volūate puerteret sc̄ptura nō dicit/ s̄ ex
 hac hoī iuidisse rō oñdit. p. 1. fo. 41. a. z fo. 42. d
 Supbia q̄nq̄ nō sonat viciū/ s̄ supeminētiā. pte
 Supbia aliq̄n mala/ aliquādo (3. fol. 317. b. d.
 bona. parte. 4. fol. 98. f. b. et fol. 100. b.
 Supflū ē aliqd i natura hūana rōne idiuiduū:
 qd tñ ē necessariū rōne speciei. parte. 1. fol. 38. b.
 Superioribus/ etiā infidelibus/ obediēdū ē. par
 te. 2. fol. 174. b. c. Etia malis reuerētia exhiben
 da ē q̄diu tolerant a deo. fo. 202. d.
 Superioris boni facta bene iudicare debemus:
 z bene loqui de illis: nisi deo permittēte erraret
 manifeste. parte. 5. fol. 224. b.
 Supioris sui turpitudinē qui coopire studēt q̄n
 tū bono mō p̄t: ipsi sūt b̄dicti a dño: z signifi
 cant p̄ viros iabes. parte. 2. fol. 98. b.
 Supiores boni subdit⁹ suis etiā igrat⁹ z idignis
 exhibere debēt charitatē b̄ficiū. pte. 1. fo. 291. b
 Supiores exēplū habēt cessādi a correctioe sub
 ditoꝝ i passiōe positoꝝ/ donec trāseat passio: nē
 si periculū i mora pbabiliter timeat. parte. 1. fo.
 Supiores quādo malis exemplis coꝝ (135. c
 rumpūt populū sibi subiectū: tūc comedūt par
 uulos ad mensurā palme. parte. 4. fol. 188. b.
 Superior in spūalibus aut tēporalibus p̄ electi
 onē institutus: debet esse de nouissimis/ fm q̄
 nouissimus dicif dupliciter. parte. 4. fol. 257. d.
 Superstitio quid est. parte. 6. fol. 204. g.
 Supsticiosa doctrina semp habet aliquid boni
 admixtū: z illud bñ docet in publico: illud au
 tē quod ē falsum z supsticiosū i secreto. Sic fa
 cit astrologia zc. parte. 3. fol. 318. g.

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon in Vico. de ly.

Supplicii iure quis parit. Iniuria autē iuri cō-
traria est. parte. 3. fol. 302. f.
**Supplicii magnitudo p magnitudine iniquita-
tis.** Nō em̄ (vt stoici putāt) peccata om̄ia sunt
equalia vel pēna. parte. 4. fol. 224. f.
**Supplicio nunq̄ careāt/ quoz mens in hac vita
nūq̄ voluit carere pēto.** parte. 6. fo. 7. b.
**Suppliciorū annū si repēdat deus p vnius diei
peccato: imo si diē p die reddat/ q̄uis iustū: nō
videt esse benignū/ nec cōuenire diuine bonita-
ti.** Responsio ad hoc notabilis p simile natu-
rale. parte. 1. fol. 288. b.
**Suppliciorū materia ex pprijs peccatis nascit.
Sicut est q̄diu humor est i cadauere/ vermes
nascunt ex putredine: sic ex ipsa materia pētoz
gignunt supplicia.** parte. 4. fol. 32. e.
Sur **Surgentes diluculo/ cū ita deo placere curam?
nō vt prius ad agenda humane fragilitatis ne-
cessaria pcedamus/ q̄ deuotis nos orōnib⁹ deo
cōmēdem⁹: holo caustū mane offerimus.** pte. 2.
Surgere est signū animi erecti: sicut (fo. 243. f.
econtrario pstermi vel cadere: signū est animi a
suo statu deieci. parte. 3. fol. 8. d.
**Surgere dicat deus/ q̄ q̄s d somno euigilat ad
vindictā populi sui.** pte. 4. fo. 408. e.
Sul **Sus est aial imūdu fm legē: r sanguinē suillū of-
ferre erat abomiabile corā deo.** pte. 4. fol. 106. f.
Sus dū i luto lauat/ sordidior reddit. pte. 6. fol.
Susanne historia quando gesta est. (226. e.
parte. 4. fol. 330. b.
**Suscitatio eoz q̄ p negligētiā peccāt: operosior
est q̄ q̄ p necessitatē r infirmitatē.** pte. 6. fol. 198. f.
**Suscitatio seminis quare statuta fuit fieri p fra-
trem defuncti.** parte. 1. fol. 361. d.
**Susa vel susa/ metropolis regionis clamat: in
qua daniel turrim excelsaz extruxit: r vsq̄ in p-
sens noua videt: in ea condunt reliquie regū:
r custos iudeus est.** parte. 4. fol. 312. e. Itē par-
te. 2. fol. 254. f. b. et fol. 305. e.
**Suspendebat i ligno apud hebreos nullus nisi
blasphemus r idolatra: r ideo si diu remaneret
suspendus: daret occasio hoib⁹ vt loq̄rent d blas-
phemia illa r idolatria.** pte. 1. fo. 355. f.
Suspicio quid est. pte. 4. fol. 307. f.
**Suspicio ē maximū humanitatē viciū: q̄ alit pu-
tat q̄ sit veritas.** parte. 3. fol. 265. b.
**Suspiciones si vitare nō possumus/ quia homi-
nes sum⁹/ iudicia tñ. i. diffinitiuas firmasq̄ sen-
tentias cōtinere debemus.** pte. 6. fo. 38. f.
**Suspiria sanctorū patrum de mora christi ven-
turi in mundū: significant per fletum parentū
tobie.** parte. 2. fol. 290. d.
Susurrū ē ipsa locutio intima. pte. 3. fo. 15. b.
Tab **Tabernaculū quid ē.**
parte. 6. fol. 196. d. Itē pte. 4. fo. 185.
g. Item pte. 3. fol. 105. e.
**Tabernacula sunt eoz qui semp in
via sunt r ambulāt: nec itineris sui terminū re-
pererunt.** parte. 1. fol. 307. e.
**Tabernaculum quod habuerunt iudei per gre-
mū: quomō de loco ad locū translātū est.** parte.
4. fol. 61. e. Itē pte. 2. fol. 205. a.

**Tabernacula q̄ inhabitasse abraam/ isaac et ia-
cob dicunt: quē r qualia fuerunt.** parte. 1. fol.
210. d. et folio. 224. e.
**Tabernaculoz festū q̄re r q̄ celebrat ab hebre-
is.** pte. 1. fo. 172. b. et fo. 256. d. et fo. 316. b.
**Tabulis in duabus scripta ē lex ppter duo testa-
mēta significāda: vel q̄ sūt pcepta duo/ dilecti-
onis dei r primi.** pte. 1. fo. 164. e.
**Tabule duę testimonij decē verbis signant: vt
per ipsum numerū figura crucis exprimeretur/
quem significat x. littera: que i specie crucis for-
matur.** parte. 1. fol. 206. f.
**Tabule testimonij dicunt duę tabule lapideę/ r
quare.** pte. 1. fol. 198. a. et fol. 337. c.
**Tabula in vna erāt scripta tria pcepta/ i alia se-
ptē fm doc. nostros: Scdm hebreos i qualibet
tabula erant quinq̄ scripta.** pte. 1. fol. 198. a. et fo.
199. c. et fo. 276. b. S3 fo. 200. f. dicat fm docto-
res hebreoz/ tñ quattuor pcepta erāt in prima
tabula: cetera dō sex in secūda tabula.
Taceret loq̄ p tpe/ eiusdē sapiē ē. pte. 4. fo. 217. a
Tacendo/ loqui discamus. pte. 4. fol. 216. a.
**Tacere nemo cōtentus est audiens suū nomen i
rira: sed tacito noie/ audiens de se aliq̄ dictū/
q̄nq̄ dissimulat.** pte. 6. fol. 39. g.
**Tacens consumit/ qui intus in se inuenit vnde
vriatur.** parte. 3. fol. 32. a.
Taciturnitatē q̄ bona comitent. pte. 6. fol. 214. c
**Quasi vas sine operculo vel ligatura polluit: q̄
per studiū ostētationis patēs/ nullo velamine
taciturnitatis operit.** pte. 1. fo. 297. a.
**Tactus in certitudine hō excedit oia aialia/ non
aut in alijs sensibus.** pte. 3. fol. 30. c.
**Talentū triplicis mēsure tradit. Adinimū libra-
rum quinquaginta: mediū librariū. lxxij. summū
librarū. cxx.** parte. 2. fo. 250. e.
**Talentum reputat hoc q̄ cuiq̄ datur i reb⁹ mū-
danis vel spūalib⁹: de q̄ ē rōnē redditur.** pte. 5.
Tamyris regina scytharū cyri regē (fo. 77. b.
persarū cū dūctis militibus enecauit rē. Dixit
aut regina/ cū misisset caput eius in vtrē huma-
no sanguine plenum: Satia te inquit sanguine
quem quēstisti. parte. 4. fol. 402. a.
Tardū videt q̄ magno desiderio querit. pte. 3.
Tartari legē mahumeti acceperūt (fol. 184. a.
p maiori pte illius populi. pte. 6. fol. 260. b.
**Tartari de terra sua exētes anno. Ab. ccij. mul-
tos populos tam christianos q̄ paganos occi-
derunt.** parte. 6. fol. 270. c.
**Tartari habēt quasdā ciuitates p mercatorib⁹ r
artificib⁹. Sed nobiles r hoies armoz habitāt
in campis r in tentorijs.** pte. 4. fo. 171. g.
**Tartari p ignē credunt oia purgari: r p transitū
inter ignes estimāt se purgari.** pte. 4. fo. 240. b.
Itē pte. 2. fol. 175. f. g. Itē pte. 1. fo. 351. c.
**Tartaroz principē homies extranei accedētes:
asi transeūt inter ignes.** pte. 1. fol. 351. c.
**Tau vltima litterarū inter hebraicas: r illi⁹ my-
sticus sensus.** parte. 4. fol. 184. a. et fol. 224. b. d.
e. Item parte. 2. fol. 41. b. c.
**Tecta domoz in terra pmissionis erāt plana: et
ibi pueniebāt hoies causa recreatiōis r colloca-
tiōis: r ideo nisi ibi fieret retinaculū/ immineret**

Tac

Tal

Tam

Tar

Tau

Tec

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

Ted piculū. p. i. fo. 356. b. Glide i palestinoꝝ mos rē.
Teda dum accendit odorē quidē suauē habet:
 sed lumen obscurū. parte. 3. fol. 80. b. d
Tela araneorum studiose textit/ statu venti dissipa-
 tur. parte. 3. folio. 23. b. d.
Tem Temeritas illoꝝ/ qui licet diuersis penis mulcta-
 ti/ semp in duricia sua manēt: tāq nullū habeāt
 rectorē: significat per locustā. pte. i. fol. 144. a.
 Temperantia infusa/ supra temperantiā politi-
 cam/ non soluz rescindit carnis delectationes/
 sed vlti⁹: vt corpus totaliter redigat in serui-
 tutē aīe pte. 6. fo. 71. b. Item pte. 3. fol. 264. f
 Tempestiuū dixerūt veteres oportunum: a tem-
 pore. parte. 3. fol. 272. b.
 Templū edificatū ē vt aiunt hebrei in hūc mon-
 tem quez dñs abrae monstrauit/ dicens: Glade
 super vnū montiū rē. Et ille mons postea addi-
 tus est ciuitati. pte. i. fol. 77. b. c. et fol. 78. e. f. et
 Templū aliquando proprie acci- (fol. 99. e. g
 pitur p domo templi: r diuidebat in duas par-
 tes. Vna pars/ sanctū: Alia/ sanctūsanctoꝝ. Ali-
 quādo templū large accipit. f. qdam platea q/
 drata añ templū/ clausa muro. pte. 5. fo. 64. g
 Templū erat domus magna facta ad modū tur-
 ris quadratę: cui⁹ duo latera sibi opposita sunt/
 longiora in triplo duob⁹ alijs sibi oppositis: p/
 pter q hec domus aliqñ vocatur turris. pte. 2.
 fol. 133. g. Item parte. i. folio. 99. g
 Templū habebant iudei tñ vnū vbi poterāt of-
 ferre r imolare. f. in hierlm: licz haberent alia lo-
 ca in ciuitatibus r villis in quib⁹ conueniebant
 ad orandum: ad audiendū verbū dei: r ad alia
 tractandū. pte. 5. fol. 34. b. et fol. 143. b. Item p/
 te. 3. fol. 364. b. Item parte. i. fol. 165. f.
 Templū salomonis circa se habuit tria atria/ et
 quare/ r vbi. pte. 4. fol. 222. g
 Templū primū quando tpe post exitum de egypto
 foundationem habuit/ et quanto tempore
 constructū/ et quanto tpe stetit vsq ad destru-
 ctionē p nabuchodonosor. pte. 3. fo. 191. c. et fo.
 215. a. Item pte. 2. folio. 11. f. et fol. 46. f. g. et fol.
 198. c. et folio. 299. c. d.
 Templi primi et secūdi in hierusalē constructio/
 dedicatio/ restauratio/ pphanatio r destructio/
 quando/ et quanto tpe/ et per quos facta sit. par-
 te. 4. fo. 439. b. c. et fo. 460. g. Itē pte. 2. fol. 248. e.
 Templū reedificabit in aduentu messie vt dicit.
 Rab. Sal. et iudei per ordinem dispersi ibi in
 momento congregabunt. pte. 3. fol. 160. b.
 Templū scdm edificatū per corobabel qñq res
 notabiles non habuit q fuerunt in templo salo-
 monis. pte. 4. fol. 63. f.
 Templū diuina dispositiōe destructū est. xliij. an-
 no post passionem christi/ r quare. pte. 5. fo. 199.
 b. et folio. 73. b. et folio. 113. a. b
 Templū christi proprie incepit a principio predi-
 cationis euangelij/ nō ex lapidib⁹ insensibilib⁹
 sed ex christifidelib⁹. pte. 3. fol. 230. g
 Templū dñi est quilibet fidelis. Et h templū de-
 bet dedicari ad similitudinē materialē tēpli. par-
 tem. 4. fol. 461. d
 dēte/ prius seductionib⁹ et indisciplinationib⁹
 replet/ deinde venit in ruinā: sicut corpus ania

recedente pmo frigescit: deinde putrescit r sol-
 uitur. parte. 5. fol. 72. b. et fol. 73. d
 Templū interius est cor: altare ibi ē fides: qle/ et
 quō ibi munus offerendū. pte. 5. folio. 20. f.
 Templū dñi illud vere ē: in q fides vera: puerfa-
 tio scā: r oim virtutū chorus. parte. 4. fol. 121. f
 Tempus omnino nō esset si nullus motus esset/
 vel corporalis vel spūalis creature: quo p pre-
 sens pteritis futura succederent. pte. i. fo. 35. e
 Tempus qdruplex. Prīmū añ legē: scdm sub le-
 ge: tertiū sub grā: quartū ē i futuro. p. 5. fo. 50. e.
 Tempus sumptū singulariter in scriptura signi-
 ficat vnū annū: pluraliter vō absq numero de-
 terminato significat duos annos scdm cōmunē
 modū loquēdi hebreoꝝ. pte. 4. fo. 327. f
 Tempora labunt: r demonstrat h versicul⁹: S;
 fugit iterea/ fugit irreparabile tps. Iheu heu fu-
 gaces posthume posthume labunt anni pte. 4.
 Tempoz annoratiōes sumunt ab (fol. 210. e
 aliquo euentu notabili. pte. 4. fo. 455. d
 Tempora sic de⁹ possidet vt sub potentie sue p/
 sentia coāgustet. pte. 3. fo. 28. e. Itē p. i. fo. 130. b.
 Temporis cuiuslibet verba vt fuit/ est/ erit/ d deo
 vere dicunt. parte. 5. fol. 232. e.
 Tempus vite pñt nō est tps optatū a viri san-
 ctis: sed tempus vite future/ quod ē tempus re-
 cipiende mercedis. parte. 3. fol. 33. c
 Tempora qñq in pcreatiōe naturali et alitiōe:
 Ita sñter in spūali. pte. 3. fol. 283. b. et fo. 284. a
 Tempus magis mutat fm lune cursū: et iō tem-
 pus nouū dicat nouilunū. parte. 3. fo. 431. f
 Tempoz sunt distinctiones tres: preteritum/ p/
 sens/ r futurū: r qtuor vicissitudines. pte. 2. fo.
 Tempoz suputatio multis modis ac- (207. a
 cipit penes dies r annos. parte. i. fo. 4. b. c.
 Tempus omne conuenit verbo dei. Adhodo em
 legendū est: modo deo cantandū est: mō orare/
 modo docere: mō exhortari: modo increpare
 conuenit rē. parte. i. fol. 280. b
 Temporalia bona vbiq in sacra scriptura p/
 mittunt p virtutū actibus: sub illis intelligun-
 tur bona spūalia/ r eterna/ tanq pncipaliter p/
 missa. parte. 4. folio. 6. c. et fol. 79. f. et fo. 96. c. et
 fol. 106. c. d. et fol. 116. d. et fol. 204. a. et fol. 263.
 c. Itē pte. 5. fo. 167. c. Itē pte. 6. fo. 141. f. g. Itē p/
 te. 3. folio. 224. b. et fol. 244. c. et fol. 301. f. et fo.
 413. b. Item parte. 2. fo. 204. f. Item parte. i. fol.
 65. b. et fol. 155. c. d. et fol. 260. b. et fol. 295. e
 Temporalib⁹ r caducis sobrie vtamur: nō quasi
 bonis nñis: s; ad sustentationē dat. pte. 6. fo. 112.
 Temporalū abūdātia circa quā (f. et fo. 123. b
 versat mūdāna cupiditas/ admīstrat materiā r
 fomētū oibus vicijs/ sic radix nutrimentū ramis
 Temporalū administratio est (pte. 5. fo. 165. c
 impeditiua perfecte sequele christi in quātū im-
 pedit actū contemplatiōis. parte. 5. fo. 31. b
 Tempalia bona dat deus bonis r malis/ r qre. Itē
 tollit a bonis r a malis/ r qre. parte. 3. fo. 176. a
 Tenebre fiunt recedēte sole visibili de nostro he-
 mispherio. parte. 5. folio. 211. d
 Tenebras comitat semper horror: et quanto mi-
 nus discernit quis q circa se sunt/ tanto magis
 metuit: vñdiq aduersa pauitās. pte. 3. fo. 384. a

Ten

In Glosas ordinaria Interl. q5: necnon in Aico. de ly.

Tenebre duplices sunt: interiores et exteriores. parte. 5. folio. 68. h. Item parte. 6. folio. 221. b
Tenebre sunt duplices: quedam culpe: quedam gehenne. pre. 5. fol. 30. h
Tenebre ignorantie ablatae sunt per christum qd est veritas: tenebre culpe per gratiam: et gloria dabit ab eo pro tenebris gehenne. pre. 5. fo. 210. h
Tenebre gehenne sunt terminus tenebrarum ignorantie et culpe: et ideo dicuntur exteriores. Ibidem
Tenebre quod dicuntur esse in inferno cum ibi sit ignis qd de natura sua est lucidus. pre. 5. fol. 30. h
Tentare quid sit. pre. 6. fo. 85. d. Item parte. 3. fo. 370. d. Item parte. 1. folio. 77. b
Tentari nullus discipulorum grauitate ferat qui possit ad docendum si dominus tentatus est: et tentantibus respondeat dogmata pietatis. pre. 5. fo. 58. d
Tentationes due sunt: una probationis: alia deceptionis. parte. 5. folio. 213. a. Item parte. 6. folio. 211. a. Item parte. 1. fol. 156. f
Tentant homines aduersitatibus et tribulationibus causa quintuplici. pre. 5. fol. 94. a
Tentat deus et diabolus sed diuersa intentione. pre. 6. fo. 211. a. et fol. 156. b.
Tentare deum quid sit. pre. 5. fol. 16. c. Item parte. 6. folio. 191. b. Item pre. 3. fol. 368. d. Item pre. 1. fo. 338. e.
Tentat nos deus: quare et quod. parte. 1. fol. 77. a. b
Tentari quare permittit deus hominem cum sciret eum casurum. parte. 1. fol. 40. b
Tentatio fit tribus modis. pre. 5. fol. 15. e. et fo. 136. b. Item pre. 6. fo. 172. e. et fol. 211. a
Tentatio humana est. pre. 6. fo. 47. e
Tentationis fornax succenditur septupliciter: et per quor succendit. Sunt enim septem tentationis differentie. parte. 4. folio. 303. c.
Tentari nos deus sinit: ut videamur nobis infirmi: et tamen custodit. parte. 3. fol. 9. a. Item parte. 1. fol. 27. g. et fol. 40. e. Item parte. 2. fol. 129. e
Tentatio vox est diaboli: Audir qui tentat et resistit. Fraudit qui consentit. pre. 3. fol. 12. e.
Tentationis percussio infirmos perdit. pre. 3. fol. 76. b
Tentationis necessitas ostendit et probat. pre. 3. fo. 81. h.
Tentatio et probatio ad hoc ordinantur ut aliqui ignoti manifestent ipsi tentati. parte. 3. fol. 120. g
Tentare ex se diabolus appetit: sed eos qd tentandi sunt et prout tentandi sunt: deus iuste tentari permittit. parte. 2. fol. 80. e.
Tentatio sicut sepe per oculos trahit: sic non nisi quod concepta intrinsecus compellit sibi extrinsecus oculos deferuire. pre. 6. fol. 108. a
Tentatione si anima non fallit: continuo resoluit: sicut caro si sale non aspergitur: corrumpitur. pre. 1. fo. 323. e
Tentationes ab anima non auferuntur: quousque gradus habeat profectus: quia quasi custodia et munimen sunt ei. parte. 1. fol. 323. e.
Tentamenta mox a diabolo succrescunt cum lux diuina cor humanum illustrat: ut plures tentationibus se videri sentiat quam cum lucis interne radios nesciebat. parte. 1. fol. 135. a.
Tentationes multe nobis occurrunt: multa offendicula volentibus agere que dei sunt: et in fide multa inuenies tortuosa: plurimas questiones: obiectio nes hereticorum: contradictiones infidelium. p. 1. fo. 152. a
Tentat et christus: quare et quod. Vide in christus.

Tentoria quibus pastores vtuntur quis primum ad inuenient. parte. 1. fol. 46. f.
Terminus hominis constitutus est. Ista constitutio potest dupliciter intelligi. pre. 3. fol. 33. c
Terminus vite humane post diluuium non fuit centum viginti annorum. Nam aliqui dicunt virisse quingentis vel quadringentis annis post diluuium. pre. 1. Ternarius numerus est mysticus: et ostenditur in pluribus. pre. 2. fol. 254. a. Item pre. 1. fol. Ternistratores dicuntur angeli nequam. (183. a et quare. parte. 1. fol. 154. a
Terra inter elementa est maxime stabilis cum sit centrum mundi. pre. 3. fol. 39. c
Terra diuina dispositione venis aquarum est tota plena: sicut corpus animalium sanguine: et quare. parte. 6. folio. 227. a.
Terra in inferioribus creaturis videtur firmior et stabilior: et tamen deus in terremotu ipsam mouet. part. Terremotus unde causatur. pre. 3. (te. 3. fo. 24. c folio. 24. c. et folio. 53. c.
Terre latitudo et longitudo quod accipit secundum astrologos. parte. 3. fol. 71. g. et fol. 73. h. et extensus. fol. 193. h. Ubi etiam tangitur quod partes habitabiles et inhabitabiles. Item parte. 1. fol. 186. h.
Terra super aquas fundata dicitur: et quo modo. pre. 3. fol. 289. b. Item parte. 1. fol. 31. f. g. h. et fol. 33. c.
Terras prius incultas antiqui patres suis laboribus coluerunt et sic cibi corporales multiplicati fuerunt in sustentationem sequentium. pre. 3. fol. 322. d
Terra multis modis accipitur: et terra hec in qua habitamus non ab initio terra vocata est sed arida: et postea terra. parte. 1. fol. 321. a.
Terrena scientia diuersarum specierum magis fructificat in una terra quam in alia. pre. 3. fol. 412. d
Terrores ita retrahit a malo: sicut amor ad bonum. parte. 1. folio. 335. d.
Terrores mutat suam in hominem. Ibidem. f.
Terrores homines faciunt per iactantiam et minas etiam his quibus nocere non possunt. pre. 1. fo. 305. f
Terrores aliqui ita conturbant animum cogitantque circumpendentibus malis ut sicut aque circūfluere videantur. parte. 3. fol. 217. b
Testa et luto fit: et sanies corporis lutum est. p. 3. fo. 9. b
Testamentum quid dicitur. pre. 3. fo. 242. e
Testamentum secundum leges humanas: civiles et canonicas non habet robur quod diu viuunt testatores. p. 6. fo. 151. b
Testamentum vetus et nouum tam christi sacramenta quam ecclesie mysteria sub enigmatum figuris operiunt. parte. 1. fol. 211. b. Interl.
Testamentum vetus distinguitur in tres ordines secundum hebreos. Primum vocant legem: secundum prophetas: tertium agiographa: et quot et quos libros singulis annumerant. parte. 2. fol. 2. b
Testamentum noui testimonium est vetus lex: et ergo vetus testamentum de testimonium inquam probat et restat: lex inquam iubet. pre. 3. fo. 197. e.
Testamentum vtrumque nobis nouum est: non temporis gratie sed intelligentie nouitate. p. 1. fo. 291. g. et fo. 295. e
Testamenti veteris ac noui tanta est concordia ut neutrum sine altero sit. pre. 1. fol. 350. a.
Testamentum nouum absconditum est in lege. pre. 1. fol. Testamentum vetus et nouum quare (175. b. sic appellantur. parte. 6. folio. 148. b.

Ta

Te

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

Testamenti veteris auctoritatē cur tenem⁹: cui⁹
ritū nō obseruam⁹: pte. 6. fol. 148. b

Testamenti ve. 7. no. differentie. pte. 6. fol. 151. e.

Testamentorū duorū distinctionē ostendit christi. pal.

Testamentū nouū quōd pstat (sic. pte. 1. fol. 295. e
veteri: cum dicat q̄ rota erat in rota: 7. vet. i no
uo: et econuerso. parte. 6. fol. 240. a

Testamenta duo magis vicina et cōueniētia q̄
vnta dicunt. Abulta em̄ veteris amissim⁹: 7. no
ue gratie multa suscepim⁹. pte. 4. fol. 421. b.

Testamentū verus nō recipiētes: vt sunt quidā
heretici sic inquit: Quanta est crudelitas dei:
legis: 7. pphetarū: q̄ vsq̄ in tertiā 7. quartā gene
rationē extendit irā suā. Sed respōsiōne habet
parte. 4. fol. 236. b. Item pte. 2. fol. 14. e. et fo. 16.

Testamenta duo dicunt vbera. (b. et fol. 18. e

In quorū vno nunciatus: in altero demonstra
tus. pte. 1. fol. 119. b. Interf.

Testamēta duo figurant per cherubim pte. 1. fo.

Testamēta duo per cherubin figurant/ (177. a
et quare. parte. 2. fol. 216. b.

Testamenta duo significant per agar 7. sarā. par
te. 1. fol. 66. f. Per noctē 7. diē. fol. 77. d. Itē per

duo labia. parte. 3. folio. 317. a. Per arcturum 7

pleiades. fol. 72. e. f. Per mel et fauū. fol. 269. b.

Per septenarium et octonariū. folio. 175. e. Itē

rum per noctem 7. diem. fo. 111. f. Item per duas

rotas currua. parte. 4. fol. 42. d. Per duo ma
ria. fol. 421. e. Per duas oliuas. fol. 410. b

Testamentū nouū. Vide in Nouū testamentū.

Testimoniū quid est. pte. 3. fol. 233. e

Testimoniū firmū habet per demonstrationē in
his que subūt facultati naturali intellectus: s̄

in his que sunt supra facultatē hāc: testimoniū

firmū est per opera soli deo possibilīa q̄ non pōt

esse testis falsitatis. parte. 5. fol. 203. c.

Testimoniū falsū in iudicio nō tñ. phibet octa
uo pcepto: sed etiā extra iudiciū 7. omnis detra
ctio: Aliter dicunt hebrei. parte. 1. fol. 165. b.

Testimoniū vitat: licz de apocryphis sumere. p/

Testimonijs his q̄ iā fuerant in (te. 6. fol. 38. f

gentib⁹ diuulgata abutunt apli aut apli viri

vbiq̄ loquunt ad populos. parte. 1. fo. 113. e

Testis falsus ē q̄ nō eodē sensu dicta pponit. p/

Testiū falsoꝝ 7. calūniatū voces (te. 5. fo. 81. h

qñ respōsiōne nō merent. Ibidem

Testiū cōditiōes quō 7. q̄liter cōsiderāde. pte. 4.

Testes dei sunt: qui p opa testant q̄ (fol. 323. b

p̄mia sunt secutura. pte. 3. fo. 27. b

Testes falsos quō iudei dicūt esse puniendos: 7

in hoc errare eos ostendit. parte. 4. fol. 411. e

Tet Tetragrāmaton: De hoc nomine qd ē conforme

huic nomini iesus vt patet. parte. 1. fol. 130. d. di

uersa notāda scribunt/ et signāter in locis infra

expressis. et fol. 129. e. f. g. h. et fol. 130. per totū. et

fo. 131. p totū. et fo. 135. f. g. et fol. 136. e. et fo. 137.

e. Item pte. 2. fol. 60. b. d. Item parte. 4. fo. 142.

f. g. et fol. 157. g. h. Item pte. 6. fol. 275. b. et fo.

Tba Thabita nō est nomen cōmune s̄ p/ (276. g. h

p̄mū nomē puelle. pte. 5. fo. 99. f. Itē p. 6. fo. 182. e

Thabor. termin⁹ est cabulon/ mons i medio ga
lilee cāpo. pte. 4. fo. 167. e. et fo. 338. f. Itē pte. 3.

Thalmudica doctrina vt iudei di/ (fol. 219. b.

cunt et firmiter credunt fuit data moyſi a deo i

monte sinai oretenus. p̄ter quē et qñ fuit reda
cta in scriptis. pte. 4. folio. 63. g. b. et extens⁹. fo

411. b. Item pte. 6. fo. 275. f

Thalmudicā doctrinā iudei dicunt dei legē. par

Thalmudica auctoritas apud (te. 4. fo. 64. b

hebreos tanta est in determinationib⁹ 7. in eo
dem gradu sicut auctoritas vniuersalis eccle
sie apud nos. parte. 4. folio. 318. f

Thalmud duplex. Unum hierosolymitanū: 7. al

ter babilonicū. Et istud scdm ē maior aucto
ritatis q̄ p̄mū. pte. 4. fo. 411. b. b. Et illud op⁹

fuit maxime diabolicū. fol. 32. b

Thalmudice facultatē fabricatores habebāt du

os demōes familiares sibi tē. pte. 4. fol. 64. d. e.

Thalmudica doctrina multa cōtinet absurda s̄

deo: 7. etiā in q̄ 7. naturalis dictamīs rōni oīno

inconsona. pte. 4. fol. 64. b. c

Thargum vocat apud hebreos translatio chal
daica: et est tantē auctoritatis apud eos q̄ nul
lus ausus fuit ei contradicere. pte. 4. fo. 21. b. et

folio. 74. b. et fol. 88. b. et fol. 150. b. Item parte.

3. folio. 251. g. Ubi habes quis translator fuit.

Item apud hebreos quasi tantē auctoritatis

est sicut textus. parte. 1. fol. 47. d. et fol. 117. g

Thaumud vel thaumū quis/ vel quid/ 7. qualis/
vel quale idolū fuit. parte. 4. fol. 223. e. f. h

Theatru quid 7. vnde dē. pte. 6. fol. 198. a. b

The

Thebes alia est ciuitas in egypto/ 7. alia i iudea

nomie theba: et alia in grecia q̄ dē thebe. pte. 2.

Theodas fuit quidam magus. (fo. 44. f. g

pte. 5. folio. 216. c. Item pte. 6. fol. 174. a

Theodorus pharitanus eps scripsit/ qd et he
retici putāt/ christū nec verā carnē de virgie as
sumpsisse/ nec corpus corporale fm carnem ha
buisse. parte. 5. fol. 102. a

Theologia dicit fons 7. fluuius paradisi. i. eccle
sie militantis/ 7. q̄re. parte. 1. folio. 36. d. et diuidi
tur in quattuor flumia propter quadruplicem

sensū contentū in ea. parte. 1. folio. 37. d.

Theologi moderni tps curiositati operā dātes

notant. pte. 4. folio. 126. d. et fol. 343. b. Itē pte.

2. fol. 252. d. b. Item pte. 5. folio. 137. d.

Theologia paucorū est: sublimiū. f. et dñō appro
pinqnantū. pte. 1. fo. 232. b.

Thesaurigatio q̄ sit ex causis honestis nō ē iter
dicta a saluatore tanq̄ illicita. pte. 5. fo. 26. d

Thesaurigans ppter presentē vitā 7. amorē secu
li/ p̄tinuo vermes illi ebulliūt: hos generat aua
ritia: 7. diuitiarū ceca cupiditas. p. 1. fol. 156. f. et

Thesaurus tuus vbi est/ ibi et cor (fol. 158. a

tuū: vniuersaliter intelligitur 7. de pecunia 7. de
omnib⁹ voluptatib⁹. pte. 5. fol. 158. c.

Threni nō sunt distinctus liber a libro hieremie

Thz

Thurificatio q̄ erat de cerimo/ (pte. 4. fo. 111. d

nialib⁹ ve. te. remanet i no. le. 7. q̄re. p. 1. fo. 167. c.

Tyberias 7. capharnaū in eodē litore parte. 5. fo.

Tib

203. e. g. h. Item parte. 4. folio. 24. b

Tygris etiā ē fluui⁹ mesopotamie. pte. 3. fo. 413.

Tis

a. Item pte. 2. fol. 288. a. Itē pte. 1. folio. 37. a

Timere oportune cautela est: et trepidare iepte/

Tun

ignauia. pte. 3. fol. 104. a.

Timet aliter adultera viri suū: aliter casta adul
40 2

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

- tera ne veniat: casta ne deserat. pte. 3. fol. 265. b.
Timere a celi constellationib⁹ (et fol. 273. b.
 qñ est licitū et honestū et qñ nō. pte. 4. fol. 126. b.
Timere deum ne mittat in gehennam: et timere
 deum ne te deserat/ differenti modo fit. parte. 6.
 fol. 233. f. Item pte. 3. fol. 414. a. b
Timere debemus in omnibus. Aliquando enim
 est gratia quam dicimus iram: et aliquando ira
 quam dicimus gratiā et. pte. 3. fol. 13. a
Timor ē passio de malo futuro de difficili euita/
 bili: nō tñ impossibili. pte. 4. fo. 112. d
Timorē magnū habentes infrigidantur et palle
 scunt. parte. 3. folio. 210. c.
Timor cordis causat tremorem in exterioribus
 membris. parte. 4. folio. 121. c.
Timor dissoluit vesicā/ et facit fluere vinā. par/
 te. 4. fol. 31. b. et fol. 221. b. et fol. 241. a
Timor nimius reddit hominē aliqui stupidū et q
 si impotentē se mouere. pte. 4. fo. 321. c
Timores sunt quattuor ppter timorē naturales
 qui omnibus inest. scz mundanus/seruilis/ ini/
 tialis/ et castus. parte. 6. fol. 18. f. Item pte. 3. fol.
 282. a. b. et extense. fol. 388. f
Timor seruilis et initialis dicunt esse initium sa/
 pientie: sed diuersis rationibus. parte. 3. folio.
 254. b. et folio. 388. g. h.
Timor seruilis introducit sapientiā sic seta fili:
 et est pncipiū extrinsecū et. pte. 3. fol. 318. d.
Timor seruilis prius: deinde amicabile: quē lia
 significat libera: inde sequit amor purgati ani/
 mi quē significat rachel. pte. 1. fo. 97. b. Interl.
Timendus non est qui nihil potest nisi permis/
 sus. parte. 1. folio. 94. c. Interl.
Timpus et non tēpus p parte faciei ait Nico. de
 lyra. dicendum esse fm antiquam grammati/
 cam. parte. 2. folio. 36. f.
Tin Tinea de veste oritur/ et oriendo corrumpit. par/
 te. 3. folio. 15. g. et folio. 32. e. h.
Tine Tinea domū sibi corrupēdo facit. pte. 3. fol. 52. a. c
Tine Tinea damnum facit s nō sonū. parte. 3. fol. 15. g
Tir Tyrānus proprie ē qui in cōmuni republica/ nō
 iure principat. parte. 3. fol. 35. c.
Tyrānus q mēbrū est diaboli lebrat de sanguine
 innocentū/ aliquos realiter occidendo/ et aliq
 interpretatiue. pte. 2. fol. 301. h
Tyrus et sidon pdicantib⁹ apostolis crediderūt/
 adeo deuoti vt paulū tyro abeuntē oēs cū tyro
 ribus et liberis vsq ad naues psequerent. par/
 te. 5. fol. 39. f. Item pte. 4. fol. 46. b. g.
Tit Titulus diaboli ē. Ipse est rex sup vniuersos fili/
 os supbie. Titulus dō christi: humilitas. pte. 3. fo.
Titus vel vespasianus dicunt aper et sin (81. e
 gularis ferus. pte. 4. fol. 191. a. Item parte. 3. fol.
 204. f. Item parte. 2. fol. 363. a. c
Tob Tobie historia contigit anno sexto ezechie regē
 iude: qui tobias captiuat⁹ fuit per salmanasar
 regem assyrior. pte. 2. fol. 283. g. h
Tobie liber/ in Liber tobie.
Tobie vtilius fuit percuti cecitate sine culpa: vt
 probaretur eius patientia/ q elyme mago: qui
 pro perfidia percussus eteme vltioni prepara/
 tur. parte. 6. fol. 221. a.
Tol Tolerare aduersa huius vite patienter facit/ q
 consideremus eas ordinari ad finem vite beate
 in futuro. parte. 3. folio. 19. c.
Tondere cesariem cōsuetudo fuit apud veteres
 lugentiū/ in signū doloris et humiliationis: nūc
 econtra/ comā demittere/ luctus indicium est. par/
 te. 4. fol. 35. d. et fol. 123. a. c. et fol. 170. a. et folio.
 250. e. et fol. 368. b. Item pte. 3. fol. 8. b
Tonitru vox reuoluit/ vt rotatus et sinuosus so/
 nus sentiat. pte. 3. fol. 196. c
Tonitruū aliqui videt esse quando audis sonus
 rotarum curruum. Ibidem. f.
Topagius lapis preciosus: et eiusdem moralitas
 parte. 6. fol. 273. e. g. Item parte. 4. folio. 251. b.
 Item parte. 3. fol. 53. f. h.
Tophet. i. gehenne pena vel pena gehēnalis fm
 hebreos et latinos. pte. 4. fo. 57. b. et fol. sequenti.
 c. et fo. 123. a. clarius. Item pte. 2. fo. 175. e. et fo.
 184. a. et folio. 231. e. f.
In torcularib⁹ tria sunt. s. pressura: et de ea oleū et
 et amurca: similiter et vinū et acinū: quorū vnum
 recondit: aliud proijcit. pte. 3. fol. 205. c
Tormēta aliorū remedia sūt aliorū. p. 4. fol. 115. e
Torens (ni fallor ait hieronym⁹) sine additamē
 to nusq reperit in bono. pte. 3. fol. 314. e. Elide
 etiam fol. 19. c. et 56. b
Tornatura ceteris est promptior artibus. pte. 3.
 fol. 363. e. Item parte. 6. fol. 136. e
Torta qd et vnde dicit. pte. 2. fo. 204. c
Totila rex gothorū inuasit imperiū et. pte. 6. fol. 120. c
Torico cas. et toricum/ quid et vnde (256. g. b
 dicatur. parte. 4. fol. 128. g.
Tractat⁹ tot et tā magnificos nūq cōdidissent:
 arthanasius/ ambrosius hilarius/ augustin⁹ et ce/
 teri/ si nō ptra fidem rectā fuisset multifarius he/
 reticorū error obortus. parte. 2. fol. 262. e.
Tractio qua dicit: Nisi pater traxerit ē/ nō eū vi/
 olentē/ nec necessitatē/ nec est inuiti: sed volūta/
 tis et desiderij et. pte. 5. fol. 206. a.
Tradidit pater filiū: tradidit fili⁹ seipm: Judas
 quid fecit: parte. 6. fol. 20. b. et fol. 81. f. et fo. 95. e
 et fo. 219. b. Item pte. 4. fo. 101. f. Item p. 1. fol. 168. b
Tradit pctor sathane dupl^r. pte. 2. fol. 34. a
Trahimur hic tñ: sed alibi faciā eū/ ait christ⁹ vi/
 dere qd credit: manducare qd esurit: habere qd
 amauit/ et desiderauit. Ibidem.
Tranquillitatē castitatē semp inquietare molit^r
 circūstrepens sartago libidinū. parte. 1. fo. 72. e.
Transfiguratio dñi p tres viros abraē (Interl.
 apparentes denunciat. parte. 1. fol. 69. f
Transitū an et quō filiū esau vel edom concessē/
 rint filiis israel per terrā suā. parte. 1. fol. 332. b
Trāslatio studij pbie ad partes fidelij p quid si/
 gnificat/ et per quē et q facta ē. parte. 2. fol. 91. d
Translationis genus triplex. parte. 3. folio. 2. f.
Translata ad aliā linguā nō ita bene sonāt sicut
 i ppria lingua. parte. 4. fo. 2. f.
Trāslatio nra ve. te. videt facta post corruptio/
 nē i mult^r passib⁹ biblię factā p iudeos. pte. 4.
Translatio nostra magis et frequē (fo. 344. d
 tius deuiat ab hebreo in libro iob q in alijs sa/
 cre scripture libris. parte. 3. fol. 13. e.
Translatio nostra posuit bdelliū pro crystallus.
 pte. 1. fol. 37. d. et dictio hebraica messabet mul

Postilla et Additiones aliorum Repertorium alphabeticum.

tum equiuoca in diuersis locis eodē modo interpretata est. fol. 75. b. et fol. 76. b. et cecidit p tentoriauit vel tentorium ficit. fo. 83. g. et fraudulenter p prouidenter. fol. 88. b. et fol. 89. d. et aditio p controuersia vel contentio. fol. 93. f. g. et subiecti seruituti p et fecit transire fol. 114. g. et religio pro cerimoniu vel legitimu. fol. 150. d. et ieabarim pro ie abarim. et fol. 299. g. Item plura ponunt in quibus discrepat. pte. 2. fol. 45. b. d. et lucerna posuit pro lucerna. fol. 67. b. et desperauit pro festinauit. fol. 89. g. b. et cessare pro desiderare: similiter persequi p egressi. fol. 111. b. et leuculos aureos p expiatoria aurea fo. 213. c. et leones aureos pro expiatoria argentea. ibidem. Item singulatum pro pariter. parte. 3. fol. 131. c. et taceas pro similia. fol. 208. f. et turtur p hirundo. fol. 210. b. et uidua pro esca. fol. 286. a. et die plene lune p termino constituto. fol. 316. b. et stellio p aranea. fol. 338. g. et vbera pro amor. fol. 355. b. Item posuit refrenantē p lasciui. entē. pte. 4. fol. 40. a. et coluerunt p timuerunt. fol. 345. d. et pregnantes pro montanas. fol. 360. d. et pauperē pro clausuris. fo. 361. b. et ethiopie pro chusan. fo. 395. b. et redēpta pro polluta. fo. Trāslatio vulgata q̄ dicat. p. 2. fo. 304. g. (401. b. Transsubstantiatio an plura difficilia in se videatur h̄se q̄ creatio. pte. 3. fol. 253. g. et fol. 254. b. Transmigratio et captiuitas ppli quō differenter nominat et numerat. pte. 2. fol. 186. b.

Tre Tres dies quō computādos quidā dicūt quib⁹ dñs sepultus dicat. parte. 4. fol. 375. a.

Tria sunt q̄ p̄ficiūt ad vñ salutē. pte. 5. fol. 136. a.

Tria facere debemus: scrutari q̄rere reueri. par

Tria hoim genera in ecclia: re/ (te. 4. fo. 193. b. ctiores/ cōtinētes/ cōiugati. pte. 5. fol. 75. e.

Omnia in claustro trūi abscondita latēt q̄ solis clauib⁹ iudicij et misericordie dei referabuntur q̄ illuminabunt abscondita tenebrarū et reuelabunt consilia cordium. parte. 3. fol. 378. e.

Tria sunt insatiabilia/ tria sūt q̄ bene gradiunt/ tria sunt difficilia. pte. 3. fo. 338. a. b.

Tribulari in hoc mundo quō de⁹ permittit vine am iustorū cū fuerunt electi et dilecti ab eterno. parte. 4. fol. 51. b. et fol. 390. b.

Tribulatio tanq̄ emplastrū mordax vrit te: sed et sanat te. parte. 6. fol. 75. e.

Tribulatio iustis illuminatio: cōtumacib⁹ correptio: obstinatis excecatio. pte. 6. fol. 244. a.

Tribulationes sunt magis dilectę deo q̄ sacrificia/ et quare. parte. 4. fol. 301. c.

Tribulatio iustos homines pbat sicut fornax aurū vt si forte de specie plumbi q̄cūq̄ fuerit admittum ignis decoquat et resoluat pte. 1. fol. 154. b.

Tribulatio fm se considerata odibilis est. In cōparatione tamen ad finē iocunda est. f. ad beatitudinē ordinata. parte. 6. fol. 62. c. d.

Tribulos et spinas post peccatum terra homini ad laborem peperit: nō q̄ alibi antea nascerentur tē. parte. 1. fol. 25. f.

Tribunal quid ē et quomodo christus in tribunali sedebit. parte. 6. fol. 29. e.

Tribus iuda in scriptura pte ceteris clara et multiplex memoratur. parte. 3. folio. 69. a. Item par

te. 1. fol. 276. d. et sequenti. g.

Tribus iuda q̄ pmo secuta sit moysen per mare rubrum est incertū: et nō habet fundamentū in textu. parte. 1. folio. 277. g.

Trib⁹ sacerdotalis et regia potue runt cōmisceri per matrimoniu dispensatiue et q̄re: licet phibitū fuit ne sibi trib⁹ miscerent. pte. 1. fo. 328. b. c. d.

In tribub⁹ filiorū isrl p desertū ambulanti b⁹ non erat isrlm⁹: de q̄b⁹ et quō itelligēdū sit. pte. 1. fol.

Tributū vicioz q̄tidie soluūt pessimo (155. b. exactori diabolo q̄ dissoluti animo peccatū implicari nō metuant. parte. 3. fo. 321. b.

Tributū pprie q̄d dicat tē. pte. 2. fol. 246. c.

Tributa q̄ a subditis q̄si iure solebam⁹ exigere: vbi generalis fames ingruerit dimittam⁹ vt dī mittat nobis pater debita nra. pte. 2. fo. 259. f.

Tricenari⁹ integritatē fidei et perfectionē operis significat: sine quib⁹ nemo accedere debz ad diuina mysteria. pte. 1. fol. 272. e. et fol. 348. b.

Tricesima die sepulture mēoriā facere defuncto rū vnde traxit ecclia p̄suerudinē. pte. 1. fo. 298. f.

Tricesimo āno baptisat⁹ christ⁹: fac miracula: docet: vt repmat temerarios q̄ oēz etatē ad hec officia idoneam putant parte. 5. folio. 135. b. Item parte. 1. fol. 271. d. et folio. 72. e.

Trinitatē mysteriū nō integre nec perfecte p̄iores patres attigerūt: fortasse nec et apli an missi onē sp̄s sancti. Et hui⁹ figura. pte. 2. fo. 5. a. b.

Trinitas i vtroq̄ testamēto p̄dicat. p. 4. fo. 17. a.

Trinitatē fides postq̄ p mūdū cepit p̄dicari p̄nētia scōz/ victi sūt adūsarij eoz. pte. 1. fo. 86. f.

Trinitas sola substantia ē q̄ nō extrin/ (Interl. sec⁹ sed sui natura sc̄a est. parte. 1. fol. 293. g.

Tristabile et dolorosum facili⁹ sustinet ab hoīe q̄si videt aliq̄s secū comportantes q̄si partē doloris sui secū portātes. parte. 3. fol. 10. c.

Tristabile et odiosū ē aliqd fm se acceptū: q̄d tñ est acceptabile ad finē relatū. pte. 3. fol. 10. f.

Tristari peius ē q̄ timere. parte. 4. fol. 112. d.

Tristitia q̄d sit et vnde causet/ et quō somnū causat. pte. 5. fo. 178. d. et fo. 219. f. Itē p. 4. fo. 112. d.

Tristitia duplex ē. Vna q̄ (Itē pte. 3. fo. 323. d. absorbet et desicit rationem. Alia que aliquantulū turbat. pte. 6. fol. 63. f. Itē pte. 4. fo. 74. c. d.

Tristitia ois oīz ex amore: et h̄ q̄ mō. pte. 6. fol.

Tristitia aploz de morte christi recordat⁹ (70 d. ecclia singul⁹ ānis ex paterna traditiōe. pte. 1. fo.

Triturantē seu excutiunt diffos (103. b. Interl. miter terrenāscētia. parte. 4. fol. 53. f.

Triumphus christi describit. parte. 3. fol. 97. d.

Tropologia libera est/ et his tñ legibus circūscripta vt pietatem sequat⁹ intelligenti sermo/ nisq̄ contextum. parte. 4. fol. 391. b.

Trulla q̄d significet. pte. 3. fol. 354. e.

In trulla tria considerantur que cementario cōducunt. parte. 3. fol. 354. e.

Tuba consuetudinaria apud rerū peritos fmio do format⁹: vt tribus fistulis greis in capite angusto inspiret. parte. 2. fo. 203. f.

Tuba signum belli est: est etiam tuba que canit in verbo dei. parte. 1. fol. 323. e.

Tuba terribilis/ vel in bello sumit/ vel in aduētib⁹ regum apparat. parte. 3. fol. 307. a.

Tubis utebantur iudei sicut apud catholicos campanis utitur parte. 5. fol. 24. c. Itē pte. 6. fo. 55. c. et fol. 60. c. Itē pte. 4. fol. 221. c.
Tubay vsus erat ad qtuor. s. ad ppli pgregatio nē: ad castrorū motionē: ad belli cōgressionē: et ad festi celebrationē. pte. 1. fol. 280. d. b.
Tuba congregandi aliter fit: et aliter fit pducti onis: aliter victorie: aliter persequendi inimicos: aliter pclusionis ciuitatū. pte. 2. fol. 203. f. et fol. 204. f.
Tube dupl'r accipiunt in veteri lege: (303. g. qdā p tubis ductilib'. s. d. metallo: qdā corneē rē. qñ et vbi vtreq' vsitabant. pte. 3. fol. 207. b.
Tubarum festū apud hebreos qñ incipiebat: et quō peragabaf. pte. 3. fol. 205. f. g. Dicif et neo menia. fol. 206. a. Item parte. 1. fo. 78. c. et folio 173. a. et folio 255. b. et quottuplici causa fiebat
Tubay festū siue neomenia qre (pte. 1. fol. 316. g. institutū sit. pte. 3. fol. 206. a. b. c. d.)
Tuba q iudicem chustū pueniat/ que/et qualis sit. parte. 6. fol. 112. a.
Tum Tumens quattuor sunt species. parte. 5. folio. 170. e. Item parte. 3. fol. 60. f.
Tun **Tunicis** pelliceis indutus est adam et vxor ei': et quare. parte. 1. fol. 227. f.
Tunicis duab' quō pontifex legis indutus ē: et iesus phibet aplos duab' tunicis indui/ cū lex et euangelii cōuenire debeāt. Ibidem. e.
Tunica vna sufficit de cōmuni cursu in terra p missionis/ qz est multū calida: et quod ibi esset sufficiens vel etiam superflui/ esset in regiōe frigida necessariū. pte. 5. fol. 36. f.
Tur **Turba** est hominū quorū sermo. et sensus instabi lis est et vagus. parte. 5. fol. 149. c.
Turbati ad iudicium dei recurrere debemus: et quare. parte. 3. fol. 8. e.
Turbauit se iesus et fremuit/ quē ali' turbare nō petuit. Sic oīa hmōi suscepit: qz voluit. parte. 5. folio. 219. a. et fol. 225. e.
Turbo quid sit. parte. 6. folio. 160. a.
Turma est multitudo triginta bellatorū: et ē pro prie peditum. pte. 1. fol. 267. b.
Turpe est hominē in fide ab infantia nutritū ra lium subire magisteriū qui repente magistri fa ci sunt. parte. 1. fol. 260. a.
Turpitudine pleriq' nō exercēt i ope/ sed adhuc continua cogitatione grauant in mente/ et per quē significant parte. 1. fol. 252. f.
Turpitudinis infirmitas pna in ruinā excipit ho nestate nuptiali: et qd sanis est officiū/ egrotis est remediū. pte. 1. fol. 38. b.
Turris ophel in carcharia dicif turris nebulosa: et quare. pte. 2. fo. 231. e. et fol. 257. b. et fol. 258. a.
Est etiam nomē ville extra hierusalē. fol. 266. a.
Item turris gregis. pte. 1. fo. 99. g.
Turrim cū posteri filiorū noe edificarent in cam po sennaar/ mutauit de' effigies/ et nō cognouit quisq' fratrem suū. pte. 2. fol. 190. e.
Turturis proprietates: Et quid mystice represe tant. parte. 5. fol. 131. b.
Turtures maiores sunt meliores et pinguiiores. parte. 1. folio. 216. c.
Turtures sūt in magna abundātia in terra pro missionis. parte. 1. folio. 216. c.

U **Acce** lactantes vitu **U** **los** naturaliter inclinānt ad eos nu triendū. parte. 2. fol. 69. d.
Uacca comburens quō maculabaf ex b: cū illa combustio fieret ad b q ex cinerib' vacce cōbuste imūdi purgaret. pte. 1. fol. 296. d.
Uacce tm sex fuerūt imolate vt tradunt hebrei p totā durationē vtriūsq' templi: Quaz prima fuit facta i deserto tpe moysi rē. pte. 1. fol. 297. d.
Uacui et plenū quō opponant. pte. 5. fol. 192. c.
Uah vox exultationis. parte. 3. folio. 76. a. d.
Ualentīn' heretic' vnde occasione error' sui ac cepit/ dicens q filius dei corpus celeste attulit. Et redarguit. p. 5. fo. 195. f. Itē pte. 4. fol. 427. b.
Uallis plorationis factū ē nobis vbum caro fa ctū/ bibens calicē passiōis. pte. 3. fol. 275. f.
Ualuē in portū statuunt: vt eis congruo tpe pa refactis/ ciues istradi et exēdi facultatē habeāt. parte. 2. folio. 257. a.
Uangides q ppli dicant. pte. 4. fo. 428. b.
Uanu quid est. pte. 3. fol. 299. e.
Uaneglorie sectatores cū se homib' pferunt/ ali os de fatuis sensib': alios de indignis meritis re prehendūt. pte. 3. fol. 60. e. et sequenti. g.
Uanegloriosi significant p volatilia. pte. 4. fol. 397. b. Item per esau. fol. 423. b.
Uanitas mūdāna vt puluis euāescit et ad iser/ ni mērore deducit. Et p qd significat. pte. 4. fo. 475. b.
Uanius nihil eo q putat pl' valere nu/ (475. b. mū q' deū. parte. 3. folio. 159. f. Interl.
Uapulans extra/ iam in secreto menti/ agit vt ne mo oblatret/ et de' adiuvati/ ibi manens de eter nis agit: qd tibi nō licet extra i strepitu. pte. 3. fo. 195. e. Interl.
Uapulaturos semin' multi eri (195. e. Interl. stimāt si nesciāt qd operari debeāt et auertūt ne audiant veritatē. parte. 5. fol. 159. a.
Uas oē qd fusile est/ durū quidē ē: s' cū labi' fra gile esse solet. parte. 3. folio. 80. a.
Uas honoris/ aut contumeliē vnusq'sq' effici: nō casu/ neq' fortuitu: sum' em rōnabiles et libe ri arbitrij. Se q'sq' talē pbeat vt elect' ē mērea tur/ et vas honoris efficiet. pte. 1. fol. 303. d.
Uasa dicuntur cuiuslibz artis instrumenta apd hebreos similit' et arma milit' et localia muli eris. pte. 1. fol. 82. c. et folio. 187. b. et fol. 355. e. b.
Item pte. 2. fol. 267. d. Itē pte. 4. fol. 59. f. et fol. 139. b. et fol. 272. b. et fol. 418. f.
Uasa ecclesie vt calices et alia i pmitina ecclesia fue rūt de materia parū piosa vt de stāno/ cupro/ et ferro/ et hmōi: q postea facta sunt de auro et argē to et lapidib' piosis. p. 4. fol. 99. b. Uide i lxxi.
Uase fetido/ vel oleum/ vel vinū fa/ (penus cile corrumpit. pte. 1. fol. 232. e.
Uasa hebreorū debēt req'scere etiā die sabbati: nec licitū ē eis ea locare/ et accommodare gētilib' ad faciendū opa sua: vt securim ad scindendū li.
Uasa q sanctificata sūt et qd' mī (gna. p. 1. fo. 172. f. nistrant scāscōrū nō portāt ab aialib' mūt: s' q ea portāt i humer' suis rōnales debent eē ho/
Uasa dñi sunt q iā apti (munes. pte. 1. fo. 272. a sūt ad capiēda munera diuina/ et habiles sūt ad ministeriū dei. parte. 2. fol. 172. e.

Uac

Uab
Ual

Uan

Uap

Uaf

Posillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

- Uas** auri excelsū helias et iohannes et hieremias. parte. 3. fol. 53. f.
- Uasa** ire et uasa misericordie sunt in ecclesia q̄ ē thesaurus dñi. parte. 4. fol. 173. e.
- Uer** uasa ire ministrat poculū vite uasis miseri- cordie. pte. 1. fol. 106. e. Interl.
- Uastator** terrarū et tributis cūcta opprimēs au- diet quomodo admirando dicet: Quomō ces- sauit exactor? Quomō est cōtritus et ad nihilū redactus. parte. 4. fol. 32. a.
- Ube** Uibera castari nō frangunt: sed meretricū lais pellibus irrugant. parte. 3. fol. 357. a.
- Ubertas** securitatē securitas negligentia/ negli- gentia contemptū parit. pte. 4. fol. 156. b.
- Uec** Uecordia nulla maior q̄ diuini pceptis fortis insistere p hūana retributione. pte. 3. fol. 23. d.
- Uecordia** quippe magna est laboriosa agere/ et aūre laudis inhiare. pte. 3. fol. 23. d.
- Uecrigal** quid dicat. pte. 2. fol. 246. c.
- Ueb** Uebemorth quō interpretat. Et iudei dicunt esse nomen cuiusdā aialis incredibilis magnitudi- nis: tantū q̄ in vno die depascit herbas mil- le montiū rē. parte. 3. fol. 77. e. f. Uide in Leui- athan et in Letus.
- Uel** Uelaf aliquid dupliciter. pte. 6. fol. 65. d.
- Uelle** multiplex. Est enī velle nature/ velle gra- tie/ velle vicij. parte. 6. fol. 17. b.
- Uelle** nature p se impotēs: nec palmā meret: s̄ vincit et trahit a velle vicij. Ibidem. b.
- Uelle** dicat deus: et hoc fm quinq; modos. pte. 3.
- Uellentibus** discipulis iesu spi- (fol. 253. b. cas: an peccauerūt transgrediendo sabbati ob- seruationem. parte. 6. fol. 283. f. g.
- Uelū** duplex erat tabernaculi. Unū ostij atrij: et hoc erat sub cura et custodia caathitarū. Aliud erat pendens i ostio atrij sub cura gerfonitarū. pte. 1. fol. 270. d. et fol. 272. d.
- Uelū** scissū tpe passiois q̄le fuit: an qd fuit i t̄ros- tu/ an qd intra scrip̄sanctorū. pte. 5. fol. 86. b.
- Uelū** templi scissū est: quid p hoc significet. pte. 6. fol. 65. b. Item pte. 1. fol. 180. a.
- Uelū** qd ē subiectionis signū: nō habet vir/ in si- gnū libertatis. pte. 6. fol. 49. a.
- Uen** Uene corpus sicut sanguinē habet: sic vene ter- rarū aq̄s laetes: q̄ cūssit ē erūpūt. parte. 4. fol. 394. e.
- Uenatores** mali et etiam boni: et qui (394. e. sint. parte. 4. fol. 251. f.
- Uenatores** i sacra scriptura viri i bono inueniunt: ecōtra piscatores raro i malo. pte. 3. fol. 223. a.
- Uedere** noli sapiam et doctrinā/ et q̄re. pte. 3. fol. 331. d.
- Ueditionis** et emptionis iura quō ser- uent et ratificent. parte. 4. fol. 155. f.
- Uenenata** serpētū depelli medicamēt/ ex serpētib? pfect/ phibēt q̄ medicamē peritiā gerūt. pte. 1. fol. 306. b.
- Uenia** aliter dat fratri petenti: aliter (306. b. inimico persequentī. pte. 5. fol. 57. b.
- Uenia** petēs a dño/ quia peccauit: et homini pec- canti in se ac penitētī dimittere nō vult: ille du- plex pondus et statherī dolosam habet in cor- de suo. parte. 3. fol. 328. f.
- Uenim** i hūc mūdū vt trāscam? de v̄tute i v̄tu- tē: neq; pmaneam? p terrenis sic ille q̄ dicebat: Anima habes multa rē. pte. 1. fol. 322. b.
- Ueter** de? vel idolū gulosorū est. Quis templū est coquina: ministri/ coquinarj/ imolare pecu- dea/ coctē carnes: fumus incēsoꝝ/ odor saporū. pte. 4. fol. 222. d. h. et sequenti. d.
- Ueter** receptaculū ciboꝝ: oēs labores et momē- tanea blandimēta gule/ stercoꝝ sine cōdenat. parte. 1. fol. 226. g. et fol. 350. f.
- Uenter** dicat exactor/ et quare. pte. 3. fol. 74. e.
- Uenter** mero estuans/ declinat cito ad libidinē. parte. 6. fol. 96. c. et fol. 119. f.
- Uentre** sequit partus. pte. 1. fol. 167. f.
- Uentiloqui** dicat phytōnes q̄ i ventre habēt de- monē/ verba exteri? pferentē. pte. 1. fol. 351. a. c.
- Uentilabū** quid est. pte. 5. fol. 14. g.
- Uentura** deus cognoscat: sed nō ideo necesse est nos facere quod ille psciuit: sed quod nos pro- pria volūtare sumus facturi: ille quasi deus fu- turum p̄nouit. parte. 4. fol. 214. b.
- Uentus** inuisibilis est ppter suam subtilitatē: et ideo vocat spūs. parte. 4. fol. 309. b.
- Uentus** est motus aeris: cuius velocitas p pen- nas signatur. parte. 3. fol. 239. f.
- Uer** p̄ne p̄p̄ discursus celeritatē tribuit. pte
- Uerū** aliq̄ sūt serenti: aliq̄ pcellosi: (4. fol. 175. e. aliq̄ egrotatiui/ et aliq̄ sanatiui. pte. 3. fol. 374. d.
- Uerū** qd p̄tinuit i manibus suis: De hoc nō p̄t respondere p̄bi p̄fecte: q̄ de v̄tīs locuti sūt val- de sup̄ficialis et imp̄fecte. pte. 3. fol. 337. e.
- Uer** stella variata noia fortis: q̄re et v̄n: et mira- bile ē i ei? motu cū sole rē. pte. 3. fol. 72. g. h.
- Ueneri** assuet? et si aliq̄ cuigilet p̄cipiēdo ad ho- rā mala q̄ icurrūt: tñ cito reuertit ad vomitū. p- pter malū habitū vel carnis corruptionē. pte. 3.
- Uerax** est solus deus: homo ex deo (fol. 331. b. verax est/ ex se mendax. pte. 6. fol. 229. a.
- Uerberatio** in lege nō habebat vltra quadrage- simū ictum. parte. 1. fol. 356. b.
- Uerū** quid dicat. parte. 5. fol. 185. e. f.
- Uerū** dicat vox significatiua/ et quo mō. pte. 5.
- Uerū** qd foris sonat: signū est vbi (fol. 185. c. quod intus lucet. pte. 6. fol. 229. a.
- Uerba** colloq̄ntiū q̄si volādo p aerē ab ore dice- tiū/ ad cor pueniūt audiētū. pte. 1. fol. 177. b.
- Uerū** nostrū mediū est inter intentionē loquē- tis et eius effectū. parte. 3. fol. 130. d.
- Uerū** nostrū quod pferimus/ temporale est et transitorij/ et se ostendit/ et de quo loquimur: multo magis verbū diuinū ofidit patrē sic ē. p-
- Uerba** crumpētia sunt p signo (te. 3. fol. 374. e. interioris hominis. parte. 4. fol. 223. a.
- Uerba** aliq̄ pl? p̄turbāt q̄ vulnera. pte. 3. fol. 4. g.
- Uerba** sapientie in silentio et quiete discunt. par- te. 1. fol. 134. e. Et de hoc figura.
- Uerba** in ventū pferre est ociosa dicere: est con- sueta d alijs loqui: et postea ad detractiōes eo- rum p̄silire. parte. 3. fol. 20. b.
- Qui** p noxia verba dilabunt: ab omni statu re- ctitudinis pereunt. Ibidem.
- Uerba** ventosa mali pferunt: nā dicta eorū et si- quādo q̄ sana sunt p sententiā: inflata tamē sūt per elationem. parte. 3. fol. 36. b.
- Uerba** vacua dicunt cadere i frā: q̄ sūt p nihilo habēda et oim despectu calcāda. pte. 2. fol. 67. e.

In Glossas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. dely.

Verba aubus cōparant: q3 p aera trāsuolāt ab
 ore loquētis ad audientē tē. pte. 3. fo. 333. f.
 Verbi variē distinctiones pro capacitate audi-
 torū: significant p varia vasa ad offerenda li-
 bamina. parte. 1. fol. 178. c.
 Verba indebita si aliqñ pferim⁹ ex mētē turbati-
 one: nō desperem⁹ de venia. pte. 4. fol. 139. g.
 Verba similia ptingit habere iustos et iniustos:
 et in quibus dñs ab his offendit: in eis verbis
 ab illis placat. parte. 2. fol. 180. b.
 Verbū locosum ppter aliquā causam recreatio-
 nis honestā dictū nō nocet. pte. 6. fo. 95. g.
 Verbū aliquod sic pferit aliquādo: vt est conso-
 nū fidei catholice: licet pñciās illud dñi hoc
 nō intelligat sed aliud: et pter intētiōē loquat⁹
 diuina virtute hoc faciēte. pte. 1. fo. 69. h.
 Verbis imoderat⁹ et inepte leticie dedit⁹ pferū
 q3 se corrigit: et dñs vult eē grauis iracūdis effi-
 ci: i illo viciū inepte leticie p immoderatā cō-
 tinētā ad iracūdie viciū trāst. pte. 1. fol. 238. e.
 Verbū malū scurrile et inhonestū: significat p se
 men immundū. parte. 1. fol. 241. d.
 Verba falsa/opa ficta et occulta ambiciosoꝝ: per
 que querūt obtinere in ecclesia gradū sibi inde-
 bitū: significant p thuribullū. pte. 1. fol. 291. d.
 Verbū nimis obscurū vel ambiguū vulgi more
 debet dici: vt intelligat etiā ab indoctis. Quid
 est pdest locutionis integritas: si audientē nō
 edificat: parte. 1. fol. 280. b.
 Verba in ventū dispersa nō euanescent: sed cum-
 cta in auctore reuertunt⁹: et bene plata iuuat lo-
 quentē: et male grauant. pte. 3. fol. 333. f.
 Verba dicunt folia. pte. 6. fo. 274. f. h. Itē pte. 3.
 Verbū apud hebreos p re frequen- (fo. 87. g.
 ter accipitur. parte. 2. fol. 181. c.
 Verboꝝ cōplexiōes retia sūt. parte. 5. fo. 138. f.
 Verba plus valere q3 corpa in quibusdam faten-
 dū est. Nec dico sanctis verbis vel dei verbis:
 sed quibusdā verbis q3 inf hoies habent: q3 quō
 nominē nescio: sunt tñ iutili arte cōposita: cui⁹
 vocabullū sit q3 cui⁹ placuerit. pte. 1. fol. 302. a.
 Verbi nri ad dñi diuinū differētia. pte. 5. fo. 185
 f. g. et eoꝝ ad inuicē cōpatio. pte. 6. fo. 229. a.
 Verbū dei predicatū pñmū minus videt⁹ et con-
 tēptibile/eloquentie et sapie philosophice: licet
 ipsum pcedat altitudine/amplitudine et anno-
 sitate. parte. 5. fol. 97. f.
 Verba nostra ad deū sunt opera: sed que et qua-
 lia sint apud deum. pte. 3. fol. 24. f.
 Verba dñi audimus dñi facimus: et sic recte pro-
 rimis predicamus. pte. 4. fol. 215. b.
 Verba sua loquit⁹ nō dei: q3 i expositiōe sacri elo-
 quii: vt auditorib⁹ placeat aliqd fingit. pte. 4.
 Verbis dei qui stimulat et cōpūgit: (fol. 215. a.
 et qui tanq3 equus in libidine ferebat⁹: si penitet
 et conuertit⁹: gladio verbi dei videt⁹ predicans
 equos subneruasse. parte. 2. fol. 18. b.
 Verbū dei q3 aure mentis audire desiderat: tria
 oportet trāsire et totalit⁹ auferri ab eo. pte. 2. fol.
 Verbū dei quod in ecclesia pñcat⁹: si (157. d.
 tota fide et deuotione suscipias: fiat tibi quod
 cunq3 desideras. Si tribulatio/consolat⁹ te. Si
 letat⁹/ p spe futura cumulat tibi gaudia. Si ira

cūd⁹ es/dicit: Desine ab ira tē. pte. 1. fo. 157. a.
 Verbum dei neglexisse nō minoris piaculi est q3
 corpus dñi: quod si decidat: reos vos creditis:
 et recte creditis tē. parte. 1. fol. 208. f.
 Verbū dei p eo q3 auditorib⁹ infest⁹: nūc via/nūc
 veritas/nūc vita/nūc resurrectio noiā/ nūc eti-
 am caro/nūc dñs spūs. parte. 1. fol. 207. a.
 Verbū dei q3 in ecclesia docent sacerdotes: p car-
 nē designat: que ex sacrificiis sacerdotibus de-
 putat⁹. parte. 1. fol. 215. f. et fol. 226. a.
 Verbi diuini variē sūt distinctiones p varia capa-
 citate auditorū: et significant p varia vasa ad of-
 ferenda libamina facta. pte. 1. fo. 276. c.
 Verbū dei si mysteriū tegit/pute⁹ dicit⁹: si ad po-
 pulos effluit/sons appellat⁹. pte. 1. fol. 30. a.
 Verbū dei subtrahit duplici cā. pte. 6. fol. 192. h.
 Verba diuina dñi vltra modū discutiunt⁹ in car-
 nale intellectu cadunt. parte. 3. fol. 338. f.
 Verbis dei vel pphete/ si aliqd dicit⁹ q3 ad litte-
 ram absurdū videt⁹: ob significationē dictū esse
 nō est dubitandū. parte. 1. fol. 39. b.
 Verbū dei si q3 infidelis suscipit: nec comedit/et
 abscondit: dñes ex eo ebullit. pte. 1. fol. 157. a. b.
 Verbis diuinis cū intēdimus: demonū insidias
 grauius toleram⁹: q3 mēti nostre terrenar⁹ cogi-
 tationū puluerē aspgūt: vt intētiōis oculos a lu-
 ce intime visionis obscurēt. pte. 1. fol. 86. e.
 Verbis vstratis loquit⁹ nobis scriptura: vt ex co-
 gnitis pcedat ad incognita. pte. 1. fol. 50. e. In/
 Verbū dei per lucernam significatur: et (terl.
 quando occultat⁹/ et quando super candelabru
 ponit⁹. parte. 5. fol. 146. f.
 Verbū dei p machera petrinā pñgat⁹. pte. 2. fo.
 Verbū dei predicatū/ per rore signifi- (27. c. f.
 catur. parte. 2. fol. 39. d. et sequenti. a.
 Verba celestia q3 i amore bonoꝝ opes pñcim⁹
 et cōseruamur: clauī dicunt⁹. pte. 2. fo. 216. a.
 Verbū dei hamo compas. pte. 5. fol. 139. c.
 Verba ecclesie beatificat: qui ea que audierat/
 opere cōsummat. pte. 3. fol. 55. b.
 Verba diuina dicunt⁹ emūctoria: q3 sūt q3 cef-
 sio ceremoniar⁹ predicat⁹. parte. 1. fo. 179. f.
 Verba christi dicunt⁹ fragmēta colligēda: et hoc
 speciali ratione. parte. 2. fol. 189. f.
 Verbi diuini pñcationē q3 impedire nitūt⁹: et ad B
 grūt occasionē p q3 significant. pte. 2. fo. 247. d.
 Verba dei q3 q3 imutabiliter eueniūt: et q3 nō
 implent⁹/ sed mutant⁹ frequēter: et de hoc distin-
 ctio. parte. 1. fol. 305. g. h. et fol. 306. a.
 Verba ipostitiōis man⁹ sūt mystica: q3 pñma⁹
 ad aliquod opus electus. parte. 6. fol. 120. e.
 Verba aploꝝ sunt panes/ laganā pphetar⁹: et qñ
 ro panes laganis ad nutriendū aptiores: tārtū p/
 cellūt dñā aploꝝ dñis pphetar⁹. vtriq3 aut⁹ agy-
 mi sine fermēto sciētie secularis. pte. 1. fo. 217. b.
 Verbū dei sicut p pphetas pñtur ad homines
 velamine littere tectū: sic verbū dei in nouissi-
 mis diebus ex marie virginis carne vestitū p/
 cessit in mundū. parte. 1. fo. 214. c.
 Verbū in diuinis ex quo suscepit hominē: id est
 carnē et animā: nunq3 deposuit animā: sed caro
 posuit animā in morte. parte. 5. fol. 216. e. f.
 Verbū i diuinis iohānes euāgelista alijs modis

Posillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

noiat q̄ ceteri de eo loquētes. pte. 5. fo. 185. f.
Uerbū caro factū est/ dicit euangelista: et nō di-
 cit: **U**erbū homo factū est/ vel anima: et ratio
 quare. parte. 5. fol. 188. a.
Uerbū purū solidū cibū/ angeli māducāt: nos vō
 verbū/ sed in lac versum. pte. 5. fol. 205. a.
Ulerēdia humana p̄pediti/ rectitudinē quā ha-
 bem⁹ in mēte/ nō audem⁹ voce exprimere. pte. 5.
Ulerēdia in malo laudabilis: in (fol. 149. e.
 bono econtra. parte. 4. fol. 215. b.
Ulerēdia p̄ciosissimū ornamentū est in frōte
 mulieris: et p̄positū dicit: **U**lterius mulier/ me-
 retricis facta est tibi. pte. 3. fo. 395. c.
Ulerēdia duplici artabant/ p̄parentes: quia
 nūc primū obscenū motum in membris senti-
 ebant: et p̄pter transgressionē hoc contigisse
 sentiebant. pte. 1. fo. 42. a. Interl.
Ulerēda dicit mēbra defuerūt/ p̄cubitu. pte. 1.
Uleritas siue veritatis certitudo (fol. 245. g.
 subiacēs facultati naturali intellectus: sufficē-
 ter ostendit q̄n reducitur ad prima p̄ncipia per se
 nota: veritas aut̄ excedens facultatē intellect⁹:
 p̄firmat p̄ opa diuina. pte. 5. fo. 194. b. g. et fo. 121
 b. et fo. 17. d. et fo. 30. b. et fo. 138. c. et fo. 203. c.
Uleritas intellect⁹ n̄si causat a reb⁹: s̄ veritas in-
 tellect⁹ diuini est causa rerū. pte. 3. fo. 218. g.
Uleritas inueniēde difficultatē patit quicq̄ in
 hac terra natus: sp̄ne et p̄unctiones toruosa/
 rum questionū suffocant verbū/ ne i homine fa-
 ciat fructum. parte. 1. fol. 43. a.
Uleritas i scripturis philosophicis/ et veritas i scri-
 pturis sacris a q̄ et p̄ qd accipiat. pte. 3. fol. 283. f.
Uleritas docēda ē cū debitis circūstātijs. pte. 3.
Uleritatis via plana est/ graue iter (fol. 392. c.
 mendaciū. parte. 3. fol. 35. e.
Uleritatē loqui est rationabiliter loqui: vanita-
 tem loqui/ strepere est. parte. 1. fol. 139. e.
Uleritas tutius audis q̄ p̄dicat. pte. 6. fol. 211. b.
Uleritas hūilis audis: s̄ sine piculo n̄ p̄t p̄dicari.
Uleritatē p̄dicātes/ gratiā nō (pte. 5. fo. 225. a.
 habent apud homines. parte. 6. fol. 39. b.
Uleritatē x̄bū/ bonū ē māsue audire et suscipe:
 et modeste ac prudēter p̄ferre. pte. 3. fol. 393. a.
Uleritas p̄pter duas causas querētibus ē absco-
 denda. pte. 5. fol. 174. a. et fol. 111. a. c.
Uleritas duab⁹ de causis occultat. pte. 5. fo. 65. e.
Uleritatē q̄ p̄ fraudē et maliciā subuertere q̄rūt:
 adorāt draconē: vt sūt detractores/ adulatorē/
 aduocati/ cupidi/ et iudices in q̄ rē. pte. 4. fol.
Uleritatē dei qui in corde sentiūt/ et ex/ (330. b.
 terius impugnat ne victi videant: hi in abscon-
 dito faciē eius accipiunt. parte. 3. fol. 31. e.
Uleritatē dicere supiori requirenti p̄ iuramentū
 quilibet tenet/ et quare. parte. 5. fo. 22. c.
Uleritas noiat p̄ quā hō talē in verbis et factis se
 ostendit/ qualis est interius. parte. 3. fol. 105. b.
Uleritatis incircumscrip̄te saporē cum subtiliter
 degustam⁹ cōtēplationē subita/ quasi sibilū te-
 nuis aure percipimus. pte. 2. fo. 157. a.
Uleritate q̄ hoc intelligat cū dicit: **U**nūc veritate cō-
 perit qm̄ nō ē p̄so. acce. deus. pte. 6. fol. 185. d.
Uermitū natura est/ momentis singulis moueri.
 parte. 3. fol. 49. e.

Uermes generat auaricia/ et diuitiāz ceca cupi-
 ditas/ his qui pecuniā habēt: et videntes in ne-
 cessitate fratres suos/ claudūt viscera ab eis: et
 de hoc figura. parte. 1. fol. 156. f.
Uermes i nobis nō sūt nisi ex māna. i. x̄bo dei.
 Post susceptū em̄ verbū dei si quis peccat: effi-
 cit ipsum verbū vermis: q̄ et⁹ cōsciētia sp̄s fodit/
 at: et arcana pectoris rodat. pte. 1. fo. 156. f.
Uermis cōsciētis in cōsciētis vermis.
Uernaculi qui dicunt. pte. 3. fol. 344. a.
Uerius quid et vnde dicat. pte. 3. fo. 3. b.
Uerterū quid est. parte. 3. fol. 340. d.
Uertigo quid sit. pte. 4. fol. 41. c.
Uerū dicit aliquid tripliciter. Uno modo quia
 distinguit contra fallum. secūdo contra figura-
 le. tertio cōtra participiū. pte. 5. fo. 187. c.
Uerum amare in verbis/ nō verba/ boni ingenij
 indoles est in signis. Quid em̄ p̄dest clauis
 aurea si nō aperiat: Quid obest lignea si ape-
 riat/ parte. 1. fol. 280. b.
Uerū tacere nō est malū. parte. 3. fo. 93. b.
Uera sūt suauia amatori dicit: s̄ iudicia hoim
 de occultis nō suauia. parte. 3. fol. 263. b.
Uera falsis p̄mixta i aliq̄ disputatiōe vel narra-
 tione cuiuslibet: tāq̄ i vni⁹ corpis colore aparē-
 tia: significat leprā/ tāq̄ verū falsisq̄ color locū
 humana corpa variant. parte. 1. fol. 273. a.
Uera et bona qui de se loquit necessitate cogen-
 ter: tātō magis humilitati iungit/ quanto veri-
 tati sociatur. parte. 5. fol. 225. a.
Uere dicuntur res inq̄tum conformantur p̄-
 me veritati. parte. 5. fol. 212. h.
Uad vesperā mundi verbū ē caro factum. In illa
 carne tñ agnoscere dicimur dei quam suscepit
 ex virgine. Ihas verbi dei carnes neq̄ manēne/
 q̄ meridie quis manducauit/ sed ad vesperam:
 et de hoc figura. parte. 1. fol. 157. b.
Uestimēta sicut ad ministrandū congrue debēt
 deponi: ita ad docēdū honeste debēt assumi. p̄
Uestimētū ad decorē vt ad (te. 5. fol. 225. b. c.
 delectationē seruus dei nō debet habere/ s̄ tñ
 ad tegendā nuditatē. parte. 5. fol. 13. f.
Uestimēta p̄ se calere nō p̄t: s̄ adiūcta viuētū
 corpi/ dñ exhalātes mēbroꝝ poros p̄tegūt: ema-
 nātē ab intimis calore expmūt. pte. 3. fol. 69. b.
Uestimēta grossiora cū indura fuerint: quia in-
 duentis membris bene applicata nō nuberēt/
 stare referunt. parte. 3. fol. 71. c. e.
Uestimēta viduāz certa et sua fuerūt in tpib⁹ pa-
 triarchaz/ nec q̄lia cōiugatoꝝ. pte. 1. fol. 104. c.
Uestimētū tuū quo opiebar/ nequa q̄ vetustate
 defecit rē. hoc dictū de iudeis p̄ desertū pegri-
 nātibus/ quomō et de quibus intelligēdū. pte. 1
 fo. 281. f. et fo. 264. a. et fo. 341. b.
Uestimēta sūmi p̄tiffi q̄ et q̄lia sint: et qd p̄ illa
 designet. pte. 3. fol. 385. c. f. p̄te pte. 1. fol. 188. c. d.
 c. f. g. b. et fo. 192. b. d. e. et fo. 228. b. c. d.
Uestimēta pueroꝝ (vt dicit Ra. Sa.) crescebāt
 cū eis s̄m augmētū suę q̄ntitatē/ dñ pegrinabā-
 tur p̄ desertū hebrei. parte. 1. fol. 341. b.
Uestimētū ecclesie ē quisq̄ fidelis. parte. 1. fol.
Uestimētorum/ alia sunt bona/ alia (238. e.
 pessima. parte. 4. fol. 282. a.

Ud

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon i Nico. de ly.

Testis linea habilis et mollis est et adherens cor
pori. parte. 1. fol. 223. b.

Testium i fluru et studio nemo putet peccatum
deesse. parte. 5. fol. 144. e. et fol. 167. b.

Testis q ex lana lino q3 cōfici: lino interi^o celat:
lanā in supficie demonstrat. pte. 1. fo. 356. b.

Testes cōmunes atq3 speciales sacerdotu3 atq3
pontificū veteris legis: q3 quot et quales descri
bunt. pte. 1. fo. 227. f. g. b. et fol. 228. b.

Testibus quotidianis et quibuscumq3 p vsu vite
cōmunis pollutis: nō debemus ingredi sancta/
sanctoru: sed mūda cōscientia et mūdis vestib^o
tenere dñi sacramēta. parte. 4. fol. 282. b.

Testē nuptiale charitatis facim^o de lana imacu
lari agni: et lanā de colo in fusu: de leua in dexte
rā traicimus: qñ de bonis nostri redēptoris: et
de exemplis operū eius stolā glorie celestis no
bis: ac vestē nuptiale charitatis facimus. pte. 3.

Testes chasti quare milites diui (fo. 340. b.)
serunt. parte. 5. fol. 340. d.

Teteris testamēti habere noticiā multū pdest.
pte. 6. fol. 126. e. et fo. 148. b. Itē pte. 1. fol. 184. a.
et fol. 291. g. et fol. 315. f. et fol. 321. e.

Teteris testamēti et noui sciētia cōparant^r ad so
lilitatē panis et teneritudinem lagani. pñes
spargunt oleo/lagana yngunt. Abai^o em est lu
mē et grā noui testamēti q3 veteris. parte. 1. fol.
217. b. et fol. 225. f. et fol. 229. b.

Tetus testamētū quod p nouū euacuatū est:
significat p pñas tabulas moysi fractas et no
uum per secundas. parte. 1. fol. 205. d.

Teteri testamēto pñectū nouū fraterno federe:
et grā legi/sicut aarō moysi. pte. 1. fo. 188. b.

Teteris testamēti cultus p varias figuras mu
tabilis fuit: euangeliz^o xō stabile et fixum: et de
hoc figura. parte. 2. fo. 209. a.

Tet^o testamētū et nouū dicunt^r liber int^o et foris
signatus: et quō. pte. 6. fol. 247. e. f.

Teteris testamēti auctoritatē cur tenemus: cui^o
ritū nō obseruamus? pte. 6. fol. 148. b.

In veteri testamento est nouum testamētū/si
cut rota in rota. parte. 4. fol. 211. c.

Tetus testamētū: vide in Testamētū vetus.

Tetule aliq3 sortilege dimittūt de nocte vasa in
quib^o eaq3 discoopta: vt numia nocturna (q3 vo
cāt bonas res) ad pñerādū illuc veniāt ad bi
bēdū: vnde et hic error puenit. pte. 1. fol. 235. b.

Tetustatis cōsuetudo ē tanta: vt etiā pñessa ple
risq3 vitia placeant. parte. 3. fol. 2. a.

Tetustas humana et maledictio i duobus consi
stit. f. in culpa et pena. pte. 6. fol. 15. a.

Tet^o Alexillū cuiuscumq3 tribus (sicut dicunt aliqui he
brei) erat simile in colore lapidi posito in ratio
nali: in quo erat scriptū nomē sui patriarche. p/
te. 1. fol. 268. d. et fol. 269. a.

Tia dei par/būilitas/patiētia ē: q3 q despiciūt/di
cūt: Sciētiā viaz tuaz nolum^o. pte. 3. fo. 44. a.

Tie vniuersē dñi quibus mundū regit: et ratio
nalē creaturā sunt miscōia et iusticia. pte. 1. fol.
204. c. et fo. 288. g. et fol. 372. a.

Tie nō sunt assignandē deo p quas ipse incedit
fm deitatem. pte. 1. fo. 208. d.

Tie aliq3 nō sūt quib^o ad nos venit deus: nec sūt

alie quibus ad eū veniamus q3 misericordia et
veritas. parte. 3. fol. 291. a.

Tias q3 tuor ambulauit christus: et applicat^r ad
vias de qbus salomō dicit: Tria sūt mihi diffi
cilia: et quartū penitus ignoro. parte. 4. fol. 21. c.

Tias duas aīc ostēdit scēptura. Tñā/qua in car
ne posita: p legē dei virtutib^o exerceat. Aliā xō q
post resurrectionē ascēsurā ad celos: p multas
māsiōes ad patrē luminū puenit. pte. 1. fo. 322. b.

Tia bñ agēdi triplex ē: q3 vel ope/vl cogitatioe:
vel verbo aliqd boni agif. pte. 1. fol. 154. a.

Tia peccādi hoibus est triplex: in facto/i dicto/
et in cogitatione peccant. parte. 1. fol. 154. a.

Tia ipioz dicit^r pñitio: q3 terit^r terit. Dicit etiā
infelicitas: q3 ad infemū ducit. pte. 3. fol. 104. a.

Tie due sunt p quas diabolus nūc subuertere
animā rationālē. Tñā sub specie leuitat^r. Tñā
est per oppositum. parte. 4. fol. 241. b.

Tia triū diez pñecti sūt israelitē et duplici itel
ligif. f. q3 pñā die sui recessus ambulauerūt per
tantū spaciū quantū faciūt tres diete: vel q3 per
tres dies cōtinue ambulauerūt. pte. 1. fol. 281. b.

Tiator q3 dicat. pte. 3. fo. 44. b. et fo. 45. d. e. f. g.

Tiator in biuio vel in compito circūspicit quo
gradiatur. parte. 1. fol. 104. c. e.

Ticarius iesu christi debet esse valde mollis pi
erate erga bonos: et durus eqtate aduersus ma
los obstinatos. parte. 4. fo. 142. d.

Ticarius christi significat p samuelē. pte. 2. fol.
80. d. et per ezechiam. fol. 234. b.

Ticenari^o vtriusq3 testamēti cōiunctionē signi
ficat: legis. f. que in qñq3 libris: et euāgelij/qd in
quattuor scriptū est. pte. 1. fol. 196. a.

Tices ministrorum (vt tradunt hebrei) phinees
nepos aaron ordinauit. Sunt aut vices vigin
tiquattuor quas dauid ordinauit ad ministeri
um tabernaculi. parte. 2. fol. 199. a. c.

A viceſimo anno numerant^r q ad bellū eligunt:
q3 ab hac etate p vñquēq3 vicioz bella nascū
tur: ideoq3 ad pugñā eligunt: vt pugñet p libi
dinē ne luxuria superent. pte. 1. fol. 267. d.

Ticū in Titium.

Tictima qd sit re et moralitate. pte. 4. fol. 94. b.

Tictima anime quando dicitur ceca/ clauda/ et
languida. parte. 4. fol. 424. a. d.

Tictimā hui^o deo eē acceptā difficile ē: q3 nō pñ^o
reliquit culpā p qua offert. pte. 2. fo. 254. b.

Tictores vicioz victoriā attribuere nō debēt p/
pñe virtuti/ s3 bonitati diuine. pte. 1. fol. 320. c.

Tictoria duplex. vna vincit mūd^o: alia vincunt^r
regna. pte. 6. fol. 158. c. d. e. g. et fo. 235. g.

Tictoria adepta de hoste fornices sibi erigebāt
antiquitus victores in quibus viriū suarū lau
des describebant. pte. 3. fol. 328. f. b.

Tictū negare seminātib^o spūalia q3 tenent ho
mines de iure naturali/ diuino et hūano: grau^o
est pctm q3 manū nō porrigere egeno simplici/
spūalia nō semināt. parte. 5. fol. 37. b.

Tictum tenuē sub vili tugurio sumere: melius ē
q3 splendidas epulas cū fatigatione in incertis
locis querere. parte. 3. fol. 414. a.

Tictus tenuis tā anime q3 corpori vtilis est: su
perfluus xō econtra. parte. 3. fol. 419. c.

Postilla et Additiones alioz Repertoriū alphabeticū

- El**icus quid est. parte. 6. fol. 181. e.
Elidue vere sūt duplici gradu. pre. 6. fol. 121. e.
Elidere p audire accipit: vt ibi: Luncet aut ppls videbat voces: quō z quare. pre. 1. fo. 165. d.
Elidere aliqñ accipit nō solū p visione corpali: s etia p cognitione intellectuali. pre. 5. fol. 188. b.
Elidere deū negant: qui dicunt eū nō curare humanas res. parte. 3. fol. 100. e.
Elō videt vana qui fixus ē i illo q ē sup oia: cur mens sursum ē: qui dō hēc cogitat sub sole viuit: vbi vanitas. parte. 3. fol. 265. a.
Eligenarius numerus sicut dualis: ppter duas decades: in malo solet accipi: sicut vndenari: qui vno indiget vt sacru expleat numerū. f. duodenariū. pre. 4. fol. 273. e. et fo. 432. b.
Eligilat q oculos apertos in vero lumine tenet. pre. 5. fol. 158. e. Itē parte. 6. fol. 227. e.
Eligilie tres sūt: z pnt p eas itelligi tria tpa. f. iuuetur: senectut: z etatis medie tē. parte. 5. fol. 158. f. b.
Eligilie quattuor. Prima vigilia est (158. f. b.) custodia puericie. secunda est custodia iuuentutis. tertia status virilis. quarta senectut. parte. 5. fol. 158. g. Itē parte. 1. fol. 269. b.
Eligilie mltē i qb laudād ē dñs. pre. 4. fo. 188. e.
Eligintiduo nūer i septur diuis/ pncipalib causis ascpit sepe repit: z enūerant plura. pre. 1. fol. 270. f.
Eliginti qñq nūer ē qdrat: z qd p eū (270. f.) representat. pre. 5. fo. 204. e. et vix aut nūq i bono repit. parte. 4. fol. 225. f. et fo. 269. e.
Eligintisepte: Numer iste z ad bonū z ad malū pōt referri. parte. 4. fol. 253. a.
Eligintiocto cōplebis si ab vno vsq ad. viij. oēs i ordine numeros numeraueris. pre. 1. fol. 180. f.
Elilla (vt dicit lyra) ē: q nō hz muros: et ciuitas villa est clausa muris. parte. 1. fol. 333. d.
Elille cuilibet notabili debet vnus presidens ppositus assignari: qui faciat inter homines iusticiam obseruari. parte. 2. fol. 212. d.
Elum facere ē possidentē violēter expellere: z possessionē diripere. pre. 2. fol. 16. e.
Elincere frustra nutrit malignos spūs q seipsum prius nō vincit. parte. 3. fol. 76. b.
Elincula iusta diripit iusticia. pre. 5. fol. 57. d.
Elincula corporea sunt fames/ sitis/ z hmoi: que hic nequeunt solui. parte. 3. fo. 12. e.
Elinculū plaustrī ē grossū q funicul. pre. 4. fol. 15. c.
Elindicta an sit p se petēda/ vel appetibil. (15. c) ppter se. pre. 6. fol. 282. b. et fol. 283. a.
Elindicta appetere qñ est iustu/ z qñ iniustu: z qñ modis hoc contingat iniuste appetere. parte. 5. fol. 20. b. Itē pre. 3. fol. 416. g.
Elindicta quō/ z qñlter/ z qñ modis ē appetēda: z qñ nō est querenda. pre. 5. fol. 22. d.
Elindicta p se null debet sumere de ppa iuria/ nisi incūbat sibi ex officio: z tūc melius ēēt q p aliū faceret: vt legif de platone. pre. 2. fo. 90. e.
Elindicta in qbusdā nō phibet q sit ad correctiōē: q z ipsa ptinet ad miscōiaz: nec impedit ppositū māsuerudinis. pre. 5. fol. 22. e.
Elindicta pia dū rebell subdit. pre. 3. fo. 110. a.
Elindicta quomō sancti petunt a deo in terra de aduersarijs. parte. 5. fol. 170. d. g.
Elindicta christus duob modis i his q merent/ exercet tē. parte. 4. fol. 444. e.
Elindicta iusta punit creatura: qñ se erigit p creatorē: vt se inferiorē cognoscat. pre. 3. fo. 379. a.
Elindicta diuise ordo. pñ de pñtis irascit qñ si cōpūgūt: inde malicia hoīs i sua indignatione/ ira/ z tribulatione derelinqit tē. pre. 3. fol. 200. b.
Elindictas qñ minar ē dñs adē dicēs: In qñq die co. mor. mo. confirmauit sicut nō ad horā/ s sūt vsq in finē seculi. parte. 3. fol. 138. f.
Elinea florētē si imoderatū frig vlt est attigerit: discusso flore boni tabescit. pre. 3. fol. 35. g.
Elinee fruct de nouo plantate/ trib annis pñtis fm legē reputat immūdus. pre. 1. fol. 356. c.
Elinee quicūq locat/ cum baptisimi mysteriū sibi datur. parte. 5. fol. 66. d.
Elinea etiam est instrumentū bellicū ad destruendum murum. parte. 4. fol. 248. g.
Elinū ex vetustate laudē consequit: mala dō ex nouitate. parte. 3. fol. 366. a.
Elinū nō esse bibendū/ assent Titian: sed quomodo hoc intelligendū. parte. 4. fol. 361. a.
Elinū pbare volētib qñ mod ē. pre. 3. fo. 132. f.
Elinū fort potio mltiplicat spūs: z sic ē remediū p dolorē animi z corpis. pre. 3. fol. 339. d.
Elinū sanos iuuat: z cor hoīs sani dūtarat letificat: febribus dō pñcie parit. pre. 2. fol. 36. e.
Elinū potatio excessiua inducit ad leticiā ineptā z ad luxuriā. pre. 4. fol. 468. d.
Elinū corda superboz inflāmās/ sic ad facinorū impellit: sicut ignis ferri duriciāz mollit/ z candescere facit. parte. 3. fol. 419. f.
Elinū oia p talenta loq facit/ et quomō. parte. 2. fol. 271. e.
Elinum preciosū dicit vinū predo/ (fol. 271. e) num/ z quare. pre. 4. fol. 359. b.
Elini haust imoderat: z iterior/ z extior visus igerit cecitatē. pre. 3. fo. 331. e. Itē pre. 2. fol. 25. e.
Elini de dicit liber/ z qñ: z quō depingit: habet etiā alia noia. pre. 4. fol. 468. d.
Elinū pñt a christianis phibitū ē mō iudeis bibere ex traditionibus paternis: licet in lege nō sit eis phibitum. pre. 4. fo. 295. c.
Elinū bibere gentiliū pñtūz fuit neemie: qñ tñ de cōmuni cursu erat iudeis illicitū. pre. 2. fol. 242. f. g.
Elinū detulerunt secū israelite de egypto: quod ex illo constat: Nā si omīno nihil tulissent: vnde diceret: Sedit populus māducare z bibere. pre. 1. fol. 366. e.
Elolētia fidei religiosa est: segnicies criminosa. pre. 5. fol. 167. b. Itē pre. 4. fo. 236. g.
Elolentia grādis est/ in terra nasci/ z celū capere: et habere p virtutē qñ nō possumus p naturam. parte. 5. fol. 39. b. et fol. 167. b.
Elolētar: fm nostrū modū loquendi/ dicit vsq ad cor confusus. parte. 4. fol. 427. b.
Elipera sic nascit vt violenti creat. pre. 3. fo. 42. f.
Elir d: a virtute: z iō qñlibet vir efficit qñ ixtutib moralib cōueniēter exercitat. pre. 2. fo. 284. d.
Elir nō debet exercere act muliebres: vt filare z lauare pānos/ z similia. parte. 1. fol. 155. b.
Elir mliebua facere ptra naturā ē: comā crispare/ torquere capillos tē. parte. 1. fol. 355. e.
Elirilitatis z pulchritudinis indicū sunt cesariēs z barba. parte. 4. fol. 218. f.

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon in Nico. de ly.

Vir dicitur imago dei et ad imaginē dei. hoc mul-
tipliciter exponitur. parte. 6. fol. 49. c. f.
Vir ut portionē sui corporis amplecteret in se-
mina: salubri dei consilio factū est ne a se puta-
ret diuersū quod de se cognosceret fabricatū. par-
te. 5. fol. 58. e.
Vir caput mulieris est quadru (te. 5. fol. 58. e.
plici ratione. parte. 6. fol. 49. a. b.
Vir si loquitur: cōtinuo cōtēplamur si viro digna
sint quae dicuntur: et si eruditus sit: per eruditōis intui-
tu etiam dicta pensamus. parte. 1. fol. 320. b.
Vir orans: dū suo iudici se offert et colloquitur:
ubi cōditionē suā pōnit: nō debet se velare. parte
Vir litteratus vel super alios in ali (6. fol. 49. a. b.
qua gratia eleuatus: siue seculari fuerit siue re-
ligiosus: ex gratia sibi data aliqui erigit in super-
biā: et vult usurpare sibi ecclesiā vel dignitatē:
et significat per ruben. parte. 1. fol. 98. b.
Vir ad deum conuersus oliue fructifere compa-
ratur. parte. 4. fol. 350. b.
Vir bonus qui deo permittente et diabolo pro-
curante cadit in aliquod peccatū: sed ex dei mi-
sericordia resurgit ad maius bonū: illius figu-
rā gerit ezechias. parte. 2. fol. 180. d.
Vir sancti tanto vigilanti se circumspectione
custodiunt: quanto se pulsari sinistris motibus vel
transitorie dedignant. parte. 2. fol. 108. a.
Vir iusto periculū est manere prope locū pecca-
torum: ne patiat in anima vel in corpore propter vi-
cinitatem eorum. parte. 1. fol. 73. b.
Vir fortiter pugnat contra passiones inordina-
tas: triumphat de quattuor passionibus: principa-
libus: quae sunt in eptū gaudii in prosperis et do-
lor nimis in aduersis: et spes de bono futuro in cō-
pētē sibi: et timor inordinatus de incursiōe tēp-
malis: et significat per dauid. parte. 2. fol. 106. d.
Vir excellentes in ecclesia christi: odorē fame per
sanctā vitam et sanam doctrinā dantes in eccle-
sia dei: signant per mandragoram: et sunt poma
valde rara. parte. 3. fol. 366. f.
Vir sancti cum quicquid sapientie/eloquentie et acti-
onis bone percipiunt: bene viuēdo in edificati-
onē fidelium conferunt: aurū et argentū in impen-
sas templi offerunt. parte. 2. fol. 243. b.
Vir sancti lucerne sunt: quod oleo spiritus sancti infusi: et ipsi
igne dilectionis ardēt in corde: et primis lucem
scientie pferunt in lingua. parte. 2. fol. 143. c.
Vir spirituales sic subditos suos vel monēdo vel
plagēdo foueāt et coanimēt: sicut gallina fouet
oua sua et coanimat. parte. 4. fol. 181. f.
Vir perfecti in scientia et vita intelliguntur per
stellas. parte. 3. fol. 50. d.
Vir perfecti ascendētes de virtute in virtutē: signā-
tur per rechabitas. parte. 4. fol. 159. d.
Vir sancti quicquid habent boni: deo attribuunt: nō
sibi: et per quod significent. parte. 2. fol. 70. a.
Vir dicitur clarus lignis cedrinis assilant. parte. 2.
Vir bonus realiter et nō apparenter (fol. 208. a
tū: significat per tobiā. parte. 2. fol. 283. b.
Vir bonus habēs in se rationē dominatē carni:
significat per abraā. parte. 1. fol. 66. b.
Vir sanctus dicitur liberare dei et quare. parte. 4. fol. 129. f.
Vir sancti viro: est sapientia. parte. 4. fol. 236. f.
Vir perfecti terrenorum sepe ptingit indigentia: cum

semper assit virtutū copia. parte. 3. fol. 363. b.
Vir duplex animo quis dicitur. parte. 6. fol. 210. e.
Vir pessimus et vir bonus est animus: qui et qua-
les sint. parte. 2. fol. 16. g.
Vir omnino cognosco: quod exponēdū: sicut quod pertinet
ad virginatē purgati animi. s. heroicā. parte. 5.
Vir tres qui apparuerunt abraē: di (fol. 128. f.
cunt hebrei quod fuerunt tres angeli: michael. s. ga-
briel et raphael. parte. 1. fol. 70. c.
Vir in sacris veneris portabant ornamenta mu-
lierū et instrumenta earū: utpote colum. fusum/
et similia. parte. 1. fol. 355. b.
Virago nō signat mulierem de viro sumptā: ut
fuit eua: sed magis proprie dicitur virago: si sermo
latinus patet. parte. 1. fol. 39. d.
Virga diuersimode accipitur: proprie scilicet et meta-
phorice. parte. 5. fol. 36. f.
Virgam in manu portabat doctores hebreorum/
et quare. parte. 5. fol. 36. g. Item parte. 3. fol. 252. b. Item
parte. 1. fol. 137. b. et fol. 292. d.
Virga multipl. dicitur. parte. 4. fol. 190. a. et fol. 384. e. b.
Virga habet omnis princeps. parte. 1. fol. 292. c.
Virga est signū dominū et correctiōis. parte. 1. fol.
Virga ferre et nō ferre virgā: apostoli iussi (292. b)
sunt: quod intelligendū. parte. 5. fol. 148. e.
Virge quot in tabernaculo federē corā testimo-
nio posite fuerunt. parte. 1. fol. 292. b.
Virge magorum an veri dracones facti fuerant:
an potius videbantur esse quod nō erant ludifi-
catione venefica. parte. 1. fol. 138. a.
Virga virilis apud hebreos cōmuniter nomia-
tur sagitta. parte. 3. fol. 415. d.
Virginitas supgredit cōditionē hūane naturae: per
quā hoies angelis assimilant. parte. 6. fol. 43. e.
Virginitas tenet supremū gradū iustitiae castitatis:
id significat vitā cōtēplatiuā. parte. 5. fol. 76. g.
Virginitas carnis/corpus est intactū: quae virgi-
nitas paucorum est. parte. 6. fol. 74. a.
Virginitas cordis/fides est incorrupta: quae est
omniū fidelium. parte. 6. fol. 74. a.
Virginitas quae et quilibet et quod repari potest. parte. 4. fol.
Virginitatē qui dicitur cōsecrant: mores (13. d.
oportet virginitate cōdignos/ ostendat: absti-
neat ab ociosis verbis: ira/ rixa/ detractione/ ha-
bitu impudico/ comestationibus/ potationibus/
et huiusmodi: vigilis/ sanctis orationibus/ lectionibus/
elemosynis/ et huiusmodi vacet: ut quod future vite sta-
tū in professione tenet (in qua nō nubent neque nu-
bent: sed sunt sicut angeli in celo) huiusmodi quod
statū quantū mortalibus possibile est: in pſen-
ti studeant imitari. parte. 2. fol. 134. a.
Virginitas altus mons est: ad quā qui non po-
test cōscendere/ maneat in legitimo coniugio:
quod melius est medio cō bono vti/ quod per abrupta li-
bidinis precipitari. parte. 1. fol. 73. b.
Virginitas in paradiso/ extra nuptias. parte. 1. fol.
Virginitatis testificatio quomodo fiebat (44. f)
in lege veteri. parte. 1. fol. 356. f. g.
Virginitatē vel viduitatē vouētibus/ nō solū nu-
bere: sed et velle damnabile est. parte. 6. fol. 121. e.
Virginitatē quomodo voluit apostolus omnes seruare
sicut ipse fecit: cum ut sic nō fuisset completus nu-
merus electorum. parte. 6. fol. 42. g.

Postillā et Additiones aliorū Repertoriū alphabeticū.

Virgo vera: et corpe et spū casta ē. pte. 4. fol. 121. f.
Virgo vel mulier continere pponens: sed de sua
 securitate nimis confidēs per thamar significa-
 tur. Diabolus em̄ inter valde ppinquos ignez
 concupiscentie carnalis accēdit. pte. 2. fol. 110. d.
Virginib⁹ q̄ iactant pudicitia: et impudenti vul-
 tu pferunt castitatē: cū aliud habeant in consci-
 entia: pōt conuenire dictum ppheticum. Tem-
 plum domini rē. pte. 4. fol. 121. f.
Virginē nō ēē: magis expedit q̄ de virginitate
 insolescere. parte. 2. fol. 79. d.
Virgines discite non circūcurrere per alienas
 edes: nō demorari in plateis: nō aliquos in pu-
 blico inmiscere sermones: ecce maria in domo se-
 ra: festinās in publico. pte. 5. fol. 125. h.
Virginū est trepidare: et ad oēs viri ingressus pa-
 uere: et oēs affat⁹ vereri. pte. 5. fol. 124. e.
Virgines lilia dici possunt quia per augmentū in
 deo crescunt: et induunt gratie vestibus in pre-
 senti: et glorie in futuro. pte. 5. fol. 157. h.
Virgines in sc̄ptura solēt appellari mulieres. par-
 te. 5. fol. 318. a.
Virginē suā. i. x̄ginitatē suā: sic (te. 5. fol. 318. a.
 nōnulli intellexerunt verbū apli/ nulla tñ hoc si-
 mili scripturarum locutione demonstrant/ cum
 sit inusitatissima. parte. 1. fol. 318. a.
Virtuosus hō et p̄stans magis eligit mori p̄ chri-
 stiana x̄tate q̄ fictionē trāsgressiōis fingere. p.
Virtuosum sicut decet letari (te. 4. fol. 468. h.
 de obseruatione diuine legis: ita et tristari de ei⁹
 trāsgressiōe: nō solū in se s̄ etiā in alijs. pte. 3. fol.
Virtuosus adulationibus deceptus (273. c.
 merita sua manifestat ad sui gloriā: et sic amit-
 tit ea per diuinā sententiā. parte. 4. fol. 69. h.
Virtuosus hō cōpā tetragono q̄ sic corp⁹ tetra-
 gonū op̄ie sedet i q̄libet latere: sic x̄tuosus bñ
 se habet in omni euentu fortune. parte. 3. fol. 5. d.
Virtuosus hō vere et laude nullo mō extollit⁹ s̄
 melior efficit⁹ et apparet veritas virtutis. Si autē
 extollit⁹ apparet falsitas. parte. 3. folio. 335. d.
Virtuosus hō q̄ contra vitia fortiter p̄liat⁹ dispo-
 nit exercitiū suū. i. congerit actiū bonoz in tres
 partes: et significat per dauid. pte. 2. fol. 116. d.
Virtuosi manentes cum vicijs/ significant per
 filios israel manentes cum egyptijs: quozū rex
 a. diabolus excitat p̄lm suū. i. maloz colle-
 gium ad persecutiōē iustozum vt per impatiē-
 tiā franganē. parte. 1. folio. 123. d.
Virtuosam vitam assequi/ valde promouet et co-
 adiuvat: q̄ quis a pueritia sua sit cōsuetus ope-
 ribus virtuosis. parte. 5. fol. 39. f.
Virtuosum opus requirit discretiōē et operati-
 onem. Discretio nō valet sine operatiōe nec ali-
 qd opus bonū ē sine discretiōe. pte. 1. fol. 233. g.
Virtus est bona qualitas mentis qua quis bene
 vtit⁹: et nullus male vtitur quam deus in nobis
 sine nobis operatur. parte. 3. folio. 264. f.
Virtutes quedam sunt cōmunes seu hūane: q̄/
 dam autem sunt excellentes seu heroice. pte. 5.
 fol. 18. c. et fol. 128. e. Item pte. 1. fol. 50. h.
Virtutes dicunt⁹ quattuor anguli domus men-
 tis: et etiā quattuor flumina paradisi. pte. 3. fol.
Virtutes quattuor principales dicunt⁹ (7. f.
 q̄tuor latera. Vel etiā virtutes tres theologi-

ce et ip̄a operatio: dicunt⁹ latera. parte. 6. folio.
 272. e. Item parte. 1. folio. 51. d.
Virtutes cardiales s̄m doctores catholicos ma-
 nent in patria/ tamen s̄m alios actus q̄ in via.
 parte. 6. fol. 272. f. Item pte. 1. fol. 54. d.
Virtutes septē: tres theologicę: et quattuor car-
 dinales: significant per septē boues: que dicun-
 tur pulchre et crasse/ et q̄re. pte. 1. fol. 106. h.
Virtutes q̄tuor cardinales/ q̄ ceterarū virtutū
 genera: pueniēter nominātur cornua. pte. 1. fol.
Virtutum septenarius/ quibus q̄scit (219. f.
 homo d̄ terra formatus/ significatur per sabba-
 rum terre/ et q̄ modo. parte. 1. folio. 258. h.
Virtutes distinguuntur in politicas purgatori-
 as: purgati animi: et exemplares. pte. 3. fol. 287. c.
 Per virtutes morales efficitur homo bon⁹ s̄m/
 pliciter: per virtutes autem intellectuales non
 efficitur bonus simpliciter/ sed s̄m quid: vt bo-
 nus artifex: bon⁹ p̄s/ et h̄mōi. parte. 3. fol. 375. d.
Virtutes morales vndecim. i. fortitudo: tempe-
 rantia: liberalitas: magnificencia rē. significan-
 tur per vndecim stellas. pte. 1. fol. 102. d.
Virtus moralis dicitur quedam sanitas anime
 et firmatur/ et augetur per resistentiā cōtra fomi-
 tis inclinationē. parte. 3. fol. 352. g.
Virtutes morales infuse et acquisite differūt pe-
 nes mediū et finem. parte. 3. fol. 264. f.
Virtutes morales infuse sunt mirabiles: et qua-
 re. parte. 3. fol. 264. f.
Virtutē cuiuslibet moralis finis cōsistit in mode-
 ratione passionū et actionū hūanarū. p. 3. fol. 330. c.
Virtutū moralium finis nō possunt esse diuinitē tē-
 porales et mūdi honores/ et q̄re. Ibidem
Virtutes quattuor principales per quattuor flū-
 mina paradisi designant⁹/ et quare: p̄hison pru-
 dentia: geon temperantiā: tigris fortitudinē:
 euphrates iusticiā. pte. 1. fol. 37. b.
Virtutes politice possunt designari per solem. i.
 prudentia: per lunā iusticia: per stellas vero cē-
 tere virtutes intelligunt⁹. parte. 1. fol. 26. d.
Virtutes politice ex actib⁹ acquisite sicut cōne-
 ctunt⁹ prudētie politice: sic x̄tutes morales infu-
 se cōnectunt⁹ prudētie diuine vlt⁹ infuse. pte. 4. fol.
Virtutes cardinales quibus spiritu (204. d.
 aliter viuūt/ quattuor panib⁹ signant⁹: et q̄s cu-
 iusq̄ effectus. parte. 5. folio. 50. f. et folio. 91. f.
 Item parte. 2. folio. 137. a.
Virtutes percuti et mori dicunt⁹/ que et quomo-
 do. parte. 3. fol. 8. a.
Virtutes tres theologicę quō mori dicūt⁹. Ibid.
Virtutū gradus octo. parte. 6. fol. 224. a.
Virtute in q̄libet/ tres gradus assignari possunt
 parte. 5. fol. 44. d. et fol. 45. d.
Virtutū oīm matres sunt fides/ spes/ charitas et
 quibus deo nascimur et ceterę x̄tutes generant⁹
Virtutes tres theologicę per (pte. 4. fol. 20. e.
 quid significant. pte. 4. fol. 269. b. f.
Virtutes q̄ dicunt⁹ maiores: et quō virtutes con-
 nexę p̄portionabiliter crescere dicūt⁹. p. 5. fol. 55. h.
Virtutes licet sint cōnexę/ tñ aliq̄e sunt magis
 proprie contemplatiuoz: aliq̄e actiuoz: et
 aliq̄e p̄latorum. parte. 5. fol. 18. c.
Virtutes connexę sunt: vt qui vnam habet/ plu-

In Glosas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

res habere videat: sed eius que fuerit vberior:
et vberius pmiū. pte. 5. fol. 141. e.
Virtutis alicuius actus fm inferiorē statū bene
est impeditiū actus virtutis alterius altiorē
gradus. parte. 5. folio. 18. d. et fol. 31. f.
Virtutes iuste sūt nec possūt separari. pte. 2. fol.
Virtutum excellentia/vident virtuosū (137. b
vitam humanam excellere/ et ad vitam beatam
quodammodo appropinquare: et tales dicunt
beati quodāmo. pte. 5. fol. 18. c.
Virtutes qui sine hūilitate cōgregat/ quasi pul
uerem in ventū portat. pte. 1. fol. 356. a.
Virtutum gradus maxime in humilitate consi
stere p̄ Benedict⁹ intelligit/ cū in scala patriar
che iacob iter nostrum ad celestia designatū i
crementis et profectibus bonorum operum cō
parat. parte. 2. fol. 257. e.
Virtutes sunt ordinate in modum scalarū: vt ali
us quasdam: alius assequat oēs: vt quisq sub
leuet a terra. parte. 1. fol. 218. b.
Virtutes sūnt designant p̄ holocaustū: virtu
tes minores et cōmunia vota fidelium quib⁹ pā
catur deus/ per hostias pacificos. Ibidem. c.
Virtus fidelium quolibet: vicinaz sibi virtutū so
cietate velut p̄ sanguine crescit. pte. 1. fol. 187. d.
Virtuti vni non semper studendū est/ sed de vir
tute in virtutem eundum: et de alia ad aliā trās
eundum. parte. 1. folio. 299. e.
Virtutū quolibet alijs suffragat sine quo vnaq
q valde destituit. parte. 3. folio. 5. f.
Virtutes sibi herent et ita connexę sunt vt q̄na
caruerit omnib⁹ caret. parte. 1. fol. 299. e.
Virtutes quedā sūt incipientiū: alię proficientiū:
alię peruenientiū seu p̄fectoꝝ. pte. 3. fol. 287. c.
Virtutum opera aggredi refugiunt aliqui ex pu
sillanimitate/ curantes et quærentes tñ terre
na. parte. 5. fol. 77. c.
Virtutum perfectionē nullus ingredit̄ nec in ea
pmanet nisi dei gra adiuuet. pte. 1. fol. 53. b.
Virtutum iter inchoantibus adiuuando occur
rit christus. pte. 5. fol. 87. b.
Virtus magna hoīs parare cor suū ad obsequi
um diuine volūtat/ et dicere posse. Paratū cor
meū deus rē. parte. 2. fol. 249. b.
Virtutis aliquid/ vel boni operis quicūq bñ la
boras acq̄rit: deo nō sibi attribuat. p. 2. fol. 211. a.
Virtutes dupliciter habent ab hominib⁹. P̄mo
modo cōmuni et humano. Alio mō excellenter
quasi diuino. parte. 3. fol. 287. c.
Virtutum perfectio est ad hūc statum animi cō
scendere: quo gratiam conditoris vel in modi
co timeamus offendere. pte. 3. fol. 330. a.
Virtutum perfectio in hac vita est: vt casteti
meamus deum. parte. 3. fol. 330. b.
Virtutum finis in futuro est/ vt diuitias promiss
e hereditatis regni celestis/ gloriā et vitam reci
piamus eternam. Ibidem.
Virtutū p̄mia in hac vita dari nō possūt: q̄ p̄miū
vtrūq̄ excedit oē illud qd̄ t̄p̄aliter posset dari. par
Virtutum opera vt exerceam (te. 3. fol. 4. d.
(ait piger) timeo in publicū p̄dire: ne me antiq
hostis aduersitas tentet: vel quibet p̄uersus de
rideat: cōuicijs p̄fundat: iurijs afficiat: aut sic

alios iustos p̄sumat tormentis. pte. 3. fol. 330. b.
Virtutū in operib⁹ assueſcent iuuenes nō par fa
cit ad virtutē: imo multū. Ibidem. d.
Virtutes q̄ deserit: in quib⁹ p̄ficiat: imundis
spiritibus illas p̄dit. Et facit sic quis q̄ oua vel
p̄llos q̄s fouerat raptui exponit pte. 3. fol. 334. f.
Virtus perfecta est mor̄ possessio. pte. 5. fol. 18. b.
Virtutib⁹ aīa sustentat sic corp⁹ ossib⁹. pte. 4. fol.
Virtutib⁹ quēcūq cū modestia continē (107. e
tig: auditioni siue iudicio sapientiū: obseruan
tie mandatorū dei: et maxie simplicitati et hūili
tati studere videt̄: hui⁹ munda et recta opera i
tellige. Si aut̄ his contrariū corrigeat: aut si hō
potes: deuita ne ab eo corūpari. p. 3. fol. 328. a. b.
Virtus laudata crescit. parte. 3. fol. 324. d.
Virtutum exempla sunt secularib⁹ et regularib⁹
predicanda. parte. 4. fol. 159. f.
Virtutes aliq̄s vt habeas/ et alias negligas non
vult sc̄ptura sc̄ta: sed vt oib⁹ adornat/ et in ear
actib⁹ positus deo seruias. pte. 2. fol. 33. a.
Virtutes sibi inuicem herere philosophoꝝ sentē
tia est. parte. 4. fol. 37. a.
In virtutib⁹ conseruandis nō remissio: sollicitu
do debet eē q̄ in acq̄rendis. parte. 2. fol. 7. e.
Virtus aliqua perfecta est i fuga/ et fugiēdo vin
citur. parte. 2. fol. 13. a.
Virtutes discretionē querunt quarū nimietas
omnis in vicio ē. pte. 3. fol. 314. a.
Virtutū occasio sit sepe culpa fortis: et virtus in
firmos occasio p̄cti. parte. 3. fol. 430. f.
Virtus rara et arda et angusta ē via q̄ ducit ad vi
tam. parte. 4. fol. 256. b.
Virtutib⁹ semp p̄tradici. pte. 4. fol. 288. b.
Virtutū custodia ē agnitio infirmitatis. pte. 3. fol.
Virt⁹ nō est insensibilitas cordis: sicut et (76. b.
mēbra p̄ stuporē incisa nō dolēt. pte. 3. fol. 8. b.
Virt⁹ nō ē: nō posse peccare/ s̄ nolle p. 5. fol. 171. a.
Virtus tua cui deficiat: tunc erit virtus dei in te.
parte. 3. fol. 184. f. Interl.
Virtute sua nullus saluat: sed ecce vnde salus.
Oculi dñi super metuentes eū. pte. 3. fol. 131. b.
Virtutes vbi decet compositas esse nisi in sede
dei: De celo nāq̄ ad nos descēdūt. p. 1. fol. 219. f.
Virtutes animi excoluerunt aliqui: et philoso
phia in nōnullis aliquid egit: sed gentilis si qd̄
honestum habeat in moribus quia non deo:
sed sibi ascribit non sanctificatur nec inter pri
mitias recipitur. pte. 1. fol. 293. f.
Virtutib⁹ si aliq̄s studeat siue in seip̄o siue alijs
piū laborem impendat/ nō sibi sed diuie gr̄e im
puter: vt ei p̄secres oīs boni initium: a q̄ sperat
perfectionis supplementū. pte. 1. fol. 289. c.
Virt⁹ ē animi quā grecos p̄bi docent: q̄ nō pro
deo/ sed pro gloria exercent hūana. Est et assyrio
rū virt⁹ v̄l chaldeorū et astrologie studijs: sed nō
israelitica/ nec ad deū pertinēs. Sola nō apud
deū v̄l isrlitica nūerat q̄ a deo docet rē. pte. 1.
Virt⁹ descēda ē et imitāda et magi (fo. 266. a.
stroz terēda sūt lumia/ nō p̄fisi nature pte. 4. fol.
Virtus est quedā in anima nostra que p̄ (5. f.
rit sensus velut mater qui procedit ex nobis.
hec virt⁹ in alijs generat fortes sensus: in alijs
languidos et ineptos. parte. 2. fol. 24. c.

Postillā et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

Virtus animi et sensus/mentis filij sunt: filij vero
opa corporis misterio impleta. pte. 1. fo. 313. e
Virtutē inchoare laudē q̄ accepit/ q̄si plantati
ligni fructū an̄ ip̄s comedit. pte. 1. fo. 248. a. b
Virtutū variā spēs q̄ ostentant ppter laudes
hoim/ significant per pauonē. pte. 2. fo. 221. c
Virtutis bonū vastat per q̄tuor vicia/ q̄ sunt/
ferocitas tyrānica/ perfidia hereticorū/ fraudu/
lentia simulatorū/ malicia emulatorū. pte. 4. fol.
Virtutū opera quidā causa cupidit̄ (309. d. h
tatis terrene seu ambitione humane laudis fo
ris agitant: sed sub velamine pietatis dolū ne
que int̄ celat: et p̄ q̄s significant. p. 4. fo. 476. a
Virtutes cū hominē deserunt q̄ eum defendere
debuerant: in defectione carnalis sensus capif:
vt sepe bona opera se amittere/ ipse qui captus
est animus dolens cernat. Et de h̄ figura. pte. 2.
Virtutum operib⁹ a diabolo nu/ (folio. 186. b
dati/ qui de ecclesia recesserunt: ad cōmunionē
illius maioribus virtutibus exercitati plerūq̄
redeunt. pte. 2. fol. 243. b.
Virtutū exercitio i ordine ad deū/ tria occurrūt
impedimenta. pte. 3. fol. 400. f. g.
Virtutes aduersarias dicif de⁹ permittit: imo
incitare p̄modū: vt veniat contra nos in p̄e
liū vt vincam⁹/ et ille pereant. pte. 2. fol. 18. f
Virtutes contrarie apud infideles audientes q̄/
dam nomina: assunt/ etiam dant operā in h̄ ad
q̄s iocari se sentiunt: multo magis celestes vir
tutes/ si verba scripturę et ore p̄mamus: et si il
la nō intelligim⁹/ ille virtutes intelligunt et. pte. 2.
Virtutib⁹ decē ad atria dñi puenit: (fo. 22. a.
in exemplū decalogi decē virtutes/ decem virtu
tum effectus. parte. 3. folio. 105. a
Virtutes cū nō extollunt animū/ q̄si in pulue
rem reputatione agentis redigunt ad perfecti
onē perducūt. Et cui assimilant. pte. 3. fol. 350. f
Virtutū fabrica motus interiores/ et actus exteri
ores asperitate et rostituitate remota ad ratio
nis rectitudinem reducunt. parte. 1. folio. 50. b.
Virtutū doctrinā qui faciendo ostendunt q̄ lin
gua nō possūt h̄i sūt q̄ in ecclesia hūiliter et obe
dienter/ q̄ a magistris audiunt/ deuota mēte su
scipiunt. parte. 2. folio. 211. a.
Virtutes q̄dā clarissime sūt sanctorū q̄ nō oibus
in exempla operis possunt ostendi: s̄ tñ ad glo
rificandā dei grām recitari. pte. 2. fol. 250. b
Virtutum multiplicitate cū redolemus: in alta
ri boni opis thymiana ex aromatib⁹ composi
tum facimus. parte. 1. fol. 197. a
Virtus quantū virtuti iungit tantū incensū bo
ni odoris sincerius exhibet. pte. 1. fo. 197. a
Virtutes recogitando terere: et vsq̄ ad subtili
tatem examinis occultū retractare: est aromata
in puluere redigere. parte. 1. fol. 197. a.
Virtutes per vestimenta intelligunt que per ex
ercitium bonorū operum in religione nō atterū
tur sed magis solidant. parte. 1. folio. 366. b.
Virtutū vnaqueq̄ ppriam habet illuminationē:
aliū diez habet sapientia: aliū intellectus/ sic
et cetera. parte. 3. folio. 5. e
Virtutū perfectione q̄ magni sunt/ possunt coro
nari. Qui aut parui licet fulgore maiorū latere

videant/ a tenebris tñ maledictionū sūt alieni.
Virtutū vindictam in regno (pte. 4. fo. 159. b
anime deuastant quattuor: et per que significā
tur. pte. 4. folio. 351. b
Virtutes christ⁹ vult eē sine vana glia. pte. 1. fo.
Virtutē scia q̄sq̄ examiat. p. 1. fo. 259. a (238. b
Virtutū dona percipere nō ē sat/ fidelib⁹ nisi stu
deant pro cōmissis penitere. parte. 1. fol. 370. b
Virtus prima est per penitentia perimere veterē
hominē/ et vitiā odire. pte. 5. folio. 13. e
Virtus virtutū est p inimicis orare/ et de salute
eorū curare. parte. 6. fo. 273. f
Virtus ē gen⁹ signorū et p̄digiorū. pte. 6. fo. 76. e
Virtutes dicunt arma lucis/ et q̄re. pte. 6. fol. 28. b
Virtutes/ margarite sunt. pte. 5. fo. 46. d
Virtutē in actu in q̄ tota lex implet/ maior diffi
cultas est q̄ in alio q̄cūq̄ in q̄ non implent nisi
aliq̄ singularia p̄cepta leg⁹. pte. 1. fol. 166. d.
Virtus perfecta nō habet studiū vitiōis: nec vti
la ē iracūdiā vbi ē charitat⁹ plenitudo pte. 5. fo.
Virtus lenta ē et cunctatrix an̄ iudicat (151. a.
q̄ incipit/ q̄d decoꝝ/ q̄d honestū. pte. 1. fol. 232. e
Virtutē vir/ significat per iacob. pte. 4. fo. 423. b
Virtus creata ad actus aut habitus supernatu
rales se nō extendit. pte. 2. fol. 81. d
Virtus actiua q̄ pōt in maius: potest et in min⁹.
Quo illa regula intelligat. Ibidem.
Vis hūana sola sufficit i plerisq̄/ nec res idiget/ **V**is
neq̄ decet spūssci adesse p̄ntia. pte. 1. fo. 282. b
Visio quid ē. parte. 6. fol. 75. b.
Visionum tria genera sunt: que et qualia. pte. 6.
folio. 76. a. b. et folio. 240. b. h. et fol. 241. c. Itē
pte. 4. fol. 3. e. et fol. 294. c. d
Visio et fructio triū psonarū eadē ē et. pte. 6. fol.
Visio dei per essentiam soli christo cō/ (217. b
uenit per naturā: hominib⁹ aut per grām p quā
trahūt q̄dāmō ad naturā diuinā. p. 5. fo. 194. h.
Visio clara diuine eēntie an̄ et quō excludat rō
nē p̄phetie. pte. 3. fol. 8. c. h. et fol. 85. g
Visio nō ē nisi p̄tineat aliud mystice q̄d deo re
uelante sciaf. Et iō triplex visio ē triplex celū.
Visio et visionis itelligētia re (pte. 6. fo. 240. c
uelare diuinitus sunt de intrinseca et formali ra
tione prophetie. pte. 3. fol. 85. g. et fol. 88. a.
Visio bñi stephani vtz fuerit mental: aut imagi
naria/ vñ corporalis. pte. 6. fol. 178. g. h. et fo. 180. h
Visio vñ solet esse tēratio: solet em̄ angelus
iniquitatis transfigurare se in angelū lucis: et iō
sollicitē agendū ē vt discernas visioes. pte. 1. fo.
Visitare (vt papa vel legatus) vñā p/ (323. a
uiciā/ pōt accipe sumpt⁹ ab alia. pte. 6. fol. 74. f
Visitare dicif deus hoim/ q̄n dat ei bñificia spi
ritualia et corporalia. pte. 3. fo. 27. b
Visitare dicif deus p̄cā patrū in filios vsq̄ i ter
tiā et quartā generationē: et quō hoc intelligen
dum sit. parte. 1. fol. 164. a. b. c. et folio. 205. e. et
fol. 336. f. et folio. 359. g. Elide in Iniquitatib⁹
Visitatio bona de genere/ si sit alicui occasio rui
ne/ debet eā relinquere. Potēt visitatores. par.
Visitatio: et consolationē: et (te. 5. fol. 21. g
supplicium significat. Elcl: Visitatio in bono/
et visitatio in malo. pte. 4. fol. 35. f. et fol. 47. f. g.
et fol. 155. b. et fol. 224. a.

In Blossas ordinariā Interl. q3: necnon i Nico. de ly.

Vitum maxime delectant virides sationes et cō/
forant: et maxie qñ sunt herbe aromaticę. par/
tibus nomie vtimur aliqui in (te. 3. fol. 363. e.
his q̄ pertinent ad intellectū. pte. 5. fol. 188. b.
Vitus: qz primatū obtinet in sensib⁹/intermisce/
tur omnib⁹. Sic enī dicim⁹: Audi et vide: olfac/
et vide: palpa et vide. pte. 1. fol. 165. a. Interl.
Vitus exterioris et interioris ingerit cecitatē im/
moderatus haustus vini. parte. 3. fol. 331. e.
Vitus malox nisi prius claudat/nō patebit itui/
tus bonorum. parte. 1. fol. 307. b.
Vit Vita corporalis et vita spūalis comparant̄ q̄ ad/
generationē et nutritionē. parte. 6. fol. 50. d. f.
Vita p̄sens ad sufficientiā duo requirit. s. nu/
trimentū: et uestimentū: et iō circa ista solet ma/
gis sollicitari. parte. 5. fol. 26. b.
Vita animalis vt continuet requirit cib⁹ per/
quem restaurat humidū deperditū per actionē
calidi naturalis. parte. 1. folio. 36. b.
Vita frequenter accipitur pro operatione vite i
q̄ principaliter aliquis operat̄: sicut potare di/
cit̄ vita ebriosis: et peccare vita pctōris: et agere
iuste/vita virtuosū hoīs. pte. 6. fol. 14. b.
Vita hūana continuat̄ per vitales spiritus egre/
dientes a corde q̄ in senectute debilitant̄: et tan/
dem deficiūt: et sic vita terminat̄. pte. 3. fol. 38. b.
Vite causa/vitalem spūm conferēdo deus sic ē:
sicut sol per suam p̄sentia ē causa luminis/in/
aere radios influendo. parte. 3. folio. 33. c.
Vita carnalis per aerē exprimit̄: qz aerē spirami/
ne humanū corpus viuificat. pte. 1. fo. 364. e.
Vita tam longa quomō homines primis tempo/
rib⁹ viuebāt: Ad hoc pōt ratio assignari mul/
tiplex. parte. 1. fol. 49. b. f. g. et fol. 50. a.
Vite siue viuentiū gradus sunt quattuor. Elege/
tatiuum: sensitium: motiū fm locum: intelle/
ctiuium. parte. 5. fol. 186. d. Itē parte. 1. fo. 36. d.
Vite secularis circūitus et labor significat̄ p mo/
lam astinariā. pte. 5. folio. 56. a. et fol. 107. d.
Vita hoīs multas infirmitates corp⁹ et anie et
angustias solet generare. pte. 3. fol. 33. d.
Vita p̄ns dicit̄ ipsa tentatio/et nō tentari: qz ca/
ro corrupta ex se p̄ se molestias gignit. pte. 3. fo.
Vita p̄sens mari et fluuiō comparat̄ (20. f.
quia modo aduersitat̄ amaritudie afficimur:
modo dulcedine prosperitatis replemur. parte.
3. folio. 33. e. Itē parte. 1. fol. 375. b.
Vite huius miseria et breuitas exprimit̄ per si/
militudinē aranę/que texit inanes telas vt do/
lo capiat muscas: sic nos in rebus corruptibili/
bus laborabamus/inania terebamus. parte. 3.
fol. 222. a. et fol. 223. c.
Vita hominis comparat̄ tele terentis/ qz sicut te/
ritur addendo fila filis: sic hūana vita deducit̄
addendo dies diebus: et perfecta tela succidit̄
a terente: sic humana vita a deo de vita p̄sen/
ti. parte. 3. folio. 21. d.
Vita dieb⁹ singulis p̄ficit sic tela filis: s̄ q̄ magis
tela crescit/ad incisionē tendit. pte. 3. fol. 21. b.
Vita p̄sens est hyems: in qua nos mortalitatē
nostre frigidus corporis astringit. pte. 3. fo. 68. f.
Vita p̄ns ē vent⁹ transiens/et q̄re. pte. 3. fol. 69. e.
Vita nra in hac peregrinatione nō potest ēē sine

peccato/nec proficere sine tentatione: quia pro/
fectus noster per tentationē nostram fit: nec si/
bi quisq̄ innotescit nisi tentatus: nec potest co/
ronari nisi vicerit: nec potest vincere nisi certa/
uerit: nec potest certare nisi inimicum et tentati/
ones habuerit. parte. 3. fol. 81. b.
Vita humana prope omnis/peccatis circūlata/
tur: omnisq̄ conscientia suis cogitationib⁹ ac/
cusatur. parte. 3. fol. 283. b.
Vita impiorū nō vera sed falsa est: vident̄ viuere
nec viuunt. parte. 3. fol. 166. b.
Vita miseris subiecta/an et quomodo sit sim/
pliciter odibilis. parte. 3. folio. 27. g. b. et fol. 10.
g. Itē parte. 4. fol. 139. e.
Vita hoīs q̄re abbreviauit de⁹. parte. 3. fo. 222. a.
Vite sue terminū attingere dicunt quidā nō me/
ret̄ q̄s male viuendo: et bene viuēdo/asi tps me/
retur rapi ad premia vite. parte. 4. fol. 68. e.
Vitam p̄sentē qui diligunt longiora sibi eius/
dem vite spacia p̄mittunt. pte. 3. fol. 46. f.
Vita p̄sens per septenariū designat̄/sic per octo/
nariū futura. pte. 4. fo. 423. b.
Vita p̄sens recte perditur quando per ipsam ad
eternā vitā nō peruenit. pte. 5. fo. 38. f.
Vita cui⁹ hic mortua fuit in culpa: illic ei⁹ mors
viuit in pena. pte. 3. fol. 43. a.
Vita simulata pōt significari p statuam auream
nabuchodonosor: et q̄re. pte. 4. fol. 299. c.
Vita sine scia de facili pōt errare. pte. 4. fo. 263. d.
Vitas duas habz sancta ecclesia. Vnam qua la/
borat in terra. Alteram qua remuneratur in ce/
lo. parte. 4. folio. 272. f.
Vite due ecclesie. Vna per fidem: altera p spem.
Hec agitur in corpore et peregrinatione: vbi be/
atitudo est tñ i spe: sed miseria p̄esto ē de ad/
uersis et de peccatis. Illa in immortalitate: vbi ni/
hil mali: sed perfectio boni. pte. 5. fo. 243. f.
Vita nram cū deo dicam⁹: mēbra hostie frustra/
tim cōcisa sup ignē ponim⁹ p. 1. fo. 215. e. Interl.
Vite due sunt. Vna corporis: altera anime. V/
ta corporis anima: vita anime deus. parte. 6. fo.
Vita p̄sens sit fidelib⁹ (lio. 94. e. et fo. 232. a.
in vltu: futura in fructu. pte. 2. folio. 298. e.
Vite due nobis in corpore iesu christi predican/
tur. Vna temporalis: et istam declarauit domi/
nus in passione: altera eterna: et illam in resur/
rectione. parte. 1. folio. 91. b. e.
Vita christiana cōfigurāda ē christo vt mystice
nō tñ ei⁹ dictū: s̄ et gestis cōfiguret̄. p. 6. fo. 14. f.
Vita bene inchoanti⁹ tenera ac terre proximā:
signat̄ per herbas. pte. 3. fo. 56. e.
Vite melior⁹ vias aggredi metuētes ex ignauia
Vita pri⁹ eē debet q̄ do (arguūf. p. 5. fol. 77. e.
ctria. Vita ducit ad sciaz vitatē. pte. 5. fol. 19. e.
Vite austerioris exemplū p̄bent apli/ nō prepa/
ratas epulas: s̄ simplices q̄runt. pte. 5. fo. 94. f.
Vite austeritas requirit̄ i euāgelij p̄dicatore. pte. 5.
Vita rigida et p̄dicatio debz decliare (fol. 13. b.
mollū palatia q̄ frequētāt mollib⁹ iduti adulan/
Vita solitaria ducere ē meli⁹ (tea. p. 5. fo. 39. g.
q̄s ob vite p̄ntis necessaria vitā eternā pdere. p/
Vita bonorū quid sic persequi (te. 5. fol. 56. b.
sic vita iniquorū/quare/et quō pte. 6. fo. 126. e.

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici

Uita veritas et charitas spernetes inde pedito-
ri dñm suū vendenti comparat. pte. 5. fol. 115. d
Uita ei⁹ describere nō est necesse cui⁹ impia puer
latio finē celerē meruit accipe. pte. 2. fol. 199. e. et
Uitam perfectā gēnti meli⁹ est in (fo. 200. b.
itinere mori q̄ nec proficiat. pte. 1. fol. 152. e.
Uita iustoz / pmo fidei firmitate p̄muniēda in
corde: deinde virtutū latitudine oīnāda ē in opere:
hoc significat per pauimētū preciosissimo mar
more strātū multo decore. parte. 2. fol. 135. b.
Uitam p̄sentē necesse est nos ducere in dilecti
one dei et proximi per fidē et operationē: in futu
ra vita eadem gemina dilectione sine labore in
summa dulcedine perfruemur. pte. 2. fol. 137. b
Uita p̄sens dicit septima / q̄ in septimana die
rum consummat⁹ est. parte. 1. fol. 235. d
Uita hęc messi comparat. pte. 3. fol. 315. b
Uita naturalis designat p̄ mānā / et q̄re. pte. 1. fol.
Uita vitę mortalis spes est vitę imoz (177. g
talit. pte. 3. fol. 241. e
Ad vitam eternā nō plus sufficiunt mille anni la
boris q̄ vnus dies. pte. 6. fol. 227. a
Uita celestis in sacre scripture studio inchoat.
Uita iusti dies est: nox vero (pte. 6. fol. 274. d
vita peccatoris. parte. 1. folio. 229. f
Uita beata q̄ cōstitit in seruire dilectiōis / signi
ficatur per meridiem vnde prouenit seruior ca
loris. parte. 1. folio. 375. b
Uitam eternā si ore petimus: nec corde deside
ramus: clamantes tacemus: si vero corde desi
deramus ore tacemus: tacentes clamam⁹. Et
de hoc figura. pte. 1. folio. 152. e. f
Uita spiritualis et corporalis per celum et terrā
designant. parte. 1. fol. 22. g. b
Uita futura duplex est apud hebreos. Prima in
tpe messię. Secunda in alio seculo. parte. 3. fol.
124. b. f. g. Itē parte. 5. fol. 164. c. et fol. 235. b.
Uita hominis triplex. scilicet nature / gr̄e / peccati. Due
a deo. tertia ē ab homine. pte. 3. fol. 164. a
Uite triplici / scilicet nature / gratie / et glorie / p̄triat
triplex mors. scilicet nature / culpe / et gehēne. pte. 3. fol.
Uita triplici / scilicet nature gratie et glo (421. g.
rie premiantur custodientes leges diuinas. par
te. 1. folio. 245. c. et fol. 246. e
Uitam beatam an et quomodo primus homo
habuerit. parte. 1. fol. 40. f. g.
Uite actiue et contemplatiue officia. pte. 5. fol.
153. c. e. Uide etiam in Actiua vita / Et in Con
templatiua vita.
Uita eterna recte et ip̄a gr̄a nominat⁹ / et q̄re. pte. 6.
Uita eterna in q̄ essentialiter p̄sistit. (fol. 15. f.
parte. 5. fol. 234. f. Itē pte. 6. fol. 234. b
Uita eterna p̄ dexterā significat. pte. 3. fol. 340. b
In vitro q̄libet liquor qualis continet / talis ex
terius demonstrat. parte. 3. fol. 53. f
Uita q̄tuor principalia q̄tuor virtutib⁹ prin
cipalibus contrariant⁹: q̄ q̄nq̄ sensus per quin
q̄ reges significatos s̄biugare nitū. p. 1. fol. 63. a
Uita septem mortalia significant per septē bo
ues deformes quia pulchritudineꝝ imagis de
formant. parte. 1. fol. 106. b.
Uitium vnūq̄q̄ in corde nostro propriā man
tionem habet / quam sibi vendicans in anie no

stre recessu / exterminat rerum summarū contē
plationem. parte. 1. folio. 173. e
Uitio singulis expulsis / eorum loca virtutes cō
trarie possidebunt. pte. 1. fol. 173. e.
Uitia sepe minima reseruant⁹ / vt virtutes maxie
in humilitate habeant⁹ / et vitia maxime preman
tur. pte. 2. fol. 23. f. Interf.
Uitia singula nō h̄nt singuli hoies / s̄ plura: Et si
eueniat aliquem esse qui his omnib⁹ malis vel
pluribus agite / oēs spiritus malicie vel plures
in se habere putandus ē. pte. 2. fol. 18. f.
Uitio supplantandis qui hic desudat / ibi serenif
simo mentis intuitu gloriā christi / qui ppter
nos terram vere carnis accepit / indefinenter cō
templabit⁹. pte. 1. folio. 376. a
Uitia anime cuꝝ purgant⁹ manus aaron opera
tur in nobis: et manus moysi cum ad hęc intelli
gēda illuminamur: nec tamē due sunt manus /
sed vna. parte. 1. fol. 322. b
Uitia capitalia septem sunt: et que eorundem fi
lie. Inter que quinq̄ spūalia: et duo carnalia: et
quomodo vnū ex altero proferat⁹ / et exhortari
sequentia eoz dicunt. pte. 3. fol. 76. b. c. Itē per
quid figurent. parte. 1. fol. 340. a. g.
Uitia tria principalia in prosperis: et tria in ad
uersis. pte. 3. folio. 92. f
Uitia carnalia sunt maioris infamie / licet frequ
ter sint minoris culpe. pte. 3. fol. 330. c.
Uitiorum omnū ianua / iracundia: qua clausa
virtutibus intrinsecus dabit quies: aperta / ad
ad omne facinus armabit anim⁹. pte. 3. fol. 336. e
Uitia quedā habent speciē recti sed nō virtutē:
vt imoderata ira / iusticia: et dissoluta remissio
miseriordia vult videri: et timor humilitas: et
effrenata superbia libertas. parte. 3. folio. 78. a.
et folio. 76. b. et folio. 9. e.
Uitia restant inf optima: q̄ nobis seruiūt ad vsū
hūilitat⁹ ne superbiat q̄ vincere nō pōt / licet par
ua. Et de h̄ figura de chanaan. pte. 3. fol. 11. b.
Uitioꝝ incentiua / quidā asserūt dici patrē. Fili
um / si cogitatio concepit peccatū. Repotem / si
q̄d cogitaueris opere impleueris. P̄onepotem
i. quartā generationē et. et quomodo / et q̄ de
punit. parte. 4. folio. 236. b. Itē pte. 1. fol. 336. f.
Uitū q̄ charitas p̄mi stulticie tenebris q̄si no
cturno frigore cōgelascit / p̄uine compas. pte. 3.
Sicut vicijs tentamur ne int⁹ ex / (fol. 200. a.
tollamur: ita extra flagellis terimur / ne q̄d extra
q̄rem⁹ mūdo blādiēte seducamur. pte. 3. fol. 62. e
Uitia sepe in virtutū vsū mutant. pte. 3. fol. 10. a.
Uitia q̄dā contra nos int⁹ se cōiungunt / vt sup
bia / et ira: remissio / et timor: que t̄si diuersa sint /
t̄n ad eundem finē tendunt. id est ad subuersio
nem spiritualis. parte. 3. fol. 9. g.
Uitioꝝ oēm equitatū subneruare debem⁹ / et oēm
elatiōis spūm a nobis resicare. parte. 2. fol. 18. c.
Uitioꝝ alioꝝ particulares cōditiones descendē
do recogitas / inuenit vnde displiceat et se retra
hat. Aliter est in fornicatiōe. pte. 6. fol. 41. g.
Uitia q̄tuor sunt impediētia salutē hois. Et
per quid significant. pte. 6. fol. 250. b
Uitium quodlibet idolatria potest dici: et p̄ quē
modum. parte. 1. fol. 344. b

Titia aliq̄ cū toto corde tota aīa / et totis virib⁹
diligim⁹: idola adoramus. pte. 2. fo. 33. e
Titia omne qd̄ regnat in corpore ex quinq̄ sen
sibus pendet. parte. 1. folio. 318. f
Titia spūalia quidā q̄runt extirpare: et carnalia
reseruant: et per quos significant. Ibidē. d
Titia nostra q̄ intra nos sunt: gētes dicunt: dia
bolice: contra q̄s est nobis spūalis colluctatio /
quō et qualiter. pte. 2. fo. 3. f. et fol. 4. a
Titia septē principalia per septem gentes signi
ficant: quę sunt maioris numeri: q̄ plura sūt vi
tia q̄ virtutes. parte. 1. fol. 340. a
Titia extinctis q̄ sunt primogenita diaboli: vel
operibus carnis quibus inquinat natura: boni
mores substituendi sunt. pte. 1. fol. 278. e
Titia nec simul nec vno tpe i scriis extinguunt /
et q̄re. Et de hoc figura. pte. 1. fol. 173. g
Titiorum primordia quibus humana vita cor
rumpitur: significatur per primogenita egypti
orum. parte. 1. folio. 278. b
Titia qdam minima ad hoc retinemus dū sepe
in magnis virtutib⁹ terram pmissionis ingre
dimur vt se intētio nostra exerceat: ne de victo
ria superbiat. parte. 2. fol. 23. f
Titioz exercitus (cuius princeps est superbia)
debellat per tres partes seu acies. Prima ē inte
riorum meditationū respectu dei. Secunda cō
sistit in actib⁹ charitatis respectu proximi. Ter
tia pars exercitus virtuosus est gestuū et verborū
modestia respectu sui. pte. 2. fo. 116. d
Titia pleriq̄ superat: sed sub ipsis supbiēdo suc
cumbunt. Et de hoc figura. pte. 1. fol. 37. e
Titiorum incēdio perire eos q̄ debuerant bene
viuendo et docendo introducere dignos in ec
clesiam electorū: et arcere indignos: ē portas hieru
salem flammis hostiū esse perustas. parte. 2.
folio. 255. a. et fol. 256. a
Titia varijs dediti: vel erroribus impliciti: le
prosi sunt: et feditate ex interna peste educētes
ostendunt in cute. parte. 2. fol. 168. a
Titia mactandi in liberis pascuis relinquunt:
seruandus iugo p̄mis. parte. 3. fol. 58. a
Titulus ē aīa gulosum: est etiā aīa gesticulosū
Titulum fecerunt filiū israhel (pte. 1. fol. 219. b
in deserto cum adorare idolum vellent: nō ali
am statuā: et quare. pte. 1. fo. 200. e
Tituli quē adorarunt iudei vt dicit Rab. Sal.
vidit spiritū vite i esse aaron rē. Sed fictio ē: et
scripturę peruersio. pte. 1. fol. 198. c. Et an visus
sit exercere qdam opera similia operib⁹ vite: sic
est comestio. parte. 1. fol. 200. f. et fol. 201. d. e
Titulū offerri a pōtifice i holocaustū secūdo iue
nim⁹: semel pro munere: et semel p p̄ctō. parte. 1.
Titulus in atrio tabernaculi offerre (fo. 219. e
bas. Titula rufa extra castra: Ille pro peccato
sacerdoti: et dom⁹ sue tñ: Illa offerebat pro to
to populo. parte. 1. folio. 242. g.
Titulam contemnantē. Iherosolē dicunt: vitulam
baronissam: et hoc videtur verius: et quid per
hoc intelligant. pte. 4. fol. 35. f
Tituli oblatio semel p summū sacerdotē facta i
anno: an in rememorationē peccati aaron offe
rebat: vel p p̄ctō p̄pūo sumi sacerdotis offerre

tis q̄cūq̄ est ille. pte. 1. fol. 242. d. et fo. 244. a. e
Titulus cū esset res inanimata in q̄ non pōt esse
p̄ctm: vocat tñ p̄ctm ip̄li: et q̄re. pte. 1. fol. 342. b
Titulus fm Ra. Sa. fuit formatus stilo per aa
ron: et depinxit primo cū stilo in tabula formā
vituli: et tradidit artificib⁹ vt facerent ad simi
dinē illius: q̄ ap̄is: qd̄ reputabat maximū nu
men egypti: apparuerat eis in egypto in specie
tauri. parte. 1. fol. 198. c
Titulus tener et saginatus christi corpus est: qd̄
pro salute mūdi ad arborem crucis imolatu ē.
hic ē vitul⁹ q̄ p̄digo filio occidit. pte. 1. fo. 70. b
Titulus superbus: caro nostra: hanc offerimus
dum castam custodimus. parte. 1. folio. 215. b
Tituperare et damnare volunt multi magis q̄
emendare leuioza in fratre: licz ipsi sint p̄gven
ti maioribus. pte. 5. fol. 28. a
Tituperare dñz p̄ct⁹ ē q̄ nō audire. p. 4. fo. 120. g
Tituentes sicut ignorat quo loco anime mortu
orum habeant: ita mortui qui carnaliter vite
runt: vitam in carne positā: qualiter post eos
disponat nesciunt. parte. 3. fol. 34. b
Tituentes male q̄ cupit ab illicitis docēdo com
pescere: necesse est vt totum se bene viuendo et
aliciū etiā p̄nēdo creatori m̄cipet. pte. 2. fol.
Tituentes diu qui nec consilio sunt (244. b.
maturi: nec canicie bone actionis venerandi: s̄
peccatorū onere incurui: hos deus p̄terit nec
corda eorū illustrat. parte. 2. fol. 292. e
Tituentes quosdā: et quosdā mortuos inueniet
filius hominis quando secundus aduentus cō
plebit rē. Et de hoc figura: Vel mortuos cor
pora intelligamus: viuētes aut aīas. Ibidē. a
Tituere sic debes vt semper p̄sentes dies sint tibi
meliores q̄ p̄teriti. pte. 3. fo. 349. a
Tituere male nō nature: s̄ voluntatē ē p̄terse. par
Tituere adhuc sic nō valem⁹ car. (se. 1. fol. 36. a
nis corruptibilis pōdere grauat: vt nulla nos
possit culpe delectatio pulsare: sed aliud ē nolē
tem tangi: et aliud consentientē. pte. 2. fo. 108. a
Tituere licet nolint hoīes vita iustorū: appetūt tñ
mori morte eorū. parte. 1. fol. 305. d
Tituere delectabile est p se: tñ per accidens sit tri
stabile. Et hoc contigit dupl̄. Vno mō: q̄ mul
tis et grauib⁹ malis est adiunctū. Alio mō quia
boni melioris ē retardatiū. pte. 3. fol. 26. d
Non viuit in te christus si auaricia cogitas: de
vel de stupro: si furore agitaris vel quibuscūq̄
vicijs. parte. 2. fol. 33. c
Tituunt oīa deo: et sui sentiūt creatorē: nō est de
us mortuorū: sed viuētū. pte. 4. folio. 225. e
Tituit dñs: Modus est iurandi: ac si dicat / Per
deū qui semper viuit. pte. 2. fol. 78. d
Tituo ego: in ve. te. b iuramētū ē in nouo: Amē
amen dico vobis. pte. 4. fo. 233. f
Tituit fili⁹: inquantū deus: et inquantū hō p̄pter
patrē: sed aliter: q̄ fm q̄ deus viuit p̄pter patrē
inquantū p̄cedit ab eo: accipit tñ eandē vitam
quā h̄z pater. Scdm vero q̄ hō viuit p̄pter pa
trē inquantū vnū supposito p̄cedenti a p̄te. pte. 5.
Titui an aliqui et absq̄ morte simul (fo. 206. b
rapiēf cum mortuis obuiā christo iudicatu
ro: pte. 6. fo. 111. b. et fol. 112. b.

Postilla et Additiones aliorum Repertorium alphabeticum

Uitanti sunt populi aliqui in partibus aqilonaribus /
et in magna multitudine: et illi viuum quod eis
primo occurrit qualibet die venerant ut deum suum
pro illa die: ut fidedigna relatio a quibusdam nar-
ratum est: et sic idolatria adhuc apud eos de-
vige-
ret. pte. 4. fo. 420. b. Vide etiam in Idolatria.

Uiuu omne formaliter viuum (etiam si musca) est es-
sentialiter perfectior celo. parte. 1. fol. 336. e.

Uiuere lauti et magis delicate diebus festiuis et li-
citum non tamen causa gula. pte. 2. fol. 262. b.

Ulascit deus minima peccata: etiam in amicis: et
nulli electorum parcit. parte. 1. fol. 377. a.

Ulciscendi libidine ne raptaris dum arguis: ut le-
gari vel consolari velis de alieno malo: sed potius
consulere illi quem arguis. pte. 1. fol. 247. e.

Ulcus carnis nostre est voluptas/ebrietas/gastri
margia: et huiusmodi: quae luxuriante corpe et in semetipso
pruriente pueniunt. pte. 1. fol. 237. b.

Un viceribus dolosa prurulentaque malicia argui-
tur. parte. 1. fol. 142. b. e.

Ultio crescit crescere vicio. pte. 1. fo. 46. f. Interf.

Ultio diuina reddit vnicuique secundum opera sua: aliqui
per reges/aliqui per prophetas/aliqui per mucrone: alios
transuerberat gladio lingue. pte. 3. fol. 436. a.

Ultio omnis/visitatio est: quasi egroti medicum
expectantis. parte. 4. fol. 224. a.

Ultionis die dixit dominus ad moysen petentem pro
iudeis: Ulcistrabo et hoc peccatum: et quomodo in-
telligitur. parte. 4. fol. 188. a. b.

Ultionis modum lex instituit: oculo pro oculo. Et si
dici potest iniustorum iusticia est: et quare. Sed iudex
per dilectionem iusticie iustum per iniusto reddit. pte.
5. fol. 22. b. Item pte. 3. fol. 250. a.

Ultra non semper importat antecessione. pte. 4. fo.
9. b. et fo. 88. c. et fo. 100. b. et fo. 380. g.

Ulule magnitudinis sunt coruine: sed maculis
resperse: que rostro in palude sito horrendum
stridunt. parte. 4. fo. 32. a.

Ululatus est clamor confusus: et est indicium magni ti-
moris prohibentis formare vocem distinctam. pte. 6.
fol. 215. b. Item pte. 4. fol. 31. b. et fol. 105. d. et fol.
146. d. et fol. 168. c. et fol. 341. e.

Umbra et imago differunt. Umbra est longinqua si-
mililitudo rei. Imago autem est propinqua et expres-
sa rei similitudo. parte. 6. fol. 152. c.

Umbra mortis quae est in inferno sunt peccata: que
nunquam sine morte. parte. 5. fol. 16. f.

Umbra mortis dicitur mundus. pte. 5. fo. 127. g.

Umbra mortis dicitur obliuio: que agit ut non sit
res in memoria: sicut mors agit ut non sit quod
capit in vita. parte. 3. fol. 11. a.

Umbra mortis dicitur duricia legis: que mortem
carnis inferebat: que umbra mortis anime est. In
lucem autem umbra mortis producit: cum intel-
lecta morte spiritus remota punitione carnali: mors
carnis minime timeat. parte. 3. fol. 31. a.

Un umbra mortis sunt quidam: qui se in peccatis
adhuc viuunt: alij in regione vmbre mortis: quia cum
mortuis opibus ad inferna descendunt. p. 4. fo. 24. e.

Umbre pluraliter sunt reprobi: umbra singulariter est
vnicuique peccator. pte. 3. fol. 78. c.

Umbra dicitur mystice aduentus primus christi in
carne: quia plura intelligimus primo aduentu

eius obumbrari: quorum completio consummabitur
in secundo aduentu. parte. 2. fol. 13. e.

Umbra culu custodis nullo fudamento solidatur:
sed tempore transiente mori destruitur. pte. 3. fol. 52. b.

Uincti dicuntur proprie in veteri testamento soli re-
ges et pontifices. parte. 1. fol. 219. g.

Uinctio facta tempore moysi ad inungendum reges et
pontifices seruabat reuerenter in tabernaculo in
vase magno. Et ut dicitur Ra. Sa. vinctio fiebat
in fronte regum inter palpebras per modum coronae. pte.

Uinctionis summi sacerdotis figura (2. fol. 126. f.)
ra vel forma erat in figura caph greci: ut dicitur
Ra. Sa. incipiens a capite: et descendens versus pal-
pebras: et fiebat cum digito ipsius consecrantis in
vinctione tincto. pte. 1. fol. 133. b.

Uinctio sacerdotum veteris testamenti: que et qua-
rum rex mixtarum: et quis modus vngendi: et quomodo
vngentur: et quomodo non. pte. 2. fol. 193. b. et c.

Uinctio regum et sacerdotum secundum iudeos cessauit a
destructione primi templi: ita quod in toto tempore
templi secundi non fuerit aliquis reges vel sacerdo-
tes sic instituti. pte. 4. fol. 100. c.

Uinctione pontificali vel regia suscipere volens/
et preparans se ad deuote suscipiendum eam: habet
orationem dicere: in qua petunt tria: sine quibus
nullum regimen potest bene procedere: et sunt con-
stantia contra malignos insultus/diligentia di-
uini cultus: et perseverantia in bonis actibus etc.
pte. 3. fol. 121. d. b. et fol. 122. f.

Uinctio christi partim communis est suis: sunt enim
et ipsi participes: unde et nos participatio christi
sibi dicimur christiani: sed inestimabili dignita-
te excellit. vngit ipse substantialiter nos deo eius
operatione et gratia. pte. 1. fo. 227. b.

Uinctio spiritus et sanguis virginis vnius sunt
operationis. parte. 1. fol. 229. b. Interf.

Uinctio extrema que est infirmorum: quam et quomodo
a christo fuit instituta. parte. 1. fol. 100. g.

Undenarius immundus est: et ad carnis coniun-
ctionem pertinet. parte. 4. fol. 46. e. et c. et numerus
transgressionis. pte. 3. fo. 209. b. et fol. 283. a.

Undenarius qui decem transit/et ad duodenarium
non puenit: significat eos qui decalogum transgre-
diuntur: nec ad duodenarium pueniunt. i. applicum nu-
merum. parte. 1. fol. 181. e. et fo. 329. f. et fol. 376. b.

Undecim dies significant undecim apostolos: per
quos iuda reprobato/ euangelium christi predicatum
est in mundo. pte. 1. fol. 329. e.

Ungere (ut communiter dicitur) quod bene scit/ bene scit per-
gere: sic et adulatores. parte. 5. fol. 111. b.

Ungit omnis fidelis primo christum in regem et sa-
cerdotem: cum in perfectione baptismi verum regem et
sacerdotem confitetur. Ungit et secundo: cum docendo
et operando idem alius predicat. pte. 2. fol. 213. e. f. et

Ungit et vngit christus: vngit secundum (fol. 214. b.)
diuinitatem vngens verbo diuinitatis secundum quod cum
patre et spiritu habet omnia communia. vngit secundum
humanitatem a patre et a spiritu. pte. 1. fo. 228. e.

Ungentur olim due persone/ rex et sacerdos. par-
te. 5. fo. 130. b. et fol. 190. g.

Ungentur solus sumus sacerdos in capite: et non alij
sacerdotes inferiores: ad denotandum quod prius of-
ferendi ab ipso deriuabatur ad alios. pte. 1. fo. 193. b.

In Glosas ordinariā Interl. q3. necnon i Rico. de ly.

Ungi energuminos et alios egrotos oleo a pontifice consecrato. hic mos ab apostolis traditus est. parte. 5. fol. 100. e.

Unguenta cum bulliunt/ fragrantia suauitatis reddunt. parte. 3. fol. 81. b.

Unguentū est multiplex. Est enim unguentū quo reges inungunt: et hoc duobus modis. Est et unguentum prophetici. Supra omnia autem est unguentū spirituale: quod dicitur oleum exultationis. parte. 3. fol. 86. e. f.

Unguibus lacerabatur carne sua quidam gentiles et idolatre in planctu mortuorum. parte. 1. fol. 34. c.

Ungule fissio/ signū est in animalibus temperate complexione: quia ungula ostendit quod carnes eorum non sunt nimis hūide: et fissio ungule designat quod non sunt nimis terrestres et sicce. parte. 1. fol. 233. f.

Ungule cōtinuitas/ signū est nimie siccitatis. Ibi/ Ungula etiam est species aromatica: quod et dem. onycha dicitur: et humano ungui assimilatur: et est una de quattuor speciebus ex quibus conficiebatur thymiana boni odoris/ ad cremandum corā dño in altari thymiamatis. parte. 3. fol. 412. c. b.

Unicornis ferus est animal secundum nomen suum formatus. p/ Unicornis aliqui supbia signi/ (te. 1. fol. 306. b. ficit: aliqui exaltationem unitatis. parte. 3. fol. 226. e.

Unifarius/ bifarius. unde componantur/ et de eorum orthographia. parte. 6. fol. 240. a.

Unigenitus dei adest/ defendit/ custodit: et nos ad se trahit: quasi non sufficiat angelorum diligentia contra demonum/ et eos qui ad peccandum trahunt insidias. parte. 1. fol. 311. c.

Unigenitū filiū ad salutem humani generis mittendū/ pater in littera legis iudeis nescientibus habuit absconditū/ exemplo dauid in agro absconditi. parte. 2. fol. 87. a.

Unimur nos deo per eucharistie sacramentū. Sicut et christus secundum quod homo unius supposito precedenti a patre/ sed differenter. parte. 5. fol. 206. b.

Unio quid et quod significet. parte. 4. fol. 396. f.

Unio christi realis est in unitate suppositi: nostra autem unio ad ipsum est per fidem et dilectionem. parte. 5. fol.

Unio populi israel per unum lignum (206. b. figurata/ designauit populum uniri sub uno pastore/ scilicet christo. parte. 4. fol. 263. c.

Unitas triplex. scilicet indissolubilitatis/ et cōtinuitatis/ et perfectionis. parte. 6. fol. 52. b.

Unitas bonorum sicut utilis est: sic malorum unitas semper bonis est nociua. parte. 6. fol. 202. f. b.

Unitas si desit bonis/ perniciosus est: sed perniciosus si desit malis. parte. 3. fol. 80. e. f.

Unitas habet sacramentum unius diei: et esse in hoc numero prima beatitudo est: quia unus et verus deus est: secunda in secundo est. id est in decade/ tertia in tertio. id est in centenario. parte. 4. fol. 363. f.

Unitas uxoris in veteri lege fuit intermissa propter maius bonum: scilicet propter multiplicationem populi ad cultum diuinum: que tunc multiplicanda erat per generationem carnalem. parte. 1. fol. 359. b.

Unitas nos copaginat quia facit charitas: que non est nisi a spiritu sancto: ideo amemus unitatem/ et timeamus separationem. parte. 6. fol. 19. a.

Unus est vel una est: cum de duabus vel pluribus rebus dicitur: que et qualis unitas significetur.

Item cum dicitur: Unus sunt: que et quorum unitas significet. parte. 6. fol. 41. e.

Unus dicitur homo/ et unus dicitur deus/ sed differenter: et quomodo. parte. 2. fol. 62. a.

Unus/ non mobilis/ non vagabundus/ sed firmus et inconfusus. parte. 2. fol. 62. a.

Unus dicuntur cōpetenter omnes unam sapientiam habentes: qui unum iesum christum cōstent/ uno spiritu dei replent. Ibidem.

Unus iustus secundum quod deo acceptus/ per pluribus habet. parte. 1. fol. 313. b. Vocare: est cognitionem de fide ad iuuare: vel cōpungere eum quem sciat audire: et hoc est electorum terminus. parte. 6. fol. 20. a.

Vocare dei/ est nos amando et eligendo respicere. Respondere nostrum/ est amoris illius bonis operibus parere. parte. 3. fol. 302. b.

Vocanti deo veraciter respondemus: quando ad summe incorruptionis iussum incorruptibiles resurgemus. parte. 3. fol. 33. f.

Vocatio duplex: exterior/ scilicet: et fit per predicationem: et est communis bonorum et malorum: Interior/ vero terminus electorum. parte. 6. fol. 20. a.

Volutalia sunt que pennas habent: sed omnino volatu carent. parte. 1. fol. 27. a. Interl.

Volutres qui comedunt: ab imis ad suprema cor leuare monent: ut licet in terrenis corporibus degant: animo semper celestia petant. parte. 1. fol. 283. a.

Volutres in sacra scriptura aliqui in malo: aliqui in bono dantur intelligi. parte. 3. fol. 53. g.

Voluminibus in diuinis puro scripta esse bonorum gesta et malorum: et ex sinistris dextrisque actibus scripturas cōtextas: ut intelligamus quia apud deum ociosa non sunt: nec malorum nec bonorum opera. parte. 1. fol. 303. f.

Volendi modus est per conuersionem ad appetitum sensitiuum. parte. 6. fol. 36. c.

Volens et volutarius differunt. parte. 6. fol. 153. b. d.

Volens non est necesse currere sed dei miseretur: vel letum et currere non est arbitrium. parte. 4. fol. 214. f.

Volutas hominis sola non sufficit/ si non sit etiam misericordia dei: cur etiam non dicitur a contrario: Non miserentis est dei/ sed volentis est hominis. parte. 6. fol. 21. e. f. et fol. 78. a.

Volutates hominum malas in bonum non posse conuerrere dei: quasi voluerit/ ubi voluerit: quasi ratione despiciat ut hec dicat/ parte. 1. fol. 364. e. et fol.

Volutati bone succedit boni operis fructus (371. f. et/ maliciose menti nihil respicitur. parte. 3. fol. 393. a.

Volutatis bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus/ quam per bonitatem aliam potestatem aliam. parte. 5. fol.

Volutas uniuscuiusque arbor bona (130. d. vel mala. parte. 5. fol. 29. b. c. d.

Volutatis bone intuitu domino inspirante nobis procedit: nostrum vero est ad exhortationem dei curius vel remissius sequi: et per hoc remunerationem vel supplicia promereri. parte. 4. fol. 156. f.

Volutate propria quibus ad deum cōuertamur: nisi tamen ille nos traxerit: et cupiditatem nostram suo prout dio corroborauerit: non possumus esse salui. parte. 4.

Volutas bona cum deest/ copia agere (fol. 160. e. di remunerat: sic etiam deliberatio cum molimine viciozum damnatur. parte. 5. fol. 21. b.

Volutas vult se velle/ vel potius animam per voluntatem: sic

Voc

Vol

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabetici.

Intellectus intelligit se intelligere. pte. 3. fol. 263. b.
 Voluntas propria mactat per obedientiam per victi-
 mas caro aliena. parte. 2. fol. 99. e.
 Voluntas dei multi peragunt unde mutare con-
 tendunt: et consilio dei resistentes obsequunt. p-
 te. 1. fol. 103. b. et fol. 105. a. et fol. 122. b. Item pte. 3.
 fo. 17. b. d. Item parte. 5. fol. 86. g. h.
 Voluntas bone hominis (quod per dauid significat) ascen-
 dit ad perfectionem quatuor virtutum cardinalium per in-
 stinctum et adiutorium diuinum. pte. 2. fol. 98. b.
 Voluntas bona cordis preferentes doctores spe-
 refrigerant. parte. 1. fol. 81. a. Interf.
 Voluntas bonum est finis seu persecutio finis: malum
 autem ipsum est finis inter caritatem. pte. 3. fo. 92. d.
 Voluntas dei necessitas est. pte. 1. fo. 36. b.
 Voluntas diuina que est eius essentia: licet simplicissi-
 ma est: tamen dicunt multe diuine voluntates per mo-
 dum signi seu effectus. parte. 3. fol. 253. g. h.
 Voluntas dei licet sit vna in se: dicitur tamen multiplex
 ad varios effectus relata. pte. 6. fol. 248. b.
 Voluntas dei multis modis nominatur. pte. 6. fo. 27. a.
 Voluntas dei dicitur tripliciter. scilicet prohibitionis / per-
 cepti / et consilii. parte. 6. fol. 28. c.
 Voluntas duplex dicitur esse in deo / scilicet facti et
 signi. parte. 3. fol. 24. b.
 Voluntas in deo antecedens et consequens que et quo modo
 dicantur. pte. 6. fol. 42. g. et fol. 118. g.
 Voluntas consequens est voluntas simpliciter di-
 cta. Antecedens vero secundum finem quid: et dicitur ab aliqui-
 bus velleitas. parte. 6. fol. 118. g.
 Voluntas ex intellectu / et ex virtute memoria: scilicet
 ex patre filius / ex virtute spiritus sanctus etc. pte. 3. fo. 403. b.
 Voluntas christi in nullo discordat a voluntate
 patris secundum naturam diuinam / et etiam secundum huma-
 nam. parte. 5. fol. 205. g.
 Voluntas duplex est in christo sicut et natura. Vna
 diuina: et est duplex. vna signi / et altera beneplaci-
 ti. Altera humana etc. parte. 5. fo. 34. b.
 Voluntas duplex est bona. scilicet et mala. pte. 6. fo. 226.
 Voluntas secundum bonum famam suam. pte. 5. fol. 165. a. (a. c.)
 Voluntas perita presentis quidem delectat: et ex-
 hausta non satiat. parte. 3. fol. 343. c.
 Voluptates proprias sequentes feroces sunt: nec mens
 eorum solui habet. Dum enim per exteriores concupiscentias
 vagantur: quasi a iudicio sui sessionis repelluntur. pte. 4. fol.
 Voluptates seculi omnes et mundi pompa et
 celeris transiens luxuria: vocatur hodie adonidis secundum
 finem sapientissimi apud grecos. pte. 4. fo. 104. b.
 Voluptas insatiabilis est: et habita fame non sa-
 tietatem parit. pte. 4. fo. 338. a.
 Voluptas ebrietas / gastrimargia / et hominis: sunt vi-
 cus carnis nostre. que luxuriat corpore / et in semet-
 ipso pruriente pueniunt. pte. 1. fol. 237. b.
 Voluptas fluxa que ex corde gignit superborum: com-
 paratur ad herbam mortui / et quare. pte. 3. fol. 78. b.
 Voluptate carnali nemo abstinet: quod non pariat
 in exordio dolores: donec consuetudo vertatur
 in melius. parte. 1. fol. 42. f.
 Voluptate carnis minoris laboris est incognitas
 cauere quam reuocare cognitam. pte. 2. fol. 259. b.
 Voluptas cum terat in spiritibus: ipsa sunt opponenda terna-
 tio: ut eo erubescamus praua committere que nos a
 deo meminemus grata bona percipisse. pte. 1. fo. 115. b.

Voluptas mundialis vite quasi candida est
 matur et florens: et per lepra albam et florentem de-
 signat. parte. 1. fol. 237. a.
 Voluptuosi significantur per peccatum. pte. 4. fo. 397. b.
 Voluptuose viuentes vita bestiali: intelliguntur per
 bruta animalia. pte. 1. fol. 142. d. et fol. 159. d.
 Voluptas carnalis per iambri significat: qui dicit
 amaricans interpretatur. Sic voluptas carnalis dele-
 trabilis est in principio: sed dicitur amaricans: eo quod
 tristabilis est in termino. parte. 4. fol. 447. d.
 Voluptatibus corporis dediti sunt filii iambri: et capiunt
 iuuenem gratiosum: suisque persuasione malum ad luxu-
 riam pertrahunt: et sic spiritualiter occidunt. Ibidem.
 Voluptuosi consiliatores fluxa cogitatio in lubri-
 co carnalium desideriorum demergunt: et cum demer-
 sos viderint a nobis recedunt: quod perditis nullum
 consilium dare possunt. parte. 4. fol. 162. a.
 Voluptates dicitur aqua maris / et quare. pte. 4. fo. 337. b.
 Qui spiritum voluit nec per spiritum nec aduersitate tar-
 dant / spherulis assilantur. pte. 1. fo. 179. a. Interf.
 Voluitus (ut medici aiunt) stomachum purgat: Voluit
 choleram minuit. parte. 3. fol. 419. e.
 Voluit est promissio deo facta de meliori bono. pte. 1. Voluit
 Voluit est cum aliquid de nostris offerimus deo. parte. 1. fol. 317. e.
 Voluit quodam sunt contra quodam propria. pte. 3. fo. 194. f.
 Voluit quodam sunt que nec promittentes debemus soluere:
 alia sunt que nisi vouemus non cogimur implere.
 Voluit non sufficit offerre solus homo (Ibidem).
 exterior / et legem dei suscipere: quod non potest aliquid
 dignum deo habere: sed interior / qui habet in se
 quod offerat deo. parte. 1. fol. 317. e.
 Voluit suum adimplere debet deo regitari de his que
 sibi dedit gratiam adimplendi. parte. 1. fol. 275. d.
 Voluit qui vouit: sed per infirmitatem soluere non va-
 let: ei ex peccati pena hoc agitur / ut volenti bonum
 posse subtrahatur. pte. 3. fol. 47. a.
 Voluit deo facere nullus potest / nisi de hoc quod
 suum est. parte. 1. fol. 264. b.
 Voluit dum est de re licita et bona / implendum est: aliter
 non est implendum. parte. 1. fol. 317. b.
 Voluit reus est / quicumque aliquid vouerit / et non
 impleuerit. parte. 4. fol. 282. a.
 Voluit factum de persona humana: non erat soluendum per
 eius inolutionem / sed per redemptionem. pte. 1. fol. 263. c.
 Voluit diuersa leguntur in scripturis. pte. 1. fol. 317. f.
 Voluit et iuramentum vtrumque est obligatorium: sed
 votum ex sua ratione magis est obligatorium quam iu-
 ramentum / et quare. parte. 1. fol. 317. b.
 Voluit que inter se vir et uxor de abstinentia concubendi
 placita habuerunt / quod valeant: vel an et quod
 emittere alter sine alteri consensu prout habeat.
 Voluit soluere si adhuc innuit / (pte. 1. fo. 318. b.)
 pte. 1. concesserit pater: sed antequam soluuerit / nu-
 pserit: et viro eius hoc cognitum non placuerit: non per-
 soluat: et sit omnino sine peccato. pte. 1. fol. 318. a.
 Voluit que abstinentie causa feminam vouit / non tenet:
 nisi vir fuerit auctor promittendo. pte. 1. fol. 318. a.
 Voluit non potest aliquid vir uxori alligatus: per
 quod impediat reddere debitum uxori sue / sine
 eius consensu. parte. 1. fol. 317. b.
 Voluit non potest aliquid vel implere seruus per quod
 impediat opus sui domini. parte. 1. fol. 317. b.

In Glossas ordinariā Interl. q3. necnon in Nico. de h.

Tota facere vel consecrare bona sua deo: q3 mo-
dus sit apud iudeos. parte. 5. fo. 51. a. b.

Totū fm hebreos multipliciter oretenus expri-
mitur. parte. 5. fol. 51. a. b.

Totū naqarcorū in aliquibus erat ppetuū: vt in
sansonē z samuele z similibus. In aliquib⁹ autē
erat temporale. parte. 1. fol. 278. d.

Tlouētū psonarū qnq3 sunt modi. pte. 1. fo. 317. b.

Tlouētū virginitatē vel viduitatē: nō solū nu-
bere sed z velle damnabile est. pte. 6. fol. 121. e.

Abilius est nō vouere q3 post votum nō soluere
spūsancto. parte. 6. fol. 172. e.

Si vouerit te deo amittat⁹ ē tibi vitulus: vt faci-
as tñ qd pñet ad diuinū cultū. pte. 1. fo. 317. f.

Tlouēs aliq bona filii/ anq3 parētes sint i necessi-
tate: an post votū emissū parētib⁹ teneat pvide-
re de illis bonis parētib⁹ necessitate vigente
indigentibus. parte. 5. fol. 49. c.

Tlor quid est. pte. 6. fol. 55. e.

Tlor viua magnā vim habet de auctor⁹ sui ore
resonās: q ea pñiciatione pferē z distinguit/ q
in hoīs corde generata est. parte. 6. fol. 85. e.

Tlor ē interpretis animi. parte. 5. fol. 189. a.

Tlores quas pferimus: signa sunt rerū quas co-
gitamus. parte. 6. fol. 229. a.

Tlor illa auditorū cor libentius penetrat/ quā di-
centis vita cōmendat: q3 quod loqndo impat-
ostendēdo adiuvat vt fiat. pte. 4. fo. 70. e.

Tlor holm z alator: son⁹ ē ceterorū. p. 3. fo. 295. b.

Tlor cordis exaltat sublimitate z pceptū virtu-
tū sed nō intētiōne sonorū. parte. 4. fol. 194. f.

Tlor iusticie z charitatis magna ē sūz z aploz.

Tlocē apud aures dei nō faciūt verba (Ibidē.
nostra sed desideria. parte. 1. fol. 152. e.

Tlor sanguinū fratris tui: sic dicit hebrei/ i plu-
rali: eo q cain interficiendo fratrē suū fuit reus
sanguinis: non solū ipsius abel/ sed etiā omnū
quos genuisset si virisset. pte. 1. fo. 45. g.

Tlocē quō pls videbat: cū vox nō ad visū s3 ad
auditū pñere videat⁹. pte. 1. fol. 165. a.

Tlpu
Tlrb
Tlpu auis lugubr⁹ z luctū amās. p. 1. fo. 346. f.

Tlrbes sex assignatē sūt i pñidiū fugitiuorū/ q no-
lentes sanguinē fuderunt: tres vltra iordanē z
tres citra. parte. 1. fol. 326. b.

Tlrbib⁹ i magnis homines teterrime vite/ vltima
opa/ z laboriosa pñenat opari: q tñ necessaria
sūt/ aut fomacib⁹ lauacri/ ad succēdēdos ignes
deseruiūt: aut cuniculas purgat/ aut huiusmo-
di faciunt. parte. 1. fol. 303. e.

Tlrere: vn⁹ effect⁹ ē calor⁹ z frigori. pte. 1. fo. 95. a.

Tlris q tētaf vituperio vel laude. pte. 3. fol. 183. f.

Tlrina fluere solet versus pedes hoibus i timore
z angustia positis. parte. 4. fo. 66. b.

Tlrus excoziat⁹ z simia habēt magnā similitudinē
cū hoie z puero excoziatis. pte. 1. fol. 234. b.

Tlrus paruo cibo cōtētus ē: ita q p magna par-
te anni nihil sumit. parte. 4. fol. 309. d.

Tlrus fera fraudulēta/ z brachijs z lūbis fortissi-
ma. pte. 4. fol. 191. a. tñ capite infirm⁹ ē. Ibidē. b.

Tlrca significat pctōz pruriginē. pte. 4. fo. 63.

Tl⁹ i hodiernū diē: moris ē sactē (a. et fo. 92. e
scpturē hoc dicere de his q vlsq ad finē vite vel
seculi pmanēt. pte. 2. fol. 11. a. et fol. 23. b. e.

Usurā putāt aliq tñ esse i pecunia sed scriptura
diuina aufert oīs rei supabundantiā/ vt plus nō
recipias q3 dedisti. parte. 4. fol. 237. a.

Usurā accipi i lege tñ phibet a fratribus: in p-
pheta ab omībus: in euāgelio augmētū ē. Ro-
ta pfectum. parte. 4. fol. 237. a.

Usuras phibet vicari⁹ chisti sūm⁹ pñifer i iure
canonico/ z mlti pñipes chistiani zē. pte. 3. fo.

Usura per serpentis morsum intelligi/ (187. d.
tur/ z quare. parte. 1. fol. 171. c.

Usura nō ē licita iudeis. p. 1. fo. 171. c. et fo. 259. b.

Ad vsurā quedā pecunia dari phibet. Altera est
quā ad vsurā dare debemus. pte. 1. fol. 358. b.

Usurarij argumentari solent z dicere: Dedi vnū
modiū q sat⁹ fecit decē modios: nōne iustū ē vt
mediū modiū d meo pl⁹ accipiā. pte. 4. fo. 237. a.

Usurarij z raptōres qm moriunt⁹: faciūt testamē-
tū antiochi: quibus z qualiter. pte. 4. fo. 442. d.

Usurarius est diabolus: qui p temporalibus ra-
pit spiritualia bona. parte. 3. fo. 187. d.

Ul⁹: vno mō tenet causaliter: alio modo conse-
cutiue zē. parte. 4. fol. 14. g.

Ulter⁹ beate vginis panē vite. i. dei verbū/ z ignē
spūsancti d celo suscepit: z assilaf dibanō qui
panē suscipit z ignē. parte. 1. fol. 217. b.

Utilitates multe sūt manifeste vel occulte oīm
q terra ra dicitur alit. parte. 1. fol. 25. f.

Utilitati exteriori quī seruauit/ vt sunt infirmi ec-
clesie: signant⁹ noīe cutis. parte. 3. fol. 58. a.

Utrina dñs me⁹ iesus cōcedat mihi calcare spū
fornicationis/ z ceruicē spū iracūdie/ z furor⁹/
z auaricie/ demonē z iactantiā: z cōterere pedi-
bus meis superbie spiritū: z cū hēc fecero: gesti
operis summā nō mihi/ sed cruci eius appende-
re zē. parte. 2. fol. 16. e.

Uuapassa dicit⁹ q pri⁹ q3 matureseat/ ad solē diu
ericeat: z sic seruaf. parte. 2. fol. 91. a.

Uuandali fuerūt hoīes bellicosi: z inter ceteros
barbaros plus habere videbant⁹ de fulgore na-
turalis industrie. pte. 6. fol. 254. b.

Uuādali aphricā depopulātes/ paganos ibi ha-
bitantes occiderūt: nō aut chistianos/ sed mul-
tipliciter afflixerunt. parte. 6. fol. 253. g. b.

Uuādali arriane secte magnā tribulationem fe-
cerunt: exeuntes de hispania/ in aphricam/ ita-
liam z in galliam. Ibidem. f. g.

Uulgus incredulū vsq3 hodie/ z dura mortaliū
corda: q pphetie cōminant⁹ z euāgelii: i aliud
tempus estimāt differendū. parte. 4. fol. 227. e.

Uulgi mos fuerat (vt crediē) corā arca saltare: z
rex dauid quasi oblitus se platū: oñibus admi-
xtis populis aī arcā saltat: z se in diuino obse-
quio per saltū rotat. pte. 2. fol. 104. a.

Uulgariū stat⁹ iudicat i foro secretorū publico/ z
b duplici. scilicet ecclesiastico z seculari. pte. 2. fo. 26. d.

Uulnera dura plerūq3 plenā fomēta mollescūt.

Uulnerat deus duobus modis (pte. 2. fo. 80. d
quos ad salutē reducit. parte. 3. fol. 17. e.

Uulnus si corpori infligat⁹ aut os confringat⁹:
sub vnus horū spacio solent hēc corporib⁹ acci-
dere: z pluribus postmodū cruciatibus exacti/
multo vix tpe sanari. pte. 1. fol. 288. b.

Uulpis natura describit⁹ cum moralitate. pte. 5.

Postilla et Additiones alioꝝ Repertoriū alphabeticū

fo. 151. b. et fo. 161. f. h. Itē parte. 4. fol. 228. a.
 Culpū pinguedo medicinalis ē cōtra cōtracti-
 onē ⁊ stupefactionē neruoz. pte. 2. fol. 50. b.
 Cūlū sicut diuersi sūt a vultib⁹: ita diuersa sunt
 Cūlū indicio (corda hoīm. pte. 1. fol. 268. b.
 mētis mutatio dephendit. pte. 3. fol. 400. e.
 Cūltu ⁊ oculū dissimulari nō pōt cōscia: dū luxu-
 riosa ⁊ lasciuia mēs lucet i facie. pte. 4. fo. 223. a.
 Cūlt⁹ hoīs exvehemēti cogitatioē ⁊ abstractioē
 a corpis sensibus multū imurat. pte. 4. fo. 311. b.
 Cūlt⁹ hūani cordis est similitudo dei: quē puerus
 opit⁹: vt cognosci a districto iudice neq̄at: cū vi-
 tā suā malis actibus cōfundit. pte. 3. fol. 49. a.
 Cūroz bona ē spēale dei donū. parte. 3. fol. 414. b.
 Cūroz di species dom⁹: sic vulgaris dī inf⁹ hebre-
 Cūroz si mal⁹ morib⁹: si luxurio (os. p. 3. fo. 180. c.
 sa seu qdlibz hōi sit yroz: velim⁹ nolim⁹ susti-
 Cūroz vt dimittat⁹ vnacar (nēda ē. p. 5. fo. 58. e.
 nal⁹ cā ē fornicatio: vna spūal⁹ timor dñi vt via
 ea alia ducat⁹: nlla causa i lege dei ē. p. 5. fo. 58. e.
 Cūroz scūdas cū habeatis ⁊ liberis gaudea-
 tis: cur pulchritudinē vxoris queritis: q̄ mere-
 trici⁹ apta ē nō vxoribus: pte. 4. fol. 425. e. f.

U

E

Xittera in specie crucis
 formatur: et numerum denarium desi-

gnat. parte. 1. fol. 206. a.
 Xandic⁹ mēsis ē apud atheniēses: ipse ē q̄ apud
 nos april⁹ nūcupat⁹: ⁊ apd hebreos nisan. pte. 4.
 Xerxes fili⁹ darī fm latinos potē (fol. 474. a.
 tūssim⁹ fuit respectu pcedētū: ⁊ vi annoꝝ subiu-
 gauit greciā regno persarū ⁊c. pte. 4. fol. 322. f.
Zacharias baptiste iohā Zac
 nis genitor⁹: an fuit summus vel simplex
 sacerdos. parte. 5. fol. 123. b. c. d. et fo. 128.
 a. b. c. d. h. et fol. 200. a.
 Zacharias occisus inter altare ⁊c. fuit trinomi⁹.
 pte. 2. fo. 250. a. b. et fo. 232. c. et fo. 262. c.
 Zacheus an natione fuerit iudeus vel gentilis.
 parte. 5. fol. 172. c. d.
 Zacheo q̄ntū fuit dare dimidiū patrimoniū: rā-
 tū ē dare calicē aque frigide. pte. 6. fol. 54. a.
 Zareth nō est nomen alicuius māsonis de. xliij. Zar
 sed torrentis. pte. 1. fol. 331. a.
 Zelotes dicit⁹ deus: q̄ nō vult q̄ hō fornicet cū Zel
 dijs alienis ⁊ idolatriā. pte. 1. fo. 164. c.
 Zel⁹ diuine legi duplicat⁹ accēdit. pte. 3. fo. 271. g.
 Zona pcingunt hoīes vt ad opandū sint aprio- Zon
 res: nō impediti sinibus vestīū. pte. 3. fo. 250. e.
 Zorobabel credit⁹ fuisse q̄ annūerauit vasa pnci Zor
 pi iude: iussu cyri regis psarū. pte. 2. fol. 241. g.

f. Conradus Leontorius Dulbrunnen. beniuolo lectori felicitatem.

Est finis: ⁊ magnis laborib⁹: ⁊c. feliciter: cū sex voluminib⁹: hęc tabula seu repertoriū alphabeticū. Ad nbi cādide
 lector: atq; ideo honori tuo ⁊ amplissimos ciues impiores hui⁹ opis: collectum ac impilioni demādatū est. Itaq; sicut in
 hoīe mortali nemo debet et omī pte laudari: quousq; mortālē vitā multis fortunē ⁊ fati casib⁹ obnoxia degit: atq; vt Ma-
 so noster eleganter vereq; dixit: Ita ⁊ ego cū eo. pñciabo: dicens beatus q̄ obitū nemo supmag; funera debet. Tamē nō
 possū nō magnis laudib⁹: ⁊ titul⁹ incredibilib⁹ laudare: cōmēdare: ⁊ attollere hęc tabulā siue repertoriū alphabeticū. Cui⁹
 (sūdet⁹ dixerim) ad hanc diē nulla similis i orbe terrarū formis excaū ē. Toti⁹ igit multiplicata auctaq; p oia sibi sibi
 nec occasū neq; mortē timere pōt. Hęc em⁹ vt Quidā verbis vtrariouis ira nec ignes: Hęc poterit ferrū: nec edax abo-
 lere vetustas. Hōmē q; clarissimoz impioꝝ erit indelēbile. Quaz pater domitis scilicet littera tria: Die legē ppi p
 q oia scūta: fama. Si qd habet veri futuri pñcia: viuēt. Parte em⁹ meliori viuēt ⁊ viuēturi sūt his voluminib⁹. Potissī-
 mū aut hac pfecta tabula: quā ipsi ppiā idustria: labore: expēsis effectū: his denū impilissimoz volumib⁹ ad licere appmēre
 voluerunt. Succanem⁹ q̄ vnicuiq; impioꝝ pastoriū illud carnē: Sēp bonos nomēq; tuū: laudēq; manebūt. Que sēp
 ⁊ fortunatus studiose lector. Ex valle Engadi: vulgo Engetal. viij. kalē. Nouēbris: Anno christiano. D. D. viij.

A Primū vacat B a a dñe saluatus fuit dio sit: percepta docuit	G q non solum oportet q Lithara Clerici	H et auct. Edom et Electio Emaus	I ceptus Ignis sunt Incarnationi	L lutosa Medici Mendacia Mentis	M Drelan Dumoge Promissio Proprium
B ridus suis similiter Angeloz quidā Angeloz duplex	C Congregatio dari dicitur Item parte Lor hominis	D se habet Euangelū bus offerre comitatur	E incentio iob tyrū/et amittit	F passionis Dysteria Doyli Doyles	N carnis Regiones Religionem Reliquie
C Animus dolens fol. 87. c. efficia tria Appellare li.	E Etia nunc qui obser Daniel David	P Per fidem seu illustrem filū israel Formatio	F bato Iudgorum Ite refer nos.	D Dundi Dabal Draum Dibil	R Sacerdotes Sacrificium Salomonem Sancton
D coniectores rum autum Bap nimo et que	K bitabilis Deus est possunt Deus licet	Q Gentium Geon Gradus sicut	Y Iurare Iustus Laboris Latrones	E parte. 3. Offerre Operatio Opus	S Seniorum Separari Seruus Synagoga
E sed spiritualis sum: capite annihilatū opus aliquid	I patre. 1. te. 5. fol. gentilibus Diuitie	R Infima Heretici Hierarchicum Ierusalem	S Lex moysi Lex no. Liber pleta	F Paschalis Patientia scz ad deum Peccatum	P periculum Testamenti rum equi Eas
F aut auaricia habes notabilia mentū est denotandum	M Doctrina Dolor Donum plendum	S quo modo phantasmata omnis qui Posica	L Lumen Dagorum Inter Dolus	G Dbagole Dignoris Pontifices Dotati	V Virgo vera Virtus Vitam Vitarū

102

103

104

105

106

107

108

109

110

111

112

113

114

115

116

117

118

119

120

121

122

123

124

125

126

127

128

129

130

131

132

133

